

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 49. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/ - zkrácené jednání
3. Vládní návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 /sněmovní tisk 875/ - zkrácené jednání
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu /sněmovní tisk 849/2/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2 /sněmovní tisk 850/2/ - vrácený Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/8/ - vrácený Senátem
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - druhé čtení

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - druhé čtení
13. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 527/ - druhé čtení
14. Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 534/ - druhé čtení

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 654/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - druhé čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - druhé čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 646/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 575/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 576/ - druhé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 593/ - druhé čtení
25. Vládní návrh zákona o zrušení vybraných obsoletních právních předpisů /sněmovní tisk 608/ - druhé čtení

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Adama Kalouse, Pavla Kováčika, Jana Volného, Jana Pošváře, Zdeňka Podala, Antonína Staňka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 634/ - druhé čtení
29. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení
30. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhouňka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - druhé čtení
31. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - druhé čtení
32. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - druhé čtení
33. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - druhé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 531/ - druhé čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ - druhé čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 644/ - druhé čtení
37. Vládní návrh zákona o provádění zvláštních režimů v oblasti zahraničního obchodu /sněmovní tisk 660/ - druhé čtení
38. Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ - druhé čtení
39. Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - druhé čtení
40. Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - druhé čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - druhé čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - druhé čtení
43. Návrh poslanců Jiřího Maška, Jana Hamáčka, Pavla Žáčka, Zdeňka Ondráčka, Jiřího Kobzy, Lukáše Kolářika, Jana Bartoška, Františka Váchy a dalších na vydání zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky /sněmovní tisk 669/ - první čtení

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 312/2002 Sb., o úředních územních samosprávných celcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 641/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 642/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 670/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci /sněmovní tisk 756/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 58/1995 Sb., o pojišťování a financování vývozu se státní podporou a o doplnění zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 757/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 758/ - první čtení podle § 90 odst. 2

53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 799/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti invazních nepůvodních druhů /sněmovní tisk 731/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 639/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ - první čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 566/ - první čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 682/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - první čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 699/ - první čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 762/ - první čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 767/ - první čtení
63. Vládní návrh zákona o hromadném řízení /sněmovní tisk 775/ - první čtení

64. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hromadném řízení /sněmovní tisk 776/ - první čtení
65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 206/2015 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi a o změně některých zákonů (zákon o pyrotechnice), ve znění zákona č. 229/2016 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 765/ - první čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 780/ - první čtení
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 790/ - první čtení
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 800/ - první čtení
69. Vládní návrh zákona o prověřování zahraničních investic a o změně souvisejících zákonů (zákon o prověřování zahraničních investic) /sněmovní tisk 834/ - první čtení
70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 841/ - první čtení podle § 90 odst. 2
71. Vládní návrh zákona o soukromé bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 858/ - první čtení
72. Vládní návrh zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 v roce 2020 a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 859/ - první čtení
73. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění zákona č. 5/2019 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 863/ - první čtení

74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 864/ - první čtení
75. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Pávka, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ - první čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - první čtení
77. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 867/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 862/ - první čtení
79. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
80. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - první čtení
81. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - první čtení

82. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - první čtení
83. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
84. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - první čtení
85. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
86. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - první čtení
87. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - první čtení
88. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - první čtení
89. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - první čtení

90. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - první čtení
91. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - první čtení
92. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - první čtení
93. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - první čtení
94. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - první čtení
95. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čížinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - první čtení
96. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - první čtení
97. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - první čtení

98. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - první čtení
99. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení
100. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - první čtení
101. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - první čtení
102. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
103. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ - první čtení
104. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - první čtení
105. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ - první čtení

106. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - první čtení
107. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ - první čtení
108. Návrh poslanců Jana Chvojky a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ - první čtení
109. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ - první čtení
110. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - první čtení
111. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ - první čtení
112. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ - první čtení
113. Návrh poslanců Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka, Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 350/ - první čtení
114. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení

115. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony související s potíráním lichvářských půjček, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 377/ - první čtení
116. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jirovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ - první čtení
117. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka a Ivo Pojezného na vydání zákona o státním jazyce České republiky /sněmovní tisk 378/ - první čtení
118. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 383/ - první čtení
119. Návrh poslanců Václava Klause, Zuzany Majerové Zahradníkové, Aleše Juchelky, Patrika Nachera, Stanislava Juránka, Radima Fialy, Ivo Pojezného, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. /sněmovní tisk 384/ - první čtení
120. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jakuba Michálka, Marka Výborného, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdika, Petra Pávka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 387/ - první čtení podle § 90 odst. 2
121. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Františka Váchy, Václava Klause, Terezy Hyťhové, Jaroslava Foldyny a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 389/ - první čtení
122. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Petra Fialy, Františka Váchy, Lukáše Bartoně, Terezy Hyťhové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 396/ - první čtení

123. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Radka Kotena, Jana Bartoška a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 399/ - první čtení
124. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Adama Kalouse a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 400/ - první čtení
125. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení
126. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - první čtení
127. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 418/ - první čtení
128. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
129. Návrh poslanců Moniky Červíčkové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Romana Onderky, Ivana Jáče, Evy Fialové, Jiřího Maška, Karly Šlechtové, Františka Kopřivy, Olgy Richterové, Věry Procházkové a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ - první čtení

130. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení podle § 90 odst. 2
131. Návrh poslanců Julia Špičáka a Stanislava Fridricha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 436/ - první čtení
132. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jany Krutákové, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 440/ - první čtení
133. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Víta Kaňkovského, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 457/ - první čtení
134. Návrh poslankyň Heleny Válkové, Aleny Gajdůškové, Moniky Červíčkové, Kateřiny Valachové, Radky Maxové, Věry Procházkové a Karly Šlechtové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - první čtení
135. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Jana Lipavského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 464/ - první čtení
136. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - první čtení
137. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 467/ - první čtení

138. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Terezy Hyťhové, Iva Pojezného, Martina Baxy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 470/ - první čtení
139. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - první čtení podle § 90 odst. 2
140. Návrh poslanců Heleny Válkové, Františka Elfmarka, Tomáše Vymazala, Leo Luzara, Aleny Gajdůškové a Lubomíra Španěla na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení
141. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - první čtení
142. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Zbyňka Stanjury a Marka Výborného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení podle § 90 odst. 2
143. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 569/ - první čtení
144. Návrh poslanců Ondřeje Polanského, Zuzany Ožanové, Leo Luzara, Marka Výborného, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové, Jany Levové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 484/ - první čtení

145. Návrh poslankyně Lenky Kozlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 488/ - první čtení
146. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ - první čtení
147. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 542/ - první čtení
148. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Víta Rakušana, Kateřiny Valachové, Terezy Hyťhové, Františka Váchy, Jany Krutákové, Jana Farského, Petra Pávka, Romana Onderky, Petra Dolínka a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 494/ - první čtení
149. Návrh poslanců Mikuláše Peksy, Olgy Richterové, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 498/ - první čtení
150. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ - první čtení
151. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré a Marie Pěnčíkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 508/ - první čtení
152. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Miholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 526/ - první čtení

153. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ - první čtení
154. Návrh poslanců Marie Pěničkové, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 515/ - první čtení
155. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 517/ - první čtení
156. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Pavly Golasowské, Jana Čížinského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 518/ - první čtení
157. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka, Lucie Šafránkové a Moniky Červíčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 520/ - první čtení
158. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka a Lucie Šafránkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - první čtení
159. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Vojtěcha Pikala, Víta Rakušana, Marka Výborného, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 536/ - první čtení
160. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích) /sněmovní tisk 546/ - první čtení
161. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka a Jiřího Valenty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ - první čtení

162. Návrh poslanců Jana Farského, Jana Chvojky, Jakuba Michálka, Miroslava Kalouska, Pavla Kováčika, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení podle § 90 odst. 2
163. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 560/ - první čtení
164. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 568/ - první čtení
165. Návrh poslanců Víta Rakušana, Heleny Langšádlové, Marka Výborného, Moniky Červíčkové, Tomáše Vymazala a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 590/ - první čtení
166. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 591/ - první čtení
167. Návrh poslanců Heleny Válkové, Jany Pastuchové, Lenky Dražilové, Pavly Golasowské, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Marka Nováka, Aleny Gajdůškové a Evy Matyášové na vydání zákona o poskytnutí jednorázové peněžní částky osobám sterilizovaným v rozporu s právem /sněmovní tisk 603/ - první čtení
168. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 625/ - první čtení
169. Návrh poslanců Petra Dolínka, Ondřeje Veselého, Antonína Staňka a Aleny Gajdůškové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 626/ - první čtení

170. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Petra Fialy, Martina Kolovratníka, Františka Váchy, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 635/ - první čtení podle § 90 odst. 2
171. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 637/ - první čtení
172. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Jiřího Valenty a Miloslavy Vostřé na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., zákon o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 638/ - první čtení
173. Návrh poslanců Víta Kaňkovského, Stanislava Juránka, Jana Čížinského, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Víta Rakušana, Pavla Bělobrádka, Ondřeje Benešika a Mariána Jurečky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 640/ - první čtení
174. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 649/ - první čtení
175. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 651/ - první čtení
176. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - první čtení
177. Návrh poslanců Víta Rakušana, Jana Farského, Petra Gazdíka, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 661/ - první čtení

178. Návrh poslanců Jakuba Jandy, Adama Kalouse, Václava Votavy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2014 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 662/ - první čtení
179. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 664/ - první čtení
180. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 674/ - první čtení
181. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - první čtení
182. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 680/ - první čtení
183. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdika a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 681/ - první čtení
184. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 685/ - první čtení
185. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Romana Sklenáka, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 695/ - první čtení

186. Návrh poslanců Jana Bauera a Zbyňka Stanjury na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 363/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení podle § 90 odst. 2
187. Návrh poslanců Václava Votavy, Romana Onderky, Mikuláše Ferjenčíka, Jana Skopečka, Zbyňka Stanjury, Jiřího Dolejše, Miroslava Kalouska a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 703/ - první čtení podle § 90 odst. 2
188. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Heleny Langšádlové, Petra Třešňáka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 704/ - první čtení
189. Návrh poslance Václava Klause na vydání zákona, kterým se ruší zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých souvisejících zákonů /sněmovní tisk 705/ - první čtení
190. Návrh poslanců Víta Rakušana, Moniky Červíčkové, Lucie Šafránkové, Pavly Golasowské, Víta Kaňkovského, Ilony Mauritzové, Heleny Langšádlové, Marka Výborného, Jana Čížinského, Pavla Bělobrádka, Jana Bauera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
191. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 732/ - první čtení
192. Návrh poslanců Ondřeje Polanského, Jaroslava Faltýnka, Pavla Pustějovského, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury /sněmovní tisk 733/ - první čtení podle § 90 odst. 2

193. Návrh poslanců Václava Klause a Zuzany Majerové Zahradníkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 735/ - první čtení
194. Návrh poslanců Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 736/ - první čtení
195. Návrh poslanců Pavla Růžičky, Jaroslava Bžocha, Karly Šlechtové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony /sněmovní tisk 737/ - první čtení
196. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Martínka, Radka Holomčíka, Jana Farského, Mariana Jurečky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
197. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 740/ - první čtení
198. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/ - první čtení
199. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 741/ - první čtení
200. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 742/ - první čtení

201. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - prvé čtení
202. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 745/ - prvé čtení
203. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 746/ - prvé čtení
204. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - prvé čtení
205. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - prvé čtení
206. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka, Jiřího Valenty, Pavla Kováčika a dalších na vydání zákona, kterým se ruší zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 750/ - prvé čtení

207. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 753/ - první čtení
208. Návrh poslanců Václava Klause a Zuzany Majerové Zahradníkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 754/ - první čtení
209. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - první čtení
210. Návrh poslanců Leo Luzara, Jiřího Miholy a Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 773/ - první čtení podle § 90 odst. 2
211. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 774/ - první čtení
212. Návrh poslanců Dominika Feriho, Karla Raise, Kateřiny Valachové, Ilony Mauritzové, Radima Fialy, Hany Aulické Jirovcové, Víta Rakušana, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení podle § 90 odst. 2
213. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 779/ - první čtení
214. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Věry Kovářové, Stanislava Juránka, Jana Skopečka, Miroslava Kalouska, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - první čtení podle § 90 odst. 2
215. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Jiřího Valenty a Marie Pěňčkové na vydání zákona o poskytování dotací nestátním neziskovým organizacím ze státního rozpočtu České republiky /sněmovní tisk 792/ - první čtení

216. Návrh poslanců Moniky Červíčkové, Jaroslava Faltýnka, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - prvé čtení
217. Návrh poslance Jana Hamáčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 794/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
218. Návrh poslanců Věry Kovářové, Víta Rakušana, Jana Farského, Jany Krutákové, Petra Pávka a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 797/ - prvé čtení
219. Návrh poslance Václava Klause na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 822/ - prvé čtení
220. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 633/ - prvé čtení
221. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukci v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - druhé čtení
222. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU – LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení
223. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ - druhé čtení
224. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 386/ - druhé čtení

225. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení
226. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení
227. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. – 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie, 4. – 14. září 2018) /sněmovní tisk 416/ - druhé čtení
228. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o letecké dopravě /sněmovní tisk 430/ - druhé čtení
229. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 459/ - druhé čtení
230. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Kyrgyzské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Biškeku dne 9. dubna 2019 /sněmovní tisk 487/ - druhé čtení
231. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 499/ - druhé čtení
232. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách /sněmovní tisk 507/ - druhé čtení
233. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019 /sněmovní tisk 511/ - druhé čtení

234. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím ve vztahu ke Curaçau o letecké dopravě /sněmovní tisk 513/ - druhé čtení
235. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Sultanátu Omán o letecké dopravě /sněmovní tisk 522/ - druhé čtení
236. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 20. května 2019 v Praze /sněmovní tisk 533/ - druhé čtení
237. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Gruzii o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 10. července 2019 v Tbilisi /sněmovní tisk 594/ - druhé čtení
238. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, podepsaná dne 25. června 2019 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 30. června 2019 v Hanoji za Evropskou unií a Vietnam /sněmovní tisk 609/ - druhé čtení
239. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Botswanské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Pretorii dne 29. října 2019 /sněmovní tisk 671/ - druhé čtení
240. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Bangladéšské lidové republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Praze dne 11. prosince 2019 /sněmovní tisk 686/ - druhé čtení
241. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o vydávání mezi Českou republikou a Argentinskou republikou (Praha, 25. 11. 2019) /sněmovní tisk 691/ - druhé čtení

242. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mezinárodní úmluva o vyměřování lodí (TONNAGE), 1969, ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 692/ - druhé čtení
243. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
244. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 693/ - první čtení
245. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guyana ve znění změn přijatých dne 4. prosince 2017 /sněmovní tisk 694/ - první čtení
246. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III a nová příloha VII Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2019 /sněmovní tisk 748/ - první čtení
247. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace EUTELSAT a Dohoda, kterou se mění Protokol o výsadách a imunitách Evropské telekomunikační družicové organizace (EUTELSAT) ve znění opravy č. 1 ze dne 16. ledna 2006 a s ratifikací Úmluva zakládající Evropskou telekomunikační družicovou organizaci „EUTELSAT“ z roku 1982, její změny z roku 1983 a 1999 /sněmovní tisk 759/ - první čtení
248. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Senegalské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Dakaru dne 22. ledna 2020 /sněmovní tisk 760/ - první čtení
249. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Stanovy Mezinárodního centra pro registraci seriálových publikací /sněmovní tisk 768/ - první čtení

250. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingů ve sportu /sněmovní tisk 826/ - první čtení
251. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich zničení /sněmovní tisk 838/ - první čtení
252. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 502/ - třetí čtení
253. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 553/ - třetí čtení
254. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění /sněmovní tisk 572/ - třetí čtení
255. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení
256. Vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - třetí čtení
257. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 643/ - třetí čtení
258. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení
259. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - třetí čtení

260. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - třetí čtení
261. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - třetí čtení
262. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - třetí čtení
263. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - třetí čtení
264. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - třetí čtení
265. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 527/ - třetí čtení
266. Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ - třetí čtení
267. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ - třetí čtení
268. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 534/ - třetí čtení
269. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 531/ - třetí čtení

270. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ - třetí čtení
271. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 644/ - třetí čtení
272. Vládní návrh zákona o provádění zvláštních režimů v oblasti zahraničního obchodu /sněmovní tisk 660/ - třetí čtení
273. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 654/ - třetí čtení
274. Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ - třetí čtení
275. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ - třetí čtení
276. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - třetí čtení
277. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - třetí čtení

278. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 646/ - třetí čtení
279. Vládní návrh zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 575/ - třetí čtení
280. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 576/ - třetí čtení
281. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 593/ - třetí čtení
282. Vládní návrh zákona o zrušení vybraných obsoletních právních předpisů /sněmovní tisk 608/ - třetí čtení
283. Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - třetí čtení
284. Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - třetí čtení
285. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - třetí čtení
286. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - třetí čtení
287. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 734/ - třetí čtení

288. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 755/ - třetí čtení
289. Návrh poslanců Adama Kalouse, Pavla Kováčika, Jana Volného, Jana Pošváře, Zdeňka Podala, Antonína Staňka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona o podpoře zahrádkářské činnosti (zahrádkářský zákon) /sněmovní tisk 634/ - třetí čtení
290. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - třetí čtení
291. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - třetí čtení
292. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - třetí čtení
293. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - třetí čtení
294. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovskeho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - třetí čtení
295. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
296. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
297. Návrh na volbu členů Rady České televize
298. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

299. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
300. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 441/
301. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 562/
302. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/
303. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/
304. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
305. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/
306. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/
307. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/
308. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017 /sněmovní tisk 312/
309. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/
310. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/
311. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/
312. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/
313. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/

314. Zpráva o životním prostředí České republiky 2017 /sněmovní tisk 355/
315. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/
316. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2019 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2019 a střednědobých výhledů na roky 2020 a 2021 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 372/
317. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2017, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu v roce 2017 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2018 /sněmovní tisk 385/
318. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2018 /sněmovní tisk 442/
319. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2018 /sněmovní tisk 443/
320. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 445/
321. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2018 /sněmovní tisk 461/
322. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2018 /sněmovní tisk 469/
323. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2018 /sněmovní tisk 474/
324. Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2018, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu v roce 2018 a Koncepce boje proti projevům extremismu a předsudečné nenávisti pro rok 2019 /sněmovní tisk 486/
325. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 492/
326. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí červen 2019 /sněmovní tisk 505/

327. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2018 /sněmovní tisk 523/
328. Informace o podpořeném financování za rok 2018 /sněmovní tisk 539/
329. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2018 /sněmovní tisk 540/
330. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2018 /sněmovní tisk 541/
331. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 548/
332. Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2019–2023 /sněmovní tisk 563/
333. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2018 /sněmovní tisk 570/
334. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 573/
335. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 574/
336. Zpráva o finančních opravách EU prostředků v České republice /sněmovní tisk 583/
337. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2018 /sněmovní tisk 600/
338. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2018 /sněmovní tisk 610/
339. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2018 (ve srovnání s rokem 2017) /sněmovní tisk 612/
340. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 613/
341. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2019 /sněmovní tisk 631/

342. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2018 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2018 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 648/
343. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2020 /sněmovní tisk 688/
344. Zpráva o životním prostředí ČR 2018 /sněmovní tisk 698/
345. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2019 do 31. 12. 2019 /sněmovní tisk 752/
346. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v rámci boje proti terorismu v Mali, Nigeru a Čadu /sněmovní tisk 751/
347. Zpráva České národní banky o inflaci - leden 2020 (Zpráva o měnovém vývoji za 2. pololetí 2019) /sněmovní tisk 763/
348. Informace o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období červenec až prosinec 2019 /sněmovní tisk 771/
349. Návrh na prodloužení doby působení Britského vojenského poradního a výcvikového týmu v České republice na území České republiky /sněmovní tisk 782/
350. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2019 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání výborům včetně přikázání jeho kapitol a jejich vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 4581/
351. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2019 /sněmovní tisk 795/
352. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2019 /sněmovní tisk 796/
353. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 801/

354. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2019 /sněmovní tisk 802/
355. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2019 /sněmovní tisk 804/
356. Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2020 /sněmovní tisk 805/
357. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2019 /sněmovní tisk 818/
358. Zpráva o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2019 /sněmovní tisk 823/
359. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2019 /sněmovní tisk 824/
360. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2019 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 840/
361. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2019 /sněmovní tisk 847/
362. Projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království
363. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise PSP ČR pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/
364. Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu
365. Informace vlády o ochraně klimatu
366. Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin
367. Informace ministryně práce a sociálních věcí k aktuálnímu stavu příprav novely zákona o sociálních službách
368. Stanovisko Poslanecké sněmovny k dlouhodobému pronásledování politických oponentů, náboženských a etnických menšin a k nelegálním odběrům orgánů v České lidové republice

369. Konečné znění auditní zprávy Evropské komise o střetu zájmů
370. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby
371. Informace ministryně práce a sociálních věcí a předsedy vlády o aktuálním stavu IT zakázek na Ministerstvu práce a sociálních věcí a o koordinaci zakázek v dalších vládních resortech
372. Informace vlády České republiky o zabezpečení dostatečných kapacit předškolního a školního vzdělávání včetně jejich financování
373. Informace vlády o nákupu ochranných pomůcek během nouzového stavu
374. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny, kterým se stanoví pravidla pro konání videokonferencí při jednáních schůzí výborů a komisí Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 5113/
375. Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Karly Maříkové
376. Informace ministryně práce a sociálních věcí o čerpání z programu Antivirus A a B a o kontrolách, které spustil Úřad práce
377. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny, kterým se stanoví způsob projednávání zpráv, informací nebo jiných obdobných podkladů v Poslanecké sněmovně /sněmovní dokument 5222/
378. Návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání /sněmovní dokument 5299/
379. Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů
380. Kompenzace za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výpadku kompenzačního bonusu
381. Návrh na zřízení komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci
382. Stanovisko Poslanecké sněmovny k článku tří ministrů zahraničních věcí
383. Zpráva o vývoji podnikatelského prostředí v České republice v roce 2018 /sněmovní tisk 778/

384. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2019 /sněmovní tisk 781/
385. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
386. Ústní interpelace
387. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - druhé čtení
388. Opatření k zajištění práva na spravedlivý proces
389. Návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/2/ - vrácený Senátem
390. Návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/2/ - vrácený Senátem
391. Návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 875/2/ - vrácený Senátem
392. Návrh na volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 49. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 26. května až 19. června 2020

Obsah:

Strana:

26. května 2020

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schválena (č. 1132 a č. 1133).

Řeč poslance Víta Rakušana	89
Řeč poslance Mariana Jurečky	91
Řeč poslance Ondřeje Veselého	93
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	93
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	94
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	95
Řeč poslance Jana Bartoška	97
Řeč poslance Jana Farského	97
Řeč poslankyně Jany Černochové	98
Řeč poslance Tomáše Martínka	99
Řeč poslance Tomáše Vymazala	100
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100
Řeč poslance Miloslava Janulíka	101
Řeč poslance Václava Klause	101
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	102
Řeč poslance Lea Luzara	104
Řeč poslance Jana Lipavského	104
Řeč poslance Václava Klause	108

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu /sněmovní tisk 849/2/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	109
Řeč senátora Vladislava Vilímce	110
Řeč poslance Romana Kubíčka	113

Usnesení schváleno (č. 1134).

380. Kompenzace za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výpadku kompenzačního bonusu

Řeč poslance Ondřeje Veselého	114
Řeč poslance Jana Farského	115
Řeč poslance Mariana Jurečky	117
Řeč poslance Marka Výborného	119
Řeč poslance Ivana Adamce	122
Řeč poslance Davida Kasala	125
Řeč poslance Václava Votavy	125
Řeč poslance Marka Výborného	126
Řeč poslance Ivana Adamce	127
Řeč poslance Víta Rakušana	127
Řeč poslance Jana Birkeho	128
Řeč poslance Davida Kasala	128
Řeč poslance Stanislava Blahy	128
Řeč poslance Jana Bartoška	129
Řeč poslance Petra Gazdika	130

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Kupky	130
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	132
Řeč poslankyně Věry Kovářové	132
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	134
Řeč poslance Marka Výborného	136
Řeč poslance Petra Gazdika	136
Řeč poslance Jiřího Bláhy	136
Řeč poslankyně Věry Kovářové	137
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	137
Řeč poslance Jana Bartoška	138
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	138
Řeč poslance Miroslava Kalouska	140
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	140
Řeč poslance Martina Kupky	141

Řeč poslance Petra Gazdika	142
Řeč poslance Romana Onderky	142
Řeč poslankyně Věry Kovářové	143
Řeč poslance Václava Votavy	143
Řeč poslance Jana Bartoška	143
Řeč poslance Marka Výborného	144
Řeč poslance Jana Birkeho	144
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	145
Řeč poslance Jana Birkeho	146
Řeč poslance Jiřího Bláhy	146
Řeč poslance Petra Dolínka	147
Řeč poslance Stanislava Juránka	147
Řeč poslance Jana Chvojky	151
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	151
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	153

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	154
Řeč poslance Miroslava Kalouska	155
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	156
Řeč poslance Josefa Hájka	158
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	159
Řeč poslance Miroslava Kalouska	160
Řeč poslance Tomáše Martínka	160
Řeč poslance Mariana Jurečky	161
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	162
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	164
Řeč poslance Marka Výborného	165
Řeč poslance Miroslava Kalouska	166
Řeč poslankyně Věry Kovářové	166
Řeč poslance Ivana Bartoše	167
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	168
Řeč poslance Víta Rakušana	169
Řeč poslance Jana Volného	170
Řeč poslance Václava Klause	170
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	171
Řeč poslankyně Věry Kovářové	172
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	172
Řeč poslance Tomáše Martínka	173
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	173
Řeč poslance Jana Čížinského	174
Řeč poslance Romana Onderky	174
Řeč poslance Miroslava Kalouska	175
Řeč poslance Stanislava Blahy	175

Řeč poslance Patrika Nachera	176
Řeč poslance Martina Baxy	176
Řeč poslance Ondřeje Veselého	177
Řeč poslance Tomáše Martínka	177
Řeč poslance Martina Kupky	178
Řeč poslance Ondřeje Veselého	178
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	178
Řeč poslance Jana Chvojky	179

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Tomáše Martínka	179
Řeč poslance Jana Chvojky	180
Řeč poslance Tomáše Martínka	180
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	181
Řeč poslance Jana Bartoška	182
Řeč poslance Pavla Kováčika	182
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	182
Řeč poslance Tomáše Martínka	183
Řeč poslance Stanislava Grospiče	183
Řeč poslance Tomáše Martínka	183
Řeč poslance Miroslava Kalouska	184
Řeč poslance Jana Richtera	184
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	185
Řeč poslance Miroslava Kalouska	185
Řeč poslance Ondřeje Veselého	186

Usnesení schváleno (č. 1135).

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2 /sněmovní tisk 850/2/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	187
Řeč senátorky Šárky Jelínkové	192

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Bartoška	193
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	196
Řeč poslance Josefa Hájka	202
Řeč poslance Mariana Jurečky	202
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	203

Projednávání bodu bylo přerušeno.

27. května 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	205
Řeč poslance Víta Rakušana	206
Řeč poslankyně Jany Černochové	206
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	208
Řeč poslance Víta Rakušana	208
Řeč poslance Lea Luzara	208
Řeč poslance Jana Birkeho	209
Řeč poslankyně Jany Černochové	209
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	209
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	212
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	213
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	215
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	217
Řeč poslance Miroslava Kalouska	218
Řeč poslance Jana Bartoška	218
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	218
Řeč poslance Jakuba Michálka	219
Řeč poslance Miroslava Kalouska	219
Řeč poslance Jiřího Bláhy	220
Řeč poslankyně Jany Černochové	221
Řeč poslance Ondřeje Veselého	222
Řeč poslance Patrika Nachera	223
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	224

Pokračování v projednávání bodu

5. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2 /sněmovní tisk 850/2/ - vrácený Senátem

Řeč poslankyně Věry Kovářové	225
Řeč poslance Tomáše Martínka	228

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Adamce	228
Řeč poslance Jiřího Bláhy	230
Řeč poslance Karla Krejzy	230
Řeč poslance Jana Farského	231
Řeč poslance Jaroslava Kytýra	232

Řeč poslance Václava Klause	233
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	233
Řeč poslance Jana Lipavského	234
Řeč poslance Tomáše Martínka	234
Řeč poslance Václava Klause	234
Řeč poslance Petra Gazdika	235
Řeč poslance Marka Výborného	235
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	236
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	236
Řeč poslance Ondřeje Benešika	237
Řeč poslance Jana Čížinského	237
Řeč poslance Iva Vondráka	238
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	238
Řeč poslance Petra Gazdika	239
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	239
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	239
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	240
Řeč poslance Miroslava Kalouska	240
Řeč poslance Josefa Bělíci	241
Řeč poslance Ondřeje Benešika	241
Řeč poslance Jana Bartoška	242
Řeč poslance Mariana Bojka	243
Řeč poslance Miroslava Kalouska	244
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	244
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	245
Řeč poslance Miroslava Kalouska	247
Řeč senátorky Šárky Jelínkové	248

Usnesení schváleno (č. 1136).

Řeč poslance Jana Bartoška	249
----------------------------------	-----

6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/8/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	250
Řeč senátora Zdeňka Nytry	251

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Usnesení schváleno (č. 1137).

76. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - první čtení
- Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové 254
 Řeč poslance Karla Raise 255
 Řeč poslance Vojtěcha Munzara 257
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
295. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 259
- Usnesení schváleno (č. 1138).
296. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 261
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
297. Návrh na volbu členů Rady České televize
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 261
 Řeč poslance Jakuba Michálka 262
 Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 262
 Řeč poslance Jana Chvojky 263
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
298. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 263
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	264
Pokračování v projednávání bodu	
296. Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu	
Pokračování v projednávání bodu	
297. Návrh na volbu členů Rady České televize	
Usnesení schváleno (č. 1139).	
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
298. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie	
Usnesení schváleno (č. 1140).	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	266
Řeč poslance Pavla Kováčíka	266
Řeč poslance Ondřeje Veselého	267
Řeč poslance Miroslava Kalouska	267
Řeč poslance Ondřeje Veselého	267
Řeč poslance Ivana Bartoše	268
375. Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Karly Maříkové	
Řeč poslance Stanislava Grospiče	268
Řeč poslance Milana Ferance	269
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.	
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	271
Řeč poslance Jana Birkeho	272
Řeč poslankyně Karly Maříkové	273
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Řeč poslankyně Karly Maříkové	273
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala	277
Řeč poslance Radima Fialy	278

Řeč poslance Ondřeje Veselého	281
Řeč poslance Jana Birkeho	281
Řeč poslankyně Karly Maříkové	282
Řeč poslance Radima Fialy	282
Řeč poslance Radka Kotena	283
Řeč poslance Pavla Plzáka	284
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	284
Řeč poslance Antonína Staňka	285
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	285
Řeč poslankyně Jany Černochové	285
Řeč poslance Antonína Staňka	286
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	286
Řeč poslance Jaroslava Holíka	287
Řeč poslance Františka Váchy	288
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	289

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jana Birkeho	290
Řeč poslankyně Jany Černochové	290
Řeč poslankyně Karly Maříkové	291
Řeč poslance Jana Birkeho	291
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	292
Řeč poslance Jana Birkeho	292
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	293
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	293
Řeč poslance Petra Dolínka	295
Řeč poslance Vlastimila Válka	295
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	296
Řeč poslance Jiřího Kobzy	296
Řeč poslance Petra Pávka	298
Řeč poslankyně Jany Černochové	299
Řeč poslance Miloslava Roznera	299
Řeč poslance Pavla Jelínka	300
Řeč poslance Zdeňka Podala	301
Řeč poslankyně Heleny Válkové	301
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	303
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	303
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	303
Řeč poslankyně Jany Černochové	304
Řeč poslankyně Heleny Válkové	305
Řeč poslance Pavla Růžičky	305
Řeč poslance Radka Rozvorala	306
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	308
Řeč poslankyně Karly Maříkové	309

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	309
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	310
Řeč poslance Václava Klause	310
Řeč poslance Lubomíra Španěla	311
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	312
Řeč poslance Jana Chvojky	312

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Jana Chvojky	312
Řeč poslance Miroslava Kalouska	313
Řeč poslance Josefa Hájka	313
Řeč poslankyně Karly Maříkové	314
Řeč poslance Patrika Nachera	314
Řeč poslance Jana Chvojky	315
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	315
Řeč poslankyně Jany Černochové	316
Řeč poslankyně Jany Levové	316
Řeč poslance Ondřeje Profanta	316
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	316
Řeč poslance Ondřeje Veselého	317
Řeč poslance Marka Výborného	317
Řeč poslance Tomáše Martínka	317
Řeč poslance Miroslava Kalouska	317
Řeč poslance Lukáše Bartoně	318
Řeč poslankyně Karly Maříkové	318
Řeč poslance Mariana Bojka	319
Řeč poslance Marka Bendy	320
Řeč poslance Stanislava Grospiče	320
Řeč poslance Milana Ferance	320
Řeč poslance Václava Klause	321
Řeč poslance Milana Ferance	321
Řeč poslance Miroslava Kalouska	321
Řeč poslance Milana Ferance	322
Řeč poslance Radima Fialy	322
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	322
Řeč poslance Miroslava Kalouska	322

70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 841/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Josefa Kotta	324
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	324

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	326
Řeč poslance Miroslava Kalouska	326
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	327
Řeč poslance Jana Hrnčíře	327
Řeč poslance Tomáše Martinka	328
Řeč poslance Jana Skopečka	328
Řeč poslance Ivana Adamce	329

Usnesení schváleno (č. 1141).

Pokračování v projednávání bodu

76. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - první čtení

Řeč poslance Jana Hrnčíře	330
Řeč poslance Karla Raise	330
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	331
Řeč poslance Jana Chvojky	333
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	333
Řeč poslance Jana Chvojky	334
Řeč poslance Tomáše Martinka	334
Řeč poslance Karla Krejzy	334
Řeč poslance Jana Skopečka	335
Řeč poslance Karla Raise	336
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	336
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	337
Řeč poslankyně Jany Černochové	338
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	338

Usnesení schváleno (č. 1142).

28. května 2020

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

386. Ústní interpelace
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	341
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	341
Řeč poslance Lukáše Kolářika	343

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	343
Řeč poslankyně Karly Maříkové	345
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	345
Řeč poslance Vlastimila Válka	347
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	348
Řeč poslance Stanislava Blahy	350
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	351
Řeč poslance Radka Kotena	352
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	353
Řeč poslance Mariana Jurečky	355
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	355
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	358
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	358
Řeč poslance Jana Zahradníka	360
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	361

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Radka Holomčíka	363
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	364
Řeč poslance Radka Holomčíka	365
Řeč poslance Jiřího Valenty	365
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	366
Řeč poslance Petra Bejta	368
Řeč poslance Jana Lipavského	369
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	370
Řeč poslance Radka Kotena	372
Řeč poslance Jana Farského	373
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	373
Řeč poslance Jana Farského	375
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	375
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	375
Řeč poslankyně Dany Balcarové	376
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	377
Řeč poslance Ondřeje Polanského	377
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	378
Řeč poslance Lukáše Černožského	380
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	380
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	380
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	382
Řeč poslance Jana Pošváře	382
Řeč poslance Jana Zahradníka	383
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	383
Řeč poslankyně Věry Kovářové	386
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	386

Řeč poslankyně Olgy Richterové	389
Řeč poslance Jiřího Miholy	389
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	390
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	391
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	391
Řeč poslance Jiřího Ventruby	392
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	392
Řeč poslance Jiřího Ventruby	393
Řeč poslance Vlastimila Válka	393
Řeč poslance Lukáše Černožského	394
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	394
Řeč poslance Vlastimila Válka	395
Řeč poslance Jiřího Miholy	396
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	396
Řeč poslance Jiřího Miholy	397

29. května 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	399
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	400
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	400

258. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 689/ - třetí čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	401
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	402
Řeč poslance Stanislava Grospiče	404
Řeč poslance Jana Bauera	406
Řeč poslance Milana Hniličky	408
Řeč poslance Víta Kaňkovského	409
Řeč poslankyně Aleny Gajduškové	411
Řeč poslance Mariana Jurečky	412
Řeč poslance Romana Sklenáka	413
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	

Řeč poslance Mariana Jurečky	413
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	414
Řeč poslance Josefa Hájka	414
Řeč poslance Radka Zlesáka	416
Řeč poslance Lea Luzara	416

Řeč poslance Jiřího Bláhy	419
Řeč poslance Jana Farského	419
Řeč poslankyně Olgy Richterové	421
Řeč poslance Jiřího Bláhy	423
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	425
Řeč poslance Petra Pávka	426
Řeč poslance Lukáše Černožského	427

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Víta Kaňkovského	428
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	428
Řeč poslance Romana Sklenáka	429

Usnesení schváleno (č. 1144).

3. Vládní návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 /sněmovní tisk 875/ - zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1145).

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	433
Řeč poslance Jana Bauera	435
Řeč poslance Romana Kubička	436
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	436
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	438
Řeč poslance Jiřího Bláhy	440
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	440
Řeč poslance Petra Pávka	441
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	441
Řeč poslance Jana Bauera	442
Řeč poslankyně Olgy Richterové	444

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Petra Beitla	445
Řeč poslance Jiřího Bláhy	446
Řeč poslance Jana Skopečka	448
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	449
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	449
Řeč poslance Jiřího Bláhy	450
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	452

Řeč poslance Jiřího Bláhy	454
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	454
Řeč poslance Jana Bauera	455
Řeč poslankyně Olgy Richterové	455
Řeč poslance Petra Beitla	455
Řeč poslance Jiřího Bláhy	455
Řeč poslance Jana Skopečka	456
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	456
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	456

Projednávání bodu bylo přerušeno.

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/ - zkrácené jednání

Usnesení schváleno (č. 1146).

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové 457

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	460
Řeč poslance Romana Kubička	461

Usnesení schváleno (č. 1147).

Řeč poslance Jana Bartoška	461
Řeč poslance Jana Hrnčíře	463
Řeč poslance Václava Votavy	464
Řeč poslance Martina Kupky	465
Řeč poslance Jiřího Bláhy	466
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	466
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	467
Řeč poslance Stanislava Blahy	468
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	469
Řeč poslance Jana Skopečka	470
Řeč poslance Jana Bauera	471
Řeč poslance Tomáše Martínka	472
Řeč poslance Mariana Jurečky	473

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	475
Řeč poslance Václava Votavy	478

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	479
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	479
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	480
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	481
Řeč poslance Jana Bartoška	484
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	484
Řeč poslance Martina Kupky	485
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	485
Řeč poslance Jana Hrnčíře	485
Řeč poslance Stanislava Blahy	485
Řeč poslance Václava Votavy	485
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	486
Řeč poslance Jana Skopečka	486
Řeč poslance Jana Volného	486
Řeč poslance Jana Bauera	487
Řeč poslance Tomáše Martínka	487
Řeč poslance Mariana Jurečky	487

Projednávání bodu bylo přerušeno.

1. Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání

Řeč poslance Bohuslava Svobody	488
Řeč poslance Davida Kasala	489
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	489
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	490
Řeč poslance Davida Kasala	491
Řeč poslankyně Karly Maříkové	492

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Bohuslava Svobody	492
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	492
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	493
Řeč poslance Vlastimila Válka	494
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	495
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	495

Usnesení schváleno (č. 1148).

Pokračování v projednávání bodu

3. Vládní návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 /sněmovní tisk 875/- zkrácené jednání

Řeč poslance Jana Bauera 497

Usnesení schváleno (č. 1149).

Pokračování v projednávání bodu

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/- zkrácené jednání

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 503

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 504

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 504

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 504

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 505

Řeč poslance Jana Bartoška 510

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 511

Řeč poslance Václava Votavy 511

Usnesení schváleno (č. 1150).

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 512

Usnesení schváleno (č. 1151).

2. června 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Víta Rakušana 516

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 518

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 519

Řeč poslance Pavla Blažka 519

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 520

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - druhé čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	523
Řeč poslance Martina Kolovratníka	525
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	526
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	527
Řeč poslance Petra Dolínka	528
Řeč poslance Ondřeje Polanského	529
Řeč poslankyně Dany Balcarové	530
Řeč poslance Martina Kupky	531
Řeč poslance Petra Třešňáka	533
Řeč poslance Jana Birkeho	534
Řeč poslance Ivana Adamce	535

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Martina Jirána	538
Řeč poslankyně Dany Balcarové	538
Řeč poslance Lukáše Černožského	538
Řeč poslance Mariana Jurečky	541
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	543
Řeč poslance Martina Kolovratníka	545
Řeč poslance Lukáše Černožského	547
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	548
Řeč poslance Petra Dolínka	548
Řeč poslance Ondřeje Polanského	549
Řeč poslankyně Dany Balcarové	549
Řeč poslance Petra Třešňáka	549
Řeč poslance Jana Birkeho	549
Řeč poslance Martina Jirána	549
Řeč poslance Martina Kolovratníka	550
Řeč poslankyně Květy Matušovské	550
Řeč poslance Martina Kupky	550
Řeč poslance Mariana Jurečky	551
Řeč poslance Lukáše Černožského	551
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	551

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - druhé čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	552
Řeč poslankyně Heleny Válkové	553
Řeč poslance Tomáše Vymazala	557
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	558
Řeč poslance Jana Bartoška	558
Řeč poslance Jakuba Michálka	560
Řeč poslance Marka Bendy	561

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Bartoška	563
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	564
Řeč poslankyně Heleny Válkové	565
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	565
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	566
Řeč poslance Jana Bartoška	566
Řeč poslance Tomáše Vymazala	567
Řeč poslankyně Heleny Válkové	567
Řeč poslance Jakuba Michálka	567
Řeč poslankyně Heleny Válkové	567
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	568
Řeč poslankyně Heleny Válkové	568

10. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	569
Řeč poslankyně Ivy Kalátové	569
Řeč poslance Jana Volného	570

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	571
Řeč poslance Jiřího Dolejše	571
Řeč poslance Stanislava Juránka	572
Řeč poslance Jiřího Dolejše	574

Usnesení schváleno (č. 1152).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	575
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	576
Řeč poslance Milana Ferance	577
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	577
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	578
Řeč poslance Jana Chvojky	579

Projednávání bodu bylo přerušeno.

209. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - první čtení

Řeč hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického	580
Řeč poslankyně Věry Kovářové	582

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

211. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 774/ - první čtení

Řeč poslance Petra Gazdika	583
Řeč poslankyně Věry Kovářové	583

Projednávání bodu bylo přerušeno.

207. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 753/ - první čtení

Řeč hejtmana Libereckého kraje Martina Půty	584
Řeč poslankyně Věry Kovářové	585

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 209, 211 a 207 /sněmovní tisky 766, 774 a 753/

Řeč poslankyně Věry Kovářové	585
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	586
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	589
Řeč poslance Víta Rakušana	590
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	590
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	591

Projednávání bodu bylo přerušeno.

3. června 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Chvojky	592
---------------------------------	-----

255. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	593
Řeč poslance Milana Ferance	594

Usnesení schváleno (č. 1153).

257. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 643/ - třetí čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	595
Řeč poslance Jana Čížinského	596
Řeč poslankyně Jany Černochové	597
Řeč poslance Jana Birkeho	598
Řeč poslance Jana Čížinského	598
Řeč poslance Petra Bendla	599
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	599
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka	599
Řeč poslance Jana Čížinského	600
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	600
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	600
Řeč poslance Patrika Nachera	601
Řeč poslance Vlastimila Válka	602
Řeč poslance Jana Birkeho	602

Řeč poslance Petra Beitla	603
Řeč poslance Ivana Adamce	603
Řeč poslankyně Jany Černoškové	603
Řeč poslance Patrika Nachera	603
Řeč poslance Jana Birkeho	604
Řeč poslance Roberta Králíčka	604
Řeč poslance Martina Kolovratníka	604
Řeč poslance Ivana Adamce	605
Řeč poslance Jana Čížinského	606
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	606
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	607
Řeč poslance Petra Bendla	607
Řeč poslance Lea Luzara	608
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	609
Řeč poslance Jana Čížinského	609
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	610
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	612

Usnesení schváleno (č. 1154).

252. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 502/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	615
Řeč poslance Pavla Kováčika	616
Řeč poslance Miroslava Kalouska	616
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	617

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Petra Bendla	618
Řeč poslance Mariana Jurečky	620
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	623
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	623
Řeč poslance Petra Bendla	625
Řeč poslance Radima Fialy	625
Řeč poslance Jiřího Bláhy	627
Řeč poslance Lukáše Černožského	628
Řeč poslance Radka Kotena	628
Řeč poslance Mariana Jurečky	628
Řeč poslance Vlastimila Válka	629
Řeč poslance Pavla Kováčika	629
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	632

Řeč poslance Radka Holomčička	633
Řeč poslankyně Jany Krutákové	634
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	634
Řeč poslance Davida Pražáka	635
Řeč poslance Vlastimila Válka	635
Řeč poslance Zdeňka Podala	638
Řeč poslance Pavla Kováčika	639
Řeč poslance Jana Skopečka	639
Řeč poslance Radima Fialy	640
Řeč poslance Milana Ferance	640
Řeč poslance Josefa Kotta	641
Řeč poslance Jana Skopečka	641
Řeč poslance Václava Klause	642
Řeč poslance Jiřího Bláhy	642

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	643
Řeč poslance Lubomíra Španěla	643
Řeč poslance Petra Bendla	643
Řeč poslance Jana Skopečka	644
Řeč poslance Patrika Nachera	644
Řeč poslankyně Jany Levové	645
Řeč poslance Václava Klause	645
Řeč poslance Jana Skopečka	646
Řeč poslance Milana Ferance	646
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	647

Usnesení schváleno (č. 1155).

253. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 553/ - třetí čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	648
Řeč poslance Petra Bendla	648
Řeč poslance Josefa Kotta	649
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	649

Usnesení schváleno (č. 1156).

Pokračování v projednávání bodu

298. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 651
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
299. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 652
- Řeč poslance Lukáše Černoorského 652
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 654
- Projednávání bodu bylo přerušeno.
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.
- Řeč poslance Martina Kolovratníka 654
- Pokračování v projednávání bodu
298. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
- Usnesení schváleno (č. 1157).
- Pokračování v projednávání bodu
299. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu
- Usnesení schváleno (č. 1158).
43. Návrh poslanců Jiřího Maška, Jana Hamáčka, Pavla Žáčka, Zdeňka Ondráčka, Jiřího Kobzy, Lukáše Kolářika, Jana Bartoška, Františka Váchy a dalších na vydání zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky /sněmovní tisk 669/ - první čtení
- Řeč poslance Jiřího Maška 655
- Řeč poslance Zdeňka Ondráčka 657
- Řeč poslankyně Jany Černochové 658
- Projednávání bodu bylo přerušeno.

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	659
Řeč poslankyně Jany Černochové	660

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 43 a 44 /sněmovní tisky 669 a 92/

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	661
Řeč poslance Jaroslava Holíka	663
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	663
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	663
Řeč poslance Tomáše Martínka	664
Řeč poslance Pavla Růžičky	664

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	665
Řeč poslankyně Jany Černochové	665
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	669
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	669
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	670
Řeč poslance Marka Nováka	670
Řeč poslance Radka Kotena	671
Řeč poslance Jiřího Kobzy	672
Řeč poslance Lea Luzara	673
Řeč poslance Václava Klause	675
Řeč poslance Lea Luzara	676
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	676
Řeč poslance Miroslava Kalouska	678
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	678
Řeč poslance Jiřího Kobzy	678

Pokračování v projednávání bodu

43. Návrh poslanců Jiřího Maška, Jana Hamáčka, Pavla Žáčka, Zdeňka Ondráčka, Jiřího Kobzy, Lukáše Kolářika, Jana Bartoška, Františka Váchy a dalších

na vydání zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky /sněmovní tisk 669/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 1159).

Pokračování v projednávání bodu

44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové 680

Usnesení schváleno (č. 1160).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

381. Návrh na zřízení komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 680

Usnesení schváleno (č. 1161).

379. Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů

Řeč poslance Víta Rakušana 682

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 684

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka 688

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 689

Řeč poslance Víta Rakušana 693

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 693

Řeč poslance Pavla Kováčika 695

Řeč poslankyně Karly Maříkové 696

Řeč poslance Jana Pošváře	696
---------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Františka Elfmarka	701
Řeč poslance Jiřího Valenty	701
Řeč poslance Davida Pražáka	703
Řeč poslankyně Jany Krutákové	704
Řeč poslance Františka Váchy	704
Řeč poslankyně Dany Balcarové	705
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	706
Řeč poslance Jana Zahradníka	708
Řeč poslance Petra Bendla	710
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	711
Řeč poslance Josefa Kotta	712
Řeč poslance Radka Holomčička	713
Řeč poslance Vlastimila Válka	715
Řeč poslance Petra Bendla	718
Řeč poslance Vlastimila Válka	718
Řeč poslankyně Heleny Válkové	718
Řeč poslance Petra Bendla	719
Řeč poslance Romana Sklenáka	719
Řeč poslance Mariana Jurečky	719
Řeč poslance Jana Pošváře	722
Řeč poslance Františka Elfmarka	722
Řeč poslance Davida Pražáka	722
Řeč poslankyně Jany Krutákové	722
Řeč poslance Františka Váchy	722
Řeč poslankyně Dany Balcarové	723
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	723
Řeč poslance Jana Zahradníka	723
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	723
Řeč poslance Petra Bendla	724
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	724
Řeč poslance Josefa Kotta	724
Řeč poslance Radka Holomčička	724
Řeč poslance Vlastimila Válka	724
Řeč poslance Martina Kolovratníka	724
Řeč poslance Mariana Jurečky	724

5. června 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	727
---------------------------------------	-----

Řeč poslance Víta Rakušana	727
Řeč poslance Miroslava Kalouska	727
Řeč poslance Bohuslava Svobody	728

Usnesení schváleno (č. 1164).

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	730
Řeč poslankyně Věry Adámkové	732
Řeč poslance Jana Bartoška	734
Řeč poslance Martina Kupky	734
Řeč poslance Romana Kubíčka	734

Usnesení schváleno (č. 1165).

Řeč poslance Víta Kaňkovského	735
Řeč poslance Vlastimila Válka	736
Řeč poslance Jiřího Běhouňka	738
Řeč poslance Petra Třešňáka	738
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	739
Řeč poslankyně Olgy Richterové	740
Řeč poslance Bohuslava Svobody	741

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	742
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	743
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	743
Řeč poslance Víta Kaňkovského	744
Řeč poslance Bohuslava Svobody	746
Řeč poslance Martina Kupky	746
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	747
Řeč poslance Marka Bendy	748

Projednávání bodu bylo přerušeno.

254. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění /sněmovní tisk 572/ - třetí čtení

Řeč poslance Jiřího Dolejše 749

Usnesení schváleno (č. 1166).

256. Vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - třetí čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové 751

Řeč poslance Martina Baxy 752

Řeč poslankyně Karly Maříkové 753

Řeč předsedy ČSÚ Marka Rojíčka 753

Řeč poslance Stanislava Juránka 754

Řeč poslance Martina Baxy 754

Usnesení schváleno (č. 1167).

Řeč poslance Petra Venhody 755

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Pokračování v projednávání bodu

1. Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání

Řeč poslance Martina Kupky 756

Řeč poslankyně Věry Adámkové 757

Usnesení schváleno (č. 1169 - 1. část).

Řeč poslankyně Věry Adámkové 759

Řeč poslance Josefa Hájka 759

Pokračování v projednávání bodu

379. Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů

Řeč poslance Pavla Žáčka	760
Řeč poslance Marka Výborného	765
Řeč poslance Víta Rakušana	767
Řeč poslance Romana Kubíčka	767
Řeč poslance Víta Rakušana	768

Usnesení schváleno (č. 1170).

Řeč poslance Víta Rakušana	770
----------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

176. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 652/ - první čtení

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	770
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	772
Řeč poslance Jana Bauera	772

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	773
Řeč poslance Radka Rozvorala	774
Řeč poslance Pavla Plzáka	776
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	776
Řeč poslance Marka Nováka	777
Řeč poslankyně Karly Maříkové	777
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	777
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	778
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	778
Řeč poslance Jiřího Bláhy	778
Řeč poslance Pavla Plzáka	778
Řeč poslankyně Olgy Richterové	779
Řeč poslance Jana Bauera	779
Řeč poslance Pavla Plzáka	780
Řeč poslance Jiřího Bláhy	781
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	781
Řeč poslance Jana Schillera	782
Řeč poslankyně Ivy Kalátové	782
Řeč poslankyně Olgy Richterové	783

Řeč poslance František Navrkal	783
Řeč poslankyně Evy Fialové	784
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	785
Řeč poslankyně Karly Maříkové	785
Řeč poslance Radka Zlesáka	785
Řeč poslance Marka Nováka	786
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	786
Řeč poslance Vlastimila Válka	787
Řeč poslance Miroslava Kalouska	787

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Jiřího Bláhy	788
Řeč poslankyně Ivy Kalátové	788
Řeč poslankyně Olgy Richterové	789
Řeč poslance Jaroslava Holíka	789
Řeč poslankyně Evy Fialové	790
Řeč poslance Jana Schillera	790
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	791
Řeč poslankyně Olgy Richterové	791
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	792
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	792
Řeč poslankyně Olgy Richterové	793
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	793
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	794
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	794
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	797
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	798
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	799

Usnesení schváleno (č. 1171 - 1. část).

Řeč poslance Karla Raise	799
Řeč poslance Jana Schillera	800
Řeč poslance Petra Venhody	800
Řeč poslankyně Jany Černochové	800
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	800

Usnesení schváleno (č. 1171 - 2. část).

79. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového

a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení

Řeč poslance Marka Výborného	802
Řeč poslankyně Jany Černochové	803
Řeč poslance Lukáše Černožského	803

Projednávání bodu bylo přerušeno.

16. června 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Víta Rakušana	806
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	807
Řeč poslance Petra Třešňáka	808
Řeč poslance Jana Lipavského	809
Řeč poslance Ondřeje Polanského	809
Řeč poslance Mariana Jurečky	810
Řeč poslankyně Olgy Richterové	810

389. Návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/2/ - vrácený Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	812
Řeč senátora Tomáše Goláně	813
Řeč poslance Víta Kaňkovského	814

Usnesení schváleno (č. 1172).

390. Návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/2/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	815
Řeč senátora Zdeňka Nytry	818
Řeč poslance Ivana Adamce	818
Řeč poslankyně Věry Kovářové	820
Řeč poslance Ivana Adamce	820
Řeč poslance Mariana Jurečky	821
Řeč poslance Jiřího Běhounka	821
Řeč poslankyně Věry Kovářové	822
Řeč poslance Jiřího Běhounka	822

Řeč poslance Jana Bartoška	823
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	823
Řeč poslance Václava Votavy	824
Řeč poslance Lea Luzara	824

Usnesení schváleno (č. 1173).

Řeč poslance Jana Chvojky	826
---------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

391. Návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 875/2/ - vrácený Senátem

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	826
Řeč senátora Tomáše Goláně	829
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	831
Řeč poslance Víta Kaňkovského	832
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	833
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	833
Řeč poslance Petra Třešňáka	834
Řeč poslance Jiřího Bláhy	834
Řeč poslance Jana Skopecčka	835
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	836
Řeč poslance Jiřího Bláhy	836
Řeč poslance Víta Kaňkovského	837
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	837
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	838
Řeč poslance Jiřího Bláhy	838
Řeč senátora Tomáše Goláně	839
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	840
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	841

Usnesení schváleno (č. 1174).

Řeč poslance Jana Bauera	842
--------------------------------	-----

370. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby

Řeč poslance Roberta Králíčka	842
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1175).

356. Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2020 /sněmovní tisk 805/

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	844
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	844
Řeč poslance Ivana Bartoše	844
Řeč poslance Jana Kubíka	845
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	845
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	846

Usnesení schváleno (č. 1176).

387. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	846
Řeč poslance Karla Raise	848
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	848

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	852
Řeč poslance Lubomíra Španěla	853
Řeč poslankyně Věry Kovářové	854
Řeč poslance Václava Votavy	855
Řeč poslance Patrika Nachera	856
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	857
Řeč poslance Jana Volného	858
Řeč poslance Patrika Nachera	858
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	859
Řeč poslance Lubomíra Španěla	859
Řeč poslankyně Věry Kovářové	859
Řeč poslance Tomáše Martínka	860
Řeč poslance Radka Kotena	861
Řeč poslance Mariana Jurečky	861
Řeč poslance Jana Skopečka	863
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	865

Řeč poslance Karla Raise	867
Řeč poslance Mariana Jurečky	867
Řeč poslance Jana Skopečka	868
Řeč poslance Dominika Feriho	869
Řeč poslance Lubomíra Španěla	869
Řeč poslance Jana Hrnčíře	869
Řeč poslankyně Věry Kovářové	870
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	870
Řeč poslance Václava Votavy	870
Řeč poslance Tomáše Martínka	871

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 654/ - druhé čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka 872

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Radovana Vícha

872

Pokračování v projednávání bodu

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - druhé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara

874

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

876

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové

876

Řeč poslance Jakuba Michálka

877

Řeč poslance Milana Ferance

877

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

877

Řeč poslance Pavla Pustějovského

878

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka

878

17. června 2020

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

262. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - třetí čtení
- Řeč poslankyně Ivy Kalátové 882
- Usnesení schváleno (č. 1177).
- Řeč poslankyně Ivy Kalátové 883
263. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - třetí čtení
- Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové 884
- Řeč poslance Jiřího Dolejše 886
- Řeč poslance Stanislava Juránka 886
- Řeč poslance Jana Řehounka 887
- Řeč poslance Pavla Kováčika 888
- Řeč poslance Jiřího Dolejše 888
- Usnesení schváleno (č. 1178).
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci /sněmovní tisk 756/ - první čtení
- Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 890
- Řeč poslance Ondřeje Profanta 891
- Řeč poslance Ivana Bartoše 891
- Řeč poslance Zbyňka Stanjury 892
- Řeč poslance Ondřeje Profanta 893
- Usnesení schváleno (č. 1179).
217. Návrh poslance Jana Hamáčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru), ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 794/ - první čtení podle § 90 odst. 2
- Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka 894
- Řeč poslance Pavla Růžičky 895

Řeč poslance Pavla Žáčka	895
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	896
Řeč poslankyně Jany Černochové	897
Řeč poslance Josefa Kotta	897
Řeč poslance Pavla Růžičky	897
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	898
Řeč poslance Miroslava Kalouska	899
Řeč poslance Pavla Růžičky	899

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Bendy	899
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	900
Řeč poslance Marka Bendy	900
Řeč poslankyně Jany Černochové	900
Řeč poslance Pavla Růžičky	901
Řeč poslance Milana Brázdila	901
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	901
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	902
Řeč poslankyně Jany Černochové	902
Řeč poslance Miroslava Kalouska	903
Řeč poslance Petra Dolínka	903
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	903

Usnesení schváleno (č. 1180).

Řeč poslance Lukáše Černohorského	904
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	905

382. Stanovisko Poslanecké sněmovny k článku tří ministrů zahraničních věcí

Řeč poslance Miloslava Janulíka	906
Řeč poslance Ondřeje Veselého	913
Řeč poslance Jiřího Kobzy	914
Řeč poslance Jiřího Valenty	914
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	916
Řeč poslance Václava Klause	917
Řeč poslankyně Moniky Červíkové	918
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	919
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	920
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	922
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	922
Řeč poslance Ondřeje Veselého	923
Řeč poslance Ondřeje Benešika	923

Řeč poslankyně Heleny Válkové	924
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	926
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	926
Řeč poslance Jiřího Valenty	927
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	927
Řeč poslankyně Heleny Válkové	928
Řeč poslance Jana Lipavského	929
Řeč poslance Marka Výborného	929
Řeč poslance Marka Bendy	930
Řeč poslance Jiřího Valenty	932
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	932
Řeč poslance Radima Fialy	934
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	935
Řeč poslance Marka Bendy	935
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	935
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové	936
Řeč poslance Jana Lipavského	937
Řeč poslance Marka Bendy	937
Řeč poslankyně Moniky Červíčkové	937

Usnesení schváleno (č. 1181).

273. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 654/ - třetí čtení

Řeč poslance Radovana Vícha	939
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 1182).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

392. Návrh na volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID

Řeč poslance Martina Kolovratníka	940
---	-----

Usnesení schváleno (č. 1183).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	941
---	-----

39. Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	942
Řeč poslance Jana Schillera	943
Řeč poslance Ivana Adamce	945
Řeč poslance Jana Schillera	946
Řeč poslance Františka Elfmarka	948

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Ivana Adamce	960
Řeč poslance Jaroslava Holíka	961
Řeč poslankyně Jany Krutákové	962
Řeč poslance Ivana Adamce	963
Řeč poslance Petra Dolínka	965
Řeč poslance Františka Elfmarka	966
Řeč poslance Jana Schillera	966
Řeč poslankyně Dany Balcarové	968
Řeč poslance Jana Schillera	969
Řeč poslance Vlastimila Válka	970
Řeč poslankyně Dany Balcarové	970
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	971
Řeč poslance Josefa Kotta	971
Řeč poslance Ondřeje Babky	973
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	974
Řeč poslance Marka Výborného	975
Řeč poslankyně Evy Fialové	977
Řeč poslance Františka Elfmarka	979
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	979
Řeč poslance Jana Zahradníka	980
Řeč poslankyně Jany Krutákové	981
Řeč poslance Jana Schillera	981
Řeč poslance Josefa Kotta	981
Řeč poslance Ondřeje Babky	981
Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	981
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	981
Řeč poslance Ivana Adamce	982
Řeč poslance Marka Výborného	982

	Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	982
	Řeč poslance Františka Elfmarka	982
40.	Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - druhé čtení	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	983
	Řeč poslankyně Jany Krutákové	984
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
	Řeč poslance Ivana Adamce	985
	Řeč poslance Jana Schillera	985
	Řeč poslance Františka Elfmarka	985
	Řeč poslankyně Evy Fialové	987
	Řeč poslance Lea Luzara	990
	Řeč poslance Petra Dolínka	992
	Řeč poslankyně Evy Fialové	993
	Řeč poslance Pavla Pustějovského	993
	Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	994
	Řeč poslance Radima Fialy	994
	Řeč poslance Lea Luzara	994
	Řeč poslance Petra Dolínka	994
	Řeč poslance Františka Elfmarka	995
41.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - druhé čtení	
	Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	995
	Řeč poslankyně Marie Pěňčíkové	995
	Řeč poslance Ivana Adamce	996
	Řeč poslance Jana Schillera	997
	Řeč poslance Františka Elfmarka	997
	Řeč poslance Jana Řehounka	998
	Řeč poslankyně Jany Krutákové	998
	Řeč poslance Jana Řehounka	999
	Řeč poslance Jana Schillera	999
	Řeč poslankyně Jany Krutákové	1000
	Řeč poslance Františka Elfmarka	1000

42. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	1000
Řeč poslance Františka Elfmarka	1001
Řeč poslance Ivana Adamce	1003
Řeč poslance Ivana Bartoše	1003
Řeč poslance Františka Elfmarka	1004

Projednávání bodu bylo přerušeno.

19. června 2020

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1011
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1011

259. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - třetí čtení

Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K.Havlíčka	1012
Řeč poslance Ondřeje Polanského	1014
Řeč poslance Ivana Adamce	1016
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1018
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	1022
Řeč poslance Martina Kupky	1023

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1027
Řeč poslance Lukáše Černožského	1030
Řeč poslance Ondřeje Polanského	1030
Řeč poslance Lea Luzara	1030
Řeč poslance Lukáše Černožského	1033
Řeč poslance Radka Holomčíka	1033
Řeč poslankyně Dany Balcarové	1034
Řeč poslance Vlastimila Válka	1035
Řeč poslance Radka Zlesáka	1035
Řeč poslance Mariana Jurečky	1035
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1036

Řeč poslance Jana Birkeho	1037
Řeč poslance Petra Třešňáka	1039

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Lukáše Černožského	1041
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K.Havlíčka	1042
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1043
Řeč poslance Lukáše Černožského	1044
Řeč poslance Petra Třešňáka	1046
Řeč poslance Martina Kolovratníka	1047

Usnesení schváleno (č. 1189).

260. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - třetí čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	1059
Řeč poslance Tomáše Vymazala	1059

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Květy Matušovské	1060
Řeč poslance Dominika Feriho	1062
Řeč poslance Jana Bartoška	1063
Řeč poslance Marka Bendy	1064
Řeč poslance Jakuba Michálka	1064
Řeč poslankyně Heleny Válkové	1065

Usnesení schválena (č. 1190 a č. 1191).

275. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ - třetí čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	1072
Řeč poslance Pavla Kováčka	1073
Řeč poslance Petra Bendla	1075
Řeč poslance Mariana Jurečky	1075

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Vlastimila Válka	1077
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1080
Řeč poslance Romana Sklenáka	1081
Řeč poslance Pavla Kováčka	1082
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1082
Řeč poslance Zdeňka Podala	1082
Řeč poslance Pavla Kováčka	1083
Řeč poslankyně Jany Levové	1083
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1084
Řeč poslankyně Jany Levové	1084
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	1085
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1086
Řeč poslance Romana Sklenáka	1086
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	1087
Řeč poslankyně Jany Levové	1087
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1088
Řeč poslance Milana Poura	1088
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1090
Řeč poslance Vlastimila Válka	1090
Řeč poslance Václava Klause	1091

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
26. května 2020
Přítomno: 197 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 49. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, nejprve vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 49. schůze dne 14. května tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Janu Krutákovou a poslance Jaroslava Dvořáka. Má někdo jiný návrh, co se týče osob ověřovatelů schůze? Nikoho nevidím, že by se hlásil s jiným návrhem. Přivolať jsem kolegy z předsáři.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navržené ověřovatele. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 1, přihlášeno 111, pro 108, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 49. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Janu Krutákovou a Jaroslava Dvořáka.

Sdělují, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Ondřej Benešik do 15.00 hodin z pracovních důvodů, Jana Levová – pracovní důvody, Petr Pávek – zdravotní důvody. Z členů vlády se omlouvají: Lubomír Metnar – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

Tak a dnes máme 26. května a narozeniny slaví naše milá kolegyně Miloslava Vostrá. Takže paní poslankyně, jestli mě slyšíte, všechno nejlepší k narozeninám. (Potlesk.)

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Bartoš.

Paní poslankyně, páni poslanci, v úterý 19. května jsem svým rozhodnutím na základě návrhu vlády vyhlásil stav legislativní nouze na dobu od 26. května do 30. června 2020. Vláda v souvislosti s vyhlášením stavu legislativní nouze požádala, aby následující sněmovní tisky, které schválila a předložila Poslanecké sněmovně, byly projednány ve zkráceném jednání podle § 99 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Jedná se o vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby, tisk 868, vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony, tisk 874, vládní návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, tisk 875. Svým rozhodnutím číslo 57 a 58 jsem rozhodl o projednání těchto vládních návrhů ve zkráceném jednání a přikázal

jsem tisk 868 výboru pro zdravotnictví, tisk 874 rozpočtovému výboru, tisk 875 výboru pro sociální politiku. Určil jsem je k projednání a stanovil jim nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 26. května 2020 do 13.00 hodin u tisku 868 a do 29. května do 9.00 hodin u tisků 874 a 875.

Vážené kolegyně a kolegové, v této souvislosti podle § 99 odst. 4 jednacího řádu máme ve stavu legislativní nouze před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda stav legislativní nouze trvá. Já k této otázce otevírám rozpravu. Poprosím vás všechny už o klid v sále. Už byla zahájena schůze. Ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě k otázce, zda trvá stav legislativní nouze, či nikoliv. Jestliže nikoho nevidím, rozpravu končím a přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 159, pro 133, proti 10. Tento návrh byl přijat, návrh byl schválen.

Nyní tedy přistoupíme k návrhu pořadu 49. schůze, tak jak je uveden na pozvánce. Nejprve vás seznámím s návrhem grémia.

Za prvé grémium navrhuje vyřadit body 40 a 293 návrhu pořadu, sněmovní tisk 374, druhé a třetí čtení.

Za druhé přeřadit body 14, 15, 16, 17, 19, 28, 29 30 a 31, sněmovní tisky 531, 552, 644, 660, 535, 676, 677, 678 a 679, na konec bloku zákonů druhých čtení. Body 347 a 348, sněmovní tisky 778 a 781, přeřadit na konec bloku zprávy, návrhy a další. Bod 43, sněmovní tisk 633 na konec bloku zákonů v prvním čtení.

Za třetí grémium navrhuje zařadit do návrhu pořadu nové body: sněmovní tisky 868, 874 a 875, což jsou zákony ve zkráceném jednání; dále návrh na volbu člena NKÚ do bloku volební body; dále návrhy Poslanecké sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání, sněmovní dokument 5299, do bloku zprávy, návrhy a další.

Grémium za čtvrté navrhuje následující postup projednání: dnes, v úterý 26. května, projednávat body v pořadí: zákony vrácené Senátem, sněmovní tisky 849/2, 850/2 a 550/8; dále bod 74, sněmovní tisk 866, prvé čtení; a nový bod sněmovní tisk 868 ve zkráceném jednání.

Ve středu 27. května grémium navrhuje zařadit pevně ve 14.30 hodin bod 375, Žádost Policie ČR v souvislosti s trestním stíháním poslankyně Karly Mařikové, a bod 69, sněmovní tisk 841, prvé čtení.

V pátek pak grémium navrhuje pevně zařadit bod 256, sněmovní tisk 689, třetí čtení, a nové body, sněmovní tisky 875 a 874 ve zkráceném jednání.

Na závěr mám pro vás jedno organizační sdělení. Ve středu 27. května bude 49. schůze Poslanecké sněmovny přerušena, a to do čtvrtka 28. května do 14.30 hodin, protože v 9.00 hodin bude zahájena 50. schůze, mimořádná schůze svolaná na základě žádosti skupiny poslanců. To je z mé strany vše.

A teď vás poprosím, vážené paní poslankyně a poslanci, kdo máte zájem o vystoupení.

S náhradní kartou číslo 22 hlasuje pan poslanec Filip.

S přednostním právem je nejprve přihlášen písemně pan předseda Rakušan. Poté jsem viděl pana předsedu Jurečku jako druhého. Pan poslanec Veselý se hlásí z místa. (Hovor mimo mikrofon.) Aha, takže s přednostním právem po panu předsedovi Jurečkovi. Tak, pane předsedo, máte slovo k pořadu schůze.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já přicházím se dvěma body, o jejichž zařazení vás budu žádat na dnešní schůzi. První bod, který bych žádal zařadit jako první bod na dnešní pořad jednání a jeho název by zněl Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k zásluhám československých legionářů. A druhý bod se týká návrhu na zřízení dočasné komise Poslanecké sněmovny pro dohled nad využíváním dat od mobilních operátorů z platebních karet a dalších citlivých údajů v souvislosti se zavedením tzv. chytré karantény. Dovolte mi nejprve odůvodnit bod číslo 1.

Mně je až trochu žinantní, že musím v roce 2020 v Poslanecké sněmovně přicházet s návrhem bodu, kdy by se poslanci, pokud bod bude zařazen, měli svým hlasováním vyjádřit o tom, že českoslovenští legionáři patří mezi hrdiny, kteří se zasloužili o existenci samostatného, svobodného, demokratického Československa. Skutečně by mě to ani jako někdejšího kantora dějepisu nenapadlo, že k něčemu takovému budu nucen, ale stalo se.

Dovolte mi prosím odcitovat slova místopředsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro ruský armádní web. Na začátek mi dovolte poznamenat, že pan místopředseda Sněmovny byl v tomto článku označen nikoli pouze jako předseda Komunistické strany Čech a Moravy, ale byl v tomto článku označen svou oficiální ústavní funkcí, kterou v České republice zastává a která patří k těm nejvyšším.

"Členové KSČM a další občané České republiky pozitivně vnímají skutečnost, že ruská vláda nejeví zájem nutit místní úřady, aby budovaly pomníky českým legionářům, kteří nikoho v Rusku neosvobodili a neučinili nic pro nejskvělejší socialistickou revoluci minulého století v roce 1917 v Rusku," řekl Vojtěch Filip, místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro ruské médium.

Dále označil pan místopředseda ve svém rozhovoru některé české politiky za fašizující, kritizoval odstranění sochy maršála Koněva, o němž rozhodla svobodně zvolená radnice Prahy 6, a to hlasováním 33:1. To je prostě normální v České republice, že máme i samosprávnou úroveň a že naše samosprávy prostě nepodléhají nějakému centrálnímu diktátu, jak je tomu zvykem právě v Ruské federaci. Já mohu mít se soudruhem Filipem opravdu různý pohled na historii, a to je zcela legitimní, a že ten rozdílný pohled na historii máme, je zcela zjevné. Rozhodně ctím právo na vlastní názor a budu ho vždycky hájit, i když s ním bytostně nebudu souhlasit. S čím ovšem nemohu souhlasit, je, aby jeden z nejvyšších ústavních činitelů v ČR se vyjadřoval z titulu své funkce proti zásadnímu směřování české zahraniční politiky.

Pan místopředseda neoznačil svoje názory za soukromé. Mluvil jako místopředseda Poslanecké sněmovny, a já dnes pouze chci slyšet, že se nejedná o názor 200 poslanců této Poslanecké sněmovny, a to je, proč vás žádám o to, aby tento bod byl zařazen, a my můžeme jednoduchým hlasováním klidně i po bodech daného usnesení ukázat, jaký je skutečný a oficiální názor Poslanecké sněmovny v této věci. (V sále je silný hluk.)

Pan místopředseda pošimral pod bradou ruského medvěda, ale rozhodně nepřispěl českým zájmům v rámci Ruské federace. Svými servilními výroky, které mimochodem obsahovaly i –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, pane poslanče, máte znělý hlas, ale já si přesto myslím, že hladina hluku v sále je nepřiměřená. Já vás všechno prosím o klid.

Poslanec Vít Rakušan: Svými servilními výroky krom jiného vyzýval prostřednictvím ruského média k tomu, aby byl ze své funkce odvolán ministr zahraničních věcí Petříček. To je podle mě zcela nepřípustné, protože nikoli Vojtěch Filip, ale právě ministr Petříček, jako ministr zahraničí je tím, kdo garantuje oficiální českou zahraniční politiku, která prostě ruské straně dala najevo, že u nás mají na rozdíl od Ruské federace i samosprávy právo v určitých věcech rozhodovat. A vyzývat k tomu, aby hroby, pomníky našich hrdinů nebyly opravovány, a tomu rozhodnutí tleskat, skutečně považují za něco, co by si neměl na oficiální zahraniční cestě jeden z nejvyšších ústavních činitelů pod označením místopředseda Poslanecké sněmovny dovolit.

To usnesení je velmi jednoduché.

Já chci, aby se Poslanecká sněmovna distancovala od slov místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, která pronesl pro ruský armádní web Krasnaja zvezda, na téma československých legionářů a fašizace české politiky.

Chci, aby Poslanecká sněmovna deklarovala, že slova místopředsedy Vojtěcha Filipa v žádném případě nerepresentují stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Za další vyzývá místopředsedu Vojtěcha Filipa, aby jako ústavní činitel při veřejných prohlášeních reprezentoval Českou republiku a její oficiální směr zahraniční politiky.

A za čtvrté – a to, doufám, že snad nebude rozporovat ani valná většina poslanců zastoupených v této Poslanecké sněmovně – chci, aby Poslanecká sněmovna deklarovala, že si váží boje československých legionářů během první světové války, kteří se svou odvahou a odhodláním zásadně přičinili o vznik samostatného, svobodného a demokratického Československa.

Chci ještě jednou upozornit, že pan místopředseda Filip hovořil jménem dalších občanů České republiky. Já chci říct, že mým jménem nehovořil, a ať pro příště prosím hovoří jenom z titulu své funkce předsedy Komunistické strany Čech a

Moravy, ať hovoří jménem českých komunistů, ale ať nehovoří jménem občanů České republiky, a to on ve svém prohlášení opravdu a prokazatelně učinil. Myslím si, že je zcela namístě, aby se Poslanecká sněmovna od daného bodu distancovala.

Dovolte mi ještě odůvodnit další bod, který žádám bez pevného zařazení na zařazení na dnešní schůzi. Už jednou klub Starostů a nezávislých 7. 4. vyzýval Poslaneckou sněmovnu, aby založila dočasnou komisi pro kontrolu chytré karantény. V té chvíli mi bylo i na plénu odpovězeno, že tu funkci bude zastávat komise pro odposlechy. Nicméně komise pro odposlechy svým vlastním usnesením na poslední schůzi konstatovala, že nemá legislativní právo na to věnovat se dané tematice, a sama doporučila, aby k té věci svým vlastním usnesením, tedy hlasování poslanců napříč politickým spektrem, byla zřízena... (Silný hluk v sále. Řečník se obrací na předsedajícího, ten zvoní zvoncem.) Děkuji, pane předsedo. Aby byla zřízena speciální komise.

Já vás proto žádám, abychom se nad tímto zamysleli proto, že komise pro odposlechy, v ní jsou zastoupeny opět jenom poslanci a politici. My navrhujeme komisi, kde budou mít zastoupení všechny politické kluby zastoupené v Poslanecké sněmovně, přičemž poslanecké kluby budou moci nominovat odborné nominanty, odborníky. Chytrá karanténa je chytrým řešením a my ho podporujeme. Chytrá karanténa nám může pomoci ve chvíli, kdy by, nedej bože, nastoupila druhá vlna koronavirové epidemie v České republice a my bychom stáli před rozhodnutím, jaká plošná opatření opět vyhlásit.

Chytrá karanténa nám může pomoci, že by nemusela být vyhlášována opatření v takovém rozsahu, jako tomu bylo v případě první vlny. Zároveň je ale potřeba si říci, že chytrá karanténa operuje s daty z platebních karet, s daty od mobilních operátorů, a je potřeba zacházení s tak citlivými údaji občanů České republiky postavit přísné parlamentní kontrole. A další rozměr této komise je i ten, že odborníci mohou samozřejmě poskytovat i oponentní názory k tomu, jak by chytrá karanténa po té technické stránce, v technických parametrech, mohla fungovat, aby byla skutečně efektivním nástrojem a abychom i jako poslanci měli představu, zda chytrá karanténa skutečně funguje, v jakém rozsahu, jaká data už nám donesla, nedonesla, co chytrá karanténa pro nás může přinést do těch příštích let jako chytrý nástroj toho, jak čelit epidemickému nebezpečí.

Proto prosím o podporu zařazení tohoto bodu. A ještě jednou upozorňuji, vaši zástupci hlasovali pro usnesení komise pro odposlechy, které doporučuje založení dané komise. My jako STAN navrhujeme dočasnou komisi, a to v délce trvání do 31. 8. 2021.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. K pořadu schůze s přednostním právem je dále přihlášen pan předseda Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já navážu na pana předsedu Vítku Rakušana. Musím říct, že to, co tady zmiňoval, považuji za velmi důležitý návrh pořadu této schůze, aby tady jasně zaznělo a bylo vysvětleno, jak tedy to, co bylo proneseno ze

strany místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, jak to jako Poslanecká sněmovna bereme. Jestli to většina Poslanecké sněmovny bere, že to bylo něco, co bylo i za ně řečeno, nebo to byl naprostý nonsens. Protože z mého pohledu Vojtěch Filip mluvil jako starý bolševik. Protože samozřejmě bolševikům vadil postup legionářů a jejich boj na území Ruska proti bolševikům. Takže chápu, že zarytému komunistovi takovýto postup musel vadit. Ale je to poplívání památky více než 60 tisíců legionářů, kteří se v Rusku podíleli dlouhé roky na vítězství v první světové válce a položili také základy pro to, aby zde mohl vzniknout samostatný československý stát.

Myslím si, že v mnoha obcích, ze kterých pocházíme, nebo v našich rodinách je mnoho dědů a pradědů, kteří tam tenkrát bojovali, a někteří z nich položili svoje životy. Je to více než 4 100 lidí, kteří tehdy v Rusku položili život také za to, že jsme mohli jako samostatný československý stát vzniknout. A já bych byl velmi rád, kdybychom si to jako Poslanecká sněmovna vyjasnili, jestli takové výroky bereme jako oficiální reprezentaci představitele Poslanecké sněmovny.

Druhá věc, kterou bych měl na srdci. Byl bych velmi rád, kdyby mohl vystoupit buďto pan premiér, nebo pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO, aby nám vysvětlili vyjádření, které řekla naše kolegyně poslankyně Kořanová, které si můžeme přečíst dneska v médiích, o tom, co nás čeká na pořadu jednání Sněmovny zítra, a sice volba členů do mediálních rad. Jestliže přečtu v deníku Info informace o tom, jaký je tedy postup v zítřejší volbě, jaká je strategie z hlediska návrhu na odvolávání člena Rady České televize, tak musím říct, že jsem velmi překvapený. Velmi rád bych slyšel od pana předsedy Faltýnka nebo od pana předsedy hnutí ANO Andreje Babiše, jestli je to tedy oficiální přístup celého poslaneckého klubu ANO k volbě, kterou máme zítra absolvovat.

Protože to, co zaznělo v médiích, doufám, že bude dementováno a bude jasněji vysvětleno. (Posl. Faltýnek reaguje z pléna.) Já poprosím, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana předsedajícího, takto na nás pokřikovat je úplně zbytečné. Jestliže se dočítáme, že prostě je tady plán, jak bude odvolán jeden současný člen Rady České televize, jak bude nahrazen, že v té mediální radě nemají místo komunisté, a proto se jim to místo musí vytvořit a uvolnit, tak se musím přiznat, že toto se dočítat z médií je opravdu velký nonsens.

Máme zítra před tajnou volbou rady. Ta rada má zákonem jasně dané povinnosti, má jasně daný status. A jestliže se tady s tím takovýmto způsobem handluje, jak se to můžeme dočítat, tak já doufám, že zazní informace, že to je něco, co naprosto odporuje tomu, jakým způsobem zítra k té volbě hnutí ANO bude přistupovat, i celá koalice. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Chápu to jako návrh nového bodu, nebo jenom vyzýváte k vyjádření? (Jenom vyzývám k vyjádření.) Jenom vyzývá, nejedná se o návrh na doplnění programu.

S přednostním právem zde máme za klub ČSSD pana poslance Veselého, předsedu zahraničního výboru, poté pan místopředseda Filip s přednostním, poté se

mi přihlásil pan předseda Faltýnek, jestli jsem dobře zaregistroval. Prosim máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já si také dovoluji navrhnout zařazení nového bodu. Jmenoval by se kompenzace za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výplaty kompenzačního bonusu. Tento bod jsem konzultoval i s kolegou Martínkem z Pirátů, takže dejme tomu, že je to společný návrh. On se k tomu potom vyjádří také.

O co se jedná. Víme, že tady dneska zřejmě jako druhý bod máme mít senátní vřatku právě o výplatě kompenzačního bonusu. Ta senátní vřatka principiálně reaguje na to, že obce a kraje přijdou o částí RUD v důsledku výplaty kompenzačního bonusu. Pokud bychom hlasovali pro senátní verzi, tak je problém v tom – a to doufám, že jsme na tom nějak ve shodě – že by nemohl být kompenzační bonus vyplácen a způsobilo by to obrovský problém.

Na druhou stranu my souhlasíme s tím, že je nespravedlivé, aby se svými financemi na výplaty kompenzačního bonusu podílely obce a kraje. Tedy chceme navrhnout zvláštní bod, který bychom předřadili před sněmovní tisk 850, tedy podle toho, jak jsem sledoval pořad schůze, tak by to byl nový bod dvě. Kdybychom přijali usnesení, kterým bychom se vyjádřili k této věci a pomohli vládě, respektive uložili vládě nějakým způsobem reagovat na to, aby obce a kraje nehradily čistě ze svého, respektive aby jim ta ztráta v důsledku výplaty kompenzačního bonusu byla nahrazena.

My jsme uvažovali i o modelu, řekněme, doprovodného usnesení k tomu vlastnímu sněmovnímu tisku, nicméně víme, že je s jednacím řádem nekomfortní, proto navrhujeme tento zvláštní bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Filip, poté pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Stanjura. Všechno přednostní práva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Členové vlády, paní a pánové, já budu stručný. Navrhují, aby Poslanecká sněmovna do této schůze zařadila nový bod s názvem Doprovodné usnesení k zákonu číslo 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu. Jedná se tedy o ten zmíněný tisk 850. Ten důvod je prostý. Protože tak jak tady předřečník řekl, v případě přijetí senátního návrhu se nám zhroutí vyplácení těch kompenzací. Zhroutí se ale i financování obcí, a je potřeba tedy co nejdříve rozhodnout o tom, jak postupovat zejména ve prospěch malých obcí, u kterých dojde při výpadku těch sdílených daní k potížím.

To usnesení k tomu nově zařazenému bodu, který by byl právě po projednání tisku 850, druhém bodu dnešní schůze, by znělo: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o předložení – za první návrhu řešení výpadku příjmů ze sdílených daní v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 u obcí do tří tisíc obyvatel; za druhé Poslanecká

sněmovna žádá vládu o předložení návrhu finančního zajištění investičních akcí obcí a krajů v letech 2020 a 2021 v souvislosti s výpadkem daňových příjmů." To je tedy návrh bodu, u kterého žádám o zařazení za bod číslo dvě, a návrh usnesení, abyste věděli, co je smyslem toho návrhu.

Mohu poděkovat ministryni pro místní rozvoj za to, jak se zachovala k těm obcím a k tomu novému programu, který je tam. Ale ten je samozřejmě plošný a nezahrnuje právě ty obce, o které jde nejvíc, kdy případný výpadek sdílených daní znamená v podstatě nedostatek finančních prostředků pro kofinancování. Rozumím tomu, že jsme tady schválili určitý model financování ať už fyzických osob zaměstnaných, ať už OSVČ, ať už malých eseróček. Ale to samozřejmě jde na úkor toho daňového výsledku a ty sdílené daně se prostě rozdělují tím podílem, který je tady schválen v rozpočtovém určení daní pro stát, obce a kraje. A jestliže se tedy nemohou všichni podílet stejným dílem, tak je potřeba, abychom ty nejzranitelnější obce nějakým způsobem ochránili. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další přednostní právo pan předseda Faltýnek. Připraví se pan předseda Stanjura.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Já už jsem tedy trošku vychladl, takže nebudu osobní. Jenom bych chtěl krátce reagovat na vystoupení, vašim prostřednictvím pane místopředsedo, pana kolegy Jurečky, s kterým jsem měl možnost čtyři roky spolupracovat jako s ministrem zemědělství a kterého si stále ještě vážím.

Pane předsedo Jurečko prostřednictvím pana předsedajícího, kdybych já měl věřit všemu, co čtu v různých médiích o sobě, ale i o vás, tak bych musel být dávno v blázinci. Vždycky je lepší si přečíst to, co je někde relevantně dáno. My jsme dostali, asi všichni poslanci, předpokládám, pokud se týká volby mediálních rad, medailonky kandidátů do Rady České televize. Znáte ten materiál všichni, předpokládám. Minimálně naši poslanci ho mají, protože jsem jim ho všem poslal.

No, a tady mě třeba zaujala věta, vteřinku, než to najdu, u kandidáta, pana doktora Ivana Doudy. Jo, neřekl jsem, kdo to poslal – Rekonstrukce státu nám to všem poslala. Douda – to jsou kontroverze jako, jo. My říkáme jenom doporučení, není to o tom, koho máte volit, je to prostě medailonek toho kandidáta. Jo? A já je proberu všechny, když na to máme čas, tak v pohodě.

Tak Ivan Douda. Názory, postoje, kontroverze. Bojí se západních univerzit a dekadence, která tam vzniká. U některých mladých lidí vidí stejné nadšení svazáků jako v padesátých letech, jenom má podobu korektnosti nebo boje proti změně klimatu. Další kontroverze – rád se seznamuje s názory Václava Klause mladšího a s drtivou většinou souhlasí. (Smích v sále.) Já to nijak nekomentuji, pouze cituji z materiálu, který jsme všichni obdrželi. (Reakce z pléna.)

Správně. Říkáte, kolegové, proč vám to čtu. Nebudu to číst, nemá to smysl, protože jste to všichni četli, takže jenom moje krátká reakce. Jsou tajné volby,

předpokládám, každý z nás jsme skládali nějaký slib, takže bychom měli všichni v tajné volbě volit asi podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A to je tak asi všechno. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Připraví se pan předseda Bartošek. Všechno přednostní práva.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tolik inspirací v předchozích vystoupeních, to jsem ani nečekal. Nejdříve bych chtěl popřát dobré ráno a ocenit budiček pana poslance Veselého. Vynikající nápad. Trochu pozdě. Já jsem zvyklý na jistou míru kreativity, že vládní poslanec ukradne návrh opozice, nebo vláda jako celek vydává to za svou, ale tady ta míra už trochu překročila vkus. Pan místopředseda Filip se pak k tomu přidál a pokračoval.

Tak si zkusme něco říci o dopadu bonusu na města a obce. To je přece jasné od prvního okamžiku, že to tak je. A je to nezasloužený dopad na města a obce. Nebavíme se o poklesu sdílených daní díky nižšímu výkonu ekonomiky. Tomu rozumí každý starosta, každý zastupitel, že pokud klesá celkový výkon české ekonomiky, klesají celkové daňové příjmy, skoro všechny daně s výjimkou spotřební daně nebo daně z nemovitostí jsou daně sdílené, tudíž to má dopad do rozpočtu měst, obcí a krajů.

Stejně nefér je říkat, že v minulých letech rostly příjmy obcí a krajů. Ano, ale opět díky výkonu české ekonomiky, díky podnikatelům a zaměstnavatelům, a rostly všem, zhruba v 70 % státu, 23,5 % obcí a měst a 9 % krajů. Takže to není fér argument.

20. dubna, pane poslanče Veselý prostřednictvím pana předsedy, jsme jako občanský demokraté na ten problém upozornili a navrhli jsme jednoduché řešení. Dnes je 27. května, to je měsíc a týden, a vy přicházíte s návrhem bezzubého usnesení. Ten náš návrh je poměrně jednoduchý a vláda ho může udělat když ne dnes, tak zítra. Do konce týdne zcela jistě a do konce týdne starostové ty peníze mohou mít na účtech. Použijme jednoduchý klíč – tisíc korun na jednoho občana, to je 10,5 mld. do rozpočtu měst a obcí. Tak jak se dvakrát měsíčně posílají zálohy na sdílené daně, tak to stát pošle. Z vládní rozpočtové rezervy, kde jsme přesunuli zákonem stovky miliard korun. Nemusíme vymýšlet složité dotační tituly, jak už jsem slyšel – MMR připraví nový dotační titul. K ničemu. Dlouho to bude trvat. Byrokracie. Nebude to pro všechny.

Pokud chceme zavázat vládu, a je to především úkol pro vládní poslance, protože opozice sama to nezvládne, tak zavažeme vládu, aby tento týden vyplatila z vládní rozpočtové rezervy 10,5 mld. městům a obcím podle toho jednoduchého klíče. Klidně tam dejme na investice a údržbu majetku, protože investice nestačí. Velmi často je ta hranice mezi údržbou majetku a investicí tenká a záleží na konkrétním výkladu ekonomů a auditorů či daňového poradce. A budou starostové a občané v těch městech a obcích vědět, že kompenzační bonus skutečně vyplácí stát.

Jinak není pravda, Pětadvacítka, 500 korun denně. Když to rychle spočítáme, tak je to 330 korun ze státního rozpočtu denně, ne 500. Necelých 50 posílají krajská zastupitelstva a zhruba 120 korun posílají obecní zastupitelstva. Přesto jsem to nikdy neslyšel, když vláda říkala "my máme Pětadvacítku". No to není Pětadvacítka. A když tak musíme říci, že ta Pětadvacítka je ze tří dílů, zhruba 66 % stát, 9 % kraje – zaokrouhluji to, ať tady nejsou setiny – a 25 % města a obce. To je korektní informace. A já si myslím, že je korektní, aby náklady nesl stát, abychom těch 34 % městům, obcím a krajům kompenzovali. A víte, že nemáme ani jednoho hejtmána, takže to není politicky motivované nějakou stranickou politikou

Takže stačí jednoduchý příkaz, 14 krajům, protože Praha má i charakter kraje, 400 korun na občana, tento týden to může odejít, tisíc korun na občana v každé obci, tento týden to může odejít, a debata o bodě 2 bude velmi jednoduchá a podpoříme stejně jako poprvé tu sněmovní verzi.

Ale nestavte prosím ve svých vystoupeních dvě skupiny občanů proti sobě. Nestavte starosty a samosprávy proti živnostníkům a malým s. r. o. Tak to prostě není. Pomoc potřebuji ti i ti. A to řešení, které navrhuje my a které dáváme zadarmo jako dobrou radu vládě, je jednoduché, proveditelné a může být opravdu tento týden. A nemusíme vymýšlet nové dotační tituly s tím, že je bude někdo psát, někdo vyhodnocovat, někdo kontrolovat. Stejně se na všechny nedostane. Jaký je rozdíl mezi obcí, která má 2 900 obyvatel a 3 100 obyvatel? Žádný. V našem poměru by byl rozdíl 200 tis. korun. Ta první by dostala 2,9 mil. a ta druhá 3,1 mil. A je to spravedlivé. Všichni to pochopí. Každý z těch občanů se pak může ptát svého starosty a svého zastupitele: Jak jste použili ty peníze? Jak jste použili v mé obci, která má 1 800 obyvatel, tedy 1,8 mil. Co jste z toho udělali? Opravili jste chodník, posekali jste třikrát trávu, spravili jste hasičskou zbrojnici? To jsou peníze, který si každý představí. A dá se to vyřešit opravdu jednoduše.

Ano, kolegové v Senátu podle mě v zoufalství – já to myslím v dobrém – připravili návrh zákona, který tady doputuje, který vlastně řeší totéž. Na to nepotřebujeme zákon, na to stačí vůle Poslanecké sněmovny a vůle vlády. A máme ten problém vyřešený. Pokud vláda říká ústy svých ministryň "jsme připraveni těch 10 mld. obcím dát", tak nevymýšlejme dotační tituly a pošleme to. Bude to spravedlivé pro všechny. Vůbec v těch menších obcích mají problém napsat žádost o dotaci, přihlásit se včas, vyřídít všechny dokumenty, správně vést evidenci, pak to vyúčtovat pak se potýkat s kontrolou. Proč to dělat tak složitě, když to jde jednoduše?

Takže prosím i pana poslance Veselého, abychom – klidně, my pro to budeme hlasovat – zavažme vládu, aby to tento týden vyplatila, nebo buďme velkorysí, do konce příštího týdne. Vláda to zvládne, ty peníze ve vládní rozpočtové rezervě má, ušetří čas všem, i svým úředníkům, i úředníkům měst a obcí, starostům i zastupitelům. A pak bude spravedlivé říkat, živnostníky, OSVČ, malá eseróčka podpořil pětistovkou denně stát. Samozřejmě že z daní. Samozřejmě to vlastně platí daňoví poplatníci. Žádné jiné peníze stát totiž nemá. To někdy vláda říká, někdy ne, podle toho, jak se jí to hodí. Když nechce něco dát, tak říká "to jsou vaše peníze, podívejte se, oni jdou po těch vašich penězích". A když to chce dát, tak říká "my jsme

vám dali, my jsme našli tu 10 mld., tu 20, tu 200". A pravda je jednoduchá. Jsou to peníze daňových poplatníků.

Takže my jsme připraveni tento bod podpořit klidně jako první bod. Debata může být velmi jednoduchá. Zavážeme vládu – paní ministryně vám určitě řekne, že to technicky jde, když to vláda rozhodne, že v tom není problém. Když byli schopni – Finanční správa – vyplatit 700 tis. žádostí OSVČ, nebo 720 tis., jestli mám dobrou informaci z dnešního rána, tak určitě zvládnou poslat peníze 6 250 obcím a 14 krajům. Takhle jednoduše. A každé zastupitelstvo to může řešit a můžou pustit ty akce už hned a nemusí čekat na žádný dotační titul. A pak můžeme s klidným svědomím udělat to, co chce paní ministryně financí, schválit bod číslo 2 dnešního programu ve sněmovní verzi, mám pocit, že jsme pro ni hlasovali takřka všichni, pokud mě paměť neklame, nebylo to žádné bojové hlasování o jeden hlas vláda versus opozice. Tak nehledejme složitá řešení. Pokud tady všichni říkají, dokonce i zástupci vládních stran, že to chtějí těm obcím kompenzovat, tak to vyřešíme takhle jednoduše, elegantně a hlavně rychle. A ta zastupitelstva si s tím poradí, nemějte obavu, od nejmenší po největší obec si s tím poradí lépe než my nebo stát. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík z dnešního jednacího dne ze zdravotních důvodů. Další s přednostním právem, pan předseda Bartošek, poté pan předseda Farský.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jenom krátce k sociální demokracii. Nemusíte zařazovat nový bod, nemusíte případně jako komunistická strana hledat doprovodné usnesení. My tady řešení máme a to je senátní návrh zákona. Ono to vypadá, jak když si sociální demokrati a komunisti teď přišli do Poslanecké sněmovny pro odpustky, protože se speciálně sociální demokracie podílela na zákonu společně s hnutím ANO, který bere peníze samosprávám. A teď sociální demokracie dělá, jak když u toho nebyla. To znamená, sociální demokracie, ano, schválila a podpořila zákon, který bere peníze samosprávám a krajům. To znamená, jestliže jste ve vládě, máte to ovlivňovat tehdy, když se připravují zákony. Vy na rozdíl od opozice tu možnost máte. Opozice může ty věci řešit až tehdy, když ten zákon přijde do Sněmovny. To znamená, selhali jste a teď marně hledáte řešení. Tak podpořte senátní vratku a je to vyřešené hned.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Farský. Já bych vás všechny zase poprosil trochu o ztišení. Máte-li co k řešení, prosím, běžte do předsálí, umožněte vystoupení svým kolegům. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Jedna možnost je tady přijímat nějaká bezzubá usnesení, která tady spadnou tak jako x dalších před námi. Ale jedno řešení už je tady navržené. Tak já bych ho dal přímo do konkrétního návrhu. Pod bodem 206, tisk 753, je zde návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon o rozpočtovém určení daní, ve kterém to, co tady bylo navrhováno, jde jednoduchou

úpravou a jejím přijetím přijmout. Proto dávám návrh, abychom hlasovali o zařazení bodu 206, sněmovní tisk 753, jako o prvním bodu zítřejšího jednání. Je to bod, který to řeší koncepčně. Tu debatu, kterou tady mezi sebou vedeme, můžeme na dost dlouhou dobu vyřešit tím, že nastavíme financování tak, jak odpovídá. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: První bod ráno? Jenom se pro jistotu ptám. První bod zítřejšího jednání. Tak v tuto chvíli s přednostním právem se přihlásili všichni. Já tedy budu postupovat podle písemných přihlášek. Jako první se přihlásila paní poslankyně Černochová. (V sále je hluk.)

Poslankyně Jana Černochová: (Dezinfikuje připravenou dezinfekci mikrofony i řečnický pult.) Děkuji, pane předsedo. Krásné odpoledne, dámy a pánové. Jistě jste zaregistrovali prohlášení současného ministra zahraničních věcí pana Tomáše Petříčka a jeho předchůdců Lubomíra Zorálka a Karla Schwarzenberga publikované v tisku, ve kterém varovali před nelegálním postupem Státu Izrael při řešení blízkovýchodního konfliktu, před údajnou anexí palestinských území a porušování lidských práv. V textu prohlášení pak deklarovali, že jde jen o jakousi přátelskou radu spojenecké zemi, s níž má Česká republika dlouholetou tradiční vazbu –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším, paní poslankyně. Prosim vás, mějte ohledy ke své kolegyni a ztište se! Prosim.

Poslankyně Jana Černochová: – a odvolali se na to, že přátelé si mohou věci říkat otevřeně. Ano, to tak opravdu je, nicméně způsob, jakým byl tento text pojat, a jeho forma jsou nejen dle mého názoru spíše nepřátelské.

Tak předně, přátelé k sobě chovají důvěru. Apriorně se nepodezírají a veřejně nepoukazují na toho druhého, že může být potenciálním zločincem. A uvedený text bohužel nelze chápat jinak než jako podezřivavý a očeřující. A kdybyste si o svém příteli skutečně mysleli, že může jednat za hranou práva, rozhodně své úvahy nebudete publikovat v médiích, ale půjdete a sdělíte mu své výhrady osobně. Jedině takový způsob patří k opravdovému přátelství.

Zároveň bych chtěla podotknout, že všichni tři autoři coby zkušení politici a diplomaté jistě dobře vědí, jakým způsobem se má vytvářet zahraniční politika státu. Že není možné ji stavět na podobných sólo akcích členů vlády bez koordinace s dalšími ústavními činiteli. Jistě dobře vědí, že podobné aktivity vedou pouze k tomu, že se naše zahraniční politika stává nečitelnou a nesrozumitelnou nejenom pro Izrael, ale pro celé mezinárodní společenství. Zvláště když se vymykají tomu, co dlouhodobě naše země deklaruje a jak jedná, a to se v tomto případě bohužel stalo, protože všechny porevoluční vlády dávaly jasně najevo, že náš vztah se Státem Izrael chtějí prohlubovat a rozvíjet, a nikoliv do něj vnášet jakékoli prvky nedůvěry. Jsem přesvědčena, že toto prohlášení zkrátka poškodilo naše vzájemné vztahy se Státem

Izrael a že oslabuje jeho pozici, neboť se může stát pro jeho tradiční nepřátele dobrým argumentem, že ani jeho spojenci mu nevěří.

Proto se domnívám, že Poslanecká sněmovna by v této záležitosti měla dát jasně najevo, že na pozici České republiky se nic nemění, že našemu partnerovi důvěřujeme a podporujeme jej v mírovém úsilí. Proto bych chtěla na pořad naší schůze navrhnout nový bod s názvem Postoj Poslanecké sněmovny k vzájemným vztahům mezi Českou republikou a Státem Izrael a v tomto bodě bych vám ráda navrhla usnesení v duchu toho, co zde říkám. Prosím vás o zařazení tohoto bodu na středu, tedy na zítřek, jako třetího bodu po těch pevně zařazených bodech, které tady načítali jiní kolegové. A to, že to usnesení by mělo být nějakým způsobem konsenzuální, to mně je jasné, takže jsem připravená i podpořit usnesení některých dalších kolegů, o kterých vím, že budou něco podobného navrhovat.

Děkuji vám za pozornost a prosím o podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další k pořadu schůze je přihlášen pan poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Takže dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Rád bych se nejdříve přidal k návrhu kolegy Veselého, který tady předkládá ohledně zařazení bodu týkajícího se řešení výpadku příjmů samospráv z důvodu kompenzačního bonusu, který by měl být zařazen před sněmovní tisk 850. Osobně bych tam chtěl načíst nějaké konsenzuální usnesení, na kterém bychom se nějakým způsobem dohodli, a vyřešili tuto problémovou situaci, aby obce mohly nadále zajistit své financování. Navrhují, aby poté usnesení znělo, že Poslanecká sněmovna upozorňuje vládu, že současným nastavením kompenzačního bonusu ohrožuje stabilitu rozpočtů samosprávných celků a podkopává jejich jistotu a že vyzývá vládu, aby připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, které samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která je způsobena kompenzačním bonusem, a to minimálně v následující výši: 1 100 korun obci, 400 korun kraji a 1 500 korun hlavnímu městu Praze za každého občana. (V sále je velký hluk a špatná slyšitelnost.)

Ten důvod je jasný. Vychází to z rozpočtového určení daní. Praha, která je současně městem i obcí, je vlastně součtem těchto částek. Obce a kraje v současné době stejně jako stát čelí výzvám, které přináší krize způsobená pandemií koronaviru, jako je program bezúročných půjček, plánovaných investic a další potřeby výdajů. Z těchto a dalších důvodů je problematické zasahovat do očekávaných příjmů. Dofinancování samospráv má mnohé výhody, stát si především půjčuje za nižší úrok než samosprávy, samosprávy mají často efektivní možnost investování do připravovaných projektů, což může být důležité pro obnovení ekonomiky po konci opatření souvisejících s koronavirovou nákazou.

Dále bych chtěl kromě tohoto navrhnout, aby pirátský návrh, sněmovní tisk 293, ohledně snížení až zrušení daně z nabytí nemovitosti byl zařazen za vládní návrh, sněmovní tisk 866, nyní bod 74, abychom mohli vést společně diskusi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je k pořadu schůze přihlášen pan poslanec Tomáš Vymazal. Pojd'te, pane poslanče, poté s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi v první řadě poděkovat vládě, že před dvěma týdny vyslovila souhlas s novelou zákona o návykových látkách, která řeší nakládání s konopím pro léčebné použití. Konečně jsme se dočkali. Musím zároveň připomenout, že ve Sněmovně už rok a půl leží novela téhož zákona, pod kterou jsou podepsáni poslanci napříč politickým spektrem. Tato novela, která umožňuje samopěstování omezeného množství konopí, by měla být projednána spolu se zmíněnou vládní novelou.

V souladu se zvyklostmi této Sněmovny tedy žádám o zařazení sněmovního tisku 331, bodu 108 této schůze, bezprostředně za tisk 864, bod 73 této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. (Hluk v sále neutichá.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem avizoval na jednání dnešního politického grémia, že navrhuji nový bod bez pevného zařazení, protože pokud ten bod zařadíme, pak bychom mohli vést politické debaty, kdy bychom ten bod mohli projednat. Bod je velmi jednoduchý. Navrhujeme zřídit komisi Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci. Už na této schůzi jsme se dohodli, že budeme debatovat o tom, jak fungují programy – Antivirus, těch programů je více. Myslíme si, že by bylo dobré, kdyby se taková podrobná debata mohla vést na úrovni parlamentní komise a jednou, až se dohodneme, za dva, za tři měsíce by na schůzi mohla být pravidelně zařazena zpráva o tom, k čemu komise došla. Nemá to sloužit jako kritika, ale opravdu na vyhodnocování, abychom dostali přesné informace, které programy jsou úspěšné, zda v nich uspívají velké firmy, střední, malé, OSVČ a podobně, a případně bychom mohli taky navrhnout i určité korekce směrem k vládě, jak programy na základě zkušeností z praxe změnit.

My chceme navrhnout, aby komise nebyla vyšetřovací, ale standardní komise, aby byl každý poslanecký klub zastoupen jedním poslancem či jednou poslankyní, to znamená, aby měla devět členů podle devíti poslaneckých klubů. Já si myslím, že by bylo vhodné, kdyby to podpořily všechny poslanecké kluby, protože si myslím, že tím ušetříme čas na plénu. Ta debata o efektivitě a výsledcích podpůrných programů nás bezesporu čeká a nám přijde efektivnější tu debatu vést především na komisi a s případnými výsledky seznámit plénum Poslanecké sněmovny.

Takže prosím o podporu zařazení nového bodu. Pokud to projde, tak budu s předsedy ostatních poslaneckých klubů debatovat jak o formátu komise, tak případně o termínu, kdy bychom mohli rozhodnout o zřízení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále je k pořadu schůze přihlášena paní poslankyně Miloslava Vostrá. Jestliže tu zrovna není, tak ji zařadíme na konec přihlášených. Poprosím pana poslance Miloslava Janulíka k pořadu schůze.

Poslanec Miloslav Janulík: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové mám v podstatě podobný bod jako kolegyně Černochová, a to stanovisko Poslanecké sněmovny tedy ne ke vztahům ke Státu Izrael, ale k článku tří ministrů zahraničí, z toho jednoho bývalého (?), protože si myslím, že ty vztahy jsou dobré a neměnné. Ale apeloval bych tady na všechny členy meziparlamentní skupiny přátel, nebo téměř všechny, protože vím, že někteří jsou vlažní, ale je nás bezmála šedesát, takže bych velmi poprosil o podporu tohoto bodu, aby Sněmovna mohla zaujmout nějaké stanovisko k názorům, které v tom článku byly vyjádřeny. Opakuji znovu, že se nejedná o vztahy ke Státu Izrael, ty považuji za výborné a neměnné.

Navrhoval bych mimořádný bod, a to ve středu jako třetí bod odpoledního jednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále k pořadu schůze pan poslanec Václav Klaus. Máte slovo, prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych si dovolil také přednést tři návrhy na změnu pořadu schůze.

První bod, který se chystám navrhnout, je předřazení vládního návrhu zákona o zrušení daně z nabytí nemovitostí, bod 74, sněmovní tisk 866, jako první bod v bloku prvních čtení.

Odůvodnění. Já jsem byl připodepsán pod návrhem zákona, který zrušoval daň z nabytí nemovitostí, kterou vládní většina zamítla, a nyní jsem tedy zaznamenal v rámci koronavirové krize, že paní ministryně navrhla zrušení této daně. Musím říci, že když sleduji vládní politiku, že se velice často liší to, jakým způsobem komunikuje s veřejností, s médii, kde s nimi často souhlasím, a pak versus realita – tady v tichosti ve Sněmovně nebo v Bruselu. Takže bych rád dal příležitost, aby tento zákon hladce a rychle prošel Sněmovnou, protože jak jsem vyrozuměl, drtivá většina opozice včetně Trikolóry je pro. Je to vládní návrh, čili nic nebrání tomu, abychom to projednali velice rychle a zbavili občany této zbytečné daně. To je bod číslo jedna.

Dále navrhuji zařazení nového bodu, a sice na zítřek jako první odpolední bod, a to je informace ministra hospodářství a průmyslu pana Havlíčka o našem postoji k evropskému Green Dealu.

Odůvodnění je takřka stejné jako u předchozího bodu. Já jsem poměrně s potěšením zaznamenal ohnivou kritiku pana premiéra Babiše vůči evropskému zelenému Green Dealu, protože my jsme na straně průmyslu proti různým zeleným šilencům. Ale realita je, že ministr Brabec a vláda už potichu poslali do Bruselu stanovisko, že se podrobíme a budeme se zúčastňovat a tak dále. Já bych byl rád, aby se to vyjasnilo. Já tady respektuji svoje kolegy, kteří tyto zelené ideologie ohnivě

obhajují, to je jejich svaté právo, my jako Trikolóra jsme proti tomu, ale za velice nešťastné považují to, že někdo proti tomu vystupuje v Blesku, v médiích a pro diváky TV Nova, ale pak v realitě koná pravý opak. Takže já bych rád, aby nám pan ministr to objasnil.

Podtitulkem tohoto bodu je samozřejmě také situace na Sokolovsku. Asi jste zaznamenali petici asi tří desítek starostů, kde prostě hrozí uzavření plynárenského provozu Vřesová, severočeské velké firmy, z důvodu emisních povolenek, hrozí následně zvýšení nezaměstnanosti, protože to má samozřejmě vliv na ten důl, a tak dále. K tomu naprostá tragédie lázeňství se současnou tragickou sezónou. Čili ať nám pan ministr řekne, jaká je pozice české vlády, zda je pro ty bankéře, co obchodují s povolenkami a takové ty městské hipstery, anebo zda stojí na straně českého průmyslu a obyvatel. Tak to je bod číslo dva.

A jako třetí bod navrhuji po tomto bodu, čili ve středu jako druhý bod, informaci ministra armády o situaci v armádních zakázkách. My jako Trikolóra si nemyslíme, že v rámci toho šetření, které stejně bude muset přijít, má být první na řadě armáda. Je to z toho důvodu, že i jak tady sleduji své ctěné a méně ctěné kolegy, řada z nich už by ráda zahájila nějaké válečné údery, jak tak sleduji jejich rétoriku. Na to potřebujeme silnou armádu. My jako Trikolóra jsme pro přátelské vztahy se zeměmi světa, ale i tak potřebujeme silnou armádu, abychom měli tu pozici dostatečně pevnou. A když už se tedy něco nakupuje, tak bychom byli velice rádi, aby drtivá většina dodavatelů byly české firmy, protože české zbrojovky jsou pojmem ve světě. My nejsme nějaká země nomádů, kteří neumějí vyrobit ani náboj. My jsme prostě historicky kvalitní průmyslová země. A co mám informace, tak třeba ta zakázka na bojová vozidla pěchoty je šita z 80 % na míru zahraničním dodavatelům. Já bych rád požádal pana ministra, aby nás informoval o té situaci, o plánech armády a abychom tento bod projednali, protože je důležitý.

Čili toto jsou moje tři body. Doufám, že pan předseda je zaznamenal. A děkuju za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jenom upozorňuji, že váš návrh, aby to bylo zařazené jako první bod odpoledne – v tuto chvíli je tam gremiální návrh. Trváte na zařazení jako první, nebo po těch, co jsou z grémia?

Poslanec Václav Klaus: Po gremiálním návrhu. Pardon.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobře. A poté hned to Ministerstvo obrany by následovalo? (Ano.) Dobře. Děkuju za upřesnění.

K pořadu schůze je dále přihlášena paní poslankyně Lucie Šafránková.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Váženě kolegyně, vážení kolegové, přeji vám dobré odpoledne. Jménem poslaneckého klubu SPD bych si dovolila navrhnout zařadit do programu 49. schůze Poslanecké sněmovny mimořádný bod pod názvem Odstranění diskriminace zaměstnanců na

částečné pracovní úvazky a zaměstnanců na dohody mimo hlavní pracovní poměr z hlediska jejich přístupu k finanční pomoci státu a ke kompenzaci ztrát v jejich příjmech v důsledku zavedení mimořádných opatření nouzového stavu v souvislosti s pandemií viru COVID-19. Tato diskriminace se týká zejména zaměstnanců mimo hlavní pracovní poměr, kteří pracují na dohody o pracovní činnosti a na dohody o provedení práce, popřípadě zaměstnanců na částečné pracovní úvazky, a současně jsou živnostníky, jejichž samostatná výdělečná činnost je ze zákona považována za vedlejší. Ačkoli tento termín nevypovídá nic o tom, odkud pochází většina jejich pracovních příjmů, situace se nejvíce dotýká občanů s nižšími příjmy, samozřivitelů a samoživitelů. Tím pádem dochází i k ohrožení životní úrovně jejich nezaopatřených dětí.

Hnutí SPD na tuto situaci upozorňuje od počátku nouzového stavu. Podali jsme v tomto směru téměř dvě desítky pozměňovacích návrhů. Všechny byly vládními poslanci odmítnuty.

Současný stav je takový, že zákon o takzvaném kompenzačním bonusu pro OSVČ vylučuje z této finanční pomoci státu všechny osoby, které jsou vedle své podnikatelské činnosti ještě nemocensky pojištěnými zaměstnanci, bez ohledu na to, jaký je jejich příjem ze zaměstnání a jaký je hlavní zdroj jejich příjmu, bez ohledu na to, zda museli své podnikání v důsledku mimořádných opatření omezit či zastavit. Mnozí z nich navíc začali jako zaměstnanci pracovat až poté, co jim bylo znemožněno podnikání, aby zajistili základní životní potřeby svých rodin, a díky tomu paradoxně přišli o naději na jakoukoli finanční pomoc od státu. Stát tak de facto třetá poctivost a snahu opatřovat si finanční prostředky vlastní prací. Zaměstnanci na zkrácené pracovní úvazky se tedy ocitli často zcela bez prostředků a hrozí jim pád do dluhových a exekučních pastí. Vypovídá o tom i mnoho konkrétních lidských příběhů, o kterých jsme denně informováni. Tito občané dlouho neměli ani nárok na mimořádné ošetřovné při péči o děti z důvodu uzavření škol a školek. Jako OSVČ na něj ostatně nemají nárok dodnes. A z titulu pracovních úvazků na dohody o provedení práce a o pracovní činnosti mají na ošetřovné nárok pouze někteří z nich, a to navíc nikoli od počátku karantény a ve významně nižším finančním objemu než osoby samostatně výdělečně činné. A ti rodiče, kteří pracují na takzvané dohody a zároveň pečují o děti nad 13 let věku, nemají na ošetřovné nárok vůbec.

Z výše uvedených důvodů a i proto, že se blíží konec takzvaného druhého bonusového období pro OSVČ a k podobě následujících kompenzací se vláda dosud nevyjádřila, navrhuji zařadit na probíhající schůzi Poslanecké sněmovny tento mimořádný bod, a to dnes jako první bod po pevně zařazených bodech z grémia.

Součástí projednávání tohoto bodu by pak mělo být i přijetí usnesení tohoto znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby do 1. června 2020 předložila legislativní návrh řešení, které by odstranilo diskriminaci zaměstnanců na částečné pracovní úvazky a zaměstnanců na dohody mimo hlavní pracovní poměr z hlediska jejich přístupu k finanční pomoci státu a ke kompenzaci ztrát v jejich příjmech v důsledku zavedení mimořádných opatření nouzového stavu v souvislosti s pandemií viru COVID-19, zejména pak

v odstranění jejich diskriminace v přístupu k takzvanému kompenzačnímu bonusu ve smyslu zákona č. 159/2020 Sb."

A dále bych si ještě dovolila požádat o zařazení bodu 178, což je sněmovní tisk 664. Je to náš návrh SPD na zrušení daně z nabytí nemovitosti. A dovolím si ho navrhnout zařadit za sněmovní tisk 866.

Děkuji za pozornost a poprosím vás o podporu. (V sále je obrovský hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nepřerušoval jsem paní poslankyni, ale opravdu bych poprosil minimálně vyskytující se stojící poslance, jestli by si to šli dopovídat do předsálí. Nechci jmenovat.

Další je přihlášen k pořadu schůze pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, je 15.07, dostali jsme se snad ke konci návrhu na změnu programu, proto i já si dovolím na začátek, než požádám o návrh, o kterém byste mohli hlasovat, bych zde po proběhlé diskusi k mezinárodním otázkám požádal vás, kolegyně, kolegové, kteří všichni cítíte určitou disharmonii mezi skupinou přátel Česká republika a Izrael a skupinou přátel Česká republika a Palestina, a pardon, ta ještě neexistuje, čili kdybyste cítili tuto disharmonii, obraťte se ke mně a zkusme založit také skupinu přátel Česká republika a Palestina, ať máme tu diskusi vyváženou a můžeme tady probírat i tyto mezinárodní a důležité otázky vcelku podrobněji. (Hluk v sále stále přetrvává.)

Ale nyní k tomu bodu, který bych já chtěl navrhnout, a dovolil bych si upřít vaši pozornost možná k bagatelnímu problému, ale v aktuální situaci docela důležitému. Jsme v krizi, v ekonomické krizi. A určitě jste zachytili v médiích desítky návrhů, jak lehce získat peníze. Desítky bankovních, nebankovních a mimobankovních sfér nabízejí inzeráty: půjčte si od nás – rychle, okamžitě, levně. A myslíte si, že to je opravdu rychle, okamžitě a levně? Já si myslím, že ne. Proto bych vás všechny velice rád požádal, abyste návrh na regulaci reklamy, který předložila Komunistická strana Čech a Moravy a který je zařazen jako bod v prvním čtení, dali jako první bod prvních čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Lipavský k pořadu schůze.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, já opětovně navrhu zařadit bod s názvem Informace vlády k plánované podpoře společnosti Smartwings, a to na středu 3. 6. jako první bod odpoledního bloku. Pokud ve čtvrtek proběhne mimořádná schůze, bude schválen program a budeme se o tom moci bavit, tak už bude tento bod vyčerpaný, a tím pádem nám nezabere žádný čas

navíc. Nicméně dnes se ty informace stále dozvídáme naprosto nesystematicky, z médií, netransparentně, stále vláda neřekla, co chce vlastně dělat. Bavíme se o 1,5 až 2,5 mld. korun z českého státního rozpočtu, které by v případě neúspěchu této společnosti – a když se podíváme, jaký je vývoj leteckého trhu, tak to je scénář, který může nastat a který budou platit naši občané z českého rozpočtu. To znamená, nejde o malé peníze. Je celkem jedno, jestli by to bylo formou úvěru, nebo garance úvěru, ten princip je stále stejný. A také nevíme, jestli akcionáři vlastně vyčerpali všechny možnosti pro záchranu té společnosti. Ten proces je netransparentní a transparence se také ukazuje jako jedna z největších bolestí. Komu vlastně půjdou ty záruky, ty státní záruky? Kdo je vlastníkem Smartwings? To vlastně nevíme, protože na čínské straně, nebo na straně toho akcionáře CITIC to vede někam do Hongkongu a tam to končí. Takže stejně ten Rainbow Investments. Takže ví to Ministerstvo průmyslu a obchodu? Ví to vláda, komu vlastně chce poskytnout garanci? To je taky věc, kterou by občané České republiky jednoznačně měli vědět, kam tedy poplují jejich peníze.

Nechci tady opakovat argumenty, které už jsem zde říkal dvakrát: prostě Smartwings nejsou strategickou firmou, nedá se hovořit, že by to byla vizitka českého podnikatelského segmentu. Nejsou ani kritické pro tu dopravní obslužnost. Takže státní pomoc si nezaslouží. Tu si zaslouží drobní podnikatelé, živnostníci, kteří krizi trpí nejvíce, a také stát na ně nejvíce umí zakleknout.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Tím jsme se dostali na závěr přihlášek. Znovu vyzývám paní poslankyni Vostrou, kterou jsem zařadil na závěr, ale není přítomna. Takže tento návrh už nezazní. Tak zavolám kolegy z předsálí a vypořádáme se s těmi návrhy, které doposud zazněly. Zahlasujeme si pěkně, návrhů je dost.

Nejprve bychom tedy hlasovali. Je zde žádost o odhlášení, které jsem právě vyhověl. A poprosím vás o opětovné přihlášení. Nejprve budeme tedy hlasovat o návrzích, které předložilo grémium Poslanecké sněmovny.

Není-li námitky, vypořádáme se s celým návrhem grémia jedním hlasováním.

Takže vážené kolegyně, vážení kolegové, zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh grémia tak, jak zazněl. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je 188 poslanců, pro 185, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Teď se vypořádáme s návrhy, které předložil pan předseda Rakušan, a nejprve je to návrh na zařazení nového bodu Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k zásluhám československých legionářů. Nejprve zařazení nového bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 190, pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan předseda navrhuje tento bod dnes jako první bod jednání, pevně zařazení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 190, pro 68, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Dále pan předseda Rakušan navrhuje zařazení nového bodu Návrh na zřízení dočasné komise Poslanecké sněmovny pro dohled nad využíváním dat od mobilních operátorů, z platebních karet a dalších citlivých údajů v souvislosti se zavedením tzv. chytré karantény.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 191 poslanců, pro 74, proti 2. Návrh přijat nebyl.

Pan předseda Jurečka nenavrhoval žádný konkrétní bod, pouze se přihlásil k předchozím návrhům.

Pan poslanec Veselý navrhuje zařazení nového bodu Kompenzace snížení daňových příjmů samospráv v souvislosti s kompenzačním bonusem. Takto jsem si označil název bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Nejprve zařazení nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 191 poslanců, pro 100, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Veselý dále navrhl, aby tento bod byl zařazen v tuto chvíli jako druhý bod dnešního jednání. Tedy předtím, než budeme hlasovat o zákonu vráceném Senátem o kompenzačním bonusu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení takto nazvaného bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 193 poslanců, pro 130, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana místopředsedy Filipa, abychom zařadili nový bod, který by byl nazván Doprovodné usnesení k bodu tisk 850, což je ten, o kterém jsme, opět kompenzační bonus, tak tedy zařazení nového bodu doprovodné usnesení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno je 194 poslanců, pro 65, proti 17. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana předsedy Farského, abychom bod 206, tisk 753, je to novela zákona týkající se rozpočtového určení daní, zařadili jako první bod na zítřejší jednání, tzn. dopoledne.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno je 194 poslanců, pro 63, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Nyní budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Černochové, která navrhuje zařadit nový bod Postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k vzájemným vztahům mezi Českou republikou a Státem Izrael.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 192 poslanců, pro 63, proti 1. Návrh přijat nebyl. Už tedy nebudeme hlasovat pevně zařazení.

Pan poslanec Martínek navrhuje bod 293 – nebo tisk? (Hlas z pléna: Tisk.) – tisk 293. Týkají se stejného tématu. Jedná se o zrušení daně z nabytí nemovitosti. To znamená, za tisk 866, který jsme v tuto chvíli zařadili na základě návrhu grémia po tomto bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přihlášeno 194, pro 91, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh pana poslance Vymazal, abychom sněmovní tisk 331 zařadili za sněmovní tisk 864. Bod 73. Týká se to léčebného konopí nebo pěstování konopí pro léčebné účely.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13. Přihlášeno je 194, pro 141, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana předsedy Stanjury na nový bod – zřízení komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci. Zařazení nového bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14. Přihlášeno je 194, pro 108, proti 3. Návrh byl přijat. Pevně zařazení bude dále předmětem diskuse, nebylo navrženo.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Janulíka, který navrhuje zařadit nový bod Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k vyjádření tří ministrů zahraničí.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15. Přihlášeno je 192, pro 126, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Janulík navrhuje tento zařadit pevně jako třetí bod zítra odpoledne.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16. Přihlášeno je 193, pro 72, proti 2. Tento návrh přijat nebyl.

Nyní zde máme několik návrhů pana poslance Václava Klause. Nejprve navrhuje předřadit tisk 866, zrušení daně z nabytí nemovitosti, jako první v bloku prvních čtení. Ten návrh je hlasovatelný, ačkoliv jsme rozhodli o pevném zařazení. Teoreticky se může stát, že nebude projednán. V takovém případě by přišel na řadu návrh pana poslance Klause.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17. Přihlášeno je 194, pro 58, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Klaus nyní navrhuje zařadit nový bod – informace ministra hospodářství k evropskému Green Dealu. Tak jsem si zapsal tento bod. Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu (Hlasy z pléna.) Já slyším námitky proti hlasování, ale... dobře. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Já jsem si přesně napsal co, ale bylo uvedeno jméno pana ministra Havlíčka.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem řekl ministr hospodářství, ministr průmyslu a pak jsem ještě toho pána jmenoval jménem, takže jste si to zapsal...

Předseda PSP Radek Vondráček: Špatně. Je to možné. Takže Informace ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka k evropskému Green Dealu bude správný název.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19. Přihlášeno 193, pro 77, proti 1. Návrh nebyl přijat.

A pak je zde návrh na zařazení nového bodu Informace ministra obrany k armádním zakázkám.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu informace ministra obrany. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20. Přihlášeno je 193, pro 83, proti 1. Návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh paní poslankyně Šafránkové na zařazení nového bodu Odstranění diskriminace zaměstnanců na částečné pracovní úvazky a zaměstnanců na dohody mimo hlavní pracovní poměr z hlediska jejich přístupu k finanční pomoci státu a ke kompenzaci ztrát v jejich příjmech v důsledku zavedení mimořádných opatření nouzového stavu v souvislosti s pandemií viru COVID-19.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21. Přihlášeno je 194, pro 92, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně dále navrhovala, abychom bod 178, tisk 664, zařadili dnes po projednání tisku 866, stejná tematika, zrušení daně z nabytí nemovitosti.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 22. Přihlášeno je 194, pro 82, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Leo Luzar navrhuje bod 77, sněmovní tisk 180, o regulaci reklamy, zařadit, nebo předřadit jako první bod v bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 23. Přihlášeno je 194 poslanců, pro 30, proti 31. Návrh přijat nebyl.

Posledním návrhem, který zazněl, je návrh pana poslance Lipavského, který navrhuje zařazení bodu Informace vlády o plánované pomoci společnosti Smartwings.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 24. Přihlášeno je 194 poslanců, pro 83, proti 2. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zazněly k pořadu schůze, a nyní budeme hlasovat o pořadu schůze jako celku.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 přihlášeno 194, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že jsme schválili pořad 49. schůze.

A nyní přistoupíme k projednávání bodů tak, jak jsme o nich rozhodli, a současně předám řízení schůze. Nepředám, ještě chvíli vydržím. (Domluva s místopředsedou Fialou.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prvním bodem, kterým se budeme zabývat, je

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu /sněmovní tisk 849/2/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovací návrhy. Jeho usnesení nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 89/3 a informace k pozměňovacím návrhům máte ve své poště. Já mezi námi vítám pana senátora Vladislava Vilímce a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Dámy a pánové, prosím o klid.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi připomenout vám návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu. Uvedený zákon byl přijat v reakci na vyhlášení nouzového stavu z důvodu rozšíření onemocnění COVID-19 a na opatření, která značně omezují výkon podnikatelské činnosti.

Podle současného znění uvedeného zákona se ruší evidenční povinnost do uplynutí tří měsíců po skončení nouzového stavu. Nouzový stav skončil 17. května 2020. K plnému náběhu evidence tržeb by tedy mělo dojít od 19. srpna 2020 s tím, že poplatníci by měli tři měsíce na přípravu, na zahájení, případně znovuzahájení evidování tržeb, mimo jiné na vyzvednutí autentizačních údajů a bloku účtenek na finančním úřadu.

S ohledem na současný vývoj rozsah hospodářských dopadů na podnikající subjekty se navrhuje, aby poplatníci nebyli zatěžováni dodatečnými administrativními povinnostmi po delší dobu, než je obsahem původního zákona, a z tohoto důvodu se navrhuje prodloužit období, během kterého poplatníci nebudou povinni plnit evidenční povinnost, do konce roku 2020. Povinnost evidovat tržby a povinnost umístit informační oznámení začnou opět platit od 1. ledna 2021 s tím, že poplatníci budou mít před tímto datem tři měsíce na přípravu na zahájení či opětovné zahájení plnění evidenční povinnosti, a to jak ti, kteří tržby evidovali již před zahájením nouzového stavu a potřebují například zažádat o nové autentizační údaje pro evidenci

tržeb nebo chtějí evidovat ve zvláštním režimu, tak ti, kterým povinnost evidovat tržby vzniká na základě spuštění poslední fáze evidence tržeb, tj. zajištění dostatečného prostoru pro přípravu na evidenci tržeb v běžném režimu, nebo o požádání o povolení evidovat tržby ve zvláštním režimu.

Senát však návrh vrátil Poslanecké sněmovně s pozměňovacím návrhem, podle kterého by tzv. třetí a čtvrtá fáze evidence tržeb byla zahájena až 1. července 2023. S touto změnou nemůže Ministerstvo financí prostřednictvím mé osoby vyjádřit souhlas, protože je to v rozporu s principy, na kterých systém evidence tržeb stojí. Cílem evidence tržeb je narovnání podnikatelského prostředí, které není možné, pokud část podnikatelů přijímajících hotovostní tržby povinně eviduje a část nikoliv. V současné době podnikatelé, kterým již povinnost evidovat tržby vznikla, poukazují na nerovnost mezi nimi a těmi, kteří ještě evidovat nemusí. I pro podnikatele, kteří spadají do třetí a čtvrté fáze evidence tržeb, představuje odložení povinnosti evidovat tržby do konce roku 2020 dostatečný prostor pro přípravu na evidenci.

Dovolte mi, abych vás požádala o podporu znění Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně, a prosím, aby se slova ujal pan senátor Vladislav Vilímc. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladislav Vilímc: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní místopředsedkyně vlády, vážené poslankyně a poslanci, byl jsem pověřen usnesením Senátu ze dne 13. května 2020 zdůvodněním odůvodnění vrácení návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu. Senát přijal k tomuto návrhu zákona pozměňovací návrhy, a vrátil tedy tento návrh zákona ke znovuprojednání a znovurozhodnutí Poslanecké sněmovně.

Já bych chtěl říci jednu věc, že tímto zákonem se Senát v krátké době zabýval dvakrát, stejně tak jako Poslanecká sněmovna. Již poprvé na konci března vznikaly vážné obavy, že ten návrh, jak je koncipován, není dostatečný ani délkou vymezení pozastavení elektronické evidence tržeb, a že za tři týdny přijde novela toho zákona. Skutečně se tak stalo a mohli jsme si odpustit dvojí projednávání v podstatě jednoho a téhož zákona.

Již poprvé zaznívalo i v Senátu, že termín obnovení těch pozastavených evidenčních povinností je stanoven velmi vágně, neurčitě, toliko ve vztahu k vyhlášenému stavu nouze. Dobře víte, že stav nouze se několikrát prodlužoval, a vláda tedy přišla s prodloužením těch jednotlivých termínů. V jednom případě se to týká do 30. září letošního roku a u té vlastní evidenční povinnosti a povinnosti umístit ta informační vyjádření, tak tam se to týká do 31. 12. letošního roku.

Paní ministryně použila, pokud jsem si dobře zaznamenal, termín, že Senát navrhuje zahájení tzv. třetí a čtvrté vlny až k 1. 7. 2023. Není tomu tak. A to je právě to kouzlo současné téměř nepřehledné situace a naprosté nesrozumitelnosti současného znění zákona, který byl změněn jednak verdiktem Ústavního soudu,

jednak zákonem 256/2019 Sb., a když se podíváte na ten návrh zákona, tak obyčejný člověk, a podnikatele nevyjímaje, fakticky téměř neví, co platí a co neplatí.

I paní ministryně zde uvedla termín, který není úplně přesný. My nenavrhujeme odložit nebo zahájit spuštění třetí a čtvrté vlny 1. 7. 2023 – z jednoho prostého důvodu, že již 1. května nepozorovaně a téměř tajemně byla ta třetí a čtvrtá vlna spuštěna, a to v průběhu vyhlášeného stavu nouze. To považuje Senát za stěží akceptovatelné. Protože jen málokdo z těch, komu vznikla ta povinnost z 1. května 2020, je si vědom toho, že mu vznikla ta povinnost. Protože ona byla vlastně překryta tím pozastavením a nemyslím si, že bychom takto měli v legislativě postupovat.

Navíc předkladatel v odůvodnění jak toho prvního, tak toho druhého, té novely toho prvního zákona, píše, že je třeba dát podnikatelům nebo těm poplatníkům, kteří spadají do těch jednotlivých vln, možnost se nadechnout, překonat současnou krizovou situaci, protože mají jiné starosti než řešit elektronickou evidenci tržeb podle zákona o elektronické evidenci tržeb.

Senát tedy udělal to, co podle mého soudu legislativně měla udělat vláda na samém počátku. Doplnil ten zvláštní zákon, který není přímou novelou zákona o elektronické evidenci tržeb, novelou skutečně toho zákona v té části druhé o elektronické evidenci tržeb. A tím, že obnovil § 37 toho zákona, který se v mezidobí zrušil 1. května, tak ano, navrhuje dočasně – a teď použiji přesný termín – dočasně vyjmout z povinnosti EET ty poplatníky, kterým tato povinnost vznikla 1. května 2020. A navrhujeme to na dobu dvou a půl let. Kdybychom to srovnali s vládním návrhem, tak je to prodloužení o dva roky. To znamená, ti, kdo spadají do takzvané třetí a čtvrté vlny, by podle vládního návrhu většinu povinností – říkám většinu povinností – elektronické evidence tržeb nemuseli naplňovat do 31. 12. 2020. Podle senátního návrhu zákona by to bylo o dva a půl roku déle. To je meritum senátního návrhu. Považuji ten návrh skutečně za velmi rozumný a ve vztahu k těm argumentům, které obvykle uvádí paní ministryně a uváděly se ještě v dobách, kdy jsme debatovali vůbec o zahájení elektronické evidence tržeb.

Je třeba si uvědomit, kdo vlastně spadá do třetí a čtvrté vlny. I to pojmenování třetí a čtvrtá vlna je také nepřesné, protože není žádná třetí a čtvrtá vlna. Je už jenom jedna vlna. Tak kdo do této vlny spadá? Když se podíváte do zákona, tak do toho spadají všichni poplatníci, kteří nespadají do první vlny a do druhé vlny. Tak je to přímo v zákoně napsáno. A většinou se to týká řemeslnických živností, služeb, některých služeb, ale také třeba lékařů nebo advokátů.

Víte, představa, že v této krizové době a ještě dlouho po ní zavedením povinnosti elektronické evidence tržeb získáme něco do veřejných rozpočtů od elektrikářů, instalatérů a dalších těchto služeb nebo těchto řemeslnických činností, které trpí personálním nedostatkem vůbec, je čistě iluzorní. Nechci dlouho debatovat o přínosech elektronické evidence tržeb, o tom debatujete velmi často tady v Poslanecké sněmovně. Ale ta třetí a čtvrtá vlna, nebo ta poslední vlna, i z toho pohledu přínosů do veřejných rozpočtů je velmi kontroverzní. Ona téměř jakoby nic nemůže přinést. Nelze podle mého názoru ani moc v případě těch elektrikářů, instalatérů nebo natěračů a dalších používat taky takový hodně nadužívaný termín, že

to přispěje k narovnání tržního prostředí. Nevím, jak elektrikáři a instalatéři, kterých je zoufalý nedostatek, mohou hrubě narušovat tržní prostředí. To považuji za zjevný nesmysl.

Já bych vás, vážené poslankyně a poslanci, skutečně požádal, abyste tento Senátem vrácený zákon s rozumnými pozměňovacími návrhy – a skutečně nejsem tady jen jako zástupce Senátu, ale jako člověk, který vlastně navrhoval tento pozměňovací návrh, takže za tímto návrhem osobně stojím. A já bych vás požádal, abyste tento návrh podpořili, protože tím vlastně poskytnete přiměřený prostor i těm, jednak těm, kteří byli hodně postiženi vynucenými opatřeními vlády, a jednak poskytnete přiměřený prostor i pro vládu, aby v časovém odstupu, ať už tato, nebo další vláda, vyhodnotila skutečně přínosy elektronické evidence tržeb a rozhodla se bez nějakého tlaku, časového tlaku, jestli tu třetí a čtvrtou vlnu skutečně odstartuje, a nejen jaksi de iure.

Myslím si, že ten dvaapůlletý odklad je velkou pomocí jednotlivým živnostem, ale i lékařům. Vždyť asi každý zná, já nejsem odborník ve zdravotnictví, ale každý zná a ví, jak se zoufale nedostává praktických lékařů třeba na venkově nebo i zubařů. A to jsou mnohdy lidé v důchodovém věku a ti by měli řešit ve velmi krátkém čase elektronickou evidenci tržeb. Odpovězte, jak by to asi dopadlo. V mnoha případech by to mohlo dopadnout takovým způsobem, že prostě ty své praxe by zavřeli. A opět na tom prodělali občané.

Takže vím, že se tento návrh nebude líbit paní ministryni, to určitě. Ale přesto bych vás, vážené poslankyně a poslanci požádal, abyste mě podpořili. Protože je vlastně výhodný i pro tu vládu. Není výhodný jenom pro ty jednotlivé řemeslné činnosti, ale je výhodný i pro tu vládu, protože ta si může nechat potřebný čas na skutečně zevrubnou analýzu, co vlastně ta elektronická evidence tržeb přinesla nebo nepřinesla.

Nechci tady uvádět čísla o inkasu daní například z příjmu fyzických osob placeném daňovými poplatníky. Když se podíváte na ta léta 2016 až 2019, nemluvím o letošním roce samozřejmě, tak nějaký hmatatelný důkaz, že by to něco přineslo, nenaleznete. Protože inkaso této daně i při vědomí toho, že ta položka je taková složená, že ve vztahu k této položce také účtují i vratky daně, ale když se podíváte na rok 2016, tak velký rozdíl u inkasa daní za rok 2019 nebyl. Takže já jsem velmi opatrný v nějakých úspěších elektronické evidence tržeb.

Ještě bych chtěl říci jednu věc. Senát nenavrhuje zrušení elektronické evidence tržeb, protože prostě v situaci vyhlášeného legislativního stavu nouze se to Senátu zdálo velmi odvážné, ale navrhuje přiměřený odklad pro ty, kdo byli skutečně postiženi současnou situací. A proto bych vás ještě jednou požádal, abyste i přes negativní stanovisko předkladatele, paní ministryně financí, si tuto okolnost vzali v potaz při svém hlasování a tento návrh Senátu podpořili. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátorovi. A než otevřu rozpravu, tak se ptám, jestli se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka garančního výboru, to byl rozpočtový výbor, tedy paní poslankyně Miroslava Vostrá. Nechce se vyjádřit.

Takže otevírám rozpravu. Do rozpravy není nikdo přihlášen. Hlásí se někdo z místa? Nehlásí. Takže rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? (Ministryně dává najevo, že není.) Tak jsem přivolal poslankyně a poslance do sálu a pomalu přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Kubiček se hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych poprosil o 5 minut přestávku na poradu poslaneckého klubu ANO.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Vyhláši tedy přestávku, pět minut na poradu poslaneckého klubu ANO. To znamená, budeme pokračovat v 15.54 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 15.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.54 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, skončil čas určený pro jednání poslaneckého klubu hnutí ANO, budeme pokračovat. Před přestávkou jsem slyšel žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Nyní přednesu návrh usnesení, ke kterému je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu, podle sněmovního tisku 849/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 849/3."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, přihlášeno 186 poslanců, pro 84, proti 82. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem, nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacímho řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Potřebný počet hlasů je nastaven.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 137/2020 Sb., o některých úpravách v oblasti evidence tržeb v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 849/2."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno 188 poslanců, pro 185, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu senátorovi, děkuji paní ministryni. Končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat projednáváním bodu, který jsme zařadili do programu schůze na toto místo. Jedná se o bod nazvaný

380.

Kompenzace za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výpadku kompenzačního bonusu

Prosím, aby se slova ujal za navrhovatele tohoto bodu pan poslanec Ondřej Veselý, který se buďto stane zpravodajem, nebo navrhne někoho, kdo by se zpravodajem stal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane mistopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v první řadě mi dovoluji, abych vám poděkoval za zařazení tohoto bodu, poděkoval za všechny obce a kraje. Pokud jde o tu vlastní problematiku, tak už jsem ji popsal ve chvíli, kdy jsem navrhoval bod, přesto stručně zopakuji.

Celý problém spočívá v tom, že následující bod, to znamená kompenzační bonus, slouží k tomu, abychom pomohli v této těžké době podnikatelům. Tak jak byl Senátem vrácen, podle mého názoru by neumožňoval, pokud bychom prohlašovali senátní verzi, vyplácet kompenzace OSVČ, což by byl problém. Na druhou stranu se ztotožňuji s názorem, že není spravedlivé, aby výplata kompenzačního bonusu šla k tíži obcím, městům a krajům, to znamená, aby je připravila o prostředky v rámci rozpočtového určení daní. Takže podáváme návrh, nebo budeme podávat návrh – a doufám, že najdeme shodu na tom, aby tato ztráta jim byla kompenzována. Předjímám tím a potvrzuji, že budu hlasovat právě pro poslaneckou verzi v tom dalším bodě, právě proto, abychom dál mohli podporovat, kompenzovat činnost OSVČ.

Usnesení v tuto chvíli čistě nebudu, protože předpokládám nějakou debatu, a budeme se snažit najít shodu tak, aby to usnesení bylo přijatelné pro celou Sněmovnu. Jenom doplním k těm návrhům, že se na ztrátách museli podílet všichni, tedy nejen stát, ale i obce a kraje, tak všichni víme, nebo ti z nás, kteří pracují v komunále, že obce a kraje se samozřejmě na té (nesroz.) na ztrátách podílejí, jednak samy už přicházejí o výpadky nebo v rámci RUD, v rámci výpadku z daní o část daňových příjmů. A druhý problém, který zde je, je samozřejmě v tom, nebo otázka, která zde je, je samozřejmě v tom, že řada obcí i krajů sama podporuje podnikatele nebo jiné osoby právě kvůli výpadku příjmů v rámci, řekněme koronakrizě.

To znamená, tolik za mě stručně slovo. A pokud jde o návrh zpravodaje, tak navrhují, aby se zpravodajem stal kolega Tomáš Martínek, protože to byl náš společný návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. V tomto případě je rozumné, abychom návrh na zpravodaje schválili hlasováním.

Zazněl návrh, aby se zpravodajem tohoto bodu stal pan poslanec Tomáš Martínek.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno 188 poslanců, pro 155, proti nikdo. Pan poslanec Martinek byl schválen zpravodajem a já ho prosím, aby se ujal své role.

Zahajuji všeobecnou rozpravu. Do rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan předseda Farský, poté s přednostním právem pan předseda Jurečka a pak poslanci, kteří se přihlásili písemně. Pan předseda Farský má slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, debatu, kterou jsme měli absolvovat u bodu pět, evidentně budeme absolvovat u tohoto bodu a já si dovolím vám nastínit jeden úhel pohledu, který v té debatě zatím nebyl vždycky úplně viditelný. O co jde. Krátce, jde o to, že všichni si přejeme, že je nutno pomoci těm postiženým koronakrizí, že nechceme nechat padnout malá eseróčka, malé podnikatele. Skutečně víme, že jejich finanční zdroje vyschly, a je potřeba tam dát peníze.

Vláda také po naléhání opozice, po připomínkách, vyhlásila tento program, spustila ho. Pak se ale dost zřetelně ukázalo, že sice nahlas říká, jak vláda podpoří a o 300 miliard zadluží Českou republiku, ale že tady na tu pomoc si tak jako část, až třetinu, vezme z rozpočtů obcí a krajů s odůvodněním, že obce a kraje mají financí dost, že si našetřily v minulých letech, jinak řečeno, že dobře hospodařily. Že to, co všichni makroekonomové říkají, když je růst, když ekonomika roste, musíte spořit, musíte se připravovat na to, že ne vždycky bude tak dobře, jako je teď, a tak si ty peníze připravily, připravily si je na kofinancování projektů, připravily si je na chvíli, kdy rozpočtové příjmy nebudou tak vysoké. Naspóřily si finance.

Vláda se tak bohužel nechovala, finance nenaspořila a ve chvíli, kdy dojde k tomu, že peníze chybí, tak řekne: obce, kraje, máte dost, podílejte se, přispějte taky. Už to nedává smysl. Tomu, kdo dobře hospodaří, my vzkážeme: nevyplatí se ti to, protože napříště uvidíme, že ty finance máš díky tomu, že jsi neutrácel tak, jak jsi utrácet mohl, tak ti je vezmeme. To je výchovně přece špatně. To každého, kdo by se napříště chtěl chovat odpovědně ke svému rozpočtu, ke své obci, ale i třeba ke státu, povede přesně k tomu, že peníze radši utratí, pro jistotu se ještě zadluží, a pak si řekne: nakonec mi stejně pomůžou a alespoň mi nebudou mít co vzít.

Je daný zákon o rozpočtovém určení daní, díky kterému se do obcí posílá část vybraných daní. Před mnoha lety – mnoha, osmi lety – jsme ve Sněmovně schválili navýšení toho podílu, aby se v obcích a v krajích dostalo financí na potřebné projekty. To, co mně na tom přišlo jako nejdůležitější moment, a dodnes to jako nejdůležitější moment vidím, nebyly až tolik ty peníze, až tolik ty miliony, které dotekly, a opravovaly se ty chodníky a školky a dětská hřiště. Pro mě to byla svoboda. Svoboda v tom, že když obce mají každoročně garantovaný podíl na státní ekonomice, na výběru daní, tak jim to umožňuje plánovat, umožňuje jim to přemýšlet o jejich vlastních prioritách, umožňuje jim to projednávat veškeré investice s občany, umožňuje jim to dělat kvalitní architektonické soutěže, umožňuje jim to kvalitně soutěžit a pak také kvalitně stavět.

To je obrovský rozdíl s dotacemi. Proč vlastně dotace zmiňují? Protože ve chvíli, kdy se obce a kraje ozvaly a řekly, že je to špatně, že přece z jejich financí se v tuto chvíli brát nemá, protože ony podporují tu místní ekonomiku, ony stabilizují i práci v regionech, tak přišla vláda s tím, že sice 12, 14, 16, miliard obcím a krajům vezme, ale z druhé strany jim v podstatě stejnou částku dá na dotacích. To je úplný ekonomický nesmysl. To je prostě blbost na druhou. Protože dotace jsou neuvěřitelně neefektivní peníze. To, že připravují samosprávu o svobodu rozhodnout si, co je pro jejich region, jejich místo to důležité, je jedna věc, ale ony jsou i nesmírně drahé v tom, jak fungují.

Sám jsem byl osm let starostou. Samozřejmě nedosáhli bychom takového rozvoje obce Semily, kdybychom hospodařili jen s vlastními prostředky, o dotace jsme stáli. Ale zkušenost s dotacemi je skutečně tristní. Vy projektujete něco, o čem nevíte, jestli na to dostanete peníze, a kvalita projektu tomu často odpovídá. Protože nikdo nechce ukládat miliony v projektech do šuplíku. Takže připravujete projekt tak, abyste získali dotaci. Když se podaří získat dotaci, tak musíte rychle vysoutěžít dodavatele a musíte rychle uzavřít smlouvu o dílo a pak rychle realizovat.

Ta situace je taková, a rozdíl proti těm vlastním penězům a u dotací je skutečně v jejich hodnotě a v jejich efektivitě v desítkách procent. Protože takovou dotaci vy projektujete, nemáte moc času zapojit občany do toho, aby debatovali s vámi o investici, která je pro to území potřebná. Stihnout architektonickou soutěž, kvalitní výsledek, za veřejné finance, které můžeme dostat, je také velice složité. A když už uzavřete smlouvu o dílo, stáváte se svým způsobem rukojmím firmy, která ví, že vy tu dotaci musíte v nějaký čas vyúčtovat, musíte tu stavbu dokončit, a když to neuděláte, tak přijдете o dotaci a ještě dostanete velké penále. Ten vztah mezi investorem a dodavatelem je nesmírně nevyrovnaný.

Všechny tyto kroky už snižují hodnotu dotačních peněz oproti penězům, které mají obce z podílu na daních. V projektech, v kvalitě projektů, se zapojením občanů, v architektech, ale i v samotné veřejné zakázce a v soutěži. Myslím si, že hodnota peněz, které jdou skrz dotace, je lehce ohodnotitelná, že bude o 20 až 30 % nižší, než když ty peníze připlují a dají se plánovat.

Co je tam ještě důležitý prvek, že ty dotace je nutné administrovat. Někdo ty dotace vyhlašuje, vytváří podmínky, ty podmínky jsou složitější a složitější, vyplňujete víc a víc papírů, protože je snaha mít všechno naprosto bezpečné, pak se stejně ukazuje, že čím víc slov je v těch podmínkách, tím víc je mezer mezi těmi slovy a tím víc možných úniků a ohýbání těch pravidel. Někdo to pak mnoho dalších let drží v archívech a kontroluje, jestli jste náhodou tu cihlu nepřiložili opačně, než jste měli. I ta administrativa samozřejmě sežere obrovskou část těch financí.

Takže říkat, že na jedné straně obcím vezmeme peníze, které mají z rozpočtového určení daní, a na druhé straně je nahradíme dotacemi, prostě nedává smysl. Nedává to smysl z hlediska investic a nedává to smysl ani z hlediska efektivity peněz.

Navíc nejde přehlédnout, že pokud jsou veřejné rozpočty v krizi a stát si musí půjčovat, tak si půjčuje za lepších podmínek, za nižší úroky než samosprávy. A tak říct, stát, já si vytáhnu peníze od obcí, aby si ony půjčily, když on by si půjčoval za

lepší procenta než ty obce, to přece nedává smysl. A to jsou všechno chvíle, které čistě racionálně stojí proti tomu návrhu, aby se stahovaly příjmy obcí na kompenzační bonus.

A není to tak, že by obce a kraje stály mimo rozpočet a tvářily se, že jich se krize netýká. Samozřejmě se jich týká. Týká se jich obrovsky, protože ony hospodaří se sdílenými daněmi. Když jde ekonomika nahoru, jdou nahoru i příjmy samospráv, když jde ekonomika dolů jako teď, jdou dolů i příjmy samospráv. Už teď, aniž by obce odeslaly někam peníze na kompenzační bonus, tak už teď mají propad v příjmech o 35 %. Ony se vyrovnávají s tím, že musejí škrtnat v podstatě všechny investice, které nemají pod smlouvami nebo případně nejsou financovány z dotací.

To jsou momenty, které z čistě racionálního hlediska, ale i z ekonomického hlediska jdou prostě proti tomu, abychom přenášeli tuto zátěž na obce. Ona se totiž přenesla i ta zátěž té krize a obce jako významní investoři a kraje, významní investoři území, budou tak muset osekát své výdaje, že krizi, která dnes jde zachránit tím, že se do ekonomiky přispou peníze /obrovské peníze, to je zřejmé/, rozpustíme a rozprostřeme do celé České republiky, a zvláště už dnes ve slabých regionech, potom co jim tam pošleme ještě tento danajský dar, tak ty obce budou ještě slabší.

Poroste regionální nerovnost mezi těmi, kteří už teď byli znevýhodněni, a těmi, kteří byli bohatí. A my některá území v republice odepíšeme. Nebudou se tam opravovat silnice, nebude se tam investovat do škol, školek, nebude se tam investovat do výstavby infrastruktury pro občany, občané budou ztrácet důvody, proč tam bydlet, a jenom prohloubíme to, co už dneska je obrovským problémem České republiky, a to regionální nerovnost. Jsou regiony, kde je velice složité sehnat práci, žít, užít se, dosáhnout na kvalitní vzdělání, a regiony, které ten problém vůbec neřeší.

Samosprávy a speciálně obce díky tomu, jak blízko jsou v kontaktu se svými občany, jsou nejefektivnějšími veřejnými investory. Kam se na ně hrabe stát při nakládání s financemi. Obce prostě dokážou z každé koruny udělat obrovskou hodnotu, dokážou finance rozprostřít mezi místní podnikatele ve veřejných zakázkách, mezi živnostníky, a dokážou tím pádem odspoda podpořit růst ekonomiky.

V tuhle chvíli stahovat finance od krajů a obcí je jako střílet se do nohy. My tím jenom zabrzdíme už tak složitou ekonomickou situaci v celé České republice a jenom ublížíme regionům. A to prosím nedělejme. Půjčujeme si 300 miliard korun. Není to málo. Tak proč ještě vyťahovat peníze od obcí a likvidovat tak regiony?

Děkuji, že se nad tímto návrhem ještě zamyslíte a že třeba svůj hlas tomu návrhu ze Senátu, který přišel, připojíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Petr Beitl. Není přihlášen, dobře, to je omyl. Bude následovat vystoupení pana předsedy Mariana Jurečky s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, ano, je to tak, že asi u tohoto bodu se odehraje velká část debaty,

kteřá souvisí přímo s tou senátní vratkou kompenzačního bonusu. A já musím říci za KDU-ČSL, že my jsme hlasovali pro pomoc živnostníkům, malým s. r. o., těm, kteří si pomoc zaslouží z důvodu dopadu koronaviru, a opatření vlády, která jsme jako KDU-ČSL tady podporovali, ale už při minulém projednávání v Poslanecké sněmovně tady byl z dílny KDU-ČSL od kolegy Honzy Bartoška pozměňující návrh, který upozorňoval na to, že je potřeba tyto finanční prostředky na pomoc těmto skupinám, které pomoc potřebují, brát přímo ze státního rozpočtu, tedy převedeno do praktické řeči především z kapitoly Všeobecná pokladní správa nebo vládní rozpočtová rezerva, kdy jsme my poslanci navyšovali dvakrát deficit státního rozpočtu, napřed na 200 a potom na 100 mld. korun.

To, že v důvodové zprávě byla jenom taková lehká zmínka, že to bude mít dopady na veřejné rozpočty, já považuji za ne úplně férový přístup k přípravě materiálu, protože když řekneme obecně, že to má dopad na veřejné rozpočty, tak můžeme mluvit také o vysokých školách, univerzitách, můžeme mluvit i o jiných oblastech než jen o rozpočtech měst, obcí a krajů.

Musíme si uvědomit, že už teď se obce, města a kraje podílejí solidárně na té situaci, už dnes mají zaznamenaný nižší daňový příjem. Velká část obcí a měst měla přímé vícenáklady s řešením koronavirových opatření. Jsou zřizovateli různých zařízení, která poskytují různé typy zdravotních a sociálních služeb, a už dnes výdaje jsou odhadovány na částku více než 2 mld. korun. A tady se bavíme o tom, že by měly obce, města a kraje přispět na kompenzační bonus částkou zhruba 14 mld. korun.

Já nevím jak vy, ale já jsem také zastupitel Olomouckého kraje. Jsme krajem, který zápasí s tím, aby dokázal ufinancovat výdaje na silnice druhých a třetích tříd, abychom dokázali ufinancovat kvalitní úroveň středního odborného školství, sociální služby. A mohl bych pokračovat ve výčtu věcí, které mají přímý dopad na kvalitu života v našem kraji, kde se lidem nežije úplně lehce. Jsme kraj, který bývá na třetím a čtvrtém místě různých srovnávacích tabulek od konce, ať už jde o průměrné výdělků, ať už jde o výši HDP apod.

A my tomuto kraji, městům a obcím v něm, máme vzít další peníze. Já s tím nemohu souhlasit, protože je potřeba také přetavit ten dopad do konkrétních dopadů. Za poslední dva týdny mám desítky příběhů starostů, kteří mi říkají, že na zastupitelstvech už projednávali, které investice případně zastaví, které nebudou realizovat ještě v letošním roce. Jsou to investice, na které ty obce třeba dlouho čekají, jsou to investice do budování kapacit třeba právě domů s pečovatelskou službou, nebo jsou to investice, které mají přímou souvislost s infrastrukturou té obce, vodovody, v dnešní době sucha tak často zmiňované téma. Je potřeba, aby si stát byl vědom toho, že když obce zastaví tyto projekty, tak se to samozřejmě logicky projeví také do čerpání evropských finančních prostředků.

To, co paní ministryně v tom dopise, který poslala minulý týden starostům, popisovala, že to nahradí masivním navýšením dotačních titulů, to prostě nevyřeší třeba kofinancování projektů, které už mají obce a města schválené, a teď už třeba chtěly začít s realizací, jak se rozbíhá stavební sezóna. Z dotačního titulu, který

poskytne nějaké ministerstvo, nepokryjete tu částku, kterou máte dát na kofinancování. Jestliže se mají starostové chovat s péčí řádných hospodářů, tak nemůže být odpověď "tak si běžte ty peníze půjčit", protože musí už dnes šlapat na brzdu a řešit ty výpadky, které už teď mají ve svých rozpočtech.

A také je potom potřeba, aby vládní koalice řekla lidem, že zhruba 14 mld. v přepočtu na pracovní místa se rovná zhruba ohrožení 10 tis. pracovních míst v regionech. Kdo dělá zakázky pro města, obce a kraje? Jsou to především živnostníci, malé a střední lokální firmy. To nejsou nadnárodní společnosti, které vyvádějí dividendy a odvádějí kapitál do zahraničí. Takže i tento velmi nepříjemný dopad opatření může mít na běžné životy občanů, i když ti občané dost často nevnímají, jak funguje rozpočtové určení daní a jak funguje financování obcí.

Byl bych velmi rád, aby tady dnes v této velmi důležité debatě jasně zaznělo, že buď přijímáme senátní návrh, anebo je tady jiné řešení, které to dokáže pokrýt. Na druhou stranu je potřeba říci, že to, co je navrženo v senátním návrhu, jasně říká, jak tu situaci vyřešit.

Mrzí mě, že tady teď není pan premiér, protože by se k té situaci měl vyjádřit. On jako předseda vlády ujišťoval starosty, hejtmány na začátku celé této koronavirové krize, že opatření, která vláda bude realizovat, se nedotknou rozpočtů měst a obcí, nedotknou se příjmů. To on přímo osobně říkal. Takže by bylo dobré, aby se také on postavil k tomu, co říkal, jako chlap, a řekl, jak to tedy myslel a jaká je dnes realita a jakým způsobem dokážeme ten problém pro města a obce, který se tady vytváří, řešit.

Já bych byl velmi rád, kdybychom jako poslanci při projednávání dalšího bodu přijali senátní návrh, který ten problém řeší a jasně říká, že tyto finanční prostředky se berou z deficitu, který tady Poslanecká sněmovna schválila.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Marek Výborný, připraví se pan poslanec Adamec. Ještě vás seznámím s omlouvou. Pan ministr Miroslav Toman se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní vicepremiérko, vládo, kolegyně, kolegové, rád bych se připojil k té debatě, která se zde vede. Myslím, že je tady naprosto jednoznačné, co je jejím předmětem. Už několik týdnů se na nás, na poslance, obracejí starostové, ale také hejtmáni s žádostí, abychom nepřistoupili na tuto verzi, se kterou přišla vláda. Myslím, že by stálo za to některé ty argumenty tady odcitovat a zeptat se možná některých přítomných poslanců, protože jsou tady mezi námi starostové, jsou tady mezi námi také třeba kandidáti na hejtmána apod. A já myslím, že ty apely, které dostáváme, jdou zcela napříč Poslaneckou sněmovnou.

Na úvod, a to je potřeba zdůraznit, je velmi nekorektní, když tady kdokoli, kdokoli celý problém dává do pozice, že tady někdo, ať už jsou to starostové, kraje, nebo kdokoli další, nebo někteří poslanci, bojují proti živnostníkům nebo malým

eseróčkům. To je velmi nefér, není to tak. My – a teď mám pocit, že naprostá většina z nás – tady dva měsíce upozorňujeme, že je potřeba těmto drobným podnikatelům, živnostníkům, malým eseróčkům pomoci. A byli jsme to my všichni, kteří jsme podpořili jednomyslně kompenzační bonus a další opatření, která jim měla pomoci. Co je ale velmi nešťastné, je to, jakým způsobem ten kompenzační bonus je vládou konstruován.

Já bych si dovilil odcitovat nebo parafrázovat nakonec dopis a usnesení městské části Praha 10, paní starostky Renaty Chmelové a radní pro finance doc. Sedmihradské, protože já myslím, že tam přesně vypíchlí to, oč jde a co by měla vláda vzít v potaz. Ten stávající systém – a teď si dovilím citovat z toho veřejného dopisu – stávající systém fiskálních vztahů mezi státem a samosprávami je v České republice v souladu se stávající teorií i dobrou praxí západních zemí nastaven tak, že stabilizační a redistribuční funkci plní centrální vláda prostřednictvím státního rozpočtu, a zabezpečování veřejných služeb, tedy funkci alokační, sdílí podle charakteru těchto služeb ústřední státní správa se samosprávami. – To všichni víme. – Decentralizace poskytování lokálních veřejných služeb totiž umožňuje lépe tyto služby přizpůsobit místním potřebám. Ovšem tzv. kompenzační bonus je opatřením, jehož cílem je minimalizovat sociální dopady nouzového stavu na živnostníky, tedy funkce redistribuční, a zmírnit jeho dopady na ekonomiku, čili funkce stabilizační. A jako takový je zcela v kompetenci centrální vlády, a to včetně financování. Souběh stávajícího systému financování samospráv prostřednictvím sdílených daní a konstruování kompenzačního bonusu jakožto vratky daně z příjmů ze závislé činnosti ale způsobil, že podstatné náklady tohoto opatření mají nést samosprávy.

Když pomínu to, že v tom dopise, který paní ministryně poslala samosprávám, je chyba, protože ve skutečnosti je to 34 %, nikoliv 32,5 %, tak to podstatné je otázka slíbených dotačních programů. Já myslím, že my tady jsme dneska v situaci, že buď podpoříme senátní verzi, tak jak nám ji Senát vrací a navrhuje řešení, které má zabránit tomu, aby šel kompenzační bonus na vrub rozpočtů a rozpočtových příjmů obcí, měst a krajů, anebo tak, jak o tom hovořil, tuším, už pan kolega Stanjura, že tady teď paní ministryně vystoupí a jasně sdělí nikoliv obecné věci nebo obecné sliby o dotačních programech pro obce a kraje – a já chci věřit, že ten návrh pana poslance Veselého nesměruje k nějakému obecnému usnesení, že Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby to řešila –, ale tady odtud musí zaznít, že paní ministryně garantuje, že vláda – jestli to bude do konce tohoto týdne, nebo do konce příštího týdne, je teď myslím jedno – rozhodne, a to je důležité, o dotačním programu, který bude znamenat náhradu veškerých ušlých daňových příjmů obcí na základě výpočtu kompenzačního bonusu tak, jak je to v zákoně. To je jediná možná cesta.

Čili ještě jednou – je to neúčelová nároková dotace pro všechny obce a kraje, jejichž celková výše bude stejná jako celková výše vyplaceného kompenzačního bonusu, a ten klíč pro její rozdělení mezi jednotlivé samosprávy bude stejný jako klíč pro rozdělení výnosu daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti. Jedině tak je záruka toho, že to bude uděláno rychle. Jedině tak je záruka toho, že tam nedojde k upřednostňování toho nebo onoho. Jedině tak nebudeme násobit další byrokracii pro starosty, kteří už takhle nevědí, co by měli dělat dřív. To jsou jediné dvě možnosti.

Pokud tady v rámci tohoto bodu bude přijato nějaké obecné usnesení typu, že vládu vyzýváme, tak to skutečně nemá vůbec žádný smysl a je to jenom jakási cesta bokem, nebo alibismus možná sociální demokracie, komunistů nebo já nevím koho, aby poté nepodpořili senátní vratku, a to já a KDU-ČSL jednoznačně, jednoznačně odmítáme.

A dovolte mi, protože skutečně tady to vnímám jako sloučenou rozpravu k bodu tomuto a následně bodu číslo 5 této schůze, tak mi dovolte se obrátit s konkrétními dotazy.

Já jsem dnes ráno obdržel dopis starosty města Chrudimi. Kolega David Kasal, nikde ho tady nevidím, je zastupitelem tohoto města, starostou města Chrudimi je František Pilný, je to starosta za hnutí ANO. A tento starosta za hnutí ANO nás jako poslance jednoznačně zavázal usnesením, které podpořil, usnesením zastupitelstva, které rada svolala, vyzývá k tomu, aby kompenzační bonus nebyl hrazen na úkor rozpočtů obcí, měst a krajů. Ono to totiž – a v tom se všichni starostové shodují – je přece naprosto nelogické. Vláda tady správně vyzývala a vyzývá k tomu, abychom v současné krizi nebrzdili, neškrtli investice. Každý starosta ale v okamžiku, kdy mu vypadne z balíku příjmů nemalá částka, bude muset zvažovat, co ta obec, to město skutečně bude schopno ještě zajistit a co nikoliv. Samozřejmě obec se musí postarat na prvním místě o své příspěvkové organizace, musí fungovat školy, školky, musí zajistit odvoz odpadů apod. No tak potom se prostě opraví o půl kilometru, kilometr, tři kilometry méně chodníků, prostě zastaví se ty investice, které ve finále by pomohly k tomu, co i paní vicepremiérka často zmiňuje, že je potřeba rozpumpovat ekonomiku, že je potřeba, abychom investovali, protože tyto práce velmi často vykonávají místní firmy, místní živnostníci, místní s. r. o. Je to přece jeden uzavřený kruh. A my bychom měli naopak podpořit to, aby míra těch investic na jednotlivých obcích zůstala zachována.

A není to jenom město Chrudim. Je to statutární město Pardubice, opět s primátorem za hnutí ANO, kde rada přijala úplně obdobné usnesení, které nás vyzývá k tomu, abychom podpořili tu senátní verzi a zamezili tomu, aby kompenzační bonus byl hrazen z rozpočtů samospráv. Mohl bych být zcela konkrétní i v případě dalších obcí Pardubického kraje, odkud pocházím, kde je to naprosto přesně vyčíslené, že když budeme brát v potaz i to, že ta predikce 11 % Ministerstva financí je velmi optimistická, že pravděpodobně ten propad – a s tím už obce a města dneska pracují, mají velmi seriózní odhady - že ten propad se bude pohybovat spíše ke 20 %, tak skutečně dělá u středně velkých obcí už několik milionů korun, které samozřejmě potom budou násobeny zhruba plus dalších 5 % v případě, že by obce byly postiženy tím, že se budou podílet na spolufinancování toho kompenzačního bonusu.

Chtěl bych tedy ještě jednou vyzvat, abychom všechny tyto věci vzali v potaz. Nakonec vidíte, že se tady skutečně nehraje nějaká politická hra. Poslanci sociální demokracie dostali dopis, který je veřejný, mohl bych tady z něj citovat, od hejtmána Pardubického kraje, kterým je Martin Netolický – sociální demokrat –, který spolu s reprezentací celého Pardubického kraje jasně píše a upozorňuje na to, co tady zaznívalo, že vláda ústy pana premiéra i paní vicepremiérky ještě v dubnu garantovala to, že nedojde k dotčení rozpočtového určení daní, a v tuto chvíli se tady

děje něco zcela opačného. Čili je i ze strany komunálních politiků hnutí ANO a sociální demokracie poukazováno na to, že bychom měli zvolit takové řešení, které nezaškrtí investice krajů a obcí, které nepůjde na úkor ekonomiky a rozvoje regionů.

Já bych chtěl velmi poprosit, abychom buď od paní vicepremiérky – a já ji k tomu vyzývám – tady teď slyšeli jasný závazek, že vláda formou neúčelové nárokové dotace bude hradit prostředky obcím velmi jednoduchým způsobem, prostě ty peníze příští týden vláda pošle krajům, obcím a městům, a pak jsme schopni podpořit vládní poslaneckou verzi zákona o kompenzačním bonusu, anebo tedy potom podpořit senátní verzi tak, jak nám ji Senát vrací, a navrhuje to řešení, které je velmi elegantní a také realizovatelné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Gazdík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se také vyjádřil ke kompenzacím za snížení daňových příjmů obcí a krajů.

Já se přiznám, že už jsem toho v komunální politice zažil hodně a zažil jsem i krizi v roce 2008. Ale ta krize byla jiná. Tehdy prostě vypadly příjmy obecně, protože se nevybíraly daně a v těch poměrech samozřejmě jak stát, tak obce o ty daně přišly a musely se s tím srovnat. Každý se snažil, každý to nějak udělal. A krize je dneska pryč, dneska jsme až donedávna žili v ekonomickém růstu. Já říkám, že to se hezky dělá, protože daně jdou, a já říkám, že daně jdou navzdory jakékoliv vládě, která se vždycky snaží růst trochu přibrzdit, ať si říká, co chce. Nechci to tady dále rozebírat.

Jen tak mimochodem jsem už někdy před dvěma lety upozorňoval své zastupitele, že ekonomická krize přijde, že není možné tak dlouho být prostě v růstu, že to je zákonitost, která se musí dostavit, a stalo se tak, akorát se to stalo v takové míře až nevídané, protože tohle z nás opravdu nikdo nemohl čekat, co se stane. A to si myslím, že je potřeba se na to dívat s chladnou hlavou, co se teď děje a bude se dít, protože argument, že obce se mají dobře a že dobře hospodaří a že jim to vlastně neuškodí a že se budou podílet na řešení této krize, v tuto chvíli ekonomické, není validní, protože pokud hospodaří dobře obce, tak se samozřejmě zvyšují i příjmy státu. Otázka je samozřejmě, jak se stát chová ve výdajích, ale to tady v tuto chvíli hodnotit nechci. Takže tento argument je naprosto lichý.

A já musím říct, že když jsme tady schvalovali posledně ty bonusy pro tuto skupinu našich spoluobčanů, podnikatelů, živnostníků, tak jsme to vlastně schválili v podobě sdílených daní, to je potřeba říct. A jak se ukázalo – já jsem tady bohužel nebyl, protože jsem byl v té druhé partě, která měla ze Sněmovny distanc – tak si zahráváme s ohněm. Samozřejmě to tady jednou prošlo, podle mě to projde podruhé a uvidíme, co se bude dít dál.

Já tedy musím říct jednu věc. Riziko, že přestaneme vyplácet kompenzaci podnikatelům tím, že schválíme senátní verzi návrhu, je podle mě tak obrovské, že do tohoto rizika bych nešel ani za předpokladu, že se tady na těch kompenzacích obcí nedohodneme. To říkám zcela otevřeně. Tady naprosto souhlasím s paní ministryní, protože si myslím, že to není tak jednoduché a že tahle cesta, která byla zvolena, z hlediska rychlosti, z hlediska bezproblémovosti, z hlediska čistého procesu byla řečena správně, ale už od počátku jsme měli říkat, jak se na tom budeme podílet – obce, kraje a případně stát. To je potřeba si říct, to tady nezaznělo. A teď tady máme důsledky, které musíme řešit.

Co se týká nápadu změnit rozpočtové určení daní, tak před tím já varuji. Každé otevření zákona o rozpočtovém určení daní je otevírání Pandorařiny skříňky. To známe. A problém je v tom, že je hodně zájemců o změnu, kteří si myslí, že si polepší, a pak je hodně zklamaných, že to tak není, a další spousta naštvaných, že přišli o peníze. To si řekněme na rovinu, protože ta kupička je jenom jedna, jsou to jedny daně, prostě víc se jich v tom státě nevybere. To je potřeba si říct. A na druhé straně i tady, když to vezmeme sumárně, to zaplatí stejně všechno daňoví poplatníci, ať jsou to daně, které patří komunálu, ať to jsou daně, které patří státu. (Ministryně pro místní rozvoj hovoří s ministryní financí.) Já bych prosil, aby mi do toho paní ministryně nemluvila.

Já musím říct, že jsme teď v situaci, kdy starostové sledují s obavami vývoj placení daní z RUD. Já jsem si to teď vytáhl v případě svého města a musím říct, že to není nic příjemného, a ty tři hlavní daně, o které se vlastně ekonomika měst opírá, bych tady vyjmenoval a řekl bych propady, které jsou vlastně teď za duben, a to jsme čtyři měsíce, a řekl bych, že ta čísla nejsou opravdu úplně nízká a že bychom se nad tím měli opravdu zamyslet, jak chceme tu situaci vyřešit. Obce se totiž na rozdíl od státu nemohou zadlužit, jak se jim zamane, jim to žádná Sněmovna neschválí, zastupitelstvo už vůbec ne, tam je velký boj, a když se obec zadluží více, tak to snižuje její rating, dostupnost úvěrů, dostupnost dotací z Evropské unie a všechny negativní jevy, které kolem toho jsou, včetně toho, že to destabilizuje politický systém v dané obci nebo městě. Takže musím říct, že říkat ještě jednou, že obce měly v těch posledních letech krásné příjmy, je pravda, a také je potřeba říkat to B – taky měly vyšší výdaje, protože když se společnosti daří, tak samozřejmě inflace, některé ceny za služby a podobně se výrazně zvyšuje, takže rozdíl, který je tam pak mezi provozem a penězi na investice, je de facto skoro pořád stejný. Ale zase abych mluvil pravdu, dařilo se poslední roky, těch investic v obcích je viditelně více a takhle je to dobře.

Co se týká mého názoru na dotace – a teď mám na mysli ty právě dotace. Neříkejme, co tady říkal pan kolega poslanec Výborný, že vlastně by to byla dotace neúčelová, na kterou mají nárok všichni, to pak není dotace, to je příspěvek, ať si to vyjasníme úplně přesně. Dotace, já říkám, a říkal to můj zesnulý kamarád, kolega Kubera, je sprosté slovo. My jsme se ale s nimi naučili žít, protože Evropa a Evropská unie – to přerozdělování peněz je víceméně přímo závislé na dotačním systému a všichni víme, kdo pracujeme s dotačními penězi, že dotační peníze jsou velmi drahé a velmi nebezpečné, protože těch případů, kdy obce, kraje nebo i privátní sektor musely vracet dotace a k tomu všechny ty náklady na ty peníze, a nakonec byli všichni rádi,

že neskončili v kriminále, protože poškodit Evropskou unii v rámci dotačních podvodů, i neúmyslných, je vlastně trestný čin. A ještě mají dotace jednu nepříjemnou vlastnost – jejich vyplacení, jejich získání je strašně dlouhý proces z hlediska času, a drahý proces. Nakonec všichni známe, kolik firem se na tom přizívuje, že seženou dotaci, že dotaci administrují, že za to dávají záruku, a to jsou všechno náklady, které v těch penězích jsou. Takže pokud bychom chtěli tuto částku kompenzovat dotačně, tak to rozhodně nebude stejná částka, která by byla vyplacena tím příspěvkem, o kterém už tady byla řeč. Takže si myslím, že dotace bychom měli opravdu používat velmi střídme a v tomto případě bychom tu záležitost měli vyřešit jinak.

Navíc dotace mají ještě jednu takovou nepříjemnou vlastnost – pokud nejsou nárokové, jsou korupční. A nemám tím na mysli, že někdo někoho uplatí nebo si vybere peníze za to, že mu sežene někdo dotaci, ale to je i sociální korupce, klientelismus, prostě známosti a podobně. A můžete to zastírat různými komisemi, jak chcete, ale prostě z podstaty věci ty dotace jsou takhle nastavené a nic se s tím dělat nedá.

Tak já vám řeknu ty propady. Daň z příjmů ze závislé činnosti fyzické osoby, to je přesně tohle, o čem se bavíme, že ten stát si to jakoby bere na ty kompenzace, tak to je daň, která v našem případě, ve městě Trutnově, činí ročně asi 100 milionů korun, je to ten podíl 23,58. To je druhá nejvyšší daň, resp. druhý nejvyšší výnos. Další daň je samozřejmě daň z právnických osob, která se pohybuje těsně pod touto hranicí. A pak je to daň z přidané hodnoty, která je jednou taková přibližně z hlediska objemu peněz. A teď to vypadá tak, že jsme vlastně ve čtvrtém měsíci, na dani z příjmů ze závislé činnosti je propad 5,3 milionu z těch 100, o kterých hovořím, na dani – hned to najdu, mám to na dvou papírech (listuje) – teď na dani z příjmů z právnických osob je propad 5,5 milionu korun, ale tam jsou různé odložené platby z hlediska státu a podnikatelů, takže tam se to může nějakým způsobem vyrovnávat. A poslední významná daň, DPH, je propad 1,5 milionu z celkové sumy asi 215 milionů korun. A to jsme prosím v dubnu.

Takže pokud tady hovoříme, že to bude dělat problémy malým obcím, tak to bude dělat problémy všem obcím. Všem obcím. Já si myslím, že pokud se to číslo propadů bude vyvíjet ještě méně pozitivně, tak nepůjde v řadě případů už jenom o investice, a v letošním roce i o provoz (nesrozumitelné) organizací. Prostě to je realita. To znamená, že to je vážný problém. Ale na druhou stranu musím říct, že některé daně teď neumíme odhadnout. Takové ty katastrofické scénáře... Já bych byl optimista, protože třeba to DPH nebo tu daň z právnických osob, tak o tom se bavme někdy v srpnu, začátkem září, jak to vlastně vypadá, protože tam ty platby teprve dojdou.

Takže jsem jenom chtěl říct, že jsme si zahráli s ohněm v rámci toho, že jsme chtěli být pozitivní, že jsme chtěli být rychlí, protože jsme otevřeli vlastně jednu z těch sdílených daní. A teď se tady budeme bavit, kdo, co, jak se státem obce a kraje dohodnou, za jakých podmínek.

Poprosil bych, kdyby opravdu to bylo míněno vážně, kdyby to bylo spíš nějakým příspěvkem, protože říkat, že by to mělo být hlavně na investice, tak to je taky velmi

ošidný termín. A kdybychom tady ve Sněmovně nerozhodli, a uvidíme, jak rozhodneme dále, jestli to schválíme, tak vlastně ten problém tady je a je to navíc proti tomu, co jsme očekávali, ty výpadky v důsledku ekonomické krize, která sem přišla v rámci té zdravotní krize, a podle mě ještě se prohloubí možná na podzim a v zimních měsících, což nechci tady strašit, ale mám z toho trochu obavy.

Takže zkusme to vyřešit jinak. Ty peníze by ty obce stejně utrácely podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Kdybychom to tady takhle nerozhodli, tak by patřily těm obcím. My jsme rozhodli jinak. Teď to máme potvrdit, nebo máme schválit senátní verzi. A já to řeknu úplně otevřeně. My jsme na začátku koronové krize umožnili místním živnostníkům, podnikatelům řadu úlev. Stálo nás to cca 5 milionů korun. A myslím si, že teď jim provést to, že jim zastavíme vyplácení kompenzačního bonusu jenom proto, že se tady nedohodneme na kompenzacích s obcí, to mi připadá neuvěřitelné. Neuvěřitelné. Myslím si, že nám nic jiného nezbyde, než schválit vládní návrh tak, jak tady už jednou ve Sněmovně prošel, a skutečně pojd'me se dál seriózně bavit, jak to budeme kompenzovat obcím, protože pokud to neuděláme a uděláme to dotacemi, tak to bude špatně, bude to pomalu a nedostanou to všichni. A důsledky nakonec přijdou a dopadnou na nás na všechny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickými poznámkami budou reagovat nejprve pan poslanec David Kasal, potom pan poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane místopředsedo. Musím reagovat na slova předřečníka pana kolegy Výborného vašim prostřednictvím. Chtěl bych tady upravit, nebo resp. opravit to, co tady říkal. Chtěl bych říct ano, přišel dopis, ale neposlal ho pan starosta. Včera probíhalo zastupitelstvo. Rada města tento dopis neschválila a schválilo ho zastupitelstvo. Takže tady nemůžete říkat, že to je jaksi rozhodnutí pana starosty, člena ANO. Tak to vůbec nebylo. Takže prosím, pokud používáte nějaké informace, tak si ověřte, jakým způsobem to bylo. A zaznělo, já jsem na zastupitelstvu jasně řekl včera, že to, jakým způsobem Svaz měst a obcí vystoupil, se mi nelíbí. Řada jeho představitelů pětkrát pro toto hlasovala. A místo toho, aby vyvolala jednání a navrhla, jakým způsobem kompenzovat, tak vyvěšování vlajek a parte se mi zdá velice přes čáru. (Tleská poslanec Adam Kalous.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Václav Votava a potom také s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já můžu podepsat to, co říkal pan kolega Adamec. Pouze s jednou výhradou. Já nepovažuji dotaci za sprosté slovo, protože řada malých obcí bez dotace by spoustu investic neudělala, pane kolego, to určitě. Je rozdíl mezi velkou

obcí a malou obcí. Opravdu obec, která má 3 miliony rozpočtu, potřebuje udělat kanalizaci za 10 milionů, tak to horko těžko bude dávat ze svých daňových příjmů dohromady.

V čem s vámi souhlasím, je to, co jste zmínil ohledně senátní vratky. Nechme vyplácení bonusu tak, jak je, pro živnostníky a malé firmy. Nicméně kompenzujeme. Je třeba kompenzovat to, o co přicházejí nebo přijdou obce a kraje na svých daňových příjmech. To pravda je. To bude i obsahem našeho usnesení, které předloží pan kolega Veselý.

Ještě bych se možná vrátil k těm dotacím v rychlosti. Paní ministryně říká, že obce dostanou masivní dotace. Dobře. Ale to, že přijdou o daňové příjmy, je plošná záležitost. A dotace jsou samozřejmě pro někoho, co si budeme říkat, ne všichni na ně dosáhnou.

A když už mám tady slovo, chtěl bych zásadně odmítnout ten názor, a čínil jsem tak i minulé volební období, že obce mají hodně na účtech a že už nepotřebují žádné peníze. To bylo vždy také argumentem, když jsme projednávali rozpočtové určení daní. Je to hloupost. Obce šetří většinou na investice, šetří na podíly k dotacím, šetří na kofinancování. Ale nesedí na penězích. V žádném případě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas. Děkuji. Následují další faktické poznámky. Pan poslanec Marek Výborný, potom pan poslanec Adamec, pan předseda Rakušan, pan poslanec Birke. Proším, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Omlouvám se, musím zareagovat, a už to nebudeme dál rozebírat, na kolegu Davida Kasala. Dopis přišel na hlavičkovém papíru. Starosta města Chrudimí, kde je mimo jiné uvedeno, jménem města Chrudimí si vás – čili hovoří v první osobě – dovoluji požádat, abyste podpořil tento návrh Senátu Parlamentu České republiky, protože takto citelné dopady do našeho rozpočtu naše město nemůže unést ani při úsporách, které už realizujeme. První podpis, protože pak jsou tam podpisy ještě tří místostarostů Chrudimí, je inženýr František Pilný, starosta města. Čili to je dohledatelné. Možná že ten dopis šel i vícero starostům. Pokud se podíváte na sociální síť, pokud se podíváte, pane kolego, na sociální síť, tak pan starosta Pilný se k tomu vyjadřuje několik dnů, možná 14 dní, tam to je samozřejmě dohledatelné. Chápu, že to není úplně příjemné, protože to je váš kolega, ale je to tak.

A co bych chtěl jednoznačně říci – běžte se starostů nejenom malých, ale i velkých obcí zeptat. Léta šetřili na to, aby postavili kanalizaci, vybudovali. Léta šetřili na to, aby mohli postavit dům s pečovatelskou službou, domov pro seniory. A teď říkat o tom "vy máte našetřeno, tak nám to sem dejte, protože to potřebujeme, protože přece to musíme řešit společně", to je opravdu, opravdu velmi nefér, jakýkoli podobný argument.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ivan Adamec – faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající, já jenom na kolegu Votavu. Já jsem to samozřejmě řekl jako nadsázku, protože jsem říkal ty důvody, proč říkám, že to je sprosté slovo. To, jestli některé obce bez dotací nejsou schopny investic, nebo dokonce provozu, to je otázka jiná, to je na zamyšlení o tom, zda ty obce ekonomicky vůbec mají opodstatnění. Ale to je jiná diskuse, do té se nechci dostávat, takže to prostě tak je. Takže jenom na vysvětlení, aby bylo jasno. A já znovu říkám, ten systém tak je nastaven. Ale na druhé straně ještě chci říct, že kolikrát evropské dotace mají lepší parametry než ty české, to je potřeba říct.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Vít Rakušan s faktickou poznámkou, potom pan poslanec Birke. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom krátce vašim prostřednictvím k panu kolegovi Votavovi. No určitě, já jsem si jako starosta 30tisícového města zažil administraci dotací a je jasné, že v tom městě té velikosti je to pro nás jednodušší než pro malé obce. A samozřejmě si uvědomuji, že malé obce jsou mnohokrát na dotacích závislé. Na druhou stranu, o tom se tady teď přece nebavíme. My se bavíme o tom, zda obcím všech velikostí, i těm malým obcím, peníze v jejich rozpočtech nechat, a ty obce si potom budou moci svobodně rozhodnout, do čeho a bez nějakou deformací dotačním titulem budou investovat, anebo jim potom vytvoříme nějaké dotační tituly, které jsou nesmírně administrativně náročné. A pro ty malé obce mnohem náročnější než pro města a kraje, které k tomu mají vytvořeny nějaké své aparáty. Takže si naopak myslím, že pro malé obce v této chvíli příslib toho, že přijdou nějaké tučné dotační tituly, není ničím lákavým. Pro ty malé obce je mnohem lákavější, že jim peníze v jejich rozpočtech prostě zůstanou a že si budou moci svobodně určit v rámci nějaké i mnohdy dlouhodobé finanční rozvahy, kam ty peníze budou investovat. A dotační tituly samozřejmě budou mít nějaké kapitoly a jenom povedou k tomu, že se těm samosprávám bude ubírat na té svobodě, kam mají peníze investovat, protože ty dotační tituly vždycky budou nějakým směrem konkrétně zacíleny. Proto my říkáme: nechme peníze městům a obcím v této chvíli a nestavme proti sobě – což se tady také děje – města, obce versus podnikatelé jako nějaké nepřátele.

Chtěl bych dodat, že v tom nejsou jenom města a obce. Devět ze 14 krajů v České republice se také staví proti tomu, aby to šlo na úkor měst, obcí a krajů v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jan Birke, připraví se pan poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát za slovo. Kolegyně, kolegové, já se pokusím jenom zareagovat. Každý máte svoji pravdu a každý zcela určitě hájí svůj region a svoje město a každý má nějakou zkušenost. Já bych mohl tady hovořit o zkušenosti středně velkého, nebo řekněme většího města. A nebudu vás tím unavovat, protože to je zhruba přes 6 000 příběhů, protože každé město má jiné parametry, jiný charakter, jiné zadlužení atd., atd. A samozřejmě mnohdy se i ti komunální politici ne svou vlastní vinou dostávají do velmi složité situace, protože prostě zdědili zadlužené město. A přiznám se, především pro města, která jsou toho menšího charakteru, ty jedničky, chcete-li, ta nejmenší města, tak pokud má nějakou vysokou zadluženost, tak to pro ně do jisté míry může být velmi komplikované.

Na druhou stranu ale musím říci, že co mě trošku na tom malinko děsí, to souhlasím tady s mým předřečníkem – vaším prostřednictvím – Ivanem Adamcem, taky kolegou starostou, že máme tady velký propad už dneska. V mém městě je to 37 %. To je docela vážná věc, to je hodně, protože právnícké nebo fyzické osoby nula, teď, co se týče alikvóty, DPH je odloženo, takže velmi nízké, a fyzické osoby, pardon, právnícké osoby, tam je propad v těch 37 %. To mě trošku děsí. Takže tím pádem se dostáváme do situace, kdy není cash flow, což do jisté míry to město nějakým způsobem ale vůbec ne destabilizuje. Prostě pravda je ta, že vycházíme z toho, že v roce, nebo sedm let jsme měli velkou konjunkturu, měli jsme velké příjmy, a ten, kdo mohl tu možnost mít, jak se říká strádat a nějakým způsobem si to jistit, tak se pojistil a dneska do jisté míry s tím nemá problém. To město, které já reprezentuji, s tím problém nemá. (Mpf. Fiala: Omlouvám se, čas.) Ale znovu říkám, je to 6 000 různých příběhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec David Kasal, připraví se pan poslanec Stanislav Blaha.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Jenom krátká reakce. Moc děkuji panu poslanci Výbornému vašim prostřednictvím, že to alespoň uvedl na pravou míru. Ano, bylo to jménem města, které přijalo usnesení. A jestliže jsou tam starosta a dva místostarostové, tak je jasné, že to je za vedení města a že to není za pana starostu. Takže jsem rád, že jste to uvedl sám na pravou míru.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Stanislav Blaha, připraví se pan předseda Bartošek, také faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane předsedající. Já cítím potřebu zasáhnout do debaty na téma, zda obce mají nebo nemají chtít dotace. Já dotace principiálně odmítám, protože každý z nás starostů ví, jak drahá je jejich obsluha. Nicméně vždycky říkám, systém je nastaven, jsme povinni těm rozpočtům ulevit. Toto ale není ten případ. Tady chceme to, aby nám stát vrátil to, co si z rozpočtů obcí, měst a krajů půjčil. Všimněte si, že nepoužívám výrazu sebral, protože já očekávám, že vystoupí

paní ministryně a jasně nám sdělí, jak chce tento výpadek kompenzovat. Ty názory, které říkají, že se na té krizi musejí podílet všichni, to já sdílím taky. Ale přece ty obce a města a kraje taky jsou tím zasaženy úplně stejně jako všichni ostatní, protože tím, že se snižuje základna, že se nevybírají daně, to všechno znamená obrovské výpadky do našich rozpočtů.

Já proto žádám paní ministryni, aby před následujícím bodem, který budeme projednávat a kde budeme mít obrovské dilema, zda podpořit senátní návrh, a tím možná ohrozit celý kompenzační bonus, pomoc těm nejpotřebnějším, kteří jsou zasaženi koronavirovou krizí nejvíce, možná ohrozit, anebo jestli podpoříme rozpočty měst a obcí a samozřejmě podpoříme své kolegy a fakticky připravíme všechny podnikatele o peníze, které jsme jim už před časem schválili, a teď bychom to všechno brali zpět. A já toto dilema nechci podstoupit, proto bych byl rád, aby paní ministryně svým jasným prohlášením potvrdila svá slova, která různě zaznívají, a jasně sdělila, jak posílí rozpočty měst, obcí a krajů tak, abychom nebyli nakonec vlastně v podstatě zatíženi nadměrně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Jan Bartošek, v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Budu stručný. Řekl bych, milá vládo, dobře to tady s námi teď hrajete. Protože tohle je součástí strategie, která rozmělnit, zpochybnit a znejistit před dalším hlasováním o kompenzačním bonusu.

Návrh usnesení, který tady je, v podstatě říká, že vláda poskytne kompenzaci kompenzačním bonusem. A mě zajímá: bude to napřímo do rozpočtů obcí, nebo se vláda bude vymlouvat a bude říkat "je to přes různé dotační programy, my se budeme snažit, uvidíme"? Jasně. Já vůbec nechápu, proč to vláda nejdřív vezme a pak horko těžko se to snaží nějakým způsobem do těch rozpočtů doplnit. To je pro mě naprosto nepochopitelné. To znamená, že pro mě je největší problém, že já nevěřím této vládě, protože bylo jasně řečeno, že se nebude sahat na rozpočty obcí a krajů. Tento slib nebyl dodržen! Kdybychom si toho nevšimli, tak se tím krásně prošlo jako nůž máslem, obce a kraje se voholily o 11 nebo 15 mld. a šlo se dál.

To znamená, kde je garance toho, že když jste předtím nedodrželi slovo, že nebudete sahat na rozpočty obcí a krajů, že dodržíte usnesení, které vyzývá vládu? To je takové, že jako Poslanecká sněmovna žádá vládu, zda by mohla. A já chci slyšet jasnou garanci, jakým způsobem se to provede. A přesto pro mě nejjednodušší řešení a nejjistší je senátní vratka zákona o kompenzačním bonusu, kterou podpořím a preferuji. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní v rozpravě vystoupí pan poslanec Petr Gazdík. Připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane premiére, vážená paní vicepremiérko, milé kolegyně, milí kolegové, základním úkolem vlády v každé době je udržovat zemi ve stabilitě. O to více tento úkol vlády je důležitý v době, kdy se nachází v krizi nevídaného rozsahu a netušených věcí, které jsme ještě před půlrokem nebyli schopni ani odhadnout. To, co vláda dělá tímto zákonem, je, že dělá přesný opak. Uvrhuje zemi do nestability. Staví proti sobě živnostníky, obce a města. To je něco, co je neodpuštělné.

Každý, kdo má alespoň elementární ekonomické vzdělání či cítění, a já předpokládám, že jak pan premiér, tak paní vicepremiérka jej mají, tak ví, že v krizi polovinu propadu vytváří nedůvěra, nestabilita a strach. Proč obce a kraje vrháme v tuto chvíli do nestability a nedůvěry? Moje obec, v případě, že tento návrh projde a nebude ze strany vlády jasná garance toho, jakým způsobem a jak nejrychleji tuto situaci vyřeší, tak okamžitě přeruší práce na další etapě vodovodu, nebudeme stavět další vrt vodovodu, nebudeme pokračovat v rozvoji optických sítí v obci, nebudeme dělat opatření proti suchu a nebudeme stavět nové veřejné osvětlení.

To jsou investice, které by ve výsledku měly lokální firmy, měly by je lokální živnostníci, kteří je v tomto čase krize potřebují nejvíce. Ta pětistovka na kompenzačním bonusu je sice hezká, ale ty firmy více potřebují práci a potřebují stabilitu. A já vás o tu stabilitu teď žádám, a proto vás, pane premiére i paní ministryně, teď a tady veřejně vyzývám, pojdte nám říct, jak tu stabilitu zajistíte. Pojdte říct obcím a krajům, jak tento problém vyřešíte, a jak ho vyřešíte co nejrychleji.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat, a to vystoupením pana poslance Martina Kupky, připraví se kolega Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já jsem tady 28. dubna načetl usnesení, které právě mělo už v té době přinést pomoc obcím a městům a navíc pomoc české ekonomice, protože je jasné, že obce a města jsou součástí veřejného prostoru, veřejných rozpočtů celé České republiky, a hrát si na to "jsme jedni a druzí" nemá příliš smysl. Má smysl hledat řešení pro to, jak překonat tu krizi, jak zajistit, aby se rozpočty měst a obcí nezadrhly, nespadyly do situace, kdy nebude možné pokračovat v důležitých investicích, když navíc víme – a shodují se na tom vlastně úplně všichni napříč Sněmovnou – že investice jsou prostě důležitý krok k tomu, aby se ekonomika vracela zpátky a povzbuzovala. V tomhle směru má přece smysl finanční prostředky obcím a městům a krajům uvolnit na investice, uvolnit je tak, aby opravdu bylo možné zadávat zakázky i u českých firem, nebo právě u českých firem na investice v těch menších sídlech i ve větších městech a na krajích.

Proto jsme přišli s tím, aby v té situaci, o které jsme věděli, a věděli jsme o ní stejně jako vy před měsícem, prostě už vláda hleděla na to, jakým způsobem

vypomoci s tím výpadkem daňových příjmů. Bylo přece jasné, že to postihne nutně i města a obce. Proto se vracíme k tomu, a vláda má nástroje, jak to řešit, a to řešení neznamená na úkor státního rozpočtu pomoci jedné součásti těch veřejných rozpočtů. To je přece krok společeného zájmu a koneckonců i ve vyjádření paní ministryně financí jasně zaznívá, že je potřeba, aby obce a města investovaly.

Hledáme řešení, jak to udělat, pokud je tedy ten zájem myšlen vážně. Já odmítám to, že by se to mělo realizovat prostřednictvím dotací, protože o nich přece dobře víme, že jsou to jedny z nejdražších peněz, protože spotřebujeme spoustu českých korun na to, abychom zajistili veškerou administrativu, abychom zajistili rozhodování o tom, kdo dotace dostane a kdo dotace nedostane. Proto je namístě hledat řešení, které bude pokud možno co nejpřímější a které umožní například, tak jako je to v případě, kdy stát pomáhá obcím a městům s financováním volebních výdajů – velmi jednoduše přicházejí finanční prostředky na hlavu do jednotlivých měst a obcí a následně se jenom vyúčtují. Tímto způsobem vláda může velmi efektivně určit, kam by finanční prostředky měly jít, a mají to určitě být investice a údržba, tak aby to opravdu znamenalo podnícení dalšího ekonomického rozvoje. V tomto směru se nepochybně shodneme.

Je přece jasné, že za daných okolností odčerpání finančních prostředků z měst a obcí nutně poškodí i celou Českou republiku. To není věc, kdy by jeden z toho těžil a druhý by strádal. To je přece krok, který bude znamenat ztrátu na obou stranách, a má smysl udělat všechno pro to, abychom takovým ztrátám předešli. Je navíc zcela průkazné, dané zkušeností, že obce, města a i kraje jsou schopny okamžitě investovat. Něčkat na to, až se nějaký projekt teprve schválí, protože ve většině obcí a měst jsou připraveny investice už na letošní rok, byly rozpočtovány, a je možné je tedy okamžitě realizovat a okamžitě uvolnit další finanční prostředky do české ekonomiky. V tomto směru voláme znovu po tom – a připomínám, že v tomhle kroku jsme byli měsíc dozadu na tom podobně – aby se opravdu podařilo kompenzovat obcím a městům výpadek ideálně takovým způsobem, aby to byla jasná částka směřující na jednoho obyvatele. Třeba i proto, aby občané mohli snadno zkontrolovat, zda se s tím opravdu města a obce vypořádaly tak, že ty peníze investovaly, že mají pomáhat dál rozvoji i místní ekonomiky i obecně tomu, s čím bojujeme v České republice.

Znovu tedy vyzývám vládu, protože to může udělat. Může to udělat velmi rychle. Může to, když by existovala shoda, udělat třeba i dnes. Rozhodnout o tom, že v rámci rozpočtové rezervy zajistí financování investic, investování údržby v celé České republice prostřednictvím měst a obcí a krajů. Je to v tomhle směru opravdu konkrétní, jasný návrh, jak se s tím vypořádat a pomoci české ekonomice. My nepochybně podpoříme návrhy, které půjdou tímto směrem, které jednoduchým způsobem, ne tak, že se vytvoří nové dotační programy a vytvoří se znovu jistě i nerovnost v tom, že ty obce, které mají dávno dopředu velké projekty přichystané, tak budou nutně o krok napřed. Voláme po tom, abychom v tomto směru v situaci, kdy všichni čelíme poklesu příjmů, dokázali v obcích a městech zajistit co nejrozmumnější podmínky a co nejrovnější podmínky.

Tedy ještě jednou. Podpoříme návrh, který bude směřovat k tomu, že vláda najde finanční prostředky na investice a údržbu ve městech a obcích. Neházejme obce a

města přes palubu. A stejně tak je jasné, že nemůžeme hodit přes palubu všechny podnikatele, kteří čekají na kompenzační bonus, kteří čekají na to, že Česká republika naplní to, o čem i ve Sněmovně dlouhodobě hovoříme. Volám po tom, abychom dokázali vyřešit A i B. Aby se nevyřešilo A na úkor B, nebo obráceně, B na úkor A. Vláda k tomu má nástroje, je možné tomu pomoci a výsledkem, když to udělá například i podle té naší inspirace, bude prospěch jak státu jako celku, tak nepochybně i jednotlivých měst, obcí a krajů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. Nyní pan poslanec Jaroslav Foldyna. Připraví se Věra Kovářová. Pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegové a kolegyně, já si opravdu myslím, že tady nejde o střet opozice a vlády. Společně tady hledáme východiska z něčeho, co jsme nikdo neočekával. Ta postkoronární krize ekonomická je velmi složitá situace a já si myslím, že to není o tom, co si budeme poměřovat, kdo je chytřejší, bystřejší anebo rychlejší. Při naplnění prognózy, tak jak to tady probíráme, tento návrh zákona, by obce a města přišly o 11 miliard korun. O 11 miliard korun, se kterými ony dnes počítají pro různé investice, a mají to ve svých programech. Kraje by přišly o 4 miliardy korun. To jsou prostě peníze, které v zásadě prostřednictvím těch malých firem jsou určitým řešením pro tu postkoronární ekonomickou krizi. My si prostě nemůžeme dovolit vytvářet dojem, že podporujeme a řešíme krizi akorát tím, že si přendáme peníze z jedné kapsy do druhé.

Poslanci SPD, frakce, ve které sedím a se kterou jsme to probírali, podpoří návrh zákona tak, aby v § 6 odst. 2 byl text upraven tak, že kompenzační bonus je příspěvkem fyzické osobě hrazeným ze státního rozpočtu. Domníváme se, že to je jediná možná cesta, a tak jak jsem bedlivě poslouchal i své předřečníky, a opravdu to vnímám ne jako střet opozice a vlády, ale jako hledání řešení, je to jediná možná cesta, tak abychom malým a středním podnikatelům a obcím neztížili tu situaci, ve které se v této chvíli nezaviněně, a nezavinila ji ani vláda, do které jsme se v této chvíli dostali. Takže náš návrh je ten, jak jsem tady přečetl, a nepodpoříme to, co teď je navrženo, to znamená, že kompenzace by šla na úkor rozpočtů měst a obcí a krajů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Foldynovi. Nyní vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se paní ministryně Dostálová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, na začátku mi dovoluete říci, že pomoc živnostníkům, malým firmám a všem, kteří byli postiženi koronavirovou krizí, tato pomoc je potřebná a nutná. S čím však nemůžeme souhlasit

a co je pro nás nepřijatelné, je způsob, jakým vláda vytahuje na takovou pomoc peníze z rozpočtu samospráv, a to bez předchozího varování. Kdyby paní ministryně na začátku přišla s tím, že ty výpadky pro obce a kraje budou existovat, že budou masivním způsobem, jak dnes o tom hovoří, nahrazeny, tak možná bychom si dnes tuto diskuzi mohli odpustit.

Dnes ráno jsem si ještě myslela, že tento den bude černým dnem pro obce. Tato diskuze ve mně však vyvolává naději, že ten den nebude černý, ale možná jen tmavě šedý. A pevně doufám a věřím, že paní ministryně zde vystoupí a navrhne způsob, jak tyto výpadky, oněch 16 miliard, obcím a krajům jednoduchým způsobem a hlavně rychlým způsobem nahradit.

Možná to zde již zaznělo, ale víte, o kolik v průměru tímto opatřením, tímto bonusem přijde každá obec na jednoho obyvatele? Na jednoho obyvatele každá obec dostane o 1 100 korun méně. Takto se to jeví jako malá částka, ale v malé obci, která má 500 obyvatel, tak taková obec přijde o více než půl milionu korun a to je jistě výrazný zásah do rozpočtu. A samozřejmě, že takovéto úspory, které bude potom muset každá obec hledat, a snižování výdajů, tak ty dopadnou a projeví se v kvalitě života všech občanů.

Zaznamenali jsme predikci Ministerstva financí, která hovořila o tom, že výpadky obcí budou ve výši 11 %. Situace, která je dnes, se zdá, že to nebude 11 %, ale možná 20 %. Co nás k tomu vede, k takovému odhadu? Zeptejte se, jaké výpadky jsou v obcích za květen ve srovnání s květnem loňského roku. V dotazovaných obcích, tam, kde jim již přišly všechny platby za květen, je ten rozdíl od 30 do 40 %, tedy výpadek za květen. To znamená, že starostové nejenom že hledají a snižují a přizpůsobují své rozpočty té situaci, těm výpádkům, které budou – protože to je to, co oni vždycky říkali: dýcháme s tím, jak dýchá stát –, a hledají všechny úspory, ale také nám starostové píšou, že budou muset rušit, a ruší, řadu investičních projektů. Víte, ono to takto vypadá. Vždycky hovoříme o těch investicích, ale když si konkrétně promítneme, co to znamená investice v obci, tak to je otázka toho, zda děti budou moci chodit do školy, jestli tam budou mít školku, jestli tam budou jezdit autobusy, jestli tam budou bezpečné chodníky, jestli občané budou mít pitnou vodu a podobně. A to nechceme dopustit přece, a myslím, že ani vláda, ani paní ministryně financí, aby k takovýmto situacím docházelo.

Ještě mi dovoluje právě v rámci této diskuze zmínit jednu věc. Pandemie koronaviru skutečně zasáhla nejen Evropu a celý svět, náš stát, ale všechny kraje, města, obce, a to bez výjimky. A vzpomeňte si na to, jakým způsobem starostové a starostky se zachovali na počátku a během oné koronavirové krize. Nejenom že platili veškeré ochranné pomůcky z rozpočtů svých obcí, ale našli statisíce roušek, zajistili velké množství dezinfekcí, tak aby ochránili zdraví svých občanů. A jen si musím povzdechnout – vždy se zde děkovalo. Vláda děkovala hasičům, vláda děkovala lékařům, záchranářům a podobně, ale neslyšela jsem ani od pana premiéra, ani od paní ministryně, že by výslovně poděkovali starostům a starostkám, kteří skutečně stáli v první linii ve svých obcích. Akorát že o tom nemluvili a nedělali si PR. A jakou odměnu dostali od vlády? Odměna je minus 16 miliard! Chci říci, že obce skutečně řeší výpadky příjmů, snižují své výdaje, a to je to, o čem paní ministryně vždycky

hovoří. Dýchají se státem. Ale to, že přijdou náhle o 16 miliard, to pro ně bylo a je překvapením.

Já bych ráda zde zmínila ještě tiskovou zprávu Ministerstva financí, kdy paní ministryně vyzývá obce i města, že by stejně jako stát neměly své investice omezovat, ale naopak zvyšovat, a upozorňuje na to, že vláda, píše se v tiskové zprávě, včera schválila novelu státního rozpočtu, která navyšuje výdaje státu o dalších 40 miliard. A na ty si vláda, respektive stát neváhá půjčit na finančním trhu. – Paní ministryně, jen musím podotknout, že tuto možnost obce a města nemají. Ony si nemohou tisknout peníze, nemohou si půjčovat a prodávat dluhopisy, tak jak to činíte vy. – A také v této tiskové zprávě se říká, že obce a kraje se nemusí obávat o své zákonem dané příjmy. Tak myslím, že těch komentářů v tomto ohledu bylo již dost.

Posledním tématem, ke kterému bych se chtěla vyjádřit, jsou ty mýty o úsporách obcí a o bohatých obcích, městech a krajích a miliardách korun, které leží, v uvozovkách leží, na jejich účtech. A to jsou pouze čísla, protože proč mají obce a kraje peníze na účtech? Zkrátka jde o úspory, které jsou většinou vázané na probíhající nebo připravované investice a slouží také k tomu, aby byly předfinancovány evropské a národní dotace, které se proplácají většinou zpětně.

Za druhé je potřeba říci, že tyto miliardové úspory mají na svých účtech většinou ta největší města.

A zatřetí je třeba konstatovat, že tyto v uvozovkách úspory na účtech obcí a krajů nejsou peníze státu a nepatří mu. Patří občanům a rozhodují o nich obecní a krajská zastupitelé a na ty je vidět daleko více než na peníze spravované ministerstvem.

Proto bych ráda vyzvala vládu a především ministryni financí, aby dovolila obcím využít své připravené projekty, které jsou připravené se stavebním povolením, je možné hned spustit jejich realizaci, aby toto umožnila a jednoduchým způsobem kompenzovala onen výpadek všem obcím a městům, a to z toho důvodu, že investice v obcích, investice v krajích pomohou rozvíjet lokální ekonomiku. A o to nám přece jde po celé České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Požádám paní ministryni Kláru Dostálovou ještě o posečkání. S faktickou poznámkou se přihlásil Petr Gazdík. Jo? Tak ji stahuje. Prosim, paní ministryně. Máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Tak děkuji. Já jsem opravdu velmi pozorně poslouchala tuto debatu, protože se to samozřejmě týká obcí, na kterých Ministerstvu pro místní rozvoj velmi záleží. Já bych tady – nechci tady rozmýšlet nějakou další debatu, ale jenom bych ráda, abyste to zasadili i do nějakých jiných kontextů.

Často tady zaznělo, že výpadek u malých obcí, teď naposledy to zaznělo, by mohl být až 500 tisíc korun. Já jenom bych vám chtěla ukázat. Toto je seznam projektů. (V ruce drží svazek dokumentů.) A jenom pro pana poslance Stanjuru prostřednictvím pana předsedajícího, nejde o žádný nový dotační titul. To jsou připravené projekty se

stavebním povolením, takzvaně v zásobníku projektů. Prosim, je jich 1 500. My jsme oslovili všechny starosty a čekáme na tu reakci, na zpětnou.

A jestli dovolíte, tak jenom pár reakcí těch starostů. (Čte z tabletu.) "Děkuji vám všem za všechny náhradníky starosty, že se snažíte zajistit finance na projekty pro obce naší kategorie. Jste šikovní. Obec Hošťálková. – Zdravím vás z Otic. Samozřejmě jsme připraveni, peníze na spolufinancování máme. – Moc vás zdravím. Omlouvám se za pozdní reakci na vaši zprávu. Nicméně zájem o dotaci na obnovu křížků trvá. Rádi bychom opravili alespoň jeden z nich. Obec Kelčany." A takhle bych mohla pokračovat, protože k dnešnímu dni máme 1 145 odpovědí, kde starostové chtějí pokračovat ve svých projektech.

A pokud vy říkáte, že ten výpadek by byl zhruba 500 tisíc pro ty malé obce, protože víte, že Ministerstvo pro místní rozvoj řeší zejména obce do tří tisíc obyvatel, tak průměrná výše dotace je 1,5 až 10 milionů. To znamená třikrát tolik, než by byl ten výpadek. A samozřejmě ti starostové po těch dotacích volají z jednoho prostého důvodu, že samozřejmě budou rádi, když se finance už vynaložené do těch projektů zrealizují. Což je samozřejmě pochopitelná záležitost.

Takže absolutně bych tady ráda podtrhla to, že nejde o nový dotační titul. My jdeme do zásobníku projektů v národních dotačních titulech, dokonce i v rámci Integrovaného regionálního operačního programu jako takového.

Pokud bychom vlastně vzali to, že bychom to udělali prostřednictvím rozpočtového určení daní, tak já jenom, jestli si uvědomujeme, že všichni se snažíme pomoci těm malým. A pokud by to bylo rozpočtové určení daní, tak to samozřejmě nejvíce dopadne ve prospěch velkých měst. Takže znovu je potřeba se na to podívat s určitou tou logikou, že bychom měli tedy pomáhat těm malým obcím. A jestli já si něco myslím, tak skutečně zásadní je se proinvestovat z této krize. Prostě musí být zajištěno, aby ty zdroje šly do investic. Ale na tom se asi shodujeme. Tady na tom asi nebude v rámci těch našich debat rozporu.

Takže já jsem přesvědčena o tom, že když jsme byli v takovéto krizi, do které jsme se nikdo nedostali zaviněním, všichni jsme v tom samozřejmě, v té situaci, byli pravděpodobně poprvé, nebo s vysokou mírou pravděpodobnosti poprvé, takže myslet si, že se ta krize dotkne jenom nějakých vybraných složek veřejné správy a nedotkne se obcí a krajů, tak to si myslím, že takto uvažovat nelze. Musíme s tím principem solidarity na tom pracovat. A já jsem ráda, že když jsou to připravené projekty, tak skutečně pokud ta masivní podpora do investic bude, tak ta rozhodnutí budou do konce června. Ne že budeme vyhodnocovat dotační titul ještě třeba několik měsíců a tak dále. To znamená, ty investice, a starostové odpovídali, zda mají stavební povolení, dokdy jsou schopni zrealizovat. A jsem velmi ráda, že starostové reagují takto pozitivně a jsou připraveni společně s námi ty investice realizovat.

A jenom bych chtěla říci, že ve stejné situaci není jenom Ministerstvo pro místní rozvoj. My jsme se o tom bavili na vládě. Samozřejmě sbíráme projekty všech resortů, to znamená Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo školství, zemědělství a tak dále. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Kláře Dostálové. Máme čtyři faktické, respektive tři faktické poznámky. A ta první poznámka je Marka Výborného, připraví se Petr Gazdík a poté kolega Jiří Bláha. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. (Hovoří velmi důrazně.) Propánakrále, paní ministryně, co to tady povídáte? Proč to děláte takhle složitý? Proč budete formou vašich dotací přispívat obcím a městům na nějaké projekty z vaší tabulky? Tak jim ty peníze nechte! Teď jste tady vytvořili konstrukt kompenzačního bonusu, dobře, tak pokud nechcete jít na senátní vratku, tak jim ty peníze pošlete, ať je mají jako příjem, ale netvořte tady nějaké dotační tituly. Na to nikdo z těch starostů není zvědavej. Proč to děláte tak složitý? Nechte jim ty peníze, starostové si s tím umí poradit, a netvořte tady nějaké tabulky. To je úplně k ničemu. Jako co jde udělat lehce, tak uděláte složitě. To je celý! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Petr Gazdík s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Gazdík: Tady si někdo zapomněl brýle. Paní ministryně asi. (Předává brýle.)

Paní ministryně, vy si z nás děláte srandu. Jinak to nevidím. To opravdu nemyslíte vážně. Tímto rohlíkem můžete opít někoho, kdo skutečně neví, o čem je řeč. Ale předpokládám, že většina poslanců má nějakou komunální zkušenost nebo je alespoň soudných, takže ví, o čem je řeč.

Vy mluvíte o 1 400 projektech, ale obcí je 6 250. Co ty ostatní? Ty si mají trhnout nohou? (Zvýšeným hlasem.) To myslíte vážně? Vy dáte – jak za starého Říma nám dáte práci a hry? A toto jsou ty hry? Vy jste představitelka protikorupčního hnutí? Takže jak se to bude rozdělovat? 6 200 obcí, a dostane jich jenom 1 400? Kdo bude mít přednost? Někdo z hnutí ANO? A to celé bude trvat měsíce? Styďte se! To je podpora korupce!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou, dále poslankyně Věra Kovařová a paní ministryně. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já opravdu nechci zdržovat. Taky jsem podrobně poslouchal. Jsem rád za tuhle diskusi. Tato diskuse přesně měla být už před měsícem nebo před třemi nedělemi, kdy jsem žádal, abychom takhle diskutovali o podnikatelích.

Tady zazněla otázka, kde se sebraly peníze v těch městech a obcích našetřené. Já vám to řeknu, kde se sebraly. Sebraly se od těch firem, které je vydělaly a

prostřednictvím daní vám odevzdaly a vy s nimi můžete hospodařit. Ale ty firmy, které byly zavřené nebo omezené, nepřišly ani o deset, ani o dvacet, ani o třicet, ale často o sto ale i o tři sta procent svého měsíčního obratu nebo svého zisku. Takhle to prostě je. Za dva měsíce uzavření těch firem – a já to budu deklarovat na mé firmě – jsem přišel o pět let naspořených peněz. O pět let spoření. To znamená, že o 20 milionů pro mou firmu. Ale takhle dopadlo tisíce firem po celé republice. A díky tomu, že jsme jim nepomohli, že jsme je v tom nechali, že řada firem, která pracovala, nedosáhla na bonusy. A když jsem tady navrhol, abychom do toho šli opravdu všichni, tak jsem byl za největší hyenu v rámci národa, protože jsem si dovolil říci, že bychom měli snížit platy všem, napříč celým spektrem, abychom měli právě pro ty obce, abychom měli pro podnikatele, pro všechny. Protože když si budeme rozdávat plnými hrstmi napříč, tak nám nezbude na obce, nezbude nám na podnikatele. Ale když ten podnikatel nebude, tak vy na té obci nebudete mít ani korunu. Nebudete moct financovat ani autobusy, ani školky, ani školy. Takže první (upozornění na čas) jsme měli pomoci těm podnikatelům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní paní poslankyně Věra Kovářová se hlásila s faktickou, poté paní ministryně Dostálová. Máte slovo k faktické poznámce, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Já musím reagovat na paní ministryni, na to, jakým způsobem se chystají dotace. Já jenom musím říci, že celý ten systém, tak jak to zde navrhuje, co ještě se chystá, úplně nevíme, na obce. Ale možná ten cíl je prostě vyhladovět obce a města, a pak je právě začít ovládat přes dotace. A to prostě není možné.

A ještě k panu poslanci Bláhovi prostřednictvím předsedajícího. O těch investicích, o kterých my hovoříme, tak to je ta... Jestliže obce budou moci investovat, budou zaměstnávat právě malé a střední firmy, ti, kteří v nich pracují, budou mít příjmy, a pak vy, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, třeba nebudete mít takové výpadky, protože právě tito lidé budou k vám chodit do firmy nebo do obchodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení k faktické poznámce. Nyní paní ministryně Klára Dostálová, připraví se kolega Bartošek. Paní ministryně, máte slovo k faktické poznámce.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já budu jenom velmi stručná. Já myslím, že jsme se neposlouchali. Znovu říkám, že finance jsou zaměřeny na zásobník projektů, nejde o nový dotační titul. A v zásobníku projektů budou podpořeny všechny projekty. To znamená, nějaké tady adresování kvůli stranickým knížkám, to si prosím nechte od cesty! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní ministryně. (Potlesk poslanců hnutí ANO a KSČM.)

Nyní pan kolega Jan Bartošek s faktickou poznámkou také, připraví se s přednostním právem kolega Zbyněk Stanjura, který předběhl řádně přihlášeného kolegu Juránka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No mně se na celém tom konstruktu líbí heslo hnutí ANO, že chcete jednoduchý, funkční a levný stát. Proto nejdřív daně vyberete, abyste je potom přes dotační tituly zase rozdělili zpátky, abyste dotační tituly mohli kontrolovat a abyste ty starosty zatížili spoustou papírů a vyplňování a nesmyslů, aby se v tom ztratili, a následně byste ty dotace nemuseli vyplácet. To je tedy logika, které nerozumím. Nezlobte se na mě, ale proč to dělat jednoduše, když to jde složitě. Vždyť stačí nechat nastavení rozpočtového určení daní, tak jak je, a starostové si s tím poradí. Ne. Tímto mechanismem vytvoříte práci pro tisíce úředníků a byrokracii, takže místo elektronizace státní správy opět půjdeme cestou papírů, vyplňování a kontroly. Toto je jednoduchý funkční stát podle hnutí ANO. Děkuji, tohle nechci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem... nebo s faktickou poznámkou, paní ministryně (Schillerová)? S přednostním právem. Tak nejdříve pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, poté paní ministryně financí. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím říct, že nerozumím tomu, co v těchto hodinách a minutách předvádí vláda. Problém existuje, na tom se shodujeme všichni. Neshodujeme se, jak ho vyřešit. Jednu cestu navrhli kolegové ze Senátu – k té se teď vyjadřovat nebudu. Druhou cestu tady paní ministryně pro místní rozvoj – ta je ta nejhorší, nějakým dotačním titulem. A já opakovaně, dnes už podruhé, ale je to asi podesáté za posledních pět týdnů, nabízím vládě jednoduchou cestu – a jsem rád, že tady je pan premiér.

Nemusíte ani svolávat mimořádnou vládu, pane premiére. Pokud v pondělí rozhodnete, že z vládní rozpočtové rezervy uvolníte těch 15 miliard, zhruba 10,5 miliardy pro obce, 4,5 miliardy na kraje, tak příští týden to mají hejtmani a jejich zastupitelstva, starostové (nesrozumitelné) na účtě a problém je vyřešen. Můžeme v klidu odhlasovat bod číslo 5 ve sněmovní verzi. Tím pádem se dostane na statisíce živnostníků a statisíce malých s. r. o. Teď tady už zhruba dvě a půl hodiny objevujeme dávno objevené. Proč to dělat jednoduše, když to jde složitě.

Dotační titul obecně je už ze své podstaty nespravedlivý, byrokratický, zbytečný. Tak buď vláda chce ty peníze obcím kompenzovat – a pochopil jsem z vystoupení mnoha členů vlády, že ano, tak to udělejme jednoduše. Je tady návrh 1 600. My předneseme náš návrh, který je v souladu s legislativním procesem, který byl projednán v Senátu, 1 000 a 400. My podpoříme i ten první po tom procesním návrhu,

aby se o tom našem hlasovalo jako o druhém, kdyby ten první náhodou neprošel. A problém je vyřešen. A je vyřešen v průběhu příštího týdne a nemusíme ve svých poslaneckých kancelářích napříč – jak říká pan poslanec Bláha – napříč republikou poslouchat oprávněné stesky starostů. Oprávněné stesky starostů. Oni si poradí s tím sníženým daňovým příjmem, s tím jsou smířeni. A je to v pořádku. Když stát vybírá méně, tak mají méně i obce a kraje, je to logické. A nikdo nenavrhuje, abychom to dorovnávali na úkor státních financí, na úroveň roku 2019, 2018 nebo dalšího. Ale to navržené řešení je prostě zbytečně komplikované.

Paní ministryně Dostálová, to je proti zájmům těch starostů a obcí. A vy jste tady citovala dopis z Otice. Já pana starostu Otice znám dlouhodobě. Byl to – doufám, že se pan starosta, až to bude číst, nebo až to uslyší, ať se neurazí – byl to můj skvělý úředník, než se vydal na dráhu komunálního politika, je velmi úspěšný komunální politik, je potřetí v Otických starostou. Tentokrát už neměl ani protikandidátku, protože to fakt dělá dobře a voliči, občané Otice, oceňují jeho práci.

Paní ministryně, pojďme mu teď zavolat a zeptejme se ho, když jste si ho už brala do úst, pana starostu Otice, jestli by přivítal jednoduchých 1 000 korun na hlavu příští týden, nebo dotační titul. Já vím, že on je připravený. On je vždy připravený. On má zásobník projektů. Ale proč to dělat jednoduše? A já se vsadím, že pan starosta Otice bez mrknutí oka, bez váhání řekne: No samozřejmě že jsem pro jednoduchou cestu 1 000 korun na hlavu, nebo 1 100 korun na hlavu. Pošlete mi to, já si s tím poradím. Moje zastupitelstvo si s tím poradí. Ano, v nejhorším případě, když si vymyslíte dotační titul, tak já jsem připravený poslat i žádost o tu dotaci."

Ale proč to dělat tak složitě? Nebo máme nedůvěru v obecní zastupitelstva, která se z veřejných institucí, z politických institucí těší největší podpoře našich občanů? Když srovnáte důvěru, Sněmovnu, Senát, vládu, krajská zastupitelstva, obecní zastupitelstva, tak dlouhodobě na prvním místě s výrazným náskokem jsou obecní zastupitelstva. Tak proč se tomu bráníte? Pokud říkáte, že ty peníze uvolníte.

My jsme dokonce navrhli jako občanští demokraté, aby tam byly i podmínky, aby to bylo buď na investice, nebo údržbu majetku. Nebudu potřetí říkat, že ten rozdíl je velmi malý. Myslím si, že každé zastupitelstvo si s tím poradí a že vám pak v lednu napíše, jak se ty peníze použily. Bez toho, že by psal někdo žádost, bez toho, že by se dělaly výběrové komise, bez toho, že někdo bude nad čarou, někdo bude pod čarou. Protože Petr Gazdík měl naprostou pravdu. Máme 6 250 obcí a každá si to zaslouží. Tak proč má být dotační titul? Nebo si snad myslí paní ministryně Dostálová, že některá ta obec si to nezaslouží? Tak ať nám to řekne tady, která obec si to nezaslouží. Tak když mají dostat všichni, tak proč mají psát žádosti? To mi hlava nebere. Jediné, co mě napadá, že vláda ty peníze nechce dát, ale současně říkají, že je chtějí dát. A nemůžou platit obě dvě podmínky najednou.

Tak pokud je vláda chce dát, a je na to tady většinová vůle ve Sněmovně, tak pošleme buď 1 100 plus 600, nebo 1 000 a 400. A hotovo. Problém vyřešen. Od příštího týdne to řeší zastupitelstva. A je velmi pravděpodobné, že to budou malé zakázky, že to dostanou lokální firmy. Ti, kteří potřebují zakázky v těchto týdnech a měsících. A ne, že v září se dozvědí výsledek z dotačního řízení. Já tomu rozumím.

Tomu dala, tomu ne. Tomu dala, tomu ne. Ale to není to, co si ta zastupitelstva všech obcí a všech měst zaslouží.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak nyní je sice řádně přihlášená paní ministryně vlády Alena Schillerová, ale s faktickou poznámkou kolega Kalousek. Pan kolega Juránek je stále na čekače. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom stručně zareagovat na polemiku pana poslance Stanjury, který pokládal řečnickou otázku, zda ta vláda tedy chce ty peníze dát, nebo je nechce dát. No, ono platí obojí, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Někomu je dát chce a někomu nechce. Tímto mechanismem, že odebereme obcím zhruba 11 % jejich příjmů a potom někomu dáváme dotaci, se naprosto nepřiměřeně posiluje moc centrální vlády nad demokraticky zvolenými zastupitelstvy. A to je jedna z věcí, pro které je obtížné tento proces akceptovat. Prostě chceme-li tu moc nechat vyváženou, tak vraťme těm obcím peníze. Ať už způsobem, který navrhuji senátoři – já jsem ochoten iniciovat rychlou jednorázovou novelu RUD, to je jedno. Ale nějakým způsobem to těm 6 248 obcím vraťme, aniž bychom vybírali, které ano a které ne, pokud to myslíme poctivě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová s přednostním právem. Prosím, paní vicepremiérko, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já budu velmi stručná. Nebudu řešit kompenzační bonus. Za chvíli máme ten bod a budu tam mít dlouhé úvodní slovo, kde popíšu celou tu genezi, připomenu, jak hlasovala Poslanecká sněmovna, a řekneme si všechno kolem toho. Takže to řeknu za chvíli, až se dostaneme k bodu 5.

Jenom, já to tady poslouchám, tu debatu. Mám to chápat tak, že vy nestojíte o dotace pro obce? To znamená, nestojíte o dotace pro obce, vůbec nestojíte o dotace? To znamená, říká pan předseda Bartošek tady – nechte tam RUD a my si s tím poradíme. RUD, uvědomujete si, jaká největší částka jde z RUDu, komu jde? Jde Praze, Brnu, Ostravě, Plzni. Tam jde největší částka z RUDu. Kdyby nebylo dotací a nebylo programů, o kterých mluvila paní ministryně Dostálová, tak kdejaká malá obec by nedostala vůbec nic. To je potřeba si uvědomit, když tady tyto soudy tak příkře teď vyslovujete k tomu, co tady paní ministryně řekla.

Říkáte – šetří se na investice. Víte, my to vidíme na Ministerstvu financí. Ano, šetří se na investice, peníze na účtech jsou. Já tady mám - já to nebudu teď připomínat, možná v té debatě o kompenzačním, bonusu – mám tady asi sto měst, kolik mají stavy na účtech a podobně. Ale nechci to teď vyčítat. Nechci. Šetří se na investice a my to potom vidíme. Projektová hodnota investice je 240 milionů, a když

dojde k té realizaci za tři čtyři roky, tak je to 400 milionů. A řeší se prostě navýšení a tak dále.

A úplně, úplně mi připadají unfair tady ty debaty o korupčním prostředí a o tom, že se někomu přihrají dotace. Dotační proces je jasně transparentní. Jsou tam výzvy, musí být splněny podmínky, zasedá komise, ta to boduje. To snad všichni tady víte. Jak by mohl někdo přihrávat dotace někomu a jinému ne? My naopak uvažujeme o tom, že bychom obnovili program, který byl na Ministerstvu financí velmi oblíbený pro obce do 3 tisíc obyvatel. Paní ministryně má tyto dotační tituly, máme školství, máme sport. Je toho celá řada. Budeme podporovat dvojky, trojky, teď ve vztahu ke krajům. Čili já si prostě myslím, že toto je debata, která je nedůstojná.

A k tomu návrhu na ten jednorázový příspěvek. Ano, ono by to – já jsem si nechala udělat analýzu – nebylo by to tak jednoduché, možná by to chtělo nějakou novelu. Šlo by to určitě. Nebudu tady říkat nejde to, šlo by to. Ale jaká je jistota – a je jedno, jestli ta částka bude tisíc korun, pět set korun, dvě stě korun – jaká je jistota, že ty peníze – když vy tak tady plédujete za ty jistoty – jaká je jistota, že ty peníze skutečně půjdou na investice? Já nechci nikoho osočovat, ale my chceme, aby se investovalo, aby nám skutečně pomohly kraje, města, obce s investicemi, protože to bude jediné, co tuto ekonomiku nakopne.

Takže to je ten důvod, proč mně se to nelíbí.

A jenom ještě malá poznámka, paní poslankyně Kovářová. Mýlíte se, obce mohou vydávat dluhopisy a mohou obchodovat na finančních trzích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí. Nyní tři faktické poznámky – pana kolegy Kupky, Gazdík a Onderky. Pak kolega Juránek, je trpělivost sama. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Paní ministryně zmínila, že ta debata je nedůstojná. Já jsem tedy na ní doposud nic nedůstojného neviděl až do její poznámky. Přece všichni víme, že jakmile se do financování dostane nějaký dotační program, tak to samozřejmě znamená mnohonásobně větší výdaje, protože to někdo musí zkontrolovat, někdo to musí vypsát, někdo se tomu intenzivně věnuje na ministerstvu a samozřejmě také na těch obcích a městech. Je to prostě náročnější model, který je výběrový ze své podstaty, má svoje místo. Ale pokud hledáme způsob, jak opravdu velmi rychle a spravedlivě pomoci městům a obcím, tak to prostě není cestou nově vyhlašovaných nebo už existujících dotačních programů, ale skutečně té plošné podpory, která bude směřovat na hlavu.

A já jsem říkal způsob, jak je to možné zajistit a jak je to vyzkoušeno. Všichni v obcích a městech máme přece zkušenost s tím, jak se financují volby. Příspěvkem konkrétně na hlavu a následně dochází jenom k tomu, že obce a města pošlou velmi jednoduché vypořádání té finanční částky. Velmi jednoduché. Jakmile bude řečeno, že je to určeno na investice a údržbu, stačí, když města a obce zpětně pošlou státu jenom výkaz toho, na co ty finanční prostředky vynaložily. A pokud nestačí proinvestovat

všechno, tak stejně jako v případě voleb tu malou částku pak vracejí. Ale je to způsob nejspřavedlivější, nejrychlejší, bez administrativní zátěže, bez toho, že bychom vydávali další finanční prostředky navíc.

A tady jsem měl za to, že jsme se většinou shodli na tom, že každá byrokracie je přece zbytečná. A tady najednou, v době, kdy navíc řešíme naléhavou potřebu, do toho vpouštíme další byrokratické mechanismy, administraci projektů na straně ministerstva a administrativní náročnost na straně obcí a měst. Úplně zbytečně. Děláme věc, která by mohla být jednoduchá, mnohem složitější. Tak prosím volám po zdravém rozumu. Je tady cesta, kterou si stát i obce opakovaně osahaly, a je možno tímto způsobem pokračovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Petr Gazdík s faktickou poznámkou, připraví se kolega Onderka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Dobrý den. Paní ministryně, to, jakým způsobem spolu dýchají velká města a menší obce, jistě jste si povšimla, že jsme řešili mnoho let. A v roce 2013 se nám skutečně podařilo to vyřešit a ten nemravný rozdíl v příjmech na obyvatele mezi největšími městy a těmi menšími se z 6,5násobku snížil v roce 2013 na zhruba trojnásobek, který už odráží ty lokální služby, které ta velká města, nebo ta větší města obecně, vytváří. Takže to, jestli máte strach o malé obce, je velmi chvályhodné, ale ten rozdíl a ten poměr mezi nimi je už dnes mnohem slušnější, než býval, a funguje.

A druhá věc. Pokud se bavíme o korupci, o transparentnosti, o prostředcích a o těch dotačních titulech, tak se zkuste zeptat v brněnském ANO. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní kolega Onderka s faktickou poznámkou. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová, také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Paní ministryně, prosím neotvírejte rozpočtové určení daní, neotvírejte tuto Pandořinu skříňku. Já osobně jsem už ji otevřenou zažil a kolega Gazdík prostřednictvím pana předsedajícího o ní mluvil. Že má Praha a Brno nejvíce z RUDu. No, logicky, když se měnily okresy a zaváděly kraje, tak majetek, jako jsou například divadla, až po, já nevím, zoologickou zahradu, přešel pod město Brno. A samozřejmě na to dostalo finanční prostředky od státu. A z tohoto pohledu je potřeba vnímat, o co se ta města starají, co a jaké potřeby zajišťují ne pro své občany, ale pro občany kraje a i jiných krajů, kteří přijíždějí do těchto divadel, potažmo dalších zařízení.

Neotvírejte tuto Pandořinu skříňku, prosím vás o to, a věnujme se bodu, který projednáváme. A ten bod zní: Jako Poslanecká sněmovna jsme udělali chybu, protože jsme si neuvědomili, že veřejné finance jsou finance obcí a krajů. Až nás na to starostové a primátoři České republiky upozornili.

A my jsme dnes tady od toho, abychom tuto chybu napravili. To znamená, aby o tyto finanční prostředky nepřišly ani rodinné s. r. o., ale zároveň abychom tyto finance nevzali obcím a krajům České republiky, protože je budou potřebovat, abychom historicky ekonomiku nastartovali daleko rychleji a daleko lépe, než tomu bylo v té krizi minulé. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nemohu reagovat, musel bych se nechat vystřídat, nemá mě kdo vystřídat.

Paní kolegyně Kovářová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji paní ministryni, že mě vyvedla z omylu ohledně dluhopisů.

A nyní k její poznámce, že by to, co se zde navrhuje, bylo možné poslat obcím a krajům přímo peníze, ale že není ta jistota, zda by se to investovalo. No tak to je velký omyl! A víte proč? No přece kdo kontroluje rozhodování zastupitelstva na obcích? Občané! Jak se volí starosta či zastupitelstvo dané obce? Za co? No za to, jestli to zastupitelstvo, ta obec dostatečně investovala a postavila to, co ta obec potřebuje. A to je ta jistota, že zastupitelé, starostové, jsou kontrolováni svými občany a se pak títo občané rozhodují ve volbách, zda obecní zastupitelstva dostatečně investovala. A každý, kdo chce být zvolen, musí investovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Václav Votava, připraví se Jan Bartošek a Marek Výborný. Kolega Juránek opravdu překypuje trpělivostí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, teď se často skloňuje a je to populární – proinvestovat se z krize, investovat, investovat. Fajn. Ale také musí být z čeho investovat. A jestliže obce přijdou o část sdílených daní z bonusu, který se vyplácí, a ještě přijdou o další částky ze sdílených daní tím, že funguje to, co funguje, pandemie zafungovala, 20 %, to si starostové určitě ověřují, kolik dostávají teď v těch jednotlivých tranších, tak z čeho pak mají investovat? A ještě se jim bere z toho bonusu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jan Bartošek, připraví se Marek Výborný. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Nejprve vašim prostřednictvím panu kolegovi Onderkovi. Pane poslanče, na to, že bude problém s veřejnými rozpočty obcí a krajů, jsem upozornil v Poslanecké sněmovně já, když jsem k tomuto tisku

podával pozměňující návrh. Vaše koalice ho tehdy odmítla. A to řešení tady bylo. Následně na to zareagoval Senát.

Druhá věc. Já jsem velice pozorně poslouchal vaše vyjádření, paní ministryně financí, a pochopil jsem, že to je o dvou věcech. Za prvé, že nevíte, jestli návrh ODS je realizovatelný, jestli jsem tomu dobře rozuměl, ale hlavně za druhé, že vy skutečně chcete těm obcím určovat, za co mají utrácet. Vy ze starostů děláte nekompetentní lidi, protože vy z Prahy jim budete říkat, jak to mají lépe dělat a za co to mají utratit, protože vy tady v Praze na ministerstvech jim moudře vypíšete dotační projekty a řeknete "milí starostové, tady máte a zkuste to".

Nechte, prosím vás, ty starosty a kraje být. Jako bývalý místostarosta vám můžu říci, že každý, kdo si prošel komunální politikou a má rád svoje město, ví sám, za co ty peníze může utratit. Nepotřebuje na to rady z Prahy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času. Nyní pan kolega Marek Výborný a třeba už dojde na pana kolegu Juránka. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Paní ministryně, děkuji za to, že jste potvrdila, že to jde, že ten příspěvek obcím a městům, který by jim vypadl díky podílu na kompenzačním bonusu, jim můžete poslat. To je dobrá zpráva.

Ono to chce možná konkrétní příběhy. Tak opět jednoduchá čísla za město Holice v Čechách. Predikované příjmy byly 106 milionů, teď upravené společnosti Rating dělají 88 milionů, čili propad příjmů na sdílených daních u města Holice v Čechách už dnes činí nějakých 18 milionů, plus cca 6 milionů by dělalo opatření při tom, o čem teď hovoříme, to znamená podíl na kompenzačním bonusu.

Ale to, co mi tady skutečně velmi vadí, a já mám pocit, že v tom je to jádro – zaznělo to od vás, zaznělo to od paní ministryně Dostálové. Proč tady panuje taková nedůvěra vůči obcím? Proč chcete všechno kontrolovat, proč hovoříte o tom, kde máme tu jistotu, jestli by to ti starostové – oni by si to asi vzali domů a zašili to do štrozoku a spali na tom! Nebo já nevím, co si myslíte. Tam žijí lidé, ti lidé vědí, co ta samospráva dělá, ti lidé potřebují opravit chodníky, potřebují, aby fungovala školka, potřebují udělat kanalizaci, vodovod apod., tak jim propánakrále už věřte. Já opravdu nevím, mně to přijde, že jste jako v Jiříkově vidění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní ještě pan kolega Jan Birke s faktickou poznámkou a pak už snad bude pan kolega Juránek a kolegyně Vostrá. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedající. Omlouvám se kolegovi Juránkovi, že ho ještě zdržím.

Tak si nalijeme čistého vína. Promiňte mi, budu teď hodně otevřený. Za deset let jsem na dotacích načerpal 1,9 miliardy. Tečka. Reálně. Velmi slušné číslo. Na druhou

stranu musím říci, když chcete dát kompenzační bonus tisíc korun na obyvatele pro obec s 500 obyvateli, tak pokud dobře počítám, je to půl milionu korun. Za půl milionu korun nepostavíte ani 150 metrů chodníku z vlastních zdrojů. Z vlastních zdrojů, bez dotací. Malé obce nepostaví vůbec nic. Tak si to řekněme na rovinu a neříkejme si tady, jestli je něco špatně, nebo dobře. To je prostě realita. A neotevírejte RUD. Jestli otevřeme diskusi o RUD – a já jsem to zažil před sedmi lety, pokud se nepletu, tak to tedy byla děsná debata. Děsná debata, jaký je rozdíl mezi Prahou, jaký je rozdíl mezi trojkou, sebereme ty peníze Praze, atd. atd. No ti mají 20 miliard v tý Praze, tak to můžeme sebrat tý Praze, je to jednoduchý. Ale proboha, tohleto přece není řešení! To není absolutně žádné řešení. Okamžitě na to zapomeňte, že jsem něco takového tady samozřejmě řekl. Koukám – pan předseda Bartoš na mě kouká zle... No tak pod tou rouškou to tak vypadá, teď už se směje, děkuju mockrát.

Ne, takže já jenom chci říci, že je potřeba na to koukat jako fakt rozumně, a myslím si, že tady všichni říkáme stejnou věc, že se z toho můžeme dostat prostě těmi investicemi. Ale problém je v tom, že když nenakopneme ta eseróčka, ty podnikatele, nějakým způsobem, tak ty daně prostě nedostaneme. Nedostaneme ty daně, to je přímá úměra a je to uzavřený kruh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil váš čas k faktické poznámce. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Zbyňka Stanjura. Pane předsedo, máte slovo. Měřím vám čas.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ctěný kolega pan poslanec Birke vystoupil a já musím říci, že jsem nepochopil, jestli je pro to usnesení, nebo ne, nebo pro kterou cestu. Já se omlouvám. .

Já myslím, že to, co jsme navrhli my, je fakt jednoduché a proveditelné. Nepodceňujte ty malé obce. Za 500 tisíc možná nepostaví kilometr chodníků, ale budou udržovat majetek, opraví kus mateřské školy nebo něco takového. V mém okrese je takových obcí plno. Starostové si s tím půlmilionem rozumně poradí. Já vím, že pohled z okresního města je trochu jiný. Jsou tam ale jiné cenové relace. A velmi často to dostanou místní podnikatelé, místní živnostníci. To je to, o čem se bavíme. To jsou spojitě nádoby, jak nastartovat ekonomiku v obcích. Jasně, tendr na dálnici 4 mld. je dobrá věc, že? Tam ministr přidá 10 % především zahraničním firmám a k těm malým českým to nedojde. Když tady máme pomoci dát prostředky starostům s vysokou pravděpodobností pro malé firmy, tak najednou je problém.

Já tomu fakt nerozumím. Pokud ty peníze tam chceme dát, tak zvolme jednoduchou cestu, a je to příští týden tam, je to i v Náchodě, v Trutnově. A je tady plno úspěšných starostů a vy si s tím poradíte, aniž bychom my vám říkali, co s tím máte udělat. A také investice jsou přípravy projektů na budoucí dotace, na spoluúčast. Musíte si zadat toho projektanta. A to se ti starostové bojí. Oni třeba ještě letošní zvládnou z rezerv, ale bude jim chybět za rok, za dva, protože letos nebudou mít na projektovou přípravu. A pak se za rok, za dva budeme divit, že se nikdo do dotačních

titulů nehlásí. Z čeho by se hlásil, když dnes nemůže zaplatit projekt za 50 tisíc nebo 70 tisíc? A je to spravedlivé, jestliže říkáme na hlavu stejně, tak je to spravedlivé a je to jednoduché. Nebudeme nikoho ponižovat tím, aby psal žádosti a pak říkal "Ježíš, moje žádost neuspěla, protože můj úředník zapomněl na žádost dodat doklad číslo 13". Vždyť to přece starostové chápou.

Takže můj návrh je, abychom podpořili první nebo druhé usnesení, vláda ať to příští týden udělá a můžeme se věnovat –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Můžeme se věnovat bodu číslo 5 a schválit podporu živnostníkům a malým s. r. o.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě dvě faktické poznámky – kolega Jan Birke, potom Jiří Bláha. Máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Pane kolego, já se omlouvám ještě za zdržení, nezlobte se, potřebuji jenom reagovat. Já jsem samozřejmě v žádném případě ani v mém prvním vystoupení, ani v tomto druhém nezpochybnil obce jedničkové, to znamená ty nejmenší, sám jich mám pod sebou 36 a znám velmi dobře, řekl bych detailně, jejich rozpočtové možnosti a jejich manévrovací prostor. Ten není mnohdy moc velký, řekl bych, že je velmi malý, takže to vůbec nezpochybňuji.

To, že jsem řekl půl milionu korun, to je pohled toho velkého města, správného obvodu, rozumím tomu. A souhlasím s vámi, že on z toho nebude chtít stavět chodník, ale třeba to bude na nějaký rozvoj nebo opravu třeba dlouhodobě neřešitelného problému, řekněme střechy v hasičské zbrojnici. Tečka. Ne, tohle já nezpochybňuji, nicméně vaše otázka byla, jestli podporuji senátní, nebo sněmovní verzi. Já podporuji sněmovní verzi, protože v tuhle chvíli se aspoň někam posuneme, protože fakt je ten, že bez té ekonomiky a bez těch podpor podnikatelů to prostě nejsme schopni dát. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka Jiřího Bláhy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Já děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, tady zaznívá stále RUD, ale nikdo neřekne to zásadní. Pořád slyšíme – neotvírejte, neotvírejte, neotvírejte. Ale já si právě myslím, že bychom měli otevřít a hlavně o tom hovořit. Protože přece není možné, aby v rámci republiky docházelo k takovým nesmyslným rozdělováním, jako že jedno město dostane 11 tisíc na obyvatele, a to podotýkám stotisícové město, a druhé město dostane 22 tisíc na obyvatele. A každé to město je

v jiném kraji, každé to město má jiné povětrnostní podmínky, někdo horší, někdo lepší, někdo má víc divadel, někdo má víc kopců a víc silnic v kopcích atd. a nikdo to neřeší. A to jako ti občané v tom městě, kde mají jenom 11 tisíc na obyvatele, jsou horší než ti občané a mají nárok na méně komfortu, méně věcí, které z toho jdou zafinancovat? To si myslím, že je zásadní.

Takže za mě, RUD bychom měli otevřít. Znovu to nastolit. Já si myslím, že řada starostů to má připravené, mohli bychom o tom hovořit klidně celý zbývající rok a připravit to třeba pro další Sněmovnu, abychom to vyřešili jednou provždy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka Petra Dolínka a kolega Juránek stále připraven. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já tady velmi s nelibostí cítím touhu zneužít situace, která se dělá v posledních měsících, pro to, aby si zkusil někdo získat něco pro nějakou obec. Já si myslím, že v tuto chvíli paní ministryně předložila zákon, který se týká toho, aby se ihned pomohlo někomu, komu se může pomoci. Vedle toho je potřeba zmínit to, že musí zaznít jasné přísliby, že se pomůže i obcím a krajům, o tom žádá. Ale abychom v tuto chvíli vypočítávali, kolik návštěvníků použije pražské chodníky tam, kde jsou univerzity, kolik návštěvníků použije jiné věci, kolik návštěvníků použije pražské zastávky apod., si myslím, že není namístě. Pojďme si prosím teď říct, že vyřešíme to, co je na stole. Já nejsem šťastný ze sněmovní verze, nicméně senátní návrh nikomu nic dnes nepřinese.

Já proto podpořím návrh, který je zde předložen, a zároveň pevně doufám, že jsme schopni vyřešit to tak, aby se opravdu pomohlo v těch obcích a krajích, které nyní našťestí peníze ještě v příštích měsících mají, a doufám, že na konci tohoto roku se zde sejdeme a budeme schopni říci, že Ministerstvo financí pomohlo jak těm, co to hned potřebují, tak obcím a krajům. A jenom samozřejmě doufám, že to nebude přes nějaké dotace, které se musí vyjednávat na ministerstvech, ale bude to přes peníze, které starostové a hejtmani, kterým já osobně důvěřuji, protože ukázali v minulosti, že jsou schopni investovat, budou moci použít co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní konečně řádně přihlášený kolega Stanislav Juránek, připraví se paní poslankyně Miloslava Vostrá. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený předsedo vlády, všichni ostatní, kteří jste tady přítomni, já jsem nechtěl na nikoho reagovat. Chtěl jsem spíš říct svoji zkušenost a chtěl jsem ji říct kompletně. Budu ji říkat z pohledu člověka, který začal v politice v obyčejné městské části. Městská část ve městě Brně je skutečně na tom hůř než Horní Dolní, protože má mnohem méně

pravomocí než kterákoli jiná obec v České republice. Když si vezmu potom svoje pokračování, byl jsem starostou, byl jsem hejtmanem a dostal jsem se i do Senátu jako senátor. A já bych řekl, že právě všech těchto věcí se to dnes dotýká.

Jestliže totiž tady mluvíme o problému, který zde nastal, tak ten problém nastal proto, že jsme to nedocenili jako Poslanecká sněmovna, a Senát nás nějakým způsobem zastavil a upozornil na to, abychom problém řešili. Poslanecká sněmovna má velkou výhodu. Může si najít svoje řešení, může použít i to řešení, které vymyslel Senát. Ale to, co tady zaznělo, je, že nás upozornil, že došlo k porušení rovnováhy. Víte, ono když se podíváme na to, jaké jsou rozpočty měst, obcí a krajů – zdůrazňuji i krajů – tak jsou nějakým způsobem postaveny ze dvou částí. Ta jedna část to je to, co se tady neustále říká, že je rozpočtové určení daní. Ale to jsou peníze, které pravidelně chodí do rozpočtu, a jsou to peníze, se kterými mohou obce, města a kraje plánovat budoucnost. To není jenom o tom, že se teď něco stalo. To je o tom, že ta obec, že ten kraj, že to město mají velikou možnost na základě těchto základních peněz něco plánovat. A teprve vedle toho leží ta možnost dotací, které jsou nutné na to, aby nastaly ty větší rozvojové prvky, a zcela určitě se jich nebude žádná obec vzdávat.

To znamená, my teď, v tuto chvíli – to, co mně nejvíc vadí – chceme narušit rovnováhu, která zde je. A teď vám řeknu, v čem je ta rovnováha. Nejenom obce, ale i kraje se nějakým způsobem podílejí na příjmu z rozpočtu. Jestliže stát dostane hodně peněz, dostane přiměřeně k tomu stejně peněz a hodně peněz kraj, dostane město, dostane obec. A tahle rovnováha byla porušena. Z těch peněz, co mají dostat obce, se vzalo 16 miliard korun. A to je strašně důležité. Tam nejde o to, kam ty peníze šly, ale odešly peníze, které tady mají fungovat po mnoho a mnoho desítek let. Přes všechny vlády, které tady jsou. Samozřejmě trvalo to dlouho, než se obce dohodly na nějakém rozpočtovém určení daní, a to už můj předřečník tady řekl, že k tomu došlo, že ta debata ohledně rozpočtového určení daní mezi Prahou a Horní Dolní proběhla – a jsem přesvědčený, že k naprosté spokojenosti je vždycky daleko, ale že ta možná spokojenost a dohoda už tady nastala.

Teď se obrátím k rozpočtovému určení daní krajů, protože kraje vznikly fakticky na konci roku 2000 a to rozpočtové určení daní se odvíjelo od činností, které předtím měly okresní úřady, a ty kraje navzájem se musely nějakým způsobem dohodnout, jak jim rozdělí ty peníze, které do krajů vládá, tehdejší vláda, připravila. A já jsem rád, že se tehdy zohlednily všechny ty regionální zvláštnosti, které v rámci České republiky fungují. Já jsem rád, že k této dohodě došlo. A tehdy zazněla ta důležitá věc. A ta byla důležitá pro ty kraje, stejně jako předtím pro obce. Budete dýchat s rozpočtem státu. Jestliže stát bude mít hodně – a znovu to zopakují, jestliže stát bude mít hodně – budete mít taky hodně. Jestliže na něj něco dopadne, a byly to třeba předtím povodně nebo koronavir teď, tak v ten okamžik, v ten okamžik to pocítíte. A já teď v rámci toho výkladu chci říci, že toto ty obce absolvují. Ony dostanou do rozpočtu méně peněz právě s ohledem na to, jak koronavir dopadl a jak se vybraly, nebo spíš nevybraly a nevyberou daně. To znamená, že tady je naprostá spravedlnost a rovnováha.

To, co je před námi, jsou ty možnosti, které zde byly nějakým způsobem vyčísleny, a mluvilo se o nich. Ale vezměte, že nejlepší bylo to rozpočtové určení daní zachovat tak, jak je, a najít v rozpočtu peníze, které se dají podnikatelům. Jestliže tuhle cestu porušíme, jestliže si zvykneme, že budeme kompenzovat něco, co kompenzovat nemusíme, tak si budeme vytvářet v rozpočtu velké problémy a budeme si vytvářet velké problémy mezi městy, obcemi a kraji na straně jedné a státem a vládou na straně druhé. A to nechci, protože skutečně ty peníze z toho rozpočtového určení daní jsou jenom základ. To není o tom, jestli dotace chtít, nebo nechtít, to je, jestli si můžu dovolit dotace spolufinancovat, nebo nemohu dovolit spolufinancovat, jestli mohu v té obci svítit, jestli se můžu postarat o školu, jestli se kraj může postarat o své základní věci, které se ho dotýkají, jako jsou – teď zdůrazním – nemocnice, ale také regionální rozvoj. A to bych chtěl zdůraznit s ohledem na to, že tady je významná funkce krajů, která je více nebo méně v různých krajích naplňována, a to je regionální rozvoj. A jestliže tady v rámci regionálního rozvoje nebudou přiměřené peníze v rozpočtovém určení daní, tak ten kraj nemůže pomoci rozvíjet jednotlivé regiony svého kraje, a proto doporučuji, abychom v této věci hledali takovou cestu k řešení, abychom měli a zachovali rozpočtové určení daní. A znovu zdůrazním proč: protože se tady táhne celou dobu, nějakým způsobem se vyvíjí a ještě nikdy se nějakým takovým způsobem na rozpočtové určení daní nesáhlo. (V sále je obrovský hluk!)

Když tuhle cestu opustíme, je zde vždycky určitá cesta větší nespravedlnosti při rozdělávání peněz, protože rozpočtové určení daní má svá pravidla, má své koeficienty, dochází na ta místa, kam podle mě nejlépe patří, protože je to dobře vyjednáno jak na úrovni měst a obcí, tak také na úrovni krajů. Ale v okamžiku, kdy zvolím jakékoliv jiné řešení, tak už tam stejně provedu nerovnováhu, protože ho musím provést jednoduchým způsobem tak, jak je navrženo, tak, jak tady navrhli kolegové z jiných politických stran, a řešení to je jenom částečné. To, co na tom je úplně nejhorší, je, že se bude říkat: z těchhle peněz, které mají obce, kraje a města, si můžeme kdykoliv peníze půjčit a můžeme je na něco použít, a to je špatně. To je špatně, protože to tady bude už jako precedent a bude se říkat: ano, už se to použilo, když tady byl koronavirus, a můžeme to použít znovu.

Proto znovu říkám, můžeme používat různá řešení, těch matematických řešení je mnoho, ale z hlediska kontinuity, která tady funguje a nějakým způsobem se spoluvytvářela, se dostáváme k situaci, že do toho budeme vnášet takový klín, který bude znamenat, že budeme některé věci muset řešit od začátku. Jedna z těch věcí, která právě potom následně hrozí, je, že potom budeme muset skutečně sáhnout na to rozpočtové určení daní. A jak tady už řekl můj předřečník, není to dobrá cesta. Rozpočtové určení daní bylo už tolikrát prodebatováno, když budu mluvit o obcích, že nemůžeme o těchto věcech uvažovat. Je zde pouze otázka u krajů, jestli se dokončí reforma veřejné správy, na kterou teď není čas, abychom ji dokončili, ale ten čas tady není už dvacet let, tak je důležité, aby v okamžiku, kdy se některé kompetence krajům dají, aby se potom následně to rozpočtové určení daní krajů navýšilo. Ale znovu říkám, i dřív se mluvilo o tom, že když se bude navyšovat rozpočtové určení daní krajů, že to bude vždycky spojeno s nějakými kompetencemi, které kraj bude

vykonávat, a teď řeknu nebo s potřebami státu, který zjistí, že prostřednictvím krajů to jde dělat lépe. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost.)

Já tady dávám námět, který se týká té funkce krajů v rámci regionálního rozvoje. To znamená, když se rozhodne vláda ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj, že podpoří část regionálního rozvoje přes kraje, a bude jim důvěřovat, může tam navýšit rozpočtové určení daní krajů. Ale vracím se zpátky. To není tím úkolem. Tím úkolem dnes je napravit chybu, které jsme se dopustili při minulém projednávání. My jsme se dopustili té chyby, že jsme jeden problém vyřešili tím, že nám tady vznikl druhý problém. A proto budu velice rád, když si řekneme, že je mnohem lepší navýšit schodek rozpočtu, jak jsme i my v rámci KDU-ČSL tento schodek podpořili, protože jsme si řekli, že je lépe, když se ty peníze a ty problémy, které se řeší, vyřeší prostřednictvím schodku v rozpočtu, než abychom neuváženě v první chvíli přemísťovali jednotlivé složky rozpočtu. A tady tedy prosím, abychom hledali tuto cestu.

Já věřím, že k nějaké cestě a k nějakému závěru dojdeme. Věřím, že ve všech politických stranách jsou komunální politici, že všichni chceme pomoci krajům, které teď, v tuto chvíli, mají před volbami, a mají před volbami, které budou znamenat zhruba totéž, co bylo v roce 2000, to znamená, bude před nimi naprosto neznámá cesta. Ona ta neznámá cesta je i v rámci měst a obcí, ale kraje jsou v té situaci teprve podruhé za svoji existenci, to znamená na samém začátku, a teď, v tuto chvíli, poté co se fakticky změnila veškerá ekonomika i veškeré věci, které se budou týkat právě regionálního rozvoje, já myslím, že je to velká příležitost pro ty, kteří usednou v zastupitelstvech krajů na podzim letošního roku, a velmi se přimlouvám, aby se tam ve všech krajích našel prostor pro všechny zastupitele, kteří budou členy zastupitelstva, tak jak to bylo v tom prvním volebním období. Tehdy se musel ten kraj budovat, ty kraje měly ale velmi nízké rozpočty, ale to, co bylo, bylo nadšení – my něco pro ten náš kraj uděláme, my něco uděláme pro ty naše obce. A já jsem měl tu možnost prožít jako hejtman nádherná léta, kdy jsem spolupracoval se starosty obcí, a byl jsem na tom tak, že jsem zjistil, že starosta, kterého jsem dělal, měl takové bezprostřednější starosti, a ten hejtman se vlastně stává takovým starostou starostů a může si taky dovolit říct: jo, spadla ti střecha, tak nejdřív udělej všechno, co můžeš udělat pro to, aby se ta střecha spravila, a pak já ti pomůžu, protože ten rozpočet kraje ti může trochu pomoci. A to je velice důležitá záležitost, která nás teď čeká.

Já myslím, že bezprostředně ty kraje uvidí a pocítí konce podnikatelů, které teď chceme podpořit, kteří byli navázáni na rozpočty krajů a na rozpočty měst a obcí. A já vidím, že je velice důležité, abychom na tyto věci navázali a nechali ten prostor, alespoň co se týká rozpočtového určení daní, v té podobě, se kterým mohou ty kraje v tuto chvíli počítat. Já vím, že v našem kraji se uvažuje, které položky do konce roku omezíme. Co však nechci, aby se omezilo, jsou právě záležitosti investic, a investice na úrovni krajů umožňují investovat právě bezprostředně ihned bez velkých výběrových řízení a bez velkých rizik.

Jestli se nám podaří právě teď najít tu správnou cestu, tak prosím, aby ta cesta byla dlouhodobě udržitelná, tak jak dlouhodobě udržitelný může být právě ten způsob rozdělování rozpočtového určení daní. Moc o to prosím. Protože to, když znejistíme

města a obce, znejistíme i řadu dodavatelů, kteří tam jsou, a také vlastně ohrozíme poměrně velké množství pracovních sil. A já si troufnu říct tu věc, že to bude jedna z těch věcí na začátku příštího roku a vlastně v tom příštím volebním období krajů, kdy se bude hledat každá podpora každého pracovního místa, které v daném regionu existuje. (Hluk v sále trvá.)

A jsem opravdu přesvědčený o tom, že společnou shodu najdeme. Jenom znovu chci říct, že je důležité zachovat rovnováhu na jedné straně toho rozpočtového určení daní, na kterém jsou kraje, obce a města založeny, a na druhé straně tu možnost dotačních titulů, kde hlavní slovo budou zcela určitě hrát ministerstva a vláda, ale hned na druhém místě v pomoci a spolupráci tuto možnost budou hrát kraje. Pevně věřím, že se mi podařilo, nastínit alespoň ten rozdíl mezi penězi, které jdou z rozpočtového určení daní, a penězi, které jdou z dotací.

To poslední, co chci říct, je spíš prosba, abychom hledali takové řešení, které bude skutečně rychlé stran podnikatelů a na druhé straně pokud možno zachová příjem rozpočtového určení daní do krajů tak, jak je dlouhodobě vyjednáno a jak může pomoci v rámci celého ekonomického systému veřejných rozpočtů v České republice.

Děkuji vám za pozornost. Těm, kteří mě ještě poslouchali, děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Juránkovi. Ještě než dám slovo s přednostním právem Janu Chvojkovi a poté kolegyni Vostré, přečtu došlé omluvy z jednání dnešního dne, a to od 18 hodin pana ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka a od 19 hodin paní poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové. Nyní s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Hezký podvečer, kolegyně, kolegové. Máme 18.22, myslel jsem si, že budeme dnes rychlejší, ale jako vždycky to trošičku trvá, což je správně. Demokracie, diskuse. My máme ambice jako vládní koalice, ale vím, že i někteří jiní z jiných klubů, abychom projednali senátní vratky plus prosím ještě první čtení zrušení daně z nabytí nemovitosti. Proto si dovoluji jménem dvou poslaneckých klubů ČSSD a hnutí ANO navrhnout, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala dnes o všech návrzích po 19. hodině i po 21., přičemž věřím, že určitě to stihneme dříve, než bude ta 21. hodina, ale v rámci prevence navrhuji i po 21. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Procedurální návrh. Ještě se k němu vyjádří předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Já zagonguji, pane předsedo, takže tady bude trochu hluk.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My budeme hlasovat proti, pane předsedo Chvojko. A jednoduchý důvod. Je fajn, že vládní koalice chce projednat dlouhodobě programový cíl ODS zrušit daň z nabytí nemovitosti. To vás chválím. Ale bohužel už

tři hodiny, možná tři a půl, vládní koalice obstruuje projednání těch dalších bodů. Stačilo, kdyby v 15.10 vystoupil pan premiér a řekl, já to příští týden zařídím, 10,5 miliardy z vládní rozpočtové rezervy jde obcím, 4 miliardy krajům, já vám to garantuji, věřte mi. A mohli jsme si tři a půl hodiny té debaty ušetřit.

Protože to bohužel pořád neslyšíme od pana premiéra, protože on tu vládu řídí, teď říká, jako rodinou firmu, jak jsem se dočetl, tak věřím, že ve firmě by to dávno prosadil, tak pokud ta vláda chce a když pan premiér teď vystoupí, tak možná fakt budeme do osmi hotoví, protože pak bod 5 bude velmi jednoduchý, no, obecní policie je trošku složitější, daň z nabytí... (Rečnick se dívá na tabuli, kde svítí následující bod 5 kompenzační bonus, bod 6 obecní policie, bod 76 daň z nabytí.) Zrušení daně z nabytí nemovitosti my určitě podpoříme v prvním čtení zrušení po pěti letech. Poprvé jsme to navrhli v roce 2015. Než jsme vás přesvědčili, tak to trvalo pět let. Ale příště se budeme snažit být rychlejší.

Ale teď ještě vést dvě hodiny debatu, což je správné, protože my potřebujeme ujištění členů vlády, že to vyřeší a že to vyřeší rychle, tak to nestihneme ani do půlnoci s takovou. Máte to v rukou. Pan premiér to má v rukou. Když teď vystoupí, řekne přibližně to, co jsem řekl, my to oceníme, starostové všech obcí to ocení, myslím, že i hejtmani, i vaši hejtmani to ocení. A můžeme jít na bod 5. Ale pokud tady budou pořád členové vlády vykládat pohádky o tom, jak nám nastaví skvěle dotační tituly, tak vás budeme chodit pořád přesvědčovat, a bude to možná trvat pět let jako u té daně z nabytí nemovitosti. A to by bylo špatně. Mezitím by ty obce opravdu neměly ekonomicky vůbec ani na svůj provoz.

A jenom připomenu, že jsme to už zúžili, to využití peněz, na finance pro investice a údržbu majetku. A to se nemusíte bát, ani paní ministryně pro místní rozvoj se nemusí bát, že by to některé zastupitelstvo nezvládlo. Každé zastupitelstvo to zvládne.

Takže pane premiére, máte to v rukou. Když nám teď řeknete ty jednoduché tři nebo čtyři věty, tento bod můžeme ukončit hlasováním. Za deset minut máme bod číslo 5 za sebou. Pak bude chvilku obecní policie a pak rychle projdeme prvním čtením a zrušíme tu daň z nabytí nemovitosti, jak už pět let navrhujeme. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, no, žádný procedurální protinávrh nepadl. Budeme tedy hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Jana Chvojky, poté budeme pokračovat v diskusi vystoupením paní poslankyně Miloslavy Vostré. Zagongoval jsem. Stav přihlášených se ustálil. Pokud je zájem o odhlášení, všechny vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu, abychom jednali, meritorně rozhodovali po 19. i 21. hodině o zákonech, rozhodneme v hlasování číslo 29, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 29 ze 180 přítomných pro 104, proti 33. Návrh byl přijat. Budeme tedy podle toho jednat a rozhodovat.

Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Miloslavu Vostrou, která je poslední přihlášená do obecné rozpravy. A poté pan předseda vlády se hlásí. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, z debaty, která tady zazněla, je určitě jasné, že nikdo nechce, aby obce a kraje jaksi dopltily na situaci, která vznikla koronavirem, a že se snažíme najít nějaké racionální řešení vzniklé situace. Na druhou stranu přízně jsme si, kompenzační bonus jsme hlasovali několikrát. Už od samého počátku bylo jasné, jak bude financován. A v podstatě jsme to, protože prvně byl odhlasován, jestli se nepletu, tady v mých poznámkách, do 30. dubna, a pak si vzpomenete, že jsme tady prodlužovali kompenzační bonus a navyšovali pro malá eseróčka, což si myslím, že je správná cesta. To vůbec nediskutuji. Je to správná cesta. Určitě si každý vzpomeneme, jak tady zaznívaly návrhy ne 25, 30, 40, eseróčka o dvou, třech, pěti lidech. Ale nikdo – nikdo z nás – se tady nezmiňoval, že to bude v podstatě hrazeno z prostředků, dejme tomu, když řeknu vratky daně ze závislé činnosti, daně sdílené. Je potřeba si uvědomit, že ta zátěž je rozložena vlastně trošku více než třetinou, je to zhruba 32 % zaokrouhleně, na municipality a zbytek zůstává na státní rozpočty. To je potřeba také si tady připomenout.

A jinak se omlouvám, já jsem na rozdíl od kolegů zapoměla hlásit střet zájmů. Já jsem zastupitelka obce, tisíc obyvatel. Ano. Taky hlásím střet zájmů. A střet zájmů hlásím proto, že budu navrhovat usnesení. Z celé té debaty a taky samozřejmě, jak všichni jsme měli spojení se starosty, vyšlo najevo, že vlastně nejvíce, nejvíce tímto našim rozhodnutím, které si myslím, že bylo správné, protože jsme podpořili zhruba 700 tisíc OSVČ a malá eseróčka, tak nejvíce z našeho pohledu to dopadá na malé obce. Na opravdu ty nejmenší obce, kde výpadek každých 10 tisíc hraje velkou roli. My jsme si toho naprosto vědomi, a na druhou stranu souhlasíme s tím, že nesmí být zastaveny investice na všech obcích, které jsou započaty, rozjednány, a zrovna tak na krajích. Takže z toho všeho mi dovoluňte, abych vás seznámila s návrhem usnesení, které dávám k vašemu zvážení.

Návrh usnesení by zněl: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o předložení A) návrhu řešení výpadku příjmů ze sdílených daní v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 u obcí do 3 000 obyvatel; B) návrhu finančního zajištění investičních akcí obcí a krajů v letech 2020 a 2021 v souvislosti s výpadkem daňových příjmů minimálně v rozsahu 15 miliard." A termín si dovoluňte navrhnout do 16. 6. 2020, a to z toho důvodu, že by měl být variabilní týden, že se tady potkáme a že předpokládám, že nás vláda seznámí, jak bude tuto situaci řešit. Takže toto je návrh usnesení za poslanecký klub Komunistické strany Čech a Moravy a já věřím, že nám návrh usnesení podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Nyní s přednostním právem sice měl být pan předseda Stanjura, nicméně dává prostor panu premiérovi. Sám mě o to požádal, pane premiére, tak se nemusíte obávat. Takže pan premiér

vystoupí a připraví se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a následně ještě s přednostním právem zpravodaj pan poslanec Martínek. Tak, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, poslanci. Tak já jsem byl vyzván, já tady téměř celý den sedím a nestačím se divit. Ta zručnost a vystupování. Chápu, že budou krajské volby a že je to příležitost tady vystoupit a prezentovat některé věci, které podle mého názoru nejsou takové, jak jsou prezentovány.

Já bych začal – tady opozice vlastně skončila vládu v roce 2013 a vrátil bych se ke krizi 2008 a 2011.

Vážený pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, tak bych vám jenom připomněl, že RUD pro obce, DPH, v roce 2008, 2011 bylo 21,40 % a vy jste to v roce 2012 snížili na 19,93. (Ukazuje podklady, grafy.) Vy jste tehdy vzali RUD obcím i krajům. My žádné RUD nikomu nebereme. My jsme potom nastoupili a my jsme to vaše snížení z 19,93 nejdřív navýšili na 20,83, potom v roce 2017 na 21,4 a v roce 2018 a 2019 na 23,58. DPH a daň z příjmu právnických osob, kterou my jsme navýšili na 23,58. Dneska je všechno 23,58. Takže my za prvé jsme navyšovali to, co vy jste snížili do té krize, a stejné to je u krajů. Vy jste snížili z 8,92 na 8,29, potom na 7,86 u krajů a my jsme to dorovnali a vrátili na číslo, které vy jste snížili. A my žádné RUD nesnižujeme.

Jak všichni víte, vy jste skončili roku 2013 a díky tomu, a samozřejmě my spravujeme peníze daňových poplatníků tím, že jsme vybírali dobře daně, tak od roku 2013 dostaly kraje v porovnání s koncem roku 2019 o 100 mld. korun navíc. Sto miliard! A obce, a tady samozřejmě je plno střetu zájmů, akorát paní Vostrá to jenom hlásila, takže obce 2013 měly, když jste končili ve vládě, 256 mld. a 2019 360 mld. Takže dostaly o 104 mld. necelých navíc. Takže to je důležité, protože vy dobře víte, že skutečně ty daně jsme vybrali i díky kontrolnímu hlášení, EET a reformě Finanční správy, takže jste dostali balík peněz. Balík peněz. Ale ne všichni, já uznávám, že ty nejmenší měly vždycky problémy. A v rámci toho kompenzačního bonusu ano, a o tom se vědělo, jsme nesnižovali RUD, ale tím, že to šlo z daní, a podle paní ministryně Schillerové nešlo to jinak, tak je tady vlastně řádově, pokud se na to dívám, na obce, 10 mld. ztráta. Já bych jenom připomněl, že naše vláda zafinancovala odměny veškerých sociálních služeb, to je 5,2 mld. Zafinancovali jsme veškeré záchranky, které patří krajům, 1,25. Ochranné pomůcky. Tak jenom do krajů jsme dali 13 miliard.

Takže bych byl velice rád, kdybyste byli objektivní. A rozumím tomu, co říkáte, ano, slovo dotace si asi vymysleli v Bruselu, nebo nevím, kdo to vymyslel, předpokládám. A my jsme to vstupem, ale asi už předtím to bylo, nevím, není podstatné. Ale my samozřejmě máme zájem na tom, aby naše obce, hlavně ty nejmenší, které na to nemají prostředky, protože samozřejmě když se podíváte na, a já souhlasím, co tady zaznělo, že ti nejmenší nemají tolik peněz jako Praha, má na účtě 79 mld., nebo Brno 7,9 mld., Ostrava 4 mld., Plzeň 3,7 mld., tak ano, a to je velice dobře, že paní Vostrá navrhla, co navrhla. Právě těch obcí do 3 000 obyvatel je 80 %,

a ty samozřejmě ty programy, které my připravujeme, jako paní Dostálová, pan Brabec, kanalizace, Dešřovka, pan Toman a toho je, chceme do revize rozpočtu 2020 prosadit dalších 25 mld., a samozřejmě i ty školy bude dělat, paní poslankyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího, i ty školy chci, aby všechny, které jsou připravené, tak dostaly peníze a mohly investovat. A ty obce, které nebudou mít na kofinancování, tak nad tím se samozřejmě zamysleme a budeme hledat řešení, jak jim pomoci. A jsem přesvědčen o tom, že to řešení a pomoc určitě převýší částku, o které vy mluvíte.

Takže myslím, že tady není žádný rozpor. Myslím, že návrh usnesení je velice dobrý, protože je to právě pro ty nejmenší. Paradoxně vždycky ty největší mají nejvíc peněz a ty investují co nejméně. Takže já s tím problémem nemám, a pokud moje vystoupení uspokojí pana předsedu Stanjuru, tak tam není žádný rozpor a my určitě uděláme všechno pro to, aby nedošlo k tomu, že obce zastaví investice. Není pro to menší důvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan premiér a nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, dále zpravodaj Tomáš Martínek a potom Miroslav Kalousek se hlásí. Takže s faktickou jste se hlásil. Vy jste zvedl ruku, tak jsem nevěděl. Takže prosím na faktickou. Nicméně na faktickou mi tady stále visí pan poslanec Stanislav Juránek, ale já jsem přišel později, to už bylo, takže na faktickou pan poslanec Miroslav Kalousek. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane premiére, já teď nevím, jestli jste špatně informován, nebo lžete úmyslně. Ono je to v podstatě jedno. Snížení podílu DPH v roce 2012 v rozpočtovém určení daní nebylo v souvislosti s krizí. Bylo v souvislosti s penzijní reformou a s druhým pilířem, protože snížená sazba DPH byla zvýšena jako zásadní finanční zdroj pro financování penzijní reformy. A protože penzijní reforma byla výlučně záležitostí centrální vlády, tak její výnos šel pro centrální vládu, a proto parametricky se upravil poměr pro obce a kraje. To byl ten důvod.

Vy jste v roce 2014 ten druhý pilíř zrušili, ale ty zvýšené sazby jste si nechali. Takže je pravdou, že co se týče RUD, jste ty peníze obcím a krajům vrátili. Ale občany o ně odíráte dál. Tam už máte šest let zpoždění. A teď místo abyste ty peníze vrátili občanům, protože ty jim od toho roku 2014, co jste zrušili ten druhý pilíř, prostě kradete každý rok, tak teď chcete ještě okrást ty obce. Taková je skutečnost. Je to doložitelné z ověřitelných zdrojů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem vystoupí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se zpravodaj Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V rámci objektivní diskuse nebudu polemizovat s čísly a daty změn zákonů, která uvedl pan premiér. To ovšem nijak neřeší dnešní problém. Já jsem položil řečnickou otázku, na kterou jsem si sám odpověděl, a už teď si zdaleka nejsem jistý, jestli ty peníze vláda tedy těm obcím chce, nebo nechce poslat. Pan premiér říká, že slovo dotace vymysleli v Bruselu. Já se obávám, že jsme to vymysleli my sami. V Bruselu jsou taky dotace a místo toho – a ten kritický pohled na dotace máme oba dva, aspoň jsem to tak pochopil – abychom se v tomto případě těm dotacím vyhnuli, protože můžeme, máme jednoduché, elegantní řešení, tak v jednom vystoupení řeknete, že dotace jsou úplně na nic, vymysleli to někde v Bruselu, a hned za tři věty řeknete, a výborně, máme recept pro obce a vymyslíme dotace.

Vy tam necítíte ten rozdíl, pane premiére? Vy jste popřel sám sebe. Proč to dělat složitě? Proč pro ty obce dělat dotace? Kdo to bude na těch malých obcích psát, ty dotační žádosti? Jděte se tam někdy podívat, kolik je tam úředníků, na obcích, které mají 300, 500, 700 občanů. Tam nejsou žádní úředníci, kteří by psali žádost. Tak když kritizujete dotace – a já s vámi souhlasím – tak proč chcete vymyslet nové dotační tituly? Proč se tomu pořád bráníte a říkáte, nakonec těch peněz bude ještě víc! (zvýšeným hlasem) Tak řekněte, kolik jich bude. Nemusí to být tisíc, může to být patnáct set na občana. Já s tím nemám problém.

My jsme to chtěli vykompenzovat, tu ztrátu, za ten kompenzační bonus obcím, taková složitá věta. Jinými slovy, aby tu pomoc, která je zasloužená, OSVČ a malým s. r. o. skutečně platil stát, neplatily ji obce a kraje, jak je tomu doposud, tak pak to můžeme udělat velmi jednoduše a vy to můžete udělat příští týden. Můžete to udělat na vládě. A ještě můžete říct, a my vás za to pochválíme, vyhnuli jsme se zbytečným dotačním titulům. Nebudeme to dělat tak blbě jak v tom Bruselu. Ale vy to chcete dělat úplně stejně blbě. A je jedno, jestli paní ministryně vymyslí lepší nebo horší dotační titul. Bude to nespravedlivé, bude to náročné, bude se na tom žít někdo jiný, kdo bude psát ty dotace. Někdo je bude posuzovat. Potom Finanční správa je bude muset z titulu své kompetence chodit kontrolovat. Tak to bude mít kolik? Osmdesát procent obcí je to 3 000 obyvatel, takže 0,8 krát 6 200. Takže to bude nějakých skoro 5 000 dotačních žádostí. Kdo je bude chodit kontrolovat? Kdo je bude vyhodnocovat? Jak rychle to půjde? To je řešení, které vy nabízíte.

A teď si představte, že by přišla opozice a řekla: Milá vládo, navrhujeme dotační titul, o který se přihlásí každá obec. Budete posuzovat 5 000 žádostí. Chceme, abyste to udělali rychle. Nejlépe za týden abyste to poslali. Tak byste nás poslal zcela oprávněně někam s takovým návrhem. A když to vymyslí vaše ministryně, tak vy to ještě, pane premiére, hájíte.

Tak abychom ta hlasování měli komplet, pane zpravodaji, já bych načel pro pořádek na mikrofon návrh usnesení. Pak navrhuji procedurálně, aby se nejdřív hlasovalo o tom prvním návrhu, to znamená 1 100 a 600 korun. Já navrhuji, aby Poslanecká sněmovna vyzvala vládu, aby do 3. června představila řešení, kterým kompenzuje ušlé příjmy z toho kompenzačního bonusu obcím a krajům v minimální výši 1 000 korun na občana obce a 400 korun na občana kraje. Do 3. 6. aby to představila. Vláda to opravdu může, když bude vůle, stihnout v pondělí. Myslím, že

dokonce i bez rozpravy. Klidně to dejte do bloku s rozpravou, do půl hodiny to máte hotovo a starostové budou spokojeni.

Proč to dělat složitě? Já jsem pořád nepochopil, proč dotační titul. Proč to nedělat jednoduše, když říkáte, že to mají dostat všichni?

A k debatě o rozpočtovém určení daní – a byl jsem v té době za naši politickou stranu hlavní vyjednávač. A nebylo to jednoduché. Můj stranický kolega pan docent Svoboda byl primátor Prahy a změnou RUD Praha přišla takhle našim hlasováním o 20 miliard. Roman Onderka byl primátor Brna v koalici s ODS. Jeho náměstci z ODS za mnou jezdili a říkali – tolik peněz chcete vzít Brnu? Přesto jsme měli odvahu a prosadili jsme to. A dneska nikdo z těch starostů nevolá po změně rozpočtového určení daní. Platí to osm let a trefili jsme to. Byl to těžký politický kompromis. Nebyla na to jednoduchá debata ani uvnitř vládní koalice, ani v Poslanecké sněmovně, ani uvnitř politických stran, protože samozřejmě každý starosta chce nejvíc pro sebe, to je legitimní snaha každého starosty, ale trefili jsme to. Zeptejte se starostů. Taková ta křivka, kterou si všichni pamatují, U nebo J, je pryč. Vyřešili jsme to. Vyřešili jsme ty skoky. Dneska už starosta nemusí ubytovat tři občany, aby překonal hranici 30 000, jak se to dřív dělalo, protože pak se najednou platilo za každého víc, nejenom za to, co bylo přes tu hranici.

Tohle všechno jsme vyřešili, funguje to, tak do toho nesahejme. Máme tady 10,5 miliardy, které potřebují obce. Pan premiér říká, že chce víc. Dobře, já s vámi nebudu soutěžit, nám by stačilo 10,5 miliardy. Tak jim pošlete dvanáct, když chcete dát víc. A udělejte to rychle a jednoduše. Příští týden. Bez těch dotačních titulů, jinak budete horší než v tom Bruselu. Horší. Když se na to podívám politicky – ano, možná v těch největších městech (nesroz.), ale primátor Ostravy je z ANO, ne? Myslíte, že to zašantročí, ty peníze? Těch 300 milionů, které by dostala Ostrava? Fakt si myslíte, že to váš primátor zašantročí? Že jste v Praze v opozici, to my taky, když jste vyhráli volby. Ale nemůžete se na to dívat pohledem toho, kdo konkrétně je starosta ve které obci. Fakt se na tohle takhle nemůžu dívat, protože k tomu jsou totiž ty dotační tituly, abychom vybrali podle správné politické příslušnosti toho starostu. Ten bude mít hezčí žádost, barevnější, formálně správnější, lépe analyticky zdůvodněné, proč on to zrovna použije. A co ti chudáci ostatní? Ti přijdou zkrátka. A ne že na konci roku si řekneme. To už je pozdě.

Tak já tomu fakt nerozumím a bohužel jsem nabyl dojmu ze slov pana premiéra, že vláda chce těch 10,5 miliardy vyplatit. Pokud by chtěla, tak to udělejte fakt jednoduše. Bez těch dotací. Ukažte, že jste lepší a pružnější než ty, které kritizujete, dotační tituly. Ne že, jak jste říkal, pan Brabec vymyslí jeden titul a paní Dostálová. Já bych tam použil to – ministr – ale teď cituji pana premiéra, takže berte to jako citaci. A paní Dostálová něco vymyslí. Proč, když paní ministryně financí je to schopna poslat příští týden na těch 6 250 plus 14 krajských účtů. Proč mají ti ministři něco vymýšlet? Jaký je smysl? Kromě toho, že chcete politicky vybírat, kdo dostane a kdo ne. Žádné jiné zdůvodnění v tom nemůže být. Každé zastupitelstvo si s tím poradí. Ať je tam starosta za ODS, ANO, sociální demokracii – a teď bych mohl vyjmenovat všechny strany, které jsou ve Sněmovně nebo v Senátu. Tak se ptejte těch svých.

A to, že mají velká města, jak tady slyším, jak šeptají za mnou – ano. Tak když budu mluvit o svém městě, copak divadlo je jenom pro občany konkrétního města? Nemá nějakou regionální funkci? Copak my všichni nejezdíme v metru? Možná všichni ne, ale já jezdím v metru. Které dotuje kdo? Praha. Ne stát. A když někdo přijede k nám do Opavy a jede MHD, tak taky jede za (nesroz.) jízdenku, kterou neplatí ten návštěvník, ale platí to Opava a daňoví poplatníci z Opavy. A je to tak logické. A navíc říkám, starostové se s tím vyrovnali. Poradili si s tou změnou rozpočtu, daní. Takže to není žádná cesta pořád ukazovat – ti mají hodně, a ti mají na účtě. A co? Tak líp hospodařili. Možná si šetří na nějakou investici. A vy děláte dobro. My vás za to chválíme. Ale za cizí peníze. To se to rozdává z cizího. Pětistovka denně, dvacet pětka... jak to říkala... Pěťadvacítka, říká paní ministryně. Ale není to Pěťadvacítka. Marketingově to hnutí ANO velmi ráno používá – Pěťadvacítka. Ale z těch pětadvaceti dává pětadvacet procent město a devět procent kraj. Takže není to žádná pravda. Tak uveďte do souladu realitu, pošlete jednoduše těch 10,5 miliardy, a problém vyřešen. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane předsedo, vy jste tady jenom naznačoval nějaký procedurální návrh, ale ještě nevíme, kolik bude usnesení. Něco jste říkal, že první usnesení jako první. Tak teď nevím co.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Navrhuji potom, až budeme jednat o proceduře, nejdřív návrh – tedy už zazněl. (Mpř. Okamura: To znamená paní poslankyně Vostřé?) Nezazněl, tak to tedy asi načte pan zpravodaj, ale zazněl první v rozpravě, ne formálně. Jako druhý náš návrh, který jsem přednesl a jako třetí bych poprosil o hlasování o návrhu paní poslankyně Vostřé. V logice věci mi to připadá. Já jsem připraven podpořit všechny tři, ale chci mít tu nejjednodušší a nejvelkorysejší vůči městům, pak to kompromisní, pak případně návrh, který přednesl klub KSČM. Byl bych velmi nerad, kdyby se hlasovalo naopak a vládní většina vlastně znemožnila, aby se každý z nás vyjádřil, zda chce poslat 1 100 nebo 1 000 korun na tu obec, nebo nechce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. O tom ještě se bude hlasovat. Ale teď momentíček, musíme to zrekapitulovat. Takže s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Hájek chce vystoupit, následně s přednostními právy je tady pan poslanec Martínek, Jurečka a potom pan premiér. Pan premiér mě tedy žádal, jestli kdyby to nevadilo nikomu, jestli může reagovat, ale jestli bude vadit, tak vy si vystoupíte v pořadí. Takže nyní dvě minuty – pan poslanec Josef Hájek. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý podvečer. Já se budu snažit být stručný. Reaguji tady na pana kolegu Stanjuru, který prohlásil, že nezná žádného starostu, který by byl nespokojen s rozpočtovým určením daní, takže bych ho pozval 15. června. Sdružení měst a obcí okresu Karviná pořádá setkání se starosty, kde všichni poslanci z Moravskoslezského kraje byli pozváni, takže předpokládám, pane poslanče

prostřednictvím pana předsedajícího, že přijmete toto pozvání a vyslechnete si názory starostů z hornického regionu, který se tak jako v Karlovarském, tak jako v Ústeckém kraji potýká s problémy, a vy, předpokládám, víte, s jakými problémy se v našem regionu potkáváme nebo setkáváme. To je za prvé.

Za druhé. Já jsem za svůj pracovní život zažil řadu krizových situací a vždycky ta krizová situace je nějaká výzva. Já pamatuji minulý režim, a kolik bylo v minulém režimu krajů? Jestli se dobře pamatuji, bylo sedm. Není to dneska výzva k tomu, abychom se podívali – potřebujeme 14 krajů, nebo 7? Když to fungovalo tenkrát se sedmi kraji a nebyly dálnice, tak proč to dneska nemůže fungovat v sedmi krajích? To je téma k diskusi, pojďme se o tom bavit a samozřejmě můžeme v téhle chvíli potom říct, kolik to přinese úspor úředníků, kolik to přinese úspor byrokracie atd. Takže taková troška hozená rukavice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Moment, máme tady faktickou poznámku, takže pan poslanec Martínek bude muset chvíli počkat. Já přečtu dvě omluvy a potom na faktickou půjde předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se na faktickou pan poslanec Miroslav Kalousek.

Takže paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková ruší omluvu dnes od 19 hodin a mezi 19. hodinou a půlnocí se omlouvá, do konce jednacího dne, z rodinných důvodů pan poslanec Jiří Kobza.

Takže nyní předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan premiér správně uvedl, že máme před krajskými volbami, tak pro pana poslance Hájka prostřednictvím pana místopředsedy: Poradíte panu hejtmanovi Oklešťkovi, ať si dá na svůj předvolební billboard: my, olomoucké ANO, navrhujeme začlenění Olomouckého kraje pod kraj Moravskoslezský, jak to bylo v minulém režimu, protože ušetříme. Blahopřeji! My budeme rádi, když takový billboard použijete nejenom v Olomouckém kraji, ale i v Hradci Králové, v Plzni, v Karlových Varech, v Ústí, v Liberci, všude! (Potlesk zprava.) Jen do toho! Tady vás to nic nestojí. Tak si to napište na ty billboardy! Přesvědčte své občany, že se má Olomoucký kraj a Zlínský začlenit zpátky pod Moravskoslezský. My asi budeme pro v Moravskoslezském kraji, že? To jsme oba dva. Já si pamatuji Severomoravský. Ale nevím. Ale myslím, že to je dobrý nápad. Nevím, nevidím teď pana hejtmana Oklešťka tady momentálně, teď nevím přesně, která je jeho... Navrhněte mu to a uvidíte, jestli si to na ten billboard dá, nebo ne! Já si myslím, že ne!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Miroslav Kalousek a připraví se v obecné rozpravě pan zpravodaj Tomáš Martínek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom pro pana poslance Hájka jako pamětník. Krajů nebylo sedm, ale osm. A já jsem patřil k těm, kteří v té vstupní diskuzi navrhovali konečné číslo pět. Všichni víme, že to skončilo číslem čtrnáct. Chci vás ujistit, pane kolego, a ujistíji kohokoliv dalšího, že pokud někdy v budoucnu tohle téma otevřeme, tak to nemůže skončit méně jak šestnáct. (Smích a potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych požádal poslance, aby se oslovovali mým prostřednictvím. A nyní tedy vystoupí s přednostním právem zpravodaj Tomáš Martínek. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Já bych tedy rád přečetl to usnesení, o kterém se tady už delší dobu baví, které jsme dali dohromady s rozumnějšími poslanci.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny ke kompenzaci za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výplaty kompenzačního bonusu: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. 6. 2020 připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, které samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která je způsobena kompenzačním bonusem, a to minimálně ve výši 1 100 korun obci a 600 korun kraji za každého obyvatele."

Odůvodnění: Kompenzační bonus, který je v současnosti účtován jako vratka daně z příjmů fyzických osob, ve svém důsledku ohrožuje stabilitu rozpočtu samospráv, tedy obce, kraje a hlavního města Praha, (které) jsou pro rok 2020 vystaveny nečekanému propadu příjmů. Tento propad příjmů nebyl obcím, krajům a hlavnímu městu Praze představen, prokonzultován nebo řádně projednán a zcela narušuje jistotu dotčených subjektů. Proto se navrhuje, aby podobně jako v současnosti projednávaný senátní tisk číslo 263 byla obcím, krajům a hlavnímu městu Praze poskytnuta jednorázová kompenzace ze státního rozpočtu. Obce a kraje v současné době stejně jako stát čelí výzvám, které přináší krize způsobená pandemií koronaviru, jako je program bezúročných půjček, plánovaných investic a další potřeby výdajů. Z těchto a dalších důvodů je problematické zasahovat do očekávaných příjmů. Hlavní město Praha se podle zákona o hlavním městě Praze a dále ve smyslu zákona o rozpočtovém určení považuje za kraj i obec zároveň, tedy Praze přísluší na každého obyvatele součet obou částek, celkem 1 700 za každého obyvatele. Dofinancování samospráv má mnohé výhody. Stát si především půjčuje za nižší úrok než samosprávy. Samosprávy mají často efektivnější možnost investování do připravených projektů, což může být důležité pro obnovení ekonomiky po konci opatření souvisejících s koronavirovou nákazou.

Pak bych tu ještě krátce zareagoval na to, co padlo v rozpravě například o tom, že by nemuselo být takové dorovnání férové. Naopak, poněvadž je zde stanovena částka na obyvatele bez ohledu na velikost města, tak toto usnesení právě pomáhá především těm nejmenším, protože ti dostanou více, než standardně dostávají z rozpočtového určení daní. Takže toto je velice přátelské, přívětivé právě pro ty menší obce. Kromě toho bych dodal, že například podle našich výpočtů, i kdyby bylo

toto usnesení přijato a realizovalo by se, tak hlavní město Praha by stejně doplácelo na kompenzační bonus zhruba miliardu. Takže si nemyslím, že to je něco, co by bylo proti tomu, abychom tady házeli klacky pod nohy obcím, městům a dalším. Já myslím, že tady je plno rozumných poslanců, kteří vědí, že právě ty projekty, které mají připraveny obce, a financování obcí je tak důležitá věc, že si myslím, že by to měli podpořit a umožnit realizaci těchto projektů než nějakým dotačním programem, nějakou formou medvěda apod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych požádal poslance, co tady načítají v obecné rozpravě usnesení, aby se k němu minimálně přihlásili, když ne tedy zopakovali, ještě v podrobné rozpravě. Ano? V podrobné rozpravě je potřeba minimálně se přihlásit.

Takže nyní s přednostním právem pan poslanec Marian Jurečka a připraví se pan premiér Andrej Babiš. Zatím poslední dvě přihlášky, co tady mám. (Posl. Veselý též avizuje přihlášku.) Přednostní? Po? V obecné rozpravě. Protože jinak máte ještě právo závěrečného slova. Tak prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, já musím říci, že my určitě v Olomouci nikam pod Ostravu nechceme, my v tom máme jasno. O čem si můžeme rozhodnout na Hané, o tom si tam rádi rozhodneme.

Ale já bych tady navázal na pana premiéra. On když tady nebyl, tak já jsem tady zmiňoval jeho osobní citaci, kterou řekl zhruba před měsícem a půl: "Ministerstvo ani vláda v tuto chvíli rozhodně nebude navrhopvat žádnou úpravu rozpočtového určení daní v neprospěch územních samospráv," což je doposud pravda. "Obce a kraje se tak nemusí obávat o své zákonem dané příjmy," což už pravda není. To je to, o čem tady vedeme tu debatu.

A není pravda, že se na to tady neupozorňovalo před dvěma týdny. Upozorňovalo, byl tady ten pozměňovací návrh, a já se tedy jménem těch starostů, a KDU-ČSL má nejvíc komunálních politiků v zemi, nejvíc starostů a místostarostů, tak se, pane premiére, ptám, když tady před měsícem a půl z vašich úst zazněla věta "obce a kraje se tak nemusí obávat o své zákonem dané příjmy", jaká je garance, že když tady z vašich úst zaznělo, že nějakým způsobem těmi dotacemi se to vyrovná, tak jak se to udělá?

A mám ještě otázky. Konkrétně když budete vystupovat, tak byste mohl zodpovědět, prosím pěkně. Já neznám dotaci z žádného ministerstva, která by neměla kofinancování. Každá dotace, kterou ministerstva dávají, má kofinancování. Tak mně prosím pěkně zkuste říct, a hlavně těm starostům, kde na tu dotaci, kterou budete dávat, a kde podstatou bude to kofinancování, kde ty města, obce na to dokážou vzít ty finanční prostředky, které se jim teď berou.

A mimochodem já se necítím být ve střetu zájmů. Já u nás v obci nejsem v komunálním zastupitelstvu. Ale hájím tu obec. Žiji tam. Jsem poslanec, který hájí svůj region a hájí zájmy občanů této země. Není to ve střetu zájmů. To když budeme

příště hlasovat o zákonech o vodovodech a kanalizacích nebo o zákonech o městech a obcích, budeme hlásit střety zájmů tady?

A jenom se pojďme podívat na ty částky, když tady zazněla ta pozvánka do Karviné. Tak potom vyřídíte, pane poslanče Hájků, v Karviné, tento kompenzační bonus, pokud nebude vyřešen, tak jenom pro město Karviná je to minus 44 milionů korun. Pro město Ostrava je to minus 420 milionů korun. Pro město Olomouc, opět nejsem ve střetu zájmů, je tam primátor za hnutí ANO, je to minus 92 milionů korun. V městě Olomouci v tento okamžik pozastavili investiční projekt na prodloužení tramvajové trati, který má mít kofinancování z městských rozpočtů pouze 15 %. Přesto to město na to nemá a tenhle projekt zatím pozastavuje. A mohl bych takhle pokračovat. Je to město, které třeba za 230 milionů korun nese náklady na divadlo a na filharmonii. Jako jediné město v zemi. A já v tom městě nežiji, ale jsem v tom regionu. Ale minimálně i kdybych nebyl ani z toho regionu, tak jako poslanci mně to není jedno, jaký to bude mít dopad na toto dané město.

Tak prosím vás pěkně, já jsem přesvědčen, že tady to řešení lze najít. Že nemusíme hledat ani přes složité dotační tituly, které budou znamenat další a další počty administrací. Tak zkuste, prosím pěkně, vzít rozum do hrsti a najít jednoduché řešení. Buď je to to, že se podpoří senátní návrh, návrh senátní vratka, anebo se podpoří ta varianta 1 000 nebo 1 100 korun na jednoho obyvatele v obci a 400 nebo 500 korun na obyvatele kraje. Ale prosím pěkně, já to říkám jako obywatel malé obce, nedělejme rozdíl mezi tím, jestli to bude obec do tří tisíc obyvatel, nebo nad tři tisíce obyvatel. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana premiéra Andreje Babiše a připraví se navrhovatel pan poslanec Ondřej Veselý. Tak, pane premiére, máte slovo. Tak prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže děkuji za slovo. No, já tady moc často nevystupuji, protože vždycky dospěju k názoru, že je to vlastně zbytečné. Protože jste mě vyzvali, abych vystoupil, já jsem vystoupil, já myslím velice konkrétně.

(Mluví k poslancům Jurečkovi.) A to, co tady předvádíte, to je úplně neuvěřitelné. Takže vy vlastně říkáte, že ty dotační systémy na ty školy, co tady paní poslankyně Kovářová, ona mi dala tehdy ten tip, v listopadu 2013, když ji Kalousek nechtěl dát ty peníze. A v červnu 2014 jsem začal s tím programem na školy, 4 miliardy, asi 200 obcí. A ty mateřské školky, které jsme vyprodali za minutu v září 2008. Takže to už nemáme dělat ani školky, ani školy, ani chodníky, ani Dešťovku? Ani ty dotace na kotle? To všechno zrušíme teďka. Nebudeme dělat žádné dotace. Jo?

Takže to RUD, které se nezměnilo, teď vezmeme 10 miliard děleno 6,5 tisíce. To je kolik? Milion sedm set tisíc? Každému dáme milion sedm set tisíc? Dostanou to na účty. To je ono, to je to vaše řešení. Jo? Je to vaše řešení? (Od poslanců zprava: Ne.) Vy jste normální demagog, jako. Vy vůbec ani jste neposlouchal, co jsem tady řekl, jako.

My máme připravené peníze na převisy, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího. Na převisy. Víte, co je to převis? To je poptávka. Poptávka. A na to nebyly peníze. A já jsem jasně řekl paní ministryni Schillerové a všem ministrům, aby dali na stůl, co potřebují. Pan ministr Toman, Brabec. Dva a půl miliardy na kanalizace. Tak to zrušíme. Nedáme jim na kanalizace, těm malým. Ne? Nedáme. Nebo jak si to představujete? Já vám nerozumím. Takže zrušíme veškeré dotační tituly historicky, které tady byly. Vy vlastně říkáte: tak jim nedáme nic. Každá obec dostane milion sedm set tisíc a tím je to OK. Tím je to, tím jsme skončili, jo?

No tak já, když se bavíme o těch přidělech, o tom RUD, no tak my tady máme historicky nějaké speciální koeficienty. Pamatujete na ty koeficienty? Na jednoho obyvatele? Praha 43 tisíc korun. Ostrava, Plzeň, Brno 25 tisíc korun, tam máte střet zájmů, ne? A ostatní 14 tisíc. Ti chudáci.

Zdravím starostu z Němčovic, ten má 208 obyvatel. Ten má rozpočet dva a půl milionu. Má tam bytovku za tři a půl a lávku. Má projekty za 50 milionů. Tak ty potřebují pomoc, ty malinký, ne ty veliký.

To jsem zvědav na toho Hřiba, kdy konečně začne něco dělat v tý Praze. I ten obchvat Prahy nám blokuje. (Smích v sále.) Protože už jsem mu psal dopis, ale je to marné, samozřejmě. ŘSD vykupuje, ten obchvat, pane předsedající, pane předsedo tradiční demokratické strany, který jste nepostavili. Tak my bychom ho rádi postavili kolem tý Prahy. Ale ŘSD vykupuje za tisíc pět set korun. A Hřib dává dvě stě. No tak kdo by mu to prodal? No nikdo mu to neprodá, no. Takže bylo by dobré, kdyby aspoň tohle udělal, ne, má tam 80 miliard na účtě. Teďka vytvořil ty tři restaurace tam na tom, na nábřeží, jako to je nový objev, no. Takže proč bychom měli dávat Praze milion sedm set tisíc, ne? Nebudeme jim dávat. Nebo ani Brno to nepotřebuje. Má taky na účtě balík peněz, no.

Takže těch deset miliard, které vy tady reklamujete, my je dáme. Ale jak to načítla tady paní kolegyně Vostrá, pro ty malinký do tří tisíc obyvatel. Protože ty nemají peníze. Ty velkí mají peníze. A nejsou schopni je ani utratit. Nejsou. Takže i ty koeficienty nejsou spravedlivé.

Takže ono je to zbytečné tady vlastně vystupovat. Vy jste tady profesionální řečníci, já vám gratuluju, já vás obdivuju, já bych to nedokázal. Já bych to nedokázal tak manipulovat a oblbovat lidi. (Hlasitý smích a potlesk zprava.)

Já to, pane, já to myslím vážně. A Kalousek, ten je ještě lepší, ten lže jak tiskne, ne? A snížil to RUD, snížil ho. Vzal ty prachy. A kdy byla krize, vy jste to ještě dorazili. Vzali jste prachy všem, důchodcům, státním zaměstnancům. My nebereme prachy, my jsme rvali ty prachy do lidí ještě před krizí, před virem, než přišel. Dostali balík peněz. Průměrná mzda 39 tisíc státní zaměstnanci. I ti učitelé dostali. A důchodci dostali. Všichni dostali. A dostanou i ty obce. Takže my jsme RUD nesnížili.

A dotace, prosím vás, pokud nevíte, jak fungují dotace, tak paní Dostálová vám dá školení. I Brabec, Toman a paní Kovářová vám dá školení, protože paní Kovářová ví, jak to funguje. A já jí fandím, to je moje oblíbená poslankyně. A ona chce ty školy a školky a já taky, paní Kovářová. Včera jsem psal všem ministrům, protože my to

máme tak rozdělené, Dostálová, Schillerová, Plaga, jo, aby mi napsali veškeré školy a školky, které mají stavební povolení. A paní Schillerová bude hledat na to peníze. Takže určitě se mnou souhlasíte, že ten systém je dobrý, ne? Vy jste ho zavedla, Kalousek vám nechtěl dát prachy, já teď prachy mám, já jsem je dal, my to spolu otvíráme, vy tam vždycky mluvíte, jste šťastná, já taky. (Smích v sále.) Takže použete pana, já nevím, vy jste ještě stále v topce? Nejste? Vy jste už ve STAN. Ale to nevadí. Tak zkuste to naučit tady pana kolegu, na co jsou dotace. A to podporujeme, ty nejmenší dostanou, ne? Souhlasíte, určitě? No.

Takže prosím vás jako, těch 10 miliard místo toho, abyste to rozdělili, že každý dostane milion sedm set, tak my podle toho, jak to načetla paní Vostrá, já myslím, že to všichni chceme podpořit, ty nejmenší, se soustředíme na to, abychom nahradili těch 10 miliard a abychom jim dali ještě víc a ještě ty dotace k tomu.

Takže já děkuji za pochopení. Snad jste to pochopili. A já už vystupovat nebudu, protože chápu, že teď budete vystupovat vy... a vlastně je to i celkem zbytečné, no tak... Děkuji. (Potlesk z lavic ANO a KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych teď zrekapituloval tedy vystupující, aby se neztratil přehled. Takže na faktické poznámky tady mám čtyři poslance. Já vás tedy vyjmenuji rychle: Stanjura, Výborný, Kalousek, Kovářová. Dále s přednostním právem se přihlásil ještě před pana navrhovatele pan poslanec Ivan Bartoš a předsedkyně TOP 09 Adamová Pekarová. Potom je tady navrhovatel pan poslanec Ondřej Veselý.

Takže půjdeme ty faktické, pan poslanec Stanjura, dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu věřím, že Andrej Babiš zná systém dotací. Souhlasím. Tesat do kamene dotace pro ty nejmenší. Včera vláda rozhodla, že se bude soudit, že taková ta malinkatá firma Agrofert nedostala, nedej bože, čtyři desetiny promile jejich ročních dotací. Zhruba 2 miliardy, čerpám z výroční zprávy vaší bývalé firmy, jak rád říkáte. To je ta malá firma, která se (nesrozumitelné).

Pan premiér fakt nerozumí česky. My řekneme, že má dostat každá obec podle počtu obyvatel, a on tu částku vydělí počtem obcí. Protože pan premiér se domnívá, že v České republice je 6 200 obcí a každá má stejný počet obyvatel. Pak by jeho argument byl logický. My jsme řekli podle počtu obyvatel. Takže ten pan starosta by dostal 208 tisíc příští týden, o kterém jste mluvil. Určitě by si s nimi poradil lépe než vy, pane premiére. A vy mu je nechcete poslat. Takže takhle to je jednoduché matematicky. Ne to dělit počtem obcí, ale podle počtu obyvatel.

Já už jsem předtím říkal, neposuzujme podle konkrétních primátorů a starostů, která obec se nám líbí více než ne, nebo méně. Panu premiérovi to je prostě zbytečné vysvětlovat. On říká, že je zbytečné vystupovat, no on to nechápe. Já jsem nenavrhol zrušit všechny dotační tituly. Já jsem říkal, nezavádějte nové na těch 10,5 miliardy. A vy jak pohádky ovčí babičky začnete úplně o něčem a jiném, a vaši

poslanci vám ještě tleskají. Tak oni nás neposlouchají. Podle počtu obyvatel není vydělením 10,5 miliardy počtem obcí, pane premiére. To je matematicky úplně něco jiného. A určitě jste větší expert na dotace než já. To já vám přiznávám.

Ale držte se v praktické politice toho, že ti malí mají dostat. Představme si, jaká je jiná pozice České republiky pro příští programovací období? Nesmí přijít o dotace ti velcí. Říká pan premiér, který říká: My chceme hlavně na ty malé. Takhle to totiž funguje. Takže ta ironie je úplně zbytečná od pana premiéra. (Upozornění na čas.) Já jsem reagoval naprosto klidně, věčně. (Čas!) A chtěl jsem, ať se to stane podle počtu (Čas!) – já vím – podle počtu obyvatel.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak prosím o dodržování času. Jednu krátkou větu ano, ale už ne souvislé věty. Prosím. (Smích a pobavení v sále.) Dvě minuty, pardon. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: To jsem rád. Děkuji pěkně, vážený pane místopředsedo. Vážený pane premiére, tak já se přiznám, že nechci hodnotit to, jestli vaše vystoupení je hodno této Sněmovny, nebo jestli se spíš blíží do nějaké 4. cenové skupiny. Mně vadí to, jakým způsobem tady se ironicky obrácíte na některé kolegy a kolegyně, a to i z jiných politických stran.

Ale musím říct, že jestli něčím jste mistr, když vás tady pochválil kolega Stanjura za to, že rozumíte dotační politice, tak je to ještě jedna věc, a to je vytvářet kouřovou clonu. To umíte skutečně naprosto geniálně. My se tady bavíme o kompenzačním bonusu, bavíme se o dopadu na rozpočty obcí, měst a krajů, a vy tady to odkloníte úplně někam jinam, k tomu, jak skvěle poskytujete dotace těm obcím, případně k rozpočtovému určení daní. Ale o tom opravdu tady ta debata, diskuze není. My vás už tady už čtyři hodiny vyzýváme k tomu, přijďte tady k tomu pultu, na tady ty dva mikrofony řekněte: Zítra vláda ty peníze, o které přijde obec, kraj, město, jim pošle. Dělá to nějakých – padalo to tady opakovaně – 15 miliard. My to zítra schválíme a jdeme od toho. Je to tak jednoduché. Tak jednoduché. A vy tady začnete mlžit, že dotační politika, jak to skvěle vaši ministři umí apod. Případně ještě začnete zabíhat do rozpočtového určení daní. O tom to opravdu není.

Přijďte sem, potvrďte: Ano, obce, města to dostanou a umí si s tím poradit. Samozřejmě se to vůbec nedotýká nějaké další dotační politiky. Samozřejmě že ty malé obce ty dotace budou využívat, i ty další. Tady se bavíme o kompenzaci za kompenzační bonus. Sice už je to trošku slovní hříčka, ale je to tak. Tak pojdte sem, řekněte to, jdeme od toho. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Miroslav Kalousek a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, máte dvě minuty. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Tak ne že by s vámi nebyla sranda, pane premiére. A ku zoufání je, že takhle skutečně mluví a argumentuje předseda vlády České republiky. Vy jste mluvil o něčem úplně jiném než my. Já to pro jistotu zkusím ještě jednou.

Rozpočet každé obce, jeho příjmy, se skládají ze dvou částí. Ta první část jsou její vlastní autonomní příjmy z místních poplatků, z jejich hospodaření a především ze sdílených daní. Ty sdílené daně jsou tři. DPH, daň z příjmu právnických osob, daň z příjmu fyzických osob. A to jsou jejich autonomní příjmy. Vedle toho se každá obec samozřejmě uchází o nějaké dotace, kde je, jak všichni víme, převis a vždycky bude převis, protože tam vždycky bude převis poptávky nad nabídkou, jak už to u rozpočtových peněz bývá.

A my jsme přeci nic neřekli o tom, že chceme zrušit dotační systém pro ty obce, tu druhou část těch jejich příjmů. Ale my zásadně protestujeme proti tomu, abyste sebral z té první části, z těch autonomních příjmů, z těch sdílených daní a udělal z toho dotační titul. Protože i kdybyste to udělali férově a vrátili těm obcím to, co jste sebrali, tak jste neudělali nic jiného, než že jste posílili centrální moc nad demokraticky zvolenými samosprávami nad únosnou úroveň. Prostě nesahejte obcím na jejich autonomní příjmy!

Co se týče dotační politiky, tam vždycky bude převis poptávky nad nabídkou. S tím nic neuděláme. Ale vy jim berete jejich autonomní příjmy, tak si to proboha už jednou uvědomte! Mluvíte o něčem jiném!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení na faktickou poznámku paní poslankyni Věru Kovářovou a v obecné rozpravě se připraví předseda Pirátů Ivan Bartoš. Prosím, vaše dvě minuty, máte slovo, paní poslankyně. (V sále silný hluk.)

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, tak už jsme tady slyšeli –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A já vás prosím o klid!

Poslankyně Věra Kovářová: Už jsme tady mnohokrát slyšeli, že politiku dělat nechcete. Nechcete dělat politiku? No, my ano, protože politika je služba pro lidi. Ale co by vám šlo, tak to je demagogie. Říkáte, že je tady zbytečně hovořit. Vždyť jste nemusel zbytečně hovořit. Stačilo říci dvě věty. Obcím dáme, každé obci na obyvatele 1 000 korun, kraji 400 korun na obyvatele, pošleme to tehdy a tehdy, a mohl jste skončit.

A omlouvám se teď kolegům, ale musím si tady přihrát polivčičku s těmi školami. Tak jsem tedy na to zvědavá, kolik na ty školy dáte. Dali jsme vám seznam, už žádný nemusíte shánět, kde byly školy a školky za 9 miliard, tak to můžete využít. Ovšem na letošní rok jste neschválili 300 milionů ani na školky, ani na školy, protože, jak tvrdili vaši kolegové z poslaneckého klubu a i vy sám, že by to zruinovalo rozpočet.

Takže prosím pěkně, jak chcete teď dávat další peníze na školy? Pokud se rozhodnete, že tomu tak nebude a že ten rozpočet pro školy rádi zruinujete, a školky, tak já to jenom podpořím. Protože školy a školky, to není ani pro mě, ani pro vás, ale to je pro ty občany, pro jejich děti, pro rodiče, nemají kam dávat děti. Takže pane premiére, doufám, že tady budete na interpelacích, abychom si o tom tady spolu pošpítali veřejně, jak to s těmi školami a školkami bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení předsedu Pirátů Ivana Bartoše. A přečtu jenom pořadí, než pan předseda dorazí. Takže potom bude následovat paní předsedkyně Adamová Pekarová, pan předseda Rakušan a premiér Andrej Babiš. Tak prosím, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěl reagovat na vystoupení pana premiéra Babiše, a to v několika rovinách. Já jsem měl možnost se teď bavit s některými diplomaty, kteří jsou v České republice, kteří se koukají na ta velká čísla a říkají: Hele a vy to zvládáte docela dobře. Jo navenek to vypadá dobře. No proč? Protože ta zátěž, která vznikla složitým obdobím koronakrizy, se prostě distribuuje na ta všechna další patra, která následně potom nesou tu finanční zátěž, zatímco pan premiér Babiš může říkat: My jsme to celé zvládli.

Spousta otázek zvládnutí krize ale je, že jedni občané dluží druhým občanům, jedni dluží někde na nájemném, někomu se to odkládá, a nakonec to všichni zaplatí. A pan premiér bude moci říct, my jsme to celé zvládli. A tímto způsobem, kde se skutečně hovoří o tom, že budou mít ministerstva nějaké dotační tituly, kterými vrátí prakticky obci peníze, které tímto návrhem berou, bude moci zaznít co? My tam čpeme peníze, my tam futrujeme peníze. Budou moci vystupovat ministři a říkat: vymysleli jsme skvělý program na výstavbu.

Já jsem teď schvaloval nějaké výsledky z Ministerstva pro místní rozvoj a výboru pro veřejnou správu a byli tam zástupci Ministerstva pro místní rozvoj a bavili jsme se, kolik těch smluv na tu výstavbu bylo uzavřeno v minulém roce. Teď se tam přilévají nějaké peníze. V čem je problém, proč to ty obce nemohou zpracovat? Protože je to náročné a zrovna výstavba jsou poměrně velké projekty, tedy investiční, a ani tam se ty žádosti směrem dotačními tituly nedají takto jednoduše zpracovávat.

Proto my jsme o tu přímou pomoc a podporujeme i tu senátní verzi z toho důvodu, že skutečně tohle není otázka toho, aby jednotliví ministři vystupovali na tiskovkách s různými marketingovými hesly Pětadvacítka, výstavba a hnutí ANO dělalo tady skrze své ministry – nebo někteří tedy nejsou členy hnutí – velkou šou, aby potom složitě administrativně vracelo peníze. Protože o nic jiného než o ty tiskovky a o tu prezentaci ministrů vlády Andreje Babiše nejde.

A druhá věc, a omluvte mě, navážu možná i na nějaké předřečníky. Já jsem v životě nevěřil, že se jako relativně ještě mladý člověk, který má rád legraci a který není žádný suchar, budu ze své pozice snažit dovychovat trochu pana premiéra České republiky, v tuto chvíli tedy pana premiéra Babiše. Já zvládnou, když je někdo dobrý

řečník a má dobrou formu. Anebo není dobrý řečník, ale ta jeho řeč má nějaký obsah. Jedno nás pobaví, druhé nás poučí. Já jsem u pana premiéra tedy neviděl ani formu, ani obsah.

Nechápu, jak se premiér České republiky zde může jako ležérně, jako někde v hospodě, opřít o stůl a takhle si tady s poslancema povídat, házet tady nesmysly, tu nakopnout Prahu, tu nakopnout nějakého starostu. Já jsem přemýšlel – já jsem se tady minule trochu zastával pana Ferjenčíka, protože to chování ministrů vlády Andreje Babiše tady zažíváme poměrně často. Vy máte nějaké speciální kurzy na to, trénujete to nějakým způsobem? Já říkám ten obsah, dobře. Ale prostě nechápu, jak premiér může k poslancům mluvit tímto způsobem, hrát si tady na jakéhosi hochštaplera.

Jednak to jsou tedy peníze daňových poplatníků. To nefutruje vláda. I peníze na krajích, i peníze v obcích. To vydělali občané a firmy v České republice. Prosím vás, pane premiére, chovejte se v té Poslanecké sněmovně – i když tady nechcete vystupovat – alespoň slušně, zachovejte tu formu. A mě fakt zaráží, že to musím říkat zrovna já. Ale já jsem neviděl, že by tady někdo šel do takovéhle roviny prostě žoviálnosti a urážlivého chování. To je nepředstavitelný! (Potlesk z řad poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení předsedkyni TOP 09 paní poslankyni Adamovou Pekarovou a připraví se pan poslanec Vít Rakušan. Prosím máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Možná jenom na předřečníka navážu, že i ten obsah tedy dosti konkuroval jistému Milouši Jakešovi. Alespoň mně to tedy připomínalo docela jasně. A já bych také na tu demagogii, která tady zazněla z úst pana premiéra, chtěla reagovat i samotnou výzvou, společnou výzvou vládě, kterou jste určitě obdržel, pane premiére, kde spolu s vámi tady citovaným primátorem Prahy panem Hřibem je tam připodepsán i hejtman za hnutí ANO. Je to tedy pan Bohumil Šimek. Tak tomu to běžte také vysvětlit tou formou, jakou jste to tady popisoval nám a kde jste totálně smíchal, co smíchat šlo, hrušky s jabkama, a ještě jste na to nasadil tu aroganci, která z vás doslova kypěla.

Myslím, že si to nezaslouží nejenom zastupitelé obcí, starostové, všichni ti, kteří se věnují komunální politice, ale zejména si to nezaslouží občané všech obcí a krajů, na které tady to, co tady předvádíte, dopadne zejména. To oni nebudou moci posílat děti do těch opravených škol, oni nebudou moci chodit po opravených chodnících. A ti živnostníci a firmy, kteří by díky těm investicím získali práci, ji nezískají. Běžte to taktó vysvětlit. Jednoduše, prostě takhle to bude, takhle to dopadne.

Pokud tady skutečně nepřijdete s konkrétní kompenzací, která půjde všem bez ohledu ne na to, jak vy se vyspíte nebo jak se vám kdo zalíbí, nebo kdo je právě vám lépe nakloněn, nebo kdo více zaleze do jedné části těla, ale ten, kde skutečně o ty peníze přijde, by je měl taky získat. A ne že tady budete předvádět tuto neskutečnou aroganci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní požádám o vystoupení předsedu STAN Víta Rakušana a připraví se pan premiér Andrej Babiš. Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo. Já to opravdu zkusím velmi jednoduše.

Vy jste nám nejdříve vzkázal, pane premiére, že my jsme těmi profesionálními řečníky. No, vy jste prokázal, že profesionálním řečníkem určitě nejste. Ale ukázal jste nám – a to nám prokazujete už delší dobu – že jste profesionálním demagogem, pravděpodobně s panem Prchalem na mobilním telefonu, a to se vám daří opravdu dobře.

Ale vy jste nám ještě prokázal, že nejste ani profesionálním premiérem. Vy tomu vůbec nerozumíte. Anebo to předstíráte, že tomu nerozumíte. A já tady teď zkusím apelovat na vaše stranické kolegy, pokud se nebudou bát vaší autority, aby vám starostové a hejtmani vysvětlili, co jsou příjmy města a obcí a s čím města a obce hospodaříme. Já jsem bývalý kantor a bývalý starosta, tak to zkusím hodně názorně a didakticky.

Jsou dvě hromádky. Jedna ta hromádka jsou sdílené daně, ty příjmy, které nám náleží ze zákona. Z té hromádky my si investujeme v těch městech – protože máme samosprávu – to, co zinvestovat chceme, to, co jsme slíbili našim voličům, na co jsme v našich programech vyhráli volby. A to jsou ty peníze, na které vy nám chcete sáhnout.

A potom je druhá hromádka, to jsou dotace. Administrativně nesmírně náročné, malé obce to skoro nezvládají. A vy nám zcela nesmyslně říkáte: sáhneme vám na jednu hromádku, abychom vám přisypali do druhé hromádky. A ta druhá hromádka je mnohem složitější pro čerpání peněz a v té druhé hromádce vy nám jako vláda řeknete, na co ty peníze máme určit. Protože ty dotační tituly vy na něco vypíšete. A už nám neumožníte, abychom si jako v případě té první hromádečky čerpali a investovali ty peníze do toho, co my uznáme za vhodné.

Já už nevím, jestli to lze vysvětlit jednodušeji. Jestli se vás vaši spolustraníci tak bojí, tak se zeptejte jmenovaného hejtmána Šimka nebo starostů, co tady sedí, nebo hejtmanů, kterých máte dost. Mimochodem hlasování mezi hejtmany – devět ze 14 hejtmanů, včetně například hejtmána za KSČM, říká totéž co my tady ve Sněmovně. Sáháte nám na peníze a budete tím vytvářet mnohem větší nerovnosti ve společnosti, než jaké byly doposud. Zastavíte tím lokální investice, zastavíte tím peníze pro lokální živnostníky, zastavíte tím projekty, které mají vydané stavební povolení.

Tady se vůbec nebavíme o školkách pro paní Kovářovou, která nikdy v TOP 09 nebyla, byla vždycky u Starostů a nezávislých. Tady se bavíme o tom, že chceme mít jako města, obce a kraje v České republice peníze, které nám podle zákona přináležejí a kdy my se svobodně rozhodneme, kam je budeme investovat, aniž vy byste nám řekli: budete je dávat sem, sem, sem, anebo sem. To je totiž princip administrativně složitých dotací.

A když už si tady berete do pusy ty starosty malých obcí, zajed'te do těch malých obcí a zeptejte se, kolik mají úředníků na to, aby administrovali další dotace. Už administrace těch evropských dotací jim bere valnou většinu jejich pracovního času. A vy jim přidáte další dotace. Propánajána, nechte jim peníze, které jim náleží podle rozpočtového určení daní, oni si s tím poradí, je to jednodušší, a nedávejte jim nějaké nové dotační tituly.

Já nevím, jestli jsem vám to vysvětlil dobře, protože vy v té předchozí řeči jste mluvil o úplně něčem jiném. Marketingově dobrý, Prchal má radost. Ale věcně to nestálo za nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Jan Volný a připraví se pan premiér Andrej Babiš. Prosim máte dvě minuty.

Poslanec Jan Volný: Já budu velice stručný. Jenom když jsem tady slyšel pana kolegu, je tady znova apel na to, abychom zrušili dotace pro malé obce, protože to tam nikdo neumí dělat.

Prosim vás, já jsem si vzal slovo jenom proto, že jsem chtěl reagovat na vystoupení pana kolegy Bartoše. Mrzí mě, že ho nechalo chladným – nebo tady nebyl – vystoupení pana kolegy Gazdika, když více než hlasitým hlasem přímo v extázi tady urážel naše ministryně a předváděl tady naprosto nesmyslné argumenty. To nebyly argumenty, to byla prostě extáze, a tím chtěl něco dokázat. To vás nechalo chladným prostřednictvím pana předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Václav Klaus, zatím poslední přihlášený na faktickou. Připraven je stále pan premiér. Prosim, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Vážené dámy, vážení pánové, já bych řekl naše stanovisko. Já tady sedím v lavici jako oukropeček a čekám, abych mohl občanům snížit daně a zrušit daň z nemovitosti. Vy se tady místo toho tři hodiny nebo pět hodin hádáte o nějakou věc, kdy už každý, kdo hezky mluví, promluvil. Já nejsem pánbůh ani tady učitel Sněmovny, abych hodnotil, kdo mluví hezky a kdo nehezky. Každý sdělil své stanovisko a pak se to podle počtu poslanců nějak rozhodne. Budeme tady zase do půlnoci a jedna pozitivní věc nás čeká, a to je zahájení odstranění daně z nemovitosti. Na to se velice těším. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan premiér Andrej Babiš. Prosim, máte slovo. Potom pan navrhovatel Ondřej Veselý. Jinak další přihlášku zatím nemám. Prosim, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se omlouvám panu Klausovi. Já tady nevystupuji často, víte, že sem ani moc nechodím, takže – tak dneska mě to ale baví jako, takže se omlouvám. (Směje se.)

Tak začneme od těch daní. My jsme od roku 2014 snížili daně v rozsahu 140 mld. a pokračujeme dál, daň z nabytí. No, je ten rozdíl mezi vámi a námi v tom, že vy jste něco slibovali, ODS, snížíme daně, DPH jste navyšovali. Vždycky to děláte naopak, i tu superhrubou mzdu. To je takový podvod. Nejdříve rovná daň, potom superhrubá mzda. Takže daň z nabytí, ano, to je určitě důležitá věc, protože novostavby nemají daň z nabytí, nevím proč, a staré stavby ji mají, takže to chceme změnit. No, takže ty daně – nebudu dlouhý – takže jak bylo řečeno, neumím mluvit. Pan učitel, pan Rakušan, říká, že neumím. No tak to všichni vědí.

A nejsem profesionál. To je pravda. Já nejsem v politice za peníze, posílám všechno samoživitelkám. No a tu školku, no – tu školku vlastně jsem organizoval pro pana Farského v Semilech. Tam budou mít krásnou školku za 90 milionů, myslím, jsme to organizovali. Teďka organizujeme Drahelčice, paní Kovářová. Tam budu mít za 60. A ještě teďka starostka, ona má pět dětí a chtěla, aby aspoň jedno dítě šlo do ty školky, tak to poslední, to se asi povede. A školu. Takže to všechno děláme.

No a ještě jsem zapomněl říci, že když byla ta krize a když tady tak bojujete za tu samosprávu, tak proč jste v roce 2011 jim vzali příspěvek na výkon státní správy o 16,5 %, o 1,9 mld.? My jsme ten příspěvek navyšovali. V roce 2017 9 %, 2018 5 %, 2019 10 %, pět, 2,7 mld. jsme dali navíc. No.

Takže já nevím, koho – já jsem nikoho neurážel, já se omlouvám. Já neumím mluvit, to všichni říkáte, já zase možná umím jiné věci na rozdíl od vás, takže to mluvení mi asi nejde, mluvím tak, jak jsem se to naučil.

Škoda, že pan Bartoš se nevyjádřil k tomu obchvatu Prahy, že proč ten váš primátor, když má 79 mld., blokuje obchvat Prahy. Vážený občane, blokuje primátor Prahy obchvat Prahy. A dělá všechno pro to, aby ten obchvat nebyl. No.

A pane předsedo Stanjuro, tak já teďka jsem to pochopil, jak to chcete, já jsem si to spočítal. Rozumím tomu, že Praha, Brno, Ostrava, Plzeň mají 2 150 000 obyvatel. Tyhle čtyři města mají na účtě 94 mld. a vy jim teďka chcete ještě dát více než 2 mld. Super. Takže vlastně – a ty malinký, ty nedostanou nic. Takže vlastně ty největší mají na účtech peníze, proč neinvestují, nevím, Praha, obchvat Prahy, a vlastně teďka jste to propočítal podle obyvatel, takže ty, který to de facto nepotřebují, tak ty peníze dostanou, takže teďka tomu rozumím, že těch 10 mld., o které se přišlo tím, že – vy vlastně říkáte, že nemáme dávat tomu OSVČ, těm živnostníkům ty peníze, že jim to nedáme, protože zkrátka oni jsou taky daňoví poplatníci a taky jim to jenom vracíme, takže teďka tomu rozumím, že podle obyvatel by to bylo, ty největší města, který mají ty největší koeficienty, tak by dostaly 2,2 mld. a ty ostatní asi ne.

No tak já si myslím, že by bylo spravedlivější, abychom zůstali u toho pozměňováku, a já vám tady říkám, že my ty peníze samozřejmě dodáme, kromě dotací, ano. Takže už se opakuju, tak snad jsem to už vysvětlil, já jsem váš propoččet pochopil, takže to určitě bereme na vědomí, ale my to takhle nechceme a my to chceme určitě podpořit, právě ty nejmenší, kteří to nemají.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní udělám trošku rekapitulaci, protože nevidíte na tabuli. Mám tady šest faktických poznámek. Přečtu pořadí, aby se poslanci zorientovali, kdo kdy přijde na řadu: paní poslankyně Kovářová, Fiala, Martínek, Stanjura, Čížinský, Onderka. Nyní požádám o vystoupení na faktickou poznámku paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych zareagovala na vystoupení pana premiéra, který neustále opakuje, jak zařizoval peníze na školku v Semilech. Jak jste to, pane premiére, mohl zařídít? Vždyť tato školka byla financována z fondů Evropské unie. To jste tedy mluvil do hodnocení Komise a výběrové komise?

A pro pana poslance Volného, který se tady rozčiloval na pana Gazdika. Tak takhle se to dělá. A v přímém přenosu. Dělá to váš premiér, prostřednictvím pana předsedajícího, a pan premiér je v hlavní roli, takže si potom ty špatné poznámky vůči kolegům, kteří svým způsobem mají pravdu, protože pan premiér nám to tady potvrdí, odpustíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku místopředseda Sněmovny Petr Fiala a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ona je to, vážený pane premiére, pořád stejná řečnická figura, to znamená, když se máte bavit o něčem, co dělá vaše vláda a co je potřeba udělat teď, tak se obracíte do minulosti. Já vážně přemýšlím, že uspořádám někde na akademické půdě nějaký seminář, kde se budeme zabývat historií české politiky v letech 2008 až 2013. Tam vás pozvu, protože tam budete určitě vystupovat s velmi zajímavým projevem. Ale ta historie, ke které se tady pořád vracíte, ta občanům, kteří teď řeší problémy s koronavirovou krizí, obcím a krajům, ta jim prostě vůbec nepomůže.

A vy nejste historik, vy jste – a možná amatérsky, a to já nezpochybňuji a třeba jste v tom výborný – ale vy jste předseda české vlády a máte tady nabízet řešení, a to nenabízíte. A my vás tady tři a půl hodiny tlačíme k tomu, abyste nějaké řešení řekl, abyste za vládu příslibil, že obce a kraje dostanou peníze a že to budou peníze, které budou sloužit lidem, protože obce budou schopny lépe než vy ve vašem osmibilionovém investičním seznamu obcí, budou lépe a účinněji schopny ty peníze utratit na investice, které opravdu budou sloužit lidem. Ale to se od vás nedočkáme.

A uvedu jeden příklad, jak ta vaše demagogie vypadá. Superhrubá mzda. Všichni to viděli. Viděla to obrovská spousta lidí, když jsme byli spolu v Otázkách Václava Moravce. Já jsem vám nabízel podanou ruku a smlouvu, ať se zavážeme, že tento rok společně zrušíme superhrubou mzdu. Máme na to dost hlasů. A co jste vy udělal? No prostě jste to odmítl. Tak nám tady nevykládejte pohádky a radši slibte jako předseda vlády, že něco uděláte pro obce a kraje, což znamená pro občany.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já přečtu jednu omluvu. Paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se omlouvá mezi 19.30 a 23. hodinou do konce dnešního jednání, což tedy může být až do půlnoci, z rodinných důvodů.

Nyní pan poslanec Tomáš Martínek a připraví se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Máte slovo, prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený pane premiére, já bych vás chtěl prostřednictvím pana předsedajícího požádat, abyste při svém vystoupení alespoň tady na půdě Sněmovny nelhal. Jestli jste poslouchal návrh, který jsme tu citovali, tak tam je jasně řečeno 1 100 na obyvatele obce, 600 na obyvatele kraje, na každého obyvatele kraje. Takže pokud tady říkáte, že mají nedostanou nic, tak to není pravda. Dostanou všichni, naopak všichni stejně, je to podle mě absolutně férové. A naopak ti mají dostanou víc než standardně, protože je to oproti RUD výrazně výhodnější i pro ty malé obce, nezvýhodňuje to nikoho.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vystoupí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Jan Čížinský. Tak prosím, pane předsedo, máte slovo, dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jsem rád, že po čtyřech hodinách pan premiér pochopil ten návrh 1 000 korun na hlavu, takže už to říkal pan poslanec Martínek, to znamená, pro ty malé obce by bylo přes 8 miliard podle počtu obyvatel. A ti starostové měst to nezavídí. Podle mě nebudou ukazovat na vedlejšího starostu, který má o 300 obyvatel větší obec, že dostal o 300 tisíc korun více.

Ale pan premiér vystupuje, jako by do té vlády přišel včera. – Ty koeficienty v RUD, to je hrozné, nespravedlivé! – Jak dlouho má hnutí ANO Ministerstvo financí, které má v gesci RUD? Sedm let, pane premiére! Co jste udělal s koeficienty RUD? Nic! Ani vy, ani pan ministr Pilný, ani paní ministryně Schillerová. Neudělali jste vůbec nic. Tak bych mohl pokračovat se vším, co tady kritizujete. Zrušení daně z nabytí nemovitosti. Pětkrát bylo stanovisko vlády nesouhlas, proti, nesouhlas, ostrý nesouhlas, abychom dneska – klíčovým bodem – říkal pan poslanec Chvojka – dneska to musíme projednat! Taký jste neudělali nic. Pět let. Tak bych mohl pokračovat.

Tak těch 10,5 miliard prostě pošlete, nebo řekněte, a to je taky politický postoj, že to nedáte těm městům a obcím! Ale vy se jen vykrucujete. Vy to reálně nechcete poslat. Protože kdybyste to chtěli poslat, tak to uděláte příští týden! Anebo připravíme společně zákon o kompenzačním bonusu obcím, kterým se bude kompenzovat výpadek díky kompenzačnímu bonusu OSVČ či malým s. r. o. Už ten název říká, jak je to absurdní. Ale vy nás do toho tlačíte. Kolegové v Senátu už to vlastně připravili a do měsíce ten návrh zákona máme tady. Tak nemusíme dělat nový zákon, můžeme to řešit velmi rychle exekutivně rozhodnutím vlády. A pokud se vám, pane premiére,

nelíbí koeficienty v RUD, já předtím varuju, ale pokud se vám nelíbí, tak už něco po těch sedmi letech udělejte s těmi koeficienty! Jinak o tom mlčte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Čížinského a jako poslední se připraví pan poslanec Roman Onderka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Z úst premiéra tady zazněla ohledně Prahy lež a je potřeba na to upozornit. Takže chci Sněmovnu uklidnit, že to není tak, že někdo v Praze blokuje okruh, že to je přesně naopak. Pan náměstek pro dopravu Adam Šajner, jeden z nejlepších manažerů, který měl dopravu kdy v Praze na starosti. Okruh probíhá. Pokud pan premiér bude chtít, nebo někdo z vlády, tak se může u pana náměstka objednat, on mu to všechno ukáže. Takže bylo by skutečně velmi smutné, kdyby tady takové lži, že někdo v Praze okruh blokuje, zaznívaly.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a jako poslední vystoupí pan poslanec Roman Onderka a připraví se pan poslanec Ondřej Veselý. Tak prosím.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, už asi podruhé tady říkáte, jaké ta velká města v České republice mají miliardy na svých účtech, jak ty malé obce mají málo peněz. No možná ono to bude asi tím, že v těch velkých městech žije trošku více občanů než v těch malých. Možná to bude asi tím, že v těch velkých městech zajišťují zaměstnanost, sportovní vyžití, kulturní vyžití, zdravotnictví a školství, které svým způsobem částečně supluje buď kraje, anebo stát. Možná vám uniklo, že třeba druhé největší město v České republice, i když s oblibou říkávám to největší, Pražáci mně odpustí, protože Praha je v tom systému kraje, zajišťuje i tu zdravotní péči, protože je vlastníkem zdravotnického zařízení, protože Brno je vlastníkem několika kulturních zařízení, jako jsou muzea a divadla, protože město Brno je zřizovatelem např. příspěvkových zařízení a předškolních a školních zařízení. A z tohoto pohledu je potřeba se na to dívat. A vyvíjet zde nějakou náladu v tom, že by zde měla být určitá závist nebo nerovnost mezi občany malých a velkých obcí, před tím bych velmi varoval. Možná můžeme rozdělovat občany v České republice politikou, svým názorem, který máme na život a na dení na té naší matičce Zemi, ale určitě ne v tom, jaké dostávají peníze a kdo tyto peníze čerpá. Až někdy přijedete do Brna do divadla a sednete si do divadla na jakékoli sedadlo v jakémkoli divadle, které zřizuje město Brno, tak si vzpomeňte na má slova. Na tom sedadle totiž je tisíc korun dotace statutárního města Brna. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek, zatím poslední faktická. A poté se tedy připraví

v obecné rozpravě s řádnou přihláškou pan poslanec Ondřej Veselý. Tak prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane kolego, pane poslanče Romane Onderko prostřednictvím pana předsedajícího, přiznám se, že mě rozesmála vaše představa, jak si pan premiér sedá na sedadlo v divadle. Ale o tom jsem mluvit nechtěl. Chtěl jsem říct, že souhlasím s vaším vystoupením a že ty nehoráznosti, které tady pan premiér říká, ale především uvádí ve společenskou realitu, může uvádět ve společenskou realitu, protože má vaši podporu. Tak mu tu podporu odepřete a snad tady začne vládnout konečně někdo rozumnější.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní mi naskočily další dvě faktické poznámky. Takže pan poslanec Stanislav Blaha a pan poslanec Patrik Nacher. Takže pan poslanec Stanislav Blaha, máte dvě minuty. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane předsedající. Už tady dlouho bojuji s takovým pokušením a nemohl jsem se tomu nakonec ubránit, abych nepoložil panu premiérovi otázku. Mě velmi zajímá, pane premiére, co považujete za spravedlivého v tom, že podpoříte obce do 3 tisíc obyvatel a všechny ostatní ne. Já v tom žádnou spravedlnost nevidím a popíšu vám to na takovém klasickém případě.

Jsem starostou města Uherské Hradiště, které má 25 tisíc obyvatel. A my mimo jiné kromě toho, že v mnoha směrech plníme i regionální funkci, protože máme velkou spádovou oblast, zřizujeme Slovácké divadlo v Uherském Hradišti. Převzali jsme ho po zániku okresních úřadů v roce 2003 a 25tisícové město dnes své příspěvkové organizaci, která má významně regionální charakter, dotuje její rozpočet částkou už přesahující 30 milionů korun. Proč jsme to udělali v roce 2003? Je to přece šílenství, aby tak malé město zřizovalo stálou kamennou divadelní scénu. No protože jsme měli příslib od státu, že nám to bude dokrývat ze státního rozpočtu. Stát na to časem zapomněl a já každý rok bojuji o to, aby někdo našemu městu pomohl. Ztrácím 30 milionů, teď mám díky kompenzačnímu bonusu přijít o dalších 20 milionů, to už je 50 milionů, které budou chybět v investicích. A vy nám tady budete povídat, že spravedlivé je podpořit obce do 3 tisíc obyvatel. To považujete za spravedlivé? Já tedy ne. A žádám od vás reakci na tento můj výstup, abych od vás slyšel odpověď, kde je teda ta spravedlnost a jestli stát je vůbec schopen našemu městu v tom pomoci, protože když se obracím na kraj, řeknou – no, to jste blázni, že to financujete, ale my vám v tom nepomůžeme, obraťte se na stát. Ministerstvo kultury v tomto směru neudělalo vůbec nic a já prostě každoročně bojuju o to, abych vrátil zpátky městu Uherské Hradiště v rozpočtu 30 milionů. A je to prostě marný boj, je to boj s větrnými mlýny (upozornění na čas), a vy tady budete povídat něco o 3 tisících a menších městech. To prostě nejde.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Martin Baxa. Dvě přihlášky tady mám zatím. Tak prosím. Dvě minuty. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkný večer. Já jsem nechtěl hovořit v tomto bodě, se přiznám, ale trochu mě nadzvedl kolega Čížinský, on to asi čekal, když řekl, že Adam Šajner je nejlepší manažer. Tak já bych řekl, že zatím nejviditelnější věcí je takové neortodoxní zavření Smetanova nábreží, a jak jsem se dneska dozvěděl, namalování cyklopruhu na D5 u sjezdu z Rozvadovské spojky. Takže já tu výzvu беру a na nejbližším zastupitelstvu si rád poslechnu, co tato koalice v Praze udělala pro ten městský okruh a jakým způsobem participuje na tom vnějším pražském. Já děkuji panu kolegovi Čížinskému a doufám, že to podpoří stejně tak agilně, jako mluví tady, i na pražském zastupitelstvu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Martin Baxa, zatím poslední přihláška na faktickou, takže pak se připraví a stále je připravený pan navrhovatel Ondřej Veselý. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, během dnešní odpolední rozpravy tady myslím dvakrát nebo třikrát také zaznělo jméno mého města, kde jsem primátorem města Plzně, a беру jako takový folklór, ale folklór nehezký, veřejné rozpravy v naší zemi to, když se bavíme o rozpočtovém určení daní, že se staví proti sobě velcí a menší, že se proti sobě staví ta velká města, města střední a obce. Bylo to tady tak odjakživa, novela zákona o rozpočtovém určení daní ty disparity trochu vyřešila.

Ale musím, pane premiére, teď reagovat na to, co jste zmínil ve svém posledním příspěvku, kde jste mluvil o tom, že máme, ta velká města, takzvaně miliardy na účtech a že neinvestujeme. Pane premiére, vy si vždycky zakládáte na tom, že říkáte, jaký máte přehled o tom, co se děje, šermujete čísly, uvádíte konkrétní data, tak vám tady chci říct, že jste tady řekl jasnou lež. Prostě naše města žádné – předpokládám, že kolegové mi to potvrdí, anebo když ne kolegové, tak to řeknu alespoň za město Plzeň – my žádné takzvaně volné miliardy na účtech nemáme, a to, pane premiére, proto, že naše město odjakživa rok co rok investuje. A mimo jiné, pane premiére, investujeme do infrastruktury, kterou nutně potřebují právě všichni ti, kteří do našeho města, stejně jako do všech těch velkých měst, jezdí. Stavíme velkou vozovnu dopravního podniku, kterou každý den využívají stovky tisíc lidí, kteří se pohybují po našem městě, nejenom občané města Plzně, ale i ti, kteří přijíždějí za prací, studenti univerzit, studenti středních škol. Investujeme do naší vodárny, která zásobuje vodou široké okolí, a tak dále.

Možná, pane premiére, nevíte tyto konkrétní investice, ale co byste určitě vědět měl, je, jakým způsobem velká města fungují, jak fungují městské aglomerace, a nevykládejte tady to, že velká města jenom berou peníze a nic nedělají, zatímco ty malé obce peníze nemají. (Předsedající upozorňuje na čas.) Já malým obcím peníze

přeji, jsou důležité, ale chci říct, že bez infrastruktury velkých měst bychom dobře fungovat nemohli.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy vystoupí pan navrhovatel Ondřej Veselý. Jste se dočkal, hodinku, dvě. Prosím. Zatím jste poslední vystupující. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji, pane předsedající. Já toho využiji, pokud budu poslední, jako závěrečného slova.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Závěrečné slovo ještě dostanete.

Poslanec Ondřej Veselý: To je jasné, ale abych potom třeba už nemusel vystupovat.

Řekl bych, že debata byla plodná. Samozřejmě jsou tady velké rozpory, nicméně v čem se shodujeme, je to, že chceme pomáhat jak OSVČ a malým s. r. o. v rámci kompenzačního bonusu, tak zároveň chceme pomoci obcím, městům a krajům, aby nepřišly o prostředky, které nutně potřebují pro svůj rozvoj a investice. Z tohoto důvodu padala různá usnesení. Já si to dovolím trochu zkomplikovat tím, že načtu i svoje usnesení, které podporují mí kolegové, se kterými jsme vlastně ten bod dnes navrhovali.

Takže navrhuji, aby bylo přijato usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby do 30. 6. 2020 připravila návrh na jednorázovou kompenzaci za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výplaty kompenzačního bonusu, a to ve výši minimálně 10 mld. korun pro obce a minimálně 6 mld. korun pro kraje". Takže tolik náš návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlednu po sále, zdali je ještě nějaký zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu tedy končím. Nyní se táži, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan navrhovatel? Nemáte zájem. Pan zpravodaj? Nemáte zájem. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobně, do které mám přihlášené tři poslance. Jako první vystoupí pan poslanec Tomáš Martínek a připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych chtěl jenom ještě jednou načíst usnesení, které jsem odůvodňoval v obecné rozpravě, a to: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. 6. 2020 připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, které samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která je způsobena kompenzačním bonusem, a to minimálně ve výši 1 100 korun obci a 600 korun kraji za každého obyvatele."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Martina Kupku. Nicméně v pořadí tady nevidím také paní poslankyni Vostrou, ale já bych vás požádal, abyste se přihlásila k usnesení v podrobné rozpravě, aby vám to nepropadlo. Prosím, poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Já si dovoluji navrhnout a načíst usnesení, o kterém jsme už mluvili, které jsme zdůvodňovali: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 3. června připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, které samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která je způsobena kompenzačním bonusem, a to minimálně ve výši 1 000 korun obci a 400 korun kraji za každého obyvatele pro financování investic a údržby majetku".

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předejte prosím panu zpravodaji usnesení, ať víme, o čem budeme hlasovat. Nyní vystoupí pan poslanec Ondřej Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Já odkazuji na svoje usnesení, ale protože bylo relativně nové, tak ho přečtu ještě jednou: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby do 30. 6. 2020 připravila návrh na jednorázovou kompenzaci za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výplaty kompenzačního bonusu, a to ve výši minimálně 10 mld. korun pro obce a minimálně 6 mld. korun pro kraje".

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám paní poslankyni Miloslavu Vostrou.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji i mně, abych se přihlásila k návrhu usnesení, který jsem tady četla v obecné rozpravě. Ale protože už uběhla nějaká doba, tak dovoluji, abych ho také zopakovala.

Ten návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o předložení

A. návrhu řešení výpadku příjmů ze sdílených daní v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 u obcí do 3 000 obyvatel;

B. návrhu finančního zajištění investičních akcí obcí a krajů v letech 2020 a 2021 v souvislosti s výpadkem daňových příjmů minimálně v rozsahu 15 mld. korun, a to v termínu do 16. 6. 2020".

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy v podrobné rozpravě už další přihlášku nemám, nicméně jenom upozorním, že pan předseda Stanjura bude muset

trošku revokovat svůj procedurální návrh, protože jste navrhoval pořadí tří usnesení, ale ona jsou čtyři. Tak jenom na to upozorňuji, že to stejně budete potom muset říct znovu. Já teď ukončím podrobnou rozpravu. Táží se, zdali je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě. Zájem nemáte. A nyní mě předseda klubu ČSSD poslanec Chvojka informoval, že tady bude žádost o pauzu.

Poslanec Jan Chvojka: Hezký večer, kolegyně a kolegové. Já bych chtěl poprosit o pauzu na klub v délce patnácti minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vaši žádosti vyhovím a sejdeme se tady ve 20.12 hodin.

(Jednání přerušeno v 19.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 20.12 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vypršel čas určený pro přestávku. (Gong.) Všechny jsem vás svolal do sálu, protože jsme ukončili jak podrobnou rozpravu, tak proběhla možnost pro závěrečná slova, takže nyní budeme muset pokračovat návrhem procedury.

Poprosil bych kolegy, aby uvolnili místo u řečnické pultíku, jinak nebudeme moci pokračovat. (Všude stojí hloučky poslanců, největší shluk je okolo premiéra před vládní lavicí.) Prosím, pánové. Pane vicepremiére. Pane předsedo. Prosím o uvolnění místa u řečnického pultíku. (Předsedající zvoní zvoncem.) Anebo si prosím požádejte o delší pauzu. (Hlouček u řečniště se rozpouští.) Děkuji.

Pane zpravodaji, chtěl bych vás požádat, abyste nás seznámil s návrhem procedury k tomuto bodu hlasování.

Poslanec Tomáš Martínek: Během podrobné rozpravy byly předneseny čtyři návrhy usnesení, přičemž bych navrhl hlasovat o nich postupně v pořadí, v jakém byly předneseny, s tím, že pokud bude přijat některý z návrhů usnesení, tak vylučuje hlasování o následujících.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Myslím, že to je procedura jednoduchá a jasná. Poprosím ještě o pořadí, v jakém byly načteny.

Poslanec Tomáš Martínek: Ano, abych připomněl to pořadí. Tak první byl návrh zpravodaje – pan poslanec Martínek. Jako druhý bychom hlasovali návrh usnesení pana poslance Kupky. Jako třetí bychom hlasovali návrh pana poslance Veselého. A jako čtvrtý bychom hlasovali o návrhu paní Vostřé. S tím, že pokud by byl vždy přijat některý z návrhů dřívějších, tak by se o dalším již nehlasovalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď je procedura myslím úplně jasná. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny ještě odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o proceduře. Vypadá to, že se nám počet přihlášených ustálil.

Pan předseda Chvojka chce ještě něco sdělit? (Ano.) K proceduře? Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jen jsem se chtěl zeptat, jestli jsem slyšel dobře, protože jsem tam ještě něco řešil s kolegy, že nemůžeme potom hlasovat ty dvě poslední procedury, nebo hlasování, to znamená, když projde třetí, tak už se nehlasuje čtvrté. Nebo jak to přesně je? Můžu požádat, abyste to zopakoval?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem to pochopil tak, že budeme hlasovat o těch návrzích postupně, jak byly předneseny, a pokud kterýkoli z nich schválíme, tak v ten moment už nebudeme hlasovat o tom zbytku.

Poslanec Tomáš Martínek: Já jsem to tak navrhoval. Pokud se domníváte, že se nevyklučují, tak... (Mnoho reakcí z pléna. Poslankyně Valachová: Třetí a čtvrté se nevyklučují.) Tak já klidně jsem schopen upgradovat návrh procedury tak, že by se vylučovaly jenom ty návrhy jedna, dva a tři, a s tím, že o čtvrtém návrhu se bude hlasovat i tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, takže je tady pozměněná procedura, která by zněla tak, že hlasujeme návrhy v pořadí Martínek, Kupka, Veselý, Vostrá, přičemž se předpokládá, že návrhy jedna až tři se mezi sebou vylučují, to znamená, pokud kterýkoli z nich bude schválen, tak o těch dalších již nehlasujeme, nicméně o návrhu paní poslankyně Vostré budeme hlasovat v každém případě, jestli jsem to řekl správně. Pokud proti tomu již není námitek, tak bychom tuto proceduru hlasovali.

Zahajuji hlasování číslo 30. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 30 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 189, proti nikdo. Jednomyslná shoda.

Prosím pana zpravodaje o přednášení jednotlivých návrhů a budeme postupně hlasovat.

Poslanec Tomáš Martínek: Jako první tu máme návrh zpravodaje – poslanec Martínek. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. 6. 2020 připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, které samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která je způsobena kompenzačním bonusem, a to minimálně ve výši 1 100 Kč obci a 600 Kč kraji za každého obyvatele."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování číslo 31. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 31 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 85, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Tomáš Martínek: Jako druhý tu je návrh poslance Kupky, který zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 3. 6. 2020 připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, které samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která je způsobena kompenzačním bonusem, a to minimálně ve výši 1 000 Kč obci a 400 Kč kraji za každého obyvatele pro financování investic a údržby majetku."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 32 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 86, proti nikdo. Ani tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Tomáš Martínek: Další je návrh poslance Veselého. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby do 30. 6. 2020 připravila návrh na jednorázovou kompenzaci za snížení daňových příjmů obcí a krajů v důsledku výplaty kompenzačního bonusu, a to ve výši minimálně 10 miliard Kč pro obce a minimálně 6 miliard Kč pro kraje."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 33 je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 96, proti nula. Návrh byl přijat.

Poslanec Tomáš Martínek: A posledním návrhem, který budeme hlasovat, je návrh paní poslankyně Vostré. "Poslanecká sněmovna žádá vládu o předložení

A. návrhu řešení výpadku příjmů ze sdílených daní v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 u obcí do 3 000 obyvatel;

B. návrhu finančního zajištění investičních akcí obcí a krajů v letech 2020 a 2021 v souvislosti s výpadkem daňových příjmů minimálně v rozsahu 15 miliard Kč."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Stanjura se hlásí k předchozímu hlasování? K tomuhle. Dobře. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych potřeboval vyjasnit a vysvětlit, o čem to usnesení vlastně je. Je to navíc, chápu to dobře? Je to usnesení, které má

kompensovat výpadek sdílených daní, které je díky sníženým daňovým příjmům republikově – pak to můžeme hlasovat zvlášť, ale nemá to žádnou souvislost s bodem číslo 5. Tak já chápu návrh usnesení. Ale než o tom budeme hlasovat, tak bych byl rád, kdyby předkladatelé nám to zdůvodnili, protože v návrhu usnesení není ani slovo o kompenzačním bonusu a o tom, že obce a kraje se na něm podílejí. Pokud je to navíc, tak já za sebe nemám problém. Pokud předkladatelé chtěli řešit kompenzační bonus, tak to napsali blbě, protože to v tom usnesení prostě není.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane předsedo, já bych nerad otevíral znovu obecnou rozpravu, nicméně dal jsem vám slovo a hlásí se další, takže prosím pana předsedu, ale jenom s přednostním právem.

Poslanec Jan Bartošek: Jenom krátce, děkuji. Jestli můžu poprosit upřesnění. Jedná se o těch 14 nebo 16 miliard, co navrhuje sociální demokracie, plus dalších 15 miliard, které navrhuje KSČ? Je to tedy v součtu dohromady 31 miliard? Rozumím tomu dobře? Jenom upřesnit, abychom věděli, o čem hlasujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Kováčik doufám upřesní.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jednak směřem k předřečníkovi panu kolegovi Bartoškovi prostřednictvím pana předsedajícího. Žádná KSČ tady není, je tady KSČM!

Jednak prosím pěkně, připadá mi velmi neobvyklé a při jiných příležitostech se také i někteří z těch, kteří tady bezprostředně přede mnou mluvili, ohrazují, když uprostřed hlasování se znovu otevírá diskuse a vede se diskuse. Takže můžete vyjádřit hlasováním, ale nemyslím si, že by bylo dobře otevírat diskusi. Ledaže by snad některý z ministrů chtěl vystoupit a otevřel rozpravu znovu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan předseda Stanjura se opět hlásí s přednostním právem. Já budu dobrota sama, ale prosím o stručnost a krátkost!

Poslanec Zbyněk Stanjura: No to mě motivuje k tomu, abych nebyl stručný a krátký! Taková poznámka, pane místopředsedo, je úplně nemístná. Za prvé diskuse není, ale ti, kteří mají přednostní právo, vystoupit mohou podle jednacího řádu.

A mně to fakt není jasné! To není, že bych argumentoval pro nebo proti tomu návrhu, to bych se vracel do diskuse. Já jsem to pochopil úplně přesně jako pan poslanec pan předseda Bartošek, že to je dalších plus 15. My jsme tak odvážní nebyli, ale chtěl jsem se jenom ujistit u předkladatelů, že je to tak myšleno. Protože není to alternativa k tomu, co navrhl pan poslanec Veselý, co jsme před chvílí schválili. To bychom o tom nemohli ani hlasovat, kdyby to byla alternativa. Takže pokud to vládní

poslanci chtějí podpořit, tak chci jenom říct, že výsledek projednávání bude lepší, než jsme čekali, bude to plus 31 miliard do rozpočtů měst, obcí a krajů. Tak odvážní jsme zdaleka nebyli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já si dovolím podotknout, že jsme na počátku schválili proceduru na požadavky tady v sále, aby tahle poslední možnost nebyla vnímána jako vylučující se s těmi ostatními. Takže hlasovat určitě budeme. Nevím, jestli pan zpravodaj to chce nějak doplnit. A pokud by to bylo potřeba nějak dál vyjasňovat, tak já bych spíš požádal o přestávku na takové vyjasnění. Děkuji.

Poslanec Tomáš Martínek: Jako zpravodaj to chápu tak, jak to tady bylo řečeno, že to je doplnění bodu 3. Takže asi víme, o čem hlasujeme. Že to je navíc.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nevím, jestli se můžeme posunout ke konečnému hlasování a jestli je potřeba znovu přečíst návrh usnesení, nebo jestli si ho všichni pamatují. K hlasování, tak prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já se velice omlouvám, ale zpochybňuji předchozí hlasování číslo 32.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Třicet dva, nebo třicet tři?

Poslanec Stanislav Grospič: Předchozí hlasování – zdržel jsem se, a na sjetině mám ano.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Takže jedná se o zpochybnění hlasování číslo 33. Tak budu muset nechat hlasovat o námitce proti hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou proti hlasování. Kdo je proti?

V hlasování číslo 34 o námitce je přihlášeno 190 poslanců a poslankyň, pro 167, proti 4. Námitka byla schválena.

My bychom měli opakovat předchozí hlasování. Takže poprosím pana zpravodaje. Je zde žádost o odhlášení, já vás odhlásím před tímto hlasováním. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. Prosím pana zpravodaje, aby nám případně zopakoval návrh usnesení, o kterém teď budeme hlasovat.

Poslanec Tomáš Martínek: Takže ještě jednou tu máme poslanecký návrh pana poslance Veselého: Poslanecká sněmovna Parlamentu... už jsem to četl, asi není nutné opakovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já teď nevím, budu doufat, že sněmovna ví, o čem budeme hlasovat. A zahajuji opakované hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 95, proti nikdo. Návrh byl přijat. (Silný potlesk poslanců v pravé části sálu, výkřiky.)

Poslanec Tomáš Martínek: A teď bychom tedy hlasovali o poslaneckém návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Mám podezření, že zde ještě bude kontrola hlasování. (Rozruch v levé části sálu.) Dám prostor ke kontrole hlasování. Pan předseda Kalousek s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, na rozdíl od některých jiných klubů já jsem si ještě dneska nevzal přestávku. Jestli chcete pokračovat v těchto praktikách, může k tomu dojít.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A pan poslanec k hlasování, prosím.

Poslanec Jan Richter: Dobrý večer. Já bych chtěl předchozí hlasování zpochybnit z toho důvodu, že kartu jsem zastrčil, ale zde mám enko. A když se podíváte na hlasování předtím, tak jsem se taky zdržel, takže není důvod tady zpochybňovat moji řeč!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nevím, jestli zazněla správně námitka, obávám se, že ne. Pan předseda Kalousek se hlásí, pan předseda Stanjura se hlásil.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane poslanče, asi budete muset ještě dodat, že zpochybňujete hlasování, aby se dalo o námitce hlasovat. Nicméně aniž bych vám chtěl sahat do svědomí, v tomhle sále jsou kamery. (Reakce ze sálu.) Musíte si být opravdu jist, že jste na svém místě byl. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec znovu.

Poslanec Jan Richter: Takže jak jsem uvedl na začátku, zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, to je námitka. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem vstřícnost sama, ale nepochopil jsem, proč je zpochybněno hlasování. To jsem fakt nepochopil. A pan poslanec tu byl dvakrát. Já nevěřím tomu, omlouvám se, nevěřím tomu, že mi nefunguje hlasovací zařízení, sedím jako pecka, nedělám nic, a až když mě přijde sprdnout předseda klubu, tak si vzpomenu, že mi to nefungovalo! Tomu fakt nevěřím! Večerníček už byl! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tomu rozumím, nicméně námitka zazněla. Pan předseda Kalousek ještě.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nezbote se, já jsem člen mandátového a imunitního výboru. Pokládám to za vážnou věc. Já žádám o třicet minut přestávky a kontroly vizuálního záznamu na kamery, zda byl skutečně pan poslanec na svém místě. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já podle všech zvyklostí této Sněmovny v tuto chvíli vyhovím. Přestávky v průběhu hlasování jsme dělali běžně. Na druhou stranu je pravda, že o námitce se má hlasovat bezprostředně. Nicméně to je vůči rozpravě. Takže vyhláší přestávku do 21.00 hodin.

Pan předseda Kalousek ještě upřesní.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, já opravdu žádám o ten kamerový záznam!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Přestávka do 21.00 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 20.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 21.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas vyhrazený pro kontrolu záznamu proběhl. Já jsem záznam získal a promítl jsem ho všem členům mandátového a imunitního výboru, které jsem sehnal v tu chvíli v sále. Mohu konstatovat ze záznamu, že pan poslanec celou dobu seděl na místě, které má vyhrazené, a případné další komentáře nechám na ostatních členech, kteří viděli záznam. Pan předseda Kalousek to tedy nebyl, ale slovo mu dám. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pan poslanec byl na svém místě. Já se vám omlouvám za půlhodinu, o kterou jsem vás zdržel, ale myslím si, že to je dobrá cena za odstranění pochybností a možné pachuti z toho, že něco nebylo v pořádku. Ale pan poslanec byl na svém místě, viděl jsem to na vlastní oči. (Potlesk všech v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A můžeme tedy pokračovat tam, kde jsme skončili, což je námitka o hlasování, která byla přednesena panem poslancem, protože mu nefungovalo hlasovací zařízení, o které nyní budeme hlasovat.

Takže zahajují hlasování o námitce proti hlasování číslo 35. Ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 36, je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 167, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Takže budeme podruhé opakovat hlasování o třetím návrhu pana poslance Veselého. A prosím pana zpravodaje, aby ho případně uvedl. Je zde žádost o odhlášení? Tak já vás všechny odhlásím. Přihlaste se, prosím, znovu svými kartami. A prosím pana zpravodaje, aby mezitím připomněl.

Poslanec Ondřej Veselý: Poněvadž už bylo přečteno, tak myslím, že není nutné opakovat. Jedná se o 10 miliard pro obce a 6 miliard pro kraje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To, věřím, stačí. A já zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 37, bylo přihlášeno 186 poslanců a poslankyň, pro 90, proti nikdo. Návrh tentokrát nebyl přijat.

Pokud nebude další kontrola hlasování, tak bych poprosil další návrh.

Poslanec Ondřej Veselý: Takže jako poslední budeme hlasovat návrh poslankyně Vostré, který zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu o předložení A. návrhu řešení výpadku příjmů ze sdílených daní v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 u obcí do 3 tisíc obyvatel; B. návrhu finančního zajištění investičních akcí obcí a krajů v letech 2020 a 2021 v souvislosti s výpadkem daňových příjmů minimálně v rozsahu 15 miliard korun.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A já zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, je přihlášeno 189 poslanců a poslankyň, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já vám děkuji. To byly všechny návrhy, pokud se nemýlím. Já děkuji navrhovateli, děkuji zpravodaji, končím projednávání tohoto bodu.

A posuneme se dál v pořadu, což je bod číslo

5.
**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb.,
o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními
v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2
/sněmovní tisk 850/2/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 850/3. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Vítám mezi námi senátorku Šárku Jelínkovou a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi uvést návrh novely zákona o kompenzačním bonusu. Jedná se o téma mimořádného významu, protože nás nečeká nic menšího... (Ministryně se obrací k předsedajícímu o zjednání klidu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, paní ministryně, situace je rozjitřená a už je pozdě. Přesto poprosím o kolegy o větší klid v sále, aby věnovali pozornost předkládanému vyjádření.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo.

Protože nás nečeká nic menšího, než rozhodování o tom, zda ti, kteří si to zaslouží a kteří to naléhavě potřebují, dostanou pomoc nebo nikoliv. Jsou to přitom často lidé, kteří jsou nyní z velké části odkázáni na pomoc státu, protože v minulých měsících se jim dostalo minimálního, nebo také vůbec žádného příjmu z jejich podnikání. Jsou to lidé, kteří nedostanou desátého ani patnáctého pravidelnou výplatu na svůj účet, ale stejně musí zaplatit složenkou, nájem, hypotéku nebo došlé faktury od dodavatelů.

Dovolím si na základě vlastních poznatků z posledních několika dnů jednoznačně říci, že snaha vytvořit z této pomoci politikum je pro postižené podnikatele jen velmi obtížně srozumitelná. Mým úkolem dnes je, abych vám vyložila všechny karty na stůl tak, jak ve skutečnosti jsou. Abyste se mohli rozhodnout s tím nejčistším svědomím. Upozorním vás na to, v čem jsou obavy nejhlasitěji prezentované pány Františkem Luklem, Stanislavem Polčákem a Janem Bartoškem přehnané. Proč si myslím, že je správné tímto zákonem právě dnes, na tomto místě, našim podnikatelům společně a spravedlivě pomoci.

Připomenu, že novela zákona o kompenzačním bonusu rozšiřuje dosah tohoto efektivního nástroje pomoci podnikatelům také na společníky vybraných společností

s ručením omezeným. Vzhledem k tomu, že na potřebnosti tohoto rozšíření panovala všeobecná shoda na půdě obou komor Parlamentu, zaměřím se pouze na klíčový pozměňovací návrh, který byl přijat Senátem a se kterým zásadně nesouhlasím.

Kompenzační bonus byl od samého počátku rozpočtově koncipován jako vratka daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, která patří mezi sdílené daně. Každému, kdo má povědomí o tom, jak funguje daňový systém a jak se v něm projevují takzvané daňové bonusy, které v právním řádu nejsou žádnou novinkou, muselo být známo, že se na dopadech vyplácení bonusu budou podílet jak státní rozpočet, tak kraje a obce. Notabene bylo to uvedeno i v důvodové zprávě, kde se hovoří o dopadu na veřejné rozpočty.

Senát nyní navrhuje, aby byl kompenzační bonus nově koncipován jako příspěvek fyzickým osobám poskytovaný ze státního rozpočtu. Tímto způsobem by se kompenzační bonus namísto daňového bonusu hrazeného z příjmové strany veřejných rozpočtů fakticky stal dotací poskytovanou z výdajové strany státního rozpočtu. A návrh Senátu použil přitom mylně, zřejmě vychází z domněnky, že pokud by nebyl kompenzační bonus výslovně označen jako dotace, bude zachován jeho daňový režim a vše bude fungovat stejně jako dosud, tak tomu ale není, a výsledek bude obdobný, jako kdyby šlo o dotaci. Není totiž podstatné, jaké označení se zvolí, ale to, že má jít namísto vratky daně o výdaj ze státního rozpočtu.

Dotací cestu poskytování kompenzačních bonusů jsme již od počátku vyhodnotili jako nevhodnou. Nejsou přitom pravdivá tvrzení, že šlo o to, aby stát mohl tímto způsobem záměrně vysát rozpočty obcí. Důvodem, proč jsme nezvolili dotační cestu, byla potřeba rychlé a efektivní pomoci podnikatelům, kdežto v tomto případě by dotační cesta neumožňovala rychlé a administrativně náročné řešení.

Představte si, že ten podnikatel, dnes OSVČ – a sami jste tady opakovaně uváděli, že to je jedna z nejučinnějších pomoci, které stát vynaložil – že by namísto čestného prohlášení a do dvou dnů peněz na účtě, maximálně do tří, vyplňoval žádost o dotaci a vlastně by procesoval pro tuto částku Pětadvacítky, ono celkově pokud by to bylo za celé období, je to 44 500, procesoval dotaci a notabene by to bylo komplikovanější než v případě daňového bonusu, a to budu mluvit ještě o dalších věcech, které jsou s tím související, zejména by to nemohla procesovat Finanční správa. Protože je nemožné z pohledu orgánů Finanční správy, kterým nebyla nikdy a není svěřena kompetence poskytování dotací a nejsou na takovou agendu ani prostě kompetenčně, ani technicky vybaveny, ale hlavně jde o tu kompetenci. A udělat z orgánu, který má za úkol mimo jiné nezávisle kontrolovat dodržování rozpočtových pravidel poskytovatele dotace, není systémové a není žádoucí. A dosavadní zkušenost aplikační praxe správnost naší volby potvrdila. Díky tomu, že je podpora vyplácena jako daňový bonus, na ni podnikatelé dosáhnou rychle a bez zbytečných průtahů, a to na rozdíl od jiných vládních programů, kde žádost i její realizace trvá delší dobu.

Finanční správa vyřizuje žádosti prakticky obratem a to z ní dělá, jak už jsem řekla, nejlépe fungující přímou podporu pro podnikatele. Není proto překvapením, že dotační cesta byla v případě kompenzačního bonusu odmítnuta i zástupci svazů a podnikatelských komor, kteří velmi plédovali za to, aby i v případě společníků

malých společností s ručením omezeným byla zvolena daňová cesta a podpora byla vyplácena formou stávajícího kompenzačního bonusu. Pokud zvažujete někteří z vás podporu novely ve znění navrženém Senátem, musím vás důrazně upozornit, že bych byla nucena, pokud by tato verze prošla – a prosím, říkám to s veškerou mírou odpovědnosti a vysvětlím to v následujícím svém vystoupení – musela bych výplatu kompenzačního bonusu okamžitě zastavit.

Senátní návrh je mimořádně problematický rovněž z právního a legislativního pohledu. Kompenzační bonus je konstruován jako negativní daň spravovaná podle daňového řádu. Oproti tomu výdaje státního rozpočtu se obecně řídí rozpočtovými pravidly, přičemž by bylo nutné analogicky použít pravidla určená pro dotace. Ta jsou ale založena na zcela odlišných procesních postupech, než je správa daní. Návrh Senátu tak vyvolává zásadní právní pochybnosti o tom, kterými pravidly by se vlastně správa kompenzačního bonusu měla napříště řídit. Vzniklá nejistota by dopadla nejen na státní orgány, ale zejména na příjemce kompenzačního bonusu, kteří vlastně by neměli jasno o tom, která jsou jejich práva a povinnosti, a tyto negativní efekty by byly prohloubeny tím, že senátní návrh chce uvedenou změnu provést zpětně ve vztahu ke kompenzačnímu bonusu, který byl již vyplacen, aniž jakkoli takový krok odůvodňuje či poskytuje právní vodítko pro postup v takové situaci. Senát doslova mění pravidla hry v jejím průběhu a vůči státu i vůči příjemcům kompenzačního bonusu se dopouští tzv. pravé retroaktivity, která je z ústavního pohledu nepřijatelná.

Takže já bych stála, Ministerstvo financí, Finanční správa, ale především by to bylo moje rozhodnutí, před obtížnou volbou, jak vůbec zákon aplikovat, zda nutit zadatele o znovupodání žádosti o dotaci, kdo by to zacosoval, protože Finanční správa by takto vlastně postupovat nemohla, jestli požadovat vyplacené prostředky zpět, protože nově by vlastně nemohly být zpětně vyplaceny. Celé tyto otázky by se vyrojily. A do doby, než by byly zodpovězeny, než bychom našli nový systém orgánů státní správy, než bychom jej vyřešili, tak by musela být výplata kompenzačního bonusu zastavena. Přijetí senátního návrhu by tak nejen paralyzovalo stávající efektivní systém vyplácení kompenzačního bonusu, ale také vytvářelo obrovské pole pro právní nejistotu a vleklé právní spory. Došlo by k narušení legitimního očekávání ze strany podnikatelů a především k vytvoření neúvodných rozdílů mezi nimi, mimo jiné podle toho, kdy o kompenzační bonus požádali.

Považuji proto za nezbytné, aby na tomto místě jednoznačně zaznělo, že v případě přijetí senátního návrhu bude nutné, a opakují to znovu, prosím, zavnímejte to, pozastavit vyplácení kompenzačního bonusu až do vyřešení všech rozpočtových a právních otázek, o kterých jsem dosud hovořila. Nalézt i za takto změněných podmínek řešení, které by nadále umožnilo poskytovat kompenzační bonus rychle, jednoduše a efektivně, by bylo nepochybně velmi obtížné a v tuto chvíli nemohu garantovat, že by se takový výsledek vůbec podařilo zajistit, už jenom proto, že tuto cestu mám za sebou se svými kolegy.

Pomyslnými rukojmími debaty o financování samospráv se bohužel stali podnikatelé postižení současnou nelehkou situací. Senát měl přitom možnost svůj postoj k otázce spolupodílu obcí a krajů řešit paralelně bez toho, aby zdržoval, nebo v případě schválení dokonce zmařil rychlou a efektivní podporu pro podnikatele,

kteřá bez legislativní nápravy procesních aspektů a novely zákona o státním rozpočtu nebude možná.

Tady bych chtěla ocenit v rámci spravedlivého přístupu, když mluvím o Senátu, postoj senátorského klubu ODS a několika dalších senátorů, kteří v rámci projednání předlohy v Senátu bojovali za takovýto konstruktivní přístup. Je to tady potřeba říct. A to, že návrh se vrátil zpět do Poslanecké sněmovny, bylo díky senátorům za KDU a hnutí STAN. Takže výsledné hlasování Senátu však svědčí o tom, že názor Senátu úplně černobílý rozhodně nebyl.

Jsem si plně vědoma dosavadní nezastupitelné role municipalit a krajů při řešení situace, která nemá v novodobé historii naší země obdoby. Chci zdůraznit, že tak jako vláda operativně přistoupila k řadě opatření, aby ochránila zdraví všech občanů a omezila šíření pandemie, samosprávy pomáhaly zajistit ochranné prostředky a přispěly úctyhodným dílem k tomu, že se podařilo šíření nákazy dostat pod kontrolu. Bezprecedentní nároky na sociální systém v důsledku růstu nezaměstnanosti a zároveň náklady na záchranné programy k udržení práce, na přímou pomoc v podobě ošetřovného, na odpuštění pojistného či na opatření k zajištění zdraví a bezpečnosti představují zase břímě, které bez váhání nese na svých bedrech stát. Spolufinancování kompenzačního bonusu ze strany obcí a krajů považují tedy za zcela legitimní, přičemž jejich náklady odpovídají jejich podílu na výnosu daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, tedy 23,58 % v případě obcí a 8,92 % v případě krajů. Z každých vyplacených 100 korun se tedy na kompenzačním bonusu podílí stát částkou ve výši cca 68 korun, obce a kraje částkou ve výši 32 korun. Je to navlas stejný klíč, podle kterého se obcím a krajům přerozdělují prostředky ze sdílených daní v době růstu inkasa daní.

Dovolte mi vyjádřit názor, že odmítat podíl samospráv na financování kompenzačního bonusu je krátkozraká politika. Bonus má totiž nejen zamezit ekonomickým ztrátám v důsledku pandemie, ale i podpořit ekonomickou aktivitu a spotřebu. Z toho přitom budou též těžit právě obecní a krajské rozpočty. Díky bonusu totiž bude pokles jejich příjmů ze sdílených daní menší, než kdyby k zavedení kompenzačního bonusu nedošlo. Podnikatelé, kterým bude přímá finanční podpora přiznána, začnou finanční prostředky utrácet. Na jedné straně tedy sice dočasně poklesnou příjmy samospráv z daní z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, ale tento výpadek se jim zároveň bude ihned kompenzovat v podobě vyšších příjmů na daní z přidané hodnoty, která patří také mezi sdílené daně, a tedy je i příjmem rozpočtů obcí a krajů, případně na daní z příjmu právnických osob. Podnikatelé díky kompenzačnímu bonusu budou moci překlenout současnou složitou situaci, pokračovat v podnikání a dál přispívat do veřejných rozpočtů.

Díky kompenzačnímu bonusu a zrušení daně z nabytí nemovitých věcí, o čemž budeme jednat později, jejímž příjemcem je pouze státní rozpočet, zůstane ekonomickým subjektům o 50,1 miliardy korun více. To při konzervativním multiplikátoru spotřeby představuje vyšší inkaso DPH o 11,5 miliardy korun. Tedy dodatečný přínos pro obce ve výši 3,5 miliardy korun, pro kraje pak 1,2 miliardy korun. Také o tyto částky je tedy možné kalkulované dopady kompenzačního bonusu

na místní rozpočty snížit. Skutečný dopad na obce se tak očekává ve výši minus 6,4 miliardy korun a na kraje ve výši minus 2,3 miliardy korun.

Zde je třeba poznamenat, že aktuální daňová predikce Ministerstva financí k 7. květnu 2020 počítá s meziročním poklesem daňových příjmů obcí cirka o 11 % a u krajů cirka o 12,6 %. Tato predikce přitom zohledňuje i dopady kompenzačního bonusu. Jedná se však pouze o krátkodobý efekt. Dlouhodobě je cílem opatření zachránit podnikání a pracovní místa a co nejrychleji je vrátit do jejich původního výkonu. Opatření tedy směřuje taktéž k tomu, aby se ve střednědobém horizontu vrátily fiskální příjmy do normálu. Nejsou proto vůbec namístě obavy o investiční projekty obcí. Mluvila o tom paní ministryně Dostálová především, takže nebudu opakovat argumenty, které z jejích úst zazněly. Ministerstvo financí si provedlo i zátěžový test, podle kterého jsou obce schopny bez vážnějších problémů zvládnout pokles z příjmů z daní až o 15 % díky stavu veřejných financí, aniž by si musely brát nové úvěry. To bych ještě ráda poznamenala.

Hospodaření územních samospráv je přitom po letech bezprecedentního růstu daňových příjmů ve výborné kondici. Jak víte, za posledních pět let vzrostly daňové příjmy obcí o 75 miliard korun, což je nárůst o 44 %, krajům potom o 25,7 miliardy, tedy o 52 %. A k tomu přispělo samozřejmě i navýšení RUD mezi lety 2016 až 2018, tedy bylo třikrát změněno rozpočtové určení daní ve prospěch obcí a krajů, tedy na úkor státního rozpočtu. Ale o tom už tady byla řeč.

I proto jsem přesvědčena, že územní samosprávy mohou bez obav realizovat rozvojové záměry předpokládané pro letošní rok. A tak jak tady bylo řečeno, znovu opakují a ujišťují vás, že jsme připraveni za tímto účelem podpořit rozpočty obcí a krajů masivními dotacemi. A jako ministryně financí jsem si vědoma, že nezadusit teď ekonomiku je zcela klíčové a tento proinvestiční přístup se nám všem nakonec vrátí. Věřím, že nalezneme v této složité době dostatek solidarity a soustředíme se na rychlou a spravedlivou pomoc naší ekonomice.

Myslím, že byly shrnuty všechny důležité informace. A je zřetelně jasné, že marketingová akce s černými vlajkami visícími z některých radnic a petice vyzývající ke shoení tohoto zákona jsou příliš nebezpečnou politickou hrou, ve které se hraje s osudy několika set tisíc zodpovědných, samostatných a podnikavých občanů České republiky. Vy všichni víte, že právě oni dnešní hlasování a dnešní jednání sledují ze všech nejpozorněji. Zástupci samospráv, kteří toto politikum za kulisy rozehráli, tady dnes převážně nejsou, nebudou hlasovat. Je to na vás, na každém z vás. A ze všech uvedených důvodů bych vás chtěla proto požádat o podporu návrhu zákona tak, jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než vyzvu dalšího řečníka, tak jsem zaznamenal v průběhu tohoto projevu, že se pan předseda Stanjura hlásil s přednostním právem, a chtěl bych se zeptat, jestli teď, nebo do rozpravy. Do rozpravy až. Děkuji. V tom případě nyní prosím, aby se slova ujala senátorka Šárka Jelínková, prosím.

Senátorka Šárka Jelínková: Hezký večer, pane předsedající, pane ministře, paní vicepremiérko, paní ministryně, páni ministři, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych zde odůvodnila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, který Senát projednal pod číslem tisku 256 dne 13. května 2020 a svým usnesením číslo 399 se rozhodl vrátit návrh Poslanecké sněmovně ve znění pozměňovacích návrhů.

Senát na tomto svém zasedání přijal dva pozměňovací návrhy k uvedenému zákonu. Začnu tím jednodušším, který rozšiřuje okruh oprávněných příjemců kompenzačního bonusu o společníky malých společností s ručeným omezením, kteří jsou zároveň dobrovolníky pečovatelské služby či pěstouny. Rozšiřujeme tedy nejen o osoby samostatně výdělečně činné, ale i společníky malých s. r. o.

Druhý pozměňovací návrh, schválený většinou přítomných senátorů na 22. schůzi Senátu dne 13. května tohoto roku, mění zcela systém vyplacení kompenzačního bonusu, který je dosud koncipován jako vratka daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti, čímž dochází k ovlivnění celostního hrubého výnosu této daně, a tím pádem i příjmu krajů, měst a obcí. Nepřímo tedy náklady na výplatu kompenzačního bonusu ponese obce, města a kraje, neboť se jim tímto sníží o příslušnou poměrnou část jejich příjem z této daně.

Připomínám, že dle zákona číslo 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní, určuje, že krajům náleží 8,92 % a obcím 23,58 % z celostátního hrubého výnosu daní z příjmu fyzických osob –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní senátorko, já vás přeruším a vyzvu sněmovnu k většímu klidu. Děkuji. Prosím pokračujte.

Senátorka Šárka Jelínková: Také děkuji, pane předsedající.

– z celostního hrubého výnosu daní z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti. Jeví se jako velmi problematické rozložení skutečných dopadů mezi jednotlivé veřejné rozpočty.

Z výše uvedeného vyplývá, že cca třetinu nákladů tohoto protikrizového opatření ponese územní samospráva. Jedná se o další výpadek příjmů cirka v řádu 5 % k již očekávaným 10 až 20 %. Územní samosprávy nemohou tento výpadek příjmů na rozdíl od státu krýt půjčkou a jediným řešením bude odložení a omezení investic. Připomínám přitom, že investice územních samospráv tvoří v jednotlivých letech až 50 % z celkových veřejných investic. Snížení veřejných investic je silně procyklické a může dále prohlubovat hospodářskou krizi, kterou si můžeme pamatovat z období roku 2009 až 2012.

Pozměňovací návrh má za cíl tuto skutečnost změnit a učinit z kompenzačního bonusu výdaj státního rozpočtu, a tím neovlivňovat sdílené daně, a tedy i příjmy krajů, měst a obcí.

Vzhledem k tomu, že část kompenzačních bonusů již byla vyplacena, je součástí návrhu článek 2 s názvem Přejícná ustanovení, který mění výdajovou kapitolu již pro vyplacené kompenzační bonusy. Skutečnost, že je kompenzační bonus postaven na principu daňového bonusu, resp. vratky daně, není pozměňovacím návrhem dotčena. Senátní vratka řeší zdroj financování, netýká se postavení žadatelů o bonus. Bylo by to řešeno v rámci převodu veřejných rozpočtů bez dopadu na žadatele.

Nyní si dovolím reagovat už na některé věci paní ministryně. Paní ministryně neuviedla jediný důvod, proč mluvíme o dotaci. Přitom není naplněna definice dotace dle rozpočtových pravidel.

Dále mluvila o zastavení výplaty kompenzačního bonusu. Předpokládám, že v případě, že se rozhodnete přijmout zákon i ve znění pozměňovacích návrhů senátních, bude paní ministryně aplikovat přijatý zákon. Kdo jiný by jej měl aplikovat v demokratickém státě? Zmrazení rychlé výplaty – dále jsme slyšeli, že k tomu dojde. To asi ano. Ale černý Petr není na straně Senátu, který přijal pozměňovací návrh, ale již na začátku tohoto řešení výplat kompenzačních bonusů potřebným podnikatelům, OSVČ, malým s. r. o. tím, že jsou zapojeny do výplatu bonusu krácením na svých příjmech města a obce.

Děkuji vám nyní za pozornost a doufám, že zvážíte návrhy Senátu a novelu podpoříte v jím navrženém znění. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezký večer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji paní senátorce za její vystoupení.

Budeme pokračovat, s tím, že bych požádal nyní pana zpravodaje, kolegu Kamala Farhana, jestli se chce vyjádřit. Není tomu tak. V tom případě mohu otevřít rozpravu. První s přednostním právem je kolega Jan Bartošek. Připraví se pan kolega Stanjura. Já slyším výkřiky ze sálu, ale je tady písemná přihláška pana kolegy Bartoška. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nejprve bych chtěl ocenit a poděkovat paní senátorce za trpělivost, že oproti Senátu vydržela celodenní jednání až do této hodiny, kdy jedná Poslanecká sněmovna.

Tento zákon je poměrně klíčový pro fungování měst a obcí, pro jejich rozpočty a také pro rozpočty krajů. Zazněly tady argumenty, že přece všichni věděli na základě jedné věty v důvodové zprávě, že se to týká veřejných rozpočtů, že se to přece bude týkat rozpočtů obcí a krajů. A tak já se ptám: Když jste přišli s tímto návrhem, paní ministryně, napsali jste alespoň slušný dopis zástupcům samospráv a řekli jste jim "milí starostové, milé starostky, milí hejtmani, přicházíme s návrhem zákona, který vám sebere 11 miliard a krajům 4 miliardy"? Vzhledem k tomu, že ten zákon nebyl projednáván jednou v Poslanecké sněmovně, ale několikrát, měli jste několik příležitostí toto téma zvednout a samosprávy informovat o tom, že se tak bude dít. Co já mám informace, tak žádný takový dopis nešel, žádný takový dotaz nešel. Z toho vyplývá jedna věc – obce ani kraje nebyly vzaty jako partneři, neptali jste se na jejich

názor, neinformovali jste je o tom, jakým způsobem to bude mít dopad do státního rozpočtu.

A na to navazuje ještě jedna věc. Dnes jste se tady předháněli se sociální demokracií a s komunisty kdo, co, jak – abych byl přesný, s KSČM, abych nebyl opravován – kdo přednesete lepší bonus a budete se tady předhánět kolik, co, jak, kdo budete kompenzovat. (Porucha zvuku.)

Omlouvám se, ty mikrofony nějak vazbí. Dá se s tím něco dělat? (Hluk a smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tady těžko. (Hluk a výkřiky v sále.)

Poslanec Jan Bartošek: Tak já odstoupím. (Směje se. Výkřiky ze sálu: To bude nejlepší.) Takovou radost vám neudělám, pouze dál od mikrofonu.

A dneska jste se předháněli, kdo tady budete kompenzovat rozpočty obcí a krajů, kolik dáte, kolik rozdáte na dotacích. Když jste tak chytří dnes, proč jste s tímhle nápadem nepřišli už před měsícem, když jste věděli, jaký bude výpadek? Proč jste nepřišli s kompenzací, abyste řekli "my víme, že o ty peníze přijdete, a tak my vám je dáme"? Dneska je to z vaší strany pouhopouhá hra. Vám o samosprávy vůbec nejde. A já jsem přesvědčen, že už když jste konstruovali tento návrh zákona, tak jste věděli, že si chcete sáhnout na peníze obcí a krajů, protože si moc dobře pamatují z předchozího volebního období, kdy pan premiér říkal "váli se jim tam peníze, to je špatně".

Takže filozofie této vlády je, jestliže jste dobrý hospodář a šetříte si peníze na budoucí časy, až bude hůř, tak se připravte na to, že přijde tato vláda, aby vám ty peníze sebrala. To je odměna této vlády pro dobré hospodáře v jejich městech.

Takže je třeba na rovinu říci, že příběh začíná v Poslanecké sněmovně, kdy já přicházím s poslaneckým návrhem a chci to řešit, a vy tento pozměňující návrh neschválíte. Poté to chce řešit Senát, a ani tehdy nepřicházíte s kompenzačním bonusem nebo s tím, abyste kompenzovali výpadek těchto rozpočtů.

A je třeba říci, že tato vláda je připravena, a z mého pohledu špatným způsobem, to řešit až na základě tlaku opozice. Této vládě jsou starostové a vedení krajů úplně ukradení. Jediné, co vás zajímá, jsou jejich peníze. O to vám jde. Oháníte se tady tím, jak moc vám jde o podnikání a o podniky a o všechno. To je úžasná logika. My vám sice peníze vezmeme, ale vlastně jich dostanete víc. Tohle bych asi potřeboval vysvětlit.

Takže jen pro ilustraci, já vám tady nechám pozdrav od starostů, například z obce Dražice u Tábora, kdy díky tomuto zákonu, jestli projde sněmovní verze, zastaví investici za 1,2 milionu. Z obce Zdikova, kde nebudou moci rekonstruovat kuchyni v základní škole. Obec Albrechtice nad Vltavou, kde díky vašemu zákonu nebudou mít peníze na čističku odpadních vod. Obec Krasovice, obec Žulová. Přečtete si to, o co všechno budete krátit rozpočty obcí. Já vám to tady nechám, paní ministryně. (Předává podklady ministryni financí.)

Jenom pro ilustraci, co se teď děje. Pan premiér si bere tato parte a říká "dejte mi to, paní ministryně, já jim ty peníze dám". To myslíte vážně, pane premiére? Jasně, takhle to myslíte vážně? Takhle vypadá dotační politika této vlády? Jako vážně? Že jako premiér si takhle něco vezme a řekne "já ty peníze rozdám, protože jsem premiér"? Takhle to fakt funguje? Pan premiér má peníze, opravdu, paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího? Pan premiér má peníze? Fakt? (Smích a výkřiky ze sálu: Má.) Má! Má, jasně. Ano, pan premiér má peníze, které předtím vezme podnikatelům na daních a obcím z jejich rozpočtů. To jsou ty peníze, které bude rozdělovat. Žádné imaginární peníze. To jsou ty peníze.

Jestliže existují dotační tituly, musí mít svá pravidla, na základě kterých se podporují jednotlivé projekty. A ne že se jeden člověk rozhodne a řekne "já mám peníze, tak je rozdám"! Tohle je dotační politika v rámci hnutí ANO? Tohle je vaše protikorupční hnutí? To myslíte vážně?

Takže skutečný důsledek, jestli schválíte sněmovní verzi, bude takový, že přiškrtnete a zadusíte ekonomiku obcí. Místo toho, aby mohly investovat, podpořit místní podnikatele a místní ekonomiku, tak budou mít za prvé pokles příjmů kvůli tomu, že ekonomika nešlape, a za druhé, že dostanou ze sdílených daní ještě méně. Takhle si představujete rozjezd ekonomiky? Já tedy ne. Konečný důsledek místo toho, abyste pomohli samosprávám, je, že všichni budeme chudí, obce i kraje, a půjdeme o žebračké holi. To je důsledek této vlády.

A byla zde argumentace z pozice paní ministryně, a já oceňuji, že to byla argumentace férová, zda to lze, nebo nelze návrhem, který schválil Senát, realizovat. Já jsem si na to nechal vypracovat posudek, který říká, že senátní návrh, tak jak je schválen, je realizovatelný. To znamená, teď je to pouze o tom, jestli chcete, nebo nechcete ožebračit města, jestli chcete, nebo nechcete podpořit místní ekonomiku, anebo jestli půjdete cestou, jak říká pan premiér: dejte mi to, já jim to rozdám. Fajn, to je vaše transparentní hnutí, protikorupční, s jasnými pravidly! Dotace na základě vlastních sympatií, příslušnosti k hnutí ANO.

A předchozí hlasování, tak jak jsme si jím tady prošli, kdy byla obětována sociální demokracie v jejich návrhu usnesení, které bylo smysluplné, to je vaše cena, kterou platíte za to, že jste v koalici, kterou podporuje KSČM. Je to také o hrdosti jedné z nejstarších parlamentních demokratických stran.

Takže za sebe říkám, máte zde možnost podpořit senátní návrh zákona, který pomáhá obcím a krajům v jejich rozpočtech, anebo sněmovní, který jde cestou dušení městských a krajských rozpočtů. A každý z vás, až se vrátíte domů a zvednete ruku tady dneska pro tu sněmovní verzi, tak až se vás lidé budou ptát, tak řekněte doma, v Brně, v Olomouci a v dalších městech, ano, já jsem podpořil to, že moje město přišlo o 6, 8, 10 a víc milionů. Tohle bude zodpovědnost vůči vašim voličům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Jan Bartošek. Ještě než dám slovo předsedovi poslaneckého klubu ODS Zbyňku Stanjurovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny od Olgy Richterové od 21.30 do 22.10 hodin.

Nyní předseda klubu ODS s přednostním právem, připraví se pan předseda Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, jestli to stihnu v tom vymezeném čase. Nejprve chci říct, že jsme se dneska na našem klubu domluvili, že chceme pauzu před závěrečným hlasováním, abychom se rozhodli, jak budeme hlasovat. To mě samozřejmě nenapadlo, že tuto větu řeknu ve 21.43 hodin. To mě skutečně nenapadlo. A omlouvám se, mé vystoupení bude poněkud delší, než jsem chtěl, a bude poněkud detailnější, protože paní ministryně – jak bych to řekl? – lakovala tu skutečnost narůžovo. Docela to odpovídá jejímu dnešnímu outfitu.

Chceme podpořit eseróčka. Správná odpověď je: konečně! Kolikrát tyto návrhy opozice vládní většina odmítla? Jeden by zaplakal, kdyby uvěřil tomu, že klíčovou starostí vlády... Paní ministryně správně řekla, to jsou lidé, kteří doposud nic nedostali. Ale či je to zodpovědnost, že nic nedostali? Těto vlády! Už při prvním projednávání kompenzačního bonusu pro živnostníky tady byly návrhy z opozice, ať to dáme i malým s. r. o. Jaké bylo stanovisko paní ministryně? Proti návrhu. Proti návrhu. Proti návrhu. Až když došly argumenty pod soustředěným tlakem celé opozice, což samozřejmě nejsou komunisté, to je jasné, to oni jenom tak jako tady na nás hrají a možná tomu věří někdo mimo Sněmovnu – víme, že to je mnohem vlivnější strana než strana pana předsedy Hamáčka. Jestli někdo potopil sociální demokracii, tak to byl její předseda – podívejte se na hlasování – a významní členové. Podívejte se, jak podporují návrh vlastního poslance. Co poslance? Místopředsedy vlastní strany! Pak mi kolegové ze socdem říkají: už nás nechte. No nenecháme. Proč jsme pět a půl hodiny debatovali? Protože jste to navrhli vy, milí kolegové ze sociální demokracie. My jsme to ocenili a podpořili. To nebyl návrh opozice.

Ale jak jsem si přečetl v jednom deníku poměrně expresivní vyjádření paní ministryně, musím říct, že zabralo aspoň na předsedu Hamáčka. Zabralo. Co socan? My chceme komunisty, říkala paní ministryně. A také to tak dopadlo. Takže nespojujte pojmy ČSSD a hrdost. To nemá žádný smysl. Každý může prohrát, to je normální, a když má soupeře, který má víc poslanců, tak to prohrává. Ale když si dáte vlastní gól, tak nám pak nefikejte nechte nás být. Vzal jste nám všem pět a půl hodiny projednávání, a výsledek je nula, protože jste uvěřili tomu titulku, který jsem se dozvěděl, aniž bych chtěl. Někdo mi ten odkaz poslal. Já jsem ho nikde nehledal. Pokud jste ho neviděli, já vám ho pak rád ukážu, abych tady nepropagoval konkrétní deník nebo konkrétní web.

Paní ministryně říká, že rukojmím se stali podnikatelé. Přesně naopak to je! Celou dobu, co jsme navrhovali kompenzovat vlastně přerušené podnikání a nulové příjmy – to, co říkala paní ministryně, v tom má naprostou pravdu, když popsala situaci –, celou dobu to navrhuje opozice. Dva měsíce. A paní ministryně si jako rukojmí vzala obce a kraje. Takže je to přesně naopak!

Ano, moji kolegové v Senátu to nepodpořili. My jsme o tom úzce debatovali i v průběhu jednání. Ty důvody jsou ryze praktické, ale bezesporu moji kolegové v Senátu ten problém znají, také navrhli návrh zákona, který to má bohužel řešit.

Když to nemůže udělat vláda jednoduše, tak to za vládu řeší Senát. Podle mých informací to prošlo prvním čtením a na nejbližší schůzi Senátu se očekává, že ten návrh zákona bude schválen, postoupen vládě a Poslanecké sněmovně.

Pět a půl hodiny jsme přesvědčovali vládu, ať to vyřeší jednoduše. Kdyby to vláda chtěla vyřešit, tak jsme měli tento návrh zákona ve sněmovní verzi schválen za tři minuty. Vládní většina, paní ministryně a hnutí ANO pod její taktovkou udělá všechno pro to, aby prošla senátní verze. Všechno pro to, přestože říká, že ta sněmovní verze – každým svým vystoupením zvyšuje šance senátní verze. Tak to prostě je. A nás zodpovědné, kteří jsme se zodpovědně k tomu postavili, i když jsme silná opozice, nejsilnější opozice, přesto jsme upřednostnili, kolegové v Senátu, racionální a věcný přístup. Ale debata s vládou není možná věcně a racionálně. Prostě my máme komunisty, my to protlačíme. A pak bude někde ukazovat prstem: to jsou oni, ono to teď nejde. K čemu máme vládu? K čemu mají občané vládu? Aby to vyřešila! Ne aby říkala, že to nejde! Já se nechci pouštět do polemiky s kolegy z KDU, jestli to jde, nebo nejde. To řešení, které jsme navrhli my, a nejenom my, ale i mnozí další, a chyběly tomu čtyři hlasy předsedy Hamáčka a tří jeho kolegů, to přece bylo jasné, problém pojmenovalo, řešilo ho a nemuseli jsme vést debatu a nemuseli jsme ohrozit princip, který funguje.

Nezaznamenal jsem na těch chvalo zpěvech, tiskových konferencích o Pětadvacítce, že by paní ministryně poděkovala starostům a krajům, že se na tom podílejí. Ani jednou! My dáváme 500 korun na den. Ale není to pravda. Proč to neříká vláda od začátku? Mnozí z nás, a já určitě vím, že od začátku to tak je, a bylo to řešení, které umožnilo, aby se nedanil podnikatelům tento příspěvek. Kdo se trochu orientuje v daňové oblasti, tak řekne, že takhle to je, že to není úplně jednoduché, vyřešit příspěvek podnikatelům, který se nebude danit. A určitě se shodneme, že je absurdní, aby stát dal někomu jakoby kompenzaci, že mu znemožnil podnikání, a pak mu to zdanil.

Tohle byla cesta za to, aby se to tak dělat nemělo. To tak je. I s přispěním expertů jsme to vyřešili a podpořili. Byli jsme to my, konkrétně já, který načel pozměňovací návrh, který od zdanění osvobodil ošetřovné od MPO. Pan ministr Havlíček na to zapomněl, a kdybychom to nechali, jak to prosadil on, tak se to bude danit. Takže jsme ukázali vstřícnost a kompetenci k tomuhle. O tom jsem mluvil. O tom zdanění jsme debatovali, my jsme měli nějaké návrhy, pak paní ministryně přišla s řešením, které jsme podpořili. Takže já bych si určitě nepřivlastňoval zásluhy jiných.

Ano, ten program funguje, funguje nejlépe ze všech, je rychlý. Mimochodem taky proto, že jsme paní ministryni přesvědčili, ona se pak přidala a její úředníci napsali ten pozměňovák, že ta žádost mohla jít mailem. Vzpomeňte si vy, členové rozpočtového výboru, jaký byl odpor původně, jak to nepůjde. A ejhle, jde to. Myslím 60 % těch žádostí přišlo mailem, je vyřešeno, což jsou statisíce. A bezesporu to tomu programu prospělo. A uznávám a děkuji paní ministryni, že její úřad připravil ten pozměňující návrh. Ale taky nebylo jednoduché to prosadit. Já si tu debatu pamatuji. Takže ten zákon není o příjmech obcí a krajů, je o podpoře živnostníků a malých s. r. o.

My bychom měli řešit jiné problémy, paní ministryně. Představme si příklad, který není vymyšlený, možná máte stejný mail: s. r. o., která má čtyři jednatele, dva manželské páry. Nedostanou nic. Místo abychom věnovali debatu i těmto detailům, aby nám neuniklo... Aspoň podle dikce zákona jim tvrdí, že nedostanou nic. Já si to myslím taky, ale nejsem vykladač toho zákona. Protože nejsou jedna rodina, jsou dvě rodiny, dva manželské páry. Není to žádný velký byznys. A výsledek je nula. O tom se máme bavit. Ne o tom, že z cizího se dobře rozdává. Protože vláda tady rozdává z cizího.

Je zajímavé... Musím se přiznat, pane premiére, že vaše Čau lidi fakt nesleduji. Fakt ne. Nikdy. Ani jednou. (Reakce z vládní lavice.) Pan premiér říká, vy jste to slyšeli, že to je chyba. No ale viděl jsem sestřih z vašeho posledního Čau lidi, kdy jste mluvil o peněžích a říkal jste: My žádné peníze nemáme, to jsou vaše peníze, daňoví poplatníci! – Pane premiére, já s vámi souhlasím. A pak říkáte: Já to zaplatím. – To nejde dohromady, že jo? Buď platí první, nebo druhé. Když jste to říkal v Čau lidi, tak to asi myslíte vážně, a pak jste možná překvapený, já s tím souhlasím, že vláda žádné svoje peníze nemá. Kterákoli vláda, nejenom tato. Ale když přijde na rozdávání, tak pan premiér na tu poučku, kterou tak dobře v tom Čau lidi řekl, zapomíná a říká: Já, dejte mi ty parte, já to tam pošlu. – Ale to nejsou vaše peníze, pane premiére. To nejsou peníze ani vlády, ani Sněmovny, ani Senátu. Jak jste správně říkal, to jsou peníze daňových poplatníků. A ten zákon je o tom, abychom podpořili některé z daňových poplatníků, kteří roky poctivě podnikali, roky platili daně a z dne na den díky opatřením, o kterých dneska nehodlám debatovat, přišli na určitou dobu o příjmem.

Kolegové v Senátu poukázali na problém, že vláda částečně rozdává z cizího. Buďme féroví, 34 % dávají kraje a obce, a tím pádem 66 % dává stát. Ale zase jsou to peníze daňových poplatníků. Ale oni si to vlastně předplatili tím, že platili daně a platí odvody, které musí platit doposud. A místo abychom to jednoduše vyřešili, tak tady 5,5 hodiny debatujeme, aby, jak řekla paní ministryně – já chci komunisty. No tak má komunisty. Má bezzubé usnesení, ze kterého se vyzuje, jak bude chtít, protože už tam má dva roky, 2020, 2021, manévrovací prostor je velmi široký. Možná vládě křivdím a příští týden pošle těch 10,5 miliardy obcím, tak příští týden pak řeknu, že jsem se spletl, a poděkuji vládě za to, že to dobře, chytře a jednoduše udělala.

Ale tak vážnou věc projednávat ve 21.54, to fakt není normální. A jestli si myslíte, že nás unavíte, že přestaneme k tomu debatovat a zvažovat argumenty pro a proti, tak jste nás za ty roky, co jsme v opozici, úplně nepoznali. Já bych řekl, že to je přesně naopak.

Paní ministryně říká – a zkusme jí věřit – když projde senátní verze, já to zastavím. Na základě čeho? Platí zákony pro všechny? I pro vládu? I pro ministra financí? I pro vládního poslance? I pro opozičního poslance? Nebo jenom pro některé? Možná má paní ministryně pravdu a z hlediska předběžné opatřnosti je skutečně lepší sněmovní verze než senátní. Ale když vláda takhle silným způsobem odmítla reálně pomoci obcím, městům a krajům, tak říkám, zvyšuje se šance na přijetí senátního návrhu zákona.

Pani ministryně ve svém úvodním slově řekla, že některé návrhy směřují proti podpoře malých s. r. o. Žádný takový jsem nezaznamenal. Nikdo v Senátu ani ve Sněmovně nenavrhl nedat bonus malým s. r. o. Naopak byly pozměňovky odmítnuté, které rozšiřovaly počty jednatelů, zvyšovaly ten bonus. Všechno bylo odmítnuto. Budiž. My jsme hlasovali pro sněmovní verzi a nemáme problém zopakovat své hlasování a znovu hlasovat pro sněmovní verzi. Ale předtím bude ještě jedno hlasování. A kdyby paní ministryně myslela vážně to, co říká, jak říkala "pokorně vás žádám a prosím, podpořte sněmovní verzi", tak 5,5 hodiny měla šanci na to, aby to zařídila. Jednoduchým vyjádřením na mikrofon. Nestalo se nic. Nic! Ani milimetr směrem k obcím. Dokonce i zkušeni starostové zapomněli. Ano, ti jsou úspěšní, 2 miliardy. Je to kvalitou projektů, nebo příslušenstvím k vládní straně? Já vím, že jsem drsný, ale tak to je, taková otázka vás napadne. Je každá obec tak úspěšná? Já myslím, že ne. 6 259 obcí krát jedna celá miliardy (?) za čtyři roky, tak to spočtete. Tolik dotačních titulů ani není v takové sumě. A potom tento úspěšný starosta ty ostatní hodí přes palubu a řekne "tak si nějak pomozte". Protože paní ministryně chce ty komunisty a ne socana. Tak pro jistotu říkají: my jsme tady taky, my někteří, a kdyžtak vás podpoříme, když bude problém. Nejenom ti komunisti, to by nestačilo, ještě čtyři socani museli být pro, aby to neprošlo.

Já jsem se neúčastnil debaty o zpochybnění hlasování, jenom vám chci říct, že to, že je někdo v sále, ještě neznamená, že má zpochybnit hlasování. To fakt neznamená. Ten člověk se může přihlásit, vědomě či nevědomě. Pokud se stane někomu z mých kolegů, že se nemůže přihlásit, okamžitě volá a většinou je hlasování prohlášeno za zmatečné. Hned v tom daném okamžiku. Ani jednou příslušný pan poslanec nepřišel s tím, že nemohl hlasovat. Až po tom školení od šéfa. Já tomu nerozumím. Já jsem ten průběh hlasování nezpochybňoval, protože jsem velkorysý, tak jsem nepodpořil v hlasování tuto námitku, protože podle mě nebyla fér vůči nám ostatním a i prohrávat se musí, a navíc tohle všechno riskovat u usnesení vůči vládě...

A já poprosím pana místopředsedu, který v tuto chvíli řídí schůzi, já mám takovou prosbu, jestli by mohl zařadit, aby aparát Poslanecké sněmovny vyjel nám všem doprovodná usnesení, která jsme v tomto volebním období přijali u jednotlivých návrhů zákonů, u jednotlivých bodů, a k tomu plnění ze strany vlády, abychom viděli, jak vážně vláda bere ta usnesení, která Sněmovna přijme, kolikrát nám vyhoví a kolikrát tím vytapetuje Strakovku. A ať to neděláme všichni, tak pane místopředsedo, já bych vás poprosil, aby to zařídil aparát Sněmovny, aby nám tu informaci příští týden v úterý na grémiu rozdali, pak ji mailem pošleme bezesporu všem členům Poslanecké sněmovny, abychom sami věděli, zda má vůbec smysl usilovat o doprovodná usnesení.

Já jsem kritický k tomu zvyku u zákonů přijímat doprovodná usnesení. Něco jiného je, když je samostatný bod a u toho se přijímají usnesení, to je úplně něco jiného. Ale už dlouhodobě vyzývám kolegy, předsedy poslaneckých klubů, abychom třeba gentlemanskou dohodou nedělali doprovodná usnesení k zákonu. Je to jenom alibi pro ty, kteří třeba hlasovali pro, nebo proti. Klíčové je to závěrečné hlasování k návrhu zákona, jestli jsem pro, nebo proti, a je úplně jedno, jestli k tomu přijmeme, jedno, dvě, tři, čtyři, pět, šest doprovodných usnesení. To si skutečně někdo, kdo si

není jistý tím, jak hlasoval, vytváří – a je jedno, jestli z vlády, nebo z opozice, říkám to obecně – vytváří si nějaké alibi, aby řekl no, ten zákon sice neprošel, já jsem ho sice nepodpořil, ale podpořil jsem doprovodné usnesení, které říká: my ty firmy z těch daňových rájů nechceme – když uvedu jeden příklad. Uzákonit jsme to nechtěli většinou vůlí, paní ministryně to nechtěla, já si to pamatuji, ale hrdinně jsme přijali doprovodné usnesení, které má samozřejmě mnohem menší váhu a mnohem menší právní relevanci, než když je to přímo v zákoně.

Takže pane místopředsedo, prosím, berte to jako oficiální žádost za náš klub, aby to aparát Sněmovny připravil a dal k dispozici všem poslancům, abychom věděli, jak vážně vláda bere usnesení, jak doprovodná k zákonům, tak ta ostatní, která vznikají v debatě. Například si vzpomenu, když jsme debatovali o sociálních službách, prošlo několik návrhů usnesení s termíny, co má vláda všechno udělat, co má udělat paní ministryně, a pak na to skoro všichni zapomenou, pak se hrozně divíme. U otázky školství a platů učitelů bylo něco podobného. Já bych tu statistiku chtěl vidět. Možná to omezí ten nešvar navrhopat a přijímat doprovodná usnesení k návrhu zákona.

Paní ministryně ocenila postoj mých kolegů v Senátu. Já s nimi v zásadě souhlasím, ale po té proběhlé debatě bych chtěl, paní ministryně, slyšet podrobnější důvody, proč to vlastně nejde, na základě kterého zákona to vlastně nejde. Předtím, než jsme přijali kompenzační bonus, taky berňáky nic nevyplácely kromě vratky nebo záloh, pokud byly vyšší, na daň z příjmu právnických nebo fyzických osob při ročním zúčtování. A zvládly to, je to třeba říct. Zvládly to. Paní ministryně to říká, i opozice chválí, je to pravda. To je program, který funguje, který ale není podporou podnikání, to si řekněme otevřeně. Má to charakter dávky v hmotné nouzi, bezesporu. Protože říct někomu, kdo nemohl podnikat, že 500 korun na den má jak na živobytí, tak na podporu podnikání – paní ministryně správně říkala: nemohli platit hypotéky, nemohli platit nájmy, nemohli platit faktury – no, za 500 korun to taky nezaplatí. Částečně jim to umožní něco zaplatit, ale určitě nezaplatí veškeré náklady. 44 000 za dva a půl měsíce – to není velká firma, která má náklady 44 000, a ten člověk taky potřebuje nějaký příjem pro rodinu, nemůže těch 44 000 dát jenom do podnikání. I když, jak říká paní ministryně spravedlnosti, měli mít vatu, že jo. Každý má v jejím pojetí vatu. Až pak říkal zcela správně pan premiér: neberte jí vážně, ona to tak nemyslela. Možná to tak nemyslela, ale řekla to tak. Měli mít vatu. Jsme to všichni slyšeli, nebo mnozí z nás, možná jsme to všichni neslyšeli.

Tak my stojíme před těžkou otázkou. My, občanští demokraté, podporujeme bonus jak pro živnostníky, tak pro s. r. o. Tuto svou vůli, že to není jenom názor, jsme projevíli jak hlasováním v Poslanecké sněmovně, přestože neprošly pozměňovací návrhy, tak vládní návrh jsme ve finálním hlasování podpořili a tak jsme to podpořili v Senátu – my jsme se mohli přidat k té většině. A ta debata nebyla jednoduchá. Myslím, že paní senátorka by to potvrdila. My tam máme dobré vztahy mezi ve Sněmovně opozičními, ale v Senátu většinovými kluby. A nestává se příliš často, že se neshodneme. Přesto naši senátoři upřednostnili zájem podnikatelů, ale současně řekli "existuje oprávněný zájem starostů, zastupitelů měst, obcí a krajů" a přišli s alternativním návrhem řešení – návrh zákona. A my jsme přišli dneska ještě s další alternativou, dokonce i pan poslanec Veselý, ten sice nenavrhopal jako my parametry

rozdělení, ale v té částce jsme se vlastně shodovali. On byl o něco velkorysejší ke krajům, možná tím, že mají pět hejtmanů, ale my jsme podpořili i těch 6 mld. pro kraje. Dokonce jsme hlasovali i pro vyšší návrh, který přednesl pan poslanec Martínek, a nechtěli jsme soutěžit: my jsme dali 1 000, Piráti 1 100, tak my navrhneme 1 200. Vedli jsme tu debatu opravdu seriózně, argumentačně, podložené, ale zcela zbytečně. Výsledek je nula – bezzubé usnesení. 15 mld. pro obce v letech 2020 a 2021. Když sečtu stávající dotační programy, tak tam těch 15 mld. bude, aniž by se cokoliv přidalo, aniž by se tam přidala jediná koruna. A vláda pak může říct: my jsme splnili, my chceme ty komunisty, tak my jsme to těm komunistům splnili. A jak říkal, pan premiér, je tady ta Dešťovka a tohle, a když to napočítám, tak těch 15 mld. to bude.

Ale v tom není spor. O tom se dneska vůbec nepřeme. Nikdo nenavrhol, ať tam ty peníze nedáme. I když pan premiér ve svém vystoupení chtěl vsugerovat veřejnosti, že jsme chtěli ty ostatní dotace zrušit. My jsme chtěli jenom jednoduchou věc, aby vláda nevymýšlela nové dotační tituly. Jsou převisy? Výborně. Pan ministr dopravy mi potvrdí a potvrdí mi to kolega pan poslanec Roman Onderka, my jsme na minulé dozorčí radě, a už je to asi čtyři nebo šest týdnů, navrhli výboru, protože dozorčí rada nemá pravomoc, aby výbor fondu převisy poslal a v těch třech programech zhruba 500 mil. A jsou to především obce, ale i kraje v těch třech programech. (V sále je hluk a velmi špatná slyšitelnost.) Já nevím, jestli se dodneška sešel výbor SFDI a vyřešil to.

Je to ložené, projekty jsou připravené. To jsou projekty, které splnily všechna kritéria. Nebavíme se o těch, které nesplnily. Jenom ta finanční čára byla někde tady. (Názorně ukazuje.) A my jsme jednomyslně i s kolegou ze sociální demokracie, i s kolegy, kteří reprezentují další politické strany, doporučili výboru – a už je to nějaký pátek, myslím, že pan poslanec Onderka mi to potvrdí. Já se můžu zeptat v této chvíli pana ministra Havlíčka, zda už to zúřadoval. Jsou tam peníze? (Ministr Havlíček: Nejsou.) Byl u toho šéf fondu. Je to jednoduché, dá se to udělat. Doporučení i vašeho stranického zástupce (k ministru Havlíčkovi). Teď nevidím pana předsedu dozorčí rady. Už ho vidím. Pan předseda dozorčí rady vám to potvrdí, že jsme se na tom shodli všichni bez ohledu na to, kdo reprezentuje kterou stranu. A po dlouhé debatě jsme se ubezpečili, že to je možné, že to není zbožné přání, ale že to je reálná věc, která se dá udělat velmi rychle. A zase to stojí. A ty obce už mohly soutěžit, ty, které skončily pod čarou a nesoutěží. A je to škoda, protože stavební sezóna běží – půl miliardy zcela určitě.

Pan ministr řekne: přidám stavebním firmám. Já proti tomu vlastně nic nemám, kdyby ty peníze doputovaly až dolů, až k těm malým firmám. Ale podle zpráv z trhu to tak není, nechávají si to ti velcí a to jsou skoro všechno zahraniční vlastníci. A nedoputuje to k těm subdodavatelům, těm, kteří tam mají dva stroje na té stavbě, to navýšení. Takže je to zase selektivní pomoc jenom některým. A chci říct, že nezpochybňuji ten princip. Ale chodí za námi, a nejsme jediní, malé a střední stavební firmy, a říká, to je výborné, velcí dostali a my nic. To je realita. A pan premiér pak říká – a já říkám tesat do kamene – podporovat bychom měli ty malé. Ale na dopravních stavbách to tak není. Malá firma není schopna stavět dálnice. Není. Ale

malé firmy mohou vyhrát soutěže těch starostů, kde jsou v těch programech cyklostezky, dopravní bezpečnost a podobné věci, křížení křižovatek, osvětlení přechodů, (kde by) uspěly, jenom na ně nezbyly peníze. A skutek nic. A tak je to se vším.

Takže vláda po nás na jedné straně žádá velkorysost, konstruktivní přístup – za nás říkám, že v tomto návrhu zákona jsme ho bezesporu projevili a jsme připraveni projeviti ho i nadále. A co za to vláda nabízí opozičním stranám? Nic! Přesně tak. Nic! Jednostranná důvěra, jednostranná pomoc. Když s námi budete souhlasit, skvělé, to jsme na jedné lodi, když budete mít jiný návrh, tak nic. Vypadněte z té lodi! My to tady kormidlujeme. Taková je realita. A pak je hrozně složité v té emocionálně těžké debatě – a já jsem včera měl celý den v poslanecké kanceláři jednoho starostu za druhým a trpělivě jsem jim vysvětloval nedostatky senátního návrhu, trpělivě jsem obhajoval postoj mých stranických kolegů, senátorů z ODS. A říkal jsem: nebojte, my máme řešení a já věřím, že tu vládu přesvědčíme a ty peníze dostanete. Dneska jim vzkazuji, až se na to jednou budou dívat: byl jsem příliš velký optimista, tu vládu jsme nepřesvědčili. To naše jednoduché a rychlé řešení vládní většina odmítla. A když se budete ptát proč, tak použijme tu větu, kterou říkala paní ministryně: Já chci komunisty. Na starosty kašlu! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan kolega Stanjura. Nyní tedy s přednostním právem pan předseda Jurečka, připraví se pan předseda Kalousek. Ale ještě před panem předsedou Jurečkou faktická poznámka Josefa Hájka.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, budu velmi stručný. Pan kolega Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího požádal o analýzu plnění usnesení za naší vlády. Já bych poprosil, aby tato analýza byla rozšířena i o období za vlády ODS. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za podnětné návrhy. Projednám je s předsedou Sněmovny. A samozřejmě kontrola vlády se provádí i usnesením Poslanecké sněmovny, nejen formou zákonů. Ale nechci vstupovat mimo možnosti předsedajícího.

Pan předseda Jurečka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Budu stručný. Mám jenom dvě poznámky a jednu v závěru důležitou otázku na paní ministryni.

Zprv bych chtěl rozporovat to, že paní ministryně říkala, že Senát a senátní kluby KDU-ČSL a STAN z toho udělaly politické téma. To si nemyslím. Myslím si, že ti lidé, kteří podepsali tu petici, těch více než 1 300 starostů, to nejsou lidé, kteří by byli většinově v KDU-ČSL nebo ve STAN, byť KDU má nejvíce komunálních politiků, ale to jsou lidé napříč politickým spektrem. Jsou starostové, kteří řeší to, jak

ta jejich obec bude fungovat, aby splnili očekávání lidí, kteří v těch obcích, městech a samozřejmě z úrovně krajů i v krajích žijí. Takže vůči tomu se chci ohradit.

Potom bych chtěl zmínit, když tady paní ministryně hovořila o tom, že teď to tady hrotím a podobně, tak vlastně před těmi čtrnácti dny na to tady bylo upozorňováno v rámci jednání, v rámci pozměňovacího návrhu kolegy Honzy Bartoška. A troufnu si říct, že kdyby Senát a následná petice a reakce starostů nebyla tak silná, jakou tady dnes máme, tak by ani to bezzubé, nekonkrétní usnesení, které tady prošlo z dílny komunistů, tak ani to by tady nebylo.

A poslední věc. Paní ministryně, mám prosbu. To je to, co jsem říkal, že budu mít na závěr. Vy jste tady za toto volební období slibovala, že máte analýzu k církevním restitucím, když tady byl ten sprostý návrh, který byl v rozporu se snazším zákonným uspořádáním. A Ústavní soud dal tomu za pravdu. Tak jste říkali, že máte analýzu. Pak se ukázalo, když jsme tu analýzu začali chtít, že žádná analýza není. Před zhruba dvěma měsíci nám bylo tvrzeno, že vláda měla analýzu, když rozhodovala o změně vládním opatřením z režimu krizového zákona na zákon o ochraně veřejného zdraví. Ukázalo se opět, že žádná analýza k tomu nebyla. Já jsem ji žádal písemně. Do dnešních dnů mně ani pan premiér, ani pan ministr vnitra, ani pan ministr zdravotnictví – už je to víc jak 30 dnů, já když jsem byl ministr, jsem měl dobrý zvyk vůči svým úředníkům, že do 30 dnů všichni dostávali odpověď – tak jsem žádnou odpověď nedostal. Analýza není.

A dnes tady jako silný argument padlo slovo zátěžový test, že si Ministerstvo financí udělalo ve vztahu k obcím, městům, nevím, jestli i krajům, jakýsi zátěžový test. Já mám jednoduchý dotaz. A mohl bych ho vidět? Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jurečkovi. Nyní ještě faktická poznámka pana předsedy Stanjury. A stále je připravený kolega Kalousek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mám jednoduchý procedurální návrh. Navrhuji přerušit jednání o tomto bodě do zítřejší deváté hodiny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak v tom případě musím svolat kolegy z předsálí. Návrh pana předsedy Stanjury je přerušit do deváté hodiny ranní zítřejšího dne. Rozhodneme tak v hlasování číslo třicet devět. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakkmile se ustálí počet přítomných, tak rozhodneme hlasováním o tomto návrhu. (Do sálu stále přibíhají další poslanci.) Tak myslím, že už je to v pořádku.

Hlasujeme o návrhu na přerušení projednávání tohoto bodu do zítřejší deváté hodiny.

Zahájil jsem hlasování číslo 39. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 39 z přítomných 177 pro 80, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Pokračujeme vystoupením pana předsedy Stanjury, který se hlásí k faktické poznámce, protože jinak je tady s přednostním právem kolega Kalousek. Prosím sněmovnu o klid. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mě ten výsledek hlasování mrzí. Nicméně když nemá rozum většina sněmovny, tak některé kluby rozum mají. Já žádám o přestávku na jednání našeho klubu v délce dvě hodiny. (Reakce v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím. Já jsem nehlasoval proti vašemu návrhu, protože jsem nehlasoval ani pro prodloužení po 19. hodině. Ale to se nedá nic dělat. Takže mi nezbývá nic jiného, než vyhlásit přestávku do 24 hodin dnešního jednacího dne. A sejdem se zítra ráno v 9 hodin s tím, že navržený pořad schůze, abych dodržel jednací řád, na zítřejší ráno je – body třetích čtení. Body 252, 253, 254, 255, 256 a 257 jsou pevně zařazeny s tím, že předpokládám, že i první půl hodina bude vyhrazena případným změnám pořadí schůze. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo ve 22.17 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. května 2020
Přítomno: 196 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Právě jsem vás odhlásil a poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Dana Balcarová od 12.30 do konce jednání z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek od 15.45 do 18.15 z pracovních důvodů, Petr Dolínek od 9.30 do 13 hodin bez udání důvodu, Dominik Feri do 12 hodin – pracovní důvody, Marian Jurečka – rodinné důvody, Martin Kupka do 13 hodin – pracovní důvody, Tomio Okamura do 11 hodin – zdravotní důvody, Roman Onderka – zdravotní důvody, Petr Pávek – zdravotní důvody, Pavel Plzák – rodinné důvody, Karel Schwarzenberg do 12 hodin – zdravotní důvody, Václav Votava – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají... Tak pan poslanec Plzák tady je, ruší svoji omluvu, vidím ho na vlastní oči.

Z členů vlády se omlouvají: Jana Maláčová – pracovní důvody, Tomáš Petříček do 13 hodin – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

Tak. Já už vás poprosím, abyste se posadili na svá místa. Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 252 až 257, sněmovní tisky 502, 553, 572, 589, 622 a 643. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů dle schváleného pořadu schůze.

Připomínám, že ve 12.30 máme pevně zařazené volební body 295 až 298. Ve 14.30 máme pevně zařazené body 375 – trestní stíhání poslankyně Karly Maříkové, a 70, sněmovní tisk 841 – vládní návrh zákona, daňový řád, prvé čtení.

Tak. Nyní zde mám dvě přihlášky s přednostním právem, pan předseda Faltýnek a poté pan předseda Rakušan. Takže pane předsedo, prosím, máte slovo. (V sále je hluk.) Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid v sále. K pořadu schůze diskutujeme.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážení kolegové, kolegyně, pane předsedo. Dovolte mi, abych navrhl jménem našeho klubu změny v pořadu schůze, v podstatě v duchu té naší včerejší dohody, když jsme se tady rozcházeli kolem desáté hodiny večer. Já jsem v této věci většinu kolegů předsedů klubů obešel s tím, že bych chtěl navrhnout, abychom bod č. 5, tisk 850, kompenzační bonus, dále bod č. 6, tisk 550, o obecní policii – oba dva zákony vrácené Senátem, a bod č. 76, tisk 866, daň z nabytí nemovité věci, první čtení, projednali dnes, teď ráno, to znamená jako první body jednacího dne ve středu 27. 5.

A dále, protože včera také vlastně nedošlo na ten poslední zákon, který tady máme v legislativní nouzi z dílny Ministerstva zdravotnictví, jedná se o bod č. 1, tisk 868, o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby, tak abychom tento bod zařadili na pátek do toho bloku, kde jsou již pevně zařazené body. Zákoník práce je tam vlastně první a pak jsou ty dva body v legislativní nouzi, čili aby to šlo vlastně jako čtvrtý bod. Děkuji.

Pardon. A ještě mám jednu technickou prosbu na řídicího schůze, ale říkám to tak, aby to věděli všichni kolegové ve Sněmovně. Je to technická prosba. Pokud se bude týkat hlasování, pan premiér je tady vedle v místnosti, má videokonferenci s premiéry ostatních zemí, a jenom aby stihl doběhnout na hlasování, tak bych poprosil o pauzu minutku plus minus, aby stihl doběhnout do jednacího sálu. To je jenom moje technická prosba na řídicího schůze.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedo. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já bych vám chtěl poděkovat za včerejší hlasování k bodu č. 379, což je stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů. Já oceňuji jasné rozhodnutí Poslanecké sněmovny o tom, aby daný bod byl zařazen na schůzi Poslanecké sněmovny, považuji to za důležitý signál a ještě jednou vám za to děkuji.

Ale aby se nejednalo o formální zařazení, to znamená, že ten prostě někde bude v systému čekat a čekat, než se k němu dostaneme, a možná se na něj nedostane nikdy, tak mi dovolte, abych navrhl tento bod zařadit pevně jako první bod dnešního odpoledního jednání. Tedy bod č. 379, stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů, jako první bod na dnešní odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále k pořadu je přihlášena paní poslankyně Černochové, poté pan poslanec Munzar.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré ráno, dámy a pánové. Vážený pane premiére, pevně věřím, že i tuto debatu o programu sledujete. Kdybyste byl v sále, otočila bych se na vás a zeptala bych se vás, jestli vám přijde zcela normální, že váš ministr vlády, ministr kultury se v článku, který tady byl diskutován včera při našem pokusu s kolegou Janulíkem zařadit tento bod do programu a týkal se Izraele, já jsem ten bod nazvala Postoj Poslanecké sněmovny k vzájemným vztahům mezi ČR a Státem Izrael, kolega Janulík jinak, jeho návrh prošel, ale nezařadili jste nám ho na určitý čas a den, takže se o to pokusím dnes. A skutečně musím říct, že jsem se velmi rozhořčila, když jsem si přečetla, že si ministr vaší vlády neslevil po tom sobotním článku, naopak přilévá další olej do ohně a vyjádřil se pro server Novinky.cz pan ministr kultury Lubomír Zorálek v argumentaci takto – ministr Zorálek, který mimo

jiné přirovnal Palestince k Čechům, kteří v minulosti zabrali Němci, a dále řekl: Je naší povinností zastat se Palestinců, pokud jim hrozí podobný osud, který stíhal opakovaně Československo ve 20. století.

Vážení kolegové, jestli se na něco dá použít krásné židovské slovo chucepe, tak je to toto. Ptám se vás, pane premiére, jak je možné, že ministr vaší vlády si dovolí něco tak absurdního konstatovat veřejně v novinovém článku. Dostala jsem dopis zástupců židovských organizací, kteří jsou tímto velmi pobouřeni a považují – cituji: za krajně nepřijatelné a nepřipustné, aby ministr kultury České republiky přirovnával nacistické Německo a jeho okupaci Československa k chování Izraele vůči Palestincům. Takový výrok navíc hrubě uráží památku na tři set tisíc umučených židovských obětí německých okupantů. Vůči Izraeli jako židovskému státu je mimořádně necitlivý. (V sále je hlučno.)

Dále zástupci židovských organizací píší: Je s podivem, že vzdělaný diplomat – tím myslí pana Zaorálka, nepřítomného – srovnává nacistickou okupaci s preventivní vojenskou operací židovského státu v roce 1967, která, jakkoli je problematická, zamezila další eskalaci konfliktu. Ani okupace vojsky Varšavské smlouvy z roku 1968 takto neobstojí, protože se jednalo o agresí cizí mocnosti, která zvrátila vnitropolitický demokratický vývoj v naší zemi. O to přece v případě Palestinců vůbec nejde. Nejde tady jen o hrubé zkreslování historie, ale i o používání prvoplánových a ve své podstatě lživých –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, paní poslankyně. Prosim o klid v sále! Máte-li něco k projednání, běžte do předsálí. Umožněte vystoupení své kolegyně. Děkuji.

Poslankyně Jana Černochová: Vážení pane premiére, žádám vás, abyste skutečně nějakým způsobem panu ministroví vysvětlil historické konsekvence, panu ministroví kultury, podotýkám, kultury, bývalému ministroví zahraničních věcí, a aby dál nešířil ostudu České republiky v zahraničí takovýmito bezprecedentními výroky.

Víte, co je dneska za den? Dnes je 78 let od významného aktu, operace Anthropoid, dnes je tomu 78 let, kdy byl spáchán útok na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. Je naprosto ironické, že pan ministr kultury se v těchto dnech chová jako ten největší nácek! (Hluk v sále, ozývají se pobouřené hlasy.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jenom, paní poslankyně, jestli jsem nezaznamenal váš návrh k pořadu na pevné zařazení toho bodu, předpokládám. To má nějaké číslo?

Poslankyně Jana Černochová: Stejně jako včera, středa třetí bod odpoledne.

Předseda PSP Radek Vondráček: Středa, třetí bod. K pořadu schůze je dále přihlášen pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě na okamžik přeruším, abychom si to vyjasnili. Diskutujeme k pořadu schůze. Písemné přihlášky mají přednost. Vystoupení nebo technické poznámky, které se netýkají pořadu schůze, nepřipustím. Prosím, máte slovo. (Silný hluk v sále neustává.)

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, aniž bych tušil, že pan předseda Faltýnek vystoupí se svým návrhem, tak jsem se také přihlásil ke změně pořadu schůze, a to konkrétně kvůli bodu číslo 76, sněmovní tisk 866, což je zrušení daně z nabytí nemovitosti. Trh s nemovitostmi čeká už několik let na zrušení této daně a několik týdnů na projednání konkrétně tohoto návrhu, a proto navrhuji – a já prosím pana předsedu Faltýnka, aby mi do toho nevstupoval – (jmenovaný poblíž řečniště konzultuje se členem vlády) – a několik týdnů čeká na zrušení daně, na projednání tohoto konkrétního návrhu vlády.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já opravdu prosím o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já navrhuji zařazení tohoto bodu buď dnes odpoledne po již zařazených bodech, nebo v pátek také po již zařazených bodech, tak abychom to projednali co nejdříve. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedo. Prosím ještě jednou – po dohodě s předsedou poslaneckého klubu ANO panem Faltýnkem upravuji svůj návrh a navrhuji, aby bod 379 byl zařazen pevně na příští čtvrtek 11. hodinu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. K pořadu schůze se dále z místa hlásí pan poslanec Luzar, poté pan poslanec Birke. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych rád zopakoval svůj včerejší návrh na přesunutí prvního čtení sněmovního tisku 280 o regulaci reklamy jako prvního bodu prvních čtení v rámci jednání této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát, pane předsedající. Já budu reagovat na – a navrhuji zařazení nového bodu, a tím není nic jiného než ať už písemná, nebo verbální omluva paní poslankyně Černochové panu ministrovi kultury za to, že je nácek.

V souvislosti s mým jménem jsem celých padesát let konfrontován s tím, že jsem nácek. (Hovoří velmi důrazně, hlasitě.) Na tohle jsem alergickéj! A jestli budete tady vykřikovat a urážet takové věci, tak to je tedy pro mě naprosto bezprecedentní! Prosím, omluvte se! Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan poslanec Nacher, s náhradní kartou číslo 17 pan poslanec Filip, s náhradní kartou číslo 18 hlasuje pan poslanec Bartoš.

(O vystoupení žádá poslankyně Černochová.)

Já jenom připomínám, diskutujeme k pořadu schůze, paní poslankyně. Nemůžu vám umožnit vystoupení, nemáme faktické poznámky. Kolega navrhl bod. Navrhujete jiný bod? Navrhujete nový bod? Jestliže vám umožním vystoupení, tak jediné že budete navrhovat nový bod. Paní poslankyně navrhuje nový bod.

Poslankyně Jana Černochová: Navrhuji bod, aby se pan ministr kultury Zaorálek omluvil nám všem za to, jakým způsobem dělá ostudu České republice svými výroky na adresu Státu Izrael.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan poslanec Zaorálek. (Silný hluk v sále přetrvává.)

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Dobré ráno, dámy a pánové, to je takové –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě jednou žádám o klid! Děkuji.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: To je takové rychlé probuzení. Já se snažím pochopit, za co jsem si takhle po ránu vysloužil to oslovení nebo přirovnání. Já bych tady rád řekl něco, co nevím, jestli se v té Sněmovně ví. Mohl bych vám tady přednést prohlášení, která vydala německá vláda společně s palestinskými úřady z časopisu Haaretz, a to je německá vláda, která je známa tím, že má jeden z nejproizraelštějších pozic ze všech evropských států. Představte si prohlášení představitelů německé vlády s palestinskými úřady, ve kterém odsuzují myšlenku anexe. Nedovedu si představit, že by tohle tady někdo udělal. A to je Německo.

Mohu vám tady přinést prohlášení padesáti bývalých ministrů zahraničí, všechno velmi přátelských ministrů vůči Izraeli. Padesáti, kteří se vyslovili proti anexi.

Mohl bych vám tady přinést prohlášení amerického kandidáta na ministra (?) Joe Bidena. Jou Bidena, který se vyjádřil, že pokud bude zvolen prezidentem, tak zruší celý plán Jareda Kushnera na údajný mírový proces, protože Joe Biden tvrdí, že ten plán je v podstatě likvidační, definitivní likvidační mírového procesu. No, já vám ten text mohu přinést. Je velice čerstvý. A řekl, že pokud bude prezidentem, tak tento plán neuznává a okamžitě ho zruší. Biden teď v čerstvých průzkumech, jak jsem se včera díval, vede o 8 %. Takže minimálně bychom měli brát vážně toto prohlášení jako někoho, kdo se skutečně v listopadu může stát prezidentem.

Ještě něco vám řeknu. Mark Pompeo 13. května, state secretary Spojených států, navštívil Izrael, a také vám tady mohu přečíst izraelské diplomaty, kteří říkají, že Mark Pompeo jim doporučil, aby odložili realizaci tohoto plánu po 1. červenci, protože se obávají důsledků. To říká americká strana a současný state secretary.

Nejvyšší představitel Evropské unie pan Borell řekl, že sice byla komplikovaná debata ministrů zahraničí, ale to, na čem se shodli, je, že evropské státy se mají snažit přesvědčit Izrael, aby s anexí palestinských území nezačínal, aby každý stát podle svých možností dal najevo Izraeli, že takové kroky jsou velice riskantní a nebezpečné, právě proto, že nejsou respektováním mezinárodního práva.

Pro nás, Česko, mi to připadalo, že je to vždycky úplně jednoduché. Česko přece se svou zkušeností, kterou má z 20. století, nemůže mlčet k tomu, když se někde nerespektují základní mezinárodní pravidla, a kde se použije síly na obsazování území na základě odkazů na nevim co, to už je potom jedno. Podstatné je, že se používají vojáci. To je něco, s čím máme velmi špatnou zkušenost.

Proto si myslím, že je úplně v logice, že česká strana řekne i někomu, s kým má strategické partnerství, s kým se pravidelně stýká, tohle je špatně. Že se to děje formou dopisu? To je úplně běžná forma. Přečetl jsem si v českých médiích, že to je cosi mimořádného, že se to má říkat z očí do očí. To je věc, kterou jsem tady ve Sněmovně vždycky já říkal sám. Diplomacie je často skrytá, je to její podstata, a musí být její velká část z očí do očí. Ale to neznamená, že se stejně tak legitimně nepoužívá tato forma. Odkazuji se na ten dopis padesáti ministrů. A mezi nimi jsou velcí přátelé Izraele. Je to prostě standardní forma, kterou se něco sděluje. Nic mimořádného.

A překvapila mě jedna věc, protože si samozřejmě také čtu ty texty, které se toho týkají, protože se snažím rozumět argumentům druhé strany, třeba i když s nimi nesouhlasím, protože jsem celý život přesvědčen, že politika je vlastně smířování. My tady jsme s různými názory a tato aréna je prostor, kde nemáme za úkol se pozabýjet, ale máme za úkol se vlastně smířit. Proto se snažím teď tady o tom mluvit, že prostě nejsem nějaký nacista, ale jsem člověk, který vyjadřuje svůj názor na něco, který říká už desetiletí stejně, což se dá snadno doložit. Já nejsem ten, kdo změnil svůj postoj. Opakuji ho pořád, protože jsem přesvědčen, že ta cesta, kterou se Izrael vydává teď, je cesta do zdi. A dokonce vím, že ti, kteří to dělají, to vědí. A já cítím jako povinnost to říct.

V tom textu, který vydali moji bývalí kolegové v Právu, také jsem si ho velmi pozorně včera přečetl, a překvapilo mě, že tam říkají věci, které tady, když jste mě vlastně vyzvali, musím říct, že jsou jednoznačně naprosto zavádějící. V tom textu,

kteří píše pan Topolánek, pan Cyril Svoboda, pan Kohout a Saša Vondra, se říká, že nechápou, proč se tak rozčilujeme nebo říkáme teď něco takového, jako jsme napsali v tom prohlášení, když přece toto je jenom jeden z typů debaty, který se v Izraeli vede. Ale to přece není jeden typ debaty. Tady vůbec nejde o něco, o čem se vede teď dialog. Tady jde o něco, co má 1. červencem začít – okupování území. Proto ta naléhavost. To není něco, co se vyvine různým způsobem. To je něco, co hrozí, že se vyvine do konkrétních kroků, které budou znamenat anexi třetiny, poloviny palestinských území. Ten prostor se stane tím pádem úplně nesmyslný pro nějaké budoucí soužití, a tím se vlastně úplně popírá myšlenka, ke které jsme se vždycky hlásili. A já jsem tu myšlenku dvoustátního řešení izraelským partnerům včetně současného premiéra Netanjahua opakoval mnohokrát, prezidentu Rivlinovi mnohokrát.

Rivlin měl vždycky takový zvláštní postoj, svérázný, který jsem respektoval, že vlastně by chtěl jeden stát s Araby, Židy dohromady. Je to samozřejmě asi velmi těžko realizovatelná věc, ale respektoval jsem to, protože vím, jak on to myslel. A on to myslel upřímně, Arabové mají žít pohromadě tady s námi. Ale jinak všichni oficiálně věděli, že dvoustátní řešení je téměř oficiální postoj, ani premiér Netanjahu mi nikdy neřekl, že ne, nikdy otevřeně neřekli, že odmítají tuto variantu, protože nedokázali ukázat, že by jiná byla možná. No a to, co se děje dnes, je vlastně odklon od toho. Tak je třeba to otevřeně říct, kam to vlastně kráčí Izrael.

A pak je tam ještě jedna věc v tom článku, o kterém mluvím, která mi také přišla velmi nešťastná, a to je v tom, když ti ministři tam píšou o tom – jak to tam je – že vlastně tohle je způsob, jak zvou palestinské partnery ke stolu, a oni by tedy měli k tomu stolu přijít. No to mi připadá neuvěřitelné, že to tam mohli napsat, protože každý ví, že k tomuhle stolu Palestinci takto pozváni nemohou nikdy přijít, to prostě pravda není. Takto se nezve ke stolu. Když někomu sdělíte, že po 1. červenci obsadíte třetinu jeho území, a to si ještě vyberete ta, která jsou úrodná, ta, která vlastně úplně likvidují jakoukoli budoucí soudržnost palestinského území. Takže ty, kdo četli ten text, upozorňuji, že jsou tam výroky, které jsou podle mě neobhájitelné v seriózní debatě, a mě překvapuje, že je použili jako argumenty.

Přátelé, já jsem připraven na jakoukoli korektní debatu těch, kteří se tím zabývají. A to, co jsem tady dnes řekl, tady najdete doklady, že u tohoto stolu, u tohoto mikrofonu jsem říkal x-krát. Není na tom žádná změna postoje, ani pro izraelské partnery v tom není žádná změna toho, co jsem celou dobu říkal. A mě samozřejmě mrzí ta reakce, která na to přišla, protože mně připadá, že je omyl, pokud si někdo myslí, že neříkat takové věci znamená budovat přátelství s Izraelem. Znam se dobře s celou řadou izraelských představitelů a mohu vás ujistit, že oni vědí, že jsem jim často říkal věci, které vůbec nebyly jednoduché a příjemné, a naučili jsme se ten dialog vést tak, že jsem cítil, že o něj stojí ta druhá strana právě v této podobě. A dokonce jsem jim jednou říkal: pokud vám budu mazat med kolem pusy, pokud budu i veřejně vystupovat tak, že to bude směšná loajalita, tak na té mezinárodní scéně vám Česká republika takhle nikdy nepomůže, protože nebude brána jako vážný partner debaty o Izraeli. A měl jsem pocit, silný pocit, že tohle si izraelská strana uvědomovala a brala, že nějaký servilní sluha jim k ničemu není. Ale někdo, kdo říká

věci otevřeně, ten pak je schopen debatovat vážně. To je ta kontinuita české zahraniční politiky. I když jsme třeba byli kritičtí, vždycky jsme odmítali všechny ty sankce a různá opatření proti Izraeli, která se navrhovala na Radě ministrů zahraničních věcí, což jsem činil takto já.

Jedna věc je kritičnost, ale druhá věc je, že jsme nepodporovali tyto kroky proti Izraeli, stejně jako to činí dneska ministr Petříček. V tom je ta kontinuita. Říkáme ty věci, dokážeme je vyslovit, dokážeme být kritičtí, a přesto vlastně držíme to, že historie našich vztahů je staletá, že je mimořádná, že, jak říká ta legenda ve Staronové synagoze, tady v Praze jsou kameny z jeruzalémského chrámu, což je samozřejmě mýtus, ale je to jenom jedno z vyjádření té těsné vazby, která existuje mezi Prahou a Jeruzalémem. Těch je celá řada, jak víte.

Tohle jsem já vždycky měl v sobě. A já vás ujišťuji, že Izrael byl pro mě vždy centrem velkého zájmu prostě proto, že mě fascinovala historie Izraele. Jsem rád, že tam mám velké množství přátel, ale mám tam přátele, se kterými také nemohu říct, že bych beze zbytku souhlasil, a mám pocit, že se na mě kvůli tomu nezlobí, naopak. Ty naše debaty mají smysl.

Takže já jsem nerad, že jsou tady používány takové výrazy, kterými se dnes v těch debatách plýtvá, ale cítím, že to je úplně zbytečné. To, co jsem řekl, není nic překvapivého. Já si za tím stojím, pokud jsem něco takového podepsal, a jsem schopen o tom tady vést velkou debatu. Pokud to bude zařazeno, tak jsem na ni připraven. To, co jsem podepsal, to si, přátelé, obhájím. (Potlesk v levé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane ministře, rádi tady povedeme debatu, věcnou debatu o této otázce a doufám, že se podaří hlasy vládní koalice zařadit tento bod na program tohoto jednání. Já tu debatu považuji za hodně vážnou, protože tady nejde jenom o náš vztah ke Státu Izrael, který je samozřejmě také důležitý, ale o celou orientaci české zahraniční politiky a její kontinuitu, která je podle mého názoru tím vašim gestem, které jste udělal společně se současným ministrem zahraničí, do značné míry ohrožena.

K té seriózní debatě bych ještě dodal to, že ono se pěkně poslouchá to, co jste tady říkal, a je tam plno slov o míru a o dobrých úmyslech, ale ta optika, kterou jste nám tady nabídl, ta optika je úplně opačná, než jaká je realita, jaká je historie Blízkého východu a jaká je také historie Státu Izrael. Z těch vašich vět to skoro vypadá tak, že ten, kdo ohrožuje mír, kdo je překážkou toho, aby vznikl palestinský stát, kdo je nějakým ohrožením budoucího mírového uspořádání na Blízkém východě, že to je Stát Izrael. Ale to přece vůbec není žádná pravda. Palestinský stát nevznikl z mnoha jiných důvodů, než je to, že to nechce Izrael. A kdyby Izraelci poslouchali ty dobré rady levicových a jiných intelektuálů a politiků ze Západu, tak už dávno ten stát neexistuje. Kdyby poslouchali většinou vůli Organizace spojených národů, tak už ten stát dávno neexistuje. Kdyby Izrael poslouchal dobré rady některých

evropských zemí, které mají ze svých historických příčin proarabskou politiku dlouhodobě, tak už ten stát neexistuje.

To jsou prostě věci, které jsme my v České republice vždycky vnímali, chápali, a byli jsme v naší zahraniční politice připraveni podporovat Stát Izrael i navzdory většinovému mínění našich evropských partnerů a navzdory samozřejmě většinovému mínění států Organizace spojených národů. A to je konstanta české zahraniční politiky a díky tomu jsme také měli, a máme, doufám, nadstandardní vztahy se Státem Izrael. A díky tomu přispíváme k mírovému procesu na Blízkém východě víc než všichni ti lidé, kteří mají plnou hubu míru, ale nejsou pro něj připraveni nic udělat. Ten, kdo opravdu drží mír na Blízkém východě, je Stát Izrael. Ať se to líbí levicovým politikům, nebo nelíbí, tak Izrael ten mír drží jedině za tu cenu, že je připraven pro něj přinášet oběti a že je připraven také bojovat. A Izrael nebojuje jenom za svou existenci, Izrael taky bojuje za demokracii a mír na Blízkém východě – a to znamená za demokracii a mír i pro nás. A takto to musíme chápat, takto to musíme vnímat. Proto je tak strašně důležité, aby si česká zahraniční politika udržela jednu ze svých konstant, a to je vytrvalá podpora Státu Izrael. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu teď několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Kateřina Valachová po celý jednací den ze zdravotních důvodů, omlouvá se z rodinných důvodů paní poslankyně Eva Matyášová z dnešního jednání, omlouvá se pan poslanec Petr Bendl z dnešního dopoledního jednání z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Helena Langšádlová z dnešního dne mezi 9.00 a 9.15 z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec (ministr) Lubomír Metnar z celého dnešního jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se ministryně Marie Benešová, a to z dnešního jednacího dne z dopolední části. Pak ještě přišla jedna omluva. Omlouvá se paní poslankyně Karla Šlechtová od 9 hodin ze zdravotních důvodů.

Mám zde poslední přihlášku. S přednostním právem pan předseda Stanjura. (V sále je hlučno.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr zahraničí se hlásí do rozpravy, on k tomu chce vystoupit. Tak já jsem využil příležitosti, že jsem se hlásil o něco dřív, a může mi tak případně odpovědět na tu otázku, kterou bych mu rád položil.

Já určitě ctím to, že může mít někdo kritické názory, které jsou v rozporu s tím, co si myslíme třeba my. Ale, pane ministře –

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o klid. Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Málem jsem se spletl, ještěže jste mě přerušil. Málem jsem řekl pane ministře zahraničních věcí. Ale dobře, pane bývalý ministře zahraničních věcí, pane ministře kultury, já vám řeknu, co mě nejvíc zarazilo na tom

vašem dopise. A to bych potřeboval objasnit. A říkám to zcela věcně a v klidu. Je naší povinností zastat se Palestinců, pokud jim hrozí podobný osud, který stíhal opakovaně Československo ve 20. století. Velmi často říkají historici – já nejsem historik – že je velmi ošidné používat historické příklady v jiném kontextu.

Tak co se stalo v Československu ve 20. století, to snad všichni víme. Tak to vezmeme první okupaci. Demokratické Československo a totalitní Německo. V tom přirovnání vy říkáte, že máte demokratickou palestinskou samosprávu, kde byly volby naposledy před 15 lety, a proti tomu stojí totalitní stát, když to porovnáte. Nepřipadá vám to přirovnání přitažené za vlasy právě ze zkušeností našich předků? Nebo když to přirovnáte s rokem 1968. Demokratizační proces, když budu používat jazyk komunistů, a proti tomu vstup pěti armád okupačních vojsk. Opět to přirovnáváte.

To není o tom, jestli vy vidíte kriticky rozhodnutí Státu Izrael, nebo nevidíte. To je přece jiná debata. Mně přijde tohle naprosto přepjaté. Protože vy jste vlastně řekl, že ona ta dnešní situace, nebo ta situace od 1. července, jak jste tady popsal, připomíná roli nacistického Německa vůči Československu, hraje ji Izrael, a roli oběti, to znamená roli demokratické Československé první republiky, hrají Palestinci. A to mně, pane ministře, připadá opravdu nevhodné a přepjaté. Tak to bych potřeboval vysvětlit z toho. Neberu vám vaše právo na kritický názor. A myslím, že pan předseda Fiala to říkal jasně. A je to dlouhodobý jev zejména levicové evropské politiky a respektuji to jako debatu. Ale tohle je opravdu podle mě hodně přes čáru. Kdybyste mě mohl buď vyvést z omylu, anebo vzít zpět to přirovnání, protože je přepjaté, nevhodné a neodpovídá.

Vždyť totalitní stát napadl demokratické Československo – a vy to přirovnáváte k situaci dneska na Blízkém východu. A ty role jsou podle mě naopak. Jsem o tom přesvědčený, že stát Izrael je demokratickou zemí, jedinou na Blízkém východě. A vy ji přirovnáváte k nacistickému Německu a pak jste rozčílen a udiven, když má kolegyně to možná řekne ostře, nebo ostřeji, než to říkám já. Ale mně to přirovnání prostě vadí. A pan poslanec Birke - jak kýve hlavou – tak vám to připadá, že Izrael dneska hraje roli nacistického Německa a Palestinci roli demokratického Československa?

Je naší povinností se zastat se Palestinců, pokud jim hrozí podobný osud, který stíhal opakovaně Československo ve 20. století. To je podle mě nepřijatelná věta. To není o kritice plánů izraelské vlády. To je naprosto – (Výkřiky z pléna.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás prosím, abychom na sebe nepokřikovali. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je naprosto mimo historickou realitu Československa. A jestli necítíte rozdíl v té formě, když podepíše nějaký dopis 50 bývalých ministrů zahraničí... Víte, co je na tom dopise vás tří na tom to nejhorší? Že dva jste členy vlády. A to samozřejmě máte i tu veřejnost. Je to vyjádření postoje české vlády, nebo není? Já nechci komentovat výroky bývalých ministrů. Ti na to mají plné právo, ale nezastávají v tuto chvíli exekutivní funkce a mám pocit, že ani

nechtějí. Možná se pletu, možná z nich ještě někdo má ambici. Ale v tuto chvíli nezastávají exekutivní funkci.

Slyšel jsem vyjádření premiéra vaší vlády, který s tím nesouhlasí. A to je ten zmatek v zahraniční politice. Až budete bývalý ministr zahraničí, tak je to přece jiná situace. Možná ne uvnitř debaty v České republice – no ale dneska je členem vlády, je členem vlády. Možná byste mohl být zmocněnec vlády pro zahraniční politiku, když máme takové dvojvládní v jiných rezortech, aby to bylo jednodušší. Ale já nechci být ironický, protože to je vážná věc. A byl bych rád, aby ten bod byl zařazen pevně, abychom o něm mohli opravdu vážně a seriózně debatovat.

Takže já to zopakuji naposledy. Pane ministře, fakt považuje toto přirovnání za vhodné? Já ne. Přijde mi to velmi nespravedlivé jak vůči nám, Čechům a občanům v první Československé republice, tak vůči Státu Izrael. Přijde mi to mimořádně nespravedlivé a mimořádně nevhodné. Ale říkám, neberu vám právo na kritický názor na plány izraelské vlády. Ale bez toho přirovnání by ten dopis byl mnohem jednodušší i pro vaše názorové oponenty. Toto přirovnání je prostě moc. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem bude reagovat pan ministr kultury. (Silný hluk v sále.) Já bych vás opravdu poprosil, abychom udrželi v sále přijatelnou hladinu hluku. Děkuji.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Byl jsem tady upozorňovaný přáteli, že máme celou řadu docela podstatných bodů a vlastně by stálo za to ten bod spíš zařadit, abychom mohli o něm mluvit asi dost důkladně. Ale já se budu snažit nemluvit přednášku a řeknu to nějak rychle.

V čem je ta podobnost? Já mám dojem, že je úplně jednoduchá a že ji dokonce vnímá drtivá většina lidí v této zemi. Ta podobnost je v tom – a já jsem to jednou zažil v roce 1968 a stejně tak k tomu došlo i v roce 1939 v Československu, kdy se vám prostě stane, že území, na kterém žijete, je okupováno silou. Prostě někdo, kdo je cizí, vstoupí na území, na kterém žijete, a okupuje ho silou. Je to jednoduché jak facka. Ten zážitek si můžete velmi snadno představit. A je to prostě to, proti čemu se Česká republika musí podle mě ozvat, jestli má nějakou čest v těle. Nemůže prostě souhlasit s tím, kdy nějaké území cizího státu je okupováno vojáky a silou. A tohle není legrace. Já jsem mluvil s Palestinci, kteří mi popisovali, jak v těch částech toho území, kde působí izraelská armáda, nebo tam může kdykoliv vstoupit, jak jsou v noci buzení – popisovali mi, co z toho mají děti za zážitky. To je prostě skutečně vojenská síla, to není legrace.

Takže já vím, jak se to děje, vím, jak to probíhá. A tenhle zážitek je asi velice podobný pro ty, kdo tam žijí. Takže to není žádná abstraktní spekulace, to je konkrétní zážitek, který je velice analogický a velice podobný bez ohledu na ty rozdílné historické paralely, tak pocit těch lidí je strašně blízký tomu, co jsme zažívali my. Takže chápete, tohle není na teoretickou debatu. To je to, že mluvíte s těmi lidmi, a oni se bojí podobného zacházení a podobných kroků. A princip, kterému podle mě

rozumí všichni, je, že vám na vaše území někdo přijede, jsou to vojáci, oni tam nepatří a oni to obsazují. Takže to je jednoduchá odpověď na vaši otázku.

A druhá věc. Rozumíte, ta vážnost té věci je dána tím, že se bavíte s významnými izraelskými představiteli – asi jste slyšel, že v samotném Izraeli s tou anexí souhlasí jenom 26 % Izraelců – ale bavíte se s významnými izraelskými představiteli, slavnými dokonce jako Šlomo Sand, a ti vám řeknou: Jestli se tohle stane, tak všechno, co jsem tady psal a dělal, tak je nic a já ty své knihy spálím a nemusel jsem tady vůbec žít. Protože pak nebudujeme společnost opravdu liberální, demokratickou společnost, jako jsme chtěli.

Takže v tom je to vážné, jestli se to stane, nebo ne. A v tom stojí za to se zastat těch, kteří vlastně jako Izraelci to cítí jako něco, co tu společnost posune někam, kde by neměla být.

A řeknu vám také ještě jeden zážitek. Mluvil jsem s jedním vojákem, který vlastně léta strávil na palestinském území jako izraelský voják, který tam působil. A ten mi řekl – to na mě udělalo taky velký dojem. Trávil jsem tam nějaký čas a tenhle izraelský vysoký důstojník tam mi řekl: Děláme to špatně. Za ta léta, co tu jsem, tak jsem pochopil, že existuje jediný způsob, který jsme už dávno měli dělat. Tady těm palestinským klukům se postarat, aby měli práci. Oni o to strašně stojí, a když my jim nedokážeme v tomhle pomoci, tak ve skutečnosti výsledek je, že oni vyvádějí a dělají věci, které se nám nelíbí.

Chápete? Takže když vy říkáte, že to tam je na dobré cestě – tohle je věc, o které se bavíte s Izraelci samotnými. To je debata, které jsem se účastnil tam a ze které mám tyhle zkušenosti, že prostě lze jít špatně a lze jít lépe. A to je debata, kterou jsem vždycky vedl s lidmi, které jsem vždycky pokládal za své přátele. A dokonce i s těmi Palestinci. Chápete? Měl jsem tak strašně silné zážitky a nakonec vám jeden řeknu, abyste si uvědomili, jak zvláštní je to prostředí.

Já jsem pravidelně přejížděl z palestinských území do Izraele a vždycky tam palestinská vojenská služba mě předávala Izraelcům. A abyste rozuměli tomu, jak zvláštní je to prostředí. Pamatuji si situaci, kdy mě Palestinci předávali Izraelcům, ti mě tam čekali jako standardně, na přechodu. A když jsem přišel k šéfovi izraelské ochranky, tak jsem mu chtěl podat ruku a on se na mě tvářit úplně zoufale. A já jsem nechápal, co se děje, a pak mi to došlo. On před chvílí viděl, že jsem podal ruku šéfovi palestinské ochranky, a najednou mi nedokázal podat ruku, protože moje ruka se před chvilkou dotkla toho Palestince. Chápete? To je úplně iracionální, úplně nepochopitelné! Takže takhle těžké a neuvěřitelné bylo často působení mezi těmito dvěma stranami. Já jsem to dělal rád, ujišťuji vás, přes všechny tyhle věci. Snažil jsem se to pochopit a snažil jsem se jim pomoci. Všechno, co jsem dělal, jsem dělal proto, že jsem měl pocit, že Česká republika by mohla pomoci tomu, ať v tomto prostoru skončí násilí. Tomu jsem sloužil vždycky, to mě na tom zajímalo. Takže proto, když se to násilí vrací, cítím povinnost říci tohle je špatně, opět se vydáváme špatnou cestou, která nevede nikam.

Ale já končím a byl bych rád, kdyby to bylo zařazeno jako bod a debata se vedla jinde.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já samozřejmě budu vždy respektovat § 67 a umožním přednostní vystoupení. Poprosil bych, jestli bychom se nad tím nezamysleli, že třeba někteří řadoví poslanci nemají možnost a chtěli by se účastnit debaty, tak o tom rozhodněme.

Já poprosím pana místopředsedu, ten se hlásil ještě předtím, než jsem měl tuhle rozmluvu. Ale chtěl bych, aby se nad tím ti ostatní trochu zamysleli. Řešíme pořad schůze! Prosim, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, já nad tím, pane předsedo, přemýšlím. A také při každém svém vystoupení vyzývám k tomu, abychom tento bod zařadili a mohli vést debatu nejenom my, kteří máme přednostní právo. Ale přece jenom není možné, aby ministr české vlády tady říkal věci, které říká, a nebyla na to žádná reakce. To by asi nebylo správné. Takže mi dovoluňte krátkou reakci.

Pane ministře Zaorálku, když jsem vás poslouchal, tak jsem nabyl dojmu, že pro vás je velmi jednoduché problém Palestinců, a nezpochybňuji utrpení palestinského národa, že je to velmi jednoduché redukovat na otázku současného vztahu Palestinců a Izraele. Vy jste třeba nikdy neslyšel o tom, jaké má historicky Palestina nebo Palestinci vztahy k jiným arabským národům? Jaký je třeba vztah Palestinců a Jordánců, historicky? Proč vlastně nevznikl palestinský stát, kterým se tady tak zaklínáte? A to nemluvím ani o terorismu, o všech těch souvislostech, které přece všichni známe. A když tady říkáte "každému musí být jasné, všichni v této zemi" – no tak mně to třeba jasné není. Já se na to dívám úplně jinak než vy!

A důvod, pro který jsem vystoupil, je to historické přirovnání, které jste tady opakovaně použil, a řekl jste: no my přece všichni rozumíme tomu, já jsem zažil ten 68. v Československu, a když vám berou zemi a když vás někdo okupuje – a to jste srovnával se vztahem Palestinců a Izraelců. Ale to je přece úplně zvrácená, já se omlouvám, zvrácená a historická optika. Chcete mi říct, že Československo, socialistické Československo v roce 1968 vydávalo oficiální prohlášení o tom, že Sovětský svaz neexistuje, že nemá právo na existenci, že je ho potřeba zašlapat do moře? Že socialistické Československo v roce 1968 posílalo teroristická komanda do Sovětského svazu a chtělo Sovětský svaz zlikvidovat a že ten Sovětský svaz prostě proto, aby se bránil, aby zachoval svoji územní celistvost, tak okupoval socialistické Československo? Vždyť to je optika, která nemá s historií a s realitou vůbec nic společného! A jestli Izrael okupuje nějaká území, tak to přece dělá proto, že byl napaden, že se musel bránit a že vytváří kolem sebe ochranné pásmo, které jediné umožňuje to, že Stát Izrael na Blízkém východě ještě vůbec existuje!

Já jsem se vždycky těšil z toho, že česká politika je v této věci rozumná, že se ušetříme těchto nesmyslných debat. Bohužel vidím, že i v tomto jsem byl naivní. Není to pravda. Musíme si tu říkat tyto elementární věci. Ale prosím pěkně, nepoužívejte ta historická srovnání, která jsou nebezpečná, zavádějící a vlastně i urážlivá! Urážlivá i pro naše lidi, urážlivá i pro nás. Vždyť jsou to úplně nesmysly, pane ministře! (Tleskají poslanci v pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. (Hluk, neklid v sále.) Prosím, vážené kolegyně, vážení kolegové, o klid! Ještě jednou, prosím o klid! Nepokřikujte na sebe, jestli si chcete něco říkat, můžete si to říkat venku!

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, já se pokusím být maximálně stručný. Jenom oslovím pana ministra Zaorálka. Mně na rozdíl od řady kolegů ten dopis dvou exministrů a jednoho ministra zahraničí nepohoršil, protože byť jsou tam pasáže, se kterými nesouhlasím, tak nepochybně klade zcela vážné otázky, velmi zásadní otázky, a je dobře, když někdo ty otázky klade a hledáme na ně odpověď. Ale s čím se nemohu smířit a kde si vás, pane ministře, dovoluji skutečně požádat, abyste to slovo vzal zpátky, to je to přirovnání s naším osudem ve 20. století.

Já vás nepodezírám z toho, že byste nebyl spojenec a přítel Izraele, a právě proto vás prosím, abyste si uvědomil, že my jsme ve 20. století byli okupováni dvěma nejzvrůdnějšími režimy lidských dějin. Nejprve nacistickým a potom stalinistickým. A prostě přirovnat to se situací na Blízkém východě, kde Izrael je jediným demokratickým režimem široko daleko, je nesmírně urážlivé jak vůči Izraeli, tak vůči našim vlastním dějinám. Moc vás prosím, vezměte ta slova zpátky. Potom ta diskuse může být mnohem věcnější.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Za mě jen krátce. Já mám prosbu, kolegyně a kolegové, protože v současné době se můžou vyjadřovat pouze ti, co mají přednostní právo, a já jsem se celou dobu držel zpátky, byť bych k tematice měl co říct. Poprosím, zdržte se nyní svých vystoupení, zařaďte bod na program, ať mohou diskutovat i jiní poslanci. Je to férové vůči nim a poprosím vás o solidaritu s těmi, co teď nemohou vystupovat. (Potlesk některých poslanců zleva.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan ministr.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Vážení kolegové, nehorázné není to, co jsem řekl já. Nehorázné je to, co jste řekli vy! Za to, že jsem si tady dovolil říci a hájit to, že není možné cizí silou a vojáky obsadit území, které vám nepatří, za to jste mě nazvali nacistou? Za to, že bez ohledu na různé historické podoby toho, jak se ty věci dějí, když ta podstata je tato, že lidé, kteří žijí někde, jsou tam děti, ženy, žijí tam v domech, přijdou tam cizí vojáci a obsadí to území a vnutí jim nějaká pravidla, že tohle, když se děje, tak vlastně země, která to zažila, tak prostě musí říci: Tohle není možné. Tohle je porušování pravidel, která jsou základem mezinárodního soužití. Za to, že jsem to řekl, jsem nacist? (Důrazně, zvýšeným hlasem) Já si myslím, že tohle

je skandál! Nedělejte skandál z mých výroků! Skandál je to, jaký výrok vy jste použili proti mně!

Já tady říkám něco dvacet let! Říkám to jasně a jsem přesvědčen, že většina lidí v této zemi, soudných, si uvědomí, že když máme pravidlo – nechtějte, jestli nechcete, aby nám něco dělali, tak nedovolte, aby to dělali druhým! (Stále hovoří důrazně, silným hlasem.) Když my jsme to zažili, před celým světem máme povinnost to říci: vojáci nemohou vstupovat na cizí území jen tak, protože tvrdí, že mají jakékoliv historické nároky. To tvrdili Němci taky! To tvrdí Rusové taky! To tvrdí vždycky! Vždyť je to vždycky stejné! Nějaké staré historické nároky se zvednou a řeknou: Máme na tu zemi právo, a proto tam můžeme poslat vojáky! A ať je to jakkoliv, ať jsou jakékoliv historické okolnosti, je to vždycky špatně! Násilí vůči území je špatně! Diplomacie je způsob, kterým se mají řešit problémy. A musí se dodržovat mezinárodní pravidla. A hranice, přátelé, to je základ všeho! Jestli země není schopna chránit hranice, jestli, jak říkal Masaryk, v hranicích se bojuje, ale ne že prostě necháte na hranicích někoho chodit a pochodovat. Tihle lidé ani nemají šanci hájit své hranice! A když tohle jsem si dovolil říci, tak vy mi řeknete, že jsem nacista? Vy se omluvte!!!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Michálek, poté pan předseda Kalousek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, v sociální psychologii existuje takový jev, kterému se říká skupinová polarizace, který znamená, že pokud se dva názory střetnou v diskusi, tak výsledkem přesto bývá, že lidé zaujmají ještě extrémnější pozice. Já si myslím, že bychom se teď měli trochu uklidnit. Mediální titulky už všichni mají, takže jednu část těch proslavů už jsme splnili, ale teď se bavíme o programu jednání. A chtěl jsem poprosit. Skutečně, rozhodněme o tom, jestli to patří na program jednání Sněmovny, nebo ne. A pokud to neprojde na program jednání Poslanecké sněmovny, tak si myslím, že to je otázka, která zasluhuje diskusi na zahraničním výboru Poslanecké sněmovny, a můžeme se tady k ní setkat s tím, že budeme mít připravené stanovisko ze zahraničního výboru Poslanecké sněmovny. Já vám děkuji, vážení kolegové, za vážení tohoto příspěvku. (Potlesk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ach jo, to je pak těžké. Pan ministr svá slova zpátky nevezme, tak já беру zpátky svoje původní vystoupení. Až se příště zase pokusím být názorovým mírotvůrcem, tak mě sem nepouštějte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nevidím nikoho přihlášeného s přednostním právem, takže nejprve písemná přihláška k pořadu schůze, pan

poslanec Bláha. Připraví se paní poslankyně Černochová, ještě chtěla vystoupit k pořadu schůze.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já jsem nechtěl vůbec tento týden vystupovat, ale po tom, co se tady spustilo, mi to nedá a rád bych vás poprosil všechny – a dobře poslouchejte – o zařazení mimořádného bodu Nájemné komerčních prostor. Za chvíli rozvedu, co by mělo být tématem, ale byl bych rád, kdybychom tento bod, mimořádný, Nájemné komerčních prostor, zařadili na dnešek na 14.30 hodin.

Co mě k tomu vede? Tady posloucháme, a já kvituji, že máte zájem o zahraniční politiku, že vám není lhostejné, co se děje za našimi hranicemi, ale já si myslím, že v této době bychom měli co nejvíce mluvit o tom, co se děje u nás po tom, co jsme tady měli mimořádný stav, kdy tisíce firem měly zavřené své provozy a do dneška nemají vyřešenou svoji finanční situaci v rámci nájemního vztahu. Většina obchodních domů nebo pronajímatelů je ve vztahu k nájemcům v roli toho, který určuje, co se bude dít, jak se bude platit, a nájemce nemá absolutně šanci rozhodnout o tom, jak to bude.

Přestože jsme připravili pro tyto firmy velice, myslím si, dobře podpůrný program, tím, že stát se zapojí padesáti procenty, tak de facto jsme tím pomohli jenom těm obchodním domům, protože nájemci jsou zase tlačeni do věcí, o kterých byste měli vědět a o kterých bychom měli tady hovořit, a samozřejmě společně najít řešení, jak tomu zabráníme.

Já vám přečtu jenom z dopisu, který mně osobně přišel od jednoho pronajímatele, ve kterém se píše: Pokud má řádná doba nájmu dle nájemní smlouvy vypršet před koncem roku 2021 – podotýkám znovu, před koncem roku 2021 – bude sleva na nájemném podmíněna ujednáním o prodloužení doby nájmu. Takže takto si domy určují. Nepodepíšeš-li smlouvu na dalších pět let, přestože ti končí až za rok, tak prostě ti slevu na nájemném nedáme.

I další věci jsou v rozporu s tím, co jsme odhlasovali, že většinu nájmu je možno zaplatit až do konce roku. Prostě dávají si podmínky, že veškerý nájem musí být uhrazen. A dokonce i píší svým nájemcům, že přestože nebudou reflektovat na žádost o snížení nájmu, tak je povinností každého nájemce zaplatit veškerý nájem do 22. května. A to za dobu, kdy byli uzavřeni. Za tři měsíce, kdy nemohli podnikat, kdy nevydělali ani korunu, měli všechny náklady včetně výplat spojené, a ty pronajímatele to nezajímá, neřeší to, jim jde jenom o jejich peníze. My jsme jim umožnili, že si můžou odložit splátky úvěrů, můžou si i prodloužit splatnost úvěrů na tyto domy, přesto tito pronajímatelé se chovají k nájemcům tak, že nikdo se neodvážá vůbec vystoupit, napsat jim dopis, protože v ten okamžik nemáte nárok na nic. Jste zařazen na černou listinu a nikdo s vámi nebude toto snížení nájmu řešit.

Takže znovu vás prosím, pojďme společně tento bod zařadit. Pomůžeme tomu, co jsme řešili včera. Včera jsme tady řešili, že nám chybí peníze do obcí, ale ty peníze v těch obcích nebudou v okamžiku, kdy my v první řadě nepomůžeme firmám, které

přináší ty peníze do těch obcí, protože pokud ty firmy zkrachují, protože musí zaplatit za něco, co nevyužívaly, tak nebudou moci dále fungovat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Lukáš Kolářik dnes do 10.00 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se pan ministr kultury Lubomír Zaorálek dnes od 16.30 hodin do konce jednacího dne. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych ještě doplnil. Pokud by to nešlo hned ve 14.30 hodin, tak bych to chtěl zařadit na dnešek jako třetí bod po těch všech věcech, které jsou zařazeny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. K pořadu schůze paní poslankyně Černochová, připraví se pan poslanec Veselý.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem ráda, že ta debata, byť tedy velmi emotivně, tady proběhla. Byla jsem tady vyzvána k tomu, abych se vyjádřila ke svým slovům.

Víte, mně na tom vadí to, že pan ministr kultury nerozlišuje, kdy vystupuje jako člen vlády – jako ministr – a jako občan. Necht' má jako občan názor, jaký chce. Tato Poslanecká sněmovna na můj návrh, na návrh kolegy Bartoška, na návrh kolegy Janulíka přijala celou řadu usnesení, kdy žádala ministra zahraničních věcí a ostatní členy vlády, aby jasně tlumočili názor tohoto zákonodárského sboru ve vazbě na Stát Izrael. Ať už se jednalo o sankce, nebo se jednalo o přemístění ambasády z Tel Avivu do Jeruzaléma, ať už se jednalo o Chrám Božího hrobu, nebo se jednalo o stanoviska k teroristické organizaci s názvem Hamás. A mě mrzí, že pan ministr tady nemá tu sebereflexi, aby řekl: já jako ministr jsem to přehnal, jako občan jsem dál pro Palestinu.

Takže já vyjdu vstříc panu Birkemu a já se panu ministrovi za slova o náckovi omluvím jako poslankyně, ale jako občanka si svůj názor s dovolením ponechám.

Víte, já jsem si tady vzpomněla i na tu debatu, která tady probíhala v minulém volebním období a týkala se paní poslankyně Válkové. Ta v sobě tu sebereflexi měla. Ta se omluvila, za slova o tom, že za protektorátu Čechy a Morava se toho Čechům až tak moc nedělo, se tady kála a omlouvala! Já to samé chci po panu ministrovi Zaorálkovi. Protože jak už tady říkala celá řada mých předřečníků, je něco jiného hovořit jako občan a říkat svůj občanský názor, a je něco jiného prezentovat věci jako ministr této vlády, která je vázaná několika usneseními tohoto zákonodárského sboru, ze kterých si ale bohužel jak pan tehdejší ministr Zaorálek jako ministr zahraničních věcí –

Předseda PSP Radek Vondráček: (Vstupuje do řeči.) Paní poslankyně, budete navrhopvat nějaký bod?

Poslankyně Jana Černochová: (Pokračuje ve své řeči.) – tak i pan ministr Petříček, současný ministr zahraničních věcí, dělají dobrý den.

Takže bych chtěla říct, že zřejmě se omluvy od pana ministra kultury nedočkáme, takže stahují návrh na omluvu ministra kultury, ale ponechávám a trvám na tom, aby se hlasovalo o tom bodě, který jsem tady navrhovala už včera – Postoj Poslanecké sněmovny k vzájemným vztahům mezi Českou republikou a Státem Izrael. Navrhuji to na dnešek jako třetí bod odpoledne po těch pevně zařazených bodech a budu doufat, že se dočkám vaší podpory, protože ta debata, která tady zaznívala, mě utvrdila v tom, že skutečně toto téma by se tady diskutovat mělo a měli bychom se zástupců naší vlády ptát, jak to tedy je s parlamentarismem v České republice, jestli tedy zahraniční politika je věcí ministra kultury, nebo jestli zahraniční politika je věcí vlády České republiky, tak jak to stojí ve všech zákonech. Samozřejmě vláda České republiky, Ministerstvo zahraničních věcí a v neposlední řadě i pan prezident.

Mrzí mě, že tady tu debatu – a doufám, že ji možná někde v kanceláři, jak tady bylo řečeno, poslouchá pan premiér, protože si myslím, že i on se dostává tímto do velmi složité situace, že pak vlastně musí on na různých jednáních žehlit slova jednoho ze svých ministrů, který se prostě čas od času utrhne ze řetězu a vydá prohlášení, které skutečně mě nadzvedlo ze židle v den, kdy si připomínáme tak významný akt, jako je výročí atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha a hrdinský čin našich parašutistů. Tak v této souvislosti ta slova v podobnosti s dějinami 20. století a Československem se mi skutečně zdají naprosto nepatřičná. Omlouvám se jako poslankyně za nácka, ale to, že pan ministr si dělá, co chce, na tom trvám!

Předseda PSP Radek Vondráček: Ted' jsme názorně, vážené kolegyně, kolegové, viděli, jak by se nemělo postupovat při jednání o pořadu schůze. (Poslankyně Černochová mimo mikrofon poznamenává, že stáhla bod.) Budiž.

Další přihlášky už nepřipustím. Jsou tady poslední dva přihlášení, kteří jsou na hraně, že to stihli během toho času, který je určen pro projednání pořadu schůze, pan poslanec Veselý, připraví se pan poslanec Nacher.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já budu věčný a krátký. Vystupuji zde jako předseda zahraničního výboru Sněmovny. Navážu na slova kolegy Michálka. My se tou věcí budeme zabývat na zahraničním výboru, a to na nejbližším zasedání, které bude 11. června tohoto roku. Zpravodajem bude paní Monika Červíčková, takže pokud jí chcete sdělit svá stanoviska, tak můžete, samozřejmě se můžete účastnit i jednání zahraničního výboru. A tímto si dovolím požádat o úpravu toho návrhu paní kolegyně Černochové tak, abychom dostali prostor nebo možnost projednat věc na zahraničním výboru, a dávám protinávrh,

abychom tento bod zařadili až po projednání na zahraničním výboru, a abych byl konkrétní, tak ve variabilním týdnu ve středu 17. června jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Budu to brát jako protinávrh při hlasování. A posledním přihlášeným je pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné dopoledne, dámy a pánové. No, jako řadový obyčejný poslanec – jediná šance, jak vystoupit, je navrhnout bod, tak já navrhu bod změna jednacího řádu. A přímo řeknu nějakou konkrétní a to je přejmenování přednostních práv na exkluzivní práva vystoupení, protože to, co jsem teď já tady tu hodinu zažil, tak to je přesně ono. Pro mě přednostní právo je, že má někdo přednost v nějaké frontě poslanců před ostatními, nikoliv exkluzivitu. Já jsem pro ten bod, který tady navrhoval můj kolega Janulík a který vlastně kopíruje to, co říkala paní Černochová včera, hlasoval, i pro ten čas. Tak pro to hlasujte a podle mě nezneužívejte toho přednostního práva, protože pak ti ostatní poslanci nemají šanci se toho vůbec zúčastnit. Máme tady za sebou hodinu a zatím se vyměnili jenom ti, kteří mají exkluzivní právo, nikoliv přednostní.

Tolik můj návrh. A zařadil bych to jako dnes poslední bod jednání.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jenom upozorňuji na to, že jednací řád termín přednostní právo neužívá. Tam je jenom napsáno, že je vždy uděleno slovo, a je tam taxativní výčet, komu je uděleno slovo. Takže můžete tomu říkat jak chcete, přednostní, exkluzivní, vyjde to nastejno, není třeba kvůli tomu měnit jednací řád.

Tak nyní se vypořádáme s jednotlivými návrhy, tak jak zazněly.

Nejprve je zde návrh pana předsedy Faltýnka. Není-li námitky, hlasovali bychom o těch návrzích jedním hlasováním. Já to zopakuji. Že bychom dnes začali body 5 – tisk 850, 6 – tisk 550, bod 76 – tisk 866, to je nabytí nemovitostí. A pak ještě navrhoval pan Faltýnek, abychom tisk 868, bod 1, což je ve zkráceném jednání návrh Ministerstva zdravotnictví, kompenzace zdravotnickým zařízením, zařadili v pátek jako čtvrtý bod. Není-li tedy námitky, budeme hlasovat jedním hlasováním. Přivolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, přihlášeno je 184 poslanců, pro 178, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana předsedy Rakušana, abychom bod 379 týkající se zásluh československých legionářů zařadili nejprve... On upravil následně ten svůj návrh, takže budeme s jeho souhlasem hlasovat rovnou o té alternativě, abychom hlasovali, že by byl projednán v příštím týdnu ve čtvrtek jako první bod v 11 hodin, případně po skončení písemných interpelací.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 41, přihlášeno je 184 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A teď se dostáváme k bodu, který má v tuto chvíli číslo 382 pořadu schůze, týkajícímu se izraelsko-českých vztahů, resp. stanoviska k vyjádření ministrů, bývalých ministrů zahraničí a jednoho stávajícího. Já bych nejprve nechal hlasovat protinávrh pana poslance Veselého, který navrhuje zařadit tento bod 17. 6. jako první bod jednání, ve variabilním týdnu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, přihlášeno 185, pro 177 (proti nikdo). Návrh byl přijat. Zařadili jsme tedy tento bod pevně.

Dalším návrhem byl návrh pana poslance Munzara, abychom bod 76, sněmovní tisk 866, vládní novela zákona o zrušení daně z nabytí nemovitostí – už jsme ho odhlasovali, před chvílí jsme ho pevně zařadili. Máme ho už pevně zařazený jako třetí. Takže pan poslanec už netrvá na svém návrhu? (Hlasy ze sálu: Ne.)

Poslanec Vojtěch Munzar: Můžu to dovysvětlit? (Ano.) Děkuji, pane předsedající. Tak, jak jsme to odhlasovali na návrh pana předsedy Faltýnka, je to sice správně, máme to zařazeno, ale nemáme jistotu, že to bude, jak to chápu já, projednáno. Takže v případě, že by se to třeba z nějakých důvodů nestihlo, navrhuji alternativu dnes odpoledne po pevně zařazených bodech. (Hlasy ze sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Návrh je hlasovatelný, nicméně zřejmě by k tomu došlo tak jako tak. Budeme hlasovat. V případě, že nebude projednán tento bod během dopoledního jednání, navrhujeme bod 76, sněmovní tisk 866, projednávat po pevně zařazených bodech odpoledne jako první.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 43 přihlášeno 185, pro 165, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Teď je zde návrh pana poslance Luzara, abychom jeho návrh týkající se regulace reklamy zařadili jako první bod v bloku prvních čtení, abychom jej předřadili.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 44 přihlášeno 185, pro 18, proti 23. Návrh nebyl přijat.

Teď je zde návrh pana poslance Birkeho – omluva ministrovi kultury paní poslankyní Černochovou. Vzhledem k tomu, že tady nějakou formou omluva již zazněla, trváte na hlasování o tomto bodu? Trváte. Takže je to zařazení nového bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 45 přihlášeno 185, pro 50, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Černochová svůj bod týkající se omluvy v opačném směru stáhla.

Nyní je zde návrh pana poslance Bláhy, který navrhuje zařadit nový bod s názvem Nájemné komerčních prostor.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 46 přihlášeno 185, pro 66, proti 3. Návrh nebyl přijat.

A pak je zde poslední návrh pana poslance Nachera zařadit nový bod s názvem změna jednacího řádu. (V sále je velký hluk a neklid!)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 47 přihlášeno 185, pro 28, proti 28. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi změnami a budeme pokračovat ve změněném pořadu schůze.

Otevírám bod

5.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2 /sněmovní tisk 850/2/ - vrácený Senátem

Bod byl přerušen včera v rozpravě. To si nejsem jist, jestli kolega neuzavřel rozpravu. (Hlasy ze sálu: Ne.) Takže byl přerušen v rozpravě. Připomínám, že Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 850/3. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty. Ještě jednou vítám paní senátorku Šárku Jelínkovou. Svě místo u stolku zpravodajů zaujala i paní ministryně financí Alena Schillerová.

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. V tuto chvíli je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo. (Hluk v sále neutichá.)

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, ráda bych za klub STAN dokončila naše vyjadřování ke kompenzačnímu bonusu a k dopadům, které tento kompenzační bonus bude mít na obce.

Včera z úst paní ministryně zaznělo, že Senát změnil pravidla hry během hry. Ale dle našich analýz, které máme, tomu tak není. Nechci zde polemizovat o tom, jaké analýzy má paní ministryně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Poprosím vás, kteří máte něco, co si potřebujete nutně říct, abyste si to říkali v předsáli a nerušili vystupující. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Zkrátka a dobře, je to otázka dvou názorů a zde asi není možné tuto debatu vésti. Nicméně co je ale jasné, co nám paní ministryně včera řekla, že ta koncepce kompenzačního bonusu byla od počátku stejná a byla koncipována jako vratka z daně z příjmů fyzických osob. A toto sdělení je pro mě důležité, protože podle tohoto sdělení jste, paní ministryně, věděla, jaké výpadky tento kompenzační bonus a tato konstrukce bude pro obce a města znamenat, jak významný výpadek příjmů to bude. Nikde to nezaznělo, na žádné tiskové konferenci jste to nezminila a v podstatě jste tyto informace de facto zatajovala, jakým způsobem dopadne kompenzační bonus na obce a města.

Samozřejmě můžete argumentovat tím, že v důvodové zprávě byl vyčíslen dopad na veřejné rozpočty. Ano, ale pokud opozice podává nějaký návrh zákona, který by se týkal výpadků pro města, obce a kraje, tak ten návrh nám bývá vrácen, popřípadě kritizován, že tam nejsou konkrétně vyčísleny dopady na státní rozpočet, na obce a na kraje. A jak je možné, že tedy Ministerstvo financí uvádí v důvodové zprávě pouze dopady na veřejné rozpočty? Kde je ta kritika? Tak měřte stejným metrem.

Také jste, paní ministryně, včera zminila, že politika, kterou zde vedeme, Senát, ti, kteří se zastávají obcí, měst a krajů, je krátkozraká a že následky musíme nést všichni, tedy obce i kraje. Ale, paní ministryně, vždyť obce, ve kterých se na skoro tři měsíce umrtvil život, koronavirus snížil příjmy ze sdílených daní, a to velmi významně. Podle odhadů by mohly přijít až o 30 miliard. A to jsou ty následky, které si obce a kraje ponesou.

Vy také komentujete často to, že obce a kraje musejí být vděčné za to, jakým způsobem se jim dostalo materiální pomoci od státu. Ovšem víc jak polovina obcí říká, že neviděly od státu ani roušku, ani kapku dezinfekce. A také řada obcí a měst a krajů podporovala nejenom sociální služby ze svých peněz, ale také místní živnostníky.

Včera jste také, paní ministryně, zmiňovala, že daňové příjmy měst rostly o 44 % v posledních pěti letech a krajů o 50. Také ráda zmiňujete to, že obce mají velké úspory, v uvozovkách, na svých účtech. Ale víc jak polovina obcí, víc jak 3 000 obcí mělo koncem loňského roku na účtech méně než 8 milionů korun. Protože ty velké prostředky na svých účtech mají velká města, a mají je tam proto, že je čekají velké investice.

A co se týče těch dopadů, podle jednoho z průzkumů se v různých obcích v důsledku koronavirové krize zruší 10 000 investičních projektů za 8,5 miliardy korun a odloženo bude 23 000 dalších za více než 27 miliard korun.

Včera zde také zaznívalo, že je potřeba pomoci malým obcím. Ano. O tom nikdo nepochybuje. Ale ty výpadky se budou týkat všech. A vy říkáte, že je hodně peněz ve velkých městech. Takže Praha jako hlavní město přijde o 12 miliard korun podle odhadu. Kolín například o 47 milionů korun. Plzeň oznámila, že odkládá investice za

půl miliardy korun a ruší projekty za dalších 170 milionů korun. Zlín oznámil pozastavení investic za čtvrt miliardy korun. Brno odhaduje propad daňových příjmů na více než miliardu korun a chystá se omezovat investice.

Toliko jenom k situaci, která je již dnes. A dovolte, abych pokračovala dále.

Vy vyzýváte obce, aby investovaly. Máte pravdu. Obce jsou větším a kraje jsou větším investorem, než je stát. V loňském roce investovaly, jestli se nepletu, kolem 123 miliard korun. Mají připravené projekty. Ty projekty jsou užitečné, jsou pro jejich občany. A pokud vy oslabíte jejich příjmy, oslabíte rozvoj a růst lokální ekonomiky. Oslabíte zároveň i ty podnikatele, protože ti nebudou mít zakázky. A nakonec to dopadne ještě na občany.

Hovoříte zde o masivních dotacích. Hovoříte o analýzách. Tak to už jsem u školek a škol slyšela před rokem, že se bude analyzovat. A já se ptám – co pořád analyzujete? Dali jsme vám seznam investičních akcí na školy a školky, o které je zájem, z velké části již se stavebním povolením, za 9 miliard. Ovšem jestli si ty masivní dotace představujete tak, jak je tomu dnes při poslední dotaci na Ministerstvu financí právě pro ty malé obce do 3 000 obyvatel, kdy přišlo 800 žádostí a pravděpodobnost, že tyto obce dotaci dostanou, je velmi malá, dostane se z těch 800 asi na 40 obcí. A když už chcete investovat do obcí v podobě dotací, tak to udělejte rychle.

Hovořilo se zde včera o tom, že dotační tituly jsou pro obce náročné. Na Ministerstvu financí je 800 žádostí. Většina z nich by uspěla. Ale není dost finančních prostředků. Ty žádosti obce podaly. Jsou vyhodnoceny. No tak tam dejte ty peníze a může se hned stavět. To samé platí o dotačních titulech na Ministerstvu pro místní rozvoj. V miliardách jsou převisy na místní komunikace, na veřejné stavby. Žádosti jsou podány, vyhodnoceny. Tak tam nasypete peníze z vládní rozpočtové rezervy. Máte investice po celé České republice. A tak můžete rozhybat lokální ekonomiku. (Hluk v sále.)

Závěrem mi dovolte říci jedno. Když jsem přemýšlela o tom, o čem budu zde vystupovat, tak jsem si vzpomněla na počátky koronavirové krize v České republice. Všichni jsme si byli vědomi vážnosti situace. Věděli jsme, že musíme zapomenout zde ve Sněmovně na všechny rozpory a musíme táhnout za jeden provaz, a byli jsme vyzýváni, že musíme plout na jedné lodi. A musím konstatovat, že opozice šla vládě na ruku. Většinu vašich návrhů podporovala a sama se snažila přispět svými návrhy. Snažila se hledat rizika, opravit, rozšířit počet osob, které byly postiženy a kterým je potřeba pomoci. Prostě zkrátka a dobře, měli jsme pocit sounáležitosti. Postupně ovšem ten pocit sounáležitosti vyprchal. A víte proč? Většina opozičních návrhů byla označena v podstatě za nevhodné a byla zamítnuta. To není žádné stýskání. To je konstatování faktu.

Postupně, aspoň tedy pro mě a pro náš klub, z hlediska opozice nastala ta fáze, kdy jste si vy začali přivlastňovat naše návrhy, opoziční návrhy. A co jsme dělali my jako opozice? Zkrátka a dobře jsme byli vděční. Když jsme věděli, že ten návrh je dobrý, tak jsme pro ty návrhy hlasovali. Přivřeli jsme oči, prostě jsme si řekli, hodíme to za hlavu, je potřeba pomoci našim občanům a našim firmám.

Včera zde zazněly ohledně kompenzace výpadku pro obce různé návrhy. Dovolte mi je zmínit. Vláda by mohla kompenzovat obcím tento výpadek v podobě příspěvku na občana ve výši 1 100 Kč a krajům 600 Kč. Dalším návrhem byla pomoc na obyvatele 1 000 Kč a 400 Kč. A já si dovolím přihodit ještě jeden návrh našeho hejtmána Martina Půty v podobě pomoci obcím na jednoho obyvatele 2 000 Kč a na kraje 1 000 Kč. Tento odhad vychází v podstatě z těch odhadů výpadků komplexně.

A já vás, paní ministryně, vyzývám, prosím, ukradněte opozici tyto návrhy. A když ne oba, tak aspoň jeden z nich. Za takovou krádež totiž nebudete nikým souzena. Ba naopak, každý vás pochválí. A když už jste obce a kraje hodili přes palubu, tak jim hoďte alespoň záchranný kruh. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, rád bych zde uvedl stanovisko za Piráty. My jsme byli původně připraveni hlasovat pouze pro sněmovní verzi, pokud by zde včera bylo přijato nějaké rozumné usnesení ohledně kompenzací městům, obcím a krajům. Bohužel včera byl přijat pouze nedostatečný návrh komunistů. Poslanci ANO a KSČM se ovšem včera vykašlali na občany žijící v městech s více než třemi tisíci obyvateli, na kraje i na ty malé obce, které budou mít problém s dotační žádostí. Hlasovat proto budeme i pro senátní verzi. I když nás stát zadlužuje stovkami miliard, není schopen ani částečně dofinancovat ztráty měst a krajů, které občané i ekonomika České republiky bohužel pocítí. Města a kraje nemají možnost půjčovat si tak výhodně jako stát. Zvažte ještě jednou možnosti, jak kompenzovat tyto výpadky, abychom všichni jako občané České republiky tímto rozhodnutím netrpěli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. To bylo poslední vystoupení v rozpravě... Pan kolega Adamec a eviduji další přihlášky. V pořádku. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Já děkuji. Pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já se pokusím k tomu dnešnímu návrhu zákona také něco říct. Přiznám se, že včerejší den byl takový smutný den pro mě, po těch pěti hodinách nakonec ten výsledek je nijaký, a musím říct, že já se neobávám ani snad těch příštích tří čtyř měsíců, ale spíš podzimu a následující zimy, kdy doběhnou různé platební neschopnosti, ty druhotné a podobné věci, a bude normální výpadek z výběru daní. Nechci nikoho strašit, ale prostě ta situace tady bude velmi komplikovaná.

Co mě velmi mrzelo, a ty argumenty tady padaly, jak obce zbohatly, jak si nasyslily, nashromáždily na účtech peníze. Tak pravda to není. Ti, kteří byli poctiví, kteří chtěli rozvoj svých obcí, tak investovali a mají rozinvestováno i letošní rok a budou mít velké problémy ty investice doplatit nebo nějak se s nimi vypořádat. Takže

kdo syslí, choval se jako starosta, jako zastupitelstvo, jako rada špatně, kdo investoval, choval se dobře, ale potrestán bude ten, divte se, ten, kdo se choval dobře. Pro mě je to, řekl bych, velké poučení – nemám rád to slovo, ale poučení to je, že příště člověk nesmí být tak naivní a představovat si, že jsme s vládou, se státem na jedné lodi. A mělo by to tak být, že jsme na stejné lodi.

Ale teď mi dovolu, abych se vyjádřil k tomu návrhu, který máme před sebou. Víte, ono když se na to podíváte s chladnou hlavou, tak obce jsou tu stovky, stovky let a vždycky prošly nějakou dobou lepší, horší, a tím, že tady dneska jsou, tak se ukazuje, že to nakonec zvládly. A zásadní rozdíl tady vidím v jedné věci mezi tím, co vlastně riskujeme přijetím senátního návrhu, v tom, že vlastně ti lidé, kterým chceme pomoci, ten střední stav, ti živnostníci, ti ty tři měsíce neměli nic, kdežto obce samozřejmě, až na to pokračení, které ještě přijde, prostě nějaké peníze pořád mají, jsou na tom lépe, a rozhodně říkám znovu, ono se to stabilizuje, až skončí tato podpora, tento balíček, ale na druhé straně přinese to další druhotné jevy, kterých já se obávám víc než tohoto pokračení rozpočtu v té dani ze závislé činnosti fyzických osob.

Možná je to k zamyšlení, aby si vláda uvědomila, že ona proklamace, že obce dýchají se státem, že jsme jeden organismus v rámci republiky, by se měla lépe naplňovat. Já si myslím, že ano. Tendence vždycky toho silnějšího, což v tomto případě je vláda, je prostě vzít si tam, kde něco je, a prostě vyřešit problém tím, že ho zaplatí někdo jiný. Tak to já vnímám jako velmi nedobry postup. Vždycky říkám, když někdo něco nařídí, tak by měl platit. Nakonec moc dneska samozřejmě, ať to vezmeme, jak to vezmeme do důsledku, je to, když máte peníze a můžete něco realizovat. To tak je prostě. Můžeme tady říkat, že to je jinak, ale v realitě je to takto, a vláda toho beze zbytku využila. Já si myslím, že paní ministryně i ostatní ministři a i vládní koalice moc dobře vědí, co se tady včera dělo, že to není férové vůči těm obcím. Není, protože obce nemůžou jako stát si prostě natisknout bankovky, když to přeženu, nebo zvýšit si státní dluh, protože jsme vázání některými pravidly. Padlo tady, že obce si mohou vzít dluhopisy. Ony by si je braly, kdyby to bylo výhodné, akorát že ten proces, který tam je, je velmi složitý a rozhodně výhodnější by bylo vzít si klasický úvěr anebo nějaký jiný peněžní zdroj.

Takže já musím za sebe říct, a možná mluvím i za víc členů naší Občanské demokratické strany, že já podpořím v tomto případě poslanecký návrh, i když se mi to říká těžce. Podpořím ho, protože ti lidé, kteří jsou vázání na tu podporu, tak to jsou lidé, kteří v tuto chvíli nemají nic. My, obce, ještě něco máme. A doufám, že vláda a vládní koalice nebude postupovat tímto způsobem dále, protože by se mohlo stát opravdu, že nebudeme mít také nic. Takže podpořím poslanecký návrh, ten senátní podpořit nemůžu, protože opravdu si myslím i po odborné debatě, že by skončilo vyplácení té podpory. A to si myslím, když to zvážíme všichni, si nikdo z nás nepřeje, protože pak by ona deklarovaná podpora byla jenom deklarovanou podporou státu, i nás obcí a krajů, to je potřeba říct, a vlastně nebylo by to myšleno vážně.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Dále jsou přihlášení z místa pan poslanec Krejza a paní poslankyně Vostrá. Ještě než jim ale dám slovo, tak s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bláha, a než dojde ke stolků, tak konstatuji dvě došlé omluvy, a to pana poslance Jana Skopecka od 10 do 12.30 z pracovních důvodů a pana poslance Pavla Kováčika od 15.30 hodin do konce jednacího dne. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat předřečníkovi za ta slova, která tady zazněla, že opravdu firmy nemají vůbec nic. Tady se včera někteří poslanci smáli, že někteří přišli i o 200 % toho, co normálně běžně dělají obratu. Tak opravdu oni přišli o veškeré úspory. Takže v tuhle chvíli, pokud je podpoříme tím, že odhlasujeme to, co je navrhováno, tak zachráníme alespoň to, že odložíme tu dobu, kdy i vám, starostům, přestanou chodit penízky do vašich kas, protože věřte tomu, že ta doba přijde a do půl roku bude nám všem daleko hůř, a to je právě díky tomu, že nejsme schopni se tady dohodnout, abychom trochu šetřili navzájem, protože ty firmy všechny musely snížit svoje mandatorní výdaje, jednoznačně musely snížit platy všem zaměstnancům, všechny odměny, všechny mimořádné bonusy. Jenom ti nadnárodní, kteří uměli zavřít a říci si o kompenzace státu, tak ti to samozřejmě mají lehčí. A tady to zaznělo, že bohužel vždycky to odnesou ti poctiví, a to platí i z řad podnikatelů. Ti, kteří pracovali, tak dneska nedostávají ze státní podpory nic, protože ten, co zůstal v práci, nemá nárok na žádnou kompenzaci. Takže já jsem pro to, abychom podpořili to, co je navrhováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy pan poslanec Krejza, připraví se paní poslankyně Vostrá. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, můžeme to možná trochu odlehčit, byť to je téma složité. V gymnastice známe prvek, kterému se říká Tkačevův přelet. To vypadá asi tak řečně takhle. (Ukazuje rukama.) Pak existuje prvek smyčka Korbutové. To vypadá takhle. (Opět ukazuje.) Ten je zakázán. A pro obce je tento návrh, který předvedla paní ministryně, a já bych si ho nazval spirála Schillerové. To je takhle. (Ukazuje rukama spirálu.) A teď jde jenom o to, aby ta spirála pro ty obce neskončila taktó. (Ukazuje dolů.) A já věřím, že ne, že to ty obce zvládnou.

Vysvětlím proč. Nebylo dostatečně zdůrazněno, že se obce podílet budou na kompenzačním bonusu. Je to chyba možná i nás poslanců, ale v té legislativní smřšti jsme to myslím skoro všichni nedomysleli, nebo nevěděli, jednoduše.

Obce byly vyzvány k tomu, aby investovaly. Obce byly vyzvány, aby pomohly podnikatelům. My jsme nájmů odpustili, rozumné obce nájmů odpustily. Rozumné obce podpořily podnikatele i ze svých prostředků. V podstatě je potřeba, aby odpustily dál nájem, aby si dosáhli živnostníci, podnikatelé na podporu nájmu, který

poskytuje jeden z programu COVID. A kdybychom věděli, že se budeme podílet dalším, a já to nezpochybňuji, myslím si, že to není úplně nefér, tak bychom se možná chovali trochu rozumněji.

Přes to přese všechno, že jsem i pod tlakem ostatních starostů, tak sdílím názor kolegy Adamce, a to že v této chvíli podpořím poslanecký návrh, protože si myslím, že ty priority jsou někde jinde než zachraňovat obce. A myslím, že těch 500, 700 tisíc podnikatelů a živnostníků to potřebuje více. Obce to prostě nějakým způsobem zvládnou. Jenom bych přesto poprosil paní ministryni Schillerovou, zda by nezhodila a vláda nezhodila do budoucnosti nějakou formu kompenzace, když už jsme se včera na tom nedohodli, a těm obcím, i větším obcím, které jsou opravdu investory, mají připravované projekty, mohou investovat, pokud ty prostředky budou mít, mohou investovat hned, vrátí se vám 50 %, minimálně 50 % z investované sumy rovnou do státního rozpočtu, aby ty prostředky se pokusila najít, protože to je pro stát mnohem jednodušší než pro obce. A jak říkám, ještě multiplikací by to možná bylo mnohem víc než těch padesát.

Takže já podpořím poslanecký návrh, přestože to je Sophiina volba pro mě. A prosím v této chvíli vládu a paní ministryni, aby se zamyslely do budoucnosti, krátké budoucnosti, na to nějakou formou tyto náklady naše kompenzovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Krejzovi. Ještě požádám kolegyni Vostrou o strpení, protože se s přednostním právem přihlásil pan předseda Jan Farský. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Ono tady za poslední dva dny zaznělo hrozně moc slov. A myslím, že těch slov je tolik, že nás až odvedla od samé podstaty, podstaty toho, o čem tady debatujeme. To, co říká vládní návrh, je to, že vezmeme z peněz obcí, které jsou jim garantovány, část stát vezme, nějak je použije a pak těm obcím možná jednou něco na dotacích vrátí. A střetávají se tady dva světy. Ten svět svobody, volného rozhodování samospráv, které jsou garantovány Ústavou, a ten centralizovaný svět, který je na té druhé straně.

To, co se totiž stane, je, že tím přesunem peněz se ztratí svoboda obcí, svoboda občanů rozhodovat, kam jejich má obec směřovat. Toto rozhodování na sebe přebere vláda, protože ona bude rozhodovat o těch dotacích, ona bude určovat, jak se mají ty obce rozvíjet, a také se ztratí část těch peněz, protože samozřejmě administrativa s tím spojená kus sežere. Kdo jediný v tomto získá, je vláda. Ta získá moc. Ta dosáhne toho, o co přišla před lety tím, když se posílilo rozpočtové určení daní, že starostové už nemuseli leštit kliky, nemuseli se doprošovat pár korun na to nebo ono, ale prostě mohli to zaplatit z peněz, které dostali ze zákona. Tuto svobodu obcím teď vláda bere. Já to chápu a respektuji, zapadá to do rozhodování této vlády, této koalice, a je to vcelku předvídatelné. On každý, kdo je u moci, tak se chová, že té moci chce mít samozřejmě víc a ovládat zvláště ty, kteří jsou vzpurní.

A ty obce vzpurné jsou, ty kraje také. Tímto se dosáhne, že budou muset ustoupit v mnoha případech, nebudou být třeba tak radikální, protože je vláda bude držet

pod krkem tím, jestli jim korunu dá, nebo nedá. My jsme si to zažili už před lety v době opoziční smlouvy. A mimochodem byl to důvod, proč vůbec starostové v mnoha oblastech se začali dávat dohromady, proč se začali organizovat a proč se také dali na politickou dráhu. Právě to, že rozhodovalo to, jestli máte toho kterého známého politika, a ne to, jak dobrý je ten projekt pro vaši obec. My tímto krokem, tím, že se obcím vezmou peníze a možná se na dotacích nějaké vrací, se vracíme patnáct let zpátky. Obce se dostávají do područí, ztrácejí svoji svobodu. A to je nejhroší na tomto návrhu, že občané už nebudou rozhodovat o budoucnosti své obce, ale u obcí o tom bude rozhodovat vládu.

Chápu, že je to váš cíl, ale takhle jednoduché to je. Všechno ostatní, kam ty peníze půjdou, nepůjdou, kde co propadne, jsou jenom omáčka, která měla zakrýt tu podstatu. Prosím, o tomto rozhodujeme, jestli budou naši občané se rozhodovat svobodně, anebo jestli o tom bude rozhodovat vláda. A kdo si myslí, že to tak není, tak včera bylo podáno hned několik důkazů. Viděli jsme tady paní ministryni Dostálovou, jak nám citovala ze svých SMS zpráv, jak se jí starostové snad doprošují o nějaké koruny. Ona si nestěžovala, jí se to líbilo.

Slyšeli jsme tady stokrát o školce v Semilech, na kterou pan Babiš snad dal peníze. Dokonce loni v prosince na výboru pro evropské záležitosti mi říkal, jak si dovoluji vůbec něco proti němu mít, když nám on do Semil posílá peníze. No jednak neposílá ty peníze. Jsou to peníze Evropské unie. A jednak to je přesně ten cíl, pro který chce teď si vláda převzít ty dotace, abychom si přeci nemohli dovolovat něco mít proti vládě, když nám tak milostivě dává peníze, které nám teď bere. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kytýr, poté pan poslanec Václav Klaus – obě faktické poznámky. Kolegyně Vostrá bude mít jistě trpělivost, jako měl včera pan kolega Juránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se velice omlouvám, ale některé věci se fakt nedají vydržet. Já jsem v průběhu včerejšího i dnešního jednání slyšel vystoupení spousty poslanců, kteří zapomněli na to, že při projednávání tohoto zákona opakovaně jsme naprosto všichni věděli, z čeho budou hrazeny náklady. Při kladných hlasováních jak rozpočtového výboru, tak i na plénu této ctihodné Sněmovně jsme jednoznačně věděli, že se to veřejných rozpočtů dotkne, a veřejných rozpočtů jak obcí, tak i místních samospráv.

Proto mě dneska velice mrzí, že musím deklarovat veřejnosti, že ctihodní poslanci – a věřím tomu, že většina těchto poslanců se neprobudila, ale kontinuálně věřím, že bude hlasovat v rámci toho, co věděla během prvních a následných projednávání sněmovního tisku, který byl završen zákonem 159/2020. Tato novela, která rozšiřuje kompenzační bonus na malá eseróčka, je jenom drobným vrcholem v rámci celého balíčku, kam kompenzační bonus pro OSVČ míří. A proto veřejnost ujistěuji, že poslanci čtou zákony, poslanci vědí, o čem jsou zákony. A věřím tomu, že i poslanci kontinuálně s těmito svými výstupy zacházejí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Klause. A připravena je paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych si dovilil poznámku na předřečníka pana Farského. A sice mě trochu unavují ty debaty, že každý, kdo je starosta nebo hejtman, tak tady musí v této debatě vystoupit, aby se ukázal svým jako voličům ve městě. Já mám radost, že mají v Semilech školku, mám to město rád, léta jsem tam jezdil cyklistický maraton, dokud to místní běžkaři jaksi organizovali.

Ale k tomu, kvůli čemu vystupuji. Vy máte naprostou pravdu, pane Farský, že to nejsou peníze pana Babiše. Jsou to peníze daňových poplatníků. Ale nemůžete v jedné věci říci, ta školka není... to nedal pan Babiš peníze, to dala Evropská unie, protože to je úplně stejný případ. Evropská unie také žádné peníze nemá. To nejdřív český stát vybere sestřičkám, učitelům, podnikatelům, lidem daně, sebere jim peníze, pak je jedním příkazem pošle do Bruselu a pak to s pomocí složitých operačních programů dostáváte nazpátek a nakonec vám to dá pan Babiš na tu školku. Takže nemůžete argumentovat jako tímto stylem. Na to jsem chtěl reagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Prosím všechny, aby oslovovali kolegy prostřednictvím předsedajících. Nyní vystoupení paní poslankyně Miloslavy Vostré. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych tady sdělila, že poslanecký klub KSČM podpoří sněmovní verzi, a to z toho důvodu, že v tuto chvíli my rozhodujeme o tom, zda OSVČ, 300, 400, 700 tisíc, teď požádalo, jestli se nepletu, asi kolem půl milionu OSVČ, zda my pozastavíme peníze pro ně. Prosím, a to nejsou peníze na podnikání, to je na přežití těch lidí, na jejich základní potřeby, aby měli jak platit inkaso, aby zaplatili telefony. To není na rozvoj podnikání nebo na udržení podnikání, to je na to, aby ti lidé měli na základní potřeby. Proti tomu stojí samozřejmě výpadek, jak se tady o tom hovořilo.

Já bych jenom, pane předsedající, vašim prostřednictvím na pana kolegu Martínka. Víte, to včerejší usnesení – já chápu, bezzubé a kdesi cosi –, ale to usnesení bylo naprosto odpovídající tomu, o čem tady celou dobu byla řeč. Říkala to dnes i paní kolegyně Kovářová. Ty projekty i ty malé obce do 3 tisíc mají připravené. Ty projekty splní absolutně všechno. Nepodceňujme ty malé obce a ty starosty. Jejich převis je tam na několik miliard, nic nebrání tomu, když tady deklarovala vláda ústy paní ministryně, že naplní dotační programy, které už jsou, kde už jsou ty žádosti, kde už jsou ty žádosti vyhodnoceny, naplní finančními prostředky. Nic nebrání tomu, aby ve velmi rychlém čase – a prosím, já jenom připomínám, že včera součástí toho

usnesení byl termín 16. června, aby ty peníze byly těm obcím uvolněny a okamžitě mohly malé projekty, které ovšem v těch částkách dávají pak ty miliardy, začaly fungovat okamžitě, ať jsou to dotační tituly na Ministerstvu financí, na Ministerstvu pro místní rozvoj apod. Ty projekty jsou připravené i pro malé obce a jsou okamžitě schopny je realizovat.

Teď opravdu jsme před touto volbou. Já znovu opakuji, že my podpoříme sněmovní verzi právě proto, aby nedocházelo k žádným pozastavením a časovým skluzům výplat kompenzačního bonusu pro OSVČ a malá eserůčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S faktickou poznámkou kolega Lipavský, potom kolega Martínek. Máte slovo, pane kolego, k faktické poznámce.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já si jenom dovoluji ještě zareagovat na pana poslance Klause. Když tady mluvil o tom, že to jsou peníze daňových poplatníků, a vyjmenoval ty profese, tak zapomněl zmínit, že v případě evropských fondů to jsou převážně německé zdravotní sestřičky atd., protože Česká republika je stále čistým příjemcem na těchto dotacích. Takže to byl takový detail, který ve svém příspěvku opomněl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Martínek také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já krátce k paní předřečnici Vostřé. Nadále platí to, co jsem řekl. Poslanci hnutí ANO a KSČM se vykašlali na občany žijící v obcích nad 3 tisíce obyvatel. Tam to prostě pocítí ti lidé a i ty menší obce, tam plno z nich bude mít problémy si vůbec nějakou žádost podat a většina z nich se k tomu nedostane. Stejně tak jste se vykašlali na kraje a další.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka Václava Klause, poté Petra Gazdika. Kolega Benešik ještě posečká. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Já bych reagoval na pana poslance Lipavského vaším prostřednictvím. No, samozřejmě to celkové saldo – to máte pravdu, ta čísla se velice zužují, čili není to z drtivé většiny německých sestřiček, to jste řekl lež.

Hlavní je ta důležitá věc, na co se to používá. Jo? Protože pokud by ti starostové dostali peníze rovnou a mohli je použít sami, tak těch peněz bude samozřejmě neskonale více, protože my sice dostaneme nějaké peníze těch švédských zdravotních sestřiček, ale použije se to na inkluzi, na genderový audit a na tisíc a jedna kravin, které český občan vůbec nepotřebuje. Já jsem to zažíval jako ředitel školy. V 90. letech jsem dostal balíček peněz, musel jsem to do 31. 12. utratit a mohl jsem postavit

žebřiny v tělocvičně nebo vylepšit chemickou laborku nebo něco takového. To pak skončilo a teď pomocí různých dotačních veškláků si člověk jako žádá, má tam 67 děkovných cedulí a 40 let to ještě jako eviduje, že se tam mohl zažádat na inkluzi nebo na ty operační programy, co mu vypsali.

Takže ono to tak není, jako že je to nějaký krásný dar. Je to spíše, že peněz je méně na bohubilé projekty, než bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Petra Gazdíka, poté kolega Marek Výborný. Kolega Benešik je stále na čekačce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím protestovat, protože to, co tady předvádíte, je, že způsobíte nestabilitu. To, že starostové budou moci chodit leštit kliky na různá ministerstva, rozhodně neznamená, že ty peníze skutečně doputují k obcím. A co horší – ono se to zpětně odrazí i na živnostnících. Moje obec zítra pozastaví projekty asi za 3 miliony korun, které by dostaly lokální firmy a živnostníci jako zakázku. Celkem takových bude asi 15 miliard, patrně více.

Vytváříte nestabilitu, vytváříte strach u obcí investovat. A to je to nejhorší, co v této situaci můžete dělat. A KSČM se teď jasně postavila proti obcím, i těm nejmenším. A radit, že máte chodit leštit kliky na různá ministerstva – nezlobte se, to je hloupé a korupční.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka pana kolegy Výborného, Pastuchové a Vostré. Kolega Benešik se může uklidnit, protože ho předběhne ještě jeho předseda klubu s přednostním právem po vyčerpání faktických poznámek. Kolega Výborný má slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za laskavost, pane místopředsedo. Nebudu odvádět debatu k nějakým německým zdravotním sestřičkám. Já myslím, že tady jde úplně o něco jiného. Komunisté, hnutí ANO, sociální demokraté prostě hodili obce, města a kraje přes palubu. O tom celém to je. Prostě ty peníze, které ty obce by měly logicky ze sdílených daní, tak je mít nebudou. Vytváříte tady systém. Vy tady milostivě potom na základě možná nějakých dotací si některé, na základě usnesení KSČM pouze ty malé obce – co budou dělat ty další, co bude dělat obec, která má 3 500 obyvatel a podobně? Nedostanou ani korunu. Nedostanou ani korunu, je to hanebnost. Já jsem opravdu šokován přístupem sociálních demokratů. Zajímalo by mě, co vám řeknou vaši hejtmani. Když jste tady mohli podpořit alespoň nějaké přiměřené usnesení vašeho místopředsedy, tak jste hlasovali proti němu. Když to dvakrát nevyšlo, tak to napotřetí vyšlo, když jste si tady mezi sebou udělali pořádek.

Je to hanebnost, je to útok na obce, města, na naše občany. Bohužel, nikdo z vás si to neuvědomujete. Všichni sedíte v radách zastupitelstev, takže vy, kteří budete

dnes hlasovat pro sněmovní verzi – ještě ke všemu tady stavíte proti sobě obce, města, kraje a podnikatele, živnostníky, malá eseróčka. Tak to přece vůbec není. Těm chceme pomoci všichni. Ta vláda na to samozřejmě má. Stačilo, kdyby to paní ministryně pochopila a použila buď formou podpory senátního návrhu, nebo formou, kterou jsme jí tady včera doporučili a ke které ona tady zarytě – včetně pana premiéra – mlčí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Pastuchové. K faktické poznámce se připraví paní kolegyně Vostrá. Poté kolega Benešik, Čížinský a Vondrák. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom krátce pro pana poslance Martínka vašim prostřednictvím. Vláda – zeptejte se třeba v našem Libereckém kraji, kolik kraje daly záchranářům odměn. Naše vláda posílá 14 záchranným službám 1,2 miliardy jako poděkování, takže těm krajům pomáhá – 3,2 miliardy – takže těm krajům opravdu pomáhá. Já bych se proti tomuhle ohradila, že říkáte, že ta vláda nedělá nic.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Miloslavy Vostré. Na řadě je kolega Benešik. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Pane kolego Gazdíkú prostřednictvím pana předsedajícího, možná – promiňte mi, že to teď řeknu, já si vás velmi vážím, ale podle sebe soudím tebe. Nebyla tady o tom řeč, že by starostové měli kdekoliv leštit kliky. Já jsem tady říkala, že jsou to stovky projektů – potvrdí mi to paní kolegyně Kovářová – pro malé obce, velmi bych řekla dobře postavené, na Ministerstvu financí, pro obce větší na Ministerstvu pro místní rozvoj. Ty projekty už tam jsou, jsou vyhodnoceny, ty obce máme takto pod sebou, a jediné, co tomu brání, že tam není dostatek finančních prostředků. Proto to, co my jsme včera schválili a co po té vládě požadujeme, a to s termínem do 16. 6., je, aby tam ty peníze dala. Ty obce to mají podané, je to vyhodnocené, je to seřazené. Teď jde pouze o to tam ty peníze dát, a to jak na financích pro malé obce, tak na Ministerstvu pro místní rozvoj pro ty velké obce, a nemusí žádný starosta chodit nikam leštit kliku. Ty projekty už jsou prosím vyhodnocené. Nepodsouvejte nám tady něco, co není pravda. Já chápu, ono se to dobře poslouchá, že jsme někoho hodili přes palubu, ale věřte, že my bychom byli ti poslední, kteří bychom toto nechtěli řešit.

A také rozumím tomu, že se blíží volby. Já tomu rozumím. Takže tyto proklamace, řekla bych ostré proklamace, chápu, že tady zazní, a je to legitimní. Zažila jsem tady toho spoustu. Ale proboha poslouchejme se! Poslouchejme se. Teď vyřešme OSVČ, malá eseróčka, aby se to nezastavilo, aby to pokračovalo, a v dalších

14 dnech – a věřte tomu, že my budeme první, kteří budeme chtít na schůzi Poslanecké sněmovny.. (upozornění na čas) Pardon – a myslím, že to vychází na variabilní týden (opět upozornění na čas), aby nám vláda to tady předložila. Už běžím, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Ondřej Benešik s faktickou poznámkou, připraví se kolega Čížinský, poté kolega Vondrák, Pekarová, Gazdík, Pastuchová. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji vám za slovo. Krátce k evropskému financování. My pravidelně projednáváme na evropském výboru pozici České republiky. Ta pozice je bezmála 50 mld. za minulý rok, asi 47. To znamená ano, odvádíme do společného rozpočtu, ale získáme z něho za rok zhruba o 50 mld. více, než do něj odvedeme. Pokud se jedná o projekty, já jako dlouholetý komunální politik, jako bývalý starosta, říkám, že my jsme z evropských fondů pořídili čistírnu odpadních vod za bezmála 50 mil. korun, pořídili jsme úpravnu vody za bezmála 20 mil. korun, a tak bych mohl pokračovat. Toto jsme dělali v době, kdy nám v rozpočtu jako obci, která má 3 600–3700 obyvatel, zbývalo na investice zhruba ročně 6 mil. korun. Za to období, kdy jsem starostoval, jsme ale neproinvestovali asi 20 nebo 25 mil., ale zhruba asi 120 mil. korun. Bylo to díky evropským dotacím. Ať si každý prostě vyhodnotí, jestli ten gender a ty věci, které se ani mně nelíbí, že jsou z tohoto podporované, převažuje, nebo ne.

A pokud se jedná o debatu ohledně Pětadvacítky, my ty peníze – a to tady skutečně zaznívá – nebereme starostům, my ty peníze bereme obcím a jejich občanům a bereme je na investice. Každý rozumný starosta nezavře školu, nezavře knihovnu, ty bude provozovat dál, to jsou mandatorní, nebo kvazimandatorní výdaje. Co udělá – omezí investice. A ty investice samozřejmě jsou většinou pro místní nebo regionální firmy. Tak to prostě je. Přendáváme peníze z jedné kapsy do druhé a já tvrdím, že po cestě u toho přendávání se těch peněz ztratí, a přendáváme to do děravé kapsy z té, která je pořádná!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď i vám skončil čas k faktické poznámce, pane kolego. Nyní pan kolega Čížinský, připraví se kolega Vondrák s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Pojďme se ale podívat, co komunisté, ČSSD a ANO dělají a jaké by to mohlo mít jiné řešení. Všichni se shodneme, že je potřeba v krizi investovat, takže všichni můžeme společně chtít po vládě, ať doplní finance na projekty malých obcí. Ale to vůbec nesouvisí s tím, co tady my nyní projednáváme. Prostě my bychom měli chtít obojí a současně bychom měli chtít, aby vláda v pondělí nebo v úterý řekla, jak doplní ty finance, o kterých teď rozhodujeme, do rozpočtu krajů a obcí. Ale to vy nechcete, protože jste pro to nehlasovali.

Takže to, co se tady děje, je zneužití krize k tomu, aby se víc financí dostalo pod kontrolu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ivo Vondrák s faktickou poznámkou, připraví se kolegyně Pekarová. Máte slovo, pane hejtmane.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Jestli si někdo myslí, že jsme na našich krajích a na našem hejtmanství šťastní, že budeme muset čelit ztrátě 1,3 mld., tak se samozřejmě mylí. Je to velký zásah do našich rozpočtů a bude to těžké. Ale musíme si říct, kdo nám tyhle fondy plní. Plní to ti podnikatelé, kteří v tom kraji žijí, v těch našich obcích žijí a nějakým způsobem tam ty rozpočty naplňují. Takže my nemáme jinou možnost než těmto podnikatelům pomoci. Není jiné cesty. Ano, je pravda, domluvili jsme se na nějaké pomoci včera, je to riziko, jestli ty peníze dostaneme, nebo nedostaneme. Já budu jenom rád, když je dostaneme, to znamená, nepocítíme ty ztráty a nebudeme muset ty naše investice rozkládat v čase příliš dlouho, ale pořád to považuji za menší riziko než padlou podnikatelskou sféru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Pekarová, připraví se kolega Gazdík, také s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já považuji za zásadní se ozvat, když tady na ten mikrofon zaznívají lži. A od pana poslance Klause tady lži zaznívaly. On tady bohužel už nesedí, ale přesto prostřednictvím předsedajícího by si měl dohledat, jak je to skutečně s tím, kolik peněz Česká republika získala v rámci Evropské unie za své patnáctileté členství. Celkově jsme přispěli do společného rozpočtu zhruba 617 mld. korun, ale získali jsme 1 430 mld. korun, tedy čistá pozice za dobu patnácti let členství činila pro Českou republiku 809 mld. korun a ty jsou zejména v tzv. tvrdých projektech, to znamená v investicích, v silnicích, po kterých jezdíme, školách, které jsou díky tomu zateplené nebo postavené, čističky odpadních vod a další. To jsou ty peníze od francouzských, německých, italských a donedávna také britských daňových poplatníků, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího.

A ještě krátce k tomu, co tady řešíme už od včerejšího dne velmi vášnivě. Tady zaznívá, že tímhle můžeme pomoci právě českým firmám a živnostníkům. Ale když necháme peníze obcím, které budou moci dále investovat do projektů, které už mají připravené, často už jsou i v průběhu realizace, tak tím dáme práci těm lidem z firem a živnostníkům a to je přece ta nejlepší forma pomoci. Proto prosím, hlasujme pro senátní verzi. Senát opravil velmi kvalitně to, co my jsme tady nezvládli, a teď máme šanci to napravit i my.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než udělím slovo k faktické poznámce Petru Gazdíkovi, připraví se kolegyně Pastuchová, poté kolega Foldyna, požádám sněmovnu o klid, protože měřím čas, nemohu přerušovat řečníka, abych zklidnil Sněmovnu, protože bych mu ten čas sebral. Takže ještě jednou žádám sněmovnu o to, aby se uklidnila a debaty, které se týkají něčeho jiného, přesunula do předsáli. Máte slovo, měřím vám čas.

Poslanec Petr Gazdík: Vážená paní kolegyně Vostrá prostřednictvím pana předsedajícího, já si vás také velmi vážím a právě proto, že si vás vážím, tak čistě technicky. Vy moc dobře víte, že těch projektů je asi, jak řekla paní ministryně pro místní rozvoj, 1 140 na Ministerstvu pro místní rozvoj, další stovky jsou dejme tomu na Ministerstvu financí. Ti, co dříve leštili kliky, tam teď ty projekty mají a možná na ně dostanou peníze. Ale co ty zhruba další 4 000 malých obcí, které prostě ty kliky neleštily, které si tak jako moje obec chtěly pomoci samy, nepotřebovaly nikde chodit, a teď ty investice musí zastavit. Ty mají dělat prosím co? Mají byrokraticky někde chodit, žádat, vypisovat žádosti a zvolíme další dotační tituly místo toho, abychom teď, v čase krize, co nejdříve investovali, co nejrychleji pomohli podnikatelům a nezastavovali projekty? Já vám říkám, že polovinu těch investic, nebo polovinu krize vytváří nestabilita a tímto krokem bohužel vytváříte pro obce obrovskou nestabilitu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní kolegyně Pastuchová, poté kolega Foldyna, poté kolegyně Vostrá. Tak, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já jenom krátce opravdu upřesním, aby to nebylo nějaké kontroverzní, že jsem řekla 3 miliardy 200. Byla to miliarda 200 pro ty záchranné služby. Ale ještě se do těch krajů posílá pro sociální služby, pro které jsou zřizovateli také kraje. Takže opravdu, pane poslanče Martínku vašim prostřednictvím, na kraje se fakt nekašle.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času paní Pastuchové. Nyní pan kolega Foldyna s faktickou poznámkou, poté faktická poznámka paní Vostré. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Když jsem poslouchal, tu diskuzi, která tady probíhala, a tady se argumentovalo tím, co dostáváme z Evropské unie a co my tam dáváme, ale vlastně se tady vůbec neargumentuje tím, co nás stojí aplikace celé řady nesmyslů, které ta Evropská unie a Evropská komise vymýšlí. Viz GDPR a viz celá řada věcí, které my v tuto chvíli musíme platit, a nárůst administrativy a byrokracie, které v České republice vyrostly.

My jsme zrušili okresy a říkali jsme malé kraje. Dneska kraje přikupují další a další baráky a vytváříme a vytváříme, protože evropská byrokracie nás zahlcuje

stovkama a tisícovkama různých administrativních úkonů, které musíme platit. A regulují náš průmysl, vymýšlejí pořád nějaké ekologické záležitosti, které jsou mnohdy nesmysl, a jediný, komu to vyhovuje, je německý průmysl, kdy přebytky německého rozpočtu jsou vysoké. Takže nepřehánějme to s těma věcma.

Druhá věc. Mluvíme tady o penězích z rozpočtů měst a krajů. Rozhodujeme tady o někom. Ptali jsme se těch krajů? Jaké je stanovisko Asociace krajů, jaká jsou stanoviska Svazu měst a obcí k tomu úkonu, který tady děláme? Tady starostové a celá řada lidí z praxe jasně a srozumitelně argumentují, co to pro ně bude znamenat. Já jsem pana Gazdíka poslouchal. Málokdy spolu souhlasíme, ale v tomto určitě. Přece nemůžeme na úkor toho, že vytváříme jako pomoc, tu pomoc vlastně těm lidem, nebo tu šanci přežít ten problém, vzít. Já si myslím, že bychom měli hledat jiné cesty. A tou cestou, jak jsem tady říkal, je prostě státní kasa. Ta kasa těch měst, obcí a krajů to nevyřeší, zhoršíme situaci těch lidí.

To jsem chtěl upozornit a to je stanovisko i klubu SPD. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čas vypršel. Nyní tedy jestli jsem správně pochopil, tak paní kolegyně Vostrá, poté ještě faktická poznámka pana poslance Kalouska. Pořád evidují přednostní právo po faktických poznámkách pana kolegy Bartoška. Měřím čas, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Já už k tomuhle vystupovat nebudu. Jenom ještě zareaguji ještě na pana kolegu Gazdíka. Pane kolego Gazdíku, já si plně uvědomuji, že je řada obcí, které teď pozastavují projekty, protože nedochází tolik peněz. Ale bavíme se o výpadku s kompenzačním bonusem, ale my přece víme, že výpadek v tom výběru daní lze očekávat i v jiných daních, ne jenom kvůli kompenzačnímu bonusu. Takže tady je právě potřeba nastavit to financování pro obce a kraje nejen do toho konce roku 2020, ale i v roce 2021, aby věděly ty obce a kraje, s čím mohou počítat. To je druhá část věřejšího usnesení. A ten termín šestnáctého je tam proto, aby vláda nám tady předložila, jak to vlastně chce dělat. Je tam to předložit návrh řešení pro obce, kraje, investice, 2020 a 2021. Takže nezapomněli jsme i na ty obce, které si chtějí pomoci samy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Prosim máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já už jsem to říkal včera, možná to zaniklo, snad to ještě jednou zopakuji. Prostě se asi shodneme na tom, že kdo platí, tak ten poroučí. A jestliže připravíme obce o jejich autonomní příjmy, které jsou jejich ze zákona, a budeme to nahrazovat centrálními dotacemi, tak to prostě je posílení centrální moci nad demokratickými samosprávami. Je to podle mého názoru velmi škodlivé vychýlení moci směrem k centru, je to porušení zásady demokratické

subsidiarity. A pokud chcete porušovat zásadu demokratické subsidiarity a chcete posilovat centrální moc, tak neschvalte ten senátní návrh. Ale prostě platí, že ten, kdo platí, tak poroučí, a vy teď vychylujete vertikální rovnováhu rozdělení moci v zemi ve prospěch centrální vlády na úkor demokratických místních a krajských samospráv. Nic víc, nic méně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka kolegy Bělícy. A zase požádám sněmovnu o klid, než začnu měřit čas. Prosim máte slovo.

Poslanec Josef Bělíca: Dobrý den, pane premiére, pane předsedající, paní ministryně. Já jsem celou dobu tu diskuzi podrobně poslouchal a myslím si, že celkem pozorně. Je třeba si uvědomit, že čelíme zcela mimořádné situaci. Jak již tady padlo, tak z těch opatření asi nikdo není a nebyl nadšený. Dopady to má na celou naši společnost, na celou republiku, a nejenom na ty obce. A ano, je pravda, že obce, které hospodařily lépe, tu situaci zvládnou lépe než ty, které nehospodařily tak dobře a neinvestovaly do svého rozvoje již v minulosti.

Myslím si, že to řešení, které schválila Sněmovna, s kterým přišla vláda, je dobré, je rychlé, a přinese v tom daném místě tu míru té podpory tomu podnikatelskému prostředí a těm živnostníkům, která je třeba. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní se tedy zeptám, jestli kolega Benešik ještě trvá na své řádné přihlášce, protože jsem se dohodl s předsedou jeho klubu, že zachová pořadí. Máte slovo v rozpravě.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane místopředsedo. Já prostě chci říct jednu věc. To, co dneska chceme, nebo nechceme schválit, je prostě nesystémové a nespravedlivé. Opravdu přendáváme peníze z jedné kapsy do druhé a já skutečně tvrdím, že při tom přendávání se část peněz zbytečně ztratí a že připravíme obce o možnost investovat – obce, města a kraje. A ty investice samozřejmě by šly za podnikateli. Věřte mi, prostě tak to funguje. Ten starosta nebo ta zastupitelstva neškrtnou mandatorní výdaje. To nemůžou. Oni prostě omezí investice. A u nás ve Strání nám opravdu nadnárodní společnosti nic nedělají, my prostě takové projekty nemáme pro nadnárodní společnosti. A myslím si, že v celé řadě obcí, asi ve většině, to tak je. Možná ve větších městech to tak není.

A je to prostě nesystémové, je to skutečně chaos. A já si myslím, že ten chaos – a já mám velkou trpělivost a velké pochopení, protože jsme v mimořádné situaci a všichni se snažíme, nejenom vláda, pomoci, ale ten chaos a ta nevědomost demonstuje to, jak se tady chováme s rouškami. Ví někdo vůbec, kdy je máme mít a kdy nemáme? Já když se podívám do Sněmovny, tak si myslím, že to ví snad jenom pan ministr zdravotnictví. A možná bych ho poprosil o to, aby nám tedy řekl, abychom neporušovali pravidla, kdy ji máme mít a kdy ji nemáme mít. Protože skutečně když se podívám po Sněmovně, tak netuším, co je správně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To sice nesouviselo s tématem debaty, ale jsem tolerance sama.

Předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek s přednostním právem, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Abych vás také nemusel přerušovat, pane předsedo, znovu požádám sněmovnu o klid a opravdu bych byl rád, abychom mohli uzavřít rozpravu, a neuzavřeme – dobře. Tak, snad se hladina hluku snížila. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Padlo zde mnoho argumentů. V konečném důsledku se jedná o to, odkud se ty peníze vezmou. Ale to, co je pod tím a pro mě mnohem důležitější, je vzkaz, že tato vláda je nepředvídatelná a že nikdo si nemůže být jist, jakým způsobem se k němu tato vláda zachová. Jestliže vláda tvrdí, že nesáhne do obecních peněz, a činí tak, tak neplní slib. A to si myslím, že je velice špatný vzkaz nejenom zastupitelům měst a obcí, ale i směrem do byznysu. Vláda, která nedrží slovo, je nepředvídatelná a může se k vám zachovat, jakkoliv se jí bude líbit a hodit. To není vláda, to je zvuče.

Tady pan hejtman Vondrák prostřednictvím pana předsedajícího říká, že není jiná cesta. Pane hejtmane a zástupci měst a obcí, ona je. Kdyby tato vláda řekla, že to zaplatí ze státního rozpočtu, nikoliv na úkor měst a obcí, ta cesta tady byla. Samozřejmě, že kompenzační bonus je správný, je v pořádku a je správné podpořit podnikatele, ať už živnostníky, nebo eserůčka. Protože my v těch městech žijeme a víme, že to je krev těch měst. Ale správné je, aby se to platilo ze státního rozpočtu. Jenom říkám, že jiná cesta existovala. Bylo to pouze o tom, jak se to postaví.

A je potřeba si uvědomit, že propad v příjmech obcí a měst a krajů bude ze tří důvodů. Za prvé pokles ekonomiky, za druhé konstrukce daňového bonusu a za třetí tisk, který nás čeká v pátek. A já to tady avizuji dopředu, abyste si uvědomili, že vláda chystá další věc, kterou sáhne do rozpočtů měst, obcí a krajů, tak jak je ten návrh zákona konstruován. Takže dneškem to nekončí.

A já vám říkám, že trvám na tom, že lepší varianta je sněmovní verze. V případě, že se rozhodnete, že podpoříte sněmovní verzi, tak za sebe vám říkám, že příběh nekončí, protože už teď jsem dal do systému pozměňovací návrh, který umožňuje, aby se nekrátily rozpočty obcí a krajů. Už teď je v systému. A jestli to myslíte vážně, že chcete podpořit obce a kraje a nebudete jim sahat na peníze, tak v případě, že neprohlasujete senátní verzi, můžete v pátek složit reparát. Jestliže vám bude vadit ať už způsob vyplácení, nebo pozměňovací návrh, nebo cokoli. V pátek můžete dokázat to, že skutečně vám záleží na městech, obcích a krajích a jejich rozpočtech a že je nechcete krátiť.

Děkuji Svazu místních samospráv, který mi s tímto pozměňovacím návrhem pomáhal. Tímto vás vyzývám, abychom to vyřešili tímto tiskem senátním. V případě, že k tomu nebude většina, již v pátek máte možnost to vyřešit ze státního rozpočtu, nikoli na úkor měst a obcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Marian Bojko. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Bojko: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já bych se s vámi chtěl podělit o svůj zážitek ze své poslanecké kanceláře, kdy mě navštívilo několik občanů v pondělí v Karviné, a přiznám se, že po jejich odchodu jsem ještě dlouho přemýšlel, co se děje v tomhle případě. Hlavně bych se chtěl obrátit na paní ministryni financí prostřednictvím pana předsedajícího.

Víte, přišel za mnou občan, který vlastně má dvě malé restaurace, více než dva měsíce nemohl podnikat a zažádal si o ten COVID. Bohužel ho nedostal, protože má čtyřtisícový příjem ze správní rady, takže víceméně kvůli tomu, že je ve správní radě jednoho podniku, tak přišel o 40 tisíc. Tak to jsem vůbec nevěděl, že něco takového je možné.

Pak přišla za mnou medička, která studuje pátým ročníkem medicínu. Současně je OSVČ, má malou kavárničku, kde má dva zaměstnance. A byla povolána vlastně do zbraně, jako medicí pátých ročníků už jsou schopni víceméně v nemocnici fungovat. A měla příjem 7 200 korun a vlastně na ten COVID taky nedosáhla.

A pak za mnou byli manželé, kteří mají malé eseróčko, kde jsou spolu oni dva, navíc jsou ještě sami sobě zaměstnanci. A vlastně několik měsíců jsou bez příjmů a rozhodli se po 30 letech, že tu restauraci prodají a činnost ukončí, že nemají na to už nervy, je jim už přes 60 let. Bohužel počítají s tím, že situace se bude opakovat, možná několikrát. A víte, jak to je – dneska člověk, který má restauraci nebo autobazar, nemá šanci dostat ani hypotéku, byť bude mladý, protože je rizikový.

Já se přiznám, že jsem to vůbec nevěděl, že když máte odvod z nějaké jiné závislé činnosti, nebo ten člověk, který bere 4 tisíce z té správní rady, nemá šanci vůbec dostat COVID. Tak to jsem opravdu v šoku, že ten člověk zůstal bez peněz. Navíc tihle lidé mají většinou servírky mladá děvčata nebo mladé maminky, které mají děti, a těm se do práce tedy – já to chápu, že se jim nechce do práce, když mají ošetřovné do konce června. Takže někteří lidé ani tu restauraci neotevřeli, protože sami to nezvládnou, nemají personál.

Takže si myslím, že systém je strašně nespravedlivý. Když měl někdo takový minimální nebo malý příjem, tak se mu to mělo doplatit do těch 25 000, nebo to dát prostě všem plošně. Já tomu nerozumím. Nejsem ekonom. Ale u toho člověka, který přišel o 45 tisíc, mi to připadá strašně nespravedlivé.

Děkuji za odpověď, paní ministryně, jestli to je možné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Eviduji přihlášku k faktické poznámce Miroslava Kalouska a poté s přednostním právem místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom stručnou poznámku na svého předřečníka. Pravděpodobně, byť mluvil o COVIDu, tak pravděpodobně myslel kompenzační bonus. Ale to, co je důležité, je si připomenout, že jsme tady o tom při schvalování prvního zákona o kompenzačním bonusu, o těch případech, o kterých mluvil, vedli velmi vášnivou debatu. A že ta situace byla nastolena přijetím pozměňovacího návrhu sociálně demokratického poslance, který prošel jenom o tři hlasy a skutečně tuhle nespravedlnost nastolil. Bohužel. Dokonce to nebyl ani vládní návrh. Byl to pozměňovací návrh vládního poslance z řad sociální demokracie, který tuhle nespravedlnost zařídil. Tak to v té Karvině vyřídíte!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní místopředseda Sněmovny Tomio Okamura, řádně přihlášený v rozpravě. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych rád sdělil stanovisko SPD k tomuto návrhu, o kterém tady už snad pět, šest nebo sedm hodin diskutujeme.

Co se týče novely zákona o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru, který má pomoci živnostníkům, tak hnutí SPD vidí problém v tom, že dle stávající verze by šel tento bonus na úkor rozpočtů obcí a krajů. Při naplnění této prognózy by obce přišly o více než 11 mld. korun, kraje pak o více než 4 mld. korun, protože kompenzační bonus je tzv. vratkou daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti. Tím by samozřejmě obce a kraje přišly o možnost investovat ve prospěch občanů na zlepšení jejich životního komfortu.

Samozřejmě my nesouhlasíme s tím, aby kompenzační bonus z jedné třetiny se platil z peněz určených pro samosprávy, protože si myslíme, že by to mělo být placeno přímo ze státního rozpočtu. Poslanci za SPD prosazují, abychom přijali verzi, která nebude ukládat obcím a městům, aby čerpaly peníze ze svých rozpočtů. A v této souvislosti SPD zastává názor, že pomoc živnostníkům nemůže být na úkor samospráv. Vláda ČR nesmí kráť peníze městům a obcím na investice a rozvoj. To může prohloubit krizi. A mně to připadá trošku takový protimluv, když pan premiér na jednu stranu říká, že by měly obce a města investovat, a na druhou stranu jim ty peníze bere. A to samozřejmě je v protikladu. Buď jedno, nebo druhé. Hnutí SPD považuje investice měst a obcí za důležitý nástroj pro zlepšování kvality života občanů a podpory regionálních místních firem, tedy i zaměstnanosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí z místa, rozpravu končím. Ptám se tedy na závěrečná slova. Paní ministryně má zájem. Prosím, paní místopředsedkyně vlády.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, děkuji za rozpravu, která byla místy velmi zajímavá, a dovoluji mi shrnout jenom pár slov. Nebudu opakovat to, co jsem řekla včera, jenom své slovy lidsky vám vysvětlím, jaká byla geneze této podpory, kompenzačního bonusu.

Na samém začátku jsme řešili to a chtěli jsme, aby to byly dotace ze státního rozpočtu. Řešili jsme, kdo by je procesoval. Domnívali jsme se, uvažovali jsme o MPO, nicméně v tomto masivním měřítku, když už živnostenské úřady vyplácely ošetřovné, to nebylo možné. A hledali jsme formu, jak zvládnout tak masivní podporu u tak velkého množství subjektů, a dospěli jsme k jednoduchému závěru, že jediný orgán státní správy, který je nadán infrastrukturou, IT vybavením a zkušenostmi, je Finanční správa.

Pak jsme hledali formy, zda by Finanční správa, jak to udělat, aby to mohlo jít ze státního rozpočtu. Není to možné. Finanční správa nemůže vyplácet dotace. Není to orgán státní správy nadaný touto pravomocí. Je to orgán, který z povahy své činnosti má kontrolovat dotace, a ne je vyplácet. Kompenzační bonus není nic nového. To není něco, co bychom si vymysleli pro tento účel. Kompenzační bonus v daňovém právu, v zákoně o dani z příjmů, je celou řadu let. A vyplácí se v momentě, kdy díky nízkým příjmům poplatník při uplatnění slev by si vlastně nemohl tu slevu snížit, protože nemá takové příjmy, tak se mu doplatí takzvaný bonus. Takže nebylo to nic nového. Je to takzvaná negativní neboli záporná daň.

Takže jsme využili toho, že máme tady orgány Finanční správy. Máme tady možnost toho, že mohou vyplácet kompenzační bonus, a na tom jsme to postavili. A to, že ten náš záměr byl dobrý, nakonec potvrzuje celá řada i z vás, z řad opozice, protože skutečně říkáte, že to je pomoc, která funguje pravděpodobně nejrychleji a nejlépe. Už jenom to, že 700 tisíc žadatelů požádalo, někteří samozřejmě opakovaně v té druhé vlně, a peníze dostali do dvou, maximálně do tří dnů, svědčí o tom, že ten program skutečně funguje. Proto v podstatě byla zvolena tato cesta.

Včera jste tu celý den debatovali o složitosti dotací. Tvrdili jste, že to je složité, že prostě musí vyplňovat žádosti, a teď voláte prosím, někteří, já to hned budu personifikovat, voláte po tom, aby kvůli těmto částkám, 25 tisícům, 44 500 v celkové výši, aby dávali žádosti o dotace. Prostě skutečně absolutně nerozumím.

Já už nebudu reagovat na celou řadu připomínek, které tu včera... já jsem to měla připraveno včera, ale už prostě jsme někde dál.

Padaly tady návrhy. My jsme volali, ať eseróčka uděláte hned. My jsme to navrhovali v pozměňovacích návrzích, ale já jsem tady vždy z tohoto místa jasně uváděla, že se budeme věnovat eseróčkům, ale nemohla jsem souhlasit s těmi pozměňovacími návrhy. Ne proto, že byly z řad opozice, ale protože byly neaplikovatelné. Tam nebyla žádná minimální výše obratu. Dostala by to každá mrtvá schránka. Tak zněly pozměňovací návrhy, což já vám nevyčítám. My máme na to samozřejmě aparát, ale prostě museli jsme to připravit tak, abychom zabránili tomu, že to půjde, ty peníze, třeba do daňových rájů. A tyto věci musíte prodiskutovat.

Chtěla bych říct, že ty zákony, a 38 procent všech covidových zákonů připravilo Ministerstvo financí, já tu evidenci mám s Úřadem vlády zkontrolovanou a ty zákony jsme doslova psali přes noc. Stejně tak kompenzační bonus. Děkuji opakovaně zástupcům svazů a komor, kteří se na tom podíleli. Komora daňových poradců, jmenovitě bych chtěla vyzdvihnout pana inženýra Hajduška. Svaz obchodu a cestovního ruchu, AMSP, Hospodářská komora, kteří přispěli podnětnými připomínkami k tomu, že je to skutečně velmi fungující nástroj pomoci.

Správně jste tady někteří řekli, že to nemá nahradit výpadek podnikání. Má jim to pomoci překonat tuto těžkou dobu a samozřejmě tím, že ji překonají, tím, že ty peníze dostanou, také to tady z vás někdo řekl, já o tom mluvila včera, dojde k určité multiplikaci a nakonec se to projeví ve všech příjmech veřejných rozpočtů. Nikdy jsme to netajili. V důvodové zprávě je uveden dopad na veřejné rozpočty. A jenom mezi námi, ta debata tady probíhala, proběhl první návrh kompenzačního bonusu. Nikdo to tady nezmiňoval. Já dokonce, pane předsedo Kalousku, si vzpomínám na některé vaše pozměňovací návrhy, které navyšovaly ten kompenzační bonus, pokud se nemýlím. To znamená, ten dopad by byl ještě větší do těch sdílených daní. Takže pojďme si na rovinu říct, jak se ty věci mají.

Vy tady navrhuje... Já jsem řekla skutečně a stojím si za tím, včera jsem tu předložila celou řadu jasných právních argumentů, vedla jsem tu debatu věcně a právně teoreticky, mohu je zopakovat, ale nebudu tak činit, protože si myslím, že včera jsem hovořila dlouho.

Skutečně velmi, velmi varuji, aby prošla senátní verze, protože bych musela s okamžitou platností výplatu kompenzačního bonusu zastavit. A není to o tom, že tak jak včera mi někdo tady říkal: vy musíte naplnit, co řekne zákon. Nemohu. Nemohu naplnit něco, kde bych ten zákon naopak porušila a vystavila se, když pomínu samozřejmě kontroly NKÚ, dalších orgánů, ale i trestněprávnímu stíhání. Prostě není to možné. A říkáte tu, z mnoha stran zaznělo, myslím, že zrovna od vás, pane předsedo, vás tady vidím, mluvíte někteří o budoucím čase. Říkáte – oslabíte, seberete. Ale ten zákon je už dávno účinný.

My jsme vyplatili asi 13 nebo 14 miliard. Mohu vám dát přesná čísla. To znamená, že cca polovina kompenzačního bonusu je vyplacena. A hovoříme, to znamená – odkdy? Senátní verze nehovoří o tom, jestli bychom to měli změnit od začátku zpětně. Nejde to ani zpětně. Pokud to byla dotace, nejde to zpětně. To je pravá retroaktivita, nepřipustná. Kdo tady sedíte jako právníci, víte, o čem mluvím. Je to nepřipustná retroaktivita. Prostě musela bych to zastavit, protože tam okamžitě vzniká, kdo by to vyplácel, dostali bychom se na ten začátek. Na ten začátek, kdy jsme si tyto otázky kladli a řešili je. A nenašli jsme pro ně řešení, nenašli jsme pro ně odpověď, proto jsme zvolili tuto formu. A ve výsledku ti lidé ty peníze mají na účtech a dál vyplácíme a samozřejmě eseročka na to čekají.

Já nechci být jízlivá. Skutečně chci tu svoji závěrečnou řeč vést smířlivě a nechci říkat, to znamená, vy, kteří říkáte, že jsem to neřekla na tiskové konferenci, možná ne. Já skutečně nevím. Určitě jsem mluvila o dopadech na veřejné rozpočty, ale teď se nechci o to hrdlit. Tak se ptám, tak jste nevěděli, o čem hlasujete? To přece ne. Vy

přece vždycky víte, o čem hlasujete, takže to bych vám v žádném případě nechtěla podsouvat.

Navrhli jste formu jakéhosi bonusu nebo jakési jednorázové kompenzace, promiňte, ve výši, tuším, 1 000 korun a 400 korun, takže 1 400 na obyvatele. A já se ptám – co to vyřeší? Co to vyřeší? Já jsem si vytáhla malé obce. Vysoká Lhota, 15 obyvatel, dostane 15 000 korun. Pak jsem si vytáhla Holovousy, 66 obyvatel, dostane 60 000 korun. Praha, 1,3 milionu obyvatel, 1,8 miliardy. Tam se to multiplikuje ještě tím, že je to současně kraj. Takže co to vyřeší? Není lepší ta dotační politika, kde tady je připravených x projektů? A my se můžeme bavit o spoluúčasti, která nemusí být sedmdesát na třicet, ale může být třeba u menších obcí devadesát na deset. Není toto lepší cesta? Kde podpoříme a pomůžeme investice, které podpořit můžeme? Je to jediná zákonná cesta.

A já vůbec nebudu komentovat tady různé útoky typu nějaké korupce apod. To je transparentní proces, který je dán zákonem, který podléhá kontrole. Vezměte si, že zneužití dotace je trestný čin. To znamená, my bychom chtěli vystavit na jedné straně tomu živnostníkovi a oni by čekali možná měsíce, než jim někdo zprocesuje tyto dotace, protože Finanční správa by to dělat nemohla, a přitom říkáme, že pro obce to nepřipadá v úvahu.

Už končím, poslední věta. Někdo z vás tady řekl, že to je Sophiina volba. Já si nemyslím, že to je Sophiina volba. Sophiina volba byla ta, že matka musela zvolit mezi dvěma svými dětmi, což je něco absolutně pro každou matku nepředstavitelné. Toto není Sophiina volba. Toto je volba o tom pomoci rychle těm nejvíc zranitelným, těm nejpotřebnějším a samozřejmě v další fázi pomoci i těm obcím.

Takže já si velmi vážím všech těch – a dívám se jak napravo, tak nalevo – všech těch, kteří zvednete ruku pro variantu ve znění Poslanecké sněmovny, protože okamžitě Finanční správa, jakmile to podepíše pan prezident, pokud to dnes projde, začíná vyplácet peníze. Děkuji vám za podporu. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí za závěrečné slovo. Ptám se paní senátorky – ale předtím s přednostním právem se přihlásil Miroslav Kalousek jako předseda poslaneckého klubu. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní ministryně, řekla jste, že nám to vysvětlíte lidsky a smířlivě, tón vašeho hlasu tomu také odpovídal. Pokusím se být také lidský a smířlivý. Ale bohužel jste nám neřekla pravdu. Já se domnívám, ale nechci vést ten právní spor, ale já se domnívám, že je to váš právní konstrukt, že existuje možnost, jak to vyplácet z vládní rozpočtové rezervy. Ale prosím, i kdybyste měla tisíckrát pravdu – znovu opakuji, nechci vést ten právní spor – ale byl to jediný důvod, váš právní výklad, proč to musí být ze sdílených daní, kdyby tohle byl skutečně ten jediný důvod, tak vám nedělalo sebemenší problém včera podpořit alespoň návrh usnesení vašeho koaličního partnera pana poslance Veselého a říct ano, já jsem po právní stránce neměla jinou možnost než sáhnout do sdílených daní, tedy do autonomních příjmů obcí, ale samozřejmě to při nejbližší příležitosti těm obcím

budu kompenzovat. Děkuji, pane poslanče Veselý, za váš návrh, který všichni podpoříme, a také to těm obcím během několika týdnů vykompenzujeme. Pak bych vám věřil, že nám to tady lidsky a pravdivě říkáte. Ale vy se chováte tak, že vám to věřit nelze, protože na ten návrh jste poměrně velmi expresivním způsobem sdělila vašim koaličním partnerům, s čím mohou příště počítat. A obávám se, že při tomhle přístupu s tím mohou počítat i rozpočty obcí a měst a ve svém důsledku i všichni občané České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní závěrečné slovo paní senátorky. Ještě než se ujme slova, konstatuji došlé omluvy. Paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová mezi 14.30 a koncem jednacího dne se omlouvá a od 14.30 do 15.30 se omlouvá z pracovních důvodů Milan Hnilička. Paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Šárka Jelínková: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne ještě, pane předsedající, pane premiére, vážení členové vlády, vážené poslankyně, poslanci. Také děkuji za tu velkou, důležitou a košatou rozpravu, děkuji za všechny podněty, které tady zazněly a zastávaly se nejen senátního návrhu zákona, ale i rozpočtu měst, obcí a krajů. Chci vás ubezpečit, že v případě přijetí zákona o kompenzačním bonusu ve znění pozměňovacích návrhů přijatých Senátem chci vyjádřit svou velkou důvěru paní ministryni financí, že najde cestu, najde finance ve státním rozpočtu, např. ve vládní rozpočtové rezervě, jak již tady zaznělo, ale jsem samozřejmě daleka toho radit paní ministryni. Jistě lze najít ve státním rozpočtu zbytečné výdaje, které mohou být přesunuty na výplatu kompenzačním bonusu. Také připomínám, že tato Sněmovna i za pomoci opozičních hlasů schválila navýšení schodku státního rozpočtu. A také věřím, že paní ministryně najde rychlý a efektivní způsob administrativního opatření, jak peníze co nejdříve vyplácet všem postiženým OSVČ a malým společnostem s ručením omezeným.

Předem vám děkuji za podporu senátního návrhu zákona, pokud se takto rozhodnete, který pomůže obcím, krajům, městům, a tím potažmo i místním podnikatelům. Tyto peníze, které zůstanou v obcích a městech, pomohou rozproudit regionální politiku a ekonomiku a pomohou všem podnikatelům. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní budeme pokračovat a to tím, že přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. Protože jsem několikrát požádal o klid ve sněmovně a přenesení debat mimo tisk 850 do předsádky, zagonguji, všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

A opakují, že nyní budeme hlasovat o návrhu ve znění Senátu, tzn. že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. A jakmile se počet přihlášených stabilizuje, tak rozhodneme v hlasování číslo čtyřicet osm.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, podle sněmovního tisku 850/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 850/3."

Zahájil jsem hlasování 48 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 48 z přítomných 186 pro 67, proti 15. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat znovu podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je ale zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101. Kворum máme nastaveno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 159/2020 Sb., o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, podle sněmovního tisku 850/2."

Rozhodneme v hlasování 49, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 49 z přítomných 186 poslanců pro 171, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové, děkuji paní senátorce a končím bod číslo 5.

Ještě mimo program pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom krátce. Jak jsem avizoval už v obecné rozpravě, dnes jsme hlasovali, nějak to dopadlo, svedli jsme čestný souboj, jeden názor zvítězil. Přesto za KDU-ČSL říkám, že stojíme na straně starostů a rozpočtů krajů, aby nebyli obírání o jejich peníze. V pátek budete mít možnost hlasovat znovu, protože jsem podal pozměňovací návrh, který toto řeší. Řeší, aby stát pomáhal podnikatelům, vyplácel bonusy, ale nebral peníze městům a krajům a nedusil místní ekonomiku. V pátek se ukáže, jestli máte na srdci rozpočty vašich měst. Jestli ne, tak si každý z vás doma zodpovězte a vysvětlete lidem, že jste hlasovali pro to, aby vaše města a kraje dostaly míň peněz. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Než zahájím bod č. 6, konstatuji omluvu místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka do konce jednacího dne od 12 hodin.

Nyní tedy otevírám bod

6.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 550/8/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 550/9. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty včas. (V sále je obrovský hluk!) Vítám mezi námi pana senátora Zdeňka Nytru a požádám sněmovnu za první o klid a za druhé, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil poslanec Zdeněk Ondráček. Pane poslanče, já vám dám hned slovo, jak se situace ve sněmovně zklidní. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych před vás za skupinu předkladatelů znovu předstoupil a požádal vás o hlasování o vráceném zákonu, sněmovní tisk 550, kdy kolegyně a kolegové ze Senátu přijali několik pozměňovacích návrhů, které nám předkládají a ke kterým bych se za skupinu předkladatelů krátce vyjádřil a lehce odůvodnil.

Přiznávám také od samého začátku, tak jako ve svých předchozích vystoupeních, že na návrhu jsme velmi úzce spolupracovali s Ministerstvem vnitra, takže i mé případné vyjádření je z dílny Ministerstva vnitra – odboru bezpečnostní politiky.

Kolegové senátoři navrhuji celkem jedenáct bodů, které se vlastně v podstatě mění. Můžeme říct ve zkratce, že některé jsou bezproblémové a mohlo by se s nimi, řekněme, i tak souhlasit – bod 1 až 3, což jsou legislativně technické úpravy.

Body 5 až 7, to jsou úpravy odchodného pro strážníky. Kolegové senátoři vypustili omezující podmínku padesáti let věku strážníka a v podstatě by trvali na tom, aby poměr musel být k jedné obci. Zde si, řekněme, dovolím říct nesouhlas, protože naší snahou bylo, aby strážníci neodcházeli v mladém věku, protože obce do nich investují peníze na jejich výcvik, zaškolení a další a další věci. A pokud by nám strážníci odcházeli před tím padesátým rokem, tak by to byl ten problém, který třeba teď řešíme u Policie České republiky, kde nám odcházejí desítky policistů v produktivním věku, a my bychom chtěli, aby naopak sloužili i po věku padesáti let.

Neutrální názor bychom měli na body 8, 9, 10, popřípadě i jiné.

Ale zásadní body, které jsou a pro které vás budu žádat, abyste nepodpořili senátní návrh a setrvali na svém původním hlasování, kde jste v době, kdy jsme o tom hlasovali, ze 161 přítomných hlasovali 141 pro, tak abyste nás podpořili i tentokrát, a to je bod 4 a bod 11.

K bodu 4. Kolegové senátoři chtějí vypustit požadavek na vzdělání strážníka, kterým dnes je maturitní zkouška. Vy, kteří zde sedíte delší dobu, tak si určitě vzpomenete, možná jste toho i sami byli účastní, že v roce 2009 byla schválena novela zákona o obecní policii, a vy, kteří zde sedíte delší dobu, jste právě stanovili

podmínku, aby strážník obecní policie měl maturitní vzdělání. Tehdy tento požadavek maturitního vzdělání nesplňovalo 1 608 strážníků v celé republice. 1 608 strážníků nemělo v roce 2010 maturitu. Byla stanovena překlenovací doba po dobu sedmi let a na konci roku 2015, kdy už jsem zde byl já a seděl jsem v podvýboru pro policii, tak jako teď jsme čelili tomu, kolik strážníků bude muset ukončit pracovní poměr v obci. Tehdy muselo skončit 203 strážníků, protože si nebyli schopni v těch sedmi letech doplnit vzdělání. Samozřejmě tam byla ještě výjimka pro strážníky, kteří byli starší pětáctičetí let, a ti už si tu maturitu dodělávat nemuseli. Zmírnit nyní požadavky na vzdělání je z našeho pohledu krok zpět, který nepřinese v podstatě vůbec nic pozitivního, a určitým způsobem by byla i narušena nějaká právní jistota a důvěra lidí v právní řád. Takže to je naše výhrada. Mohl bych k tomu hovořit i více.

A potom druhým bodem, který by nám, řekněme, udělal trošku problém, je bod 11. Víte, že jsme o něj zde svedli diskusi, a to je ten náš návrh, který řeší zavedení odchodného pro strážníky. Nakonec jsme většinou hlasovali, jak jsem zmínil, 141 pro ze 161 přítomných, a to odchodné jsme dali. Kolegové senátoři a senátorky teď došli k nové verzi a chtěli by, aby se to vyplácené odchodné nedanilo. To znamená, že by zůstalo v celých až šesti platech, jak tam je. Zde musím ale říci, že my se snažíme s kolegy sjednotit, řekněme, benefity pro strážníky obecních a městských policií se zdravotnickou záchrannou službou, kde už tento benefit je, a jsou to dvě složky, které pracují v náš prospěch společně i s policisty a s hasiči, kteří to odchodné, popřípadě výsluhují mají, a jsou ale i upraveny zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Takže pokud bychom teď zavedli u strážníků nedanění odchodného, tak očekávám, že by se v brzké době ozvali také kolegové ze zdravotnické záchranné služby, popřípadě státní úředníci, kteří odchodné ze zákona mají, ale mají ho také daněno.

Takže ve zkratce ty body. Předpokládám, že i pan kolega senátor je popřípadě ještě představi, a já vás požádám o setrvání původního návrhu a znovu o podporu poslanecké verze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi za úvodní slovo a nyní budeme pokračovat vystoupením pana senátora Nytry, který jistě odůvodní stanovisko Senátu. Prosím, pane senátore.

Senátor Zdeněk Nytra: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, dovoluji mi, abych se vás na rozdíl od svého předřečníka pokusil přesvědčit, abyste hlasovali pro senátní verzi. Jenom si dovolím opravit. Těch bodů je celkem 13, ale nebojte, z toho 9 bodů se týká právě zmiňovaného odchodného.

Já jsem si velice pozorně prostudoval diskusi v Poslanecké sněmovně, když jste jednali o tomto návrhu zákona, a diskuse nebyla jednosměrná. Můžeme tady diskutovat o tom, jestli má odchodné stabilizační charakter, nebo nemá stabilizační charakter. V prvních dvou letech tomu tak určitě nebude, ale budiž. My jsme se rozhodli upravit to odchodné v tom stylu, že za prvé, a to je i zkušenost nebo reakce

z městských policií od ředitelů, se kterými jsem se bavil, to vršení rozhodné doby, to znamená načítávání, může mít taky ten efekt, že například když má někdo odslouženo už u jedné obce deset, dvanáct let, tak ho u jiné obce jako městského strážníka nevezmou, protože by museli platit odchodné za tu jinou obec. Takže právě v rámci i té stabilizace jsme navrhli, aby rozhodná doba patnácti let platila pouze k jedné obci.

Já to budu zmiňovat dneska asi několikrát. Spravedlnost není z tohoto světa, absolutní spravedlnost. Pochopitelně když se někdo přestěhuje z jednoho konce republiky na druhý a bude chtít dál pracovat jako strážník obecní policie, tak tím přijde o ty odsloužené roky. Ale troufám si tvrdit, že těchhle těch případů bude málo.

Druhá změna u odchodného je právě ta podmínka 50 let, protože je v zájmu nabírat mladé lidi. A pak moc tomu nerozumím, když v podstatě platí obě dvě podmínky současně: 15 let práce u obecní policie a zároveň docílení 50 let věku.

A třetí podmínka – zdaňování. Ano, pan poslanec Ondráček zmiňoval, že by to bylo nespravedlivé a je to rozdílné od zdravotní záchranné služby. Na druhou stranu u bezpečnostních sborů to tak je. Když jsem si zjišťoval, jaký je průměrný plat u Městské policie v Ostravě, tak je to asi 36 000 Kč hrubého. Takže si myslím, že když už něco zavádíme, tak bychom to měli zavádět ve prospěch těch lidí. A pak je pochopitelně možné, že se tady objeví změna u odchodného u zdravotní záchranné služby. To se týká i té podmínky 50 let. Ale to není předmětem tohoto návrhu zákona.

Druhá oblast, která je, to je ta zmiňovaná maturita. Ano, já naprosto souhlasím s tím, že se nejdřív zavedla povinná maturita, teď by se měla zrušit. Ale ten pozměňovací návrh by vůbec nebyl na stole, kdyby stejnou cestou nešly bezpečnostní sbory, stejnou cestou nešla Policie České republiky, kde – teď mě neberte za slovo – jestli tři nebo čtyři roky platí, že policie do svých řad může brát občany bez maturity. A nejenom u policie. U vězeňské služby. U hasičského záchranného sboru taky byla spousta lidí, kteří si museli udělat maturitu, případně museli odejít. Mně nedává logiku, a nechci říct, že Policie České republiky je výše než obecní policie, ale i kdybychom dali mezi ně rovnítko, tak přece nemá logiku, aby u jedné policie platila striktní podmínka maturita, a u druhé neplatila. Je nutno přiznat, že u Policie České republiky se bavíme pouze o druhé tarifní třídě, to znamená té úplně nejnižší. Ale ta možnost tady je. Takže proč ji nemít i u obecní policie? Je pochopitelně na zvážení vedení města, vedení jednotlivých obecních policií, jestli tuto možnost využijí, nebo nevyužijí. Oni ji nemusejí využít. Oni se rozhodnou, že budou přijímat pouze občany s maturitou. To je jejich svaté právo. Ale jsou určitě malé obce, malá města, kde obecní policie funguje a mají nedostatek lidí. Navíc obecní policie se obecně setkávají s tím, že přecházejí lidé z obecní policie k Policii České republiky. A tím bychom to aspoň trochu vykompenzovali.

Třetí návrh se týká prokazování totožnosti, protože občan, když bude prokazovat svou totožnost obecní policii, tak musí dokonce – a pod sankcí na základě tohoto zákona – musí prokázat dokonce další věci, které si ten strážník obecní policie může ověřit v registrech. Takže tady tato změna pouze dává do souladu naprosto přesně prokazování totožnosti tak, jak občan musí prokazovat svou totožnost vůči příslušníku Policie České republiky.

Čtvrtou změnou je ukládání pokut za přestupky. Tam pouze vypouštíme jednu věc, a to je, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně vykonává oprávnění a povinnost strážníka, aniž by k tomu byla oprávněna podle tohoto zákona, protože tenhle ten požadavek je už uveden v zákoně číslo (hledá ve svých papírech), a teď nemůžu najít ten zákon, ale je to zákon o trestním zákoníku, kde je pokuta 20 000 za tento přestupek, kdežto tady tímto zákonem se zavádí pokuta 3 000 Kč.

A poslední změnou je nepřímá novela zákona o obcích, kdy v podstatě stejná ustanovení, která jsou vkládána do tohoto zákona, konkrétně do § 28b, tak jsou uvedena v zákoně o obcích.

Takže rekapitulace. Těch změn je celkem pět. Začnu od těch nejméně závažných. Je to ta nepřímá novela o obcích. Vůbec nic se nezmění, protože už je to v zákoně o obcích uvedeno. Je to ukládání pokut za přestupek, kdy v tomto případě by v podstatě za jeden a tentýž přestupek byla možná dvojí sankce, jedna podle tohoto zákona a druhá podle přestupkového zákona. Třetí je prokazování totožnosti, kdy občan by musel strážníkovi obecní policie prokazovat více údajů než příslušníkovi Policie České republiky. Pak pochopitelně ta problematická maturita. A nakonec úprava odchodného.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolím si vás požádat o podporu senátní verze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátoru Nytrovi. A než otevřu rozpravu, tak se zeptám zpravodajů výborů, které se tím zabývaly v Poslanecké sněmovně, zda se chtějí vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu. Zpravodajem garančního výboru, výboru pro bezpečnost, byl pan poslanec Josef Bělíca, zpravodajem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jan Schiller. Má někdo zájem se vyjádřit? Nemá. Tedy otevírám rozpravu. Do rozpravy nemám žádnou přihlášku. Hlásí se prosím někdo z poslankyň a poslanců z místa do rozpravy? Nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Než všichni přijdou z předsálí, přednesu návrh usnesení. Zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 550/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 550/9." Myslím, že jsme připraveni na hlasování. (Hluk v sále.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 186 poslanců, pro 6, proti 82. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí nadpoloviční většiny všech poslanců, souhlasu 101 poslance. Potřebný počet hlasů máme nastaven.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 550/8."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 186 poslanců, pro 154, proti 2. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu senátorovi, děkuji zástupci navrhovatele a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme nyní k projednávání bodu číslo

76.

Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsdkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím paní ministryni, aby se ujala slova.

Místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi představit vám návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu číslo 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související předpisy.

V posledních letech došlo k výraznému navýšení cen nemovitých věcí. Strmý růst cen je jedním z důvodů, který vedl ke ztížení dostupnosti bydlení. Za současného stavu, kdy se společnost potýká s pandemií způsobenou šířením koronaviru a musí se vypořádat s dopady tohoto viru na společnost, je nutné na tuto situaci zareagovat.

Návrh spočívá ve zrušení daně z nabytí nemovitých věcí a zároveň v navazujících úpravách zákona o daních z příjmů, v důsledku čehož dojde ke zjednodušení a zpřehlednění daňového systému. Zrušením daně z nabytí nemovitých věcí dojde ke snížení nákladů na pořízení vlastního bydlení, které se pro nabyvatele nemovitých věcí rapidně zvyšují růstem cen nemovitých věcí, a tím se komplikují možnosti získání vlastního bydlení zejména pro mladé rodiny. Zaplacení daně z nabytí nemovitých věcí představuje další vynaložení značné finanční částky, řádově jde o desítky až stovky tisíc korun navíc, které by jinak mohly být investovány do oprav a rekonstrukcí nemovitých věcí, zařízení domácností a dalších záležitostí spojených s pořízením nemovitých věcí.

Jako přínos zrušení daně z nabytí nemovitých věcí se tedy předpokládá růst investic do nemovitých věcí z důvodu snížení pořizovacích nákladů, což povede

k oživení trhu s nemovitými věcmi a navýšení příjmů státu z ostatních daní, zejména daně z přidané hodnoty a daní z příjmů.

Dalším přínosem zrušení daně z nabytí nemovitých věcí je snížení administrativních nákladů spojených se správou této daně, a to zejména pro daňové poplatníky. K úspoře však dojde i na straně státu, kdy již nebude nutné tisknout formuláře daňového přiznání, investovat do technické podpory správy daně z nabytí nemovitých věcí.

V souvislosti se zrušením daně z nabytí nemovitých věcí se rovněž navrhuje několik úprav v zákoně o daních z příjmů. Primárním důvodem pro navržené změny v zákoně o daních z příjmů ve spojení se zrušením daně z nabytí nemovitých věcí je odstranění z daňového systému několik nesourodých prvků, které jsou vzájemně protichůdné. Jelikož poplatníkům nyní zůstanou k dispozici volné finanční prostředky původně určené k uhrazení daně z nabytí nemovitých věcí, nebude tak již potřeba tuto částku kompenzovat prostřednictvím odpočtu úroků z úvěru na zajištění bytové potřeby od základu daně z příjmů. Tento odpočet navíc dlouhodobě podporoval pouze poplatníky, kteří pro pořízení vlastního bydlení využili dluhového financování. Představoval tedy nesystémovou výjimku. Naopak ti, kteří například dostali peníze od rodičů, takový odpočet uplatnit nemohli. Navržená změna se však bude týkat až poplatníků – a tady prosím pozor – kteří si bytovou potřebu obstarají od 1. ledna 2022. Na staré úvěrové vztahy, včetně jejich refinancování, se tedy použije dosavadní právní úprava.

Další změnou související zrušením daně z nabytí nemovitých věcí je prodloužení tzv. časového testu pro osvobození příjmů z prodeje nemovitých věcí nepořízovaných pro účely vlastního bydlení, a to z dosavadních pěti na deset let. V zásadě se tak odnímá větší část daňové výhody, kterou mají v tuto chvíli investoři, kteří investují do nemovitých věcí, čímž se na trhu s nemovitými věcmi vytvoří větší prostor pro pořizování vlastního bydlení a přispěje se k omezení spekulativního pořizování nemovitých věcí. Tato změna se však nedotkne – a zase pozor – osvobození příjmů z prodeje nemovitých věcí, ve kterých má prodávající bydliště, nebo když poplatník takovou nemovitou věc nepořízenou pro účely vlastního bydlení prodá a koupí jinou nemovitou věc, ve které bude bydlet. Prodloužený časový test se uplatní až na nemovité věci nabyté od 1. ledna 2021. Staré nemovité věci tak budou nadále osvobozeny podle původních podmínek, čili časovým testem pěti let.

Ještě chci připomenout, že pokud v nemovitosti má poplatník bydliště, tak zůstává ten časový test pouze dva roky, na tom se nic nebude měnit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Karel Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní ministryně a ministři, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych předložil svoji zprávu zpravodaje ohledně návrhu zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu číslo

340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů. Ono hodně už tady řekla paní ministryně. Omlouvám se, pokud se budu opakovat.

Zhruba řečeno, v návrhu zákona jde o řešení několika základních problémů, a to zejména o zrušení daně z nabytí nemovitých věcí a o zrušení odpočtu úroků z hypoték na vlastní bydlení. Vládní návrh zákona ruší daň z nabytí nemovitých věcí, a to se zpětným účinkem. Daň již nezaplatí nikdo, kdo nemovitost nabyt nejpozději v prosinci 2019, to znamená, vklad do katastru byl učiněn v prosinci 2019 nebo později.

Návrh dále upravuje prodloužení časového testu pro příjmy z prodeje nemovitých věcí neurčených k vlastnímu bydlení, a to zpětně na deset let, tak jak říkala paní ministryně. Prodloužení časového testu bude účinné pro nemovitosti nabyté po 1. lednu roku 2021. Cíl je jednoznačný – omezit prostor pro spekulaci na reálním trhu.

Druhá změna se týká zrušení možnosti uplatňovat si odpočty úroků z nově uzavřených smluv o úvěru na bydlení jako nezdanitelné části základu daně. Odpočty úroků si bude moci ještě uplatňovat každý kupující, který nabude nemovitost nejpozději v prosinci roku 2021. To znamená, že pro nemovitosti nabyté období od prosince 2019 do prosince 2021 platí, že kupující nebude hradit daň z nabytí a současně mu bude umožněno uplatňovat si odpočty úroků z úvěru na bydlení od základu daně. Cílem opatření je povzbudit trh s nemovitostmi negativně ovlivněný koronavirovou krizí a podpořit dostupnost vlastního bydlení. Cílem návrhu zákona z dlouhodobého hlediska je zlepšit dostupnost bydlení ve vlastním pro mladé lidi, kterým v okamžiku po nákupu domu či bytu zbude víc peněz v hotovosti.

Vzhledem k navrhovanému zrušení daně z nabytí nemovitých věcí ztratí mnohá ustanovení zákona o daních z příjmů, na která se návrh odkazuje, svůj význam a účinek, čímž se stanou obsoletními. Proto, tak jak říkala paní ministryně, je potřeba příslušné části zákona vypustit.

Za současného stavu, kdy se společnost potýká s pandemií způsobenou šířením viru SARS-Covid, musíme se vypořádat s dopady tohoto viru na společnost, tak tento návrh zákona je také reakcí na tuto situaci.

Předpokládaným přínosem zrušení daně má být zejména růst investic do nemovitých věcí z důvodu snížení pořizovacích nákladů a navýšení příjmů státu z ostatních daní, zejména z daně z přidané hodnoty a daně z příjmů. Současně se sníží administrativní náročnost správy daně pro poplatníky, kterým odpadne povinnost podávat daňové přiznání nebo nutnost vynakládat finanční prostředky za odbornou pomoc ve věci podání přiznání dani z nabytí nemovitých věcí, případně vedení daňového řízení. Navíc nabyvatele nemovité věci nebude zatěžovat další povinnost, a to jak po stránce finanční, tak po stránce časové, kterou je přiložení znaleckého posudku vypracovaného akreditovaným znalcem v případech stanovených zákonným opatřením. K úspoře dojde i na straně státu, kde již nebude potřeba tisknout formuláře daňového přiznání a investovat do technické podpory státu daně z nabytí nemovitých věcí, tak jak tady hovořila paní ministryně.

Kvůli zrušení daně z nabytí nemovitých věcí by státní rozpočet přišel po zbývajících část roku o výnos ve výši 10,6 mld. korun a v následujících letech o výnos ve výši 13,8 mld. korun. Naopak pozitivní dopad zrušení uplatňovaných odpočtů zaplacených úroků z úvěrů na bydlení na veřejné rozpočty je odhadován ve výši asi 5 mld. Předložený návrh zákona je pragmatickým řešením, na kterém vydělá každý.

Závěrem bych se potom, až bude prostor, tak bych s dovolením se přihlásil ke zkrácení lhůty na vypořádání tohoto zákona mezi prvním a druhým čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji, panu poslanci Raisovi. Otevírám rozpravu. První do rozpravy je přihlášen pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se pan poslanec Martínek. Z místa je přihlášen pan poslanec Karel Krejza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já začnu poděkováním, milé kolegyně, milí kolegové, za to, že jste podpořili můj návrh na změnu programu, protože po vystoupení paní ministryně a pana zpravodaje, toho času mnoho nezbyvá. Naštěstí jsme odhlasovali, že v tomto bodě budeme pokračovat odpoledne. Takže bych chtěl začít tímto poděkováním.

Nicméně chtěl bych vám připomenout několik dat. 23. leden 2018, 8. březen 2019, 8. březen 2019, 24. září 2019, 6. listopadu 2019. Čtyři data v tomto volebním období, kdy jsme tady hlasovali o zrušení daně z nabytí nemovitosti. Jinak v předchozím období to bylo poprvé v dubnu 2015. Tyto čtyři dny v tomto volebním období jsou data, kdy jsme tady přímo z úst paní ministryně slyšeli nesouhlasné stanovisko k návrhům na zrušení daně. Jsou to také dny, kdy tady v diskuzi vládní poslanci bojovali jako lvi za zachování této daně, ale stačí si přečíst stenoprotokoly z diskuzí, které se tady vedly, nebo si například přečíst stanovisko vlády k návrhu, ke sněmovnímu tisku 20 – jedno z prvních, které jsme podávali. To je z dnešního pohledu zajímavé čtení.

A já to říkám proto, že já jsem skutečně rád a oceňuji, že paní ministryně, vláda, vládní strany změnilý názor a předložily samy návrh na zrušení této nespravedlivé, nelogické a absurdní daně. Z mého pohledu je pikantní, že paní ministryně používá při obhajobě toho návrhu – i dnes jsme to slyšeli – vlastně stejné argumenty, které my jsme tady říkali od začátku. Jen mě mrzí, že skutečně třeba jedno z toho hlasování již v minulosti nebylo úspěšné. (V sále je hluk a neklid.)

V některých věcech se stále lišíme a na tom je vidět rozdílnost přístupu k bydlení. A já považuji za velmi důležité to, co vám chci říci, takže bych poprosil o možná větší pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane poslanče, máte pravdu. Dámy a pánové, prosím o klid, ať můžeme vyslechnout vystoupení pana poslance Munzara. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Protože na tomto návrhu je skutečně vidět ta rozdílnost přístupu k bydlení. Pro vládu je to víceméně technická a daňová záležitost, kde já postrádám skutečně tu hlubší ideu podpory bydlení. Naopak my vlastnické bydlení považujeme za velmi důležitou hodnotu. My totiž chceme, aby další, i další generace našich občanů bydlela ve svém. My chceme, aby se tato generace postavila na vlastní nohy a zajistila bydlení sobě a svým potomkům. A zároveň forma vlastnického bydlení je i forma určitého majetkového zabezpečení. A to je ona občanská zodpovědnost, kterou by stát měl podporovat a vytvářet podmínky.

Na první pohled se může zdát, že se vláda konečně k takové podpoře střední třídy přihlásila. Ale na pohled druhý tomu tak úplně není, paní ministryně. Vláda sice chce udělat krok vpřed, ale zároveň dělá krok vzad, a tím vlastně přešlapuje na místě. Ten krok vzad je zrušení daňových odpočtů úroku z hypoték. Na jednu stranu stát přestává trestat pořízení vlastnického bydlení, protože pro mě daň z nabytí nemovitosti byla trestem za pořízení vlastnického bydlení, ale na druhou stranu ruší tuto daňovou podporu pořizování vlastnického bydlení, de facto jedinou faktickou podporu bydlení, kterou občané mají.

Dopad tohoto zrušení pocítí nabyvatelé nových nemovitostí, které jsou dnes od daně osvobozeny, ale podpora odpočtů hypoték tam je. V době nedostatečné nabídky bytů jsou to třeba pro ně horší daňové pobídky pro pořizování nemovitostí. Z mého pohledu to tak vypadá, že zrušení daně si tím lidé zaplatí. Fakticky se totiž bavíme o tom, že pro ty, kdo financují koupi hypotékou, tak místo jednorázové velké daňové zátěže se jim tam daňová zátěž rozloží v čase díky tomu, že už si nebudou moct odpočítat hypotéky. Já říkám tady, paní ministryně, je to o něco lepší, neríkám, že levnější pro ně, ale je to o něco lepší, protože nebudou muset mít našetřeno spoluúčast na daň. Ale právě na tom je vidět ten rozdíl toho našeho přístupu. Vy rozkládáte daňovou zátěž v čase, my bychom chtěli, aby pořízení bydlení bylo levnější a naši občané nebyli tak daňově zatíženi.

Dalším krokem vzad je to prodloužení daňového testu z pěti na deset let. Paní ministryně říká, že se tím zamezí spekulacím, a tím se vlastně rozhybe trh. To je, dámy a pánové, ekonomicky absurdní zdůvodnění, které je naprosto nepravdivé. Už někdy někdo viděl nějaký trh, který se rozhybal větší regulací nebo vyšším zdaněním? To je skutečně absurdní. Při prodloužení daňového testu totiž, paní ministryně, dojde k tomu, že si investoři, o kterých jste tady mluvila, byty budou nechávat ve vlastnictví o to déle. A ti, kteří dnes už obratem byty nakoupí a ihned je prodají, tak si daň z příjmů už do ceny započítávají. K žádnému rozpochybování trhu s byty v konečném důsledku nedojde. Nedotkne se to tedy těch, na které to zvýšení daňového testu míří.

Ale představte si, paní ministryně, takovou situaci, že někdo vlastní jeden takový byt, bere to jako zabezpečení na stáří nebo pro budoucí děti nebo něco podobného, platí za něj hypotéku, vlastní ho sedm let, plánuje rodinu například, ale najednou přijde taková krize, kterou jsme teď zažili. Nebude mít příjem a bude muset ten byt prodat. Tak na takového člověka dopadne to zvýšení daňového testu. Nikoliv na ekonomicky silné subjekty, které to mají jako hlavní zdroj příjmů a skutečně si jenom prodlouží ten čas držby nemovitosti.

Já musím říci, že mě mrzí, že ten dobrý návrh na zrušení daně z nemovitosti, se kterým souhlasíme – samozřejmě, protože jsme s ním přišli několikrát – se komplikuje těmito dodatky. Je škoda, že to nemůže být jednoduché a v tom přítmi se schovávají návrhy, které mohou i v očích veřejnosti tento návrh devalvovat.

My přijdeme v dalších čteních s návrhy, jak se s tímto vypořádat, které budou mířit na tyto dva doplňky tohoto návrhu, o kterých jsem teď mluvil. Protože cílem toho návrhu, tím principiálním cílem, by měla být podpora silné střední třídy, která vlastní své domy. O tom třeba já sním, když náhodou spím, abychom měli společnost, ve které lidé budou vlastnit své domovy. Ne o přehazování daní z jedné hromádky na jinou.

Ale přes svá kritická slova k těm dalším částem návrhu bych chtěl poděkovat vůbec za předložení, za gros celého vašeho návrhu, a to je to zrušení daně z nabytí nemovitosti. A jak říkám, my v dalších čteních přijdeme s návrhy, které budou mířit na ty dva doplňky, které se nám nelíbí. Já bych chtěl poděkovat na závěr své řeči i občanům, protože veřejné mínění, a myslím si, že v tomto případě zejména veřejné mínění, přispělo ke změně postoje vlády. Držme si palce, ať to konečně vyjde.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Munzarovi. Seznámím vás s omluvou. V době od 12 do 12.30 se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Schwarzenberg.

Protože budu tento bod muset vzápětí přerušit a protože se někteří poslanci přihlásili z místa, tak jenom shrnu, jak budeme pokračovat. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Hrnčíř a také pan zpravodaj Karel Rais. S přednostním právem je přihlášen místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Do rozpravy je písemně přihlášen pan poslanec Tomáš Martínek a z místa pan poslanec Karel Krejza.

Nyní přerušuji projednávání tohoto bodu v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny a budeme se věnovat napevno zařazeným volebním bodům.

První bod, který budeme projednávat, je

295.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím paní ministryni, aby vám udělala místo u řečnického pultu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Po delší době se vracíme k volebním bodům, naposledy někdy 11. března jsme volili a dnes jsou tedy připraveny čtyři volební body. Než vás s nimi seznámím, tak moc a moc vás prosím o pozornost i k realizaci provedení těch voleb ve Státních

aktech, a to z bezpečnostních důvodů. My jsme se rozhodli, že dobu pro vydávání volebních lístků nadstandardně zhruba dvojnásobně prodloužíme, abyste se nemuseli zbytečně shlukovat ve Státních aktech v úzké frontě v nějaké větší koncentraci. Z bezpečnostních důvodů nejen pro vás, kteří volíte, ale i pro aparát Poslanecké sněmovny, pro ty, kteří se na volbách podílejí, a samozřejmě i členové kolegové a kolegyně z volební komise, tak i z našeho pohledu vás prosím, abyste dodrželi přiměřené rozestupy mezi sebou při výdeji hlasovacích lístků, abyste tam pro jistotu raději použili roušku.

A asi to nejdůležitější – nebudou tam tužky, přineste si k urnám každý svoji tužku, nebudeme je tam nechávat tak, jak jste na to zvyklí. Pro vaše případné použití bude při odchodu z volební místnosti možné použít dezinfekční gel. Samozřejmě i sdělení členům volební komise, pak pro to sčítání lístků budeme mít připravené rukavice a zmíněnou dezinfekci. Tolik k organizaci voleb. Prosím tedy o pochopení.

Nyní k samotným volbám. Prvním bodem je návrh na změny v orgánech Poslanecké sněmovny. Lhůta byla vyhlášena do 21. dubna do 12 hodin. Byl podán pouze jeden návrh, a to ze strany poslaneckého klubu SPD do kontrolního výboru. Kolegové z SPD pak 26. května po lhůtě poslali nový dopis, kde ten návrh upravili. Došlo tam k jedné relativně drobné změně. My jsme to diskutovali ve volební komisi, a abychom nemuseli vyhlášovat novou lhůtu, tak jsme formou per rollam revokovali původní usnesení a přijali nové číslo 158.

Velmi jednoduché, jedna rezignace v rámci klubu SPD, paní poslankyně Lucie Šafránková z kontrolního výboru, a nová nominace do kontrolního výboru, Jaroslav Foldyna.

Volební komise standardně v tomto případě navrhuje hlasování veřejné pomoci aklamací. Bude jedno hlasování o rezignaci, jedno hlasování o nominaci. Prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Budeme tedy hlasovat, jak navrhl pan předseda volební komise.

Nejprve budeme hlasovat o rezignaci. Na hlasování jsme připraveni.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 189 poslanců, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o nominaci, jak nás s ní seznámil pan předseda.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 189 poslanců, pro 156. I tento návrh jsme přijali. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo

296.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

Tímto bodem jsme se zabývali 11. března na 41. schůzi, kde proběhlo první kolo. Prosím pana předsedu volební komise, aby nás provedl dnešním jednáním.

Poslanec Martin Kolovratník: V Českém rozhlasu, jak řekl pan předsedající, jsme 11. března jedno místo v radě obsadili. Zvolili jsme pana Marka Pokorného s počtem 135 hlasů. Nyní zbývá provést druhé kolo té volby k dovolbě nebo volbě jednoho zbývajících členů rady. Do finále k dnešnímu hlasování tedy postoupili dva finalisté s nejvyšším počtem dosažených hlasů z kola předchozího. Je to paní Hana Dohnálková se 77 hlasy a pan Jaroslav Šebek s 25 hlasy z prvního kola. Protože se jedná o druhé kolo tajné volby, tak už rozprava není.

Prosím, pane předsedající, abyste přerušil projednávání bodu a otevřel bod další.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Přerušuji projednávání tohoto bodu na provedení tajné volby.

Otevírám další bod.

297.

Návrh na volbu členů Rady České televize

Zde je situace podobná. Pan předseda Martin Kolovratník má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: V České televizi jsme obsazovali, resp. ještě obsazujeme, tři místa. 11. března jsme tři místa zvolili. Byl to Roman Bradáč, Pavel Kysilka a Jiří Šlégr. Nyní zbývá provést druhé kolo této volby. Budeme dovolovat tři zbývajících místa.

V souladu s jednacím a volebním řádem Sněmovny postupuje do posledního kola dvojnásobek počtu neobsazených míst, takže budeme vybírat ze šesti kandidátů. Do druhého kola postoupili: Ivan Douda se 49 hlasy, Zdeněk Holý s 53 hlasy, Michal Klíma s 57, Hana Lipovská s 83, Pavel Matocha se 77 hlasy a pan Lubomír Veselý s 53 hlasy z prvního kola. Ještě jednou zopakují, ze šesti kandidátů vybíráme tři.

I zde je druhé kolo, takže prosím o přerušování tohoto bodu a otevření dalšího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Rozprava se sice nevede, ale s přednostním právem se přihlásil pan předseda Jakub Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl připomenout věc, kterou už všichni víme, že Radu České televize volíme tak, aby v ní byly zastoupeny všechny významné politické, sociální a kulturní proudy. My jsme se snažili o jednání s vládní koalicí, tak aby se nám podařilo tento cíl naplnit, bohužel ta vyjednávání nebyla úspěšná a nepodařilo se nám dosáhnout shody v tom, aby ty proudy, které respektují názory poloviny obyvatel, která není zastoupena ve vládní koalici, se nějakým způsobem promítly i do fungování a obsazení České televize.

Já jsem chtěl poprosit zástupce vládní koalice, jestli by nás tedy mohli seznámit s tím, jakou mají vizi pro Českou televizi a jestli dosáhli nějaké dohody na tom, jaké osoby budou tuto vizi v České televizi naplňovat. Je možné, že se zde nikdo neozve, že taková vize tady není, že taková dohoda tady není.

Já jsem zaznamenal z médií články o různých plánech na obsazení a věřím, že tyto články, které jsou poměrně znepokojivé, které vypovídají nebo spekulují o tom, že mají být zvoleni pouze zástupci jednoho proudu, tak že jsou nepravdivé. Pevně v to věřím a věřím v to, že se všichni rozhodneme v souladu se slibem tak, abychom naplnili ten účel, ke kterému Česká televize byla zřízena, a to je veřejnoprávní služba. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní předsedkyně Pekarová Adamová s přednostním právem. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené dámy, vážení pánové, já vás chci z tohoto místa před touto volbou požádat o to, abyste nebrali volbu Rady České televize na lehkou váhu. Věřím, že si všichni uvědomujete, na jakou funkci tady aspirují daní nominanti a kandidáti, a že tedy jejich účelem v radě je skutečně být nezávislými nestrannými zástupci, kteří zaručí i nadále fungování České televize tak, aby mohla plnit svoji funkci tak, jak je daná zákonem.

Věřím, že nemusím připomínat, že ne všichni z těch, kteří jsou v tom výběru, si uvědomují, k čemu vůbec veřejnoprávní televize slouží. Jedna nejmenovaná kandidátka se takto přímo i veřejně vyjadřovala. A já nechci odrazovat od volby kohokoli, resp. někoho doporučovat. Já chci apelovat na vás, na vaše svědomí, na to, že to rozhodnutí, které teď budeme činit, má velké dopady i na fungování naší společnosti, a já pevně věřím tomu, že máte velký zájem na tom, aby i nadále naše společnost byla zcela svobodná a demokratická, a k tomu právě i veřejnoprávní média mají přispívat. Proto prosím neberme tu volbu na lehkou váhu. Jakkoli tady někteří se teď usmíváte nad tím, tak skutečně prosím, jednejte podle slibu, který jsme všichni na začátku svého mandátu dali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych chtěl reagovat jenom vašim prostřednictvím na pana předsedu Michálka. On to řekl trošku nepřesně. Já jsem sám osobně s panem předsedou Michálkem jednal, on mluvil o zástupcích vládní koalice, o kandidátech a o volbě do Rady České televize zejména, to znamená, není to tak, že zástupci vládní koalice, jak říkal pan předseda Michálek, nechtěli jednat nebo nejednali s Piráty. To za prvé. Prosím o případné opravení této informace.

A za druhé, klub ČSSD jako vždycky bude volit ty kandidáty, kteří dali najevo, že budou respektovat nezávislost České televize. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní přerušuji projednávání tohoto bodu na provedení tajné volby. Poslední bod, kterým se nyní budeme zabývat, má číslo 298. Jde o

298.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Prosím pana předsedu Martina Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A to je nový volební bod. Do Rady Státního fondu kinematografie budeme obsazovat nově tři místa. Sekretariát volební komise obdržel 12. února dopis ministra kultury Lubomíra Zaorálka s nominacemi na členy této rady. Podle zákona je to zde tak nastaveno, že návrhy Sněmovně předkládá osobně ministr kultury. Volební komise 3. března v usnesení číslo 154 tyto návrhy přijala standardním způsobem, životopisy kandidátů včetně koncepce jejich práce byly zaslány předsedům poslaneckých klubů i členům volební komise, a to 13. února 2020.

V usnesení číslo 154 pro vás tedy konstatujeme devět nominací ze strany ministra kultury. Pod čarou přidám tedy informaci, kolik nominací získali od kulturních institucí směrem k ministerstvu, než to bylo postoupeno nám do Sněmovny. Může to mít nějaký dopad pro vaše rozhodování.

Petr Jarchovský se třemi nominacemi, Čestmír Kopecký se třemi, Jiří Kubiček devět, Richard Němec s osmnácti, Alena Prokopová s osmi, Vít Schmarc se čtyřmi, Pavel Sladký s deseti, Nataša Slavíková se šesti a Jiří Voráč s osmi nominacemi.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise v tomto případě navrhuje volbu tajnou, o které bychom měli rozhodnout hlasováním. Volební období, tříleté funkční období, těm zvoleným mohlo začít nejdříve 6. dubna. Tato lhůta již uplynula, takže tam nemáme žádný časový konflikt a v souladu se zákonem funkční období nově zvolených členů započne dnem zvolení a bude v délce tří let. Připomenu tedy, že z devíti navržených nominací vybíráme tři kandidáty.

A nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu a poté nechal hlasovat o návrhu na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevírám rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan předseda Ivan Bartoš. Nehlásí, stahuje svoji žádost. Nikoho dalšího nevidím, takže rozpravu končím.

Budeme hlasovat o provedení tajné volby.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 přihlášeno 180 poslanců, pro 109, proti 19. Tajnou volbu jsme schválili.

A nyní prosím, pane předsedo, abyste nás seznámil s lhůtami a časy.

Poslanec Martin Kolovratník: Povím to odzadu. Výsledky voleb bych standardně vyhlásil ve 14.30 před zahájením odpolední části programu. A ještě jednou opakuji: na vydávání lístků dávám hodně času, půl hodiny, třicet minut, to znamená do 13.15, takže prosím, kolegyně a kolegové, nemusíte teď spěchat do fronty, můžete si zajít na oběd a přijít třeba až za tu necelou půlhodinu. Volební místnost bude otevřena do 13.15. A prosím o kolegiální přístup k dodržení těch bezpečnostních rozestupů a vlastní propisky k označování lístků. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Sejdeme se znovu ve 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji vám hezké odpoledne. Budeme tedy pokračovat. Já tedy, než budeme pokračovat v programu schůze, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou. Jedná se o návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu, o návrh na volbu členů Rady České televize a návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne. Konstatuji, že k volbám se dnes dostavil vysoký počet poslanců, mohu říci jeden z rekordních, co si pamatuji z posledních měsíců. Celkem 193 hlasovacích lístků bylo ve všech případech vydáno i odevzdáno, žádný lístek nechyběl. Ve všech třech volbách kvorum nutné pro zvolení bylo 97.

296.

Návrh na volbu členů Rady Českého rozhlasu

V případě volby člena Rady Českého rozhlasu získala Hana Dohnálková 94 hlasů a Jaroslav Šebek 69 hlasů. Kворum 97 tedy nebylo dosaženo. Bylo to druhé kolo, takže nikdo nebyl úspěšný. Tato volba končí. Zde předesílám, že tedy budeme vypisovat novou výzvu Poslanecké sněmovny a o jejím termínu vás budu informovat za malou chvíli po oznámení dalších výsledků.

297.

Návrh na volbu členů Rady České televize

V případě České televize opět kворum 97. Ivan Douša získal 60 hlasů, nebyl zvolen. Zdeněk Holý získal 72 hlasy a nebyl zvolen. Michal Klíma 70 hlasů, také nebyl zvolen. Hana Lipovská získala 114 hlasů a byla zvolena. Pavel Matocha získal 108 hlasů, byl také zvolen. Pan Lubomír Veselý získal 111 hlasů a byl také zvolen členem Rady České televize. My jsme obsazovali tři volná místa. Všechna tři místa tedy byla obsazena. Konstatuji, že 15členná Rada České televize je v tuto chvíli plně obsazena.

298.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Ve třetí volbě jsme byli úspěšní zčásti. Bylo obsazeno jedno místo a dvě místa budeme doplňovat v kole druhém. Uspěl pan Jiří Kubíček s 98 hlasy. Do druhého kola potom postupují Čestmír Kopecký s 84 hlasy, Nataša Slavíková s 81 hlasem, Richard Němec s 56 hlasy a Jiří Voráč s 51 hlasem. Pro stenozáznam ještě doplním i výsledky ostatních kandidátů. Petr Jarchovský 34, Alena Prokopová 24, Vít Schmarc jeden hlas, Pavel Sladký jeden hlas. Tato volba tedy postupuje do druhého kola.

A nyní poslední informace k vyhlášení dalších lhůt. Za prvé k té mediální radě rozhlasové. My jsme se domluvili, že volební výbor dnes usnesením per rollam požádá předsedu Poslanecké sněmovny, aby vyhlásil novou výzvu na doplnění Rady Českého rozhlasu. V tuto chvíli je tam již nově další neobsazené místo po panu Vodochodském a plus tedy přibývá ono jedno místo, které jsme dnes neobsadili. Takže ta výzva v Českém rozhlase bude na dvě místa. Měla by být vyhlášena, pokud ji pan předseda vypíše, od 1. do 15. června. Následně v druhém červnovém výborovém týdnu by proběhla veřejná slyšení a ta rozhlasová volba by mohla být připravena následně na červencovou schůzi Poslanecké sněmovny.

A ještě poslední informace k vyhlášení nových lhůt. Za prvé vyhledávám lhůtu pro nominace poslaneckých klubů na volbu jednoho člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Zde končí mandát paní Kasalové dnem 30. 6. A za druhé vyhledávám lhůtu na volbu jednoho člena Dozorčí rady Státního zemědělského intervenčního

fondy. Zde končí mandát našemu kolegovi panu poslanci Kottovi 13. 7., takže to chystám s předstihem. Lhůta pro RRTV a Státní zemědělský fond bude do 16. června do 12 hodin.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já teď přečtu omluvy, pak se s přednostním právem přihlásil předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Takže předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá od 17.30 dnes do konce jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá z odpoledního jednání z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. Pan poslanec Ladislav Okleštěk se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou do konce jednacího dne z důvodu návštěvy lékaře. Pan poslanec Petr Vrána se omlouvá mezi 14.30 až 19. hodinou do konce jednacího dne z důvodu návštěvy lékaře.

Nyní s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, samozřejmě že všichni respektujeme demokratickou tajnou volbu parlamentu, výsledek voleb je legitimní. Ale současně mi také dovoluňte vyslovit soud, že je to začátek konce nezávislé veřejnoprávní televize. A k tomu bych rád dodal, že za to nese sto procentní, plnou odpovědnost sociální demokracie. (Poslanec Birke z pléna: Jak jinak.) Já vím, že tak nevolili a že budeme slyšet, jak jsou ty volby tajné a že oni si přáli něco jiného. Ale byl jsem příliš dlouho součástí různých koalic, abych věděl, čemu se dá zabránit a čemu se zabránit nedá. A vy jste, kolegové ze sociální demokracie, měli možnost tomu zabránit. A vy jste to neudělali. A možná vidět něco, co pokládám za špatné, a nezabránit tomu, je možná o něco větší zločin, než se na té špatnosti příliš podílet. Opravdu ušetřete nás svých slov o tom, jak byly volby tajné a jak vás to či ono mrzí, že jste si tam přáli něco jiného. Vy, klub sociální demokracie, vedení sociální demokracie, nesete sto procentní politickou odpovědnost za výsledek volby do Rady České televize.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (O slovo se hlásí několik poslanců ČSSD a KSČM.) Nyní jenom přednostní práva, prosím vás. Takže nyní tedy s přednostním právem vystoupí předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Ale v případě, že nemáte za ČSSD předsedu klubu, tak místopředseda klubu v tom případě. Ale tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vašim prostřednictvím, pane předsedající, obrátit na volební komisi a jejího předsedu kolegu Kolovratníka, jestli by nebylo lepší vyhlášovat ty výsledky voleb rovnou od stolu při počítání výsledků někým ze členů volební komise prostřednictvím Parlamentních

lístů, které ty výsledky psaly už v jednu hodinu. Myslím si, že to není úplně dobře a že by bylo dobré si udělat ve volební komisi alespoň takový pořádek, nebo taková opatření – nebo možná stačí jenom prosba: neblbněte, nevysilejte to dřív, než to vyhlásí předseda volební komise oficiálně na mikrofon ve Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem místopředseda klubu ČSSD Ondřej Veselý. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím pochopitelně k panu kolegovi Kalouskovi. Možná, že jste opravdu v politice dlouho a zažil jste různé moresy, ale ČSSD nikdy nedělala to – a nemá žádnou páku a žádný recept na to, jak to dělat – aby s někým šla za volební plentu a říkala mu, jak tam má škrtat. Nikdy jsme nedělali metody – a možná, že to v TOP 09 je běžné – že bychom říkali někomu, že má fotit volební lístky, jak volil. Nikdy jsme nic takového nedělali. My máme svědomí čisté. A o tom, kdo byl zvolen, rozhodla Sněmovna. V té Sněmovně má ČSSD 14 hlasů, vy o něco méně, ale každopádně ani naše dva kluby dohromady nedají stovku ani náhodou. Takže prosím, oslovujte ty, kdo takto volili, protože já si nejsem vědom toho, že by někdo z ČSSD něco takového dělal.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím pane předsedající vůči kolegovi Veselému. Je mi líto – ale kecý, pane kolego! To říkejte novinářům, ale to neříkejte zkušeným politikům. Prostě vy jste členové vládní koalice. A ta situace byla do té míry vážná, že bylo ve vaší moci říct svým koaličním partnerům, že pokud takhle ta volba dopadne, nemohou dál počítat s vaší podporou ve Sněmovně. To je dostatečná věta na to, abyste zabránili tomu, co se stalo. Vy jste jim řekli: dělejte si, co chcete, udělejte si ten kšeft s komunisty a s SPD, nás se netýká, my budeme mít čisté svědomí. Nemáte ho! Nesete stoprocentní odpovědnost za výsledek téhle volby!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přejete si reagovat? Takže místopředseda klubu ČSSD s přednostním právem, Ondřej Veselý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Takže ještě a krátce. Pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, spočtete si hlasy pro kandidáty a pak si spočtete počty poslanců a zjistíte, že někdy i od těch vašich lavic tam nějaké hlasy přišly. A pak nám něco vyčítejte. Od nás ty hlasy nepřišly. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda klubu Pirátů Ivan Bartoš – zatím poslední přihláška. Jenom přednostní práva prosím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já jsem tedy to první volební období ve Sněmovně s Piráty a tuto debatu už jsem zažil několikrát včetně toho ukazování, v které části té Sněmovny údajně napadaly hlasy pro které kandidáty. Tak já připomenu, a říkal to i pan premiér Babiš, když se divil u předchozí volby – tak jako já nechápu, proč ta volba není veřejná, proč nejsou vidět ta jména, já bych byl pro to, aby byla veřejná. Tak tady se přece nikdy nehlasuje o tom, že by to tak nemělo být. Tady se vždy hlasuje o tom před tou samotnou volbou a navrhuje to tady vždycky komise, aby následující volba byla tajná.

A já si říkám... hlasujeme o jiných věcech. Prosím vás, nepokřikujte na mě. Hlasujeme o jiných věcech, kde je vidět, jak kteří poslanci hlasovali o zákonech. A u veřejnoprávního média jako nehlasovat veřejně... Tyto všechny debaty by odpadly, kdyby prostě Poslanecká sněmovna v momentě, kdy volební komise navrhne způsob volby tajně, řekla, podobně jako to dělají Piráti, vždycky to své ne, chceme tedy veřejnou volbu, a nemuseli bychom tady furt hrát tuto přetahovanou spíše pro média. Protože reálně se o tom, kdo bude zvolen, už několik dnů hovoří, i za jakých podmínek a co je možným důsledkem té podpory, která se tady najednou objevila dosti razantní. Tak stačí příště zvednout ruku, nebýt pro tu tajnou volbu, kterou komise navrhuje, a můžeme si toto odpustit a nemusíme tady navzájem vytvářet nějaké konspirační teorie.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Už nevidím další přihlášky s přednostním právem, takže se vrhneme na program. Přečtu ještě mezitím jednu omluvu. Ministr zahraničí Tomáš Petříček se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Tak. A nyní začneme projednávat další bod. Jedná se o

375.

Žádost Policie České republiky o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Karly Maříkové

Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a na lavice vám bylo dnes doručeno jeho usnesení číslo 131 ze dne 21. dubna 2020. Prosím předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Policie ČR o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji vám, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych Poslanecké

sněmovně podal zprávu o projednání žádosti Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, územní odbor Karlovy Vary, druhé oddělení obecné kriminality, o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslankyně Karly Maříkové, mandátovým a imunitním výborem. Žádost policejního orgánu byla předsedovi Poslanecké sněmovny doručena dne 5. března tohoto roku a téhož dne byla postoupena mandátovému a imunitnímu výboru k projednání.

Žádost obsahuje vymezení skutků, o které jde, a jejich předpokládanou právní kvalifikaci a tyto skutečnosti jsou pak obsaženy i v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny. Projednání žádosti policejní orgán zahájil výbor na své 29. schůzi dne 10. března 2020. Za zpravodaje byl určen pan poslanec Milan Feranec a projednávání výbor přerušil za účelem vyžádání si zproštění mlčenlivosti orgánů činných v trestním řízení k zajištění účasti pozvaných osob a vyžádání statistických údajů o počtu stíhaných osob za projev extremismu podle § 355 a 356 trestního zákoníku.

Členové výboru měli možnost seznámit se s kopií trestního spisu v prostorách sekretariátu výboru. Paní poslankyni Karle Maříkové byla žádost policejního orgánu doručena pak v kopii společně s pozvánkou na 30. schůzi mandátového a imunitního výboru, která se uskutečnila dne 21. dubna 2020. Na této schůzi výboru bylo vyslechnuto vyjádření policejní komisařky, poručiče bakalářky Jany Maškové, a vyjádření poslankyně paní Karly Maříkové, která se jednání zúčastnila i se svým právním zástupcem. Dozorový státní zástupce magistr Pavel Dvořák pozvání výboru k osobní účasti na projednávání věci neakceptoval a zamýšlená videokonference se neuskutečnila z důvodu technických problémů na straně dozorového státního zástupce.

Po vyslechnutí zpravodajské zprávy a posouzení všech rozhodných skutečností přijal výbor usnesení číslo 131, které vám bylo dnes rozdáno na lavice.

Mandátový a imunitní výbor má zákonnou povinnost zjistit, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání poslance, neboť tím tak chrání parlament jako celek a zajišťuje, aby jeho běžný chod nebyl ničím a nikým narušován. Zajišťuje tedy, aby jeho členům nebylo z důvodu vyjádření politického názoru, byť ne se zcela uváženými třeba i výroky, bráněno ve výkonu mandátu v plném rozsahu.

S usnesením mandátového a imunitního výboru číslo 132 vás pak seznámí pan zpravodaj výboru poslanec Milan Feranec. Já vám zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A než dám slovo panu zpravodaji, tak tady mám ještě dvě omluvy. Takže pan poslanec Miloslav Janulík se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá mezi 14.30 a 19.00 ze zdravotních důvodů.

A nyní prosím zpravodaje mandátového a imunitního výboru poslance Milana Ferance, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, než vás seznámím s projednáním a s výsledkem mandátového a imunitního výboru, já jenom

krátkou genezi toho případu, ať víme, o čem budeme hlasovat. Něco už řekl tady pan předseda. Jenom zopakují.

Jedná se o žádost Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje a pro podezření z přečinu hanobení národa, rasy, etnika nebo jiné skupiny osob podle ustanovení § 355 trestního zákoníku a podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo omezování jejich práv a svobod dle ustanovení § 356. To jednání spočívá v tom, že paní poslankyně dne 14. 1. 2019 z poslanceké kanceláře vložila na svůj osobní facebookový profil příspěvek ve znění: Je zakázané dovážet nepůvodní druhy rostlin a zvířat na území Evropské unie. Muslimští migranti také nejsou původními obyvateli Evropy a stejně jako invazivní druhy znamenají nečekané šíření a postupné vytlačení původních obyvatel Evropy. Proto by měli mít také zákaz vstupu na území Evropské unie. Karla Maříková, poslankyně Poslanecké sněmovny.

Případ se začal projednávat na základě oznámení fyzické osoby. Původně ho prověřovalo vlastně krajské ředitelství policie v Praze, následně vzhledem k místní příslušnosti byl případ předán na Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje.

Závěrem jenom ještě uvedu, že součástí spisu je takzvaně trestněprávní analýza, kde je vyhodnocení té společenské nebezpečnosti tohoto jednání, kde jenom řeknu pár závěrů té trestněprávní analýzy, kde autor, to je policejní orgán, policejní orgán, srovnává výroky podezřelého s výroky Adolfa Hitlera v knize Mein Kampf o Židech, kde říká, že jsou to paraziti, cizopasnici a šíří se stejně jako škodlivý bacil. Takže dle názoru autora jsou myšlenky Adolfa Hitlera a paní poslankyně totožné a je u nich dána vysoká společenská škodlivost, protože šíří své názory jako politik a podněcuje k (nesroz.) Evropské unie, tedy omezení práv a svobod těch eventuálních migrantů. Její projev je o to nebezpečnější, že postoje obyvatel Evropské unie k migraci jsou nestabilní.

Takže to je jen stručná geneze případu. Mandátový a imunitní výbor to projednával, jak už bylo řečeno, a přijal následující usnesení. Je to usnesení 132 – pozor, ne 131, které máte na stole. To potom vysvětlíme v podrobné rozpravě.

Mandátový a imunitní výbor po projednání, po vyslechnutí zpravodajské zprávy a po rozpravě přijal usnesení číslo 132, kterým

I. nedoporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslankyně Karly Maříkové, narozené 19. března 1981;

II. pověřuje předsedu mandátového a imunitního výboru, aby Poslanecké sněmovně předložil toto usnesení.

Toto je usnesení mandátového a imunitního výboru. Já jenom nad rámec toho dodávám, že v tomto volebním období jsme řešili několik případů vydávání poslanců a zatím jsem – a to byl první případ, kde byla vzácná shoda všech, to znamená doporučení k nevydání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které jsou přihlášení dva poslanci s přednostním právem. První jsem já a druhým je Radim Fiala, takže já požádám o vystříhání.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré odpoledne. Já jsem si tedy převzal předsedání. Všeobecná rozprava je otevřena a jako první je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Okamura. Já požádám sněmovnu o klid, než mu dám slovo. Pane místopředsedo, prosím, je to vaše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: (Staví na řečnický pultík cedulí s textem: Ctím svobodu slova! Stojím za Karlou! Stejně cedule mají na svých lavicích všichni poslanci SPD.)

Vážené dámy a pánové, žádost policie, která spadá pod ministra vnitra Jana Hamáčka z ČSSD, o vydání naší kolegyně, poslankyně SPD Karly Maříkové za její názor, kterým vyjádřila nesouhlas s nelegální migrací a islamizací Evropy, je kriminalizací svobodného názoru, jakkoli s kritickým názorem na migraci a islamizaci mnozí z vás nesouhlasí a naopak to podporují. Znakem každé totality je totiž konec svobody vyjadřovat své názory.

Poslanci hnutí SPD stojí jednotně za naší kolegyní Karlou Maříkovou a nepodpoříme její vydání. Odcitují, co přesně Karla Maříková napsala a za co má tedy být stíhána a souzena v dnešní České republice. Citují: "Je zakázáno dovážet invazivní nepůvodní druhy rostlin a zvířat na území Evropské unie. Muslimští migranti také nejsou původními obyvateli Evropy a stejně jako invazivní druhy znamenají nečekané šíření a postupné vytlačení původních obyvatel Evropy. Proto by měli mít také zákaz vstupu na území Evropské unie."

Myslím, že je zcela skandální, že policie a státní zástupce chtějí soudit poslankyni Karlu Maříkovou za tento výrok. Nejde jen o migranty a islám, ale o svobodu, která odlišuje totalitu od demokracie. Navíc v případě Karly Maříkové šlo bezesporu o nadsázku, kdy připomněla, že Evropská unie zakazuje dovoz invazivních druhů rostlin, a podle jejího názoru by se měla podobně Unie postavit k invazi ekonomických nelegálních migrantů. Pravdou je, že obojí může být pro daný systém zhoubné. To je naprostý fakt. Navíc v případě muslimských invazí zcela doložitelný historickými fakty. Říše zničené muslimskou invazí, Egypt nebo Byzantská říše, mluví za vše.

A současně děkuji všem občanům, ale i těm kolegům poslancům a politikům, kteří navzdory opačným politickým názorům podpořili naši Karlu Maříkovou a právo svobodně vyjádřit názory. Neznamená to bohužel, že tu máme demokracii, ale znamená to zcela určitě, že tu máme ve Sněmovně demokrata, a to je dobrý základ k tomu, abychom se jednou skutečně demokracie a svobody dobrali.

Pokud jde o hlasování o vydání naší poslankyně Karly Maříkové, jsme klidní. V této umělé vytvořené kauze totiž nelze prohrát. Už teď totiž prohrál ministr vnitra a předseda ČSSD Jan Hamáček, který se neumí a ani nechce veřejně přihlásit na stranu Karly Maříkové a svobody slova a po celou dobu v té kauze mlčí. Nemyslím, že by vznesená obvinění u soudu obstála, a to ani ne tak proto, že by se nenašli soudci, kteří by nechtěli zavírat za názor, spíše naopak, ale odsoudit poslankyni SPD za zjevně pravdivý názor by uškodilo jen justici a proimigračním aktivistům a SPD by to posílilo.

Pan ministr vnitra Hamáček se zjevně upřímně cítí ukřivděný, když ho činíme odpovědným za policejní obvinění, a tvrdí, že policii neřídí. Přitom ale nejde nevidět, že on a jemu podobní posilují hony na čarodějnice a štvance na ty, kdo odporují správnému proimigračnímu a probruselskému názoru. Svědčí o tom mimo jiné politické zneužívání Ministerstva vnitra pro politický boj, čehož jsou důkazem pokusy dělat z SPD extremistickou stranu ve zprávách Ministerstva vnitra. Veřejnost, policie i justice tuhle zcela jasnou snahu kriminalizovat SPD vidí. Drtivá většina slušných policistů nám nejen fandí, ale vím, že velká část nás i volí. Za to jim děkuji. Bohužel se vždy najde část, která podlehne nepřehlédnutelnému tlaku shora z kanceláře pana ministra.

Přesně tak začíná diktatura. Přesně tak začínal fašismus. Názorové oponenti jsou nejdříve zesměšňováni, pak dehonestováni, a když ztratí sympatie, jsou kriminalizováni a nakonec je nepohodlná opozice zlikvidována. To je osvědčený recept, který tu část politiků, justice a médií začala už před pár lety aplikovat za aplausu části veřejnosti, aniž by si lidé uvědomili, že likvidační okamurovců to přece nikdy neskončí. Pro vyvolené elity se vždy nepřítel najde. A jak historie ukazuje, ve vězení se nakonec sejdou oběti i ti, kdo je kdysi zavírali. Proto je pro SPD zcela zásadní, abychom neustále bojovali za svobodu a demokracii i navzdory samozvaným elitám.

Vážené dámy a pánové, to, co jsem chtěl sdělit, je, že tady nejde vůbec o jednu poslankyni SPD, ale jde o princip. Máme právo svobodně vyslovit svůj názor, nebo ne? Máme právo nesouhlasit s migrací a islamizací, nebo ne? A to "my" neznamená SPD, ale kdokoli z nás v této zemi. Já i celé SPD jsme přesvědčeni, že právo svobody slova máme a musíme ho chránit. A za SPD vám slibuji, že do posledního dechu budeme bojovat za svobodu a demokracii v České republice.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Fiala, ale ten to stáhl, aby dal přednost paní kolegyni Maříkové, nicméně předtím se přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Birke, takže mu dám slovo. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já vás dlouho nezdržím. Já jenom chci říci, že – omlouvám se, ale já mám takový pocit, že sociální demokracie v každém tom vystoupení v poslední momenty – myslím, že můžeme tady úplně za všechno. Kdybychom neexistovali, tak si nás musíte prakticky vlastně vymyslet, abyste na nás všechno hodili. Tak já vás upozorňuji, pane předsedo Okamuro prostřednictvím předsedajícího, tak jako vaše SPD, tak já budu dělat vždycky všechno pro to, abyste na nás nic neházel, a na předsedu Hamáčka.

Děkuji. Protože když předseda Hamáček bude na to reagovat, jak říkáte a vyzýváte ho, tak ho začnete okamžitě křížovat, že ministr řídí policii. (Posl. Bělobrádek ukazuje řečníkovi ceduli, kterou na řečništi zanechal mpř. Okamura.) A to

vy přece samozřejmě nemůžete. Děkuji. Nebo resp. takhle: to on samozřejmě nemůže.

Omlouvám se, mě rozhodil pan kolega Bělobrádek. Nevím, proč mi to ukazuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a budeme pokračovat. Než dám slovo paní poslankyni, tak seznámím sněmovnu s omluvenkami. Pan poslanec Lipavský se omlouvá dnes od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Třešňák se omlouvá od 15 hodin do 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy paní poslankyně Maříková, která je přihlášená v rozpravě. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předstupuji dnes před vás, jelikož policie v Karlových Varech žádá mé vydání k trestnímu stíhání za vyjádření v rámci prosazování našeho volebního programu, kterého se přede mnou v širším kontextu dopustily další osoby a mezi nimi také morální autority. Proti nikomu z nich nebylo však nikdy zahájeno žádné trestné řízení, ale já jsem se podle státního zástupce a policie měla dopustit trestného činu, a to dokonce úmyslného. Jak jsem mohla však páchat trestný čin, a to dokonce ještě s úmyslem, když nikdo z autorů přede mnou se ho nedopustil. Stejně jako autoři přede mnou jsem chtěla upozornit pouze na paradoxy a nesmysly, které přicházejí z Evropské unie. A také její příznivci mi dají za pravdu, že vyhlášky a nařízení, které přicházejí, nejsou vždy v souladu s jejich myšlením.

Podívejme se třeba na takovou... (V sále je hluk. Poslankyně Maříková se obrací na předsedajícího.) Můžu vás, pane předsedající požádat, aby se trošku sněmovna ztišila, nebo já nevím, jestli se tedy mám překřikovat?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, já vám vyhovím. Požádám vás o klid. Jste drobná žena, tak musíme být mimořádně vstřícní. Takže ještě jednou vás žádám o klid, aby se paní poslankyně Karla Maříková mohla vyjádřit. Tak prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji. Podívejme se třeba na takovou zbraňovou směrnici, kvůli které vznikla napříč politickým spektrem novela zákona o nakládání se zbraněmi, která měla tuto směrnici aspoň částečně obejít. Poté co Soudní dvůr Evropské unie zamítl českou žalobu proti směrnici omezující držení zbraní, jste však tuto novelu zákona napříč politickým spektrem obhajovali a připodepsali. Už to dokazuje, že vyhlášky a nařízení Evropské unie jsou mnohdy postaveny proti suverenitě členských států.

I mně se líbila původní myšlenka, která se zakládala na svobodném pohybu a trhu, která řeší problémy společnou cestou, a toto řešení bude mnohem jednodušší. Tato myšlenka se však vymkla kontrole. Evropská unie se stala zkorumpovanou, produkuje řadu nesmyslných nařízení a omezení. K členským státům se chová autoritářsky a vydírá je – dostanete peníze, jen když budete poslouchat. Každá země

by si ten svůj směr měla však určit sama. Někteří vidí jako řešení nalezení původních hodnot. Já vidím jako řešení vystoupení, o kterém by si měli rozhodnout sami lidé, a zůstat členem Evropského hospodářského prostoru, abychom zachovali volný obchod se státy Unie, a navrácení k suverenitě, protože v nadnárodním evropském superstátě nemůže fungovat zastupitelská forma vlády. A pak jsou tady ti, co jsou spokojeni s tím, jak současná Evropská unie funguje.

Ve svém příspěvku jsem nevyzývala k žádnému násilí ani jsem nikoho neurážela. Jen jsem se pozastavila nad jedním paradoxem, který opět přišel z Evropské unie. Můžete mě určitě kritizovat, a také autory přede mnou, že jsem si dovolila pozastavit se nad vyhláškou, která se týká zvířat a rostlin, a poukázat na paradox promigrační politiky Evropské unie, jelikož část společnosti je z historického hlediska citlivá na srovnávání s flórou a faunou. A já bych zde mohla citovat politiky a komunální politiky a funkcionáře, kteří se na všech úrovních napříč politickým spektrem vyjádřili k migraci mnohem ostřeji a použili konkrétní synonyma při srovnávání v rámci kritiky migrační politiky, kdy dotčenou skupinu obyvatel nazvali jezinkami z pohádky o Smolíčkovi nebo slimáky, kteří se nezastaví před ničím a není pro ně překážkou žádná hranice, žádná vzdálenost ani lokalita, ze které se nám přesouvá. Je schopen přilézt po svých, autem, lodí, vlakem, je prostě schopen se k nám dostat veškerými možnými cestami. V tomto případě však šlo jen o otevření diskuse k migrační politice Evropské unie. Žádné z těchto vyjádření nebylo bráno ani jako extremistické, ani tak nebyla označena žádná z parlamentních stran, jejichž členové jsou autoři těchto citací. Nebudu tady žádného politika jmenovat, ale ukazuji vám tady dvojitý metr, kterým se začíná v našem státě měřit.

Z mého příspěvku bylo jasné, že nemám v úmyslu nikoho urážet nebo hanobit, nepoužila jsem proto ani žádné synonymum, abych někoho konkrétně srovnávala s něčím, co by pro někoho eventuálně mohlo znamenat něco ošklivého, ale pozastavila jsem se v rámci prosazování volebního programu, za který jsem byla zvolena do Poslanecké sněmovny, nad dvěma paradoxy. Nemohu však za myšlení druhých lidí a to je to, co mi přijde nebezpečné, že někoho dnes vůbec napadá srovnávat historické milníky se současnými výroky a vidět tam i to, co tam není. Autoři přede mnou, kteří se vyjádřili v mnohem širším kontextu, jak jsem říkala, nebyli trestně stíháni, nikdo z nich nebyl ani v souhrnných situačních zprávách Ministerstva vnitra Projevy extremismu a předsudečně nenávisti, které každé čtvrtletí vydává.

Já jsem se v této souvislosti pana ministra vnitra v rámci písemných interpelací dotazovala, podle jakých kritérií jsou vybírány osoby, které jsou v těchto zprávách uváděny. A víte, co mi bylo odpovězeno? Že v souhrnných situačních zprávách Ministerstva vnitra jsou zmiňovány subjekty a jevy, které naplňují definiční znaky extremismu a předsudečně nenávisti, a veřejnost je zpravidla informována o nenávistných projevech veřejně známých osob, případně o jiných medializovaných případech spojených s extremismem či předsudečnou nenávistí. Ministerstvo vnitra si zde hraje na žalobce a soudce, jelikož uvádět kohokoli, kdo nebyl shledán vinným, do těchto zpráv je nad jeho kompetenci a předem jak subjekt, tak osobu odsuzuje.

Tu medializaci, o které se ministr vnitra zmiňuje, mému případu zajistilo právě až Ministerstvo vnitra. Do té doby novináře můj případ vůbec nezajímalo a ten případ se nacházel teprve v přípravném řízení. Říkám si, jaké by to asi na Ministerstvu vnitra vřhalo světlo a na jeho čtvrtletní zprávy o extremismu, kdyby byl případ odložen.

Byl tedy toto snad návod, jakým směrem se má případ vyvíjet, nebo mělo Ministerstvo vnitra snad bližší informace, jak se vyvíjet bude, a to už tři čtvrtě roku předem? Samotné uvedení mé osoby v těchto zprávách vnímám jako návod pro orgány činné v trestním řízení a vnímám to tak ve všech případech, kdy Ministerstvo vnitra uvádí ve svých zprávách osoby, jejichž případy se nacházejí teprve v přípravném řízení a nebyly shledány vinnými. Tento postup je zavádějící. Může mít vliv na průběh trestního řízení, kdy orgány činné v trestním řízení mohou být tímto ovlivněny či cítit se pod tlakem a samotné zveřejnění může dotčenou osobu poškodit v rovině společenské i osobní. Ministerstvo vnitra se tímto svým jednáním staví do role žalobce a soudce, což je mimo jeho kompetenci, a popírá, že v tomto státě stále platí presumpce nevinny, protože uvedení v těchto zprávách kohokoli, kdo nebyl shledán vinným, způsobuje, že je na osobu předem pohlíženo jako na vinnou.

Ministerstvo vnitra ve svých zprávách pravidelně uvádí, že SPD je extremistická strana. Často jsme oponenty nazýváni fašisté a nacisté. A víte, co je nejhorší? Že je to lidmi, kteří se sami takto projevují. Přečtu vám zde jeden takový nenávidný vzkaz, který mi dorazil díky medializaci, kterou mému případu Ministerstvo vnitra zajistilo, a hned vám vysvětlím, proč ho zde čtu: Co za nelidská a nekřesťanská zrůda může přirovnat lidské bytosti k plevu a zvířeti? I ten nejubožejší migrant má tisíckrát větší hodnotu než ty a celý ten tvůj spolek Pitomiových dementů. Styď se, ty pomatená bestie! Budeš se smažit v pekelném kotli s Mengelem.

Víte, to, co jste teď slyšeli, to je následek politiky, která chce trestat jiný názor, a je pro ni jen ten jeden správný, a to ten souhlasný s Evropskou unií. Politiky, která rozděljuje společnost na ty, kteří nesouhlasí s politikou Evropské unie, jsou hanlivě označováni a je na ně pořádán hon, a na ty, kteří souhlasí a myslí si, že jen ten jejich názor je správný a žádný jiný nelze připustit. K tomuto vzkazu o křesťanství mohu říct jen jedno jediné, že už v bibli se píše – a nyní budu citovat: "Zvířata jako lidé stejný úděl mají, jedni i druzí stejně umírají, dýchají stejně. V čem je člověk před zvířetem? K jednomu místu plynou." Přejde vám i tento citát jako hanobení, když srovnává zvířata a lidi? Mohla bych vám zde číst mnoho dalších citací, které srovnávají lidi a zvířata, třeba z talmudu nebo z koránu, z knih, které jsou pro určité skupiny osob na celém světě velmi významné a nejsou zakázané. A o těch výrocích se nemluví, že by někoho hanobily nebo šířily nenávisť.

Omezením diskuse cenzurou a potíráním nepohodlných názorů vzniká ta pravá nenávisť a rozděljuje společnost. Pokud bude omezena diskuse, tak to bude mít naprosto opačný efekt, a to ten, že se názorové proudy ve společnosti vyhrtotí. Bylo by naivní myslet si, že perzekucí zavřete části společnosti ústa. Sám Ústavní soud opakovaně zdůraznil, že každý názor, stanovisko nebo kritika je vzhledem k významu svobody projevu článku 17 odstavce 1 Listiny základních práv a svobod v zásadě přípustným. Omezení svobody projevu je proto výjimkou, kterou je nutno interpretovat restriktivně a lze jej ospravedlnit jen kvalifikovanými okolnostmi. Co

největší bohatost diskuse o věcech veřejných by měla být státní mocí regulována jen v míře nezbytně nutné, jak vyplývá z článku 17 odstavce 4 Listiny základních práv a svobod. Současně tím stát akceptuje, že jeho mocenský zásah do svobody projevu by měl přijít subsidiárně, tedy pouze tehdy, pokud nelze škodu napravit jinak. Škodu lze napravit jinak než zásahem státu, například užitím možností k oponování kontroverzním a zavádějícím názorům. Tak lze často minimalizovat škodlivý následek sporných výroků mnohem efektivněji než cestou trestního stíhání, jak se státní moc snaží v mém případě.

Mnozí tady kritizují Čínu, která údajně filtruje a maže stránky na internetu nebo výrazy zpochybňující režim, a lidé tam jsou prý za projevy na internetu zavíráni. Ale my děláme naprosto to samé. Krok za krokem směřujeme k totalitnímu směru stíháním lidí na internetu za nesouhlasné projevy k migrační politice Evropské unie. A říkáme tomu předsudečná nenávist. Je to jako s omezováním lidských práv totalitními režimy. Začíná se pozvolna a pak se utahují šrouby. Nikdo se asi nebude rvát za svobodu pornografie v sítích, které užívají děti, nebo vyzývání k násilí nebo útokům. Cenzura se však týká i názorů, které se prostě někomu nelíbí. Mazání a stíhání názoru se pak musí ještě podpořit, a to nejlépe zvláštním zákonem nebo exemplárním případem, třeba jako ten můj.

Je to právě cenzura, omezování diskuse, politická korektnost, která v lidech podněcuje agresivitu. Čím více se budou lidem nasazovat náhubky, tím více názory budou ve společnosti gradovat a budou ji rozdělovat.

SPD vstupovalo do voleb do Poslanecké sněmovny s protimigrační politikou a programem, ve kterém stojí toto. Naše hnutí požaduje zásadní kroky k zajištění bezpečnosti naší země a jejích občanů. Především odmítáme nucené přijímání nelegálních imigrantů a odmítáme islamizaci naší země pod záminkou multikulturalismu. Nedovolíme v České republice vznik páté kolony radikálních muslimů. Právo šaría a islámský džihád jsou ohrožením naší svobody a bezpečnosti. Jejich propagaci a šíření postavíme mimo zákon a porušení budeme jednoznačně trestat. – Když si přečtete náš program, tak se naskytá otázka, zda začneme trestat politiky za prosazování programu, za který kandidovali, byli zvoleni a není zakázán. Vracíme se snad do padesátých let, kdy důvodem procesů se stávaly nepohodlné politické názory? Byla to právě perzekuce, která se stala jednou z oficiálních forem vládnutí běžně používaných všemi státními institucemi.

Policie mě chce trestat za to, že prosazuji politiku, která chce, abychom si udrželi křesťanské hodnoty a tradice, na kterých jste vyrostli vy i já a naši předci. Za to, že odmítáme jít ve šlépějích zemí, ve kterých je následkem migrační politiky Evropské unie ohrožena bezpečnost vlastních občanů. Býváme nazýváni extremisty. Extremismus je chování mimo střední proud, ale nelegální migranty zde nechce 80 % obyvatel. Ptám se tedy, kdo je extremist? Podle tohoto je to těch 20 %, co podporuje migrační politiku Evropské unie. Je tedy extremistické to, že občané vnímají nelegální migranty jako výraznou bezpečnostní hrozbu na základě toho, co se děje ve státech, které v rámci plnění migračních kvót přijaly žadatele o azyl?

Celý tento případ od samého začátku vnímám jako zpolitizovaný, a to na základě skutečností, že podnět podal politik z mého volebního kraje. Nebyl ani schopen veřejné diskuse, tak jak by to v demokratické společnosti mělo být, a nejde o člověka, kterého by se to dotýkalo jako dotčené skupiny. Ač se případ nacházel v přípravném řízení a nebylo vůbec jasné, jakým směrem se bude vyvíjet, tak mě Ministerstvo vnitra uvedlo ve svých čtvrtletních zprávách o extremismu a předem ze mě udělalo extremistku. Samotné uvedení v těchto zprávách ve mně budí dojem jako návod, jakým směrem se má případ vyvíjet, a to s jediným cílem – aby vznikl velmi nebezpečný precedent, podle kterého bude možné soudit další případy a jednou možná i vás.

Žijeme v době korektnosti, kdy je nenávistný kdejaký výrok. I ten, který je podložen fakty. Ten se však korektní společnosti nehodí, a proto je třeba jej umlčet a zničit. Až budete dnes hlasovat, tak se zamyslete nad tím, že jednou se může stát nepohodlným třeba i ten váš výrok nebo názor. Děkuji. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem... mám taky jednu faktickou poznámku. Takže místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal a s přednostním právem se připraví Radim Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já možná zklamu ty, kteří doufali, že to bude rychle. Já jsem také doufal. Nicméně když vidím třináct jednostranně přihlášených, tak si říkám, že jednostranná diskuse nemá smysl. Abych to trochu rozbil, já tedy budu primárně reagovat na pana předsedajícího jeho prostřednictvím.

Já si nemyslím, a to je můj názor, že důvodem pádu starých říší byly přílivy nových lidí. Já si myslím, že ty důvody byly většinou spíše hospodářské, technologické, otázka uzavření se do sebe a zastavení inovací nebo politická krize uvnitř té říše. Ale to je můj názor. A názory nejsou pravdivé nebo nepravdivé. Názory můžou být hloupé, špatné, dobré, bezpečné nebo nebezpečné.

Fakta můžou být pravdivá, anebo nepravdivá. A je faktem, že pokud někde vzniká nějaký proces, který končí genocidně, tak většinou jednou z těch prvních fází je dehumanizace nějakého toho protivníka. A to je, myslím, ten problém, který tady částečně diskutujeme. Zazněl i jinde, a proto si myslím, že ten výrok nebyl úplně pěkný, řekl bych, a fakticky správný a vhodný, tedy problematický, jak se dnes často říká, ale samozřejmě, jak jsem říkal, máme zde každý právo na názor. Chtěl bych tedy podotknout, že pokud 20 % už je extremismus, tak jsme tady extremisti ve Sněmovně úplně všichni, s výjimkou hnutí ANO. A takto bych se nerad díval na to, co je extremismus. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení s přednostním právem, předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, jenom krátká reakce na pana místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Pikala. Pane místopředsedo, já váš názor plně respektuji a přeji vám, aby vás za něj jednou nezavřeli.

Vážené – a teď vážně. Karla toho už hodně řekla, ale myslím si, že je velmi důležitě celou tu věc pojmenovat a říct si, o co vlastně jde. Podle mého názoru – a mrzí mě, že tady není pan ministr vnitra Hamáček, který by to určitě měl slyšet – je Karla Maříková jenom střípkem celé té věci, která tady kolem nás jakoby letí.

Dnešní jednání a případ mé kolegyně Karly Maříkové si zaslouhuje zvláštní pozornost. Je nutné si především uvědomit, že případ naší kolegyně má širší kontext, který se ve svém důsledku dotýká každého, kdo v naší zemi chce vstoupit do politiky. Každého, kdo chce mít politický názor, a bez přehánění řeknu, kolegyně a kolegové, každého, kdo sedí v této Sněmovně a někdy bude mít chuť projevit politický názor nebo reprezentovat politické názory svých voličů i v tom případě, že to bude v rozporu s dosud nepsanou, ale už vymáhanou oficiální politickou linií, která je diktovaná z Bruselu.

Naše společnost, naše politická kultura a náš ústavní a právní řád se oprávněně pyšní ochranou svobody, včetně svobody občanského, ale také politického názoru. Musím zdůraznit, že naše hnutí je založeno na hlubokém respektu k demokratickým principům a prosazuje jejich prohloubení směrem k přímému a systémovému rozhodování občanů. Říkáme tomu přímá demokracie. A já znovu podtrhnu slovo systémovému rozhodování občanů, protože zároveň jasně odmítáme projevy anarchie.

Podtrhuji také, že v našem politickém programu přímá demokracie je ohraničena respektem k soudní moci a respektem k Listině základních práv a svobod. Zdůrazňuji to pro ty, kteří straší diktátem většiny nad menšinou, ve které menšina z rozhodnutí většiny pozbude práv. Každý, kdo si přečte program našeho hnutí, nenajde v něm ani antisemitismus, ani sklony k totalitnímu uchopení moci, ba právě naopak. Přesto několik let probíhá intenzivní kampaň, která má naše hnutí vykreslit jako fašistické, totalitní, ohrožující demokracii, rasistické apod.

Co je důvodem? Důvod je jednoduchý. Naše hnutí opravdu ohrožuje, ale nikoliv demokracii nebo svobodu, ale zájmy mocných elit, které si hrají s touto zemí a které z této země vysávají peníze. Tyto elity prosazují tzv. evropskou integraci do současné Evropské unie, která podle našeho názoru znamená zásadní ohrožení existence České republiky a našeho národa a která znamená zásadní ohrožení svobody a demokracie. Každý, kdo viděl, jak se klaní elity Evropské unie při odhalování nadživotní sochy Karla Marxe, musel pochopit, jaký je ideový základ této říše.

Globální elity prosazují také globální ekonomiku, která znamená ztrátu základních schopností této země, tzn. zajišťovat si potraviny, produkovat finální produkty, léčiva nebo mít jistotu, že za několik let budeme mít dostatek cenově dostupné energie. Prosazujeme také důslednou obranu politické suverenity naší země. Chceme, aby tato země byla dědictvím našeho národa, a nikoliv prostorem, o kterém se rozhoduje jinde a kam se přerozdělují lidé ze světa na základě iluzorního práva

imigrovat. Prosazujeme, aby tato země rozhodovala, kdo bude jejím občanem a kdo zde bude žít. Odmítáme multikulturu, pozitivní diskriminaci menšin, odmítáme útok na základní hodnoty této společnosti, jako je rodina, jako je vlast, což jsou samozřejmě věci, nad kterými se novodobí obdivovatelé Karla Marxe musí mračit.

Problémem našeho hnutí je tedy to, že má skutečně mocné protivníky. S těmito protivníky vedeme a povedeme důsledný politický boj, protože nám záleží na budoucnosti České republiky. V našem programu říkáme vlastenectví a nebojíme se ho prosazovat. Nesmířili jsme se s realitou okrádání této země a postupným zánikem této země. Existuje slavný francouzský román, který se stal nedávno bestsellerem. Téma tohoto románu je podvolení. Tento román zde prožíváme a utěšujeme se tím, že na konci to nebude tak strašné, a že dokonce pro ty, kteří se podvolí horlivě, to bude výhodné. Na konci plánu elit a nadnárodních korporací není nic jiného než absolutizace zisku a absolutní kontrola moci. Upřímně nevím, co na tom může být výhodné.

Součástí nastupující kontroly moci je i ukazování reality prostřednictvím tzv. pokřiveného zrcadla, kdy občan má vnímat svět kolem sebe nikoliv podle skutečnosti, ale podle toho, jak si zrovna mocní přejí. Součástí tohoto křivého zrcadla je i usilovné zpracovávání obrazu nepohodlných politiků, politických stran a hnutí. Součástí této strategie je samozřejmě i případ kolegyně poslankyně Karly Maříkové. Její kauza je součástí záměru přes křivé zrcadlo prezentovat občanům naše hnutí.

Vlastenecká hnutí v celé Evropě ke zděšení elit Evropské unie rostou a sílí. Získávají a udržují si podporu voličů a občané si začínají uvědomovat, že nemusí platit, že s Evropskou unií stejně jako se Sovětským svazem to musí být na věčné časy. Proto přitahuje a proto politický boj proti vlastencům začíná využívat silové prostředky. Jakmile selže manipulace s demokracií, jakmile selže špina a mediální manipulace i veřejnoprávních médií, nastupuje nyní Ministerstvo vnitra. A mě mrzí, že tady není pan ministr vnitra Jan Hamáček. Ministerstvo vnitra pod vedením pana ministra vydává zprávy o extremismu a v těchto zprávách samozřejmě se musí naše hnutí objevit. Využívá se přece všech záminek, které jsou vhodné.

Je zvláštní, že se zapomíná na jiné části politického spektra. V této zemi můžete vyhrožovat prezidentovi, můžete oznamovat, že vezmete zbraň a budete střílet. Můžete podřezávat verbálně lidi. Můžete zpochybňovat ústavní pořádek a trhat Ústavu. Můžete lhát, urážet, můžete cokoli – pokud vystupujete proti projevům vlastenectví. Jak je možné, že se nikdo z bezpečnostních složek nezabývá aktivitami politických neziskovek ze skupiny pana Sorose a dalších, které dnes fakticky vytvářejí paralelní struktury ve státní správě? A to i na Ministerstvu vnitra. Cíleně ovlivňují státní správu a zásadně ovlivňují veřejnoprávní média. Patrně právě proto. Nechat je na pokoji je součástí toho, o čem jsem mluvil jako o podvolení.

Ale zpět ke kolegyni Karle Maříkové. Její případ se už dostal do zpráv o extremismu bez ohledu na to, že nikdo nerozhodl o její vině, či nevině. To je jednání, pane ministře vnitra, které připomíná model vyšetřování, tedy vinen. Je to skutečně sovětský model. Zcela zásadní na případu kolegyně Maříkové a na činnosti Ministerstva vnitra je definice údajné protiprávní činnosti, která se nazývá

předsudečná nenávist. Prošel jsem si pečlivě a informoval jsem se, jestli náš právní řád tento termín zná pro potřeby trestního stíhání a vyšetřování lidí. Pane ministře vnitra, naše zákony nic takového neznají. To je váš trestný čin, který jste si zkonstruoval, abyste mohl kriminalizovat a využívat Ministerstvo vnitra ke kriminalizaci politických oponentů a politických stran. Předsudečná nenávist je stejná konstrukce, jako historicky byla neněmecká činnost nebo zločin proti míru. Nikdo přesně nevěděl, o co jde, ale každého za to mohli stíhat a odsoudit. Možná časem se někdo ohlédne zpátky a natočí černou komedii o tom, jak si lidé mezi sebou povídají, proč ztratili práci nebo proč se ocitli na policii nebo ve vězení, a bude tam věta: Proč tady jsem, nevím, ale odsouzen jsem byl za předsudečnou nenávist.

Pane ministře, nenávist patří k životu. Bohužel jsou to emoce, ale není to trestný čin. V naší kultuře proti nenávisti nezasahuje policie, ale s nenávistí bojujeme přece jiným druhem emoce a tím je láska. Vlastenectví není založené na nenávisti, ale právě na lásce k vlasti. My zde nechceme migranty proto, že je nenávidíme. My je zde nechceme proto, že milujeme tuhle zem. Jsme zavázáni předkům, kteří ji vybudovali, a jsme odpovědní před našimi dětmi a vnuky, že jim ji předáme.

Opět zpátky k případu kolegyně Karly Maříkové. Většina z vás zde ve Sněmovně nechápe, proč se policie tímto případem zabývala. Já už jsem řekl, že je to za prvé z důvodu ukazovat křivý obraz SPD občanům. A za druhé, a to je potřeba nyní zdůraznit, jde o to zastrážit, ano, zastrážit každého, kdo by se chtěl blíže zajímat o podporu vlastenecké politiky, kdo by jen zauvažoval o možnosti vzepřít se podvolení. Ministerstvo vnitra s panem ministrem vás může kdykoli v takovém případě stíhat v rámci stíhání předsudečné nenávisti, trestného jednání, které jsme si sami vymysleli. Pokud připustíme tuto praxi, můžete si být jisti, kolegyně a kolegové, že si nikdo ničím nebude jist. Dnes elity Evropské unie pracují na posílení kompetencí trestněprávních orgánů Evropské unie. Pokud to dovolíme, tak za nějaký čas nás odtud ze Sněmovny bude pan ministr vnitra vyvádět v doprovodu úředníka prokuratury Evropské unie.

Vážené kolegyně a kolegové, jsem v politice už dlouho. Zním případy trestné činnosti, kterých se dopustili členové různých politických stran. Kradli a dopouštěli se i vážnějších trestných činů. Bohužel podle našeho názoru ty nejzávažnější kauzy, kde evidentně hrály roli politicko-obchodní mafie, jako je např. případ OKD, zůstávají nedošetřené a nepotrestané. V zrcadle této praxe a této zkušenosti považují pokusy trvale kriminalizovat v rámci zpráv Ministerstva vnitra celou politickou stranu za nebezpečnou politickou praxi – a to jsem prosím zvolil velmi diplomatická slova, aby mě za to někdo nezavřel.

Máme dnes dvě možnosti, buď budeme konstatovat, že žádost o vydání kolegyně Karly Maříkové je nesmyslná konstrukce a předsudečná nenávist není trestným činem, a pak nemůžeme kolegyni Karlu Maříkovou vydat, anebo přijmeme tyto nebezpečné konstrukce z dílny Ministerstva vnitra a kolegyni Maříkovou vydáme. Samozřejmě poslanecký klub hnutí SPD bude hlasovat proti vydání naší kolegyně Karly Maříkové. Dovolím si ale upozornit, že pokud oprávněně odmítneme nesmyslné obvinění Karly Maříkové, měli bychom logicky žádat politickou odpovědnost u pana ministra vnitra a vyzvat ho k rezignaci. A já vás, pane ministře

vnitř Jane Hamáčku, tímto k rezignaci vyzývám. (Nesouhlasné hlasy z řad poslanců ČSSD.) Pracuje se tak ze strachu v cizím zájmu, protože se zbaběle podvolil. Měli bychom se také logicky ptát, co je pravdy na informacích, které do médií říkají vysocí policejní důstojníci, kteří odcházejí ze služby, že v této zemi si lze trestní stíhání objednat. Pokud tato praxe platí, tak se, kolegyně a kolegové, týká každého z nás. A já vás vyzývám k diskusi o efektivitě kontroly práce Ministerstva vnitra a bezpečnostních složek, o kontrole toho, jestli se neshánějí účelové informace a podklady pro vykonstruované politické procesy.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zde mám tři faktické poznámky, všechny za klub ČSSD, takže jako první vystoupí pan poslanec Ondřej Veselý, připraví se pan poslanec Jan Birke, jako třetí se připraví paní poslankyně Alena Gajdůšková a v běžné debatě potom pan poslanec Radek Koten. Prosim, pane poslanče, máte dvě minuty, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu daleko stručnější než dvě minuty.

Pane předsedo Fialo prostřednictvím pana předsedajícího, osobní spor žádný nemáme, ale pokud chcete, aby v demokratické zemi ministr vnitra vstupoval do trestního stíhání, tak byste měl odstoupit ze všech pozic v demokratických institucích, protože to je věc, která je naprosto nepřijatelná. Jakmile by to udělal, měl by odstoupit. Pokud chcete zavést takové pořádky, tak to řekněte všem, řekněte: až budeme mít Ministerstvo vnitra, tak se postaráme, ministr se postará, jak bude trestní stíhání probíhat. To nám říkáte!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další vystoupí pan poslanec Jan Birke. Prosim, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Birke: Děkuji moc za slovo, pane předsedající. Konečně jsem pochopil, proč to (ceduli, kterou na řečnickém pultíku zanechal mpř. Okamura) mám odložit. Už jsem to pochopil.

Dvě poznámky vašim prostřednictvím k panu předsedovi Fialovi. Máme lidsky velmi dobré vztahy. Většinou se něco dělá a vyzývá se k rezignaci někdo, kdo tady je. Poprosím možná na moment, až se potkáte, tak ho vyzvěte k rezignaci, jak se říká, do očí, a to bych moc poprosil, protože to není fér vyzývat někoho, kdo v tuhle chvíli je prostě někde jinde. To je první věc.

Druhá věc. Já jsem se už vyjádřil ve svém prvním příspěvku, že pokud by skutečně ministr vnitra zasahoval do těchto procesů, tak by to podle mého názoru, a myslím, že i podle vašeho názoru, na tom se shodneme, nebylo absolutně správné.

Jenom chci říci ještě jednu malou věc. Všichni máme nějaké, ať navážu na to, co tady bylo velmi, řekněme, emotivně a velmi dobře předneseno paní kolegyní poslankyní, které se samozřejmě tento bod, paní poslankyně Maříkové, týká, zkušenosti. Nejste sama, paní poslankyně, vaším prostřednictvím, pane předsedající, která dostává podobné maily, že je potřeba vystřílet celou rodinu a pověsit nás až do nějakého osmnáctého kolena. Tohle zažíváme všichni. To si řekněme na rovinu. Já si myslím, že není ve Sněmovně nikdo, kdo by podobný mail za celou politickou kariéru nedostal. Při veškeré úctě, paní poslankyně, vaším prostřednictvím, pane předsedající, v tomto to není nic výjimečného. Není. Nebudu říkat, jestli to jsou hejty od jedněch nebo druhých politických soupeřů, prostě to je součást velmi nechutného, podotýkám nechutného, a to s vámi souhlasím, politického boje, protože mnohokrát to zapadá do rodin, do rodinných příslušníků, a to je na tom to nejhorší.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Karla Maříková a připraví se Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych reagovala na svého předřečníka pana poslance Birkeho. Víte, já jsem to tady necitovala proto, abych se litovala, ale chtěla jsem vám ukázat jenom to, že my jsme nazýváni extremisty a fašisty, ale nazývají nás tak ti, kteří se právě jako fašisté projevují.

Pan poslanec mě neposlouchá, ani ho to asi moc nezajímá, takže já končím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji ještě za slovo. Chci to upřesnit, aby to bylo jasné. Rozhodně jsem to nemyslel tak, jak říkají kolegové ze sociální demokracie. Je to tak, že Karla Maříková se dostává do zprávy o extremismu, aniž by ještě byla vinna, a dostává se tam na Ministerstvu vnitra. To znamená, jenom abyste věděli, že my jsme podali dvě trestní oznámení, jak je možné, že z živého spisu unikly tyto informace do zprávy o extremismu Ministerstva vnitra, když ji nikdo neodsoudil, bylo to v přípravném řízení, bylo to prostě v době, kdy ona nebyla odsouzena. To znamená, že Karla Maříková byla v té době nevinná, ale už byla součástí zprávy o extremismu Ministerstva vnitra. Je nevinná samozřejmě dodneška. Takže to je jedna věc. A samozřejmě tu zprávu o extremismu, páni kolegové, a to není nic, co by bylo proti sociální demokracii, nebo nevím, jestli je to proti sociální demokracii, vydává Ministerstvo vnitra a ministr, který ho řídí, je pro mě a pro všechny občany zodpovědný za chod Ministerstva vnitra. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koten a připraví se pan poslanec Jiří Kohoutek. Máte slovo, prosím.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Zaznělo tu toho mnoho. Já si myslím, že ten názor na to trestní stíhání je naprosto jednotný, co se týká klubu SPD, a myslím si, že i ostatní poslanci vnímají, že toto stíhání je spíše politické. Je to taková deklarace toho jediného správného názoru, že lidé, kteří jsou odpůrci migrace, musí být za tento názor trestně stíháni.

Co se týká souhrnné zprávy Ministerstva vnitra o extremismu v České republice, tak uvedení Karly Maříkové do této zprávy bylo naprosto protiprávní. Přípravné řízení, to znamená ne trestní stíhání, ale přípravné řízení je ze zákona neveřejné. Jak je možné, že z neveřejného spisu unikly informace do souhrnné zprávy, která je vytvářena na Ministerstvu vnitra? Jediné, co mě napadá, že tato informace byla naprosto účelově zneužita pro dehonestaci naší kolegyně, poslankyně Karly Maříkové, a uvedením ve zprávě Ministerstva vnitra ji vlastně přímo obviňují, a to jmenovitě.

Já jsem si studoval zprávy Ministerstva vnitra za několik let nazpět, nikdy, upozorňuji, nikdy tam nebylo uvedeno jméno v plném znění, ale vždy tam byl pouze monogram, dvě písmena s tečkou. Toto je naprosto bezprecedentní porušení veškerých možných zákonů České republiky ze strany Ministerstva vnitra a ze strany vyšetřujících policistů, kteří toto přípravné řízení vedli. My jsme podali dva podněty, dvě trestní stíhání jednak na Generální inspekci bezpečnostních sborů, aby inspekce prověřila, jakým způsobem došlo k úniku těchto informací směrem k Ministerstvu vnitra. Zatím se nám dostalo pouze odpovědi na jedno oznámení, tedy od Generální inspekce bezpečnostních sborů, kde je uvedeno, že to vlastně je možné. Nicméně v zákoně není jediný paragraf, který by toto umožňoval. Takže dnes jsem napsal další dopis na Generální inspekci bezpečnostních sborů, kde se tedy ptám, podle jakého zákona, podle jakého paragrafu a podle jakého písmena tyto informace z neveřejného přípravného řízení sdělili Ministerstvu vnitra a to to uvedlo do této souhrnné zprávy o extremismu.

Nebudu se tady ani pozastavovat nad tím, co tady bylo řečeno z ostatních politických stran, které jsou součástí takzvaného demobloku, protože výzvy k vraždě prezidenta, jeho vykrvení a použití na mýdlo, to je skutečně hodně závažný projev. A budí to ve mně ty konotace, které to vede směrem k využívání lidských těl v nacistických koncentračních táborech. A tento politik nejmenované strany – určitě si to všichni dokážete najít na internetu – tak jeho trestní stíhání bylo zastaveno a je to prý jenom přestupek. Takže já zde vidím velmi zajímavé selektivní uplatňování práva. (Velmi důrazně:) A podle nejvyššího státního zástupce pana Zemana je to prý klukovina!

A my zde stíháme tedy naši kolegyni Karlu Maříkovou za výrok, který je v podstatě téměř totožný se dvěma články a titulky na internetovém periodiku Reflex, který tam v letech 2015 a 2017 napsal Jiří X. Doležal. Jak je tedy možné, že tento autor článku, který napsal v podstatě totéž přímo do titulku, není stíhán? Já se vás

ptám, je to tedy normální, že někoho za tento výrok stíháme, vydáváme ho tady ve Sněmovně, a druhý bez problémů chodí po světě, žádné trestní stíhání proti němu není vedeno? Nevím. Každý si to vyhodnotíte podle sebe.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Teď tady mám dvě faktické poznámky. Jako první vystoupí pan poslanec Pavel Plzák a připraví se místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Pěkné odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl ke Karle říct, aby si z toho, že její hnutí a ji konkrétně možná někdo označil za fašisty, nejste v tom sama. Nebo já ti tykám, nejsi v tom sama. Když si přečtu dnešní vyjádření pana kolegy Gazdika na tiskové konferenci, který řekl, že nezávislost a tak dále hlasovací mašina komunisticko-populisticko-fašistické koalice je zkrátka v přesile, tak ti komunisti mi vycházejí tam (ukazuje nalevo), za populisty většinou bývá označeno hnutí SPD. No a ti fašisti, to zřejmě vychází na nás. A já bych chtěl pana kolegu Gazdika vyzvat, aby nám řekl, v čem já se chovám jako fašista. A pokud mi to nevysvětlí, žádám od něj prosím omluvu. Děkuji za slovo. (Výkřik z pléna: Výborně! Potlesk v lavicích SPD a hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal a připraví se pan poslanec Jiří Kohoutek. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý den. Jenom fakticky k některým věcem, které tady lítají. To, že si někdo, když si někdo dá jako status na Facebook, tak tam ho lidé sledují, takže jako to, že se to pak někde objeví, tak to není ani účelová snaha o očernění, ani nějaký únik ze spisu. To je prostě veřejná informace, kterou lze využít i někde jinde. To jenom zaprvé.

Zadruhé bych chtěl podotknout, že fašisti tady lítají běžně. Dneska byl fašistou nazván pan ministr Zaorálek. Takže jako ta diskuse je všeobecně... (Pobouření v sále. Reakce: Nazvala ho nacistou.) Za nacistu. Pardon, pardon. Ta diskuse je všeobecně jako vyhrocená a v internetové kultuře nebo obecně existuje takové pravidlo a říká se tomu Godwinův zákon, že dříve či později se v každé diskusi objeví argument ad hitlerum. A existuje takové pokračování, které říká, že ve chvíli, kdy se objeví, tak už veškerá rozumná diskuse skončila a nemá cenu pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku, mám jenom jednu přihlášku, pan poslanec Antonín Staněk. Pane poslanče, máte slovo. Prosím. (Cestu k řečnickému stolu zablokovala úřednice, která přinesla ministryni Schillerové podpisovou složku.) Prosím vás, uvolněte panu poslanci. Tak prosím.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem opravdu dneska zděšen. Při vší úctě, a my jsme o tom s paní poslankyní Černochovou mluvili, takže já to teď nemyslím ve zlém, ale dneska ráno jsme začali používat pojmy fašista, označovat se osobně za fašistu. Já si teď čtu na facebookích, byť mi tady kolega vysvětluje, jaci jsme bolševici, komouši, hajzli – s prominutím za toto slovo – tak si to přečtěte, jenom proto, že vyjadřujeme nějaký svůj názor.

Přátelé, jestli si myslíte, že eskalací těchto pojmů docílíte něčeho dobrého, tak určitě ne. Prosim vás, snažně vás prosím, kontrolujme svoje vyjadřování. Děkuji. (Tleská posl. Alena Gajdůšková a posl. Petr Dolínek.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jiří Kohoutek v obecné rozpravě a připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, po pár desetiletích se konečně po vzoru západní Evropy dopracováváme do skutečně orwellovského světa. To, že nás velký bratr sleduje na každém kroku prostřednictvím telekomunikací, internetu, ale také kamer po celé zemi, je již krutá realita. A když už nás velký bratr sleduje, tak také sleduje a kontroluje, co říkáme, co si myslíme, a za názory, které vybočují z řady, trestá.

Co je špatného na prohlášení, že když zakazujeme do Evropy dovoz invazivních rostlin, tak bychom měli přemýšlet také nad zákazem dovozu invazivních migrantů v Evropě a nad stavem demokracie nepřátelských kultur? Je to svatá pravda a právo každé země bránit svou kulturu. Ostatně stejně tak, jako si ji brání například muslimské země, tak jako jim beze sporu přejeme zachování jejich kultury a jejich svobody rozhodovat, koho k sobě přijmou, jak tolerantní budou vůči křesťanství nebo demokratickým myšlenkám, stejně tak přejeme toto právo i sami sobě.

Trestní stíhání Karly Maříkové by byla nejen gigantická ostuda pro českou demokracii, ale také současně skutečné potvrzení programu a myšlenek SPD, které v první řadě žádá, abychom v České republice konečně prosadili skutečnou demokracii, kterou už žádali lidé v listopadu 1989, tedy přímou demokracii, ve které vládnou lidé, nikoli vybrané elity.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám jednu faktickou poznámku – paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček. Paní poslankyně, prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se tady chtěla důrazně ohradit proti tomu, že jsem nazvala někoho fašistou. Nic takového

jsem neřekla. A prosím všechny kolegy, aby si nezaměňovali pojmy fašismus a nacismus. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan... (Reakce v sále.) Ještě faktická poznámka v poslední vteřince mi naskočila. Tak pan poslanec Antonín Staněk. Prosím.

Poslanec Antonín Staněk: Omlouvám se paní poslankyni, protože opravdu jsem to zaměnil. Omlouvám se vám. Nicméně oba ty termíny se tady objevují velmi často. Ale paní poslankyně ho neřekla. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Ondráček a připraví se pan poslanec Jaroslav Holík. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme u jednoho z dalších aktů vydávání k trestnímu stíhání, které doputovaly do Poslanecké sněmovny za verbální trestné činy. Pokud jsem si přečetl usnesení č. 131 mandátového a imunitního výboru, kde se popisuje ten skutek jako takový, v podstatě ta jedna věta, a jak se říká, opakování – matka moudrosti: Je zakázané dovážet nepůvodní druhy rostlin a zvířat na území Evropské unie, nebo EU. Muslimští migranti také nejsou původními obyvateli Evropy a stejně jako invazivní druhy znamenají nečekané šíření a postupné vytlačení původních obyvatel Evropy. Proto by měli mít také zákaz vstupu na území EU. Podpis paní kolegyně, poslankyně Karly Maříkové. – Já jsem v podstatě v tom nic zásadního neshledal a souhlas bych s tím v podstatě skoro i vyjádřil.

Pan zpravodaj zde zmínil, že podnět byl podán na základě oznámení fyzické osoby. Škoda, že pan zpravodaj nezminil, že tou fyzickou osobou je také politik. Také politik, jehož konkrétní jméno známe, protože se dostalo do mediálního prostoru a předpokládám, že jsem to někde četl, Jan Hadrava, současný místostarosta nebo starosta města Lokte.

To, že si vyřizují dva komunální politici Karlovarského kraje nějaké účty a používají k tomu orgány činné v trestním řízení, je pro mě svinstvo. Jestli pan kolega nedokáže s politikem bojovat čestným způsobem a přit se o myšlenky u řečnického pultu, popř. někde jinde, tak je to hodně slabý člověk. Podává trestní oznámení, OK. Policie jsem myslel, že má trochu vyšší práh citlivosti a schopnosti, ale zase jak znám policii – a vnímal jsem vystoupení pana místopředsedy Okamury. Víte, pane místopředsedo, nebudu říkat prostřednictvím předsedajícího, protože tam sedíte, ono ne vždycky je všechno potřeba házet na policii. Možná že ten konkrétní policista nebo policistka – nevím, kdo je konkrétním policejním orgánem nebo tím konkrétním policistou, policejním orgánem je útvar – možná on sám ani to trestně stíhat nechtěl a možná to je spíš věc státního zástupce, toho, který v tom vidí zvlášť závažný zločin,

nebo zločin v tomto případě, nebo přečin, kterým chce možná zacpat ústa regionálnímu politikovi nebo politikovi parlamentní politické strany.

Já bych samozřejmě velmi uvítal, kdyby takový státní zástupce byl ten hrdina, který vytáhne nebo si zasurfuje nebo si požádá své lidi na státním zastupitelství nebo zadá policii, aby si našel ty články, o kterých se zde hovořilo, o invazivních druzích, a zmínil to pan předseda výboru pro bezpečnost Radek Koteň, kdy Jiří X. Doležal už 26. září 2016 napsal: Invazivní druhy hubíme, invazivní národy vítáme. Všecko v klidu, všechno v tichosti. Článek je dodneška dohledatelný na stránkách, nebo resp. v mediálním prostoru. Můžete si to tam najít, přečíst.

Dne 11. 8. 2017 vyšel další článek – Migrace: invazivní druhy. A zase: Vědci odhadují počet nepůvodních invazivních druhů v Evropě, atd., za posledních 40 (nesrozumitelné), kdy se zvýšil o tři čtvrtiny, roční újma a další. Samozřejmě zase to vztahuje k něčemu.

Byl zmiňován komunální politik České strany sociálně demokratické, tehdejší místopředseda městské části Brno-venkov Bohunice pan Milan Hrdlička, který vydal článek Pozor na slimáky, zase to bylo zmiňováno, a pak s ním byl otevřený rozhovor, kdy z toho bylo zřejmé, o čem hovoří. Je to zase věc ze 6. 10. 2017, která byla zveřejněna, která vyšla.

Žádná z těchto kauz nebyla orgány činnými v trestním řízení prověřována, natož vyšetřována. V podstatě ta samá věc, kterou řekla v jedné resp. ve dvou větách, přičemž ta první věta je pouze konstatování již známého faktu – je zakázané dovážet invazivní nepůvodní druhy rostlin a zvířat na území EU. To je informativní věta. A pak samozřejmě ten myšlenkový pochod paní kolegyně, že muslimští migranti také nejsou původními obyvateli Evropy atd. K tomu trestnímu stíhání nikdy nedošlo, a myslím si, že bychom se museli stydět, kdybychom dovolili orgánům činným v trestním řízení, a v tomto případě si dovolím říct a věřit tomu, že policie má zdravý rozum, že to spíš přichází ze státního zastupitelství, kdybychom měli poslankyni Maříkovou vydat.

Takže sám za sebe říkám, že pro vydání hlasovat nebudu, a věřím, že i většina poslaneckého klubu KSČM. A měli bychom se my jako politici zamyslet nad stavem justice v České republice, protože už několikrát jsme zde hovořili a i ústy současné ministryně spravedlnosti jsme slyšeli a slyšíme to i od některých vysokých postavených bývalých důstojníků policie, kteří říkají, že trestní stíhání si u nás lze objednat. A to je věc, které já se velmi děším. Děkuji a budu hlasovat proti vydání. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Jaroslav Holík a připraví se paní poslankyně Zuzana Majerová. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené paní ministryně, pane ministře a vážené kolegyně a vážení kolegové, dovoluji, abych se tady trošičku

zamyslel nad obviněním kolegyně Karly Maříkové. Protože pokud vím, tak ona ve svém vyjádření použila víceméně citaci z naučného slovníku. A jestli dovolíte, tak já ten naučný slovník budu citovat také.

"Invazivní druh je tedy druh rostlinný nebo živočišný, na daném území nepůvodní, člověkem zavlečený, který se zde nekontrolovaně šíří, přičemž agresivně vytlačuje původní druhy. U obzvlášť nebezpečných invazí může dojít k tomu, že daný druh se začne šířit natolik nekontrolovaně, že rozvrací celá společenstva či ekosystémy, což vede k rozsáhlým ekologickým škodám a potlačení či likvidaci mnoha původních druhů. Šíření invazivních druhů může mít rovněž ekonomické, sociální nebo zdravotní dopady. Vede to k omezení možnosti obhospodařování pozemků, zvýšení nákladů, znehodnocení rekreačního potenciálu území nebo taky k šíření alergenů, tedy chorob. Rozšiřování nepůvodních druhů představuje rizika z hlediska zachování biologické rozmanitosti, a to jak na úrovni druhů, tzn. různé křížení, tak na úrovni celých společenstev. A to zejména v případech, kdy má nepůvodní druh schopnosti, které jej z různých důvodů zvýhodňují oproti druhům původním, a začne se nekontrolovaně rozšiřovat." Tolik citace.

Dámy a pánové, já se ptám: Je v demokratické společnosti možné, aby za citaci této definice byl člověk trestně stíhán? Já se ptám: Kde je svoboda slova? Samozřejmě řada z vás teď může namítnout a říct: No dobře, vy jste tam tedy citoval ten naučný slovník a to bylo o těch živočišných druzích a rostlinných. Ale člověk, to je něco jiného. – Nemáte pravdu a já vám tady teď řeknu citaci, co je člověk. Jak je biologicky zařazen. Je to říše živočichů, podkmen obratlovec, patří do třídy savců, do podtřídy živoroďochů, řád je to primáti, čeled' hominidi a rod homo sapiens. Takže to znamená, že člověk do této definice patří.

A můžu říct jedno jediné: Budu zásadně, stejně jako celé hnutí SPD, proti vydání kolegyně Karly Maříkové. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám jednu faktickou poznámku. Pan poslanec František Vácha a připraví se paní poslankyně Zuzana Majerová. Pane poslanče, prosím, máte dvě minuty.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já budu reagovat na kolegu i kolegy, kteří byli přede mnou.

Prostřednictvím pana předsedajícího paní kolegyně, já vás nevydám, budu hlasovat proti vydání. Nicméně bych chtěl upozornit, že to, co tady citujete, článek 7 z evropského nařízení 1143/2014, se opravdu mluví o nepůvodních, tzn. invazivních druzích. Ale homo sapiens sapiens, homo sapiens je jeden jediný druh. Dosud se nedá říct, že by lidé odněkud z jiných kontinentů byli jiný druh. V tom nařízení Evropské unie se mluví dokonce i o eradikaci, což znamená vymýcení neinvazivních druhů, takže v tomhle bych opravdu byl opatrný. Fakt bych byl opatrný přirovnávat a používat nařízení EK 1143 a srovnávat a mluvit o druzích a eradikaci druhu, protože dosud na zeměkouli neexistují dva druhy člověka. Ten člověk je pořád biologicky jeden jediný druh, tak na tohle si dávejte pozor, když tady vystupujete. Já vím, že

máme imunitu při vystupování a nic se nám nestane, ale tohle – já mám Ph.D. z obecné biologie, takže když takhle mluvíte, tak mně to vadí odborně tedy, ale vadí mi to i lidsky. Takže děkuji za to, že se tomuhle vyhnete. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Zuzana Majerová a připraví se paní poslankyně Monika Jarošová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké dobré odpoledne. Já to tedy jako pan předřečník, kolega z TOP 09, nebudu rozebírat ani po stránce lingvistické, sémantické, biologické či druhoové, protože si myslím, že to není absolutně podstata toho problému, který tady dneska řešíme.

Takže vážený nepřítomný pane ministře vnitra Hamáčku, nepřítomný pane policejní prezidente, vážené kolegyně a kolegové, svoboda slova buď je, anebo není. V zemi, kde je poslankyně stíhána za banalitu, jakou vyslovila kolegyně Karla Maříková, svoboda slova není. V zemi, kde si do své Ústavy vepíše svobodu slova, ale zároveň stíhá lidi za vyslovení jejich názoru, který tu má koneckonců každý druhý občan, je něco špatně. Srovnání člověka s invazivními přírodními druhy je prý dehumanizace. Z mého odborného hlediska je to pouze zase personifikace. Tohle slovo si zdejší moralisté a vyznavači jediného správného pohledu na svět obzvláště oblíbili. Ale není spíše dehumanizací, když invazní guerilla vtrhne do kanceláře a vystřílí celou redakci humoristického časopisu? Není spíše dehumanizací, když invazní oddíl vyvraždí stovky návštěvníků kulturního klubu? A to jsou všechno mladí lidé. Není spíše dehumanizací, když invazní bomby vybuchují v metru a nákladňáky kosí návštěvníky přímořské promenády nebo vánočních trhů? Podle mě jsou dehumanizací spíše tyhle stovky mrtvých a tisíce zraněných, nikoliv jedno slovní přirovnání, navíc naprosto trefné.

Policie České republiky žádá Sněmovnu o vydání naší kolegyně Karly Maříkové, protože ji chce stíhat za údajné podněcování k nenávisti. Myslím, že za podněcování k nenávisti by měli být stíháni jiní, protože něco tak monumentálně hloupého a tupého, jako v případě Karly Maříkové vyprodukoval ministr vnitra Hamáček s pomocí policie, nemůže u většiny normálních lidí vzbuzovat nic jiného než právě onu nenávist. Nenávist k policii, nenávist k institucím, nenávist k vládnoucím politikům, kteří něco podobného dovolují policii provozovat, nenávist k režimu, který tu vládne, k Evropské unii, pod jejímž modrým praporem naše svoboda pomalu skomírá.

Vážení kolegové, dojíímáme se nad tím, když v závěru slavného Formanova filmu Lid versus Larry Flynt si advokát v podání Edwarda Nortona čte výrok Nejvyššího soudu. Cítuji: Soudu nepřisluší hodnotit otázku vkusu, ale otázku svobody slova. A ta buď je, nebo není. A i zvrhlík, jako byl pan Flynt, má tuto svobodu garantovanou ústavou. Neměli bychom se dojíímát, ale měli bychom si z tohoto vzít příklad. Proto říkám, policii ani parlamentu nepřisluší hodnotit otázku vkusu, ale otázku svobody slova. A ta buď je, nebo není. Každý z nás ji má garantovanou Ústavou, i Karla Maříková.

Vážení kolegové, poučme se z historie. Pošlapáváním svobody slova to začíná, zvýšenou frekvencí a zneužíváním trestních stíhání za verbální trestné činy to pokračuje a totalitou to končí. Tohle šílenství musíme zastavit, dokud je čas. A proto chci na závěr říct, že Trikolóra tak jako v případě každého jiného kolegy se postaví proti vydání Karly Maříkové. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré odpoledne opět. A nyní je zde s faktickou poznámkou pan poslanec Birke, připraví se paní poslankyně Jarošová v rozpravě. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, že vystupuji potřeťi v tomto bodu, a podotýkám, to není otázka paní kolegyně Maříkové, to samozřejmě chápe, ale já prostě budu vystupovat pokaždé, když se kdokoliv z vás dotkne nepřítomného ministra vnitra. Já myslím, že to je moje povinnost. (K posl. Majerové Zahradníkové:) Paní kolegyně, vaším prostřednictvím (k předsedajícím), prosím, nepokřikujte na mě. Já jsem také pozorně poslouchal a choval jsem se disciplinovaně. Jste dáma, chovám se slušně k vám tedy i já.

Na druhou stranu musím říci, a ještě jednou opakuji, nebudu replikovat vaše slova, ale znova opakuji, ministr vnitra neřídí policii. Jestli se vám to líbí, nebo nelíbí, prostě to tak je. Jestli si myslíte, že by ji měl jakýmkoliv způsobem řídit, ovlivňovat, vstupovat do procesů, a jsou taďy právníci, erudovaní, špičkoví právníci, kteří mě okamžitě vyvedou z tohoto dojmu. Prostě takto by to nemělo v demokratické společnosti býti. A já v tuto chvíli znova opakuji, pokud to takhle je, tak potom to řízení, ať máme s tím jaké zkušenosti, a věřte, že já mám bohaté zkušenosti s Policií České republiky jako starosta – 36 trestních oznámení na sobě mám! Takže jenom abychom si dokázali představit, a také prostě nebrečím a neříkám, že ministr to na mě posílá, ať už to byly jakékoliv politické strany za těch deset let, co dělám starostu. Prostě to tak není. Já pevně věřím ve stát a věřím v tuto chvíli v systém.

Takže jenom poprosím, při každé příležitosti zde nepřítomného pana předsedu Hamáčka budu prostě hájit. Předpokládám, že vyvolám tím zase řadu dalších technických, ale takový už jsem já. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, poté paní poslankyně Maříková. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já musím reagovat na pana kolegu Birkeho, protože on je poměrně nový člen výboru pro bezpečnost. Na minulém jednání jsme ho zvolili dokonce místopředsedou, takže neví, že jsme tuhle záležitost na výboru pro bezpečnost projednávali, protože jsme tam projednávali zprávu o extremismu, kde skutečně mohu potvrdit slova předsedy výboru pro bezpečnost pana Kotena, tam tato zcela nevhodná připomínka v nevhodném čase byla. A možná bych doporučila panu Birkemu, aby se zeptal pana Hamáčka, jak na to tehdy na

výboru pro bezpečnost pan ministr reagoval. Pan ministr uznal, že to je chyba, že to tam je, stejně tak jako to uznali jeho kolegové, a ta debata tam probíhala velmi vyhoceně. Byla tam – teď jsme si to oživilí s panem místopředsedou Maškem, vzali jsme si zápis – byla tam právě diskuze i s předkladatelem toho návrhu, tedy s ministrem vnitra a s jeho kolegy, konkrétně s panem ředitelem odboru Bačkovským, kteří uznali, že skutečně v tom rozsahu, jak to tam bylo, to tam být nemělo. Takže když už tady pana ministra hájíte, tak se ho zkuste zeptat, jak to tam proběhlo? Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím, abychom se oslovovali mým prostřednictvím, a paní poslankyně Maříková.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu reagovat na pana poslance Birkeho. Ono tady bylo několikrát zmiňováno, že moji předřečníci chtějí, aby ministr vnitra ovlivňoval policii. Já si myslím, že vy to trošku převracíte. To, co je tady kritizováno, je to, že Ministerstvo vnitra ve svých čtvrtletních zprávách o extremismu uvádí osoby, jejichž případy se nacházejí v přípravném řízení a nebyly soudem shledány vinnými, tudíž podle našeho práva jsou stále nevinné, pokud tady platí presumpce nevinny. A to ministerstvo řídí ministr Hamáček, který je členem ČSSD. To je tady kritizováno. Nikdo tady po panu ministrovi nechce, aby ovlivňoval policii, ale pan ministr tady vlastně připouští, že soudy tady nemají žádnou váhu. On tady rozhoduje o tom, jestli je někdo vinen, nebo není, on zodpovídá za to ministerstvo, to ministerstvo vydává ty zprávy. Takže bohužel proto je tady kritizovaný váš ministr. On mohl dneska přijít, mě to docela i mrzí, a mohl vystoupit a reagovat na ty připomínky, které tady dneska zazněly. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Birke je přihlášen s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Já na to musím reagovat samozřejmě. Nechci tady rozvíjet nějakou další polemiku a nechci zdržovat dalších devět řečníků, především hlavně z řad SPD. To bych nechtěl a omlouvám se. Ne, to je v pořádku a je to vaše právo a já bych nedělal nic jiného, kdyby chtěli mého kolegu vydat, asi bych vystupoval na jeho obhajobu. Myslím, že je to v pořádku, to vůbec neříkám jako pod pás, ani náhodou.

Děkuji mockrát paní kolegyni, paní starostce, která mně doporučuje abych – Černochové, omlouvám se paní kolegyni poslankyni – která mi doporučuje, abych mluvil s panem ministrem. Tak já s ním samozřejmě mluvím. Je pravda, že jsem nový, dokonce jste mě zvolili místopředsedou. Děkuji mockrát, že jste i vy mě volila tím místopředsedou, nesmírně si toho vážím. Tak pro mě to není nějaká výhra, nicméně po sedmi letech mám nějakou funkci. Jenom chci říci v této ctěné Sněmovně, na druhou stranu pravda je ta, příznám se, jsem tam nový, nováček, dělám chyby, a když udělám chybu, tak se za ni omluvím.

Co ale tady říkám, mně vadí prostě ta – omlouvám se za ten výraz a teď znova říkám, omlouvám se za ten výraz – prostě máme tady Hamáček, tak ho prostě natřeme a nějakým způsobem... Neřeším to – a teď samozřejmě vím, že zase budete vystupovat a tak dále – já neřeším, jestli jsou nějaké zprávy, nerozumím tomu, nejsem erudovaný k této věci. Jenom podotýkám, že v momentě, když hájím prostě svého šéfa, tak myslím, že je to v pořádku, to je celé. A tak jako hájíte vy svoji kolegyni, já jen hájím svého předsedu. To je prostě erudované, to je jednoduché, jako jedna a jedna jsou dvě. To je celé. V momentě, pokud budete při dalším vystupování vystupovat v neprospěch pana předsedy, budu znova vystupovat ve prospěch pana předsedy. To je celé, myslím, že to se ode mě očekává. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní se s faktickou poznámkou z místa hlásí pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat prostřednictvím vás k Honzovi Birkemu. Honza uvedl, že tady vystupují hlavně členové SPD při obhajobě Karly Maříkové, při obhajobě toho, že vlastně my neobhajujeme Karlu Maříkovou, ale svobodu slova. A protože jsme kamarádi, a myslím, že stále ještě jsme – Honzo, já kdyby byl kdokoliv tady obviněn, nejenom z SPD, ale kdyby to byl člen sociální demokracie a byl by obviněn ve stejném duchu, já bych také vystoupil. A bil bych se do posledního dechu za každého z vás tady, kdyby nám někdo chtěl brát svobodu, svobodu slova. To není za Karlu Maříkovou, já tady budu teď vystupovat pro svobodu slova. To je ten útok, který se tady děje. Jestli by to byl komunista, nebo sociální demokrat, nebo z ANO, nebo z jakéhokoliv jiného hnutí, vystoupil bych a hájil bych ho před kýmkoliv. A to je ta podstata té věci. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji moc za slovo. Doufám, že budu vystupovat už naposledy, nechci vyvolávat ani emoce a nechci vyvolávat ani nějakou další technickou.

Prostřednictvím předsedajícího panu kolegovi Foldynovi. Já všechno, co jste řekl, vám podepíšu. Podepíšu, Jardo, to, co jste tady řekl, souhlasím s vámi. Ať je to ten, nebo ten, pokud je ohrožen na svých právech nebo na své svobodě, tak mi věřte, že já budu vystupovat stejně. O tom není spor.

Opakuji, nedělám nic jiného, proč tady vystupuji, že hájím svého šéfa, to je celé. Nezpochybnuji – a to jsem řekl a nedělal bych nic jiného, kdyby u mého kolegy tady byla otázka vydání, nebo jakéhokoliv kdyby měl na svých právech, tak bych vystupoval stejně. Myslím, že to je jasné, a já také nikoho za to neodsuzuji, vůbec ne. Jenom hájím svého šéfa. Nic víc, nic méně. Myslím, že to se ode mě očekává. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A než dám slovo další řečnici, tak vás seznámím s omluvenkou. Pan předseda Vondráček se nám omlouvá z dnešního jednání pléna od 17.30 a také zítra do 12. hodiny. Nyní prosím paní poslankyni Jarošovou, připraví se pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, přeji vám hezké odpoledne. Právě projednáváme vydání k trestnímu stíhání kolegyni a poslankyni SPD Karlu Maříkovou za to, že se svobodně vyjádřila, za to, že využila své právo na svobodu slova, která je každému zaručena Ústavou. Svoboda slova definuje úroveň a kvalitu demokracie a musí platit v každém případě, a tedy i tehdy, když se nehodí těm, kteří jsou právě u moci.

Karla Maříková nazvala věci pravým jménem a za to má být potrestána. Je dehonestována za slova, kterými jen varovala před nebezpečím, které hrozí z nelegální migrace, za slova, pod která by se podepsala většina našeho národa. Chcete snad odsoudit převážnou část národa pro podobný názor? Nebo vám bude příště stačit jenom Karla pro výstrahu, abychom si dali pozor na to, co říkáme? Pokud by za svá slova měla být dokonce odsouzena, pak je naše demokracie jen parodií a svoboda slova frází, kterou nemůže nikdo brát vážně. V takovém případě už nemůže být řeči ani o nějaké demokracii, o lidských právech a rozdílných názorech. Jediné, co zbude, bude už jen nová diktatura té jediné a mocnými přijatelné pravdy.

A protože s tím nesouhlasím a protože ctím svobodu slova a ctím demokracii, stojím za kolegyní Karlou Maříkovou. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Foldyna, připraví se paní poslankyně Hyťhová. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Moji kolegové a kolegyně, mluvím vlastně k vám, ale současně mluvím k občanům, ale také mluvím k těm, co za celou kauzou stojí. Nejsem naivní, že to je náhoda. Nejsem naivní, protože vím, že existují i další velmi podobné kauzy a určitě tady o nich budu mluvit. Tohle chcete, abychom drželi hubu a krok? Teď mluvím k těm, kteří za tím stojí, za tím omezováním svobody. Abychom mlčeli, abychom lež prohlásili za pravdu a pravdu za zločin? S kolika lidmi tady člověk mluví na chodbě a mluví úplně stejně jako ta Maříková. Jen ta Maříková si jako chlap dovolila to napsat na Facebook. Nepodělala se a napsala to, co si myslí většina národa a hodně z vás politiků, napsala prostě na Facebook. Není to nic překvapujícího.

Pravda, pravda se přece nedá porazit tím, že někdo má sílu a někoho obviní. My jsme se z historie poučili, stokrát jsme to viděli. I Mussolini si myslel, že má pravdu, a skončil za nohy hlavou dolu. I Urválek si myslel, že má pravdu, a poslal na šibenici Horákovou. A všichni víte, jak to dopadlo. Pravda prostě není o tom, že ji přetlačíme zákonem. To se přece takhle nedá trestat někoho za to, jak přemýšlí.

Tady jsme se začali zabývat formou a pojmem předsudečná nenávist. Co to je za blbost? Přátelé, co to znamená, ta předsudečná nenávist? To znamená, vy – nebo budeme obviňováni a budeme obviňovat lidi za to, co si myslí? Pojďme ho obvinít za to, že někoho vyzývá k nějaké nenávisti z hlediska rasy, náboženství. Tomu rozumím, na to všechno máme paragrafy. Ale žádná předsudečná nenávist není.

Nezneužívejme policii. Já si nesmírně vážím práce našich policistů. Víte, že se jim to nechce dělat, tyhle politické nesmysly? Oni to neřeknou otevřeně, oni taky nemůžou, ale mají toho plný zuby. My jsme tady na čtyři roky. Oni tam budou dvacet let, nebo třicet let budou dělat svoji práci, ti policisté. Já je vyzývám: Hod'te jim to na hlavu těm politikům, nebojte se! My si váš vážíme, my víme, že s tím také nesouhlasíte! Celá řada soudců i státních zástupců toho má plný zuby, že se tady vymýšlí takovéhle pseudokauzy! Pseudokauzy, o kterých se pravda, pravda se prohlašuje za zločin. To už tady všechno bylo. Všechno tady bylo.

Vy se nebojíte? Vy, co za tím stojíte, že jednou vy budete tady se zpovídat národu za to, co jste dělali? Ne Maříková. Maříková jenom řekla to, co si většina lidí myslí. My jsme biologicky úplně stejní lidé jako ti, kteří žijí v Africe. Ano, jsme úplně stejní lidé. Ale kulturně, společensky a nábožensky jsme úplně jiní! To potvrzují miliony mrtvých našich předků, kteří bojovali za to, abychom my v Evropě a v křesťanském světě mohli žít, tak jak žijeme. (Hovoří stále velmi hlasitě, důrazně.)

O to tady jde! O to a o nic jiného. My nezpochybňujeme právo Afričanů na jejich život v Africe. Nevměšujme se do toho. Nevměšujme se jim do života. A tady není Mogadišo, to je Somálsko. A já se nechci plést Somálcům do toho, jak mají žít. Somálec ví nejlépe, jak má žít on. Maďar zase nejlépe, jak má žít Maďar. Snažme se pochopit a snažme se být stejní. Proč bychom se do toho vměšovali? Ale někdo jiný si myslí, že když k nám implantuje ty Somálce, ty Afghánce a já nevím, koho všechno, tak že nařadí naši kulturu.

No vždyť o to bojovali u té Vídni naši předkové. Umírali na těch válečných polí, abychom vy a my mohli žít tak, jak žijeme! Aby naše kultura byla zachována. Aby židovství a křesťanství v Evropě bylo tím nosným náboženstvím. A my tu budeme soudit Maříkovou za to, že si to dovolila říct nahlas, neřkuli napsat.

Přátelé, mně je z toho smutno. Před třiceti lety jsem si myslel, že to skončilo. Neskončilo to. Nacisti, komunisti, a teď tady přichází nějakí neoliberalové, víceméně neomarxisti nebo blázní, kteří znovu rozpoutávají tenhle boj, rozdělují národ na to či ono. Lítá tady fašista sem, fašista tam! Nacista sem, nacista tam! Že se nestydíte před těmi miliony těch mrtvých z Mauthausenu a z těch front, kteří za to bojovali! Vždyť je to všechno úplně jinak. Je tady jenom a jenom zájem globálního kapitálu, aby prosperoval, aby měl nemyslicí masu, a my tomu podléháme.

Nevydám Karlu Maříkovou! Nevydám nikoho z vás, kdo máte nějaký názor. Můžete ho mít být jiný, být jiný, ale je to názor, a to je ta svoboda. Svoboda, to nejcennější, co jsme kdy mohli získat. A proto vám děkuji za to, když se postavíte k tomu, že tu Karlu Maříkovou dneska nevydáte. To je ten dílčí kousek z té mozaiky svobody. Děkuju vám. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Máme zde faktické poznámky. Jako první bude reagovat pan poslanec Dolínek, poté pan poslanec Válek. Tak s faktickou poznámkou pan poslanec Dolínek. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu fakticky. Čím víc budeme křičet, tím víc je nepřesvědčivé. Já si myslím, že by bylo dobré jít k věcnosti a konzistenci projevu a ne ke zvyšování hlasu a překřikování, protože ono k ničemu v zásadě to překřikování nevede. To je první věc.

Druhá věc. Já myslím, že dnes je opravdu smutný den parlamentní demokracie. A teď nemyslím kvůli paní Maříkové, ale kvůli pojmům, kterých jsme bohužel dneska svědky od prohlášení paní kolegyně Černochové, byť můžu mít pochopení, proč se rozzlobila. Já myslím, že mediálně jasně vysvětlila už od neděle, proč má svůj postoj, a nemusím s ním souhlasit, ale respektuji ten postoj. Ale už od toho rána je to velmi nešťastné. A vlastně my dnes jenom hledáme, řada mých kolegů, nebo vy hledáte, jak to ještě přebít peprnějším výrazem z této oblasti. Já myslím, že ta oblast byla opravdu v dějinách lidstva velmi temná. Ta oblast si nezaslouží, aby byla připomínána po stránce těch pojmů, které zaznívají. Zaslouží si to, co připomněla paní poslankyně. Zaslouží si i to, co připomněl zde kolega Foldyna, ty oběti. Ale ne ty tvůrce, ne ty násilníky, ne to zlo, které tady bylo. Já bych vás chtěl všechny požádat, zkuste ze svých projevů to odstranit. Ono se to totiž stává potom živnou půdou pro jiné lidi, kteří se potom na tom rádi budou vozit, rádi to budou používat. Pak budou oni vyprávět na svých schůzkách a setkáních, že to přesně zaznívá ve Sněmovně, tak proč oni by to nemohli také takto různě říkat. Zkusme se prosím vrátit k meritu věci. Každý budeme nějak hlasovat. Ale nemyslím, že to je namístě.

A za druhé. Mně se rozhodně výrok paní kolegyně nelíbil, jak ho použila. Já si myslím, že přirovnávat žijící osoby k invazivním rostlinám je nechutné. Ale to si musí určitě ona vyřídit s tím, kdo ji kde podporuje, volí, to asi si nebude vyřizovat se mnou, a o tom je asi také nějaká demokracie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Válek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak já jak to vidím, my už se dneska k něčemu jinšímu nedostaneme. Já jsem myslel, že budeme hlasovat během pěti minut, v podstatě tak jako vždycky poslance nevydáme, a tím to skončí, protože to je zřejmě zvyk, který tady panuje dlouhodobě, a já to nezpochybňuji. Takhle jsem to dostal, takhle s tím pokračuji, vždycky to vysvětlím svým spolupracovníkům a kolegům, proč jsme poslance nevydali.

Nicméně rozumím tomu, že bychom neměli tady vystupovat a zbytečně to hrotit a zbytečně zneužívat nějakého takového tématu, kdy někdo zažaluje někoho za to, co řekl. No tak ho zažaloval. My se rozhodneme, jestli ho vydáme, nebo nevydáme. Měli bychom opravdu všechny spojovat. A prostřednictvím pana předsedajícího naprosto

souhlasím s tím, co řekl pan poslanec Foldyna, že bychom neměli rozdělovat, ale spojovat. A jeho opravdu pěkný, hlubokými intelektuálními myšlenkami nabitý projev, který byl konzistentní, atypicky státnicky spojující projev napříč politickým spektrem, byl důkazem toho, jak se spojovat má. Moc děkuji. Opravdu dobrý.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní jsme vyčerpali faktické poznámky, takže prosím paní poslankyni, aby se ujala slova. Připraví se pan poslanec Kobza.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Tak dobrý den. Děkuji za slovo. Já bych se tady chtěla ještě vyjádřit prostřednictvím pana předsedajícího k tomu, co tady říkal přede mnou pan Dolínek. Já mám také názor, že bychom samozřejmě tyto věci neměli připomínat, nebo resp. spíše dneska, jak tady probíhá schůze, tak se mi to vůbec nelíbí. Ale na druhou stranu je zase dobré si říci, co se stalo, a vyvarovat se toho, aby se to nedělo. A právě já se obávám, že ten bod, který tady dneska projednáváme, že se to trošku vrací právě do té historie.

Já bych se tady chtěla právě vyjádřit jako nejmladší poslankyně Parlamentu ČR, jelikož tedy mluvím jako opravdu mladý člověk, který ani nezažil žádnou světovou válku, ani tehdejší režim KSČ, a zkrátka jsem nezažila ani fašismus, jak se tady dneska nazýváme, a ani vládu jedné strany, kde byly také názory lidí určovány nebo spíše směřovány ústředním výběrem. To všechno se stalo. Já jsem z toho nic nezažila. A upřímně jsem za to ráda, že žiji v demokratickém státě, v demokratické době a mám právo říct, co si myslím. A stejně tak, jako jsou demokratické volby v této zemi, což je podle mě základní prvek demokracie, tam si také všichni demokraticky zvolíme, koho chceme volit atd., tak si myslím, že je také část demokracie říct si, co si myslíme. A to paní poslankyně Karla Maříková udělala a nemyslím si, že by za to bylo vhodné ji za to stíhat. Nebo resp. to bychom tady mohli stíhat asi už v rámci dnešního dne čtvrtku Sněmovny, protože výrazy, které tady dneska padají, tak já opravdu, mně zůstává rozum stát.

Takže jsem ráda, že jsem tyto režimy tehdejší nezažila, a doufám, že ani nezažiji a že se toho vyvarujeme a nebude toto směřovat za ty roky znovu k takovýmto tendencím, protože nechci, aby to moje budoucí děti zažily, anebo to zažil kdokoliv, kdo díky bohu to nemusel zažít.

Takže prosím, hlasujme proti vydání Karly Maříkové, stejně tak jako to udělám dneska já. A tímto bych jí chtěla vyjádřit samozřejmě podporu, protože je to hodná holka. A věřím, že tím se ta kauza dneska uzavře. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Kobza, připraví se pan poslanec Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás ještě přeruším a vyzvu sněmovnu ke klidu. Tak prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Dámy a pánové, dobrý den. Já se nebudu trefovat do nepřítomných ministrů ani jinak tady rozvířovat vodu. Já bych se spíše chtěl vrátit k merituu věci, o kterém tady mluvil kolega Foldyna.

Když jsem v září v roce 2018 pořádal seminář s názvem Svoboda slova a právo občana na pravdu, který vyvolal poměrně velkou mediální pozornost, tak mě nenapadlo, že za rok a půl tady vlastně budeme diskutovat velmi vážně o tom, jakým způsobem právě tato svoboda slova je ohrožena.

Přiznejme si, že žádná diktatura v lidských dějinách nikdy nepřišla ve svých začátcích s tím, že by hlásala "jsem tu, abych vás obrala o vaše svobody, abych vás zotročila, abych vás utlačovala". Takto diktatury nepřicházejí. Přicházejí s tím, že lidem nabízejí dobro.

My se pomalu dostáváme do stadia – abych citoval Jana Wericha v jedné předscéně, když říkal: Na tomto místě může každý říkat, co chce. A Horniček se ho ptal: Opravdu? Werich říká: Ovšem. Ovšem na vlastní riziko.

Takže i dnes můžeme říkat, co chceme, ovšem na vlastní riziko, protože výklady předscéné nenávisti, a můžeme říci, že i to slovo nenávist začíná nabírat dva směry. Jedno je nenávist povolená, doporučená, propagovaná, můžeme říci protežovaná, vůči prezidentovi, vůči SPD, vůči Rusku nebo Číně, a pak je samozřejmě nenávist, která je stíhaná, a to je vlastně nenávist proti jakémukoliv názoru, který by zpochybňoval vůdčí roli a nezpochybnitelnou pravdivost Evropské unie a veškerých nesmyslů, které z ní lezou.

Já si myslím, že George Orwell musí rotovat v hrobě jako vrtule, protože kdyby byl tady mezi námi, tak by určitě křičel nahlas, říkal by: "Proboha, lidi, já jsem svůj román 1984 psal jako varování, ne jako návod!"

Musíme si uvědomit, že to, co tady řešíme, opravdu není jenom poměrně banální případ kolegyně Maříkové. My tady řešíme kruciólní principiální otázku, že dochází k velkému útoku na svobodu slova. Dochází k ostrakizaci. Víte dobře, koneckonců pan kolega Birke to tady přiznal, že dostáváme všichni řadu hanlivých mailů z různých anonymních adres a podobně. Já jsem dalek toho naivního názoru, abych si myslel, že se jedná o náhodu. Já jsem hluboce přesvědčen, že se jedná o systémový útok na svobodu našeho slova a na svobodu projevu.

Takže z toho důvodu myslím, že ten případ Karly Maříkové je velmi varující. Upozorňuje na toto nebezpečí. My skutečně – ať už je mezi námi shoda, že Karlu nevydáme, protože to pak už bychom mohli vydat opravdu každého, a navíc to obvinění je nesmyslné, protože víme dobře, že výrazů, které jdou s tou protežovanou nenávistí, které jsou daleko horší, daleko brutálnější, vulgárnější, jsou stovky, a těm lidem se nic neděje, ty nikdo nestihá, nikdo je nežaluje. Takže musíme skutečně mít na zřeteli, a týká se to nás všech napříč politickým spektrem, že pokud si necháme ukrást svobodu slova, která je mimochodem, to tady ještě dnes nezaznělo, zaručená

českou Ústavou, pokud si necháme pošlapat naše ústavní práva, tak potom si musíme přiznat, že jako strážci demokracie, což tady jako zákonodárci všichni jsme, jsme fatálně selhali.

Takže já vyslovuji podporu Karle Maříkové, ale především vyslovuji podporu svobodě slova a svobodě názorů a tomu, že občan má právo na pravdu, aby ji slyšel z médií navzdory všem instrukcím Evropské unie o tom, jak se má veřejnost informovat a co se má informovat a co ne.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Jako další vystoupí v rozpravě pan poslanec Pávek. Připraví se pan poslanec Rozner. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, mě určitě nebude nikdo tady podezírat z konverze programu SPD, ale jako člověk, který je velmi citlivý na jakýkoliv útlak, jakoukoliv formu nesvobody, opatření, která směřují k tomu, aby nesvoboda byla znovu nosným programem státu, tak se jí chci zastat. Navíc jsem tedy četl ten výrok. Podle mého názoru vůbec nesplňuje parametry jakéhokoliv trestného činu. To je úplně mimo jakoukoliv pochybnost. Na hraně odpůrců bych byl ochoten připustit nevkusnost takového výroku, ale nikdy, nikdy ne trestnost.

Za druhé bych chtěl říci, že mě zaujala ta zpráva policie, jak tady byla citována, že vlastně přitěžující okolností má být to, že je Karla Maříková politik. Milé kolegyně a milí kolegové, víte, já si myslím, že politici jsou v podstatě špičkou pyramidy, která má povinnost prezentovat a formulovat názory, které slyší dole ve společnosti. A je pochopitelné, že ta společnost, tak jak je různorodá, zastává různorodé názory a pohledy na jednotlivá témata, tak i my reprezentujeme – my jsme v podstatě pouze reprezentanti těchto názorů, těchto postojů, protože jsme těmi lidmi voleni. To znamená, je naší povinností tyto názory tady odprezentovat. Proto máme imunitu na svobodu slova. A musíme trvat na tom, aby tato svoboda zůstala zachována, protože když umlčíme politiky, tak umlčíme národ. A je mi úplně jedno, jestli se ztotožňují s názory jednotlivých frakcí, stran nebo jednotlivců. Jde o to, že nesmí být dotčena svoboda projevu, svoboda slova.

Řekl bych, že v tomto případě, když to trochu odlehčím, tak se pan státní zástupce jen špatně vyspal a nepochopil, o co tady jde. Domnívám se, že by bylo možná i vhodné iniciovat z tohoto místa přezkoumání jeho postupu nadřazeným orgánem, protože vyvodit z toho citátu, který Karla Maříková uvedla na Facebooku, trestní stíhání, je prostě neuvěřitelná věc. Pro mě neuvěřitelná a nemožná. Takže samozřejmě pokud Karla sama nepožádá o vydání, tak budu hlasovat proti jejímu vydání. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou, v tuto chvíli jedinou faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já navážu na svého předřečníka a využiji toho, že mezi námi sedí paní ministryně spravedlnosti, protože to, co tady kolega řekl, je pravda. A já bych chtěla poukázat i na jednu disproporci, která tady existuje, protože my jako politici na druhou stranu musíme snášet cokoli a orgán činný v trestním řízení řekne "vy jste politici, vy to musíte snést, protože jste veřejně činné osoby". Takže na jednu stranu máme méně práv a na druhou stranu máme mít více práv? Jak to tedy je?

Tady bych byla skutečně ráda, aby Ministerstvo spravedlnosti – byť chápu všechny ty souvislosti s vlivem či nevlivem na státní zastupitelství – bylo jakýmsi moderátorem té debaty, aby se tedy rozhodli pro jednu cestu, ale tu drželi, aby se nám pak nestalo, že někdo nám politikům chce řezat hlavy, chce nás věšet. Je prokazatelné, kdo to dělá, je tam IP adresa, dohledatelná, ale policejní orgán nám pak řekne: Vy jste veřejný činitel, vy to musíte snést. To se mi nelíbí.

Ani já nebudu hlasovat pro vydání paní Maříkové, a to z tohoto důvodu, protože v tom skutečně nespátřuji spravedlivé posuzování de facto jedné věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Rozner, připraví se pan poslanec Jelínek. Máte slovo.

Poslanec Miloslav Rozner: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, mandátový a imunitní výbor Sněmovny jednomyslně konstatoval, že nedoporučuje vydání kolegyně Maříkové k trestnímu stíhání. Osobně si myslím, že nelze zůstat u tohoto konstatování. Pan prezident České republiky řekl, že hnutí SPD není extremistické, ale je hnutím s radikálním programem. Uvádím to proto, že kolegyně Maříková není šetřena policií pro porušení zákona. Je šetřena z politických důvodů. Předsudečná nenávist není žádným termínem, který zná trestní řád. Je to pouze záminka k politickému zastrašování lidí s politickými názory, které jsou za přípustnou politickou linií. Ta je dnes stanovována a určována budovateli EU. Je stanovena výběrově. Kritické až nenávistné projevy k Rusku, Číně, prezidentu Trumpovi nebo křesťanským hodnotám jsou povoleny. Migrace má plnou ochranu a podporu EU, je samozřejmě pod plnou ochranou před kritikou. Tam ohrožujete budovatelské úsilí elit EU, které z Evropy chtějí udělat jednotný stát s unifikovaným obyvatelstvem. Vytváří nového Evropana místo evropských národů.

Náš program je radikální v tom, že chceme zůstat Čechy, Moravany, Slezany a dalšími, kteří v této zemi žijeme, a chceme si o této zemi rozhodovat. Zájmem elit Evropské unie samozřejmě slouží ti, kteří píší nesmyslné zprávy o extremismu, kde je záměrem uvádět hnutí SPD. Zájmem elit Evropské unie slouží každý, kdo šetří neexistující trestný čin zvaný předsudečná nenávist.

Dnes nehájíme kolegyni Maříkovou ani hnutí SPD. Dnes tady hájíme svobodu slova a demokracii. Dnes to bude SPD, zítra někdo další. Dnes bráníme nás všechny, kteří chápou, co je demokracie, odmítají dát náhubek politické korektnosti a kriminalizovat politické soupeře. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak a nyní pan poslanec Jelínek, poté pan poslanec Podal. Proším, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes je výročí 78 let od atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. V kontrastu k hrdinnému činu Jozefa Gabčíka a Jana Kubiše v těchto dnech vydavatelství Naše vojsko vydalo kalendář s portréty nacistických pohlavářů ve formátu vhodném na zarámování. V tomto případě bych automaticky očekával aktivitu orgánů činných v trestním řízení pro čin propagace nacismu. Ale nic se neděje. V současné době, kdy sociální inženýrství ve společnosti spěje k vytvoření sterilní společnosti bez vlastního názoru, která bezmyšlenkovitě papouškuje komentáře zpráv od odborníků ve sdělovacích prostředcích, se takové excesy stávají normou.

Ústavní pořádek České republiky tvoří mimo jiné Ústava našeho státu jako nejvyšší právní norma právního řádu, která je právním výrazem existence státu, a Listina základních práv a svobod. V této listině je oddíl druhý, který popisuje politická práva. V čl. 17 se hovoří v odstavci 1: Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny. Za druhé, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Za třetí, cenzura je nepřipustná.

Nyní si připomeňme výrok kolegyně Maříkové: Je zakázáno dovážet invazivní nepůvodní druhy rostlin a zvířat na území EU. Muslimští imigranti také nejsou původními obyvateli Evropy a stejně jako invazivní druhy znamenají nečekané šíření a postupné vytlačení původních obyvatel Evropy. Proto by měli mít také zákaz vstupu na území EU. – Pokud si tento výrok představíme s otazníkem na konci věty, pochopíme kouzlo českého jazyka, když si připomeneme výrok, krátkou větičku: popravít ne, propustit. Stačí, když dáte čárku trošku jinak a význam je úplně jiný.

Trestní zákoník obsahuje trestné činy narušující soužití lidí. V dokumentu od policie je vyjádřeno podezření z přečinu podněcování k nenávisti. Zase sáhneme trošku do nějakých naučných analů a zjistíme, že nenávist je dlouhodobá intenzivní emoce zaměřená proti určitému objektu. Opravdu neshledávám naplnění této definice v uvedeném výroku. Stíhání chápu jako pokus o zastrašení dalších lidí s vlasteneckými názory.

Celý klub SPD stojí za Karlou Maříkovou. Znakem každé totality je konec svobody veřejně vyjadřovat své názory. Nejde jen o migranty, ale o svobodu, která odlišuje totalitu od demokracie. Jde jednoznačně o snahu o potlačení svobody slova a jednalo by se o nebezpečný precedens do budoucna. Nelze se zbavit dojmu, že jde o politický proces na objednávku. Jsem spolu s celým SPD proti vydání kolegyně poslankyně Karly Maříkové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Podal, připraví se paní poslankyně Válková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji, pane předsedající. Vážený ministři, kolegyně, kolegové, já se pokusím vrátit věci tam, kam patří, a to k lidskému rozměru naší kolegyně Maříkové. Máme společnou kancelář, takže mám možnost ji sledovat dennodenně. Je to citlivá ženská, která nemyslí jenom na sebe. Já mám svoji krásnou vzpomínku na to – i když ona zas tak krásná nebyla – kdy mě odoperovali žlučník a lékař mi řekl: Máš tam někoho ve Sněmovně? Protože druhý den po operaci jsem rovnou šel do Sněmovny, bylo to potřeba, měl jsem hlasovat. Říkal: Máš tam někoho, kdo by se tě ujal, kdo ti tu ránu bude čistit, kdo ti ji bude obvazovat? Říkám: No nevím, zeptám se. Karla se sama nabídla a můžu říct, že mě vytáhla z nejhoršího. Takže za to já jsem Karle vděčný. Ale slyším od ní, jak se nestarala jenom o mě, stará se o lidi v jejím kraji, stará se o zvířata. Už pověstné jsou její husičky, má je pojmenované, chodí to za ní jako psi.

Takže já bych to chtěl všechno vrátit k tomu, že to není zlá ženská, která by tady vystupovala proti lidem, která by načuchla nějakými ideologiemi, ale je to úplně normální citlivá mladá ženská, které já si vážím, fandím jí. A vydávat ji, no to bych před sebou musel plivnout. Já vám děkuji. (Výkřiky a potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A nyní paní poslankyně Válková, připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, máte slovo. Já poprosím sněmovnu o klid po tomto emotivním projevu.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych se k tomu také chtěla vyjádřit. Myslím, že mě nikdo nepodezírá z toho, že bych byla nějak laděná směrem proti přijímání třeba dětí z destinací, kde měly smůlu, že se narodily. Byla jsem ta, která psala dopis po návštěvě těch detenčních center, takhle to je příhodné říci, na území Řecka na podzim roku 2019, ministrů vnitra, ministrů zahraničních věcí panu premiérovi a upozorňovala jsem, že by bylo dobré jako symbolické gesto, čili víc než symbolické to není, přijmout padesát dětí. Byli tam i některé paní poslankyně, vašim prostřednictvím, Jarošová, se kterou máme velmi dobré kolegiální vztahy, nicméně je jiného názoru. Takže v tomto ohledu jsem konzistentní a myslím si, že ta humanitární pomoc a princip solidarity nás zavazuje více, než si většina z nás chce uvědomit.

Na druhé straně trestní právo – a že ho přednáším hodně dlouho a stále ho mám velmi ráda – je o tom, že to je nejzazší prostředek, který v právu vůbec máme k dispozici. Proto platí prastará zásada, která říká, ekonomie trestní represe – tam, kde není nutné ji použít, ji nepoužijeme. A co nám říká ten náš případ, který teď řešíme? Podle mého přesvědčení jde o posouzení míry společenské škodlivosti tak, jak to vyžaduje § 12 trestního zákoníku, který nám ukládá, abychom byli vždycky velmi obezřetní tam, kde se pohybuje na té samé hranici. Není to tento případ?

Když jsem si přečetla poprvé to, co paní poslankyně Maříková publikovala na svém soukromém facebookovém účtu, tak jsem si řekla, že to je opravdu hloupé přirovnání, nevhodný výrok. A zase, milá paní poslankyně, musím říci, že já jsem se těch nevhodných výroků v minulosti, někdy s fatálními důsledky pro moji politickou

kariéru, už dopustila také. A víckrát. Taky jsem stála tady, jak paní poslankyně Černochová dopoledne připomněla, a omlouvala jsem se za ně. Čili v tomto ohledu vím, že člověk někdy, když je rádoby vtipný nebo unavený nebo chce použít hezkou nadsázku, řekne něco, co v politickém prostoru zarezonuje jinak, než jak si představoval.

A já si osobně nemyslím, že jste chtěla někoho urazit. Já si myslím, že to byla hloupá nadsázka, příměr, symbolika a že jste ve skutečnosti nechtěla ani nikoho vyhubit, ani zabránit drastickými opatřeními nebo vyzývat, podněcovat k tomu, aby se sem nedostalo třeba ani jedno dítě, ani jeden dospělý, ani jeden migrant, protože by mohli zamořit naši Českou republiku. To si nemyslím. A právě když to promítnu do tohoto kontextu, jak trestní právo a jeho principy ukládají, tak se mi zdá, že to není zralé na trestní reprezi.

Kdo to ale může posoudit? Profesorka trestního práva? Možná když zadá takovou otázku v rámci zkušebního testu nebo bude zkoušet u státnic a bude si říkat, tenhle člověk je mezi jedničkou, dvojkou, zkusím ho na tomhle. Už z toho samého vidíte, že je možný dvojitý výklad, respektive výklad restriktivní a extenzivní. A ten, kdo to opravdu může a musí posoudit, jsou orgány činné v trestním řízení. Nicméně vy jste politička a my máme tu výsadu, to privilegium, posoudit takové jednání politickou optikou. A já vám, milá paní kolegyně, chci sdělit, že já bych nerada na to užívala trestní právo pro váš případ, proto také nebudu hlasovat pro vaše vydání, protože bych tím z vás udělala politickou oběť. A to se mně nechce, protože nesdílím vaše politické názory v tomto směru a nikdy je sdílet nebudu.

Na druhé straně plýtvání trestní repreze na případy, jako je váš, považuji za vysoce nebezpečné a opravdu by mohlo dojít k tomu, že by se nám trestní repreze zpolitizovala.

A to, co tady řekl pan poslanec Ondráček, to mě také velmi samozřejmě mrzí. Protože on kritizuje trestní justici, respektive říká, že také mu to vadí, ale z těch jeho slov a kontextu vyplývá, že tomu věří, že v České republice lze trestní stíhání objednat. Odvolává se i na paní ministryni Benešovou. Můžete si myslet, že jsem velmi naivní. Já stále doufám, že je to možné jenom v těch kruzích, o kterých hovoříme jako o organizované kriminalitě, nebo kruhy, ve kterých se nikdo z nás nepohybuje. Takže já si nemyslím, že by až na absolutní výjimky bylo možné v České republice si objednat trestní stíhání. A ty výjimky bychom neměli považovat za pravidlo.

Únik informací, já sama jsem opravdu tohle pocítila také na vlastní kůži, je jedna z nejnebezpečnějších zbraní, které používá také ta druhá strana, v tomto případě politici, kteří zneužijí svého postavení a naváží třeba kontakty s novináři a novináři zase s někým, kdo se chce blýsknout, a nebudu už radši říkat, v jakém slova smyslu slova, a ta informace je puštěna. Těch případů tady bylo tolik, že se mi ani nechce na všechny poukazovat. Ale to s tímhle případem nemá tolik společného.

My tedy nerozhodujeme o kvalitní, méně kvalitní anebo velmi nekvalitní práci policistů nebo jiných, kteří se pohybují v oblasti trestní justice, ale o tom, jestli naše kolegyně překročila pomyslnou hranici trestního práva a je namístě ji vydat orgánům

činným v trestním řízení. Já si tím jista nejsem, ale jsem si jista tím, že pokud ji vydáme, riskujeme, že bude zproštěna a stane se z ní oběť. Politická oběť. Protože se řekne, že ona byla trestně, ona byla kriminalizovaná za svůj politický názor. A právě proto, až budeme všichni hlasovat, bychom si měli uvědomit, že hlasujeme politicky, a zvážit, zda zvedneme skutečně tu ruku pro vydání, nebo ne. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Foldyna se hlásí s faktickou poznámkou z místa. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já bych chtěl k tomu, co řekla paní kolegyně Válková, říct jednu poznámku, paradoxně v tom problému tu pozitivní. Nedávno jsem sledoval vývoj na Slovensku a jeden poslanec ze slovenského parlamentu byl obviněn. U nich je trošičku jiný zákon. Dokonce z ústavy ho zbavili mandátu za nějaké velmi podobné výroky. Byl odsouzen k pokutě deset tisíc eur. Zaplatil deset tisíc eur, tím pádem byl naplněn ten trest. Kandidoval v dalších volbách z posledního místa dané kandidátky. S šedesáti tisíci hlasy postoupil do parlamentu. Karle Maříkové blahopřeji. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Ondráček se také hlásí s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Já jsem slyšel vystoupení paní profesorky Válkové a ta zmínila, jestli tomu v podstatě věříme, jestli se dá objednat trestní stíhání. Víte, já jsem tady také stál a také jste rozhodovali o mém vydání za verbální trestný čin. Ano, věřím. Protože to, co jsem slyšel o tom, co je smyslem mého trestního stíhání, tak smyslem je zavřít mi hubu. Takhle to mělo být řešeno. Jestli vám to přijde normální, mně tedy ne. A dostali jsme se do velmi složité situace. Je tady řada poslanců, kteří by možná mohli vyprávět. Jak jsem zmínil ve svém vystoupení, pojďme se nad tím zamyslet, kam jsme to dospěli.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A nyní paní poslankyně Šafránková. Připraví se pan poslanec Rozvoral. Máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jedním z nejvýznamnějších filozofů liberalismu a moderních dějin vůbec byl bezesporu anglický myslitel, ekonom a politik John Stuart Mill. I přesto, že mým bytostným přesvědčením je ideový a politický konzervatismus, připomeňme si zde ve chvíli, kdy máme rozhodovat o vydání mojí kolegyně z SPD paní Karly Maříkové k trestnímu stíhání za vyslovený názor, některé teze z jeho díla o svobodě. Z díla, které je jedním ze základních myšlenkových pilířů konceptu svobodné a demokratické společnosti západního typu. A zamysleme se nad nimi. Stojí za to.

V kapitole o svobodě smýšlení a diskuse Mill zastává stanovisko, že člověk ve skutečně svobodné společnosti by měl mít právo vyjádřit jakýkoli názor a každému takovému názoru by měl být dán prostor na rovnou diskusi. Mill tuto myšlenku obhajuje následujícími argumenty – citují:

Za prvé. Pokud bychom nepřipustili k debatě nějaký názor, je možné, že bychom tím umlčeli pravdivou myšlenku. Vzhledem k našim přirozeně omezeným rozumovým schopnostem si nemůžeme být stoprocentně jisti pravdivostí názorů. – Mill říká: Nikdy nemůžeme s jistotou vědět, že názor, který se snažíme potlačit, je nepravdivý.

Za druhé. I kdyby umlčený názor byl nepravdivý jako celek, mohl by, jak se podle Milla navíc často stává, obsahovat alespoň zrno pravdy. A vzhledem k tomu, že převládající názory skoro nikdy nejsou úplně pravdivé, tak jedinou možností, jak docílit toho, aby pravda vyšla na světlo, je podrobit tento názor diskusi s názorem protichůdným.

Za třetí. I pokud by přijatý názor byl pravdivý, tak dokud není napadán a podrobován diskusi, tak hrozí, že bude jeho zastánci přijímán jen jako předsudek nebo dogma. – Konec citace.

Společnost tak může mít tendenci ostrakizovat názorové menšiny a odrazovat je od jejich vlastního rozvoje, protože toto dogma získá sílu něčeho již prověřeného, a tedy neomylného, což vede k tomu, že společnost nebude zohledňovat potenciální slabiny daného názoru. Toto vše platí o to víc ve chvíli, kdy nějaký nepohodlný názor nejen cenzurujeme, ale kdy ho dokonce chceme trestně sankcionovat, protože v dikci jednoho staršího bonmotu o svobodě projevu můžeme hovořit pouze tam a pouze tehdy, je-li následována i svobodou po projevu.

Dámy a pánové, o svobodě včetně svobody slova nestačí pouze čas od času teoretizovat. Je třeba se za ni postavit v konkrétních případech, v situacích, kdy o ni skutečně jde a kdy jde o svobodu konkrétních lidí, v tomto případě mé kolegyně Karly Maříkové. Proto ji podporuji a budu hlasovat proti jejímu vydání k trestnímu stíhání jen za to, že uplatila své ústavně garantované právo na svobodu slova.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A nyní pan poslanec Rozvoral, připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Pardon, pardon, paní poslankyně Černochová se přihlásila před delší dobou k faktické poznámce. Omlouvám se.

Poslankyně Jana Černochová: Já se také omlouvám. Nemohla jsem odolat, musím reagovat na paní poslankyni Válkovou. Protože já bych také chtěla věřit té krásné představě, kterou ona tady zmínila, ale bohužel v Poslanecké sněmovně jsme obě už nějaký čas, takže jsme tady zažily různé kauzy, zažily jsme tady různé obhajoby při žádostech o vydání. A já si tedy dovolím paní profesorce Válkové oponovat a připomenout tady dvě kauzy, které si myslím, že i ona sama uzná, že

musely být na politickou objednávku, protože jinak si nedokážu vysvětlit ten další průběh.

Jednou kauzou bylo vydávání pana tehdejšího primátora Bohuslava Svobody, kdy poprvé paní Válková hlasovala pro vydání, podruhé hlasovala proti vydání, dokonce se kolegovi Svobodovi tady omlouvala, že poprvé naivně hlasovala pro, ale že vlastně když pak zjistila, že to politická kauza je, tak že podruhé chybu nezopakuje.

Druhý případ, který bych tady zmínila, je případ pana poslance Růžičky, kdy jsem tady i já vystupovala na jeho obhajobu a kdy skutečně to konání zejména státního zastupitelství bylo naprosto nestandardní a naprosto skandální.

Takže promiňte, mám sloni paměť a musela jsem to paní kolegyni Válkové připomenout a byla bych ráda, kdyby nám tady řekla, že se mýlila. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosil bych, abychom se oslovovali mým prostřednictvím, i když ta debata probíhá poměrně civilizovaně. A paní poslankyně Válková se hlásí o slovo s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Tak já jsem byla vyzvána, ale ráda. V tom prvním případě to velice dobře potvrzují, i ten popsaný průběh, také jsem se učila, bylo to první období a věřte, že jsem na ten případ nezapomněla, milá paní kolegyně.

Ale v tom druhém případě já bych neřekla, že šlo o politizovanou akci. Jako členka mandátového a imunitního výboru si troufnu říci, že to byla velmi špatná práce státního zastupitelství, mladé státní zástupkyně. Já jsem jí i kladla různé otázky, odpovědi byly hrozné, nic neříkající. Nemůžu jít do detailů, protože samozřejmě všichni víme, že je to nevěřejné jednání. Ale mě jen přesvědčil ten průběh o tom, že tam nejsou lidé, kteří mají dostatečnou odbornou vybavenost na to, aby takové případy posuzovali. Jiná otázka zůstává, a v tom vám dávám za pravdu, zda ten dozor nadřízeného státního zástupce byl takový, jaký měl být. A tam možná zůstává prostor i pro úvahy, které jste tady naznačila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji. A pan poslanec Růžička se přihlásil s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Dobrý den. Já bych jenom upřesnil paní profesorku Válkovou. Tak ano, paní státní zástupkyně ten náš proces udělala tak, jak udělala, a za odměnu byla povýšená a dělá vedoucí státní zástupkyni v Lounech. Takže... Děkuji. (Ozývá se smích i potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Rozvoral a připraví se paní poslankyně Gajdušková. Máte slovo, ale možná vás ještě chvilku přeruším a požádám sněmovnu o větší klid. Děkuji. Prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi, abych se vyjádřil k projednávanému bodu, kterým je žádost Policie České republiky o vydání poslankyně Karly Maříkové k trestnímu stíhání kvůli jejímu výroku o imigrantech na Facebooku. Něco z toho už tady zaznělo, ale opakování je matka moudrosti.

V žádosti se uvádí, že Policie České republiky zahájila úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob a přečinu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo omezování jejich práv a svobod proti poslankyni SPD Karle Maříkové pro její výrok, který doslovně zněl – cituji: Je zakázané dovážet invazivní nepůvodní druhy rostlin a zvířat na území EU. Muslimští imigranti také nejsou původními obyvateli Evropy a stejně jako invazivní druhy znamenají nečekané šíření a postupné vytlačení původních obyvatel Evropy. Proto by měli mít také zákaz vstupu na území EU. – Konec citátu.

V hnutí SPD nahlížíme na tuto policejní žádost jako na faktický pokus o kriminalizaci veřejně vyřčených protiimigračních postojů a pevně stojíme za následným vyjádřením naší poslankyně, která celou záležitost o vydání k trestnímu stíhání okomentovala slovy, že v příspěvku, za který ji Policie České republiky chce trestně stíhat, se ničeho špatného nedopustila, nikoho k ničemu nevyzývala a ani nikoho nenabádala k žádným útokům. Jednalo se tedy o svobodné vyjádření jejího protiimigračního názoru a její výroky v této souvislosti jsou v souladu s Listinou základních práv a svobod.

Snahu stíhat Karlu Maříkovou za protiimigrační výroky chápeme jako pokus o politickou kriminalizaci celého hnutí SPD a za snahu potírat svobodu slova. Kriminalizace naší poslankyně za její výrok o nekompatibilitě životního stylu většiny imigrantů z Afriky a Středního východu s hodnotami a společenskými normami domácích evropských společností je krajně nespravedlivá a naznačuje mnohé o vlivu mocenských probruselských elit. Stíhání chápeme i jako pokus o zastrašení našich slušných lidí s vlasteneckými názory. Celá věc je pouze politickou kauzou, která je namířena proti našemu hnutí, a mám k tomu celou řadu argumentů, proč to tak je.

Tím prvním je to, že oznámení na prošetření uvedeného výroku naší poslankyně podal komunální politik. Dále bez ohledu na to, aniž byla poslankyni Maříkové prokázána nějaká trestná činnost, byla v souvislosti s jejím výrokiem vláčena ve zprávě Ministerstva vnitra o extremismu, což je nepřijatelné, jelikož se jedná o živý spis. Z tohoto důvodu bylo také podáno trestní oznámení, a to jak na Policii České republiky, tak také na samotné Ministerstvo vnitra. (V sále je obrovský hluk!)

Dalšími argumenty, které potvrzují zpolitizování celé věci, jsou některá stejná, podobná nebo opravdu neakceptovatelná vyjádření ve veřejném prostoru, o která se policie ani Ministerstvo vnitra nezajímají a nikoho za ně netrestají. Jako příklad stejných nebo podobných uvedu čtyři.

Novinář, publicista a spisovatel Jiří X. Doležal dne 26. 9. 2016 na webu Reflex napsal článek s názvem Invazivní druhy hubíme, invazivní národy vítáme. V článku se mimo jiné uvádí – cituji: "Moderní ekologie, věda o fungování složitých biologických systémů, se velmi nekompromisně staví k zavlečeným, nejlépe pak

horečně se množícím invazivním druhům. Lidé vystupující proti invazivním lidským populacím jsou však nazýváni fašisty. Když však máme posuzovat ne šíření medvídků mývala, ale nepůvodních a silně socio-kulturně odlišných populací našeho vlastního druhu, rozuměj lidí ze zásadně odlišných kultur, zapomínáme na ekologii a jako výraz naší dobroty zavádíme vítací politiku, přestože s ní většina Evropanů nesouhlasí, přestože jsou muslimští imigranti z kmenové společnosti schopni rozvrátit náš společenský ekosystém, přestože věda prokázala, že stěhování velkých populací mimo původní výskyt vždy nové místo výskytu poškodí, my vítáme. Sice už méně srdečně než loni, ale paní Merkelová je pořád přesvědčena, že to zvládne." Konec citátu.

Jaroslav Šesták, vysokoškolský pedagog v oblasti fyziky a čestný občan Prahy 5, napsal článek s názvem Migrace: invazivní druhy, který byl dne 11. srpna 2017 uveřejněn na webu Neviditelný pes, ve kterém mimo jiné uvádí – cituji: "Evropu možná zahubí právě její blahobytná tolerance, svobodomyšlnost a přemíra demokracie vůči invazivní politice jiných kultur vítaných jako demografická podpora. To všechno může znamenat zrod skutečné příčiny rozkladu našeho starobylého řádu, zdroj úpadku a degenerace dlouholetých vztahů. Bude to jako živná půda pro rozšiřování invazivních druhů, které v budoucnu bude nejen obtížné, ale i nadmíru nákladné vykořenit či alespoň zneutralizovat. Připomeňme si případ bolševníku." Konec citátu.

O starostce Prahy 8 za ODS Vladimíře Ludkové se dne 30. 7. 2014 na webu Blesk psalo v článku s názvem Starostka zakázala muslimský hřbitov, kde přirovnala muslimy k jezinkám z pohádky O Smolíčkovi pacholíčkoví s tím, že se obává rozmachu muslimské kultury a společnosti v Praze.

A na konec jsem si nechal místostarostu městské části Brno-Bohunice za ČSSD Milana Hrdličku, který napsal v říjnu 2017 do obecních novin s názvem Naše Bohunice sloupek, kdy muslimské imigranty přirovnal ke slimákům s tímto zněním – cituji: "Slimák se nezastaví před ničím. Není pro něj překážkou žádná hranice, žádná vzdálenost ani lokalita, ze které se k nám přesouvá. Je schopen přilézt po svých, autem, lodí, vlakem, je prostě schopen se k nám dostat veškerými možnými cestami. Musí se dostat do té země zaslíbené, kde je dostatek potravy a kde se bude přiživovat na práci ostatních. Možná má v sobě zakódováno, že jednoho dne se vše otočí a oni se stanou těmi pány světa." Konec citátu.

Obrázek, zda je celá kauza poslankyně Maříkové zpolitizovaná, o čemž já jsem přesvědčen, si po těchto všech příkladech udělejte sami.

Z politického pohledu je na celé věci ještě také zarážející to, jak bylo promyšlené zavedení pojmu "předsudečná nenávisť". Tento pojem, jak ho chápe Ministerstvo vnitra, je vysvětlen ve Zprávě o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2018. Ministerstvo vnitra svým definováním tohoto pojmu chtělo dát orgánům činným v trestním řízení nástroj k tomu, aby mohlo řešit i případy, ve kterých by se možná dal spatřit projev extremismu. Zde spatřuji velké riziko možného zneužití, tak jak se to stalo právě v tomto případě poslankyně Maříkové.

Závěrem mi dovoluete sdělit stanovisko poslaneckého klubu hnutí SPD k žádosti Policie České republiky k vydání poslankyně Karly Maříkové k trestnímu stíhání. Na základě výše popsaných skutečností a toho, že se jednalo o svobodný projev poslance na sociální síti, na což mimo jiné poukazovala drtivá většina kolegů napříč politickým spektrem na jednání mandátového a imunitního výboru, doporučil jsem poslaneckému klubu SPD hlasovat proti vydání poslankyně Maříkové k trestnímu stíhání a stejně tak jsem hlasoval i na mandátovém a imunitním výboru.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: A nyní paní poslankyně Gajdůšková a jako poslední je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Klaus. (Hluk v sále trvá.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, milá vládo, byla jsem přihlášena původně s faktickou poznámkou, když jste se tady pouštěli, nebo někteří se pouštěli do ministra vnitra, ale mí vzácní kolegové ze sociální demokracie to zvládli vehementněji, než bych asi udělala já, takže jsem se stáhla s faktickou poznámkou. Ale přesto si dovolím v této chvíli v řádném vystoupení učinit tři poznámky.

Ta první. Připomínám, a již to tu několikrát zaznělo, že o vydání žádá Policie České republiky, nikoliv ministr vnitra. A jak znám pana ministra vnitra Jana Hamáčka s jeho politickými zkušenostmi, tak věřte tomu, že kdyby i mohl do toho vstoupit, tak nepřipustí, abychom SPD vytvářeli takový prostor, jakým se právě této politické straně vytvořil tím dnešním jednáním. A Jarda Foldyna má pravdu, že paní kolegyni Maříkové můžeme pogratulovat k velkému zviditelnění. Prostě žádá policie, funguje policie pod dohledem státního zastupitelství. Takže já se ještě jednou ohražuji proti tomu, aby to bylo spojováno s osobou ministra vnitra a se sociální demokracií zvláště.

Poznámka číslo 2. Obracím se na ty, kteří tak velmi a velmi lehce používají nálepky fašismus, nacismus, označují takhle kolegy, kolegyně. Prosím, nezhčujte utrpení a oběti těch 80 milionů lidí v obou světových válkách. Je to příliš vážné na to, abychom na to zapomněli a tak lehkověžně tyto termíny používali. A k tomu dodám ještě jedno, protože zde ty vazby také zazněly. Byla to evropská integrace, je to Evropská unie, která odkaz právě těch 80 milionů mrtvých v neefektivnějším mírovém projektu naplnila. Více jak tři generace lidí na tomto kontinentu žijí v míru díky spolupráci států v Evropě, díky tomu, že Francie, Německo a další zakládající státy evropské integrace se dokázaly domluvit, dokázaly nastavit pravidla spolupráce. I naše vysoká životní úroveň je dána tím, že fungujeme v rámci půlmiliardového volného trhu se svobodami, které k tomu patří.

A to je třetí poznámka. Byla zde řeč o svobodě slova, o svobodě, která nám všem určitě je tou jednou ze základních hodnot v demokratickém státě, ve kterém žijeme a chceme dále žít. Ale právě proto, vážené kolegyně, já jsem vždycky hlasovala pro vydání kteréhokoli člena Parlamentu, ať to bylo v Senátu, ať to bylo

zde v Poslanecké sněmovně, ať ten důvod byl jakýkoli. Protože jestli říkáme, že hrozí nějaké nebezpečí pro občany, omezení jejich svobody, v omezení svobody slova, či jinak, tak jsme to my, kteří se máme tomuto nebezpečí vystavit, protože na nás je vidět. A na nás je vidět, jestli skutečně se něco takového může stát, nebo nemůže. Řadový občan imunitu nemá. Neschovávejme se za ni ani my.

Budu proto hlasovat pro vydání, tak jako jsem to dělala vždycky. Protože my jsme ti, kteří máme jít s kůží na trh, ať už je to z jakéhokoli důvodu. Já jsem přesvědčena o tom, že jsme v právním státě a že se ukáže, kde je pravda, že orgány činné v trestním řízení budou pracovat tak, jak pracovat mají, a ten výsledek bude určitě zřejmý, ať už bude jakýkoli. Děkuji vám za pochopení a za pozornost. (Tleská poslanec Veselý.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní jsou zde dvě faktické poznámky – jako první paní poslankyně Maříková, poté paní poslankyně Hyťhová. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si reagovat na svou předřeční paní poslankyni Gajdůškovou. Vy jste mi tady gratulovala ke zviditelnění. Já jsem ve svém projevu řekla, že za to zviditelnění vděčím Ministerstvu vnitra, které vede váš ministr, pan ministr Hamáček. Po jeho zprávách o extremismu, kde mě uvedl, se média o ten případ začala zajímat. Takže děkovat a gratulovat byste měla jemu.

Vy tady kritizujete to, že moje kolegové napříč politickým spektrem kritizují tu žádost policie o vydání. Víte, oni tady nenamítají to, a já jsem to řekla i vašemu kolegovi panu poslanci Birkemu, že by pan ministr Hamáček měl snad ovlivňovat policii. Tady je kritizováno to, že Ministerstvo vnitra uvedlo ve svých zprávách o extremismu mou osobu ve chvíli, kdy se případ nacházel teprve v přípravném řízení. A v tomto státě, předpokládám, jsme demokratická země, stále platí presumpce nevin. A to ministerstvo vede váš ministr, ministr Hamáček za ČSSD. To je tady kritizováno. To, že Ministerstvo vnitra uvádí ve svých zprávách osoby a subjekty, které nebyly soudně shledány vinné z nějakého činu, a to ministerstvo, které to uvádí, vede váš ministr, ministr Hamáček. Děkuji. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní paní poslankyně. A pan poslanec Foldyna se hlásí z místa s faktickou poznámkou.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na paní poslankyni Gajdůškovou, protože rozumím tomu na jednu stranu, že tady hájíte svého pana ministra. Je to váš kolega. Nic proti tomu nemám. Na druhou stranu na základě pololetní zprávy o extremismu Ministerstva vnitra byl zahájen tento kolotoč, který dneska tady řešíme. Takže na základě této zprávy Ministerstva vnitra bylo protiprávně uvedeno jméno paní

poslankyně Karly Maříkové i přesto, že je nevinná. A jak tady zmínila, platí presumpce nevinny. Takže neříkejte prosím tady... Rozumím tomu, že za tím nestojí určitě sám pan Hamáček, ten to tam určitě nenapsal. Ale stojí za tím jeho ministerstvo. A v té zprávě to takhle zkrátka je uvedené. Takže tady prosím nemanipulujte s fakty. To je prostě fakt. Dohleďte si to. Děkuju. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec Foldyna s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Souhlasím s jednou věcí s paní kolegyní Gajdůškovou. Já také budu vydávat poslance v případě, že se bude týkat trestné činnosti, majetkové trestné činnosti, násilné trestné činnosti. Ale my tady nerozhodujeme o ničem jiném než o svobodě slova a o demokracii. To se snad tady ještě nestalo, za existenci nové České republiky za posledních 30 let jsme nikdy nerozhodovali o poslanci, o jeho vydání na základě toho, že vlastně mu bereme svobodu slova a politický názor. Kdybychom tady rozhodovali o jakékoli trestní kauze ve věci násilné či majetkové, vůbec tady nebudu vystupovat, i když často to může být zmanipulované. Ale to se ukáže v průběhu toho řízení. Od toho ta policie a státní zastupitelství a Ministerstvo spravedlnosti je. Ale tady se rozhoduje o politické věci. A to je významně neférová věc. A to si myslím, abychom si všichni uvědomili. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec Bojko bude hlasovat s náhradní kartou číslo 22.

A já zvu pana poslance Klause, který je v tuto chvíli poslední přihlášený do rozpravy. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Vážení kolegové, nechtěl jsem se vyjadřovat, ale některá vystoupení mě trochu pobídla. Paní poslankyně Gajdůšková, vaším prostřednictvím, jste žena, tak nebudu útočit příliš tvrdě a osobně, ale já vám srdečně přeji, až jednou nebudete vládní poslankyně, aby vám někdo neřikal, že vám gratuluje ke zviditelnění, když jste trestně stíhán. Vládní poslankyně, která se vysmívá opoziční paní poslankyni, sestřičce někde z Ostrova nad Ohří. To mi přijde z lidského hlediska velice smutné. A proto jsem se chtěl takto paní kolegyně zastat. To skutečně nebylo namístě.

Druhá věc. Naše paní poslankyně Majerová už stanovisko Trikolóry řekla. Budeme hlasovat proti vydání, to je jasné.

Velice pregnantně kolega Pávek ukázal to meritum věci. Byť všichni, na to nemusíme být právníci, to vidíme jasně, tady se neustále řeší, jestli kamzíci patří do Tater, nebo ne, jestli jsou původní, nepůvodní, jestli medvěda máme znova vysadit v Krkonoších, abychom se měli čeho děsit, až půjdeme na houby. A ruku v ruce s tím

se samozřejmě vyrojily vtipy nebo tvrzení o tom, že samozřejmě i lidé jsou také živočišný druh, tak jestli se to týká i lidí. Je toho plný internet. Ve vyjádření paní poslankyně Maříkové nebyla jakákoli nenávisť, výzva ke genocidě, nic takového. Bylo to upozornění na tento fakt. A všichni, kdo jste trošku slušní lidé, cítíte, že tady nebylo nic za hranou ani lidské slušnosti, natož trestněprávní zodpovědnosti.

A teď k meritu věci. Tato debata, prosím vás pěkně, nemá velkého smyslu, protože jak tak slyším své kolegy, my paní poslankyni nevydáme. Ale co to znamená? Znamená to, že za rok a čtvrt, až znova bude zdravotní sestřičkou v Ostrově nad Ohří, stíhaná bude. Voda se zavře. Možná i její mateřské hnutí už tady bude řešit nějaké jiné aktuální politické boje. Takže tohleto uděláme? Anebo řekneme, co to tedy je, vládo? Tak jedněte! Jsme stát policejních plukovníků? Nebo jsme stát, který se opírá o demokracii, poslance a vládu na věci exekutivní?

Takže já krom toho, že budu hlasovat proti vydání paní poslankyně Maříkové, tak si taky dovoluji načíst doprovodné usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby řešila útoky policejních a vyšetřujících složek na svobodu slova a nutné vysvětlení, a sice ve prospěch svobody slova." To je konec toho návrhu. Protože my tady naopak vidíme, jak ministerstvo zakládá nové a nové útvary, vyčleňuje na to peníze, které právě mají šmírovat a sledovat ty různé Karly Maříkové, které jsou ještě tou sestřičkou.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych chtěl požádat o předání návrhu zpravodaji a případně jeho přednesení i v podrobné rozpravě. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky přihlášené elektronicky – pan poslanec Španěl, paní poslankyně Gajdůšková, pak pan předseda Chvojka. Prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: (Poslanec stojí za řečnickým pultem se zalepenou pusou a v ruce drží papír s textem TOTO CHCETE ???, který ukazuje na všechny strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, běží vám čas. (Ohlasy v sále. Tleskají poslanci z SPD.)

Poslanec Lubomír Španěl: Já tohle nechci. Jen závěrem. My hájíme nejen Karlu Maříkovou. My hájíme samotný princip demokracie a jen upozorňujeme na to, že tady skutečně někdo šlápl do velkého... do velké hromady trusu. (Smích v sále.) Tahle debata nešla zkrátit. Děkuji. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Chvojka.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Jenom opravdu rychle. Mrzí mě, jestli to, co jsem řekla o paní poslankyni Maříkové, bylo vnímáno jako výsměch. V žádném případě. Zopakovala jsem to, co řekl její ctěný pan kolega Jaroslav Foldyna, a v žádném případě jsem to tak nemyslela. A omlouvám se, jestli to tak bylo pochopeno.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jenom bych chtěl upozornit, že na řečnickém pultu zůstala rekvizita, resp. rouška. Tak prosím pana poslance Španěla, aby nám tady netrousil infekční věci.

A nyní pan poslanec Chvojka a pak s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já mám v zásadě poznámky dvě. Ta první se týká – chci reagovat na svého bývalého kolegu, nebo stále kolegu, ale bývalého kolegu z klubu pana Jaroslava Foldynu prostřednictvím vás, pane místopředsedo. No samozřejmě že v rámci trestního práva jsou trestné činy a patří do trestního práva činy, které můžete páchat slovem, jsou to verbální trestné činy. A myslím si, že mají své místo v trestním řádu nejenom České republiky, ale i jiných demokratických právních států. Jsou to trestné činy hanobení národa, rasy či etnické nebo jiné skupiny osob a další. To znamená, tyto trestné činy mají své místo a nemá cenu se tady bavit o tom, že to tady ještě nikdy nebylo za těch 30 let. Já si skoro myslím, že jo. Prostě máte trestné činy různého charakteru a tohle je právě jeden z těch trestných činů, tzn. verbální trestný čin. Ale to je jenom poznámka spíše akademického charakteru.

Ale potom jsem se chtěl zeptat, protože nevím, jestli jsem to zaslechl, nebyl jsem tady celou dobu, prostřednictvím pana místopředsedy, jestli paní kolegyně Maříková, a já nikomu nepřeju nic zlého a už vůbec ne trestní stíhání, to nepřeju vůbec nikomu, ani svému úhlavnímu nepříteli, chce být vydána, nebo nechce být vydána. Protože máme tady dva druhy (upozornění na čas) dejme tomu postupu, co se týče vydání nebo nevydání. (Předsedající Hanzel: Čas na faktickou poznámku!) Hlásil jsem se s přednostním právem!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Jestli jste s přednostním právem, já jsem teď převzal řízení, takže dobrý podvečer a prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Můžu pokračovat?

Máme tady dva různé postoje nebo dvě různé možnosti toho, jak pokračovat. To znamená, máme tady příklad paní předsedkyně senátorského klubu ANO, která byla přistižena pod vlivem alkoholu, když jela v autě. Řekla si: Chci být vydána. Chci, abyste mě vyšetřovali. Pak jsme tady měli různé jiné podezřelé, kteří prostě řekli: Chci být vydána, protože si myslím, že nakonec policie, státní zástupci či ve finále soud rozhodnou a ukážou, že já jsem nevinná, a nakonec ty orgány budou za ty, co budou za ty špatné a neprofesionální. To znamená, to je první přístup, který je prostě

legitimní a který zvolilo mnoho poslanců. Řekli: Já se nechci schovávat za imunitu, chci být prostě vydána, vydán, protože ukáže se, že mám pravdu, že se stala chyba na straně orgánů činných v trestním řízení. A potom ony mají máslo na hlavě. Orgány činné v trestním řízení. A že těch másel na hlavě už byla spousta. Já jsem velmi kritický k některým postupům policie a státních zástupců.

A pak je tady ta druhá možnost, to znamená, já prostě být vydána, vydán nechci, protože – z jakého důvodu. A já bych chtěl vědět, paní poslankyně, jestli se můžu na vás takhle obrátit prostřednictvím pana místopředsedy, jaká je vaše pozice. Myslím si, že ještě nezazněla. Jak to vidíte sama z titulu toho, jestli chcete být vydána, nebo ne? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji ještě jednou a hezký podvečer, vážené kolegyně a vážení kolegové. Zrekapituluji situaci. Jsme v obecné rozpravě. S faktickými poznámkami mám přihlášené tři poslance. Pana poslance Miroslava Kalouska, pana poslance Josefa Hájka a paní poslankyni Karlu Maříkovou a s přednostním právem pak pana poslance Radima Fialu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom velmi stručnou reakci na paní poslankyni Gajdůškovou. Já nemám důvod pochybovat, že jste se nijak nechtěla své kolegyně dotknout. Chtěl jsem ale zareagovat na jinou věc. Říkala jste, že budete hlasovat pro vydání jako vždycky, protože poslanci nejsou jiní lidé než ti ostatní. To máte nepochybně pravdu. Kdyby šlo o trestný čin majetkové povahy nebo násilné povahy, tak bych vůbec neváhal. Ale tohle si dovolím říct, a jsem o tom hluboce přesvědčen, že kdyby paní poslankyně Maříková nebyla poslankyní, kdyby byla zdravotní sestrou v Ostrově nad Ohří, tak by vůbec nikoho nenapadlo zahájit trestní úkony a začít ji stíhat. A ten výrok, který mně se může líbit, nebo nemusí, to teď nehodnotím, ale já bych ho třeba neřekl, ale v životě by mě nenapadlo, že to může být trestný čin! A to opravdu napadlo někoho jenom proto, že paní poslankyně je poslankyní. A imunita jako instrument je tady právě proto, aby poslance chránila před podobnými excesy orgánů činných v trestním řízení. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Josef Hájek s faktickou poznámkou. Připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem tu druhé volební období a také se časem učím. V prvním volebním období jsem jako takový ten naivní nadšený poslanec, který šel do toho po hlavě, budu poctivý, slušný atd., jsem vydal paní Zuzanu Kailovou, poslankyni z ČSSD. Před třemi dny jsem od paní Zuzany dostal zprávu, že po šesti letech byla osvobozena. Já jí to ze srdce přeji. A já jsem si od té doby uvědomil, že máme tady odpovědnost. Odpovědnost skutečně se zamyslet

nad tím, jestli toho člověka vydáme, nevydáme. Já jsem se potom opakovaně paní Zuzaně omluvil, protože z mé strany to bylo pochybení.

A navazuji tady na slova pana Kalouska, který toto řekl jasně. Kdyby Zuzana Kailová zůstala někde na kraji nebo na obci, tak by vydaná nebyla, a když se stala poslankyní, tak vydána byla. Takže z mého pohledu, já slečnu Karlu znám, určitě ji nevydám. A jsem také předseda česko-polské grupy bilaterální a v téhle souvislosti bych chtěl poděkovat našim polským přátelům, že pod vedením Jana Sobieského III. v roce 1683 porazili Turky u Vídně, a kdyby nebylo jeho pomoci, tak dneska tady nediskutujeme. Děkuju. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další v pořadí je paní poslankyně Karla Maříková. Připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu reagovat na dotaz pana předsedy Chvojky. Vy jste právník, tak to určitě víte, ale já to tady holt zopakuji i pro veřejnost, která to určitě poslouchá, že pokud vydaná nebudu, tak trestní stíhání samozřejmě pokračuje po skončení mého mandátu. Řekla jsem na konci svého projevu, dala jsem najevo, že hlasování o mém vydání nechám na vás, a řeknu tady proč. Protože si myslím, že je důležité, aby veřejnost viděla, jestli její zástupci v parlamentu ctí svobodu slova. Děkuji. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Mám pocit, že dneska nám to nějak fakt nejde moc, od začátku. Nejdřív ráno ztratíme hodinu a čtvrt tím, že diskutujeme o něčem, co pak slavně pevně zařadíme. A teď tady tři hodiny debatujeme o něčem, o čem víme, že stejně paní poslankyni nevydáme. Protože je to prostě hloupost od začátku do konce. Já jsem tady taky nový poslanec, umím odlišit situaci, když nějaký politik jede v podnapilém stavu, spáchá nehodu, tak ho vydám. Když se kriminalizuje komunální politik, jak se to dotklo pana docenta Svobody nebo mého kolegy Růžičky, tak jsem ho nevydal a nevydal bych ho. A když je to nějaké sdělení názoru, tak bych ho nevydal. Budiž důkazem, že mandátový výbor, jak jsem se ujistil, jednomyslně hlasoval proti. To znamená, my tady tři hodiny, místo abychom snižovali daně a usnadňovali výstavbu liniových staveb, tak debatujeme o něčem, co je jasné. Prostě že poslankyni nevydáme. A každé další potom vystoupení obhajující tuhle absurditu zase přihlásí dalších pět lidí, takže to pak nakonec nestihneme.

Tak vás poprosím, pojďme to směřovat k závěru, hlasovat. Máme tam důležité body. Tohle je přece jasné úplně od začátku, jak se to projeví tím hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Radim Fiala. Ne, stahuje to. Pan poslanec Chvojka se hlásil s přednostním právem, takže prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji. Já už dneska naposledy. Já jsem tu svoji otázku myslel v dobrém, protože já jsem si právě vzpomněl na již zmiňovanou kolegyni, mou bývalou, Zuzku Kailovou, která byla dobrou poslankyní, a ona tím, že byla nevydána, si vlastně to celé martyrium prodloužila o tři roky nebo o tři a půl roku. Vlastně až teprve teď dva roky, dva a půl roku po volbách byla očištěna. To znamená, tohle může čekat teoreticky vás, že vy budete žít mediálně s tím, že nejste vydána, že až skončí volební období, budete čelit nějakému trestnímu stíhání, které je podle mě na vodě, to říkám jako právník s čistou myslí, anebo prostě se necháte vydat a za půl roku budete mít hotovo. Tam směřovala moje otázka. Já říkám, že nevydání nemusí být vždy pro toho poslance výhodné. Tak to myslím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá. (Hlásí se mpř. Okamura.) Pane místopředsedo, s faktickou poznámkou? (Ano.) Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, no, vám tedy pěkně otrnulo v ČSSD! (Smích.) Takže vy ze situace, kdy váš ministr vnitra Hamáček, který je odpovědný za policii, takže to je člověk, který je odpovědný za to, že ničím nevinnou poslankyni Karlu Maříkovou nechá jeho ministerstvo uvádět do zprávy o extremismu, člověk, který mlčí k tomu jako předseda ČSSD, jako politik nedokáže tady říct to, co tady řekli v podstatě všichni, co tady vystupovali na mikrofon, že s tím nesouhlasí, s tímhle, co se tady děje, tak vy ještě přecházíte do útoku! Tady předseda klubu ČSSD Chvojka ještě útočí na naši poslankyni Karlu Maříkovou! (Smích poslanců ČSSD.) Ještě ji tady vyslychá, ještě ji tady radí dokonce. Vy jí tady ještě radíte, co má dělat a co jí čeká. Jako vy byste se měl ptát hlavně vašeho ministra, proč ministr Hamáček uvádí naši poslankyni Karlu Maříkovou do zprávy u extremismu za to, že odsuzuje nelegální migraci a islamizaci. To by měl vysvětlit pan ministr Hamáček, to bychom všichni rádi slyšeli. Proč ministr Hamáček tady představil během své činnosti nový pojem předsudečná nenávisť. To zajímá veřejnost, proč tady zavádí takovéhle pojmy, a to byste měl vysvětlovat! A tam byste se měli ptát. Takže opravdu ta drzost ČSSD, že ještě tady úplně to přetáčíte jiným směrem, to já opravdu nestačím zírat. Strana, která má stíhané politiky, strana, která má dokonce zavřené politiky v kriminále za korupci, tak vy ještě tady radíte naši poslankyni Karle Maříkové, která je tady, má být trestně stíhána kvůli správným výročkům, ještě co má dělat! Proberte se už konečně! (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přátelé, v tuto chvíli registruji sedm faktických poznámek. (Smích.) Takže jsme se posunuli o velký kus dál a první je paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. I já jsem se hlásila k reakci na pana předsedu klubu ČSSD Chvojku. Prostřednictvím pana místopředsedy pane kolego, dobrá rada nad zlato, ale vzpomeňte si, zmíním tady jedno jméno a tím jménem je jméno paní Vlasty Parkanové. Byla vydána. Devět let je popotahována po soudech a dodnes nebylo rozhodnuto. Takže vaše možná dobře míněná rada skutečně v tomto ohledu nepadla na úrodnou půdu, protože to není záruka vůbec ničeho, kdyby Poslanecká sněmovna dneska paní Maříkovou vydala.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další v pořadí je paní poslankyně Jana Levová a připraví se pan poslanec Ondřej Profant. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla pana předsedy Chvojky zeptat na to, jak vlastně radil naší paní poslankyni, nebo – no, radil naší paní poslankyni, že vlastně k tomu stíhání zřejmě ani nedojde po skončení mandátu. Já jsem se chtěla tedy zeptat, abyste nám přišel sem vysvětlit, z jakého důvodu se tedy objevila ve zprávě o extremismu. To by mě zajímalo. Mohl byste mi to přijít vysvětlit? Děkuji. Prostřednictvím předsedajícího.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, děkuji. Pan poslanec Ondřej Profant, připraví se pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Opravdu jsem nechtěl vystupovat a opravdu jsem připraven nehlasovat pro vydání paní Maříkové, nicméně to, co tu předvádí kolegové z SPD a zvláště jejich pan předseda, je otřesné a opravdu to, že je někdo uveden ve zprávě o extremismu, nemá nic společného s trestním stíháním ani s ničím takovým. Ta zpráva hovoří o nějakých společenských jevech a nemusí to vůbec znamenat, že je ten člověk stíhán, odsouzen nebo cokoliv takového. Extremismus samozřejmě má mnoho různých podob, ne všechny jsou postiženy zákonem. Prosím, neslučujme tyto věci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan místopředseda Vojtěch Filip. Poprosím o klid v jednacím sále, ať nemusím přerušovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, mně se málokdy stává, že souhlasím s Miroslavem Kalouskem, ale tady jsem mu musel dát za pravdu, protože když jde o čistou verbálku, to znamená verbální trestný čin, tak se rozlišuje jeho intenzita. A já si myslím, že tady neposuzujeme místo soudu něco, tady se vyjadřujeme k tomu, jestli poslanec má právo hovořit bez trestního stíhání jenom tady od tohoto pultu, nebo i kdekoliv venku. A já jsem přesvědčen, že to právo máme jak tady, tak ale i při setkáních s občany, a já jsem přesvědčen, že tato debata je už nadbytečná. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Ondřej Veselý, připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu jenom stručně reagovat na pana předsedu Okamuru. On nám předvedl, jak si SPD představuje tu svobodu slova. Když my řekneme cokoliv, je to naše svaté právo. A vy? Mně (nesroz.) říká, nelíbí, že se nestydíte, měl byste mlčet! Takhle vypadá svoboda slova SPD! Svoboda slova podle SPD je mluvit to, co se jim líbí, ale ostatní ať mlčí. To je svoboda slova podle pana předsedy Okamury!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Marek Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já bych chtěl vaším prostřednictvím panu předsedovi Tomio Okamurovi, hnutí SPD sdělit a veřejnosti také, že žádný poslanecký klub ČSSD-KDU neexistuje. Ano, existují tady dvě demokratické strany – sociální demokracie a KDU-ČSL. Jak vidíte, jsme na opačných stranách této Sněmovny. Sice sociální demokracie má nějaké své historické zkušenosti se slučovacími sjezdy, ale nic takového se nechystá a byla to skutečně mýlka. Ano? Děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Tomáš Martínek, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Poprosím o klid v sále. Přečtu dvě omluvy – pana poslance Lubomíra Volného, který se omlouvá dnes od 17 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů a paní poslankyně Markéty Pekarové Adamové z jednání dnes od 17.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Chci jenom říct, že původně jsem se chtěl při hlasování o vydání zdržet, protože mám za to, že obvinění je přehnané, ale po té demagogii, co tu předvádějí členové SPD, kdy házejí skupiny lidí do jednoho pytle a tvrdí, že ponižování skupiny lidí je vlastně normální, budu muset hlasovat pro vydání. Nevím, jestli znáte případ genocidy ve Rwandě, ale tam také nazývali určitou skupinu lidí šváby, a pak to stálo téměř milion lidí život v následné genocidě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Miroslav Kalousek a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Když už se tady navzájem zdržujeme, tak neodolám, abychom připomněl panu poslanci Výbornému, že i KDU-ČSL má zkušenosti se slučovacími sjezdy. (Smích.) Vy si to, pane kolego, asi už nepamatujete,

ale já jsem byl delegátem slučovacího sjezdu Československé strany lidové Josefa Luxe, která se sloučila s Křesťansko-demokratickou unií Jindřicha Kabáta a vzniklo KDU-ČSL. (Smích a potlesk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou z místa je přihlášen pan poslanec Lukáš Bartoň, prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Na mandátovém a imunitním výboru jsme toto projednávali dlouho, takže jsem nečekal, že tady bude tolikahodinová rozprava k tomuto. Dlouho jsem neviděl vystoupit tolik poslanců SPD. Nicméně jak už vyplynulo z hlasování mandátového výboru, i Piráti hlasovali pro nevydání, což neznamená, že se s daným výrokiem ztotožňujeme. Ten považuji za hloupý, možná stejně jako nápad za to paní poslankyni stíhat. Toto jsem tlumočil i poslaneckému klubu Pirátů s doporučením nevydat. Nicméně ta debata, její průběh a dané výroky očividně mnoho mých kolegů přesvědčily o opaku, takže neplatí to, že mluvím za celý klub Pirátů, už mluvím jenom za určitou část. A z celé té debaty bych také rád řekl, že bylo to právě přání paní poslankyně Maříkové na mandátovém a imunitním výboru pro to, aby měla imunitu, aby byla trestně stíhána až po skončení mandátu. Takže tomuto vyhovujeme – tedy pouze část – a proto i já jsem připraven hlasovat pro nevydání.

Trochu bych se ještě ohradil k jejímu úvodnímu výroku, stejně jako jsme se zde i ohrazovali vůči výroku paní ministryně Schillerové. Tak bych poprosil, neurážejme poslance, byť čteme e-maily či jiné komentáře, které nám přišly. To, co vy jste tady přečetla o poslancích SPD, to já bych si tady na mikrofon nikdy nedovolil říct. Prosím nedělejme to. Jste to vy prostřednictvím pana předsedajícího, kdo sem tento výrok přinesl. Nevím, nakolik to zlidoví, a nechtěl bych, aby tady zazníval dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám jednu faktickou poznámku a to je paní poslankyně Karla Maříková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já zareaguji na svého předřečníka, který se tady vyjádřil k mému postoji o vydání na imunitním a mandátovém výboru. Tady totiž nezazněla ta část, kdy já jsem řekla, že nechci využívat té mediální popularity, jak tady řekla paní poslankyně Gajdůšková. Ano, já se neschovávám za imunitu, protože to trestní stíhání pokračuje po skončení mého mandátu. A také jsem upozornila na to, že opravdu ten případ je díky těm zprávám o extremismu natolik zmedializovaný, že se obávám toho, že by opravdu vznikl nebezpečný precedens, podle kterého by se jednou mohlo soudit nejen vás za výroky, ale i veřejnost. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy. (O slovo se hlásí poslanec Marian Bojko.) Pan poslanec Marian Bojko. Prosím máte slovo.

Poslanec Marian Bojko: Takže ještě jednou dobrý den, vážení kolegové, vážení páni poslanci, poslankyně. Já bych chtěl přednést stanovisko nás tří nezařazených poslanců z hnutí Jednotných. Kdybych já byl v pozici paní poslankyně Maříkové, tak bych se také rozhodně nenechal vydat, protože při současném stavu naší justice, ani náhodou. Já vám jenom přečtu něco, co určitě všichni znáte. Je to prohlášení politika z takzvané Demokratické strany, který za tohle prohlášení dostal – bylo to uznáno jenom jako přestupek. A tady máme vydávat – pak si to můžete posoudit v tom kontextu, co vám přečtu.

Martin Lang: "Zeman je druhý Hitler a je nutné ho podřezat jako svini. Člověka, který nedrží dohody a smlouvy, jistě lze nazvat proradným prasetem a slušní lidé se takové morální zrůdě vyhýbají. Adolf Hitler takovou morální zrůdou byl. Nedodržel žádné dohody a smlouvy. Český stát, který uzavře smlouvu a poté nenechá Parlament, aby smlouvu porušil, klesl na úroveň proradného praseta. Poslanci, kteří vedli své ničemné pazoury pro schválení zákona o zdanění církevních restitucí, jsou smradlavá proradná prasata, nejsou to lidé a je dovoleno je zabíjet. Dokonce jsem přesvědčen o tom, že takové zrůdy je nutné pozabíjet, aby svou morální zrudností nenakazili zbytek národa. Deblní senilní bolševik Zeman se rozhodl zákon podepsat a je ho potřeba zabít, též ideálně takovou zrůdu podřezat jako přestárlou svini a nechat vykřvit a poté spálit.

Morálním zrůdám je třeba vyhlásil boj na život a na smrt. Není možné dále tolerovat ničemnosti hloupých a všehoschopných zvířat. Nejde o peníze církvím, jde o to, že svým proradným chováním prasata, včetně prezidenta, legitimovala porušování dohod a smluv mezi lidmi. Prezident státu dává příklad lidem, že je normální a úplně přirozené poté, co je plněno jednou stranou, jednostranně nerespektovat závazek. Je to stejné, jako když dělník nedostane do rukou mzdu nebo živnostník nedostane zapláceno. Pokud se nelze dovolat jinak práva, je nutné takové zlo vybíjet, je nutné nositelům takového zla uřezávat hlavy a pálit sračky, co od nich zbudou."

Takže to je prohlášení místostarosty pražské organizace. Nebudu je jmenovat, vy určitě víte které. A jestliže za tohle ten člověk dostal přestupek a my za to, co tady bylo x-krát vyřčeno, budeme soudit paní poslankyni Maříkovou, tak já bych se tedy do rukou těchto soudů určitě vydat nechtěl. Takže stanovisko nás je jednoznačné. Karlu Maříkovou nevydat a chápu naprosto její rozhodnutí. To bych deklaroval panu Chvojkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, a přestože se jednalo o citaci, tak bych přece jenom apeloval na to, abychom nedělali reklamu těmto pisatelům různých štvavých zpráv a vyjadřovali se pokud možno v této síni slušným způsobem. Byť, jak znova říkám, vím, že se jedná o citaci, kterou jste přednesl.

S faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda. Prosim máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedající, já jsem se přihlásil – vy jste to do jisté míry řekl sám. Ale já myslím, že bez ohledu na to, že se jedná o citaci, máte prostě takovýto projev ve Sněmovně zastavit. Není možné se schovávat za citace a říkat tady takovéto nehoráznosti. Jestli je někdo napíše na nějaký Facebook, je jiná věc. Ale já myslím, že prostě fakt v té Sněmovně to znít nesmí, a jestli to připustíme, tak to půjde dolů a dolů a dolů. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Souhlasím s tímto názorem. Myslím, že jsem na to reagoval nějakým způsobem, a do budoucna bychom opravdu neměli přistoupit na to, že budeme tady poslouchat byť citaci v takovémto znění.

Nemám nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, ani s faktickou poznámkou. V tuto chvíli končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. (Poslanec Grospič: Ano.) Prosim máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Já jenom velice stručně, vážené kolegyně, vážení kolegové. To jednání mandátového a imunitního výboru nevyplývalo samo o sobě, protože sem přišla prostě žádost Krajského ředitelství Policie České republiky Karlovarského kraje. A myslím si, že ta diskuze, kterou jsme si tady dnes prošli, samozřejmě odrazila v menším to jednání i na mandátovém výboru. A koneckonců i ten výsledek jednání mandátového a imunitního výboru, kdy všichni přítomní toho jednání dospěli ke shodě, tedy k závěru, že verbální věci tohoto typu, které zde zazněly, by neměly být předmětem, který se stane momentem, kdy budou posuzování jednotliví poslanci a bude zasahováno vlastně do svobody projevu slova a vyjadřování svých názorů.

Mandátový a imunitní výbor dospěl ke svému konsenzu, který vám bude tlumočen panem zpravodajem. Doporučuje nepřistoupit na žádost Policie České republiky a nevydat paní poslankyni Karlu Maříkovou k trestnímu stíhání. Koneckonců, přesto tam zaznělo také o uvážlivosti výroků a o jejich přiměřenosti, ale převládá tento jednoznačný názor a je potřeba myslím v duchu i těch předřečníků, kteří tady hovořili přede mnou, říci, že to je zohlednění vlastně toho, co od samého počátku převládalo i na jednání mandátového a imunitního výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan zpravodaj – závěrečné slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Tak já jenom vás seznámím s návrhem usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, já jsem ještě... Já bych v tuto chvíli otevřel podrobnou rozpravu. Pan poslanec Klaus měl návrh, ke kterému by se měl přihlásit v podrobné rozpravě. Hlásí se? Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Ano, já se přihlašuji ke svému doprovodnému usnesení, čili myslím, je to jediná cesta, jak něco pozitivního z té šestihodinové debaty učinit, aby skutečně vláda nějakým způsobem jako výkonná moc konala, aby k takovýmto věcem v České republice nedocházelo. Takže já se přihlašuji k tomu, co jsem tady načel.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli končím podrobnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Prosím, pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhem usnesení a postupu, jak budeme hlasovat.

Poslanec Milan Feranec: Takže ještě jednou. Teď už v pořádku. Takže návrh usnesení Poslanecké sněmovny, o kterém budeme hlasovat o vydání. Ten zní: "Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona 1/1993 Sb., Ústava ČR, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslankyně Karly Maříkové, nar. 19. března 1981, která se měla dopustit přečinu hanobení národnostní a etnické (nesroz.) skupiny a podněcování k nenávisti vůči skupině."

To usnesení je obsažené v materiálu, který máte na stole, usnesení mandátového a imunitního výboru 131. A vedle toho jenom připomínám už poněkolkáté, že mandátový a imunitní výbor nedoporučil přijetí toho usnesení, a dodávám, v tomto volebním období poprvé jednohlasně.

A potom po rozhodnutí budeme asi hlasovat o doprovodném usnesení, které navrhl poslanec Václav Klaus, a to usnesení zní: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby řešila útoky policejních a vyšetřovacích složek na svobodu slova, a sice ve prospěch svobody slova." To je návrh usnesení podaný poslancem Klausem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak. Slyším žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji, přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami.

Pan poslanec Miroslav Kalousek se hlásí s přednostním právem k proceduře.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se hlásím k proceduře. Nechci to komplikovat, ale přece jenom předpokládám, že my nepřijmeme usnesení, aspoň z té rozpravy. A pokud nepřijmeme usnesení, tak nemůžeme hlasovat o doprovodném usnesení. (Námítky z lavic.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: My přijmeme usnesení o tom, že nevydáváme paní poslankyni. (Námítky z lavic.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Ne, pane místopředsedo, v tom je ten fôr. My nepřijmeme usnesení. Tím, že nepřijmeme usnesení, tak nevydáme. A protože... A usnesení a doprovodné usnesení se hlasuje pouze k usnesení, které bylo přijato. Jestliže žádné usnesení nepřijmeme, tak nemůžeme hlasovat o návrhu doprovodného usnesení. Jsem si tím absolutně jist.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: No já si myslím... po takové miniporadě, kterou jsme tady měli, že pravděpodobně to tak bude, jak pan poslanec Kalousek řekl. To znamená, že my nepřijmeme opravdu usnesení, a tím pádem nemůžeme přijmout doprovodná usnesení k nepřijatému usnesení, logicky.

Prosím... Ano, vy můžete. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Jako asi z hlediska formálně právního by to tak mohlo být. Mimochodem ale my tady projednáváme dvě hodiny. Výsledkem bude rozhodnutí. Ano, nepřijmeme usnesení o vydání. Ale já jsem pochopil, že pan poslanec Klaus tady v rámci toho žádá, kdyby trochu navíc plus nějaké usnesení, kde vyzývá vládu. Je to otázka sporná. Můžeme o tom nakonec rozhodnout v hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak. V tuto chvíli vedeme debatu o proceduře. Byl přihlášen pan poslanec Radim Fiala, pak pan poslanec Kalousek.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já, i když nepřijmeme to usnesení, které navrhuje imunitní i mandátový výbor, jsem přesvědčen, že můžeme přijmout doprovodné usnesení k bodu 375 projednávanému v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan místopředseda Filip. Jestli... Pardon. Jo, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Je našim zvykem přijímat jako doprovodná usnesení, ale tohle není podle § 63 odst. 6 písm. a) a další doprovodné usnesení, ale je to návrh eventuálně dodatečný nebo podmíněný, čili minimálně eventuální, resp. dodatečné usnesení k tomu bodu, který jsme otevřeli. Takže to je možné 63 odst. 6. Ano, k bodu 375 je dodatečný návrh, který tady přednesl Václav Klaus, a my ho můžeme hlasovat, přestože nepřijmeme usnesení o tom, že vydáváme. Není doprovodné. Je to ten postup podle § 63 odst. 6.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Tomu by tak bylo, kdyby to tak pan poslanec formuloval v podrobné rozpravě. Ale on v podrobné rozpravě navrhl doprovodné

usnesení, o kterém se hlasovat nedá. Ale dost toho kočkování, rozhodněme v hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak. Já bych si vzal pauzu do 18.10 a my se tady poradíme, jakým způsobem budeme postupovat.

(Jednání přerušeno v 18.07 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.10 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 18.10 hodin. Já se omlouvám za to, že jsem vyhlásil třiminutovou pauzu, ale přece jenom jsem chtěl předejít tomu, abychom postupovali nesprávným způsobem. Navrhuji postup, abychom hlasovali o návrhu usnesení. Poté co přijmeme nebo nepřijmeme usnesení, budeme hlasovat o návrhu usnesení jako event. dodatečném usnesení k bodu číslo 375 podle § 63 odst. 6 písm. a). Je s tím takto souhlas? Já bych nechal tuto proceduru odhlasovat.

Kdo je pro takhle navrženou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 55, přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 128, proti byli 3, zdrželo se 34. Návrh byl takto přijat.

Budeme hlasovat o usnesení mandátového a imunitního výboru, které máte všichni před sebou na svých lavicích.

Zahájí hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 56, přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 6, proti 137. Návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli bychom hlasovali o návrhu usnesení k bodu číslo 375, které navrhl pan poslanec Klaus a které přečetl pan zpravodaj. Víme, o čem hlasujeme.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 57, přihlášeno 164 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 9. Návrh byl zamítnut.

V tuto chvíli jsme se vypořádali s bodem číslo 375.

Přistoupíme k projednávání bodu

70.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb.,
daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 841/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Prosím, pan poslanec se hlásí.

Poslanec Josef Kott: Já pouze pro stenozáznam. Při vydání mám na sjetině pro a hlasoval jsem proti. Nechci zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, děkuji. To je pro zápis. Budu pokračovat. Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Z pověření vlády návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí paní Alena Schillerová, kterou prosím, aby se ujala slova. (V sále je rušno.)

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi stručně představit návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně, já vás přeruším, jestli dovolíte. Poprosím všechny poslance v tomto sále, aby se ztišili a přenesli své diskuse do předsálí. Děkuji. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Návrh zákona je opětovně předkládán poté, co nebyl jako sněmovní tisk číslo 580 po vrácení Senátem přijat Poslaneckou sněmovnou. Jedná se tedy do značné míry o totožný návrh, pouze s dílčími korekcemi.

Předložený návrh zákona je mimo jiné realizací projektu Moje daně – moderní a jednoduché –, jehož realizace je spolu s podporou zjednodušení a elektronizace daňového systému a obecně veřejné správy jedním z bodů programového prohlášení vlády. Kromě řady dílčích změn problematiky daňového procesu, které jsou reakcí na vývoj aplikační praxe a judikatury, jsou těžištěm návrhu zákona čtyři základní témata, a sice podpora elektronizace, zjednodušení kontrolních postupů, revize sankčního systému a vracení daňového odpočtu.

Oproti sněmovnímu tisku číslo 580 byly v návrhu zákona provedeny změny, které kompromisním způsobem upravují témata, která byla původně předložena vytykána zde na půdě Poslanecké sněmovny ze strany opozice, a zapracovávají některé změny, které požadoval Senát. Jedná se zejména o tyto úpravy:

Bylo vypuštěno faktické prodloužení lhůty pro vrácení daňových odpočtů z 30 na 45 dnů. V případě konkludentního stanovení daňového odpočtu bude zachován stávající stav, který s ohledem na současnou ekonomickou a sociální situaci tolik nezasahuje do cash flow plátců daně z přidané hodnoty. Tím bude odstraněn hlavní důvod pro nesouhlasný postoj opozice, čili nebude se provádět u takzvané vrácení nesporné části nadměrného odpočtu té vrácení části před vyměřením, ale až v rámci vyměření, čili v průběhu daňové kontroly nebo postupu k odstranění pochybností.

V návaznosti na to dochází k úpravě institutu, tedy zálohy na daňový odpočet tak, aby byl posuzován tak, jak už jsem řekla, v průběhu daňové kontroly nebo postupu odstranění pochybností.

Nově dojde k zavedení možnosti individuálního prominutí pokuty za opožděné tvrzení daně, které dnes není možné. Jde o zapracování námětu pana poslance Skopečka, který s touto myšlenkou přišel v rámci projednávání sněmovního tisku 580, a naplnění mého slibu zařadit toto téma do nejbližší novely daňového řádu.

Bude navracena plošná tolerance, po kterou nevzniká úrok z prodlení. V současnosti tato tolerance činí čtyři pracovní dny a v původním návrhu měla být vypuštěna a nahrazena stupňovitou tolerancí. Nyní se do návrhu zákona vrací ve zkrácené kompromisní délce tří kalendářních dnů při současném zachování zmíněné stupňovité tolerance.

Dojde ke zvýšení úroku z nesprávně stanovené daně na dvojnásobek po dobu, kdy je nesprávně stanovená daň vymáhána v rámci exekučního řízení. Tato změna nalezne uplatnění v případě exekuce na základě nezákonného zajišťovacího příkazu. Formát takzvaných formulářových podání bude nově zahrnut mezi skutečnosti stanovené vyhláškou Ministerstva financí a zároveň bude výslovně vyjádřeno, že v případě podrobností údajů o skutečnostech prokazujících tvrzení daňového subjektu a dalších údajů nezbytných pro správu daní bude vydání vyhlášky obligatorní.

Dojde k vypuštění změny, která měla připustit, aby správce daně, který pořizuje obrazový nebo zvukový záznam o této skutečnosti, nemusel předem uvědomit osoby, které se tohoto úkonu účastní, pokud by to neumožňovalo povaha a okolnosti úkonu.

S ohledem na časový rámeček dalšího legislativního procesu se navrhuje stanovit účinnost zákona od 1. ledna 2021, což zajistí dostatečnou legisvakanci pro realizaci navrhovaných změn. Tomu je přizpůsobeno přechodné ustanovení týkající se prodloužení lhůty pro podávání elektronických daňových přiznání tak, aby bylo možné tento benefit využít již pro podání daňových přiznání za zdaňovací období roku 2020.

Návrh zákona byl předem diskutován se zástupci opozičních politických stran a Senátu, zejména s panem senátorem Goláněm, autorem většiny změn navržených Senátem, s Komorou daňových poradců, jmenovitě panem Ing. Hajduškem a Svazem obchodu a cestovního ruchu, AMSP, Hospodářskou komorou a dalšími. Dovolím si tvrdit, že dohodnuté změny učinily z návrhu zákona nekonfliktní předlohu. Zároveň věřím, že ostatní témata jsme již podrobně prodiskutovali při předchozím projednání návrhu zákona. Proto navrhuji – zda mohu, neporušuji jednací řád? – aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem již v prvním čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Prosím, aby se slova ujala paní zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Miroslava Vostrá. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Ono v podstatě to základní tady řekla paní ministryně. Mnoho se v tomto návrhu vlastně nezměnilo. Byly do něj zapracovány připomínky jak Senátu, tak ale i připomínky z odborných svazů a komor.

Oproti tomu tisku 580, jak si určitě vzpomínáte, který tady neprošel, tak v podstatě jsou tam zapracované připomínky. Mezi ně patří zejména zachování třicetidenní lhůty pro vrácení nadměrných odpočtů. Současně však došlo oproti původnímu návrhu ke zvýšení minimálního limitu pro vznik nároku na zálohu v nesporné části odpočtu z 10 na 50 tisíc.

Je tam zachování toleranční doby při placení daní, pouze dojde k jejímu zkrácení ze čtyř pracovních dnů na tři kalendářní dny. Jistě si vzpomínáte, vy, kteří jste se tím zabývali, že v tom původním návrhu, v tom tisku 580, tam byla vypuštěná.

Nově je tam zavedení možnosti individuálně prominout pokutu za opožděné podání daňového tvrzení, které dnes není možné. Možnost prominutí bude posuzována na základě individuální žádosti poplatníka s ohledem na závažnost důvodů.

Dále je tam zachování dvojnásobné výše úroků za dobu, kdy je nesprávně stanovená daň vymáhána, a formát tzv. formulářových podání pak má být nově zahrnut mezi skutečnosti stanovené vyhláškou Ministerstva financí.

To jsou v podstatě ty připomínky, které byly zapracovány oproti tomu předchozímu návrhu v tisku 580.

Jak už tady bylo řečeno, vláda navrhla, aby tisk 841 byl Poslaneckou sněmovnou projednán v režimu dle § 90, tedy aby s ním Poslanecká sněmovna mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, paní zpravodajko a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného s přednostním právem pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já nechci opakovat tu debatu, kterou jsme tady prodělali v prvním, ve druhém, ve třetím čtení i v okamžiku, kdy přišel návrh ze Senátu. Jenom velmi stručně zrekapituluji to, co jsem říkal ve všech těchto případech, že je velká škoda, že nepochybně moderní rekodifikace, velmi kvalitní ve většině svého textu, je zatížena několika minami v neprospěch podnikatelského prostředí. Snažili jsme se s kolegy z opozice změnit to celou řadou pozměňovacích návrhů, snažil se to změnit i Senát. Bohužel vůle ke kompromisu byla minimální. Kdyby byla taková vůle ke kompromisu, s jakou teď zpracovatel

přistoupil k tomuto návrhu, tak jsme to mohli mít dávno za sebou. Mohli jsme to schválit už v tom minulém tisku a Senát by zcela jistě nic nevrátil.

Já chci ocenit, že paní ministryně šla tentokrát jinou cestou než na sílu, že opravdu zvolila cestu kompromisu, že ty nejkřiklavější momenty, které nám bránily ve schválení té normy, tam již nejsou. To je také důvod, proč zcela jistě nechceme vetovat § 90, zejména z obavy, že kdyby to šlo do výborů, tak by si mohla vládní většina ještě nějaké ty kompromisy rozmyslet. To bych nerad, takže jsem přesvědčen, že je namístě to ještě dnes do 19 hodin schválit a mít to konečně za sebou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Munzar, pan poslanec Martínek.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já budu velice stručný, on toho spousta řekl pan poslanec Kalousek vašim prostřednictvím. Já si jenom dovolím zareagovat na úvodní slovo paní ministryně, když řekla, že je to prakticky totožný návrh. No naštěstí to není prakticky totožný návrh, protože kdyby to byl prakticky totožný návrh, tak tady znova otvíráme debatu, jak je prodloužení vratek odpočtu DPH o 15 dnů nevýhodné pro daňové subjekty a podobně. Naštěstí skutečně nám dneska vláda předkládá návrh, který je oprostěný od těch neuralgických bodů, o kterých jsme tady diskutovali a které my jsme považovali za velké ohrožení podnikatelského prostředí. My jsme tomu rádi. A já jenom musím konstatovat, že kdyby byly přijaty tehdy naše pozměňovací návrhy nebo byl přijat návrh ze Senátu, tak už to mohlo být dávno schváleno.

Ale my také nebudeme vetovat zrychlené projednávání podle § 90 a jsme rádi, že jsme se dostali po tom boji, který byl možná zbytečně dlouhý ze strany vlády, k tomuto návrhu. Děkujeme.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se taky chtěl vyjádřit za náš klub SPD k daňovému řádu. Už to tady zaznělo, také si myslíme, že je velická škoda, že Ministerstvo financí, potažmo paní ministryně zarputile odmítala všechny pozměňovací návrhy, byť skutečně vedly k tomu, aby se ten daňový řád skutečně stal moderním legislativním nástrojem. V podstatě to dopadlo, jak to dopadlo, takže to tady řešíme znovu.

Je pravda, že ty připomínky zapracovány byly, dokonce i můj pozměňovací návrh, který ponechával původně tři dny pro opoždění tvrzení daně, které bylo možné promítnout, takže jsem rád, že se to tam objevilo. Samozřejmě může být diskutabilní ta výše těch 50 tisíc při té vratce zálohy, jestli to není limitující. Co možná je trochu problém, tak úroky. Pokud stát zadržuje vratku daně, tak platí menší úrok, než když zase dluží ten poplatník. Mělo by to být nastejno, dle mého názoru.

Nicméně tento daňový řád skutečně zapracoval drtivou většinu těch připomínek, které tady zaznívaly, a myslím si, že si podporu zaslouhuje. Nicméně my budeme hlasovat proti § 90. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Martínek a pak pan poslanec Skopeczek.

Poslanec Tomáš Martínek: Já musím říct, že jsem rád, že vláda poté, co znemožnila přijetí vlastně toho senátního návrhu, přišla s tímto konsenzuálním návrhem, na kterém jsme se shodli, který ponechává ty kvalitní věci, které tam jsou, které podporují digitalizaci. Je tam návrh, např. můj návrh na prodloužení lhůty pro podání elektronického daňového přiznání, což určitě bude pozitivně motivovat po vzoru dalších evropských zemí lidi k větší elektronické komunikaci s veřejnou správou. A je tam plno dalších věcí, které podpoří digitalizaci v České republice. Jsou tam např. benefity pro držitele datových schránek, již nebude nutné vše dělat přes datovou schránku, tak jak to bylo povinné doteď. Je to taková určitá liberalizace, která by mohla odblokovat v mysli plno lidí to, proč si nechtějí zřídit zatím datovou schránku, protože ta negativa schválením tohoto zákona odpadají.

My nebudeme tento zákon nijak blokovat, budeme rádi, když bude schválen klidně i dnes. Takže ještě jednou – jsem rád, že jsme s tím přišli, že jsme se tady domluvili na konsenzu, který obsahuje věci, které podpoří digitalizaci, které budou doopravdy pro občany České republiky a snad i pro státní rozpočet tím, že se právě ušetří náklady na administraci, archivaci a další. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Skopeczek, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji vám za slovo. Já ten zákon chci zhodnotit tak, že je to po dlouhé době ze strany vlády a ze strany paní ministryně financí zákon, který nijak nekomplikuje podnikatelům život, což je světlá výjimka, ale buďme za ni rádi. Třeba se dočkáme toho, že přijdou i další. Z tohoto důvodu, že je to takto skvělá výjimka, která na rozdíl od ostatních zákonů této vlády nemá ambici komplikovat život podnikatelům, tak ten zákon schválíme. Jsme i pro to, aby se schválil ještě dnes, tedy ve zkrácené lhůtě.

Rovněž oceňuji, že řadu podnětů, řadu připomínek, které zazněly při projednávání té prvotní verze, paní ministryně do té nové verze zákona zapracovala. Je samozřejmě jenom škoda, že jsme se na těch kompromisech nemohli dohodnout před těmi pár týdny nebo měsíci zpátky. Ten zákon v podobné podobě, respektive v obdobné podobě, mohl být dávno přijat a mohli jsme se vyhnout tomu, že ten legislativní proces je takto dlouhý a dostáváme se k tomu rozumnému kompromisu takto klikatou cestou.

Takže děkuji za to. Je to i výsledek několika – asi dvou – videokonferencí zástupců jednotlivých parlamentních stran. Není důvod ten zákon neschválit. Já se spíše obávám, že pokud bychom ho otevřeli do vícero čtení, že by v něm mohly přibýt nějaké pozměňovací návrhy, které by si vzpomněly na tu původní verzi zákona a ten život podnikatelům by komplikovaly. Takže pojďme to rychle schválit, než si to paní ministryně rozmyslí a zase začne život podnikatelům komplikovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Adamec a pan předseda Stanjura.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, já jenom velmi krátce k předešlému hlasování o vydání naší paní kolegyně. Já mám na sjetině ano, ale chtěl jsem hlasovat ne. Takže pokud je to jenom pro stenozáznam, nechci zpochybňovat hlasování, ale rozhodně já jsem znám tím, že zásadně své kolegy nevydávám. A v tomto případě to není výjimka. Pokud jsem se umáčkl, omlouvám se, ale mělo to být ne.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Viděl jsem přihlášeného pana předsedu Stanjuru, ale ten odešel ze sálu a není tady, takže já v tuto chvíli končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není zájem. Já přivolám poslance. A nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Já vás odhlásím. Přihlaste se prosím všichni svými identifikačními kartami.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 841 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 58. Přihlášeno 146 poslankyň a poslanců, pro 131, proti 15. Návrh byl přijat. Tudiž konstatuji, že bylo rozhodnuto v jednání pokračovat.

Zahajují podrobnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci – žádné nevidím přihlášené, takže končím podrobnou rozpravu. Znovu se zeptám na případná závěrečná slova. Není zájem. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 841."

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 59. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 159, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji paní ministryni a paní zpravodajce.

Dalším bodem je

76.

Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy /sněmovní tisk 866/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dnes před polední přestávkou v obecné rozpravě. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Karel Rais.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Před přerušením tohoto bodu byli s faktickými poznámkami přihlášení poslanci Hrnčíř, Rais. S přednostním právem pan poslanec Tomio Okamura. Do obecné rozpravy byl přihlášen písemně pan poslanec Tomáš Martínek a z místa se hlásil pan poslanec Karel Krejza. Já v tuto chvíli uděluji faktickou poznámku panu Janu Hrnčířovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl jenom v krátkosti vyjádřit k tomu zákonu a k tomu, co tady zaznělo i od paní ministryně. My samozřejmě vítáme, že vláda konečně přišla s návrhem na zrušení daně z nabytí nemovitosti, protože to považujeme za daň přinejmenším velmi zbytečnou. Bohužel naproti tomu se ruší odpočet úroků z hypoték a z úvěrů ze stavebního spoření. To znamená, to považujeme za podraz. Podraz na mladé rodiny, podraz na lidi, kteří si budují vlastní bydlení, a ta podpora, která byla v podobě odpočtů tady těchto úroků, byla velmi, velmi dobrá.

My na to reagujeme i pozměňovacím návrhem. My říkáme dobře, ta hranice 300 tisíc korun ročně na odpočet úroků možná je vysoká. To jsou hypotéky řádově 10–12 milionů korun. Tak my dáme pozměňovací návrh na odpočet alespoň do výše 100 tisíc korun ročně, to znamená, hypotéky někde na úrovni pěti nebo šesti milionů korun při aktuálních sazbách, protože my nepovažujeme za vhodné tento institut úplně zrušit. Myslíme si, že podpora bydlení a podpora mladých rodin a nízkopříjmových rodin prostě je nutná. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji za dodržení času. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Karel Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já bych chtěl požádat o zkrácení doby na projednávání návrhu zákona mezi prvním a druhým čtením, a to na dobu sedmi dnů. Protože je výbor.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Registruji tento návrh. S přednostním právem pan poslanec Tomio Okamura a už je tady v sále. Pane místopředsedo,

s přednostním právem, k bodu... (Konzultace mimo mikrofon.) Ano. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, za hnutí SPD musím říct, že jsme rádi, že vláda po půl roce uchopila návrh hnutí SPD ohledně zrušení daně z nabytí nemovitosti. Hnutí SPD vložilo tento návrh zákona do systému ve Sněmovně 11. 11. 2019. A několik měsíců tady vyzýváme vládu, v podstatě půl roku, aby přijala tento návrh SPD na zrušení daně z nabytí nemovitosti, abychom občanům zlevnili možnost pořízení nemovitosti.

Problém je, že vláda ten návrh SPD opsala špatně, protože návrh SPD zní, že se má pouze zrušit daň z nabytí nemovitosti. Vláda ale zároveň se zrušením daně z nabytí nemovitosti ruší také možnost odpočtu úroků z hypoték a ze stavebního spoření. To znamená, vláda na jednu stranu jakoby naoko lidem peníze nechá – to je ten návrh SPD, za to jsme rádi, že jste ho převzali – ale zároveň vytáhne ty stejné peníze lidem z kapes jiným způsobem, že jim ruší možnost, aby si odečetli z daní úroky z hypoték a ze stavebního spoření. A to je ta pointa, kterou bych tady nejradši několikrát dokola opakoval, aby si to lidi zapamatovali, že vlastně tenhle návrh je strašně pokrytecký.

Já musím říct, že je to opravdu výsměch pracujícím slušným lidem, protože ty nemovitost lidé pořizují z už jednou zdaněných peněz. To znamená, to jsou slušní pracující lidé, nejsou to ani černé peníze, nejsou to peníze před zdaněním, lidi si je poctivě vydělali a za ty poctivě vydělané zdaněné peníze si jdou koupit nemovitost. Takže to, že ta vláda takovýmhle způsobem k tomu přistoupí, mně opravdu připadá velmi špatně.

Co se týče nás, bych rád ještě dodal, že zrušení daně z nemovitosti by měl být mimochodem i první krok ke zrušení dalších duplicitních daní. Daň z nabytí nemovitosti v případě běžného občana fakticky daní už zdaněné peníze, za které si kupuje nemovitost. Tím to samozřejmě nekončí, ale stát trestá dál člověka, který investuje do bydlení a neprohýří peníze, tím, že každoročně znovu zdaněný majetek zpoplatňuje další daní, a to daní z nemovitosti. Takže nejprve daň z nabytí nemovitosti, pak ještě daň z nemovitosti a teď ještě vláda navrhuje zrušení možnosti odečíst si úroky z hypoték a ze stavebního spoření. To je ta realita tohoto návrhu. A když si chce majitel domu v současné době přikoupit pozemek, který k jeho domu přiléhá, tak nejen že samozřejmě nákup zdaní, ale stát má potichu ještě jinou specialitu České republiky. Ministerstvo financí pro platbu daní totiž uznává jen cenu zjištěnou neboli administrativní, kterou určují tabulky v tzv. oceňovací vyhlášce. Takže i když kupujete bezcennou stráž za pár tisíc, Ministerstvo financí tady paní ministryně Aleny Schillerové z hnutí ANO vám za každý náletový strom naučtuje několik tisíc. A pokud kupujete pozemek u vašeho domu, ještě za trest musíte zaplatit daň nikoliv z tržní ceny, ale z ceny umělé několiknásobně navýšené. To je vůči slušným a pracujícím občanům neuvěřitelně prosté a nefér a vychází to z toho, že stát, tedy rozumějme vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM, v dnešní době se snaží vyrvat z lidí stále více peněz, a současně tak, aby to nebylo vidět, jako třeba

přímé zvýšení daně z příjmu. Takže jde na to vláda sofistikovaně, paní ministryně za hnutí ANO, ale lidé to vidí, a proto to tady vysvětlují.

Já si myslím opak. Stát by měl nastavit konečnou a jedinou daň z příjmu, to by byl ideální případ, a jednu jednoduchou daň z obrátu místo DPH a zbylé daně zrušit. Ostatně takto to funguje i v mnohých nejvyspělejších zemích, mimo Evropskou unii pochopitelně. A nechci tady slyšet, že nám to Evropská unie neumožňuje. To jen ukazuje na nesmyslné předpisy Evropské unie. A proč tady říkám o té jedné jediné dani, aby tady zase nikdo nechodil s tím, že je to nesmysl a že je potřeba mít víc daní? Ale to je přece ten ideál, ke kterému bychom se měli postupně blížit. Měli bychom k tomu ideálu směřovat, zjednodušit daně tak, aby se v nich každý vyznal, samozřejmě stát aby měl to, co potřebuje, ale aby se lidem v peněženkách taky nechalo to, co zase potřebují oni k tomu, aby se jim žilo dobře. Každý člověk by měl vědět, že kdybychom chtěli zachovat stávající příjmy státního rozpočtu, byla by ta faktická jedna daň někde na úrovni 60 a více procent. Ano, většinu peněz, které vyděláváme, odevzdáváme státu. A stát toto břemeno stále zvyšuje, bez ohledu na vlády. Rozdíl je jen v tom, jak chytře, nenápadně a sofistikovaně okrádá pracující občany.

Takže já znovu vyzývám k tomu, aby vláda přestala dělat to, že jenom bud' zadluhuje zemi, nebo zvyšuje daně. Ale znovu tady říkám návrh SPD, abychom také škrtnli nepotřebné výdaje v rozpočtu. A k tomu se vláda zásadně nemá.

Já znovu zopakují, o co tady jde. Leží tady návrh z pera SPD, který zpracovala naše poslankyně Tereza Hyťhová, to je na zrušení inkluze ve školství, to bychom ušetřili 6 miliard ročně a veřejnost by to v drtivé většině uvítala. Já nevím, proč to vláda nechce udělat. Já nevím, proč nezrušíte tu inkluzi. Přitom s ní není spokojený nikdo, ani rodiče zdravotně postižených dětí, ani učitelé, ani ředitelé, ani školy.

Dále navrhneme opravdu nekupovat tu drahou výzbroj – 52 miliard bojová vozidla, 17 miliard včetně DPH americké vrtulníky. To znamená, v době krize místo abychom nasypali peníze i kdyby na nějakou výzbroj, třeba na ty neprůstředné vesty, ale to je česká firma, kdyby to šlo aspoň českým firmám, tak to bych chápal, že je to podpůrné opatření, české firmy, české zaměstnance, firmy, co daní v České republice, tak bych chápal, že to má aspoň nějaký rys podpůrného opatření z doby ekonomické krize. Ale nasypat skoro 70 miliard v době krize cizím nadnárodním korporacím, tak to mi připadá opravdu, že je šílený úplně. A já musím říct, že ta fotografie pana premiéra Andreje Babiše s Donaldem Trumpem loni, tak ta nás přichází pěkně drahó a já jsem to říkal hned po té návštěvě, jak se vyfotili v Bílém domě, že to nebude jen tak a že to bude fakt drahá fotka. Třicet minut, a ta fotka stojí 17 miliard korun na vrtulníky, a ještě zastaralé vrtulníky navíc. Takže já říkám, škrtněme tyto výdaje.

Škrtněme také peníze na ty solární barony 40 miliard ročně. Ano, ona to chce Evropská unie, musíme jednat s Evropskou unií. Ale co to je za výmluvy? Přece to jsou další důvody, proč tam nebýt.

A já o tom mluvím v tom smyslu, že tady není vůbec důvod, abyste vy výměnou za zrušení daně z nabytí nemovitostí, což znovu říkám, je návrh SPD, dobře, tak to

jste převzali, ale abyste zároveň rušili lidem tu možnost, aby si mohli odečíst z daní úroky z těch hypoték a z toho stavebního spoření, protože přece rezervy v rozpočtu jsou. Vy nechcete škrtnout ani peníze pro politické neziskovky. Leží tady také náš návrh zákona, který ukončuje zneužívání dávek nepřízpůsobivými. Další peníze tady leží. A vy radši znovu sedíte ty slušný pracující lidi, kteří si horko těžko pořizují vlastní bydlení, přitom už teď jsou ceny astronomické a lidé ty hypotéky musí často platit celý život a často ani za celý život z toho příjmu, co mají, tak to nevychází, že je zaplatí.

Takže já říkám, na jednu stranu půlka toho návrhu je dobrá, to je návrh SPD, to je zrušení daně z nabytí nemovitosti. Samozřejmě s úsměvem vždycky vnímám tady ta vystoupení ODS a TOP 09, kteří říkají – my chceme teď zrušit daň z nemovitosti. Ale když jste byli u vlády, tak jste ji naopak zvýšili z 3 na 4 %. Takže to je potřeba si říct, jak to bylo ve skutečnosti. Když jste byli ve vládě a zrušit jste ji mohli, tak jste ji nezrušili. Prostě jste ji nezrušili. Takže to je to, co chceme.

Poprosil bych, abyste na mě z hnutí ANO neukazovali na hodinky, že už mám přestat mluvit. Já tady čekám celý den. A to, že vy navrhuje špatný návrh, to se jen tak neobejde bez toho, abychom to nemohli okomentovat. Umožněte nám se vyjádřit. (Nesouhlas z řad poslanců ANO.) Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poslanec Chvojka. Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, za představení, pane místopředsedo. Hezký podvečer, kolegyně, kolegové. Já si myslím, tak jak tady cítím náladu v zásadě všech poslaneckých klubů, že je vůle dodělat tento bod, opravdu tento bod, to znamená, že neskončíme třeba v 19, ale v 19.05, 19.10, byla by škoda, kdybychom to dnes nedodělali. Já si tedy prosím dovoluji navrhnout jménem dvou poslaneckých klubů, klubu ČSSD a klubu hnutí ANO, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. hodině, tu 21. už tam ani nedávám, chci po 19., s tím, že věřím, že i teoreticky to do 19 stihneme, pokud ne, tak krátce po 19.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan místopředseda Píkal.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem to možná jenom nezachytil, je to do projednání tohoto bodu? Ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano. Pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Já si myslím, že už jsem to řekl, ale vždycky, když tady vystupuji, pan místopředseda Píkal se doptává, tak příště tu budu více polopaticky vysvětlovat. Ano, jenom do projednání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, děkuji. Já jsem zavolal všechny poslance z předsálí. Je tady procedurální návrh, budeme hlasovat. Slyšel jsem návrh na odhlášení, tak vás odhlašuji všechny, prosím, přihlaste se všichni.

A procedurálně budeme hlasovat, že budeme jednat o tomto zákoně i po 19. hodině do doprojednání tohoto bodu.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 60 přihlášeno 150 poslankyň a poslanců, pro 123, proti 2. Návrh byl přijat.

Takže v tuto chvíli máme přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance Tomáše Martínka. Prosím, máte slovo. (V sále je hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, v Poslanecké sněmovně již od roku 2018 stále čeká na projednání pirátský návrh, sněmovní tisk 293, který by s načtenými pozměňovacími návrhy snížil, až zrušil daň z nabytí nemovitých věcí na pořízení vlastního bydlení. Pro rodinu by sleva na dani činila až 240 tisíc, většina kupujících by tak žádnou daň neplatila. Současně by měl pirátský návrh výrazně nižší dopady do státního rozpočtu, které by umožnily zachovat i možnost odečíst kupujícím hypoteční úroky od základu daně z příjmu.

Vládní návrh na zrušení možnosti odečíst úroky může některé kupující celkově poškodit. Návrh více nahrává bohatým, kteří hypotéku nepotřebují. Nový vládní návrh také nebude podporovat novou výstavbu bytů, protože kupující novostaveb neplatící daň již nyní přijdou o možnost odečíst úroky. Návrh tak pravděpodobně způsobí skupování pozemků a nemovitostí na pronájem lidmi s dostatečným kapitálem jako investice v době finanční krize, což by mohlo i zvýšit průměrnou cenu nemovitostí. Prodloužení časového testu nemusí být dostatečným opatřením proti spekulantům.

Na druhou stranu je návrh daň zrušit pořád lepší než stávající stav. Jako Piráti podpoříme postoupení návrhu do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Krejza a pan poslanec Skopeček do rozpravy. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Dobrý už skorovečer. No lepší pozdě nežli později. Já tady nechci vést debatu, kdo byl první, kdo byl druhý, kdo byl třetí, ale usilujeme o to dlouho. Příliš kompromisů jsme si tady jako opozice neužili, tentokrát to vypadá, že alespoň nějaký kompromis bude. Já osobně to podpořím, i když neprojdou naše pozměňovací návrhy, které budou směřovat ke znovuzavedení odpočtů, protože

prostě peníze teď jsou určitě přínosnější a cennější než peníze v průběhu dvaceti let. A musím říct, že tato daň je strašně protivná, když byt v paneláku stojí 2 miliony a vy máte pak ještě sáhnout do kapsy a na poslední chvíli zaplatit, a hned zaplatit, 80 tisíc korun. Myslím si, že to všichni kupující ocení a ten pohyb na trhu bytů se snad trochu zrychlí. Já jsem vlastně rád, že aspoň takovýto návrh tady je, a já ho podpořím, i když říkám – pozměňovávky nebudou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Skopeczek je poslední přihlášený do rozpravy. Přečtu omluvy, protože jich tady mám celou řadu, tak poprosím o chvilku strpení: paní poslankyně Jana Levová se omlouvá dnes od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Výborný dnes od 18.20 do konce jednacího dne z rodinných důvodů, pan poslanec Vít Kaňkovský dnes od 18.45 do konce jednacího dne, pan poslanec Pavel Jelínek dnes od 18.55 do 22.00 do konce jednacího dne z rodinných důvodů, paní poslankyně Andrea Babišová z dnešního jednání do konce jednacího dne, pan místopředseda Pikal od 19 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji za slovo. Já vás dlouho nezdržím. My tento návrh podpoříme. Já bych se jenom chtěl pár poznámkami k tomu vyjádřit.

Já si rovněž jako paní ministryně myslím, že je to daň nespravedlivá, jak jsem si mohl přečíst její vyjádření na iDNES po úterních tiskových konferencích. Rovněž si to myslím, jenom nechápu, proč si paní ministryně, když se o tom hlasovalo několikrát, v předchozích letech a měsících, tehdy myslela, že je to daň spravedlivá. Tak bych se jí chtěl zeptat, kdy nastal ten přerod, ta změna názoru, protože jsme o tom hlasovali leden 2018, březen 2019, září 2019, listopad 2019. ODS to navrhovala takto opakovaně a vždycky jsme bohužel, kdy paní ministryně financí byla za tímto stolkem, slyšeli její doporučení: nedoporučuji schválit. Tehdy to asi byla daň spravedlivá, tak nevím, co se stalo, že po těch pár měsících se z té spravedlivé daně stala nespravedlivá, a chtěl bych to vysvětlit.

Jinak ten návrh tady leží od roku 2015. Pan místopředseda Okamura říká, že to je jejich návrh, zmiňoval nějaký rok 2018 nebo 2019, a já chci říct, že díky ODS je to tady od roku 2015 a několikrát se o tom neúspěšně hlasovalo. (Hluk v sále neutichá!)

My ten návrh podpoříme, protože si skutečně myslíme, že to je daň nespravedlivá. Je potřeba si uvědomit, že ten, kdo si pořizuje bydlení, tak na to nejdříve musí vydělat peníze, které se mu zdaňují daní z příjmu, a poté začne stavět, nebo si koupí byt, dům a platí daň z přidané hodnoty, následně by měl platit ještě daň z nabytí nemovitosti a poté ještě platí daň z nemovitosti jako takové. Čili je to několikrát zdaněná věc – bydlení. A já si myslím, že v této situaci jak na trhu hypoték, tak na trhu nemovitostí je to věc, která je potřebná více než kdy jindy, a my to podpoříme.

Jak to ale u naší vlády bývá, tak zatímco jednou vám do jedné kapsy peníze dává, tak hned z druhé kapsy vám je chce vytáhnout, takže ten efekt může být nulový nebo záporný. A v tomto zákoně je to prostřednictvím navrhovaného zrušení daňových odpočtů úroků u hypoték. My samozřejmě v rámci dalších čtení budeme dávat pozměňovací návrh, aby tam tento odpočet, toto daňové zvýhodnění na úroky z hypoték zůstalo. A velmi apelujeme na rozum vládních poslanců. Uvědomme si, v jaké ekonomické realitě dneska žijeme. Trh s nemovitostmi je svým způsobem zmrazený i díky tomu, že paní ministryně ne úplně chytře o zrušení daně z nemovitostí mluví do médií několik týdnů, ba měsíců, a dostává se to sem na jednání Poslanecké sněmovny až nyní. A samozřejmě lidé, kteří uvažují o koupi bytu nebo o koupi domu, spekulují, nechtějí ho koupit v současné době, protože očekávají, že ta daň bude zrušená a že se této platbě vyhnou. Takže tím jsme svým způsobem, těmito ne úplně šťastnými mediálními výroky x týdnů nebo měsíců zpátky ze strany paní ministryně, zapříčinili to, že ten trh s nemovitostmi je ještě více zmrazený, než by musel být z titulu nedobré ekonomické situace způsobené koronavirem.

Takže pojdme to schválit co nejrychleji, ať se ten trh nějakým způsobem rozmrazí, ale na druhé straně prosíme o to, aby alespoň deset dnů na projednání ve výborech bylo, protože jak jsem avizoval, chceme navrhnout pozměňovací návrh, který by zachovával odpočet úroků u hypoték. Myslíme si, že přestože klesají úrokové sazby, tak vidíme, že ti lidé si hypotéky neberou v takovém množství jako v minulosti, a pokud bychom jim sebrali i tento benefit, tak si myslím, že bychom trhu s nemovitostmi ještě více ublížili. Čili my jsme pro ten zákon takový, určitě chceme zrušit daň z nabytí nemovitostí. Jsme rádi, že se vláda konečně dostala k tomu, že tento náš návrh akceptuje a odsouhlasí. Opakuji, že jsme ho tady několik let navrhovali opakovaně, nicméně budeme chtít, aby z návrhu zákona vypadlo to zrušení odpočtů úroků tak, aby hypotéky byly stejně výhodné jako doposud a my jsme alespoň trochu pomohli ekonomice v tom probouzení se i co se týče trhu nemovitostí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan zpravodaj.

Poslanec Karel Rais: Já jsem zaregistroval, že pan kolega navrhuje zkrácení lhůty na deset dnů, tak stahuji svůj návrh na těch sedm. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně Dostálová s faktickou poznámkou.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Opravdu jednu větu. Já bych chtěla jenom maximálně podpořit tento návrh, protože skutečně to velmi uleví u takzvaných secondhandových nemovitostí. A jenom bych chtěla říci, že naopak

hypoteční trh se už rozpohyboval, protože ono to bude zpětně, to znamená, tuto informaci okamžitě zaznamenal realitní trh a opravdu ty objemy v těch realitách jsou větší. A věřte mi, že my skutečně kontakty na ty realitní makléře máme a naopak to velmi, ale velmi pozitivně kvitují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: V tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, tudíž končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem nechtěla původně mluvit, ale dvě tři věty. Dvě tři věty mi dovolíte.

No to je jednoduché. To nesouhlasné stanovisko jsem vždycky dala z rozpočtových důvodů, protože mám exekutivní zodpovědnost. Je to 13 miliard ročně, které by prostě v tom rozpočtu chyběly. Takže to byly ty jediné důvody. Ale jako člověk, který přes 20 let působil externě na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně v oblasti finančního práva, jsem v kontaktu s docentem Radvanem a s dalšími experty na tuto daň, nejen na tuto daň, ale i na tuto daň, na majetkové daně jako takové, tak vím, že to je daň, která je nespravedlivá. To s vámi souhlasím. To je daň, která v podstatě nemá odůvodnění. Je zhruba v polovině zemí Evropské unie. A podívejte se na tu daň, kdo ji vlastně platí. Platí ji fyzické osoby. Neplatí ji ti, kteří – to si prolobbovali kdysi developeři – neplatí ji ti, co kupují novostavby. A neplatí ji většinou právnické osoby, které to obejdou tím, že si prodají obchodní podíl. A to prostě nemělo nikdy žádné legislativní řešení, které by nenarazilo na ústavněprávní mantinely.

A teď jsme v situaci ale jiné. My jsme v situaci, kdy hledáme způsob podpory ekonomiky a hledáme v podstatě možnosti, jak podpořit třeba i tento trh. Děkuji Kláře, paní ministryni Dostálové, že tady řekla to, co ona ví nejlépe. Já to vím samozřejmě od ní. A nevím, jestli moje vyjádření bylo hloupé, nebo chytré, to tady nebudu hodnotit s velkorysostí sobě vlastní, ale každopádně bylo takové, že to promineme zpětně. A to jsem řekla v každém vyjádření. Najdete to ve všech, na všech mých stavech na sociálních sítích. To znamená, že nebyl důvod, aby cokoli zmrzlo. Odpovídali jsme na stovky dotazů od občanů. Prostě řekli jsme jasně: nebojte se, kupujte, kupujte, podepisujte smlouvy. Protože ta věc má určitou setrvačnost, než se projedná v koaliční radě, na vládě a tak dále, ale uděláme to zpětně. To znamená na převody, kde účinky vkladu nastaly do konce prosince 2019, to znamená povinnost podat příznání a zaplatit daň byla do 31. března.

A asi jste zaznamenali, koho to zajímá, že na základě mandátu vlády jsem generálním pardonem posunula splatnost těchto daní a lhůtu pro podání příznání do 31. srpna letošního roku. A dokonce tam je vyjádřeno, že pokud by to někdo zaplatil stejně v tom mezidobí, tak mu ta daň bude vrácena. Takže si myslím, že jsme pro to udělali maximum.

Úroky z úvěru, to podle mě není podpora vlastního bydlení. Máme celou řadu lidí, kterým půjčí rodiče. A ti nemohou žádný úrok uplatnit. A když to porovnáte, to, co získá okamžitě třeba ta mladá rodina, ale píší mi často i důchodci, že si šetřili celý život na domek, který si teď na důchod chtějí koupit, a jestli ta daň bude opravdu prominuta, a někdo uplatňuje úroky z úvěru, tak je to prostě selektivní výjimka. On na stejnou částku dosáhne po nějakých 30 letech. A zase na to nedosáhne každý.

Takže já si myslím, že my jsme se zavázali rušit daňové výjimky. Pár jsme jich zrušili. Ne tolik, kolik bych si představovala. A navíc to odsouváme dokonce až na smlouvy uzavřené po 1. lednu, nebo na převody uzavřené po 1. lednu 2022. A netýká se to současných smluv. Ty poběží 25, 30 let. A netýká se to samozřejmě ani refinancování. Pokud někdo refinancuje, tak také mu ta smlouva doběhne.

Takže já si myslím, že to je takový balíček.

A ještě jsme zapomněli. Je tam prodloužení časového testu. To znamená, že dnes, kdo si koupí nemovitost, a pokud v ní má trvalé bydliště, tak samozřejmě dva roky, a pak při prodeji je osvobozen ten zisk. Ale kdo prostě tam nemá trvalé bydliště, my podporujeme samozřejmě toto trvalé bydlení, ale kdo tam nemá nemovitost (trvalé bydlení?), tak po pěti letech – také se to dostalo do zákona o dani z příjmu kdovíjak a kdovíproč – je tam pět let. A proč? Takže prostě ten časový test prodlužujeme na deset let.

To je takový jakýsi balíček, který jsme do toho zakomponovali. A to je asi všechno, co jsem chtěla říct. Děkuju. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem paní poslankyně Černochová. Poprosím o klid v sále. Blížíme se ke konečnému.

Poslankyně Jana Černochová: Já už tu debatu tady nechci dál prodlužovat, ale nemůžu nevystoupit, protože mám před sebou usnesení vlády z konce roku 2017, která vyslovila s tím naším původním návrhem nesouhlas. A není pravda to, co tady teď říkála paní ministryně, že její důvody byly pouze rozpočtovými nějakými otazníky, které měla, protože v odstavci číslo 1 se prosím píše: Vláda považuje navržené zrušení daně z nabytí nemovitých věcí za neopodstatněný a nekoncepční zásah do českého daňového systému. Tato daň má v našem daňovém systému dlouholetou tradici a v různých podobách je obvyklá ve většině zemí Evropské unie.

Kolegyně, kolegové, já jsem ráda, že paní ministryně prozřela, že paní ministryně pochopila, že návrh občanských demokratů je úžasný a skvělý, a že ho dneska podporuje. Díky. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně chce reagovat.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jenom jednu větu. Opravdu slibuji. Jedna věta. To všechno platí, paní poslankyně. To

všechno platí. Já proti tomu neprotestuji. My jsme teď v jakési ekonomické krizi. Poučili jsme se, a vůbec teď nechci útočit, poučili jsme z toho, jaké řešení se přijalo před deseti lety. A my naopak chceme podpořit ekonomiku. Chceme do ní dát likviditu. Takže to je ten důvod. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Nevidím žádný takový návrh. Přistoupíme tudíž k hlasování.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro, aby garančním výborem byl rozpočtový výbor. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 61, přihlášeno 155 poslankyň a poslanců, pro 149, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Nevidím žádný návrh.

Dále budeme hlasovat o zkrácení lhůty podle § 91 odst. 2 a 3 o zkrácení lhůty o 10 dnů. (Reakce z pléna.)

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? – Na 10 dnů. Na 10 dnů.

Hlasování pořadové číslo 62, přihlášeno 157 poslankyň a poslanců, pro 140, proti 0. Návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Přerušuji 49. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřka do 14.30, kdy budeme pokračovat bodem číslo 386 – Ústní interpelace. Nejpozději do 11 hodin je proto nutné k ústním interpelacím podat přihlášky. Připomínám, že zítra v 9 hodin ráno bude zahájena 50. schůze Poslanecké sněmovny.

(Schůze přerušena v 19.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. května 2020
Přítomno: poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je 14.30, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, vážení členové vlády, vážený pane premiére, já zahajuji třetí jednací den přerušené 49. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Náhradní karty pak platí, tak jak byly vydány pro 50. schůzi. Stejně tak omluvy platí, jak byly již načteny pro 50. schůzi. Nicméně mám zde balík nových omluv, se kterými vás nyní seznámím.

Pan poslanec Jiránek se omlouvá mezi 14.30 a 18. hodinou z důvodu jednání, pan poslanec Pustějovský se omlouvá mezi 15.30 a půlnocí, tedy do konce jednacího dne, z pracovních důvodů, pan poslanec Kytýr se omlouvá mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Strýček se omlouvá mezi 14.30 a půlnocí, tedy do konce jednacího dne, z důvodu pracovních, pan poslanec Řehounek se omlouvá mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů, pan ministr obrany Metnar se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva obrany, paní poslankyně Adámková se omlouvá mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Bojko se omlouvá od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Nacher se omlouvá mezi 14. a 19. hodinou do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Nevludová se omlouvá od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Kohoutek se omlouvá od 14.30 do konce jednání ze zdravotních důvodů, pan poslanec Schwarzenberg se omlouvá od 14.30 do 19 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Venhoda se omlouvá mezi 13.45 a 19. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Sadovský se omlouvá mezi 13. hodinou a 9.45 hodin večerních z důvodů pracovních, pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček se omlouvá z jednání od 14.30 do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kalousek se omlouvá mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů a pan poslanec Bělíca se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů. To by tedy byly omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem

386.
Ústní interpelace

kteří jsou určené předsedovi vlády České republiky nebo vládě České republiky jako celku a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na

předsedu vlády Andreje Babiše či vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin.

Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance i interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní dávám slovo paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše ve věci reklamy Českých drah v Mafře. Připraví se pan poslanec Kolářik. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, státní dopravce České dráhy utratil od roku 2015 celkem 112 mil. korun za propagaci a marketing u mediální skupiny Mafra. Ostatní mediální skupiny, a to i srovnatelně velké, získaly o řád nižší zakázky. Mafra – to vám asi nemusím připomínat – spadá do vašeho svěřenského fondu. Vy máte velmi rád grafy, tak já tady ten graf porovnávající, kolik tedy která z těch daných skupin získala zakázek mezi těmi lety 2015 až 2019, mám. A tam je naprosto patrné, ten červený sloupec patří právě Mafře, že zcela vynikala oproti těm ostatním. (Ukazuje graf.)

Vy se k tomu odmítáte přilížit do médií vyjadřovat, proto se tedy ptám já takto vás, zda považujete za správné, že takovéto objemy byly vyplaceny zrovna tedy Mafře bez výběrového řízení. Zrovna vy, který říkáte, že vaše hnutí je protikorupční, tak jste určitě také sám znepokojen, že tady neprobíhají zakázky u státních podniků, a zajímalo by mě, co říkáte na to, že to probíhalo zejména za šéfa drah Pavla Krtka – zajímal by mě váš vztah s Pavlem Krtkem, zda můžete okomentovat, jestli jste s ním sám někdy na i toto téma třeba hovořil a jednal. Protože bývalý ministr Kremlík řekl, že jste často úkoloval šéfy Českých drah napřímo, že to vnímal tak, že vyšší bere, a proto to ani nějakým způsobem nerozporoval.

Vy, který se často chlubíte i tím, že šetříte i na papíru do tiskárny na ministerstvech, tak určitě byste měl být znepokojen takovou situací. A mě by tedy zajímalo, jak to vnímáte a jaká je vaše pozice k tomu (upozornění na čas), že zrovna firma z vašeho svěřenského fondu takto uspěla u Českých drah.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o přesnější dodržování času. A slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Já vlastně ani nevím, jak bych měl na takový dotaz odpovědět, protože se samozřejmě nejedná o působnost vlády, a České dráhy jsou akciová společnost, mají svoje vedení. Je tam obchodní vedení, které je plně v rukou statutárního orgánu. A vůbec nerozumím, proč se mě na to paní poslankyně ptá, nová předsedkyně TOP 09. Asi jste stále nepochopila, že ten antibabiš nefunguje.

A vy dobře víte, že ten dotaz je nesmyslný. Za prvé se netýká mojí funkce. Ty nějaké drby, které jste tady říkala o Krtkovi a o Kremlíkovi, tak k tomu nemám co říct. A v podstatě dobře víte, že jsem odešel z firmy v roce 2014, že váš šéf pan Kalousek s kolegy tady prosadili lex Babiš, na základě toho jsem postupoval podle lex Babiš a uložil jsem firmu do svěřenských fondů, nemám s tím nic společného. A pokud máte pocit, že tam je něco špatně, no tak samozřejmě můžete se obrátit na příslušné instituce – na Úřad pro hospodářskou soutěž nebo na policii, jako to není problém. Já k tomu de facto nemám co říct. A pokud máte nějaké pochybnosti, no tak musíte interpelovat někoho jiného, protože já skutečně tohle neřeším, ani nemíním řešit. Nevidím na to nejmenší důvod.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz, takže prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Ten dotaz byl zcela jasný. Vy jste na něj vůbec neodpověděl. Nešlo o žádné drby ani klepy, nic takového. Já se jenom prostě ptám, jaká byla vaše vazba s panem tehdejším generálním ředitelem panem Krtkem. To jste vůbec nezodpověděl. Jak jste spolu komunikovali třeba v případě i právě věcí, které se týkaly možného propagování Českých drah, zda jste v tomto směru třeba vůbec nevyvíjeli aktivitu. Tak to tady řekněte napřímo a nezkoušejte tady nálepkovat. Tohleto není antibabiš, tohleto je opravdu snaha o to se dozvědět, jaká je skutečná pravda v případě zadávání takto významně velkých zakázek které nás, a potažmo tedy daňové poplatníky, protože se jedná o státního dopravce, nestály málo peněz. Byly to desítky milionů, v součtu víc jak sto milionů korun. To určitě stojí za řeč.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ne, tak já bych to považoval skutečně za urážku, kdybyste mě podezřívala, že bych tady lobbboval za Mafru. A pokud ta Maфра je taková špatná, vy jste tam byla v Rozstřelu 8. listopadu 2019, no tak tam chodíte znovu a zeptejte se Maфry, jak to vlastně mají s těmi Českými drahami. Já to skutečně nevím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní se bude ptát pan poslanec Kolářik ve věci šikany záchranářů. Než mu dám slovo, seznámím Sněmovnu s omlouvkami. Omlouvá se pan poslanec Bžoch mezi 15. a 18. hodinou do konce jednacího dne z důvodu jednání a pan poslanec Pavel Staněk mezi 14.30 a 18. hodinou do konce jednacího dne z rodinných důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, rozmohl se nám tady takový nešvar. A to takový, že úřady šikanují záchranáře, kteří se zapojili do veřejné debaty a vyjadřovali se k ochranným pomůckám. Nemluvím teď o případu, který je teď hodně medializovaný, paní Brožové, ale objevují se i další případy záchranářů, kteří dostali vytýkácí dopisy. Kteří dostali vytýkácí dopisy jenom za to, že se zapojili do té veřejné debaty a vyjádřili svůj názor. O tom, jaká ta situace byla s ochrannými pomůckami, tady hovořil dopoledne pan ministr vnitra Hamáček. A z toho jednoznačně vyplývá, že ta situace byla komplikovaná a těch pomůček nebylo tolik, kolik by bylo potřeba. Ale je to logické, to asi nikdo nevytýká a nerozporuje.

Proto se vás chci zeptat, jaký na to máte názor vy. Jestli vám přijde v pořádku podávat trestní oznámení, případně posílat ty vytýkácí dopisy záchranářům jenom proto, že napsali pravdu, jak je to s těmi ochrannými pomůckami.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže děkuji za dotaz. No já samozřejmě si záchranáře velice vážím. A znám je. A i mezi našimi poslanci jsou, myslím, dva záchranáři. Takže je potřeba jim samozřejmě poděkovat za to, co dělali pro nás a dělají a budou dělat dál, protože oni jsou vždycky první na místě. A i proto naše vláda 7. května rozhodla, že 14 poskytovatelů zdravotnické záchranné služby dostane odměny, 1 124 495 568 korun. Takže na těch 7 tisíc záchranářů a já zdravím paní Žitníkovou, která mi píše, a já píšu Vojtěchovi, aby skutečně pohlídal, aby ty peníze dostali záchranáři, aby to nedostali úředníci. A já myslím, že ta odměna je slušná, ona de facto je až 120 tisíc korun.

A ti záchranáři nepatří státu. Nepatří. Oni nejsou, my jsme neni zřizovatelé. A pokud je tady velká debata o tom, že údajně kraje o něco přišly, no tak záchranáři patří krajům. A my jsme jim dali tu odměnu. My, vláda, tak. Jo? Stejně jak jsme to dali sociálním službám, 5,3 miliardy. Taky nejsme zřizovatelem. Možná tři nebo čtyři zařízení má paní Maláčová. Ale většinou to mají kraje, obce, města. Na to se taky zapomnělo v té debatě.

Takže záchranáři určitě mají naši úctu, protože i když ten vir jsme zatím zvládli, no tak samozřejmě oni vlastně zasahují u nehod, u dalších různých katastrof. A proto jsme se rozhodli vlastně je odměnit. I když to nejsou naši zaměstnanci. Já určitě, pan ministr Vojtěch má za úkol to pohlídat, aby to skutečně dostali záchranáři.

Co se týká té debaty, já myslím, že celá ta aféra je zbytečná. Já bych to tak neřešil. Podávat trestní oznámení si myslím, že není důvodné, že je potřeba řešit věci komunikací. Pokud se tak kraje rozhodly, to je jejich rozhodnutí. Já bych to tak určitě nedělal. Není to dobrý postup, k ničemu nevede. A samozřejmě by bylo potřeba vlastně si to vyjasnit. Já chápu, že tehdy všichni byli vynervovaní, když to přišlo. Nikdo na to nebyl připravený, na ten vir, ale dělali jsme maximum. A proto si myslím, že je to škoda, že se to řeší takovou formou, je to zbytečné. A znovu opakuji, já bych to tak neřešil. Ale jak je známo, samospráva je nezávislá, takže já k tomu nemůžu nic jiného říct, co jsem řekl.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Kolářik má zájem o doplňující dotaz. Tak prosím.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji za odpověď. Já samozřejmě kvituji, že záchranáři dostanou peníze navíc, je to v pořádku. Je to naprosto v pořádku. A zároveň děkuji za vyjádření toho vašeho názoru, že i vám se to zdá být, řešit to tímto způsobem, moc a už trochu jako za čarou. A myslím si, že záchranáře tam máte asi tři v poslaneckém klubu, jestli jsem to dobře spočetl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nevím, jestli pan premiér bude chtít reagovat na ten doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě. Já bych tedy rád reagoval v jedné věci. Tady včera byla velká debata o tom, že samospráva přijde o nějaké peníze. Ale já jsem přesvědčen, a my přijdeme s návrhem, že zkrátka jim to nahradíme, bohatě nahradíme. A že o ty peníze v nějakém čase nepřijdou. Určitě nepřijdou.

Ale já bych vás poprosil, pane poslanče, a celý váš poslanecký klub, kdybyste mi mohli pomoci s vašim panem primátorem Hřibem. Jo? Já jsem mu psal zase 13. května, skutečně. On se zavázal, udělali jsme memorandum o obchvatu Prahy. A tady vystupoval pan Čižinský, který říkal, že to není pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane premiére, nerad to činím, ale měl bych vás volat k věci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já vím, že mě vypnete za chvíli, ale to nevadí. Takže já vás žádám, abyste neblokovali obchvat Prahy. Když ŘSD vykupuje ty pozemky za 1 500 korun, tak není možné, aby Praha vykupovala za 200 korun. Hřib podepsal memorandum s námi, tak vás prosím, a celý váš poslanecký klub, neblokujte obchvat Prahy. Já vám můžu dát k tomu dopis, já vám ho tady předám (podává poslanci dopis).

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já seznámím sněmovnu s omluvou.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže tam je všechno napsané. Praha má na účtě 80 miliard a ten Bartoškův návrh, těch tisíc korun, oni jsou totiž město i kraj, tak by dostali 2,2 miliardy. (Předsedající: Pane premiére, to opravdu není k věci.) A já vám to zítra vysvětlím v rozpravě, kdy zase bude bojovat Bartošek za to, že obce nedostaly peníze. A jedna z těch obcí, co mi dal to parte, má 77 obyvatel, tak by dostali 77 tisíc, jo.

Takže Praha je v balíku a prosím vás, plňte memorandum. Pozdravujte pana primátora. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec Jelínek se omlouvá z dnešního i zítřejšího jednání z rodinných důvodů. A nyní má slovo paní poslankyně Maříková, která bude interpelovat ve věci podpory lázeňství. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, koronavirová krize těžce zasáhla naši ekonomiku a nevyhnula se tak ani turismu a lázeňství, které vévodí mému volebnímu kraji Karlovarskému. Sledovala jsem vaše video, ve kterém se zmiňujete o možnosti, kdy by stát přispíval na šestidenní léčebný pobyt 2 tisíce korun jako motivaci, aby naše lázně začaly navštěvovat naši občané. Určitě si toho cením. Nicméně když se podívám na ceny lázeňských pobytů, řekla bych, že je to malá podpora.

Zajímalo by mě, jestli stát chystá speciální podporu pro Karlovarský kraj, jelikož právě náš kraj je v tomto velmi specifický, a jak jsem se zmiňovala, lázeňství a turismus je to, na čem stojí jeho ekonomika. A když se k současné krizi přidá ještě omezení těžby hnědého uhlí a propouštění v Sokolovské uhelné, je to pro náš kraj už velká rána, která bude mít vliv na zaměstnanost, další vyklidňování kraje a ekonomickou prosperitu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Mě to, paní poslankyně, trápí stejně jako vás, protože to lázeňství je samozřejmě velice důležité. V roce 2018 ta zařízení v České republice navštívilo 370 573 klientů a z toho 30 % bylo klientů komplexní příspěvkové lázeňské péče a asi 43 % klientů bylo ze zahraničí. V Karlovarském kraji je ten poměr ještě úplně jiný. My jsme na to měli videokonferenci. Možná jste o tom slyšela. Byli tam všichni zástupci z Karlovarského kraje, a ty firmy samozřejmě nejsou v dobrém stavu, protože samozřejmě nechodí zahraniční klienti, hlavně z Německa.

Tak jsme o tom diskutovali, co bychom mohli, jakým způsobem jim pomoci. A také tam zazněly nějaké... Jednak tedy chtěli prodloužit ten Antivirus až do konce srpna. S tím byli spokojeni. My jsme to samozřejmě zrealizovali, protože myslím, že je to dobrý nástroj na udržení zaměstnanosti. A samozřejmě se snažíme také nějakým způsobem k 15. 6. se domluvit s Německem, Rakouskem, Maďarskem a se Slovenskem, aby se otevřely hranice, aby mohli naši občané a jejich občané vlastně k nám přicházet bez testů, bez nějakého certifikátu, a tak dále.

Takže paní ministryně Dostálová s tím pracuje, děláme to i v rámci toho NERVU. A ano, já jsem dostal od poradců nějaký návrh, že bychom přispívali částkou asi 2 000 korun na pobyt šest nocí, sedm dní, v lázních. Ten pobyt by stál asi, myslím,

7 992 korun a z toho by byl 2 000 korun náš příspěvek. Takže to nějakým způsobem teď rozpracováváme.

Problém je, že dělat to jenom pro Karlovarský kraj nebo jenom pro nějaké lázně asi není možné, protože nám to legislativa neumožňuje. Nicméně mám tady podklady k lázeňství ve vazbě na krizový akční plán Ministerstva pro místní rozvoj. Tak pokud dovolíte, abych vám to předal. Je tady nějaký postup, nějaká analýza. A samozřejmě stejně jako vy se o to zajímáte, tak my to řešíme a doufáme, že to brzy dořešíme. Protože také samozřejmě můžu souhlasit s tím, že už to dost dlouho trvá, ale děláme všechno pro, abychom právě tenhle sektor, který je tradiční a který je známý ve světě, dopořili. Můžu vám to dát?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zeptám se paní poslankyně, jestli má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já vás jenom, pane premiére, doplním. Nejsou to jenom klienti z Německa. To bych řekla, že je ta menší část. Ta větší část je právě z Ruska a východu, takže pokud se ty hranice otevrou, tak to samozřejmě Karlovarskému kraji pomůže opravdu jenom částečně.

Já bych měla doplňující dotaz. O lázně mají zájem více starší a nemocní občané. A když se dívám na ceny těch pobytů, které se pohybují 11 tisíc korun za týdenní pobyt a více, a to ještě s plnou penzí, ne nějaký all inclusive, a s deseti procedurami – stále si myslíte, že to bude zajímavé pro střední a mladší populaci a postaví to lázně na nohy? Myslím tím těch 2 000 korun, ten příspěvek.

Neustále je nám předkládáno, že se máme připravit také na druhou vlnu, a pokud by taková vlna přišla, tak by došlo k opětovným opatřením a myslím si, že to by pro náš kraj už byla taková poslední kapka. Ptám se, jestli vláda připravuje pro náš nejchudší a nejmenší, a troufnu si říct, i nejkrásnější, kraj – protože opravdu máme svá specifika – jestli připravuje nějakou speciální podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já tady mám rozpis nákladů takového pobytu. Týdenní pobyt šest nocí, sedm dní. Ubytování 2 910, stravování 1 548, léčení – takže je to léčebný pobyt. My jsme mimochodem i řešili s Ministerstvem zdravotnictví... A doufáme, že pan ministr přesvědčí paní náměstkyni, která tvrdošjně tvrdila, že vlastně ty poukazy, které už mají propadnout, že se to ze zákona nedá prodloužit, což si myslím, že je absolutní nesmysl, tak doufáme, že to zvládnou a že ty poukazy budou platné. Takže takový pobyt stojí 7 992 korun. A příspěvek by měl být 2 000. To je návrh, ta státní podpora asi 25 %. Jde o to, jestli budeme schopni to nějak v rámci legislativy zpracovat.

Co se týká té druhé vlny. Tak prosím vás, my určitě už nebudeme dělat plošná opatření. My budeme dělat tu chytrou karanténu, ta chytrá karanténa funguje. Děláme to teď v Karviné, kde je největší centrum nákazy, takže určitě už nebudou plošná opatření. Ale samozřejmě se na to musíme připravit.

A co se týká Karlovarského kraje, tak já se tam chystám na výjezd, mě tam pozvali starostové, navštívím i Sokolovskou uhelnou. Já jsem psal paní ministryni Maláčové dopis, abys použila ten program Evropské unie ohledně outplacementu, který je aplikován v Ústeckém kraji, aby to bylo aplikováno i na Karlovarský kraj. Takže my tam pojedeme společně i s panem Havlíčkem. Takže my jsme si vědomi, že je to problém.

A víte, proč je to tak? Protože někdo zapomněl po revoluci postavit tu dálnici. Takže i tu D6 budeme hnát. A představte si, ty Císařské lázně sem dotáhli, začaly se stavět v prosinci 2019. A trvalo mi to pět let. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než bude interpelovat pan poslanec Válek, a to ve věci vládního zmocněnce pro vědu a výzkum ve zdravotnictví a Agentury pro zdravotnický výzkum – jestli jsem správně rozklíčovat tu zkratku – tak vás seznámím s omluvenkami. Paní poslankyně Levová se omlouvá od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Dražilová se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Pane poslanče Válku, prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Hezký dobrý den. Pane premiére, já mám velmi jednoduchý a stručný dotaz. Když se z pana náměstka, z pana profesora Prymuly, stane vládní zmocněnce pro vědu a zdravotnictví, nebo vědu a výzkum, předpokládám, že se zaměřením hlavně pro zdravotnictví, jestli uvažujete o tom, že by Agentura pro zdravotnický výzkum, která je rezortní agentura, kterou řídil a o kterou se částečně staral, nebo z velké části staral, byl ve vědecké radě a vedl jeden z panelů, jestli uvažujete o tom, že by se ta agentura stala agenturou, která by byla pod vládou, nebyla by tedy rezortní, ale byla by jednou ze tří výzkumných agentur, tak jak je řekneme TAČR, a že by tím pádem ten biomedicínský a zdravotnický výzkum – což by z mého pohledu bylo velmi logické i jako reflexe na pandemii, která nás postihla – byl přímo financován ze státního rozpočtu, a nebyl to tedy rezortní výzkum financovaný z rozpočtu Ministerstva zdravotnictví.

Z mého pohledu by si to agentura – ale především tato oblast výzkumu, která je naprosto zásadní, klíčová, a ukazuje se to teď už jenom při výzkumu vakcíny a dalších – zasloužila. A rozuměl bych tomu tak, že pan profesor Prymula by nějakým způsobem tuto agenturu pak jaksi měl pod sebou, nebo se jí zabýval jako vládní zmocněnce. Tak jenom jsem se chtěl zeptat, jestli takováto idea je, anebo jestli naopak pak na Ministerstvu zdravotnictví někdo jiný dostane na starosti tu agenturu, což bych se pak ptát asi měl pana ministra zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já jsem se díky koronaviru velice vzdělával ve zdravotnictví, naučil jsem se plno věcí. Určitě jste viděl to video pana Žaloudíka ze Senátu. Je pravda, že jsem zjistil, že v naší zemi je strašně moc šikovných vědců a že vlastně asi je potřeba nějakým způsobem je posadit za jeden stůl. Já jsem předseda Rady pro vědu a výzkum. A tam je profesor Špičák, je tam pan prorektor Konvalinka, tam vznikla ta debata o té vakcině, taky jako nešťastná. No a já... a vy taky určitě víte, že – ta interpelace, kolik to trvá? Hodinu a půl? Hodinu a půl, takže to je 90 minut. Takže za ten čas u nás zemře na rakovinu téměř pět lidí. Každý den zemře asi 74 lidí na rakovinu. Za rok 26 tisíc lidí. Sedm tisíc lidí na rakovinu plic. Naše největší smrtnost jsou infarkty. Kardio – to zvládneme celkem dobře, ale v té rakovině jsme jedni z nejhorších v Evropě, i když naši lékaři mají skvělé výsledky. Pana profesora Štěrbu jsem poznal ještě dávno, když byl na dětské onkologii, což je samozřejmě hrozný zážitek.

Takže já mám plno projektů v zdravotnictví. A samozřejmě pan ministr má strašně moc své práce, a já bych se chtěl v rámci té Rady pro vědu výzkum soustředit na vědu. Já jsem se seznámil s docentem Hajdúchem, to je šéf, nebo pracuje pro tu nadaci boje proti rakovině. V Evropě zemře na rakovinu 1,2 milionu lidí, ale Brusel řeší hlavně Green Deal. Moc tu rakovinu neřeší. A já si myslím, že je to škoda, protože my máme tady šanci zachránit tisíce lidí, když bude prevence, když se půjdou vyšetřit k té rakovině. U mužů jsou to ty plíce, u žen rakovina prsou a další věci, to určitě znáte dobře.

Teď bych se chtěl soustředit na to, abychom se skutečně tady snažili, kromě toho, že jsme zachránili tisíce lidí v rámci koronaviru, i v rámci té rakoviny, protože samozřejmě pokud by každý den média hlásila, že zemře 73 lidí na rakovinu, tak možná bychom to vnímali jinak, a že je to důležité. Každý z nás má kolem sebe plno lidí, kteří zemřeli na rakovinu. Takže tomu se chci věnovat. Máme tady skvělé doktory a myslím si, že si náš výzkum zaslouží takovou misi. Joe Biden – a docent Hajdúch byl u toho na konferenci v roce 2016 ve Spojených státech, když to ještě bylo za Obamy – oznámil misi. Tak jak mise na Měsíc, tak oznámili misi proti rakovině. Dali do toho 1,7 mld. dolarů a řeší to. A já bych chtěl také řešit takovýto projekt, protože si myslím, že je tady velký potenciál.

Máme skvělé vědce. Je potřeba se podívat a určitě je tam možnost investovat do technologií, které ještě nemáme, nebo přístrojů, které ještě nemáme. A chtěl bych, abychom měli nejlepší přístroje, abychom to v rámci prevence zásadně vylepšili.

No a když teda se stalo, že pan Prymula vlastně nějakým způsobem ohlásil, že teda už nechce být na ministerstvu zdravotnictví, tak jsme se domluvili, že budeme spolu spolupracovat, on je vědec a nějakým způsobem mi bude pomáhat. Takže o té agentuře, nebo co to je, to určitě nechceme nic měnit. Já si myslím, že pan ministr i pan profesor budou dobře spolupracovat. Pro mě to zdravotnictví je priorita. Myslím, že ten vir, jsme viděli, jak důležité je zdraví a všichni zdravotníci jak jsou pro nás

důležití, a sestřičky a všichni. Takže to by měla být ta role plus samozřejmě bychom měli mít už nějaký jasný plán, jak to vylepšit, jak zlepšit vzdělávání, aby to tak dlouho netrvalo, a motivaci a investice a přístroje a tak dále. Takže pan Prymula mi bude pomáhat. (Upozornění na čas.) A on je vědec. Tak tady na to se chci jako soustředit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poslanec Válek, předpokládám, bude mít zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Strašně moc děkuji za odpověď a informace o rakovině, i když poté, co jsem se vrátil jako mladý lékař z Japonska a ze Spojených států, kde jsem se školil, se celý život rakovině i její diagnostice a léčbě věnuji, tak každá nová informace, která mě poučí, mi určitě pomáhá.

Nicméně já bych se vrátil k tomu dotazu ohledně AZV. To znamená, chápu to tak, že zatím nemáte nějak promyšleno, jestli Agentura pro zdravotnický výzkum zůstane resortní, anebo by se stala podle toho, jak jsem pochopil, že máte velký zájem podpořit vědu a výzkum v medicíně, asi nejenom v oblasti rakoviny, ale i obecně, že by se stala řádnou agenturou hrazenou ze státního rozpočtu, a tak se posílil význam toho výzkumu v medicíně a biomedicínského výzkumu. Pan docent Hajdúch je jeden z pilířů AZV, já s ním velice úzce spolupracuji ve vědecké radě AZV, a je to opravdu skvělý kolega, ale takových je tam víc. (Upozornění na čas.) Já rozumím tomu, že asi toto není rozhodnuté, ale spíš podnět a prosba, jestli by to nešlo zvážit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tento doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Ne, já rozhodně nechci přesouvat nějaké agentury a budovat nějaké paralelní Ministerstvo zdravotnictví. To určitě nechci. Takže berte to tak, že pan profesor Prymula má obrovské zkušenosti, já se tomu věnuju. V tom zdravotnictví samozřejmě máme co dělat. Vy, pokud vím, pracujete ve fakultní nemocnici v Brně, tak já mám pro vás samé dobré zprávy. Jednak jsme vaši nemocnici oddlužili, myslím, že miliardu. Potom pozdravujte pana primáře z porodnice, který, když jsem tam byl na mítinku, tak říkal: No dvacet let nám tady politici říkají, jak nám postaví tu porodnici. No tak jak jsem udělal ten národní investiční plán, tak jsem řekl Vojtěchovi: Tady máš peníze. Víte, kolik vaše nemocnice si vezme na tu porodnici příští rok? 40 milionů. Takže ty projekty nejsou přiročené. A všechny ty vaše projekty, lékárna, a tak dále. Takže my do toho chceme investovat, zdravotnictví je priorita. A berte to tak, že pan Prymula mi bude pomáhat v těchto aktivitách.

A chtěl bych za jeden stůl dát všechny ty vědce, jo, protože samozřejmě pan Konvalinka, tam byl ten výstup s tou vakcínou. A je plno věcí, o kterých my ani nevíme. A stejně jak to bylo s národním investičním plánem. Vždyť ti ministři ani

nevěděli, jaké mají investice ve svých resortech. Já jsem to sepsal. A teďka bych chtěl sepsat vlastně všechny vědecké výzkumy, které se týkají přímo zdraví našich lidí, abychom to podpořili. Pan docent Hajdúch má také nějaký projekt, já tomu nerozumím, o těch izotopech, nebo co to je, takže to chci podpořit, ale nechci nic přesouvat ani budovat. Ale tím, že jsem předseda té Rady pro vědu a výzkum, tak si myslím, že to k tomu patří. A myslím si, že hlavně aby ti vědci spolupracovali. (Upozornění na čas.) Protože jsme si zažili takový boj v Bruselu o centrum umělé inteligence, kde nakonec jsme byli jediná země, která podala dvě nabídky, protože se neuměli domluvit. Takže domluvme se, a myslím, že to bude mít výborné výsledky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak. Prosím o lepší dodržování času. A nyní bude poslanec Stanislav Blaha interpelovat ve věci reklamy Českých drah pro Mafra. Opět. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane premiére, kolegyně Markéta Pekarová Adamová měla větší štěstí při losování, takže byla se stejným tématem přede mnou. Protože jsme ale jasnou odpověď neslyšeli, myslím si, že mohu tedy volně navázat.

Tak tedy fakta: České dráhy od roku 2015 utratily za reklamu 112 272.840 korun přesně. A to u jediného mediálního domu – Mafra.

Čirou náhodou patří do vašeho svěřenského fondu. Zakázku Mafra údajně dostala bez výběrového řízení. Prostě se o tom rozhodlo. Pro srovnání, do mediálního domu Czech News Center, který má zhruba stejný zásah čtenářů, šla za stejnou dobu sedmkrát nižší částka. Výrazně méně peněz České dráhy investovaly tak do reklamy v České televizi na Nově a mohl bych pokračovat samozřejmě ještě dlouho dál.

Chci vysvětlení tohoto do očí bijícího rozdílu. České dráhy spadají pod Ministerstvo dopravy. V obou institucích jste během posledních let udělali nespočet personálních změn. Na obě instituce máte, pane premiére, přímý vliv, a já chci proto vědět, jaký byl důvod pro to dlouhodobě zadávat Mafře reklamu v tak obrovských částkách. Částkách, které mnohonásobně převyšují objemy reklamy u jiných mediálních domů.

Bývalý ředitel Českých drah Miroslav Kupec už jeden důvod naznačil. Cituji: Bylo všeobecně žádoucí, aby to byla Mafra. Ta vazba byla jasná a nebylo moc o čem diskutovat. Tady byl zájem o to, aby zrovna tento nakladatelský dům měl nejvíce práce.

Pane premiére, můžete si stokrát vykřikovat, že se svým svěřenským fondem nemáte nic společného. Máte. Jinak by vás nevyšetřovaly orgány Evropské unie, neustále by se neřešil váš střet zájmů, neobjevovaly by se další a další problémy a podivné zakázky. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Pan ministr Havlíček tvrdí, že do toho nebude zasahovat. Očividně už do toho ale někdo zasáhl a já chci od vás slyšet kdo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo, pane primátore. Vy jste primátor, nebo starosta? (Poslanec Blaha mimo mikrofon.) Starosta. Starosta.

No já jsem si myslel, že když už to jednou tady odznělo, že už se na to nebudete ptát. (Hlas z pléna.) Vy taky. To je dobrý. Vy jste starosta Uherského Hradiště, ne? Zapomněl jste mi poděkovat za tu věznici, kterou jsem si od vás vzal. O které jste mluvili dvacet let a nic jste neudělali. (Pobavení v sále.) Měl jste mi poděkovat.

(Předsedající: Pane premiére, já bych...) A prosím vás, kdy už ta vaše ODS pochopí, že antibabiš nefunguje? Vždyť vy už nejste hlavní opoziční síla. Piráti vás přeskočili. Tak jak to děláte? Blbě to děláte. Antibabiš nefunguje. Tak řekněte to předsedovi, ne? Vy jste starosta, a když jste končili v roce 2013, tak jste měli 601 milionů a 2019 už 744 milionů ročně. Díky mně, pane kolego. Protože jsem byl výborný ministr financí. A vybral jsem ty daně. A kontrolní hlášení. Tak proč to děláte? Proč se mě ptáte na nesmysly, když už jsem odpověděl jednou paní Pekarové. Takže i ty vaše návrhy, jak my to dáme, my to vrátíme těm obcím. Hlavně těm malým. Protože vy máte balík peněz.

Teď to nemám tady po ruce, ale víte, jak jste dělali to RUD, jak jste snižovali. Tady byla krize. Vy jste to všechno snížili dole –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane premiére, já si dovolím vás opět volat k věci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Hlavní opoziční strana mě teďka vypne. (Smích z lavic ANO.) Ale bavme se o konkrétních věcech. Takže jsem čekal, že mi poděkujete za to, že jste v balíku a že budu řešit tu věznici. Trvalo to dlouho, jo, ta paní, to memorandum, všichni jste o tom mluvili a nic jste neudělali. A teď to má (nesroz.), už na tom dělá a snad za dva roky začne, no.

Takže já nevím, proč bych vám měl odpovídat na ty nesmysly, to, co se mě ptáte. Já už jsem na to odpovídal. Já neříkám, že u vás bych tedy čekal nějakou jinou otázku. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má určitě zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: To fakt nemá cenu, pane premiére. Já o voze, vy o koze. Odpovědi jsem se evidentně nedočekal. Je vidět, že vám musím pokládat jednodušší otázky, prostě složitější nezvládáte evidentně.

Já se vás tedy zeptám na dvě otázky a na jednu, abyste to měl jednodušší, odpovím sám. Jezdím s Českými dráhami domů do Uherského Hradiště. Často jezdím

i první třídou – a je jeden zásadní rozdíl mezi první a druhou třídou na tom Slováckém expresu, jak je České dráhy pojmenovaly. Uhodnete jaký? Odpovím vám. V první třídě dostanete zdarma noviny. A otázka na vás zní: Uhodnete, jaké noviny dostanete zdarma od Českých drah? A teď děkuji za odpověď na konkrétní otázku. Myslím si, že to bylo jasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tento doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já se vás zeptám, proč jste nechali ty České dráhy rozkrást? (Smích v sále.) Proč jste nechali ukrást desítky miliard pozemků? A co ten váš Řebíček? Jak je možné, že nebyl Bendl ministr dopravy? Zkuste se zeptat ve vašich kuloárech. A co tam dělal ten Žaluda? Předlužil to všechno. Tak vy jste to zanechali téměř na bankrot, ty České dráhy. A co tam prodávají za noviny, mě vůbec nezajímá jako. Si fakt myslíte, že jsem na to tom tak blbě, že bych někde volal a něco chtěl? Ne, nejsem tak na tom. A takovou šanci vám nikdy nedám. Nikdy!

A možná – říkáte, že jsem takovej jednoduchej, tak asi jo. Tak fajn. Ale vy mi přece nemůžete vykládat o Českých dráhách. Se podívejte na ty pozemky v Praze, kdo to vlastní. Kde jste to zašantročili. A ty věci, když tam seděl Martin Roman. I v ČEZu i tam. A dával Škodě Transportation kšefty. Prosím vás, nezačínajte. Já se nechci vracet do minulosti. Zkuste se bavit normálně. Jo, takové otázky, neuvěřitelné. Fakt na úrovni tedy primátora velkého města – tu věznicí jste měl poděkovat. Díky mně. Byl jsem urputnej. Vy jste s tím nic neudělali.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní bude interpelovat pan poslanec Koten ve věci soběstačnosti České republiky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, my jsme tu měli nějakou krizi ohledně viru COVID-19, která začala někdy na začátku března, potom to gradovalo různými dovozy roušek a podobně. Já jsem se vás chtěl zeptat na několik věcí, co se týká soběstačnosti České republiky.

My jsme tady kdysi dávno, ještě předtím, než jste vůbec vstoupil do politiky, v těch devadesátých letech jsme zde měli poměrně zdařilý ústav očkovacích látek, kde jsme si tedy vyráběli svoje očkovací látky, bezpečné očkovací látky, a měli jsme tady i poměrně slušný farmaceutický průmysl. Tato krize, která zde byla, poměrně flagrantním způsobem dokázala, že byly výpadky, a to z toho důvodu, že v naší republice si nejsme schopni vyrobit základní léčiva. Nebyl například paralen, protože se říkalo, že při léčbě COVIDu může být jako pomocná látka podávána na snížení horečky a podobně. Co se týká například roušek a podobně, všechno jsme museli dovážet z Číny, i když tady máme spoustu výrobců, kteří byli schopni velice promptně zareagovat na to a byli schopni vyrobit nějaké provizorní ventilační přístroje a spoustu dalších věcí. Já si myslím, že tento průmyslový potenciál bychom

měli využít, a týká se to také potravin, potravinové bezpečnosti a potravinové soběstačnosti.

Moje otázka zní: Co udělá vláda pro to, abychom v těchto oblastech byli soběstační a nezávislí na dovozu jak ze zemí Evropské unie, tak ze zemí mimo Evropskou unii? (Upozornění na čas.) Protože jak vidíme, je to otázka národní bezpečnosti. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. To je těžké téma. Proč to tak je a vracet se do minulosti. My jsme tady měli skvělou firmu Léčiva. To taky někdo dostal v privatizaci tady od druhé opoziční strany a prodal to. Potom tam přišli nějací Američani, žádná sláva. Tak bohužel, bohužel jsme nepřemýšleli, jak přemýšlejí podnikatelé, tzn. že si dělají insourcing a snaží se všechno nějakým způsobem zabezpečit. Ano, to je jedna z věcí, o které se chci bavit v rámci naší Rady pro vědu a výzkum. A pan Havlíček má celý seznam těch firem. A já jsem o tom mluvil na Evropské unii. A taky jsem sledoval ten ventilátor. A bohužel teď došel z Ministerstva zdravotnictví certifikát, že ten ventilátor je použitelný jenom v nějakých mimořádných případech. Ale nevím, mě to celkem zklamalo.

Takže máme plno vědců, kteří měli v rámci koronavirové krize různé dobré projekty. Já si myslím, že je důležité, abychom je uchopili, aby to bylo v našich rukou, abychom skutečně nemuseli absurdně čekat na čínské ochranné pomůcky, jak na to čekala celá Evropa. Absurdní situace, ale je to tak, protože ty kapacity našich výrobců nestačily, protože zkrátka nikdo to nečekal, nikdo na to nebyl připravený. Tak určitě bychom se měli o tom bavit. Já myslím, že ta naše vědecká základna je výborná. A měli bychom o tom přemýšlet. I ten lék. Je tam sice náš viceprezident v Kalifornii v tom Gilead laboratories, ale taky ani Evropa to nemá. Ani Evropa. Takže měli bychom se na to soustředit a poučit se z té krize. Ano, protože v rámci té koronavirové krize jsme pochopili, co je důležité. Co je důležité pro náš život. A samozřejmě léky jsou důležité. Takže na tom bychom měli pracovat, já myslím, že pan Havlíček ví, co má dělat. My naše podnikatele podporujeme, aby investovali.

No a co se týká těch potravin (směje se), no tak k tomu já se ani nemůžu vyjadřovat. Co na to říct? Jako těch chyb, které jsme nadělali, je strašně moc. Někteří říkali, že si všechno dovezeme, že není potřeba. Tak pokud skutečně ta klimatická změna bude větší a větší, tak samozřejmě musíme o tom přemýšlet, jak si zabezpečit vodu a jak si zabezpečit větší soběstačnost. A já nevím teďka, v jakém čtení je ten zahrádkářský zákon. Já neříkám, že všichni teď budeme chodit do zahrádek, ale kdysi jsme chodili a fungovalo to a všichni jsme si pěstovali. Není to v čtení ještě? Já myslím, že zahrádkáře máme podpořit, protože mladí lidé mají o to zájem, a já to podporuji. Takže ano, dneska dovážíme 60 % vepřového, vyvážíme 30 % syrového mléka. No tak se podívejme, kdo ze zahraničních investorů tady vůbec investoval. Kromě Francouzů do sýrů téměř nikdo, nebo ještě tam na Moravě dělají parmazán Itálové.

Takže jako měli bychom se nad tím zamyslet, ano. Takže pšenici máme, máme přebytek, ale v těch ostatních věcech je to problém. Ale já nejsem asi ten pravý člověk, který tady má přednášet, co je potřeba dělat. Takže vrátit se nazpátek a napravit ty chyby. Mimoходом jedna z největších chyb, kterou my jsme udělali v zemědělství, je taky, že jsme dovolili prodávat půdu cizincům. Poláci a Maďari to nedovolili, například. Protože půda je skvělá investice, ale málokdo chce na ní potom pracovat a vyrábět. Ono koupit a pronajmout, to je to nejmenší. Takže je tam plno věcí, které je potřeba řešit. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já bych doporučil spíš tu interpelaci na pana ministra Tomana.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Požádám sněmovnu o větší klid a zároveň pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane premiére, děkuji za odpověď. Dá se říct, že ještě bych měl nějakou upřesňující otázku, a to k té věci, která se na nás nyní bude pravděpodobně řídit z Bruselu, protože v Bruselu se bohužel v době koronavirové krize nespalo. Dá se říci, že se připravuje pro celou Evropskou unii, která má druhý nejpřísnější po Švýcarsku zákon na používání hnojiv a pesticidů, ale hodlá tu dávku ještě o dalších 20 % snížit. Co to znamená? Máme poměrně značně snížené chovy hovězího dobytka a vepřového, tím pádem nemáme dostatek hnojiva, musíme tato hnojiva používat. Samozřejmě že ta produkce bude tomu snížení přímo úměrná a budeme se dostávat do čím dál tím větších problémů. Jakou máme tedy šanci s tímto nařízením Evropské unie něco dělat? (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tuto doplňující otázku.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No tak to je zase otázka. Já vám na to odpovím, když už nebudu v politice. (Se smíchem.) Potom budete o mně slyšet a budu svobodnej. Ale pan poslanec Jurečka by mohl na to odpovídat. Víte, po tom, co Evropa vymyslela emisní povolenky, aby zničila náš průmysl, a potom přišli s tím zeleným šílenstvím na automobily, aby zničili naše auta, tak teďka někdo údajně přichází s tím, že říká, že u nás se spotřebuje strašně moc pesticidů a hnojiv. A je to lež. Protože v Beneluxu a ve Francii se spotřebuje několikanásobně více hnojiv a pesticidů, jo? No a to je ten problém. Jo, několikanásobně. Kromě toho, že Telička blbě vyjednal ty podpory naše, že nám dali nějaké drobné v porovnání s těmi ostatními, tak to je další věc. Oni říknou – toto je 100 % (ukazuje), oni jsou tady, my jsme tady (ukazuje – oni nahoře, my dole) a teďka to snížíte. Ale pan Jurečka je na to lepší odborník. Potom zjistíme, že vlastně nic moc se u nás neurodí, a budeme mít problém. Takže tyhle věci kdo vymýšlí, nevím, ale zkuste se obrátit na pana Tomana, jo, já jsem na to blbě povolanej. (S úsměvem.) Kdybych tady něco říkal, tak mě bude zase paní Pekarová zkoušet, co to tady povídám.

Takže co bych ještě řekl. Venku čekají novináři, se mě budou ptát na ten fond, to je taky neuvěřitelný příběh, kde vlastně dneska se Evropa tváří, že všechno způsobil vir. Ale je třeba se podívat, kdo byl jak zadlužený v prosinci 2019. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže to nebyl vir. To byl někdo, kdo nehospodařil odpovědně a zadlužil se. Jo? Ale dobrý, na to se nikdo neptá bohužel. Takže přistě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Jurečka se bude ptát na věci ohledně trvalého úložiště jaderného odpadu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, tak nejsou to interpelace na ostatní poslance, jsou to interpelace tady na premiéra, takže nemůžu odpovídat ve věci potravinové soběstačnosti, jak mě tady pan premiér nepřímo vyzýval. Nicméně ještě než se pustím do své interpelace, jenom poznamenám na margo té předchozí interpelace, že ta věznice v Uherském Hradišti je dlouhodobě v majetku státu, nikdy nebyla v majetku města Uherské Hradiště, takže péči za tento objekt má na svých bedrech dlouhodobě stát a je vizitkou státu, potažmo vlády a resortů, jak ta věznice po třiceti letech od revoluce vypadá.

A teď, vážený pane premiére, se chci zeptat, nakolik vy osobně věnujete pozornost výběru lokalit, pokud jde o trvalé hlubinné úložiště vyhořelého jaderného odpadu.

Protože já se opakovaně setkávám se zástupci dotčených obcí těch lokalit, o kterých se dneska hovoří, a ty mají velké obavy v tom, že to úložiště může významným způsobem ovlivnit nejenom sociální dopady toho regionu, tzn. znehodnocení jejich majetku. Zdali vy jako premiér se o to zajímáte a případně řešíte tyto otázky. Může to mít dopady na životní prostředí. Tito lidé mají obavy o stavy a kvalitu pitné vody, mají obavy o to, jak bude vypadat životní prostředí v době budování toho hlubinného úložiště, protože se bavíme opravdu o ploše, která zhruba 500 metrů pod zemí může mít až 400 hektarů. Takže je to opravdu obrovský objem horniny, která se bude muset vytěžit, a samozřejmě je také problém v tom, že dneska nejenom občané, ale i starostové obcí v zásadě nemají žádná významnější práva a nástroje, jak do procesu vstoupit, a mají velký pocit, že nejsou bráni vážně, že jejich připomínky jsou vyřizovány formálně. A například majitelé pozemků se setkávají s tím, že jim po pozemcích chodí lidé bez jejich vědomí a provádějí buďto průzkum, nebo výzkum.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas. Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pan poslanec má vlastně s tou věznicí pravdu, ale soudy nejsou stát. To je nezávislé. Takže ta pravda je, že to patřilo soudu,

že jsme to řešili půl roku, než jsme konečně paní, nevím, jaká to byla, nejvyšší soudkyně, ale tam šlo o to, že pan starosta, pan senátor Valenta, o tom mluví desítky let a nic neudělal. O to šlo. A teď je to na ÚZSVM a ten to řeší a dělá ten projekt. Ostatní o tom mluví a my to děláme. To je k té věznici, abychom si to ještě upřesnili.

Co se týká trvalého úložiště jaderného odpadu, tam bych rád uvedl, že si samozřejmě uvědomujeme – a dneska jsem o tom právě mluvil s panem ministrem Havlíčkem, protože včera byl výbor ohledně výstavby nového jaderného zdroje – že projekt hlubinného úložiště je velice komplikovaná komplexní záležitost zasahující do mnoha disciplín lidské činnosti od fyziky, chemie, geologie a dalších vědních oborů až po ochranu životního prostředí, územní plánování, urbanistiku, rozvoj infrastruktury a v neposlední řadě i socio-ekonomické dopady. Jedním ze zásadních kroků takového projektu je výběr vhodné lokality, která musí splnit řadu kritérií, a to především z hlediska bezpečnosti, samozřejmě i té dlouhodobé, technické proveditelnosti a zhodnocení vlivu na životní prostředí. To souvisí mimo jiné se stabilitou a kompaktností horninového masivu, ve kterém má být budoucí úložiště vybudováno.

Zúžení počtu potenciálních lokalit by mělo proběhnout v následujících týdnech, a to podle technického zhodnocení lokalit, které poskytne ředitel Správy úložišť radioaktivních odpadů vládě prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu. Nový ředitel SÚRAO doktor Jan Prachař, který nastoupil v únoru 2019, navrhl posunutí tohoto termínu na polovinu roku 2020, a to z důvodu doplnění dalších geofyzikálních výzkumů na všech devíti potenciálních lokalitách. Následně ředitel navrhl zřízení svého poradního panelu expertů, v němž budou zastoupeni odborníci orgánů státní správy: MPO, MŽP, SÚRAO, Státního úřadu pro radiační ochranu a Státního ústavu jaderné bezpečnosti, veřejných vysokých škol, jako ČVUT v Praze, a zástupci dotčených obcí, a to jak jejich nominovaným odborníkem z Akademie věd, tak zároveň dvěma starosty za každou z lokalit jako pozorovateli, aby byla zajištěna kontrola a transparentnost celého procesu. Poradní panel expertů ředitele SÚRAO poprvé zasedal v polovině listopadu a MPO o něm ve spolupráci se SÚRAO informovalo tisk 15. listopadu.

Na dalších zasedáních tohoto panelu byla a budou debatována kritéria – bezpečnost, technická proveditelnost, vlivy na životní prostředí a indikátory, včetně jejich vah – jež povedou k seřazení lokalit ve škále relativně nejlepší a relativně nejhorší lokalita. Seřazení lokalit do této škály povede k zúžení počtu kandidátních lokalit na čtyři. Jednání tohoto panelu se zúčastní, jak jsem řekl, starostové za dotčené obce, pokud měli zájem se tohoto procesu účastnit, nikdo je však nemůže nutit. Jednání se účastní za lokalitu Čihadlo, Čertovka, Hrádek, Janoch a Na Skalním. Odborná úroveň a jednání jsou hodnoceny starosty, kteří na jednání chodí, jako konstruktivní a věcné a chválí je. Zároveň i dotčení starostové dostávají prostor k vyjádření svých obav a požadavků, a to jak přímo, nebo prostřednictvím jimi nominovaného zástupce Akademie věd České republiky.

Závěrečné zasedání panelu expertů se uskuteční na počátku června a následně SÚRAO předloží návrh na zúžení Radě SÚRAO, po jejímž stanovisku MPO předloží vládě výběr čtyř potenciálních lokalit. Vláda svým usnesením rozhodne do 30. června

o zúžení jejich počtu z devíti na čtyři. Zúžení je důležitý krok, který mimo jiné ukončí období nejistoty na pěti lokalitách. Následně dojde ke stanovení průzkumných území pro zvláštní zásah do zemské kúry a také intenzivnímu dialogu se starosty a občany obcí těchto čtyř potenciálních lokalit.

Pokud jde o zákon o zapojení obcí do procesu výběru lokality a provozování hlubinného úložiště, věcný záměr zákona o zapojení obcí a jejich občanů do procesu výběru lokality pro umístění hlubinného úložiště prošel ve druhé polovině minulého roku připomínkováním ze strany starostů dotčených obcí jak jednotlivě, tak i za různá sdružení obcí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana poslance o doplňující dotaz.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych se chtěl zeptat, pane premiére, jestli vám přijde ten postup, a jak je to dneska nastaveno, v pořádku, kdy ten starosta je starostou obce, kde proběhlo i třeba závazné referendum, ale dnes v tom věcném návrhu zákona není počítáno s tím, že by ta obec mohla třeba mít i v tom procesu právo veta, nejsou v tom návrhu zákona opřeny nějaké možnosti jasných principů kompenzací pro ty dané obce i pro ty lidi, kteří v těch obcích žijí, protože jsem tady hovořil o tom, že ti lidé nejenom že mají obavy o dopady na životní prostředí, ale mají obavy i o znehodnocení svého majetku. Oni tam mají dneska nemovitosti a je asi evidentní, že v okamžiku, kdy na té lokalitě bude jaderné úložiště, tak cena jejich nemovitostí poklesne. Jestli toto těm domácnostem je ochoten stát v rámci tohoto návrhu kompenzovat.

A pak ještě jedna věc. Je to nevratný proces. V okamžiku, kdy se tam to jaderné palivo uloží, tak už ho nikdy není možné využít zpátky, jak je to navrhováno. Jestli by nestálo za to zvážit i to, že s ohledem na posun technologií by bylo v budoucnu možné palivo ještě využívat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana premiéra o odpověď na tento doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já samozřejmě tu problematiku neznám, protože to není moje kompetence. Ale mám tady v podkladu, že tam bylo x připomínek v rámci připomínkového řízení a jedna ze zásadních připomínek obcí týkající se odložení dalších kroků až do nabytí platnosti zákona o zapojení obcí a jejich občanů do procesu výběru lokality pro umístění hlubinného úložiště byla přijata. Takže to mezirezortní připomínkové řízení skončilo 16. ledna 2020. Vypořádalo se 40 zásadních připomínek, vyžadovalo si to více než tři měsíce zahrnující i omezené komunikační kanály v důsledku vyhlášení nouzového stavu z důvodu vypuknutí pandemie. Připomínky byly vypořádány ze všech rezortů a úřadů, avšak přetrvávají zásadní připomínky sdružení místních samospráv, které

mimo jiné reflektují a priori odmítavé stanovisko vůči úložišti a jdou v řadě případů i proti samotnému záměru a v podstatě návrhu.

Pokud jsem to pochopil, tak vám vadí, že tam není nějaká možnost veta. Je to tak? (Poslanec Jurečka: Mimo jiné.) Mimo jiné. Dobře, tak se k tomu můžeme vrátit. Nevím, kde ten zákon teď je, jestli už byl na vládě. Já to zjistím a budu informovat pana ministra. Jo, tady to je, věčný záměr předložen Legislativní radě vlády k projednání dne 18. května. Předpokládám jeho projednání v průběhu léta a podle plánu legislativních prací vlády na rok 2020 by v druhé polovině tohoto roku měl být návrh předložen vládě v roce 2021. Takže pokud jsou tam nějaké další věci, tak jsme připraveni o tom mluvit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jako další bude interpelovat paní poslankyně Langšádlová ve věci vztahu s Čínou. Než jí dám slovo, seznámím Sněmovnu s omluvenkami: pan poslanec Navrkal se omlouvá z dnešní schůze od 14. hodiny do konce dnešního jednání a pan poslanec Robert Králíček mezi 16.30 a 19. hodinou z rodinných důvodů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, protože nějakou dobu nebyla možnost vás tímto způsobem interpelovat, tak se na vás ještě s odstupem obracím ve věci návštěvy prezidentova kancléře Vratislava Mynáře v Číně, během které jednal s čínským vicepremiérem, a agentura Nová Čína o této návštěvě hovořila jako o návštěvě speciálního vyslance prezidenta České republiky a o tom, že jeho návštěva symbolizuje hluboké přátelství české vlády a lidu České republiky. Chtěla jsem se vás zeptat, pane premiére, jestli jste odsouhlasil opravdu tento krok, tuto návštěvu, jestli vlastně máte zahraniční politiku, za kterou vláda zodpovídá a v jejímž čele stojíte, pod kontrolou.

Dále tam bylo jednáno o tom, že bude summit společenství 17+1. Já bych si dovolila upozornit, že právě toto sdružení má za cíl poškozovat soudržnost Evropské unie a setrvání v této skupině zvyšuje riziko spojené s čínskými investicemi, které je velmi často spojeno a provázáno s čínskými zpravodajskými službami. Pane premiére, chtěla bych se vás zeptat, jestli byste neměli zvážít vystoupení z této skupiny, protože by pak zástupci Hradu nebyli v pokušení jezdit na takto zvláštní cesty, které si myslím, že poškozují zájmy České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Co se týká cesty pana kancléře do Číny, tak tam to samozřejmě nemá nic společného s Úřadem vlády nebo s vládou. Je to interní záležitost pana kancléře, resp. Kanceláře prezidenta republiky. A pokud vím, ta cesta měla několik cílů: předání darovací listiny k humanitární pomoci, která následně z Česka do Číny odletěla – kterou jsem já na začátku nechtěl,

za to mi nadávali, potom když to bylo naopak, tak mi taky nadávali, ale to je jedno –, jednání s vicepremiérem čínské vlády pro ekonomiku a investice a jednání s náměstkem ministra zahraničních věcí. A náklady si vlastně hradila kancelář, takže v podstatě se nejedná o cestu nějakého nejvyššího ústavního činitele.

A co se týká samozřejmě té skupiny 17+1, tak to je 17 států Evropské unie. Původně to bylo 16, myslím, že se přidalo Řecko. A jde čistě o ekonomické debaty, kde vlastně všichni, co tam jsou, mají o to velký zájem, protože mají možnost jednat s nejvyššími čínskými představiteli. A jednou to bylo myslím v Dubrovniku a podruhé, teď si nepamatuji, jestli v Bulharsku, nebo kde. A já jsem se toho tedy zúčastnil dvakrát. A pamatuji si na Evropské radě debatu, kde jeden větší stát nám vlastně vyčítal těch 16+1 nebo 17+1. A chorvatský premiér Andrej Plenković mu odpověděl, no jo, ale pro vás to je jako jiné. Vy se v Paříži potkáte s čínským prezidentem – prezident Francie a kancléřka a pan Juncker tam byl – ale pro nás, pro mě jako premiéra Chorvatska, já nemám možnost mluvit s čínským premiérem nebo prezidentem.

Takže je to čistě ekonomická záležitost. A není to žádná politická záležitost. Myslím, že naše politika vůči Číně se nemění. Je dlouhodobě stejná.

A otázka, jestli mám zahraniční politiku pod palcem, pod kontrolou, tak to určitě nemám, protože u nás zahraniční politiku dělá každý už – starosta, primátor, Senát, všichni dělají zahraniční politiku. Tak já se soustředím na tu Evropu. Tam nás čeká horký druhý půlrok tohoto roku. A tam bojuji za naše zájmy. Takže já samozřejmě dělám ekonomickou diplomacii v rámci možností. Je to důležité pro naše firmy. Ale Čína není moje teritorium.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane premiére, víte, ona Čína skrze ekonomické kroky, skrze prosazování svých ekonomických zájmů dělá svou politiku. To nelze oddělovat. A slova, že vlastně všechny kroky Hradu jsou v pořádku, kroky kancléře, mě velmi znepokojují, protože víte, že tato cesta Mynáře se konala poté, co předsedovi Senátu přišel dopis z Kanceláře prezidenta republiky, ve kterém mu vyhrožovala – vyhrožovala – čínská strana. A vyhrožovala i českým firmám. A víte, že toto je prokazatelné. Tento dopis je realitou. Nakonec ho tady projednával i zahraniční výbor.

Kde je ta hranice? Kde chcete vymezit hranici, abychom byli opravdu suverénní zemí, kde Čína nebude mít pocit, že nás tady ovládá? Vždyť vy sám jste měl zkušenost, že čínský velvyslanec lhal po setkání s vámi. Kde chcete nastavit tu hranici, abychom byli opravdu suverénním státem?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o odpověď na doplňující dotaz.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: My jsme suverénním státem. Určitě jsme. A věřte mi, že já všude tak vystupuji a jsem hrdý na naši zemi. A i když jsme menší, tak vystupuji suverénně. A my se máme čím chlubit ve světě, co jsme dokázali. Takže to, že ano, tady byl nějaký rozpor, mě to strašně mrzí. Pana Kuberu jsem měl velice rád. Měli jsme dobrý osobní vztah. A na poradách o zahraniční politice i pan prezident s ním měl velice, bylo to přátelské. Takže nevím, jak to bylo s tím dopisem. Já to opravdu ani nechci moc řešit. My jsme v minulosti měli nějaké záležitosti. A pokud bych měl pocit, že tady skutečně nějaká cizí země nám zasahuje do naší svrchovanosti, tak určitě budu nahlas protestovat. V minulosti jsem se vyjadřoval k těm investicím, že jsem čekal investice, které zaměstnají naše lidi. To se úplně nepovedlo. Takže já mám na to nějaký objektivní názor.

A samozřejmě že Čína je jedna z největších ekonomik světa. V rámci Evropy samozřejmě někteří něco kritizují a na druhý den s nimi dělají velký byznys. Takže je to taky takové... Ale já nemám pocit, že by tady nějaká cizí země nějakým způsobem nás ovlivňovala, nevím, volby, nebo činnost politiků. Určitě se to netýká mě. Chápu, že tady to nebylo šťastné ani přijatelné, aby někdo psal a někomu něco říkal. To je jako nepřijatelné. (Upozornění na čas.) Ale já ani nemám moc čas po tom pátrat. Omlouvám se, ale myslím si, že stojí před námi plno důležitých věcí. A nebudu to víc komentovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní bude pan poslanec Zahradník interpelovat ve věci reakce vlády České republiky na usnesení výboru pro evropské záležitosti k Zelené dohodě. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny přijal 29. dubna usnesení, ve kterém mimo jiné říká, že je toho názoru, že je nezbytné odmítnout a výrazně přehodnotit Zelenou dohodu pro Evropu, zadruhé vyzývá vládu, aby iniciovala revizi ambiciózních cílů Evropské unie obsažených v Zelené dohodě, a zatřetí žádá Evropskou komisi, aby provedla revizi ambiciózního cíle dosažení uhlíkové neutrality Evropské unie do roku 2050 a způsobu jeho dosažení.

Jednací řád Sněmovny, vážený pane premiére, říká, že není-li usnesení výboru pro evropské záležitosti zařazeno na pořad nejbližší schůze Sněmovny, což se nestalo, považuje se to usnesení za vyjádření Sněmovny. Včera bylo vydáno prohlášení České republiky k postupu obnovy hospodářství v návaznosti na pandemii COVID-19 a Zelenou dohodu pro Evropu. Toto prohlášení ani předkládací zpráva k němu žádnou zmínku o usnesení výboru pro evropské záležitosti neobsahuje.

Moje otázky zní: Je vám, pane premiére, usnesení výboru pro evropské záležitosti vůbec známo? Hodláte se jím vy nebo vaše vláda zabývat? Hodláte tento významný nástroj v podobě vyjádření Sněmovny použít? A jaká bude vůbec vaše reakce na zmíněné usnesení, na tu výzvu, se kterou se na vás výbor pro evropské záležitosti ve svém usnesení obrací?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana premiéra o odpověď na tuto interpelaci.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. My jsme s ekonomickými a sociálními partnery vypracovali rámcovou pozici, ve které stojí, že Česká republika nepodporuje navýšení ambiciózních klimatických závazků. A vzhledem k ekonomickým dopadům pandemie COVID-19 jsme vydali prohlášení, které bylo znovu podpořeno ekonomickými a sociálními partnery. V prohlášení Česká republika konstatuje dostát svým dlouhodobým klimatickým závazkům. Pro nás je to samozřejmě jádro, které teď hlavně řešíme, a voda a samozřejmě příroda, lesy, kůrovec. Ale my zároveň a současně říkáme, že bude primárně nezbytné vytvořit dopadové studie, abychom mohli tyto ambice přizpůsobit reálnému stavu ekonomik a možnostem členských států. A teďka mi kolega (ministr Brabec) dal to vaše usnesení. Omlouvám se, neznám ho, teďka ho proběhnu.

Ale já nevím, ono je to jako v rozporu s tím, co jsme řekli? Já myslím, že není. Ale dobře.

Takže my říkáme, i na tripartitě jsme byli vyzváni, abychom udělali dopadové studie na naši ekonomiku. A i když tripartita vyzývala pana Brabce, tak ten má střet zájmů, tak jsem říkal, nechť to udělá Havlíček. Jo, protože on má průmysl a ekonomiku a on vidí ten devastující vliv těch emisních povolenek a další věci, elektroauta a podobně.

Takže my nepodporujeme otevření debaty o navýšení klimatických ambicí pro rok 2030. My to prezentujeme v našich vystoupeních vůči našim partnerům. A musíme konstatovat, že vlivem ekonomických dopadů COVID-19 se zdrženlivě vůči navýšení ambicí ozývají další státy.

Takže vzhledem k stávajícím cílům 2030 Česká republika ve spolupráci s průmyslem zaslala na začátku roku 2020 vnitrostátní plán energetiky a klimatu a plán Komisi sděluje, jak Česká republika splní cíle 2030. Je nutné zdůraznit, že české podniky s tímto plánem počítají, mají podle toho rozvržené své plánované investice v následujících několika letech. Jakákoli změna cílů by vyvolala změnu regulačního prostředí, nejistotu na trhu a možné utopené náklady. Takže Česká republika podpořila Zelenou dohodu po závěrech Evropské rady v prosinci 2019 a po zveřejnění investičního plánu pro udržitelnou Evropu opět vypracovala spolu s ekonomickými a sociálními partnery rámcovou pozici.

Je pravda, že na Evropské radě nám slíbili 100 miliard eur, Just Transition Fund, a když jsme se ptali, odkud přijdou peníze, tak odpověď nepřišla. A ze sta miliard se stalo sedm a půl a ty nám vzali z koheze. No, bez komentáře.

Dneska 17 ministrů životního prostředí, 17 členských zemí, to je údaj k 9. dubnu, hájí myšlenku, že Zelená dohoda pro Evropu musí být po pandemii COVID-19 ústředním bodem obnovy a ekonomického zotavení. Jo? Takže jsou tam různé návrhy...

A tady čtu to vaše usnesení: máme iniciovat revizi ambiciózních cílů Evropské unie v oblasti přechodu na klimaticky neutrální a udržovat...

Víte, pane poslanče, kdyby ti naši čeští poslanci v Evropské unii, kterých máme 21, nedělali jenom akce proti Babišovi a spojili se konečně a bojovali za zájmy České republiky, tak by možná i tohle tam mohli prosazovat. Ale ten parlament je totálně zelený, oni vlastně žijou úplně někde jinde. A samozřejmě já o tom mluvím. Uvidíme, co to udělá s automobilovým průmyslem atd.

My samozřejmě, je jasné, že končíme spalování uhlí, že se k tomu hlásíme. Ale potřebujeme postavit to jádro. A uvidíme, jak to přijme Evropská komise. To mi taky dalo dost práce, abych tam prosadil to slovo jádro vůbec. (Upozornění na uplynutí času.)

Mě jen šokuje to, že po koronaviru Evropa jako stále mluví o tom Green Dealu jako o hlavní prioritě. (Čas.) Já myslím, že vir nám změnil priority v našem životě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Už jste si to doplnil, pane premiére, to je dobře, tu neznalost.

O vás je známo, že velmi silně se vyjadřujete k Zelené dohodě pro Evropu tady z tohoto řečnického pultu, nebo když mluvíte tady u nás v Praze s novináři. V Bruselu nebo na vašich videokonferencích je to ale asi jinak, protože se vám zatím nic z těch vašich názorů, které tady prezentujete, kritických, nepodařilo prosadit. A tady necháváte ležet ladem poměrně významný nástroj spočívající v usnesení evropského výboru, který je zároveň stanoviskem této Sněmovny. A vy ho nepoužíváte. Vy se v tom vašem prohlášení o něm ani nezmiňujete.

Tak já vám radím, nebo žádám vás, radit vám nemůžu, ale vyzývám vás, abyste tu výzvu evropského výboru vzal vážně, abyste nechal vaše spolupracovníky připravit nějaké stanovisko, které byste výboru pak předložil, no a hlavně abyste v těchto intencích vystupoval i v Bruselu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan premiér má možnost odpovědi na tento doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Omlouvám se, ale tohle musím odmítnout. Věřte mi, že já vystupuji úplně stejně i na Evropské radě. A plno lidem to vadí. Já nemám důvod tam mluvit nějak jinak. Já jsem o tom přesvědčen, že pro Evropu jsou důležité i jiné věci než Green Deal. A tak i mluvím. Můžete se zeptat mých kolegů, paní Hrdinkové, nebo snad se z toho píše nějaký zápis. Takže určitě... A vzpomeňte si na to, že my jsme přece blokovali s Polskem tu dohodu. My jsme ji blokovali. A nechtěli mi tam napsat ten nuclear. Ani to slovo mi nechtěli napsat, to jádro! Až

někdy ve dvě, ve tři ráno mi ho napsali. A francouzský prezident má 75 % jádra! A Švédsko má taky jádro i vodu! A vůbec nechápu, proč to nechtěli uznat.

Takže pro mě ten Green Deal je hlavně, ano, o spalování uhlí, ale my potřebujeme to jádro. Takže věřte mi, že to tak není, jak říkáte. Já mluvím stále stejně. My, já myslím, my dva máme na to stejné názory, tak já nevím, proč říkáte, že já v Bruselu říkám něco úplně jiného. Není to pravda. Není to pravda, jsem velice kritickéj a vystupuju takhle a s Polákem jsme tak vystupovali, ano? Nakonec tedy tam byly nějaké ty conclusions, ale to, že tam samozřejmě vystupujeme a všichni musí souhlasit, tak nakonec – vždyť si vzpomeňte, oni nás do toho tlačili, ještě v červnu jsme byli proti, protože v září v New Yorku chtěli všichni vystoupit, jací jsme úžasní. A když jsme se ptali na ty technologie, tak neexistovaly, jo? Všichni obdivovali Gretu, jaká je úžasná, jo? (Čas, pane premiére.) A dneska ta Evropa má úplně jiné priority. A pokud si to nikdo neuvědomí ani... Toto všechno jde z Evropského parlamentu. (Pane premiére, já vás musím přerušit. Je 16 hodin.) A Piráti jsou tam se zelenýma, jo. To je jejich dílo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Interpelace na předsedu vlády končí a já předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jelikož je 16 hodin, tak budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. A já bych poprosil pana poslance Radka Holomčíka, aby přednesl interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce, a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a vážený pane ministře životního prostředí, za tu dobu, co se setkáváme ve Sněmovně, tak celou dobu spolu řešíme jedno téma a je to těžba štěrkopísku, resp. potenciální těžba štěrkopísku, která je teď v procesu povolování u obce Uherský Ostroh na jihu Moravy, pár set metrů od zdroje pitné vody pro 140 tisíc lidí. Důvod, proč to řešíme, je, že panují – a teď už můžu říct oprávněné – obavy o to, že případná těžba by ohrozila tento zdroj pitné vody.

A důvod, proč to otevíráme dneska, je, že v minulém týdnu, tuším, že to bylo úterý, rozhodl báňský úřad o tom, řekněme, předposledním kroku, o tom stanovení dobývacího prostoru. Přestože tam byly nějaké procesní komplikace, tak nakonec to rozhodnutí padlo, bylo kladné. A zároveň někdy koncem měsíce ledna jste pro Hodonínský deník, pane ministře, řekl, že s tím záměrem nesouhlasíte.

Já jsem dostal v tom posledním týdnu řadu dotazů, co se tedy bude dít. A já bych se chtěl zeptat na konkrétní věc, a to je to, jak se v tom, co nás čeká v této kauze, konkrétně projeví ta vaše změna stanoviska, to, že s tím záměrem teď nesouhlasíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra životního prostředí o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za tu otázku. My, pane kolego, vašim prostřednictvím, pane předsedající, tuhle záležitost nepochybně budeme řešit ještě dlouhou dobu a já si myslím, že pokud tady budete ve Sněmovně, nebo pokud já tady budu ve Sněmovně, nebo pokud se tady dokonce sejdem v té příští Sněmovně, tak to budeme řešit dál.

Co mě k tomu vede? Já jsem absolutně přesvědčen z toho, co o té věci za tu celou dobu vím, a vy víte, že se to řeší už někdy od roku 2007, že k té budoucí případné těžbě je velmi, velmi, velmi daleko. A teď vám řeknu, co se procesně stane. Teď, a to mi asi potvrdíte, se stane to, že velmi pravděpodobně, aspoň podle mých informací, nějaký subjekt, ať už je to obec, nebo kdokoliv jiný, napadne stanovení dobývacího prostoru, o čemž rozhodl báňský úřad, a v rámci toho bude přezkoumáváno i stanovisko EIA, protože to je ten právní prostředek, tedy je to možné. To znamená, pokud se budeme bavit o tom, že to teď někdo dá soudně přezkoumat nějakým opravným prostředkem, tak můžeme jenom spekulovat o tom, jak dlouho to přezkoumávání bude trvat, a nebude to určitě krátká doba, tak jak já to vnímám. Bude to celkem složitá kauza. Já si pamatuji, jak rozhodoval právě Nejvyšší správní soud o záležitosti podobné, vlastně ta judikatura, kterou se musíme řídit i jako Ministerstvo životního prostředí, což se týkalo vlastně Aera Vodochody a té EIA. To je jeden aspekt.

Druhý aspekt, a o tom vás můžu stoprocentně ujistit, je, že to stanovení dobývacího prostoru je sice jakýmsi předstupněm povolení těžby, ale k tomu vlastnímu povolení těžby ještě velmi daleko. To správní řízení začne úplně od začátku a já vás můžu ujistit, a to stoprocentně samozřejmě uděláme, že tak jak jsme teď uplatnili u báňského úřadu nějaké nové skutečnosti, které v mezidobí jsme nabyli od toho roku 2015, kdy byla udělena EIA, a báňský úřad je v zásadě teď nemohl příliš zohlednit, protože to stanovení dobývacího prostoru, jak oni nás sami poučili, a to já samozřejmě vím, je, a teď mi odpusťte to zjednodušení, jakási čára na mapě, ale vůbec nic to neříká o tom, zda se bude těžit, nebo ne. To je jenom ochrana toho ložiska a je klidně možné, že na tom ložisku se nikdy těžit nebude. A to vlastní povolení těžby, to vlastní rozhodnutí bude samo o sobě složitý a velmi dlouhý proces, kde Ministerstvo životního prostředí samozřejmě dá báňskému úřadu nové skutečnosti, které máme o tom území po tom roce 2015, širší informace i o té hydrogeologické stavbě, i o nějakých rizicích. Samozřejmě mezitím se vyvíjí situace z hlediska sucha. Když se rozhodovalo v roce 2015, to bylo vlastně po prvním roce sucha. Ta situace je dneska úplně jiná. Chci tím říct, že báňský úřad bude mít k dispozici celou řadu nových informací, které nemohl zohlednit při stanovení dobývacího prostoru, ale může je zohlednit jednoznačně při rozhodnutí o těžbě.

To znamená, já jsem pevně přesvědčen, že všechny tyhle věci tam budou plně zohledněny a že vlastně už i při tom opravném prostředku, který velmi

pravděpodobně nastane, tak soud bude posuzovat oprávněnost toho stanovení dobývacího prostoru a v podstatě i té EIA. A jestliže já říkám, ano, pro mě...

A ještě je tady jeden aspekt, který může hrát velkou roli, a to je to, že jak víte, momentálně se diskutuje o možnosti přijetí ústavního zákona na ochranu vody, řekněme to takhle zjednodušeně, a tam se také hovoří o jakémsi nadřazeném veřejném zájmu z hlediska především pitné vody, a to by to také stavělo do úplně jiného světla. Já chci opět vysvětlit jenom, a já jsem na to samozřejmě dotazován mnoha novináři a mnoha lidmi, že proces EIA nemůže zohlednit ty veřejné zájmy, on nemůže říct, vy máte přednost. Prostě ten proces EIA má nějakou vcelku jasnou strukturu, ale jsem pevně přesvědčen, že báňský úřad teď bude mít v ruce, já nevím za jak dlouho, za rok, za dva, až se o tom skutečně bude rozhodovat, velmi důležité informace pro příští rozhodnutí. A já si myslím, že i investor dneska velmi dobře ví, že není v tom regionu vítán. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Já bych chtěl panu ministrovi poděkovat za odpověď, která snad pomůže zklidnit ty rozjitřené emoce, které poslední týden u nás v regionu jsou, a chtěl bych využít této příležitosti, a doufám, že nespletu to datum, ale pozvat vás 13. června na pochod za vodu právě do té lokality. Pořádá to spolek Za vodu pro lidi, a když teď takřkajíc jsme na jedné lodi, tak já si myslím, že by bylo určitě hezké podpořit i občany z toho regionu, kteří se bojí, i touto cestou. Takže jste určitě srdečně zván. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Jiří Valenta s interpelací na pana ministra kultury Lubomíra Zaorálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, bytostně postrádám váš veřejný komentář k nedávnému zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu, který ve své zprávě zdokladoval, že náš stát nemá dostatečný přehled o svých muzejních sbírkách. Jejich správa je podle něj roztržitá a údaje o schraňovaných předmětech jsou také jen velice obecného charakteru. Ptám se vás proč.

Další, ale ještě mnohem závažnější informace přinesla provedená kontrola ochrany muzejních sbírek vlastněných českým státem, a to za léta 2016 až 2018. Chybovalo se v evidenci sbírkových předmětů a také nikdo vůbec neřešil, kdo je zodpovědný za to, že se mnohé předměty vůbec nedohledaly. A bylo jich prosím pěkně na tisíce.

Další nedostatky byly zjištěny u vývozů sbírkových předmětů do zahraničí, které vaše ministerstvo bohužel neoprávněně povolovalo i v případech, kdy nedisponovalo

ještě potřebnými doklady od správců sbírek, jako jsou například smlouvy o výpůjčce či pojištění, a podivuhodně se spokojilo jen s jakýmsi formálními informacemi od správce. Při kontrole u deseti správců uměleckých sbírek NKÚ uvedl, že se nepodařilo dohledat na tři tisíce sbírkových předmětů a je velice pravděpodobné, až skoro jisté, že se tyto buď jaksí ztratily, nebo spíše že je prostě někdo ukradl.

Nepřipadá vám to jako poměrně značný binec ve vašem rezortu, pane ministře? Co s tímto tristním stavem v evidenci a hospodaření s majetkem státu budete dělat? Má vůbec někdo při správě tohoto majetku nějakou odpovědnost? Nebo se snad bojíte vy sám ji vyvodit? Nejedná se přece o korunové položky. A když opomeneme u chybějících předmětů hodnotu finanční, tak potom ta historická, kulturní je často nevyčíslitelná. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosim, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za tu interpelaci. Kdyby se mělo použít jedno číslo za všechny, tak se jedná asi o 3,3 milionu evidovaných předmětů, ze kterých se nedohledalo 2 800, řekněme zhruba 3 tisíce. To je asi tak ten poměr.

Já jsem si vlastně nechal k tomu zpracovat nějaké další posudky odborníků, tady k této zprávě NKÚ, protože mně to připadá právě jako docela zásadní věc, a ne okrajová, protože když si člověk uvědomí, že v této zemi máme miliony exponátů, nejenom tedy muzeí, hradů, zámků a podobně, nebo měří se to na desítky milionů, poměrně ta čísla jsou poměrně velmi taková vágní, od řekl bych od dvaceti až do sto milionů exponátů, tak mi připadá docela zásadní si v tom jednak udělat pořádek a rozhodnout se, co s celým tím obrovským fondem do budoucna dělat. Protože já mám dnes pocit, že tady v této zemi máme miliony exponátů v depozitech, ke kterým se jednak veřejnost asi díky tomu obrovskému počtu nějak moc nemá šanci dostat, a druhá věc je, že vlastně mám pocit, že ani ti správcové těch velkých muzeí těžko mají jednoznačně přehled o tom, co vlastně v těch sbírkách mají právě díky tomu gigantickému rozsahu.

Vést třeba Národní muzeum a vědět přesně zřejmě, co v něm všechno máte, je podle mě při stavu té evidence docela těžká věc. A také ta šance lidí se vlastně tady k těm exponátům dostat mi připadá, že vlastně není velká. Proto mi připadá, že by se mělo uvažovat i o takových věcech, jako třeba co to zkusit nějakým způsobem lépe zúročit ta depozita. Myslím, že to bylo zrovna Holandsko, nebo některé země, které tady tyto obrovské sbírky daly k dispozici. Nemyslím tím, že se musí zrovna prodávat, ale že dokonce to umožnilo vznik některých regionálních muzeí, která se chopila částí těch exponátů, a dokonce díky tomu vznikla poměrně velmi úspěšná muzea. Takže vlastně s celým tím obrovským množstvím exponátů by bylo možná zpracovat i jiným způsobem, než je jenom prostě uchovávat v těch depozitech.

Ale na to, abychom udělali něco podobného, co se stalo v některých evropských zemích – myslím, kromě Holandska to bylo třeba Švýcarsko –, tak bychom první

potřebovali mít poměrně přesnou evidenci toho, co vlastně v těch depozitech máme. Samozřejmě že je možné mluvit také o úpravách legislativy, ale to rovnou řeknu, že si teď netroufám v tomto čase, který zbývá v tomto období, slibovat úpravu legislativy. Ale to, co mně přišlo jako velmi podstatná věc, provést skutečně důkladnější, zásadnější evidenci sbírek, které dnes v této zemi máme, počtu exponátů a zjistit, co opravdu máme a co ne. A to je podle mě první krok, který by se měl udělat. Když se toto udělá, pak můžeme uvažovat o tom, co s těmi obrovskými depozity udělat tak, aby se jich větší množství dostalo veřejnosti.

Takže pokud se vám zdálo, že jsem to nekomentoval moc rychle, tak bylo právě proto, že jsem si řekl, že tohle možná dává šanci udělat něco, co tady podle mě dvacet let nikdo neudělal, protože když jsem se zabýval, jak dlouho se někdo zabýval takovouto zásadní evidencí, tak je to dvacet let tady tohoto stavu. A mě teď zajímá, jestli by nebylo možné i teď v takovýchto dnes poměrně turbulentních časech, i složitých kolem příštího rozpočtu, mě by zajímalo, jestli by nebylo možné k tomuhle přistoupit. Nechci to tady dnes slibovat, ale přišlo mi to jako věc, která by mohla být velmi užitečná. Udělat gruntovní evidenci všech těchto rozsáhlého počtu exponátů a dal jsem takový úkol, jaké kroky by bylo třeba provést, abychom takovouto zásadní generální evidenci mohli provést. Takže nejenom u deseti muzeí, jako to bylo v tomto případě, ale udělat nějaký generální pořádek v tom. A když to budeme mít, tak můžeme zvážit, co s tím, aby z toho třeba také někdy něco někdo viděl, protože obrovské množství těch věcí zůstává úplně neviditelných pro běžného občana.

Takže omlouvám se za to určité mlčení. Ale za tím mlčením se skrývalo i několik porad, které jsem udělal, a zadal jsem, jaké by musely být provedeny kroky, abychom takovouto generální revizi mohli v této zemi provést. Takže když možná mi dáte trochu času, tak vám za možná ne tak dlouho řeknu, k čemu jsem došel a jestli budu mít odvahu se do toho pustit, protože to samozřejmě není jednoduché to slíbit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ano, mohu tuto odpověď vzít na vědomí. Ale skutečně, jestli jste dobře četl tu kontrolní zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu č. 19 z roku 2019, tak je to skutečně drastické čtení od začátku do konce. A tam se nejedná o to, že podle vás chybělo pouhých, v uvozovkách, 2 830, nebo kolik jste říkal, muzejních exponátů, ale prostě tam s výjimkou zpřístupnění sbírek byly zjištěny nedostatky prakticky ve všem. Ve všech kontrolovaných oblastech, zejména tedy v té oblasti evidence, o které jste hovořil. Dále pak v inventarizaci, ve výpůjčkách sbírkových předmětů, ale i v zajištění odpovídajících podmínek pro uložení těch předmětů a účelné ochrany. Ale i jak jsem hovořil v tom prvním vystoupení, jednalo se i o vývozy a zápůjčky uměleckých předmětů v zahraničí, které byly prováděny a realizovány bez povolení. Takže to si myslím, že to je systémové selhání. Jako sice vám děkuji za to, že tu kontrolu chcete iniciovat (upozornění na čas), ale tyto systémová stání je třeba minimalizovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: No máte pravdu. Říkáte to podle mě přesně z obsahu té zprávy. To, co ovšem, na to jsem přišel také, je, že když se podíváme na úroveň té evidence, tak se na ní podepisuje také to, jakým způsobem je celá ta oblast podfinancována. Když jsem zjistil, že mám na ministerstvu jednoho člověka, který to má na starosti (směje se), takže trošku, chápete, je složité říkat: uděláme generální evidenci. Ten jeden člověk to nezvládne. Proto je tak těžké říci, to chce změnu, protože tu změnu potřebujete zajistit nějakými lidmi, kteří ji budou dělat a kteří ji připraví. A vlastně i ta úroveň, že to není třeba v odpovídajících podmínkách klimatizovaných, to vám ani nemusím k tomu možná říkat, že to je prostě způsobeno těmi prostředky, které mají k dispozici.

Takže vlastně řada těch nedostatků a chyb se podle mě nedá úplně vyčítat těm lidem, kteří tam pracují. Když jsem se díval, za jaké mzdy to dělají, tak si myslím, že si nezaslouží, abych teď na ně dštil síru. Skoro bych jim řekl, těm, co tam pracují, čast si zaslouží docela ocenění, že to asi dělají z lásky k věci za ty peníze. Takže já bych nerad tady vytvářel obraz nezodpovědnosti jenom těch muzejních pracovníků. Oni skutečně jsou často mimořádně zapálení a obětaví. Takže na jejich hlavu bych nechtěl, aby to padalo, protože oni by měli správně potom říci: tak nám na to dejte nějaké peníze, abychom se o to mohli lépe starat. A to jsme zase u toho rozpočtu a u těch peněz.

Takže ty výhrady beru vážně, ale nemyslím si – tady musím aspoň se zastat tedy těch lidí v té oblasti, že oni podle mě nejsou ti, kteří za to nesou hlavní vinu. Tu neseme tedy my, kteří to spravujeme, dáváme tam peníze a organizujeme to.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já přečtu omluvu. Paní poslankyně Miloslava Rutová se omlouvá dnes mezi 16.30 až 18.00 do konce jednání z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Beitl s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji. Vážená paní ministryně, já bych chtěl poprosit o vysvětlení fungování programu Antivirus. Že tento program není žádnou podporou firem a podnikatelů, i když to mnozí vládní politici občas tvrdí, na tom se asi rychle shodneme. Co je mi ale záhadou, je pozice vlády jako vrchního výběřčího daní v této zemi.

V běžném režimu podnikatel podniká podle zákonných pravidel, tvoří zisk. Na základě uzavřených pracovních smluv vyplácí zaměstnance. Současně státu odvádí daně. V pořádku. Nyní máme situaci, kdy vláda podnikateli podnikání zakázala. A aby vláda udržela zaměstnanost a nemusela řešit zhroutení trhu práce, nabídne podnikateli, kterého má v hrsti prostřednictvím jím garantovaných smluv se zaměstnanci, pomoc – program Antivirus. V rámci tohoto programu přidá 80 % na

mzdy, ovšem jen do výše 39 tisíc superhrubé mzdy, což je přes palec tak něco kolem 20 tisíc výplaty. Vyšší mzdy musí podnikatel doplatit, takže místo avizovaných 80 % je reálná pomoc státu tak něco kolem 60 % mzdových nákladů. Ale daň ze mzdy se musí zaplatit ze sta procent. Takže stát nejenže dosáhne toho prvoplánovaného – nedochází k propouštění a díky stoprocentní mzdě je udržena kupní síla, aniž zaměstnanci odpracují hodinu práce, to je mimochodem další absurdita tohoto nařízení – ale ještě si z těch 40 %, která chudák podnikatel nemohl na základě vládního nařízení vydělat, nechá zaplatit daň. A dobře víme, že máme jedno z nejvyšších zdanění práce v Evropě.

Nezlobte se na mě, ale tohle je znárodnění privátních finančních prostředků realizované na základě bezvýhodné situace, do které náš stát podnikatele přivedl. Tohle je daň z ničeho a to tu ještě nebylo. Tohle má být solidarita? (Čas.) Opravdu si takhle představujete spravedlivý přístup?

Návrh ODS na odpuštění tohoto absurdního zdanění vláda na poslední chvíli zamítla, na poslední schůzi. A já se teď ptám proč. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, váš čas vypršel. (Můžu doplňující?) Nemůžete. Paní ministryně není přítomná, to znamená, že nebude reagovat. Bude reagovat písemně na vaše znění interpelace. (Děkuji.) Pravidla platí pro všechny, děkuji.

Další v pořadí je pan poslanec Jan Lipavský s interpelací na pana ministra průmyslu Karla Havlíčka. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane ministře, já bych se vás chtěl zeptat na několik otázek, které se týkají informací, které opakovaně zaznívají v médiích k zamýšlené pomoci společnosti Smartwings, která je letecká společnost.

Ta interpelace se jmenuje "co je a není strategické". To se poměrně vyjasňuje, protože když se na začátku začínalo mluvit o té pomoci, tak nejdřív se mluvilo o ČSA, potom o Smart, pak se ukázalo, že to jsou Smartwings. Mluvilo se o tom, že to je strategická firma. Teď už se mluví o tom, že to je strategický partner pražského letiště. Takže spíš to vypadá, že v případě nějaké krize by si tedy zasloužilo pomoc to letiště, které ale asi, tam to zase takový problém není.

Ale když jsem se zabýval touto problematikou, tak jsem se také podíval na majetkovou strukturu společnosti Smartwings. A 49,9 % drží společnost CITIC Europe Holdings, která má stoprocentního vlastníka Rainbow Wisdom Investments Limited registrovaného v Hongkongu. A tato společnost je vlastněna společností Hengxin Enterprises Limited registrovanou v daňovém ráji na Britských panenských ostrovech.

A moje otázka zní: Víme, komu by měla jít zamýšlená pomoc v hodnotě jeden a půl miliardy nebo dvě a půl miliardy korun? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, postupně to vezmeme.

Co je a co není strategické, toť vždycky otázka. Buď se na to budeme dívat z úhlu pohledu toho daného resortu nebo třeba z úhlu pohledu dokumentů, které jsou. Já tedy nejsem úplně zběhlý v té legislativě. Nicméně existují dokumenty, jmenují se Dopravní politika ČR pro období 2014 až 2020 s výhledem do roku 2050. Ta koncepce letecké dopravy 2016 až 2020, podotýkám, ani jeden z těch dokumentů nepřipravoval můj současný tým. Dokonce na něm pracovaly předcházející vlády. Neříkám to ani politicky, ideologicky. Prostě to je nějaký fakt a to se tam píše: Vzhledem ke strategickému významu obchodní letecké dopravy pro ČR bude nutné do budoucna zachovat konkurenceschopnost daného odvětví, zejména pak leteckých dopravců. Z pohledu ČR bude potřebné podporovat existenci vyvážené struktury českých leteckých dopravců provozujících obchodní leteckou dopravu a tak dále. – Nebudu číst teď ty detaily.

Principiálně tím chci říct, že dokumenty, které nepřipravovala tato vláda ani předcházející, tvrdí zcela jasně, že letecký přepravce typu Smartwings, protože je jediný, ČSA je minimálně z úhlu pohledu strategickou společností, toto asi není úplně nenormální tvrzení nebo nelogické tvrzení, přepraví osm a půl milionů pasažérů. Je na něm závislé pražské letiště Ruzyně, Václava Havla, sice pravda jenom ze 30 % přes výnosy, ale i ostatní letiště, která tu jsou, ta menší, zaměstnává skoro 3 tisíce lidí, z toho 650 dopravních pilotů, což si myslím, že je důležité v té dopravě.

Je třeba vnímat, že i ČR se tváří jako nechci říct letecká velmoc, ale jsme jednou ze zemí, která vyrábí letecké motory, jednou z deseti. Vážou se na tu společnost stovky různých dodavatelů, subdodavatelů z leteckého průmyslu a principiálně je to společnost, která je domestikována na Ruzyni. To znamená, asi se bude nahrazovat složitěji. Nepochybně ale určitě v čase, kdyby ta společnost neexistovala, tak by asi byla nahrazena jiným přepravcem nebo dopravcem, který by pravděpodobně tu ekonomiku minimálně z pohledu přepravených pasažérů v čase nějakým způsobem doplnil.

Nicméně to je k tomu, co je a co není strategické. Já hájím zájmy dopravy a nemůžu říct, že jediná společnost, která je tohoto charakteru v ČR, by nebyla strategická. To je stejně, jako kdybych v průmyslu řekl, že největší výrobce energetiky u nás není strategický nebo největší těžba uhlí není strategický. To je prostě obrovský fakt.

Věc druhá je ta, jestli se tyhle společnosti mají, či nemají podporovat. Můžeme se dívat do zahraničí, do Spojených států, do Evropy. Prakticky každá země zaujala nějaký postoj ve formě podpory, ať už tedy přes záruky, nebo přes úvěry. V některých zemích se děje i to, myslím si, že je to Itálie nebo Německo, že tam dochází ke kapitálovému vstupu.

Rozumím té vaší otázce a tomu, řekněme, tvrzení, že je ze 49 % vlastněna silným čínským subjektem. Záměrně říkám silným. Popravdě řečeno i silným českým subjektem. To, že je někdo relativně bohatý, ho ještě nediskvalifikuje z toho, aby třeba na určitou formu podpory dosáhl. Popravdě řečeno i Volkswagen je vlastně velmi bohatou institucí a je to suverénně největší čerpač podpory dotací v rámci Antiviru a tak dále. Takže to asi těžko můžeme dneska rozlišovat. To znamená, pokud někdo splní podmínky řádné na to, aby získal nějakou formu dotace, tak by ji měl získat a nemůžeme nad tím spekulovat. A pokud chceme někoho vyřadit, pak to musíme udělat nějakým zákonným způsobem a třeba říct, že společnosti, které jsou v třetích zemích, Kajmanských ostrovech, na to nemají právo. Konečně jako třeba nastalo v programu COVID III v rámci té záruky. To znamená, ale na to se musí najít nějaký zákonný mechanismus.

Stát nikdy neměl ambici vlastnit ČSA v té poslední době. Nikdy jsme o to nestáli tak, že bychom bez toho nedokázali existovat. My jsme vždycky říkali, nejlepší varianta je, když se dohodnou vlastníci. Když se nedohodnou vlastníci, hledejme nějakou formu běžné podpory, záruční, úvěrovou. To znamená tak, jak je to v jiných zemích. Ano, já jsem řekl jako představitel dopravy i průmyslu, že počítejme se všemi scénáři. A kdyby všechny tyhle scénáře selhaly, dívejme se, jaká by byla vůbec teoreticky alespoň možná forma další podpory. To znamená to, co třeba dělá Itálie, nebo to, co dělá Německo, to je strategický vstup. Ale nebylo to proto, že by to byl náš cíl, naše ambice. A už vůbec ne proto, že bychom chtěli řídit leteckou společnost. To opravdu nechceme. Nicméně považují za manažersky správné pracovat se všemi variantami. Ty varianty férově sdělovat. Protože kdybychom je nesdělili, řeknete nám, proč nepracujeme s tou variantou třeba i vstupu. My říkáme, my jsme si ji nechali zrevidovat. Řekli jsme si, co by to obnášelo. Ale to neznámá, že jsme se pro ni rozhodli. Je vždycky dobré mít tři, čtyři, pět variant, a pak se rozhodnout pro některou z nich. Bez toho se nedá řídit zásadně nic. To byl náš úhel pohledu.

Dneska je kapitálový vstup úplně mimo stůl. Pravděpodobně se to vyřeší nějakým kapitálovým posílením stávajících vlastníků. Začínají létat. Z toho mám radost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za přesné dodržení času. Pan poslanec má ještě zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Pane ministře, shodneme se v tom, že máme radost z toho, že začínají létat. Bezpochyby. Já té firmě nepřeji neúspěch. To není nic osobního.

Zmínil jste motory. Motory se zde vyrábějí do L-410. To jsou malá turbovrtulová letadla. Ty rozhodně Smartwings nepoužívá, je to úplně jiný druh, jiný příběh.

K té strategické, nestrategické. Tak vy jste mluvil o sektorech, například o energetice. Tak tam je ten podnik ale nenahraditelný. Tady vám nevznikne nová elektrárna, nová síť, kdežto letecká doprava v tom pojetí, jak provozuje byznys Smartwings, to není velký dopravní (nesrozumitelné) jako Lufthansa nebo Air France,

tam je nahraditelná. Ale opravdu bychom se měli vážně zamyslet nad tím, jestli z českého státního rozpočtu půjde státní garance společnosti, která vede až na Britské Panenské ostrovy a která nemá jasné vlastníky, a není to do dneška rozkryto.

Takže mě by zajímalo, jestli víte, s kým vy jednáte v rámci těch pracovních skupin. Jestli znáte celkovou majetkovou strukturu včetně těch konečných beneficentů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Pochopitelně že víme, s kým jednáme. Ale tím, že se o žádné peníze nežádá, tak v zásadě nezjišťujeme, kdo kde dneska sídlí. A pokud vůbec byla na stole někdy varianta kapitálového vstupu, tak určitě jste zaregistrovali, kdyby se takový vůbec někdy realizoval. A znovu říkám, nebylo to naším cílem. Tak jediné stoprocentní, tím pádem by tam už ten vlastník nebyl. To znamená, tam už nebylo co řešit. Rozhodně bychom tím nepodporovali ani vlastníka A, ani vlastníka B.

Ano, ta strategie, ta strategická účast – každý je nahraditelný. O tom není nejmenší pochyb. V Maďarsku to udělali, v Maďarsku se zbavili svého Maléva. Do čtyř let se to nějakým způsobem zasaturovalo. Ty první čtyři roky to bylo komplikovanější, protože tady to nahradit není otázka týdne nebo 14 dnů, ale samozřejmě v čase se to udělalo, ta země to přežila. Pasážéři mají v tuto chvíli jiný komfort, netvrdím, jestli horší, nebo lepší. V nějakém čase se to možná srovná, možná to bude s nějakým přestupem. Můžeme si říct, že v zásadě o nic nejde.

A já principiálně neříkám, že bez toho nepřežijeme. Určitě bez toho přežijeme. Ale nežijeme v iluzích, že přijede Ryanair jakožto rytíř na bílém koni, který přijde zachraňovat český letecký průmysl. Ryanair je dravou společností, společností, která má jednu jedinou ambici – a to je nekompromisně a tvrdě vydělávat. A nebude tak dělat ani ve prospěch nás, našich pasažérů, našich firem, ta prostě bude dělat jenom to, co je pro ni zajímavé. A je to pochopitelné, je to normální, za to se jim nemůžeme divit. A to, že dneska Ryanair říká – já to všechno nahradím. No to je logické. On to říká v Itálii, on to říká v Německu, on to říká v Británii, on to říká v České republice. On to říká proto, aby dostal své konkurenty z trhu, nikoliv proto, že je připraven tady někoho saturovat. Paradoxní je to, že Ryanair říká, že být na státní podpoře je jako být na cracku – takhle doslova to řekl jeho majitel. A tím paradoxem je to, že Ryanair sám využívá státní záruku Velké Británie. Takže to je prostě normální marketingová hra, nic víc, nic máň. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Radek Koten s interpelací na ministra obrany Lubomíra Metnara. Prosím máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, já jsem se pozastavil – v posledních dnech vyšly různé články na iDNES a

na dalších internetových serverech ohledně přeletu letadla z německého Stuttgartu až na Letiště Václava Havla v Praze. Je to jedna z věcí, která mě poměrně překvapila a možná i trochu vyděsila.

Moje otázka tedy bude směřovat spíše do té oblasti, zda Armáda České republiky má nějaké nástroje, aby tyto přelety byla schopna nějakým způsobem monitorovat, a v případě, že by se jednalo o nějaké letadlo, které by mělo nepřátelské úmysly – mohlo by mít nějaký úmysl, že by třeba chtělo spáchat nějaký teroristický čin pomocí toho letadla, třeba havárii do areálu některé z jaderných elektráren – tak zda naše protivzdušná obrana je schopna efektivně zasahovat proti takovýmto cílům. A zda jste schopni nějakým způsobem vysvětlit a zdokumentovat, jakým způsobem bylo toto letadlo sledováno. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jan Farský s interpelací na vicepremiéra a ministra vnitra Jana Hamáčka. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane ministře, obracím se na vás v otázce dětských uprchlíků v řeckých táborech. V tuto chvíli v táboře, který má kapacitu 3,5 tisíce lidí, je 20 tisíc lidí, v Řecku je nějakých 5 tisíc dětských uprchlíků pod 18 let a z nich 500 je mladších 14 let. Před měsíci tady byla před koronavirovou krizí debata o tom, jestli bychom nebyli schopni jako Česká republika jich pár přijmout a ten tlak a ten problém, který samozřejmě v těch táborech je a roste, trochu umenšit. V rámci Evropy se k tomu připojilo více států a z těch přeplněných řeckých táborů, kde žijí děti v hrozných podmínkách, tak už přijalo Německo, Lucembursko, Švýcarsko, chystá se Litva, Bulharsko, Slovinsko. Je to deset států Evropské unie, které prostě vyjádřily touto formou solidaritu.

Já si myslím, že jsme dostatečně vyspělá, bohatá, sebevědomá země a dostatečně silný a sebevědomý národ a že bychom touto pomocí pár desítkám dětí, které žijí v hrozných podmínkách, určitě neztratili. Naopak si myslím, že by celé naší společnosti prospělo, pokud bychom mohli podat pomocnou ruku a ukázat, že soucítíme s těmi, kteří jsou v nouzi. Tak se chci zeptat, co brání tomu, abychom tyto děti přijali.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane poslanče. Toto je téma, které diskutujeme už hrozně dlouho. My jsme si s řeckou stranou vyměnili několik dopisů. Už jsem zažil několik řeckých protějšků, se kterými jsem o tom hovořil, ale ten problém je stále stejný. Já bych uvítal, abychom používali, řekněme, korektnější termín, abychom nehovořili o dětech, ale o mladistvých. Protože

už jsme si snad vyjasnili i s paní poslankyní Šojdovou, že žádné opuštěné děti, které by mohly být relokovány do České republiky, v Řecku nejsou, nicméně jsou tam mladiství bez doprovodu.

Já jsem reagoval na dopis pana ministra vnitra, který mě vyzval svého času, abychom jako Česká republika převzali část těchto mladistvých bez doprovodu, tím, že jsem ho požádal o seznam konkrétních 40 mladistvých, tak aby Česká republika mohla případně provést bezpečnostní prověrky. Řecká strana po dlouhé době sdělila, že žádný takovýto seznam poslat nemůže, a náš zastupitelský úřad, který se tomu intenzivně věnoval, informoval Ministerstvo vnitra a zahraničních věcí o tom, že k té relokaci přicházejí v úvahu -náctiletí, spíše řekněme v tom věku velmi blízko 18 let, chlapci původem z Afghánistánu a Pákistánu. Já jsem v té chvíli řekl, že nejsem připraven v tom dále pokračovat, protože vozit do České republiky sedmnáctileté Afghánce a Pákistánce podle mě nenaplnuje to, co jste měl i vy v úmyslu, to znamená pomoci a zlepšit život opuštěným malým dětem. Toto své tvrzení opírám i o oficiální statistiky Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a dalších autorit.

Pokud se týká té poslední iniciativy, kdy státy, jako je Německo – vy jste jmenoval Německo, Lucembursko a Švýcarsko – přebírají nezletilé, tak jsou to nezletilí, kteří mají v té dané zemi nějakou rodinnou vazbu. To nejsou bezprizorní jedinci, ale oni jsou přiváženi do těch zemí v rámci, řekněme, širšího slučování rodin. Ale to v České republice vzhledem k tomu, že tady žádné rodiny nemají, v úvahu nepřichází.

To znamená, já poté, co mi Ministerstvo vnitra Řecka nebylo schopno zaslat požadovaný seznam konkrétních dětí, kterým bychom měli pomoci, tuto věc pokládám za uzavřenou. A chci jenom zdůraznit, že Česká republika se zaměřuje na jinou formu pomoci, ať to je vysílání kapacit personálních, policistů, materiální pomoci. Naposledy v dubnu jsme odeslali prostřednictvím Hasičského záchranného sboru dar ve výši 4,5 milionu korun, popřípadě další projekty, které s Řeckem chystáme.

Takže Česká republika pomáhá, pomáhat bude. Nicméně celá ta situace je opravdu taková, že žádné děti, které by byly bezprizorní, opuštěné a vhodné k relokaci do České republiky, nejsou. Je tam celá řada sedmnáctiletých Afghánců a Pákistánců, kteří z mého pohledu nemají šanci na nějakou rozumnou resocializaci v České republice a velmi pravděpodobně by po příjezdu do České republiky velmi rychle provedli sami toto širší slučování se svými rodinami na západě a prostě z České republiky odešli do Německa, do Švédska, a já bych vysvětloval minimálně německému ministrovi vnitra, proč mu sem vozím ilegální migranty.

To znamená, jak jsem řekl, za mě a Ministerstvo vnitra je tato věc uzavřena. Budeme pomáhat jiným způsobem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Žijeme v situaci, kdy na území Evropské unie v zařízení, které má kapacitu 3,5 tisíce lidí, tak je jich tam 20 tisíc. Na jedno místo je tam šest klientů, řekněme. Z těch 20 tisíc je 5 tisíc do 18 let, z těch 5 tisíc jich je 500 do 14 let. Nejsou to sedmnáctiletí Afgánci, sedmnáctiletí Pákistánci, které zmiňujete. Nejsou to jenom oni. Vždycky jsou to děti. Řekové nás sami požádali, abychom jim pomohli se 40 dětmi. Máme v Čechách síť rodin, které se samy přihlásily o to, že v tom chtějí pomoci. Podnikatel Kvido Štěpánek se vyjádřil a přislíbil, že pokud bude potřeba nějaké finanční podpory, takže tento program podpoří. A my se tak sveřepě bráníme v té lidskosti (upozornění na čas), až mně je nás líto.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další interpelace je interpelace poslankyně Pavly Golasowské na ministra kultury Lubomíra Zaorálka. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, interpelovala jsem vás již v minulosti ohledně finanční podpory na média národnostních menšin, kdy jste mi odpověděl, jak to bude s financováním na letošní rok. Tam jste ty finance navýšil, za což vám děkuji, nicméně odpověď, jak to bude v dlouhodobém horizontu, je pro mě neuspokojivá. Ráda bych, abyste mi k tomu něco řekl, protože v poslední odpovědi na tuto mou interpelaci jste napsal, že řešení situace prostřednictvím rozpočtových opatření nemá z hlediska dlouhodobého financování a udržení či navýšení programu koncepční charakter a v případě dlouhodobého nedostatku finančních prostředků v kapitole v závislosti na vývoji ekonomiky bude navíc nutné učinit i revizi rozsahu oblastní podpory, které jsou v gesci Ministerstva kultury. A k tomuto kroku by mohla pomoci i nová podoba státní kulturní politiky na léta 2020 až 2025.

Pokud tedy to už nějakou podobu má, ta státní kulturní politika na léta 2020, což je rok letošní, s výhledem pěti let, tak se vás, pane ministře, ptám, jestli je tam nějak zakomponováno do budoucna financování pro média národnostních menšin. A děkuji moc za odpověď, protože to není odpověď pro mě, ale pro představitele národnostních menšin, kteří nás sledují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Ještě jednou tedy zdravím, dámy a pánové. Také bych jenom připomněl, že jsme už spolu tento dialog vedli v listopadu loňského roku. Také tedy připomenu, že příslib na zvýšení dotačního programu podpory rozšiřování a přijímání informací v jazycích menšin pro rok 2020 byl naplněn. Alokovaná částka v programu v roce 2020 je nyní 25 milionů korun, je tedy o 5 milionů vyšší, než byla hodnota programu v minulých letech. Řeknu ještě, že v rámci první výzvy bylo podpořeno 24 projektů v hodnotě 23,2 milionu korun. Zbývající částka bude k dispozici k rozdělení na základě další výzvy a ta výzva by

měla být vypsána v druhé polovině roku. Tento postup byl zvolen proto, že byly podpořeny i nové projekty, které dotační komise prozatím nedoporučila k podpoře v plné výši, a projekty mohou prokázat svou životaschopnost a získají možnost ucházet se o další podporu během té druhé výzvy. Jenom připomenu, že členové té komise jsou právě zástupci národnostních menšin, kteří to rozdělují.

Vy jste tam narážela na to, že je to nárazové, že to je výsledek určitého našeho dialogu a debaty, kterou o tom vedeme. My nedisponujeme rozpočtem, kdy bychom mohli to zvýšení prostředků provést trvale. Jsem si vědom důležitosti podpory v této oblasti, ale jsem vlastně vázán rozsahem prostředků, které jsou k dispozici. My každoročně uplatňujeme při sestavování návrhu rozpočtu požadavek na navýšení toho příslušného ukazatele podpora kultury národnostních menšin, ovšem ta stávající forma, ten výsledek, který jsme dohodli s Ministerstvem financí, nám neumožňuje jít dále nebo mluvit o trvalém zvýšení.

Vy jste se ptala na kulturní politiku. Ta kulturní politika, na té my jsme začali pracovat, samozřejmě teď v důsledku koronavirové krize ty práce se zdrhly, protože jsme vlastně byli zavaleni jiným typem práce, takže to se změnilo. A také je pravda, že současná krize ovlivňuje i tu situaci. My vlastně dnes, dá se říct, jsme v takové fázi sčítání ztrát a budeme muset také reagovat eventuálně na další vývoj. Takže v této chvíli pro mě není dobré spěchat s tím ukončením práce na kulturní politice a budeme se snažit i v té krizi reagovat na to, co se odehrálo. Ta krize vlastně v něčem podle mě odhalila i slabiny naší kulturní politiky a já bych potřeboval, aby se na to reagovalo a aby i ten text, který vznikne, to v sobě měl. Takže proto teď – vy jste se ptala, jestli už náhodou není něco, co by formulovalo tu politiku vůči národnostním menšinám, tak vám mohu říci – není. V této chvíli není. Protože řada věcí musí projít revizí.

Já vás mohu ujistit, že v té nové kulturní politice politika vůči národnostním menšinám musí mít odpovídající místo, ale podoba toho, jak to budeme formulovat, ta teprve bude vznikat. Já si myslím, že se vlastně nevyhneme tomu, abychom se k tomu tématu vrátili. Mohu vám takto slíbovat tu podporu tak, jak to nyní dělám, ale z prostředků, které vám nemohu dopředu říci, že dojde k trvalému zvýšení. Na to nemám prostředky ani sílu to teď slíbit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Neení. Takže přistupme k další interpelaci, a tou je interpelace poslankyně Dany Balcarové na ministra zemědělství Miroslava Tomana. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ráda bych se zeptala pana ministra Tomana na dvě kauzy, které vlastně souvisí s bojem ministerstva rezortu zemědělství se suchem. Ministr zemědělství avizuje, že do boje se suchem půjdou miliardy korun, a přitom současně probíhají dvě kauzy, které obě svým smyslem jsou proti současným poznatkům i současným strategiím, které prosazuje Ministerstvo zemědělství i Ministerstvo životního prostředí, a tím je zpomalení odtoku vody z krajiny a zvýšení schopnosti krajiny zasakovat vodu.

První z těch kauz je mokřad, který byl vysušen. Je to mokřad, který má rozlohu 7 ha, na Břeclavsku. V této lokalitě byl tento mokřad vysušen a způsobila to zemědělská firma ZEMOS, která patří do koncernu Agrofert, přestože došlo předtím k dohodě s Českou inspekcí životního prostředí, že to ta zemědělská firma dělat nemá, že tím porušuje zákon. Takže to je první kauza, která podle mě jde úplně proti tomu, co Ministerstvo zemědělství v tuto chvíli avizuje jako svoji strategii v boji proti suchu.

Druhá věc se týká revitalizace Srbského potoka, který byl naprosto brutálně narovnan, a byl znovu zrychlen odtok z tohoto potoka. Jak vidíte, tak je to vydlážděno a je úplně narovnan. Přitom v minulém období tento potok byl přírodními procesy zadarmo zrevitalizován tak, že tam vznikly tůně, vznikly tam zátoky, byl tam i kus lužního lesa. Toto v nedávné době udělalo Povodí Labe. Moc nevím, proč vlastně (upozornění na čas) v této době dělají takového úpravy. Takže na to se ptám ministra zemědělství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Pan ministr zemědělství vám odpoví písemně na vaši interpelaci do 30 dnů.

Další v pořadí je poslankyně Tereza Hyťhová s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Dobrý den. Vážená paní nepřítomná ministryně Maláčová, já mám interpelaci, která se týká zpožděného vypláčení ošetřovného. Dnes byla tato problematika krátce zmíněna na sociálním výboru. Doufala jsem, že tady budete. Nejste, nevadí. Doufám, že mi odpovíte co nejdříve.

Dostala jsem podněty od našich občanů, kteří doposud nedostali vyplácené ošetřovné a mají děti, které tyto podmínky pro vypláčení ošetřovného splňují. Chtěla bych se tedy zeptat, jak je možné, že doposud nebylo ošetřovné těmto maminkám vypláceno za březen a kdy bude tato nepříjemná situace napravena, jelikož naši občané na to čekají. Dočetla jsem se v novinách, že tento problém je. A můj dotaz tedy je, jaké je vaše vysvětlení a jaký je postup pro ty naše občany, kteří jsou v této situaci a na tyto peníze čekají. Takže bych chtěla znát zkrátka, co teď ti občané mají dělat, na koho se mají obrátit atd. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Na interpelaci bude rovněž odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Ondřej Polanský s interpelací na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážený pane ministře, oslovuji vás v souvislosti s kauzou ČD Cargo, kterou se zabývá i Národní centrála proti organizovanému zločinu a o které podrobně informoval Seznam Zprávy. Společnost ČD Cargo totiž v roce 2018 nevhodně prodala 500 vagonů za 50

milionů korun slovenské společnosti SMK, kterou vlastní osoba jménem Ivan Petříček. Tato společnost obratem pronajala tyto vagony zpět ČD Cargo na 15 let za více než 900 milionů korun s tím, že nakonec je může odkoupit zpět za další stovky milionů korun. Společnost ČD Cargo uzavřela obdobně podezřelou smlouvu i v roce 2019. Je zřejmé, že člen představenstva Českých drah pan Bednárik je spjat s panem Petříčkem, a to buď skrze společný majetek společnosti SMK a ČD Cargo, anebo skrze další kontroverzní osobu v podobě Alexandra Beljajeva.

Rád bych vás v této věci požádal o zodpovězení následujících otázek. Sdělte prosím, jaké máte stanovisko k výhodnosti – nevýhodnosti obou smluv z roku 2018 a 2019 mezi ČD Cargo a společnostmi ovládanými panem Petříčkem. A za druhé, do jaké míry jste vlastně spokojen s vedením, s působením pana Bednárika na pozici člena představenstva ČD Cargo s ohledem na jeho střet zájmů. Za třetí, dle dostupných informací ČD Cargo neposkytuje v této kauze informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, například podezřelou smlouvu z roku 2019. I tady bych vás poprosil o váš názor. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Dobrý den ještě jednou všem. Co se týká společnosti ČD Cargo a tohoto případu, tady zcela zjevně dochází k jakési obchodní válce mezi dodavateli, kteří tam byli předtím, a dodavateli, kteří tam jsou dnes, že to, co jste říkal, v zásadě sedí prostě ve smyslu toho, že se uzavřela smlouva s určitým dodavatelem, a pochopitelně brání se ten, který tam byl předtím, protože víceméně obdobná smlouva byla v roce 2010, 2011 za jiného vedení atd. Ano, vyšetřuje to policie, což je, myslím si, naprosto v pořádku, a ona musí dojít k nějakému závěru, jestli všechno probíhá či neprobíhá v pořádku.

My na ČD Cargo nahlížíme prostřednictvím Českých drah. Víte, že České dráhy jsou specifický subjekt. To znamená, my tam máme lidi v dozorčí radě, myslím tím zástupce, a ti poté následně řídí svoji účast v rámci ČD Cargo. Čili není to tak, že ministr zavolá, odvolává, udělá. Musíme postupovat podle nějakého legálního způsobu. Když jsem zaregistroval tyto spory těch obchodních partnerů, tak jsem chtěl vědět tři věci, aby mi to naši lidé zjistili. A to je, jestli ty vozy byly třeba. Druhá otázka, ať mi řeknou, jestli to bylo ekonomicky výhodné. A třetí, jestli to bylo právně v pořádku. Jakkoliv to zní divně, nic jiného ani řešit nemůžu. Dostal jsem na to analýzu. To znamená, dělali tam na tom z mého pohledu nezávislí a schopní lidé, kteří zodkladovali, že vozy byly třeba – hned vysvětlím proč – že to ekonomicky je výhodnější, než byla ta smlouva předtím, kterou napadá logicky ten, kdo tam předtím dodával. To znamená, že je to za cenu lepší a že právně je to v pořádku. To znamená, z tohoto úhlu pohledu pak už pokud tam je nějaká další pochybnost, nechť to řeší případně policie.

O co tam šlo? V roce 2018 hledala společnost ČD Cargo možnosti, jak obnovit svůj vozový park. Na trhu byla poměrně vysoká poptávka po železniční nákladní dopravě, která v té době tedy souvisela mimo jiné i s kůrovcem. Nabízely se dvě možnosti. Buď pořídit nová vozidla, nebo provést komplexní modernizaci již neprovozuschopných vozů tak, jako se to dělo v minulosti. Vzhledem k tomu, že modernizace byla ekonomicky výhodnější, navíc tedy s dřívějšími termíny dodání, byla zvolena tato varianta.

Společnost SMK byla schopna v daném požadovaném termínu, v kvalitě a za cenu pro ČD Cargo výhodnou, výhodnější než bylo předtím, což byla pro mě klíčová informace, kompletně toto zmodernizovat. Podotýkám, pro mě v době, když už bylo poté. Já jsem to zjišťoval zpětně. Vozy jsou registrovány jako nové, mohou sloužit dalších třicet let a tak dále, přičemž předmětem – to jste řekl v zásadě správně – té smlouvy mezi tou společností SMK a ČD Cargo byl odprodej 500 vozů, jejich kompletní oprava, rekonstrukce, následně pronájem za tedy dohodnutou cenu. Ve smlouvě je rovněž zahrnuta opce na odkoupení vozu – to je důležité – po uplynutí deseti let s možností prodloužení atd. Čili to, jestli ČD Cargo rozhodne uplatnit opci v roce 2028 nebo v roce 2033 a získat do svého vlastnictví, je na rozhodnutí ČD Cargo a není k tomu nijak smluvně vázáno.

Prověřili jsme si, že se jedná o nejlevnější variantu, díky níž tedy společnost ve velmi krátké době získala modernizované vozy zaregistrované jako nové, které jsou schopné provozu dalších třicet let, a je možné je provozovat všude v Evropě. Jinak řečeno, modernizované vozy začaly ČD Cargo vydělávat peníze, přitom tedy celkové náklady na jejich modernizaci, nájem, zpětný odkup a tak dále jsou přibližně o čtvrt miliardy nižší, než kdyby se nakupovaly nové vozy.

V roce 2019 potom ČD Cargo uzavřelo obdobnou smlouvu. Jde tedy o v zásadě stejný případ, kdy ČD Cargo potřebuje co nejdříve vozy, kompletní přestavba starých vozů, následný pronájem a odkup je levnější než tedy nákup vozů nových. V tomto případě jde navíc řešit z větší části (nesroz.) speciální vozy jednotlivé typy komodit atd. Zjednodušeně řečeno, při porovnání s novými je to výhodnější varianta. Při porovnání s jiným a konkurenčním to vyšlo levněji, než jak nabízel ten původní.

Co se za tím dále všechno odehrává nebo odehrálo, není už na tom, abychom v rámci Ministerstva dopravy posuzovali. Jsou to spekulace. A rozumím tomu, že ten, kdo dneska nedodává, tak má snahu to třeba zvrátit. To je naprosto běžné a notabene při takové zakázce, a pokud tam cokoliv policie vyšetřuje, nechť to vyšetřuje zřejmě na podnět té druhé strany, a ona musí dojít k nějakým finálním závěrům. Naše otázky byly zodpovězeny. To znamená, nechceme ani nemůžeme v tuhle chvíli tam dělat žádnou revoluci. Není k tomu v tuto chvíli objektivní důvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Není, takže můžeme přistoupit dál k další interpelaci a to je interpelace pana poslance Patrika Nachera na vicepremiéra a ministra vnitra Jana Hamáčka. Pan poslanec Patrik Nacher tady není, takže jdeme k další interpelaci a tou je interpelace pana poslance

Lukáše Černohorského s interpelací na pana ministra kultury Lubomira Zaorálka. Prosím.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. V Ostravě mají v nejbližších letech vyrůst dvě miliardové stavby, a to Černá kostka a koncertní hala, a má být také provedena dostavba Domu umění v Ostravě. V těchto případech se počítá se stěžejním příspěvkem státu. V rámci dřívější interpelace jsem byl tady na pana ministra kultury v této otázce odkázán paní ministryní financí a dotaz zní, jestli vzhledem tedy k aktuální situaci platí tedy předchozí dohody, že tyto stavby budou spolufinancovány státem, nebo došlo ze strany Ministerstva kultury k nějaké změně. Jedná se tedy konkrétně o Černou kostku, kde odhadované náklady jsou zhruba 1,35 miliardy korun bez DPH a stát měl na tuto stavbu poskytnout zhruba 800 milionů korun. Koncertní hala zhruba za 1,5 miliardy korun bez DPH a stát měl v této části být spoluinvestorem ve výši 600 milionů korun. Dostavba Domu umění v Ostravě, tam měla být investice zhruba ve výši 600 milionů korun a stát měl poskytnout zhruba 300 milionů korun.

Děkuji. Pana ministr mi to dodá písemně, protože se mi omlouval, že tady už nebude. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně a další v pořadí je paní poslankyně Monika Jarošová s interpelací na pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, místní občané jsou rozhořčeni rozhodnutím Českého báňského úřadu ve věci těžby šterkopísku mezi Moravským Pískem a Uherským Ostrohem. Oprávněně se obávají, že těžbou přijdou o zdroj pitné vody jejím znečištěním. Dle vašich předchozích odpovědí prý ke znečištění nedojde. Ale kdo dá těmto lidem záruku? Všichni dobře víme, jak je voda vzácná, a s přibývajícimi suchými roky bude ještě vzácnější. Obávám lidí lze velmi dobře rozumět. Některé obce v okolí totiž nemají vodu a musí si vystačit s cisternami. Věřím, že se shodneme, že sucho je naprosto největší problém našeho státu, a proto je nepřipustné, aby se ohrožoval zdroj pitné vody nebo jen hrozilo sebemenší riziko ohrožení.

Vážený pane ministře, jak se stavíte k těžbě šterkopísku nebo co sám můžete v této věci podniknout? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám a poprosím pana ministra životního prostředí o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní kolegyně, díky. Já nevím, jestli jste tady byla při mé odpovědi na vlastně totožnou interpelaci pana kolegy Holomčika. Tak já to jenom

zopakují, pokusím se jinými slovy, aby ti, co ji už slyšeli, to slyšeli trochu jinak. (S úsměvem.)

Já vás především chci ujistit, že to rozhodnutí, které zatím proběhlo, tzn. stanovení dobývacího prostoru ze strany báňského úřadu, v žádném případě není povolání těžby. Povolání těžby je velmi, velmi daleko. Nehledě na to, že podle mých informací subjekty, možná to bude nějaká obec nebo jiný subjekt, s velkou pravděpodobností napadnou rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru. V rámci toho je avizováno, že vlastně bude napadeno i stanovisko EIA, které bylo uděleno v roce 2015. To samo o sobě podle mého názoru bude znamenat velmi dlouhý proces, nebo dlouhý proces, já teď samozřejmě nechci predikovat a ani to nemohu, jak bude rozhodovat soud, ale podle mého názoru to určitě nebudou týdny a budou to minimálně měsíce.

A pak vás chci ujistit o jedné věci. Rozhodnutí o povolání těžby, které bude udělovat báňský úřad, je úplně nové správní řízení, kde se v zásadě začne od nuly. Ministerstvo životního prostředí v tomto povolení – a to už jsme avizovali báňskému úřadu – předloží všechny informace, které jsme získali od roku 2015, kdy bylo uděleno stanovisko EIA. My jsme od té doby získali širší informace o tom území z hydrogeologického i z jiného pohledu. Také se vyvinula situace kolem sucha, tzn. změnila se celá řada okrajových podmínek a to všechno musí báňský úřad ve svém rozhodnutí zohlednit. To znamená, jestliže se někdo bál, že předstupeň je stanovení dobývacího prostoru, tak stanovení dobývacího prostoru – a teď já to trochu zjednoduším, už jsem to jednou říkal – je vlastně čára na mapě, která jenom státu, protože to území je státu, říká, jak to ložisko chránit, ale vůbec to neříká o tom, že tam je rozhodnuto o těžbě. Vůbec není.

Také jsem říkal tady už před chvílkou, že já jsem přesvědčen, že investor dneska chápe resp. vnímá situaci v regionu, vnímá to, že tam není vítán, že tam je odpor k jakékoli další těžbě, že musí počítat s tím, že veškerá další povolení budou napadena všemi možnými opravnými prostředky.

Z pohledu Ministerstva životního prostředí, my teď samozřejmě budeme čekat, jak soud rozhodne o stanovení dobývacího prostoru a případně jak soud rozhodne o té EIA z roku 2015. A kdybyste se ptala na můj názor – ministr o tom nerozhoduje a ani nesmí rozhodovat, to správní řízení skutečně dělají nezávislí úředníci, kteří potom budou odpovídat u toho soudu a budou muset obhajovat to svoje stanovisko, ministr je politik v tomto případě, který do toho nesmí zasahovat. Pro mě vždycky voda bude mít přednost, to je jasné. A dneska ještě můžeme hovořit o jedné rovině a to je to, že začneme brzy mluvit o nějakém návrhu ústavního zákona na ochranu vody, především pak pitné vody. Pokud bychom se bavili o nějakém nadřazeném veřejném zájmu, tak toto staví samozřejmě do jiné situace. EIA nemá tu pravomoc jako evropská směrnice, aby rozhodovala, že nějaký veřejný zájem je nadřazený jinému. My to prostě nemůžeme udělat.

Je v tom regionu situace složitější v tom, že lidé dneska – já je chápu, samozřejmě to sucho znervózňuje všechny, ta situace před deseti lety, možná ještě před pěti, sedmi lety byla úplně jiná. Víte, že v tom regionu se ten šterkopisek těží desítky let. Problém

tam nenastal. Je pro mě trochu překvapivé, že před několika málo měsíci byl udělen souhlas ložisku Polešovice, což je jenom několik kilometrů od tohoto, v zásadě to prošlo zcela bez pozornosti, a přitom je to na třicet let, a dokonce vyšší těžba, takže zdá se mi, že tahle konkrétní záležitost je sledována daleko intenzivněji než ty ostatní. Ale můžu vás ujistit, že ty procesy, které jsou před námi, to správné řízení, především rozhodnutí napadené soudem a potom stanovisko při povolení těžby, tak tam my si určitě ohlídneme všechny zájmy. A já jsem rozhodně s lidmi zajedno, že voda je prvozáklad života. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já vidím, že je zájem o doplňující otázku, tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Já jsem chtěla jenom poděkovat. Já si myslím, že teď momentálně můžou být občané v klidu, a jsem ráda, že voda je nejdůležitější i pro vás, a jsem o tom přesvědčena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Vojtěch Munzar se omlouvá dnes od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A další v pořadí je poslanec Jan Pošvář s interpelací na pana ministra zemědělství Miroslava Tomana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, podoba krajiny v Česku se za posledních sto let vlivem člověka výrazně změnila. Některá opatření, která se v krajině prosazovala, mají dnes na krajinu negativní následky. Rovnění toků řek pro zvýšení jejich splavnosti, vysoušení mokřadů pro využití půdy v zemědělství, odvodnění zemědělské krajiny systémem meliorací, rozorání mezí a příkopů a spousta dalších opatření nám narušilo některé funkce malého vodního cyklu. Všechny tyto činy byly jednou z hlavních příčin, že nejsme schopni vodu v krajině zadržet a udržet ji tak dlouho, aby se zavsakovala do spodních vod.

Neustále zdůrazňujete, že v boji se suchem pomůže plánování nových přehrad. Přitom by stačilo, abyste se více zaměřili na zadržování vody přímo v krajině. V nařízení vlády č. 307/2014 Sb. chybí v seznamu ekologicky významných prvků drobné tůně. V současné době zemědělec tůni na svém pozemku mít nemůže, aniž by nedošlo ke ztrátě nároku na zemědělské platby. Jsou tak odrazováni od obnovy drobných vodních prvků v krajině.

Chtěl bych se vás, pane ministře, zeptat, proč nejsou tůně zařazeny mezi ekologicky významné prvky a jestli novelizujete nařízení vlády č. 307/2014 Sb., přesně § 5 odst. 2? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji, na interpelaci bude odpovězeno písemně z důvodu nepřítomnosti pana ministra.

Dalším v pořadí je pan poslanec Stanislav Blaha s interpelací na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Není přítomen v sále. Takže jedeme k další interpelaci a to je pan poslanec Marian Jurečka – také není v sále. Takže další interpelace je paní poslankyně Monika Červíčková – také není v sále. Pan poslanec Jakub Michálek – také není. To budeme mít dneska rychle hotovo. Pan poslanec Petr Bendl – není v sále. Pan poslanec Jan Zahradník – ten v sále je, takže bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, moje otázka vnímání a znalost toho usnesení výboru pro evropské záležitosti byla nějak ne úplně uspokojivě zodpovězena panem premiérem. Já bych možná navázal na to prohlášení České republiky, které jste včera vydali a o kterém jsme tady taky s panem premiérem mluvili. Jsou tam věci, které samozřejmě já docela kvituji s uznáním, určitý kritický tón ale. Třeba jak se stavíte k takovýmto věcem – mluví se tam taky o dodávkách čisté, dostupné a bezpečné energie. Vy to tam taky zmiňujete.

Je vám známo, že v Zelené dohodě je směřována klíčová role v oblasti energetiky obnovitelným zdrojům, tedy především větrné energii, konkrétně offshoreovým, tedy příbřežním větrným elektrárnám? A že tam není ani slovo o jaderné energetice? Mluví se tam taky o aktivizaci průmyslu pro čistě oběhové hospodářství. Mluví se o přechodu na technologii pro čistou bezuhlíkovou ocel. Je známo, že to spotřebuje obrovské množství energie, které prostě nebudeme umět vyrobit. Mluví se o přechodu k udržitelné inteligentní mobilitě. V Zelené dohodě se vlastně mluví o EU ETS, tedy o povolenkách na silniční dopravu, na spalovací motory v silniční dopravě. A navíc je známo, mluvíte tam o finanční náročnosti těch věcí, že to bude vlastně znamenat nárůst o 260 miliard eur každý rok, tedy o 6 bilionů korun. To je prostě něco neuvěřitelného! Čili nebylo by lepší, pane ministře, využít to usnesení evropského výboru a hledat spojence pro revizi Zelené dohody?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Prosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Já myslím, že máme s panem kolegou Zahradníkem oba radost, že jsme se ještě střetli u pultíku, protože tak jak to vypadalo, tak už jsme se loučili s touto šancí, že si to ještě budeme moct říct.

Já navážu na to, na co jste se ptal pana premiéra a co on říkal. Já jsem se samozřejmě intenzivně podílel na tvorbě prohlášení České republiky, které vlastně šlo spíše k té části plánu obnovy, toho takzvaného recovery plant, co Evropská komise vydala. My jsme tam říkali několik věcí, které podle mě zohledňují pozici České republiky velmi specificky.

Za prvé jsme jasně říkali, že se hlásíme k tomu, co už jsme opakovaně řekli, že Česká republika chce směřovat k uhlíkové neutralitě v roce 2050. Ale také jsme řekli

jasné podmínky, za kterých je to možné. A tou jednou z těch podmínek je, že prostě budete muset naprosto zásadním způsobem získat nějakou pomoc, i finanční podporu z Evropy. Naopak tam říkáme jasně, že nám připadá velmi – řeknu to jinak, že nesouhlasíme, chtěl jsem říct možná pokrytecké, ale to by nebylo správné slovo, prostě zásadně nesouhlasíme s tím, aby byly zvyšovány už tak ambiciózní cíle například do roku 2030 z hlediska emisí CO₂, když Evropská unie vůbec netuší, jaké bude mít dopady pandemická krize. Už teď vidíme neuvěřitelné částky, které budou muset být na zotavení hospodářství věnovány, a hlavně vůbec nejsou k dispozici dopadové studie na jednotlivé státy.

My sami jako Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu a dalšími subjekty jsme si zadali takovou dopadovou studii, která by měla hovořit o tom, jaké reálné ekonomické, sociální, ale samozřejmě i environmentální dopady budou v případě zvýšení ambicí, pokud jde o snížení emisí CO₂ do roku 2030. Hovoří se o ambici Evropského parlamentu ze stávajících 40 % dokonce více jak 60 % snížit, a to samozřejmě už říkáme, že by mělo naprosto zásadní dopady i na Českou republiku, protože přepřahat uprostřed kopce se dá velmi obtížně. Celá řada těch podniků samozřejmě šla do investic s cílem snížit emise a je obtížné jim v prostředku toho technologického cyklu prostě říct: my jsme to nemysleli vážně, přidejte ještě dalších 20 nebo 30 %.

To znamená, že tohle jsou věci, kde říkáme, že to nelze dělat způsobem, že si někdo vymyslí procento, pak ho druhý nějak zaokrouhlí, třetí si přisadí ještě dalších 10 % a nikdo z nich vlastně neví, co to bude znamenat. Tohle mi připadá velmi neodpovědné. To je jedna z věcí.

Takzvaný evropský Green Deal, občas někdo říká Zelený úděl, je obrovský balík legislativy ze všech oblastí, z oblastí nejenom průmyslu, to znamená energetické náročnosti, snížení emisí CO₂, ale také zemědělství, také služeb, také samozřejmě dopravy. A tak jak jste říkal, bude to znamenat investice bilionů a bilionů korun, které by do roku 2050 musely být vynaloženy na to, abychom se přiblížili té obrovské ambici. A my také říkáme Evropě: my chceme dekarbonizovat, to znamená, chceme postupně odejít od uhlí, ten trend je jasný, na tom se nic nemění, ale nechte na nás naši technologickou neutralitu, to znamená, nechte na nás, jak se k tomu dostaneme, to znamená, nemluvte nám do toho.

A vy jste správně uvedl ten offshorový vítr. Tady se někdy dává do kontrastu cena obnovitelných zdrojů, ale uvádí se právě ty offshorové větrné elektrárny a je porovnávána Česká republika s Německem. Já říkám, že bohužel Česká republika nemá moře. Jednou ho zase budeme mít, možná za nějakých pár milionů let, ale teď ho nemáme. A je velmi složité konkurovat těmto obnovitelným zdrojům našimi obnovitelnými zdroji.

To znamená, že tam máme jasné cíle, které jsou proveditelné z pohledu České republiky a které jsou ambiciózní z pohledu České republiky, ale jestliže nás někdo tlačí do daleko vyšších cílů, tak tam jsme v tom skeptičtí a říkáme ne, my do toho chceme mluvit. Ale proto říkám, že dneska má evropská Zelená dohoda velkou

podporu. Pan premiér tady hovořil o 17, dokonce je to už dneska 18 zemí, které jednoznačně podpořily Green Deal bez ohledu na pandemii.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec vám zcela jistě dá prostor na doplnění.

Poslanec Jan Zahradník: Zdá se, že žijeme na přelomu epoch. Zatímco v lednu bylo hlavním cílem Evropské komise být lídrem v boji proti klimatické změně a hlavním nástrojem k tomu byla ta Zelená dohoda, tak nyní vlastně na konci května žijeme v době, kdy hledáme peníze na záchranu, na recovery plant, abychom vůbec svět vyvedli z té krize, která po pandemii přijde. Mně se zdá, že ta Zelená dohoda, a vy jste správně řekl, jak nejnednou získává na podpoře, že prostě ti zelení fanatici, dneska je jich plný Evropský parlament, nabírají dechu a budou určitě chtít svoje sny, svoje politické sliby, které dali voličům, když kandidovali do Evropského parlamentu, naplnit. A já myslím, že bychom měli být určitým takovým ostrovem zdravé skepse, zdravého rozumu v této době a snažit se o to: dobře, když Zelená dohoda, tak pak ale v revidované podobě, která bude ty dramatické ambiciózní cíle prostě revidovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já vás chci ujistit, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, že ten zelený balíček se velmi brzy, nebo balík, to už není balíček, rozpadne na velkou spoustu konkrétních směrnic a konkrétních nařízení. To už se teď děje. A Evropská komise je bude postupně dávkovat. Teď už víme, že první přijdou na podzim, to bude právě ten první prubířský kámen, to bude o tom, jak se vlastně v návrhu objeví zvýšená ambice do roku 2030.

Další věc z hlediska oběhového hospodářství, z hlediska koncepce, je vlastně farm to fork, z farmy na vidličku. A je to jedna z věcí, kterou všechny ty rezorty – a samozřejmě i ty pozice budou projednávány nejenom ve vládě, ale ty pozice se dostanou i do parlamentu, to znamená, že se k těmto debatám určitě budeme vracet. Ta ambice je obrovská.

Pan viceprezident Evropské komise Timmermans řekl, že je potřeba zohlednit to, co se děje kolem pandemie, a že je jasné, že se něco stalo, že se nemůžeme tvářit, že se ta záležitost nestala, když budu tedy volně parafrázovat jeho slova. Já na toto i spoléhám, že se o těch věcech prostě znovu budeme bavit. Nicméně vidím určitou ambici České republiky, která je v souladu s tím, kam jde Evropa, a ta se týká dekarbonizace. Znovu říkám, odchod od uhlí je podle mě hotovou věcí a řešíme jenom rychlost. Ale určitě jsou tam věci, kde říkáme, a není to žádný cynismus nebo pokrytectví, je to ryzí pragmatismus, že nemá smysl si stavět nějaké vzdušné zámky, kdy víme, že některé limity dnes země neplní, ale o to nadšeněji se hlásí k limitům v roce 2030. To mi připadá pokrytecké. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v roce 2018 uzavřela společnost ČD Cargo se slovenskou společností SMK, s. r. o. smlouvu o modernizaci kolejových vozidel, a to za velmi nestandardních podmínek a bez výběrového řízení. Slovenská firma údajně nemá žádného zaměstnance, a dokonce ani nemá živnostenské oprávnění k činnostem, které souvisejí s opravami železničních kolejových vozidel. A to už samo o sobě je velmi podivné. Předmětem smlouvy je prodej starých vagonů, a to ani ne za cenu šrotu, a po modernizaci jejich následný zpětný pronájem v celkové hodnotě téměř jedné miliardy korun. Tato suma ovšem odpovídá pronájmu nových moderních vozů, které splňují závazná kritéria a bezpečnostní standardy stanovené evropskou legislativou.

Vážený pane ministře, vy sám jste nedávno osobně informoval, že byl zpracován ekonomický audit k této zakázce. Můžete tento audit zveřejnit? Kdo ho zpracoval? A jaké konkrétní závěry přinesl? Obsahuje audit i vyčíslení skutečných nákladů na modernizaci? Máte k dispozici i analýzu počtu stejných vozů, které ke dni podpisu smlouvy ČD Cargo vlastnilo? Splňovaly všechny požadavky? Nebo jen u nich nebyly provedeny revizní opravy? Máte informace, jak samotná modernizace probíhá, jaké podvozky jsou na vozy instalovány a zda jsou splněna všechna závazná kritéria a bezpečnostní standardy dle evropské legislativy?

Jak sám, pane ministře, uznáte, nejedná se o jedinou podivnou zakázku a smlouvu ČD Cargo. Nebylo uzavřeno více podobných smluv s touto společností nebo s jejím odštěpným závodem nebo s jinými společnostmi? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď. Máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji za dotazy. Já se vždycky těším na vaše dotazy, protože mě vždycky ty titulky, které u toho jsou, tak se jich vždycky trochu leknu. Teď to bylo... Jak je to přesně? Vražda na kolejích? Ne. Zločin na kolejích. Takže se vždycky leknu, co se odehrálo, za co jsem ještě odpovědný. Ale pochopil jsem, k čemu míříte.

Už jsem tady říkal kolegům, přesto to ještě jednou alespoň v krátkosti zreaktituluji. ČD Cargo je dceřinou společností Českých drah. Musíme tam postupovat nějakým logickým a hlavně právně čistým způsobem. To znamená, je tam dozorcí rada, kde zasedají zástupci Českých drah. A to je pochopitelně dozorcí rada, kterou můžeme částečně ovlivňovat, ale částečně prostřednictvím Ministerstva dopravy v rámci Českých drah. To znamená, naše pravomoci tam jsou značně omezené. Nicméně toto je typický případ a příklad toho, kdy tam dochází k válce dodavatelů. Protože tak jak jste to řekla, je to v podstatě takřka z pera firmy, která nás oslovila a která nebyla vybrána, která tam deset let předtím podobný obchodní případ

realizovala, velmi slušně na tom vydělávala, opravdu velmi slušně, ale to je v pořádku, protože to je obchodní případ. A já nehodlám vstupovat do těch vztahů minulých, jestli to bylo oprávněné, nebo více. Prostě odváděla určitou práci, za to dostávala velmi dobře zaplacené. A po deseti letech se tato firma vyměnila za jinou firmu. A je celkem pochopitelné, že pokud se tam jedná o jednotky miliard korun, tak ten původní dodavatel je nespokojený. Na tom není nic mimořádného. Má na to celou řadu právních nástrojů, aby se bránil proti tomu, že byl vybrán někdo další, aby to zpochybňoval. A je pochopitelné na vedení společnosti, aby toto řádně vysvětlilo.

Z našeho pohledu Ministerstva dopravy jsem chtěl tři jednoduché otázky, na které jsem chtěl, aby mi zpracoval můj tým alespoň elementární analýzu, a to je, jestli bylo potřeba tyto vozy takto prodávat a nakupovat. Odpověď byla ano, ať už z důvodu kúrovce, nebo z důvodu potřeby mít tyto vozy, což koneckonců nepochybně ani ta první firma, protože samozřejmě ta by je ráda dodala. Jestli to bylo ekonomicky výhodné – odpověď byla ano, protože to bylo výhodnější než s tou firmou předtím. A jestli to bylo právně v pořádku – odpověď byla podle dostupných indicií a dokumentů, které jsou, je to právně v pořádku. Což neznamená, že to končí, tenhle ten případ.

Pověřil jsem Dozorčí radu Českých drah, aby pověřila management Českých drah, který musí pověřit následně Dozorčí radu ČD Cargo, bohužel jinak to udělat nelze, aby si nechali zrevidovat ten stav. Velmi jednoduše prostě tak, v zásadě je to, co jste říkala, aby se podíval nezávislý soudní znalec na kvalitu vozů, aby se podíval na ty podvozky, aby v zásadě zdeklaroval to, že to, co se pořídilo, odpovídá kvalitě a ceně. Nic více, nic méně. Jedna věc je, že to sedí ekonomicky. A to skutečně sedí, protože to je levnější, než to bylo předtím. Ale ta protistrana tvrdí, že to sice levnější je, ale že ta kvalita tomu neodpovídá. A to už skutečně není na mé osobě ani na mých lidech, aby tohleto byli schopni porovnat. Notabene jedná se o 500 vozů. Těžko asi lze očekávat, že někdo pod ně bude jaksí se vkrádat, aby to zjistil. To musí udělat nezávislý soudní znalec. A jestli to udělají na vzorku 20 vozů, nebo 50 vozů, skutečně záleží na Dozorčí radě ČD Cargo, aby udělali, s tím, že by nám na to měl dát ještě to potvrzení Drážní úřad, což si myslím, že je naprosto relevantní.

A více do určité míry my do toho vstupovat nemůžeme. My nechceme hrát prostředníka ve válce dodavatelů. My chceme, aby to bylo fér. Z mého úhlu pohledu je nutné, aby přesvědčilo České dráhy vedení ČD Cargo prostřednictvím svých orgánů, že je všechno v pořádku. Pokud tam policie cokoli vyšetřuje, což není neobvyklé v těchto případech, necht' tak činí. Je to naprosto správně. Dojde-li k nějakým závěrům, pochopitelně musí z toho být vyvozeny jasné důsledky. Zatím z toho, co my jsme si nechali prověřovat, nevyplývá nic zásadního ve smyslu pochybení, ať už tedy na té ekonomické stránce, nebo na té stránce právní. Ale ten případ zdaleka ještě není u konce. A budeme určitě očekávat soudní posudky, nebo posudky soudních znalců. A tam si myslím, že to bude už velmi, velmi zřejmé. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuju. A paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jenom ještě, jestli tedy víte a jestli je pravda, že ta firma nemá žádného zaměstnance ani to živnostenské oprávnění, zda tedy ten ekonomický audit, o kterém jste hovořil, tedy bude nějakým způsobem k dispozici a zda je možné, že takto obrovské zakázky se nesoutěží v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek. Protože na obcích a městech podléhají zakázky mnohem menší hodnoty náročným pravidlům, a v případě dceřiné společnosti Českých drah se dávají takovéto velké peníze jen tak z ruky. Je to pro mě nesrozumitelné. A nebyl už tímto postupem mimo zákon o veřejných zakázkách zákon porušen? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Já teď nechci posuzovat tu firmu, která získala tu zakázku, kolik má zaměstnanců a do jaké míry má či nemá. Osobně si nedovedu představit, že by takhle velkou zakázku mělo vedení ČD Cargo zadat někomu, kdo k tomu nemá oprávnění. Ale já to opravdu nevím v tuhleto chvíli. Jak říkám, je to dceřiná společnost Českých drah, kde my máme možnosti kontrolovat prostřednictvím dozorčí rady. To znamená, já mám informace, že právně to v pořádku bylo. Můžeme to ještě prověřit, jestli tam skutečně ta společnost měla všechny náležitosti. To by samozřejmě bylo jednoznačný default, nebo prostě pochybení toho vedení ČD Cargo, kdyby to dávalo a zadalo někomu, kdo k tomu nemá oprávnění. Pokud má těch zaměstnanců xy, to asi není v tomhle tom případě úplně to nejdůležitější. Tam jde spíš o to, kdo je vlastně tím, kdo celé toto organizuje, dává dohromady, zadává. Nevím, kolik měla ta společnost předtím zaměstnanců. To je skutečně z našeho pohledu asi nezkontrolovatelné.

To, že asi je pravda – říkám asi, protože nemám to stoprocentně potvrzené – že tuto činnost a řekněme tento servis dokáže vykonávat skutečně nesmírně omezený počet firem na trhu, dokonce možná skutečně jednotky, ne-li vůbec jako jedna dvě firmy, to je asi fakt, protože to není prostě asi na nějakou širokou soutěž. Ale už jenom tím, že ta cena je levnější, předpokládám, že si to nějakým způsobem porovnávali, že to prostě bylo vypsáno v nějakém režimu. Ale je to jednoznačně na orgánech Českých drah, které mají své zástupce v Dozorčí radě ČD Cargo, a ty musejí z úhlu pohledu řádného hospodáře a pochopitelně i dohledu nad touto společností, to je prostě jejich fundamentální povinnost, toto kontrolovat. A já tady osobně říkám, kdybych seděl v té Dozorčí radě ČD Cargo, tak si vůbec nedovedu představit, že bych jako zástupce Českých drah si nenechal sjet tyhleto základní věci, notabene u takovéto akce.

Jinak ta akce nebyla nová. Ta se skutečně po deseti letech opakovala. A jak říkám, je asi pochopitelné, že ta firma, která to nezískala, tak s tím nějaký problém má, a

nechť prostě nezávisle a třeba i instituce typu policie posoudí, jestli tam všechno bylo v pořádku. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Olga Richterová s interpelací na paní nepřítomnou ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já se chci nepřítomné paní ministryně – což je velká škoda, že tady není – zeptat na její vyjádření z konce března, kdy uvedla, že pracující na dohodu mají mít příspěvek jako OSVČ. Jde o kompenzační bonus, Piráti ho navrhovali opakovaně v nižší výši než pro živnostníky, a od té doby se bohužel nestalo vůbec nic. Přítom je několik set tisíc lidí, kteří nemají žádné významnější úspory, a z nich řada pracovala právě na dohody o provedení práce nebo o pracovní činnosti. Nebyl to pro ně přivýdělek, byl to hlavní zdroj příjmů. Je to tak často třeba i pro lidi s velmi nízkým částečným invalidním důchodem nebo pro studenty. I ti nemají vždycky rodiče, ke kterým by mohli přijít pro pomoc.

Na základě toho, že ministerstvo nyní jako jediné řešení pro všechny tyto lidi nabízí mimořádnou okamžitou pomoc, ale ta v 66 % je udělována ve výši 49 až 2 999 korun, tak se ptám, co ministerstvo chystá. Asi uznáte, že padesátikoruna na měsíc člověka nevytrhne. Jestli ministerstvo přehodnotí smysluplnost přiznávání 50korunové dávky. Jestli ministerstvo navrhne revizi systému dohod o provedení práce a pracovní činnosti. Jestli ministerstvo přece jen zváží nějakou podporu pro dohodáře, jak jsme navrhovali, a čeho jsou svědky mediální veletoce. Anebo jestli bude dále tvrdit, že dohodáři jsou v pohodě, že jestli je člověk studující, tak má přece rodiče, a invalidní důchodce tak má využít z pár tisícikorun. Budu ráda za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Na interpelaci bude rovněž odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Mihola s interpelací na pana ministra školství Roberta Plagu, který je rovněž nepřítomen. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře, digitalizace českého školství se vzhledem ke koronavirové pandemii neplánovitě posunula o míle dopředu a musí jít dál. Přesto se zdaleka ne všichni žáci připojili nebo byli online. Učitelům i rodičům patří poděkování, jakým způsobem se k online výuce postavili, jak ji zvládli a dále zvládají, byť pro ni nejsou ani zdaleka ideální podmínky. Protože se bohužel může pandemie vrátit nebo může přijít nějaká jiná epidemie nebo kalamita, je zřejmé, že online výuka musí zaujmout pevné místo v českém školství a musí mít také oporu ve školském zákoně. Dodávám, že pro základní školu tato opora ve školském zákoně dosud není. A to využití je samozřejmě širší pro nemocné, dlouhodobě nepřítomné a podobně.

Chci se tedy zeptat, jaká je konkrétní strategie a připravenost, a to konkrétně klíčové slovo, s termíny a s nějakým podložením včetně finančního zabezpečení, takže strategie a připravenost Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v oblasti digitalizace a online výuky pro její brzké využití. A jak to bude se zakotvením online výuky do školského zákona? Nabízím v této věci aktivní spolupráci. Pozměňovací návrh v této věci je připraven nyní ke školskému zákonu v Senátu od kolegyně senátorky Vítkové. Pokud by náhodou neprošel zde, tak jsem připraven ho předložit znovu zde na Sněmovně a doufám ve vaši podporu.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno rovněž písemně v souladu s jednacím řádem.

Další v pořadí je paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová s interpelací na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, již řadu let funguje na našem území síť 4G a váš resort nyní ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj a dalšími subjekty zavádí testování nového vylepšení v podobě sítě 5G, což je samozřejmě skvělé a já jsem velmi ráda, že Česká republika je součástí tohoto vývoje. Myslím si, že i současná krize nám ukázala, jak potřebujeme právě rychlá data. Bohužel testování sítě 5G se stalo předmětem mnoha dezinformací, konspiračních teorií masivně šířených na sociálních sítích, řetězovými e-maily i řadou pochybných médií. Jsou šířeny s prominutím bludy typu, že 5G síť ničí DNA, vaří lidem mozky, nebo nejnověji, že mohou dokonce i za šíření koronaviru. Samozřejmě já vím, že vám nemusím říkat, že to jsou právě vyvrácené nesmysly.

Do projektu testování sítě 5G je zařazena mj. i obec Jeseník, jejíž starostka a vedení obce čelí obrovskému náporu mnohdy právě agresivních útoků šířitelů podobných bludů i strachu záměrně zasévanému mezi občany. V této vypjaté situaci pak postrádají větší oporu státu v boji s těmito dezinformacemi.

Vážený pane ministře, chci vás tímto požádat o to, aby váš resort podpořil nejenom Jeseník, ale i další obce, abyste aktivně vyvraceli dezinformace a konspirační teorie, které souvisejí se zaváděním sítě 5G, protože v době, kdy jsou relativizována fakta, lež se stala alternativní pravdou – v uvozovkách samozřejmě – nesmí vláda toto riziko přehlížet, protože opravdu je velkým otázníkem, kdo za nimi stojí, a může často být to napojení opravdu i na vlivy ze zahraničí, to si jsem celkem jistá. Víme, že podobné dezinformace fungují i v jiných oblastech, jako je očkování, celá řada dalších. Proto prosím, abychom byli velmi aktivní jako stát v tom vyvracet ty, které se týkají rozvoje této sítě u nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji za dotaz. Já jsem od svých kolegů dostal úžasný podklad k tomu, který se vůbec neodvažují ani přečíst, protože mi tady mimo jiné píšou nesmírně technicky a gramotně: Česká a světová legislativa atd. disponuje již od počátku 21. století expozičními limity pro celý interval frekvenci neionizujícího (správně: neionizujícího) záření, tedy od statických polí až po ultrafialové záření – což jsem úplně nepochopil, ale nepochybně tím říkají, že to je asi dobře.

Ale líbí se mi ten poslední odstavec, kterým začnu: Na závěr chci jednoznačně odpovědět, čili na začátku bych chtěl říct: Představují síť 5G riziko pro lidské zdraví? Nepředstavují, což je to nejpodstatnější. Na stejných kmitočtech, a to je důležité, bylo po dlouhá desetiletí přenášeno televizní vysílání z vysílačů o výkonech řádově vyšších, než jakou mohou dosahovat základnové stanice sítě 5G, a žádný vliv tohoto vysílání na lidské zdraví nebyl zaznamenán. A stejně tak je nesmysl i to, že by byla jakási souvislost mezi sítěmi 5G a vznikem onemocnění COVID-19. Čili můžu prohlásit, že neexistuje žádný vědecký důkaz.

Ale já myslím, že vy jste – tady bychom se přesvědčovali asi zbytečně – to mířila jinam. A to je tak, že pokud tato pochybnost někde vznikne, a ten Jeseník my samozřejmě víme, sledujeme a jsme rádi, že se stal jedním z pěti tzv. 5G měst, která jsme vybírali někdy ke konci roku, mají tam hrozně nadšený personál a šikovné vedení toho města, tak aby se vytvořila ať už kampaň, komunikace nebo minimálně podpora toho charakteru, že ti lidé, kteří tam bydlí, prostě pochopí, že to jsou hoaxy, že to jsou prostě bludy a že je třeba proti tomu bojovat. Mimo jiné, úplně stejně to bylo v Japonsku, kde rovněž byla obrovská diskuse, jak to škodí, začalo se to šířit, a nakonec Japonsko dává vůbec nejvíc do 5G ze všech zemí světa v přepočtu na obyvatele. Myslím, že i celkově.

Takže ano, já tomu rozumím, je to cesta, kterou musíme jít, a já zabezpečím to, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu pomohlo Jeseníku v té komunikační kampani vůči obyvatelům, abychom je uklidnili a abychom jim vysvětlili, že se nemusejí ničeho obávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já za to chci poděkovat, protože si myslím, že je strašně důležité lidi ubezpečit o tom. Mě mrzí a vždycky mě to až fascinuje, že tady máme síť, které fungují jenom s jiným objemem dat, a těch se lidé nebojí, ty běžně využívají. A jenom tím, že někdo zneužívá strachu, časté nevědomosti nebo toho, že si lidé nevyhledají všechny kontextní informace, tak vlastně se nám tady rozpoutává nová dezinformační kampaň, která bohužel začíná nabírat na obrátkách, a myslím, že bychom to neměli podcenit. Takže budu moc ráda, když ministerstvo v tom bude velmi aktivní. Třeba i ve spolupráci s vnitrem, které má už i oddělení na boj s dezinformacemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Ventruba s interpelací rovněž na pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji, pane předsedající za slovo. Vážený pane ministře, pane docente Havlíčku, dovoluji mi, abych navázal na své interpelace vašich dvou předchůdců na postu ministra dopravy, tedy pány inženýra Ťoka a doktora Kremlíka, ve věci problému, který se časově táhne už přes dvacet roků, a to ve věci výstavby dálnice Brno–Vídeň, tedy dálnice D52. Vy asi dobře víte, že zatímco Rakousko, je již roky se svou částí hotového projektu prakticky u hranic, na české straně se to stejně nedaří. A jak mi sdělil ministr Ťok, když byl pozván na otevření rakouské dálnice k české hranici, cituji, řekl mi: "Musím přiznat, že jsem se za naši republiku v této věci stydl." "

Takže se vás, pane ministře, táži, za první: Jaká je aktuální situace výstavby této dálnice? Za druhé: Existují ještě, a případně jaké jsou, překážky dobudování dálnice? A za třetí: Kdy bude dálnice Brno–Vídeň podle vašeho odhadu na území ČR dokončena a zprovozněna? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji za otázku, byť se na ni neodpovídá úplně lehce, protože tento úsek té silnice, to je typický příklad panoptika prostě výstavby českých dálnic, silnic. A teď to vůbec nemyslím ani politicky, ideologicky. Když se podíváte, prostě historicky to je nesmírně komplikované. A také proto tady věřím, že příští týden už konečně projednáme 416, která by měla celou řadu těchto věcí vyřešit. Věřím, že jednou provždy. A vyvíjí se zatím ta diskuze na hospodářském výboru velmi, velmi dobře.

A teď tady nechci vůbec nic na nikoho házet, co kdo pro to udělal nebo neudělal. Ta situace je značně komplikovaná, protože nejbliže k realizaci z toho je stavba tzv. 5206.1 Mikulov, čili obchvat, která má už vydané pravomocní územní rozhodnutí. V únoru 2019 Krajský soud v Brně zamítl žalobu ekologických organizací, protože nepochybně víte, že tam je vlastně to nejslabší místo. A obecně zdaleka nejenom na této dálnici. Nic proti ekologickým organizacím, ale to, co se odehrává na Moravě – a to je zajímavé, když se podíváte na tu mapu, my už máme speciální mapu, kde máme všechny diskuze a problémy ekologických organizací na všech úsecích dálnic, silnic atd., všechno je téměř na Moravě, v Čechách naprosté minimum. Je to dáno jejich aktivitou a jejich sídlem, a řekněme prostě možná i jejich ambice, nevím, jakými všemi. A to, co se zde odehrává, prostě není normální. Ne to, že někdo má jiný názor, problém je v tom, že to legislativní řešení je v podstatě nedělatelné v současné době.

Znova říkám, proto chceme tu 416 dotáhnout, aby to jednou provždy bylo. A nepomáhají ani osobní interpelace, komunikace, nic. Je to cílené. Takže potvrdila se tedy podle zákona o ochraně přírody a krajiny k této stavbě tato výjimka a u stavby teď probíhají majetkoprávní vypořádání. I to je třeba věc té 416, která by to měla řešit okamžitě, rychle, už by se dalo začít stavět, a poté vlastně řešit ty majetkoprávní vztahy, ať už ve smyslu výkupu, nebo třeba vyvlastnění atd., aniž by kdokoliv o cokoliv přišel. Pokračuje se tedy v projektové přípravě Mikulov – jih a státní hranice. A ten nejkomplicovanější úsek je přechod Nových Mlýnů, který je plánován jako poslední, tedy realizován. To určitě sledujete. V rámci výstavby bude využita ta stávající silnice, to je ta jednička 52 pro směr od Mikulova do Brna. Ke stávající hrázi bude přisypán druhého jízdního pásu na straně k horní nádrži toho vodního díla. Čili z důvodu poměrně náročné přípravy toho projekčního řešení je počítáno s dlouhodobějším zachováním provozu toho tahu D52 na stávající jedničce s režimem umožňujícím i nějakou místní dopravu.

V předstihu je řešeno vymístění pro pěší atd., tím nechci zdržovat, s tím, že po vyhodnocení vlastně všech variant byla zvolena varianta přechodu přes vodní hráze pomocí estakády. Ta stávající silnice 1/52 zůstane zachována pro místní dopravu a jako také doprovodná komunikace pro dálnice. Doporučená varianta není v souladu s platným stanoviskem EIA, která variantu samostatné estakády zatím neřešila. Čili dalším krokem bude zpracování technické studie pro potřebu EIA a následně RUR (?). Čili předpokládané zahájení realizace té poslední stavby, což znamená ty vlastně Nové Mlýny, je nejdříve v roce 2024.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji vám, pane ministře za odpověď. Víím, že to nemáte vůbec lehké. Víím, co to je za projekt. Ale já vám přeji, nebo vám budu držet palce, aby to co nejrychlejší dokončení té novodobé vlastně alternativy evropské kupecké stezky sever–jih, se vám podařilo co nejdřív, a že pro to uděláte maximum. Mockrát děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vlastimil Válek s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou. Než vám dám slovo, tak přečtu omluvy. Omlouvám dnes pana ministra vnitra Jana Hamáčka od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pana ministra zahraničních věcí, pana Tomáše Petříčka, z jednání od 17.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Richter se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Tak já si příště vyberu buď pana ministra Havlíčka, nebo pana ministra Vojtěcha, protože ti sem pravidelně chodí,

je to určitě za odměnu. A budu si vybírat pánové už jenom vás. Nicméně o to jednodušší pak může být moje – děkuji za ocenění – o to jednodušší může být moje interpelace.

Jde mně o odměňování pracovníků v sociálních službách. Já nic nekritizuji. Jenom bych se chtěl dozvědět, kde se dá získat přesná informace, jak budou ti pracovníci odměněni, protože ty informace, které se objevovaly v médiích, které se objevují v televizi, jsou různě upraveny a modifikovány, tak jsou nepřesné. Ti zaměstnanci jsou nejenom v zařízeních zřizovaných krajem, ale i jsou v soukromých zařízeních. Jsou různé obavy, že někteří dostanou, někteří nedostanou. Ty informace se mění. A oni byli v určité fázi jejich očekávání. A i když chápu, že to cimrmanovské jaksi navázání fáze zklamání na fázi očekávání je nezbytné, tak v tomto případě bych byl rád, kdyby to nenastalo. A proto naprosto asertivně a opravdu jenom s cílem mít přesné informace prosím paní ministryni, jestli by mohla zveřejnit a poskytnout přesné informace, jak budou ti pracovníci odměňováni. Nejhorší je nejistota a nejhorší je očekávání něčeho, co pak nenastane. A rád bych, aby v tomto případě k tomu nedošlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně. Někdo si tam nechal mobil, předpokládám, ale už odešel, takže... je tam, myslím si, že se tam neztratí.

Dalším v pořadí je pan poslanec Radek Koteň s interpelací na pana ministra vnitra Jana Hamáčka, ale nevidím ho tady, takže jeho interpelace propadá. Pan poslanec Lukáš Černožský bude interpelovat pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožský: Takže děkuji za slovo. Nedávno vydala Česká národní banka prohlášení, ve kterém říká, že zveřejnění informací o příjemcích v programu COVID III nejde o porušení bankovního tajemství, pokud jde o jména příjemců, a že je možné k něčemu takovému přistoupit i u programu COVID I a COVID II. Chtěl bych se tedy zeptat, zdali je možné, aby Ministerstvo průmyslu a obchodu zveřejnilo seznam příjemců, zdali tak hodlá udělat, a pokud ne, tak co mu v tom brání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím pana vicepremiéra. Máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Dobrý den ještě jednou. Vyřešeno. Ministerstvo průmyslu a obchodu zveřejnilo na svých oficiálních webových stránkách seznam příjemců podpory v rámci programu COVID I i COVID II a tento seznam bude průběžně aktualizován.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak to byla rychlá interpelace. Dalším v pořadí je paní poslankyně Dana Balcarová, která není přítomna v sále, aspoň ji

nevidím, takže její interpelace propadá. Dalším v pořadí je pan poslanec Stanislav Blaha s interpelací na pana ministra kultury Lubomíra Zaoralka – taktéž není přítomen v sále. Pan poslanec Jan Lipavský není přítomen v sále. Paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová není přítomna v sále. Pan poslanec Marian Jurečka není, pan poslanec Jan Pošváb také není. Pan poslanec Petr Bendl není přítomen. Paní poslankyně Věra Kovářová není přítomna. Pan poslanec Petr Beitl není přítomen.

Pan poslanec Vlastimil Válek je přítomen a bude interpelovat pana nepřítomného ministra školství Roberta Plagu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Teď si nejsem jistý, jestli COVID se nešíří Poslaneckou sněmovnou anebo jestli je to jaksi reakce na texaský masakr motorovou pilou. Nicméně jsem rád, že jsem se dostal nečekaně na řadu.

Moje interpelace se týká asistence logopeda ve školách a vůbec problematiky spojené s vývojovou dysfázií u dětí. Tento problém se týká dětí od řekněme dvou do sedmi let. Skupina těchto dětí je obrovská. Bohužel neexistuje patientské sdružení, které by prosazovalo zájmy těchto dětí. A já mám řadu konkrétních dotazů, které asi nemá smysl tady číst. Já jsem je zpracoval písemně a přichystám je jako součást asi písemného dotazu, protože když je tady budu číst, tak se bude na ně panu ministrovi těžce odpovídat.

Principiálně se domnívám, že by stálo za zvážení zřízení center komplexní péče o děti s neurovývojovými vadami. A chtěl bych se zeptat, jestli o tom neuvažuje ve spolupráci ministerstev školství a zdravotnictví. Domnívám se, že by měla v této oblasti být stimulace mateřských škol a základních škol, aby tady tu logopedickou přípravu těmto dětem nabízeli, protože tady jde o malé děti, které, když jsou včas léčeny, tak se pak dramaticky zlepšuje jejich schopnost se učit. Čímž, ať jsem tedy pragmatik, se zvyšuje jejich nasazení na trhu práce a zvyšuje se tím pádem výběr daní státu. Ať to máme ekonomicky provázané.

Další se týká speciálních pedagogických center pro vady řeči, které je v Brně na Veslařské, které se velmi liší ve svém posuzování a rozhodování od ostatních center. Na toto centrum byly stížnosti v Jihomoravském kraji na město a ty stížnosti v podstatě nejsou řešeny. Nevím, jestli je to selhání centra, nebo jednotlivce, ale rád bych, aby to bylo vyřešeno.

A konečně přítomnost asistenta v logopedických školách, si myslím, že je něco, co bychom měli podporovat. (Čas.)

Tyto čtyři body já shrnu a předám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně. Dalším v pořadí je pan poslanec Munzar, ten je omluven. Pan poslanec Ondřej Polanský není přítomen. Pan poslanec Jan Farský není přítomen. Pan poslanec Jiří Valenta není přítomen.

A pan Jiří Mihola je přítomen. Takže pan Mihola bude interpelovat pana vicepremiéra Karla Havlíčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Tak ještě jednou hezké odpoledne. Mám dotaz na pana ministra, vicepremiéra Karla Havlíčka. V jakém stadiu je příprava transformace Ředitelství silnic a dálnic na akciovou společnost? A to zejména s ohledem na čerpání jiných finančních zdrojů, které potřebujeme k financování doplnění infrastruktury ČR, výstavbě dálničních a silničních sítí tak, aby jich bylo více a byly kvalitnější. Tento krok je nezbytný s ohledem na pomalost výstavby dálnic, a proto kladu i podotázku. Dokdy je ministerstvo schopno transformaci uskutečnit? Sám považuji takový rozumný termín do dvou let. A jsem zvědav. Očekávám tedy od této transformace i zrychlení přípravy některých dopravních staveb, které dnes trvají i dvacet let, což je podle mě do budoucna nepřijatelné.

Na legislativních změnách, které jistě budou tento proces doprovázet, jsme ochotni jako konstruktivní opozice participovat s cílem zlepšit a zrychlit dopravní dostupnost pro celou naši zemi. Od této změny očekáváme i větší odpovědnost, a to zejména z hlediska profesionality lidí. Pracovníci v nově vzniklé akciové společnosti budou moci být za kvalitní práci i lépe zaplacení, což přispěje k větší profesionalitě. To samozřejmě dnes nejde, protože ŘSD je příspěvkovou organizací. Nakonec jsem z Brna. Očekávám od této transformace, že přispěje k tomu, že se jednou přiblížíme k ideálu pozemní jízdní doby mezi Prahou a Brnem, která by měla být do budoucna ne víc jak jednu hodinu a čtvrt.

Děkuji předem panu ministrovi za odpovědi na tyto mé otázky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A tohle byla poslední dnes položená interpelace. Já poprosím pana vicepremiéra o odpověď.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji. Děkuji za dotaz. Tam je vícero věcí. Nejsem si úplně jistý v tom, že transformace ŘSD úplně zásadním způsobem urychlí spojení mezi Prahou a Brnem. Samozřejmě to je nějaká konsekvence. Tam je třeba – nejde samozřejmě jenom o tu Prahu, Brno, ale o všechny dálnice, silnice a tak dále – dotáhnout legislativně všechny zákony do podoby, jak očekáváme.

Já tady opakovaně dneska řeknu, že považuji za nesmírně důležité, abychom se rozumně shodli a dohodli v příštím týdnu a v těch dalších týdnech na 416, která je prostě zcela zásadní v tomto. A já mám dobrý pocit z toho, že se na hospodářském výboru postupovalo velmi konstruktivně a že skutečně všichni odhodili trošku ty politické šarvátky a dívali se na to věcně, protože tady budujeme zákon, který tady bude pro další generace. Buď ho uděláme dobře a všichni další, kteří tady budou vládnout, tak budou mít jednodušší situaci. Anebo to uděláme špatně a budeme se tady, nebo někdo jiný za pár let, bavit možná úplně stejně.

Ta dobrá zpráva nicméně mezi tou Prahou a Brnem je ta, že do roku 2021 skutečně tu D1 opravíme, zmodernizujeme. To znamená, dneska těch sedm úseků, na kterých se pracuje, 71 kilometrů funguje dobře. A pokud určitě dneska projíždíte třeba po dálnici D1, tak věřím, že snad uznáte to, že se tam opravdu jede, že se tam opravdu pracuje. Že tam je těžká technika, která tam v minulosti nebyla. My to

skutečně kontrolujeme na denní bázi. A zatím musím zaklepat, mám z toho dobrý pocit. A je opravdu velká šance, že do toho roku 2021 dokonce všechno bude hotové. To je k té D1.

Co se týká té transformace, tak ona běží dle toho harmonogramu, který možná jste měl možnost někdy vidět, nebo vám to kolegové říkali. Přičemž z mého pohledu nejdříve posuzujeme vůbec všechny přínosy a nevýhody toho úplně zcela zásadního kroku, to znamená, jestli to půjde do akciovky, nebo třeba do státního podniku z pohledu ekonomiky, fungování kontrolingu a tak dále. Co všechno v tom je.

Že se to má transformovat, na tom se asi všichni shodneme, že ten současný model i s ohledem na tu motivaci těch pracovníků a tak dál není úplně v pořádku s ohledem na to, jak je to významná instituce, pod kterou jdou tady na projekty řádově za 55 miliard korun ročně. S tím souhlas. Nicméně v další fázi posuzujeme přínos fázování té transformace v jednotlivých letech a bude to nepochybně vyžadovat i legislativní úpravu zajištění infrastruktury proti zcizení a tak dále. Ošetřit problematiku příjmů, mýta, dálničních kuponů. Je to opravdu velký projekt a je třeba ho opravdu velmi, velmi dobře promyslet. Protože ať už ta varianta akciové společnosti, nebo státního podniku přináší jak tedy plusy, tak samozřejmě určitá rizika, a nejsou to rizika malá. A tady prostě nebudeme mít vícero střel. Musíme se do toho terče trefit a musí se opravdu velmi, velmi dobře promyslet. Takže souhlasím i s tím, že nechť se to diskutuje napříč politickými stranami, to je dlouhodobá záležitost.

Navíc prostě vytváříme tady službu. A ŘSD v podstatě je jedna z nejvýznamnějších služeb toho státu, která vlastně, kde je to úplně fundamentální koncepční změna. Takže řešíme tam prostě mimo jiné i navýšení o DPH a tak dále. Což jsou celkem důležité věci, které možná v první fázi se zdají jako podružné, ale ve finále je to zcela zásadní pro rozpočet a pro ceny a tak dále.

Čili abych byl ještě trochu konkrétnější, tak nejspíše k 1. lednu 2021 chceme přijít s jasnými transformačními kroky tak, abychom to mohli ukázat. Můžeme to vytvořit, nějaký prostě i výbor parlamentní, který se na tom shodne, a my to budeme chtít prezentovat, jako třeba teď prezentujeme Dukovany. A chceme to s předstihem, než se spustí ta vlastní příprava, ukázat všem parlamentním stranám a říct ano, prostě toto je cesta, která je dělatelná pro všechny. Tak asi s tímhle bychom rovněž přišli s nějakým předstihem a diskutovali bychom to. Takže děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Není zájem. Nebo je zájem o doplňující otázku? Prosim.

Poslanec Jiří Mihola: Já už bych chtěl jenom poděkovat panu vicepremiérovi za odpověď. Přeji hodně úspěchů tady v té věci, která se týká nás všech. A znovu zdůrazňuji, jsme připraveni jako konstruktivní opozice tu transformaci a související záležitosti podporovat. Takže děkuji ještě jednou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Já vám děkuji všem. Konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Já končím dnešní jednací den. Budeme pokračovat zítra v devět hodin ráno bodem 258 – zákoník práce, třetí čtení. Pěkný večer.

(Jednání ukončeno v 17.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
29. května 2020
Přítomno: 185 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují čtvrtý jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás vítám.

Právě jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi oznámili, kdo hlasuje s náhradní identifikační kartou.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Ivan Adamec – pracovní důvody, Dominik Feri do 11 hodin – pracovní důvody, Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Miroslav Grebeníček do 14 hodin – pracovní důvody, Pavel Jelínek – rodinné důvody, Pavel Juříček – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – zdravotní důvody, Marie Pěničková – pracovní důvody, Vít Rakušan – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg do 10.30 – osobní důvody, Julius Špičák do 11 hodin – pracovní důvody, Kateřina Valachová – zdravotní důvody, Lubomír Volný – osobní důvody, Petr Vrána – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z pracovních důvodů, Jan Hamáček do 10 hodin – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody.

Dodatečně ještě dorazila omluva paní poslankyně Lenky Kozlové ze zdravotních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním pevně zařazených bodů 258, sněmovní tisk 689, zákoník práce, třetí čtení; bod 3, sněmovní tisk 875, prominutí sociálního pojištění, zkrácené jednání; bod 2, sněmovní tisk 874, daňové zákony, zkrácené jednání; bod 1, sněmovní tisk 868, kompenzace osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby, také ve zkráceném jednání. Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 252 až 257, sněmovní tisky 502, 553, 572, 589, 622 a 643. Po bloku třetích čtení bychom případně pokračovali projednáváním bodů dle schváleného pořadu schůze.

Já vás všechny poprosím, abyste už zaujali svá místa. Poprosím vás o klid v sále. Ještě jednou prosím, aby ti, co diskutují, diskusi přenesli do předsálí. Nechci jmenovat, hlavně ty stojící, co mluví nahlas!

Pan předseda Faltýnek se hlásí s přednostním právem k pořadu schůze. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké dopoledne, vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl

pevně zařazení následujících bodů. Předem upozorňuji, že se to týká až variabilního týdne.

Jde konkrétně o bod 67, tisk 790, Ministerstvo obrany, novela zákona o Vojenské policii, první čtení, bod 68, tisk 800, Ministerstvo obrany, novela zákona o Vojenském zpravodajství, první čtení, na středu 17. 6. po již pevně zařazeném bodu 382 jako druhý a třetí bod dopoledního jednání. A dále body z bloku Ministerstva životního prostředí, konkrétně bod číslo 39, tisk 676, novela zákona o odpadech, dále bod číslo 40, tisk 677, novela zákona o výrobcích s ukončenou životností, dále bod 41, tisk 678, zákon související s novelou zákona o odpadech a výrobcích s ukončenou životností, a bod číslo 42, tisk 679, novela zákona o obalech. Vše jsou to zákony ve druhém čtení, které navrhuji zařadit na středu 17. 6. jako první body od 14.30 hodin, s tím, že pouze informuji, že na grémiu jsme se dohodli, že hospodářský výbor ve výborovém týdnu projedná tyto zákony.

Dále navrhuji zařadit do pořadu schůze sněmovní tisk 866, což je novela zákona o dani z nabytí nemovitosti, zákon o opatření Senátu, který jsme projednali v úterý, druhé čtení, s předpokladem, že bude projednán ve variabilním týdnu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám prosbu pro pana předsedu Faltýnka vašim prostřednictvím, aby ten návrh stáhl a projednali jsme ho v úterý na grémiu, jinak uděláme grémium teď a budeme zdržovat všechny ostatní. Jedná se o variabilní týden, v úterý máme grémium, můžeme tam v klidu o tom podebatovat. Zařazení mnohých z těch zákonů bych podpořil, některých ne, u některých jsme se už dohodli, ale poprosil bych ho, aby to v této chvíli stáhl, abychom si to v úterý v klidu probrali na grémiu, a pak může přijít grémiový návrh v úterý odpoledne. Tím, že se jedná o variabilní týden, s tím nemáme žádný problém, abychom se na ty body, na kterých se shodneme, poté připravili. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ano, souhlasím s panem předsedou Stanjurou. Stahuji tento návrh. Vyřešíme to v úterý na grémiu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí k pořadu schůze. Nikoho nevidím. Vzhledem k tomu, že nepadl žádný hlasovatelný návrh, budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze.

Otevírám bod

258.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony
/sněmovní tisk 689/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a zpravodaj garančního výboru, což je výbor pro sociální politiku, pan poslanec Roman Sklenák. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 689/4, který vám byl doručen dne 11. května 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 689/5.

Znovu poprosím všechny přítomné, aby se už usadili na svých místech, případně diskusi přenesli do předsálosti.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, máte slovo. (Hluk v sále trvá.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedná se o třetí čtení novely zákoníku práce. Dovolím si jen stručně připomenout vývoj projednávání tohoto návrhu. Aby se neopakovala situace z minulých let a my jsme se společně dobrali k novele zákoníku práce, což je bezesporu jeden z nejdůležitějších zákonů vůbec, tak jsme na podzim minulého roku... (Odminka kvůli hluku v sále. Předsedající zvoní zvoncem.) ... uzavřeli na úrovni předsedů koaličních stran, to znamená pan premiér Babiš, pan první místopředseda vlády Hamáček, předsedů koaličních poslaneckých klubů, pan předseda Faltýnek, pan předseda Chvojka, já jsem se k tomu přidala jako předkladatelka a potom všechny čtyři hlavy takzvané tripartity, pan prezident Hanák za Svaz průmyslu a dopravy, pan předseda Wiesner za Konfederaci zaměstnavatelských svazů, pan předseda Štředula za ČMKOS a pan předseda Dufek za ASO. Všechny tyto osoby se shodly, že budou podporovat při projednávání tohoto návrhu tu verzi, kterou vláda schválila na podzim minulého roku, a že podpoří pouze ty pozměňovací návrhy – byla to písemná dohoda, podepsaná všemi osobami, které jsem vyjmenovala – na kterých bude jednomyslná shoda všech těchto osob. V gentlemanské dohodě, která se uzavřela vůbec poprvé písemně, se všechny tyto osoby zavázaly, že budou ve Sněmovně podpořeny pouze ty pozměňovací návrhy, na kterých je shoda všech zúčastněných.

Novela zákoníku práce se týká následujících záležitostí – a tady budu velmi stručná.

Zavádíme sdílené pracovní místo, inspirovali jsme se v Německu, a chceme podpořit rozvoj částečných úvazků.

Zavázali jsme se zjednodušit doručování písemností, to znamená, pokud zaměstnavatel nepřevzme písemnost od zaměstnance, nově se zavádí tzv. fikce doručení.

Zavádíme spravedlivější výpočet, spravedlivější nárok na dovolenou, která se bude nově, pokud bude předloha schválena, odvozovat od odpracovaných hodin, nikoli od odpracovaných dnů.

Zavádíme zvýšení náhrady pozůstalým, částky budou navázány na průměrnou mzdu a finanční náhrada v případě úmrtí je navržena jako dvacetinásobek průměrné mzdy, což dnes odpovídá zhruba 720 000 korun; u pomníku Ministerstvo práce a sociálních věcí navrhuje 1,5násobek průměrného výdělku.

Zjednodušujeme a reagujeme na směrnici o vysílání zahraničních pracovníků, což je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady v rámci poskytování služeb. Zde se rozšiřuje ochrana pro vyslané zaměstnance z EU do České republiky, pro ty budou platit stejné podmínky jako pro naše zaměstnance.

A dochází také ke snížení administrativní náročnosti, to znamená, že se podstatným způsobem snižuje administrativní zatížení, které je kladené na zaměstnavatele, a to tak, že se ruší povinnost zaměstnavatele vydat zaměstnanci potvrzení o zaměstnání v případě ukončení dohody o provedení práce.

Já mám velkou radost, že se nám daří v tuto chvíli v poměrně rychlé době dostat se do třetího čtení. Myslím si, že to je výborná zpráva, že se nám podařilo shodnout na základních parametrech této novely zákona.

A ještě bych chtěla říci několik posledních věcí. Během projednávání této novely došlo ke shodě sociálních partnerů. Došlo ke shodě sociálních partnerů na pozměňovacím návrhu pana poslance Kaňkovského, který se týká horníků. Zde tripartita vyslovila souhlas s tímto pozměňovacím návrhem, to znamená, k tomuto návrhu, k této technické změně vydám souhlasné stanovisko. V posledních týdnech jsme také diskutovali pozměňovací návrh pana poslance Farského, který vlastně pomáhá podporovat mládež. Já bych zde chtěla podotknout, že věcně a lidsky tento pozměňovací návrh podporuji. Myslím si, že musíme podporovat sportovní aktivity mládeže. Na druhou stranu je potřeba říci, že zejména zástupci zaměstnavatelů s tímto návrhem nesouhlasí, a proto k tomuto stanovisku vydám nesouhlasné stanovisko, protože by to bylo porušení písemné dohody na úrovni předsedů koaličních stran, předsedů koaličních poslaneckých klubů a pak také všech těch čtyř představitelů sociálního dialogu.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu a do ní je jako první přihlášen s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, vážení členové vlády, s tím vládním návrhem s jednou výjimkou, kde budeme kritizovat spíše administrativní náročnost, nemá klub občanských demokratů problém. To chci říci jako první, a podrobně o tom nástroji, který nevidíme jako úplně šťastný, a to je ta byrokracie u sdíleného pracovního místa, promluví můj kolega pan

poslanec Bauer. Ale není to důvod pro to, abychom ten návrh zákona nepodporovali. To chci říct jako za první.

Za druhé, paní ministryně tady deklarovala (nesrozumitelné) nějakou písemnou dohodu, ale ta se netýká opozičních stran, takže logicky opoziční strany přicházejí se svými pozměňovacími návrhy. Nicméně my jsme o tom věděli, nebo tušili, a dlouho jsme to respektovali. Myslím si, že když se podíváte třeba na datum, kdy se vkládaly pozměňovací návrhy, které předkládali občanští demokraté, tak je to v zásadě reakce na situaci v České republice od 1. března a na to, co bude následovat. Nevím, kdo z vás si myslí, že v příštích týdnech a měsících budou zaměstnavatelé v nějakém velkém měřítku vytvářet nová pracovní místa. Myslím, že skvělým úspěchem by bylo, kdyby zaniklo co nejméně pracovních míst. A naším cílem by mělo být, aby ti, kteří chtějí pracovat, měli šanci, aby nemuseli automaticky spadnout na úřad práce nebo do sociální sítě.

A my přicházíme, nebo já přicházím jménem našeho klubu s jedním pozměňovacím návrhem, který by tomu mohl pomoci, a týká se lidí, kteří neseženou nebo nemohou z různých životních situací sehnat práci na hlavní pracovní poměr. Jsou to dohody o provedení práce. Pro ty, kteří se v tom úplně neorientují, to plně respektuji: Dneska tam jsou vlastně dva limity, které jsou zajímavé – že celkový rozsah práce může být 300 hodin ročně, když to vydělíme počtem týdnů, tak je to šest hodin týdně. A na druhé straně pokud ta odměna je menší než 10 000 měsíčně, což je 120 000 ročně, když by to bylo těch šest hodin týdně každý týden, což klidně může být, tak do těch 10 000 neplatí zaměstnavatel sociální a zdravotní (nesrozumitelné), což je mimo jiné ekonomický stimul pro ty zaměstnavatele, aby takový typ pracovního poměru, resp. smluvního vztahu podpořili a umožnili. Velmi často na dohody o provedení práce pracují maminky, které jsou na rodičovské dovolené, naši senioři, studenti a podobně.

Já v této chvíli přicházím s jednoduchým pozměňovacím návrhem, který o 50 % zvedl rozsah hodin, ne tu částku. To znamená, nemělo by to žádné dopady, pokud by to bylo přijato, na příjem sociálního systému či zdravotního systému. Zejména v regionech, jako je třeba Moravskoslezský, tak pokud máte 300 hodin a máte maximálně 120 000, což je ta motivace pro ty zaměstnavatele, tak je to 400 korun na hodinu. Takže velmi často se stává, že je vyčerpán ne ten limit finanční, ale je vyčerpán počet hodin. A my si myslíme, že v příštích týdnech a měsících by měla být šance, aby ti lidé mohli chodit více hodin, pokud (nesrozumitelné) jim to umožní. Takže máme jednoduchý pozměňovací návrh, který vlastně slova "300 hodin" nahrazuje slovy "450 hodin". Je to šance pro ty, kteří samozřejmě nepracují za 400 korun na hodinu, určitě takové výjimky jsou, ale říkám, v Moravskoslezském regionu, kdybyste si to pak přepočítali na normální pracovní poměr, tak to odpovídá hrubé mzdě při 160 hodinách asi 64 000 hrubého, a velmi obvyklé jsou ty hodinové sazby 120, 150, 170 korun, abychom jim dali šanci, aby těch dalších 150 hodin, pokud je zaměstnavatel umí využít, aby si je mohli vydělat. Úmyslně jsme nezvyšovali tu částku, aby nebyl dopad do příjmů sociálního a zdravotního systému.

Já věřím, že to není politický návrh, že to není pravo-levý střet, jako že zákoník práce je kolbiště pro pravo-levý střet, a vláda v tomto případě a i paní ministryně, to

musím pochválit, se držela poměrně zkrátka, takže ten – já to myslím v dobrém – návrh nevyvolává pravo-levý střet, ten vládní návrh zákona. A když jste, paní ministryně, mluvila o tom návrhu zákona v minulém volebním období, tak tam byly body, které vyvolávaly velký politický střet, a možná i proto ten zákon vlastně nebyl ne doprojeden, nebyl schválen, protože se velmi těžko hledala většina pro ten návrh v minulém volebním období.

Já bych chtěl poprosit ctěné kolegyně a ctěné kolegy, aby se nedívali na to, že to předkládají občanští demokraté, aby zkusili zvážit, že je to šance pro ty, kteří – např. ty maminky na rodičovské nebo studenti – ani nemohou mít hlavní pracovní poměr z mnoha důvodů, dát jim šanci, aby ještě 150 hodin ročně mohli odpracovat a vydělat si peníze. Oni je pak zpátky do té ekonomiky přinesou. Děkuji za případnou podporu toho pozměňovacího návrhu. Je uveden v tom tisku 689/4 pod písmenem B.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V rozpravě je dále písemně přihlášen pan poslanec Grospič, poté pan poslanec Bauer.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, já navážu na své vystoupení při prvním čtení tohoto zákona i druhém čtení, které se vlastně týkalo celkové polemiky s filozofií tohoto zákona. Rozumím tomu, že zde došlo k nějaké gentlemanské dohodě, byť náš právní pojem, právní řád nezná pojem gentlemanská. Měl jsem možnost si ji číst, seznámit se s ní.

Rozumím s tím, že některé odborové svazy – zejména ČMKOS je přikloněno k určitým variantám, které jsou dnes tady předkládány. Ale mám trochu obavy, že ta předkládaná novela, byť se tváří, že je vlastně pouze transpoziční směrnici Rady Evropského parlamentu, ta trošičku v tomto smyslu není upřímná, protože se nezabývá jenom touto transpozicí, jak původně bylo avizováno ze strany předkladatelů, ale skrývá v sobě řadu zásadních problémů, které z mého pohledu mohou přinést řadu problémů, a nemusí ani některé odborové svazy či ČMKOS třeba v této souvislosti mít ten úplně správný odhad.

Zejména v dnešní situaci, kdy už se objevuje u některých segmentů národního hospodářství krize, zejména automobilový průmysl už je tím zcela evidentně postižený, si myslím, že rozvolňování pracovního práva a způsobu preference kratších pracovních úvazků, i v dobrém to tady říkám, nijak ve zlém k těm pozměňovacím návrhům, prostřednictvím vás, pane předsedající, třeba pana kolegy Stanjury, rozumím tomu, ale myslím si, že to nemusí být řešení a může se to vymknout tomu úmyslu celé té novely, tak jak je předkládána.

Chtěl bych říci, že i dnešní zákoník práce v tom platném znění, tak jak ho známe, vychází vstříc například v zaměstnání řadě matkám s dětmi nebo osobám, které se starají o jinou, třetí osobu, nemohou vykonávat práci na plný úvazek nebo potřebují úpravu pracovní doby. A nemyslím si, že například ono sdílené pracovní místo, s kterým máme velký problém jako KSČM, zvláště v té podobě, jak je navržen,

předložen OVZ (?), přinese odlehčení právě administrativní zátěže pro zaměstnavatele či ulehčení stabilizace pracovního trhu.

Tady se hovořilo o některých pozměňovacích návrzích. Já si nemyslím třeba, že je rozumné, aby zaměstnavatel mohl nařídit u sdíleného pracovního místa, tak jak je navrhováno v jednom pozměňovacím návrhu, myslím pana kolegy Bauera, aby mohl nařídit při sdíleném pracovním místě, pokud se s ním nedohodl, zastupování nepřítomného zaměstnance. Pak totiž už nejde o sdílené pracovní místo a už to trochu postrácí logiku a smysl asi i předkladatelů tohoto zákona. Takže s tím my máme poměrně problém. A myslím si, že může být docela i zásadní v tom, které pozměňovací návrhy budou podpořeny či nebudou podpořeny. (V sále je velmi hlučno.)

Nemáme problém jako klub KSČM podpořit například poslanecký návrh pana kolegy Víta Kaňkovského či poslanecký návrh pana kolegy Jana Farského, které jdou v duchu toho, co prosazuje i KSČM. A to si myslím, že může být tedy směrodatné z naší strany. Ale na druhou stranu to nevyklučuje tu problematiku, o které jsem tady hovořil.

Co vidíme také jako velice složité, oblast naprosté změny přepočtu kalendářní dovolené. Nejde ani tak o to, že jsme jako KSČM navrhovali, místo čtyřtýdenní aby byla pětitýdenní kalendářní dovolená v samostatném zákoně. A neměli jsme ambice vstupovat pozměňovacím návrhem k tomuto zákonu, protože jsme brali za to, že by měl ten přepočet být celkově upraven, byť se tak nestalo ze strany MPSV. S tím, že bych tady chtěl říci, že návrh, který je předkládán v Poslanecké sněmovně, vychází z toho, že dosavadní úprava bude dvaapadesátitýdenní. Ale je také na zamyšlení, že sám tento návrh počítá s diferenciací přepočtu kalendářní dovolené na určitý počet pracovního úvazku. A já dám příklad.

Ono to je citováno i v důvodové zprávě, kde se třeba hovoří, že zaměstnanec, který pracuje po 30. 6. po stanovenou týdenní pracovní dobu 40 hodin a od 1. 7. sjednanou kratší týdenní pracovní dobu 30 hodin za kalendářní rok, odpracuje celkem 52 celých násobků týdenní pracovní doby, z toho 26 týdnů po 40 hodinách a 26 týdnů po 30 hodinách, dovolená u zaměstnavatele činí pět týdnů a postupujeme podle § 213 níže, se stanoví délka jeho dovolené za kalendářní rok 2021 následovně. A teď tam jsou uvedeny násobky za prvé i druhé pololetí a za celý rok na 175 hodin. Ale vlastně když potom půjdeme na tyto přepočty, tak zjistíme, že se nepřihlíží u plného pracovního úvazku například k šesti hodinám nad celé násobky této kratší týdenní doby. A takto bych mohl postupovat. Čili dochází vlastně k okradení zaměstnance o určitý počet pracovních hodin, na které by měl z hlediska kalendářní dovolené nárok, pokud bychom tedy to brali jako směrodatné a nezaokrouhlovali to tím číslem nahoru. Tak to je uvedeno i v důvodové zprávě, je to tam rozebráno. A myslím si, že je zřejmé, že to je určitý nesoulad, který asi není správný, který by měl být vyřešený.

Já tedy chci říci na závěr, že rozumím té dohodě, která byla uzavřena. My se na to díváme ale velice obezřetně. Budeme své stanovisko formulovat i podle toho, které pozměňovací návrhy projdou a které ne. Řekl jsem ty dva, se kterými nemáme

problém, na které se díváme velice vstřícně. Ale máme velký problém jako KSČM i po projednání s některými odborovými svazy, které třeba nejsou sdruženy v ČMKOS, s tím, aby se přistoupilo k tomu přepočtu kalendářní dovolené, a i s tím, co je načteno v některých pozměňovacích návrzích. To ovlivní i hlasování KSČM a přístup k novele jako takové, protože si myslíme, že prostě – a vracím se k tomu, čím jsem začínal – že předkladatel, když slíbil v takzvané gentlemanské dohodě, že půjde na transpozici, tak měl možná opustit onu ambici alespoň přepočtu kalendářní dovolené anebo ho ponechat rozdělený na dva segmenty, to znamená stávající úpravu. A pokud by zaměstnavatel využil sdílené pracovní místo, uplatnil to ve své firmě, tak jemu umožnit, aby tu kalendářní dovolenou tedy pak v tomto případě od přepočtu na jednotlivé odpracované hodiny.

Takže tolik asi za klub KSČM a za náš pohled na předkládanou novelu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Bauer.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážená kolegyně, kolegové, já jsem svůj pohled na předloženou novelu zákoníku práce již sdělil v rámci prvního čtení. Přesto mi dovoluňte několik poznámek.

Především bych chtěl stručně připomenout záměr tří pozměňovacích návrhů, které jsem předložil za poslanecký klub ODS, a samozřejmě o nich budete následně společně s dalšími hlasovat. Přestože jde v zásadě o drobné změny, tak jsem je záměrně předložil samostatně, ale aby mohly být také samostatně hlasovány. A věřím pevně, že mohou najít vaši podporu.

Nejprve obecně. Pro mě je tato novela určitě tím lepším, vážená paní ministryně, co vzešlo z MPSV. A cením si i to, že jde o výsledek debaty a jistý kompromis, se kterým nemají problém zástupci ani zaměstnanců, ani zaměstnavatelů. Já bych se chtěl především zastavit zejména u konceptu sdíleného pracovního místa. Určitě platí, že s jeho zavedením do praxe zcela jistě souhlasí úplně všichni. Nicméně platí, že dobrý záměr pouze nestačí. Zásadní je praxe a otázka, zda zaměstnavatelé skutečně budou tato pracovní místa v praxi vytvářet. Respektive zda budou vytvářet tato pracovní místa, aniž by k tomu byli třeba uměle motivováni nějakými dotačními evropskými programy.

Návrh na zakotvení sdíleného pracovního místa se navíc snaží do stávající právní úpravy podle mého názoru zakotvit něco, co je na základě smluvní volnosti stran možné prakticky již v této době. Pracovní právo je právo soukromé, které při dodržení základních zásad a povinností ustanovení zákoníku práce umožňuje oběma smluvním stranám nastavit individuální pravidla výkonu práce. Pokud tedy nyní předkladatel, což je Ministerstvo práce a sociálních věcí, navrhuje stanovit pravidla pro sdílení pracovního místa přímo v zákoníku práce, měli bychom skutečně detailně zvážit, jak se takovou úpravou změní a nastaví praxe stávající, a zda nová norma, tato úprava, něco změní a jak vlastně bude v reálném životě fungovat. Právě ve světle

těchto argumentů a podnětů takřkajíc z terénu navrhuji právě tři pozměňovací návrhy, které tady teď v krátkosti představím.

První pozměňovací návrh je v systému uveden pod číslem 5147, týká se pracovní doby. Předložený vládní návrh stanoví, že souhrn pracovních dob zaměstnanců nesmí překročit stanovenou týdenní pracovní dobu. V případě, že by toto omezení navrhovaný § 317 neobsahoval, mohlo by sdílené místo být pro zaměstnavatele lákavější, protože by díky němu mohli řešit daleko větší množství případů. Například z praxe, fungování recepce od 7 hodin do 20 hodin, které nelze řešit jedním pracovním místem, ale šlo by elegantně řešit sdíleným místem se dvěma nebo třemi zaměstnanci. Toto je skutečný příklad z praxe.

Ministerstvo práce a sociálních věcí namítá, že pokud by byl zvolen vyšší limit, než činí stanovená týdenní pracovní doba, byl by tím popřen záměr předkladatele umožnit na pracovním místě s plnou pracovní dobou její rozdělení mezi více zaměstnanců s kratší pracovní dobou, a že sdílené pracovní místo není určeno k časovému pokrytí určitého provozu nebo činnosti zaměstnavatele od nějakého času do nějakého času. Uprímně řečeno, nevidím tady rozpor s podaným pozměňovacím návrhem. Jen se zdá, že Ministerstvo práce a sociálních věcí pracuje pouze s modelem polovičního pracovního úvazku. Pokud ale některá firma například potřebuje pokrýt místo, na kterém se střídají zaměstnanci s pracovním úvazkem například pět hodin denně, tak již předkladatelem navržený model v praxi nebude v žádném případě fungovat.

Druhý pozměňovací návrh je v systému zapsán pod číslem 5148. Týká se zástupu. Už o něm hovořil i kolega Grospič, jestli jsem správně poslouchal. Vládní předloha navrhuje povinný souhlas ke každému konkrétnímu zástupu zaměstnance. V praxi ale zaměstnavatelé musí často řešit řadu problémů s dlouhodobější absencí zaměstnanců, například z důvodu nemoci, kde musejí hledat v praxi náhradu. Uvítali by proto, kdyby měli možnost zástup nařídit, ale pozor, případně si sjednat nějaká pravidla. Ministerstvo práce a sociálních věcí argumentuje tím, že sdílené pracovní místo je institutem soukromého práva na základě dohody dvou stran a že povinnost zastoupit zaměstnance je zásah do soukromého života. Proto má mít právo si vymínit podmínky a rozsah zastupování, tedy je vázán pouze na určité dny či denní dobu. Zákonodárce údajně, podle názoru Ministerstva práce a sociálních věcí, by neměl vrchnostenským způsobem určovat, že zaměstnanec je povinen zastoupit jiného zaměstnance.

I tady se ale principiálně argumentace Ministerstva práce a sociálních věcí podle mého názoru nerozchází s navrženým pozměňovacím návrhem. Pravidla zastupování mají být individuálně řešena dohodou, to je základ, jak vyplývá z paragrafového znění pozměňovacího návrhu. Pouze při neexistenci dohody, což se v praxi může stát, je zaměstnavatel z důvodu zachování plynulosti provozu své činnosti oprávněn jednostranně zástup nařídit. Ministerstvo práce a sociálních věcí bezdůvodně předpokládá, že zástup by dělali jiní zaměstnanci nad rámec své pracovní doby a zřejmě i v rozporu se sjednaným druhem práce. Jsem si samozřejmě vědom konkrétních ustanovení zákoníku práce, která se ale jen tak nedají obejít.

Poslední pozměňovací návrh, který je v systému zanesen pod číslem 5149, se týká výpovědní lhůty. Myslím, že je také sice drobnou, ale významnou pomocí v rámci pracovněprávních vztahů. Tento třetí pozměňovací návrh prodlužuje výpovědní lhůtu, kterou vládní návrh stanovuje na pouhých 15 dnů. Pro zaměstnavatele, to znamená pro firmy, je to naprosto nepřiměřeně krátká doba, protože budou muset zaměstnancům ihned rozvrhnout pracovní dobu po uplynutí výpovědní doby. Neumím si představit, jak během dvou týdnů budou tuto nastalou situaci zaměstnavatelé, respektive firmy řešit. Proto navrhuji, myslím si, rozumné a přiměřené prodloužení výpovědní doby z těch 15 dnů, které tam má Ministerstvo práce a sociálních věcí, na jeden měsíc, u pracovní smlouvy jsou to měsíce dva, přičemž výpovědní doba začíná běžet nikoliv doručením, ale až prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po doručení.

Neberu v tomto případě argument Ministerstva práce a sociálních věcí, podle kterého je v zájmu flexibility nutné zaměstnanci umožnit odejít z práce rychle, pokud mu práce nevyhovuje. Je to samozřejmě jednostranný pohled ze strany zaměstnance. Tady totiž vidím opravdu velkou nerovnováhu mezi postavením zaměstnance a zaměstnavatele. Ministerstvo práce a sociálních věcí se soustředí pouze na hledisko zaměstnance a zcela bagatelizuje provozní obtíže, které mohou vzniknout firmám a zaměstnavatelům. Zákoník práce pracuje s obecnou dvouměsíční výpovědní lhůtou, já navrhuji lhůtu poloviční. Pokud by byl návrh přijat, umožní jak zaměstnanci, tak zaměstnavateli nastavit nový režim organizace práce bez nepřiměřených zásahů do provozu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, to jsou tři mé drobné pozměňovací návrhy k tomuto vládnímu návrhu zákona. Byl bych velice rád, kdyby našly vaši podporu napříč politickým spektrem. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu několik omluv. Omlouvá se paní ministryně Marie Benešová do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poslanec Rakušan ruší svoji omluvu, je již přítomen. Poslanec Jiří Kobza se omlouvá mezi 10.00 a 12.30 z pracovních důvodů z dnešního jednání, pan ministr obrany Lubomír Metnar se omlouvá od 9.30 hodin do konce jednacího dne z naléhavých pracovních důvodů, pan ministr vnitra Jan Hamáček se omlouvá od 10 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, poslanec Václav Klaus se omlouvá od 10.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A tady znovu omluva poslance Kobzy od 10.00 do 12.30 hodin, máme to dvakrát.

Další do rozpravy je přihlášen poslanec Hnilička.

Poslanec Milan Hnilička: Dobré dopoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, dovoluji mi, abych i já přednesl pár slov k pozměňovacímu návrhu, k vládnímu návrhu zákona navrhuujícímu pět dní pracovního volna na akce s dětmi a mládeží. Rád bych zde nejenom svým jménem, ale jménem Národní sportovní agentury, ale zejména celého českého sportovního prostředí vyjádřil podporu tomuto pozměňovacímu návrhu, který narovná podmínky dobrovolníků při účastech na

sportovních soustředěních s podmínkami na táborech a který umožní náhradu mzdy při účasti dobrovolníka na sportovním soustředění. (V sále je trvalý hluk.)

Ač to v médiích, kde dominují profesionální sportovní soutěže, není vidět, český sport stojí na práci dobrovolníků. Jsou to tisíce a tisíce lidí po celé zemi, kteří trénují děti bez nároku na odměnu, kteří zdarma pomáhají udržovat sportovní hřiště svého oddílu, kteří se zapojují do administrativy a fungování celého místního klubu. Národní sportovní agentura vznikla zejména kvůli narovnání financování všech pater té pomyslné sportovní pyramidy, a tento pozměňovací návrh zasahuje především do těch nejnižších pater pyramidy – děti, trenéři, malé sportovní kluby. Za poslední dva roky jsem ať už jako vládní zmocněnec pro sport, nebo jako předseda Národní sportovní agentury navštívil stovky malých sportovních klubů po celé České republice. Dětské kategorie zde v drtivé většině trénují srdcaři, kteří dětem věnují po práci svůj volný čas a nezřídka i většinu víkendů kvůli účastem na utkáních, závodech anebo turnajích. Problémem jsou pak zmíněná dětská sportovní soustředění, poněvadž v současné praxi si musí brát trenéři dovolenou, aby se mohli soustředění zúčastnit, což jim výrazně komplikuje situaci. Často se tudíž stává, že trenér družstva nemůže z různých důvodů využít účast na soustředění kvůli dovolené a tým musí vést někdo jiný.

Tento pozměňovací návrh, který navíc umožní jeden týden placeného volna při účasti dobrovolníka na soustředění, dle mého názoru výrazným způsobem pomůže zejména menším dětským sportovním klubům v jejich fungování a celkově bude mít pozitivní dopad na rozvoj českého mládežnického sportu. Podpora dětí, trenérů a malých sportovních klubů jsou hlavní priority Národní sportovní agentury a tento pozměňovací návrh tyto priority výrazně podpoří. Proto bych rád poděkoval jeho předkladatelům a vás, kolegové, všechny prosím o jeho schválení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Já bych na úvod chtěl sdělit stanovisko poslaneckého klubu KDU-ČSL k předložené novele zákoníku práce. Poslanecký klub KDU-ČSL tuto novelu podpoří. Vnímáme ji jednak jako transpoziční novelu a jednak vidíme i snahu zlepšit propojení pracovního a soukromého života. Musím říci, že s expertní skupinou KDU-ČSL jsme diskutovali některé parametry toho tzv. sdíleného místa a musím říci, že sdílím některé obavy kolegů, které tady dnes již zazněly, nicméně přes tyto drobnější výhrady jsme pro to, aby tento institut byl zakotven v zákoně a zákon jako celek podpoříme.

Dále bych se rád ještě vyjádřil k již zde avizovanému pozměňovacímu návrhu, který je v hlasovací proceduře pod písmenem D, který jsme dlouhodobě připravovali a jednali o něm zejména s kolegou poslancem Josefem Hájkem, ale i s dalšími kolegy,

kolegou Patrikem Nacherem, s kolegou Černoorským a dalšími. Já už jsem ho zde představoval ve druhém čtení, nicméně ho ještě krátce připomenu.

Vy víte, že jsme tady opakovaně diskutovali už v minulém volebním období, ale i na začátku tohoto volebního období o problému takzvaných rentistů. Ono to někdy je takové zavádějící. Někdo si myslí, že rentista je rentiér, ale není tomu tak. Rentista je skutečně člověk, který prošel buď pracovním úrazem, anebo má přiznanou chorobu z povolání. To znamená, je to člověk, který byl ve svém životě osudem, nebo jak to nazveme, poměrně závažně postižen, v naprosté většině nikoliv vlastní vinou. Během jeho povolání se mu zhoršil zdravotní stav a toto je pro něj velmi závažná situace a stát mu nahrazuje prostřednictvím pojišťoven ztrátu na výdělku tou takzvanou rentou. Výpočet té renty je velmi složitý a i právně je složitý a i ten model je podle našeho názoru diskriminační. A já jenom připomenu, o co vlastně jde.

My chceme v tomto poslaneckém návrhu zrušit institut takzvaného stop výdělku. Když se vypočítává náhrada za ztrátu na výdělku, tak se tomu člověku, který si před úrazem, před pracovním úrazem, anebo před uznáním choroby z povolání vydělával nějakou částku, tak se mu odečítá částka, kterou je schopen si se zbytkovou pracovní schopností vydělat po skončení pracovní neschopnosti. A tady je právě ten problém, protože řada těch lidí si těsně po skončení pracovní neschopnosti vydělá částku například 18 tisíc korun, ale v průběhu dalších let z různých důvodů, z restrukturalizace podniků anebo z toho, že nestačí na tu práci, kterou dělal dřív, najde zaměstnání, které je hůře honorované. Místo těch 18 tisíc si vydělá třeba 13 tisíc nebo 14 tisíc, ale bohužel v tom modelu výpočtu se mu stále odečítá těch 18 tisíc. Tím pádem on má sníženou tu výplatu náhrady o ty 4 tisíce, kdybychom brali ten příklad 18 a 14.

To si myslíme, že je velmi demotivující, protože ti lidé chtějí pracovat. V naprosté většině případů chtějí pracovat, ale pokud je stát obírá o například 4 tisíce korun, tak si pak rozmýšlejí: Mám zůstat na úřadu práce? Anebo mám jít pracovat načerno? A já si myslím, že do těchto situací bychom neměli naše spoluobčany hnát, protože, jak už jsem řekl, oni už byli postiženi tím pracovním úrazem, anebo ta jejich práce, náročná práce v chemickém, stavebním průmyslu a podobně, jim způsobila chorobu z povolání.

Proto jsme přistoupili po velmi složitých jednáních se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva průmyslu a obchodu, ale také po opakovaných schůzkách s horníky a s dalšími profesemi právě k návrhu zrušení toho takzvaného stop výdělku. Těch poměrně tragických případů lidí, kteří byli deklarováni tím pracovním úrazem, ale postupnou svou vůlí se dokázali vrátit do zaměstnání, a pak je znovu deklasovalo to, že zjistili, že se jim to vlastně nevyplatí, těch případů bychom tady mohli zmiňovat s kolegou Josefem Hájkem, myslím si, desítky. Jenom horníků, kterých se to týká, jsou 4 tisíce, ale celkově lidí, kteří pobírají tu takzvanou rentu, tedy náhradu za ztrátu na výdělku, je v České republice 15 tisíc. Možná si řeknete, že to je nevelká skupina, ale jsou to lidé, kteří skutečně byli osudem poměrně stíháni, kteří v naprosté většině případů chtějí pracovat, a myslím si, že naším úkolem je jim to umožnit. Aby mohli pracovat, aby to pro ně bylo motivační a aby se necítili diskriminováni či šikanováni tím současným způsobem výpočtu.

Proto si vás, milé kolegyně a kolegové, dovoluji požádat o podporu toho našeho společného pozměňovacího návrhu, který jsme předkládali s kolegou Hájkem, a pevně věřím, že budete tomuto nakloněni. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvá se... tuto omluvu jsem četl. Další, paní poslankyně Gajdůšková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, návrhu zákoníku práce, který máme schválit, představila paní ministryně. Já ale považuji za nutné ve vztahu k zákoníku práce a předtím, než budeme o něm hlasovat, podtrhnout dvě věci. Ta jedna je oblast, úloha pracovního práva jako takového a druhá je význam sociální dohody.

To, jak je zákoník práce, tedy pracovní právo nebo jeho absence, důležitý, se mnozí v posledních měsících přesvědčili na vlastní kůži. My ostatní zprostředkovaně, když jsme museli řešit a stále řešíme mnohdy existenční problémy pro ty, kteří zůstali mimo ochranu zákoníku práce. Jistě všichni víte, že mluvím o těch takzvaných dohodářích. Někteří z nich přijali tento styl, systém, tuto formu zaměstnávání, protože prostě nechtěli být svazováni klasickým pracovním poměrem, ale také všichni víme, že někteří prostě neměli na vybranou.

Poučení z toho pro nás by mělo být, že pracovní právo musí být moderní a dostatečně pružné, tak aby vyhovovalo zaměstnancům, ale i zaměstnavatelům, aby bylo zvládnutelné i z pohledu státní správy. Zákoník práce tedy musí nastavit spravedlivé uspořádání a vyrovnané vztahy mezi zaměstnanci a jejich zaměstnavateli. Připomínám, že to se týká přes 5 milionů lidí v této zemi. Pro nás sociální demokraty je zásadní požadavek, aby v zákoníku práce měli zakotveno zastání zaměstnanci, byly v něm také ale kompetence odborů v roli ochrany zájmů zaměstnanců na konkrétních pracovištích a při vyjednávání o výši mezd. Pro zaměstnavatele ale musí být zákoník práce dostatečně pružný, tak aby se nebáli lidi zaměstnávat a nesnažili se zákoník práce obcházet ať už těmi dohodami, nebo švarcsystémem.

Ten druhý bod se týká sociální dohody sociálních partnerů. To je zásadní pro oblast pracovního práva. Tripartita, tedy zaměstnavatelé, odbory a vlády, se musí dohodnout, chtějí-li udržet v zemi sociální smír. Sociální smír je vládnutí na základě dohody sociálních partnerů, je princip, na kterém sociální demokracie vždycky stavěla své vládnutí a který, jak už jsme si dvakrát v historii, novodobé historii České republiky osvědčili, vedl vždycky k návratu země k prosperitě. Ať už to bylo po té, v uvozovkách, spálené zemi po Klausově vládě, nebo po krizi po vládách premiérů Topolánka a Nečase. Prostě sociální dohoda, sociální smír, dohoda mezi zaměstnavateli i zástupci zaměstnanců a na té třetí straně ministerstev, vlády, to prostě funguje. A to je vidět i nyní. Říkám to proto, že zde máme vládní návrh zákoníku práce, který byl v tripartitě dojednán.

A pak zde máme několik pozměňovacích návrhů mimo tuto dohodu. Zvláště pozměňovací návrh, jehož základním předkladatelem je pan kolega Farský, který podporuje dobrovolnickou činnost, který chce přinést týden volna navíc na práci

s dětmi pro jejich vedoucí, bych opravdu velmi a velmi ráda podpořila. Dobrovolnictví podporuji dlouhodobě, protože to je deviza, kterou máme. Uvádí se, že dobrovolnická práce přináší několik miliard nám všem. A ti lidé si skutečně zaslouží, aby měli podmínky pro to, aby tuto svou dobrovolnickou činnost mohli vykonávat. O práci s dětmi není potřeba mluvit, to je oblast, která je velmi zasloužilá. Tento návrh podpořila i naše paní poslankyně, má vzácná kolegyně paní Valachová. Tento pozměňovací návrh ale nebyl tripartitně dojednan. Já jsem se snažila opravdu spojit s představiteli zaměstnavatelů, ale ani neformálně, ani mezi čtyřma očima mně nedali souhlas k tomu, abychom tento návrh podpořili. Nepodařilo se mi získat jejich souhlas. Ale dohody se mají ctít. Důvěra mezi sociálními partnery je zásadní podmínkou udržení sociálního smíru. Apeluji proto na vás všechny, abychom i my ctíli dohodu paní ministryně, a tedy vlády se zaměstnavateli a odbory, že tato předloha zákoníku práce se nebude měnit nad rámec v tripartitě dojednaný.

Chci k tomu ještě poznámku. Návrh pana poslance Farského měl nabyt účinnosti v roce 2021. Je tedy dostatek času tento návrh zvednout a zkusit schválit jinou procedurou, buď při jiné předloze, nebo dát jako poslanecký návrh. A já mám slib paní ministryně i sociálních partnerů, že pokud to takto proběhne, pokud nebude tento pozměňovací návrh nyní schválen, že budeme společně usilovat o to, abychom podmínky pro práci dobrovolníků, pro práci vedoucích při práci s dětmi a mládeží, ať už jsou to dětské a mládežnické organizace, nebo ve sportu, vytvořili co nejlépe v podobě víceméně, jak to navrhuje nyní pan poslanec Farský. Jsem přesvědčena o tom, že ti lidé si to zaslouží. Zaslouží si to i jejich rodiče, zaslouží si to společnost. Věřím, že ani pan poslanec Farský nevzdá svoji iniciativu prostřednictvím pana předsedajícího, kdyby jeho pozměňovací návrh nyní neprošel. A já znovu říkám, velmi ráda v tom pomohu. Nyní ale ctím dohodu sociálních partnerů jako princip nutný pro sociální soudržnost, tedy prosperitu v naší zemi. A děkuji za pochopení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedající. Já jsem si dovilil zareagovat na předřečníci paní poslankyni Gajdůškovou, která tady komentovala otázku pozměňujícího návrhu pro podporu osob pracujících s mládeží.

Myslím si, že zákonodárce má rozhodovat podle svého nejlepšího svědomí a vědomí, a nemyslím si, že otázka přijetí takového pozměňujícího návrhu má být podmíněna nějakým souhlasem ze strany zaměstnavatelů, ať už na bázi mezi čtyřma očima apod. Protože potom nerozumím tomu, když se řekne: teď to tady řešit nebudeme, ale kdyby to přišlo jinou cestou o pár měsíců později jako separátní návrh, tak tam už bychom tu podporu viděli.

Já si myslím, že pokud se na to podíváme optikou, že dnes je velký problém, abychom dokázali mít lidi, kteří jsou ochotni v rámci svého volného času pracovat s mládeží, investovat do nich volný čas v rámci mnoha organizací – a já jsem víc jak deset let dělal s mládeží, dělal jsem hlavního vedoucího dětských letních táborů, vím,

co to stojí času, energie. A to, co ten pozměňující návrh navrhuje, to je spíše řekněme určitá symbolika, to není vyřešení toho, kolik času ti lidé, kteří to dělají opravdu jako poslání, tomu věnují. A já si úplně neumím představit, že by zaměstnavatelé na jakýkoli návrh v jakékoli jiné době řekli "ano, toto my vítáme, toto tam dejte", protože je to věc, která určitým způsobem komplikuje tomu zaměstnavateli život. Ale my to máme přece posuzovat optikou nějakého vyššího obecného zájmu, jako společnost chceme umět ocenit lidi, kteří s mládeží pracují. Takže byl bych velmi rád, abychom na to nahlíželi touto optikou, nikoliv optikou, jestli nám zákonodárcům v uvozovkách někdo dává, nebo nedává souhlas, jestli to můžeme, nebo nemůžeme podpořit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A jako další do rozpravy – faktická poznámka pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Já musím zareagovat na pana poslance Jurečku a musím v tomto momentě vyjádřit pochopení a podporu své kolegyni Aleně Gajdůškové. Zákoník práce, bych řekl, je svým způsobem výjimečná právní norma. Jsme tady tak trochu rozdělení na ty, kteří mají blíže a hájí zájmy zaměstnanců, a ty, kteří mají blíže a hájí zájmy zaměstnavatelů. A vždy, když se tady projednává zákoník práce, tak je to velká bitva, jsou předloženy desítky pozměňovacích návrhů a někdy to dopadne tak jak v minulém volebním období, že těch pozměňovacích návrhů je takové množství a jsou tak různorodé, že nakonec ta novela vůbec není schválena, a to se nám přihodilo. A já jsem vnímal, že v tomto případě všichni, jak jsme tady, od začátku jsme si byli vědomi této historické zkušenosti. A proto i to, že bylo předloženo pouze 9 pozměňovacích návrhů, z toho dva řeší účinnost, tak to právě odráželo to, že chceme v konsenzu tady schválit možná všemi hlasy normu, na které je všeobecná shoda. A na to poukazovala paní kolegyně Gajdůšková. Určitě ani ona, ani já, ani nikdo z vás bychom si nenechali diktovat, co máme, nebo nemáme schvalovat, ani zaměstnanci, ani zaměstnavateli, ale ten její motiv byl popsán zcela jednoznačně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji kolegovi Sklenákovi. Nyní faktická poznámka Mariana Jurečky a budeme pokračovat vystoupením kolegy Hájka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jenom stručně. Já rozumím té části debaty o tom, že se ctí nějaké dohody. Na druhou stranu stává se nám i u jiných zákonů, kdy na začátku toho příběhu se vydefinují nějaké mantinely, řekne se "ta norma bude obsahovat jenom nějaké změny", ale pak přijde ještě nějaká změna, která je svým charakterem opravdu specifická, mimořádná – a za to já považuji tady tuto změnu. A když se dneska hodně sklouňuje slovo společenská zodpovědnost, etika podnikání, manažerská etika, tak pokud se chceme bavit o tom, že chceme, aby dnešní mládež

měla opravdu kvalitní výchovu nejenom v rodinách, ale i v rámci toho volnočasového využití, tak potřebujeme také mít ty lidi. A víte všichni velmi dobře i na základě našich osobních zkušeností, že v této hektické době dokázat najít lidi, kteří si ten čas najdou, je velmi komplikované, a hledat tu formu podpory si myslím je namístě. A mám obavu, že když to budeme odkládat na případnou nějakou příští příležitost, tak už se to v rámci tohoto funkčního období Poslanecké sněmovny nemusí podařit.

To je celá obava, kterou jsem vyjádřil, ale myslím si, že věcně si v tom rozumíme, že bychom rádi hledali to, jakým způsobem to vyřešit, aby ta podpora těchto agend a činností lidí, kteří pracují s mládeží, byla podpořena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolegu Hájka požádám o posečkání. S přednostním právem paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Máte slovo, paní ministryně. (V sále je hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Velmi krátce, já jsem si sundala roušku, aby mi bylo rozumět. Chtěla bych upozornit pana předsedu, že my jsme se snažili hledat podporu pro všechny návrhy, aby skutečně tato novela prošla s maximální podporou Poslanecké sněmovny. Takový důležitý zákon jako zákoník práce si to zaslouží. Myslím si, že výborným příkladem toho, že se snažíme maximálně hledat podporu s ohledem na vývoj situace, je právě pozměňovací návrh pana poslance Kaňkovského, který všichni zúčastnění podpořili, a tím pádem pevně doufám, že dnes projde. To znamená, že to je perfektní příklad toho, že se snažíme i reagovat na vývoj situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Nyní pan poslanec Josef Hájek. Připraví se pan poslanec Radek Zlesák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, jsem rád, že dneska opět můžu já i vy udělat něco pro mé kolegy horníky. Jsem tady druhé volební období, v prvním volebním období se nám podařilo prosadit zasloužené předčasné starobní důchody pro horníky. Samozřejmě je vždycky důležité lépe jednou vidět jak stokrát slyšet. V době, kdy jsme řešili starobní důchody, jsem zorganizoval fárání na Dole Paskov. Tenkrát se účastnila Jana Černochová a viděla na vlastní oči, co obnáší práce horníků a že opravdu vyřešit nebo umožnit, aby tyto lidé šli, a nám se podařilo z původních pěti prosadit sedm let, dříve, mělo jasné zdůvodnění.

V tomto období řeším druhou skupinu horníků, dneska už bývalých horníků. Je to, jak říkal kolega Kaňkovský, 4 000 bývalých horníků, kteří už nemohou vykonávat svou práci z titulu buď choroby z povolání, nebo pracovního úrazu. Ti chlapi za mnou chodí, a to, co horníci skutečně nesnášejí, je nespravedlnost. A oni dodneška nerozdýchali to, že prostě i přes pracovní omezení, které mají, nebo ten pracovní

hendikep, jdou pracovat a tu práci ztratí a k těm situacím dochází. A dnešní doba signalizuje, že bohužel ztráty zaměstnání budou a samozřejmě se dotknou zejména těch okresů, mezi které patří Karvinsko, Karlovarsko, Mostecko, Sokolovsko, to znamená, tyto lidé potom bývají první na ráně, když jsou nějakým způsobem propouštěni, protože řeknou: vás propustíme, protože neumíte hladý, vy nějakou garanci výdělků máte.

Ten náš pozměňovací návrh, který jsem dělal s kolegou Kaňkovským – a my se tomu věnujeme tři roky, my jsme se v roce 2018 snažili této skupině hendikepovaných pracovníků umožnit, aby v době, když se dostanou na úřad práce, nebyli potrestáni tím, že dochází k nárůstu minimální mzdy. My jsme, zaplat' pánbůh, zvedli minimální mzdu z 8 000 až na dnešních tuším 14 600, ale tyto pracovníci, kteří nemohli vykonávat práci a byli na úřadu práce, tak jim z náhrady na ztrátě výdělků byla odečítána minimální mzda, a došlo tedy k tomu, že vlastně i když nic neprovedli, se jejich životní úroveň snižovala.

Já jsem velmi rád, že se podařilo i díky paní ministryni dojednat s tripartitou, aby této skupině pracovníků umožnila to, aby nebyli trestáni za to, že jdou znovu pracovat na místo, na kterém mají nižší výdělek. To je základní princip tohoto pozměňovacího návrhu, aby ten člověk, který byl třeba propuštěn a vydělával předtím více a šel znovu pracovat a na tom novém místě vydělával méně, aby mu nebyla strhávána z té renty částka, kterou dosahoval na minulém pracovišti. Oni to berou jako nefér. Mně se zhoršil zdravotní stav, já už nemohu vykonávat práci, byl jsem vyhozen z práce a mám teď dvě možnosti: buď budu na úřadu práce a někde makat načerno, anebo půjdu do práce a budu mi strhávat ten vyšší výdělek, to znamená, zase vydělám méně. Takže dneska schválně, a já vás prosím, vyzývám, apeluji – použiji jakékoliv adjektivum – abychom přijali toto ustanovení, jeden paragrafek zákoníku práce, který skutečně zlepšil podmínky těm 4 000 horníků, to je za A. a za B, což je důležité, tyto lidé, tyto rentisté tuto náhradu berou do 65 let věku života. A v případě, že dožijí těch 65 let a nemají odpracované roky, tak nedostanou důchod a spadnou do sociálního systému sociálních dávek. Takže to taky motivuje ty naše spoluobčany, aby mohli pracovat, aby si naplnili ta kritéria, která potřebují pro starobní důchod.

Já bych závěrem poprosil kolegy z klubu KSČM, kteří mají problém s touto novelou zákoníku práce, aby alespoň podpořili tento pozměňovací návrh můj a pana kolegy Kaňkovského, nebo Kaňkovského a mého, já tady nechci řešit, kdo je první, je to pod bodem D, protože skutečně je pro lidi, skutečně jde napříč politickým spektrem a pomůže těmto lidem. Takže vám děkuji za pozornost a ještě jednou vás poprosím o podporu pozměňováků pod písmenem D. Děkuji moc. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Hájkovi. Nyní pan poslanec Radek Zlesák. Připraví se kolega Leo Luzar. (V sále je stále obrovský hluk.) Ještě než vám dám slovo, pane poslanče, požádám sněmovnu o klid. Je tady velký hluk a byl bych rád, kdyby ten, komu je uděleno slovo, mohl v důstojném prostředí to slovo využít. Děkuji, máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Rád bych se vyjádřil k našemu společnému pozměňovacímu návrhu, který je v hlasovací proceduře u tohoto zákona uveden pod písmenem E, to jest podpora osob dobrovolně pracujících s dětmi a mládeží. 1,3 miliardy korun je finanční hodnota práce, kterou dobrovolníci přinášejí naší společnosti svou činností při práci s dětmi a mládeží ve svém volném čase. Dobrovolní vedoucí, trenéři, instruktoři touto činností tráví ročně průměrně čtyřicet dnů ze svého volna, volného času. Bez jejich aktivit by činnost mnohých oddílů nebo sportovních klubů nebyla vůbec možná. Náš pozměňovací návrh nepřináší do zákoníku práce žádný nový mechanismus, žádnou vyšší zátěž pro zaměstnavatele, pouze rozšiřuje možnost si požádat o pracovní volno i pro dobrovolné trenéry, kteří pracují s dětmi a s mládeží, a refundaci pěti dnů pro výkon této činnosti ze strany státu. Proto bych vás poprosil o podporu tohoto našeho pozměňovacího návrhu, zcela jistě se to naší společnosti vrátí na spokojených dětech a mládeži. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Zlesákovi. Nyní pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Jan Farský. Pan kolega Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, zákoník práce, a tady už to zaznělo, je vždycky problém. My jsme upozorňovali, že otevírat zákoník práce je jako otevírat Pandořinu skříňku, protože se začnou prolívat různé zájmy. Kolega Sklenák vašim prostřednictvím tady hovořil o tom, že se podařilo udržet nějaké mantinely dohody. Paní ministryně hovořila o tom, že největší odborové svazy uzavřely gentleman's agreement a dohodly se, že prostě budou postupovat v nějaké shodě. Ale samozřejmě se nabízí otázka, proč tak učinily, nebo co byl ten kompromis, že tak učinily. Protože samozřejmě bez kompromisu se nedá určit nějaký gentleman's agreement, protože všichni nemůžou být nikdy spokojeni. A tedy se ptám, kde se ustoupilo kterým.

Samozřejmě mně jako levicovému politikovi vždycky začne cinkat zvoneček v hlavě, když k zákoníku práce vyjádří kladné stanovisko zástupce ODS, protože od vzniku této strany zákoník práce, to je opravdu pro ně zcela oprávněně, jak se říká, červený prapor na býka. A je to zcela logické. Takže vždycky ty debaty, které se tady historicky odehrávaly od zákoníku práce, byly ze strany pravice – je to zbytečný zákon, brání podnikání, zbytečně dává další věci. Ze strany levice zazníval přesný opak. Je to problém. A ten kompromis, který tady je naznačen, je diskutabilní.

Dovolím si upozornit na jednu věc, a to je to, co už tady bylo zmíněno – sdílené pracovní místo. Já to vnímám jako docela velký problém, který se do tohoto zákoníku práce dle mého názoru neměl dostat. Tento zákoník práce by měl být o aplikace směrnic Evropské unie, které jsme povinni dělat. Ale o sdíleném pracovním místě v těchto směrnících nic není. A je to svým způsobem doplněk této evropské směrnice. A ptám se z jednoho prostého důvodu. Když je nám vysvětlováno sdílené pracovní

místo, automaticky se k tomu dodává průmysl 4.0. Je to určitý postup do budoucna. Je to určité východisko z této problematiky.

Ale již jsem tady vícekrát upozorňoval, a nás ta debata na hospodářském výboru čeká, že průmysl 4.0 je také o tom, jak budou fungovat zaměstnanci v rámci 4.0 automatizace a dalších záležitostí, když vlastně nebudou potřeba. Zdůrazňuji – nebudou potřeba, protože stroje nahradí jejich práci. A teď je otázka a tady se nabízí v rámci této novely zákoníku práce, že vlastně budou pracovat tím stylem, že na jednu práci, kterou doposud vykonává jeden člověk 8 hodin, klidně bude šest lidí a podělí se v čase. To ale také znamená, že budou mít podstatně nižší příjem. Šestkrát nižší. A budou si muset najít jiné zaměstnání, aby dorovnali tento příjem. A budou si muset najít třeba dalších šest zaměstnání. Ale teď přesuny mezi zaměstnáními, mezi pracovišti, mezi zaměstnavateli, ty už budou vlastně neplacené, ty už budou mimo, ty už budou na nich. A může se nám stát, že tito lidé místo dneska trávicí 8,5–9 hodin v rámci pracovního cyklu pracovního dne najednou budou 12 hodin, protože musejí mít dvě tři práce, aby mohli pracovat, aby se uživil. Ale ty mezičasy, o těch zatím nikdo nehovoří.

Upozorňuji na to, protože mě zarazilo to, že odboráři, kteří dle paní ministryně se na tom podíleli, to doporučují v tomto znění, tak jak to je. Protože to nebude o těch, ke kterým každý argumentačně spěje, když říká, tak si představte, tady je účetní, ta paní účetní se bude střídát s jinou účetní na té jedné práci. To si dokážeme představit. Nebo programátor, také obor, který je schopen se třeba takhle podílet na tvorbě nějakých zdrojových kódů. Ale vsadím se, a tady si můžeme říci, že do roka a do dne, ale vsadím se tady s paní ministryní, že první, kdo to pocítí, budou ti nejhůř placení zaměstnanci, budou to ženy, které pracují ve velkých obchodních řetězcích u pokladen, budou to ti, kteří pracují manuálně za minimální mzdu, budou to ti všichni, kteří prostě mají na ten příjem, který z práce dostávají, největší problém vyžít.

A z toho já mám obavu. A rád bych slyšel, aby mi odboráři dneska tady, ale bohužel zde nejsou, aby mi řekli, jak to budou řešit, když toto sdílené pracovní místo dopadne právě na ty, kteří jsou dneska šťastní, že mohou pracovat 8 hodin. A pracují 8 hodin. Pracují těžce. Ale dostávají za to, nevím, 15, 16, 17 tisíc korun, protože pracují jako prodavačka.

Tady se v tom zákoně navrhuje, že vlastně oni sami si budou moci dohodnout a zaměstnavatel to bude akceptovat. Paní ministryně, vy tomu opravdu věříte? Vy tomu opravdu věříte, že zaměstnavatel bude akceptovat a že oni sami se dohodnou a že budou mít sdílené pracovní místo? Vždyť to tak přece stoprocentně nebude! Zaměstnavatel si určí, jo, to je výhodné pro mě, tak tady vytvořím sdílené pracovní místo. Ne že to bude iniciativa zespodu zaměstnanců. A přijdou a řeknou, tady nám to podepište, protože je to v zákoně napsáno, že tady musí být váš souhlas. A tak oni to podepišou, protože budou mít strach přijít o tu práci. I o tu mizerně placenou práci budou mít strach. A budou v područí těch zaměstnavatelů, těch obchodních řetězců. Vždyť už dneska je to otrokářská práce. A to si řekněme. A to je ta obava, kterou z toho mám, když jsem si to přečetl. Kdyby tam byla zajištěna nějaká odměna. Ne. To je prostě matematicky rozděleno.

Další problém, který se z toho ukazuje, jsou náhrady a dovolené. Také se matematicky krátí. Také jsou podle toho odpracované. A stále upozorňuji na to, že ti zaměstnanci, aby se uživili, protože když dneska máte za 8 hodin práce řekněme 20 tisíc korun čistého a když vám teď zaměstnavatel řekne, toto místo bude sdílené pracovní místo, a buď se přizpůsobíš, nebo ne, tady mi to podepiš, a budete na to tři a budete pracovat tři hodiny denně, tak najednou už nebude mít 20 tisíc, ale už bude dostávat za to 7 tisíc. A bude si muset najít druhou placenou práci, protože nevyžije. A najde si ji na druhém konci města, protože nikde jinde není. Jak toto bude řešeno? Jak bude řešeno to, že zaměstnanci budou donuceni toto podepsat? Jsou za to nějaké sankce? Je tam něco? No ne. Protože za ten delší konec provazu tahá zaměstnavatel. A to je ten problém. A to budu velice rád, když mi budou schopni odboroví bossové, kteří si gentleman's agreement vytvořili, vysvětlit. A hlavně oni to vysvětlí těm zaměstnancům, které mají zastupovat, jestli je opravdu řádně zastupují. Protože mám velkou obavu, že ne, že tady odbory zklamaly.

A mě by opravdu zajímalo, jaký deal uzavřely a k čemu se dohodly, že bez rozsáhlé diskuse v době koronaviru, bez rozsáhlé diskuse mezi zaměstnanci přijali tento návrh, aby sdílené pracovní místo bylo takhle vytvořeno v zákoníku práce, který se více stará o směrnice Evropské unie než o ty zaměstnance.

Co se týče dalších bodů, a tady si myslím, že ta diskuse opravdu není nutná, protože všichni, kteří máme víc než 35 let, asi známe pionýrské tábory, vedoucí. Všichni jsme tam byli, všichni jsme to chválili. A již tehdy měli ti, kteří dělali instruktory, vedoucí a další, výhody v rámci dovolené a těchto věcí. Čili se pouze vracíme o 40 let zpět a zavádíme, kdysi co tu bylo a co bylo zrušeno. Takže tady s tímto určitě problém nemáme.

Věci týkající se datových schránek, které se tam objevují jako návrh. Samozřejmě elektronizace pokračuje. A již mnoho lidí má osobní datovou schránku. Čili také v tom nevidíme problém.

Věci, které jsou aplikací evropského práva, samozřejmě také podporujeme, protože aspoň Evropská unie vždycky dopředu kladla ty zaměstnance mnohdy před zaměstnavateli a jejich návrhy jdou v tomto směru a v tomto duchu.

Takže pro mě, a mohu říct, že s plným svědomím jako komunista tady říkám, mám velkou obavu, co to byl za deal v rámci sdíleného pracovního místa a hlavně, jak se v praxi uplatní. A já si myslím, že opravdu se tady ještě setkáme nad debatou, jak je tento institut zneužíván právě vůči těm, kteří mají nejnižší příjmy, kteří budou vrženi do sociální nejistoty, ale ne tím, že by sami chtěli a že by neměli srdce, aby se podělili se spoluzaměstnankyní o to jedno pracovní místo, ale že tím, že budou donuceni ze strany zaměstnavatele, a místo stávajících 20 tisíc budou najednou na 10 tisících a budou stát před tím, jak doplnit rozpočet, aby ty prostředky v měsíci měli k žití.

Já na to chci upozornit. Pevně věřím, že paní ministryně bude vědět, co s tím, jak budou nastaveny kontrolní mechanismy a upozornění na to, že dochází ke zneužívání. Ale osobně to považuji za osobní velké zklamání ze strany odborářů, kteří nějaký ten deal uzavřeli. A pokud se někdy dozvíme, co za tím stálo, budu velice rád, když bude

moci tady na tomto plénu o tom hovořit. Protože pokud něco v zákoníku práce je problém, tak to je problém nerovnosti mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. A kdo si někdy myslí, že ten zaměstnanec má silnější pozici, tak ať za mnou přijde a zkusí mi to vysvětlit. Bojím se, že nemá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Kolega Farský ještě posečká. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já musím reagovat, protože to, co tady zaznělo – tak já chci reagovat na kolegu předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího úplně jednoduše. Doba se změnila, takže často pravicové strany zastávají levicová stanoviska a obráceně. A věřte tomu, že doba se změnila i v tom, že v dnešní době netáhá za tu delší stranu zaměstnavatel, ale právě ti zaměstnanci. Díky tomu, že nejsou na trhu práce zaměstnanci, že paběrkujeme, že si nemáme kam sáhnout, že většina, která přichází dneska ze škol, tak má jenom humanitní obory, nemá praxi v ničem, tak prostě ten zaměstnavatel nemůže si dneska diktovat ani vybírat. A volí často menší zlo v rámci zaměstnání a musí opravdu dobře zvažovat, koho vezme a koho nevezme. Tak neobávám se toho, že zaměstnanec by si nevydobył svoji pozici v dnešní době. A vůbec v dnešní době, kdy většina zahraničních pracovníků zůstala doma, takže nemáme lidi na polích, nemáme lidi v sadech, nemáme ale ani ošetřovatelky v nemocnicích, protože zůstaly na ošetřovném s dětmi. Nemáme lidi v prodejnách, nemáme lidi ve výrobcích. Prostě doba je napnutá, stále nervóznější a já přijdu a vysvětlím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní vystoupení pana poslance Jana Farského, připraví se Olga Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl poprosit o podporu pozměňovacího návrhu, který jsme předložili s poslanci napříč všemi stranami zastoupenými ve Sněmovně. Přestože ten vývoj pak, jak už tady zaznělo v předchozích vyjádřeních, pak byl malinko složitější.

Chci vám představit podstatu toho návrhu. Jde o to, že dneska obrovská činnost, která se děje ve společnosti, stojí na dobrovolnících. My ji moc nevidíme. My na ni tolik nemusíme myslet v rozpočtech, my, naštěstí – myslím, že jsou rádi – je příliš neregulujeme našimi zákony, a tak jako kdyby mnohdy nebyla, bereme ji jako samozřejmost. Ale jsou to, jak zmínil kolega Hnilička, od sportovců, od těch, kteří se ve volném čase po práci věnují výchově sportovních talentů, mládeže, a bez nich bychom těžko pak kdy měli nějakou reprezentaci a nějaké úspěchy na mezinárodním poli. Ale jsou to i organizace přes skauty, pionýry, ligy lesní moudrosti a další, které

vychovávají děti, které jim vkládají do života nejen to dobrodružství a nějaké zážitky, ale samozřejmě je formují. A že je formují způsobem, který je společností přijímaný a podporovaný, ukazuje i to, že jsou oceňováni mnohdy budoucími zaměstnavateli jako ti, kteří mají něco v sobě navíc. Protože oni se učí fungovat v týmu, reagují a učí se motivovat týmy lidí už v relativně nízkém věku, je jim svěřena odpovědnost za své kamarády a v tom věku ta formativní možnost je ještě obrovská.

Jakou tady odvádějí práci dobrovolníci dospělí, je skutečně nezměrná hodnota. Když to někdo zkoušel spočítat, tak jak tady zmínil i kolega Zlesák, mluví se o miliardách korun ročně, které tímto způsobem přináší do společnosti dobrovolníci svou prací zdarma. Když se propočítávalo, kolik takový vedoucí ročně věnuje ve svém volném čase dobrovolně času, tak vycházelo to až na 40 pracovních dní, které člověk zdarma poskytuje řekněme společnosti. On netrpí. On to dělá rád. Je to činnost, kterou si všichni vybrali dobrovolně, a neříkají si za ni o odměnu, a dokonce, jak se s nimi bavím, tak si myslím, že naprostá většina z nich, kdyby měla být placena, tak je to vlastně urazí. Takto by to nechtěli.

To, v čem ale narážíme na problém, je to, že v průběhu roku ten volný čas po večerech, někdy víkendech ještě tak dokážou ti vedoucí vyšetřit. Potíž je v tom, když mají – nebo potíž to mnohdy není, ale je to už mně přijde až za hranou toho, když ještě jim říkáme: když pak chcete vaše svěřence ve svém volném čase dobrovolně zdarma školit na sportovních soustředěních nebo s nimi vyrazit na zotavovací akci, tak si na to vezměte svoji soukromou dovolenou.

Zákoník práce na to dlouhodobě myslí v § 203 písm. h). Říká, že ti, kteří se celoročně soustavně dobrovolně věnují práci s dětmi a mládeží, můžou dostat až tři týdny neplaceného volna ročně, pokud proti tomu nejsou závažné překážky na straně zaměstnavatele. My tady říkáme to, a musím říct teď ze zkušenosti vedoucího, že mnohdy zaměstnavatelé už dnes volno, a to i placené, dávají. Zvláště státní podniky. A i to dneska už objevíme v mnoha kolektivních smlouvách, kdy se dohodli na tom, že to zaměstnavatel považuje za tak významnou službu celé společnosti, že o to navýší dny, které jinak má jeho zaměstnanec jako dovolenou.

My tady ve shodě se všemi předkladateli jsme přišli s konceptem, který říká, že ten náklad za těch pět dní v uvozovkách dovolené navíc, ale je to času, který musí ten dobrovolník strávit se svými svěřenci, kterým se věnoval celý předchozí rok, bude refundovat zaměstnavateli stát. A aby to nebyla obrovská částka, dali jsme limit ve výši průměrné mzdy. A dali jsme limit maximálně pět dní. Když to porovnáte s tím, že se mluví o miliardových hodnotách, které dobrovolnická práce přináší společnosti, a toto je náklad v rozpočtu vyčíslený 50 miliony, když to porovnáte s tím, že i vedoucí nějaké skupiny mládeže tomu věnuje 40 pracovních dní v roce, a my tady mluvíme o pěti dnech, tak si myslím, že ta v uvozovkách ziskovost u této neziskové činnosti je obrovská. Z toho důvodu myslím, že se podařilo získat i širokou podporu v Poslanecké sněmovně, a já děkuji za to, že děti a mládež nám nejsou lhostejné a že jim chceme takto, doufám, vyjít vstříc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Farskému, nyní paní poslankyně Olga Richterová, připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Zákoník práce skutečně je jedna z nejdůležitějších norem. A na druhou stranu je dobré si říct, že to, co dnes vláda předložila, je skutečně dosti málo ambiciózní, to není žádná velká změna. Jsou to takové některé velmi užitečné, ale menší úpravy, ale skutečnou změnu zákoníku práce stejně ještě potřebovat budeme.

Já chci okomentovat k tomu vládnímu návrhu dvě věci, a sice že to, co je někdy prezentováno jako takový všelék, a sice to sdílené pracovní místo, to bohužel téměř nic neřeší. Co to umožňuje, je jen a pouze flexibilní rozvrh pracovní doby těch dvou a více zaměstnanců na jednom pracovním místě. Takže jediné, co to řeší, je to flexibilní rozvrhování pracovní doby těmi samotnými zaměstnanci. Zůstává stále pro zaměstnavatele ten zvýšený náklad ze zaškolování dvou zaměstnanců, z více pracovních úvazků, z toho vedení účetnictví atd. Prostě stále zůstává to, že dva zaměstnanci jsou dražší nežli jeden. Čili dvakrát 0,5 úvazku není totéž jako jeden celý úvazek.

Proto už také zaznívalo, že sdílené pracovní místo bude fungovat jenom na základě pobídek, dotací. A to je to, čeho se obávám a kde vidím, že to je zbytečně takhle (ukazuje) drbání se přes hlavu na druhém uchu. Potřebujeme spíše nějaké doprovodné úlevy pro zaměstnávání určitých skupin osob. Za Piráty bychom navrhovali daňové úlevy pro lidi pečující ať už o malé děti, nebo pečující třeba o osoby závislé, o své blízké, kteří mají příspěvek na péči. Tak toto bychom navrhovali za Piráty.

A druhá věc, co bych okomentovala, že je škoda, že ačkoliv jde o jaksi po dlouhé době změnu zákoníku práce, tak kromě datových schránek to stále bude tak, že vlastně zákoník práce bude v praxi vylučovat elektronickou komunikaci, že stále ty písemnosti budou doporučenými dopisy. Ano, přes datové schránky to lze, ale to je vše. A tam si zase myslíme, že by to mělo být trošku vstřícné té dnešní době používání e-mailů, případně elektronických podpisů, samozřejmě.

A nyní k pozměňovacím návrhům. Tam má naši podporu jak návrh pana poslance Farského k podpoře lidí, kteří tráví volný čas na táborech a věnují se mládeži, tak mají naši podporu samozřejmě i návrhy pana Kaňkovského, kde k tomu ještě vystoupí můj kolega Lukáš Černožský, který je z Ostravy.

A ještě bych zmínila samozřejmě návrh pirátský, kdy předkládáme pod číslem 5204 pozměňovací návrh k automatické valorizaci minimální mzdy. Ten je za nás jakousi prevencí politických divadýlek do budoucna. Jde nám o to – víme, že to nebude dnes – ale abychom se do budoucna shodli na mechanismu, kterým se bude automaticky podle stavu hospodářství zvyšovat minimální a na ni navázaná zaručená mzda, aby všichni věděli, co mají zhruba očekávat. Dnešní stav, kdy se až třeba v polovině prosince zaměstnavatelé dozvědí, jak stoupne minimální mzda hned od

ledna, je zbytečně stresující a nepředvídatelný i pro ty samotné zaměstnance. (V sále je trvalý hluk.)

A poslední věc, ke které se chci vyjádřit, je pozměňovací návrh pana poslance Stanjury, potažmo celé ODS, který chce zvednout ty počty hodin na dohodách o provedení práce na 450 hodin. Myslím, že jste si mnozí všimli, že jsem se v posledních měsících dost věnovala dohodářům a že jejich překerní situace, tak jak to dnes je na trhu práce, opravdu není dobrá. Když si uvědomíme, že lidé, kteří pracují třeba na dohodu o pracovní činnosti nad 3 tisíce korun měsíčně, tak za ně zaměstnavatel odvádí pojistné. Tam není problém na té příjmové stránce u státu, ale tam je problém v tom, že tihle lidé nemají žádná práva typu dovolené, typu opravdu mít nárok na tu práci. Ano, to je ta flexibilita, ale teď během koronavirové krize se ukázalo, jak je to riskantní.

Já jsem včera chtěla interpelovat paní ministryni, bohužel nebyla přítomna, která radí, že dohodáře má jaksí zachránit dávka mimořádné okamžité pomoci, která se v 66 % příjemců téhle dávky v posledním sledovaném období dávala v hodnotě 50 až 2 999 korun. Takže dohodáři ostrouhali na všech frontách. Dohodáři nemají ochranu, jakou mají zaměstnanci, i když si myslí třeba, že vlastně téměř zaměstnanci jsou, protože se za ně platí pojistné. Dohodáři nedostali podporu od této vlády. Třikrát tato Sněmovna zamítla návrhy na kompenzační bonus v nižší výši, který jsme předkládali jako Piráti, a podpořila ho úplně celá opozice, a nyní jsme u toho, že bychom měli podpořit další jaksí rozvolnění těchto dohod. Za mě to nedává smysl. Dohodáři už dnes čelí často bohužel jistému nátlaku, že prostě tou nabídkou je dohoda a nikoliv pracovní poměr ve smyslu té ochrany zaměstnance.

A já když to sečtu a řeknu vám to číslo, jak to dneska je možné, tak když si uvědomíte, že v průměru pracovní dny v měsíci – jsou 21,75 pracovních dní, pracovní doba 8 hodin, hodiny za měsíc: 174 hodin. A když si vezmete, na dohodu o pracovní činnosti je už možné takto pracovat za jeden měsíc 87 hodin v měsíci, a kdybychom prodloužili dohodu o provedení práce na 450 hodin, tak by to bylo dalších 37,5 hodiny v měsíci a na dohody by v jednom měsíci zcela legálně bylo možné pracovat 124,5 hodiny. Víte, co to je za úvazek k těm celkovým 174 hodinám měsíčně? Je to úvazek, který když se ještě započítá, že běžný zaměstnanec má mít dovolené, také jsou tam nějaké svátky apod., tak vychází, že zkrátka dohodář by legálně jenom na dohody u jediného zaměstnavatele byl zaměstnán na 0,8 úvazku. A já to chci ještě jednou vypíchnout. Opravdu chceme jako stát umožnit, aby lidé čistě na dohody o provedení práce a pracovní činnosti u jediného zaměstnavatele pracovali klidně každý měsíc na 0,8 úvazku? Ano, doteď takto pracovali zejména studenti a důchodci, ale v této krizi se ukázalo, jak riskantní to je a jak riskantní to je pro lidi, kteří mají rodiny, zůstali doma s dětmi, zprvu neměli ani ošetřovné, bylo to neskutečné martyrium, aby dohodáři dostali ošetřovné, a bohužel nedostali ani ten kompenzační bonus.

Takže jenom bych chtěla uzavřít tou otázkou, jestli namísto takového rozvolňování nedává smysl spíše se zamyslet nad těmito flexibilními pracovními nástroji. My bychom navrhovali spíše obecně přehodnotit to daňové zatížení práce obecně, aby nebyl takový rozdíl mezi zaměstnáváním člověka na standardní pracovní

poměr a aby nebyla tak velká motivace tlačit lidi do dohod, ale umožnit úplně standardně ten čtyřpětinový – 0,8 pracovní úvazek na dohody nám prostě rozumně nepříjde.

Tolik shrnutí a ještě jednou bych ráda podotkla, že bohužel částečné úvazky čistě tím sdíleným pracovním místem podpořeny nebudou, to upravuje pouze možnost flexibilního rozvržení pracovní doby, takže bohužel bez dotací to žádná pobídka není, a dotace zase jsou administrativně náročné a nesouhlasíme s tím, aby se ty pobídky dělaly tímto způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Richterové. Nyní pan poslanec Jiří Bláha ve svém řádném vystoupení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, zákoník práce byl předem dohodnut, že nebudeme vstupovat se svými pozměňovacími návrhy. Já jsem to plně cítil, protože jsem nechtěl vstupovat do něčeho, co je dohodnuté. Proto jsem si připravil příspěvek, který bude k zamyšlení, jak bychom měli přistupovat k řešení zákoníku práce v následujících dnech.

Poslední dny a měsíce nám ukázaly, ve kterých otázkách zákoník práce nevyhovuje, ba přímo brzdí, ba přímo nutí zaměstnavatele, aby své zaměstnance poslali na pracák, ošetrovné nebo nemocenskou, protože je hrozně byrokratický, je omezující a je i nespravedlivý. Jinak si nemůžu vyložit věci, které v rámci paragrafů o zaměstnávání vznikají. Přečtu vám jenom pár záležitostí, které jsou pro mě jako zaměstnavatele velice důležité a které v posledních dnech ovlivnily i náladu na většině pracovišť.

Je to § 207, 208 a 209, kde se přímo říká, že pokud zaměstnanec koná práci a tu práci nemohl vykonávat, protože třeba nebyly suroviny, náleží mu odměna ve výši 80 %. Ale v důsledku přerušení práce povětrnostními vlivy je to jenom 60 %. Ale v okamžiku, kdy dojde k vyhlášení koronaviru, to znamená něco, co ten zaměstnavatel nezavinil, ale je to dle nařízení vlády, tak jsme stanovili, že zaměstnavatel musí platit 100 %. A to jsou ty rozpory, které na pracovišti vznikají. Takže máme na pracovištích zaměstnance, kteří jsou doma, opalují se na sluníčku a dostávají 100 %, a pak jsou zaměstnanci, kteří chodí do práce, vykonávají svoji práci, firma neprosperuje, takže tomu zaměstnanci nemůže dát 100 %, dá mu třeba v tom nejhorším případě 60 %, a ten zaměstnanec, který je doma, v klidu píše sms: Tak co, ještě dneska makáš, aby sis vydělal? Já zrovna skáču do vody". Tak až k takovým paradoxům dochází.

Takže to je jedna věc, kterou bychom se měli zabývat, protože v okamžiku, kdy dojde k zásadním změnám v rámci nařízení vlády a nejsme na to zákoníkem práce připraveni, tak dochází k rozdílným přístupům k různým vrstvám zaměstnanců.

Chtěl bych ještě zmínit další body, které jsou na pováženou. To znamená, že přímo na stránkách Ministerstva práce a sociálních věcí se píše, a samozřejmě je to dle zákona: Může zaměstnavatel nařídit dovolenou ze dne na den? No nemůže. Může

pouze s tím, že to zaměstnanec oznámí 14 dní dopředu. Takže si představte, najednou ze dne na den nemáte práci, řešíte, co se zaměstnanec, a vy mu nemůžete dát dovolenou, pokud s tím zaměstnanec nesouhlasí. Zaměstnanec nemůže vykonávat ani jinou práci, pokud s tím nesouhlasí. Nemůže. Zaměstnavatel nemůže ani zkrátit pracovní úvazek. Nemůže zaměstnanec snížit mzdu. Nemůže mu nařít ani práci z domova, pokud s tím zaměstnanec nesouhlasí. Nemůže ale ani změnit nastavení směn ze dne na den. To znamená, že jestliže jsem naplánoval – zaměstnanče, budeš chodit do práce takto 14 dní, tak to musím dodržet, protože povinnost je oznámit to zaměstnanci dva týdny předem. A toto Ministerstvo práce a sociálních věcí v době koronakrizy dá na své stránky místo toho, aby podpořilo zaměstnavatele, kteří se snažili za každou cenu v té situaci najít východisko a pomoci udržet zaměstnance. Tak takhle my pracujeme a takto hovoříme, takto vystupujeme.

A k čemu dochází? Zaměstnanec, které jsem nechal doma na 100 %, vzkazovali: Nepočítej s tím, že přijdeme do práce, jestli nás zavoláš, protože my máme nárok na 100 % a jsme zavřený provoz. My nepůjdeme do práce. Stalo se dokonce to, že zaměstnanec u jiné firmy, který je na ošetřovně, vzkázal zaměstnavateli: Počítej s tím, že přijdu 1. července, ale budu chtít 14 dní dovolenou, mám ji nahlášenou. Takto se chovají někteří. Říkám někteří. Většina je skvělá, ale samozřejmě ta většina nese horko těžko tyhle výstupy těch zaměstnanců, kteří toho zneužijí.

A pokud Ministerstvo práce a sociálních věcí samo nepřistoupí k tomu, abychom našli východisko, a v dobách, kdy přijde epidemie a zase zavřeme provozy, nebude mít připravený zákoník práce, který by korespondoval s tím stavem, tak co udělá většina zaměstnavatelů? Zbaví se nepohodlných zaměstnanců už dnes na základě jednoduché rovnice – třikrát jsi pochybil, čau. A je to jednoduché a věřte tomu, že v dnešní době se to v klidu dá udělat, protože většina zaměstnanců, kteří nevědí, jak by měli přistupovat ke své práci, se chová stále nezodpovědně. A v ten okamžik samozřejmě ty lidi budeme mít na svých pracovních úřadech, budeme je platit, nikdo je nebude chtít zaměstnat, protože ti zaměstnavatelé si to mezi sebou sdělí. A jak to dopadne? Myslím si, že všichni budeme mít oči pro pláč.

Takže já bych navrhoval, pojďme o tom diskutovat, pojďme připravit – a já bych doporučil Ministerstvu práce a sociálních věcí, aby to připravilo samo, protože jinak přijdeme my poslanci s poslancekou iniciativou na základě tlaku zaměstnavatelů a myslím si, že tady by bylo rozumnější, kdyby to Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo. Já věřím, že to připraví skvěle a že dá na podněty vás poslanců a společnými silami dáme dohromady to, že až přijde třeba na podzim očekávaná epidemie, budeme na to všichni připraveni, nikdo nebude muset propouštět, nikdo se nebude teď bát zaměstnat své zaměstnance, protože budeme mít nástroj na to, jak postupovat a jak k těm věcem přistupovat.

Já vám ještě řeknu jeden rozpor. V zákoníku práce se píše, že pokud je dohoda mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, tak je možno vyplatit třeba jen 60 % nejméně na překážku práce, ale vydali jsme manuál pro zaměstnavatele, cílený program podpory zaměstnanosti Antivirus, kterým se přímo říká: Jestliže byly uzavřeny provozy, musíš dát 100 %, jinak my ti nedáme 80 % kompenzací. Takto přistupujeme k věcem. Stát by mohl ušetřit peníze, zaměstnavatel by mohl ušetřit

peníze, ale co hlavně, nedocházelo by na pracovišti k tomu, že zaměstnanec, který pracuje, má méně než ten, co je doma. Za mě to je nepřipustné, je to diskriminující a je to v přístupu těch, kteří pracují, absolutně nemotivující. Takže to jsou věci, které mě nějakým způsobem trápi.

Ještě bych se vyjádřil k navrhovaným změnám ohledně dohod. Já dohody beru jako odhlasované zlo, které tady 30 let máme, a to zlo z toho důvodu, že většina firem se to naučila zneužívat. Ale oni to zneužívají na druhé straně i zaměstnanci, kteří říkají "dej mi raději více peněz, ale nemusíš mě zaměstnat oficiálně". A bohužel, kdo to odnáší? Odnášejí to na trhu ti poctiví, kteří chtějí v každém případě své zaměstnance zaměstnávat ofiko, odvádět za ně sociální a zdravotní, zajistit jim dovolené, zajistit jim placené svátky, zajistit jim skvělý důchod, zajistit jim třeba, že v případě nemoci dostanou nemocenské dávky. Takových zaměstnavatelů je velká část, těch poctivých, ale stále díky tomu, že máme velké procento odvodů ze mzdy na zaměstnance ze strany zaměstnavatele, tak samozřejmě přibývá těch, kteří radši zaměstnají na dohodu nebo na nějakou jinou činnost, potažmo třeba i načerno.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Bláhovi. Nyní paní poslankyně Pekarová Adamová. A zase, než jí udělím slovo, požádám sněmovnu o klid. Je tady nesmírný hluk a není možné, abychom vyslechli toho, komu bylo uděleno slovo, a už nebudu hovořit o tom, jak těžkou práci mají stenografky. Ještě chvíličky, paní předsedkyně... (Poslankyně Pekarová Adamová: Já myslím, že už je to v pořádku.) Děkuji, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jenom velice stručně se stanoviskem klubu TOP 09 k projednávané materii, zákoníku práce. Myslím si, že už i v předchozích čteních jsem dostatečně jasně zdůraznila, že nepovažuji sdílené pracovní místo za to správné a nejlepší řešení, které je možné z hlediska podpory částečných úvazků. Částečné úvazky naopak považují za nutné podpořit a tu formu podpory si představuji tak, že bychom je měli méně zatěžovat odvody, zejména tedy odstranit tu nespravedlnost, která u nich je z hlediska odvodů na zdravotní pojištění. Ostatně to už jsem tady několikrát tady předkládala, bohužel k tomu ale není většinová vůle. Sdílené pracovní místo však podpoříme, nebo celou tu novelu podpoříme, protože obsahuje i celou řadu jiných věcí, a pozměňovací návrhy, které jsou předkládány celou řadou kolegů, podporujeme taktéž, protože celkově ta novela přináší celou řadu zlepšení do vztahu mezi zaměstnavateli a zaměstnanci.

Před čím chci ale varovat a k čemu chci vyzvat prostřednictvím této debaty paní ministryni a celou vládu, je, že nás opravdu nečekají jednoduché roky, jednoduché časy. A kdo na to může zejména právě doplácet nejvíce, jsou ti, kteří potřebují formu pracovního úvazku, který není na těch standardních osm hodin denně, resp. na plnou pracovní dobu, ale ti, kteří z jakéhokoli důvodu, ať už je to péče o člena rodiny, nebo třeba souběžné studium, anebo pokročilý věk, chtějí pracovat jenom několik hodin

denně. A sdílené pracovní místo je tady vykládáno jako hlavní řešení a souběžně s tím bývá v debatách – teď už to tady nezaznívá, protože to není dané touto novelou, ale jenom dotačními tituly, které jsou mimo zákonný rámec – tak bylo sdělováno v minulosti, že budou podporovány formou dotací, že aby zaměstnavatel opravdu umožnil dvěma lidem pracovat na jednom místě, tak se bude snažit MPSV připravit takové stimuly formou dotací, že si tady budeme z jedné kapsy do druhé předávat peníze, aby někdo vůbec tu práci takovýmhle způsobem získal.

Já to považuji za mimořádně nešťastný způsob i v normální době. Opravdu je to jenom snaha nejdříve vybrat na jednu společnou kupičku peníze od zaměstnavatelů, tedy od daňových poplatníků, a pak moudře rozdělovat a zaměstnat na to spoustu úředníků, kteří budou tím, kdo bude tím arbitrem, jestli ten či onen tady tuto podporu získá, nebo ne. Ale teď v těchto časech, které nastávají, které už prožíváme, to považuji za obzvlášť nesystémové a hlavně za formu, která by brala peníze na to, co potřebujeme taktéž posílit a k čemuž také dlouhodobě vyzýváme, a to je forma péče o děti, protože zejména pro ženy vracející se z rodičovské dovolené, ale obecně pro rodiče vracející se z rodičovské dovolené nebo ty, kteří chtějí třeba i při rodičovské pracovat alespoň částečně, je prostě důležité, aby měli kvalitní péči o děti. Je to dlouhodobé téma a vím, že i paní ministryně se tím zabývá, a forma podpory dětských skupin, což je teď téma, které začíná už opravdu hořet, protože tam víme, že jich celá řada může zaniknout, pokud se do toho stát výrazně nevloží víc, tak to považuji za mnohem efektivnější a lepší vynakládání veřejných peněz než formu dotací na částečné úvazky formou sdílených pracovních míst. To chci tedy tady avizovat.

Máme před sebou také implementaci směrnice Evropské unie Work-life balance a věřím tomu, že i v rámci toho, abychom naplnili ten termín implementace, bude přicházet ještě několik novel, zřejmě i u zákoníku práce to bude nutné, a já tedy dopředu chci poprosit o přístup, který skutečně pomůže těm skupinám, které i vlivem krize, která nastává, budou často ohroženější než kdo jiný, ale nám by mělo jít o to, aby i oni měli šanci pracovat, aby nebyla pro ně ta bariéra vstupu na pracovní trh tak velká, jakou občas musejí zažívat dnes.

Tak to jenom k těmto budoucím výzvám pro náš zákoník práce a obecně pro tuto oblast zaměstnanosti. Chci podpořit pozměňovací návrhy, které tady jsou probírané, zejména i podpořit návrh pana poslance Farského a dalších, protože si myslím, že ti, kteří pracují ve svém volném čase, na úkor svých rodin častokrát, s mládeží, malými dětmi, si tuto podporu zaslouží, a že je to něco, co společnost jim vlastně dluží. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové. Nyní s faktickou poznámkou Petr Pávek, připraví se kolega Černoهورský. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovolil jenom krátce upozornit na skutečnost, že tento bod nebyl z důvodu přerušení projednání na

hospodářském výboru, tak jak bylo předurčeno. To znamená, tento tisk byl předložen jako garančnímu výboru výboru pro sociální věci a následně i hospodářskému výboru. Domnívám se, že u tak závažného tématu, jakým je zákoník práce, je pohled těchto dvou výborů, které ze své podstaty a přirozenosti hájí a posuzují toto téma odlišně, hospodářský výbor má vždy zájem na tom, aby nebylo narušeno hospodářství, resp. aby hospodářství jako takové fungovalo, tak vás chci jenom na tuto skutečnost upozornit, protože z důvodu tzv. koronakrizy bylo toto projednávání na hospodářském výboru přerušeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní pan kolega Černohorský. A opět požádám ještě před udělením slova sněmovnu o klid. Prosím zaujměte místa, která máte podle usnesení Poslanecké sněmovny, a nechte toho, kdo je řádně přihlášen do rozpravy, v důstojném prostředí jeho diskusní příspěvek přednést. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych rád podpořil pozměňovací návrh kolegy Víta Kaňkovského a kolegy Hájka. Najdete ho tedy pod písmenem D.

Ačkoli si řada lidí myslí, že se problémy tzv. rent týkají pouze horníků, není tomu tak. Pracovní úraz i nemoc z povolání s trvalými následky může potkat téměř kohokoli z nás, ať už jsme z oboru stavebnictví, chemického průmyslu, či nejčastěji z toho těžkého průmyslu. Náhrady momentálně v Česku pobírá asi 15 000 lidí. Na Ostravsku a Karvinsku je ale kvůli koncentraci těžkého průmyslu problém nejpalčivější a právě tady si totiž odnese ze zaměstnání trvalé poškození zdraví nejvíce lidí.

Takzvaná renta, přesněji tedy náhrada za ztrátu výdělku, se pak vypočítává jako rozdíl mezi průměrnou mzdou v posledním roce zaměstnání a mzdou minimální a v tom je právě problém. Zatímco v okolních zemích systém vychází ze sociálního pojištění, český systém je založen na zvláštní pracovněprávní odpovědnosti zaměstnavatele za škody. Renty tak v Česku vyplácejí pouze dvě pojišťovny, a to Kooperativa a Česká pojišťovna, každá přitom ještě využívá jiný výklad. Pokud byste se chtěli podrobně seznámit s tímto problémem, tak nedávno vyšel kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu, kde se podrobněji zabývá tímto systémem, a budeme se jím zabývat i na kontrolním výboru.

Problémů s rentami je ale několik, není to pouze ten, který jsem tedy zde popisoval. Je ale tím nejpalčivějším. A je to problém, že vrátit se do práce nedává pro většinu lidí, kteří dostávají tuto náhradu, smysl. Pokud si totiž i přes svůj zdravotní hendikep v nové práci vydělají víc, než je minimální mzda, o jistotu renty v původní výši přijdou. Renta jim bude nenávratně zkrácena, a to přesto, že můžou, to většinou bývá právě v době krize, o tuto práci přijít a skončí tak bez práce. Důvodem je totiž to, že prokázali, že si umí vydělat víc peněz, a tak se náhrada za ztrátu výdělku snižuje. Zákon tedy osoby, které dostávají tuto náhradu, trestá za to, že si našly práci

za vyšší než minimální mzdu. Řada z nich proto míří na černý trh práce. Což může například na Karvinsku zvyšovat vykazovanou míru nezaměstnanosti.

K této části jsem si napsal schválně tři vykřičníky. Já bych rád v tomto případě poděkoval paní ministryni za kladné stanovisko k tomuto návrhu. Rád bych také ale k tomu dodal, že do budoucna si však systém kromě této dílčí úpravy zaslouží revizi takzvaně od podlahy. Protože jako dalším velkým problémem je vnímána otázka všeobecné choroby. Když totiž člověk v pozdějším věku onemocní například cukrovkou nebo jinou obecnou nemocí, nárok na rentu ztrácí. Takže doufám, že se společně v budoucnu dostaneme také ke komplexní úpravě této záležitosti. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré dopoledne. Já děkuji kolegovi Černohorskému jednak za podporu k pozměňovacímu návrhu, který jsme tady zmiňovali. Také on se této problematice věnuje. A jsem také rád, že tady zmínil ty další okruhy problémů, které lidé, kteří pobírají náhradu za ztrátu na výdělku, v tuto chvíli pocítují.

A pokud se týká těch takzvaných obecných chorob, tak této problematice jsme se s kolegou Hájkem také už opakovaně věnovali. Máme za sebou jednání jednak s Ministerstvem průmyslu a obchodu a také se zdravotnickými experty. Tam to naráží samozřejmě i na spolupráci, která bude v tomto ohledu potřebná i s Ministerstvem zdravotnictví. Není to úplně jednoduchá záležitost.

Ale skutečně pro řadu těch bývalých horníků nebo pracovníků v těžkém průmyslu je každoročně velkým strachem, když mají jít na tu periodickou prohlídku, zda jim nebude odhalena ta takzvaná obecná choroba. A co si budeme namlouvat, lidem po padesátce či po pětapadesáti letech neodhalit nějakou běžnou chronickou chorobu, jako je vyšší míra vysokého krevního tlaku, nebo vyšší stupeň, nebo cukrovka a případně onemocnění srdce. To jsou choroby, které se v naší populaci běžně vyskytují. Takže této problematice bude potřeba se věnovat a bude tady potřeba spolupráce minimálně tří resortů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Má paní ministryně zájem o závěrečné slovo? Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající, velmi stručně. Já bych opravdu ještě chtěla dvě poznámky.

A to pozměňovací návrh pana poslance Farského. My jsme o tom velmi intenzivně v posledních dnech a týdnech komunikovali. A ještě jednou zdůrazňuji, že věcně s tímto návrhem souzním. Myslím si, že je extrémně důležité podporovat mládež a podporovat sport. Nicméně nedám k tomuto pozměňovacímu návrhu souhlasné stanovisko, protože zde je legislativně technicky několik nedostatků, ale také zejména proto, protože jsme se na úrovni vlády zavázali, slíbili jsme tripartitě, že neprojde k zákoníku práce žádný pozměňovací návrh, se kterým nesouhlasí všechny strany této dohody. Nicméně já jsem panu poslanci Farskému nabídla, že v příští novele zákoníku práce, která bude představena během několika málo příštích měsíců, můžeme tento návrh do novely zapracovat. A ještě jednou zdůrazňuji, že podporuji mládež, podporuji sport. Je to vládní prioritou, ale nesouhlasné stanovisko má procesní důvody.

Co se týká pozměňovacího návrhu pana předsedy Stanjury, který navrhuje navýšení dohod o provedení práce ze 300 na 450 hodin, logicky je to typický – pan předseda Stanjura si stěžoval, že zde není žádný pravolevý střed. Tak já jenom podotknu, že to je typický příklad prekarizace práce. Myslím si, že v této těžké době, a myslím, že ta koronakrize to ukázala, že je velmi nebezpečné, když lidé přijdou ze dne na den o práci bez jakékoliv, bez pojištění, bez jistoty, bez perspektivy, že to je přesně ten směr, kterým bychom neměli jít. To znamená, tento pozměňovací návrh logicky, automaticky, myslím, že to nikdo ani neočekával jinak, nesouhlasné stanovisko. A je to typický příklad prekarizace práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zájem o závěrečné slovo pan zpravodaj nemá. Takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já tedy jenom vám připomenu, že pozměňovací návrhy vám byly rozeslány jako tisk 689/4 dne 11. května. Garanční výbor pro sociální politiku navrhuje následující proceduru. Nejprve bychom hlasovali o případných návrzích legislativně technických úprav, ale ty nebyly předneseny ve třetím čtení. Tedy bychom hlasovali následně o pozměňovacím návrhu B pana poslance Stanjury. Potom o pozměňovacích návrzích C1, C2 a C3, které předložil pan poslanec Bauer. Následně D pana poslance Kaňkovského, E pana poslance Farského, F paní poslankyně Richterové, G, což je můj pozměňovací návrh. A následně pozměňovací návrh A s tím, že pokud by byl pozměňovací návrh G přijat, tak bychom o pozměňovacím návrhu A hlasovali právě ve znění přijatého pozměňovacího návrhu pod písmenem G.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byl návrh procedury. Má někdo k proceduře nějaký protinávrh nebo připomínku? Ne.

Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak byl přednesen panem zpravodajem.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 63, přihlášeno 179 poslanců, pro 172, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a budeme podle ní postupovat. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Takže první bychom hlasovali pozměňovací návrh uvedený pod písmenem B, který předložil pan poslanec Stanjura. Jedná se o zvýšení objemu pro dohody o provedení práce z 300 na 450 hodin. Garanční výbor zaujal stanovisko nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 64, přihlášeno 182 poslanců, pro 64, proti 22. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Následuje pozměňovací návrh C1 pana poslance Bauera, což je zrušení ustanovení, že souhrn délky týdenní pracovní doby zaměstnanců na jednom sdíleném pracovním místě nesmí překročit délku stanovené týdenní pracovní doby. Garanční výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přihlášeno 182 poslanců, pro 53, proti 20. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Dalším návrhem je pozměňovací návrh C2 pana poslance Bauera, který stanoví, že pokud není v pracovní smlouvě ujednáno jinak, může zaměstnavatel nařídít zastupování nepřítomného zaměstnance na témže sdíleném pracovním místě. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 66. Přihlášení 182 poslanci, pro 53, proti 48. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Následuje pozměňovací návrh C3 poslance Bauera, který stanoví měsíční výpovědní dobu. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 67. Přihlášení 182 poslanci, pro 81, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem D poslance Kaňkovského, což je zrušení principu takzvaného stop výděлку pro skončení v evidenci uchazečů o zaměstnání. Garanční výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 68. Přihlášení 182 poslanci, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Následuje pozměňovací návrh E pana poslance Farského, tedy zavedení týdenního placeného volna pro zaměstnance působící na dětských táborech a sportovních soustředěních. Garanční výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Podpora mládeže je prioritou, ale z procesních důvodů nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno 179 poslanců, pro 165, proti 1. Návrh byl přijat. (Potlesk a výbuch nadšení zprava.)

Poslanec Roman Sklenák: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem F poslankyně Richterové, která zavádí automatickou valorizaci minimální mzdy na úrovni 0,46násobku průměrné mzdy. Garanční výbor nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70. Přihlášení 182 poslanci, pro 62, proti 9. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Následuje pozměňovací návrh pod písmenem G, což je můj pozměňovací návrh, který v podstatě upravuje pozměňovací návrh přijatý výborem pro sociální politiku a redukuje trojí účinnost § 363 zákoníku práce. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 71. Přihlášení 183 poslanci, pro 170, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Sklenák: Následuje poslední pozměňovací návrh pod písmenem A, což je pozměňovací návrh garančního výboru pro sociální politiku, který redukuje trojí účinnost pouze na dvojí, a to k 30. 7. letošního roku a 1. 1. roku

příštího. Dovoluji si upozornit v souladu s přijatou procedurou, že právě proto, že jsme právě nyní schválili pozměňovací návrh pod písmenem G, tak teď budeme hlasovat o tomto návrhu, ale ve znění již přijatého pozměňovacího návrhu G. Doufám, že to je srozumitelné. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 72, přihlášení 183 poslanci, pro 179, proti 1. Návrh byl přijat.

O všech pozměňovacích návrzích jsme hlasovali. Teď budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, podle sněmovního tisku 689, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 73. Přihlášení 183 poslanci, pro 179, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

3.

Vládní návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020

/sněmovní tisk 875/ - zkrácené jednání

Před projednáním vládního návrhu zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020, tedy sněmovního tisku 875, bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Otevírám k tomuto bodu rozpravu. Do rozpravy k podmínkám projednání návrhu zákona ve zkráceném jednání se nikdo nehlásí. Rozpravu končím.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020, sněmovní tisk 875, ve zkráceném jednání."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 74. Přihlášen 181 poslanec, pro 161, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen, budeme tedy postupovat ve zkráceném jednání.

Předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. (Pokračuje hlasitěji.) Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, projednáváme další návrh zákona, prosím sněmovnu o klid, ať slyšíme paní ministryni a její úvodní slovo! Děkuji vám.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Ještě jednou... (Hluk a pohyb v sále neustává.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě jednou vás prosím o klid, protože neslyšíme paní ministryni a její úvodní slovo k tomuto návrhu zákona. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: 820 tisíc pracovních míst. 820 tisíc pracovních míst. To je bilance ke včerejšímu dni programu Antivirus. Ke včerejšímu dni program Antivirus, který jsme během několika málo dní postavili na nohy v průběhu měsíce března, ke včerejšímu datu podpořil 820 (tisíc) pracovních míst. Vyplaceno bylo necelých 8 miliard. Každý den ta čísla naskakují. Podpořili jsme v rámci těchto částek téměř 60 tisíc firem, z nichž 82 % mělo počet zaměstnanců do deseti. To je bilance programu Antivirus.

A proto, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, před vás dnes předstupuji, abych vás požádala o schválení návrhu zákona, kde se posouváme v rámci dosavadních režimů A a B programu Antivirus ke schválení režimu C, který má být rychlý, jednoduchý, má podpořit zejména malé a střední firmy do 50 zaměstnanců a má pomoci vlastně odlehčit tomu režimu B, který je postaven na překážkách v práci, tak abychom skutečně mohli co nejvíce vyplácet.

My jsme tento návrh zákona předložili po několika týdnech jednání na úrovni vlády. A pokud bude tento návrh podpořen a bude schválen počet zaměstnanců do padesáti, to znamená, malé a střední firmy, kterým se uleví, tak se to bude týkat 88 % firem v České republice. Tímto návrhem pokryjeme až 88 % firem, které zaměstnávají až 1,5 milionu zaměstnanců v České republice, ve mzdové sféře.

Takže ještě jednou, kdybych to měla zopakovat, dovoluji, abych vás požádala o schválení tohoto návrhu prominout firmám, zaměstnavatelům pojistné na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 24,8 hrubé mzdy, to znamená, odvody za zaměstnavatele za měsíce červen, červenec a srpen. To znamená, jedná se o následující tři měsíce, navazuje to na dosavadní režim programu Antivirus A a B a to prominutí pojistného, pokud bude návrh zákona schválen, tak bude probíhat automaticky, a to tak, že si zaměstnavatel sníží vyměřovací základ, z něhož se vypočítává pojistné.

Ještě jednou bych ráda zdůraznila, že to pojistné je zastropováno na 1,5násobku výše průměrné mzdy, tak abychom podpořili právě většinu zaměstnanců, a jedná se o částku až 52 253 korun, která představuje právě tento základ, ze kterého se pak platí ty potenciálně prominuté odvody za zaměstnavatele. Podmínky pro prominutí pojistného se budou posuzovat v každém měsíci zvlášť. Základní podmínkou je, že zaměstnavatel výrazně nesnížil zaměstnanost ani objem mezd poskytovaných svým zaměstnancům. Proto se navrhuje další dvě podmínky kromě toho zmíněného do padesáti zaměstnanců a možnosti prominutí odvodu do 1,5násobku průměrné mzdy. Ta další dvě kritéria jsou podmínka udržení počtu zaměstnanců a objemu mezd alespoň na úrovni 90 % stavu před pandemií. Budeme porovnávat počet zaměstnanců na konci každého měsíce z těch tří, pro které navrhuje možnost odpuštění pojistného, a bude se to srovnávat s měsícem březnem, to znamená ke stavu 31. března tohoto roku. A úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců za každý z těchto tří měsíců bude srovnán s úhrnem vyměřovacích základů zaměstnanců právě v měsíci březnu. Dovolte, abych ještě zdůraznila, že k počtu osob činných na základě dohod a ani k jejich vyměřovacím základům se nepřihlíží, protože ty jsou zpravidla krátkodobého charakteru.

Další podmínky tohoto návrhu, tohoto režimu C programu Antivirus, jsou, že zaměstnavatel v posledním dni příslušného kalendářního měsíce nezaměstnává, jak už jsem zmínila, více než 50 zaměstnanců, odvedl řádně pojistné za zaměstnance, to znamená, v sazbě 6,5 %, a za příslušný kalendářní měsíc nečerpá prostředky z programu Antivirus A a B, který na základě rozhodnutí vlády pokračuje, B pokračuje až do měsíce srpna.

Další podmínka, která je zde zmíněna, a bylo to předmětem debat v minulých týdnech. Jsou to právě ty firmy, ty by neměly mít nárok na podporu, které mají sídlo v daňových rájích.

Dovolte mi, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, abych ještě zmínila, jaké budou dopady na státní rozpočet. U zaměstnavatelů s počtem do 50 zaměstnanců se předpokládají celkové dopady nepřesahující 4,5 miliardy korun měsíčně, celkem tedy 13,5 miliardy. Co se týká stanovení stropu vyměřovacího základu na zaměstnance na 1,5násobek průměrné mzdy, tak vzhledem k průměrné mzdě v podnicích do 50 zaměstnanců očekáváme, že zde byla ta průměrná mzda 22 000 korun v měsíci, respektive v měsíci březnu, tak ten dopad není významný.

Slibila jsem, že budu stručná, proto vás žádám, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, o schválení tohoto vládního návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostními právy jsou přihlášení paní předsedkyně Pekarová Adamová a pan předseda Stanjura. Já se jenom obou ptám, jestli mohou dát ještě prostor zpravodaji a platilo by jejich přednostní právo na začátku rozpravy. Ano, děkuji. V tom případě konstatuji, že návrhem se zabýval výbor pro sociální politiku. Jeho usnesení máme k dispozici jako sněmovní tisk 875/1. Zpravodajem tohoto výboru jen pan poslanec Jan Bauer, kterého prosím o to, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážená kolegyně, vážení kolegové, já svůj vlastní politický názor samozřejmě řeknu v obecné rozpravě, kam jsem řádně přihlášen, takže mi dovoluje zkráceně jenom v rámci zpravodajské zprávy.

Děkuji paní ministryni za představení návrhu. Já už nebudu jednotlivé parametry tohoto návrhu opakovat, protože ty tady už zazněly a byly řečeny paní ministryní. Chtěl bych jenom připomenout a oživit vám, že jsme debatu o pomoci zaměstnavatelům formou úlev na sociální pojištění vedli, to si pamatujete, přednedávnem, před čtrnácti dny, v souvislosti s jiným schvalovaným zákonem, a to se zákonem o snížení penále na odložené odvody. My jsme schválili, že po určitou dobu několika měsíců budou odloženy tyto odvody na sociální pojištění, a to s úrokem 4 % p. a.

Já si myslím, že je škoda, že vláda a vládní úředníci nebyli schopni předložit takto úzce související úpravy provázané a najednou, takže opět po čtrnácti dnech a opět v legislativní nouzi se tímto zabýváme, ale zaplat' pánbůh na za to. Myslím si, že by se hodně ušetřilo času a nadto by to zvýšilo určitě informovanost lidí a hlavně podnikatelů, kteří se pak do těch programů následně mají hlásit nebo mají žádat o nějaké úlevy.

Také bych chtěl říci, že jste zaregistrovali, asi nejsem jediný, že některé zaměstnavatelské svazy považují tu předlohu za špatně připravenou a volají po jejích změnách tak, aby v praxi mohla firmám skutečně pomoci. O tom ostatně budou asi některé již předložené pozměňovací návrhy a z tohoto důvodu také předpokládám, už teď avizují, že do systému bylo vloženo mnoho pozměňovacích návrhů a možná ještě v průběhu této debaty některé další pozměňovací návrhy přibudou.

Na závěr bych si dovolil jenom zkráceně přečíst usnesení výboru pro sociální politiku ze včerejšího dne 28. května, které zní: Výbor pro sociální politiku po úvodních slovech, za prvé, navrhuje, aby se konala obecná rozprava. Za druhé navrhuje, aby se konala podrobná rozprava. Za třetí navrhuje, abychom jednání k tomuto bodu ukončili dnes do 19 hodin, a doporučujeme Poslanecké sněmovně, aby vyslovila s tímto návrhem souhlas ve znění přijatého pozměňovacího návrhu prostřednictvím výboru pro sociální politiku, a v konečné verzi, abych vás s tímto seznámil na půdě Poslanecké sněmovny, což jsem tímto učinil. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Jenom abychom všichni věděli, jak budeme postupovat. Budeme postupovat tak, že ty tři zákony, které máme ve zkráceném jednání, to znamená bod 3, bod 2 a bod 1, nejprve probereme ve druhém čtení. Tím získáme čas na to, aby se připravily pozměňovací návrhy tak, jak mají, a pak budeme tyto body procházet ve třetím čtení a poté bychom skončili dnešním jednáním Poslanecké sněmovny.

Protože jsme ve zkráceném jednání, tak ještě musíme rozhodnout o tom, zda se bude konat obecná rozprava. O tom musíme rozhodnout hlasováním.

Zahajují hlasování. Kdo je pro konání obecné rozpravy?

Hlasování číslo 75. Přihlášeno 180 poslanců, pro 96, proti nikdo. Schválili jsme obecnou rozpravu.

Přestože máme přihlášené řečníky z přednostním právem, já dám prostor panu poslanci Kubíčkovvi. Je to taková tradice u těch zkrácených jednání, když nikdo nenamítá. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si obligatorně dovolím navrhnout zkrácení doby pro vystoupení jednoho řečníka v obecné i podrobné rozpravě na pět minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl procedurální návrh, o kterém nyní budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 76, přihlášeno 180 poslanců, pro 72, proti 26. Návrh nebyl přijat, žádný limit jsme tedy neschválili.

Otevírám obecnou rozpravu. Jako první je s přednostním právem přihlášená paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová, po ní pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, k tomuto tisku nemohu začít jinak, než že si připomeneme, že ještě přednedávnm, před několika týdny, teď nemám přesně v hlavě, kolik dní to je, jsme tady řešili velmi podobnou materi, taktéž odvoody na sociální zabezpečení, a tehdy to byly ty tzv. půjčky, tzn. odklad odvodů se sníženým penále. Ale opravdu nešlo o tak efektivní pomoc, jakou už tehdy jsme mohli schválit, pokud bychom schválili některé pozměňovací návrhy, které tady byly předkládány, jeden z nich i můj, který vlastně dnes velmi nápadně připomíná ten současný tisk. Ale tehdy, když jsem navrhovala celkově odpouštění sociálních odvodů, tak jsem skutečně nedávala jenom limit pro malé a střední firmy 50 zaměstnanců, ale měla jsem spíš na mysli odpuštění velké části, ne plné, ale 80 %, pro všechny, všechny ty, kteří jsou postiženi současnou situací. A my všichni víme, že to není tak, že by 100 % firem bylo dnešní krizí skutečně postiženo, některá odvětví se naopak drží a daří se jim lépe, protože mají tu výhodu, že nemusí zavírat žádné provozovny, fungují v online světě apod. a je jich naprostý zlomek oproti těm, kteří postiženi jsou. Ale ten návrh, tak jak stojí a jak je nám předkládán, tak právě v této věci podle mě poskytuje určitou skulinu a je tady stále možnost velkého zlepšení.

Já nechci hodnotit ani jeden z těch Antivirů svým pohledem, protože je důležitý pro mě pohled firem, pohled těch, kterým má skutečně pomoci, na které je cílen. Cíl – zachovat pracovní místa – máme asi všichni společný. V tomhle vidím důležité slyšet zpětnou vazbu z terénu a ta při projednávání současné materie, kterou tady máme, byla taková, že zaměstnavatelé varovali před vytvořením jakéhosi hluchého místa mezi Antiviry B a C a varovali před tím, že ne všichni, kteří by tu pomoc dneska

skutečně potřebovali, pak na ni dosáhnou a potom samozřejmě budou muset k propouštění sáhnout. To se snažím řešit tím pozměňovacím návrhem, který je v systému – já se k němu pak v podrobné rozpravě samozřejmě přihlásím. Teď chci jenom velmi stručně zdůvodnit, jak konkrétně to řešení vypadá. Myslím, že je natolik kompromisní a natolik dobře zpracován, že by i vám, kteří dnes chcete podpořit právě firmy malé a střední, mělo být jasné, že tím neubíráte podporu těmhle firmám, ale zároveň ještě rozšíříte pro firmy středně velké, větší, které z té podpory, ať už B, nebo právě navrhovaného C, vypadávají. A když paní ministryně říká 88 % firem spadá do Antiviru C, protože jsou do 50 zaměstnanců, tak z tohoto úhlu pohledu jich není tolik, ale jsou to stále významní zaměstnavatelé, jsou to prostě firmy, které, řekněme si na rovinu, mohou v některých regionech způsobit, pokud budou muset zavřít a pokud skončí v likvidaci, určitě nemalý nárůst nezaměstnanosti, a to, věřím pevně, že tady nikdo nechceme.

Proto přicházím se změnou, která dává podmínku hodnocení dopadů na firmy z hlediska propadu tržeb tak, abychom podporovali skutečně ty, kteří nějaký propad zaznamenávají, a zaznamenávají významný, což byla mimochodem v rámci projednávání této věci na tripartitě i připomínka nebo požadavek některých svazů a říkaly, že by s tím problém mít neměly. Takže v tom vidím možnost určité prostředky ze státního rozpočtu ušetřit, protože nevidím důvod, proč by měly mít odpuštěné odvody potom firmy, které problém nemají. Ale zároveň rozšiřuje ten okruh příjemců této pomoci, a to nikoliv podle velikosti firmy, ale kritériem zůstává ten počet podpořených zaměstnanců. A protože 50 je poměrně málo, tak rozšiřuji počet podpořených zaměstnanců na 100. To znamená, ta podpořená firma bude moci využít až u 100 svých zaměstnanců nástroj odpuštění odvodů na tři měsíce, to všechno zůstává stejné, podmínka 90 % udržovaných zaměstnanců i tedy nesnižování mezd pod stanovenou úroveň, tak jak novela předpokládá, to všechno zachovávám stejné. Ale jde mi o to opravdu nezapomínat i na středně velké firmy, které jedou dál ve svém provozu, zaměstnávají lidi, jenom prostě mají třeba tu smůlu, že ten jejich provoz je natolik náročné zastavit a nechat zaměstnance na překážkách, že nespádnou do Antiviru B, ale snaží se mermomoci i při poklesu odbytu fungovat dál. A těmto bychom podle mého názoru nepomohli ani céčkem, ani béčkem, a když céčko vylepšíme, tak na ně nezapomeneme. Myslím, že to je taková změna, která i hlediska dopadů do státního rozpočtu je ještě pořád velmi únosná, a je to lepší cena než potom ty lidi mít na dávkách, lepší je vždycky mzda než dávka, to všichni víme.

Takže proto tento pozměňovací návrh. Já vás žádám o jeho podporu. Věřím tomu, že cíl bude splněn, jak ten, který byl zamýšlen celou touto novelizací už od předkladatelů. Jednoduchost zůstává, jenom se dostává i na kritérium, které bylo předkladateli opomenuto, ale zároveň se rozšiřuje ten počet zachovaných míst, která tím můžeme zachránit. A věřím tomu, že o to nám všem skutečně jde. Děkuji vám předem za podporu a ještě se k tomuto pozměňovacímu návrhu přihlásím. Hlásím se tedy tímto do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já bych jenom rád připomněl neformální dohodu, že u bodu ve zkráceném jednání se neuplatňují faktické poznámky.

Samozřejmě pokud se někdo přihlásí, tak mu předsedající musí dát slovo. Říkám to proto, že tu mám žádost o vystoupení s faktickou poznámkou. Nicméně dotyčného poslance nevidím, takže možná je to jenom omyl.

S přednostním právem pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Paní ministryně, milí kolegové, milé kolegyně, začnu možná netradičně. Chci ocenit paní ministryni a ten materiál, který v této chvíli projednáváme. Aspoň z veřejných zdrojů, pokud jsem sledoval vnitrokoaliční debatu, tak paní ministryně prosazovala v rámci svých možností širší podporu. Víím, že byly jiné návrhy uvnitř vládní koalice, takže tohle šlo určitě správným směrem. A i když jsem někdy kritický, já se k tomu i dostanu, k té kritice, nebo bych řekl spíš ke komentování jednotlivých parametrů, nicméně ten zákon je dobrý, i kdyby nebyl přijat žádný pozměňující návrh, tak jsme připraveni ho podpořit, protože pomůže zejména malým podnikatelům, živnostníkům a těm, kteří zaměstnávají lidi, a reálně jim dovolí ušetřit peníze a reálně je to jeden z nástrojů v boji s druhotnou platební neschopností.

Potřeboval bych jenom vyjasnit, to není ani kritika – používá se tam pojem průměrná mzda. Nijak nepochybňuji v tomto případě ten limit a tento parametr 1,5násobek, nicméně pokud si někdo přečte ten text zákona, pokud by to bylo přijato, tak se zeptá: ke kterému dni kolik to je? Je to škoda, já nevím, jestli existuje nějaký pozměňovací návrh, který by to vyjasnil, případně jestli bude nějaká metodika. Myslím, že to číslo má být naprosto jasné, aby každý věděl – krát 1,5 a z toho může uplatnit tu slevu nebo to odpuštění, a z čeho už ne.

A teď k těm jednotlivým parametrům, mluvila o tom paní předsedkyně Adamová. Myslím, že v systému bude několik návrhů, které tu podporu zvednou pro vyšší počet zaměstnanců. A i v tomto návrhu je problém, který jsme kdysi měli v rozpočtovém určení daní. Tento týden je to takový evergreen, debata o rozpočtovém určení daní se posouvá. Jestli jsem text zákona pochopil správně, paní ministryně, pokud bude mít firma 51 zaměstnanců, tak má smlů. A myslím si, že ten zlom je nelogický. Pokud bychom chtěli pomoci, a víím, že existují takové pozměňovací návrhy, a my je podpoříme, tak by to bylo například pro všechny malé a střední firmy s maximálním počtem 50, tak nebude motivován člověk, který má dneska 51, 52 pracovních pozic, aby jednoho nebo dva propustil, aby se do toho programu vešel, protože ještě splní 90 % zaměstnanosti proti březnu 2020. Takže pokud by to bylo tak, že ten, který má 52, dostane 50, tak mi to přijde spravedlivé, pokud neprojde rozšíření počtu například na 100, 250 zaměstnanců a podobně.

Tak to je první věc, kterou bychom měli v rozpravě, at' už podrobné, nebo obecné, debatovat, proč je ten zlom tak ostrý. A teď neříkám, že to má být i pro ty firmy, které mají 3 050 zaměstnanců. Tam už to skoro nemá ani ekonomický smysl. Ale abychom vlastně nevytvářeli ekonomický tlak nebo ekonomické podmínky pro to, aby jeden, dva, tři lidé dostali výpověď, protože pak ta firma tu podporu dostane. A určitě je lépe mít padesát krát 24,8 % odpuštění než 0. Myslím, že to nebylo úmyslem. Je to spíš nelogické. Když jsem mluvil o rozpočtovém určení daní, tak to bylo proto, že kdysi,

když jste překročil tu hranici počtu obyvatel, tak ten vyšší koeficient byl na všechny od čísla 1 třeba pro 50 000. V okamžiku, kdy jsme ten zlom udělali pouze pro ty, kteří jsou nad tou hranicí, tak ten problém se vlastně vyřešil a ty tlaky, jak uměle obcházet, zvyšovat nebo podcházet tu hranici, prostě zmizely. To je první problém, který bychom měli debatovat.

Druhý problém, který vidím velmi problematický, a taky si nemyslím, že je úmyslně, je podmínka 90 % objemu mezd. Protože kdyby to byl jediný program a nic jiného nefungovalo, tak je to v pořádku, ale současně máme minimálně v měsíci červnu zavřené školy, teď nebudu říkat o té dobrovolné docházce, a schválili jsme, že i rodiče v červnu mohou dostávat ošetřované. Tak si představme modelový příklad firmy, která má deset nebo čtyřicet zaměstnanců, má deset zaměstnanců, nikomu nesnížila plat ani o korunu, nikoho nepropustila a v červnu budou dva na ošetřovném, a tím pádem je objem mezd takhle matematicky 80 %, přitom zaměstnavatel drží všechny, všem, kteří chodí do práce, platí a současně by na tento program nedosáhl. Možná to čtu špatně, pokud je to jinak, je to v pořádku. Nenašel jsem to v textu zákona a musím popravdě přiznat, že jsme to nebyli schopni ani napsat do pozměňovacího návrhu, nemáme armádu právníků, aby například z toho součtu vypadli ti, kteří mají ošetřovné, protože ti mají v tom výkazu nula. Pokud je to myšleno tak, že tihle jdou automaticky pryč, tak samozřejmě moje výhrada je mnohem menší. To se může stát. A bylo by to nespravedlivé vůči těm, kteří opravdu nesnížili plat ani o korunu, drží všechna pracovní místa a jenom díky tomu, že jejich zaměstnanci jsou na ošetřovném, na což mají zákonný nárok, by najednou o tu podporu přišli. A je to škoda.

Myslím si, že musíme vést debatu i o tom počtu zaměstnanců. Já bych ještě pochopil, kdybychom použili definici, kterou známe, aby to bylo pro malé a střední podniky. Vláda se podle mě k tomu neodhodlala z rozpočtových důvodů. Nevím, jestli mi to paní ministryně potvrdí, nebo ne, protože z logických důvodů z toho, že dlouhodobě říkáme, že páteř české ekonomiky tvoří živnostníci a malé a drobné podniky, by bylo nejlogičtější to dát této skupině podnikatelů. Protože je pravda, že čísla, která jsou uvedena v důvodové zprávě, je to 80 % zaměstnavatelů, ale není to 80 % zaměstnanců, logicky nemůže být.

Všechny pozměňovací návrhy, které budou směřovat k tomu, že ten okruh podpory se rozšíří na malé a střední podniky, deklaruji za náš klub, že budeme podporovat, a je jedno, kdo ho podal, protože tady vidíme, že to je přesně to, co by české ekonomice a českým zaměstnavatelům mohlo pomoci. A my to tady říkáme opakovaně a budeme to říkat i v příštích týdnech a měsících a budeme rádi, když se budeme mýlit, ale v této chvíli máme největší obavy z druhotné platební neschopnosti, která dopadne i na zdravé firmy, které mohou podnikat. Jenom bude prostě nižší poptávka a přestanou platit svým dodavatelům. A to je problém, kterého se my jako občanští demokraté bojíme nejvíce. Proto jsme navrhovali už v březnu to, s čím přišla paní ministryně nyní. Proto jsme navrhovali odložení plateb DPH, aby měli zaměstnavatelé peníze nejenom pro své zaměstnance, to je naprosto v pořádku, to je na prvním místě, ale aby na druhém místě byli jejich dodavatelé a až na třetím místě stát, který by si mohl počkat. A tím, kdybychom to odložili, například to DPH,

co jsme neúspěšně navrhovali, nebo i tady, kdyby byl třeba odklad, bychom lépe mohli promyslet, pro koho by to byl odklad a pro koho by to bylo odpuštění. Měli bychom víc dat, měli bychom z čeho vycházet a ta pomoc by mohla být cílenější, a tím pádem přesnější.

Přes tyto výhrady, které jsem v tomto krátkém vystoupení uvedl, chci říci, že můj kolega, místopředseda sociálního výboru, pan poslanec Bauer představí naše pozměňovací návrhy, které jdou tímto směrem, a podrobně je zdůvodní, ale za náš klub deklaruji, že i kdyby neprošly, my pevně věříme, že aspoň některé z nich získají vaši podporu, tak podpoříme vládní návrh zákona, protože opravdu jde správným směrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přestože jsem připomenul neformální dohodu poslaneckých klubů, že v legislativní nouzi, respektive u zákonů ve zkráceném jednání neuplatňujeme faktické poznámky, tak tu přihlášku mám. Pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. (Nesouhlasné hlasy z řad poslanců ANO.) A samozřejmě má právo vystoupit. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já opravdu nebudu zdržovat. Já chci jenom říct, podívejte se kolem sebe, kolik lidí má zájem o to, abychom hlasovali o zákoně, který pomůže těm, kteří nás platí, z kterých peněz tady můžeme být, protože díky podnikatelům jsme tady, a tolik poslanců má o to zájem, abychom jim pomohli. Takže to je to, proč vystupuji, a chtěl jsem jenom říci, že by byla slušnost, kdybychom si to všichni vyslechli, abychom mohli reagovat, abychom mohli pomoci a abychom mohli opravdu důvěryhodně prodiskutovat to, jak bychom nejvíce pomohli tomu, aby byly peníze třeba na další volby. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Teď s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura a poté s faktickou poznámkou pan poslanec Pávek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych to nerozpoutal, ale je jednoduché vysvětlení. Klíčové je, kolik tady bude poslanců v okamžiku hlasování. Za náš klub jsou přítomni poslanci, kteří se tomu věnují, kteří připravili jménem našeho klubu pozměňovací návrhy a kteří je tady zdůvodní. Já myslím, že z mnoha jiných důvodů jsme se dohodli, že pokud to není nezbytně nutné, tak tady nemusíme každou minutu sedět v počtu 200. Já myslím, že je to nespravedlivé i vůči našim kolegům, kteří sledují naše jednání mimo jednací sál ve svých kancelářích a podobně. A to klíčové číslo bude v okamžiku hlasování, až budeme ve třetím čtení. Tak abychom byli spravedliví i k těm, kteří na rozdíl od nás v této chvíli v Poslanecké sněmovně nejsou. Zase u jiného zákona u nás budou možná jiní poslanci, kteří se mu věnují jako zpravodajové, bylo to ve výběrech, kterými jsou členy. Tak budme spravedliví k našim kolegům a nektrizujme. Počkejme si na to závěrečné hlasování, kolik nás tady bude.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Pávka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo. Toto je skutečně faktická poznámka k předloženému návrhu zákona. Jako takový samozřejmě zasluhuje podporu malých a středních podniků. Mám ovšem velkou výhradu ke způsobu, jakým je napsán, jak příliš parametrický je a kolik je v něm prostě byrokratických klíčků. A dopadá to na jednu skupinu, kterou tady nikdo doposud nezminil, a to jsou mzdové účetní, které nejenom v těch podnicích, pokud mají dostatečnou velikost, aby měly svoji vlastní mzdovou účetní, ale hlavně u těch nejmenších, kteří mají externí mzdové účetní, tak ty se z toho opravdu zblázní. To je prostě tolik parametrů, tolik změn, na to nejsou nachystány softwary, se kterými pracují. Tak to bych byl velmi rád, kdyby potom ministerstvo, teď nezávisle na tom, jak ten zákon projde, a já nepochybuji o tom, že projde, a i my ho podpoříme, nějakou metodikou, která bude tentokrát zjednodušující a nikoliv komplikující tu situaci, myslelo i na ty, kteří to mají zpracovávat, a to jsou ty mzdové účetní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní vystoupí v obecné rozpravě paní poslankyně Šafránková. Připraví se pan poslanec Bauer. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi krátce představit náš pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení. S kolegy Radkem Rozvorem a Mílou Roznerem v něm navrhujeme z předkládané předlohy vypustit v § 2 odst. 1 písmena b) a c). Tato úprava by znamenala jednak vypuštění podmínky minimálního počtu zaměstnanců oprávněných subjektů v těch měsících, kdy budou o prominutí povinnosti odvádět pojistné žádat oproti březnu letošního roku. A taktéž navrhujeme i zrušení další podmínky pro uvedení prominutí pojistného, a to té, která stanoví minimální úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců ve srovnání se stejným ukazatelem v letošním březnu. Vláda přitom požaduje, aby v obou těchto případech, jak co se týče počtu zaměstnanců, tak i ohledně úhrnu jejich vyměřovacích základů, bylo splněno pravidlo jejich minimálně 90% hodnoty v měsíci, kdy zaměstnavatel bude o prominutí pojistného žádat vůči březnu 2020, tedy vůči předkrizovému stavu.

Cílem našeho návrhu je tedy rozšířit okruh zaměstnavatelů, kteří budou mít na prominutí plateb pojistného nárok. Podmínky, které vláda stanovila, jsou velmi přísné a restriktivní, a to i ve srovnání s jinými kompenzacemi v rámci mimořádných opatření nouzového stavu. Tyto podmínky znemožňují přístup k využití možnosti prominutí pojistného mnoha poctivým zaměstnavatelům, kteří v důsledku nouzového stavu, zejména i kvůli zákonné povinnosti omezit či zcela přerušit svou podnikatelskou činnost, v žádném případě nemohli udržet takto vysoký počet zaměstnanců, resp. mzdových nákladů. Pohříchu toto pomyslné kladivo opět dopadá především na ty nejmenší podnikatele a zaměstnavatele. Vládní podmínky jsou o to

tvrdší a nepochopitelnější, že další podmínkou pro toto prominutí pojistného je požadavek, že se musí jednat o zaměstnavatele, který nečerpal státní pomoc ve formě kompenzace mzdových nákladů z veřejných peněz v rámci takzvaného programu Antivirus, což je mnohdy pro zaměstnavatele naprosto dominantní nákladová položka.

Přístup státu vůči poctivým zaměstnavatelům musí být vstřícný a pomoc v době krize má být hlavně rychlá, adresná, efektivní a spravedlivá. Toto vládní návrh nenaplnuje. Proto přicházíme s naším návrhem, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. A nyní vystoupí pan poslanec Jan Bauer. Připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, milé dámy a pánové, ono už to tady dnes zaznělo. Občanská demokratická strana vítá, že vláda konečně představila návrh na dočasné prominutí sociálních odvodů firmám. Chtěli bychom nicméně změnit – já jsem si poznamenal – nahodile stanovené parametry. Nevím, jestli jsou nahodilé, ale podle našeho názoru nejsou úplně optimální, aby tato forma pomoci opravdu směřovala k většímu počtu firem a nevylučovala ty aktivnější z nich. Z nich se také nachází mnohé tyto firmy ve velmi vážných podmínkách. Pokud chce vláda opět rozjet ekonomiku, a ono to tady zaznělo, a udržet maximum pracovních míst, nemůže svou pomoc ve formě prominutí odvodů omezit pouze na malé firmy do 50 zaměstnanců.

My přicházíme hned s několika návrhy změn, které okruh těchto firem rozšíří, a tudíž zvýší šanci na přežití řady z nich. Tato forma pomoci je nám velmi blízká, my jsme to mnohokrát avizovali, protože stát jejím prostřednictvím soukromý sektor nedotuje, nepřidává byrokratickou zátěž, pouze firmám ponechává volné finanční prostředky, které mohou využít pro svůj restart. Opakovaně i včera na výboru pro sociální politiku jsem zdůrazňoval, že jedním z velkých problémů, které dnes musejí firmy řešit, je cash flow, to znamená hotovost. A toto je na rozdíl od toho, co jsme schválili před 14 dny, opravdu skutečná pomoc, jak těmto firmám alespoň něco kompenzovat.

Dovolím si představit velmi zkráceně několik pozměňovacích návrhů, které jsem za poslanecký klub podal. Pozměňovací návrh 5426 – prominutí odvodů všem firmám bez limitu 50 zaměstnanců. Navrhujeme zrušit podmínku 50 zaměstnanců a rozšířit možnost odvést za dané období snížené odvody na všechny firmy. My tímto návrhem reagujeme na to, že vládní návrh zákona chce umožnit tříměsíční zrušení sociálních odvodů za zaměstnavatele jen velmi úzkému okruhu těch nejmenších podniků, aniž by bylo vysvětleno, proč by podobnou podporu neměly získat i firmy větší. Vláda tímto omezením opomněla zaměstnavatele, kteří zaměstnávají výraznou většinu zaměstnanců. Já jsem si pokusil spočítat, možná 3,7 milionu. A pokud vím, také podle šetření Hospodářské komory by problémy podniků výrazně zmírnilo právě

dočasné zrušení placení povinných plateb podnikatele podobně jako u osob samostatně výdělečně činných.

Druhý návrh, který si dovoluji předložit nebo představit, je v systému zapsán pod číslem 5427. Jedná se o zmírnění podmínek poklesu mezd. Tento návrh stanovuje úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru alespoň ve výši 70 % namísto vládou navrhovaných 90 %. Jinými slovy, vládou navržený desetiprocentní pokles považují jednoznačně za příliš tvrdou podmínku. Firmy v této době snižují mzdy, aby vůbec přežily. A navrhovaný pokles objemu mezd do 30 % oproti tomu považují za rozumnou a vyváženou podmínku.

Dalším pozměňovacím návrhem, který se týká souběhu s Antivirem, je pozměňovací návrh v systému pod číslem 5425. Tento pozměňovací návrh řeší otázku souběhu s programem Antivirus. Současně navrhuje umožnit souběh s programem Antivirus, aby nebyly vyloučeny firmy, které sice na jednoho jednotlivce čerpají podporu z tohoto programu, současně se jim ale daří většinu svých zaměstnanců držet v práci. Já osobně považuji ten souběh s Antivirem ne na firmu, ale na zaměstnance opravdu jako velmi prospěšný a moc bych si přál, aby byl přijat.

Posledním pozměňovacím návrhem v systému pod číslem 5424 jsou varianty firem do 500 zaměstnanců plus vypuštění podmínky zachování objemů na úrovni 90 %. Variantně navrhuje limit počtu zaměstnanců zvýšit na 500 oproti vládou navrhovaných 50, přičemž tento návrh současně vypouští podmínku zachování výše úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců na úrovni 90 % za měsíc březen a ponechává pouze kritérium zachování 90 % zaměstnanců.

Nevím, jestli mám ještě čas, vážený pane místopředsedo, ale úplně na závěr možná jedna kritická věc. My jsme se včera na výboru pro sociální politiku vypořádali s jednou opravdu velmi špatnou věcí, která se podle mého názoru pokoutním způsobem dostala do legislativy před 14 dny. My jsme se tím usnesením na výboru pro sociální politiku vypořádali tím, že rušíme nedávno zkrácené schválení lhůty, ve které musejí zaměstnavatelé zasílat na Českou správu sociálního zabezpečení přihlášky a odhlášky zaměstnanců. Opakuji a připomínám, že tato změna se dostala do zákona podle mého názoru nepozorovaným přílepkem k nedávno schválenému covidovému zákonu o odpuštění penále na odložení sociálních odvodů. Ono se to hodně objevilo i v médiích. Musím velmi ocenit, že od tohoto pozměňovacího návrhu nejenom oficiálně v médiích, ale i včera na výboru pro sociální politiku dala ruce pryč i paní kolegyně Hanka Aulická Jírovcová. Myslím si, že v tomto detailu jsme vyslyšeli volání z praxe a vracíme opět tu osmidenní lhůtu do původní podoby tak, jak ta legislativa byla platná ještě před 14 dny.

Takže to je vše za mě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Olga Richterová. Připraví se pan poslanec Petr Beitl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Za klub Pirátů chci uvést, že jsme jenom jaksi neradi, že ten zákon přichází až teď. Opuštění pojistného na sociální zabezpečení bylo něco, co myslím celá opozice navrhovala, že to mohlo být dříve. Pomohlo by to velmi. Takže je to dobře, že to tu je. Jen škoda, že nejsme o měsíc, o měsíc a půl zpátky.

Konkrétně k těm hranicím, které už zmiňovali i mí předfečníci. My jsme přesvědčeni, že to povede k neblahým propouštěním třeba u firem, které mají 51, 52 zaměstnanců, že je zbytečné to tam tak ostře stanovit, že i ty rozpočtové ohledy, které patrně vedly Ministerstvo financí, aby bylo proti, nejsou tak závažné. A pokud by byl přijat pozměňovací návrh Pirátů, který načtu v podrobné rozpravě, tak bychom navrhovali pouze, aby to pojistné bylo odpuštěno na 50 zaměstnanců ve firmách s velikostí až do 250 lidí, aby tím pádem firma o 60, o 70 zaměstnancích zkrátka měla odpuštěno na těch 50, ale nebyl úplně trestána, neměla odpuštěnou nulu. Protože teď, jak to vládní koalice navrhuje, tak vznikne neskutečná nespravedlnost mezi firmami o velikosti 49 lidí versus 52, 55, 60 lidí.

Toto odstranění tvrdosti návrhu, ještě jednou říkám, patrně ztroskotá na obavách paní ministryně financí. Ale protože tady paní ministryně sedí, tak bych se jí přesto ráda zeptala: Vážená paní ministryně Schillerová, není ten velký pocit nespravedlnosti, který vznikne v těch o něco větších firmách, ale pořád firmách malých, zbytečný? Ty rozpočtové dopady už nebudou tak velké ve srovnání s tím, protože naprostá většina firem je menších, to je v pořádku, ale ty firmy na hranici si budou říkat, jak to, že ostatní mají odpuštěno za 50 zaměstnanců a my máme odpuštěno za nulu. To nedává smysl! Takže bych byla velmi rád, paní ministryně, za vaše vyjádření k tomuto aspektu.

A ta druhá věc je hranice 10 %, že o více než 10 % nesměly poklesnout mzdové odvody a nesměly poklesnout zaměstnanecké stavy. Tímto pravidlem jsou úplně vyloučeny firmy z nejpostiženějších odvětví. Představte si hotel, představte si hospodu, takže cestovní ruch a pohostinství tyto podmínky, neznám nikoho, kdo by je splnil. A není úplně logické nepomáhat těm nejpostiženějším. Takže zase, rozumím tomu, že chce ministerstvo povzbudit zaměstnanost, aby lidé nebyli propouštěni, ale alespoň snížení této tvrdé hranice na 70 % z našeho pohledu dává smysl. Je to mj. důležité kvůli tomu otázníku nad ošetřovným. Když budou lidé na ošetřovném, opravdu se to nebude počítat, jako že byly snižené mzdové odvody a že tím pádem ta firma vlastně nemá nárok? To je neskutečně důležitá otázka na paní ministryni Maláčovou.

A závěrem ještě jednou – ten návrh podporujeme, říkali jsme to od začátku, že opouštění odvodů je nejjednodušší cesta i administrativně. A jenom je jediná škoda, že to nebylo o něco dříve. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké poledne. Další poslanec v obecné rozpravě je pan poslanec Petr Beitl a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Beitl: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, i já bych chtěl předem poděkovat ministerstvu i paní ministryni za to, že přichází s tímto nástrojem, který řadě firem pomůže překonat těžkou dobu. Mám za to, že to je vlastně druhým konkrétním nástrojem pomoci po odpuštění minimálních plateb sociálního a zdravotního OSVČ. Všechny ostatní tzv. pomoci pro mě jsou spíše jakýmsi nástrojem k udržení zaměstnanosti. Ono u Antiviru jeho podtitul je skutečně takový. To není nástroj na podporu podnikatelů, ale nástroj na udržení zaměstnanosti. A zaměstnavatelé i za pomoci tohoto nástroje mají naloženo více, než jsou schopni unést. Pokud chcete informaci z terénu, tak firma, které stát zakáže podnikat, spadne do Antiviru, má nárok na 80 % příspěvku, tak optikou toho, že ten nárok se dává pouze do výše 39 tisíc superhrubé mzdy, tak si sáhne tak na 60 % svých mzdových nákladů. To znamená, firma, kterou stát zavře, musí bez tržeb doložit 40 % svých mzdových nákladů, aby její zaměstnanci mohli být doma na 100 %, už o tom mluvil kolega Bláha. A mně opravdu přijde velmi nemravné, nebojím se toho slova, že stát si ještě z těch 40 % řekne o odvody z mezd, protože ten zaměstnanec ty peníze skutečně nemohl vydělat, zaměstnavatel ty peníze nemohl vydělat, v podstatě je musel doložit, a z nevydělaných peněz platit daně mi přijde velmi absurdní. A nemluvím ani o tom, že samozřejmě zaměstnavatelé musejí ty výplaty vždycky nejdřív vyplatit a potom si mohou požádat o příspěvek, což má samozřejmě taky obrovsky negativní vliv na cash flow těch firem.

No a pokud firmy přežily, mluvila o tom kolegyně přede mnou, v těch krizových odvětvích zasažených tím, že byly úplně uzavřené, tak nyní se mohou dostat k této pomoci a čeká je splnění dalších kritérií. A ta kritéria jsou opravdu, jak bylo řečeno, velmi přísná. Těch 10 % stavů a 10 % vyplacených mzdových příspěvků v chvíli, kdy ten trh se ještě zdaleka nerozběhl, v podstatě může fungovat jenom pro firmy, které postižené nebyly, anebo byly postižené velmi málo. Ti skutečně postižení vypadají z toho systému rovnou.

Já jsem své pozměňovací návrhy dával dohromady až v okamžiku, kdy jsem zjistil, že pro pozměňovací návrhy mých kolegů nebude pravděpodobně podpora. To jsou ty návrhy ve smyslu tato kritéria změnit, změkčit. A připravil jsem jakousi úplně ústupovou variantu, která by ještě pořád některým firmám umožnila si pro tu pomoc jít, a cítily, že ta pomoc je spravedlivá. Ono totiž když mluvíme o počtu zaměstnanců ke konci října a vztahujeme to k pojmu zaměstnanost, tak mám za to, že zaměstnanost nebo to opatření by se mělo týkat toho, aby se zabránilo propouštění zaměstnanců z důvodu koronavirové ekonomické krize. Ale oni v té množině ještě existují zaměstnanci, kteří mohli ve firmě skončit, aniž by dostali výpověď z organizačních důvodů, a to je právě smysl mého návrhu.

Ten návrh je variantní, má dvě varianty, variantu A a variantu B. Rozdíl mezi těmi variantami je v tom, že ta jedna vyjmenovává konkrétní pracovní vztahy, kterých by se to netýkalo, a druhá varianta to pojmenovává obecně, tzn. nezapočítává nebo nebere do toho rozhodného období a rozhodného počtu lidí, kteří by se měli započítat, zaměstnance, kteří pracovní poměr skončili z jiného důvodu než výpovědí podle § 52 zákoníku práce, to jsou organizační důvody. Například jsou to lidé, kteří byli ve zkušební době, nebo lidé, kteří měli pracovní smlouvy na dobu určitou. Uvědomme

si, že 31. 3. je takový optický konec prvního kvartálu, je to konec zimní sezóny a firmy, které působí sezónně, uzavírají své pracovní smlouvy tak, aby právě v tomto termínu lidé končili. Pokud se to někomu přetáhne o týden, tak skutečně by bylo smutné, kdyby tito lidé měli vliv na to, že ta firma si pro pomoc bude moct jít nebo ne.

Další skupinou, na kterou by toto mohlo dopadnout, jsou malé firmy, firmy pod deset lidí. Protože pokud se bavíme o 10 %, o která může firma snížit svůj stav, tak v okamžiku, kdy má firma devět zaměstnanců a jeden skončil ve zkušební době, tak už v podstatě není schopna splnit ta kritéria.

Takže se všim, co jsem tady řekl, i s tím, co vidíme kolem sebe, když jsme tady byli týden v Praze a procházíme liduprázdné ulice a vidíme zavřené slepé výlohy a vidíme, jak ekonomika je zbrzděna, bych vás požádal, abyste pokud možno vyhověli pozměňovacím návrhům mých kolegů, protože kdyby jim bylo vyhověno, tak já tento svůj pozměňovací návrh mohu stáhnout, protože se týká skutečně bodových věcí jednotlivců. Ale v případě, že pozměňovací návrhy schváleny nebudou, tak vás prosím, abyste uchopili aspoň tento institut a dali šanci dalšímu okruhu firem, aby si na tu podporu sáhly.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvy. Mám tady nejprve, omlouvá se paní poslankyně Dana Balcarová z pracovních důvodů od 13.45 hodin. A potom se omlouvá pan poslanec Jan Řehounek mezi 12.30 a 14 hodinami z rodinných důvodů.

Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Bláhu a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Tak pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych se nejdřív chtěl omluvit za své rozhořčení v první fázi, když jsem vystoupil. A chtěl bych všechny pozvat do sálu s tím, že si uvědomuji, že samozřejmě tohle téma je čistě podnikatelské. Ale věřte, že pokud to dobře prodiskutujeme a hlavně posuneme, tak se nám třeba i díky tomu podaří nastavit to, jak by to mohlo vypadat při příští krizi.

V další fázi bych chtěl poděkovat za to, že céčko je na světě. Chtěl bych v první řadě poděkovat MPO a konkrétně lidem kolem pana Vinklera, kteří neúnavně už od března každé setkání s Ministerstvem práce a sociálních věcí předkládali, jak by to mohlo všechno vypadat. Vydrželi, vytrvali, až se povedlo, že máme nějaký prvotní návrh. Samozřejmě ho nepovažuji za šťastný, protože omezuje hromadu věcí. Jenom uvedu jeden příklad ze své praxe zase.

Já jako pekař, který se o sebe chce postarat, má své vlastní prodejny, tak mám celkem 200 zaměstnanců, ale třeba moje spřátelená firma na Moravě jich má dokonce 350, a máme provozovny, které jsou ve středech měst, tak jako mají pekaři, a tyto provozovny provozovali i přesto, že měli zakázáno pohoštění, že nemohli dávat kávu ke stolečkům, k tomu to pečivo, což dělá až 50 % obrátu těchto firem, a tyto firmy

spadly na 25 % svého obratu. Ale díky všem těm opatřením, která vznikla, to znamená podpora zaměstnanosti A a B, tak nedosáhli vůbec na nic, a světe, div se, 90 % pekařů v tomto oboru nedosáhlo na nic, protože museli nebo chtěli mít otevřeny své provozy. Samozřejmě zákazníci k nim nechodili, protože města byla prázdná, a nedokáže žádný pekař upéct jenom pro jednu provozovnu a druhou zavřít. Prostě ty housky nejdou udělat, jako že upeču deset housek nebo sto. Pokud mám nějaký objem výroby, tak musím péct vždycky do minimálního množství. A tyto firmy nemají nárok ani dneska na nic a mají daleko ztíženou roli na tom trhu, že vlastně to posezení jim musí splňovat nějaké parametry – vzdálenost od sebe, pravidelná dezinfekce po každém, kdo si k němu sedne. To všechno přichází k tomu, že vlastně zaměstnavatel musí mít v práci daleko víc lidí, a tím pádem si zase na žádnou z podpor Antivirů A a B nesáhne, nemá nárok.

A proto jsem připravil pozměňovací návrh, a samozřejmě dávám za pravdu kolegům a předfečníkům, kteří tady vystupovali přede mnou, že tak jak je připraveno céčko, tak je to diskriminující a měli bychom postupovat úplně, ale úplně jinak. Ale jsme za to všichni rádi, že aspoň se pomůže těm nejmenším, ale rozhodně, jak to tady zaznělo, jestliže budu mít pět zaměstnanců a jeden z toho se rozhodl odejít, nemám nárok. Platí to až do těch devíti, a když jich budu mít ale deset a dva se rozhodli, že u mě nebudou pracovat, tak zase nemám nárok. Takže to jsou všechno věci, které nikdo nebere v potaz.

Já jsem připravil pozměňovací návrh, který bude vložen, nebo je vložen pod číslem 5440 a měl by znít následovně: Omezení počtu zaměstnanců neplatí v případě společnosti, jejichž provozovny poskytují v plném, ale i částečném rozsahu stravovací služby s konzumací jídla a nápojů v místě provozovny. Nárok na prominutí pojistného se vztahuje pouze na zaměstnance pracující v těchto provozovnách.

A já ještě jenom zdůvodním. Jsou i velké firmy, jak jsem říkal, které mají 350, 400, 500 zaměstnanců, které mají své provozovny v centrech měst a nezavřely ani na jeden den, ani na jednu hodinu, jsou stále na místě a dodneška si opravdu nesáhly na jedinou z podpor, nemají nárok na nájemné, nemají nárok na Antivirus, nemají nárok na nic, a toto by jim obrovsky pomohlo. A co je ještě velice důležité, aby zaznělo? Hodně firem v rámci stravovacích zařízení, a to si nemusíme nalhávat, zaměstnává zaměstnance systémem: tady ti dám patnáct ofíko a zbytek na ruku. A je i dost velká část poctivých firem a tyto firmy ostrouhají úplně nejvíc. A tady bychom poslali jasný vzkaz těm poctivým: chceme vás podpořit za to, že jste nezavřeli, chceme vás podpořit za to, že jste poctiví, a chceme vás podpořit hlavně za to, že jste v době krize i za cenu nasazení vlastního zdraví pracovali pro občany této země.

Takže to je zhruba všechno. Já bych chtěl závěrem ještě jednou poděkovat, ale poděkovat těm, kteří právě v době koronakrize nezavřeli své obchody a opravdu za cenu vlastního zdraví prodávali, byli denně k dispozici ráno od šesti do večera do pozdních hodin a nasadili i vlastní zdraví pro to, abyste si vy mohli koupit křupavý rohlík nebo něco příjemného k snědení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já přečtu ještě další omluvu. Místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá od 12.15 do 14.00 hodin z osobních důvodů. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopecčka a připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji za slovo. Dobré popoledne, vážené dámy, vážení pánové, kolegové, kolegyně. Já se připojuji s pozitivním poselstvím. I mně se ten zákon v uvozovkách líbí a považuji ho za prospěšný pro trh práce a pro českou ekonomiku. Já si vždycky myslím, že při podpoře je lépe snížit daně, snížit odvodové zatížení, tedy nechat ty finance, nechat ty peníze přímo v domácnostech, v tomto případě přímo u firem, než je naopak složité nejprve vybrat a pak přerozdělovat prostřednictvím veřejného sektoru, což má své náklady a nebývá to nejspravedlivější. Čili toto opatření, tento směr snižování odvodové a daňové zátěže je zejména v této krizové době samozřejmě ta nejlepší cesta, jak pomoci české ekonomice, českým zaměstnavatelům, ale hlavně ve finále zaměstnancům.

Tento návrh ponechává peníze firmám, zlevňuje pracovní místa, a tedy se dá očekávat, že spousta pracovních míst zachrání, což je určitě pozitivní zpráva. Je totiž dobře známo, že v České republice máme nadprůměrně vysoké odvody, které se týkají práce, nákladů práce, a je také dobře známo, že máme nadprůměrně vysoký podíl těchto odvodů na straně zaměstnavatelů, kteří tyto odvody platí za své zaměstnavatele (zaměstnance). Jsme v rámci zemí OECD spolu s Francií, Belgií na špičce této odvodové zátěže, která dopadá především na zaměstnavatele, což samozřejmě nepoznáme v dobrých dobách, kdy ekonomika roste a nezaměstnanost je nízká, ale nevyplácí se to samozřejmě ve chvílích, kdy je ekonomika v recesi, protože pokud jsou zaměstnavatelé příliš zatěžováni odvody na pracovní místo, tak to vede v těch krizových dobách k tomu, že ti zaměstnavatelé v takových zemích s těmito vysokými odvody samozřejmě propouštějí zaměstnance rychleji a naopak při oživení té ekonomiky zase nabírají ty zaměstnance co možná později než země, které takto vysoké odvody na straně zaměstnavatelů nemají.

Já bych byl samozřejmě raději, abychom v České republice nadprůměrné odvody snížili, nicméně rozumím, že k tomu není politická vůle a že tu není schopnost připravit systémovou penzijní reformu, která by to umožnila, a i odpuštění na tři měsíce je alespoň takovou drobnou pozitivní vlašťovkou v tomto směru. Problematické aspekty toho zákona vidím v tom, že jsou tam parametry poměrně přísně nastavené, které mohou znamenat, že řada firem, která tuto pomoc potřebuje, na ni nedosáhne, ať se to týká třeba povinnosti zachovat ten 90% objem mezd. Prostě se mohlo stát, že zodpovědní podnikatelé místo toho, aby propouštěli nějaké zaměstnance, tak se s nimi mohli domluvit třeba i na časově omezeném poklesu mezd, tak aby zachránili pracovní místa ve svých firmách, a ti by samozřejmě z takové podpory byli vyloučeni.

Další problém, který vidím, je úzké vymezení podniků do 50 zaměstnanců, kterých se tato podpora, tato úleva, má týkat. Já proto budu podporovat to, co připravil kolega Jan Bauer, který vypouští zcela tu podmínku počtu zaměstnanců. To

považuji za úplně nejlepší návrh a bude mít moji podporu. Stejně tak i parametry vyššího počtu zaměstnanců, podniků s vyšším počtem zaměstnanců. To bude mít moji podporu a budu pro to hlasovat primárně. Kdyby to snad podporu nezískalo, tak jsem si dovolil předložit pozměňující návrh, který by rozšířil tuto podporu na podniky do 250 zaměstnanců. To má svoji logiku, protože 250 zaměstnanců je číslo, se kterým operuje i zákon o účetnictví jako s podnikem střední velikosti. Takže pokud by neprošel ten lepší návrh, který by více pomohl české ekonomice, z pera kolegy Jana Bauera, tak poprosím o podporu mé kompromisní varianty, která by úlevu rozšířila na podniky do 250 zaměstnanců, s tím, že 250 zaměstnanců je i v zákoně o účetnictví definováno jako podnik střední velikosti.

Je potřeba dodat, že malé a střední podniky zaměstnávají dvě třetiny zaměstnanců v české ekonomice a více jak polovinou se podílejí na přidané hodnotě české ekonomiky, takže ta podpora by zasáhla poměrně velkou část naší ekonomiky a pomohla by více, než jak navrhuje paní ministryně ve svém původním návrhu.

To je vše. Děkuji za pozornost a jsem připraven pro tento zákon hlasovat. A když bude vláda přicházet s dalším snižováním odvodové zátěže a daní, tak samozřejmě má moji podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady jednu faktickou poznámku, takže požádám paní poslankyni Golasowskou. Připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Ta je již připravena. Prosím, vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já se omlouvám, využila jsem faktické poznámky, protože já bych chtěla opravdu jenom stručně, nechci zdržovat další řečníky v obecné rozpravě. Chtěla bych jenom říci, že za klub KDU-ČSL podporujeme všechny pozměňovací návrhy, jak se vlastně stalo již na výboru pro sociální politiku. Také podpoříme návrh zákona jako celek, protože si myslíme, že si to zaměstnavatelé opravdu zaslouží. Jak říkám, pokud by ty pozměňovací návrhy prošly, tak by to bylo fajn, protože by se týkaly širšího okruhu zaměstnavatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Hanu Aulickou a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych za klub KSČM chtěla říci, že my samozřejmě tento vládní návrh podporujeme. Jsme si vědomi celé té situace, která v praxi je.

Možná bych zde i podpořila včerejší komunikaci kolegy Bauera na výboru pro sociální politiku, protože jsme si také tak trošku říkali, že ten návrh, když se o něm diskutuje zhruba už ty dva tři měsíce, tak de facto přichází až teď a ti zaměstnavatelé v tom vidí opravdu velkou pomoc a někteří se už dnes rozhodují o budoucnosti svých

společností a o osudu dalších zaměstnanců a tohle je jedna ze zásadních věcí, která jim v tom rozhodování, jestli budou pokračovat v podnikání, nebo ne, rozhoduje.

Možná debata je tady o tom, jestli ten stav 50 zaměstnanců je zvolen správně. Je tady několik pozměňujících návrhů, buď to zrušit úplně, nebo to posunout. Já si myslím, že diskuse kolem toho je velice správná. Každopádně vnímáme i další pomoci, které se nesou v dalších dotačních programech. Já musím říci, že někteří podnikatelé, jak jsem s nimi hovořila, mi říkají, že na některé programy, které jsou, myslím, z dílny Ministerstva obchodu a průmyslu, de facto zanevřeli úplně, protože ten proces byl velice nesnadný a spíše vůbec nevěděli, jak se k tomu dostat, a snažili si pomoci víceméně sami nebo svépomocí. Je to prostě fakt a myslím si, že věci, které tady potom budou vyplouvat i po nějakém ukončení těch velkých problémů, tak jich nebude málo.

Já bych tady jenom chtěla říci, že za klub KSČM podpoříme pozměňující návrh, který je z dílny pana kolegy Bauera a je stejný jako můj pozměňující návrh, který jsem včera předložila ve výboru pro sociální politiku. Týká se to nápravy z minulého hlasování, kde dochází k tomu, že hlášení u zaměstnanců, kteří buď nastupují, nebo končí pracovní poměr, měl být z osmi kalendářních dnů hlášen České správě do dvou pracovních dnů. Já už jsem tento problém komentovala včera ve výboru pro sociální politiku. Příznala jsem se sama, že jsem o tomto konkrétním návrhu při předkládání svého pozměňujícího návrhu opravdu nevěděla. Musím říci, že mě osobně velice mrzí, že se k tomu vůbec dospělo. Bylo to všechno nahonem. Příznávám každopádně, nejsem z těch, která by předkládala takovéto záležitosti, protože jsem si vědoma situace v praxi a nedovedu si vůbec představit, pokud by to zůstalo od 1. 9. na dva dny, jak by to vypadalo. Myslím si, že naopak Česká správa by měla daleko více práce s tím, aby vůbec nějaká data a informace dostávala. Proto jsem ráda, že i včera ve výboru pro sociální politiku vlastně téměř jednohlasně prošel ten návrh pana kolegy Bauera, totožný s tím mým. Jsem přesvědčena, že tímto napravíme chybu, která ode mne už asi v žádném případě nikdy nepřijde, protože jsem deklarovala, že pro Ministerstvo práce a sociálních věcí nepředložím už vůbec nic.

Za mě děkuji moc. Na shledanou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jako poslední je v obecné rozpravě přihlášen pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl ještě shrnout, co tady nezaznělo. Ještě bych chtěl jednou poděkovat za to, že zákon vznikl. Chtěl bych poděkovat všem, že se chovali velice zodpovědně a navrhuji opravdu jasné úpravy. Chtěl bych zabezpečit obě ministryně, které tady dnes sedí, že vlastně pokud schválíme cokoli, tak já věřím, že stát o nic nepřijde. A je to jenom z toho důvodu, že věřte tomu, že pokud neschválíme některý z pozměňovacích návrhů, tak dojde ke zvýšení podvodů v rámci toho, jak se budou firmy chovat, ono jim nic jiného nebude zbývat. Takže buď na jedné straně začnou propouštět, nebo na druhé straně začnou podvádět. Když začnou propouštět, poznáme to na pracovních úřadech, samozřejmě náklady porostou. Když začnou

podvádět, tak jim ty peníze stejně zaplatíme v podobě áčka i béčka, ale co hlavně, v okamžiku, kdy bychom uvolnili pravidla pro větší počet firem, tak bychom se dostali k tomu, že bychom obrovsky snížili náklady, které s tím dnes Ministerstvo práce a sociálních věcí, ale i okolní ministerstva, mají. Určitě jste všichni četli, že nákladovost se pohybuje 180 korun nákladů na jednu stokorunu vyplacenou. V ten okamžik to vlastně ztrácí smysl. My bychom se dostali k tomu, že všechny tyto finanční prostředky bychom ušetřili. Ale co hlavně, ušetřili bychom práci těm firmám, které dnes mají obrovské potíže to celé zprocesovat. A já zase ze své vlastní zkušenosti vám řeknu, jak to funguje.

Je to tak, že mzdová účetní spolu s hlavní ekonomkou sedí minimálně dva dny na tom, aby to, co už zpracovaly, v pořádku odeslaly na úřad práce. Ale co bylo předtím, každá firma potřebovala snížit své náklady a má nějakou jasnou představu, do jakých peněz se může vejít. A teď neví, jak to vyjde na tom konci, když dá tomu zaměstnanci tolik peněz a dalšímu tolik peněz. Takže pokud se jedná o podporu antivirus režim B, tak vlastně de facto musíte několikrát přepočítat danou mzdu. To znamená, že navrhnete ano, dám mu 90 %, kolik z toho bude příspěvek, kolik mě to zatíží celkem, a to celé trvá neuvěřitelnou dobu a dá to neuvěřitelné množství práce a nemůže to dělat každý. Takže lidi, kteří to zpracovávají, včetně vedoucích pracovníků, kteří to mají na starosti a kteří pak posuzují – bude s tímhle vůbec ten zaměstnanec spokojen, přijde mi ještě do práce? – tak všichni tito jsou neuvěřitelně přetížení a samozřejmě psychicky nalomení. Takže pokud tady slyším, že někteří z vás pracují 16 hodin, věřte tomu, že tito pracovníci taky, včetně vedoucích firem atd.

Takže pojďme se nad tím zamyslet. Já věřím tomu, že kdybychom to rozvolnili, tak peníze v důsledku ušetříme. A to koresponduje s tím, že bych chtěl poprosit, abychom se zamysleli nad tím, jak by to mohlo fungovat v případě další krize. A já mám řešení. V okamžiku, kdy to uděláme jednoduše, to znamená, že odložíme, podotýkám odložíme, většinu odvodů, plateb DPH a ostatních daní pro firmy omezené, uzavřené nebo zasažené po dobu vládních nařízení, tak vlastně vytvoříme prostor, abychom třeba za půl roku mohli na základě kontrolních hlášení, která má Ministerstvo financí každý měsíc, nebo hlášení o DPH, která zase má Ministerstvo financí každý měsíc, mohli rozhodnout o tom, nakolik jednotlivým firmám umožníme to, že nebudou muset něco platit. A mohlo by to být jenom zase do výše toho, co odvedly v minulém roce. To znamená, že ano, Bláho, ty jsi odvedl za minulý rok 60 milionů, tak jako to moje firma odvedla do státní kasy, na všech odvodech a platbách, tak to vydělíme 12, to je 5 milionů na měsíc, a v ten okamžik dobře, ty jsi byl omezen po dobu tří měsíců, tak jo, tak ti umožníme, aby všechny ty odklady, které jsi měl, byly do maximální výše 15 milionů. A je to jednoduše zprocesované, jednoduše zkontrolovatelné a samozřejmě nikdo nás nepodvede v tom, že by mohl udávat, že tamtomu zaměstnanci dal tolik a přitom se s ním dohodl, že mu ten zaměstnanec ty peníze vrátí. Anebo to, že vlastně uvede, že ten zaměstnanec nepracoval, i když ten zaměstnanec pracoval. To všechno lze jednoduše udělat. A my tady sedíme, kontrolujeme, zpracováváme, děláme, stojí nás to peníze, čas, ale ty firmy hlavně nemají ty peníze, aby mohly pracovat.

Tak já bych poprosil, zamysleme se nad tím a pojdme v příštím možném čase tohle všechno připravit. Teď to pojdme dotáhnout a věřte, že když to rozvolníme na jakékoli číslo, tak na tom ve výsledku ušetříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě s přednostním právem jako poslední se hlásí paní ministryně Jana Maláčová. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych reagovala na některá vystoupení, která tady padla. Nejprve na pana poslance Stanjuru, který zde v sále není, proč vlastně pouze do 50 zaměstnanců. Já bych připomněla ustálenou definici malých a středních podniků, odvíjíme se od ní. A není pravda, že firmy s 51 zaměstnanci mají smůlu. To prosím není pravda. Já upozorňuji, že celý ten systém do sebe zapadá, jeho jednotlivé díly, a je koncipován, aby dohromady dával smysl. Firmy nad 50 zaměstnanců mají stále možnost čerpat z programu B, z Antiviru programu B, a dělají to velmi intenzivně. Já jsem zmiňovala, že ke včerejšímu dni bylo v programu Antivirus podpořeno 820 tisíc pracovních míst, a je potřeba také zmínit, že v březnu převažoval režim A – já vám pak můžu ty konkrétní statistiky dodat nebo si můžete dohledat na webu Ministerstva práce a sociálních věcí – nicméně od dubna ten režim B, to znamená související hospodářské potíže, převažuje. To znamená v rámci režimu A, ten byl oblíbený a populární zejména v měsíci březnu, to jsou firmy, které jsme zavřeli plus ty firmy, které měly své zaměstnance v karanténě, a související hospodářské potíže, program B, začíná převažovat. Upozorňuji také, že ty firmy, které nemají nárok ani na Antivirus, ani nespádají teď do toho C, to znamená, mají více než 50 zaměstnanců, tak mají stále možnost odložit si na tři měsíce platby na sociální pojištění. To je zákon, který tady byl schválen nedávno, před dvěma týdny, a minulý týden, pokud si správně vzpomínám, jej schválil Senát. To znamená Antivirus A, B, možnost odložení plateb, a připomínám, že my budeme v červenci znát čísla, to, která odvětví byla zasažena nejvíce za druhé čtvrtletí tohoto roku, v červenci ta čísla budeme znát. A pak je tu také ještě teď to právě projednávané C.

Byla jsem také dotázána, jak je stanovena ta průměrná mzda. Tak logicky je to definováno v zákoně, § 23 odst. 4, a jsou to údaje Českého statistického úřadu. To znamená, ta průměrná mzda je v zákoně definována, pouze na jiném místě.

Dotázána jsem byla také na to, zda se nedomníváme, že to dvojitě kritérium 90 % nebude obtížné udržet. My se domníváme, že nebude. Já upozorňuji, že v měsíci březnu, protože původně se ty diskuse týkaly února, proto jsme to změkčili a posunuli jakoby ten referenční rámec měsíc březen, protože v měsíci březnu, minimálně polovičku měsíce, již měla velká část firem spoustu zaměstnanců na pracovní neschopnosti, v karanténě a také na ošetřovném. To znamená, že ty se do toho březnového vyměřovacího základu nezapočítávají. Naproti tomu v červnu očekáváme, že klesne počet ošetřovaček, protože ošetřování člena rodiny bude využívat pouze menší skupina osob. Jen pro vaši informaci, v březnu Česká správa

sociálního zabezpečení evidovala 343 tisíc neschopenek, to znamená pracovních neschopností, z toho 36 tisíc karantén a 150 tisíc ošetřovných. Já myslím, že ty částky jsou obrovské, a právě proto jsme zvolili jako referenční rámec ten měsíc březen.

Padlo tady také, proč zákon přichází až teď. Já upozorňuji, že březen duben jsme vlastně měli režim, kdy jsme drželi ten systém vlastně uzavřený, pak jsme teprve začali po Velikonicích postupně rozvolňovat a na toto období bylo pro většinu dotčených firem mnohem výhodnější, kdy jsme neznali to světlo na konci tunelu, program Antivirus. A ještě jednou upozorňuji, A – 80 % superhrubé mzdy, B – 60 % superhrubé mzdy a oproti tomu odpuštění odvodů. Teď chceme motivovat firmy, které se rozjíždějí, to C navazuje vlastně na A a B. Není to postaveno na překážkách v práci a oproti 80, resp. 60 % superhrubé mzdy je 25 % hrubé mzdy velmi nevýhodné. Ale chceme motivovat firmy, které se začínají vracet do normálu.

A ještě jednou – od dubna nám vlastně začíná převažovat systém související hospodářské potíže, to je ten režim B. Abychom to administrativně zvládli, tak navrhuje odpuštění odvodů. Je to 88 % dotčených firem, 1,5 milionu zaměstnanců, a nad rámec toho, je to potřeba opravdu vnímat v souvislosti, máme i schválený zákon, možnosti odkladu sociálního pojištění pro ty firmy, které jsou v potížích, za velmi nízký úrok.

Ještě bych si jednou dovolila na konkrétním příkladu paní poslankyně Richterové ukázat, proč je B pro ten zmiňovaný hotel mnohem výhodnější. Když je hotel zavřený nebo nemá zákazníky, nemá práci pro své zaměstnance, tak je podle zákoníku práce přidělen na překážky v práci. To znamená, že může čerpat program Antivirus B. Je to 69 % superhrubé mzdy a je to mnohem výhodnější než 25 % hrubé mzdy, což je to C, které právě teď projednáváme.

A dovolím si nesouhlasit. Není to pozdě. Opravdu ten systém je postaven tak, že březen, duben, část května očekáváme, že pokud byla zavřená ekonomika, pokud platila vládní opatření, takže firmy nemohly fungovat, a teď se je snažíme právě od června motivovat, pomoci jim finančně v tom návratu do normálu. A připomínám, že pojištění za červen se platí do 20. července. To znamená, že není to pozdě, naopak, jednotlivá opatření na sebe navazují.

Co se týká těch kritérií, ano, ta kritéria, jsou přísná, ale pro naprostou většinu těch malých, středních podniků jsou reálná. Podle toho jsme ten systém nastavovali. Pracovali jsme velmi přísně metodicky s daty. A upozorňuji ještě jednou, že se jedná o podporu zaměstnanosti a spotřeby. To znamená, proto těch 90 %, aby firmy nepropouštěly, když dostanou podporu státu. A proto těch 90 % objemu mzdy, aby nedocházelo k razantnímu poklesu mezd, a tím pádem snížení spotřeby v ekonomice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní ještě jedna faktická poznámka. Zatím je to poslední přihláška v obecné rozpravě, takže pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já musím reagovat. To prostě není možné nereagovat. Já bych se chtěl omluvit paní ministryni, ale tady je vidět, že prostě vystudovala politickou ekonomii. A normální ekonomika je úplně jiná. Prostě na béčko firma, která poskytuje pohostinství, nemůže čerpat vůbec nic. Protože v tuto chvíli má zvýšené náklady a zvýšený počet zaměstnanců ve firmě. Protože po každém tom hostovi musí utřít ten stůl. A to nemůže dělat ten kuchař, který vaří a který čeká na to, až přijde ten zákazník. To nemůže dělat ta servírka, která běhá na place, na daleko větším place, protože ty stoly se musely rozvolnit. A jestliže dřív byly na sto metrech čtverečních, tak dneska jsou možná ve třech patrech. To prostě nejde. Takže ty firmy mají zvýšené náklady, nenačerpají vůbec nic a mají víc jak sto zaměstnanců. Anebo tři sta. Já mám, jak jsem vám říkal, firma, která je na druhé straně naší republiky, má 350 zaměstnanců. A za celé tři měsíce nenačerpala ani korunu. Měli otevřeně svoje obchody, nenačerpali ani korunu! A šli na 50 % svého normálního, ale v některých měsících dokonce na 25 %.

A odložit platby sociálního nic neřeší. To vás jenom víc zadlužuje. Takže vy si odložíte platbu, a pak zaplatíte ještě víc. A de facto nevydělal jste na tom, protože jste museli mít ty lidi v té práci. Všechny ty náklady platit. Odvody a tak dále. To přece není řešení. Já o tom píšu paní ministryni každý týden. Každý týden se snažím komunikovat se všemi. A myslím si, že jsme si i rozuměli. MPO připravovalo moc, milion vstupů do toho, abychom si to všechno vyjasnili a byli jsme na jedné lodi. Já jsem věřil tomu, že jo. (Čas.) Ale prostě to, co slyším, tak mě úplně nadzvedlo. Děkuji. (Čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, no nicméně stejně nikdo další přihlášen není, takže kdybyste chtěl pokračovat v obecné rozpravě, tak vás nebudu nabádat.

Takže teď se rozhlédnu po sále, zdali někdo ještě další k obecné rozpravě. Nikoho dalšího nevidím, takže obecnou rozpravu končím.

Přečtu tři omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Ivana Nevudová od 13.30 hodin do konce jednání z osobních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Marian Bojko od 13.15 hodin do konce jednání z osobních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Pavla Golasowská mez 12.30 až půlnocí neboli do konce jednacího dne.

Tak, nyní tedy končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Ne, ne. Takže já otevírám podrobnou rozpravu. A připomínám, že pozměňující návrhy, jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy odůvodněny. O slovo se jako první přihlásila paní poslankyně Lucie Šafránková. Připraví se pan poslanec Jan Bauer. Tak, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji, pane předsedající. Já bych se ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem odůvodnila již v obecné rozpravě. V systému je veden pod číslem sněmovního dokumentu 5383. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Bauera a připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Já se tímto přihlašuji k svým čtyřem pozměňujícím návrhům. Za prvé číslo 5424, za další 5425. Tady bych chtěl jenom upozornit, nejedná se o legislativně technickou, že v § 5 se věta první zrušuje. To je na doporučení naší legislativy.

Dále se hlásím k pozměňujícímu návrhu pod číslem 5426 a následně 5427. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o slovo paní poslankyni Olgu Richterovou a připraví se pan poslanec Petr Bejtl. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 5446. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní požádám o slovo pana poslance Petra Beitla a připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Máte slovo.

Poslanec Petr Bejtl: Dobrý den, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu 5422. Má dvě varianty A, B. Ty varianty jsou odlišné pouze ve formulaci, ale jejich smysl je totožný.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Bláhu a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já se přihlašuji ke svému návrhu 5440. A je to ze všech těch důvodů, které jsem tady vyjmenoval. Je to pro firmy, které v tuto chvíli musí mít zvýšený počet zaměstnanců na pracovištích, tím pádem si nesáhnou ani na áčko, ani na béčko. Nemůžou prostě nechat ty zaměstnance doma. Snaží se pro vás pro všechny udělat tu službu, ale nemají na to peníze, nemají na to tržby. Takže prosím, opravdu věnujte tomu mému návrhu 5440 zvýšenou pozornost, protože to jsou ti všichni pekaři, cukráři a všichni, kteří vám připravují ráno od pěti snídaně, přes svačiny, pak nákupy domů a končí večer třeba i v devět. A jsou pro vás vždycky k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopečka a jako poslední se připraví paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému pod číslem 5429. Týká se to rozšíření té úlevy z podniků do 50 zaměstnanců na podniky do 250 zaměstnanců bez ohledu na to, jestli jsou to pekaři, cukráři, ale platí to pro všechny typy činností.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a jako poslední vystoupí paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňujícímu návrhu, který vložila do systému paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová pod číslem 5443. Tento návrh navrhuje prominout pojistné pro všechny firmy bez rozdílu počtu zaměstnanců, aby nebyla státní pomoc limitována diskriminační podmínkou vyřazující podniky nad 50 zaměstnanců.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se rozhlédnu, zdali ještě někdo další. Ještě paní poslankyně Šafránková v podrobné rozpravě. Tak prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, ale uvedla jsem špatné číslo sněmovního dokumentu a tímto se přihlašuji k dokumentu pod číslem 5353. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, tak to bylo na poslední chvíli. Takže nyní tedy já končím obecnou rozpravu a táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Nemáte zájem. A já tedy končím druhé čtení tohoto návrhu. A jestli jsem správně zaznamenal dohodu, tak nyní projednávání přerušíme a vrhneme se na ten další tisk v druhém čtení.

Nyní tedy před projednáváním vládního návrhu zákona, kterým je bod číslo

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/ - zkrácené jednání

bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákonu ve zkráceném jednání. Já tedy otevírám rozpravu. Nikdo se nehlásí. Takže pokud se již nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu končím a přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění některé daňové

zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, sněmovní tisk 874, ve zkráceném jednání."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 77, přihlášeno 175 poslanců, pro 132, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen.

Nyní tedy otevírám vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, sněmovní tisk 874, zkrácené jednání. Předložený návrh uvede místopředsdkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi představit vám návrh protikrizového daňového balíčku. Cílem tohoto návrhu je zmírnit nepříznivé ekonomické dopady koronavirové pandemie prostřednictvím novel šesti daňových zákonů.

Za nejvýznamnější změnu považuji novelu zákona o daních z příjmů, která poplatníkům umožní vzniklou daňovou ztrátu jako položku odečitatelnou od základu daně i zpětně, a to ve dvou zdaňovacích obdobích bezprostředně předcházejících zdaňovacímu období, ve kterém daňová ztráta vznikla. V současnosti si mohou poplatníci uplatnit daňovou ztrátu pouze dopředu, mají tedy možnost si v následujících pěti zdaňovacích obdobích snižovat, či dokonce nulovat svou daň. Možnost zohlednit ztrátu (nesroz.) nicméně mají až v okamžiku, kdy opět generují zisk. Návrh zavádí možnost uplatnění ztráty i zpětně. Nejde přitom o daňovou výjimku, ale koncepční institut, který umožní velmi rychle v daňové povinnosti zohlednit utrpěné ztráty. Tento institut známý také jako loss carryback je odolný proti zneužití, protože se poplatníkovi vrací daň, kterou již dříve zaplatil. Nicméně i přesto jsme do návrhu vložili opatření, které zabrání účelovým převodům ztrát ze zahraničí.

Opatření znamená výrazný makroekonomický posun. V současnosti lze ztrátu totiž uplatnit pouze do budoucna. Základy daně si poplatníci redukují až v době, kdy je jejich ekonomická situace příznivá, což je méně vhodné než možnost uplatnit tyto položky přímo v době, kdy se musejí potýkat s ekonomickým dopadem. Nový mechanismus tedy znamená zavedení takzvaného vestavěného stabilizátoru ekonomiky, který má proticyklickou funkci. Toto opatření neznamená ve střednědobém horizontu výpadek příjmů veřejných rozpočtů. Už dnes si mohou poplatníci – prosím zdůrazňuji – už dnes si mohou poplatníci uplatnit daňovou ztrátu, ale teprve v pozdější době. Pokud budou mít možnost si ztrátu uplatnit dříve, dopad na inkaso daní se pouze přesune v čase. Daňová ztráta bude pouze uplatněna ve srovnání se současným stavem dříve.

V tomto světle je zapotřebí vnímat publikované cashové dopady do veřejných rozpočtů. Celkový rozpočtový dopad dokonce může být v konečném důsledku pozitivní. Podnikatelé totiž dostanou pomoc v okamžiku, kdy ji potřebují. Zanikne tak méně živností a firem, které následně na daních odvedou více, než kdyby se toto

opatření nezavedlo. Toto opatření bylo ze strany Ministerstva financí navrženo bez horního limitu a v této podobě jej schválila vláda.

Abych ještě celou tu genezi vysvětlila, původní návrh, který před měsícem byl diskutován, zaslán kolegům v rámci vládní koalice, měl strop 25 milionů, nicméně po debatě se všemi svazy, asociacemi a komorami, ať už je to Komora daňových poradců, Hospodářská komora, Svaz průmyslu a dopravy, Asociace malých a středních podnikatelů, Svaz obchodu a cestovního ruchu, jsme nakonec tuto hranici a tento limit odstranili.

Takže vláda to schválila bez limitu, a to z toho důvodu, a uznala jsem argument, že pokud se ztráta uplatňuje do budoucna, tak se uplatňuje v těch následujících pěti letech bez limitu, tak proč zpětně má být s limitem. Nicméně vzhledem k tomu, že koalici partner na to měl jiný názor, bál se využití tohoto institutu většími společnostmi, byl včera na úrovni předsedů nalezen kompromis, který předložili poslanci za hnutí ANO, ČSSD a KSČM, v podobě zastropování uplatnění daňové ztráty zpětně na 30 milionů s tím, že samozřejmě pokud by ta ztráta byla větší, tak stejně si ji ta firma uplatní v těch následujících letech, to znamená nejdříve v roce 2021. To už je úprava, kterou máme v zákoně o dani z příjmů asi 25 let. Díky tomu se sníží negativní dopady na veřejné rozpočty, a to z původních odhadovaných 31 mld. korun v roce zavedení na zhruba 20 mld., a o tuto částku se pak zvýší daňové příjmy v letech 2022 až 2025, kdy by si firmy i podnikatelé uplatňovali daňovou ztrátu, která by jim vznikla v letošním a příštím roce. Čili do státního rozpočtu nakonec poplyne více peněz a celková bilance se tím pádem vyrovná.

Ještě k tomu výpočtu. My samozřejmě nejsme schopni na Ministerstvu financí spočítat, kolik firem skončí ve ztrátě. To skutečně neumíme. Takže jsme ten výpočet, a proto sami uznáte, že je velmi hrubý, ten jsme provedli tak, že jsme vyšli z modelu, kalkulovali jsme s modelem vycházejícím z propadu zisků společností v minulé hospodářské krizi při zohlednění odhadované výše propadu v současné situaci. Čili vzali jsme ty ztráty v krizi let 2009 až 2010 a ty jsme modifikovali na současné podmínky. (V sále je silný hluk.)

Tato úprava obsahuje přechodné ustanovení, ze kterého vyplývá, že uplatnit si daňovou ztrátu zpětně bude možné už za zdaňovací období, které skončí 30. června 2020, protože ne každá firma má zdaňovací období kalendářní rok, ale jsou firmy, které mají zdaňovací období hospodářský rok. Takže to, které končí 30. června 2020, tam už si může uplatnit formou zálohy v daňovém přiznání podávaném 1. 7. 2020, už si může uplatnit jakýsi svůj odhad, který si samozřejmě potvrdí potom v řádném přiznání za rok 2020.

Za první zdaňovací období... (Ministryně se obrací k předsedajícímu: Já to nedávám.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně žádá o klid, tak já bych vás poprosil o klid, aby se paní ministryně mohla vyjádřit. Tak prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo, děkuji.

Za první zdaňovací období, za které bude umožněno si daňovou ztrátu uplatnit zpětně, navíc bude mít poplatník možnost v jeho průběhu odhadnout výši, to jsem řekla teď, tuto odhadnutou výši si uplatní jako položku odečitatelnou od základu daně v bezprostředně předcházejícím období. Takže v nynější situaci je pro něj důležité, aby obdržel peníze co nejrychleji, proto jsme právě u prvního zdaňovacího období přistoupili k tomuto pružnému řešení.

Další novela daňového zákona se týká daně z přidané hodnoty. Protikrizový daňový balíček přichází se snížením sazby u ubytovacích služeb, vstupného na kulturní akce, sportovní události, ale také vstupného na sportoviště včetně jízdného na vleky. Narovnáváme, vzpomínáte si? Máme lanovky v 10 %, vleky byly v 15, byl to pozměňovací návrh myslím že poslankyně Kovářové, takže narovnáváme to na 10 %. Vstupné do saun a další podobná zařízení. Ve všech případech dochází ke snížení sazby DPH na 10 % z nynějších 15 %. Jsou to oblasti, které jsou nejvíce postiženy pandemií, a chceme jim takto ulevit. Chceme jim poskytnout, aby se mohly dostat ze složité finanční situace.

Další daňový zákon, který je obsažen v tomto protikrizovém balíčku, je to novela zákona o dani z nemovitých věcí, která dává obcím do rukou více možností v oblasti osvobodování od této daně, protože tato daň je 100% výnosem obce. Obce ji již dnes mohou zvyšovat prostřednictvím koeficientu a teď jim dáváme pravomoc, aby rozhodly o případném osvobození. Bude to na nich, tak to považuji za správné, protože je to jejich výnos. A to samozřejmě za situace, mohou to učinit obecně závaznou vyhláškou, pokud tam budou nemovitosti dotčené živelní pohromou, povodeň, vichřice, extrémní sucho, a samozřejmě budou moci i v případě i dalších mimořádných událostí, jako jsou pandemie, krizová opatření podle krizového zákona nebo průmyslové havárie. Takže toto osvobození bude moci ze strany obce být provedeno i zpětně. Bude to naprosto v kompetenci obcí.

Další novela daňového zákona, která je součástí balíčku, je novela zákona o dani silniční, kde se navrhuje snížit sazby daně silniční o přibližně 25 % u nákladních automobilů, autobusů a dalších vozidel s maximální povolenou hmotností vyšší než 3,5 tuny. Projeví se to zpětně od začátku tohoto roku, to je důležité, protože se to projeví v podstatě snížením záloh, které by na tuto daň byly zaplacené, protože poplatníci, pokud nevyužili jen takzvaný generální pardon ministryně financí, díky kterému se odložila povinnost platit zálohy na silniční daň, a zaplatili zálohu v původní výši, použije se rozdíl mezi původní a novou výši na zaplacení zbývajících záloh.

Další dvě novely už jsou drobnosti. V rámci podpory zemědělského podnikání se novelou zákona o spotřební dani zkracuje lhůta pro vrácení přeplatku spotřební daně u takzvané zelené nafty, kde je dnes 60 dnů a zkracuje se to na 40 dnů. Díky tomu obdrží potom podnikatelé samozřejmě ty finanční prostředky na svůj účet dříve.

V novele zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní se navrhuje zakotvit pravomoc vládě operativně reagovat na právní předpisy Evropské unie, na základě

kterých má dojít k prodloužení lhůt pro plnění povinností spojených s automatickou výměnou informací při mezinárodní spolupráci při správě daní, což je legislativně technická úprava.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dobré odpoledne. Jelikož jednáme v legislativní nouzi, první čtení se nekoná. Nicméně než budeme pokračovat, seznámím vás s omluvenkami. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá od 13.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Vyzula od 13.00 hodin do půlnoci z důvodu návštěvy lékaře a paní poslankyně Pekarová Adamová se omlouvá od 12.45 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Rozpočtový výbor, jemuž byl vládní návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedy, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 874/1. (Hluk v sále.) Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá, informovala nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím. Prosím sněmovnu o klid.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už tady zaznělo, dovoluji, abych jenom krátce zrekapitulovala, že tato novela se týká zákonů o dani z nemovitých věcí, o dani z příjmů, o dani silniční, o spotřebních daních, o dani z přidané hodnoty a o mezinárodní spolupráci při správě daní. Tento svůj návrh vláda projednala toto pondělí odpoledne. Jedná se o návrh daňového krizového balíčku. (Hluk v sále.) Ty zákony, kterých se to týká, jsem vám už tady vyjmenovala. Návrh je ho projednat v legislativní nouzi.

Rozpočtový výbor se zabýval tímto tiskem na své schůzi včera ráno a projednávání probíhalo tak, že tam zaznělo několik pozměňovacích návrhů. Po –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní předsedkyně, já si vás dovoluji znovu přerušit a znovu požádat sněmovnu o větší klid. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Zazněly tam tři pozměňovací návrhy, které byly projednány. Byla tam bohatá rozprava, abych to shrnula, nicméně návrh usnesení, který byl schválen, je v následujícím znění.

Po úvodním slově ministryně financí, zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby se o návrhu zákona konala obecná rozprava;

II. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona;

III. navrhuje, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu své jednání ukončila nejpozději do 29. května 2020 do 19.00 hodin;

IV. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, sněmovní tisk 847, vyslovila souhlas bez připomínek.

Tolik usnesení rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za to usnesení. Obsahovalo návrhy, aby se rozpravy konaly, což je běžný postup, takže pokud nikdo necítí potřebu, tak o tom hlasovat nemusíme. Dobře, je tady přesvědčení, že musíme, já tedy svolám kolegy do sálu a budeme postupně hlasovat. Je zde žádost o odhlášení, takže se prosím znovu přihlaste svými kartami, a až se tak stane a všichni dorazí, tak opakují, že budeme rozhodovat nejdříve o tom, zda povedeme obecnou rozpravu a poté případně zda povedeme podrobnou. Věřím, že je nás v sále více, než kolik ukazuje sčítací zařízení, takže prosím všechny, aby se přihlásili.

Pokud již všichni, kteří chtějí být přihlášení, jsou přihlášení, tak budeme hlasovat o tom, zda povedeme obecnou rozpravu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 78 je přihlášeno 135 poslanců a poslankyň, pro 132, proti nikdo. Obecnou rozpravu povedeme a já ji tímto otevírám.

Pan místopředseda Kubiček se hlásí s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jako obvykle navrhuji zkrácení rozpravy pro jednoho vystupujícího v obecné i podrobné rozpravě na pět minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Je zde návrh na zkrácení doby hlasování na pět minut. Takže budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s omezením řečnické doby na pět minut.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 79 bylo přihlášeno 139 poslanců a poslankyň, pro 92, proti 28. Konstatuji, že návrh byl přijat a řečnická doba tak byla omezena na pět minut.

Budeme tedy v rozpravě pokračovat v pořadí poslanců tak, jak jsou přihlášení. (Předsedající upozorněn.) Ano a máme zde přihlášku pana předsedy Bartoška k věci. Prosím. Je to do obecné i podrobné, takže vás potom vyzvu ještě v té podrobné. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v úterý jsme schvalovali zákon o kompenzačním bonusu, který bral z rozpočtu obcí a krajů v součtu 15 miliard – 11 obcím, 4 krajům. Ze strany paní

ministryně zde zazněly výtky, že způsob, jakým Senát přijal úpravu, není možné tento kompenzační bonus vyplácet, protože by to ohrozilo výplatu tohoto kompenzačního bonusu. Já jsem respektoval rozhodnutí Poslanecké sněmovny, která se rozhodla, že přijme poslanecký návrh, a připravil jsem druhý návrh do dnešního jednání, který to napravuje. Je zcela v pořádku, je koncipován jako příspěvek obcím a krajům. Je to příspěvek nárokový a bezúčelový, jeho výplata proběhne přes Ministerstvo pro místní rozvoj a bude vyplacen ještě v letošním roce.

Je konstruován tak, že obce dostanou příspěvek 1 000 korun na obyvatele, Praha dostane 2 100 korun na obyvatele, Plzeň, Ostrava a Brno 1 500 korun na obyvatele a kraje dostanou 400 korun na obyvatele, což v konečném důsledku vykompenzuje výpadek příjmů obcí a krajů.

A teď mluvím k vám všem, kteří jste především z vládní koalice, z hnutí ANO a ze sociální demokracie. Vy, kteří jste zastupitelé, máte možnost napravit to, aby vaše městské a krajské rozpočty nebyly kráceny. Ten pozměňovací návrh, který předkládám, je zcela v pořádku, není s ním problém. A vy máte možnost buď se postavit za starosty a samosprávy a říct, že je nepotopíte, anebo ten pozměňující návrh nepodpoříte a v ten moment se stavíte proti svým městům a obcím a obíráte svá města o peníze, o možnost investovat, o možnost přispívat na sociální služby, o možnost podporovat kulturní akce ve svých obcích a ve svých krajích. Jestliže tento pozměňující návrh nepodpoříte, je to jasný vzkaz lidem, že vám na městech a na krajích nezáleží a že přesto, že jste měli možnost tento výpadek jejich rozpočtu kompenzovat ze státního rozpočtu, tak jste se rozhodli, že je potrestáte a peníze jim vezmete. To si potom zodpovíte před svými voliči.

Říkám to z toho důvodu, že tento návrh zákona totiž přichází ještě s dalším krokem, který omezí rozpočty obcí a krajů opět o další miliardy. Nevím, jestli vám to paní ministryně řekla, ale tento daňový balíček vezme v druhém kroku z rozpočtu obcí 7 miliard a z rozpočtu krajů necelé 3 miliardy. To znamená, že v součtu toho, co se schválilo v úterý, a v součtu toho, když to schválíte dnes, dojde k výpadku v obcích a krajských rozpočtech ve výši 25 miliard. To máte dneska ve svých rukou a svým rozhodnutím ovlivníte, zda obce a kraje o tyto peníze přijdou. Z toho důvodu jsem přesvědčen, a nabízím vám možnost, máte svobodnou volbu, že se můžete postavit za rozpočty obcí a krajů.

A ještě mám dva pozměňující návrhy, které v obecné rozpravě uvedu a pak se k nim přihlásím v podrobné rozpravě. Týkají se navrhovaného opatření loss carryback. Řada renomovaných ekonomů upozornila svým dopisem a výzvou na riziko, které v případě přijetí tohoto návrhu přinášíte státnímu rozpočtu. Jestliže nezastropujete možnost vyplácení ztrát zpětně ze zisku roku 2019 a 2018, tak se taky může stát, že z národního rozpočtu uděláte smetiště nepodařené ekonomiky nejenom Evropy, ale i nadnárodních korporací celého světa, protože ty ztráty půjdou do našeho rozpočtu, protože není zastropováno, jakým způsobem je tato vláda chce limitovat. Možná, že paní ministryně řekne, že to tam je, ale tak jak já mám informace a z toho vyjádření ekonomů jasně vyplývá, že tam limit není. Takže např. mohou přijít banky, mohou přijít nadnárodní korporace a můžou říkat – my jsme fakt ve ztrátě, Česká republika, zaplat' nám to. Tohle stávající krok umožňuje.

Z toho důvodu já přináším dva pozměňující návrhy, které se týkají tohoto instrumentu, přičemž první říká, že se z toho daňového balíčku úplně vyjme, protože jsem přesvědčen, že to nahrává velkým korporacím, které mnohem lépe snesou nárazy a mohly se na ně lépe připravit oproti malým, anebo potom zastropovává tuto možnost na maximálně dva krát 8 milionů, každý rok 8 milionů zpětně. Ten parametr, na který je upozorňováno, je, že myslím v Německu, abych si nevymýšlel, v Německu nebo ve Francii je to zastropováno 1 milionem eur, což odpovídá řekněme síle té místní ekonomiky. Když se to přepočítá na kupní sílu a sílu ekonomiky České republiky, tak jsem to stáhl na zhruba 16 milionů, které se mohou vrátit. A v případě, že se přijme možnost nezavádět tento instrument – a v současné době se bavíme o nějakých 42 miliardách, což je hrubý odhad – tak navrhuji, aby tyto peníze byly využity především pro podporu kurzarbeitu anebo zaplacení zdravotního a sociálního pojištění za podnikatele, protože to, co je naprosto klíčové, je, že musíme využívat především instrumenty, které povedou k udržení zaměstnanosti. Tyto peníze nejsou nástrojem k udržení zaměstnanosti, to jsou peníze, které se pouze dají firmám, zatímco kurzarbeit je jednoznačně smysluplná podpora toho, aby lidé zůstali v práci a práci si udrželi, anebo odpuštění a zaplacení zdravotního a sociálního pojištění za podnikatele je jednoznačně velká pomoc především pro malé a střední podnikatele, pro které to znamená velký výdaj.

Z toho důvodu vás žádám o podporu ať už příspěvkům obcím a krajům, anebo zastropování tohoto instrumentu, které Ministerstvo financí zavádí. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a budeme tedy pokračovat v rozpravě. Mám zde s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Hrnčíře, ale předpokládám, že to je omyl. Nebo... Jste přihlášen. Tak v tom případě prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Já bych se jenom v krátkosti vyjádřil k tomu, co tady zaznělo. My jsme včera na rozpočtovém výboru poměrně dlouho vedli k tomu debatu. V zásadě ta myšlenka uplatňovat zpětně daňovou ztrátu, která vznikne dejme tomu třeba v letošním roce nebo i dalším, dokud bude trvat ekonomická krize, je v zásadě dobrá. Nicméně namítali jsme tam, že neuplatnit žádný limit v čerpání této daňové ztráty nebo těchto výhod by znamenalo, že pro nadnárodní korporace, které často agresivně daňově plánují, by se mohlo stát, že by vysály rozpočet poměrně značnou částkou. Proto i ve státech, kde to funguje, asi čtyřech nebo pěti v Evropské unii, jsou nějaké limity. Paní ministryně nás ujišťovala, že to není žádný problém, že si s tím Finanční správa poradí a že zástupci těch korporací s tím samozřejmě souhlasí bez toho limitu. A když si vezmeme, že Česká republika už nyní funguje jako jakýsi krmelec Evropy, kdy se tady realizují gigantické zisky, které se pak formou dividend vyvádějí do zahraničí, a to se ještě u nás ani nezdaňují, zdaňují se na Maltě nebo v Lucembursku nebo na Kypru nebo prostě tam, kde ta daň je minimální nebo nulová, takže tímhle způsobem bez toho limitu bychom se stali

v podstatě dalším smetištěm daňových ztrát nadnárodních korporací a myslím si, že to by byla chyba.

Proto jsme navrhli limit pro zpětný odpočet v maximální výši 25 milionů korun a žádám tímto o podporu našeho návrhu. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Návrh je případně třeba načíst potom v podrobné rozpravě. A teď tedy se můžeme vrhnout na ty skutečně přihlášené. Jako první je zde pan poslanec Votava. Než dorazí k mikrofonu, seznámím sněmovnu s omluvenkou. Pan poslanec Luzar se omlouvá mezi 15. hodinou a půlnocí z rodinných důvodů. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, mluvili o tom už tady mi předřečníci. Co se týká změny zákona o dani z příjmů a zpětného uplatnění daňové ztráty, já jsem o tom hovořil i včera na rozpočtovém výboru. I já bych poukázal na to, co jste zřejmě všichni dostali od členů ekonomického poradního týmu při Ústředním krizovém štábu, a myslím si, že ti, kteří jsou pod tím podepsaní, nejsou lidově řečeno žádný ořezávátka, a také je nemůžeme podezírat z toho, že by nechtěli přát našim podnikům a firmám, aby se jim pomohlo. Pokud to zůstane v takovémto stavu, v jakém to je, tak pro mě to hlasovatelné není. Já věřím – a už i paní ministryně tady naznačila, že je tady určitý pozměňovací návrh.

V každém případě je třeba zastropovat, resp. dát limit na velikost ztráty, kterou je možné odečítat. U mě je to maximálně do 30 milionů, ale podpořím každou rozumnou do 30 milionů, protože opravdu zatnout sekuru 30 miliard ve státním rozpočtu, to si myslím, že si dovolit nemůžeme. A navíc by se to týkalo samozřejmě i krajů, týkalo by se to obcí, protože samozřejmě ony dýchají se státním rozpočtem, respektive dostávají prostředky ze sdílených daní.

O tom, že je to směřováno víceméně pro velké firmy, nemůže být určitě debata. To je naprosto zřejmé, protože malé firmy nevytvářejí tak velké zisky, pohybují se většinou tak akorát na hraně ziskovosti, takže to je opravdu víceméně pro velké firmy. Myslím si také, že by se to mělo časově omezit, že by to mělo platit opravdu jenom u působi problémů s pandemií. To je to, co se tedy týká zpětného uplatnění daňové ztráty.

Já bych chtěl ale ve zbytku času, který mám, obrátit pozornost na pozměňovací návrh, který jsem podával už na rozpočtovém výboru a podávám ho znovu, je tedy v systému pod číslem 5410 a týká se přeřazení některých základních potravin z patnáctiprocentní sazby DPH do desetiprocentní sazby. Je třeba říci, že v rámci vyhlášeného nouzového stavu byla realizována řada omezujících opatření, která měla přímo nebo nepřímo, a stále ještě má, dopad na ekonomiku, a tyto negativní dopady dopadají nejenom na podnikatelský sektor, ale samozřejmě také do spotřeby obyvatelstva. Inlace se v současné době pohybuje přes 3 %, máme jednu z nejvyšších inflací v celé Evropské unii. Pro zmírnění dopadů se tedy navrhuje, abychom přeřadili základní potraviny do té druhé snížené desetiprocentní sazby. Byla tady námitka, že vznikne určitý chaos. Já se nedomnívám, že by chaos vznikl v tom

zařazování, protože přílohou toho je i seznam a je to udělané na základě určitého celního sazebníku, kódů nomenklatury, takže si myslím, že to může být naprosto jasné a zřetelné, jak by to mělo být.

Možná několik poznámek k argumentům proti. Jedním z argumentů je, že DPH nesníží cenu, pouze zvýší marži podnikatelů. Já si myslím, že pokud to tedy nevedlo přímo ke snížení cen, tak alespoň ke zpomalení dalšího zdražování a vytvoří se tady prostor pro nezvyšování cen. Proč pouze základní potraviny? Proto, že kdybychom tam samozřejmě dali všechny potraviny, tak ten dopad do státního rozpočtu by byl v řádu desítek miliard korun, kdežto tady, jak to navrhuje, je to kolem 8 miliard korun. Slyšel jsem i takový posměšný příklad, proč tam třeba jsou i datle. Ale my jsme to pojali obecně pro ovoce, pro zeleninu, pro ostatní potraviny, takže jestliže je ovoce, tak samozřejmě v tom kódu nebo celním sazebníku jsou i ty datle. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže to jenom na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, Sněmovna odhlasovala pět minut na vystoupení. Musím vás přerušit.

Poslanec Václav Votava: Chápu, děkuji a omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Můžete se přihlásit znovu. Děkuji. A nyní pan poslanec Kupka. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, měsíc bojujeme za to, aby se podařilo najít finanční prostředky na kompenzování poklesu příjmů měst, obcí a krajů. Ne proto, že bychom chtěli vidět a budovat příkopy mezi státem a samosprávami, přesně naopak. Ano, to všechno je jeden společný stát a je společný zájem zajistit, aby nedošlo k závažnějšímu poškození ekonomiky. Už před měsícem jsme navrhovali to, aby se podařilo zajistit finanční prostředky na realizaci investic měst, obcí a krajů, protože jsou to investice nachystané. Pokud na ně nebudou prostředky, tak tím neutrpí jenom města, obce, kraje a občané, kteří v nich žijí, ale pochopitelně tím utrpí také ekonomika. Všichni se shodujeme na tom, že důležitým krokem pro znovurozpumpování ekonomiky jsou investice a investice z veřejných rozpočtů. Proto když voláme po tom, aby se podařilo najít finanční prostředky pro města, obce a kraje, je to zároveň volání po tom, abychom dokázali obnovit motor ekonomiky. Tak prosím, v okamžiku, kdy by prošel návrh pana kolegy Bartoška, je to jedno konkrétní řešení.

My přinášíme znovu, nevzdáme to, to, na co jsme upozorňovali už před měsícem, ano, nevzdáme to, budeme to zkoušet znovu a znovu, protože to je správný směr, protože to je důležité pro města, obce, kraje a občany České republiky. Tedy navrhuje, a je to náš pozměňovací návrh, aby se podařilo zajistit konkrétní podporu pro samosprávné územní celky, pro města, obce a kraje jako jednorázovou

podporu ze státního rozpočtu ve výši 1 000 korun na občana pro města a obce a 400 korun na občana pro jednotlivé kraje. Konkrétní jednoduchý návrh, který se nevydává tím směrem, jak jsme slyšeli v předchozích dnech, že by se napumpovaly dotační programy Ministerstva pro místní rozvoj. Odmítáme takové zbytečné zatížení administrativy a byrokracie. Tohle, co nabízíme, je spravedlivější, mnohem jednodušší, bez zbytečné zátěže, k velmi jednoduchému a okamžitému využití pro investice v městech, obcích a krajích. Voláme po tom, abychom zbytečně neutráceli za byrokratické operace, které spočívají v podávání žádostí o dotace, jejich vyhodnocování, následné kontrole, rozhodování, bodování a tak dále, ale aby s těmi finančními prostředky mohly velmi rychle obce, města a kraje nakládat.

Pevně doufám, že tohle volání zdravého rozumu vyslyšíte, protože argumentů je pro to celá řada a nikdo je tady za celou dobu jednání nezpochybil. Prosím, pojďme společně najít způsob, jak doplnit výpadek veřejných rozpočtů na straně měst, obcí a krajů, jak pomoci tomu, aby se v České republice co nejrychleji a co nejvíce investovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Jsou zde nějaké faktické poznámky. Pan poslanec Hrnčíř, jestli jsem to předtím nesmazal, to už bude starší. Ano. Pan poslanec Bláha. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já jenom rychle. Všichni poslanci, co jsme tady, vnímáme to, že obce potřebují pomoc. Všichni poslanci, co jsme tady, vnímáme to, že přes dotační programy to není to nejtřetnější a samozřejmě často ty peníze skončí u těch, co to procesují, než tam, kde by měly končit. Ale já si myslím, že by měl být čas na to, opravdu čas na to, abychom to neudělali teď hned, ale abychom to udělali takhle: pojďme si na to sednout, pojďme si to nahovořit a já věřím tomu, že paní ministryně fakt má hlavu na myšlení a že to ví a že připraví to, aby se těm obcím pomohlo. Věřte tomu. V tomhle případě jí věřím a myslím si, že všichni víme, o co nám jde. Teď jsme pomohli rychle těm podnikatelům, což bylo důležité, aby vůbec nějaké příjmy do budoucna byly, a teď se o tom pojďme bavit. To je o tom. Pojďme se o tom bavit, najít řešení, nastavit to co nejlépe, aby ty peníze neskončily opravdu tam, kde skončit nemají, a skončily v těch investicích. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Teď se mi s technickou poznámkou přihlásila paní zpravodajka, takže jí dáme slovo. Nicméně si dovoluji připomenout, že existovala historicky nějaká dohoda na tom, že pokud jednáme v legislativní nouzi, tak nebudeme uplatňovat poznámky. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Já děkuji, pane místopředsedo. Jsem zpravodajka, tak bych použila přednostní právo, a tím nám to zjednoduším. Já budu velmi stručná. Já bych jenom chtěla připomenout kolegyním a kolegům, že jsme přijali usnesení, kde jsme uložili vládě, aby 16. 6., což je jednání Poslanecké sněmovny, předložila

právě návrh řešení pro obce na investice a tak dále. Takže z tohoto důvodu na to jenom upozorňuji. My jsme to přijali a já určitě budu 16. 6. zařazovat tento bod, plnění tohoto usnesení, abychom ty informace dostali.

A druhá věc, co se týká odpisů ztráty, pomoc firmám, nefirmám. Já si myslím, že je potřeba si uvědomit, já samozřejmě souhlasím s tím zalimitováním, můžeme se pak rozhodnout o tom, v jaké výši, že jsou to právě ty firmy, které zaměstnávají občany, popravdě řečeno zaměstnávají občany, odvádějí do systému na sociální a zdravotní, odvádějí daně ze závislé činnosti a z těch daní ze závislé činnosti zase část jde na města a kraje, takže tady bych opravdu zvažovala. Vlastně i toto je jeden z argumentů, proč ten institut jako takový úplně nezatrácovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec stáhl svou faktickou poznámku, takže než pozvu dalšího řečníka, kterým je pan poslanec Ferjenčík, tak vás ještě seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Kobza se omlouvá od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, zaprvé bych chtěl velmi poděkovat vládní koalici za to, že si osvojila pozměňovací návrh, který jsem včera předložil na rozpočtový výbor, kde jsem právě navrhl zastopování zpětné vratky daní na 30 milionech korun ztráty. Jsem rád, že to dneska koaliční poslanci předkládají jako svůj společný návrh. Trochu mě mrzí, že tam nejsem mezi autory, když jsem to navrhl já. Ale kopírování je zadarmo. Já se na ně nezlobím. Já jsem především rád za to, že se podařilo tuto věc prosadit. Myslím si, že jinak kdybychom tu zpětnou podporu nezastopovali, tak hrozí velká daňově optimalizační schémata především u těch největších firem, a že ztráta, kterou by utrpěl český státní rozpočet, by byla daleko vyšší než 43 miliard korun, které avizuje vláda. Stejně tak nejsem úplně přesvědčen o tom, že platí ten argument, že je to jenom odložení cash flow vzhledem k tomu, že to opatření je navrhováno jako trvalé.

Já tedy navrhuu také těch 30 milionů. Ale vzhledem k tomu, že už to navrhli vládní poslanci, tak očekávám, že přijat bude ten jejich návrh. Každopádně kromě toho navrhuji i pozměňovací návrh, který limituje toto opatření na nadcházející dva roky, a potom se vrátíme do běžného režimu.

Dále navrhuji doprovodné usnesení: "Poslanecká sněmovna I. žádá vládu, aby kompenzačním bonusem nebo jiným vhodným mechanismem podpořila i lidi, kteří pracovali i na dohodu a odváděli pojistné, a II. žádá vládu, aby kompenzačním bonusem nebo jiným vhodným mechanismem podpořila i ty OSVČ se zaměstnaneckým úvazkem, pro které je podnikání dominantním zdrojem příjmu a které dosud žádnou podporu neobdržely."

Stále tu máme tyhle dvě obrovské skupiny lidí, které nedostaly od státu žádnou podporu. Jsou to dohodáři, kteří odváděli pojistné. Jsou to OSVČ, kteří měli souběh se zaměstnáním nebo třeba s dohodou o pracovní činnosti nad 3 000. Dokonce teď přibývá případů, kdy se na tyhle lidi přesně obrací Finanční správa, aby vrátili ten

bonus, který jim už předtím byl vyplacen. Řada z nich vůbec netušila, že nemá nárok. Jediná skupina, co má nárok na souběh, jsou lidé, co mají to zaměstnání v oblasti pedagogické činnosti. Všichni ostatní bohužel ostrouhali. Mně to přijde jako strašná nespravedlnost a budeme i nadále bojovat za to, aby se tohle změnilo.

Dále navrhneme i doprovodné usnesení ve vztahu k financování samospráv. Myslíme si, že ten zásek do obecních a krajských rozpočtů, který teď vláda dělá, výrazně omezí investice na úrovni obcí, a že to je chyba. Budeme navrhovat zase 1 100 korun na občana obce a 600 korun na občana kraje. Myslíme si, že je to naprosto namístě a je potřeba skutečně těm samosprávám pomoci, aby nemusely ty investiční akce odkládat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Děkuji za dodržení času. Jako další je v rozpravě přihlášen pan poslanec Stanislav Blaha. Prosím.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane předsedající. Kromě toho, že chci podpořit pozměňovací návrhy kolegů Bartoška a Kupky, kteří se snaží kompenzovat ty náklady, které nesou rozpočty krajů a obcí v souvislosti s kovidovým balíčkem, tak bych rád okomentoval a později se v podrobné rozpravě přihlásil ke svým dvěma pozměňovacím návrhům.

V prvním případě se zabývám snížením DPH u služeb a zboží podléhajících sazbě 15 %, kde se tím posunem na 10 % uleví podnikatelům v řadě odvětví. Svým pozměňovacím návrhem rozšiřuji tuto kompenzaci i pro další sektory, například pro leteckou dopravu nebo služby autorů a výkonných umělců, protože tyto obory byly těžce postiženy kvůli pandemii COVID-19. Druhým cílem pozměňovacího návrhu je zjednodušit zákon o dani z přidané hodnoty a přispět tak k větší jednoduchosti a srozumitelnosti této právní úpravy.

Ve svém druhém pozměňovacím návrhu, který je podán pod číslem 5445, reaguji na zkrácení lhůty pro zaslání vratitelného přeplatku spotřební daně u takzvané zelené nafty, kde se kompenzuje pouze jedno specifické odvětví. Během současné krize COVID-19 by bylo ale vhodné kompenzovat podnikatele v širším měřítku. Z tohoto důvodu navrhuji zkrátit tuto lhůtu obecně u všech spotřebních daní týkajících se minerálních olejů. V této oblasti kromě zelené nafty se vratitelný přeplatek vrací bez žádosti do 30 dnů. Zákon také neupravoval, do jaké doby se vrací přeplatek v případě nesrovnalostí. To je ode dne oznámení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru. Pokud je výše daně v pořádku, tak se výsledek vyměření nebo doměření neoznamuje. Proto ve svém pozměňovacím návrhu navrhuji zkrátit lhůtu pro vrácení přeplatku v případě nesrovnalostí do 15 dnů ode dne oznámení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru nejen u takzvané zelené nafty, ale obecně u všech minerálních olejů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní pan poslanec Munzar v rozpravě. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, co je uvedeno v tomto sněmovním tisku, tak cílem samotného návrhu zákona je zmírnění dopadů pandemie na ekonomiku České republiky. Jestli nám z mého pohledu krize přinesla nějaké poznání, nám všem, tak je to důležitost a význam malého podnikání živnostníků pro život v celé české společnosti. Naším společným cílem by mělo být, abychom těmto lidem zjednodušili život a abychom snížili uměle vyvolané náklady, a to nejen peněžní, ale i časové, které musí vynakládat na administrativní povinnosti, kterými je stát v minulosti zatížil. Naším úkolem by mělo být odklízet různé překážky, klacky, balvany, které různé vlády položily do nelehké cesty podnikání, aby tento soukromý sektor se co nejvíce stabilizoval.

Daňová administrativa je nejvyšším nositelem takové byrokratické zátěže zejména pro malé a střední podnikání, které je stojí čas a peníze. A zejména čas je kromě peněz pro ty nejmenší klíčovým a důležitým výrobním prostředkem, protože čas vynakládají nejen na svoji činnost jako takovou, za kterou mají příjem, ale mnoho času také musí vynakládat na to, aby sami sobě sehnali práci, ale tento čas nijak nepromítnou do svých nákladů. A čas také musí věnovat právě na tyto administrativní byrokratické povinnosti.

Český systém daní je podle mnoha studií jedním z nejsložitějších v Evropské unii. Například podle studie Světové banky Doing Business za rok 2020 obsadila Česká republika až 53. místo v indikátoru platby daní. A právě jedním z výrazných skoků při zvýšení administrativní daňové zátěže pro podnikatele je moment, kdy překročí obrat pro povinnou registraci k DPH. A ten je již 16 let na úrovni jednoho milionu korun. Původní snahou bylo umožnit nejmenším podnikatelům možnost podnikat bez povinnosti registrace k DPH právě kvůli tomu, aby nebyli zatíženi tak vysokou daňovou administrativou. Během těch 16 let se staly dvě záležitosti, když se tato hranice neposunula. Samozřejmě došlo ke zvýšení cenových hladin kvůli inflaci a kvůli tomu obrat překračuje daleko více podnikatelů, než bylo původním záměrem, protože rostou jim příjmy, ale souvztačně jim rostou i výdaje. Zároveň je správa DPH pro podnikatele složitější. Přišlo kontrolní hlášení, s ním spojené šibeniční lhůty, přišly nové pokuty a sankce spojené s kontrolním hlášením.

Proto chci navrhnout – a už jsem to tady minulý rok navrhoval, ale myslím si, že teď nám skutečně epidemie ukázala, že je to potřeba – chci navrhnout zvýšit limit pro povinnou registraci k DPH na 2 miliony korun. Jsem přesvědčen, že bychom tím pomohli podnikatelům, že bychom tím zatraktivnili podnikání, stabilizovali podnikatelské prostředí a také pomohli rychlejšímu nastartování ekonomiky. Dnes mají podnikatelé podnikat a pracovat a my jim máme pomoci při stanovení podmínek. Nemají se zabývat administrativou a papírováním, které stojí čas a peníze.

V podrobné rozpravě ještě k tomu návrhu řeknu nějaké podrobnosti, ale toto je gros mého pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ano, návrh je potřeba přednést v podrobné rozpravě. Já seznámím sněmovnu s další omluvenkou. Paní poslankyně Levová se omlouvá od 13.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní prosím pana poslance Skopečka, který je další přihlášený v rozpravě. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Já jsem si dovilil oprášíit svůj pozměňovací návrh, který jsem podával opakovaně při projednávání předchozích daňových balíčků, a sice zvýšení základní slevy na poplatníka. Budu se opakovat jako u odpuštění odvodů.

Myslím si, že v dnešní situaci, tak aby krize, která nutně s covidem přichází, byla co nejkratší a co nejméně hluboká, nejmělejší, tak navrhuji zvýšit základní slevu na poplatníka tak, aby se zvýšily čisté příjmy fyzických osob, lidí, zaměstnanců. Je to samozřejmě opatření, které v dnešní situaci povede k tomu, že spotřebitelé budou více spotřebovávat. To znamená, pokud by tento návrh byl schválen, dá se očekávat menší propad spotřebitelských výdajů, což je samozřejmě důležitá součást hrubého domácího produktu. A jak už jsem naznačil, jsem přesvědčen, že je lepší nechat peníze přímo u lidí než je složitě vybírat a pak přerozdělovat. Ti lidé určitě vědí lépe, než to ví stát, jak se svými penězi naložit. A věřím, že v této době, kdy zkrátka každá rozumná rodina zvažuje, jaké výdaje bude v následujících měsících realizovat, tak ve chvíli, kdy bychom jim zvýšili základní slevu na poplatníka, a tedy zvýšili domácím čistě příjmy, tak to zvýší optimismus těchto lidí ohledně budoucího ekonomického vývoje a určitě to zvýší jejich spotřební výdaje, což se, jak říkám, projeví ve vyšším hrubém domácím produktu, koneckonců poté i ve vyšším inkasu daňových příjmů na straně státu.

Dobře víte, že to je návrh, který opakujeme. Je to také dáno tím, že základní sleva na poplatníka se nezvyšovala od roku 2008, což znamená, že vůbec nerefletovala v minulých letech růst inflace a růst reálných mezd, který byl poměrně vysoký, a tedy samovolně bez přičinění kohokoliv dochází k růstu mezní daňové sazby fyzických osob. Je to dáno jednak tím, že inflace samozřejmě relativně v čase snižuje výši nominální odpočitatelné, nominální základní slevy, ale klesá to i relativně, tak jak samozřejmě rostou reálné mzdy, tak základní sleva se stává vůči průměrné mzdě stále relativně nižší a nižší.

My jsme toto opatření navrhovali už na začátku koronavirové krize v rámci našeho ekonomického balíčku, se kterým jsme přišli už v březnu. Já jsem velmi rád, že se paní ministryně financí i vláda tím balíčkem inspiruje postupem času. Že celou řadu návrhů občanských demokratů opsala, převzala a nakonec jsme je tady i s našimi hlasy odsouhlasili. To je velmi úctyhodné a jsme rádi, že se vláda ekonomickým programem ODS takto postupně inspiruje. Jedna věc, kterou se vláda ještě neinspirovala, kterou ještě neopsala na rozdíl od těch ostatních, je právě i zvýšení základní slevy, kterou tam máme napsánu už řadu týdnů a měsíců. Protože neopsala tuto věc, tak s tím přicházíme sami prostřednictvím pozměňovacích návrhů a věříme, že vláda tak jako u těch předcházejících nápadů a návrhů ODS toto opíše, inspiruje se

a dnes pro ten pozměňovací návrh bude hlasovat. Protože ten pozměňovací návrh je, myslím, dobrý, přináší lidem peníze, já myslím, že lidé v dnešní ekonomické krizi peníze navíc potřebují, tak jim to schvalme, zvýšíme jim čisté příjmy a zvýšíme tím i spotřebu, a jak říkám, přispějeme k tomu, že propad ekonomiky nebude tak velký.

Takže kdo chce přidat lidem více peněz, kdo chce, aby měli více peněz v peněženkách, tak podpoří pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec Podal se nám omlouvá od 14 hodin z pracovních důvodů. A nyní prosím pana poslance Bauera, který je další přihlášený v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny. Milé kolegyně, milí kolegové, chci poukázat na očekávaný problém, který zde na plénu v souvislosti s covidem podle mého názoru ještě nezazněl, nebo aspoň jsem ho ještě neslyšel, a který můžeme elegantně vyřešit v rámci předkládané novely daňových zákonů. Ekonomický propad a existenční problémy firem budou mít přímý vliv i na jejich ochotu darovat na dobročinné účely, na charitu a činnost veřejně prospěšných organizací, mimo jiné i na sociální a zdravotní služby, které jsme v posledních měsících fatálně potřebovali, kde lidé odvedli neuvěřitelný kus dobré práce a které si potřebujeme udržet. Financování mnoha organizací je obvykle vícezdrojové, řada z nich nespolehá jen na státní dotace, ale dofinancovává svou činnost právě ze soukromých darů. A to procento se různí a pohybuje se skutečně od 10 do 90 %. Po nedávné vlně solidarity zcela jistě přijde ve firemním sektoru tlak na úspory a tyto soukromé dary se zcela jistě budou škrtat jako první. Řada dárců přitom daruje nikoliv ad hoc, ale trvale a při normální ekonomické situaci by v takové podpoře určitě pokračovali. Doba je ale mimořádná, a proto si myslím, že bychom tyto stabilní a zodpovědné dárcy měli dočasně motivovat, aby byli ochotní v této podpoře pokračovat i za ztížených ekonomických podmínek, které je k úsporám nesporně do budoucna budou tlačit. Je to určitě v zájmu nejenom těchto firem, ale i nás všech.

Navrhuji proto dočasně za zdaňovací období 2020 a 2021, tzn. na dva roky, zvýšit možnost odpočtů darů z daňového základu, a to ze současných 10 resp. 15 % na 30 %. Zdůrazňuji, že jde o opatření dočasné a že jeho cílem není dary navýšit, ale pouze udržet. Samozřejmě že se můžeme bavit o výši tohoto procenta, ale záměrně jsem po konzultaci s řadou organizací zvolil hranici 30 %, kterou osobně považuji za kompromisní a rozumnou. Pokud by prošel tento návrh, resp. tato novela a pozměňovací návrh, který předkládám a který mj. má podporu Asociace veřejně prospěšných organizací, dáme tím šanci desítkám a možná stovkám organizací k přežití, a to navíc těm aktivním a soběstačným, nikoli však jen těm, které mají dárcy, které ani v normálních dobách nespolehají výhradně na stát a státní peníze, ale umějí si sehnat podporu i ze soukromých zdrojů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A jako poslední přihlášený v obecné rozpravě je v tuto chvíli pan poslanec Martínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy a vážení pánové, chtěl bych načíst dvě doprovodná usnesení, která předkládám k danému tisku.

Za prvé: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby to 1. 9. 2020 připravila návrh jednorázového opatření pro rok 2020, který samosprávám poskytne jednorázovou finanční kompenzaci za ztrátu příjmů, která jim bude způsobena v roce 2020 z titulu výplaty vratek z daní z příjmu právnických osob z titulu tzv. zpětné uznatelnosti daňové ztráty, a dalších změn zákonů, a to minimálně ve výši 1 100 korun obci a 600 korun kraji za každého obyvatele.

Zpětné působení daňové ztráty a její fiskální efekt ohrožuje stabilitu rozpočtů samospráv, tedy obce, kraje a hlavní město Praha jsou pro rok 2020 vystaveny nečekanému propadu příjmů. Tento propad příjmů nebyl opět obcím a krajům a hlavnímu městu Praze představen, prokonzultován nebo řádně projednán a zcela narušuje jistotu dotčených subjektů. Proto se navrhuje, aby byla obcím, krajům a hlavnímu městu Praze poskytnuta jednorázová kompenzace (ze) státního rozpočtu. Obce a kraje v současné době stejně jako stát čelí výzvám, které přináší krize způsobená pandemií koronaviru, jako je program bezúročných půjček, plánovaných investic a další potřeby výdajů. Z těchto a dalších důvodů je problematické zasahovat do očekávaných příjmů. Kompenzační bonus, který je v současnosti účtován jako vratka daně z příjmu fyzických osob, ve svém důsledku ohrožuje stabilitu rozpočtu samospráv, tedy obce, kraje a hlavní město Praha jsou pro 2020 vystaveny nečekanému propadu příjmů.

Hlavní město Praha se podle zákona o hlavním městě Praze a dále ve smyslu zákona o rozpočtovém určení považuje za kraj i obec zároveň, tedy Praze přísluší na každého obyvatele součet obou částek, celkem tedy 1 700 Kč za každého obyvatele.

Dofinancování samospráv má mnohé výhody. Stát si především půjčuje za nižší úrok než samosprávy, samosprávy mají často efektivnější možnost investování do připravených projektů, což může být důležité pro obnovení ekonomiky po konci opatření souvisejících s koronavirovou nákazou.

Doprovodné usnesení by znělo: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 1. 9. 2020 připravila a spustila úvěrový program pro samosprávy, který umožní všem samosprávám půjčit si bezúročně nebo maximálně za úrok, za který je schopný půjčit si stát, na řešení výpadku příjmů spojených s koronavirovou nákazou.

Odůvodnění. Kompenzační bonus, zpětné působení daňové ztráty a jejich fiskální efekty, další opatření a změny legislativy ohrožují stabilitu rozpočtu samospráv. Obce, kraje a hlavní město Praha jsou pro rok 2020 vystaveny nečekanému propadu příjmů. Tento propad příjmů nebyl obcím, krajům a hlavnímu městu Praze představen, prokonzultován nebo řádně projednán a zcela narušuje jistotu dotčených subjektů.

Na rozpočtovém výboru Poslanecké sněmovny 27. 5. 2020 navrhli poslanci Pirátů Mikuláš Ferjenčík a Tomáš Martínek ministryni financí, aby spustila úvěrový

program pro samosprávy, kde by si mohly půjčovat bezúročně nebo alespoň za stejný úrok, jako si může půjčit stát. To by mohlo snížit náklady na správu dluhů. Stát si zpravidla půjčuje za nižší úrok než samosprávy. Pokud by si samosprávy mohly půjčit za nižší úrok, došlo by k jisté úspoře, která by se pozitivně projevila i na celkovém stavu veřejných financí. Úvěrový program by měl být přístupný všem samosprávám bez omezení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Mám zde dvě přihlášky do obecné rozpravy. S přednostním právem jako první pan předseda Jurečka. Než mám slovo, tak seznámím sněmovnu, že pan místopředseda Hanzel se nám omlouvá od 14 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, paní ministryně, členové vlády, kolegyně a kolegové, já bych chtěl k tomuto tisku představit několik pozměňujících návrhů, které já a KDU-ČSL navrhujeme. Jsem přesvědčen, že bychom se měli při této debatě o pomoci některým sektorům, které jsou postiženy v rámci covidu, bavit o těch parametrech, zda by nebylo možné některé parametry upravit. Také jsem se rozhodl tady podat některé pozměňující návrhy, které souvisejí s větší a rozšiřující se podporou bydlení. Bylo o tom hodně řečeno v posledních dvou týdnech. Zaznamenal jsem, že i představitelé vlády hovoří o tom, že bydlení je prioritou, že chtějí rozšířit trh s nemovitostmi, chtějí podpořit bydlení, tak si myslím, že je potřeba opravdu udělat konkrétní kroky, které k tomu pomohou, které pomohou zdostupnit bydlení také mladým rodinám nebo mladým lidem, kteří chtějí založit rodiny atd.

Proto si dovoluji dát jeden z pozměňujících návrhů, který se týká snížení DPH na výstavbu jak takzvaného sociálního bydlení, což jsou byty do 120 m² plochy, a také u rodinných domů, u kterých je tato definice do 350 m² podlahové plochy, což si troufnu říci, že je drtivá většina běžné výstavby, kterou lidé v České republice realizují, a tedy abychom snížili tuto sazbu z 15 % na 10 %. Myslím si, že tato položka by významným způsobem snížila také náklady na bydlení v řádu nejen desetitisíců, ale v některých případech v řádu statisíců.

Dalším návrhem, který tady mám v oblasti bydlení, je snížení DPH při nákupu bytů. Dnes je taková paradoxní situace, že když si ten byt bude kupovat firma pro své účely, je plátcem DPH, tak může využít následně vratky DPH z této investice, zatímco když si byt bude kupovat fyzická osoba právě pro účely bydlení, tak tuto možnost nemá. Já jsem si vědom toho, že je tady také evropská legislativa, a jelikož směrnice Rady 2006/112/ES členským státům takové osvobození neumožňuje, předpokládám ve svém návrhu, že by vláda zahájila jednání s Evropskou komisí o příslušné výjimce. Z toho důvodu se tedy pro nabytí účinnosti návrhu stanoví prodloužená legisvakanní lhůta k 1. lednu 2023, ale myslím, že se o tom tady v minulosti hodně mluvilo a že by bylo dobré, aby vláda a Ministerstvo financí začaly jednat o takové výjimce. Jsou státy, které mají různé typy výjimek, takže nevidím

důvod, proč bychom při dobrém odůvodnění neměli takovouto výjimku dokázat vyjednat. Pokud nám opravdu leží podpora bydlení na srdci a nechceme to odbýt jenom tím, že se zruší daň z převodu nemovitosti, tak je potřeba o tom vážně uvažovat a také pro to něco udělat.

Pak mám konkrétní pozměňovací návrhy, které se týkají silniční daně. Musím říci, že já jsem tady před dvěma měsíci dával návrh na snížení silniční daně, na její odpuštění v letošním roce. Nebylo to přijato. Přicházím sem tedy aspoň s tímto návrhem, tedy 25% snížení pro vozidla s hmotností nad 3,5 tuny. Já bych byl rád, abychom také reflektovali velmi tíživou situaci dopravců, kteří nejenom u nákladních vozů, ale třeba i u mikrobusů a autobusů mají obrovské výpadky tržeb, a tato forma podpory by byla velmi rychlá, účinná a efektivní. Proto si dovoluji navrhnout, abychom v roce 2020 zvýšili tu slevu z 25 % na 50 % u všech vozidel nad 3,5 tuny a speciálně u mikrobusů a autobusů na 75 %.

V rámci určitého kompromisu a snahy o to, abychom při hlasování mohli posoudit ještě jinou variantu, jsem si dovolil udělat ještě pozměňující návrh, který naprosto zachovává ten původní vládní, to znamená 20% sleva pro vozidla nad 3,5 tuny, ale opravdu v tom segmentu mikrobusů a autobusů, kdy je z hlediska dopadu covidu na cestovní ruch tyto firmy budou mít ještě několik měsíců velké problémy, jak se vypořádat s touto situací, tak si dovoluji navrhnout, abychom v případě mikrobusů a autobusů udělali tu slevu na silniční dani ve výši 75 %.

Pak mám ještě dva pozměňující návrhy, které se týkají problematiky zemědělství a lesnictví. Ten jeden návrh jsem tady předkládal už loni. Tehdy poměrně těsně neprošel. Je to snížení DPH na dřevní pelety, dřevní brikety, palivové dříví. Je to reakce na kalamitní situaci v lesích, na podporu toho, aby domácnosti a lidé v České republice více preferovali tato paliva, aby je využívali při topení v domácnostech. Navrhují snížení DPH u těchto položek na 10 %.

Obdobně také, když mluvíme o tom, že chceme-li mít pestřejší krajinu, zdravější krajinu, často se na veřejnosti debatuje otázka používání pesticidů a tlaku na to, aby se pesticidy snižovaly, tak já si tady dovoluji navrhnout jednu formu podpory, která by více přinesla zákazníkům větší podíl biopotravin na českém trhu a využila potenciál českého ekologického zemědělství, které je svým rozsahem na předních místech Evropy, ale pokud se podíváme na segment biopotravin, tak tady jsme spíše na chvostu, to znamená, že my máme velké plochy ekologického zemědělství, ale ti zemědělci na těch plochách už potom nejdou do toho finále, aby produkovali biopotraviny. Dost dostupných biopotravin spotřebitelům si myslím, že by vedlo k tomu, aby nárůst biopotravin na trhu byl větší. Dovolují si navrhnout, aby biopotraviny byly také převedeny do snížené sazby 10 % jako forma tohoto způsobu obdělávání půdy, hospodaření v krajině a celkově také podpora lidí, kteří chtějí využít kvalitu biopotravin při svém stravování.

Tolik tyto pozměňující návrhy. Myslím si, že dávají logiku. Jdou cestou podpory lidí, kteří řeší bydlení, cestou podpory dostupnějšího bydlení, levnějšího bydlení. Jsou to návrhy, které pomáhají podnikatelům, ať už malým, středním, nebo velkým, kteří mají auta, a formou odpuštění části silniční daně peníze ponechávají v jejich

peněženkách. Pak jsou to návrhy, které prostě jdou do oblasti řešení kalamitní situace v našich lesích, abychom dokázali více využívat dřevní pelety atd., včetně těch zmiňovaných biopotravin jako podpora způsobu hospodaření šetrnému vůči životnímu prostředí, k půdě, ke spodním vodám atd.

Děkuji za zvážení podpory těchto pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu předsedovi Jurečkovi. Pokračujeme vystoupením s přednostním právem pana předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura. Ještě se pokusím zklidnit sněmovnu, pane předsedo, chvíličku... Kolegové a kolegyně, abychom si naslouchali, abychom se nemuseli zdržovat zbytečně, a efektivně projednávali v tomto čase naše návrhy. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já chci představit nejprve čtyři pozměňovací návrhy, které jsem připravil. Začnu tím posledním, který reaguje na paletu jiných pozměňovacích návrhů.

Pamatuji si na vystoupení tehdejšího ministra financí Andreje Babiše, když se zaváděla druhá snížená sazba DPH a byly tam tři položky. A nejen od něj, ale i od ostatních členů vlády jsme tady opakovaně slyšeli – to je konečné číslo, nebojte se, nebude probíhat souboj při každém otevření zákona o DPH, které další položky přesunout z první do druhé snížené sazby. Ten souboj samozřejmě celou dobu probíhá, mnozí byli úspěšní, mnohdy za podpory hlasů občanských demokratů, to musím přiznat, a dnes se ta situace opakuje. Ve vládním návrhu máme první položky, které se mají převést (nesrozumitelné) a je to správně, a pak jsou různé pozměňovací návrhy, před chvílí mluvil pan předseda Jurečka, viděl jsem návrh v rozpočtovém výboru, návrhy kolegů ze sociální demokracie – všechny míří stejným směrem a mně přijde, že to řešení je systémové, elegantní a jednoduché: mít pouze dvě sazby DPH, a to 21 a 10 %.

K tomu míří jeden z těch čtyř mých pozměňovacích návrhů, který – pak se přihlásím, ale je to sněmovní dokument číslo 5439. Zjednodušeně řečeno, abychom měli dvě sazby DPH, 21 a 10, to znamená všechny zbývající položky, které dneska mají 15, jsou přesunuty do položky 10. Je to takové maximalistické. Současně chci říct, že budeme podporovat i ty ostatní pozměňovací návrhy, pokud by tento neprošel, protože míří stejným směrem – pomáhají někomu, to je dobře, a někomu nepomáhají. Paní zpravodajku pak podpořím, jestli by se tím v proceduře mohlo začít, pokud budeme jednat, ten blok, kdy se snižuje z 15 na 10, pozměňovacích návrhů, od toho nejširšího po ten nejužší, až zůstane původní verze vlády.

Další dva pozměňovací návrhy jsou vlastně stejné, jsou to dvě varianty, liší se v částce a je to věc, která by měla pomoci nebo povzbudit odvahu našich podnikatelů investovat. Jak jistě mnozí víte, hranice pro odepisování majetku je v této chvíli u hmotného majetku 40 000 korun, naposled byla změněna v roce 1998. Sami si spočítejte, jak dlouhá doba to je, to znamená 22 let. A kdybychom pouze započítali

inflaci bez ničeho jiného, tak dnes by ta hranice činila 70 tisíc korun jenom při zohlednění součtu inflace za 22 let.

První pozměňovací návrh navrhuje tu hranici 200 tisíc, je velkorysejší, větší podpora podnikání, aby podnikatelé investovali s tím, že to mohou dát do nákladů a že to nebudou odepisovat podle délky odepisovaného období. A druhá varianta, kompromisní, mluví o 80 tisíc. Je to jenom o 10 000 vyšší, než by odpovídalo pouze započtení inflace. Současně v obou těch návrzích se vracíme k nelogičnosti, kterou obsahuje naše legislativní prostředí, a to je nehmotný majetek, kdy máme v zásadě dvě čísla – 60 a 40 tisíc; 60 tisíc je dnes hodnota, kdy se musí odepisovat nehmotný majetek, ale pokud máte technické zhodnocení, tak podle účetních předpisů naposled novelizovaných v roce 2014 je tam rovněž těch 60 tisíc, ale pokud se podíváte na daňové předpisy, paní ministryně, tak je tam nelogických 40 tisíc u technického zhodnocení. Takže v obou těch návrzích je sjednocení té částky na 60 tisíc, aby to bylo naprosto jasné, aby nevznikaly rozdíly mezi účetním odepisováním, resp. hranicí pro určení odepisování technického zhodnocení nehmotného majetku a daňovým odepisováním při zhodnocování technického majetku. Takže to jsou dva pozměňovací návrhy, které mají číslo 5436, 5437.

A poslední pozměňovací návrh vlastně reaguje na již prosazený a schválený zákon o odložení EET. Navrhujeme, aby ve stejné dikci bylo příslušenství daně, které tvoří úrok z prodlení, úrok z posečkané částky, penále, pokuta za opožděné tvrzení daně vzniklé v době od účinnosti tohoto zákona do konce letošního roku, bylo sníženo o 80 %, aby pokuta za nedodání kontrolního hlášení do konce letošního roku byla rovněž snížena o 80 % a abychom do konce letošního roku prodloužili dobu pro podání kontrolního hlášení z pěti na deset pracovních dnů.

Takže to jsou konkrétní pozměňovací návrhy a teď k tomu zákonu pár obecných poznámek. My jsme opravdu dlouze přemýšleli, paní ministryně, zda nalezneme důvody pro projednávání ve stavu legislativní nouze. Bezesporu je to u daně z nemovitostí, protože pokud obce chtějí zareagovat, tak musí přijmout obecně závaznou vyhlášku do konce srpna, pokud mě paměť neklame z dob, kdy jsem působil v komunální politice. To znamená, pokud to bude schváleno v průběhu příštích týdnů, obce budou mít dostatek času, aby promyslely, případně navrhly a přijaly změnu obecně závazné vyhlášky. Když to nestihnou, tak je to vlastně jedno a týkalo by se to až zdaňovacího období, případná změna, v roce 2022. Takže tady bezesporu ten důvod existuje a to byl ten hlavní důvod, proč jsme to podpořili.

Co se týče snížení doby vratky u zelené nafty, tak možná vás překvapím, my jsme pro. My jsme byli proti prodloužení doby k vrácení peněz u DPH, tak je logické, že i tady se ta doba snižuje, je to správný krok.

V posledních dvou dnech se asi nejčastěji skloňuje v těch debatách k tomu návrhu takové hezké české sousloví loss carryback. Já to nijak nekritizuji, zpětně uplatnitelná daňová ztráta nezní tak vědecky a světově a je to zaužívaný termín v účetních a auditorských kruzích, takže nic proti tomu. A tady platíme daň naopak. Tady v té diskusi platíme daň za to, že to projednáváme ve stavu legislativní nouze. Stanoviska jsou rychlá, mnohdy příkrá, možná protichůdná a chybí nám delší a podrobnější

debata, ale to už nezměníme. Dneska budeme muset nějak rozhodnout. Debata není černobílá v tomto problému, ale úplně nerozumím těm argumentům, které navrhuji různé limity. A nemáme problém podpořit např. limit 30 milionů, protože i to je pomoc, a zejména malým a středním, o které my se zasazujeme v první řadě. Ale těm, kteří říkají a mají obavu: agresivní daňové plánování, velké korporace. No ale my máme přece jiné české sousloví, loss carryforward a ty firmy na to mají pět let a ne dva roky, aby tu ztrátu, která se dejme tomu vytvoří v roce 2020, uplatnily proti daňovému zákonu dokonce v pěti příštích zdaňovacích obdobích. Takže to zpět je už o něco kratší, už je to jako jistá nevýhoda, tam je to bonus proti stávajícímu stavu, než dopředu.

Samozřejmě platí argument, že dopředu nikdo neví, jak to dopadne v těch příštích zdaňovacích obdobích. Ale opravdu si myslíme, že prvním a klíčovým parametrem a zadáním vlastníků těch korporací a těch firem malých, velkých, středních je, hlavně abychom nebyli v zisku? Opravdu si to někdo myslí, že za to bude management pochválen, když nebude ta firma generovat zisk? Je to hlavní kritérium? No já si myslím, že ne. A když nemáme limit dopředu, proč máme mít limit dozadu? Opravdu bych to chtěl vědět a opravdu si myslíme – a je to bohužel vysoká pravděpodobnost – že mnohé firmy budou mít v letošním roce ztrátu a že zadání bude mít tu ztrátu co největší, abych si vykryl případnou daňovou povinnost z roku 2018, 2019? Já si to prostě nemyslím. Nemůžeme vyloučit jednotlivé případy, to samozřejmě nemůžeme. Když mám pět let – a souhlasím s těmi argumenty, že velké firmy umí lépe pracovat se ztrátou a s plánováním daňové povinnosti, ale mají pět let na to, aby to dobře naplánovaly. Mohou si vlastně vybrat, jestli něco odsunou, anebo ne, a jestli zvýší letos, nebo nezvýší provozní náklady, a jestli tedy půjdou do toho zisku, nebo uplatní ztrátu.

Každý, a i v té malé firmě, ví, že s tou ztrátou může pracovat pět let. Jaká je snaha těch firem? Vydělat co nejdřív a tu ztrátu pokrýt co nejdřív. To je legitimní snaha. A k překvapení všech, a já jsem bývalý komunální politik, a máme tady pozměňovací návrhy, které vykrývají ztrátu z kompenzačního bonusu už způsobem, který neohroží ani živnostníky, ani malá s. r. o., ale je to jenom otázka času, kdy ty ztráty budou kompenzovány – buď dřív, to půjdeme zpětně, anebo později. Ale pokud ty firmy budou ziskové, a my si přeje, aby byly ziskové, aby vytvářely pracovní místa a pouštěly peníze do ekonomiky, tak dřív nebo později tu ztrátu uplatní, tudíž dřív nebo později přijde o 70 % nebo já nevím o kolik procent, 23,58 – města a 8,92 – kraje. Když to sečtu, tak nějakých 32–33 % zůstává na samosprávy, takže dřív nebo později stát přijde o těch 67 %. A je to dobře, protože ty firmy tady působí a chceme, aby působily dlouhodobě. Ne že v době, kdy se jim daří, tak je honem rychle zdaníme, a v době, kdy se nedaří, tak řekneme: máte smůlu, tak jste nevydělali, nemáte vatu, jak říká ministryně spravedlnosti, smůla, končíte.

Já dneska podruhé a určitě ne naposledy v těchto týdnech a měsících budu mluvit o druhotné platební neschopnosti. Je to zase jeden z nástrojů, který může pomoci v boji s druhotnou platební neschopností. Možná byste ode mne čekali takový ten prvoplánový útok na velké korporace, ale toho se nedočkáte. Pokud se na to podívám z hlediska ekonomického, ale i z hlediska rozpočtů státu, měst a obcí, pořád říkáme a

vyzýváme všechny, aby investovaly. Ale veřejný sektor nestačí. Musí přece chodit investice a objednávky ze soukromého sektoru. A to je nějaká šance těm, kteří byli úspěšní v minulých dvou letech, kteří drželi státní rozpočet v minulých dvou letech, platili daně. Je to šance, jak jim pomoci.

A říkám, ta debata není černobílá. My podpoříme i ten vládní návrh, případně i to snížení na 30 milionů, protože tu obrovskou skupinu malých, mnohdy i středních to uspokojí a pomůže jim to. Jenom bych chtěl, ať ta debata není taková zploštělá. Říkám, je to daň za to, že to jde tak rychle. Kdo je pro "bez limitu", to je velký podporovatel velkých korporací a nemyslí na města, obce a kraje a naopak. Tak to přece není. Podobnou debatu jsme vedli i u bodu 2 vlastně o tom, kde ten limit nastavit, a mnozí z nás navrhovali ten limit zvýšit. Uvidíme, jak dopadne hlasování, ale je to vlastně stejná debata. My se toho návrhu nebojíme. Když jsme to rychle konzultovali, také jsme pod časovým přeselem, tak například Hospodářská komora, kterou se velmi často, a dneska to vlastně říkala i paní ministryně Maláčová, když (nesroz.) zákoníku práce, tak ti nejsou pro limitaci, aspoň podle zpráv, které se mi podařilo získat. Opravdu toho času bylo tak málo, že těžko můžu mít všechna usnesení, všechna grémia se mohla sejít a vydat k tomu nějaké stanovisko. Tak já bych chtěl, abychom v tom byli uvážliví, abychom nestavěli jednotlivé skupiny podnikatelů proti sobě a neukazovali, těm pomůžu, těm ne.

Ty ostatní věci, které obsahuje ten návrh zákona, jsou rozumné, i když někdy nedostatečné jako u toho DPH, ale i za to vláda zaslouží pochvalu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní je faktická poznámka pana poslance Václava Votavy a to by měl být konec obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych měl poznámku ke svému ctěnému kolegovi Stanjurovi. On tam má pozměňovací návrh v podstatě na dvě sazby DPH – 21 a 10, to znamená vyřazení té 15%, resp. přeřazení všech komodit, které jsou v 15% do 10%, a to skokově. Nikde jsem se tam tedy nedočel, kolik by to dělalo ve finále do státního rozpočtu. To je první věc.

Já si myslím... Takhle. A priori já bych s tím i souhlasil, ale nikoliv tedy samozřejmě skokově, proto i ten pozměňovací návrh, který podáváme na potraviny, dáváme jenom na základní potraviny, protože kdybychom tam dali všechny potraviny, tak to už je o desítkách miliard. A když tam dáme úplně všechno z 15 % na 10 %, tak to už je tedy opravdu s prominutím pecka do státního rozpočtu. Ale jinak já bych s tím, pokud to bude per partes, postupně, já bych s tím asi problém neměl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě další faktická poznámka – kolegy Stanjuru. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Nesroz.) kolegu Václava Votavu vašim prostřednictvím. My jsme ten tisk dostali v pondělí jako vy a nechtějte, abychom to dopočítali. Nicméně ten návrh tady není poprvé, je tady opakovaně. Velmi často bylo negativní stanovisko Ministerstva financí včetně odhadu finančních dopadů na státní rozpočet. To si myslím, že jsme schopni dohledat poměrně rychle. Určitě to bylo v roce 2018, když se projednávala změna daní. Ten návrh tady byl, bylo tam negativní stanovisko ministerstva a myslím si, aniž bych to v této chvíli kontroloval, že tam ten dopad je.

My se právě per partes toho bojíme. Kdyby vláda přišla, a to se velmi těžko opravdu počítá z opozice, s tím, že tam bude mít všechny ty položky patnáct a bude to třeba rozloženo v čase, ale v jednom zákoně, tak já bych s tím problémem neměl. Mně vadí tohle projednávání, že pokaždé, když se otevře zákon o DPH, tak tam něco přeřadíme. A některé lobby je úspěšnější, některé méně, a já v tomto případě to neberu negativně. Myslím, že je legitimní zájem těch, kteří to platí, to snížit. Takže nechci říkat, to jsou lobbisté, kteří chtěli 15, nebo 10.

V tom našem konkrétním návrhu, já jsem říkal, že ho podpoříme, protože je to snížení daní, ale kdybych chtěl být troublemaker, tak řeknu – kdo určí, co je základní potravina? (Poznámka z poslaneckých lavic.) Nejsem, přesně tak, abych reagoval na vystoupení nebo poznámky mých kolegů. To je ten největší problém vašeho návrhu. Kdybyste navrhli všechny potraviny, tak je to jasné a rozhodneme se pro, nebo proti. Když řekneme základní potraviny, nevím, kdo to určí. Já jsem nikde neviděl v daňovém zákoně vyjmenováno, co jsou základní potraviny a co nejsou. Mohlo by to přinést zmatek, ale když to projde, tak si s tím určitě vláda poradí. Má moji plnou důvěru v tomto bodě. Říkal jsem, že my ten návrh podpoříme, jde správným směrem. Ten náš je jednodušší, a kdybyste ho podpořili, tak by bylo jenom dobře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Ještě vidím kolegu Ferjenčíka. Pan poslanec Svoboda se také hlásí do rozpravy? (Ano.) Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat jenom na kolegu Stanjuru, proč tak bojujeme za ten limit. Ano, my jsme si vědomi, že ten limit tam je dopředu dneska, ale ty firmy musí ten zisk vytvořit, což v těch příštích pěti letech rozhodně není jasné. A nám šlo primárně o firmy, které v posledních letech odvedly z České republiky biliony korun, a teď bychom jim ještě jako bonus dali dalších až sto miliard korun a vůbec není jisté, jestli ty zahraniční montovny ty zisky začnou v příštích letech zase tvořit. Takže to je ten významný rozdíl.

Druhá věc je, že tak jak to navrhla vláda, je to trvale, takže by došlo prostě k jednorázovému posunutí celé té daně. Je to, jako byste výplatu místo prvního dostával třicátého, a to už trvale. Tak prostě pak ten jeden měsíc vám bude chybět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, a máme tady další faktickou poznámku pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tady se ukáže, že nám chybí ten čas k podrobnější debatě. Za prvé to podle mě za ty dva roky nebyly biliony korun, ale ten problém existuje. My jsme také na začátku té krize navrhovali, abychom pozastavili výplatu dividend. A nebyl to návrh, který by sklídl všeobecnou pochvalu. Naopak jsme dostali docela za uši od mnoha zájmových skupin. A já si myslím, že je to správně, že v okamžiku, kdy stát má masivně pomáhat, tak mají zůstat ty peníze v České republice. Ale zrovna tuhle vaši námitku, nebo tento názor, kdybychom měli dostatek času v normálním legislativním procesu, bychom možná byli schopni napsat a mohli bychom to nějak limitovat výší odvedené dividendy apod., ale všechny ostatní programy, i ten Antivirus, tohle neřeší. To bychom také mohli říct: těm nadnárodním korporacím, které vyvedly z České republiky v minulých letech biliony korun, těm nic nedáme. To jsem neslyšel, tento argument, ale má stejnou logiku. Stejnou logiku, protože my se chceme starat i o pracovní místa, na tom je větší shoda, ale ti podnikatelé potřebují ještě další pomoc.

My nejsme v tak velkých rozporech s panem poslancem Ferjenčíkem a shodujeme se teď v tom odkladu a zlepšení podmínek nebo zlepšení cash flow v těch firmách. Jenom chci říct, že na tuhle podrobnější debatu nám chybí čas, ale rozhodnout musíme dneska a my to respektujeme. Tak jsem se snažil uvést paradoxně argumenty ve prospěch původního vládního návrhu a nemít ten černobílý pohled. A říkal jsem, že to není černobílý, to není sto – nula, že já mám ve sto procentech pravdu a má to být úplně bez limitu pro všechny a vy nemáte žádnou pravdu. Jenom jsme za těch pár hodin nebo pár desítek hodin nebyli schopni tohle napsat. Že bychom třeba tyhlety nepodporovali.

No dobře, tak si řekněme jako nejnámější českou firmu Škodovku. Do které kategorie patří? Bezespору odvádí vysoké daně. Bezespору má zahraničního vlastníka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil čas pro faktickou poznámku, pane předsedo. Přihlaste se k faktické poznámce. (Tak já se přihlásím asi do rozpravy. Pokud nejsou...) Pan kolega Svoboda se hlásil. Ne, nehlásil. Do rozpravy. Tak v tom případě se přihlaste. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ale pan místopředseda Filip měl pravdu. Já jsem si neuvědomil, že jsem se přihlásil na faktickou. Takže postupoval zcela správně.

Chci uvést příklad ze Škodovky, abych to dořekl. Bezespору platí daně, platí vysokou daň z příjmu právnických osob. Velmi často, když máte žebříčky největších plátců, tak je tam najdete. Mají zahraničního vlastníka. Popravdě řečeno nevím, kolik dividend si zahraniční vlastník vyplatil za poslední (nesrozumitelné). Fakt nevím, jestli nula, nebo miliardu, nebo pět, nebo deset. A pokud, a já si to nepřeji, pokud by

letos byli ve ztrátě, nepřeji si to, možná to zvládnou a nebudou, ale budou to mít těžké, to si řekněme, v automobilovém průmyslu jako celku, tak my tímhle zákonem je vyřadíme z pomoci, protože řekneme: to jsou ti, co ty biliony odvedli.

A podle mě najdeme firmu, která nám není sympatická a která třeba neprodukuje, nic nevyrabí, přitom byla vysoce zisková, odváděla dividendy, to určitě najdeme. Ale já se vždycky snažím najít ten pozitivní příklad i s tím rizikem, že ta pomoc případně dopadne někomu, kdo si ji úplně nezaslouží, než nepomoc nikomu zase s tím větším rizikem, že ji nedostane i ten, kdo si ji zaslouží. Je to úhel pohledu. Není to jako že všichni jsou špatní nebo všichni jsou dobří. A já jsem optimista, já věřím, že většina těch velkých firem jsou dobří a poctiví plátcí daní. A když se jim dařilo, tak nikomu nevadilo, že platí tak velké daně. Ba právě naopak. Vláda, ale i my, když jsme projednávali rozpočty, kraje i obce, když projednávaly své rozpočty, byly rády, že ty daně platí a odvádějí. Teď mohou mít problémy a my se k nim možná otočíme zády.

To je všechno. Ale říkám, my jsme připraveni podpořit i ten limit, je to lepší, než kdyby nebylo vůbec nic, protože je to podpora a zlepšení cash flow situace našich firem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nemám žádnou přihlášku do obecné rozpravy. Obecnou rozpravu končím. Než se zeptám na závěrečná slova k obecné rozpravě, konstatuji došlé omluvy. Pana Romana Onderky od 14.00 hodin do konce jednacího dne, pana poslance Jiřího Kohoutka od 14.00 hodin do konce jednacího dne a od 15.00 hodin Zuzana Majerová Zahradníková do konce jednacího dne.

Závěrečné slovo paní ministryně vlády Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, budu stručná, bylo mně zdůrazňováno, abych nemluvila dlouho. Měla jsem samozřejmě připravenou tady reakci na to vyjádření skupiny ekonomů.

Mně se hrozně líbí, jak někteří poslanci, a nebudu dneska opravdu nikoho jmenovat, když prostě to vyjádření se jim hodí takzvaně k té argumentaci, tak ho zdůrazňují. Ale to, že jste dostali všichni vyjádření všech asociací, a já taky, to, co jste dostali vy, jsem dostala i já, asociací, komor a svazů, které unisono zní ve prospěch například tady toho zpětného uplatnění ztráty, tak to řečeno není.

No, budu se držet zpětného uplatnění ztráty. Já jsem přesně prošla tím posunem, tak jak ho tady popsal pan předseda Stanjura. Asi poprvé tady na mikrofon řeknu, že co se týče zpětného uplatnění ztráty, bezesporu s tím souhlasím, že ty argumenty není potřeba opakovat. Je to přesně tak. Pětadvacet let máme v zákoně o dani z příjmů možnost uplatnit ztrátu v pěti letech následujících po vyměření bez limitu. Bez limitu. Takže pokud by to třeba neprošlo dnes, tak tu ztrátu stejně za rok ty firmy, uplatní. A my teď říkáme, umožníme to dva roky zpátky, vraťme jim daň, pomozme jim dát peníze na likviditu. A my jsme to nevymysleli na Ministerstvu financí, my jsme to

opsali z celé řady zemí EU, proto ten anglický výraz, protože takto se to prostě – světa, nejen EU. To má celá řada zemí světa.

Ale prosím, ty podmínky jsou jasné. Musí vzniknout ztráta, rozhodně žádná firma nechce dobrovolně jít do ztráty, nejsme tady prostě v těch letech, kdy se vyráběly ztráty, nebudu už ty roky připomínat, prostě třicet let zpátky. Která firma by chtěla jít do ztráty? A musí existovat zisk za roky 2019 a 2018. A ten už tam je. Ten už je vyměřený, ten už prostě je přiznaný na Finanční správě, přílohy jsou na obchodním rejstříku anebo u Finanční správy. Tam není co, jaký prostor prostě pro posun. A já jsem původně, my jsme na Ministerstvu financí, když jsme to s kolegy dávali dohromady, tak jsme tam ten limit měli 25 milionů. Ale pak padaly přesně argumenty v odborných kruzích asociací, svazů, komor, lidí, kteří prostě zastupují podnikatele, přesně ty, co tady zazněly od pana předsedy Stanjury. Prostě proč to limitovat? Proč to limitovat? Stejně ta firma v tom čase, a tam jde jenom o posun v cash flow, ta firma v čase to uplatní tak, jak to bude odpovídat účetnictví a účetnímu vzniku ztráty. A my pouze tím, že jí to umožníme udělat teď – a nemá co zkamuflovat. Nemá, buď ty zisky tam měla v tom roce 2018, 2019. Tam už nic nezkamuflojete. Nebo je tam neměla. A pak nic neuplatní. Získá peníze, dá je do likvidity firmy a pak zdaní více. Takže je to posun v čase.

Takže argumenty typu, že to teď dopadne na veřejné rozpočty, ty jsou liché. Když to nedopadne teď, tak to dopadne nejdříve za rok a pak až v pěti letech. A zase za podmínky, že bude generovat nějaký zisk a že se to od toho bude odečítat.

Takže já skutečně jsem těm argumentům nerozuměla. Já jsem vázána nějakou koaliční dohodou, takže já ji budu v tuto chvíli muset dodržet. A říkám to otevřeně, ne, bylo to v souladu s návrhem, který nakonec připravilo Ministerstvo financí a předložilo na vládu. Já prostě ty argumenty, tentokrát podepisuji všechny argumenty, které na tento vrub tohoto problému tady řekl předseda ODS Stanjura. Ano, přesně tak to je. Vytvoříme tady jakousi představu. A stejně těch 30 milionů, a já budu dodržovat to, co prostě bylo dohodnuto, těch 30 milionů, které uplatní ty firmy, tak ten zbytek si uplatní pak za rok. Takže to je jediné, čeho dosáhneme.

Mně se hrozně líbí, jak tady u toho loss carryback je strašně velký problém dopad na veřejné rozpočty. Přitom je to jenom posun v čase buď teď, nebo za rok, nebo za dva, nebo za tři. Ale u DPH, kde je to trvalé, nám to nevadí? To je dopad jako hrom. Ale trvalý dopad. Trvalý. Včetně i toho návrhu pana poslance Votavy. Ten je tedy úplně nejhorší. Je možná nejlevnější, ale je o tom, že ta snížená sazba na pivo, která byla takovým předmětem humoru a veselí, já jsem ráda, že se lidi baví, tak by byla procházka růžovým sadem. My bychom tady teď měli prostě tři sazby u potravin a nikdo by nepřišel na to, co kam patří. Není, kdo by to rozděloval. Takže něco bylo 21, něco 15, něco v 10. Samozřejmě bylo by to, pane poslanče, asi za minimálně 8,5 až 10 miliard, my to nejsme schopni ani pořádně spočítat, a trvale k rozpočtům obcí. Vy jste také plédoval za rozpočty krajů, měst a obcí. Takže prostě to je úplně to nejhorší.

A pozor, ještě řeknu jednu věc. Jaká je záruka, že se to promítne do cen pro konečného spotřebitele, pro toho českého občana, že si to nenechají řetězce? No

žádná. Prostě žádná. Takže my bychom vzali 10 miliard krajům, městům a obcím a dali to řetězcům. Dobře, jenom ať víme, o čem se tady bavíme.

Samozřejmě ty další návrhy jsou ještě dražší, ale principiálně úplně stejné. Takže nebudu to dále rozebírat.

Jinak když byla tripartita, třeba pro vaši informaci, tak proti loss carryback v podstatě byl jediný člen tripartity a to byl ČMKOS, to znamená zástupce odborů. Tak jenom, to jenom tak na okraji. Jinak všichni zástupci tripartity, kteří tam byli přítomni, byli pro to, dobře si uvědomovali, jak je to velmi, velmi důležité.

Já v tuto chvíli asi nemám, co bych dodala. Já prostě podpořím těch 30 milionů, protože si říkám, je to otázka jakési koaliční dohody. Já ji musím respektovat, ale jenom jsem chtěla, aby tady zaznělo, že smysl mi to po debatě s experty prostě nedává a že by dávalo smysl, abychom to neomezovali. Ani mi nedává smysl, aby to tam bylo dočasně. Já mám nastudovaný benchmark zemí nejenom Evropské unie, ale všech zemí světa, které toto mají. Mám tu tabulku tady. A liší se to, jsou země, které to mají dočasně, jsou země, které to mají na rok, které to mají zastropované, nezastropované a tak dále. Liší se to, ale prostě nechme to tam už vestavěné. Nechme to tam vestavěné jako antikrizové opatření. Nechme to prostě tam.

Pane předsedo Stanjuro, já nepodpořím ani váš návrh na ty odpisy, ale ne proto, že bych s tím nesouhlasila. Já ho nepodpořím proto, že dnes, možná teď, možná dopoledne, možná za hodinu můj náměstek pro daně a cla rozesílá svazům a komorám návrh, který připraví Ministerstvo financí. Není to opravdu o tom, že je opoziční, tak ho nepodpořím. Je to o tom, že musí být technicky perfektně napsaný a vydiskutovaný. Takže my napíšeme návrh, a souhlasím s tím, že musíme zvednout těch 40 tisíc, my napíšeme návrh, který dáme do daňového balíčku roku 2021. Pokud se na něm domluvíme v rámci koalice, navrhne ho Ministerstvo financí, že skutečně to podnikatelé potřebují, tady tyto odpisy, my jsme na tom pracovali, my to vydiskutujeme se svazy a komorami.

Řádný daňový balíček 2021 je teď na Legislativní radě vlády, takže se to stihá, navíc se to nastává tak, že by to mohlo být uplatnitelné už za tento rok. Je to správný krok, my ho máme napsaný technicky perfektně, což je samozřejmě rozdíl, když to píše expertní tým kolegů z Ministerstva financí. Souhlasím s tím, ale upozorňuji – zase tam bude nějaký dopad na veřejné rozpočty. Neumíme napsat žádnou daňovou změnu, která by neměla dopad na veřejné rozpočty. A proto my říkáme, jinak to nejde, a hledáme cestu, jsme vázání usnesením Poslanecké sněmovny, do 16. června 2020 máme předložit dotační programy. Pracujeme na tom.

Takže to jsem jenom k tomu chtěla říct a to už je asi všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové. Ptám se, jestli paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu podrobnou, s přednostním právem se do ní hlásí pan kolega Bartošek. Připraví se Martin Kupka... Pardon, v tom případě Zbyněk Stanjura.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní ministryně, ve své závěrečné řeči jste zmínila prakticky všechny návrhy, které zde padly, ale tak jako šikovně obloukem jste se vyhnula tomu, aby se narovnaly veřejné rozpočty směrem k obcím a krajům, k té kompenzaci, to znamená, okomentovala jste všechno, ale neřekla jste, jak se stavíte k tomuto návrhu. A to by mě zajímalo, protože to je naprosto klíčové.

Jak jsem pochopil, tak vy připravujete další návrh, která sáhne do veřejných rozpočtů. A já se nemůžu zbavit dojmu, že jste se prostě rozhodli ty obce a kraje vyhladovět, sebrat jim svobodu, a pak je ovládat formou dotací, které jsou nenárokové, a určovat si podmínky, kde, komu, jak. Prostě k tomu to směřuje. Každý zásah vlády sahá obcím a krajům do rozpočtů a bere jim peníze.

Takže já od vás očekávám, že k pozměňovacímu návrhu, který je zde v systému pod číslem 5381 a řeší v podstatě příspěvek obcím a krajům jako příspěvek, který je nárokový a bez podmínek pro obce, na občana vyplatit 1 000 korun, dále v případě hlavního města Prahy to činí 2 100 korun, v případě Plzně, Ostravy a Brna to činí 1 500 korun, dále do krajských rozpočtů za každého obyvatele kraje krajským rozpočtům vyplatit 400 korun.

Dále se chci přiznat ke dvěma pozměňovacím návrhům, a to je 5433 a 5432, což řeší on zmiňovaný loss carryback, přičemž v jednom případě je to tak, že tento nástroj plně vyjímáme z tohoto zákona, a v druhém případě dáváme limit na 8 milionů, respektive ve dvou letech na 16 milionů.

A k té vaší závěrečné řeči, no samozřejmě že cituji ekonomy, ale já taky cituji třeba Národní rozpočtovou radu, což jsou odborné orgány, které dávají doporučení a na něž vy nedbáte. Ano, já je cituji, já je ctím, a je zcela pochopitelné – a já rozumím tomu, že komory a svazy souhlasí s tímto názorem, protože přes to dostanou peníze. Já rozumím oběma.

Znovu říkám, že očekávám, že před hlasováním mi dáte odpověď na to, zda podporujete to, aby se narovnaly rozpočty obcí a krajů, protože máte v současné době nástroj, který vyhovuje technicky řešení tak, aby nebyl v rozporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní kolega Stanjura, poté se připraví kolega Martin Kupka. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se formálně hlásím ke čtyřem pozměňovacím návrhům, které mají v systému čísla 5436, 5437, 5438 a 5439.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Martin Kupka. Připraví se pan kolega Ferjenčík.

Poslanec Martin Kupka: Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je veden pod číslem 5430. Popsal jsem jej v obecné rozpravě, týká se jednorázové podpory samosprávných územních celků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní Mikuláš Ferjenčík, připraví se Jan Hrnčíř. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se hlásím k návrhu 5441, 5442 a dále k návrhu 5458. To jsou ty moje návrhy na 30 milionů limit, dále časové omezení na trvání opatření dva roky a doprovodné usnesení k dohodářům a k OSVČ se souběhem.

A ještě si dovolím se přihlásit k pozměňovacímu návrhu 5434 kolegy Volného, Onderky a Vostré, který je obsahově totožný s mým návrhem, který jsem předložil na rozpočtový výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní kolega Jan Hrnčíř. Připraví se poslanec Blaha. Kolega Hrnčíř? (Nezaznamenal své vyvolání.) Už jsem vás chtěl poslat na konec přihlášených. Tak, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Je tady nadměrný hluk, tady se pořád někdo baví. Děkuji za slovo, pane předsedající.

Chtěl bych se přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům, ten první pod číslem 5356, to je návrh, který osvobozuje stravovací služby od DPH, a to dočasně do konce letošního roku. Druhý pozměňovací návrh pod číslem 5407 je limit na daňovou ztrátu, kde jsme navrhli 25 milionů korun. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní poslanec Blaha, připraví se poslanec Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Já se hlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem podal pod čísly 5444 a 5445.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní poslanec Václav Votava, připraví se Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych se chtěl formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5410. Týká se snížení sazby DPH z 15 % na 10 u některých vyjmenovaných základních potravin – zdůrazňuji vyjmenovaných. V seznamu jsou podle kódů celního sazebníku. Takže jestliže paní ministryně říká, že v tom bude chaos, tak si

myslím, že v tom chaos nebude, určitě ne takový, jako je chaos s pivem – nepivem, do džbánů anebo na stojáka, protože to by pak musela říci, že i ty kódy celního sazebníku jsou nepřesné, nemají vůbec smysl a vytvářejí chaos.

Jenom vzpomenu, že Česká republika má 10% sníženou sazbu pouze na točené pivo, což je paradox, na chléb je to třeba 15 %, i když se říká, že pivo je tekutý chléb. S tím souhlasím, ale myslím si, že je třeba pomoci nejvíce ohroženým skupinám, jako seniorům, nízkopříjmovým rodinám, tak, aby ceny minimálně základních potravin nerostly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní Vojtěch Munzar, připraví se kolega Skopeczek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já se hlásím formálně k pozměňovacímu návrhu, který naleznete v systému pod číslem 5428. Je to onen návrh, který jsem tady avizoval – návrh na zdvojnásobení limitu na 2 miliony pro povinnou registraci k DPH. Jenom chci doplnit, že ten pozměňovací návrh obsahuje i odloženou účinnost, protože je nutné to projednat s Evropskou komisí, ale já si myslím, že to není problém, protože v roce 2013 si Slovinsko vyjednalo zdvojnásobení svého limitu během pěti měsíců a já si myslím, že zrovna třeba pandemie koronaviru a její dopady do ekonomiky jsou třeba dalším argumentem, který by vláda mohla použít, pokud bude chtít, protože skutečně je to pouze o našem rozhodnutí a o vůli a o chuti tento limit zdvihnout. Já věřím, že byste proto mohli zvednout ruku a tento návrh podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Než dám slovo kolegovi Skopeczkovi, konstatuji omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Kolega Řehounek od 14.00 hodin do konce jednacího dne a od 14.30 hodin Jan Richter do konce jednacího dne. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji za slovo. Já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Ten pozměňovací návrh je v systému pod číslem 5456 a jde o zvýšení základní slevy na poplatníka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jan Volný a připraví se kolega Bauer. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Kolegové a kolegyně, já se jdu formálně přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem podal společně s kolegou Onderkou a kolegyní Vostrou. Je to pozměňovací návrh, který je pod číslem 5434 a týká se zastropování výše ztráty, kterou lze uplatnit zpětně, na 30 milionů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Jan Bauer, připraví se Tomáš Martínek.

Poslanec Jan Bauer: Já se tímto přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5452. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek a připraví se kolega Jurečka.

Poslanec Tomáš Martínek: Já se tu přihlásím k doprovodným usnesením pod čísly sněmovních dokumentů 5454 a 5455. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v podrobné rozpravě Marian Jurečka, zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já se hlásím k pozměňovacím návrhům, které jsem představil v obecné rozpravě pod čísly 5367, 5366, 5365, 5364, 5352, 5411. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A protože nemám další přihlášku do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, je zájem o závěrečná slova – paní ministryně, paní zpravodajko? Není tomu tak, tedy končím druhé čtení tohoto návrhu zákona a budeme pokračovat. Takže podobně jako v jiných případech v legislativní nouzi, to znamená, přerušíme před třetím čtením na zpracování pozměňovacích návrhů.

Nyní máme před sebou bod číslo tři... (Upozornění z pléna.) Pardon, bod číslo

1.

Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání

O slovo požádám ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, který předložený návrh uvede. Děkuji paní... (Upozornění z pléna.) Aha, pardon. Já se omlouvám. Já myslel, že jsme už rozhodovali. Omlouvám se za chybu. Před projednáváním tohoto vládního návrhu zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 musíme rozhodnout o zkráceném jednání, a to podle § 99 odst. 5, kdy posuzujeme podmínky, jestli existují podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání.

Otevírám rozpravu k tomuto a hlásí se pan kolega Svoboda k tomu, zda existují podmínky pro zkrácené jednání u tohoto tisku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych nejprve poděkoval panu ministrovi za návrh zákona, který bezesporu jde správným směrem. Zdravotnictví a všichni zdravotníci a pracující ve zdravotnictví byli rozhodnutím vlády o koronavirové krizi postaveni do situace, kdy možnost pracovat a vydělávat neměli. Tomu rozumím a je určitě správné, že pan ministr hledá řešení této věci. Ale řešení této věci je relativně velmi složité. Obor zdravotnictví je rozsáhlý, má mnoho jednotek, které jsou mnohdy rozdílné, ať to je preventivní péče, ať to je léčebná péče, ať to je akutní péče, záchranářská, ať je to lékárenství. To jsou všechno věci, které měly jiné podmínky, a o všech těchto věcech je potřeba velmi uvažovat.

Já bych si dovolil odvolat se na slova paní ministryně Schillerové, která říkala před chvílí, že je chyba, že ten minulý zákon není možné prodiskutovat, protože je tam řada věcí, které by stály za to, aby bylo pro ně nalezeno dobré řešení. To je jedna stránka té věci. My nemáme žádné podklady pro to a nevíme, jak pan ministr rozhodne. Neznáme žádné podmínky, neznáme, v jakém rozsahu to vidí, známe jenom ten dobrý úmysl. Na druhou stranu je potřeba říct, že nechápu, co tady je za krizovou nouzi. Všechno zdravotnictví je placeno zálohovým systémem. A z vyjádření pojišťoven víme, že budou až do konce roku platit podle nasmlouvaných záloh, to znamená, ve výši cen z předcházejícího roku. Není tedy žádný důvod, který by nás nutil k tomu rozhodovat rychle. Máme na to vlastně čas úplně obecně řečeno do konce roku. A dokonce ještě dál, protože pojišťovna není schopna spočítat ty výsledky dříve než někdy na úrovní konce ledna, začátku února. Až to spočítá, tak řekne, toto zařízení, tato lékárna, tato psychologická služba má takovou a takovou ztrátu, a tam je čas na to, abychom měli rozhodnutí, které teď pan ministr moudře navrhuje, abychom řekli, jakým způsobem to bude řešeno.

Těch řešení je několik.

Buďto je možné říct, že nějaké procento z plnění toho plánovaného celku bude považováno za sto procent, nebo je možné říct, že se změní ceník. To všechno je možné. Nejsnazší je to řešení definovat jinak tu složku, která je považována za stoprocentní, ale to rozhodnutí o tom, co to má být, to by mělo být podloženo velmi závažnou a zásadní diskusí, hlavně proto, abychom na něco nezapomněli. Nejhorší je to, když někomu pomůžete a někomu, kdo je ve stejném problému, nepomůžete vůbec.

Proto velmi varuji před tím, abychom tuto věc přijímali v systému krizového rozhodování. Znovu říkám, do konce roku se vůbec nic nestane. Všechna zařízení, ambulantní, lůžková, lékárenská – to všechno je placeno na základě nějakých dopředu definovaných objemů. Každý měsíc ta zdravotnická zařízení dostávají informaci o tom, že vykázala tolik a tolik a že dostávají – a tam je napsaná suma, která je jednou dvanáctinou toho, co mají naplánováno na celý rok. – Nemusíte vrtět hlavou, kolego Kasale, je to tak.

Proto se ptám, chceme, abychom rozhodli o něčem, o čem nevíme, jak to bude, jak to bude fungovat, jestli to postihne všechny, jestli v tom bude záchranná služba, dobře, jestli v tom budou psychologové, dobře, jestli v tom budou lékárníci v nějaké podobě, protože i ti jsou závislí na tom, kolik receptů vydali s tím kódem vydaného receptu, a je to jejich zásadní příjem, hlavně zásadní příjem malých lékáren. Proto velmi prosím o to, abyste tuto věc zvážili. Já vím, že většina věcí je tady rozhodnuta dopředu. Ale toto je věc, kde mě to nutí k tomu, abych skutečně promluvil.

Já tomu zdravotnictví rozumím, dělám ho celý život a dělám ho ve všech oblastech, v oblasti nemocniční, v oblasti ambulantní i v oblasti teoretické. Věřte mi, že není žádný spěch. Já chápu, že každý chce mít jistotu, že to dostane zapláceno, ale mně stačí, nebo nám za ODS stačí to, že máme ten teoretický příslib ministra, že to řeší a že to chce tímto způsobem řešit. A jediné, co je podstatné, aby toto řešení bylo věcně správně. A znovu říkám, žádné podklady pro to, jak to rozhodnutí bude vypadat, nemáme. Aniž bych chtěl komukoli cokoli podsouvat, jestliže to v této fázi odhlasujeme, už se na tom nic nezmění. A vyhláška, kterou dodatečně ministerstvo vydá, bude naprosto závazná a nedostaneme se k tomu, abychom ji opravovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Svobodovi, nyní s faktickou poznámkou David Kasal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane docente prostřednictvím pana předsedajícího, já nezpochybňuji vaši odbornou erudici. Ale na rozdíl od vás posledních deset let dělám case managera a počítám ekonomické věci. A nevím, jak to je ve fakultních nemocnicích, protože tam se platí nejenom od pojišťovny, ale i z ministerstva, ale ve všech ostatních nemocnicích máte koridor, kdy musíte splnit určitý počet case mixů. Je to číslo, které máte dané a které musíte plnit každý měsíc. A to je určitý objem peněz. Jestliže ho nesplníte, budete třeba na 80 nebo 70 %, což teď je realita, tak ty peníze nedostanete. Takhle to úplně je. Takže si doplňte ekonomicky věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan ministr zdravotnictví se hlásí s přednostním právem. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, také musím reagovat na pana poslance Svobodu a nemohu souhlasit s jeho názorem. My ten zákon jsme připravili takto rychle, abychom zajistili stabilitu českého zdravotnictví. Dnes samozřejmě ta nervozita, která je v rámci jednotlivých segmentů, je obrovská. A není to tak, že jsou všichni placeni zálohově. Jsou tady výkonově placené segmenty, které už dnes mají problémy s likviditou na základě toho, že zkrátka nevědí, jakým

způsobem bude řešen výpadek té produkce, týká se to i třeba lázní atd. Takže já si myslím, že skutečně ten zákon je naprosto zásadní, abychom na jeho základě mohli vydat onu tzv. kompenzační vyhlášku. Je to stejné jako v případě zákona o veřejném zdravotním pojištění, kdy se dává zmocnění Ministerstvu zdravotnictví vydat úhradovou vyhlášku. Tu víme, že nemůžeme změnit, ta už tady je a potřebujeme mít zmocnění, abychom vydali tu kompenzační vyhlášku.

A souhlasím s tím, že to je velmi komplexní, že se to týká veškerých segmentů českého zdravotnictví. My na žádný segment nechceme zapomenout. Jednáme o tom se zdravotními pojišťovnami, zasedla rada poskytovatelů, kde jsou všichni zástupci jednotlivých segmentů, takže ta debata určitě probíhá, ale celé zdravotnictví čeká, že ten zákon a kompenzační vyhláška budou vydány do konce června, aby mohli mít právní a ekonomickou jistotu, aby mohli naplánovat své rozpočty, aby mohli vědět, že dostanou peníze na odměny pro zdravotníky, protože tam počítáme s tím, že tam dojde k navýšení asi o 5 miliard korun a z toho budou pokryty i peníze na ty zdravotníky v první linii. Takže my nemůžeme čekat do konce roku, protože ty nemocnice pak vyplatí odměny a nedostanou peníze na to? To si myslím, že zkrátka úplně tak to nejde. Takže my to skutečně zásadním způsobem potřebujeme nyní schválit, abychom dali zdravotníkům a zdravotnictví stabilitu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou. Nebo s přednostním právem? Tak s přednostním právem. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak nejprve vašim prostřednictvím k panu poslanci Kasalovi. Važte slova. Opravdu říkat takovým jakoby arogantním tónem mému ctěnému kolegovi: doplňte si ekonomické vzdělání (předvádí řeč). Můžete mít jiný názor, já to plně respektuji. Takhle to zaznělo. Nezlobte se na mě, bylo to příliš arogantní. Mohl byste říct "mám jiné zkušenosti, mám jiný názor", to je naprosto v pořádku, určitě bych nevystupoval. Můžete si přehrát ta slova, můžete se podívat na ten záznam, nebylo to fěr vůči panu doc. Svobodovi. A nejsem expert na financování zdravotnictví, abych vás rozsoudil teď, kdo má pravdu, nebudu se do té debaty plést.

Nicméně pan ministr se suverenitou sobě vlastní říká, že to potřebujeme. Ta nabídka pana doc Svobody nebyla, že to má být do konce roku. On vlastně volal po řádném legislativním procesu, který může být, pokud je dohoda a shoda odborníků, mnohem rychlejší než do konce roku.

Podobně suverénně pan ministr vystoupil 28. ledna – roušky máme, a ty roušky ani tak dalece nefungují, nedělejte paniku. Pane ministře, podívejte, já vím, že byste na to nejradši zapomněl, že máte výmluvu – tehdy jsem si to myslel a pak jsem byl překvapený. Ale stejně suverénně jste odmítl debatovat, a mohl bych vám citovat ze stenografického záznamu, i jak jste zpochybnil účinnost roušek, jak jste se mi smáli, když jsem vystupoval v nějaké debatě, že někde v zahraničí měří teplotu. Dělalí jste ze mě neinformovaného člověka, aby za pár dnů policie měřila teplotu. Tehdy jste se mi smáli, když jsem to řekl na mikrofon, a to jsem se jenom zeptal, to jsem

nenavrhoval, protože nejsem odborník. – Prosim vás, jaké měření teploty? – Abyste pak oznamoval na tiskové konferenci, že ji budou měřit naši celníci na hranicích.

Stejně tak se stejnou suverenitou pan ministr říká, že když nebude 18. května nouzový stav, že bude průšvih v České republice. Já jsem byl na těch jednáních, i politických, i s ministrem vnitra, kdy nám bylo malováno v černých a nejčernějších barvách, co se stane 18. května. Dneska si to můžeme říct. Předtím bylo všechno spekulací. Nestalo se nic, pane ministře. Přestože mezi 17. a 25. květnem, kdy jste malovali čerta na zeď, že osm dnů nebudete mít něco, co se stane, jak to bude katastrofické, nestalo se nic, protože občané jsou disciplinovaní. To jsme vám už říkali před tím 17. květnem. Tak se podívejte, jak jste tady vyváděli 10. května, co se stane 18. května.

A dneska se stejnou suverenitou, aniž bych uměl rozsoudit, to přiznávám, předmět toho sporu, to neumím, je to tak šmahem odmítnuto, takovým tím – doplňte si ekonomické vzdělání. Pan docent taky něco řídil v průběhu ve zdravotnictví, takže nějaký respekt, neříkám soulad, ale respekt by si bezesporu zasloužil. A v čem by byl problém, kdybychom to projednali řádně? V čem by byl problém? Pamatuje si pan ministr, jak potřeboval nutně zákony, které nakonec padly pod stůl? A nestalo se nic. A stejně vehementně, se stejnou suverenitou říká – musí to být v legislativní nouzi, lékaři v zahraničí atd. Mohl bych ty případy vyjmenovat. Nechci se vracet.

Tady je požadavek, já jsem se ptal kolegů, jak probíhala debata na zdravotním výboru, zda to bylo – všichni proti panu doc. Svobodovi, že všichni ostatní jsou spokojení s tím návrhem zákona. Podle informací, které mám od svých kolegů, a vy jste členové, tak to nebylo tak jednoduché, taky jste tam sami říkali, že se na něco zapomnělo, to není domyšlené, to není domyšlené, vyhláška, důvodem... Podle informací, které mám, tak podstatným argumentem pro přijetí zákona, že bude k dispozici do pátku vyhláška nebo návrh vyhlášky. Máme ho? Nemáme ho! A opět slyšíme – musíte dnes, ihned, nebo se něco zhroutí. Není to pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsou dvě faktické, nebo jedna faktická. Ještě než dám slovo kolegovi Davidu Kasalovi, konstatuji došlou omluvu. Od 14.40 se omlouvá paní kolegyně Mračková Vildumetzová. Nyní faktická poznámka Davida Kasala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, já jenom krátce. Pokud to bylo bráno a mělo to vyznít arogantně, tak se samozřejmě za to omlouvám, to říkám veřejně. Ale co se týká té věcné stránky věci, tak je to opravdu o tom. Nejenom v našem regionu, dostal jsem dotaz z Liberce. Je to o tom, že ti ředitelé nemocnice tají, jak ty peníze budou, protože ty peníze opravdu chodí měsíčně, chodí v nějakých platbách, ale je to ovlivněné tím výkonem, který je. Vy tam ty doktory i sestry máte, vy je zaplatit musíte. Takže když budete mít nižší výkon, tak nedostanete ty finance. Proto je tam tohle opatření.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě kolegyně Maříková s faktickou poznámkou. Kolega Dvořák se bude hlásit do rozpravy až v bodě, nebo k té legislativní nouzi? Až potom. Paní kolegyně Maříková. Máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já myslím, že to, oč tady běží, je to, že pan ministr nám na zdravotním výboru slíbil, že návrh vyhlášky dostaneme do pátku. A to, co po nás tady teď chce, jak řekli moji předfečníci, je to, že po nás chce, abychom tady vlastně podepsali bíanko šek, abychom schválili něco, co ani nevíme, jak vypadá. A to je ten celý problém. Nezlobte se na mě, já bych nikomu bíanko šek nepodepsala, neschválila bych nic, co nevím, jak vypadá. Protože jak se pak budu obhajovat, že s tím nesouhlasím? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Hlásí – pan poslanec Svoboda se hlásí. Prosím, máte slovo. (V sále je obrovský hluk!)

Poslanec Bohuslav Svoboda: Věř mi, kolego Kasale prostřednictvím pana předsedajícího, že velmi dobře vím, o čem mluvíš. Víím, co jsou to case mixy. Víím o tom, že jsou celé úseky, které nejsou placeny zálohově, například laboratoře, ale je to jenom jedna z věcí, která říká, jak je ta věc velmi složitá a rozdílná. A je to jenom věc, která říká: nerozhodujte to ex abrupto, tedy v jednu chvíli bez vědomostí o těch všech věcech. Pojďme to probrat. Ta doba, kterou nám to bude trvat, těm nemocnicím neudělá nic. Za to vám ručím. Protože ta doba, kterou nám to bude trvat, bude kolik? Bude měsíc? Nic se v podstatě nestane. A budeme mít, nechci říkat záruku, ale alespoň dobrý pocit, že jsme udělali všechno pro to, aby ti, kteří budou naši pomoc potřebovat, ji dostali.

Tohle není prostě legrace. Zdravotnictví v žádném případě není legrace. Zdravotnictví se mělo už několikrát zhroutit. Vždycky to v nějaké podobě vydrželo. Ale proč bychom k tomu měli přispívat tím, že uděláme nepřesné rozhodnutí? Já neříkám, že ten směr je špatný, ten směr je velmi dobrý, ale je potřeba ho dopracovat, aby se skutečně dobrým stal. To je vše, co chci, nic jiného. A jestli je to case mix, nebo jestli je to záloha, samozřejmě rozdílně jsou placeny velké nemocnice, fakultní nemocnice, malé nemocnice, soukromá zařízení, ale my to všechno schováváme do jedné kapsy a prováděcí vyhlášku neznáme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Vojtěch a do rozpravy je přihlášen pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já určitě nechci být suverénní ani arogantní, ale jenom bych chtěl připomenout, a je třeba se podívat na zápis z výboru pro zdravotnictví, že bylo uloženo předložit vyhlášku do 14 dnů a nikoliv do pátku, takže

to bych jenom chtěl upozornit, je to v zápise z úterního zasedání výboru pro zdravotnictví, takže jenom ať si to postavíme najisto.

Ale to není o mé suverenitě nebo nesuverenitě. My tady musíme překlenout ten obrovský výpadek produkce, který nastal v rámci zdravotnictví ve všech segmentech. To nejsou jenom nemocnice. To jsou všechny segmenty. A já vnímám tu obrovskou nervozitu, která ve zdravotnictví je, i od nemocnic, jaká bude cílová produkce tohoto roku, jestli to bude 80, 85 %. Ano, to se teď diskutuje. Diskutuje se to s pojišťovny. To je samozřejmě velmi zásadní. Ale oni to potřebují vědět co nejdříve. A já se obávám, že zkrátka pokud tady budeme o tom zákonu jednat – a v tom zákoně to ani není, ani to nemůže být v tom zákoně takto exaktně napsáno, tam nemůžou být vzorečky, tam nemůže být otázka produkce, tam je skutečně pouze to obecné zmocnění, nějaké základní principy, ale ty detaily stejně jako v případě úhradové vyhlášky, a takto to funguje každý rok a to přece určitě musí vědět všichni, i pan docent Svoboda, každý rok se vydává úhradová vyhláška na takové zmocnění v zákoně o veřejném zdravotním pojištění. A toto není nic jiného. A cílem je pouze překlenout ten výpadek produkce, nastavit jistotu, s čím mohou poskytovatelé počítat, ale zároveň právě jim dát ty peníze navíc na odměny zdravotníkům, na náklady na ochranné prostředky, které určitě ještě v následujícím období budou mít. A to je velmi důležité.

Takže mně nejde o nic jiného než o stabilitu. Já se obávám, že čím více to budeme protahovat a stejně nic v tomto směru nevymyslíme, protože v tom zákoně to takto nebude napsáno, kolik kdo dostane peněz, takhle to není, tak stejně nic nového v tomto směru nevymyslíme. Ten zákon potřebujeme, abychom mohli udělat vyhlášku. Já jsem připraven ji předložit na výbor tak, jak je uloženo usnesením zdravotního výboru, do 14 dnů. To bezesporu uděláme. Tam o tom můžeme vést debatu. Ale když nebudeme mít ten zákon, tak nemůžu vydat vyhlášku. Zákon dává zmocnění pro vydání vyhlášky. Když zákon nebude, nemůže být vyhláška a nemůže být stabilita pro zdravotnictví a pro jednotlivé poskytovatele. To je ten celý problém.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr pořád zapomíná, že náš Parlament má dvě komory. Jestli opravdu chcete, aby to šlo hladce a rychle, nezapomínejte na to, že máme dvě komory. Dneska si to můžete prosadit silou. Jen tak mimochodem, pane ministře, podle standardních legislativních pravidel v okamžiku předložení zákona, který předpokládá zmocnění vlády, má být součástí předkládací zprávy návrh vyhlášky. To není nic, co by poslanci vymysleli. To už byste mohl vědět. Už jste v té vládě dost dlouho, abyste věděli, že to jsou standardní věci, pravidla vlády, vaší vlády. Kde je ten návrh vyhlášky? My přece víme, že ji nemůžete vydat, dokud není zákon, dokud to zmocnění nemáte. Tak jestli chcete pomoci hladkému průběhu a debatě, a naši odborníci jsou na tu debatu připraveni a nemusíme využívat lhůtu mezi prvním a druhým čtením, tak nám vyhovte, nebo vyhovte odborníkům, kteří vidí problém, a

pojďme to projednat normálně. A bavme se o tom, aby to například do konce června odešlo do Senátu. A když se to nevrátí, tak vlastně neztratíme žádný čas, když si vezmete lhůty, které má Senát a které pak máme následně my. A jak nám jdou body? Z 380 bodů jsme projednali tento týden asi sedm, a to jsme tady byli od nevidím do nevidím, nebo možná deset. Byly to volební body, šly tři nebo čtyři za chvilku.

O to jsem vás chtěl požádat, o tu debatu. Vy nám vlastně říkáte: schvalte to a já vám pak ukážu, jaký je návrh vyhlášky. Ale legislativní pravidla vaší vlády mluví přesně naopak. Tak to řekněte svým legislativcům na ministerstvu, ať se proberou. Nejsme 15. března. Už jsme na konci května. Už bychom se mohli vrátit do standardních legislativních pravidel vlády. To je všechno. (Velmi důrazně.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní v rozpravě pan poslanec Válek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já jsem byl připraven a tak jsem to klubu doporučoval, abychom podpořili i zkrácené jednání. A teď mě ta diskuse lehce modifikuje. Já bych velmi poprosil, protože to je všechno pravda, co tady zní. Ten zákon je obecný. Nedokážu si představit, že by pro něj někdo nehlasoval, protože je potřeba odhlasovat. A celé je to o tom, jestli předtím budeme znát text úhradové vyhlášky, anebo ho nebudeme znát a dáme volný mandát Ministerstvu zdravotnictví, ať si dá do úhradové vyhlášky, co chce, což ale není tak úplně pravda, protože samozřejmě se dohadují segmenty a tak dále.

Ale velmi obecně, vzpomeňte si, hlasovali jsme tady o atestacích pro zemědělce s tím, že pan ministr Toman slíbil, že ve vyhlášce bude jasně uvedeno, že atestace není povinná. Já jsem se teď nedávno díval, jestli už vyhláška vyšla. Nevyšla, ale neřeším to, netrápí mě to, já jsem smířen se svým osudem a budoucností.

To znamená, mě by zajímalo, co prakticky se stane, ten z vás, kdo to ví, kdybyste to mohl říct, aby se mi lépe rozhodovalo, když tedy by se to projednávání udělalo řádně, byť v co nejkratší době, co se prakticky stane, když to půjde ruku v ruce s vyhláškou. Konkrétní věc, co se stane, nastane to a to, když opravdu všichni podle mě garantujeme, že ten zákon chceme, podporujeme, je nutné ho přijmout, uvědomujeme si to a chceme, aby šel ruku v ruce s vyhláškou. Pokud se něco může stát, hrozí nějaké riziko. Kdo z vás z kolegů to riziko zná, budu rád, když zazní konkrétní riziko kromě obav, ale ty snad rozptylujeme touto debatou. Pak budu první, který bude tlačit náš klub, aby hlasoval pro zkrácení, pokud takové riziko je. Pokud není, tak ještě jednou velmi prosím zvažme, a to je v podstatě na vás, pane ministře, jestli není přece jenom z mnoha důvodů výhodnější i z pohledu, řekněme, uklidnění určitých skupin, které tlačí více či méně, posílají nám maily a já nevím, co všechno, udělat to tak, že půjde jaksi zákon ruku v ruce s vyhláškou, ale i ten Parlament bude hlasovat na základě toho, co je ve vyhlášce, a vy budete moct o to lépe debatovat s různými nátlakovými skupinami. Je to můj názor. Já nejsem ministr, nikdy jsem ministra nedělal, takže nevím, jestli je správný, ale dávám ho ke zvážení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Hlásí se pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Děkuji za slovo. Já jsem o tom hovořil. Ne všechny segmenty jsou placeny zálohově. Jsou tady segmenty, které jsou placeny výkonově. Velmi zjednodušeně řečeno, v době utlumení péče neměly výkony, nevykazovaly výkony, tím pádem dnes už reálně mohou mít problémy s likviditou. Zkrátka není jim ta péče placena. Týká se to teď třeba i dopravní služby, která chce protestovat. A tak dále. Těch segmentů je celá řada. Ono jich je 14. Každý segment je trochu jiný. Každý segment má jiný úhradový mechanismus. Nechci tady jít do detailu. Ale pro nás je zkrátka zásadní, aby ty segmenty měly jistotu, co mohou čekat. A znovu říkám, je to i otázka odměňování zdravotníků.

My jsme tady jasně řekli, a chceme to dodržet, že zdravotníci v první linii mají dostat své odměny za práci, kterou provedli nejenom v rámci státních nemocnic, ale i v rámci krajských nemocnic, aby nemocnice dostaly peníze navíc na odměny svých zdravotníků. Já si nedokážu představit, že ředitel nějaké nemocnice bude teď dávat odměny svým zdravotníkům, když neví reálně, jak budou nastaveny parametry úhrad, aby skutečně dosáhl na tu maximální stoprocentní úhradu. A v tomto směru se obávám, že zkrátka to bude jenom negativní efekt vůbec na skutečně nějakou stabilitu a tu nervozitu, která v tom zdravotnictví je. A já ji vnímám. Já komunikuji s těmi jednotlivými segmenty. My se bavíme s každým segmentem ve zdravotnictví. A všichni očekávají, že ty parametry pro tento rok budou do konce června hotové, že budou moci si napláňovat do konce roku své hospodaření.

Pokud tady budeme měsíc projednávat zákon – to je otázka, jestli to bude ještě měsíc – pak to půjde ještě do Senátu a tak dále, tak jsme někdy na podzim, kdy tedy budou znát všichni to, podle čeho budou postupovat, že budou muset nemocnice nastavit produkci a tak dále. Takže si myslím, že v tomto směru, pokud chceme, aby bylo zdravotnictví stabilizované, aby opadla ta nervozita ze všech, která je samozřejmě spojena s tou krizí, tak pojdme ten zákon schválit. A pak předložíme úhradovou vyhlášku, resp. kompenzační vyhlášku na výbor. Můžeme o tom vést debatu. Nemyslím si, že tady je debata o vedení technické debaty o úhradové nebo kompenzační vyhlášce. Na výboru ano. A tam bezesporu ji předložíme, jak jsme avizovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Protože tady nebylo závěrečné slovo, tak pan ministr znovu otevřel rozpravu svým vystoupením. S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Krátká poznámka a pak nějaký kompromisní návrh, jak z této situace ven.

Moji kolegové z výboru, pane ministře, říkají, že jste slíbil, že pracovně ty vyhlášky dostanou už v úterý, že pracovní verzi dostanou v úterý večer. A je pátek. Tak pak se nedivte té nervozitě členů zdravotního výboru alespoň z řad opozice. Platí to, co říkal pan docent Svoboda na začátku. Záměr dobrý. Myšlenka má podporu i v našem klubu. Ale detaily nejsou známy a odborníci jsou z toho nervózní.

V této chvíli navrhu, abychom tento návrh zákona před rozhodnutím, zda to je, nebo není v legislativní nouzi, přerušili do příštího pátku do 9. hodiny. Předpokládám, že Ministerstvo zdravotnictví ten čas může využít, aby pracovní verzi vyhlášky prodiskutovalo se členy zdravotního výboru, ať už hromadně, nebo individuálně, to už nechám třeba na paní předsedkyni zdravotního výboru. A mohlo by to celý proces projednávání zjednodušit nejenom v dolní, ale i v horní komoře Parlamentu.

Zvažte, pane ministře, tento postup. Mně to přijde jako kompromisní, než se tady přetlačovat ještě tři hodiny, jestli to je, nebo není v legislativní nouzi. Těch sedm dnů do příštího pátku opravdu nic neohroží. Pokud se podaří prodiskutovat pracovní verzi té vyhlášky, nebudeme hlasovat naslepo, mohlo by to přispět i nejenom ke stabilitě, ale i k vyšší politické podpoře toho řešení, se kterým přijdete.

Pane místopředsedo, berte to jako můj procedurální návrh – přerušit projednávání tohoto bodu do příštího pátku do 9. hodiny. Děkuji. (Předsedající: Ano.) Před rozhodnutím, zda je to v legislativní nouzi, nebo ne. Protože v okamžiku, kdy by mí kolegové řekli, že to je vyjasněné, není problém to projednat v legislativní nouzi a příští pátek to mít schváleno ve zkrácené lhůtě. Navíc pan předseda Sněmovny vyhlásil stav legislativní nouze myslím až do konce června, takže jsme pořád v tom intervalu, kdy to projednat lze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, já to tak chápu. Je to procedurální návrh. Mezitím už jsem přivolal poslankyně a poslance, kteří nebyli v sále, abychom byli připraveni na hlasování.

Zopakují to, co bylo navrženo. Jde o procedurální návrh, abychom tento bod přerušili do příštího pátku do 9. hodiny. Je zde návrh na odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Hlasujeme tedy o přerušení, jak bylo navrženo.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 80, přihlášeno 147 poslanců, pro 147, proti nikdo. Konstatuji, že jsme projednání tohoto bodu přerušili do příštího pátku do 9. hodiny.

Nyní se vracíme k projednávání bodu číslo

3.

Vládní návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020

/sněmovní tisk 875/ - zkrácené jednání

Nyní bude následovat třetí čtení, které jsem právě zahájil. Prosím pana zpravodaje pana poslance Jana Bauera, aby přišel ke stolku zpravodajů a sledoval spolu se mnou rozpravu. V tuto chvíli otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně nemá zájem. Pan zpravodaj také nemá zájem. Takže už jenom zbývá, abych požádal pana zpravodaje pana poslance Jana Bauera, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, během druhého čtení bylo podáno celkem 11 pozměňovacích návrhů. Samozřejmě díky legislativnímu odboru se během toho krátkého času podařilo dát dohromady návrh procedury, protože některé zákony jsou provázané a toho času je velmi málo. Nicméně procedura je k dispozici, tak já bych tímto, vážený pane místopředsedo, si dovolil seznámit ctěnou Sněmovnu s návrhem procedury. Pak se k tomu můžeme vyjádřit a pak bychom si ji asi odsouhlasili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, budeme tak postupovat. Protože je to opravdu složité a jednáme ve velké rychlosti, pokud jde o přípravu těch pozměňovacích návrhů, prosím všechny, aby zde bylo ticho, aby mohli ti, kteří za kluby sledují hlasování, dobře poslouchat, jaký je návrh procedury, jak budeme postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Většinu bývá tedy zvykem, že návrh procedury mají všechny poslanecké kluby k dispozici. Já mám pocit, že ho asi všichni nemáte, že jo. Je to tak? (Všeobecný souhlas.) To je první, co jsem pochopil před těmi 14 dny, že za normálního stavu to tak je, za nouzového stavu to tak není. Tak buď budete důvěřovat mně, protože já vám samozřejmě budu říkat všechny podrobnosti nebo aspoň ve třech větech, o čem ten pozměňovací návrh je, anebo prostě dáme pauzu pár minut, aby se ta procedura... (Reakce v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já myslím, že můžeme postupovat tak, že přečtete ten návrh procedury, všichni to budou poslouchat, a pak o něm rozhodneme hlasováním.

Poslanec Jan Bauer: Výborně. Takže jenom pro vaši informaci. Pod písmenem A je usnesení výboru pro sociální politiku, což je garanční výbor. Pod písmenem B je pozměňovací návrh paní kolegyně Šafránkové, písmeno C Jan Bauer, písmeno D Olga Richterová společně s poslanci Ferjenčíkem a Martínkem, pod písmenem E je pan poslanec Petr Beitl. F – Jiří Bláha. G – Jan Skopeček. H – paní poslankyně Adamová Pekarová, resp. Langšádlová, která se k tomu pozměňovacímu návrhu přihlásila.

Procedura je následující. Zprvė budeme hlasovat A, což je usnesení výboru pro sociální politiku jako garančního. Dvojka se bude hlasovat o B. Nebude-li přijato toto B, je nehlasovatelný C1 body 2 až 5, C4 a E obě varianty. Zatřetí budeme hlasovat o C1, a to body 2 až 5 pod C1. Pokud tento bude přijat, je nehlasovatelný C4 a E obě varianty. Za čtvrté budeme hlasovat o C4, za páté budeme hlasovat o E varianta a). Nebude-li varianta a) přijata, je nehlasovatelné E a varianta b). Za šesté budeme hlasovat o E varianta b), za sedmé o návrhu C2, za osmé o návrhu H. Nebude-li přijat, je nehlasovatelný C3, C1 bod 1, D a G.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, v těch poznámkách, které mám já, pokud bude H přijato, je nehlasovatelný C3, C1.

Poslanec Jan Bauer: Ano, přesně tak.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vy jste jenom řekl: Nebude-li přijat. V pořádku.

Poslanec Jan Bauer: Já jsem to nedopověděl, tak se omlouvám.

Pak za deváté budeme hlasovat o C3. Bude-li přijat, je nehlasovatelný C1 bod 1, D a G. Za desáté budeme hlasovat o návrhu C1 v rámci bodu 1 tohoto pozměňovacího návrhu. Bude-li přijat, je nehlasovatelný návrh D a návrh G. Za jedenácté budeme hlasovat o D. Bude-li přijat, je nehlasovatelné G. Za dvanácté budeme hlasovat o G, za třinácté o F a za čtrnácté budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zazněl návrh procedury. Je prosím nějaký protinávrh, připomínka k proceduře? Není, tedy můžeme hlasovat o proceduře tak, jak byla navržena.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 81, přihlášeno 160 poslanců, pro 157, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a nyní budeme podle ní hlasovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Milé kolegyně, kolegové, já samozřejmě v rámci několika vět se pokusím vám vřdycky říci, o čem ten pozměňovací návrh je a kdo ho předkládá, abyste se snáze orientovali.

Takže jako první hlasujeme o A, což je usnesení výboru pro sociální politiku. Jenom pro vás důležitá informace, v rámci tohoto usnesení výboru pro sociální politiku se zpět vrací těch osm kalendářních dnů na podání, když zaměstnanec opouští zaměstnání nebo přichází do zaměstnání. Což je z mého pohledu náprava toho, co se stalo před 14 dny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Stanovisko paní ministryně? (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 82, přihlášeno 162 poslanců, pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Druhým hlasováním se vypořádáme s pozměňovacím návrhem pod bodem B. Tento pozměňovací návrh předložila paní kolegyně Lucie Šafránková a zkráceně, o čem to je. Jedná se o rozšíření okruhu zaměstnavatelů zrušením podmínky minimálního počtu zaměstnanců v úrovni 90 % v období, za které bude možné platit snížené nájemné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 83, přihlášeno 162 poslanců, pro 73, proti 29. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Třetím hlasováním se vypořádáme s pozměňovacím návrhem pod číslem C1, což je můj návrh. V rámci tohoto C1 budeme hlasovat o bodech 2 až 5. C1 znamená, je to v podstatě omezení vypuštění podmínky poklesu mezd při zachování 90 % zaměstnanců v rámci bodů 2 až 5, že se to nejedná (?) té pětistovky zaměstnanců, o tom budeme hlasovat později.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 84, přihlášeno 162 poslanců, pro 72, proti 12. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Čtvrtým hlasováním se vypořádáme s návrhem pod písmenem C4, předkladatel Jan Bauer. A C4 je o tom, že se zvyšuje procento přípustného poklesu mezd z deseti vládních na navrhovaných 30 %.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 85, přihlášeno 163 poslanců, pro 75, proti 7. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Pátým hlasováním bychom se vypořádali s návrhem pod písmenem E varianta a). Tento návrh přednesl kolega pan poslanec Petr Beitl a varianta a) je mj.: "Do počtu zaměstnanců k poslednímu dni března 2020 se nezapočítávají zaměstnanci, kterým skončil pracovní poměr na základě výpovědi podané před 12. březnem 2020 atd." Viz varianta a).

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 86, přihlášeno 163 poslanců, pro 75, proti 8. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Šestým hlasováním je opět návrh A varianta b) tohoto pozměňovacího návrhu, opět předkládá Petr Beitl. A jenom zkráceně, o čem tato varianta je: "přičemž se nezohlední zaměstnanci, jejichž pracovní poměr skončil z jiného důvodu než výpovědí". Takže ten první byl výpovědí, toto je jiný důvod než výpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Děkuji. Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 87, přihlášeno 163 poslanců, pro 75, proti 8. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Sedmým hlasováním pozměňovací návrh pod písmenem C2, předkladatel Jan Bauer. C2 je o tom, že se umožňuje souběh s Antivirem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 88, přihlášeno 163 poslanců, pro 75, proti 5. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Dalším hlasováním pozměňovací návrh pod písmenem H, který navrhly společně paní poslankyně Adamová Pekarová a Helena Langšádlová. Pozměňovací návrh H je mj. o tom, že se zrušuje podmínka 50 zaměstnanců, ale současně možnost čerpat benefit jen na 100 zaměstnanců a podmínka 30procentního propadu tržeb oproti minulému roku. Takto zkráceně tento návrh.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 89, přihlášeno 163 poslanců, pro 75, proti 9. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Dalším hlasováním pozměňovací návrh pod písmenem C3, předkladatel Jan Bauer. C3 znamená zrušení podmínky 50 zaměstnanců, tzn. je to pro všechny firmy, ne omezeno na 50 zaměstnanců.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 90, přihlášeno 163 poslanců, pro 65, proti 6. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Dalším hlasováním se vypořádáme s pozměňovacím návrhem pod písmenem C1, ale bod 1 v rámci tohoto návrhu. Předkladatel Jan Bauer a C1 je o tom, že oproti vládnímu návrhu, který je pro firmy do 50 zaměstnanců, toto by znamenalo firmy do 500 zaměstnanců.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 91, přihlášeno 163 poslanců, pro 75, proti 7. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Jedenáctým hlasováním se vypořádáme s pozměňovacím návrhem pod písmenem D. Předkladatelé paní kolegyně Richterová, páni poslanci Ferjenčík a Martínek. A návrh D je zkráceně o tom, že firmy do 250 zaměstnanců oproti vládním 50 s tím, že benefit zákona lze použít na 50 zaměstnanců.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, přihlášeno 163 poslanců, pro 74, proti 8. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Další hlasování, pozměňující návrh pod písmenem G, předkladatel pan poslanec Jan Skopeček. Tento návrh je o tom, že oproti vládnímu limitu 50 zaměstnanců zvyšuje tento limit na 250 zaměstnanců.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno 162 poslanců, pro 73, proti 6. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Pravděpodobně předposledním hlasováním by byl pozměňující návrh pod písmenem F, který předložil pan poslanec Jiří Bláha. Zkráceně – jedná se o omezení počtu zaměstnanců, že neplatí pro stravovací zařízení, jestli to říkám zkráceně správně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přihlášeno 163 poslanců, pro 76, proti 43. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, milé dámy a pánové, tímto jsme se vypořádali, pokud nejsou nějaké námítky, se všemi pozměňujícími návrhy. Pokud tyto námítky nejsou, mohl byste nechat hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, byly to všechny pozměňovací návrhy.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020, podle sněmovního tisku 875, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přihlášeno 163 poslanců, pro 163, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji.

Prosím, abyste mi věnovali pozornost. Nejsme připraveni legislativně na to, abychom se vyrovnali hlasováním s pozměňovacími návrhy u bodu číslo 2, kterým bychom se měli zabývat nyní. Já bych nicméně navrhoval, abychom třetí čtení tohoto bodu otevřeli, aby proběhla případná debata a potom bychom přerušili jednání do okamžiku, kdy budeme připraveni na hlasování, což v tuto chvíli podle informací legislativy bude kolem 16. hodiny.

Otevírám

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/ - zkrácené jednání

Prosím paní zpravodajku, v tomto případě Miloslavu Vostrou, aby byla přítomna, a otevírám rozpravu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Přerušuji projednávání tohoto bodu do 16 hodin. Přerušuji tedy také jednání Poslanecké sněmovny do 16 hodin.

(Jednání bylo přerušeno v 15.34 hodin.)

(V 15.58 předsedající oznámil, že prodlužuje přestávku do 16.05 hodin. Jednání pokračovalo v 16.05 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže je 16.05. Jenom doplním, aby to bylo formálně správně, že mají všichni poslanci soubor pozměňovacích návrhů v mailech, takže ne že by ho někdo nedostal. Budeme tedy pokračovat, rozprava byla ukončena a bod byl přerušen před procedurou hlasování, takže já poprosím zpravodajku poslankyni Miloslavu Vostrou, aby nás seznámila s procedurou hlasování. Nicméně ještě mi tady přistála jedna omluva, takže to rychle přečtu – pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá od 16 hodin do půlnoci, do konce jednacího dne, z rodinných důvodů.

Paní zpravodajko, já vás prosím, vezměte si slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem si dovolila navrhnout proceduru. Nemáte to po písmenech, protože to ještě nebylo vytištěné, nicméně máte ji určitě v každém klubu a ti z vás, kteří to chtějí sledovat a máte počítače, tak vám byla poslána i do mailu, abyste to mohli sledovat. Tu proceduru navrhuji, jsou tam zařazeny pozměňovací návrhy týkající se nového zákona obsaženého v tisku 874 a jejich zařazení je dáno řazením podle jednotlivých částí tisku. To znamená, že bychom v první skupině hlasovali o pozměňovacích návrzích obsahujících změny zákona o dani z příjmu, a to, když dovolíte, já bych zatím četla pouze pořadí jednotlivých pozměňovacích návrhů, v těch procedurách je máte popsány.

Bylo by to první hlasování pozměňovací návrh 5432 – pan poslanec Bartošek, pak pokud by neprošlo, bychom hlasovali o 5441 – poslanec Ferjenčík, 5433 – poslanec Bartošek, 5407 – poslanec Hrnčíř, 5434 – poslanec Volný, 5442 – poslanec Ferjenčík, 5452 – poslanec Bauer, 5456 – poslanec Skopeček, 5436 – poslanec Stanjura a 5437 – opět pan poslanec Stanjura.

Pak bychom hlasovali o skupině pozměňovacích návrhů, které obsahují změnu zákona o dani silniční, a to v pořadí 5352 – pan poslanec Jurečka a 5411 – pan poslanec Jurečka.

Dále bychom hlasovali o skupině pozměňovacích návrhů obsahujících změnu zákona o spotřební dani, kde máme pozměňovací návrh pod číslem 5445 – pan poslanec Blaha.

A následuje skupina pozměňovacích návrhů obsahujících změnu zákona o dani z přidané hodnoty, a to v pořadí nejprve 5439 – pan poslanec Stanjura, poté, pokud neprojde, 5365 – pan poslanec Jurečka, 5367 – poslanec Jurečka, 5444 – poslanec Blaha, 5428 – poslanec Munzar, 5410 – poslanec Votava, 5364 – poslanec Jurečka, 5366 – poslanec Jurečka, 5356 – poslanec Hrnčíř.

Pak bychom hlasovali o další skupině pozměňovacích návrhů a to jsou návrhy, které obsahují doplnění závěrečných ustanovení, a to příslušenství daně a kontrolní hlášení, kde máme pozměňovací návrh pod číslem 5438 – pan poslanec Stanjura.

A další bychom hlasovali o skupině pozměňovacích návrhů, které se zabývají změnou zákona o kompenzačním bonusu v souvislosti s krizovými opatřeními v souvislosti s výskytem koronaviru SARS CoV-2, a to v pořadí 5381 – pan poslanec Bartošek, a pokud neprojde, tak 5430 – pan poslanec Kupka.

Potom bychom měli hlasovat o zákonu jako celku, a bude-li tento zákon přijat, tak by následovala doprovodná usnesení, a to v pořadí 5454 a 5455 pana poslance Martínka a poté pod číslem 5458 poslance Ferjenčíka.

Já samozřejmě, až budeme hlasovat, tak i když tu proceduru máte, tak upozorním, pokud by někdo nevěděl, o čem to je, tak samozřejmě upřesním. To je můj návrh procedury. A vidím pana kolegu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Hlásí se pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám návrh na změnu procedury v tom prvním bloku, to znamená u daně z příjmů. Určitě je dobře 5432, 5441, ale pak jsou čtyři návrhy, které zavádějí limity na to zpětné uplatnění ztráty. Já navrhuji, abychom hlasovali naopak, od toho nejvyššího po nejnižší. To znamená nejdřív pan poslanec Ferjenčík 5442, poté pan poslanec Volný 5434, poté pan poslanec Hrnčír, to je 25 mil. – 5407 a poté pan poslanec Bartošek 5433. Berte to prosím jako protinávrh. Přehození v téhle skupině čtyř od nejvyššího po nejnižší. Ono je to zařazeno naopak. Děkuji.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Já s tímto pořadím nemám problém samozřejmě, ale upozornuji, že pokud některý z těch návrhů projde, tak ty ostatní jsou nehlasovatelné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, takže nejprve budeme hlasovat o protinávru pana... Tak pan poslanec Mikuláš Ferjenčík k proceduře hlasování.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já si myslím, že ta původní procedura, jak ji navrhla paní zpravodajka, má větší logiku, a přijde mi vlastně nešťastné, abychom nehlasovali např. o pozměňovaku pana Bartoška, když vezmu to, že návrh pana Volného má podporu vládní koalice. Přijde mi logické, aby se šlo od toho největšího omezení toho návrhu až k tomu největšímu(?). Já chápu tu logiku, kterou to má. Samozřejmě jsou tady dva směry, u kterých se můžeme potkat, ale ta původní procedura má větší logiku podle mě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No tak v každém případě máme tady ten protinávrh, o kterém budeme hlasovat jako první a rozhodneme v hlasování, a pak bude tedy ten návrh, o kterém tady hovořila paní zpravodajka Miloslava Vostrá. Takže já zagonguji, ale myslím, že jsme tady úplně všichni.

Takže nyní budeme hlasovat o tom protinávru Zbyňka Stanjury.

Já zahajuji hlasování. Pardon, promiňte. Jo, už jo. Tak, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 96, přihlášeno 163 poslanců, pro 30, proti 3. Návrh byl zamítnut.

Takže nyní budeme hlasovat o návrhu, který předložila paní zpravodajka Miloslava Vostrá, zdali souhlasíme s navrženou procedurou hlasování.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 97, přihlášeno 164 poslanců, pro 160, proti žádný. Návrh procedury byl přijat.

Tak já požádám nyní paní zpravodajku Miloslavu Vostrou, aby nás provedla hlasováním.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, já děkuji za slovo. Takže první hlasování bude o pozměňovacím návrhu pod číslem 5432 pana poslance Bartoška a týká se to vypuštění možnosti zpětného uplatnění daňové ztráty.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Tak, já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 98, přihlášeno 163 poslanců, pro 15, proti 70. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další hlasování bude o pozměňovacím návrhu pod číslem 5441 pana poslance Ferjenčíka. Jedná se o zavedení možnosti zpětného uplatnění daňové ztráty pouze dočasně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 99, přihlášeno 163 poslanců, pro 65, proti 71. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále pozměňovací návrh pod číslem 5433, pan poslanec Bartošek, a to je možnost uplatnění daňové ztráty do výše 8 milionů v jednom zdaňovacím období.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 100, přihlášeno 164 poslanců, pro 48, proti 71. Návrh byl zamítnut. Prosim.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod číslem 5407, pan poslanec Hrnčíř, a jedná se o možnost zpětvzetí uplatnění daňové ztráty do výše 25 milionů korun, ale limit se nezavádí pro očekávané ztráty.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra. (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 101, přihlášeno 164 poslanců, pro 45, proti 25. Návrh byl zamítnut. Prosim.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod číslem 5434, pan poslanec Volný, a je to možnost zpětného uplatnění daňové ztráty do výše 30 milionů včetně limitu o očekávané ztrátě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra. (Souhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno 164 poslanců, pro 158, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosim.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Tímto je vlastně nehlasovatelný pozměňovací návrh pana kolegy Ferjenčíka, který se také zabýval 30 miliony, ale bez tedy té očekávané ztráty, toho limitu.

Takže budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod číslem 5452 pana poslance Bauera. Jedná se o zvýšení limitu nezdanitelné části základu daně a položky snižující základ daně z důvodu bezúplatného plnění poskytnutého na dobročinné účely na 30 % základu daně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 103, přihlášeno 162 poslanců, pro 71, proti 50. Návrh byl zamítnut. Prosim.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále pozměňovací návrh pod číslem 5456, pan poslanec Skopeček, a jedná se o zvýšení slevy na poplatníka na 30 tisíc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 104, přihlášeno 164 poslanců, pro 70, proti 60. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále pozměňovací návrh pod číslem 5436 pana poslance Stanjury. Jedná se o zvýšení limitu pro daňové odpisování hmotného majetku na 200 tisíc korun a pro technické zhodnocení nehmotného majetku na 60 tisíc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra. (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 105, přihlášeno 163 poslanců, pro 51, proti 67. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh pod číslem 5437 pana poslance Stanjury. Jedná se opět o zvýšení limitů pro daňové odpisování, tentokrát na 80 tisíc korun a pro technické zhodnocení na 60 tisíc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přihlášeno 164 poslanců, pro 71, proti 68. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích k dani silniční, a sice pozměňovací návrh pod číslem 5352, poslanec Jurečka. Jedná se o snížení sazby pro všechna vozidla nad 3,5 tuny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 107. Přihlášení 164 poslanci, pro 52, proti 70. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh pod číslem 5411, poslanec Jurečka. Jedná se opět o snížení silniční daně, ale pouze pro autobusy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 108. Přihlášení 164 poslanci, pro 55, proti 57. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod číslem 5445 poslance Blahy, jedná se o zkrácení lhůty pro vrácení části spotřební daně u ostatních vratek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 109. Přihlášení 164, pro 70, proti 73. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o skupině pozměňovacích návrhů daně z přidané hodnoty. Začneme pozměňovacím návrhem pod číslem 5439, poslanec Stanjura. Jedná se o snížení sazby DPH pouze na dvě sazby, 21 a 10 %.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110. Přihlášení 164 poslanci, pro 42, proti 50. Návrh byl zamítnut.

Přečtu jednu omluvu, která teď přišla. Poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá mezi 16.10 a 19. hodinou ze zdravotních důvodů. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh pod číslem 5365 poslance Jurečky, je to snížení sazby DPH na výstavby a stavby pro sociální bydlení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 111. Přihlášení 163 poslanci, pro 67, proti 52. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod číslem 5367, poslanec Jurečka. Je to osvobození od DPH – bytové jednotky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 112. Přihlášení 163 poslanci, pro 46, proti 71. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Tak, paní zpravodajko, prosím. (Výkřiky z pléna, že to nejde.) Tak ještě jednou to zmáčknu. Prosím odhlaste se a přihlaste se. V pořádku? Všichni? Ano. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále to bude pozměňovací návrh pod číslem 5444, poslanec Blaha. Jedná se o snížení DPH u služeb a zboží, pokud to takhle stačí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, prosím o vaše stanovisko. (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 113. Přihlášeno 157 poslanců, pro 50, proti 58. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh pod číslem 5428, poslanec Munzar. Jedná se o zvýšení limitu obratu plátce DPH z 1 mil. na 2 mil.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 114. Přihlášeno 156 poslanců, pro 69, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále je to pozměňovací návrh pod číslem 5410 poslance Votavy, jedná se o snížení DPH u některých základních potravin.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 115. Přihlášeno 157 poslanců, pro 47, proti 48. Návrh byl zamítnut.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod číslem 5364, poslanec Jurečka. Jedná se o snížení DPH u biopotravin.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 116. Přihlášeno 157 poslanců, pro 30, proti 44. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další návrh je pod číslem 5366, poslanec Jurečka, jedná se o snížení sazby DPH u palivového dřeva.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 117. Přihlášeno 160 poslanců. Pro 55, proti 46. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod číslem 5356, poslanec Hrnčíř. Jedná se o osvobození od DPH pro stravovací služby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 118. Přihlášeno 160 poslanců, pro 36, proti 64. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další pozměňovací návrh je pod číslem 5438 poslance Stanjury. Jedná se o snížení příslušenství daně 80 % a prodloužení lhůty pro podání kontrolního hlášení do konce roku 2020.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 119. Přihlášeno 159 poslanců, pro 70, proti 64. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích týkajících se kompenzačního bonusu a začneme pozměňovacím návrhem pod číslem 5381 poslance Bartoška, který navrhuje pro obce 1 000 korun na obyvatele, hlavní město Praha 2 100 korun na obyvatele, Brno, Ostrava, Plzeň 1 500 korun na obyvatele, kraj 400 korun na obyvatele.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Poslanec Bartošek se k tomu chce vyjádřit. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Za mě jenom krátce. Já jsem se v podrobné, nebo v obecné rozpravě ptal paní ministryně a chtěl jsem od ní odpověď na svoji otázku. Tu jsem nedostal. Tak zde na mikrofon chci říct, že naprosto klíčové bude hlasování poslanců hnutí ANO. Je potřeba, aby si lidi

uvědomili, že ti, kdo berou obcím a krajům peníze z jejich rozpočtu, jsou poslanci za hnutí ANO. A doufám, že se to zúročí ve volbách. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní stanovisko ministra? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 120 přihlášeno 159 poslanců, pro 72, proti 23. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále pozměňovací návrh pod číslem 5430 pana poslance Kupky a jedná se o jednorázovou podporu u obcí 1 000 korun na obyvatele, u kraje 400 korun na obyvatele.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, stanovisko? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 121 přihlášeno 159 poslanců, pro 73, proti 33. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Tímto jsme se podle mého vypořádali se všemi pozměňovací návrhy a mohli bychom hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, takže o všech návrzích bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona a já přednesu návrh usnesení. Slyším nějaký hluk? Ano, tak pan poslanec Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Jenom pro steno, u hlasování o pozměňovacím návrhu 5441, což bylo zavedení možnosti zpětného uplatnění daňové ztráty pouze dočasně, mám na sjetině zdržel a moje pravá vůle v hlasování byla ano. Nežádám samozřejmě, abychom hlasovali znovu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nezpochybňujete hlasování. Chápu to dobře? (Ano.)

Takže já přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, podle sněmovního tisku 874, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 122 přihlášeno 159 poslanců, pro 127, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

A já přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny – (Námítky.)

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ještě máme doprovodná usnesení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě usnesení, pardon. Já to tady totiž nemám při ruce. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Takže ještě máme tři doprovodná usnesení. Když dovolíte, já je číst nebudu, jenom shrnu v jedné větě pokud možno podstatu, co tam je.

Takže teď bychom hlasovali o doprovodném usnesení pana kolegy Tomáše Martínka, které se týká jednorázové podpory obcím – obec 1 100 na obyvatele, kraj 600 na obyvatele.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 123 přihlášeno 159 poslanců, pro 71, proti 34. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další doprovodné usnesení pana kolegy Tomáše Martínka se týká úvěrového programu pro obce a kraje a v podstatě je to úvěrový program pro samosprávy, který umožní všem samosprávám půjčit si bezúročně, nebo maximálně za úrok, za který je schopen si půjčit stát, na řešení výpadku příjmů spojených s koronavirovou nákazou. Je tam datum k 1. 9. 2020 – předložit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid ještě v jednacím sále, protože tady nahoře vůbec neslyšíme, co paní zpravodajka říká.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 124 přihlášeno 160 poslanců, pro 156, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Miloslava Vostrá: A poslední doprovodné usnesení je od pana kolegy Mikuláše Ferjenčíka a týká se podpory osob pracujících na dohodu a OSVČ s menším zaměstnaneckým úvazkem, a to formou kompenzačního bonusu nebo jiným vhodným způsobem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 125 přihlášeno 156 poslanců, pro 68, proti 25. Návrh byl zamítnut.

Vypořádali jsme se se vším, takže já přerušuji schůzi do úterý 14 hodin. Přeji pěkný víkend.

(Jednání skončilo v 16.35 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. června 2020
Přítomno: 186 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás zde vítám.

Právě jsem vás všechny odhlásil a požádám vás, abyste se přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. S náhradní kartou číslo 6 hlasuje pan poslanec Pour.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tyto poslanci: Alexander Černý – osobní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Adam Kalous do 15.30 – pracovní důvody, Václav Klaus – pracovní důvody, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Petr Pávek – zdravotní důvody, Milan Pour od 16.30 – osobní důvody, František Vácha – pracovní důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody, Václav Votava – osobní důvody, Petr Vrána – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Jan Hamáček – osobní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Nejprve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní politické grémium Poslanecké sněmovny.

Navrhujeme bod 255, sněmovní tisk 586, námořní plavba, třetí čtení, a 257, sněmovní tisk 643, silniční doprava, třetí čtení, projednat jako první a druhý bod v bloku třetích čtení ve středu 3. června;

volební body 298, to jsou volby do Rady Státního fondu kinematografie, a 299, volba člena NKÚ, zařadit pevně na středu 3. června ve 12.30;

dále body 43, sněmovní tisk 669, novela zákona o nakládání se zbraněmi, první čtení, a 44, sněmovní tisk 92, vládní návrh zákona o zbraních, první čtení, zařadit pevně na středu 3. června ve 14.30 jako první a druhý bod;

bod 379 – Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů, který je v tuto chvíli zařazen na čtvrtek 4. června po písemných interpelacích, nově zařadit pevně na středu 3. června ve 14.30 jako třetí bod;

v pátek 5. června bychom jako první bod projednali bod 1, sněmovní tisk 868, kompenzace zdravotních služeb, zkrácené jednání, a poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů z bloku třetích čtení.

Následně bychom se věnovali bodům z tzv. opozičního okénka, jedná se o body: 179, tisk 652; 79, tisk 180; bod 174, tisk 649; bod 80, tisk 182; bod 127, tisk 418; bod 96, tisk 254; a bod 124, tisk 400;

dále bod 370, zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby, zařadit pevně na úterý 16. června jako první bod;

body 39, 40, 41, a 42, to jsou sněmovní tisky 676 o odpadech, druhé čtení, tisk 677, o výrobcích s ukončenou životností, druhé čtení, tisk 678 o odpadech související, druhé čtení, a 679 o obalech, druhé čtení, zařadit pevně na středu 17. června ve 14.30 jako první až čtvrtý bod;

bod 67, sněmovní tisk 790, o Vojenské policii, první čtení, zařadit pevně na čtvrtek 18. června v 11 hodin po písemných interpelacích jako první bod;

dále navrhuje zařadit nový bod – sněmovní tisk 866 o dani z nabytí nemovitosti...

S náhradní kartou číslo 17 hlasuje paní poslankyně Valachová.

Navrhujeme zařadit nový bod, tisk 866, o dani z nabytí nemovitosti, druhé čtení, a to do bloku zákony druhých čtení.

Na závěr jedno organizační sdělení: ve středu 3. června bude 49. schůze Poslanecké sněmovny přerušena, a to do pátku 5. června do 9 hodin. Ve čtvrtek 4. června budeme od 9 hodin pokračovat v přerušené 50. schůzi Poslanecké sněmovny. Po jejím skončení bychom otevřeli nejdříve přerušenu 47. schůzi Poslanecké sněmovny, kterou bychom ukončili, a následně bychom otevřeli přerušenu 14. schůzi Poslanecké sněmovny, kterou bychom také ukončili. To je z mé strany pro tuto chvíli vše.

Pan poslanec Pávek je evidentně přítomen, ačkoliv jsme četli jeho omluvu, takže ruší svoji omluvu. Tak. To je z mé strany vše.

Hlásí se pan předseda Faltýnek. Akorát s přednostním právem já mám písemnou přihlášku pana předsedy Rakušana, takže jako druhý. Tak to je z přednostních práv. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já vás budu žádat o zařazení tří tisků, a to tisků 766, 774 a 753, dnes pevně na 18. hodinu. Jedná se o návrhy tří krajských zastupitelstev, a to Pardubického kraje, Zlínského kraje a Libereckého kraje, na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů. (V sále je silný hluk.)

Všechna tři krajská zastupitelstva – mnozí z vás jsou také členy krajských zastupitelstev – se tímto tématem zabývala ještě před koronakrizí, která nás potkala. Všechna tři zastupitelstva odsouhlasila takový návrh, který má si pomoci s deformací systému, jak se krajům v České republice rozdělují finanční prostředky. Parametry byly určeny už v roce 2000 a dodnes –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Vážené paní kolegyně, vážení pánové, prosím o klid v sále. Případné debaty přeneste do předsálí. Prosím o klid! Děkuji.

Poslanec Vít Rakušan: Já vám děkuji, pane předsedo. Pokusím se to přesto nějakým způsobem ukřižet.

Ty koeficienty byly stanoveny už v roce 2000 netransparentním způsobem a dodnes krajská reprezentace, nezávisle na politické příslušnosti, prostě neví, jak se vlastně parametry pro rozpočtové určení pro kraje v České republice tehdy určovaly. Zlé jazyky tvrdí, že silní hejtmani si v té době prosadili takové parametry, které se tomu jednotlivému kraji hodily, ale co se ukazuje jednoznačně, za dvacet let fungování krajů v České republice už jsou tyto parametry dávno, ale dávno překonané.

Kraje, a to především ty velké kraje v České republice, jsou jednoznačně kráce – (Předsedající zvoní zvoncem pro uklidnění v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím, pokračujte, omlouvám se. Prosím o klid! Děkuji.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám. Týká se to především mnohokrát zmiňovaných rekonstrukcí silnic II. a III. tříd. Mimochodem těchto silnic je v České republice v rámci silniční sítě 92 %. 92 % silnic je v majetku krajů a kraje se o ně musí starat. Historicky jim bylo přislíbováno, krajům v České republice, že na tu péči o silnice II. a III. tříd dostanou i dostatečné finanční prostředky. Nikdy se tak nestalo. Realita vypadá v současné době tak, že hejtmani každoročně přicházejí za panem premiérem, za panem ministrem dopravy, za paní ministryní financí a prosí je o to, aby se ve státním rozpočtu našly nějaké finanční prostředky na to, aby se silnice II. a III. tříd vůbec daly udržovat.

Všechny tři návrhy tří krajských zastupitelstev – a všimněte si, že je to krajské zastupitelstvo, kde je hejtnem hejtnem ze sociální demokracie, dalším je hejtnem z KDU-ČSL, třetí hejtnem je od Starostů, tedy napříč politickým spektrem – ty tři návrhy mají drobné odlišnosti, ale neliší se v jedné věci: napravují tu zásadní nespravedlnost, aby kraje musely rok co rok marně žádat o finanční prostředky na opravy silnic. Peníze na silnice by byly poskytovány podle počtu obyvatel v daném kraji a rovněž také podle délky silniční sítě v daném kraji, což by znamenalo, že by se celkem dostalo do rozpočtového určení kraje na silnice druhých a třetích tříd až 8 mld. korun. To už jsou peníze, za které by jistě kraje zvládly péči o zanedbanou silniční síť v České republice, lépe než to zvládají doposud.

Zároveň jsme všichni zažili koronakrizi a velkou debatu minulý týden o tom, že obcím, městům a krajům v České republice se nedostávají finanční prostředky, že přijdou o značnou část svých příjmů. Mimochodem, daňové propady už v této době avizované z obcí a měst v České republice jsou 30 až 40 %.

Tyto návrhy zákonů, které předkládám a o jejichž zařazení prosím, mohou sloužit zároveň jako velmi dobrý nosič další debaty o tom, aby se do regionů, do krajů, měst a obcí vrátily finanční prostředky, a to nejenom finanční prostředky, které umožní krajům a městům investice. Ono je potřeba si uvědomit, že při tom výpadku, který

teď dopadá na obce a kraje a přes ta opatření, nebo kvůli těm opatřením, která schválila Poslanecká sněmovna, mnohé obce a města budou omezeny i na provozu, budou šetřit na provozu škol, školek, sekání trávy, svícení. A tady se dostáváme do dobrého okamžiku, kdy můžeme otevřít celkovou debatu v rámci tohoto zákona, který se primárně věnuje rozpočtovému určení daní pro kraje.

Uvědomme si prosím, že peníze pro kraje jsou určovány nespravedlivě dvacet let stejně. Například ve Středočeském kraji přibylo za tu dobu 250 tisíc obyvatel a žádným způsobem se těchto nových 250 tisíc obyvatel neodrazilo v rozpočtovém určení daní pro kraje.

Proto vás moc žádám, pojďme tyto body zařadit dnes pevně od 18 hodin. A proč od 18 hodin? Do Poslanecké sněmovny se vydal i hejtman Pardubického kraje Martin Netolický. Bude tady přítomen. Už je ve Sněmovně přítomen hejtman Libereckého kraje Martin Půta. Oni samozřejmě chtějí osobně prezentovat zákonodárnou iniciativu svých krajských zastupitelstev – a chci zdůraznit –, která byla podpořena napříč politickým spektrem. Jedná se o tři návrhy hejtmanů z různých částí politického spektra. Pojďme tuto debatu otevřít. Můžeme napravit letitou nespravedlnost, ale můžeme tím otevřít i debatu o té nespravedlnosti, která byla na obcích, městech a krajích napáchána rozhodnutími vlády a Poslanecké sněmovny v posledních týdnech.

Ještě jednou děkuji za podporu tohoto návrhu a zařazení všech tří bodů, tří návrhů tří krajských zastupitelstev. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Udolal jste nakonec svým hlasem i kolegy, kteří tady pořád mají o čem debatovat, ačkoliv jsme už začali. Já poprosím ještě jednou o klid. Slovo má pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, pane předsedo. Já jsem rád, že dneska ráno na grémiu jsme dosáhli téměř stoprocentní shody v uspořádání programu na příští dva týdny, a moc za to děkuji.

Dvě věci, které se mi nepodařily prosadit v rámci grémia, bych chtěl navrhnout nyní. Konkrétně se jedná o pevné zařazení bodu číslo 68, tisk 800, zákon Ministerstva obrany o Vojenském zpravodajství, jedná se o první čtení, a sice na čtvrtek 18. 6., to je variabilní týden, jako druhý bod jednacího dne za bod číslo 67, tisk 790, který byl navržen ke schválení z grémia. Jedná se o Vojenskou policii. Za Vojenskou policii dát Vojenskou zpravodajství.

Další je pouze technická úprava. Navrhuji, aby v bloku druhých čtení dnes byl přesunut tisk 532, zákon o České národní bance z dílny Ministerstva financí, na konec bloku paní ministryně Schillerové, nyní je to bod číslo 9, tak, aby byl posunut za tisk 567, nyní bod 12. Vše je to v rámci bloku paní ministryně Schillerové. Předávám panu předsedovi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám dva návrhy k programu jednání. Ten první jsme už debatovali na dnešním grémiu. Navrhuji, aby bod 381, návrh na zřízení komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci, byl zařazen zítra odpoledne jako třetí bod, to znamená po těch dvou návrzích zákonů o zbraních, zjednodušeně, a před ten bod, jak jde z grémia před debatou o uznání zásluh československých legionářů.

Pak mi dovolu, stejně jako jsem avizoval na grémiu, abych přednesl protinávrh k poslednímu návrhu pana předsedy Faltýnka, a to je ke druhému čtení zákona o České národní bance, dnes je to bod číslo 9. Před několika málo týdny jsme přijali jinou novelu zákona o České národní bance, která ty klíčové pravomoci České národní bance přiznala. Čeká nás složitá debata o hypotékách a parametrech a uzákonění parametrů hypoték. Očekávám dlouhou debatu, proto navrhuji, z důvodu, abychom projednali co nejvíce tisků ve druhém čtení, abychom tento bod zařadili jako poslední v bloku druhého čtení, jinými slovy, abychom to nechali na příští schůzi, protože nepředpokládám, že se nám podaří projednat všechny body v bloku druhých čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jestliže nevidím nikoho s přednostním právem, tak k pořadu je písemně přihlášen pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Úvodem bych rád řekl dvě věty.

Za prvé – to, co budu říkat, jsem s nikým nekonzultoval, včetně vlastní strany, ale občas se člověku stane, že mu něco leží v hlavě a má pocit, že k tomu něco má říct.

Za druhé – to, co budu říkat, nesměřuje proti novinářům. To chci zdůraznit.

Včera jsem možná jako mnozí z vás a tisíce lidí sledoval pořad Reportéři ČT, který byl kromě jiného o určitém dění v Brně, které se týkalo jedné politické strany či hnutí, a já dopředu říkám, vážení kolegové, neobávejte se, že jdu tento pultík zneužít kvůli tomu, abych si tady řešil cokoli z Brna. Na to jsou jiní lidé z Brna, kteří povolávají pražské novináře, aby si pomohli v Brně. Já k nim nepatřím.

V té reportáži ale, a to mi leží od včerejška v hlavě – člověk už je zvyklý na leccos, ale tam se prostě objevily před hlavním líčením, které má být od září, už policejní nahrávky, dokonce audiovizuální, které byly s obžalovaným, který je ve vazbě. A tady já musím říci, že se ptám jednoduše: Má takovýto obžalovaný, kterého nejmenuji v tuto chvíli, právo na spravedlivý proces? Já tvrdím, že v tuto chvíli nemá. Mohou jít ostatní svědci, další účastníci řízení, k tomu soudu s pocitem, že budou mít právo normálně vypovídat jako všichni ostatní? Nemohou.

To není první případ, který se děje, ale tentokrát bych řekl, že to už je za hranou. Už jsme si zvykli, že čteme různé přepisy policejních odposlechů atd., ale dát tam

vyloženě nahrávku člověka, který se vůbec, ale vůbec nemůže bránit? Normálně to má být tak, že se to u soudu promítne a on má právo říci: to nejsem já, nebo to bylo v nějaké souvislosti atd. Tady neměl vůbec žádné právo se k tomu vyjádřit, i ta druhá osoba, která tam byla.

Je mi líto, co teď řeknu, ale mám velké podezření, že to opět vynesly orgány činné v trestním řízení. Pokud to tak není, tak se omlouvám. Ale přípravné řízení je zásadně neveřejné a já se na to prostě v televizi dívat nechci a myslím si, že je velmi špatně, pokud se na to vůbec dívat můžeme.

Víte, když si vzpomenu na starého dobrého Aristotela, on rozlišoval tři typy vlády a vždycky tam dával to negativní – nebojte se, já vás nebudu zdržovat – a k demokracii ten negativní model dává takzvanou ochlokracii, řecky řečeno. Jestliže toto budeme dále připouštět, dospějeme přesně k tomuhle, před čím varoval mimo jiné moudrý Aristoteles.

A já bych vás chtěl požádat o zařazení bodu, který jsem dnes velmi narychlo, velmi narychlo, nazval opatření k zajištění práva na spravedlivý proces. Myslím si, že to je naprosto nad všemi stranami, že by ten bod zařazen být měl a že bychom měli uložit vládě konkrétní opatření na tomto úseku. Pokud to totiž dnes neodhlasujete, tak řeknete všem, co tohle dělají, že to je normální. A já nechci, aby to bylo normální. Nechci, aby se to stalo normou, a chci, aby všichni věděli, kdo se podílí na těchto vynášených věcech, které mají být zásadně neveřejné – a je správně, že jsou neveřejné – aby věděli, že nám to není jedno.

Proto navrhuji tento bod a žádám o vaši podporu. Jsem nepřipravený, pokud ten bod bude zařazen, připravím si toho samozřejmě více a konkrétních případů a snad ve spolupráci s některými s vámi a i s vládou – toto nemá nic společného s koalici a opozicí – by se mohla připravit nějaká opatření, která by snad v praxi a v realitě mohla mít smysl. Tohleto dál nejde.

A opakuji, ti novináři dělali svou práci, toto není útok na jakéhokoliv novináře. Toto je prosba k vám o to, abychom přijali takováhle opatření, abychom zajistili všem účastníkům trestních řízení jejich právo na spravedlivý proces. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Takže pouze návrh na zařazení nového bodu, nikoliv na pevně zařazení. Omlouvám se paní předsedkyni Pekarové Adamové, hlásila se s přednostním právem.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení kolegové, mám tady také jeden návrh a to je předřazení bodu, který by se pravděpodobně na program nemusel dostat v rámci této schůze. Přitom si myslím, že se jedná i s ohledem právě na naše nové poznatky, které jsme nabyli v průběhu koronakrizy, o důležitou věc. Jedná se totiž o naši novelu zákona o volbách do Parlamentu České republiky a zavedení korespondenčního hlasování, tedy distanční formy hlasování, které, jak jsme si právě vyzkoušeli v dobách, kdy se musí dodržovat

rozestupy mezi lidmi, jsou významně omezeny možnosti se setkávat, tak ukazují, že nám obzvláště tato forma v naší možnosti hlasovat ve volbách chybí.

Proto bych chtěla, abychom se tomu zákonu věnovali, protože vláda, byť Ministerstvo vnitra – tady člověk musí mluvit –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, že vás přeruším. Prosím o klid v sále. Nechci jmenovat, nechci říkat, z které strany to zní více. Prosím pokračujte.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Ale protože Ministerstvo vnitra, byť novelizaci volebních zákonů chystá a byť tedy i korespondenční volbu chce v budoucnu zavést, tak s tím příliš otálí, tak bych ráda využila novelu, kterou jsme konzultovali s ministerstvy, jak tedy s Ministerstvem vnitra, tak zahraničních věcí, která opravdu byla velmi zevrubná, ta debata, natolik, že zohlednila veškeré dosavadní připomínky ministerstev, vlády jako takové. A myslím, že by to mohlo být velmi dobrým nosičem pro to, abychom korespondenční volbu už konečně i v České republice zavedli.

V mnoha zemích funguje bez problémů. V Evropské unii to je, pokud se nemýlím, 24 států. Jsme skutečně jedna z těch mála zemí, která ještě neumožňuje svým občanům – a zvláště v takových situacích, jaké jsme si teď prožívali a ještě částečně prožíváme, se ukazuje, že to je forma hlasování, která má význam velký. Proto tento bod. Je to bod 159, protože to je první čtení, sněmovní tisk 536, navrhuji pevně zařadit, a to na středu 17. června – je to tedy dostatečná doba na to, aby i Ministerstvo a vy všichni jste se mohli tady důsledně s tou normou seznámit – a to jako první bod odpoledního jednání v tu středu 17. června.

Myslím si, že našim voličům, či našim občanům, dlužíme diskuzi, která by jim umožnila nakonec v závěru zavést i takovou formu distančního hlasování, která by v těchto časech byla ještě o to spíše využitelnější. A my nikdy nevíme, zda třeba i na podzim v krajských a senátních volbách nebo za rok ve sněmovních volbách nebude namísto využít právě i třeba pro určité skupiny lidí pohodlnější a zejména bezpečnější formu hlasování. Proto prosím tady tuto normu předřadme, ať se k ní může každý vyjádřit a ať může sloužit i jako nosič pro případný pozměňovací návrh, který by tuto formu hlasování umožňoval nejenom lidem žijícím v zahraničí, ale i v České republice. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo k pořadu schůze. Přivolám kolegy z předsálí a vypořádáme se s jednotlivými návrhy tak, jak byly předneseny. Nejprve bychom tedy hlasovali o návrhu, na kterém se shodlo dnešní grémium. Není-li námitky, vypořádali bychom se s celým návrhem jedním hlasováním. Žádnou takovou námitku nevidím. Ještě chvíli počkám, abych umožnil kolegům, kteří přicházejí, aby se zúčastnili hlasování. Myslím, že je nás už dostatečný počet.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh grémia. Kdo je proti?

Hlasování číslo 126. Přihlášeno je 178, pro 173, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Rakušana, abychom tisky 766, 774, 753, jsou to tři návrhy krajských zastupitelstev – Pardubického, Zlínského, Libereckého kraje – novela zákona o rozpočtovém určení daní, zařadili pevně dnes na 18.00.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 127. Přihlášeno je 181, pro 92, proti jeden. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka, abychom bod 68, tisk 800 z dílny Ministerstva obrany, o Vojenském zpravodajství, zařadili ve čtvrtek 18. 6. jako druhý bod za bod 67 týkající se Vojenské policie.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 128. Přihlášeno je 181, pro 130, proti 21. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka, abychom zákon o České národní bance v rámci bloku druhých čtení, abychom přeřadili tisk 532, novela zákona o České národní bance, na konec bloku Ministerstva financí za tisk 267 (567), bod 12. Nicméně zazněl protinávrh pana předsedy Stanjury, abychom tento bod zařadili na konec bloku druhých čtení jako celku.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury, novela zákona o České národní bance.

Zahajují hlasování. Nejdříve na konec bloku druhých čtení. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 129. Přihlášeno je 180, pro 67, proti 43. Návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat tedy původní návrh, abychom tento bod zařadili za bod 12, tisk 267.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 130. Přihlášeno je 181, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat. Jenom se opravuji, je to tisk 567, ne 267. Já jsem se přeřekl.

Dále je zde návrh pana předsedy Stanjury, abychom bod 381, návrh na zřízení dohledové komise, jestli to stačí v takto zkrácené verzi, zařadili zítra odpoledne jako třetí bod.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 131, kterého se účastní 181 poslanců, pro 164, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále je zde návrh pana poslance Blažka na zařazení nového bodu s názvem opatření k zajištění práva na spravedlivý proces.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro jeho zařazení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 132. Přihlášeno 180, pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále je zde návrh paní předsedkyně Pekarové Adamové, abychom bod 159, týkající se distančního hlasování, tisk 536, zařadili ve středu 17. 6. jako první bod odpoledne. Upozorňuji, že je tam už z grémia zařazen ten úsek, blok o odpadech, takže před tento blok. (Hluk v sále.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 133. Přihlášeno je 181, pro 66, proti 21. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, tak jak zazněly, a budeme pokračovat dle doplněného pořadu schůze. Přečtu ještě jednou: písemně, ruší svoji omluvu pan poslanec Pávek. (Hluk v sále.)

Já otevírám bod

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Já vás, pane ministře, prosím, abyste se ujal slova, a současně bych chtěl ještě jednou požádat všechny kolegyně a kolegy, aby dodrželi pořádek v sále, případně, jestli mají něco k projednání, aby šli do předsálí. Ještě jednou prosím o klid! Všichni! Nebo budu nucen přerušit schůzi do okamžiku, než se uklidníte! (Zvoní zvoncem.) Já nemám pocit, že by se ten hluk změnil. Ještě jednou prosím o klid!

Prosím, máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si uvést v rámci druhého čtení jeden z nejdůležitějších zákonů resortu dopravy, dlouho očekávaný, takzvaný liniový zákon neboli čtyřistašestnáctka. Tak jak už jsem zde naznačoval v prvním čtení, jedná se o zákon, jehož cílem je realizovat nebo umožnit rychlejší a efektivnější přípravu staveb, a to nejenom dopravní, ale i vodní a energetické infrastruktury a stejně tak infrastruktury elektronických komunikací. Je to tedy zákon, který je nesmírně náročný, zákon, který je z díly tří resortů, a to je průmyslu, dopravy a místního rozvoje. (Hluk v sále pokračuje.)

Vzhledem k tomu, že se jedná skutečně o zásadní zákon, dovolím si ještě jednou vypíchnout ty nejdůležitější věci, které stojí za to zmínit a díky kterým bychom měli, věřím, že všichni se stejným cílem, zabezpečit to, že klíčové stavby, ať už dopravy, anebo v energetice, budeme realizovat rychleji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás ještě na okamžik přeruším. Opravdu není slyšet, co je zde přednášeno! Já vás žádám o klid! Vy, co nemáte tu možnost se udržet a nerušit ostatní, běžte ven! Prosim.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Jednou z prvních věcí, které zákon řeší, je společně tzv. umístění a povolení stavby dopravní infrastruktury. Návrh současně eliminuje celou řadu různých závazných stanovisek, z nichž bych si dovolil zmínit například posouzení vlivu na životní prostředí. Dále vstupuje přímo do správního řádu a zakotvuje celkem základní zásadu vydání závazného stanoviska bezodkladně a současně se stanovuje nová lhůta, a to maximálně 30 dní pro vydání závazného stanoviska, případně 60 dní ve zvlášť složitých případech. Současně zavádí řešení prostřednictvím tzv. fikce vydání souhlasného závazného stanoviska pro případ nevydání závazného stanoviska, a to ve stanovené lhůtě.

Zákon rovněž řeší zákon o vyvlastnění a navrhuje pro tyto účely urychlení řízení o vyvlastnění, a to stanovení jednoznačných lhůt pro některé procesní postupy. Tím už jsem se dotkl toho, že sám o sobě ten zákon vstupuje ve větším rozsahu do stavebního zákona a dílčí změny provádí ve správním řádu, a to v celé řadě dalších zákonů – o pozemních komunikacích, ochraně přírody a krajiny, energetickém zákoně, právě tom zákoně o vyvlastnění a celé řady dalších a dalších zákonů.

Za zmínku stojí ještě to, že řeší oblast, anebo zjednodušuje, oceňování pozemků a staveb, které jsou tedy potřebné pro výstavbu té konkrétní dopravní infrastruktury, přičemž ta změna spočítá v tom, že se budou vyhotovovat znalecké posudky tak, že se navrhuje výslovně umožnit vyhotovení pouze jednoho posudku pro více pozemků.

Další náležitosti se dotýkají například problematiky rušení železničních přejezdů. Stanoví se konkrétní kritéria.

Zákon se dotýká rovněž energetiky, a to tak, že navrhuje rozšířit možnost využití institutu mezitímního rozhodnutí, a to na stavbě vodní a energetické infrastruktury.

V rámci elektronických komunikací dochází ke stanovení jednodušších postupů, a to v případě, že je stavba elektronických komunikací prováděna jako tzv. přípolož, s tím, že poté nebude vyžadováno povolení podle stavebního zákona ani závazné stanovisko podle zákona o památkové péči, čímž tedy dojde k urychlení výstavby.

Současně se zavádí celá řada dalších nástrojů, ať už je to územní rozvojový plán, který bude svázán s politikou územního rozvoje. Bude vytvořena státní projekční kancelář, která se bude věnovat jak zpracování tedy návrhu a politik územního rozvoje, tak její aktualizace. Navrhuje se vytvoření rovněž národního geoportálu územního plánování, který bude informačním systémem veřejné správy na úseku plánování.

Já jsem měl možnost se zúčastnit zasedání hospodářského výboru, kde bylo diskutováno několik desítek pozměňovacích návrhů. Musím říct a vysoce kvitovat to, že se jednalo o neideologické a nepolitické diskuse, že bylo velmi rozumné, a obecně jsem z toho měl velmi dobrý dojem. Věřím, že si všichni uvědomujeme význam a

závažnost tohoto zákona, jakkoliv chápu, že budou zřejmě další desítky různých pozměňovacích návrhů a že z toho pochopitelně bude politická diskuse, tak jsem rád, že toliko diskutovaný bod nebo pozměňovací návrh, který byl zaveden až poté, co jsem tedy nastoupil na resort dopravy, protože je pravda, že v době minulé jsem se tomu věnoval zejména z úhlu pohledu průmyslu. Na druhou stranu vnímám tento zákon jako zcela zásadní a možná v trošku jiném kontextu nyní, a proto jsem dělal maximum pro to a podpořil jsem, aby jeden z těch pozměňovacích návrhů, které přednesl pan poslanec Kolovratník a který se týkal realizace takzvané polské cesty, někdo tomu říká německá cesta, byl vznesen, s tím, že hlasování na hospodářském výboru proběhlo konkrétně u tohoto možná nejsledovanějšího bodu z celého zákona v počtu dvacet ku patnácti ve smyslu pro tento pozměňovací návrh.

To mě naplňuje určitým optimismem v tom, že tento tzv. polský, nebo chceme-li německý režim, který je založen na tom, že v momentě územního rozhodnutí a spojeného stavebního povolení je možné začít realizovat stavbu, přičemž paralelně bude probíhat diskuse o výkupu, případně o vyvlastnění, čili jede to v režimu podobném, resp. z právního hlediska stejném, nicméně jede se paralelně jak stavba, tak tato diskuse, aniž by se porušilo z ekonomického úhlu pohledu cokoli pro ty, kteří budou inkasovat budoucí zdroje ať už v rámci řádného výkupu, nebo v rámci vyvlastňování, čili nemění se ani ten tzv. osminásobek v rámci výkupu, ani ten 1,5násobek, resp. ten se upravuje ku prospěchu dotyčného. (Velký hluk v sále.) Takže polská cesta je zcela zjevně fungující. Pokud se podíváme na to, v čem spočívá jejich tzv. záznak budování dopravní infrastruktury, myslím tím v Polsku, od roku 2000, tak je dán právě tímto faktem, a to je tím, že se spojily tyto činnosti, tyto aktivity a nečeká se v mnoha případech i několik let. Takže to považuji za velmi důležité.

Celá řada těch dalších pozměňovacích návrhů byla velmi rozumných, něco se schválilo, něco se neschválilo, o tom nepochybně bude diskuse i v rámci druhého čtení a já jsem připraven samozřejmě odpovídat na všechny dotazy. Děkuji mockrát.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. A nyní jsme ve druhém čtení. V prvním čtení jsme přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisky 673/1 a 2. A já poprosím zpravodaje výboru pana poslance Kolovratníka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Ten zbytek, co ještě neodešel ze sálu, znovu prosím, aby se uklidnil a aby umožnil nerušené vystoupení. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Svoje vystoupení zpravodaje maximálně zestručním z toho důvodu, abych dal prostor, kolegové a kolegyně, vám, abyste mohli představovat svoje individuální pozměňovací návrhy. Povím jen to, že hospodářský výbor se nakonec v závěru té koronakrizy sešel 19. května, kdy projednal podané návrhy, které jsme taďa my poslanci směrem k výboru zaslali, část z nich přijal, část nepřijal. Kolegové, kteří u toho jednání byli, ten obsah znají, vše je připraveno a Sněmovně předloženo k projednání v usnesení označeném 673/2.

Pan ministr zminil asi ten nejdůležitější pozměňovací návrh, vidím tu věc stejně jako on. Je to návrh, který jsem připravoval společně po diskusi s Ministerstvem dopravy a hlavně s polským Ministerstvem dopravy, je to tzv. polská metoda. Ona opravdu – a to je důležité tady vysvětlit velmi jednoduše, budeme to pak vysvětlovat ve třetím čtení – posouvá ten moment samotného zahájení stavby nebo vydání stavebního povolení před definitivní vypořádání té majetkoprávní přípravy, tzn. nebude potřeba čekat na vykoupení, příp. vyvlastnění všech pozemků, bude možné o to právo stavby, o zahájení požádat dotčený úřad už ve chvíli, kdy budou vyřízena ta předešlá povolení, tedy EIA, územní řízení a stavební povolení. A je důležité ještě připomenout, toto je tak velký a revoluční průlom do té výstavby i do práv majitelů, že jsme dospěli k politické dohodě, za kterou chci poděkovat, protože opravdu jsme dostali podporu i od kolegů z opozice, které si velmi vážím. My jsme se dohodli, že toto budeme aplikovat pouze na strategické stavby státu definované v původní § 1 toho zákona, což jsou dálnice a silnice první třídy a dráhy celostátní a stavby s nimi související. Tolik projednání na hospodářském výboru.

Jako zpravodaj teď konstatuji, že v té už takto rozsáhlé novele jste vy, poslankyně a poslanci, v tuto chvíli podali dalších 42 pozměňovacích návrhů. Bohužel jako zpravodaj musím říci, ty, které jsou jako přes kopírák a které neuspěly na hospodářském výboru a jsou naprosto stejné, tak ty asi já podporovat nebudu, to mohu říci už teď dopředu, ale naopak – a berte to prosím jako ilustrační příklad – jsou tam návrhy, které byly upraveny, ještě dojednány. Ilustračně mohu zmínit pozměňovací návrh pana poslance Třešňáka, který podporuje elektromobilitu, rychlejší výstavbu ať malých, nebo velkých dobíjecích stanic. My jsme pracovali, nebo kolega, který pracoval společně s Ministerstvem průmyslu, dospěl k té legislativně správné verzi a toto je i příklad návrhu, který určitě já za sebe budu na hospodářském výboru podporovat a který, věřím, že nakonec podporu získá.

Za sebe ještě avizuji, že mám i do třetího čtení také připraveny čtyři návrhy individuální. Vycházejí z mé debaty s Ministerstvem průmyslu a vyjadřují určitou podporu energetice. Ale nebudu pro tento účel zneužívat prostor, kdy mám hovořit pouze jako zpravodaj, a přihlásím se k nim až v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

A poslední informace zpravodaje, počítáme s tím, že tento zákon bude projednán příští týden 10. června na hospodářském výboru. Měli bychom tedy, pokud bude vůle Sněmovny, zvládnout třetí čtení tohoto zákona za čtrnáct dnů v tom variabilním týdnu zasedání této schůze. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Okamura v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, novelizujeme zákon, který na jaře loňského roku zvítězil v anketě Zákon roku vyhlášené každoročně poradenskou společností Deloitte. Tento zákon byl přijat už v roce 2009, a to za účelem zjednodušení povolovacích procesů a urychlení výstavby liniových

staveb. V době svého vzniku obsahoval jen několik stručných ustanovení a byl určen především pro stavby dopravní infrastruktury. Od té doby byl sedmkrát novelizován, teď to bude zřejmě poosmé.

Cílem samotného zákona je zefektivnění právní úpravy procesu povolovacího řízení k nejdůležitějším stavbám dopravní infrastruktury. Zákon fakticky představuje speciální úpravu k institutům obsaženým ve stavebním zákoně a zákoně o vyvlastnění.

Vážená vládo, jedna z mála věcí, na které se tato Sněmovna shodne napříč, je to, že povolování staveb je v České republice extrémně dlouhé, náročné a přebyrokratizované, jako ostatně spousta dalších rovin občanského i firemního života. Tento speciální zákon je ve skutečnosti taková záplata, která se snaží čas od času zalepit nějaké díry, vyřešit nějaký aktuální problém. Jistě tento zákon projde, protože každé zjednodušení všichni vítáme, a podpoří ho i SPD. Ale nešlo by prosím, aby vláda začala pracovat systematicky na zjednodušení těch základních zákonů? Nejde jen o to zjednodušit stavební řízení i strategických projektů, uvítali by to i normální smrtelníci, kdyby se zjednodušily stavební předpisy, normální občané, kteří staví rodinný dům, a jistě třeba i developeři, kteří staví bytové komplexy. Je zcela jasné, že krom toho, že stavby špatné zákony zbytečně prodlužují, tak je také prodražují.

Hnutí ANO vede Ministerstvo pro místní rozvoj, které má na starosti stavební zákon již předlouhých šest let, no, téměř osm let. A ani za tuto dlouhou dobu nebyly hnutí ANO ani vláda schopné předložit novelu stavebního zákona. Je všeobecně známé, že délkou a složitostí stavebních řízení patří Česká republika mezi rozvojové země, a to je opravdu ostuda a obtěžuje to doslova možná i většinu občanů České republiky, že když si oni nebo rodinní příslušníci nebo přátelé chtějí postavit rodinný domek nebo nějakou jinou stavbu, tak ta délka toho řízení, to množství formalit, jak víte, i podle světových žebříčků, tak Česká republika se řadí mezi rozvojové země. Je to ostuda. Ta nečinnost vlády je opravdu ostuda. Za rok jsou volby do Poslanecké sněmovny a zase ani po téměř sedmi letech není tady na stole návrh zákona na zjednodušení stavebního řízení pro občany.

A opět tady máte, vážení kolegové z vlády, jednoduchý recept na to, jak lidem pomáhat, aniž by to stálo státní kasu peníze. Nekomplikujte firmám a občanům život byrokracií. Zjednodušte nejen stavební zákon, a lidé budou mít v kapse víc, aniž byste museli sáhnout do naší veřejné kapsy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se z dnešního jednání ze zdravotních důvodů pan poslanec Karel Schwarzenberg. Tak. A nyní je do rozpravy přihlášená paní poslankyně Ožanová.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážená kolegyně, vážení kolegové. Na jednání hospodářského výboru k tomuto tisku nebylo dostatečně přesvědčivě vysvětleno, proč se změny týkají také školského zákona, zákona o vysokých školách a správního řádu. Navíc se těmito zákony nezabývaly příslušné výbory, myslím tím školský výbor a ústavně-právní výbor. Z tohoto důvodu

se domnívám, že by se mohlo jednat o přilepky. Nicméně předpokládám, že toto by se mělo probrat ještě na jednání hospodářského výboru, proto jsem společně s kolegyní Květou Matušovskou podala dva pozměňovací návrhy, k nimž se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Dolínek. Připraví se pan poslanec Polanský.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré odpoledne, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme si s panem zpravodajem i s panem ministrem de facto, dá se říct, slíbili, že nebudeme dávat příliš pozměňujících návrhů mimo to, co bylo dojednáno, ale pozměňující návrh, který bych chtěl představit pod číslem 5395, se týká elektromobility a já jsem podepsán pod tím návrhem, který zde dává pan kolega Třešňák, ale jeden ten návrh je o něco užší, druhý o něco širší, proto jsem se rozhodl dát tuto variantu, abychom alespoň nějakou byli schopni přijmout zde v rámci třetích čtení.

Musíme si uvědomit, že rozvoj v oblasti elektromobility je důležitý mimo jiné z pohledu plnění povinností České republiky, ke kterým jsme se přihlásili v rámci mezinárodních dohod, například Mezinárodní dohoda o snížení produkce oxidu uhličitého, Pařížská dohoda, a v řadě dalších a dalších. Jak jistě jste si mohli všimnout z běžného života, přestože řada lidí před dvěma lety věštila, že elektromobilita se neuchytí v České republice, tak z dennodenního provozu můžete vidět, že se uchytila, a navíc bych chtěl říct, že zákonodárce již svým hlasováním o dálniční známce elektronické, kde vlastně dal zvýhodnění elektromobilitě, mohl dát příslib obyvatelům České republiky, že myslí vážně podporu elektromobility. Na základě toho samozřejmě ale k té elektromobilitě, kterou podporujeme, a udělali jsme to i jasným krokem, je potřeba učinit infrastrukturu.

Řada z vás také působí v obcích a v krajích a víte, jak je složité vybudovat někde dobíjecí bod. Jedna věc je dohodnout se s investorem, který buduje obchodní centrum, aby vytvořil dobíjecí body, druhá věc je, jak do zástavby dostat dobíjecí bod a jak projít stavebním řízením. Na základě toho, protože vím, že v tuto chvíli máme už nyní v republice přes 2 000 elektromobilů, ostatně nám šlo o to, jak jsou diferencovány, tak hospodářský výbor dostal od Ministerstva dopravy tabulku až na jednotlivé typy těchto vozů, takže můžete si vyžádat určité od svých kolegů z výboru rozlišení, jaké jsou to vozy, a jsou to vozy napříč spektrem finančním, nejsou to jenom ty luxusní, jsou to i běžné vozy k užívání, máme pouze několik set veřejných dobíjecích stanic. To znamená v praxi, že určité to nedostačuje již stávající poptávce a bezesporu to nebude dostačující pro tu poptávku, která nastane v řádu příštích let.

K vybudování potřebné dobíjecí infrastruktury pro elektromobilitu se bude podle některých analýz muset investovat zhruba přes 20 miliard eur v Evropě a já si myslím, že když tento program bude podporován, tak je dobré, aby v České republice mohl být podporován a mohl probíhat bez zbytečných průtahů. Proto navrhuji, aby v tom zákoně se v části 21. článek 24 za bod 51 vložil nový bod 52, který zní: 52. V

§ 79 odst. 2 se na konci písmene t) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno u), které zní: u) dobíjecí stanice vybavené výlučně běžným dobíjecím bodem splňující podmínky zvláštního právního předpisu.

Na závěr bych chtěl říct, že pakliže ale by došlo k dohodě na návrhu, který představí pan kolega Třešňák, a jak jsem zmínil, podílel jsem se také na něm, respektive byl jsem u jeho spolupodepsání, tak budu velmi rád. Ale tato verze je taková minimalistická, abychom aspoň nějak pomohli elektromobilitě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a prosím pana poslance Polanského, který je přihlášen do rozpravy. Připraví se paní poslankyně Balcarová.

Poslanec Ondřej Polanský: Pěkné odpoledne, kolegyně a kolegové, milá vládo. Jak už vyplynulo z debaty na hospodářském výboru, podle Pirátů současný návrh obsahuje množství problematických ustanovení, která sice na jedné straně bezpochyby urychlí výstavbu dopravní infrastruktury, ale za cenu, kterou podle nás bychom neměli být ochotni zaplatit. Proto navrhujeme několik pozměňovacích návrhů, s nimiž vás teď stručně seznámím, a později se k nim tedy přihlásím v podrobné rozpravě.

Jde především o sněmovní dokument 5330, který ruší prohloubení takzvané fikce závazného stanoviska, která na to, o jak závažný nástroj se jedná, nebyla řádně odůvodněna. Tvrzení z důvodové zprávy jsou příliš obecná a natolik vágní, že to není profesionálů ze tří ministerstev hodno. Navíc se tento koncept pokouší léčit symptom, nikoli příčinu problému. Nesnažíme se přijít na kloub tomu, která vyjádření trvají dlouho a proč, pouze jim jaksi tupě nastavujeme limit. Největším rizikem tohoto konstruktů ale je, že se umožní úředníkům vyhnout odpovědnosti za vydání politicky nežádoucích stanovisek.

Pod sněmovním dokumentem 5331 se skrývá pozměňovací návrh na zavedení pojistky, aby člověk, který vyvlastněním přijde o své obydlí, dostal odškodné ve výši, za kterou bude schopen pořídit si bydlení nové, a nezůstávali tak za našimi pracně vybudovanými dálnicemi nešťastní, zlomení lidé.

Pod sněmovním dokumentem 5332 se nachází zrušení ustanovení, podle kterého by si stavební úřad mohl u větších staveb libovolně volit sám stavebník. Tato ustanovení považujeme za proklintelistická a nemající žádný měřitelný dopad na zrychlení stavby.

Pod sněmovním dokumentem 5333 se nachází zavedení pojistky pro případ vstupu investora na cizí pozemky za účelem průzkumných prací, na které po minulé novele z roku 2018 již majitelé nemají vliv. Toto ustanovení je mimochodem napadeno i u Ústavního soudu. Nenavrhujeme vrátit stav do doby před novelou z roku 2018, ale místo toho se pokoušíme o kompromis, kdy vstup na pozemek za splnění všech kritérií povolí v jednoduchém jedностupňovém řízení místní stavební úřad.

A konečně jde o návrhy na vyškrtnutí některých staveb z přílohy zákona, která je také napadena u Ústavního soudu, a konkrétně těch, kde je nežádoucí, aby pro ně platilo zrychlené vyvlastnění a jaksí omezení dialogu s veřejností, neboť u nich nejsou vypořádány zásadní nedostatky ať už z hlediska účelnosti, nebo z hlediska environmentálních dopadů, a nedává tedy smysl zahrnovat je mezi stavby s usnadněnou možností vyvlastňování takto předčasně. Jde konkrétně o sněmovní dokument 5334, který vyškrtává z návrhu vodní dílo Skalička, a sněmovní dokument 5335, který vyškrtává vodní dílo Nové Heřminovy.

Kromě toho, a to představí kolega Třešňák, návrh obsahuje ještě další pozměňovací návrhy k nastartování rozvoje elektromobility. Mluvil o tom před okamžikem Petr Dolínek. Já vám děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Balcarovou, poté pan poslanec Kupka.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla mluvit v souvislosti s takzvaným urychlovacím zákonem, dneska ho nazýváme liniovým zákonem, o dvou věcech. Jednak se to týká seznamu děl, která jsou přílohou, nebo jsou obsažena v této novele. Původně byl vlastně tento zákon novelizován, liniový zákon, proto, aby v sobě zahrnul urychlení výstavby především kritické dopravní infrastruktury, jako jsou dálnice a jako jsou železniční stavby. S tím Piráti jednoznačně souhlasí, protože si uvědomují, že toto je potřeba, zvláště pak klademe důraz na výstavbu vysokorychlostních tratí těchto koridorů, které jsou velmi důležité pro to, aby doprava byla více nízkoemisní než v současné době. Takže jedna věc, kam já mířím, je to, že v seznamu dopravních staveb, které budou podle tohoto zákona zprocesovány, je také nový jaderný blok Temelín a nový jaderný blok Dukovany. Nejsem si jista, jestli u takto významných staveb, které jsou naprosto unikátní, co se týká finančních nákladů a i složitosti a bezpečnosti výstavby, je dobře postupovat opravdu v urychleném režimu. Tím si zdaleka nejsem jistá a řekla bych, že spíše ne.

Další věc je, už na to narazil můj předřečník, že tam jsou tři vodní díla, tři přehrad, které si myslím, že také není úplně nezbytné řešit v takto zrychleném režimu. Můj kolega z Pirátské strany Polanský bude dávat pozměňovací návrh, aby bylo vyjmuto vodní dílo Skalička. Já si nejsem jistá, jestli vodní dílo Vlachovice nebo Nové Heřminovy by měly být obsahem této novely také. Takže to je jedna věc.

A druhá věc, co především bych ráda s pomocí svého pozměňovacího návrhu do této novely vrátila, je účast veřejnosti ve stavebním řízení. Je mi jasné, že cílem této novely je zkrátit povolovací proces stavby, ale bavili jsme se o tom tady několikrát, neexistuje žádná analýza, která by dokládala, že účast veřejnosti územní a stavební řízení prodlužuje. Spíše je tomu naopak, protože pakliže se veřejnost nebo nevládní organizace nebudou účastnit povolovacího procesu a nebudou své námítky moci uplatnit v tomto povolovacím procesu, tak mají možnost se potom vyjadřovat pomocí žaloby a to je mnohem zdouhavější proces. Kdyby se účastnily ve stavebním a

územním řízení, tak se můžou v případě, že budou nespokojené s vypořádáním svých námitek a připomínek, odvolat, a to odvolání procesně trvá jeden měsíc. V případě, že tuto možnost mít nebudou, budou k tomu, aby vlastně prosadili nějaký zájem, který pokládají za veřejný zájem nebo zájem na ochraně životního prostředí, používat žalobu, což je úplně mezní nástroj a neměl by se využívat jenom proto, že nemají jiný, měkčí, který zdaleka není tak časově náročný. Takže se pomocí svého pozměňovacího návrhu snažím do této novely dostat účast veřejnosti do stavebního a územního řízení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Jana Pastuchová od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Poprosím pana poslance Kupku, který je přihlášen do rozpravy. Připraví se pan poslanec Třešňák.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já bych vám rád představil celkem sedm pozměňovacích návrhů, jejichž cílem je zjednodušit a zrychlit stavební řízení obecně, jejichž cílem je zároveň usnadnit v České republice rozšíření sítí moderní komunikace, zejména sítí optických vláken.

Hned první z pozměňovacích návrhů řeší co nejnásilněji ukládání vedení optických vláken podél silnic zejména II. a III. třídy, ale také podél dálnic a podle silnic I. třídy. Inspirace přichází z celé řady evropských zemí. V současné době česká legislativa významně komplikuje možnost snadno položit podél krajnice, řečeno jednoduše, síť optického vlákna, protože by musel investor prokázat, že jakékoliv jiné vedení, jakékoliv jiné uložení mimo to pomocné silniční těleso je mimořádně ekonomicky nákladné. To samozřejmě samo o sobě představuje významnou překážku. Proto to, co se odehrává jinde ve světě, kdy se pomocí moderních technologií daří pokládat podél silnic II. a III. třídy kilometry nových sítí optického vlákna, zatím Česká republika prostě neumožňuje. Jednoduchá úprava zákona by v tomto směru přinesla zjednodušení pro Českou republiku a usnadnila by to, na co čekáme.

Česká republika má naštěstí poměrně slušnou páteřní síť optického vlákna. Kde nás tlačí bota, je právě propojení odlehlejších míst, sídel menších v řádu tří až deseti tisíc obyvatel a menších obcí. V okamžiku, kdy by se podařilo tímto způsobem upravit českou legislativu, znamenalo by to, že by se mohlo výrazně rychleji a také výrazně laciněji bez jakéhokoliv negativního dopadu na životní prostředí, bez jakéhokoliv dalšího zbytečného byrokratického nároku postupovat tak, že bude možné snáze pokládat optická vlákna podél silnic II. a III. třídy.

Další z pozměňovacích návrhů je vlastně z podobného rodu, vychází ze zkušeností zejména krajů České republiky, kdy v tuto chvíli netvoří kabelovody součást silničního tělesa. Jde o do jisté míry administrativní překážku. Ten pozměňovací návrh jednoduchým způsobem vkládá do podoby zákona právě pojem "kabelovod", jiným slovy chránička, zkratka jakékoliv technologické zařízení, které

do budoucna umožní protažení optického vlákna či jakéhokoliv jiného konkrétního kabelu. Velká výhoda i pro úsporu veřejných prostředků spočívá v tom, že bude mnohem snazší při rekonstrukci silnic, při výstavbě silnic pokládat přímo do tělesa komunikace právě příslušné chráničky, nebude to vyžadovat žádné nové správní řízení, a bude možné tím pádem postupovat mnohem rychleji. Představuje to odbourání byrokratické zátěže, představuje to významnou úsporu na straně veřejných prostředků, a to jak na straně krajů, které v tomto směru samy vyvíjejí intenzivní iniciativu, tak to ale znamená významné úspory i na straně obcí a měst, ale i samotného státu, protože to všechno jsou investoři, kteří budují komunikace, a doplnění kabelovodů do tělesa komunikací by v tomto směru byla významná pomoc.

Další pozměňovací návrh zavádí mezi vyhrazené činnosti ve stavebnictví pojem "zeměměřický inženýr". Tady navazujeme na schválenou podobu digitalizace stavebního řízení, kdy vznikne digitální technická mapa. Ta by v následujících letech měla udělat obrovský krok v tom, abychom měli co nejpřesnější přehled o území, aby bylo možné snadno zachytit realitu technické infrastruktury v jednotlivých bodech ve všech obcích a městech. Pro to ale, aby se podařilo získat kvalitní data a nedocházelo k tomu, že sice budeme mít digitální technickou mapu, ale nebudeme v ní mít kvalitní údaje, právě upřesnění té role zeměměřického inženýra umožní a bude garantovat co nejpřesnější podobu oněch dat.

Další dva pozměňovací návrhy řeší jiným způsobem to, o čem už tu byla řeč, tedy fikce závazného souhlasného stanoviska. Po poradě s právníky navrhujeme variantu, která podle našeho přesvědčení je legislativně vhodnější. Nehovoří totiž o tom, že vzniká fikcí nějaké jiné závazné stanovisko, v tomto případě souhlasné, ale že v ten okamžik, kdy se marně naplní lhůty pro příslušné rozhodnutí, pro příslušné vydání závazného stanoviska, platí jakási domněnka souhlasu. Znamená to, že se má za to, že je možné postupovat dál a že všechny náležitosti zákona v ten okamžik byly splněny.

Další pozměňovací... s tím že další varianta pak představuje nejenom zásah do stavebního zákona, ale obecně do celého správního řádu, tak aby se ona domněnka vztahovala nejenom na stavební řízení, ale obecně na vše, co se týká správního řádu.

Další pozměňovací návrh jen drobně upravuje případy fikce souhlasu, kdy v okamžiku, kdy podle onoho vládního návrhu dojde k naplnění fikce závazného souhlasného stanoviska, tak nadřízené správní orgány mají následně rok na to, aby vydaly závazné stanovisko, které podle zákonů bude platné a které bude rušit to původní fikcí vydané závazné stanovisko, pokud se neshoduje se zákonem. Tady ta předloha počítala doposud s jedním rokem. Jsme ale přesvědčení, že ten jeden rok lhůty na případné zrušení stanoviska vydaného fikcí znamená vážnou právní nejistotu pro všechny developery, kteří by na základě fikcí vydaného souhlasného stanoviska mohli začít jednat, mohli začít stavět, a vznikala by tak významná škoda.

A konečně poslední pozměňovací návrh se týká věci, která už byla ve Sněmovně skloňovaná, a to je zrušení jednoho zbytečného razítka. Ve změně stavebního zákona platné od 1. 1. 2018 se objevila nově povinnost stavebníků pořídit souhlasné stanovisko, resp. závazné stanovisko orgánů územního plánování. Tehdy to předkladatelé zdůvodňovali tím, že se přeci musí udělat pořádek v tom, kdo

rozhoduje o souladu s územním plánem příslušné obce nebo města, a tuto kompetenci převedli zákonodárci na orgán územního plánování obce s rozšířenou působností. Jaký byl výsledek? Ten všichni známe. Znájí ho především stavebníci, kteří od té doby čekají často na vydání územního souhlasu, územního rozhodnutí či sloučeného územního a stavebního povolení třeba i čtyři, pět, šest měsíců. V místech, kde se intenzivně staví, se ta lhůta prodlužuje a pořád je takhle dlouhá. 504 dní mi napovídá Ivan Adamec, to je reálný výsledek změny zákona, která se tvářila vlastně nevinně, měla přinést pořádek do stavebního řízení. Výsledek je, že jsme se i kvůli této úpravě, kvůli tomuto zbytečnému razítku propadli znovu o několik míst v délce stavebního řízení.

V tu chvíli se nabízí jednoduché řešení – to razítko bez náhrady škrtnout. Ubezpečuji vás, že se nestane vůbec nic negativního, naopak znovu se zrychlí stavební řízení. O souladu s územním plánem bude znovu rozhodovat příslušný obecní stavební úřad, ve většině případů tedy ten, kdo vidí do území nejlépe, komu neschází místní znalost, kdo se velmi rychle orientuje v tom, co daný územní plán umožňuje a co se v tomto případě stavebníkům dá umožnit. Zrušení § 96b, tedy onoho závazného stanoviska orgánů územního plánování, znamená konkrétní zjednodušení stavebních řízení, konkrétní zjednodušení stavebního zákona, na které nebude nutné čekat další měsíce, ale které je možné provést okamžitě. Už tohle zjednodušení by nejenom pro velké developery, pro velké stavebníky, ale po pravdě řečeno pro tisíce drobných stavebníků, kteří potřebují třeba jenom pozemek nebo kteří potřebují třeba postavit jenom drobnou stavbu, znamenal významné urychlení a úlevu od zbytečných administrativních kroků.

Pro ty, kteří stavěli, nebo stavějí a chystají se stavět v tomto čase, tak pro ně pro všechny by to byla důležitá zpráva, že jsme schopni reálně zjednodušovat zákony, že jsme schopni udělat takové změny, které nijak neohroží veřejné zájmy, ale zajistí rychlejší průběh správních řízení, konkrétní návrh, jak v České republice urychlit investování, jak usnadnit život lidem, jak udělat stavební řízení i v hodnocení nejruznějších světových porovnání, jak udělat stavební řízení v České republice pružnější, jednodušší a kvalitnější.

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Babka dnes mezi 15. a 17. hodinou z osobních důvodů. A poprosím pana poslance Třešňáka. Připraví se pan poslanec Birke. Máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud se bavíme o urychlení stavby dopravní infrastruktury, tak je dobré si zopakovat, co je její budoucností, resp. dnes již součástí osobní dopravy. Navážu tím na řeč pana poslance Dolínka.

Když pominu samotnou změnu konceptu organizace přepravy osob, ať už hromadné, nebo individuální, tak po technické stránce je už dnes zřejmé, že rozvoj v následujících letech má společného jmenovatele, a tím je elektromobilita, a to

nejenom díky cílům a limitům, na kterých se shodla Evropská unie, ať už si o nich můžeme myslet cokoli, ale především díky závislosti České republiky na automotive průmyslu. Nicméně téma rozvoje elektromobility je tedy poněkud širší a asi není nutné zde detailně technicky diskutovat.

Přesto jeden faktor je naprosto stěžejní a je jím infrastruktura. Aby ji bylo možné rozšiřovat, musíme dále zjednodušit administrativu výstavby dobíjecích stanic, což vlastně tvrdí i vládní dokumenty, resp. Národní akční plán čisté mobility. Každé bateriové vozidlo totiž potřebuje svoji zásuvku. A právě ve městech zhruba 70 % vozidel parkuje ve veřejném prostoru bez možnosti připojení automobilu k síti. Tomu brání především legislativní výklad, dle kterého je samostatně stojící dobíjecí stanice zařízením plnícím funkci stavby, což je ve své podstatě nesmysl, pokud jde v principu o přípojku k síti nízkého napětí a jedná se vlastně o určitou formu inteligentní prodlužovačky.

Proto jsme předložili návrhy společně s dalšími zástupci několika poslaneckých klubů, které to značně zjednodušují, a to ve dvou variantách: v první vypuštěním nutnosti stavebního povolení, ve druhé variantě vypuštěním i z územního souhlasu. Sem patří i poděkování ministerstvu za přípravu finálních formulací. K těmto dvěma návrhům se posléze přihlásím i v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Birke je na řadě. Připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Jan Birke: Děkuju mockrát, pane předsedající. Vážení členové vlády, pane místopředsedo vlády, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pokusím se být velmi stručný. Chci především hlavně ocenit vicepremiéra vlády pana ministra Havlíčka za přípravu čtyřistašestnáctky tak obecně, jak se v ní praví, předně za to, že vlastně... nejenom jeho práci, ale ocenit i tu první normu, kterou jsme připravovali v zásadě po dohodě všech politických stran, které zasedaly v Poslanecké sněmovně, to znamená, řekněme pracovní, shodli jsme se na vytvoření seznamu staveb, které mají takzvanou vládní prioritu, když to řeknu zjednodušeně.

Já jsem byl přítomen na jednání hospodářského výboru, kde byla velmi erudovaná, velmi kvalifikovaná debata, kde padala celá řada pozměňovacích návrhů v druhém čtení, kdy se hospodářský výbor k jednotlivým návrhům vyjadřoval. Ve svém úvodním slově to samozřejmě pan vicepremiér zmiňoval. Musím říci, že ten nejambicióznější plán byl vlastně z pera pana zpravodaje, pana poslance Kolovratníka, kdy se přibližujeme v zásadě polskému modelu. A musím říci, že vyjádřením stanoviska, a teď nevím přesně, jak bylo to hlasování, ale bylo to víceméně přijato poměrně velkou většinou, tak na druhou stranu nebyl přijat seznam, resp. změna, nebo zrušení toho seznamu. A já jsem velmi rád.

Dovolte mi tedy, abych – v podrobné rozpravě se přihlásím k pozměňovacímu návrhu – abych lehce odůvodnil zařazení nového bodu. Diskutoval jsem to s panem vicepremiérem. Je to na základě žádosti pana ministra zemědělství, pana ministra Tomana, aby do čtyřistašestnáctky, do tohoto zákona o urychlení výstavby dopravní,

vodní a energetické infrastruktury, byl vlastně zařazen nový bod, a to jsou vodní díla. Můžeme samozřejmě o tom diskutovat, vést debatu, jestli to je nutné, nebo není nutné. Já nechci vést politickou debatu a nechci vést... Já pouze a jenom navrhuji zařadit nový bod, resp. osmý – nebo takhle, promiňte, do 36. bodu vlastně osmý bod, což je vodní infrastruktura, a do toho zahrnout, tak jak už tady bylo řečeno mými předřečníky, vodní dílo Nové Heřminovy, vodní dílo Skalička, vodní dílo Vlachovice, vodní dílo Kryry, vodní dílo Senomaty a vodní dílo Šanov.

Takže jinými slovy, toto je, jak už jsem řekl, na základě žádosti ministra Tomana z hlediska přijetí pozměňovacího návrhu a já pevně doufám, že příští týden 10. 6. na hospodářském výboru opět povedeme v této věci velmi zásadní a myslím, že erudovanou debatu. A těším se samozřejmě v dalším týdnu na projednání a schválení tohoto, řekněme, klíčového zákona pro zrychlení dopravní infrastruktury, ať už jakékoli. Protože ti z vás, kteří mají zkušenosti s vypisováním zakázek a sháněním razítek z hlediska samospráv jako starostové, tak asi víte, a víme všichni, o čem mluvíme, že dneska nejenom příprava stavby čeká mnohdy ne devět měsíců nebo rok, ale mnohdy několik let.

Takže děkuji za podporu mého pozměňovacího návrhu a děkuji vám za pozornost. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Adamce, připraví se pan poslanec Jiránek. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený předsedo. Vážená vládo, váženě kolegyně, vážení kolegové, dnes nebudu podávat žádný pozměňovací návrh, nicméně chtěl bych se vyjádřit ke způsobu, jak tento návrh zákona tady projednáváme, protože si myslím, že to není úplně šťastné. Mimochodem právě teď kolega Birke tady říkal, že rozšíříme přílohu o vodní díla, tak bych chtěl upozornit, že to může být velký problém, protože všichni si uvědomujeme, že do České republiky vstoupilo sucho, ale vodní díla mají takový odpor mezi veřejností, že to může vyvolat spoustu žalob k Ústavnímu soudu, a toho bych se obával. Jinak je to legitimní, příloha byla udělána tak, že vlastně třeba jednou za rok, jednou za dva roky ve Sněmovně se proberou strategické cíle České republiky z hlediska výstavby infrastrukturálních staveb, tomu já rozumím, proto jsme to tam chtěli zachovat. Nicméně to je jenom takový komentář k tomu, co jsem tady teď zaslechl. Není to tak nevinné, jak tady kolega Birke nám nastiňoval.

Co se týká tohoto nejdůležitějšího zákona. Víte, já mám trochu jinou představu, než vlastně předstoupil pan ministr sem před nás. Ale zase na druhou stranu musím říct, že on není ten, který tento návrh zákona připravoval ze své pozice funkce ministra dopravy, to byl jeho předchůdce. A mě trochu mrzí, jak se to vlastně připravilo. To je potřeba si tady říct. Protože když je to tak důležitý zákon, a to je, já to vnímám, že to je důležité, a teď se tam objevují prvky, které tam vůbec nebyly, které podle mě jsou také důležité, ale myslím si, že když se takový návrh zákona se připravuje, tak by měl být připraven tak, aby ten zákon sem přišel v podobě, v jaké

odsud vyjde. Víím, že to je možná fikce, možná patří to do říše fantazie, ale všichni vííme ten starý fór, co je to velbloud – to je kůň, který projde legislativním procesem ve Sněmovně a Senátu, resp. v Parlamentu České republiky. A já si myslím, že tento zákon si to nezaslouží. To je potřeba říct, že ono opravdu to není legrace, jsme hodně pozadu proti světu.

A když se tady mluví o polském modelu, tak je potřeba říct, že je to jenom částečně polský model. Já bych si to představoval ještě výrazně ostřejší, protože pokud liniové stavby chceme stavět, dostavět silniční síť, budovat infrastrukturální síť, a teď mám na mysli, že je úplně jedno, jestli je to energetika, nebo jestli to jsou virtuální síťe, to je mi fakt jedno v tuhle chvíli, tak mělo to být připraveno tak, že ten návrh zákona sem přijde, koalice řekne, to je to správné, takhle to chceme, a vyjedná se s opozičními předáky, že mimo zvláštních důvodů se nebudou začleňovat další pozměňovací návrhy. Možná je to fantazie, co tady říkám, ke zkušenostem, které tady všichni ze Sněmovny máme, někdo kratší, někdo delší, ale myslím si, že to takhle mělo být.

Na druhou stranu říkám, že návrh zákona přišel, aniž bychom ještě otestovali poslaneckou verzi, která také vznikla, ten základ, na Ministerstvu dopravy, to si řekněme na rovinu. Ale vlastně dneska ta fikce je spíš bič na ty, kteří se zpěčují a kteří nechtějí.

Musím říct k té polské cestě – já jsem měl jinou představu. Měl jsem představu, že stát zařídí územní rozhodnutí a pak už soutěží. Protože ta firma, která dostane tu zakázku, si ten zbytek umí zařídit lépe, rychleji, radostněji a nakonec i pro ně levněji. A skutečně to funguje, je to velmi rychlé. My jsme zůstali na půl cesty, kdy říkáme, že musíme učinit všechny úkony stavebního zákona a teprve firma, která vyhraje výběrové řízení, tak může začít stavět, aniž by měla dořešeny majetkoprávní spory.

Myslím, že to je dobrý posun, ale dle mého soudu je to nedostatečný posun. A proč to tak vidím? Vidím to proto, protože když se podívám na lhůty státu, jak vyřizuje úkony stavebního řízení, tak opravdu z toho radost nemám. Mám připravenou interpelaci tady už asi půl roku na pana ministra, ona byla míněna ještě na jeho předchůdce pana ministra Kremlíka. A tam o tom mluvím. Jak je možné, že stát prostřednictvím Ředitelství silnic a dálnic není schopen dodat veškeré doklady pro územní řízení v délce 504 dní? To přece není normální! A jakékoli výmluvy, které napsali do odpovědi – a napsal to podle mě někdo z ŘSD, nikoliv z ministerstva – jakékoli výmluvy jsou zbytečné! Prostě ty lhůty mluví za sebe.

A teď vám řeknu další perličku: Před několika měsíci jsme získali územní řízení, náš stavební úřad, na první pokus, bez odvolání Děti Země a podobných institucí a různých takových zájmových spolků. A co se děje? Teď jsem se dočetl v novinách, že budou vykupovat. No ale to je už několik měsíců po tom, co to územní rozhodnutí má platnost. Co dělali řadu těch měsíců ti úředníci? Já vám to řeknu: Nic! A oni budou říkat, že to připravovali. No tak to je úplně bezvadný, tak já si myslím, že vlastně tady máme jednu část, jednu část, ten konec. Ale průběh té přípravy, to nám pořád chybí.

A já si myslím, že samozřejmě budeme říkat, že tady je novela stavebního zákona, to ještě uvidíme, jak to s tou novelou stavebního zákona dopadne. Mé

zkušenosti hovoří, že každá novela stavebního zákona byla horší než ta předešlá. Byla složitější než ta předešlá a měla víc paragrafů než ta předešlá. On totiž ten boj s byrokracií, odstranění byrokracie je pěkná fuška! Ono se to nezdá, ale najednou všichni, kdo do toho můžou mluvit, začnou říkat: Ale tohle tady musí být, protože bez toho to nepůjde! Podívejte se na některé zákony z první republiky, jak se řešily tyhle věci! Podívejte se na jiné země, jak to řeší! Ty úspěšné země! Takhle rozhodně to není. To není tak, že čím víc proužků, tím větší Adidas! Čím víc razítek, tak kvalita té stavby rozhodně nebude lepší!

Takže jsem chtěl říct, že samozřejmě toto v té podobě, v jaké byla shoda na hospodáři, jsem ochoten to podpořit. Nicméně další výroba pozměňovacích návrhů, které tady dneska projdou, resp. budou načteny, je pro mě nepřijatelná! Nepřijatelná. A je to na zamyšlení, jak podávat tyto návrhy zákona tak, aby byly skutečně účinné, aby splnily účel, pro který ty novely tady vlastně jednáme, pro ten účel, proč byly předkládány. A jinak to nemá žádný význam!

A teď taková perlička: My jsme na hospodářském výboru schválili, resp. doporučili ke schválení Poslanecké sněmovně změnu výkupních cen nemovitostí z 1,15 na 1,5, mám tušení. A teď vezměte, že ty stavby jsou rozjeté, teď se začne vykupovat a mezitím vstoupí tento zákon v platnost. A jak to tedy bude, když část prodá za 1,15 a druhá bude čekat za 1,5. Zrychlíme tu výstavbu? No já nevím, možná když schválíme ten polský model a všichni budou čekat na ten 1,5! To jsou takové nuance, drobnosti, které je potřeba tady dovysvětlit. Jinak skutečně ta lidová tvořivost, která tady je, podle mě vytvoří víc problémů než užítku.

Takže dámy a pánové, já vnímám, že je potřeba urychlit liniové stavby. Mimořádně, bez kvalitních zákonů nepostavíme jedinou vysokorychlostní železnici. To si řekněme! Když tady někdo slavnostně mluví, když teda zrovna nespí nebo bdí, že tady budou rychlovlaky a podobné věci, tak já vám říkám, bez kvalitní legislativy prostě nebudou! A kvalitní legislativa jako příprava rok je na to málo, to si řekněme!

Takže já bych poprosil, kdyby příště, prostě až sem budou chodit takové ty fakt nejdůležitější zákony, aby byly kvalitně připraveny, a to nevyčítám panu ministrovi, ten ho nepředkládal, tento návrh zákona ještě, takže ať je to připraveno tak, abychom my tady samozřejmě posoudili kvalitu toho materiálu, který je nám předložen, ale neměli jsme důvod dávat desítky pozměňovacích návrhů k tomu, aby nám z toho koně vylezl ven ten velbloud. V tomto případě je to kontraproduktivní, a pokud chceme stavět a nejenom povídat, někdo říká žvanit, já jsem slušně vychovaný, povídat, tak to takhle dělejme. Jinak to nemá význam.

Jinak samozřejmě ve třetím čtení se rozhodne o těch pozměňovacích návrzích. Já nakonec doufám, že zvítězí zdravý rozum, i když někdy si myslím, že každý ho má trošku někde jinde, a o tom to také je samozřejmě, a že tedy to, co vyjde ven, bude k užítku České republiky a jejich občanů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne. Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Děkuji panu poslanci

Adamcovi. Nyní je připraven ke svému vystoupení pan poslanec Jiránek, připraví se Dana Balcarová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Dobrý den, kolegyně, kolegové, já budu velmi stručný. Připravil jsem pozměňovací návrh, ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím, a ten se týká zřízení služebností u výstavby komunikačních sítí, to znamená primárně u toho internetu, na pozemcích státu, státních organizací a územních samosprávných celků. Můj návrh je snížením nutné byrokracie, celý proces výstavby sítí zase o trochu urychlí. Navíc přijetím této úpravy dojde k umožnění plné digitalizace vzniku služebností, což přinese další snížení nákladů spojených s administrací vzniku služebností. Podrobnější odůvodnění případně naleznete přímo ve sněmovním dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Jiránkovi. Nyní paní poslankyně Dana Balcarová, zatím poslední přihlášená do... Vidím, tedy není poslední přihlášená do obecné rozpravy. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se tady chtěla zmínit konkrétně o návrhu výstavby jedné přehrady, o které jsem se zmínila ve svém předchozím vystoupení, a to se jedná o přehradu v Nových Heřminovech. Já jsem si k tomu studovala podklady a zjistila jsem možná důvod, nebo je to trochu zvláštní, proč tato stavba, která v podstatě co se týká ochrany před suchem, není nijak významná. Původně byla plánována v 50. letech jako přehrada, která má chránit Krnov před stoletou vodou. Tak je to koncipováno. A v těch podkladech, co já mám k dispozici, jsem se dočetla, že místní zastupitelstvo ani občané vlastně nebyli s přípravou tohoto projektu vůbec seznámeni, a až v roce 2007-2008, kdy ty podklady dostali k dispozici, tak se proti tomu postavili. Bylo tam místní referendum a výsledek toho referenda je, že obyvatelé jsou proti výstavbě, což znamená, že jakékoliv další zastupitelstvo bude muset vystupovat ve všech procesech proti výstavbě této přehrady.

A mě by zajímalo, jestli předkladatel této novely si je toho vědom, že tam zařazuje stavbu, která není vítána místními obyvateli, kteří nepřipustí, aby se tam něco takového postavilo, dobrovolně. Takže mě by zajímal ten názor, proč je tam tato přehrada takto zařazena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Daně Balcarové, nyní pan poslanec Lukáš Černožský a poté pan předseda Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černožský: Děkuji za slovo. Co se týče tohoto zákona, tak navrhované změny nejsou výsledkem žádné řádné analýzy, ale opět spíše pocitu, kdy u věcí, které by šly možná zkrátit, což by bylo pochopitelné u poslanecké změny, není

provedena v podstatě žádná podrobnější analýza a vůbec ani důvodová zpráva neodpovídá několikaměsíční práci profesionálů ze tří ministerstev. Velmi často je potřeba tak nezbytné nebo tak drastické změny podepřít nějakými argumenty, nejen tvrzeními v obecné rovině, například že doba vydávání závazných stanovisek dotčených orgánů vytváří ve stávající praxi značné časové prodlevy a prodlužuje povolovací procesy. Očekával bych, že například v důvodové zprávě budou i nějaká čísla s příklady, tak abychom byli schopni tuto změnu akceptovat a věděli, že i přesto, že je rozšiřujeme například u těch staveb, dosti drasticky zasahujeme do práv občanů, tak je to vykoupeno nějakou odpovídající změnou.

Předkladatelé nepředvedli ani náznak snahy porozumět, proč tomu tak je, proč dochází k tomu prodloužení na straně třeba státní správy. Neproběhla žádná řádná analýza dopadů novely tohoto zákona z roku 2018, kterou jsme zde jako poslanci připravovali. Mechanismy, které byly touto novelou zavedeny, neměly šanci se velmi často projevit v praxi, nejsou měřeny ani vyhodnocovány. Přesto tady stojíme před další zásadní změnou, v rámci které dochází k prohlubování těchto mechanismů a zásahů opět do práv občanů. Vhodně to shrnul ve svém stanovisku předseda Nejvyššího správního soudu doktor Mazanec: Jakkoliv se má jednat primárně o úpravu sektorovou, zasahuje i do obecné právní roviny. Jde tak o další z řady zásahů přinášejících ne-li už přímo chaos, tak přinejmenším prohloubení právní nejistoty, pokud jde o výklad a aplikaci měněných či nově zaváděných institutů, stejně jako riziko nedůslednosti provedených změn a z toho plynoucích rozporností a dalších výkladových problémů.

Některá z urychlovacích opatření jsou buďto příliš agresivní, nebo naopak nemají na zrychlení výrazný vliv. Můžou případně způsobit získání příslušného povolení rychleji, to vypadá jakoby pozitivně, ale zase na druhou stranu my ten problém potom odsouváme na později, například návrhem na zjednodušenou stavební dokumentaci, kdy my ten problém přesunujeme do pozdějších časů, a vyplave v podstatě buďto do podoby například pozdějších soudních sporů, anebo naopak pokud jste stavěli jakoukoliv budovu, tak naopak příprava podrobné dokumentace je výrazně efektivnější pro následnou realizaci, protože bez toho budete velmi často muset tu dokumentaci buďto předělávat, doplňovat. Naopak se nám může stát, že místo urychlení naopak celou přípravu výrazně prodloužíme.

To, co se nám stalo před chvilkou, do přílohy zákona jsou vkládány další stavby podle naprosto nejasného klíče. Například některé silnice jsou velmi často nedostatečně odůvodněny. Například proč jsou přílohou tohoto zákona i jaderné elektrárny? Anebo se navrhuje stavby, u kterých nebyly vyřešeny zásadní koncepční otázky, především tedy vodní díla? Neexistují kritéria toho, co je strategická stavba, a navíc ústavnost tedy této přílohy zákona posuzuje Ústavní soud.

Vzhledem k možným rizikům je velká část navrhovaných opatření zdůvodňována velmi neuspokojivě a nemyslím si, že bychom tento zákon měli v této podobě přijímat. Dávám tedy návrh na jeho zamítnutí. V případě, že by neprošlo, tak bych vám tedy představil pět pozměňovacích návrhů. Začnu zlehýnka.

Mezitímní rozhodnutí bylo do zákona 416/2009 Sb. vtěleno jako reakce na to, že u některých konkrétních klíčových dopravních staveb je problém s vyvlastňováním pozemků a bylo nutno tyto situace odblokovat. Šlo o velmi výjimečný mechanismus pro specifické situace a nikdy nemělo jít o nástroj, který by se využíval plošně. Současný návrh na využití tohoto institutu na nespécifikovanou energetickou infrastrukturu v podstatě říká, že ještě ani nevíme, co a kde vlastně chceme stavět, ale už víme, že se dostaneme do slepé uličky v případě vyvlastňování pozemku, což jde proti principu celé myšlenky coby nástroje poslední záchrany, a navrhuji tedy proto vypuštění této úpravy v jednom z pozměňovacích návrhů.

Druhý pozměňovací návrh se týká použití nového právního pojmu stavby související. Použitím nového právního pojmu stavby související namísto stavby vedlejší, jak je definováno v zákoně 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, se otevírá prostor k mnoha problémům a výkladovým nejasnostem. Předkladatelé sami pojem vedlejší stavba nepoužívají záměrně, neboť z jejich pohledu je příliš úzce definován, a v důvodové zprávě je zmíněn pouze jako vodičko. S tímto názorem nelze souhlasit, neboť zvláště u energetické infrastruktury, která oproti silnici a železnici z povahy může pronikat do velmi nepřístupných míst, mohou související stavby představovat vážný problém při zásahu do přírody a krajiny, potažmo nepřípustně narušovat vlastnická práva. Proto navrhuji stavby související z návrhu zákona vyjmout.

Další pozměňovací návrh se týká stavby plynovodu soukromým investorem mezi Kateřinským potokem a Přimdou. Přímo v důvodové zprávě se píše: Vzhledem k prioritám ve výstavbě přepravní soustavy provozovatele a mimořádnosti využití mezitímního rozhodnutí se navrhuje doplnit do přílohy zákona bodu 6, který zahrnuje pouze vedení přepravní soustavy VTL... atd. Vložením této stavby do přílohy zákona dojde k vytvoření extrémně nebezpečného... Pardon, teď už necituji z důvodové zprávy. Vložením této stavby do přílohy zákona dojde k vytvoření velmi nebezpečného precedentu, kdy bychom jako zákonodárci umožnili využívání mimořádných nástrojů, jako je využití mezitímního rozhodnutí, k realizaci investičního záměru, kde investorem nebude stát, ale soukromý investor. Stejný případ je i vložení části distribuční a přenosové soustavy. Zde opět není investorem přímo stát. Vložením této přílohy, této stavby do přílohy zákona, dojde opět k vytvoření extrémně nebezpečného precedentu, kdy by zákonodárci umožnili využívání mimořádných z nástrojů, jako je mezitímní rozhodnutí, k realizaci investičních záměrů soukromých subjektů. Navrhuji také toto vyjmout z přílohy zákona.

Do přílohy se také nově doplnily výroby elektřiny o celkovém instalovaném výkonu 100 MW a více. Konkrétně se jedná o nový jaderný zdroj v lokalitě Temelín a nový jaderný zdroj v lokalitě Dukovany. Nemám problém se stavbou jaderných elektráren, ale mám problém s tím, že je umísťujeme do tohoto zákona, protože speciálně u jaderných zdrojů bych očekával, že budou vystaveny standardní cestou. A to je jeden z důvodů, nebo jeden z dalších bodů, které vidím jako problematické v rozšiřování přílohy zákona, protože se nejedná o stavby celoevropského významu. Jejich samotná přítomnost v návrhu tohoto zákona – zkuste si to prosím sami najít

v důvodové zprávě, je to obhajováno tím, že je součástí aktualizace státní energetické koncepce, která je z roku 2015, a na ni navazujícího Národního akčního plánu rozvoje jaderné energetiky v ČR z téhož roku.

Toto ale nepovažuji za dostatečné odůvodnění pro to, abychom jaderné elektrárny přesouvali do zákona pro zrychlení výstavby všech vyjmenovaných infrastruktur. Vyjmenováním těchto dvou lokalit by navíc došlo k rozdílnému přístupu ve vztahu k jiným regionům, kde může být v nejbližší době uvažováno o náhradě klasického zdroje např. malým jaderným reaktorem. Ty v mnoha případech mají také výkon vyšší než 100 MW. A tímto regionem může být např. i Moravskoslezský kraj. Opětovně by docházelo k tomu, že vložением těchto staveb do přílohy zákona dojde opětovně k vytvoření tohoto precedentu, kdy my jako zákonodárci bychom umožnili využívat těchto velmi extrémních nástrojů k tomu, aby byly využívány soukromým subjektem.

V systému jsou tyto návrhy vloženy pod číslem 5349, 5350, 5396, 5398 a 5399 a přihlásím se k nim v podrobné zprávě. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Černohorskému. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Marian Jurečka. A návrh na zamítnutí kolegy Černohorského jsem si poznamenal. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, pane ministře, členové vlády. Již tady bylo hodně k tomuto návrhu novely zákona o urychlení dopravní infrastruktury řečeno. Ten návrh nebo ten název toho zákona možná už by se měl změnit, nemělo by tam být už jenom dopravní, ale mělo by tam být napsáno asi obecně skoro veškeré infrastruktury, protože výčet těch typů investic a staveb, na které se to bude vztahovat, výrazným způsobem narůstá. Já se pokusím říci strukturálně, stručně několik věcí.

Za prvé. Myslím si, že tento návrh už do značné míry částečně nahrazuje tolik dlouhou očekávanou legislativní iniciativu v oblasti nového stavebního zákona. Přiznám se, také mě zarazilo to, že tento návrh se například týká i vysokoškolského zákona – to jsem trochu úplně nepochopil, proč až tyto věci se dávají do této legislativy. A pak samozřejmě to jsou věci, které se týkají těch praktických záležitostí a dopadů. Jestliže před dvěma lety tady byl tento návrh, který se tady novelizoval, a řekněme ta změna byla poměrně zásadní, skoro bych řekl až revoluční, tak když se bavím s investory a jejich zástupci, tak říkají, po dvou letech udělat vyhodnocení a říct, co z toho minulého legislativního návrhu tehdejší novely dnes se osvědčilo, neosvědčilo, je velmi krátký čas toto zhodnotit.

Nicméně je tady tento návrh, my se s ním musíme nějak vypořádat. Takže já musím říct ano, jsou tady momenty, kdy můžeme asi říci: povede to k dalšímu očekávanému zrychlení realizace výstavby. Na druhou stranu je potřeba také otevřeně férově přiznat, že potom bude také nemalá část občanů, kteří budou v trase těch plánovaných výstaveb, a ti samozřejmě budou dotčení těmito změnami a nebudou se jim ty změny líbit, to je potřeba také férově v této debatě přiznat. A já si sám kladu

otázku, do jaké míry některé tyto změny jsou vůči těmto občanům úplně férové, a kdybych já byl v pozici vlastníka toho pozemku a tyto dopady, které tady v tomto návrhu jsou obsaženy, by se mě týkaly, jestli bych se s nimi uměl ztotožnit.

Nicméně já se snažím k tomu přistupovat konstruktivně. Jsem zvědav, jakým způsobem potom dopadne to finální vypořádání a hlasování o pozměňujících návrzích. A sám také za nás přicházím s třemi pozměňujícími návrhy, které jsou variantní, týkají se prakticky jedné věci, a to je problém, když máme v tom investičním záměru v té trase nemovitosti, které jsou určené pro bydlení, jsou to nemovitosti jako například drobné zemědělské usedlosti, tak se setkáváme s tím, že někdy ten záměr investora komplikuje vyjednávání s těmi vlastníky. Já sám jsem z Rokytnice u Přerova, je to vzdušnou čarou asi 2,5 kilometru od současné, tolik diskutované trasy D1, která nám chybí v okolí Přerova a Řikovic, a tam je samozřejmě otázka právě zmíněné obce Dluhonice, která je touto stavbou dotčena. Jsou tam majitelé, kteří s tím současným postupem mají problém, a když se hledala dohoda, tak ta dohoda se, musím říct, nehledá vůbec jednoduše při stávající legislativě.

Proto přicházím s návrhem, který říká, že by tyto stavby bylo možné těmto vlastníkům kompenzovat vstřícnějším mechanismem. Jeden ten pozměňující návrh říká, že by to byla reprodukční cena této nemovitosti. To znamená, aby ten člověk měl jistotu, že dostane adekvátní náhradu, do které se bude moci přestěhovat a se svou rodinou bydlet dál. Pak je tady druhá varianta, která hovoří o tom, že by to byl 1,8násobek té odhadní ceny. A druhá (třetí) varianta hovoří o tom, že by to byl dvojnásobek odhadní ceny.

Musím říct, že když jsme to diskutovali se zástupci investorů, tak oni říkají: My bychom tuto změnu uvítali. Nejsou to stovky případů ročně, jsou to spíše jednotky či desítky případů. Dám vám potom na zvážení, až bude hospodářský výbor před třetím čtením o tomto jednat, který z těch návrhů by většinově získal podporu. Ale velmi prosím ve světle těch dalších pozměňujících návrhů, kterých tady bylo velké množství, aby některá z těchto variant byla přijata, protože i toto by vedlo ke zrychlení dopravní infrastruktury a zároveň k férovému přístupu vůči těm vlastníkům, kteří prostě ztrácejí svoji střechu nad hlavou, místo, ke kterému mají nějaký svůj osobní, životní nebo citový vztah, a není to pro ně úplně jednoduché a tomu se snažím rozumět.

Ještě tady zareaguji na to, že tady byla zmíněna i otázka vodních děl, ať už Nové Heřminovy, nebo vodní dílo Skalička. Chápu, že tady pro pana ministra dopravy to není úplně téma, kterému on by se věnoval. Ale protože s tím mám nějakou osobní zkušenost a musím říct, že v Nových Heřminovech jsem osobně byl a debatoval jsem tam jak s občany, s veřejností, tak jsem debatoval také samozřejmě s vedením obce, tak není to tak, že by všichni občané Nových Heřminov odmítali tuto stavbu. Je tady také nemalá skupina lidí, která by si přála, aby už se tyto věci rozhodly, aby se finalizovala kompenzační opatření vůči obyvatelům té zbývající části obce, která stát dlouhodobě nabízí, aby ta obec se mohla také rozvíjet a posunovat dál.

A je potřeba připomenout, že se tady bavíme o velkém území z hlediska ochrany před povodněmi. Kdybychom tady stáli v roce 1996, tak věřím tomu, že většina z vás bude říkat, nebo z nás tady: a nějaký problém s povodní? A pak přišel zlomový rok 1997 a bylo to území včetně Krnova a dalších obcí, které jsou pod Novými Heřminovými, které byly výrazným způsobem zasaženy, a byly tam poměrně velké škody. Takže já si myslím, že je tady v zájmu více než sto tisíců občanů, kteří bydlí v tom záplavovém území, aby se tady dokončila protipovodňová ochrana. Samozřejmě využití toho vodního díla i pro nadlepšování průtoků v dobách sucha tady jednoznačně je.

To stejné, prosím pěkně, vodní dílo Skalička. Já bydlím v záplavovém území obce Rokytnice. Mezi námi a Troubkami teče Bečva. Já to mám vzdušnou čarou do Troubek třeba půl kilometru. Polovina mojí obce byla v roce 1997 pod vodou. Všechna opatření, která se dnes realizují v rámci protipovodňových pod vodním dílem Skalička, to znamená město Hranice, město Lipník, Přerov, dotčené obce včetně Troubek, mají projektovanou protipovodňovou ochranu tak, že se počítá do budoucna s tím, že tady bude toto vodní dílo, ať už to bude polder, nebo ať to bude vodní nádrž. A prostě bez tohoto vodního díla nelze říci, že zvládneme zabezpečit ochranu toho území před povodní v rozsahu roku 1997. Bydlím tam a říkám, kdo máte výhrady, kdo to kritizujete, běžte do Troubek, běžte do našich obcí, do Přerova, kde zemřeli lidé, a podívejte se jim do očí a řekněte jim: my to tady chceme přehodnocovat.

Takže bych byl velmi rád, abychom dokázali říci, že tyto strategické stavby pro ochranu životů obyvatel, samozřejmě také jejich majetku, jsou tady potřeba. Byly o tom poměrně velké diskuse v minulosti a je velmi smutné to, že po více než 23 letech tyto stavby, od povodně roku 1997, nejsou dotaženy do konce, a není příjemné pro nás, kteří v těch obcích bydlíme, tam bydlet, investovat do svých majetků. Máme s tím samozřejmě i určité problémy. Takže prosím pěkně, toto nezlehčujme, a jestli tam bude varianta jenom suchého polderu, nebo varianta nádrže, která bude mít nějaké stálé vodní nadržení, to je otázka toho, jak dopadnou studie, které se teď zpracovávají. Tolik na dovysvětlení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Nikoho dalšího nevidím, že by se hlásil do obecné rozpravy. Obecnou rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova. Nejdříve pan ministr. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji moc za slovo a děkuji i za diskusi. Myslím, že je věcná a že to odpovídá i tomu, co se projednávalo na hospodářském výboru. Celá řada těch dalších návrhů z mého pohledu dává smysl. Já rozumím tomu, co zde padlo, že by bylo ideální připravit zákon, ve kterém to bude všechno v mašličkách hotové. Už jenom to, jak ten zákon komplikovaně vzniká na třech resortech s ohledem na jeho

význam a samozřejmě s ohledem na práva poslanců dávat pozměňovací návrhy, v zásadě vylučuje to, že to bude (nebude) zasypáno desítkami různých dalších návrhů. Podstatné není ani to, kolik jich je. Podstatné je, které jsou dobré, které jsou špatné, které nakonec budou přijaty. Myslím, že to je rozhodující. Dvějme se na ten výsledek. Podle mého názoru i díky všem, kteří na tom participují i v té diskusi, to skutečně po mnoha letech spěje k určitému výsledku.

Ano, já nepopírám to, že v momentě, kdy jsem nastoupil na resort, jsem trochu otočil kormidlem, a v tomhle zákoně zcela zásadním způsobem, a že jsem byl tedy ten, kdo inicioval ve finále polskou cestu, o které se jenom mluvilo. Byla to trochu paní Columbová, mnoho a mnoho diskusí kolem ní bylo, možná to bylo o odvaze, možná to bylo o obavě, já nevím. V každém případě jsme se do toho pustili. Já děkuji všem, kteří to legislativně připravili. Respektuji i to, že někdo na to může mít jiný názor, ale tak jak mám pocit, jak diskutujeme, tak všichni směřujeme k tomu, že chceme zkrátit pokud možno regulérní právní cestou výstavbu, která je skutečně neúnosná v současné době.

K té analýze. My pochopitelně máme spočteno, o kolik se dá urychlit ten či onen úsek. Ono to není tak úplně jednoduché. Není to jen matematika, protože tam do toho vstupuje celá řada dalších proměnných. Můžeme se vždycky bavit o tom, kolik by nebo jak dlouho by trvala tato dálnice, kdyby tam nebyla ta či ona stížnost nebo prodloužení, ale v zásadě to nelze úplně zjednodušit a nějak elegantně zprůměrovat.

Co je podstatné, je to, že můžeme odhadnout díky kratším lhůtám, o kolik to bude, ale úplně nejjednodušší není dělat dlouhé analýzy, ale sednout do auta a vyrazit do Polska. Pokud někdo z nás do této země jezdí častěji – já jsem tam jezdíval hodně – tak si možná vzpomíná, jak to bylo před rokem 2000, možná jak to vypadá po roce 2000, a logická otázka je, proč začínají dávat i nám lidově řečeno na frak, proč prostě jsou rychlejší. To není dáno tím, že by měli lepší stavební firmy, to není dáno tím, že by měli lepší nebo horší vládu, to je dáno pragmaticky tím, že k tomu mají lepší legislativní zázemí a dokázali toho využít. V tom je jádro pudla. To znamená, ta rychlá výstavba dálnic v Polsku je nepochybně dána tím, že zvolili model vyrovnávání s vlastníky cestou, kterou jdeme i my. To, myslím, je lepší odpověď než jakákoliv analýza od jakékoliv věhlasné firmy, která si tam stejně napíše to, co možná potřebuje ona. Podívat se k sousedům, projet si jejich dálnice, silnice a porovnat si, kolik kilometrů měli tehdy a kolik jich mají dnes.

Chápu, že je velká diskuse nad tím takzvaným seznamem děl. Je to citlivá záležitost, ale buď se shodneme, že ho máme, potom respektujeme to, že tam budou stavby kritické infrastruktury, nebo strategické infrastruktury, to je jedno, jak to nazveme, obojí je stejně důležité, ne všechno se nám vejde do té kritické infrastruktury. Ministerstvo dopravy ani já osobně jsme nebyli úplným zástupcem a fanouškem seznamu děl. Spíše jsme to chtěli udělat odvětvově nebo přes jednotlivé sektory. Nakonec je zřejmé, že politická vůle je spíše prosadit seznam děl. Není to nic, na čem bychom měli krváčet na barikádách. Dobře, pokud tedy budeme mít seznam děl, tak se poté ale musíme smířit s tím, že tam na něm budou desítky a desítky různých staveb.

Můžeme se bavit o tom, proč tam má být kritická infrastruktura dopravní a nikoliv energetická, ano, ale je to zákon, který se týká dopravy, energetiky a elektronické komunikace, tak pak se musíme smířit i s tím, že tam budou i stavby té energetické kritické infrastruktury. Nedovedu si představit, co je důležitější než výstavba nových jaderných bloků, k čemuž samozřejmě tento postup a to, že tam budou zařazeny, nesmírně pomůže. Není to nic, že bychom chtěli něco obcházet, je to pouze zjednodušení řízení, které tak jako tak bude nesmírně náročné. Stejně tak tam budou nepochybně vodní díla, protože jsou součástí strategické, či dokonce někdy i kritické infrastruktury.

Co se týká té fikce, to je velmi diskutovaná věc. Většina ví velmi dobře, že je to součástí i zákona stavebního, který zde byl diskutován. Je třeba pouze připomenout to, že už dnes je součástí – myslím tedy ta fikce – souhlasných závazných stanovisek, že je součástí právního řádu. Konkrétně, nepletu-li se, je to v zákoně o urychlení výstavby.

Asi poslední věc, která zde padla – a myslím, že stojí za to ji ještě krátce okomentovat, není za tím nic nekalého – jsou ty takzvané související stavby i v oblasti energetiky. Opakovaně říkám, tento zákon není pouze o dopravní infrastruktuře, je i o energetické infrastruktuře a v té energetické infrastruktuře máme související stavby. Jsou to například přeložky a ty samy o sobě jsou prostě ve stejném režimu. Tím pádem není z našeho pohledu dobré a správné je nekomparovat s touto stavbou hlavní a dává smysl i v energetice s tímto pojmem a hlavně s tím režimem pracovat. Za mě je to vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministrovi průmyslu a obchodu a dopravy Karlu Havlíčkovi za závěrečné slovo. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Já musím v závěrečném slovu zareagovat a snažit se trochu vysvětlit, nebo možná obrousit hrany, které jsem zaslechl v debatě.

Kolega Lukáš Černohorský a Ivan Adamec – k tomu procesu, jak se to tady objevilo, jak ten zákon schvalujeme. Já jsem byl vlastně v čele té skupiny poslanců s dalšími kolegy před dvěma lety – a teď to není výmluva, je to spíše snaha o vysvětlení. My už tehdy v tom roce 2018 jsme se dohodli, že tehdy to bude – tuším, že ten krásný termín použil zrovna kolega Ondra Polanský – ten hotfix, že to bude taková jakoby krátká záplata, na které se dohodneme tady poslanci, všechny strany, a že ta velká, kruciólní, zásadní novela bude vládní a bude připravena následně, což se vlastně stalo. Tady třeba ty věci vidíme jinak, když někteří z vás říkají: No ony nejsou ty analýzy a my nevidíme, co ten hotfix v reálu udělal. Z toho bych asi tušil, že říkáte: Treba ještě počkejme, nechme to chvíli delší dobu působit. Ale já za sebe se přiznám, že já naopak byl nedočkavý. Já jsem spěchal, žádal jsem předchozího ministra dopravy Kremlíka, žádal jsem ještě ministra dopravy Dana Ťoka, aby vládní novela se tady objevila co nejdříve, abychom nad ní mohli vést debatu. Já jsem spíše ve

vidění celé přípravy vycházel právě z toho, co jsme si tady, řeknu neoficiálně, nějak džentlmensky tehdy řekli, že vládní novela bude následovat. To je ad 1.

Ad 2. K tomu projednání mezi námi, tady si to naopak trochu dávám za vinu a hlásím se k tomu. My jsme před dvěma lety na tomhle zákoně pracovali nepřetržitě půl roku. Bylo to od konce ledna až vlastně do konce června a těch schůzek mimo standardní jednací řád, mimo hospodářský výbor, podvýbor, těch klasických pracovních schůzek skupiny poslanců předkladatelů byly nechi říci desítky, ale určitě do dvaceti. My jsme se skutečně co týden, možná dva, scházeli a ty návrhy projednávali. Přiznávám, přiznávám to veřejně, já měl stejnou představu, že to takhle odpracujeme i tady u té vládní novely. Bohužel došlo k tomu, k čemu došlo v tom březnu, a těch šancí k těm pracovním setkáním bohužel bylo o mnoho méně. Samotného mě to mrzí, ale zkrátka je to realita tady toho jara 2020. Tak to je k tomu procesu.

Pravda je, že my jsme si na druhém čtení na hospodářském výboru vyhradili hodně času. I teď za týden ho máme hodně, takže tam garantuji, a i kolega Černohorský může přijít a zúčastnit se té debaty, fakt to nepoliticky, věcně, odborně, prodiskutujeme a zkusíme najít nějakou míru souhlasu. Takže mě ten návrh na zamítnutí mrzí. Chápu, že už byl podán, že už asi není cesty zpět, ale věřím, že se nám povede vyargumentovat ten návrh tak, aby zamítnut Poslaneckou sněmovnou nebyl.

Co se týká těch konkrétních příkladů, které tady, kolegové, zmiňujete – Temelín, Dukovany, ty Nové Heřminovy, to, co se tady objevuje v té příloze. Já to tady musím zopakovat veřejně. Ta příloha se demonizuje, opravdu se demonizuje a je z ní pocit, že to je něco strašně strategického, naprosto zásadního. Nebo ten seznam. Ale já musím znovu zopakovat, a já to teď hodně zjednoduším – omlouvám se těm, kteří nás sledují, nebo budou sledovat – je to pracovní popis celé té problematiky.

Zkusme si to představit jako takzvanou – a jsou to opravdu pracovní termíny – takzvanou malou předběžnou držbu, nebo mezitímní rozhodnutí a velkou předběžnou držbu. Znovu opakuji, paní ministryně spravedlnosti se na mě nebude mračit, nejsou to právnicky správné termíny, je to jenom popis toho systému. A my jsme v té poslanecké novele před dvěma roky zavedli tady tu pracovní malou předběžnou držbu, která vždycky reaguje pouze na ty zbytkové pozemky. Opravdu, když ten investor musí prokázat, že vykupoval, že jednal, že se snažil dosáhnout té dohody, musí předložit všechna ta jednání a výstupy z nich. A když prokazuje, že opravdu zbývá maximálně jeden nebo dva pozemky a už nemůže dál, tak může požádat o to vyvlastnění. Správný termín je tedy mezitímní rozhodnutí, jak já říkám pracovní malá předběžná držba, a to jsme právě svázali s tím seznamem.

Takže třeba i odpověď paní poslankyně Balcarové. My zachováváme celý ten proces. To víte, EIA, územní řízení, umístění stavby, stavební povolení, to všechno musí být – já se přiznám, neznám ten konkrétní příběh. Ale pokud tam je odpor občanů nebo je tam nějaká místní nálada, tak ta třeba zůstane. Ale třeba se jednou v budoucnu změní – nic nepředjímám, nevím to. My tady tím, že Nové Heřminovy se objeví v takovém seznamu, pouze do budoucna říkáme, že pokud by se tedy jednou

investor dopracoval přes všechny ty stupně, které stále platí a stále musí zvládnout, k tomu samotnému výkupu – pokud by neuspěl ve všech výkupech a zbyl mu nějaký jeden nebo dva zbytkové pozemky, pak může, ale také nemusí využít tento mechanismus.

Takže já se to jen snažím vysvětlit. Samotná existence nebo vložení jakékoliv stavby do toho seznamu z ní nedělá nějakou prioritu, že pošlapeme práva spolků, lidí, dalších účastníků řízení a tak dále. My opravdu jenom pracujeme až s tím momentem toho závěru majetkoprávní přípravy.

A vedle toho jsme tedy zavedli tu – nebo navrhujeme, je to zatím pozměňovací návrh, který přijal hospodářský výbor, teď to znovu zopakují, "velkou předběžnou držbu", tu takzvanou polskou metodu. A to se mi líbí, to myslím, že je férové. To tedy aplikujeme v souladu s § 1 zákona odst. 2, dálnice a jedničky, respektive na ty dráhy celostátní i trati vysokorychlostní budoucí, a tam je to úplně revolučně postavené jinak. Tam opravdu říkáme, že investor pro stavební povolení nepotřebuje tu majetkoprávní přípravu, když to zjednoduším.

A vedle toho tedy – byla to vůle hospodářského výboru, já ji respektuji. Příznám se, mně samotnému by se líbilo tu přílohu zrušit a třeba u té malé předběžné držby se dohodnout na nějakém dalším zbytkovém seznamu nebo určité jiné části toho § 1, ale byla to vůle poslanců, jsem s tím v pohodě a zopakují větu, kterou řekl pan ministr: Umíme s tím žít a umíme s tím pracovat. A rozumím té politické vůli, je to nějaký nástroj, vůle Sněmovny, budoucích Sněmoven, jak ten zákon ovlivňovat. Ale znovu musím trpělivě vysvětlit, ten seznam opravdu v tuto chvíli je svázán pouze s tou malou předběžnou držbou, ne tedy s tou velkou. Tak to jen na vysvětlení k obsahu toho seznamu, že zas tak jako démonický určitě není.

To je ode mě vše v závěrečném slově. Probereme všechno ve středu na hospodářském výboru a uvidíme, jaká bude vůle. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Ještě než přejdeme k podrobné rozpravě, mám dvě věci. Jedna jsou omluvy pana poslance Antonína Staňka od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a od 15.40 do konce jednacího dne paní poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové.

Nyní s přednostním právem za nepřítomného předsedu klubu Pirátů pan kolega Černohorský. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Pan zpravodaj si asi pamatuje, že když jsme jednali o té předchozí novele 416, tak jsme dostávali i – jednak tedy tabulku u dopravních staveb, u kterých se to projeví třeba v následujících dvou letech. A očekával bych, a to tedy prostřednictvím pana předsedajícího teď říkám, že vlastně ta analýza tam chybí, že se tlačilo na to, abychom to rychle udělali. Ale my ještě nemáme ani to, jak funguje ta malá mezitímní držba, a už si zase zavádíme velkou mezitímní držbu. Do toho to ještě upravujeme u dalších staveb, u kterých ale není vysvětleno, proč bychom potřebovali takového nástroje, například u těch přehrad.

Proč jsou důležité, proč tam máme zařazovat oblasti, ve kterých jsou dvě jaderné elektrárny. Protože my se nemůžeme soustavně rozhodovat jenom na základě pocitů, ale potřebujeme fakta a podklady. Protože potom tady schválíme něco – a to tady, myslím, popisoval pan poslanec Kupka prostřednictvím pana předsedajícího – že malá drobná změna následně vede k fatálním následkům, kdy se to stavební řízení samo o sobě prodloužilo o několik dalších měsíců.

Takže ať se nám náhodou zase nestane znovu to samé teď se čtyřistašestnáctkou, protože my neměníme jenom čtyřistašestnáctku, my měníme zákon o vysokých školách, pokud se nepletu. A je tam ještě spousta dalších zákonů, do kterých my spokojeně zasahujeme, aniž bychom znali ty následky a aniž by byla z pohledu ministerstva provedena podrobnější analýza. Což vzhledem k tomu, že pan ministr teď v sobě kumuluje dva ministry a má pod sebou dva aparáty, tak bych očekával, že bude schopen v tuto chvíli i důrazně více šlapat na ten stavební zákon, tak abychom nemuseli takovéhle hotfixy přijímat.

Protože minule bylo řečeno, že čtyřistašestnáctka je rychlá oprava. Ale z rychlé opravy se stává další oprava, další oprava, a nyní, kdy tímto způsobem nebudeme schopni ty stavby dokončit, protože pokud nebudeme mít pořádný stavební zákon, tak nejsme schopni postavit ani pořádné rodinné domy. Já to sám vím, že stavební povolení mi trvalo dva roky. Ale nebylo to kvůli pomalosti jednotlivých úřadů, ty dodržovaly přesně své zákonem stanovené termíny, ale bylo to vzhledem k tomu, že všechno musíme řešit papírově, nemáme tady žádnou elektronizaci. To bych čekal, že budeme tlačit, a ne jenom rozšiřovat, upravovat různé stavby a řešit mezitímní držby. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože nepadl žádný návrh v obecné rozpravě, o kterém bychom hlasovali – návrh na zamítnutí se hlasuje na začátku třetího čtení – přistupujeme k podrobné rozpravě. Připomínám, že poslanecké i jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. Máme pořadí přihlášených. První je paní kolegyně Zuzana Ožanová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přihlašuji se k písemnému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5400, který jsem odůvodnila v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Dolínek, připraví se kolega Polanský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5395, který jsem řádně odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Polanský, připraví se paní poslankyně Balcarová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji, pane předsedající. Pěkné odpoledne ještě jednou vám všem. Hlásím se k pozměňovacím návrhům pod čísly sněmovních dokumentů 5330, 5331, 5332, 5333, 5334 a 5335. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní kolegyně Dana Balcarová, připraví se Martin Kupka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se ráda přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému nahraný pod číslem 4968. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Martin Kupka, připraví se pan poslanec Třešňák. (Poslanec Kupka není přítomen v sále.) Kolega Kupka není přítomen, tak jeho přihláška propadá na konec. Nyní tedy kolega Petr Třešňák, připraví se Jan Birke. (Poslanec Kupka přichází.) Už jste, pane poslanče, na konci. Prosim.

Poslanec Petr Třešňák: Ještě jednou pěkné odpoledne. Hlásím se k pozměňovacím návrhům číslo 5394 a 5460.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jan Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolte, abych se přihlásil k číslu dokumentu pozměňovacího návrhu 5480, který jsem zdůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Martin Jiránek, připraví se pan zpravodaj.

Poslanec Martin Jiránek: Kolegyně, kolegové, hlásím se k pozměňovacímu návrhu číslo 5336, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Kolovratník. Připraví se kolegyně Matušovská. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já se hlásím k pozměňovacím návrhům 5338, 5339 a dále 5402 a 5403. V obecné rozpravě jsem se jim dlouze nevěnoval. Nechám to na hospodářský výbor. Tady v jedné větě povím, že všechny po mém jednání a spolupráci s MPO podporují výstavbu energetické infrastruktury. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Matušovská. Připraví se pan kolega Kupka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane místopředsedo. Ráda bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5397, který do systému zadala kolegyně Ožanová, a já jsem jeho spolupředkladatelkou, a v obecné rozpravě ho odůvodnila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Kupka. Připraví se pan kolega Jurečka, poté pan Černošský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Já si tedy dovoluji načíst celkem sedm pozměňovacích návrhů.

První zavedení v systému pod číslem 5378 se týká právě usnadnění přípoje sítí nové generace a obecně vedení elektronických sítí podél silnic II. a III. třídy, tedy obecně podél komunikací v pomocném silničním pozemku.

Další pozměňovací návrh je v systému uvedený pod číslem 5343 a zavádí do stavebního zákona pojem kabelovod.

Další pod číslem 5341 vymezuje roli zeměměřického inženýra.

Další dva pozměňovací návrhy se týkají fikce souhlasu, první pod číslem 5340 a druhý pod číslem 5481, s tím, že v tom prvním případě se jedná o zásah do stavebního zákona, v tom druhém případě se jedná o úpravu správního řádu.

Dále pozměňovací návrh vedený pod číslem 5377, který zkracuje tu lhůtu pro vydání jakéhosi opravného závazného stanoviska nadřízeným orgánem, z jednoho roku zkracuje na šest měsíců.

A konečně pozměňovací návrh pod číslem 5342, který ruší závazné stanovisko dle § 96b neboli závazné stanovisko orgánu územního plánování. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Kupkovi. Nyní pan poslanec Marian Jurečka v podrobné rozpravě, připraví se Lukáš Černošský. Proším, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Velmi stručně. Hlásím se ke třem pozměňovacím návrhům, které jsou variantní. Ten první má číslo 5309. Týká se toho, aby byla stanovena reprodukční cena v případě objektů pro bydlení či zemědělských usedlostí, kde bydlí ten vlastník. Pak je to číslo pozměňovacího návrhu 5486, kde stanovují koeficient 1,8. A pak třetí varianta, to je číslo 5310 a to je koeficient 2,0.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Černohorský, poté pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji. Já se tedy hlásím k pozměňovacím návrhům číslo 5349, 5350, 5396, 5398 a 5399. Podrobně jsem se odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, v tuto chvíli poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená kolegyně, vážení kolegové, já se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 5483. Jde o vyškrtnutí stavebního stupně Přelouč z tohoto zákona. Je to stavba, která má stát 3 miliardy korun a prakticky libovolná investice do železniční trati Pardubice – Česká Třebová jsou rozumněji vynaložené prostředky než jejich probágvání na tomto úseku Labe. Takže já skutečně apeluji na to, abychom odpískali tu celou snahu o ty megalomanské vodní stavby, místo toho investovali raději do železniční dopravy a abychom přestali blokovat rozvoj území stavebními uzávěrami, tam kde je teď plánovaný D-O-L. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím se přihlásit do podrobné rozpravy, i podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane místopředsedo vlády? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Pan zpravodaj také nemá zájem o závěrečné slovo k podrobné rozpravě. Jestli mě pan zpravodaj kontroluje, nepadl žádný návrh, který bychom mohli hlasovat po podrobné rozpravě, ani návrh na vrácení garančnímu výboru, ani zkrácení lhůty pro třetí čtení, ani aby se jím garanční výbor nezabýval. V tom případě můžu ukončit i druhé čtení. Děkuji panu místopředsedovi vlády, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 7.

Dalším bodem našeho jednání je bod

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - druhé čtení

Děkuji paní ministryni spravedlnosti Marii Benešové, že zasedla u stolu zpravodajů, a stejně tak děkuji zpravodajce, paní poslankyni Heleně Válkové za ústavně-právní výbor. Z pověření vlády návrh uvede paní ministryně spravedlnosti. A já ještě, než jí udělím slovo, konstatuji, že v prvním čtení byl zákon přikázán ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisky 453/1 až 3.

A nyní tedy už je na paní ministryni spravedlnosti Marii Benešové, aby zákon uvedla. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jenom připomenu, o co se jedná. Jedná se o vládní návrh, kterým se mění jednak trestní zákoník, a dále ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Jedná se o sněmovní tisk 453.

Předně bych chtěla zdůraznit, že Ministerstvo spravedlnosti zpracovalo tento návrh, jehož hlavním cílem je podpora zvyšování počtu uložených peněžitých trestů, a to již jako trestů samostatných nebo ukládaných vedle jiného trestu. Navazujeme v tomto směru na předchozí snahy Nejvyššího soudu a Nejvyššího státního zastupitelství, které po sérii odborných seminářů konaných v roce 2017 pro soudce a státní zástupce a policisty přijaly k této problematice potřebná nelegislativní opatření.

Mezi hlavní navrhované změny v tomto materiálu patří, ve stručnosti: zrušení možnosti přeměny peněžitého trestu v jiné, alternativní tresty; zrušení institutu náhradního trestu odnětí svobody – nezaplacený peněžitý trest bude namísto toho přeměněn v trest odnětí svobody podle zákonem stanoveného propočtu; zmírnění podmínek pro zahazení při odsouzení k peněžitému trestu a možnost přistoupit přímo k přeměně peněžitého trestu bez předchozího vymáhání, je-li zřejmé, že vymáhání by bylo bezvýsledné nebo by mohlo být zmařeno.

S tímto tématem souvisí i další návrh, který je předmětem samostatného tisku, a to přesun vymáhání peněžitých trestů a všech dalších pohledávek vzniklých v resortu justice, jejichž správa placení se řídí daňovým řádem, na Celní správu. Jedná se o tisk 762 a jeho první čtení bylo zařazeno na program této schůze. V rámci debat na půdě ústavně-právního výboru byl přijat poměrně rozsáhlý pozměňovací návrh, jehož podstatou je v podstatě sloučení tohoto vládního návrhu zákona s poslaneckým návrhem, který je uveden pod číslem 466, a tento směřuje k novému nastavení výše jednotlivých hranic škod v trestním zákoníku a ke změnám právní úpravy institutu dohody o vině a trestu.

Pokud jde o tento návrh, tak s ním souhlasíme, a s dalšími změnami, které jsou ve stanovisku ÚPV navrhovány. K tomu se potom později vyjádřím a k jednotlivým pozměňovacím návrhům rovněž. Jenom bych chtěla říci, že to prošlo ústavně-právním výborem, který se konal 18. 9., 11. 12. a 5. 2. 2020, ale o tom asi už bude spíše referovat paní zpravodajka profesorka Válková.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Marii Benešové a požádám zpravodajku ústavně-právního výboru paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já vám děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, tento tisk neměl úplně snadnou cestu, protože jde o novelu trestního zákoníku, trestního řádu a souvisejících právních předpisů, které mění trochu design trestní politiky, a samozřejmě tím pádem se k tomu vyjadřovalo hodně našich poslanců. Pak po diskusí, protože byl takový velmi výrazný – a hovořila o tom již paní ministryně – zásadní poslanecký návrh pod sněmovním tiskem 466, s ohledem na to, že se to týkalo problematiky, která spolu v určitém smyslu slova souvisela, jsme se domluvili, že budeme tento tisk projednávat společně s tiskem 453. Čili došlo, jak už zde bylo také paní ministryní zmíněno, ke sloučení debaty a ústavně-právní výbor, který je i výborem garančním, několikrát přerušil, aby získal čas, své jednání, aby potom 5. února 2020 přijal zásadní usnesení, v rámci kterého naprostou většinu těch podstatných změn navrhovaných poslaneckým návrhem, sněmovním tiskem 466, převzal, a tím doplnil ten sněmovní tisk 453, o kterém tady hovořila paní ministryně a který výrazně zůstává samozřejmě zachován. To bych chtěla říci, ten tvoří vlastně páteř celého toho návrhu novel trestních předpisů, když umožňuje snazším způsobem ukládat peněžitý trest a v případě, že nedojde k jeho výkonu včas, řádně, jej měnit na trest nepodmíněný, a současně ruší relativně komplikovanější přeměny na jiné alternativní tresty třeba.

Současně také upravuje tím, že byl přijat ten komplexní návrh ústavně-právním výborem, výše hranice škod, který rozlišuje trestné činy na přečiny, zločiny a zvláště závažné zločiny a který je velmi nutný právě proto, že za posledních minimálně deset let došlo k výraznému zvýšení cen, které se nicméně nepromítlo právě do těch hranic, které odlišují jednotlivé druhy trestných činů, a tím také stanoví odlišné trestní sazby. Takže v současné situaci máme nastavenou tu trestní represi mnohem přísněji než před deseti lety a do věznic se nám pak dostává mnohem více odsouzených, než tomu bylo v minulosti. Proto se posunuje proporčně ta hranice výše škod z 5 tisíc, což je škoda, která nyní rozlišuje přestupek od přečinu, od toho nejmírněji trestného činu, který nazýváme přečinem, a tu navrhuje posunout na hranici 10 tisíc korun.

Ve skutečnosti se nestane nic, co by bylo tak dramatického. Od Nejvyššího státního zastupitelství jsme dostali i zdůvodnění, ve kterém poukazují na to, že ten nárůst nebude nijak dramatický, pokud jde o počty případů, které by měly řešit obce,

pokud by tento návrh prošel, protože mezi vámi vznikly obavy, že obce, přestupkové komise, nezvládnou takový nápor. Měly by to být ročně 3 maximálně až 5 tisíc případů, a když to rozprostřeme na území celé České republiky, tak to opravdu není vůbec dramatický nárůst, a daleko horší je teď ta velmi přísně nastavená trestní politika. A současně i ta sazba, která je také velmi důležitá, hranice výše škody nastavená na 5 milionů se nám zvyšuje na 10 milionů v tom návrhu, tak já chci na tyto změny upozornit, protože v tom původním sněmovním tisku 453 obsažené nejsou.

Vy máte usnesení ústavně-právního výboru ke sněmovnímu tisku pod číslem 3, čili je to 453/3 z 5. února 2020. Obsahuje závěry usnesení, v rámci kterého byly všechny navržené změny ústavně-právním výborem doporučeny. Já jenom stručně zrekapituluji, protože i o některých z nich se vedla dost velká diskuse. Tak je to např. rozšíření možností i za zvlášť závažný zločin podmíněně propustit odsouzeného, pokud ovšem tím zvlášť závažným zločinem nebyla způsobena smrt, těžká újma na zdraví, nebyl spáchán na těhotné ženě nebo dítěti, nebyl ani spáchán jako člen organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo v její prospěch, nejednalo se o žádné teroristické trestné činy, a také ten, který je uveden v hlavě třetí, sedmé, deváté, dvanácté, třinácté zvláštní části tohoto zákona nebo v odst. 4 a který nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, tak takový odsouzený, pokud vykonal alespoň třetinu toho uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody, by napříště mohl být podmíněně propuštěn již po třetině výkonu. Původní návrh byl širší, ale pak jsme ho zúžili na takové, bych řekla, minimum, ale trochu jsme tím otevřeli možnosti podmíněného propuštění i u těch dlouhých nepodmíněných trestů odnětí svobody tak, jak je to běžné v jiných evropských zemích. Tento návrh podporuje např. také asociace organizací, které působí v oblasti vězeňství, takže to zmiňuji, že je to návrh, se kterým vyjadřují i souhlas a podporují jej ti, kteří pracují a jsou známí i dobrými výsledky práce v oblasti práce s odsouzenými k nepodmíněným trestům odnětí svobody.

V tom návrhu je také velmi významný institut a možnosti rozšíření jeho aplikace, je to dohoda o sjednání viny a trestu, která má svoje konsekvence rovněž samozřejmě i v mírnější trestní represi a současně nám zrychluje to trestní řízení, pokud na to obžalovaný přistoupí, a tím také může docílit i určitého snížení trestních sazeb, a dokonce až po tu dolní hranici, která je jinak předvídaná trestním zákoníkem. Současně je zde také zaveden institut prohlášení viny, který zjednodušuje dokazování v rámci trestního řízení.

O škodách jsem hovořila. Pak jsou tady úpravy, které jsme původně měli v pozměňujících návrzích jako poslankyně my, tzn. paní poslankyně Ožanová, což byla implementace dvou evropských směrnic, resp. jejich transpozice do našeho zákoníku. A současně můj návrh, kdy s ohledem i na dlouhodobou kritiku možnosti relativně příliš snadno měnit ochranné léčení v případě nedodržení jeho podmínek na zabezpečovací detenci, § 99 odst. 5 trestního zákoníku, tak v tom návrhu se ruší ta vážná charakteristika, když ten, kterému bylo uloženo ochranné léčení, projeví negativní postoj k ochrannému léčení, aniž byl ten negativní postoj nějak specifikován, tak je možné vlastně přistoupit ke změně ochranného léčení na

zabezpečovací detenci, což se v praxi ukazuje jako příliš drastické opatření, protože v zabezpečovací detenci můžete zůstat vlastně na doživotí, a ta kontrola, která probíhá, je opravdu v řadě případů s ohledem na ty podmínky, které jinak platí pro uložení zabezpečovací detence, nebo může být formální. Takže musíme se snažit, aby spíše se zabezpečovací detence legislativně upravila tak, aby ten, komu je uložena, aby musel takový odsouzený splňovat veškeré podmínky pro uložení zabezpečovací detence, a ne aby se mohlo změnit ochranné léčení v případech, kdy projeví negativní postoj a není specifikováno, v čem spočívá ten negativní postoj, například v tom, že vyplivne léky, které mu někdo dal nebo které mu byly předepsány, aby se korigovalo jeho chování, třeba agresivní nebo násilné. To určitě by nemělo vést k uložení zabezpečovací detence.

Jdu do detailů, jsem si toho vědoma, je to obsáhlý tisk. Vaší pozornosti skutečně by neměly ujít zejména ty věci, o kterých hovořila paní ministryně, čili možnosti a posílení možnosti, zjednodušení možností ukládat peněžitě tresty namísto jiných sankcí. Potom to sjednávání dohody o vině a trestu a prohlášení viny, zrychlení trestního řízení, pak tedy ta, řekněme – já bych řekla přizpůsobení současné situace, trestní politiky současné ekonomické situaci, a to teď nemyslím koronavirové situaci, nicméně situaci, která je dána tím vývojem cen, čili zvýšení těch hranic, které jsou v § 138 odst. 1 stanoveny pro rozlišení trestných činů na přečiny, zločiny, zvláště závažné zločiny, a odpovídající trestní sazby. A myslím si, že to jsou ty nejdůležitější změny, které usnesení ústavně-právního výboru na svém zasedání 5. února schválilo, a doporučuji je Sněmovně takto přijmout.

Je tam samozřejmě ještě související zákon, na který bych nerada zapoměla, o trestní odpovědnosti právnických osob, kde by se například, pokud tento návrh projde, a ústavně-právní výbor jej také odsouhlasil, mělo na odsouzenou právnickou osobu hledět, jako by nebyla odsouzena, v případě, když bude, až zase na výjimky, které platí ohledně zvláště závažného zločinu, mělo by být na ni hleděno, nebo na tu právnickou osobu, jako kdyby nebyla odsouzena, když řádně trest vykoná, nebo by jí byl eventuálně prominut nebo ten trest by byl promlčený. Čili například v případě peněžitého trestu, když ho zaplatí, tak již by neměla ten rejstřík poznamenaný tím, že tam bude ten výpis, který by jí třeba znemožňoval dále pokračovat v podnikatelské činnosti tím způsobem, jakým by ráda chtěla. Samozřejmě to se netýká zvláště závažných zločinů, kdy ta právnická osoba byla třeba odsouzena k trestu propadnutí majetku, k trestu zákazu činnosti, zákazu plnění veřejných zakázek.

Takže když to shrnu, myslím si, že jsme si toho v ústavně-právním výboru poměrně dost odpracovali, že ta novela je zásadní, že by velmi pomohla, jak se v oblasti trestněpolitické přiblížit standardu evropských zemí. Není to zase nic tak převratného, že bychom měnili něco, na co jsme dosavadně zvyklí, že bychom zvyšovali ty hranice škody tak, že by některé trestné činy, na které jsme zvyklí, že se u nás v České republice za ně ukládají tresty, takže by se nám najednou přesunuly do oblasti přestupků, to opravdu ne, toho se nebojte, hlavně starostové a starostky a hejtmani a hejtmanky. Ty propočty, když už na to přistoupí a navrhuje to i Nejvyšší státní zastupitelství a připojuje se k tomu Nejvyšší soud a soudy, justice, tak asi vědí,

že k žádnému dramatickému nárůstu podle statistik, které pečlivě vedou, nedojde. A myslím si proto, že bychom měli tuto novelu podpořit.

Takže usnesení ústavně-právního výboru je, že navrhuje, abych přednesla, seznámila vás s těmi nejdůležitějšími změnami, jak jsem je tady nastínila, a doporučila vám to usnesení přijmout. A protože v tom usnesení jsou obsaženy i ty návrhy, které jsou původně, a proto nebudou uplatněny, pozměňovací návrhy pod číslem 3368 a 3712, které nebudou uplatňovat, tak i dalších pozměňovacích návrhů je pouze 5, nikoliv 7, jak by se mohlo na první pohled zdát.

Další pozměňovací návrhy, které jsou – dva z nich jsem uplatnila vlastně já – pod číslem 4891 a 4892, já bych je nazvala skoro legislativně technickými, protože jenom doplňujeme nový trest zákazu držení a chovu zvířat do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a do zákona o soudních věcech mládeže. Takže tam jde jenom o využití této možnosti otevření trestních předpisů k tomu, abychom legislativně doplnili to, co jsme zavedli v předchozích novelách, ale zapomněli jsme na tyto dva zákony.

Pak je zde pozměňovací návrh, který jistě přednese, nebo předpokládám, že přednese pan poslanec Tomáš Vymazal, pod číslem 5023, a to už je poměrně významná změna a myslím, že o té bychom tady hovořit měli podrobněji, protože pokud by byla přijata, tak by, myslím, mohla prodloužit, mít dopad na prodloužení, nebo přinejmenším zkomplikování určité fáze trestního řízení. Takže to přenechávám samozřejmě panu poslanci Vymazalovi.

Pak tady je jeden společný návrh, který jsem podala já a pan poslanec Michálek, kdy jde, já bych řekla, o určitou reakci na praxi některých soudů, které nepřihlížejí, a nemusí zatím přihlížet, k takzvané kumulaci trestů. Jde o případy, kdy někdo byl odsouzen, nemá ještě vykonaný nepodmíněný trest odnětí svobody a soudí se za další trestný čin. Pokud nejde o pokračování v trestném činu a neukládá se souhrnný trest nebo společný trest, tak v takovém případě je třeba, aby pro sjednocení aplikační praxe bylo výslovně v příslušném ustanovení stanoveno, že ten soud má přihlídnout i k tomu, že dosud nebyl vykonán ten předchozí uložený nepodmíněný trest, protože jinak se nám stává, že ve výkonu trestu odnětí svobody – já se omlouvám, ale teď už jako nemůžu moc mluvit – že v tom výkonu trestu – hluk – že v tom výkonu trestu odnětí svobody potom máme třeba na tři, čtyři, pět roků odsouzené za relativně malé majetkové trestné činy nebo méně závažné majetkové trestné činy, což jistě moc nechceme, a někteří z nich tam opravdu být takhle dlouho nemusí. Takže neomezujeme svobodu a nezávislost soudů tím, že bychom jim předepisovali, jak mají rozhodovat, ale sjednocujeme tu praxi tak, že říkáme, že v případě, kdy je to třeba, tak má soud i k této skutečnosti, že zatím nebyl vykonán ten předchozí trest a jde třeba o bagatelní trestnou činnost, k tomu přihlídnout. Takže to je také myslím důležité.

A poslední návrh, který byl vlastně do systému v té poslední podobě vložen dneska, přednese pan poslanec Bartošek. Týká se v podstatě doplnění dvou skutkových podstat přečinů, § 404a a 404b, což je reakce na současnou situaci, kdy se někdy zneužívá určitých symbolů, prodávají se nacistické symboly a další, o čemž

myslím, že přesvědčivěji bude hovořit právě pan poslanec, který si tento pozměňovací návrh připravil.

Za mě je to teď všechno. Myslím si, že řada těch změn možná ještě vyvolá diskusi, takže jsme samozřejmě s paní ministryní k dispozici. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji paní zpravodajce Heleně Válkové za podrobnou informaci. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám prvního přihlášeného pana poslance Tomáše Vymazala. Ještě než dojde k pultu, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jan Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych představil pozměňovací návrh pod číslem sněmovního dokumentu 5023, ke kterému se pak přihlásím v podrobné rozpravě.

Již od prosince 2017 jsem předsedou stále komise pro kontrolu použití odposlechu a za tu dobu jsem si nemohl nevšimnout nepřehledných situací, ve kterých dochází k tomu, že osoby, jejichž telekomunikační provoz byl odposloucháván, nejsou v rozporu se zákonem o této skutečnosti vůbec informovány. Domnívám se, že jde o důsledek toho, že vypořádávání informační povinnosti ohledně odposlechů je zákonem uloženo velkému množství subjektů, primárně soudů, aniž by existoval zastřešující orgán nebo systém, který by byl schopen nad tímto procesem vykonávat účinnou kontrolu. Výsledkem je pak to, že odposlouchávaná osoba nejenže neobdrží informaci, na kterou má ze zákona nárok, ale nemá ani možnost se obrátit na Nejvyšší soud za účelem prošetření legitimacy daného odposlechu. Tady mohu uvést příklad novináře Janka Kroupy, jehož telekomunikace byla po pět měsíců nezákonně monitorována, o čemž byl informován až po mnoha letech.

Pro nápravu tohoto stavu navrhuji zúžit současný okruh subjektů zodpovídajících za naplnění informační povinnosti pouze na státní zastupitelství, které bude mnohem snáze schopné celý proces ve své režii kontrolovat a plnění informační povinnosti evidovat. Stejně tak navrhuji vznik informační povinnosti přesunout z konce celého trestního řízení už na konec řízení přípravného, aby se odposlouchávané osoby o tomto zásadním průniku do svých práv dozvěděly mnohem dřív.

Návrh jsem měl možnost prodiskutovat na Nejvyšším státním zastupitelství, kde se obávali možné kompromitace vyšetřovacích procesů v důsledku změn v řešení informační povinnosti. S ohledem na to, že návrh požaduje její vypořádání až na konci přípravného řízení, kdy je vyšetřování již ukončeno a jeho výsledky jsou k dispozici všem zúčastněným, takováto situace nehrozí.

Další výhradou byla potenciální nutnost koordinovat činnosti napříč jednotlivými odděleními státního zastupitelství nebo soudů. K takovéto situaci nicméně dochází již v současnosti a návrh by ve skutečnosti měl tyto mechanismy zjednodušit celkovým převzetím vypořádávání informační povinnosti státním zastupitelstvím.

Věřím tedy, že by mnou podaný návrh nevedl k žádné kompromitaci vyšetřování a zároveň by zajistil občanům dřívější informovanost o hlubokém zásahu do jejich soukromí, stejně tak jako možnost se takovému zákroku bránit v případě, že není legitimní. Děkuji vám za zvážení tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Vymazalovi. Nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček – pardon, nejdříve s přednostním právem předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. S faktickou? V tom případě faktická poznámka. Měřím vám čas, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegové se omlouvám. Jenom faktickou poznámku, protože po vystoupení paní zpravodajky, kde hovořila o poslaneckém návrhu 466 – kde jsem také jedním ze spolupředkladatelů –, který byl včleněn do tohoto sněmovního tisku 453 a kde se mluvilo o té možnosti propouštění, nebo řekněme odpouštění zbytku trestu po jedné třetině, je potřeba dodat, že i u těch zvláště závažných zločinů, které paní profesorka a paní kolegyně Válková vyspecifikovala, že jsou tam ty výjimky, nesmí být proti životu a zdraví a tak dále a tak dále, tak vždycky je tam ta jedna podmínka: musí se jednat o prvotrestaného pachatele. Pokud je to recidivista, a při jakémkoliv jiné podmínce je to recidivista, tak o tom nemůžeme ani mluvit. Žádná možnost jedné třetiny není možná u recidivistů, tato možnost jedné třetiny je pouze u prvotrestaných pachatelů. To jenom na doplnění, abyste si vy, kteří nejste úplně znalí trestního práva, nemysleli, že chceme vraha anebo někoho, kde je zvláště závažný zločinec a dopouští se trestné činnosti opakovaně, propouštět po jedné třetině odpykaného trestu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, paní ministryně, rozhodl jsem se podat návrh na změnu zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a reaguji tak na dlouhodobý problém, který však v současné době eskaluje, když jsou za účelem zisku a ve velkém rozsahu komerčně šířeny předměty s tematikou propagující zejména nacistická, ale i další ideologická hnutí, která směřují k potlačování práv a svobod člověka. Skutkové podstaty trestných činů týkajících se ideologického hnutí, která směřují k potlačování práv a svobod člověka, jsou v současné době obsažené v § 403 a 404 trestního zákoníku. Ty však neumožňují předmětné jednání potrestat, protože se v praxi nedaří prokázat úmysl pachatele podporovat nebo propagovat tato hnutí. Fakticky jsou však tyto předměty nakupovány a používány převážně těmito ideologickými hnutími a jejich stoupenci za účelem další propagace. Zároveň volný prodej těchto předmětů a následně jeho beztrestnost a tolerování ze strany státu přispívá k rozšiřování povědomí široké veřejnosti o těchto hnutích a snižuje vnímání závažnosti a

protiprávnosti jejich činů a myšlenek v očích veřejnosti především v souvislosti s nacismem.

Z tohoto důvodu navrhuji, aby byly do trestního zákoníku vloženy dva nové trestné činy, a to trestný čin šíření propagandistického materiálu hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka jako nový § 404a a trestný čin použití symbolu hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka jako nový § 404b. V rámci trestného činu použití symbolů hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka dále navrhuji rozlišení základní a kvalifikované skutkové podstaty tohoto trestného činu. Zároveň je součástí mého návrhu také společné liberační ustanovení § 404c, které vymezuje případy, kdy se o trestný čin jednat nebude.

Já vás, kolegyně a kolegové, prosím jednak o projednání a o případnou podporu tohoto mého pozměňovacího návrhu, protože jsem přesvědčen, že není možné, aby si skutečně z masových vrahů nacistické říše lidé dělali komerční zboží a prodávali jej, jak jsme toho nyní svědky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy ještě v obecné rozpravě pan poslanec Zdeněk Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já si dovolím zareagovat na svého předřečníka. Já v podstatě s tím překvapivým vyjádřením pana poslance Bartoška souhlasím, ovšem jsme ve stadiu druhého čtení, kdy bych velmi uvítal rozpravu na půdě ústavně-právního výboru, popřípadě jiného výboru, kde bychom o této věci mohli diskutovat a pregnantně vykvalifikovat to podání, respektive ten trestný čin jako takový, aby nám z toho nevznikl trestný čin, kdy orgány činné v trestním řízení budou mít víc problémů, než mají se současným pojetím trestního zákoníku při stíhání těchto trestných činů.

Takže se s tím samozřejmě seznámím teď ještě po druhém čtení, jak to pan poslanec načetl, ale teď říkám, že nevím, jak se k tomu budu moct postavit, ale v každém případě jsem ochoten a připraven za klub KSČM o této věci diskutovat a klidně i formou poslaneckého návrhu předložit novelu trestního zákoníku, kde bychom došli k tomu, že tyto formy trestné činnosti budou postižitelné.

Takže pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, děkuji, že jste toto téma zvedl. Ale jsme v takové situaci, kdy úplně si to neumím představit. A jako bývalý vyšetřovatel, který i tyto formy trestné činnosti stíhal, se obávám, abychom orgánům činným v trestním řízení neudělali víc škody než užítku tou překotností, formou a rychlostí přijímání těchto dvou nových skutkových podstat. Takže ale nezavrhnuji to. Samozřejmě říkám, až mi to předložíte prostřednictvím pana předsedajícího, tak se na to ještě podívám a nevyklučuji to. Ale je to překvapující, byť s tím vnitřně velmi souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Faktická poznámka pana předsedy klubu KDÚ-ČSL Jana Bartoška a s přednostním právem Jakub Michálek. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Na mého předřečníka jenom krátká reakce vašim prostřednictvím, pane místopředsedo. Ono nebylo úplně jednoduché to dostat do paragrafů a nějakou dobu si to přeče jenom vzalo. Jsme ve druhém čtení. Načítám pozměňovací návrh, to znamená, respektuji legislativní proces, stejně tak jako netvrdím, že se to musí projednat do týdne. A v ústavně-právním výboru to je na jednání. A ústavně-právní výbor se tím bude zabývat. To znamená, já předpokládám, že to tam všechno proberete, co to znamená potom případně pro praxi. A to si myslím, že se shodneme napříč poslaneckými lavicemi, že skutečně z masových vrahů není možné dělat byznys. A najdeme tu právní úpravu. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní předseda klubu Pirátů Jakub Michálek, poté předseda ústavně-právního výboru, pan poslanec Marek Benda. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych obecně představit dva pozměňovací návrhy, které předkládám k tomuto tisku.

První se týká kumulace trestů. Už tady zaznělo od paní zpravodajky, že společně předkládáme návrh, který určitým způsobem přesněji vymezuje, jakým způsobem se má ukládat trest tak, aby se pokud možno zohlednila kumulace trestů, aby výsledný trest byl adekvátní tomu, co bylo spácháno, nikoli aby došlo k prostému aritmetickému součtu pouze s odvoláním na to, že už byl odsuzující rozsudek prvního stupně. V praxi se ukazuje, že tato úprava, kterou máme dneska, je poměrně naivní a vede k velmi problematické situaci, že každý druhý vězeň, který sedí v naší base, má víc jak dva a více trestů. To znamená, ten člověk tam nechodí za jeden trest, ale různě se mu to posčítává a přeměňují se mu podmínky a tak dále. A samozřejmě pokud to nějakým způsobem nebudeme řešit, tak se ty tresty budou sčítat a ten člověk tam bude sedět déle, než je potřeba, a nás to bude stát obrovské peníze.

Ted' jsem třeba četl na serveru novinky.cz příběh o nějakém bezdomovci, který ukradl kabel a šel na čtyři roky do vězení. Pak ukradl čokolády a šel na další dva roky do vězení. Všechno se to posčítalo. A ten bezdomovec tedy má vyřešenou svoji bytovou situaci na šest let. Šest let je celkový trest, ale daňové poplatníky to stojí 3 miliony korun. Tak samozřejmě když se to takhle naivně sčítá, tak je to obrovsky drahé, neefektivní. A ukázalo se přesně na tomhle tom případě, že ten člověk vylezl z vězení a velmi rychle se dostal zpátky do recidivy. Takže ty tresty, aby fungovaly, musejí být adekvátní míře provinění a soudce by měl mít možnost to zhodnotit.

Můj návrh reaguje na kritiku, která byla v nálezu Ústavního soudu spisová značka II. ÚS 4022/18 a ve zprávě nejvyššího státního zástupce k oblasti vězeňství. Tam kritizoval tu úroveň kumulace. Kritizoval to, že se s tím tedy nedělo. A jenom na úrovni judikatury se potom snaží dovozovat, že ty soudy vlastně nemusejí úplně tak aritmeticky sčítat ty tresty a tak dále.

Důležité je, že v pozměňovacím návrhu, který předkládám, se výslovně doplňuje, že při uložení druhého trestu je možné jít i pod minimální hranici. Protože máme

v trestním zákoníku několik skutkových podstat, kde jsou stanoveny minimální hranice relativně přísně, a když se potom posčítá při opakované trestné činnosti tohoto typu, jako jsou třeba ty kradené čokolády v recidivě, jako jsou některé drogové delikty a tak dále, když se potom ty tresty posčítají, tak v tom posčítání jsou zjevně neadekvátní. A jediné, čeho tím dosáhneme, že ti lidé, když opustí vězení, tak potom jdou zpátky do recidivy. Myslím si, že by to přispělo i tomu, že bychom pomohli snížit vězeňskou populaci, kterou máme dvakrát větší, hojnější v přepočtu na obyvatele než ve zbytku Evropy. To je ten první pozměňovací návrh.

Ten druhý pozměňovací návrh se týká nastavení jasných vodítek pro výši peněžitých trestů. Aktuálně jsou ta pravidla poměrně vágní a analýza skutečných případů uložených trestů, tak jak ji mám v pozměňovacím návrhu zdokumentovanou a jak zaznělo jednání ústavně-právního výboru, ukazuje, že ty tresty jsou benevolentnější pro vysokopříjmové skupiny a naopak pro ty nízkopříjmové skupiny procentuálně ty tresty jsou výrazně nižší. Pro to, aby bylo dosaženo spravedlnosti při ukládání trestu, se navrhuje stanovit výchozí podmínku, že výše peněžitého trestu se bude odvíjet od jedné třetiny příjmu, tak aby to bylo jasně stanoveno, a samozřejmě soud má možnost se odchýlit od této výchozí podmínky, zejména s ohledem například na majetek pachatele, tak aby mohl přihlídnout k tomu, že ten pachatel má třeba nízký příjem, ale má obrovský majetek, tak aby to bylo dohromady vcelku adekvátní.

Poslední věc, která je součástí druhého pozměňovacího návrhu, je, že se nahrazuje přepočtem peněžitého trestu na dny odnětí svobody, protože současný stav se ukazuje, že patří mezi nejpřísnější ze všech zemí v Radě Evropy. Takže v tomto ohledu by mělo dojít k přenastavení, abychom se dostali na úroveň západních států a nedrželi jsme pachatele, kteří si samozřejmě trest zaslouží, ale abychom je tam nedrželi tak dlouho, že to bude kontraproduktivní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubu Michálkovi. Nyní pan poslanec Marek Benda. Stále jsme v obecné rozpravě.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, jsme v takové trošičku nestandardní situaci, protože to nebyla úplně jednoduchá materie, kterou ústavně-právní výbor projednával. Ještě jsme šli tou cestou, že jsme dva tisky, které byly ve Sněmovně – oba dva řádně prošly prvním čtením a pokládali jsme za zbytné, aby Sněmovna ve dvou měsících schvalovala dvě novely trestního zákoníku a trestního řádu –, sloučili do jednoho společného tisku, což já obecně pokládám za správnější. Ale jak vám již říkala paní zpravodajka, projednání na ústavně-právním výboru bylo dokončeno začátkem února a díky tomu, co se odehrávalo v zemi jako celku, uplynuly další téměř čtyři měsíce, které znamenají, že se otevřela některá další témata, která se objevují.

Chtěl bych k tomu spíše trochu obecně. Jsme skutečně v situaci, kdy máme příliš vysoké číslo vězňů na počet obyvatel a nedaří se nám s tím nic moc dělat. Pokusy, které probíhaly v minulosti na zvýšení peněžitých trestů, které si myslím, že

je dokonce velmi správné, v řadě případů vedly jenom k tomu, že se peněžité tresty ukládají vedle dalších trestů, zejména trestu odnětí svobody, takže se jenom zvýší vymahatelnost pro stát, což je nepochybně užitečné, ale přesto nám to nějak nevyprazdňuje věznic. Jsou tady některé kroky, které by zejména u těch prvotrestaných mohly směřovat k tomu, že dojde k propuštění již po třetině, kde si myslím, že zejména u zločinů bílých límečků by jim stačil měsíc, týden ve vězení, upřímně řečeno by jim stačil týden v tom vězení, aby už si dali nadosmrť pozor, aby tam nikdy nevezli. Samozřejmě obecná spravedlnost si toto nepřeje a má pocit, že lidé mají být potrestáni. Přesto si myslím, že je zbytečné, abychom trvali na odsezení celého trestu nebo jeho poloviny, zejména když samozřejmě to propuštění po třetině neznamená, že ty osoby jsou nadále nevinné. Znamená to, že pokud by se něčeho dopustily, tak si to dosedí.

To samé se týká problematiky, kterou tady zmínil pan kolega Michálek, a zase z jiných orgánů této Poslanecké sněmovny, zejména z oblasti kriminality mladistvých nebo osob těsně po dosažení věku zletilosti, tak tam ta kumulace trestů, kde několik nepodmíněných trestů najednou pak vede u nějaké banality k tomu, že je najednou uložen poměrně vysoký trest odnětí svobody, je pro ty lidi naprosto nesrozumitelná. A velmi rychle je vrhá do situace zejména v případě mladistvých a lidí blízkých věku mladistvého, kteří tomu vůbec pořádně nerozumějí a pak vám říkají: No tak já mám loupežné přepadení, za to jsem dostal podmínku, pak jsem ukradl kolo, a najednou mám trest natvrdo ve výši... A ti lidé už se nikdy do normálního života, nebo je velmi obtížné je vrátit do normálního života. Takže bych se velmi přimlouval za to, abychom se pokoušeli to, co říká pan kolega Michálek, vyřešit. Nevím, jestli se nám to úplně podaří, protože jsme opravdu v situaci druhého čtení, to znamená, příště můžeme hlasovat jenom ano-ne. Není to tak, že bychom mohli návrhy opravovat.

A tímto se dostávám k návrhu pana kolegy Bartoška, který jinak pokládám za dobré, že na problém upozornil a že se mu věnuje. Já jsem tady stále spíše rozhořčen na orgány činné v trestním řízení a na jistou míru alibismu, že se tváří – a tady budu chtít od paní ministryně zejména na půdě ústavně-právního výboru, nebo jestli je připravena, tak mluvit již v tuto chvíli, potvrzení, že to je tak, jak se píše v novinách. Že opravdu orgány činné v trestním řízení se tváří, že ty hrnečky s těmi Hitlerly nelze stíhat, že kalendáře s nacistickými pohlaváry nelze stíhat. Já to pokládám za dost cynický a obskurní výklad, tvářit se, že to nejsou symboly a že to není proto, aby ti lidé byli propagováni, ale je to jenom proto, aby se ten kalendář nebo hrneček lépe prodával. Já to opravdu pokládám za velmi cynický výklad. A samozřejmě se tam dostáváme pak do té části problému, že když z toho vytrhneme, tak jak dělá pan kolega Bartošek, vytrhneme jenom problematiku nacistických symbolů, tak my máme stejně v trestním zákoně doposud postihovány symboly a představitele nacionálního socialismu. Stejně tak máme postihovány symboly a představitele minimálně sovětského komunismu, který nám tady po 40 let vládl. Zase se dostaneme do jisté míry diferenciacce a řekneme: Tak když se budou smět prodávat kalendáře s Hitlerem a jeho pohůnky, tak ti budou stíháni, protože mají za sebou holocaust. Ale když už to bude Stalin, Berija a jejich vrazi, tak už to najednou nepůjde, protože nemají za sebou holocaust, ale mají za sebou jenom gulag.

Mně tato míra neobecnosti připadá vždycky lehce absurdní, ale přesto jsem rád, že pan kolega Bartošek na to upozornil. Byl bych velmi rád, abychom se bavili o tom, proč orgány činné v trestním řízení nejsou toto schopny efektivně postihovat, nebo mně to z jejich strany připadá opravdu jako trochu alibismus.

A poslední, k čemu bych ještě rád v té debatě, která tady zaznívala, jsou návrhy pana poslance Vymazala, resp. si myslím, že v podstatě celé vzniklé po nějaké dohodě v komisi pro kontrolu odposlechů. Tady máme skutečně velký problém, že my jsme před jedenácti lety v této zemi, když se začaly množit ony masové úniky odposlechů do médií, ale současně také dramaticky stoupaly počty odposlechů, tak než jsem tady protlačil Sněmovnou ten slavný náhubkový zákon, tak první krok, který se dělal, bylo právě v trestním řízení, kde se řeklo: Bude-li skončeno trestní řízení, je třeba informovat osoby, které byly odposlouchávány, a nebylo využito v trestním řízení, aby poslěze měl Nejvyšší soud, samozřejmě všechno je skončeno, ale byl někdo odposloucháván a nebylo to k ničemu dobré. Aby měl poslěze Nejvyšší soud možnost na základě stížnosti dané osoby rozhodnout, jestli ten odposlech byl, nebo nebyl povolen oprávněně.

A tady pan kolega Vymazal naprosto správně ukazuje na to, že máme tisíce odposlechů prikazovaných, šest až osm tisíc prikazovaných odposlechů ročně. A těch osob, které jsou informovány, kdyby to bylo rok dva zpátky, tak to samozřejmě chápou, ty případy ještě běží – ale platí to jedenáct let a těch případů, kdy jsou osoby skutečně informovány o tom, je procentíčko, zlomeček toho, kdy ty odposlechy byly nasazeny. A chceme-li mít efektivní – a dneska tady těsně po poledni o tom mluvil i pan kolega Blažek, o těch únicích a zneužívání informací uniklých orgánům činných v trestním řízení pro různé politické souboje. Chceme-li mít efektivní kontrolu nad tím, kdy a proti komu byly použity odposlechy, které nesloužily poslěze jako podklad pro trestní řízení, pak si myslím, že je třeba, tak jak navrhuje pan kolega Vymazal, říct, je nějaká osoba v tom systému – a myslím si, že v tomto případě to má být státní zástupce, který má dbát na zákonnost přípravného řízení a kde je to jeho základní povinností a odpovědností –, která za to odpovídá a která odpovídá také za to, že osoby, proti kterým byly nasazeny odposlechy, nakonec tu informaci dostanou a mohou se pít na tom, proč se tak stalo a zda to, že se tak stalo, bylo zákonné, nebo nezákonné.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě do obecné rozpravy s přednostním právem pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Krátká reakce na mého předřečníka. Pane poslanče, jak jsem na začátku uváděl, ono to nebylo jednoduché napsat do paragrafů tak, aby to bylo dostatečně srozumitelné. To znamená, tam jsou dva pozměňovací návrhy, kdy jeden je úzce vymežující se vůči nacionálnímu socialismu a ten druhý je širší a zabírá tu paletu – já to tady doslova přečtu, je to § 404a: Kdo vyrobí, podílí se na výrobě, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně

přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá, jinak zpřístupní nebo jinému opatří či pro jiného přechovává propagandistický materiál, jehož obsah je určen k podpoře hnutí, které směřuje či v minulosti směřovalo k potlačení práv a svobod a bude potrestán.

To znamená, ta definice je mnohem širší, tohle je pozměňovací návrh, který je potom ještě více rozpracován, a samozřejmě týká se to všech hnutí, která v minulosti směřovala k potlačení práv a svobod člověka. To znamená těch -ismů jsme měli v minulosti vícero a pamatuje to na všechny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Ano, pan poslanec Ondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pan kolega Bartošek v podstatě tou novou věcí rozpoutal širší diskusi. Teď přemýšlím, jak se z toho dostat ven. A samozřejmě pokud teď po ukončení druhého čtení to vezmeme do výboru ústavně-právního jako garančního, tak už toho tam moc nezměníme. Buď to přijmeme tak, jak on to načel teď, ale bude to jenom ano/ne. Pak už nám nezbude nic jiného, než abychom v rámci třetího čtení potom požádali o vrácení toho tisku do druhého čtení, což samozřejmě by bylo asi zase složitější. Ale jsou to takové ty překvapující věci. Anebo – nejsem úplně takový znalec jednacího řádu jako první místopředseda Sněmovny doktor Filip, tak mi řekl, ještě tady je postup podle § 94 odst. 3 jednacího řádu. Ale to bychom pak museli načíst až v obecné rozpravě, ale to úplně nechci.

Ale když už děláme takovéto věci jako i ty překvapující, tak já bych si také dovolil jednu drobnou změnu ještě načíst a pak se k ní v podrobné rozpravě klidně přihlásím. Já bych si dovolil navrhnout změnu v § 34 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, což jsou – chtěl jsem říct, jak jistě všichni víte, ale to ne, jak možná víte – což jsou promlčecí lhůty. A v tom odst. 1 je ta základní promlčecí lhůta 20 let. A 20 let to je u těch trestných činů, které známe, které lze uložit za zvlášť závažný zločin, a jde uložit výjimečný trest. Nejčastěji to je spojené i s tou vraždou, kde ta základní promlčecí lhůta je 20 let. A už dlouhodobě jsme hovořili o tom, jestli těch 20 let je dostatečných, nebo ne, a jestli nám některý pachatel nepříjde po těch 20 (letech) a jednom dni a neřekne, já jsem tu svoji, někoho příbuzného, známého zabil, a teď už jsem netrestný. Ale samozřejmě tam ještě to "a" za tou čárkou. Jsou tam i ty trestné činy spojené s obdobím velké privatizace a to je to "a", které tam je i pro nás důležité, protože to jsou ty trestné činy z období velké privatizace, té divoké doby po 90. letech.

Takže já si tam dovoluji udělat tu změnu, že v tom § 34 odst. 1 písm. a) se číslovka "20" nahrazuje číslovkou "30". Celkem jednoduché a v podrobné rozpravě se k tomu potom přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jenom aby bylo úplně jasno, § 94 odst. 3 znamená vrácení návrhu garančnímu výboru k novému projednání, ale tento

návrh jste zmínil jenom jako možnost, ale nezaznělo to, jako že byste to navrhoval, abychom o tom hlasovali.

Poslanec Zdeněk Ondráček: My jsme o tom diskutovali s předsedou ústavně-právního výboru i s předkladatelem a já jsem zmínil na začátku, pane předsedající, ty možnosti, které jsou, protože pan předkladatel toho původního návrhu, pan kolega Bartošek, vlastně načel dva trestné činy v rámci podrobné rozpravy, což samozřejmě je v souladu s jednacím řádem, a nám při projednání ústavně-právního výboru nezbude nic jiného, než buď potvrdit, tak jak to on načel, anebo to zamítnout. Ale už tam nemůžeme změnit ani čárku, ani dvojtečku, a to je podstatné, co bychom měli. Takže pokud se s tím budeme chtít změnit, tak nám nic jiného potom nezbude, než to v rámci třetího čtení vrátit zpátky do druhého čtení a znova se k tomu vrátit, což samozřejmě zase prodlouží projednávání celého tohoto sněmovního tisku. Ale zatím jsem to nenavrhl a koukám i na paní zpravodajku. Takže zatím to nenavrhují. Klidně to vrátíme až v rámci třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tomu rozumím, protože kdybychom uplatnili ten paragraf, tak bychom o tom museli hlasovat už teď po skončení podrobné rozpravy, což se nestalo, tak myslím, že to je vyjasněno.

Paní poslankyně Válková, paní zpravodajka, se přihlásila s faktickou poznámkou. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Prosim vás, je možnost ještě se k tomu důkladněji vrátit, a já jsem to říkala i panu poslanci Bartoškovi, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, v rámci sněmovního tisku 624, kde je otevřen také trestní zákoník, trestní řád, kde těch změn je hodně a budeme mít na to prostor. Takže já to beru jako dobrý signál. Mimochodem ta promlčecí doba je také velice dlouze už v kuloárech debatovaný návrh změny, a i mediálně myslím dokonce.

Takže bych to zkrátila a využila té dvouminutové doby efektivně. Já navrhuji, abychom se tím důležitým pozměňovacím návrhem pana poslance Bartoška zabývali v rámci jiného sněmovního tisku a nebrzdili další legislativní proces, který už nám dostatečně zbrzdila koronavirová krize, čili abychom nebrzdili legislativní proces sněmovního tisku 543. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Ano, pan poslanec Ondráček. Prosim, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já myslím, že to klidně zvládnou ve faktické poznámce. Ono to není možné, protože jestli to pan kolega Bartošek načel, tak se tím budeme muset zabývat v rámci toho projednání v ústavně-právním výboru po druhém čtení. Pokud by to pan kolega Bartošek stáhl a nechal to na ten sněmovní tisk, a teď číslo mi vypadlo, šest set něco, tak samozřejmě by to asi bylo, ale jinak teď se tím

budeme zabývat, stejně tak jako promlčecí dobou, znova na tom ústavně-právním výboru. A já myslím, že se dokážeme s tím nějakým způsobem poprat. A kdyby ne, tak je tady ještě ta možnost, že požádáme o vrácení do druhého čtení a budeme to muset probrat podrobněji. Ale já samozřejmě chápu, že už nám to tady visí dlouho a že bychom chtěli i ten návrh, který původně byl jako sněmovní tisk číslo 466, kde jsem s paní kolegyní Válkovou jedním ze spolupředkladatelů, aby tam do toho vešel, protože ta legisvakanční lhůta potom je od 1. 1. 2021, myslím, a tady máme účinnost psánu, aby se s tím ty jednotlivé orgány činné v trestním řízení a státní zástupci, soudci, dostatečně seznámili. Ale zatím, pokud to pan kolega Bartošek nestáhne, tak stejně se tím budeme zabývat v ústavně-právním výboru po ukončení druhého čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní v rozpravě ještě paní ministryně. Prosim, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Já velmi krátce. Já bych chtěla hlavně Sněmovnu poprosit, abychom to už nezdržovali. Už se to opravdu vleče dlouho a je to potřeba, ten tisk 453, a k tomu tedy ty nové výše škod, protože to jsou důležité změny, na které se čeká.

Jinak pokud jde o ten návrh pana Bartoška, já se s tím celkem ztotožňuji, protože ty nacistické symboly nás teď trápí. Já jsem mluvila minulý týden s panem nejvyšším státním zástupcem, proč to nestíhají, a budu mu psát dopis na toto téma, ale obávám se, že ty trestní sazby, které tam nastavil, jsou poněkud šokující – v tom druhém odstavci tři až osm let. To je poněkud hodně a myslím si, že to není příliš vhodné.

Pokud jde o pana Vymazala, to jsou ty zpětné informace o odposlechu, tak tady pozor. Tady si myslím, že jsou koncepční závady a pochybení. V řízení před soudem je státní zástupce strana, pouze strana, a nemůže zasahovat do toho soudního řízení a nemůže činit úkony, které by zasahovaly do toho soudního řízení. Takže tady bych byla velmi opatrná.

Jinak ostatní návrhy celkem znám, tak k nim se ve třetím čtení vyjádřím. S některými z převážné většiny souhlasíme, s některými nesouhlasíme. Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě se někdo hlásí do obecné rozpravy? Ne, tedy obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě není. Otevírám podrobnou rozpravu. S přednostním právem jsou přihlášení pan předseda Bartošek, pan předseda Michálek. Pan předseda Bartošek je první na řadě. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. V obecné rozpravě jsem uvedl svůj pozměňovací návrh, zde pouze říkám, je v systému uveden pod sněmovním dokumentem 5478 a tímto se k němu hlásím a žádám o projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Michálek neuplatňuje přednostní právo, na radě je pan poslanec Tomáš Vymazal, připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 5023, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní zpravodajka, paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Nikoliv teď tedy jako zpravodajka, ale v pozici předkladatelky pozměňovacího návrhu, nebo pozměňovacích návrhů, které byly vloženy do systému a vysvětleny: pod číslem 4891 – doplnění trestu zákazu držení a chovu zvířat do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, 4892 – doplnění tohoto trestu zákazu držení a chovu zvířat do zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a konečně pozměňovací návrh, který jsem vložila do systému společně s panem poslancem Michálkem, který má zabránit nepřiměřené kumulaci trestů, pokud nejde o společný trest nebo souhrnný trest ukládaný za pokračování v trestném činu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Jakub Michálek, připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 5510, což je pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu, který jsme předložili s kolegyní Válkovou, a dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 5494, což je pozměňovací návrh, který se týká revize peněžitých trestů.

A dále bych ještě na místě načel pozměňovací návrh k části šesté, bod účinnost, článek římská sedm, který nyní zní: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení. Nově by to znělo: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního pololetí následujícího po jeho vyhlášení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě s upřesněním vystoupí paní poslankyně Válková. Dáme jí prosím slovo.

Poslankyně Helena Válková: Moc vám děkuji. Je to moje chyba. Já jsem v té rychlosti nenačetla číslo toho třetího svého pozměňovací návrhu, je to číslo 5478.

A jestli můžu jednu technickou poznámku, tak jenom k tomu, co tady říkal pan poslanec Michálek vašim prostřednictvím, pane předsedající. To se vztahuje, tyto změny, které byly učiněny novelou Sbírky zákonů, až na zákony, které byly do Sněmovny poslancům rozeslány od 31. prosince 2019. A tenhle tisk byl rozeslán, jak mě upozornila legislativa, 3. dubna 2019. Čili můžeme to změnit, nemusíme. Ale nevztahuje se na to ten zpřísněný režim. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Zdeněk Ondráček – zatím poslední přihlášený v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Tak tu druhou část, tu reakci na pana poslance, vyřídila paní zpravodajka.

Já se tedy přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který jsem zde načetl, to znamená změnu číslovky v § 34 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku z číslovky 20 na 30 u nepromlčitelnosti trestných činů, zvlášť závažných zločinů a těch privatizačních. Odůvodnění jsem ve zkratce řekl. Dlouhodobě o tom diskutujeme, jaká má být promlčitelnost u těchto zvlášť závažných zločinů a zločinů spáchaných v období privatizace. Takže materiál není vlastně jako sněmovní dokument, ale načetl jsem to a je to poměrně jednoduché. Číslovka 20 se nahrazuje číslovkou 30. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já vám tedy demonstruji, když dává člověk pozměňovák k pozměňováků zákona, který byl vložen, respektive který byl včleněn usnesením ústavně-právního výboru z jiného tisku, jak to může dopadnout. Ten můj pozměňovací návrh, jak mě legislativa teď upozornila, společný s panem poslancem Michálkem, je vložen do systému pod číslem 5301. Čili opravuji, to zabránění té nepřiměřené kumulaci trestů je číslo 5301. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí. Podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Nemá paní ministryně, nemá paní zpravodajka. Neoznámil žádný návrh, o kterém bychom nyní měli hlasovat. Tedy končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce.

Otevírám bod číslo 10. Jde o

10.

Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych předložila návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii, který jsem představila už při projednávání v prvním čtení.

Hlavním cílem tohoto návrhu zákona je poskytnutí dalšího procesního nástroje pro daňové poplatníky, k případnému řešení sporů při výkladu a provádění smluv o zamezení dvojímu zdanění mezi příslušnými úřady členských států EU formou arbitrážního řízení tak, jak je zakotveno ve směrnici EU. Návrh zákona transponuje evropskou směrnici a zásadním způsobem se od ní neodchyluje ani nejde nad její rámec.

Při přípravě finálního návrhu došlo ke zpoždění, jde však o problematiku, která musí být ve všech členských státech řešena pokud možno jednotně, proto byla dána přednost jednání o tom, jak má být jednotný postup podle směrnice aplikován, a vyčkání na vyjasnění pozice ostatních členských států. Transpoziční lhůta uplynula 30. června 2019, a proto se účinnost zákona navrhuje k patnáctému dni prvního kalendářního měsíce v následujícího po vyhlášení zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Konstatuji, že jsme návrh v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru, který byl výborem garančním. Usnesením výboru máme doručeno jako sněmovní tisk 544/1. Zpravodajkou rozpočtového výboru je paní poslankyně Iva Kalátová, kterou prosím, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Iva Kalátová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den vám všem. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru k vládnímu návrhu zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii, sněmovní tisk 544.

Dne 5. února 2020 na 35. schůzi rozpočtový výbor přijal usnesení v tomto znění: Po úvodním slově náměstka ministryně financí Stanislava Kouby, zpravodajské

zprávě poslankyně Ivy Kalátové a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii, sněmovní tisk 544, schválila bez připomínek;

II. zmocňuje zpravodajku, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu Parlamentu.

Bod II jsem právě splnila. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní zpravodajko. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Jan Volný. Stahuje svoji přihlášku... Aha, v podrobné. Omlouvám se. Takže v obecné není přihlášen nikdo. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě není. Tak teď už dopředu ohlášený pan poslanec Jan Volný v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zapsán pod číslem 4377. Je to drobná úprava účinnosti tohoto zákona. A zároveň bych chtěl požádat ctěnou Sněmovnu, abychom odhlasovali zkrácení doby na projednání mezi druhým a třetím čtením na deset dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, tak ji končím. Zájem o závěrečná slova také není. Ale protože zazněl návrh, o kterém musíme hlasovat, a to je zkrácení lhůty pro třetí čtení na deset dnů, tak jsem přivolał poslankyně a poslance, kteří nejsou v tuto chvíli v sále, a chvíličku počkáme, než přistoupíme k hlasování...

Tak pokud jsme připraveni, zopakují, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na deset dní, který přednesl pan poslanec Jan Volný.

Zahájí hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134, přihlášeno 177 poslanců, pro 55, proti 6. Návrh jsme nepřijali.

Tím končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce.

Otevírám bod číslo 11. Jde o

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - druhé čtení

Paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová je už připravena. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o bankách a zákon o spořitelních a úvěrních družstvech.

Jak bylo řečeno již v rámci prvního čtení, návrhem zákona se provádějí jednak změny technického charakteru za účelem usnadnění výkladu zákona či zpřesnění resp. doplnění implementace práva Evropské unie. Současně návrh zákona přináší i některé věcné změny. Dovoluji mi, abych zmínila čtyři nejdůležitější:

1. posiluje ochranu klientů bank v případech, kdyby došlo k přeměně či jakékoliv dispoziční s obchodním závazkem banky nebo jeho částí;
2. řeší některé problémy spojené s procesem odnímání bankovní licence a zefektivňuje jej;
3. snižuje administrativní zátěž tržních subjektů a provádí dílčí změny, které souvisejí se zkušenostmi z fungování českého systému pojištění vkladů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh projednával rozpočtový výbor jako výbor garanční. Usnesení výboru máme jako sněmovní tisky 559/1 a 2 k dispozici. Zpravodajem rozpočtového výboru je pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Kolegové, tento návrh zákona by nám tady příští měsíc ležel už celý rok. To, že to tak trvalo, není, myslím, způsobeno tím, že by šlo o tak rozporný materiál, ale zkrátka, jak se říká, plnili jsme naléhavé úkoly. Ale to bankovníctví už také nepočká, takže pak v podrobné rozpravě vás poprosím jako v předchozím bodě, abychom také zkrátili lhůtu na třetí čtení na deset dnů, protože aspoň já subjektivně necítím důvod, proč bychom to nezvládli během této doby,

protože příští týden je rozpočtový výbor a za 14 dní máme plénum, takže by to akorát krásně vyšlo.

Pokud jde o samotné projednávání ve druhém čtení, a to na půdě výboru, tak to proběhlo s tím, že diskuse, která byla inspirována především snahou to dotáhnout do nějaké podoby, byla především o účinnosti tohoto zákona, kde si možná vybavíte, že jsme se zavázali, že se budeme snažit koncentrovat účinnost k určitým pevným termínům, v tomto případě že se můžeme dopustit usnesení takového, že účinnost bude po vyhlášení, čili čím dříve, tím lépe. Zatím jsme se dostali do časového skluzu, tak doufejme, že to vyjde.

Druhá oblast diskuse, které jsme se věnovali, byl pozměňovací návrh, protože rozpočtový výbor přijal usnesení, kterým po zpravodajské zprávě, vystoupení předkladatele a pochopitelně i po vyjádření pana guvernéra – byl přítomen guvernér České národní banky Jirí Rusnok – doporučil schválit zákon ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Ten se týká především již tady zmiňovaného likvidačního procesu k oběma zákonům, to znamená jak k zákonu o bankách, tak k druhému zákonu, kterého se ten tisk také týká, to je změna zákona o spotřebních a úvěrních družstvech. To je o diskusi ve druhém čtení. Byla ve výboru poměrně konsenzuální. Já se pak už jenom připomenu v podrobné rozpravě s onou lhůtou na třetí čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, protože je zde zákon o bankách a související zákony, tak bych chtěl dát pozměňovací návrh, kterým pomůžeme osobám, které se zabývají distribucí pojištění a zajištění, které je v zákoně č.170/2018 Sb. Tady jde o pomoc těm, kteří v tomto roce měli vykonat svoje zkoušky a nemohli tak učinit kvůli virové infekci. Protože tento návrh byl velmi složitým způsobem dostáván do systému pod číslem 5509, já se k němu potom přihlásím, tak si dovolím tento pozměňovací návrh následně přesně načíst v podrobné rozpravě, ale nyní v rámci důvodové zprávy si dovolím říci, že zákon vychází i z ostatních současných opatření vlády k virové infekci, kdy je žádoucí, aby nedocházelo ke koncentraci osob v uzavřeném prostoru, a v rámci distribuce pojištění pojišťovacími zprostředkovateli je uložena povinnost vykonání odborné zkoušky.

Podle kategorie mohou být až 2 tisíce otázek. Jen jejich popis zabírá 876 stran textu. Zkoušky musí vykonat přibližně 40 tisíc pojišťovacích zprostředkovatelů plus jejich zaměstnanci. Vzhledem k náročnosti zkoušky jsou pořádány pro pojišťovací zprostředkovatele kurzy, které je mají na zkoušku připravit. Jak konání přípravných kurzů, tak i samotné zkoušky nutně souvisí s opakovaným shromažďováním osob ve školách a učebnách. Zprostředkovatelům, kteří vykonávají svoji činnost dobu kratší než tři roky, je uloženo prokázání všeobecných znalostí. Všeobecné znalosti se prokazují vysvědčením o maturitní zkoušce nebo dokladem o dosažení vyššího

vzdělání. I získání maturitního vysvědčení v této době nebo obdobného vysvědčení záviselo na obnovení výuky na školách a to se povedlo jenom částečně.

Účelem zákona je poskytnutí času na absolvování přípravných kurzů, odložení termínů pro absolvování zkoušek a nabytí dokladu k prokázání všeobecných znalostí. U zkoušek se navrhuje odklad o jeden rok, u získání dokladů prokazujících všeobecné znalosti se navrhuje odklad o 13 měsíců. Důvodem je, že k získání dokladu prokazujícího všeobecné znalosti dojde absolvováním studia na některé ze středních škol. Dosavadní termín pro získání dokladu je do konce května 2022. Protože však školní rok končí v červnu, je navrhován odklad o 13, a nikoliv o 12 měsíců, to je do konce června 2023.

Mám tady zhodnocení souladu navrhované úpravy s ústavním pořádkem. Předložený návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod, s Ústavou České republiky i dalšími ústavními zákony.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právními předpisy Evropské unie a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, je hodnoceno takto. Předložený návrh zákona je v souladu s právními předpisy Evropské unie a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, jak musí být vždy uvedeno, i ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady a dopady na životní prostředí. Já jako navrhovatel nepředpokládám žádný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Návrh nebude mít žádné dopady na životní prostředí. Návrh bude mít příznivý dopad na podnikatelské prostředí České republiky a také bude mít příznivý sociální dopad na zaměstnance pojišťovacích zprostředkovatelů, kteří by z časových důvodů nesplnili povinnosti podle stávajícího znění zákona.

Pak je zde i zhodnocení dopadu navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů. Navrhovaná právní úprava nezakládá nové zpracování osobních údajů a existující zpracování osobních údajů nemění. Ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů nemá tedy dopady. I při zhodnocení korupčních rizik konstatuji, že návrh nevyvolá zvýšená korupční rizika.

Následně, až bude ukončena diskuse k celkovému zákonu, si dovoluji načíst ten zákon pro jistotu slovo od slova, jinak ho najdete pod číslem 5509.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juránek byl jediný přihlášený do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa do rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě není. Otevírám podrobnou rozpravu. Přihlášený je pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Dovolím si tedy pro jistotu konkrétně načíst tady tento zákon. Mění se tím zákon číslo 170/2018 Sb., zákon o distribuci pojištění a zajištění takto: Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

"Část první. Změna zákona o distribuci pojištění a zajištění, článek I. Zákon č. 170/2018 Sb., zákon o distribuci pojištění a zajištění, se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 se text "do konce kalendářního roku" nahrazuje textem "do konce druhého kalendářního roku".

2. V § 18 odst. 3 se text "do konce kalendářního roku" nahrazuje textem "do konce druhého kalendářního roku".

3. V § 27 odst. 2 se text "do konce kalendářního roku" nahrazuje textem "do konce druhého kalendářního roku".

4. V § 56 odst. 6 se číslovka "42" nahrazuje číslovkou "55".

5. V § 122 odst. 1 se číslovka "24" nahrazuje číslovkou "36".

Část druhá. Účinnost. Článek II. Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem ode dne jeho zveřejnění ve Sbírce zákonů."

Je uvedeno pod číslem 5509.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Dolejš k podrobné zprávě, jak už avizoval. Prosím máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, přesně tak. Po dohodě s navrhovatelem a obdobně jako v minulém bodě bych vás poprosil, abychom prohlasovali ve smyslu příslušného paragrafu jednacího řádu zkrácení lhůty na deset dnů. Ono by to nejspíš vyšlo, ale opěvněme jaksí ten proces s tím, že chceme, aby to úspěšně proběhlo rychle a hladce i tímto usnesením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Opět jsem přivolal poslankyně a poslance k hlasování. Budeme hlasovat o tom návrhu. Je zde návrh o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na deset dnů. Na hlasování jsme připraveni.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 135, přihlášeno 110 poslanců, pro 66, proti 4. Návrh byl přijat. Lhůtu jsme schválili na deset dní.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - druhé čtení

Pani místopředsedkyně vlády, ministryně financí Alena Schillerová tento bod uvede. Prosím máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vláda předložila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů. Dále budu používat pouze zkratku rozpočtová pravidla. První čtení návrhu proběhlo 24. ledna letošního roku.

Kromě novely rozpočtových pravidel jsou v návrhu obsaženy novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, zákona o zemědělství, zákona o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků, zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci, služebního zákona a zákona o registru smluv.

V zákoně je navrženo zejména:

1. Zpřesnit zmocnění vydání vyhlášky o rozpočtové skladbě.
2. Rozšířit rozpočtový systém programového financování o evidenci neinvestičních dotací a návratných finančních výpomocí poskytovaných ze státního rozpočtu. Tedy jedná se o sjednocení evidence veškerých dotací na jediném místě v rámci jednoho systému spravovaného Ministerstvem financí.
3. Stanovit povinnost vázat prostředky na platy v organizačních složkách státu za neobsazená místa. Základní myšlenkou navrženého opatření je skutečnost, že neobsazené místo nevyžaduje nutnost shodného rozpočtového zabezpečení jako místo obsazené. V rámci snahy o úspory výdajů státního rozpočtu se navrhuje vázat prostředky na platy a související výdaje v případě, že místo je volné všechny kalendářní dny v kalendářním měsíci. První měsíc, kdy je místo volné, se však prostředky vázat nebudou.
4. Zakotvení použití přebytku státního rozpočtu na snížení státního dluhu v případě, že státní rozpočet skončil v přebytku. Navrhuje se jednoznačně stanovit, že tento přebytek se použije na snížení státního dluhu, neboť státní dluh je třeba držet v rozumných mezích. Samozřejmě to platilo v době před pandemií, kdy jsme tento zákon předkládali.
5. Snižuje se penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně z jednoho promile denně na 0,4 promile denně. Doposud je penále stanoveno ve výši jednoho promile z částky odvodu za každý den prodlení s úhradou odvodu, které je v některých případech příliš velkou zátěží pro toho, kdo porušil rozpočtovou kázeň. Nyní se proto navrhuje penále snížit na částku 0,4 promile z částky odvodu za každý

den prodlení. Takto stanovené penále bude plnit svoji sankční funkci bez toho, aby vůči porušiteli bylo příliš zatěžující, případně likvidační. Navíc je v současné době velká část penále promíjena.

6. Zpřesnění úpravy odnětí dotace nebo návratné finanční výpomoci. Jedná se spíše o procesní stránku.

7. Zpřesňuje se úprava ustanovení, která se týkají řízení státního dluhu. Tam se doplňuje v textu paragraf 36, který jednoznačně vymezuje metodiku vykazování v korunové výši státního dluhu denominovaného v cizích měnách se zdůrazněním skutečnosti, že korunová hodnota státního dluhu, s nímž souvisí úhrada jmenovité hodnoty nebo jistiny finančních derivátů zajištěného prostřednictvím finančních derivátů, musí zohledňovat smluvní měnový kurz.

8. Doplnuje se úprava Národního fondu. Kromě již nyní v zákoně vyjmenovaných prostředků tvoří národní fondy prostředky Fondu solidarity Evropské unie. Fond solidarity Evropské unie je upraven nařízením Rady číslo 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002 o zřízení Fondu solidarity Evropské unie. Pokud jde o poskytování dotací z národního fondu, navrhuje se vztáhnout na toto poskytování i všechna ustanovení, která se týkají poskytování dotací ze státního rozpočtu. Navrhuje se také zakotvit správné označení Evropského námořního a rybářského fondu.

Pokud jde o úpravu zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, navazuje tato úprava na zpřesněné zmocnění vydání vyhlášky o rozpočtové skladbě a rovněž je snižováno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně stejně jako v zákoně číslo 218/2000 Sb. Dále jsou v tomto zákoně provedeny legislativně technické změny.

Novely zákona o zemědělství, zákona o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a zákona o zahraniční rozvojové spolupráci a humanitární pomoci jsou předkládány proto, aby dotace a návratné finanční výpomoci ze státního rozpočtu podle nich poskytované byly vedeny v rozpočtovém systému programového financování evidenčně.

Navrhovaná novela zákona o registru smluv má pouze technický charakter. Jejím cílem je odkázat na správné ustanovení rozpočtových pravidel.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V prvním čtení jsme přikázali návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisky 567/1 a 2. Zpravodajkou rozpočtového výboru je paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru. Tento tisk byl projednán 18. března na rozpočtovém výboru a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona,

kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 567, schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Tyto pozměňovací návrhy se týkají zejména změny rozpočtových pravidel, což je část I. V části II Změny zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a dále pozměňovací návrhy v části VI, což je změna zákona o podpoře výzkumu experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků. Nebudu tady jednotlivé pozměňovací návrhy číst, protože jsou součástí přijatého usnesení rozpočtového výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do ní je jako první přihlášen pan poslanec Milan Feranec, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosim, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Paní ministryně, dámy a pánové, dovoluji stručně vás seznámit s obsahem pozměňovacích návrhů, které jsem podal k novele zákona o rozpočtových pravidlech. Tyto pozměňovací návrhy byly připraveny ve spolupráci s Ministerstvem financí. První se týká změny účinnosti některých ustanovení tohoto zákona z 1. ledna 2021 na 1. ledna 2022, a to z důvodu nemožnosti stihnout přípravu některých systémů kvůli nám známé epidemii koronaviru. S tím souvisí druhá změna, která se snaží předejít tomu, aby nebyla duplicita při zveřejňování projektů spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie právě v tom roce 2021. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom aby to bylo všechno správně. Mám tady s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Válka, paní poslankyni Langšádlovou. Předpokládám, že to je jenom pozůstatek hlasování. Ano, děkuji.

Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík v obecné rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bohužel tento tisk obsahuje i některé poměrně sporné věci. Já k nim načtu pozměňovací návrhy. Pokusím se to osvětlit. Za prvé, je tam problematický zásah, kterým se tímto zákonem zasahuje i do zákona o státní službě. Tady se část systemizace má svěřit Ministerstvu vnitra po dohodě s Ministerstvem financí. To znamená, ta systemizace se ztratí z té kontroly opozic, která může poměrně snadno hlídat to, co jde na vládu, ale když si to budou ministerstva dělat sama, tak to bude daleko obtížnější kontrolovat. Takže za velmi problematický považujeme zásah tímto zákonem do zákona o státní službě, proto toto ustanovení navrhneme vypustit jako celek.

Druhá problematická část je zrušení systému DotInfo. Tady dochází k tomu, že vláda tvrdí, že pracuje na lepším systému, a proto ruší ten údajně horší systém. Nicméně ten nový a lepší systém ještě neexistuje. Takže jediné, k čemu reálně dojde,

bude to, že se výrazně zhorší transparentnost těch spravovaných dotací, ale to, jestli ten lepší systém tedy někdy bude zprovozněn, to my rozhodně nevíme. Takže my navrhuje škrtnutí systému DotInfo z této novely.

Další sporná věc je otázka řešení úspor za ta tabulková místa. Já chápu ten záměr paní ministryně, která chce šetřit peníze za neobsazená místa, ale ono to současně může mít i poměrně negativní efekty na státní pokladnu. Například to může vést k tomu, že ta neobsazená místa se začnou obsazovat i tam, kde to není nutné a kde je třeba rozumnější ty zbylé peníze na odměnách rozdělit mezi stávající zaměstnance, a místo toho dojde k nabírání lidí, aby ta rozpočtová jednotka nepřišla o peníze. Já si skutečně nejsem jistý, že to řešení, co zvolilo Ministerstvo financí, je nevhodnější.

A poslední věc, co vnímám jako problém, je, že ta novela je trochu nevyužitá příležitost v oblasti zpříhlednění systému rozpočtových pravidel. V této věci také budu dávat pozměňovací návrh, který zavádí zlepšení transparentnosti toho rozpočtového procesu.

A poslední poznámka. Já jsem si k tomu i dopisoval s paní ministryní v otázce řešení situace předlužených obcí. Původně jsem chystal pozměňovací návrh, ten jsem poslal paní ministryni. Dostal jsem velmi nesouhlasné stanovisko ministerstva, velmi zdvořilé, ano, jsem rád, že ta debata byla ve věcné rovině. Z tohoto důvodu já navrhuji řešit tuto problematiku formou doprovodného usnesení, kde vyzveme ministerstva financí a spravedlnosti, aby našla nějaké společné řešení v této věci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Ano, hlásí. S přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal a pak se ještě hlásí pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jsem původně k tomuto bodu nechtěl vystupovat. A když jsem slyšel to množství zákonů, které jsou tímto tiskem otevřeny, tak jsem si vzpomněl, že zde leží ještě jeden zákon, který se této problematice týká, tedy rozpočtových pravidel. Jedná se o pozměňovací návrh – nebo návrh... pardon. Jedná se o sněmovní tisk 703, který tedy není mým dílem, ale je na něm poměrně široká shoda. Je to návrh poslanců Václava Votavy, Romana Onderky, Mikuláše Ferjenčíka, Jana Skopecčka, Zbyňka Stanjury, Jiřího Dolejše a Miroslava Kalouska a dalších, takže je tam poměrně široká shoda. A mně by přišlo škoda ho tady nevyužít, on je stejně navržený v devadesátce, takže by se to mohlo stihnout. Jedná se o změnu jednacího řádu, která by zavedla, že státní závěrečný účet za předchozí rok je třeba projednat předtím, než se posuneme dál k projednávání státního rozpočtu.

Já ho tedy zkusím ještě odůvodnit. Já myslím, že je to v zásadě srozumitelné. Nejedná se o žádnou velkou změnu. Předkládaný návrh nemá žádný dopad ani do státního rozpočtu, ani do právní úpravy ohledně soukromí osob nebo ochrany

osobních údajů, stejně tak nezvyšuje žádným způsobem korupční rizika. Jedná se tedy o stanovení pravidla, aby nešlo schválit návrh státního rozpočtu před ukončením projednávání návrhu státního závěrečného účtu za předchozí rok, tedy aby byla dodržena nějaká logická posloupnost. Návrh účinnosti se navrhuje k 1. červenci 2020, to se potom nějak upraví, resp. to bude odpovídat tomuto návrhu zákona.

K tomuto návrhu potom vláda dala nějaké negativnější stanovisko, resp. tam vytýká nějaké technické detaily, to já potom později načtu v podrobné rozpravě, kde bych se s nimi případně vyrovnal. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom pro záznam konstatuji, že v tuto chvíli je stále ještě otevřena obecná rozprava. Je do ní přihlášen pan poslanec Vojtěch Munzar. Nicméně v souladu s rozhodnutím Poslanecké sněmovny musím nyní přerušit projednávání tohoto bodu. Měli bychom se věnovat napevno zařazeným bodům. Ale s přednostním právem chce vystoupit pan předseda Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, hezký podvečer, kolegyně, kolegové. Já jsem si chtěl původně vzít dvacet minut pauzu na klub, protože zástupce předkladatele toho bodu, který měl začít v 18.00, teď je na cestě na dálnici, byla tam nějaká nehoda. Nicméně myslím si, že ta pauza není potřeba, pokud se domluvíme, a Sněmovna je suverén, že můžeme pokračovat v tomto bodě tak, abychom ho dodělali, a potom případně začali s tím dalším bodem. Řekl bych, že je to na nás.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se obávám, že to úplně není na nás, protože musí někdo předložit ten návrh a může to udělat jenom ten, kdo je k tomu pověřen podle § 57 odst. 2, a já tady mám pověření pro hejtmana Pardubického kraje, jeho prvního náměstka. Pokud se máme podle rozhodnutí Poslanecké sněmovny zabývat bodem č. 209, potřebujeme v tuto chvíli zástupce navrhovatele. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Já jsem úplně nepochopil, co je teď tedy potřeba. Jsou tady dvě alternativy. Buď si bereme pauzu do 18.20, protože bod, který měl začít v 18.00, nemá předkladatele, nebo si myslím, že můžeme dodělat bod, který je rozjetý, a počkat až –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, nemůžeme, protože usnesením Poslanecké sněmovny jsme se dohodli na tom, že v 18 hodin máme napevno zařazený bod 209.

Poslanec Jan Chvojka: Dobře. Takže pokud to nejde, tak v tom případě si bereme pauzu na klub do 18.20.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. Vyhláším přestávku pro jednání poslaneckého klubu ČSSD do 18.20 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.20 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, skončila doba určená pro jednání poslaneckého klubu ČSSD a budeme pokračovat v našem jednání. Než otevřu napevno zařazený bod, tak jedna omluva. Paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 17.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní se budeme věnovat bodu číslo

209.

Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 766/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 766/1. Tento návrh uvede z pověření Zastupitelstva Pardubického kraje hejtman Martin Netolický, kterého tady vítám. Pane hejtmane, hned vás požádám, abyste se ujal slova. Prosím, máte slovo.

Hejtman Pardubického kraje Martin Netolický: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tisk pod číslem 766/0, který máte jako návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000, a to zákon o rozpočtovém určení daní.

Dovolte mi, abych začal nejprve poněkud obecněji, protože jsme, nikdo z nás nepředpokládal, když zastupitelstvo kraje schvalovalo tento zákon, nebo návrh zákona v prosinci, a musím zdůraznit, že na Zastupitelstvu Pardubického kraje byl tento tisk projednáván skutečně průřezově, napříč politickým spektrem, a podpořili jej prakticky všichni zastupitelé Pardubického kraje, kteří byli přítomni, protože tuto záležitost vnímáme nikoliv jako tu záležitost dnes projednávaných kompenzací, alespoň tedy my v rámci samosprávy kraje, ale vnímáme ji jako věčný problém, který řešíme spolu s vládou České republiky a ostatně i s celou řadou z vás, a to je financování oprav silnic druhých a třetích tříd.

Od roku 2015 do roku 2019 ze Státního fondu dopravní infrastruktury bylo alokováno na 17 miliard korun, jenom pro příklad, na Pardubický kraj přicházela adekvátní částka 1 miliarda korun, a tyto prostředky byly investovány. Byly

investovány do projektů, s kterými se setkáváte i vy, protože silnice druhých a třetích tříd jsou ostatně ty silnice, které nejvíce zajímají starosty vedle místních komunikací, a každý v rámci své poslanecké práce se s tímto určitě setkává.

My vnímáme tento návrh zákona také jako určitý přelom po 20 letech, kdy byl schválen. Zdůrazním jednu konkrétní záležitost, kterou jsme se doposud nikdo nezabýval, protože je velmi nepřijemná, a to je příloha k zákonu, která stanovila konkrétní procentuální podíl jednotlivých krajů, který mimochodem na rozdíl od obcí nemá žádná objektivní kritéria, vycházel z propočtu tehdejšího Ministerstva financí a naši předchůdci prakticky celé Sněmovny, vlády, hejtmanů, zastupitelů jednali o tom, jak bude nastaveno rozpočtové určení daní po fiskální decentralizaci, bezprostředně tedy po vzniku samosprávných krajů.

Jednotlivé kraje jsou tedy určeny konkrétním procentem a nedokážete úplně rozklíčovat, jakým způsobem toto procento bylo prosazováno. Možná by nám na to dal odpověď někdo z doyenů tohoto zákonodárného sboru a s vysokou pravděpodobností také náměstek ministra financí tehdejší, dnes už bohužel nežijící Eduard Janota, který se na této záležitosti bezesporu podílel. Nicméně existuje obrovská disproporce v rozdělení těchto veřejných peněz mezi kraje. A proto když se podíváte i do našeho návrhu, tak je tam tato disproporce zmíněna a máme návrh, který by byl určitým řešením v rámci přerozdělení sdílených daní pro kraje.

Jedná se o kritérium – zavedení kritéria počtu obyvatel, ostatně u obcí jsme na toto kritérium zvyklí, vedle kritéria výměry katastrálního území všech částí obce a i dalších kritérií. A druhým kritériem je do jisté míry zohlednění rozlohy jednotlivých krajů, a to tím způsobem, že by přerozdělení bylo stejné, jako je přerozdělení prostředků ze Státního fondu dopravní infrastruktury, pokud tedy dojde k nějaké alokaci, a to podle délky silniční sítě silnic druhých a třetích tříd, tedy krajských komunikací.

Já bych byl velmi rád, kdyby tento materiál prošel alespoň do druhého čtení a pak do následující diskuse, protože vnímám negativní stanovisko vlády. Na druhou stranu s vládou na téměř veškerých setkáních diskutujeme na téma silnice druhé a třetí třídy. Je to věc, která je pro nás klíčová, a především je potřeba zdůraznit, že tento majetek, který není Netolického, Půty, Čunka, Šimka a dalších, je to prostě veřejný majetek, o který se musíme starat, a musím konstatovat, že bohužel kraje nedisponují dostatečnými zdroji na to, aby tento majetek byl dobře upraven.

Já jsem celou řadou i regionálních poslanců z našeho kraje pravidelně kontaktován ohledně konkrétních oprav silnic druhých a třetích tříd – usmívá se na mě kolega z našeho kraje –, nicméně opravovat lze, jen pokud máte vlastní zdroje. My tímto chceme ukončit diskusi, kdy kraje tu jeden rok dostanou 4,5 miliardy, tu dostanou 3,4 miliardy, tu dostanou 2 miliardy podle toho, jak to vychází, a de facto ani v průběhu roku nevědí, kolika prostředky mohou disponovat a na jaké projekty se mohou připravit.

Byl bych rád, pokud bychom tedy tímto materiálem zahájili jednak diskusi o systémovém řešení, o systémovém řešení, které považujeme za velmi důležité

v oblasti krajské samosprávy, a zároveň vás prosím, abychom tento materiál pustili do druhého čtení.

Já ještě jednu poznámku na závěr svého vystoupení, abych vás seznámil také s tím, jestli vás to zajímá, jaký je dopad covidu na Pardubický kraj. Podle predikce Ministerstva financí ze září loňského roku Pardubický kraj měl mít v letošním roce 4,6 miliardy korun. Podle aktualizované predikce 3,8 miliardy. Ten dopad je 800 milionů korun. Pokud chceme, abychom jako kraje, jako obce, územní samosprávné celky nadále investovali, je nezbytné k tomu také najít dostatečné zdroje.

A na závěr ještě jedna poznámka, protože to je oblíbené téma – zůstatky na účtech. Přátelé, dámy a pánové, jste zastupitelé a víte, že zůstatek na účtě nerovná se disponibilní prostředky. Zůstatky na účtech máte často zazávazkované a postupně dochází k jejich uvolňování na základě schváleného rozpočtu, investičních záměrů a také harmonogramu jednotlivých realizací. Byl bych rád, abychom tedy i toto vzali na vědomí, protože já neustále slyším, jak obce a kraj jsou bohaté. Ona to není úplně pravda, protože když se podíváte potom na situaci, tak ta je diametrálně složitější.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane hejtmane. Zpravodajkou pro prvé čtení je paní poslankyně Věra Kovářová, kterou prosím, aby se ujala slova. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane hejtmane, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak již uvedl navrhovatel, cílem návrhu je – za prvé – zařazení do výčtu sdílených daní nově také silniční daň a daň z minerálních olejů, a to ve stejném rozsahu, jako je tomu u současných sdílených daní, tedy ve výši 8,92 %. Druhou změnou je změna systému přerozdělování mezi jednotlivé kraje. Každému kraji přísluší nejprve paušální částka, a to ve výši jedné třináctiny z 10 procent procentní částky celostátního hrubého výnosu daní uvedených v zákoně. Zbývá část procentní částí celostátního hrubého výnosu daní je mezi kraje rozdělena na základě součtu poměru počtu obyvatel a poměru součtu délky všech silnic druhých a třetích tříd s tím, že poměr počtu obyvatel má koeficient 0,6 a poměr součtu délky krajských silnic koeficient 0,4.

Cílem návrhu, jak uvádí navrhovatel, je zavedení systémových kritérií, která jsou objektivní a měřitelná. Tolik na úvod mé zpravodajské zprávy a dovoluji si také konstatovat, že jste obdrželi stanovisko vlády jako sněmovní tisk 776/1. Čili toto je moje zpravodajská zpráva. (V sále je hlučno.)

A teď, pane předsedající, jestli mohu, bych ráda navrhla sloučení rozpravy s body následujícími, tedy se sněmovním tiskem 774 a 753. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Já jsem tady zaznamenal návrh na sloučení rozpravy u všech tří tisků, takže o tom bychom hlasovali. Já zagonguji. Všech tří tisků? (Ano.)

Myslím, že už jsme tady v dostatečném počtu, to znamená, budeme hlasovat o návrhu paní zpravodajky Věry Kovářové na sloučení všeobecné rozpravy k bodům 209, 207 a 211.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Hlasy ze sálu.) Pardon, bodů, ne tisků. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 136 přihlášeno 149 poslanců, pro 138, proti žádný. Návrh byl přijat, takže já tím pádem přeruším bod 209.

Otevřu teď bod

211.

Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 774/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 774/1. Z pověření zastupitelstva předložený návrh zákona uvede člen Rady Zlínského kraje Petr Gazdík. Prosim, ujměte se slova.

Poslanec Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, dámy a pánové. Já bych chtěl jenom sdělit, že návrh Zlínského kraje je naprosto totožný s návrhem Pardubického kraje a Libereckého kraje, jak jej tady představil pan hejtman Netolický, proto jej nebudu obsáhle představovat. Chtěl bych vám říct pouze jednu věc v zastoupení pana hejtmána Čunka. Nestává se často v Zastupitelstvu Zlínského kraje, aby Zastupitelstvo Zlínského kraje o něčem hlasovalo naprosto jednomyslně. A tady všech 45 zastupitelů hlasovalo pro tento návrh. To je poselství, které i Sněmovně musí něco říct.

Děkuji za pozornost a prosím vás o posunutí tohoto návrhu do druhého čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Věra Kovářová. Paní zpravodajko, máte slovo. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost.)

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych se odvolala na zpravodajskou zprávu, kterou jsem přednesla k předchozímu tisku, protože v podstatě ten sněmovní tisk je totožný. Jenom připomínám, že stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 774/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy nyní opět přeruším tento bod a otevírám bod

207.

**Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 753/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 753/1. Předložený návrh z pověření Zastupitelstva Libereckého kraje odůvodnil hejtman Martin Půta. Prosim, ujměte se slova.

Hejtman Libereckého kraje Martin Půta: Dobrý podvečer, dámy a pánové, paní ministryně, páni ministři, vážené paní poslankyně, páni poslanci.

Já budu stručný. Já myslím, že mí dva předřečníci už to popsali poměrně podrobně. Myslím, že hlavní problém, o kterém tady mluvíme, je dlouhodobé nefinancování oprav silnic II. a III. tříd ze státního rozpočtu. Když kraje v roce 2003 přebíraly tento majetek od státu, zaznívaly politické sliby o tom, že vznikne nějaký systém financování právě oprav silnic II. a III. tříd. Podotýkám, že těch je ze všech silnic necelých 90 %, a přesto z daně z paliv a minerálních olejů není na financování oprav využita vlastně žádná částka, protože všechny končí ve státním rozpočtu.

Já samozřejmě vnímám negativní stanovisko vlády, rozumím tomu, myslím, že každý ministr financí, každá ministryně financí to musí nutně vidět stejně. Na druhou stranu to, co probíhá v posledních pěti letech, o čem tady mluvil pan hejtman Netolický, je to, že každý rok Asociace krajů vyjednává s vládou nějaký podíl na Státním fondu dopravní infrastruktury. Většinou jednání končí někdy v letních měsících. Dost obtížně se z pohledu krajů opravy a modernizace plánují. A já myslím, že tento návrh by umožnil krajům vědět, jaké finanční prostředky budou mít v každém roce ve svých rozpočtech právě na opravy silnic II. a III. tříd určeny, a stát by nemusel každoročně v průběhu roku hledat nějaké finanční prostředky ve svých rezervách.

Druhý problém, který jsme se v tomto návrhu Zastupitelstva Libereckého kraje pokusili vyřešit, je ten problém, že už od roku 2000 jsou nastaveny stejné koeficienty pro rozpočtové určení jednotlivých krajů. Mezitím samozřejmě došlo k vývoji například v počtu obyvatelstva, a budu tady mluvit o středních Čechách, které mají o 250 000 obyvatel více, než měly v roce 2000. V Asociaci krajů České republiky se tomu problému dlouhodobě věnují různé pracovní skupiny. Je potřeba říct, že k žádnému kompromisnímu návrhu, na kterém by se shodly všechny kraje, logicky nedošlo.

Návrh, který je předložen do prvního čtení, se to pokouší nějakým způsobem řešit. A já myslím, že máte velkou příležitost ho propuštěním do dalšího kola projednávání nějakým způsobem využít k tomu, aby se řešila i ta situace, která vznikla v posledním týdnu. Nechci tady příliš jít hluboké rány, nicméně je potřeba říct, že financování samospráv není v době po koronavirové krizi úplně ideální. Není

to jenom o investicích. Myslím, že celá řada krajů, celá řada obcí bude mít v dalších měsících velký problém s financováním svého běžného provozu.

Takže vás, paní poslankyně, páni poslanci, zdvořile žádám o to, abyste přemýšleli o tom, zda ten návrh nepustit do projednávání ve druhém čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych se i zde odvolala na první zpravodajskou zprávu, protože i tento tisk je totožný s prvním sněmovním tiskem, tedy návrhem Pardubického kraje. Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 753/1. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy otevírám bod

Sloučená rozprava k bodům 209, 211 a 207 /sněmovní tisky 766, 774 a 753/

Nevidím nikoho přihlášeného, ale hlásí se paní poslankyně Věra Kovářová. Tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás poprosila o to, abychom mohli hlasovat po 19. hodině až do projednání tohoto sněmovního tisku, respektive těchto tří, a to z toho důvodu, abychom sem nemuseli znovu oba pány hejtmany tahat, přece jenom doprava začíná být hustá. Děkuji. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže chápu, že je tady procedurální návrh, abychom hlasovali dnes po 19. hodině. Nicméně to musí být návrh dvou poslaneckých klubů. Vy se přidáváte? (K poslancům Pirátů.) Takže chápu, že je to návrh poslaneckého klubu STAN a Pirátů. Já zagonguji. Odhlásím vás. Takže jenom abych to přesně formuloval, paní zpravodajko, jedná se tedy o to, po 19. hodině do projednání všech tří tisků? Takhle to mám tedy pojmout? (Ano. Žádost o odhlášení.) Tak já už jsem vás jednou odhlásil, tak jsem vás odhlásil znova a přihlase se znovu svými hlasovacími kartami. Myslím, že jsme tady v dostatečném počtu. (Hluk v sále.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro to, abychom po 19. hodině? Kdo je proti?

Hlasování číslo 137, přihlášeno 136 poslanců, pro 59, proti 18. Návrh byl zamítnut.

Máme otevřenou obecnou rozpravu. Nicméně nevidím tam nikoho přihlášeného do obecné rozpravy kromě paní ministryně Aleny Schillerové, která se hlásila s přednostním právem. A potom také pan ministr Havlíček. Paní ministryně, máte slovo. Tak prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, vážení páni hejtmani, dovoluji, abych se vyjádřila k návrhu zastupitelstev Libereckého, Pardubického, Zlínského kraje – nevynechala jsem někoho? – na změnu zákona č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů. On byl zpracován za účelem zvýšení daňových příjmů krajů formou stanovení nových podílů krajů na dani silniční a spotřební dani z minerálních olejů ve výši 8,92 %, přičemž se navrhuje nová metodika rozdělení daňových příjmů mezi jednotlivé kraje. (Velký hluk v sále.)

V první řadě musím konstatovat, že se všemi těmito třemi návrhy vláda vyslovila nesouhlasné stanovisko. A protože se jedná o zcela identické návrhy, měly by být tyto krajské zákonné iniciativy na půdě Poslanecké sněmovny projednávány najednou, což se i stalo, a já to vítám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid v jednacím sále, protože tady opravdu není slyšet. Tak prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Pokud si dobře vzpomínám, tak byly zamítnuty na vládě jednomyslně.

Proč těmto návrhům dala vláda negativní stanovisko? Dovolte, abych to vysvětlila. Přijetí návrhu, to je samozřejmě primární, by znamenalo negativní dopad na státní rozpočet a zejména na Státní fond dopravní infrastruktury ve výši minus 8,55 miliardy korun, přičemž z toho dopad na státní rozpočet představuje minus 7,97 miliardy korun a na Státní fond dopravní infrastruktury minus 0,58 miliardy korun.

Nemusím zdůrazňovat, že se nacházíme v kritické době. Nakonec to tady i padlo ze strany pana hejtmana, že ten návrh byl podáván ještě předtím, než vypukla tato pandemie. Ale jsme v této době a musíme si říct, že ta doba je kritická. A je to doba, kdy stát nese obrovské náklady na zabezpečení zdraví obyvatelstva, na zajištění chodu bezpečnostních složek, na záchranné programy pro podnikatele, firmy a podobně. Všichni o nich víte. O většině z nich jste tady hlasovali. Některé jsou dotační programy, tak o nich hlasovala vláda. Ale samozřejmě jsou všechny veřejně známé a dostupné.

V současné době se pohybujeme pouze v mezích hrubých odhadů, jaké budou skutečné dopady pandemie na ekonomiku České republiky. Za stávající situace nelze tedy dále prohlubovat deficit státního rozpočtu. A pokud by k tomuto kroku nemělo dojít, muselo by na vládní úrovni dojít k diskusi o případném seškrtání, nebo o prohloubení schodku, hlavně Státního fondu dopravní infrastruktury. Takže já

předpokládám, že i můj vládní kolega, pan vicepremiér Havlíček, se na toto téma vyjádří, protože by se ho to dotklo samozřejmě velmi citelně.

Ani tedy s ponížením příjmu Státního fondu dopravní infrastruktury nelze souhlasit. Důvodem je obecně vysoká potřeba zdrojů na financování dopravní infrastruktury z rozpočtu tohoto státního fondu, jako jsou zejména výstavby, údržby dálnic, silnic a železnic ve vlastnictví státu. Tyto investice zvláště v dnešní nejisté době nelze ohrozit. A investice budou právě tím, co posune ekonomiku naší země dál, a to nejen investice vynakládané ze státního rozpočtu, ale i investice vynakládané ze strany municipalit. A my s tím počítáme. Počítáme. Dnes jsme měli velice zásadní jednání, zítra ráno pokračujeme. A počítáme s podporou rozpočtu municipalit, ale jiným způsobem. Ty oznámíme, jakmile se na tom dohodneme, což by mělo být opravdu v řádu dnů.

Zároveň nelze souhlasit s odůvodněním potřebnosti navýšení rozpočtového určení daní pro kraje, které je uvedeno v důvodové zprávě. To se opírá zejména o tvrzení, že krajům byly v minulosti převedeny kompetence bez adekvátního zajištění finančních zdrojů, zejména převod silnic druhých a třetích tříd do majetku krajů, a že způsob stanovení stávajících podílů krajů na sdílených daních nelze doložit. Tak na tomto místě si dovoluji nesouhlasit. A nemohu si odpustit prosím následující rekapitulaci.

Na kraje přešly postupně tyto silnice ve dvou fázích reformy veřejné správy – kompetence, zařízení a s nimi i finanční zdroje ve výši 39,6 miliardy korun, vyjádřeno ve výchozí úrovni roku 2005, všechno dohledatelné v archívech Ministerstva financí – čímž došlo k vymezení daňových podílů na příslušných daňových výnosech tak, aby mohly tyto kompetence vykonávat samostatně. Uvedené se odehrálo na úkor podílu státního rozpočtu. A je rovněž nutné zdůraznit, že daňové příjmy krajů v čase dynamicky rostly. Mezi roky 2005 a 2019 daňové příjmy krajů vzrostly na 75 miliard korun, to znamená o 35,4 miliardy korun, což je téměř o 90 %. Mezi roky 2018 a 2019 daňové příjmy krajů alokované prostřednictvím rozpočtového určení daní vzrostly o 8,7 %, to je o 6 miliard korun. Přesto zdroje, které kraje v rámci svého rozpočtového určení daní získávají, jsou z jejich strany často bagatelizovány, což vytváří tlak na neustálé dodatečné zdroje ze státního rozpočtu, což je za stávající situace – předesílám teď zvláště za stávající situace – prostě neúnosné.

Postup stanovení podílu krajů na stanovené části sdílených daní je dohledatelný v příslušných sněmovních tiscích, to jest sněmovní tisk číslo 974 z roku 2001 a číslo 747 z roku 2004, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Z uvedených tisků je zřejmé, že kraje získaly v rámci rozpočtového určení daní prostředky na opravu, investice a pro organizace správy a údržby krajských silnic. Celý proces konstrukce rozpočtového určení daní pro kraje byl podrobně diskutován s tehdejšími zástupci jednotlivých krajů.

V této souvislosti je také vhodné připomenout, že od roku 2010 byly krajům a hlavnímu městu Praze poskytovány dostatečné prostředky ze státního rozpočtu, volných zdrojů ze Státního fondu dopravní infrastruktury a IROP, a to v letech 2010 až 2019 na dopravní obslužnost v souhrnné výši 27,3 miliardy korun a v letech 2015

až 2019 na opravu a údržbu silnic druhých a třetích tříd v souhrnné výši 18,4 miliardy korun, čili to je plus 0,42 miliardy v roce 2017 jako kompenzace ještě k tomu, k této částce, jako kompenzace mezd řidičům, z čehož je zřejmá jistá dvojkolejnost ve financování uvedené oblasti. A toto jistě nebylo záměrem při realizaci reformy veřejné správy. Prostě se na to už za ta léta zapomnělo.

Ale přesto se snažilo Ministerstvo financí, potažmo samozřejmě se o tom rozhodovalo na příslušných vládách, navýšit tyto prostředky nad rámec toho RUD, který je dohledatelný v archivech Ministerstva financí, a já cituji z tehdejších tisků, z tehdejších důvodových zpráv. Takže není pravdou, že se převedly silnice bez prostředků. (Obrací se na předsedajícího, aby zjednal klid v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid! Paní ministryně se nemůže v klidu vyjádřit. Ještě jednou vás prosím o klid! Máme ještě deset minut, tak to vydržme!

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Rovněž musím důrazně upozornit na skutečnost, že stávající podoba návrhu znemožňuje jeho aplikaci v praxi, a to zejména z následujících důvodů.

V návrhu není stanoven způsob zveřejnění procentních podílů jednotlivých krajů, a to buď pro daný rok, nebo na delší období.

Za druhé, postup výpočtu podílu krajů na stanovené části výnosů sdílených daní, který je popsán v novém odstavci 2 v § 3, není jednoznačný a může vést k chybné interpretaci. Jsou zaměňovány termíny pro podíl, výnos a procentní podíl a dále je např. od hrubého výnosu odečítán procentní podíl.

Za třetí, problém je rovněž se zdrojem dat o délce silnic druhých a třetích tříd. Platné právní předpisy Českému statistickému úřadu výslovně neukládají povinnost vést návrhem předpokládanou evidenci délky silnic druhých a třetích tříd kraje, přičemž tyto údaje jsou zveřejňovány pouze ve Statistické ročence, a to s ročním zpožděním.

Ještě mi dovoluňte na závěr říct, nechci tady vykopávat příkopy mezi vládou a jednotlivými kraji. My jsme připraveni o tom jednat, jednali jsme už dnes, budeme jednat zítra, skutečně v rádech dnů, nejen o dotační politice, nejen o kompenzaci pro obce, protože se tady rozhořela debata o tzv. kompenzačním bonusu, kterou nebudu opakovat, protože tu zaznívala a předpokládám, že ještě zaznívat bude. A jsme samozřejmě připraveni podpořit kraje v oblasti silnic druhých a třetích tříd, a to významnou částkou, která bude navíc nastavena tak, aby byla nejen pro rok 2020, ale i pro rok 2021, tak aby si kraje mohly toto rozplánovat. Ale musela jsem připomenout tuto historii. Ta historie byla a existovala a teď se jenom opakuje. Ona se opakuje jako evergreen pravidelně, že by se změnil RUD, ještě bych řekla legislativně a technicky nesprávným způsobem. Vyvolalo by to tyto problémy, které jsem tady definovala, a pak by se na to za pár let zase zapomnělo a zase bychom řešili to samé. Je to prostě takový kolovrátek a evergreen, který se vrací každý rok.

Nechci to hrotit. Chci říct, že podpoříme kraje, podpoříme silnice druhých a třetích tříd, a to nejen v roce 2020, ale i pro rok 2021, velmi významnou částkou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu přihlášky na přednostní právo, které mám v pořadí – je to ministr Karel Havlíček, ministryně Klára Dostálová, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a předseda STAN pan poslanec Rakušan. Takže ovšem máme tu jednu faktickou poznámku, což je také předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Takže vaše dvě minuty, pane předsedo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Není úplně jednoduché reagovat a nesmát se. To, co nám řekla paní ministryně nakonec: popsala jsem vám historii, která byla taková, jaká byla. A k čemu nám to je? Vůbec k ničemu, paní ministryně. Ale ten příběh se pořád opakuje. Proč volit jednoduché řešení, když máme složitější řešení, které bude nutit hejtmany leštit kliky? Protože paní ministryně říká: My tam ty peníze pošleme. Ale ne jednoduše, že to rozpočteme a pošleme krajům a krajská zastupitelstva a hejtmani si s tím poradí. Ne, my jsme chytřejší. Vy budete psát žádosti o dotace, to vás bude něco stát, ať už z vlastních zdrojů, že budete mít svoje úředníky, naši úředníci to budou vyhodnocovat, jiní úředníci to budou kontrolovat – takže zaměstnáme plno lidí, možná je to v rámci boje proti nezaměstnanosti. Ale není to produktivní.

Můžeme mít výhrady k technice – to se dá spravit v rámci druhého čtení pozměňujících návrhů. Ale pokud vláda myslí vážně, že ty peníze chce těm krajům poslat, tak to udělejme takhle jednoduše změnou zákona. Ne dotačních titulů.

Já sedím s kolegy v Dozorčí radě Státního fondu dopravní infrastruktury. Na ty 4 miliardy – kterými se vláda tak chlubí, a oprávněně, já to nekritizuji – to jsou stovky žádostí, které někdo píše, stovky žádostí, které někdo posuzuje, vyhodnocuje, my pak o nich hlasujeme. A stovky žádostí, které bude následně někdo kontrolovat. Má to smysl? Já bych rozuměl souboji, když vláda řekne: Krajům nedám nic! A jsem proti. Tomu bych rozuměl. Ale vláda říká: My vám ty peníze dáme, ale pozor, pozor, pozor, pěkně ponížene si budete psát žádosti a my je posoudíme. A když budete zlobit, tak vám je nedáme, protože tam najdeme nějaký technický problém. A to je stejný spor, který tady byl minulý týden o kompenzaci obcím. Místo udělat to jednoduše a mít důvěru – a klíčové slovo je důvěra: buď věřím, že zastupitelstva si s tím poradí sama (upozornění na čas), anebo máme nejchytřejší v Praze. A já jsem na straně důvěry.

Já vím, že je 18.55. Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ne ne, to je z toho důvodu, že vám uplynul dvouminutový limit.

Jenom přečtu jednu omluvu. Od 19 hodin do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková. Nicméně my jsme si odsouhlasili pouze do 19. hodiny.

Tak mám tady tři faktické poznámky. Takže tím už to bude v podstatě dán program dnešních vystoupení. Pan poslanec Vít Rakušan na faktickou, připraví se pan poslanec Vojtěch Filip a Zbyněk Stanjura, předseda klubu ODS, ještě jednou. Prosim, vaše dvě minuty.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Paní ministryně, to je přeci kontext toho, co tady zažíváme v těch posledních týdnech stále. Prostě vezmeme samosprávnou zodpovědnost obcím, krajům, městům v České republice, ale my vám slíbíme, že vám ty peníze nějakým způsobem do těch obcí a měst pošleme. To je zase centralizace moci, centralizace finančních toků v této zemi.

Tady přichází návrh tří krajských zastupitelstev, který má jasné řešení situace. Vždyť byste oprostila hejtmany od každoroční ponížení cesty do Prahy, aby přijeli a bavili se s vámi a prosili vás o to, ať jim pustíte tu nějakou korunku na ty krajské silnice druhých a třetích tříd, které musí spravovat. Chvilku by to vypadalo, že nic nedostanou, ale potom jim milostivě něco dáte, zavážete si je, oni vám budou nesmírně vděční a odjedou zase domů. Ale ono to jde udělat systémově. My můžeme změnit rozpočtové určení daní pro kraje a ony budou mít na ty peníze ze zákona nárok. A stále je to stejná písnička několik týdnů. Vykompenzujeme to obcím, krajům, městům na dotacích. A proč? Tak jim ty peníze neberte, nechte jim je nebo jim je novým rozpočtovým určením prostě přikažte! Ony si s tím poradí, věřte jim. Ony jsou pod dennodenní přímou kontrolou občanů. Protože na ty jejich investice v městech, obcích a krajích v celé České republice je prostě jednoduše vidět. To nejsou nějaké velké státní hladové zdi, kam nikdo nedohlédne. Tady je kontrolují lidé každý den.

Prosim, neschovávejte si tu hromádku v Praze, pošlete ji dolů, oni si s tím poradí. A zvládnou to efektivněji, než to zvládáte vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Vaše dvě minuty, prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nerad беру slovo panu místopředsedovi vlády Karlu Havlíčkovi, ale musím. Víte, tady se mluví o tom, jakým způsobem se to dá na ty silnice druhých a třetích tříd. Já si pamatuji debatu, když se rušil druhý pilíř, který byl nefunkční, a poprvé jsme dali peníze na rozvoj silnic druhých a třetích tříd. Samozřejmě že jsme navrhovali, aby to existovalo nějakým způsobem opravdu funkčně, aby to mělo systém. Ale to, že si omašličkujeme tím, že vezmeme jako další sdílenou daň daň z paliv a maziv, tak samozřejmě můžeme říct stejným způsobem, jestli to dáme krajům a ty je budou dělat, anebo jestli to dáme rovnou centrálně a budeme ty druhé a třetí třídy spravovat pro ty kraje. To je přeci samozřejmě možné! Tak to si tady musíme rozříkat.

To není o tomto návrhu. To není o tomto návrhu. To je o tom, jaký systém tady chceme zavést, protože samozřejmě vidíme, že při opravách silnic prvních tříd nebo dálnic nám nenavazuje rozhodnutí krajských samospráv na to, aby se na tu dálnici dalo najet. Takže o tom to přesně bude! O tom to přesně bude. Takže jeden, nebo druhý systém. A to opravdu není tak, že si to můžeme schválit z jedné vody načisto.

Nezlobte se na mě, nechtěl jsem předbíhat pana místopředsedu vlády, ale musel jsem, protože ano, ten systém musíme zavést, ale není to systém o mašličkování těch daní, které vám tam pošleme, a vy řeknete: ale my jsme si to mohli rozhodnout sami. Takhle to přeci opravdu není.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak ještě pan předseda Stanjura má prostor vystoupit. Je padesát devět, ale budu vás muset pak přerušit. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ale kdybychom ty tisky pustili do druhého čtení...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, už je 19 hodin. Pane předsedo, omlouvám se. (Poslanec Stanjura mimo mikrofon hovoří s předsedajícím.) Takže máte minutu padesát osm, vám zbývá z faktické, já to poznamenám takhle, aby to bylo slyšet na organizační odbor. Proto jsem také zopakoval ty s přednostním právem.

Takže já přerušuji schůzi. Přeji vám krásný večer a uvidíme se zítra v devět hodin ráno.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. června 2020
Přítomno: 194 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám. Aby byla zaznamenána vaše účast, tak jsem vás právě odhlásil a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a poslankyně: Lukáš Černohorský od 11 hodin – pracovní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Martin Kupka do 10 hodin – pracovní důvody, Marek Novák do 12 hodin – pracovní důvody, Lucie Šafránková do 11 hodin – pracovní důvody, Karel Tureček – rodinné důvody, Helena Válková do 10 hodin – pracovní důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody, Václav Votava – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Jan Hamáček od 10.30 do 12.30 z pracovních důvodů, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček do 13 hodin – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek od 11.30 do 16.30 – pracovní důvody.

Dále se ještě dodatečně omlouvají pan poslanec Ladislav Okleštěk mezi 9.00 a 10.00, paní poslankyně Věra Kovářová dnes od 9.00 do 9.45 z pracovních důvodů a ještě pan poslanec Petr Vrána mezi 9.00 a 10.00 bez udání důvodu.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním bodů 255, sněmovní tisk 589, námořní plavba, třetí čtení, a 257, sněmovní tisk 643, o silniční dopravě, třetí čtení. Dále bychom pokračovali projednáváním dalších bodů z bloku třetích čtení, u kterých byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 252, 253, 254 a 256, sněmovní tisky 502, 553, 572 a 622. Poté bychom případně pokračovali projednáváním dalších bodů dle schváleného pořadu schůze.

Připomínám, že ve 12.30 máme pevně zařazené volební body 298, Státní fond kinematografie, a 299, člen Nejvyššího kontrolního úřadu. Ve 14.30 máme pevně zařazené body 43, sněmovní tisk 669, nakládání se zbraněmi, první čtení, bod 381, návrh na zřízení komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci, a 379, stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů.

Tak. S přednostním právem pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké ráno, kolegyně, kolegové. Já bych si prosím dovolil požádat o pevné zařazení dvou bodů. Jsou to tisky z pera Ministerstva zemědělství. Prosím tedy o pevné zařazení bodu číslo 18, což je vládní návrh zákona na ochranu zvířat proti týrání, druhé čtení, na dnešek, to znamená 3. června, v 17 hodin... (Předsedající: V 17?) V 17 hodin, ano. A potom

hned po tomto bodu bod číslo 19, jak jsem říkal, také bod z pera Ministerstva zemědělství, a to je vodní zákon. To znamená v 17 hodin napevno nejdříve zákon na ochranu zvířat proti týrání a poté vodní zákon. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, kdo k pořadu schůze ještě má zájem o vystoupení. Nikoho nevidím.

Privolal jsem tedy kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Chvojky, který navrhuje dnes na 17.00 pevně zařadit body 18 a 19.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přihlášeno je 146 poslanců, pro 140, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Já vám děkuji a budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Otevírám bod

255.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček a zpravodaj garančního výboru, kterým je pan poslanec Milan Feranec. Garančním výborem je hospodářský výbor.

Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 589/3, který byl doručen dne 6. března 2020. Usnesení garančního výboru nebylo doručeno. Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Ano, takže pane ministře, máte slovo. (Hluk v sále.) Prosím o klid, děkuji. Ještě jednou prosím o klid!

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vládní návrh zákona o námořní plavbě nepatří mezi ty strategické, důležité, už jenom proto, že v podstatě se týká nás naprosto minimálně. Nicméně musíme provést transpozici směrnice Rady EU v souladu s požadavky EU, přičemž dochází zde pouze k určení námořního úřadu, jímž je podle zákona Ministerstvo dopravy.

V rámci druhého čtení byl k návrhu uplatněn jeden pozměňovací návrh spočívající v úpravě dne nabytí účinnosti zákona, se kterým se ztotožňujeme. Za mě je to vše. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, rozpravu

končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr ne, pan zpravodaj také ne. Přistoupíme tedy k hlasování o pozměňovacím návrhu. Já poprosím pana zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním k němu sdělil stanovisko.

Poslanec Milan Feranec: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dobrý den. Jak už bylo řečeno, pozměňovací návrh je jeden a spočívá v posunutí účinnosti zákona, protože původní účinnost byla 16. února 2020, kdežto teď se navrhuje nově účinnost, a to prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení. Takže to je jediný pozměňovací návrh. Hospodářský výbor se tím nezabýval, protože z důvodu koronakrizy nezasedal.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S náhradní kartou číslo 17 hlasuje pan místopředseda Filip.

Myslím, že není nezbytné, abychom hlasovali takovou jednoduchou proceduru, jedná se o jeden pozměňovací návrh. Budeme? Takže je zde zájem, abychom tu proceduru schválili.

Takže zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 139, přihlášeno je 163, pro 157, proti 1. Procedura byla schválena.

Já tedy poprosím ještě jednou pana zpravodaje, aby vydržel ještě u stolku a provedl nás tím procesem, to znamená, ať navrhne hlasování o jednom pozměňovacím návrhu.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Takže podle schválené procedury budeme nejdřív hlasovat o pozměňovacím návrhu. Zopakují znovu. Pozměňovací návrh posouvá účinnost zákona z původně stanoveného 16. února 2020 na první den druhého kalendářního měsíce po jeho vyhlášení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Souhlas.) Garanční výbor?

Poslanec Milan Feranec: Garanční výbor neprojednával z důvodu...

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Takže zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 140, přihlášeno je 168, pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 51/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 589, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 141, přihlášeno je 169 poslanců, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji a končím třetí čtení tohoto tisku.

Otevírám další bod, bod 257, kterým je

257.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 643/ - třetí čtení

Pan ministr, místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček již zaujal své místo a stejně tak paní poslankyně Zuzana Ožanová jako zpravodaj. Garančním výborem byl hospodářský výbor. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 643/3, který byl doručen 10. března. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 643/4.

Pan ministr má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pouze jenom zrekapituluji, že se jedná o návrh zákona, jenž musí být předmětem zvláštní vnitrostátní regulace, a to za účelem splnění závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Lze tuto novelu rozdělit do čtyř oblastí. Velmi zjednodušeně a krátce, v té první se jedná o dobu řízení tzv. velkých vozidel, o bezpečnostní přestávky, dobu odpočinku a rovněž se jedná o vedení a uchování záznamu. Druhá oblast, upravovaná oblast, je problematika kontroly případného opatření nebo trestu za nedodržení těchto požadavků. Opět se tady jedná o dobu řízení velkého vozidla, bezpečnostní přestávky, odpočinek atd., to, co bylo v té první části. Třetí oblast se zabývá vydáváním a odevzdáváním karet řidiče, karet podniku, karet dílny, případně kontrolních karet za účelem zajištění plné slučitelnosti vnitrostátní právní úpravy a právě toho nařízení Evropské unie. A konečně poslední a čtvrtá oblast je problematika podmínek profesní způsobilosti řidičů vybraných velkých vozidel.

K návrhu zákona byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů, s většinou Ministerstvo dopravy souhlasí, s některými ne, to bude nepochybně další diskuse. Za mě je to vše, děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu, do které jako první je přihlášen pan poslanec Čížinský. (V sále je značný hluk.) Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu vás prosím o klid v sále, abyste umožnili vystoupení svého kolegy. Děkuji.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych rád upozornil na tři pozměňovací návrhy, na pozměňovací návrh C1, C2 a C3.

Návrh C1 zachová možnost, kterou využívají města napříč naší zemí, aby řidiči taxislužby procházeli zkouškami z právního povědomí. Je to jedna z možností regulace situací, které nastávají ve městech, proti kterým se všichni vymezujeme – okrádání lidí, nezalost právního prostředí apod. Města to využívají, využívají to ta největší města. Skutečně se domnívám, že to v zákoně má zůstat.

Pozměňovací návrh C2, ten má širokou podporu a jedná se o komplikace, které nepoctiví taxikáři působí kontrolám a vlastně znemožňují kontrolu.

A ten třetí návrh, C3, tam se jedná o obecní mobility. Já jsem si půjčil od své dcery Aninky koloběžku, abych to tady demonstroval, tak jenom poprosím kolegy, aby se o to nepřerazili. (Pokládá koloběžku před řečnický pult.) Doufám, že tady nikdo nepadne. (Hluk v sále trvá.)

Ze všech měst vidíme – prosím, dejte pozor na tu koloběžku (k procházející pracovníci Kanceláře PSP) – ze všech měst vidíme, že se po chodnicích, kde jsou sdílené koloběžky a sdílená kola, prostě normálně povalují dopravní prostředky. Je to nebezpečné, pro nevidomé to je vysloveně smrtící, pokud na takovou koloběžku narazí. A to, co navrhuji já, je možnost regulovat tu obecní mobilitu. Já si nemohu stěžovat na to, že by Ministerstvo dopravy nekomunikovalo. Jak pan ministr, tak pan náměstek Němec, tak pan náměstek Kopřiva se mnou velmi čile komunikují.

Předseda PSP Radek Vondráček: Prosím o klid v sále. Máte-li co k projednání, běžte prosím do předsálí. Ještě jednou prosím o klid! (Předsedající zvoní.)

Poslanec Jan Čížinský: Dámy a pánové, řešíme zcela konkrétní problém, který statisíce lidí trápí každý den. Máte možnost teď ve Sněmovně řešit prostě to, co má konkrétní význam. A co se děje s takovou koloběžkou? (Přichází předseda klubu ODS Stanjura a koloběžku odnáší.) Často ji pozorný občan uklidí stranou, aby se o ni někdo nepřerazil. Ale pane předsedo, to není koncepční řešení, na to se nedá takhle spoléhat. Prostě není možné na to spoléhat.

S tou koloběžkou se zachází jako s dopravním prostředkem. To znamená, pokud tam leží nebo pokud tam leží kolo, tak co může městská nebo státní policie udělat? Nemůže odtáhnout, pokud tam je 1,2 metru, je možné to obejít. Nemůže odtáhnout. Já jsem tady navrhol pozměňovací návrh, aby bylo možné odtahovat vozidla z chodníku, ten byl většinou zamítnut. To znamená, všechno to nějakým způsobem souvisí a má to nějakou logiku. Takže koloběžku nejde odtáhnout. Jde odtáhnout, pouze pokud tam není 1,2 metru a nedá se obejít. Pak ano, ale to je jediné. Ona se válí na chodníku, který je široký 2,5 metru, a válí se tam pořád. Takže jediné, co je možné v tuto chvíli s tou koloběžkou udělat, je dát jí botičku. Dovedete si představit, jak efektivní je dát na takovouhle koloběžku nebo na kolo botičku. Nic jiného nejde dělat.

Ten návrh, který tady je, spočívá v tom, že pokud nějaká společnost ve městech distribuje stovky, tisíce koloběžek, tak je možné, pokud nerespektuje předpisy, aby město tu činnost zakázalo. Víím, že tady zazní, že se to dá již teď řešit. Já jsem to demonstroval – nedá se to řešit. Kdybychom byli na ulici, tak by přišel strážník s metrem, zjistil by, že jsem nechal 1,2 metru, pozorný občan pomohl, ale v tuto chvíli tyto situace není možné řešit.

Proto vás žádám, abychom ten návrh C3 poslali do Senátu, a pokud má Ministerstvo dopravy návrh na nějakou drobnou úpravu, tak ať to řešíme přes Senát. Ale pokud to teď nebudeme řešit, budou se opět válet tisíce koloběžek a kol neregulovaně po městě, po městech, a budou neustále ohrožovat naše sousedy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pro záznam: Poslanci Okleštěk a Vrána ruší svoji omluvu, jsou již přítomni.

Nyní se do rozpravy přihlásila paní zpravodajka, poté z místa poslanec Nacher. Pardon, omlouvám se, faktická poznámka – poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Krásné dopoledne, dámy a pánové. Já ten pozměňovací návrh pana kolegy starosty Čížinského rozhodně podpořím. Akorát by možná bylo fajn uvést některá fakta na pravou míru, protože bohužel kdyby některé městské části, jako například Praha 1 i Praha 7, tehdy nepodepsaly memorandum s tou společností Lime, která ty koloběžky do Prahy přivezla, tak jsme tady ten problém neměli. Byla to jediná Praha 2, která to memorandum odmítala podepsat a která proti těmto novým druhům alternativní dopravy po Praze velmi protestovala. Takže možná tady teď řešíme následek něčeho, co mohlo být řešeno už dávno jenom z pozice zástupců hlavního města Prahy a z pozice nás starostů. Pokud by v tom nezůstala Praha 2 osamocená – a nechali jste nás v tom všichni – tak si myslím, že to skutečně nemusíme řešit zákonem, ale šlo by to řešit v rámci nějakého nařízení v rámci hlavního města Prahy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Čížinský. Ještě jednou vás prosím o klid. Opravdu. Jestliže něco potřebujete probrat, proberte to venku. Děkuji.

Poslanec Jan Čížinský: Já bych na to rád zareagoval. Paní kolegyně, bohužel nemáte pravdu. Kdybyste tu pravdu měla, tak tady nestojím a ten návrh nepředkládám. Ta společnost se vás vůbec nemusí ptát, ta společnost prostě začne. A stejně i v Praze 2 se na chodnicích občas ty koloběžky válejí. Praha 2 také neví, co s tím. Když ta koloběžka tam leží, tak s ní Praha 2 legálně neudělá vůbec nic. Memorandum žádná firma nepotřebuje. To memorandum není potřeba. A navíc v tom memorandu bylo právě napsáno, že to, co se děje, se nesmí dít. To bylo v tom memorandu napsáno. Jenže ty firmy to nerespektují, ty koloběžky a ta kola tady

skutečně vadí. Omlouvám se, ale Praha 2 nemá nějakou výlučnou pozici, i v Praze 2 se ty koloběžky válejí. A žádná jiná Praha nemá žádnou legální možnost, jak to řešit. Ta legální možnost tady teď je navrhována.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktickou poznámkou chce reagovat poslankyně Černochová, poté poslanec Birke.

Poslankyně Jana Černochová: To vystoupení poslance Čížinského je trošku mimo. Já tady neříkám, že Praha 2 má nějakou výlučnou pozici. Říkám tady, že vy jste posadili ty společnosti ke stolu. Ty společnosti říkaly: A my máme domluvu s Prahou 1, my máme domluvu s Prahou 7. A my na Praze 2 jsme jim říkali: Jak můžete mít dohodu, když nemáte potřebné certifikace, nemáte osvědčení o tom, že tyto koloběžky mohou do silničního provozu? Všechny ty naše kroky, které jsme dělali, tak vy jste tím memorandem znegovali. Tady skutečně Praha 2 ten problém možná řešila dřív než Praha 7. Bohužel výsledek je ten, že za dva roky už to není v Praze jenom společnost Lime, ale jsou to i další společnosti, které se odvolávají na to a dožadují, že když jim hlavní město Praha společně s některými městskými částmi dalo ten statut na základě memoranda, že s tím, že tady podnikají a provozují tuto podnikatelskou činnost, že s tím vlastně souhlasí. Pokud by tento krok nenastal, jsme v jiné situaci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, poslanec Birke.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Při veškeré úctě k samosprávám hlavního města Prahy a jednotlivých městských částí Prahy bych velmi rád požádal, abyste si to řešili v Praze a neřešili to v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Uvidíme, co na to s faktickou poznámkou poslanec Čížinský, který je přihlášen. Poté poslanec Bendl.

Poslanec Jan Čížinský: Pojdme to zjednodušit. Ono pokud to nebude nějakým způsobem regulováno, ono to do toho Náchoda dojde také. Ty společnosti se nemusí ptát, a tak se neptají. Memorandum teď žádné není, ve městech, která nemají memorandum, je to také problém, a která nikdy memorandum neměla. Já tady vlastně nerozumím, o co jde. Navrhuji tady řešení, aby bylo možné s tím něco dělat. A o to tady jde.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poslanec Bendl, faktická poznámka. Poté pan předseda Stanjura, také faktická poznámka.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. V podstatě něco podobného jako pan kolega Birke jsem chtěl říci i já. Co uděláte ve městě, když se válí na chodníku něco, co se tam válet nemá? Necháte to uklidit, ne? Co je koloběžka? Je to registrovaný dopravní prostředek? Asi ne. Myslím, že si tady stěžujete na výkon samosprávy v Praze a že je zbytečné to tahat na jednání Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan předseda Stanjura, poté se hlásil pan ministr s faktickou poznámkou, poté poslanec Čížinský.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem tolerantní k tomu, že tady občas řešíme problémy hlavního města, je to také největší obec a také kraj. Vzpomeňte si na debatu o Airbnb, taky to většinu země nezajímá, protože ten problém netrápí naprostou, drtivou většinu měst, a přesto jsme to tady řešili.

Ale můj kolega Petr Bendl naznačil směr, kterým bychom mohli jít obecně, nejenom v Praze. Já bych to fakt házel do kontejneru, nemá to tam co dělat. Představa o tom, že budeme dávat botičky nebo odtahovat koloběžku... Už jsem viděl ten jeřáb, který přijel na Nerudovku, spustí, přiváže tu koloběžku, nadzvedne ji, protože ji může odtáhnout, hodí na korbu nákladního vozu a odvezou to někde za Prahu. Nevím, kam dáme ten lísteček, že auto bylo odtazeno za Prahu.

Ale problém to je. Je to nebezpečné pro imobilní občany, pro starší občany. Je to nepříjemné. Podívejte se, kolikrát leží ty koloběžky přímo před vchodem do Poslanecké sněmovny nebo směrem na Nerudovku. Já bych prostě nařídil, teď nevím, jak se jmenují technické služby v Praze, ony mají nějaký speciální název... (Náповěda zprava.) TSK, Technická správa komunikací. Chodník je komunikace. Házet to do odpadu. Normálně, nekompromisně, možná na sběrné místo, vytřídit to, že bude jeden kontejner na použité a odložené koloběžky. A vyřešeno. Ale ten problém bych nezlehčoval, on reálně existuje. Ale myslím, než řešit botičky a odtahy, je lepší to prostě vyhodit. Myslím, že ty firmy to povede k tomu, že buď budou vybírat větší zálohu nebo něco, nebo ten byznys budou dělat v nějakém jiném městě nebo v jiné zemi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan předseda evidentně zaujal svým vystoupením. Mám zde pět faktických poznámek. Nejdříve pan ministr, připraví se poslanec Čížinský.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Tak já velmi krátce. My to s poslancem Čížinským řešíme, ale ta diskuse je celkem věcná a my chápeme ten problém. Ale zbytečně se vlamujeme prostě do cizích dveří. Jak řekla poslankyně Černochová, dá se to řešit jednodušeji, elegantněji a v podstatě nemusíme zavádět nové správní řízení, nemluvě o tom, že i ten návrh má určité nedostatky. Ale živnostenský zákon v současné době umožňuje

prostřednictvím tržního řádu řešit to na bázi nařízení obce. Nic více, nic méně. To znamená, Praha vlastně může vydávat nařízení tohoto charakteru, využije k tomu stávající tržní řád. Nebudeme do toho zatahovat ostatní města, která mají možná úplně jiné problémy. A Praha si to tímto krásně, elegantně a jednoduše může vyřešit bez nějakých zásadních změn. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, poslanec Čížinský. Připraví se poslanec Bělobrádek.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji. Byl bych velmi rád, kdyby skutečně to bylo tak jednoduché, jak to tady zaznělo z úst pana kolegy Bendla. Bohužel to tak není. Kolo nebo koloběžka je prostě dopravní prostředek. Je to tak definováno, musíte s tím tak nakládat. Je to prostě tak. Také bych si přál, aby bylo možné to řešit tak, jak říká pan ministr. Ale to také není jednoduché, protože potom se to bude vztahovat na jakékoliv kolo a jakoukoliv koloběžku. To znamená, že když opře někdo před obchodem koloběžku svého dítěte, tak dostane pokutu.

My jsme zpracovali návrh, který právě rozlišuje mezi koly a koloběžkami, které jsou ve velkém množství a na kšeft, a těmi, které používají lidé pro sebe. Možná vám to může přijít zvláštní, že si náš právní systém s koloběžkami neví rady, ale je to tak a je potřeba to řešit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Bělobrádek, poté paní poslankyně Ožanová. Opět registruji, že se nám zvýšila hladina hluku v sále, tak vás opravdu prosím o nějakou ohleduplnost. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, no, ještě nám zbývá, aby uvědomili občané považovali ty koloběžky za ztracenou věc, tak ji našli a odevzdali podle svých občanských povinností na obec a považovali ji za ztracenou věc a obec by měla zjišťovat vlastníka a roky je kdyžtak držet u sebe. Tak možná kdybyste si udělali nějaké domobrany nebo občanské hlídky, které nalezené věci budou odevzdávat na obec, že by to také bylo řešení, i když je to dopravní prostředek, což chápu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Ožanové, připraví se pan poslanec Nacher.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, ona tady zapomněla být řečena jedna věc. Na hospodářském výboru jsme to probírali. Podle mě jako zpravodaje je to prostě legislativně špatně napsáno. A já se domnívám, že i Praha by si zasloužila to, aby se schvalovaly zákony, které se dají uvádět do praxe.

Protože tam chybí nějaké věci. Já si myslím, že když si přečtou stanovisko Ministerstva dopravy, bude jasné, co tam chybí.

Nicméně hospodářský výbor uznal, že je to problematika, kterou se musíme zabývat. Již zítra je podvýbor pro dopravu, který je cíleně zaměřen pouze na tuto část legislativy. Ministerstvo dopravy už se tím zabývá, samozřejmě neobejde pana Čížinského. To znamená, problém se řeší. Ale bylo by dobré, aby byl vyřešen tak, aby potom ty úřady a všichni mohli řádně konat.

Protože vy chcete, aby dopravní úřady něco schvalovaly, ale jaká jsou kritéria? Bude to svévole? Na základě jakých kritérií budou schvalovat tyto věci? Svévole, každý si udělá něco jiného? Prosím vás, zkuste být konstruktivní a nechat to na to... Zítra už se tím speciálně zabývá podvýbor pro dopravu. To jste, pane Čížinský, zapomněl říct.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Nacher, připraví se pan poslanec Válek.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená vládo, dámy a pánové. Já za prvé řeknu, že podpořím všechny ty tři pozměňovací návrhy C1 až C3. Nicméně já jsem byl původně připraven požádat v rozpravě velmi pokorně, byť vím, že se to týká vesměs hlavního města Prahy – ta diskuze mě tady trochu mrzí, protože právně potom to má tu negativní konotaci. My jsme tady už párkrát řešili věci, které se týkají zejména Prahy, připomenu směnárny, průvodce a podobně. Nicméně to tak je v momentě, kdy to nemůžete řešit jiným způsobem než zákonem. A vy víte konzistentně, že my jsme tady různě, kolegové jako poslanci z Prahy, i přicházeli s návrhy, kde chceme zplnomocnit obce, aby si to mohly na svém území, tu věc, rozhodovat sami. Připomenu Airbnb, to neprošlo.

Tedy v tom C1 ta podmínka udělení licence řidiči taxislužby složením zkoušky je na té obci, aby se rozhodla.

To znamená, že já s tím souhlasím, pokorně tedy požádám o podporu minimálně tedy C1, C2. Na C3, byť já to podpořím, tak bude ten podvýbor pro dopravu zítra, kde se budeme bavit o koloběžkách a dalších věcech. Jenom připomenu, že tady ten problém předtím byl třeba se segwayi. Ono se to furt posouvá. A přiznám, že se to týká jen Prahy, je to tak. Ale když nemáme šanci, jak to řešit, tak to řešíme tímhle způsobem. Tak já vás v tom případě podpořím i u té C1. Protože ta zplnomocnění obce, ať si to na svém území rozhoduje. Ale podle mě není možné říct nebudeme se o tom ve Sněmovně, ale zároveň aby Sněmovna nedala to zplnomocnění obce, abychom si to mohli rozhodovat na tom území. Ano, využije toho Praha, všechny ostatní obce nikoliv. Tak to bude a je to v pořádku. A pak se tady o tom nebudeme moci bavit, o různých věcech, mimo jiné o těch taxikářích, Airbnb a podobně. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Válek faktická poznámka, připraví se pan poslanec Birke.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, já si dovolím velmi stručně navázat prostřednictvím pana předsedajícího na předřečníky, na kolegy Birkeho a Bendla. V Brně taky máme koloběžky, tak vás to možná někoho překvapí, a taky se tam chvílemi válejí. A teď bych chtěl říct, já mám uklízeční reflexy, to znamená, když vidím papír – není to vlastnost, která by byla získaná, je to tvrdá výchova manželky a matky – vidím-li papír, zdvímám a hážu do koše, vidím-li láhev na zemi, zdvímám a hážu do koše. Je to reflex, těžko se ho zbavovat. A potkávám-li po Praze koloběžku, ten reflex se probouzí. Před vchodem na ubytovnu na Nerudovce pravidelně leží několik koloběžek. Včera, když jsem se vracel z Poslanecké sněmovny, tak koloběžka byla ve vedlejším kontejneru, nebo popelnici, nebo co to tam je. A teď já nevím. Já jsem se zaradoval, trochu jsem se styděl, že mě to nenapadlo udělat, a teď z těch vystoupení tady nevím, když to někdo udělá, jestli smí, nebo nesmí. Nechci, aby moje kolo, když si ho opřu před obchodem, nebo koloběžku – taky mám koloběžku – někdo hodil do popelnice. Na druhou stranu nechci, aby se ty koloběžky válely po chodníku a lidi o ně zakopávali.

To znamená, je-li to problém – a omlouvám se, že nejsem zastupitel, který by fungoval v samosprávě tak, aby tento problém chápal a rozuměl mu – ale je-li to problém, není to jenom problém Prahy, je to problém i Brna a určitě dalších měst, je to obecný problém, pojďme ho vyřešit. Kdo jiný než zákonodárci? Pojďme se o něm bavit a neshazujme to. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Birke, faktická poznámka, připraví se pan poslanec Beitzl.

Poslanec Jan Birke: Děkuji moc. Vystupuji ještě jednou, aby to bylo jasný a srozumitelný, aby ten můj myšlenkový pochod byl pochopitelný pro některé kolegy. Já jsem vůbec nezpochyboval, že ten problém existuje a že ho (nesroz.) zlehčovat. Ten problém prostě je, je zcela určitě v Praze, je určitě v Brně, v dalších velkých městech, kde se samozřejmě byznysově tento obchod vyplatí, jednoznačná věc. Samozřejmě to patří na jednání Poslanecké sněmovny jako obecně. Já jsem narážel pouze jenom na to, aby se s prominutím tady nehádaly dvě Prahy, Praha 2, a teď nevím, 7, nevím, omlouvám se, neřeknu správně tu druhou Prahu, protože mi připadalo, že to prostě nepatří na jednání Poslanecké sněmovny. Ale co patří, je bezesporu vyřešení tohoto problému. A já ho nezpochybňuji. To znamená jinými slovy, podpořím ten pozměňovací návrh, nebo tak jak říkal pan kolega Nacher. Ale já to říkám z tohoto pohledu, že nepatří hádání jednotlivých Prah, nebo řekněme – promiňte, že hloupě skloňuji, ale vy mi rozumíte naprosto přesně. Děkuji moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvá se pan poslanec Jan Bauer od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Beitzl, připraví se pan poslanec Adamec.

Poslanec Petr Beitl: Vážené dámy, vážení pánové, dobré ráno. Já bych chtěl v dobrém prostřednictvím pana předsedajícího oslovit paní zpravodajku, aby v případě samostatného rozhodování obcí nepoužívala slovo svévolně, ale spíše samosprávně. Chápu, jak to myslela, ale tohle bylo opravdu nevhodné. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Adamec, připraví se paní poslankyně Černochová. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Tak říká tady kolega Birke, že nechce zdržovat. Mě to zase baví, protože to je ukázka toho, jak tady nefunguje komunikace. Já si myslím, že když tady říká pan ministr za hnutí ANO, že to je špatně, a paní zpravodajka za hnutí ANO říká, že to je špatně, a pak tady různí poslanci z koaličních klubů říkají, že to chtějí, že je to dobře. Tak prosím vás, jsme ve třetím čtení, tak si to vyjasněte předtím a přijďte s hotovým názorem! Vypadá to děsně!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Černochové.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych chtěla, pane předsedo, vaším prostřednictvím požádat pana poslance Birkeho, aby nás tady neškolil z toho, co můžeme na půdě zákonodárního sboru řešit nebo neřešit. On tady několikrát vystupoval s věcmi, které se výsostně týkaly jeho regionu. Myslím si, že i kolega Válek tady řekl, že koloběžky nejsou pouze problémem Prahy. Je to problém velkých měst. Řekl to tady i pan poslanec Bendl, že je otázkou času, kdy mohou koloběžky být i v Náchodě. Takže skutečně nechte si od cesty věty o tom, že se tady někdo z Prahy 2 hádá s Prahou 7. Řešíme tady legislativní normu, která je zásadní a důležitá pro města v naší zemi, a to včetně vašeho a mého oblíbeného Náchoda.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Nacher. Připraví se pan poslanec Birke.

Poslanec Patrik Nacher: Já nevím, co pan kolega Adamec dneska snídal (směje se, pobaven v plénu), ale protože mně ta poznámka, já na ni musím reagovat. Mně ta poznámka – tedy vaším prostřednictvím – přišla úplně zbytečná. To se tak prostě normálně stává ve Sněmovně, někdy celkem běžně, že jiný názor má zpravodaj, ministr a jiný názor má poslanec toho klubu. Kdyby to naopak nebylo, tak vy tady můžete vystoupit, proč na věc, na kterou by z nějaké logiky mohli mít názor různí lidé, kteří jsou za různý region zde zvoleni, proč vystupují podezřele jednotně, že vystupují jako ovce. Já jsem tuhle poznámku nepochopil. Ono už se to teď ubírá úplně jinam.

Jsou tady tři pozměňovací návrhy. Pojdme o tom hlasovat. My jsme řekli ty věci. Mně ta rozprava, která se potom rozjela, přijde nešťastná, protože právě může od toho hlasování odradit některé poslance, kteří jsou z regionů, kde nezažívají to, co tady zažíváme my. Tak já opět říkám se vši pokorou pojdme, prosím vás o podporu. Já podpořím všechny tři. Minimálně ta C1 a C2, protože ta C1 vlastně říká to, co všichni chtějí, abychom tady řešili co nejméně, těch věcí, ať si to řešíme na úrovni obce. Ale to, že na to máme každý jiný názor, to mně přijde úplně normální, to fakt vůbec nestojí za poznámku. Nezlobte se na mě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já myslím, že ještě chvílku hlasovat nebudeme, protože tady mám pět faktických poznámek. (Pobavení v sále.) Pan poslanec Birke. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Já samozřejmě chápu, že paní poslankyně Černochová vašim prostřednictvím vystupuje, protože dneska už je to vůči mně, protože dneska je to samozřejmě osobní a už to úplně pozřelo jakýkoliv smysl debaty. Já chápu, že minulý týden jsme měli – paní poslankyně, nepokřikujte, vašim prostřednictvím, na mě prosím, chovejte se slušně, já taky vás nepokřikuju. Nicméně chci vám říci, že já chápu, že minulý týden jsme tady měli mírmou rozepří, co se týče vašeho vystoupení. Pokud se vás moje vystoupení dneska dotklo, paní poslankyně, tak se vám hluboce omlouvám, prosím, že jsem se vůbec zmínil o tom, že tady dochází k nějakému rozporu mezi jednotlivými Prahami. Prosím, tak jak jste se omluvila vy minulý týden mému kolegovi ministrovi kultury, tak se omlouvám dneska i vám. Nezlobte se, že jsem vás zdržel, omlouvám se a budu velmi rád, když se do vašeho oblíbeného Náchoda opět zase vrátíte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Králíček. Připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Robert Králíček: Dobré dopoledne. Já bych chtěl reagovat na výstup pana poslance Adamce a chtěl bych mu říct, že my jsme neustále obviňováni, že hlasujeme jako ovce. Tak my kromě ovcí máme v klubu i Králíčka, ten má prostě jiný názor, je to jiné zvíře s jiným názorem, tak mu ho prosím neberte. Děkuji. (Pobavení a potlesk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník, faktická poznámka.

Poslanec Martin Kolovratník: Přátelé, dobré dopoledne. Vidím, že už vystoupili všichni dopravní poslanci naší Sněmovny, tak jako předseda dopravního podvýboru nemohu nevystoupit, ale prosím, zkusím tomu vrátit ratio, tu odbornost, kolegyně, kolegové. Ono to zaznělo v úvodním slově pana ministra. V téhle novele řešíme

tachografy, nákladní dopravu, vozidla nad 3,5 tuny, vykazování jejich pracovní doby atd. Ne taxíky, ne koloběžky. A za prvé, k těm taxíkům prosím, připomínám to opravdu v dobrém a vstřícně, ta poslední novela, velká taxi novela, kterou jsme fakt odpracovali na hospodářském výboru, jestli to pamatujete, na podvýboru pro dopravu několikrát, tak tady ze Sněmovny odešla někdy koncem loňského roku, před pár měsíci. Začíná fungovat, tak prosím neotvírejte to téma teď, nechme to naběhnout, dejme tomu rok čas, co to udělá v terénu, jak ty alternativní služby budou fungovat, nebudou, pak se k tomu můžeme vracet. To za prvé, to mně dává jedno ratio.

A co se týká teď té aktuální debaty k těm koloběžkám, tak já vás, přátelé, všechny zvu, zítra ve 13.30 hodin máme podvýbor pro dopravu na téma městská mobilita, přesně na toto téma. Tam to můžeme rozdiskutovat. Budou tam zástupci Prahy, Ministerstva dopravy. Je to docela velké a těžké, není to takhle na jeden jediný pozměňovák. A já za sebe můžu slíbit, pokud z toho vzejde nějaký racionální návrh, může to být naše poslanceká iniciativa, jakákoliv jiná, a začneme na tom pracovat normálně legislativně, ale nehádejme se teď tady ve třetím čtení u novely, která primárně má vyřešit dopravu a řidiče u těžkých vozidel, tuším, že nad 3,5 tuny. Děkuji. Zítra ve 13.30 hodin se na vás těším na podvýboru.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka, pan poslanec Adamec, poté pan poslanec Čížinský, poté pan předseda Stanjura. Nejsem si jistý, jestli jsem omylem někomu neumazal faktickou poznámku, jestli tady se někdo hlásil... Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, no tak výborně. Pražští králíci mají jiný názor než ostatní ovce, nebo jak to tady zaznělo.

Kolegovi Nacherovi jsem chtěl říct, že jsem snídal vajíčka. Žena říká, ať to nedělám, že jsem pak agresivní. Ale prosím vás, jsme ve třetím čtení. Já chápu, že máme všichni různé názory, ale prostě pokud to má k něčemu být, tak v tom třetím čtení už ten názor musí být jasný podle mě. To, že to máte jinak, tak mě to baví, mě to těší.

A mimochodem, když vidím tu vaši bezradnost, tak já bych si dovolil navrhnout přerušit tento bod programu v dnešním jednání a přesunout ho do variabilního týdne, ať si to vyjasníte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zazněl procedurální návrh, o kterém musím nechat hlasovat bezprostředně. Je zde návrh na přerušení tohoto bodu do variabilního týdne. Já přivolám kolegy z předsálí. Je zde žádost o odhlášení, které jsem právě vyhověl. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Pro ty, kteří přicházejí z předsálí, zopakují, budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do variabilního týdne.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 142. Přihlášeno je 174 poslanců, pro 82, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě, do které je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Čížinský, poté pan předseda Stanjura, poté paní poslankyně Ožanová.

Poslanec Jan Čížinský: Pan kolega mě s tím návrhem předběhl. Já jsem také chtěl navrhnout, abychom si to tedy vyjasnili, když se zítra sejdeme. A musím říct, že my jsme se strašně snažili, a já si nemohu stěžovat na nekomunikaci, ale snažili jsme, aby to dávalo logiku, kdy se podvýbor sejde a kdy se o návrhu bude hlasovat, protože ideální by bylo vyjasnit, navrhnout, který itinerář vede k řešení, a pak o tom návrhu hlasovat.

Ještě jenom, opravdu jenom technicky, ten návrh podle mého názoru nejde kritizovat, že funguje nějakým způsobem svévolně nebo něco podobného. Funguje úplně stejně jako třeba tržní řád, kdy prostě každá obec v tržním řádu definuje pravidla, a definuje to prostě podle toho, jak ta zvolená reprezentace chce, aby se v tom městě na určitých místech obchodovalo, nebo neobchodovalo. (Hluk v sále.) Není na tom nic svévolného.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím o klid v sále. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Paní poslankyně Ožanová stahuje svoji přihlášku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl mluvit vašim prostřednictvím, pane předsedo, k Martinu Kolovratníkovi a zeptat se ho, jaká je to logika. Dnes to odhlasujeme tak či onak a zítra se o tom poradíme. A všechny vás zvu. A o čem se budeme radit zítra, když to dneska rozhodneme? No já bych očekával z vašich úst, pane kolego prostřednictvím pana předsedy, že řeknete – zítra je podvýbor, my to rozdiskutujeme, znovu zvážíme argumenty pro a proti, během dvou týdnů se nic nestane, bude to přerušeno do projednání podvýboru pro dopravu. Pak ta debata zítřejší má smysl a všichni, kteří mají zájem se zúčastnit, budou mít prostor. A hlavně to bude mít smysl.

Já bych se zeptal pana ministra, která novela stojedeenáctky je to v tomto volebním období, abychom si uvědomili, jak často do toho zákona saháme, jak často ho měníme.

Souhlasím s těmi slovy o taxislužbě a té velké novele, která tady byla schválena před několika málo měsíci. Ale současně platí, když ten zákon je otevřen, nemůže platit pravidlo, že se diskutuje jenom o těch paragrafech, na které ukáže vláda. To nejsou žádné přílepkové, jak se to často řekne, protože vláda chce řešit část jedné zákona, a někdo navrhne část dva a už se říká – takový přílepek prošel. Je to legitimní debata k tomuto návrhu zákona, a pokud potřebuje ještě někdo čas ho diskutovat, tak mu ten čas dejme.

Já mám jasno, já budu hlasovat, přestože jsem to ironizoval, já si fakt myslím, že házet do kontejneru by bylo to nejlepší, co bychom s tím mohli dělat. Kdo si bude stěžovat? Kdo si bude stěžovat, že jsem mu hodil do kontejneru koloběžku, která se válela uprostřed chodníku na Nerudově ulici? No ať to zkusí. Nejdřív musí vlézt do toho kontejneru, zjistit, jestli je to jeho koloběžka, nebo ne, nebo já nevím, jak to myslíme. Ale přesto jsem připraven já osobně ten návrh C3 podpořit, přestože se týká jen několika měst, není úplně dobrý, ale je to lepší než nedělat vůbec nic, jen si tady říct moudře – vidíme ten problém. Ano, problém existuje, zítra si o tom popovídáme, dneska to rozhodneme. Tak v tom problém není. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Já ještě navrhnu, abych to stihl, ať se nemusím hlásit znovu, přerušení do projednání podvýborem pro dopravu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. To je procedurální návrh, který je samozřejmě hlasovatelný. Opět jsem zagongoval, abych přivolał kolegy z předsálí.

Zopakují, hlasujeme o přerušení tohoto bodu do projednání podvýborem pro dopravu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 143, přihlášeno 177, pro 79, proti 59. Návrh nebyl přijat.

V tuto chvíli tady mám čtyři faktické poznámky a ještě poctivě čeká do rozpravy pan poslanec Munzar. Takže teď paní poslankyně Ožanová faktická poznámka.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedo. Já jsem již sice nechtěla vystupovat, ale přece jenom kolega Stanjura, nevydržela jsem a musím vystoupit.

Prosím vás, já jsem člověk z praxe a já vím, že když je zákon špatně napsaný, pak je v praxi problém ho realizovat. To je ten důvod, proč já se k tomu tak stavím. A přiznejme si bezradnost tady, jak říkal kolega Adamec. No kolegové z Prahy, promiňte mi to, si dělají svoje PR, ale já bych byla ráda, kdyby byly zákony napsány tak, aby ti úředníci neměli problém je zrealizovat v praxi! Prosím vás, je to velký problém, tak jak je to napsáno, žádná kritéria. Vy chcete, aby státní správa rozhodovala bez kritérií? Jak bude rozhodovat bez kritérií? Závazné stanovisko obce o čem bude? To v tom návrhu zákona taky není! Domnívám se, že prostě byť zítra bude na podvýboru pro dopravu tato věc projednávaná, tak těžko bude upravovat již tento pozměňovací návrh, který je. Bude se to muset řešit komplexně. A bohužel trochu jinak. Promiňte, domnívám se, že je dobré, abychom pokračovali a schválili tento zákon tak, jak je, vyjádřili se svým hlasováním, zda s tím souhlasíme, či nikoliv.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Bendl, připraví se pan poslanec Kolovratník. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Tak do třetice. Já vás zkusím přesvědčit, že z toho, co poslouchám, tak by stálo za to, ať se to tedy na tom podvýboru probere. Jestli je tady

přesvědčení, že problém se řešit má, dobře, jestli je tady přesvědčení Ministerstva dopravy, že to legislativně není šťastné, a ty argumenty tady zpravodajka říkala, pak je velká šance neztráct čas, nebo neztráct příliš mnoho času, podebatovat o tom na podvýboru, najít řešení, které uspokojí státní správu, Ministerstvo dopravy, zpravodaje, najde se legislativní řešení, které bude jednoduché a bude proveditelné, a pak je možné sem s tím přijít, v nejhorším případě vrátit zákon do druhého čtení, aby bylo možné načíst pozměňovací návrh, který tu změnu přinese, a pak projít normálně klasicky třetím čtením. Ten čas, který ušetříme, je podle mě zásadní, protože nebudeli to fungovat, pak je úplně jedno, jestli to tady dneska projde, anebo neprojde. (Hluk v sále.) A kdyby se to dělalo celé novou novelou, což už mi přijde drbání se pravou rukou za levým kotníkem, ale když to nebude fungovat, tak ten tlak prostě přijde, že to nefunguje, že se tam všichni zblázní, že ti úředníci nevědí, co mají dělat, dočkáte se akorát soudu s těmi, kterých se to týká.

Jít do toho novou novelou znamená minimálně za rok, to znamená podle mě vlastně neřešení té situace. Pragmatictější by bylo projednat to znovu, odložit nebo přerušit to projednávání tak, abychom se mohli ještě případně vrátit ke druhému čtení a zákon projednat. (Předsedající upozorňuje na čas.) Proto dávám návrh na přerušení tohoto bodu do středy variabilního týdne.

Předseda PSP Radek Vondráček: Do středy variabilního týdne. Takový návrh dosud nepadl, je hlasovatelný. Já přivolám kolegy z předsálí. Je tu žádost o odhlášení.

Zopakují, že budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do středy variabilního týdne, to je, tuším, 17. června. Hlasujeme o přerušení tohoto bodu do středy variabilního týdne.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 144, přihlášeno 172, pro 80, proti 67. Tento návrh přijat nebyl.

Faktická poznámka pan poslanec Luzar, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, já bych si tady dovolil hájit trochu čest hospodářského výboru. Tyto otázky jsme opravdu projednávali a jasně zazněly argumenty jak ministerstva, tak zpravodaje, tak i ostatních členů hospodářského výboru, proč ano, proč ne, a vyjádřili jsme se zcela jednoznačně hlasováním. Návrh, že komise dopravy nebo podvýbor dopravy zasedá a že počkejme, tak dvakrát tady hlasujeme zbytečně, protože kdyžtak ten návrh měl být, ať se to vrátí do druhého čtení, aby závěry tohoto podvýboru mohly být zapracovány do návrhu. To by potom bylo relevantní. Pokud to jenom odložíme, tak zase máme na stole pouze jedny a tytéž návrhy, které máme prohlasovat, a nemůžeme v nich udělat změnu. A tady jasně zaznělo, že tam je legislativní chyba v tom návrhu, který je předkládán, abychom ho mohli zpracovat.

Z druhé strany mě strašně rozčiluje, že aktéři, kteří na hospodářském výboru rozpoutávali tu diskusi, jako by se nepoučili a argumentují navíc. Na hospodářském výboru třeba vůbec nezazněl argument, že základní problém je definice dopravního

prostředku, že koloběžka je definovaná jako dopravní prostředek a že to je problém Prahy, se kterým si neumí poradit. Tady to zaznělo u tohoto mikrofonu z úst kolegy Čížinského. A ptám se, ta malá koloběžka, taková ta mini, je dopravní prostředek, anebo ta velká? Je tady definiční problém, já tomu rozumím, ale to není tady na tento mikrofon! Tady si jasně řekněme, že momentálně jsme ve třetím čtení, návrhy na vrácení tady nezazněly, možná zazní, samozřejmě (na poznámku zprava), ale nezazněly doposud, a z toho titulu bychom se měli vrátit k těm věcem, které máme projednat a hlasovat. A myslím si, že hospodářský výbor odvedl kus dobré práce při přípravě tohoto zákona. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Langšádlová s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Čížinský.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, Česká republika, ale i ostatní země jsou v jedné z největších hospodářských krizí za poslední desítky let. Celé segmenty našeho hospodářství mají velmi závažné problémy. Firmy začínají propouštět. Schodek našeho státního rozpočtu bude stovky miliard korun. A my tady hodinu hovoříme o koloběžkách. Nezlobte se na mě. Tento bod byl řádně projednán na hospodářském výboru. Respektuji rozličnost názorů. Ale zkusme se vrátit racionálně k hlasování, ke standardnímu postupu, a zkusme se věnovat důležitějším otázkám. Děkuji. (Potlesk z různých částí sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Čížinský.

Poslanec Jan Čížinský: Rád bych navázal na pana poslance Luzara. Procedurálně nejčistší je vrátit do druhého čtení, projednat na podvýboru a vrátit zpátky do čtení třetího.

A ještě chci jenom říct, že vlastně proti tomu konkrétnímu návrhu ty námítky jsou úplně stejné, jaké bychom tady mohli mít proti tržnímu řádu. Jak ta města budou rozhodovat? No co ta města mohou chtít? Ta města mohou chtít, aby ty koloběžky byly třeba parkovány v určitých místech, aby byli trestáni ti, kteří je dají jinam. A pokud to nebude respektováno, tak poté dostane firma pokutu, anebo ta firma bude muset koloběžky nebo kola stáhnout z města. Co jiného asi tak ta obec, která to chce regulovat, může chtít?

Dávám procedurální návrh na vrácení do druhého čtení, jak tady pan poslanec Luzar navrhoval. Je to nejčistší procedurální řešení.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Váš návrh jsem zaregistroval. Po skončení rozpravy budeme hlasovat o opakování druhého čtení. Tak a nebudete tomu věřit, ale byla to poslední faktická poznámka. Teď pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, trpělivě jsem tady čekal, až skončí to pražské okénko, protože já se chci vyjádřit k zákonu jako takovému, protože debata se tady zužila pouze na jeden pozměňovací návrh. A ta problematika je daleko širší. Přesto mi dovoluňte, abych se na začátku vyjádřil k tomu – a pan kolega Čížinský vašim prostřednictvím mě trochu předběhl. Chtěl jsem tady navrhnout právě vrácení do druhého čtení tohoto návrhu, a to proto, že skutečně jsou tady výhrady k tomu, jak je návrh napsán. Debata se zužuje na to, jestli koloběžky ano, nebo ne, jestli někomu koloběžky vadí, nebo ne. Ale důležité jsou ty praktické dopady paragrafového znění zákona. A na to bychom potřebovali delší čas, protože k tomu neproběhlo ani připomínkové řízení a je to prostě jenom klasický pozměňovací návrh. Takže myslím, že se to musí vydefinovat. Proto jsem byl připraven navrhnout, to znamená, že se připojuji k tomu návrhu na vrácení do druhého čtení, aby se ta debata skutečně nezužila jenom na koloběžky a na pozměňovací návrh Čížinského.

Musím říct, že mě mrzí, a říkal jsem to tady v prvním čtení, a ono bohužel pod tíhou debaty o pozměňovacích návrzích to trochu vyšumělo, ale já nechci, aby to vyšumělo – tento návrh zákona se nám předkládá jako transpozice evropského práva. Nicméně je potřeba si přiznat, že žádná, nebo já jsem ji neobjevil, se nezměnilo žádné evropské právo, žádná směrnice, která by s nějakým termínem nás nutila přijmout tuto novelu. Když si to představíte, tak sice ministerstvo nám v důvodové zprávě uvádí, je to transpozice evropského práva, je to evropské právo integrované do tohoto předpisu, ale většinou jsou to věci, které už jsme v nějaké podobě v našich zákonných či podzákonných předpisech měli.

Mně se tento přístup ministerstva, pane ministře, nelíbí, protože když předkládáme nějaký zákon, který chceme my, který chce naše vláda, který chtějí naši úředníci, tak to přiznejme a nepišme poslancům o tom, že je to jenom transpozice evropského práva. Ono to pak tu debatu nějakým způsobem ohýbá někam jinam. A mě tohleto mrzí. Mně to vadí. Pro mě tento návrh zákona je klasickým gold platingem.

Já jsem tady dával v prvním čtení příklad a já vám ho zopakuji. Je to jeden příklad z mnoha. Ale například se v tomto zákoně navrhuje prodloužení doby archivace dokladu o nákladu z jednoho na dva roky. Zdůvodnění ministerstva je, že je to s ohledem na požadavky vyplývající z nařízení číslo 11 z roku 1960. Po šedesáti letech ministerstvo vyvinulo tuto rychlost a přišlo s touto novelou. Já to dávám jako jeden z příkladů. Opravdu těch příkladů tam najdete mnoho. Je to jeden z příkladů, který ukazuje, že se nejedná skutečně o nějakou vyvolanou, nutnou transpozici evropského práva, ale je to vůle našeho Ministerstva dopravy, naší vlády, ale snaží se to zakrývat za transpozici evropského práva. Těch příkladů je tam víc.

Na jeden z těch příkladů reaguje pozměňovací návrh pod číslem D, ke kterému se přiklonil hospodářský výbor, a to je, že ministerstvo přišlo v původním návrhu se zúžením výjimky pro dopravce, který nemusí plnit požadavky ze zákona v určitých případech do sta kilometrů od provozovny. Dneska ministerstvo navrhlo padesát. Tento pozměňovací návrh navrhuje uplatnit výjimku v maximální možné míře, kterou nám umožňují evropské předpisy. A pro mě je takovéto zužování výjimek. A

například další věc, která se tam objevuje, to je návrh nových přestupků, zákazů řízení při závažném porušení tohoto zákona až na šest měsíců bez vyhodnocení konkrétních dopadů. No to je také další věc, kterou nám evropské právo neurčuje. Takže to také není transpozice evropského práva.

Proto mně opravdu vadí způsob předložení a způsob projednávání tohoto zákona, protože se nemůžeme schovávat za to, že to po nás chce Evropská unie. Je to náš návrh. A pane ministře, já bych rád, abyste v tomhle tom udělal pořádek při předkládání návrhů zákona, ať jasně víme my jako poslanci, my jako Poslanecká sněmovna, co je transpozice a co je návrh našich úřadů a našeho ministerstva.

Je zajímavé si přečíst to, že k množství – a některé věci jsou tam i dobré – ale k množství těch změn, které jsou pro naše dopravce, nebyla udělaná RIA, přitom jsou to opravdu závažné dopady. A mě opravdu v tom zdůvodnění zaujala věta, že by implementace tohoto zákona mohla reálně znamenat zvýšení mzdových nákladů dopravce v souvislosti s nutností zaměstnávat více řidičů. To je důsledek tohoto zákona, o kterém hovoří samo ministerstvo. Ten problém je, že dneska jsme samozřejmě v nějaké ekonomické situaci, jsme po koronavirové krizi. A já si nejsem jistý, že bychom měli přijímat zákony a nová administrativní pravidla, která v konečném důsledku mohou vést kvůli administrativě ke zvyšování nákladů jednotlivých soukromých subjektů. To je obecně.

To znamená já vám to tady říkám z těchto dvou důvodů.

Můj postoj je velmi zdrženlivý k tomuto zákonu. Věřím, že ho vrátíme do druhého čtení, abychom i další věci mohli prodiskutovat. Nicméně opakuji svou prosbu, pane ministře, prosím, nepředkládejte nám návrhy zákona, o kterých říká důvodová zpráva, že je to transpozice evropského práva, a přitom není.

Děkuji, dámy a pánové, za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. přečtu několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Hnilička mezi 11.00 a 12.00 z pracovních důvodů. Paní poslankyně Věra Kovařová prodloužila svoji omluvu do 10 hodin a následně do 10.15.

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. Končím tedy rozpravu a přivolám vás všechny z předsálí. Budeme hlasovat o opakování druhého čtení nejprve. Ten návrh zde padl v rozpravě od dvou poslanců. Všechny jsem vás na žádost odhlásil. Poprosím vás, abyste se znovu přihlásili kartami.

Zopakuji, že nejprve budeme hlasovat o opakování druhého čtení. Počet poslanců už je zdá se stabilní, zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Kdo je proti?

Hlasování číslo 145, přihlášeno je 179 poslanců, pro 85, proti 84. Tento návrh přijat nebyl.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Poprosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělila k nim stanovisko garančního výboru. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, pane předsedo.

Návrh procedury. Legislativně technické úpravy, které si dovolím posléze přečíst. Za druhé pozměňovací návrh pod písmenem D pana poslance Jandy. V případě odhlasování jsou pozměňovací návrhy hospodářského výboru A2, A3 nehlasovatelné, protože pozměňovací návrh D je zpřesněním pozměňovacích návrhů A2, A3. Za třetí v případě neodhlasování písmena D hlasovat o pozměňovacích návrzích A2, A3. Za čtvrté hlasování o pozměňovacích návrzích hospodářského výboru A1, A4 až A10. Za páté pozměňovací návrh B paní poslankyně Ožanové. Za šesté pozměňovací návrh C1 pana poslance Čížinského. Za sedmé pozměňovací návrh C2.1 a C2.2 pana poslance Čížinského. Za osmé pozměňovací návrhy C3.1 až C3.6 pana poslance Čížinského. A posléze pozměňovací návrh E pana poslance Michálka, který je hlasovatelný pouze v případě přijetí legislativně technické úpravy. Na závěr hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Má někdo k proceduře nějakou připomínku? Nemá. Odhlasujeme si tedy proceduru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro navrženou proceduru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 146, přihlášeno je 183 poslanců, pro 180, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nejprve budeme hlasovat o legislativně technických úpravách a já je přečtu. Je to k pozměňovacímu návrhu pana poslance Jandy, k D.

V části první článku 1 bodu 7 se za prvé v § 3a odst. 3 za slovy "vymezenou v" doplňují slova "článku 13 tohoto přímo použitelného předpisu Evropské unie". Za druhé. V § 3a odst. 3 se písmena a), b) zrušují. To je jedna legislativně technická úprava.

A druhé je k pozměňovacímu návrhu pod písmenem E pana poslance Michálka. V novelizačním bodu 38 se tečka na konci nahrazuje slovy "a v § 35c odst. 1 se slova 100 000 nahrazují slovy 200 000 korun". Jedná se o upřesnění jeho pozměňovacího návrhu tak, aby byl legislativně správně.

Stanovisko hospodářského výboru: doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: K legislativně technickým stanovisko návrhovatele? (Ministr: Souhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 147, přihlášeno je 184, pro 180, proti nikdo. Legislativně technické úpravy byly schváleny. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní pozměňovací návrh D pana poslance Jandy, který tady už podrobněji rozebral pan poslanec Munzar. Hospodářský výbor doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Souhlas.)
Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 148, přihlášeno je 184 poslanců, pro 180, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrhy A2, A3 hospodářského výboru se staly nyní nehlasovatelnými, proto hlasujeme o pozměňovacím návrhu A1 hospodářského výboru a A4 až A10. Stanovisko hospodářského výboru: doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Souhlas.)
Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 149, přihlášeno je 184, pro 181, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Pozměňovací návrh B poslankyně Ožanové, týká se účinnosti zákona. Návrh hospodářského výboru: doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Souhlas.)
Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 150, přihlášeno je 184, pro 179, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní pozměňovací návrh pana poslance Čížinského C1. Tento návrh umožňuje podmínit licenci řidiče taxislužby složením zkoušky znalosti z právních předpisů. Stanovisko hospodářského výboru: nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Souhlas.)
Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 151, přihlášeno je 184, pro 23, proti 96. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní návrhy pana poslance Čížinského C2.1 a C2.2, které se týkají toho, aby při kontrolách nemohly taxislužby blokovat např. telefony, SIM karty a mohla řádně probíhat kontrola. Stanovisko hospodářského výboru: doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 152, přihlášeno 184, pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní pozměňovací návrhy pana Čížinského C3.1 až C3.6, dnes nejdiskutovanější, týkající se řešení obecné mobility, zkrácené koloběžky. Stanovisko hospodářského výboru: bez stanoviska.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 153, přihlášeno 184, pro 55, proti 52. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Nyní pozměňovací návrh E pana poslance Michálka. Obsahem pozměňovacího návrhu je navýšení kauce pro taxikáře ze 100 tisíc korun na 200 tisíc korun. Hospodářský výbor nedoporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Ministr: Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 154 přihlášeno 185, pro 25, proti 96. Návrh přijat nebyl.

Poslankyně Zuzana Ožanová: A nyní návrh zákona jako celek. Hospodářský výbor doporučuje.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. O všech návrzích bylo hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 643, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 155 přihlášeno je 185, pro 144, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Všem vám děkuji a končím třetí čtení tohoto tisku.

Otevírám bod

252.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 502/ - třetí čtení**

Poprosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr zemědělství Miroslav Toman a zpravodaj garančního výboru, kterým je zemědělský výbor, pan poslanec Pavel Kováčik. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 502/4, který byl doručen dne 5. března 2020. Usnesení garančního výboru byla doručena jako sněmovní tisky 502/5 a 502/6.

Ptám se pana navrhovatele, zda má před otevřením rozpravy zájem o vystoupení. Pane ministře, chcete vystoupit před otevřením rozpravy? Je tomu tak? (Ne.) Takže pan ministr nemá zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Já otevírám rozpravu a s přednostním právem jako první pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, pane předsedo. Moje vystoupení jako předsedy zemědělského výboru k tomuto tisku bude velmi stručné. My jsme dlouho projednávali návrh tohoto zákona, jehož hlavním cílem je transpozice evropského práva do tohoto tisku, včetně i řešení problému, který se jmenuje dvojí kvalita potravin. Nicméně objevila se v průběhu projednávání i záležitost, která je obsažena v pozměňovacím návrhu jak kolegyně Balaščíkové, Podala a dalších, ale i kolegy Kováčika, že bychom měli prostě vyslat jako Česká republika českým zemědělcům a potravinářům jasný signál, a i veřejnosti, že máme zájem na tom, aby se v České republice prodávaly zejména české potraviny. Nicméně závěr té naší debaty, a je to i usnesení zemědělského výboru, kdy navrhuje a žádáme Sněmovnu, aby vrátila tento tisk do druhého čtení, protože se nám nepodařilo najít úplně kompromis se všemi účastníky tohoto řetězce. Ta debata pokračuje. Dneska zrovna odpoledne sedíme s panem ministrem a s jeho kolegy, s kolegou Kováčikem a dalšími, se zástupci Agrární komory, Potravinářské komory a dalších účastníků celého řetězce, abychom našli nějaký kompromis, který já tady dneska nechci specifikovat, protože zatím ten kompromis nalezen není. Čili proto zemědělský výbor navrhl vrátit tento zákon do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď abych nikomu nekřivdil, mám pocit, že pan Kováčik byl o trochu rychlejší než pan předseda Kalousek. Oba

s přednostním právem. (Posl. Kalousek dává přednost.) Tak. Pan předseda Kováčik, poté pan předseda Kalousek. Obojí přednostní práva.

Poslanec Pavel Kováčik: Paní a pánové, dobrý den. Mám dvojité přednostní právo – právo zpravodaje a právo předsedy klubu, a ještě navíc jsem starší než pan kolega Kalousek. Takže se omlouvám.

Ale možná, abych učinil přítrž různým situacím, které zde byly před chvílí, tak vás seznámím s doprovodným usnesením garančního výboru, tedy zemědělského výboru, ze 34. schůze dne 15. dubna. Usnesení zemědělského výboru číslo 158 ze dne 15. dubna 2020 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 502, jednání garančního výboru. Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR podpořit návrh na vrácení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 502, do druhého čtení;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR;

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Jako zpravodaj toho tisku se přimlouvám za to, aby toto usnesení garančního výboru bylo naplněno, abychom tedy vrátili – pardon, připojuji se k tomu návrhu – do druhého čtení. Nebude-li přijat návrh na vrácení do druhého čtení, prosím, aby se hlasovalo o mém návrhu na stažení pozměňovacímu návrhu E1 až E4. To je můj pozměňovací návrh, který jsem při jednání výboru přislíbil stáhnout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Trochu předběhl s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Takže faktické samozřejmě dám přednost. (Posl. Bendl sděluje, že chce vystoupit se stanoviskem klubu.) V tom případě až po přednostních právech. Nejprve pan předseda Kalousek, poté pan ministr Toman, poté pan poslanec Bendl se stanoviskem klubu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já budu poměrně stručný, protože nás zcela jistě ta debata čeká na zemědělském výboru i potom na základě toho návrhu, který sem opravdu půjde. Nicméně přesto bych chtěl poprosit pana předsedu Faltýnka, když o takovém návrhu, který tady padl, který vzbudil tolik pozornosti ve veřejném prostoru, hovoří, tak aby nemluvil o vstřícném signálu pro všechny zemědělce. To není pravda, že na to všichni zemědělci čekají, na takovýto signál. Například Asociace soukromých zemědělců, což je několik tisíc farem, převážně rodinných, se jasně vyjádřila v tom smyslu, že si něco takového nepřeje a že to

rodinné farmy poškodí. Ano, umím si představit, a pro ně je to také děláno, že by to bylo velmi výhodné pro velké průmyslově hospodařící zemědělské společnosti, ale bylo by to nesmírně nevýhodné pro rodinné farmy, pro sedláky, kteří se v tomto směru vyjádřili. O tom, že by to znamenalo zvýšení cen a zhoršení kvality pro české spotřebitele, o tom ani snad nemusíme hovořit. To je prostě logický důsledek omezení konkurence v každém případě. A o tom, že je to v rozporu se zásadami jednotného evropského trhu, snad také nemusíme hovořit.

To znamená, pokud si, dámy a pánové, představujete kompromis zhruba ve smyslu, že to nebude 85 %, ale že to bude 60 %, tak to prostě není kompromis. To je jenom stejná nepřijatelná hloupost, akorát v jiném parametru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan ministr Toman s přednostním právem.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já v prvé řadě chci říct, že souhlasím s návrhem usnesení zemědělského výboru, to znamená vrácení do druhého čtení, a plně to podporuji, protože je potřeba vyjasnit ten pozměňovací návrh a přijmout k tomu nějaké stanovisko, na kterém se budeme schopni domluvit.

Jestli dovolíte, pár věcí. Já si myslím, že tady se směšuje mnoho věcí. Je potřeba říct, že nemůžeme rozlišovat zemědělce na malé a velké. Já si myslím, že je musíme rozlišovat na ty, kteří produkují, a ty, kteří neprodukují suroviny pro výrobu potravin. To je za prvé.

Za druhé. Pokud si někdo představuje kompromis tak, že to bude podle ASZ, tak to nebude kompromis.

Za třetí, jestli dovolíte. My se nebavíme – a nevidíme to pořád přes nějaký holding, přes cokoliv dalšího. Tady je tisíce výrobců potravin, kteří se nemohou dostat do obchodních řetězců, protože obchodní řetězce jednoznačně preferují potraviny ze svých mateřských zemí, když mohou. My se bavíme, že tady není český česnek. Nemůže tady být, když není garance odbytu. Když někdo upřednostní čínský česnek – dlouhé roky to tak bylo. Můžeme se bavit o krutím mase. Někdo říká, krutí maso zdražilo. Ano. Zdražilo od té doby, co se nechovají v České republice krůty v dostatečném množství. A takto bych mohl pokračovat.

Já bych byl velmi nerad, aby někdo říkal: české rovná se drahé. Prosím, české rovná se kvalitní. Prosím, české rovná se, že ušetříme životní prostředí, uhlíkovou stopu. Všichni tady mluví o uhlíkové stopě, všichni tady mluví o ochraně životního prostředí, ale pak s radostí podporují dovozy z druhého konce světa. Já nevidím důvod, aby sem vozili jablka z Jižní Ameriky v sezóně. Nevidím důvod, abychom dováželi hrušky. Proto jsme podpořili ovoce, zeleninu v tom Programu rozvoje venkova. Proto jsme to nerozdali plošně. Protože my chceme podporovat ty, kteří chtějí měnit krajinu.

Krajina se bude měnit tím, že podpoříme ovocnářství, zelinářství, chmelařství a brambory. A je mi úplně jedno, jestli si o to řekne malý, nebo velký. Já chci říct, že my naopak teď podporujeme více ty malé, více projektů pro malé než pro ty velké. To jsem schopen doložit čísly. Prosím, pojďme se bavit ve prospěch českého zemědělství, ve prospěch českého potravinářství a neupřednostňujme – pardon, já se omlouvám, v té roušce už se blbě mluví – zahraniční obchodní řetězce. Všichni, kteří proti tomu vystupují, mohl bych je jmenovat, věnuji se tomu problému více než dvacet let, tak jsou zastánci obchodních řetězců v dané době.

Takže prosím, hledejme řešení ku prospěchu českého zemědělství a českých zemědělců bez ohledu na velikost. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji panu ministrovi zemědělství za jeho vystoupení. Ještě než budeme pokračovat v přednostních právech, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to mezi 10. a 11. hodinou z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková.

Nyní se stanoviskem klubu, tedy s přednostním právem, pan poslanec Petr Bendl, poté pan kolega Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já chci v první řadě říct, že mě tedy velmi irituje situace, jakým způsobem tento materiál projednáváme, protože se kolegové, kteří nemají nebo nevystupují se stanoviskem klubu nebo nemají přednostní právo, nemohou k té věci, která je tolik diskutovaná v české veřejnosti, jako jsou české potraviny, legitimně vyjádřit, a my tady budeme hlasovat o vrácení materiálu do druhého čtení a nebude možné, aby jednotliví poslanci, kteří nedisponují touto pravomocí, mohli vystoupit. Považuji to za jistou snahu nedat poslancům prostor, za omezování debaty k tomuto tématu, protože si myslím, že si ji veřejnost zaslouží, tak aby jednotlivci k tomu mohli vystoupit, pokud k tomu mají co říci.

Zákon o českých potravinách, nebo o potravinách – promiňte, zákon o potravinách byl projednáván poměrně bezkonfliktně. My jsme mohli mít na některé jednotlivé paragrafy různé názory. Dokud se neobjevil ten návrh na definování kvót, nebo chcete-li povinných procent českých potravin, které se musí prodávat, tak v podstatě to žádná výbušnina, žádná výbušnina nebyla. Protože na podpoře českých potravin a na tom, že jich má být více na trhu, že mají být kvalitní, dostupné apod., na tom se shodneme napříč politickým spektrem. Můžeme jenom závistivě se dívat na některé země kolem nás – Rakousko nebo Bavorsko, kde dominuje zejména lokální a regionální produkce potravin, kde je běžné, že lidé si nakupují potraviny, na kterých nemusí mít napsáno Rakousko, ale oni to kupují od svého souseda nebo obouseda z vedlejší vesnice nebo z obvedlejší vesnice a jsou schopni z významné části zásobovat jejich trh potravinami, jejich vlastní produkci. Lidé s tím umí žít, a myslím si, že tohle je cesta, kterou bychom my měli prosazovat, nikoliv cesta povinných kvót na pultech – to je cesta, která je proti zákazníkovi, a dokonce i proti produkci

samotných českých potravin. Tak jak je ten návrh připravený, tak si myslím, že v okamžiku, kdy bychom jej schválili, tak to, co přijde, bude významný tlak na státní rozpočet. Na to, že když už to v tom zákoně máme a musíme do sedmi let splnit – jak ta sedmiletka skoro bych řekl – musíme splnit, co jsme si tady zavázali, tak prostě musíme naplnit kvótu 85 %.

Pan ministr zemědělství tady říká, že nechce dovážet ty jablka odněkud jinou, to je jedno odkud. A co když se neurodí, pane ministře? Vy tu zkušenost máte. Co když prostě úroda nebude? To přijdete s tím, že budete měnit kvóty, nebo se to nějak udělá? Vždyť přeci to je absurdní a absolutní nesmysl. Tomu sami nemůžete věřit, že bude fungovat, že nařídíte prodejcům, že budou prodávat 85 % české potraviny. Nehledě na to, dnes jsem držel v ruce, měl jsem výrobek nadepsaný: jihočeská zelenina – řecký salát plný oliv. No já už se těším na ty české pomeranče a české banány a českou rýži a další produkty, které tady lidé často kupují a potřebují je. Podle mého hlubokého přesvědčení prostě tohle není cesta. Ale vy jste ji zvolili s vědomím – protože vás nepodezírám nikoho z toho, že bychom byli tak hloupí, že by tento socialistický inženýring, který tady v tom pozměňovacím návrhu máme, že by zafungoval směrem k tomu zákazníkovi. Ten není určen zákazníkovi. Ten je určen těm, kteří si pak o tu dotaci, o tu dotaci, kterou budou potřebovat, přeci česká země musí, tou soběstačností se tady zaklínáme, že budeme soběstační ve všem. My jsme soběstační v řadě základních komodit, to je v pořádku, protože ty umíme dělat.

A jsou komodity, které tady v téhle zeměpisné šířce nikdy dělat nebudeme schopni. A když, tak za vysoké náklady. A v okamžiku, kdy řeknete, že 85 % musí být tady odsud, tak kdo ty náklady zaplatí? Komu se přičtou v těch cenách potravin? Ta odpověď je přeci úplně jednoduchá. Tohle není cesta, jak podpořit větší produkci českých potravin. Tohle je cesta, jak podpořit velké producenty, protože ti budou moci zvýšit kapacity. A protože omezíme dovozy, abychom se do kvóty vešli, budeme zvedat ceny. A on to ten náš zákazník zaplatí. Tohle prostě ne. Tudy cesta nevede.

Stejně jako nevede cesta tím, že budeme, anebo měli bychom diskutovat, co ještě je české a co už české není. Součástí nebo přílohou tohoto návrhu zákona musí být vyhláška. Proč u tak vážné věci nemáme rovnou i materiál, který by byl tou vyhláškou, který popisuje vlastně, co konkrétně to ta česká potravina je? Já myslím, že to není nezajímavé. A mělo by to být součástí návrhu toho zákona, protože byť bývá často praxí, že my tady odsouhlasíme návrh a pak už ministerstva – a to se netýká jenom Ministerstva zemědělství, ale i ostatních ministerstev – následně přinesou vyhlášku, která upravuje detaily těch zákonů, a my se kolikrát nestihneme divit, co na nás kdo vlastně vymyslel.

My jsme připraveni, a koneckonců jsme pro to hlasovali i v zemědělském výboru, vrátit tento návrh zákona do druhé čtení, protože jsme připraveni a máme zájem na tom podpořit produkci českých potravin. A akorát se v tomhle případě tedy nepotkáme na té cestě, jak to udělat. Najdeme-li nějaké společné řešení, jsme ho připraveni podpořit. Tenhle návrh, který tady je, je protekcionalistický a vede ke zdražení potravin a jde zásadně proti zákazníkovi. Spoléhá na to, že to čeští občané zaplatí, a kdo ví, jestli se vůbec dostanou v celé té šíři k druhu potravin, které dneska na českém trhu máme. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S přednostním právem nyní pan poslanec Jurečka a poté pan ministr zemědělství Miroslav Toman. Musím, pane ministře, respektovat pořadí přihlášených s přednostním právem. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, pane ministře, členové vlády, kolegyně, kolegové, kolem tohoto návrhu za poslední dva týdny bylo opravdu hodně diskusí v mediálním prostoru. Já jsem ty diskuse vnímal jednak ze strany spíše odborné veřejnosti zemědělců a pak lidí, kteří se tomuto tématu věnují ani ne tak do hloubky, ale spíše jdou po povrchu. A řeknu několik konkrétních příběhů a příkladů.

Já jsem toto pondělí – a na mém facebookovém profilu si to můžete dohledat – navštívil čtyři zemědělce v Moravskoslezském kraji. Ten první byl podnik zhruba kolem 2 500 ha, pak jsem byl na farmě Luční dvůr Petra Klečky, který má zhruba asi 200 ha, je to farma, která produkuje dlouhodobě především brambory a cibuli, pak jsem byl na farmě, která byla kousek vedle, také zhruba do 200 ha, a pak ta třetí byla také zhruba kolem 120 ha, kde byla produkce mléka. A paradoxně všichni čtyři tito zástupci zemědělců, a řekněme, že to byli ti střední a malí, řekli: my principiálně toto vítáme.

A teď popíšu ty příběhy, které mi třeba popisoval právě tenhle zemědělec, ten Petr Klečka. Ten říkal, stojíme ve skladu a díváme se: Tady mám poslední dva kamiony cibule. Celá ta cibule byla původně dohodnutá, že si ji odebere jeden nejmenovaný řetězec. Já ho tady jmenovat nebudu. Ten řetězec mi asi před 14 dny řekl – ty poslední dva kamiony my si nevezmeme, protože my jsme se rozhodli, že chceme dovézt cibuli z Holandska. – Takže byť ta cena by byla myslím stejná, dá se to ověřit, tak ta cibule skončí na hnoji. On to ten farmář vyveze na hnůj. A popisoval velmi konkrétní příběh, který se týká brambor a který ukazuje to, že byť volný trh, jednotný, v mnoha případech nám vyhovuje, jsme exportní zemí, tak musím říct, že v případě zemědělských komodit a potravin fungují velmi dobrá protekcionalistická opatření, kdy si jednotlivé členské státy různými nelegislativními nástroji chrání ten svůj trh.

Ten příklad brambor, který on popisoval, byl takový. Říkal: Ty brambory tady mám, ale dneska dochází k tomu, že je v Holandsku nadprodukce, je tam 1 milion tun brambor navíc, za tři týdny se začne sklízet a ty brambory ze staré sklizně potřebují zemědělci prostě prodat stůj co stůj. – Takže z toho Holandska to ten farmář prodá zhruba za korunu padesát, doveze se to sem, teď by člověk řekl, tak ten zákazník to bude mít za super cenu, ten argument levných potravin, jak to často zaznívalo. Tady se to přebalí, zabalí se to do toho balení. Bohužel, pro mě iracionálně to dělají firmy, které našim zemědělcům prodávají sadbu, a jejich hlavní byznys je prodej sadby, takže si samy ty firmy podřezávají tímto krokem své odběratele, čemuž já úplně nerozumím. Ale ve finále to skončí tak, že ty brambory jsou na pultu za 19 korun. Obrovský podíl té marže nejde ve prospěch toho zákazníka, ten zůstane u toho obchodního řetězce. A český zemědělec prostě za korunu padesát v tenhle okamžik ty brambory bude prodávat těžko, ale zákazník nevydělá na tom rozdílu.

Takže popisují ty konkrétní příběhy, abychom zkusili porozumět tomu, že když se řekne pojem volný trh bez bariér, bez vstupu nějakých rozhodnutí managementu řetězců, které mají sídla ve svých zemích, tak na jedné straně to, co se učí v hodinách ekonomie, vypadá velmi jednoduše a principiálně by mělo fungovat, ale v tom světě, který tady je dnes, a v tom, jak ty vazby mezi sebou fungují, to takhle už potom nefunguje.

A když se tady zmíní – třeba poslední dva tři týdny cena kvěťáku. Kdyby u nás český zemědělec za posledních 25 let nebyl donucen od té produkce odejít z různých důvodů, a kvěťák jsme tady uměli dělat, tak by tady ta nabídka byla daleko silnější a ta cena by byla nižší. Takže ty argumenty, které na jedné straně se vykládají, jak je to hrozně jednoduché, jak to, že to vozíme někde z jihu Španělska apod., že to je ve prospěch zákazníka, jeho nižší ceny, tak zdaleka ne vždy a u všech komodit to tak funguje.

Ten návrh samozřejmě má své nedokonalosti. Já jsem si toho vědom, proto také já jsem byl ten poslanec, který na zemědělském výboru předložil návrh na vrácení do druhého čtení, a tenkrát jsem ho dával především z důvodu, který se týkal dvojí kvality potravin, a pozměňovány, které tam je potřeba ještě případně vyladit. Ale i v této věci je potřeba si najít nějakou ještě řekněme lepší cestu, jak hledat ten cíl. Ten tady zazněl, že chceme prostě podpořit českého zemědělce, českou pestrou krajinu. Ale ten návrh se ne bavil nikdy o pomerančích, kivi, exotickém ovoci, o tom, co tady neumíme vyrábět. Ten cílil k tomu, co tady můžeme produkovat, to znamená, nebylo to omezení poptávky v těch komoditách, kde bychom byli extrémně dražší. Proto to nemohlo vést ke zvýšení ceny, naopak.

A já se přiznám, že když nakupuji a někdy vidím, že tady prostě máme komoditu, kterou tady můžeme vyrábět – hovězí maso, jsme v tom špička, český zemědělec v produkci masného hovězího je zhruba na sedmém místě na světě, máme špičkový genetický materiál, vozíme ho do celého světa – a když tady vidím dovezené hovězí maso z Jižní Ameriky s obrovskou uhlíkovou stopou, s tím, že ten, kdo to tam vyrábí, to vyrábí s obrovskými dopady na životní prostředí, s tím, že to vyrábí někdo, kdo nedodržuje zdaleka standardy sociální a jiné, které dodržují naši zemědělci, tak se přiznám, s tím mám já osobně velký problém.

My jsme tady teď skončili tu nejakutnější fázi koronavirové krize a skloňovalo se tady, že chceme být ve zdravotnických pomůckách, v léčích více soběstační. To tady padalo v mnoha diskusích a na tom byla shoda. A já si kladu otázku: neměli bychom se také zamýšlet nad tím, že by Česká republika a Evropská unie měly být více soběstačné v tom, co tady můžeme vyrábět? Ten příklad hovězího masa a té Jižní Ameriky si můžete ověřit.

Tak prosím pěkně, zkusme společně, když se to vrátí do druhého čtení, hledat lepší nástroje. Já jsem si vědom toho, že bychom se nad tím měli zamyslet. Já osobně sám si myslím, že např. třeba v oblasti veřejných zakázek a tam, kde potraviny objednávají školní jídelny, nemocnice, veřejné instituce, tak by bylo dobré si říct, že by tady měl být třeba nějaký podíl nejenom domácích potravin, regionálních potravin,

ale třeba i biopotravin. Jsou státy, které toto mají – Slovinsko apod. To si myslím, že je jedna z cest, jak k tomu dospět.

Myslím si, že třeba i otázka lepšího značení potravin, protože informace o původu hlavní složky potravin dneska zákazník má jenom u hlavních druhů masa. To se zavádělo zhruba před čtyřmi lety, kdy zákazník, když dneska vezme hovězí, drůbeží, vepřové, tak si může přečíst, kde to zvíře bylo narozeno, kdy bylo poraženo. Ale když jdete koupit brambory nebo si jdete koupit nějaký jiný druh zeleniny, tak tu informaci, kdo byl ten konkrétní zemědělec, hledáte těžko. Ano, je tam nějaká informace o zemi původu, ale ten příběh třeba při balení té potravin může potom zkreslit výrazně tu informaci pro toho zákazníka. Jsou firmy, které toho zneužívají, řekněme si to úplně otevřeně. Které se živí tím, že prostě dovezou jinou komoditu ze zahraničí a pak ji vydávají za českou. A velmi těžko se v dnešní legislativě vůči tomu hledá nějaký nástroj. A je to nekalá konkurence vůči našim zemědělcům, protože někdo to vydává, že to je české, že to je farmářské, domácí, a ono to vůbec není z České republiky. A jestliže my tady debatujeme v jiných souvislostech o klimatických změnách, o dopadech sucha na naši krajinu, tak jestli prostě nebudeme vytvářet prostor, protože i v oblasti zemědělství a potravinářství jim dáme větší šanci mít nějakou předvídatelnou jistotu poptávky, odbytu, tak tu pestřejší krajinu budeme mít velmi těžko.

A já tady musím za sebe – a nejenom za sebe, ale asi za většinu zemědělců – říct, že mně opravdu vadí, když se cokoli, co se snaží mířit na podporu zemědělství a potravinářství, posuzuje metrikou a optikou "to je pro Agrofert". Já jsem zemědělec, který je malý zemědělec, a mě to uráží. A když se bavím s ostatními, tak je to uráží taky. Protože potom se těžko posuneme dál, těžko budeme hledat nějaké cesty, jak těmto lidem pomoci. A je potřeba si uvědomit, že to má nejenom rozměr krajiny a klimatu, ale kdybychom posílili naši soběstačnost tam, kde to můžeme mít, kde to můžeme vyrábět, kde to dává ekonomickou logiku, tak je to více než 40 tisíc nových pracovních míst v České republice u nás na venkově, tam, kde se někdy ta pracovní místa vytvářejí velmi těžce.

Takže zkusme nad tím přemýšlet v těchto souvislostech a nedělat rychlé jednoduché šablony a soudy, ale mluvit s těmi, kterých se to týká, jít za těmi středními a malými farmáři. Já chápu, že i tam jsou někdy rozdílné pohledy. Já jsem mluvil se zástupci Asociace soukromého zemědělství, ale mluvil jsem také s těmi, kteří jsou jejich členy, a to byli jiní než v té pondělní debatě, u kterých jsem byl, a ti měli ten pohled zase třeba jiný.

Ono to vůbec není jednoduchá věc. A zase tady potřebuji férově říct, že jsou řetězce, které se snaží hledat cestu k lokálnímu zemědělci a dodavateli. Zním takové. Také neházím všechny představitele obchodních řetězců do jednoho pytle a všechny jejich obchodní zástupce. Jsou představitelé firem, kteří jedou z jednání, zavolají mi a řeknou mi: Dneska to bylo férově, korektní. A jsou také takoví, kteří mi zavolají a řeknou: Tak dneska to byla hrůza. Končím, protože to se takhle nedá dělat.

Myslím si, že je potřeba, abychom to vrátili do druhého čtení, abychom hledali nástroje, jakým způsobem k tomu jít.

A poslední věc, kterou doplním, když jsem si četl ty články a ty debaty. Nedělejme si iluze, že staré členské státy Evropské unie nemají své ochranné mechanismy pro to, jakým způsobem podporovat domácí zemědělece a potravináře. Nemají to vepsáno v legislativě. Řeknu konkrétně některé nástroje. Jestliže ten stát řekne: Máme tady systém, když chcete dodávat do našeho řetězce, nebo ten řetězec si to takhle vytvoří, protože tam má sídlo, a my chceme, aby příběh toho výrobku, od pole, od stáje přes celou výrobu byl kontrolován našimi národními dozorovými orgány. – Ano, teoreticky je tu podmínku možné naplnit. Ale prakticky? Prakticky si neumím představit, že přijde zemědělec z České republiky, Slovenska a řekne: Zaplatím tady dozorový orgán, aby mně sem přijel, aby mně tady udělal dozor, abych já tam mohl dodávat. Je to daleko složitější, než se na první pohled zdá a než je někdy napsáno, když se říká, je to prostě vítězství nejlepší nabídky, ceny a podobně. Takhle to zdaleka nefunguje. Viděli jsme to i v případě mléčné krize roku 2015, jak rychle z pultů některých sítí zmizely mléčné výrobky českých firem, protože byl tlak zase ze státu, kde ten řetězec sídlil, aby tam pomohli svým zemědělcům a potravinářům. A já to chápu. Chápu, že jestliže ta firma někde sídlí, má tam letité, dlouhodobé vazby, tak že bližší košile než kabát. Tomu rozumím. Ale prostě tohle všechno v té debatě musíme umět zohlednit a neodsoudit to jedním výrokem a podobně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Marianu Jurečkovi a mám tady s přednostním právem pana ministra Tomana, pana předsedu Fialu a pana kolegu Kováčika. Ale s faktickou poznámkou paní kolegyně Balaščíkové. Pan ministr jistě posečká. Proším, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den. Kolegyně a kolegové, neděje se to tady moc často, ale mělo by se to tady dít. Když někdo něco udělá dobře, tak by se mu mělo poděkovat. A já jsem přišla poděkovat kolegovi z KDU za tu řeč za zemědělece.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy s přednostním právem ministr zemědělství Miroslav Toman. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom velmi krátce. Musím říct, že jsem rád za vystoupení pana poslance Jurečky, protože spoustu věcí bych musel okomentovat a možná bych byl ještě tvrdší.

A chci se omluvit zemědělcům za vystoupení poslance Bendla, protože si myslím, že to není názor všech. Myslím si, že zastávat se jedné malé skupiny není úplně fér. Znovu opakuji, pojďme se zastávat všech zemědělců, všech zpracovatelů českých, moravských a slezských. Jenom jestli dovolíte, pár komentářů.

Vážený pane poslanče, tam se nepočítalo nikdy s pomeranči, s kiwi, s banány. Možná byste se na to mohl podívat. Opět vám nabízím doučovací hodiny, jsem na to

připraven. Minule jste nám schůzku zrušil, že se to týkalo ústavní ochrany vody, ale nicméně věřím, že dneska dorazíte a můžeme tyto věci probrat.

Co se týká dotací. Vážený pane poslanče, ano, řekl jste, že v jiných zemích používají daleko víc peněz, že se to propaguje jinak. Řekl jste to jinými slovy. Tak já zase jenom fakta. Vy jste podporoval české, moravské a slezské zemědělství řádově necelými 800 miliony korun. V porovnání s Rakouskem, s Německem, s dalšími zeměmi je to zanedbatelné číslo. Vy jste to byl, který snižoval rozpočet Ministerstva zemědělství v národních dotacích. A byli to vaši nástupci, kteří v rámci a v zájmu českého zemědělství, malých, velkých, středních, to navýšili až na ten rozpočet, který byl schválen Poslaneckou sněmovnou, 3,8 miliardy. A z vnitřních zdrojů se to navyšuje až na 4,4 miliardy na podporu živočišné výroby, na podporu ovocnářství, na podporu chmelařství, na podporu zpracování výrobků, a tak dále, a tak dále.

Vážený pane poslanče Bendle, byl jste to vy, který bojoval proti zákonu o významné tržní síle. Slyšel jsem úplně stejné argumenty. Zdraží to potraviny, vytlačí to české výrobce. Pane poslanče Bendle, byl jste to vy, který bojoval, aby se snížila v rámci tohoto zákona splatnost z 90 na 30 dní. Zákon o významné tržní síle snížil splatnost na 30 dní a zrovna tak jsou předloženy další věci.

Co se týká kvality, prosím, když se podíváte na webové stránky Státní zemědělské a potravinářské inspekce Potraviny na pranýři, z toho jasně vycítíte, že potraviny z dovozu jsou horší kvality než ty domácí vyrobené, co se týká celkového množství. Příčina – pojdte si říct, kde to je. Je to chování a struktura řetězců, které máme na území České republiky, kdy ani jeden z nich není český. Je to dáno historicky. Neříkám, že musíme mít za každou cenu český řetězec, ale pojdme se bavit. Přál bych si jednu věc, aby se zahraniční řetězce chovaly úplně stejně jako ve svých mateřských zemích. To znamená, upřednostňují výrobky z těch zemí, kde prodávají. To je moje největší přání.

Dále chci upozornit, proč tam není vyhláška. Protože to nebyl vládní návrh. V okamžiku, kdy by to byl vládní návrh, samozřejmě to doprovází vyhláška.

Myslím si, že to, co tady popisoval poslanec Jurečka, je naprosto pravda, a jsou to takzvané nekalé obchodní praktiky, to znamená, je to na Úřadu pro hospodářskou soutěž, aby tuto situaci začal prověřovat.

Nedílnou součástí toho zákona je také dvojitá kvalita. Pane poslanče Bendle, vy jste byl také proti tomu. Ale my jsme ti, kteří chtějí zabezpečit kvalitní potraviny bez rozdílu pro české občany, nechceme, aby čeští občané byli občany druhé kategorie. Takže prosím, pojdme se na to sejít, pojdme najít kompromis, ale nenapadejme zemědělce a potravináře české, že to, co vyrábějí, je drahé, že to neumějí a že by bylo nejlepší, aby to prodávali pouze ze dvora. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zemědělství. Konstatuji, že ještě před kolegou Fialou je faktická poznámka poslance Petra Bendla. Řádně přihlášení po přednostních právech jsou poslankyně Jarošová a kolega Holomčík. Máte slovo, pane poslanče k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Dobrý způsob, pane ministře, jak odvrátit pozornost od toho návrhu, začít střílet do Bendla.

Musím říct, že například projekt Potravinový na pranýři jsme zavedli my, a jeho prezentaci veřejnosti, aby věděli, co kvalitního naši inspektoři objevili, jakým způsobem s tím nakládají, jak postihují dotyčné dodavatele. A cílem a úkolem potravinářské inspekce je, aby všichni nekvalitu prostě z trhu sundávali. Takže prosím, to tady nemíchejme. Že se objeví zahraniční i tuzemské nekvalitní výrobky, je myslím fakt, o kterém nemusíme diskutovat, a nemusíme z toho tady dělat vědu a hledání problému někde, kde není.

Dvojitá kvalita. Já jsem to tady řekl v úvodu, my se neposloucháme. Já jsem říkal, že ten návrh zákona, který byl předložen, že v podstatě tam žádný dynamit ani nějaká výbušnina nebyla, že jsme byli schopni najít konsenzus nad řadou těch věcí, které ten zákon, který je poměrně obsáhlý a není nedůležitý, že bychom je byli schopni najít. Až do okamžiku, kdy jste dali palec na to, že se tady bude povinně prodávat 85 % českých potravin, což je falešně předkládáno lidem, jako něco superpozitivního. Ale že se to ve finále obrátí proti nim, to je prostě fakt.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda klubu Radim Fiala. Připraví se zpravodaj. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dovolte mi, vážené kolegyně, vážení kolegové, abych také přispěl trochou tady k tomu zákonu, protože si myslím, že zemědělská politika je velmi důležitá nejenom z hlediska ekonomického, společenského, zemědělského, ale ze všech ostatních dalších věcí a týká se mnoha lidí v České republice. Jsem rád, že tato debata v Poslanecké sněmovně začala a že se možná nedostaneme úplně k tomu konci, tak jak předkládá tento zákon, ale někdy začít musíme. Protože ta koronavirová krize nám ukázala, jaký je to problém. Jaký je to problém v potravinové soběstačnosti, kde pořád, neustále, a to snad pan ministr potvrdí, že v některých komoditách nám prostě ta potravinová soběstačnost neustále klesá a my jsme čím dál víc závislí na jiných zemích. A to je vlastně jenom ta koronavirová krize, která trvá několik měsíců, a vidíte, jak nám začínají stoupat ceny, protože ty potraviny prostě nejsou. Přestavte si, kdyby se zastavily potravinové fabriky v České republice, různě v Evropě, tak nevím, jak na tom budeme. Vzpomeňte si jenom na případ, kdy Německo zastavilo roušky na hranicích, aby se nemohly dostat do České republiky, protože je potřebovali sami Němci. Stejnou situaci můžeme čekat například i v potravinách.

Takže mluvit o potravinové soběstačnosti stejně jako o dalších soběstačnostech, o potravinové bezpečnosti dokonce bych řekl, stejně jako o lékové bezpečnosti, abychom nemuseli stát někde ve frontě v Číně nebo v Indii na paralen, si myslím, že je dnes velmi důležité. A tato nedávná skutečnost opodstatňuje ten návrh zákona, který zde dnes projednáváme.

Dovolte ještě, abych se vrátil k několika dalším věcem. Dvoji kvalita potravin. Bylo to velké téma, dneska to velké téma skončilo. Evropská unie a státy Evropské unie, hlavně ty velké, dělají, že to téma neexistuje. A já tvrdím, že pořád tady jíme potraviny na daleko nižší úrovni, zdravotnické, zemědělské, jakékoliv jiné, než se prodávají v západní Evropě. Je potřeba s tím něco dělat. Já jsem to už říkal. Potkal jsem se s jedním člověkem, který žije ve Švýcarsku, a zeptal jsem se ho, jestli si dá se mnou kolu. A on říkal, že ne, protože oni tam mají cukr a my kukuřičný sirup, že ne. Takže prostě i ti lidé v té západní Evropě si uvědomují, že ten rozdíl v těch potravinách je. A z toho důvodu si myslím, že bychom s tím měli něco dělat.

České potraviny jsou přece v daleko lepší kvalitě. Možná pravice může argumentovat, že budou o něco dražší, ale já si nemyslím, že v konečné fázi tomu tak bude. Určitě, pokud si je budeme kontrolovat, tak budou daleko zdravější a budou daleko lepší pro české občany. Já vám tady jenom ukázu dvě tabulky. (Ukazuje do sálu tabulky.) První je spotřeba pesticidů v kilogramech účinné látky. Ta červená čára je Česko. My jsme ve spotřebě pesticidů v zemědělství na daleko nižší úrovni, než jsou ty západní země. A proč? No protože oni to nejedí, oni to vyvázejí, tak to tam můžou dávat. Stejně tak spotřeba umělých hnojiv v kilogramech, kde jsme prostě na daleko nižší úrovni než západní země. Protože oni to nejedí a tam to taky neprodávají, ale vyvázejí to k nám. My jsme prostě jako spotřebitelé pro tyto partnery jenom nějaká třetí země.

Dovolte, abych se ještě vrátil k českým zemědělcům a k českému venkovu. Já se ptám, pane ministře – a to není nic osobního vůči vám, ptal bych se každé vlády, která tady byla a která tady bude – jakou máte koncepci pro český venkov. Dřív tady byla zemědělská, živočišná výroba. Ta skoro vymizela, protože společná zemědělská politika Evropské unie dává dotace jen některým zemím – na mléko, na vepřové, na hovězí a podobně. My dovážíme kuřecí maso z Polska. Když tam objeví veterinární správa salmonely, tak nám Evropská unie řekne: proč to vlastně kontrolujete, co si to dovolujete? Ale my tady prostě nemáme tolik našeho masa, tolik našich živočišných komodit, abychom je nemuseli dovážet.

Jaká je tedy koncepce pro český venkov, kdy nám lidi, kteří nemají práci – tam vám stačí jeden traktorista, který zaseje řepku, pak ji sklídí, zaseje kukuřici, pak ji sklídí a odveze do bioplynky. Takže to zemědělství souvisí i se zaměstnaností na venkově. Lidi prodávají domy na venkově a stěhují se do velkých měst. Takže tady bude velké Brno, velká Praha, ale na tom venkově nebude žít nikdo. Tak jaká je koncepce? Kdo tam bude žít? Jak zajistíme, aby ti lidé žili v prostoru celé České republiky, aby se tam živili?

Já jsem z Hané, z Prostějova, a na Hané bylo několik cukrovarů. Přišly evropské dotace, aby z těch cukrovarů udělali brownfield. Takže dneska jak když ve fotoshopu kliknete, a jsou pryč. Ve Francii dostali evropské dotace, aby postavili nové cukrovary.

Já jsem teď našel – to je jenom tak mimo, mimo soutěž – nějakou knihu poezie z roku 1908, kde psali "širé lány cukrovky na Hané". Tak to už neplatí. Nebo platilo to 200 let, ale teď za společné zemědělské politiky už to neplatí a pravděpodobně už

to nikdy platit nebude. My jsme vyvezli výrobu cukru – nechali jsme si ji vyvézt – do Francie a s tím samozřejmě i zaměstnanost na tom venkově. A s tím to všechno souvisí.

Takže já se na to oprávněně ptám, co budete dělat, aby ti lidé na venkově měli práci. A já myslím, že můžou mít práci, že můžou vyrábět české potraviny. A to souvisí jak s živočišnou, tak rostlinnou výrobou.

Takže dovoluňte, abych řekl za hnutí SPD, že my tento zákon podporujeme. Podporujeme tuto debatu, tuto diskuzi a vždycky to podporovat budeme. I když se to možná podaří zaparkovat ve druhém čtení a ten zákon se nebude dál projednávat, tak my ho budeme iniciovat znovu a znovu a znovu, protože k tomu máme velmi vážné zemědělské, společenské, ekonomické důvody. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Radimu Fialovi. Kolega Kováčik ještě posečká, protože mám dvě faktické poznámky. Pan kolega Jiří Bláha a pan kolega Černohorský. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych jenom doplnil předřečníky. Myslím si, že všechny věci tady budou řečeny. A já všem rozumím. Rozumím i panu Bendlovi, o čem hovoří prostřednictvím pane předsedajícího.

Navázal bych na kolegu předřečníka, který říkal velké širé rodné lány. To byla básnička, kterou jsme se učili jako malí. Velké širé rodné lány, jak jste krásné na vše strany, že. To jsme se všichni učili, nebo alespoň naše starší ročníky.

A já bych doplnil jednu zásadní věc. Z našich vesnic se staly noclehárny. Ano, lidi z vesnic pracují ve městech, protože na vesnici není práce. A to je to základní, co pochopili od nás na západ, že si udržují tu práci ve vesnicích. Čím si ji můžou udržet? Jedině tím, že využijí půdu, že využijí živočišnou výrobu a všechny ty věci, které se spojí dohromady. A tím pádem tam může fungovat prodejna, může tam fungovat i ten holič, možná že i doktor, může tam fungovat kulturní dům, může tam fungovat hospoda. Ti, kteří dneska nefungují, protože v okamžiku, kdy odjíždím ráno za prací do města a vracím se večer po páté hodině, tak nevyužijí ani jednu ze služeb, která dřív běžně na vesnici fungovala. Už ani školky, ani školy nejsou v permanenci, protože samozřejmě naložím děti a odvezu je do města.

Takže první věc, pojďme se věnovat těm lidem, připravit jim práci na vesnicích, bydlení a samozřejmě pojďme se věnovat tomu, aby na těch vesnicích byla práce pro lidi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo kolegu Černohorskému, konstatuji omluvu paní poslankyně Heleny Langšádlové od 12 do 13 hodin z pracovních důvodů. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom vašim prostřednictvím pane předsedající opravit pana předsedu Fialu, který tady říkal, že nám Němci zabavili nějaké roušky. To se už dávno vyvrátilo. Oni je nezabavili, pouze zastavili špatně proclený kamion, který poté, co opravil papíry, pustili dál. Jediný, kdo zatím zabavil zdravotnický materiál mířící do České republiky, bylo Maďarsko a byly to roušky, které mířily pro Moravskoslezský kraj. Ale nenašel se jediný případ, že by Němci zabavili kamion s rouškami či jakýmkoliv zdravotnickým materiálem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě faktická poznámka pana poslance Radka Kotena a pak s přednostním právem zpravodaj. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, rád bych zareagoval tady na mé předřečníky, co se týká potravinové soběstačnosti. Dá se říci, že dříve na vesnicích pracovalo výrazně více obyvatel v zemědělství. Nyní tato pracovní místa z části zaplňují zahraniční pracovníci, obvykle z Ukrajiny. A teď tato krize odhalila ten stav, kdy v zemědělství chyběli pracovníci. Před rokem 1989 v zemědělství pracovalo okolo 30 % českých, nebo československých, občanů. Nyní, když se podíváte na data z Českého statistického úřadu, tak zjistíte, že v zemědělství pracuje okolo 3,5 – 4 % českých občanů. Je to poměrně značný pokles a odpovídá to i tomu, že pěstujeme daleko méně hovězího a daleko méně vepřového. Nemáme potom žádná přirozená hnojiva a díky tomu používáme ta umělá. Bohužel ve svém důsledku to vede i k tomu, že půda je vyčerpána, je bez červů, je v podstatě mrtvá, a do takovéto půdy se bohužel žádná voda nevsakuje, anebo jenom minimální množství. Tento zákon tedy má i tento přesah. To znamená, když budeme zemědělskou půdu využívat tak, jak se využívala dříve, budeme tady mít větší živočišnou výrobu, tak jsme schopni vrátit i krajíně tu její původní retenční schopnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. (Hluk v sále.) Pan zpravodaj je pln trpělivosti. Ještě faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky, ale než mu dám slovo, musím uklidnit sněmovnu a požádat kolegy, aby diskutovali v předsáli. V sále diskutují ti, kterým je uděleno slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jenom navážu na kolegu, protože když to sleduje veřejnost, abychom nebyli my zemědělci za úplné pitomce. Tak jenom chci říct, samozřejmě jedna věc je, co se pěstuje, to jsou rostliny. Chovají se zvířata, ale chápu, že se to plete.

Ale prosím pěkně, v hovězím, v produkci živých zvířat, hovězího, jsme plně soběstačná země. Jsme exportní země. V produkci cukru – vyrábíme nejméně cukru

v historii Československa. Byť máme jenom sedm cukrovarů, ta jejich kapacita a efektivita obrovským způsobem narostla. Jsme plně soběstační v obilovinách, v olejninách, jsme největší exportér na světě, pokud jde o mák, o potravinářský mák. Tam soupeříme s Afghánistánem. Jsme velmoc v produkci kmínu, sladovnického ječmene, chmele, piva, a mohu tady sekat spoustu dalších komodit, kde jsme dobří. Tak prosím pěkně, já to jenom říkám proto, aby ta debata nevypadala, že tedy tady je české zemědělství naprosto destruováno, že neumíme nic. Je opravdu spousta oborů, kde jsme na špičce, ale samozřejmě v těch sektorech, jako je ovoce, zelenina, tam jsme se za posledních 25 let propadali. Přitom to umíme vyrábět, máme k tomu u některých druhů výborné podmínky, ale prostě jsou tady jiné překážky, pro které se toto úplně nedařilo.

Tak jenom tolik prostě na určitou korekci toho obrazu českého zemědělství. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě další faktická poznámka – pana poslance Válka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jenom velice stručně. Když nechceme mást ty zemědělce, jako že jsme ti odborníci, tak to ovoce a zeleninu umíme nejenom vyrábět, ale i pěstovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. (Hluk v sále.) Mám tady zrušení omluvy pana poslance Marka Nováka a pan kolega Pavel Kováčik jako zpravodaj má nyní vystoupení s přednostním právem. Připraví se paní kolegyně Jarošová. Já vám ještě, pane zpravodaji, nedám slovo a znovu požádám sněmovnu o klid. Ještě chvilíčku... Kolegové a kolegyně, já vím, že někteří by rádi projednali třetí čtení. Je tady návrh na vrácení do druhého čtení, diskuse tedy pokračuje o tomto návrhu zákona, ale přál bych si, aby ta diskuse byla strukturovaná. Pokud diskutujete jiné téma, tak v předsáli.

Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, tentokrát předstupuji ve dvojjediné roli. Teď jako zpravodaj a krátce poté i jako stínový ministr zemědělství za KSČM, protože považuji za nutné, aby i hlas KSČM tady zazněl, když už předtím zněly hlasy jiných politických stran. Ujišťuji vás, že nechci protahovat tu diskusi. Ostatně to, že jsem ten návrh na vrácení do druhého čtení přednesl jako první, znamenalo především to, že vzkazují: pojďme se vrátit znovu k té diskusi ve druhém čtení a teď pojďme od té věci, protože to vypovídané prostě není.

Rád bych reagoval na to, že mým vstředním krokem k navrácení se do rozumné diskuse, objektivní, racionální, bylo to, že jsem avizoval na zemědělském výboru stažení svého pozměňovacího návrhu, tak aby bylo vytvořeno pole pro novou diskusi.

Očekával jsem, že bude náročná, ostatně ukazuje se, že náročná je. Ponechávám stranou všechny směry, odkud vane vítr, nebo odkud se domnívám, že vane vítr. Ono se to projevuje už a časem také projeví, i v té diskusi se to projevuje.

Ale jednu reakci na proběhlou diskusi bych měl, a to prostřednictvím předsedajícího na pana kolegu Bendla, který tady řekl, že to je odvádění pozornosti, že se to prostě hodí k odvedení pozornosti, střelba do Bendla. Tady musím drobný bonmot. Šlo ze strany pana ministra o palbu opěťovanou, protože s tou střelbou začal pan kolega Bendl. Všechno v uvozovkách, samozřejmě. Nechci rozvíjet tu debatu dál.

Tedy mi dovoluje velmi krátce připomenout to, co je všem notoricky známo, protože to také dlouho dobíhá, notoricky, jako Komunistická strana Čech a Moravy prosazujeme, alespoň těch posledních čtyřiařicet let, co jsem v Poslanecké sněmovně a zabývám se tématem zemědělství, ale i předtím, když jsem byl v prvovýrobě nebo zpracovatelském průmyslu přímo v zemědělství dlouhá léta. Rád bych sdělil opakovaně, že dlouhodobě prosazujeme v KSČM podporu českých, moravských a slezských zemědělců a zpracovatelského průmyslu, že dlouhodobě prosazujeme, poprvé to byl v roce 1997, kdy jsme přišli s návrhem na povinný podíl českých potravin v řetězcích nebo v obchodech. Tehdy to neprošlo o jeden jediný hlas a bylo to 80 %. Tehdy ještě mělo české, moravské a slezské zemědělství kapacitu na to, aby těch 80 % v pohodě naplnilo. Ten sešup nastal, on už byl, ale ten nejednatičtější nastal až pak.

A dneska holt máme problém. Obnovit živočišnou výrobu rychle není vázáno jenom na dlouhý generační interval skotu nebo třeba o něco kratší prasat, ale na to, že třeba existují také určité nálady ve společnosti a regule. Existuje proces zvaný EIA, který neumožní rychle postavit, anebo někde vůbec znemožní postavit nové stáje pro živočišnou výrobu a to všechno musíme brát v úvahu. To jenom odbočka.

Podporujeme, a dlouhodobě jsme byli také vysmíváni, teď už nejsme, teď už se k tomu přidali i další, potravinovou soběstačnost v České republice. A není to o tom, jak tady jeden z předřečníků říkal – a co když se neurodí? To tedy budeme bez těch hrušek nebo brambor? No samozřejmě že ne, že stojíme pevně nohama na zemi a že se umíme i s neúrodou vypořádat, protože je to jeden z důvodů, jak umožnit větší dovoz.

Dlouhodobě odmítáme dělení zemědělců, ať už podélně, nebo napříč, na malé, střední, soukromé, nesoukromé, akciové a já nevím jaké všelijaké. Český, moravský a slezský zemědělec je jeden druh, v uvozovkách. Druh ohrožený, který si zasluhuje nadstandardní podporu, přinejmenším na takové úrovni, jakou mají zemědělci v ostatních státech v evropském prostoru, protože jinak bychom splakali a jinak bychom mohli jenom vzpomínat na to, že se tady pěstovala česká pšenice a chovala česká prasata pro český, moravský a slezský stůl.

Prosazujeme právě v této souvislosti obnovu – tedy postupnou, naráz to doopravdy nepůjde, ten zásek je příliš hluboký – rovnovážné struktury zemědělství ve všech jeho funkcích. To je to, na co tady také padala otázka – co to je, máme nějakou koncepci? Ano, je, tady je koncepce. Podpora rozvoje rovnovážné struktury zemědělství ve všech jeho funkcích. Podpora domácí produkce, podpora rovnovážné

rostlinné a živočišné produkce. Mimo jiné, už také tady o tom byla mnohokrát řeč, jestliže vrátíme skot nebo obecně polygasty do systému českého, moravského a slezského zemědělství, vrátíme i humus do půdy jako jednu z rozhodujících složek schopnosti zadržet vodu. Čili podpora zadržování vody v krajině spočívá doopravdy i ve změně hospodaření tímto způsobem. Pícniny, víceleté pícniny na orné půdě, všechno zadržuje vodu lépe než kukuřice nebo řepka, kterou jsou zemědělci nuceni pěstovat, protože krmné plodiny nemáme, kdo by je spotřeboval, nemáme, jak prodat, tudíž pěstovat nemůžeme.

Funkce krajinytovrná. Jen tak připomínám, že to, co se tady také ze strany Ministerstva zemědělství v posledních letech děje, začalo to už za pana ministra Jurečky, to je podpora těch citlivých komodit, návrat zelinářství, ovocnářství, pěstování brambor, integrovaná produkce, o to jsme se snažili strašně dlouho. To je navrácení toho pestrého rázu do české krajiny včetně zvýšení její schopnosti retence vody.

Pracovní místa. Čtyřicet tisíc pracovních míst tady znělo. Já si myslím, že to je ještě více. A myslím si také, že při vhodném ocenění a vhodné motivaci je možné, aby se česká pracovní síla na venkově vrátila. A podporou zemědělství podporujeme rozvoj venkova, aby se česká pracovní síla vrátila také do pracovišť nad zemědělstvím.

Naprostu odmítáme hry, které s námi hrají některé obrovské nadnárodní firmy s dvoji kvalitou potravin, jako kdyby český spotřebitel měl jinačí, horší žaludek, horší nároky, snesl horší suroviny – za ovšem stejnou nebo vyšší cenu v tomtěž výrobku. To naprostu odmítáme a máme v tom, myslím si, jasnou pozici, kterou uplatňujeme. A koneckonců vyzýváme spotřebitele k upřednostňování kvalitních českých, moravských a slezských potravin a potravinářských výrobků, protože to je nad všechny zákony. Jestli budeme na tom tak jako v onom zmiňovaném Bavorsku nebo Rakousku, kde nejen ze dvora se nakupuje od souseda, ale i v řetězcích, ve stejných řetězcích, jako fungují tady, ale tam si netroufnou nabídnout, byť je to pár kilometrů od českých hranic, české potraviny, české jogurty, protože je prostě neprodají. Je samozřejmým zájmem občana Bavorska nebo Rakouska, aby nakupoval zboží vyrobené v Bavorsku nebo v Rakousku, nikoliv zboží dovozové. A ta potravinová soběstačnost, ta míra je v těchto zmiňovaných zemích nebo třeba ve Francii daleko vyšší než u nás. A kdo jsme tam byli, určitě jsme tam byli všichni, nevšimli jsme si, že by byla horší nabídka, nebo dokonce vyšší cena právě díky tomu, že se upřednostňuje tamní domácí produkce. Tak když to jde tam, musí to jít i u nás.

Tento zákon, který projednáváme, a snažíme se, aby byl doopravdy schopen aktivního života, nikoliv aby to byla pouhá deklarace, kterou by nebylo možné vymáhat a která by se nelíbila nikomu, tento zákon je v souladu s naším směřováním a naší koncepcí rozvoje venkova a zemědělství. Proto jej také s vaším dovolením budeme i nadále podporovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za vystoupení a pokračujeme vystoupením paní poslankyně Jarošové, připraví se kolega Holomčík. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, diskutovat o potravinové soběstačnosti České republiky dlouho znělo jako téma, kterým není potřeba se moc zabývat. Dokud jsme si mohli kupovat jídlo z celého světa a dodávky plynule proudily, nezdálo se tak důležité věci řešit. Aspoň to tak mohlo vypadat. Ale byl to omyl. Jakmile ovšem začne nějaká vážnější krize, což se právě stalo v souvislosti s koronavirem, je takové zásobování ze zahraničí zranitelné. Až nám začnou cizinci zadržovat kamiony s potravinami na hranicích, bude pozdě řešit, jestli na území České republiky produkujeme dost vlastního sortimentu, proč si raději potřebné potraviny sami nevytěstovat a ještě zaměstnat naše lidi, a vyřešil by se tím i problém dvojí kvality, nehledě na to, že u každé komodity, která nám vypadne z trhu, okamžitě dovozem vzroste její cena. Ti, co dnes bojují proti uhlíkové stopě, pak kupují jablka z Holandska. A to je pokrytectví, ať kupují naše jablka. A netýká se to jen jablek. Je třeba maximálně podporovat náš trh, podporovat naše potraviny. Prostě začít pracovat na tom být soběstačný. A myslím, že je nejvyšší čas. Berme to jako vklad do budoucnosti, dar budoucím generacím.

Naše hnutí SPD je spolupředkladatelem důležitého pozměňovacího návrhu – já už jsem o tom mluvila minule, jen to zopakuji – a tím je zavedení povinnosti prodávat na našem trhu české potraviny. Jejich podíl se stanovuje na 55 % v roce 2021 s tím, že v každém dalším roce se procento zvyšuje o 5 % až do roku 2027. Jedině tím podpoříme naše výrobky, náš český trh a potravinovou soběstačnost. To je důležitá cesta, protože v obchodech, hlavně ve velkých supermarketech, se samozřejmě prodává především zboží, které objednává vedení supermarketu. Bohužel velké supermarkety často vytlačily z trhu ty menší, domácí obchody, které zase spolupracovaly s českými výrobci, které tímto z velké části poškodily. Současně český výrobce se svým kvalitním zbožím je často znevýhodněn, tlačěn k příliš nízké ceně a k tomu, aby případný neúspěch prodeje hradil on, a to nechceme dále tolerovat. Ptám se, v čem vlastně spočívá výhoda pro českého spotřebitele jíst zeleninu nevýrazné chuti třeba z Belgie, pěstovanou ve skleníku, ještě k tomu vezenou přes půlku Evropy? Vezměte si, že i transport ničí naše životní prostředí, zhoršuje vzduch a ničí přetížené dálnice a ty pak z našich peněz musíme opravovat. Jiné země v Evropské unii, hlavně ty na západ od nás, si svůj trh více hlídají. Proto chci, abychom si hlídali ten svůj o to víc.

A za nás, za hnutí SPD, chci říct stanovisko, že jsme proti vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jarošové, nyní pan poslanec Holomčík, připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Já se přiznám – pardon, vážené dámy, vážení pánové – já se přiznám, že jsem trochu překvapený tady z té diskuse, protože jsem měl za to, že navrhne vrácení do druhého čtení a vrátíme a tady tu diskusi povedeme na výboru. Přesto zaznělo několik věcí, na které bych chtěl zareagovat.

A to hlavní – mně se prostě nelíbí to falešné dilema, které je podsouváno, že kdo je tady proti návrhu na povinný podíl českých produktů nebo českých potravin v obchodech, tak je nepřítel českých zemědělců a fanoušek zahraničních řetězců. Já si myslím, že Piráty lze podezírat z čehokoliv, nebo z řady věcí, ale rozhodně ne z toho, že bychom byli fanoušky zahraničních řetězců.

To, co nám na tom vadí tady na té politice čuče, je to, že my místo toho, abychom se podívali na problémy, které zemědělci mají, tak prostě rovnou přispěcháme s nějakou regulací, kdy natvrdo nařídíme takovouhle věc a tváříme se, že tím jako vyřešíme problémy. A já bych byl rád, když chceme pomoci našim zemědělcům k tomu, aby produkovali levněji, aby byli více konkurenceschopní, tak ta základní věc, která by se měla řešit, o které bychom měli debatovat, je položit si otázku, jestli všechny ty požadavky, jako jsou různé evidence, vyplňování tabulek a všechny ty kontroly, jestli je to skutečně potřeba, jestli tohle není věc, která naše zemědělce brzdí od práce, která jim bere čas, bere energii a samozřejmě v řadě případů i stojí peníze. Tímhle bych začal. Chceme pomoci zemědělcům, tak je prostě nechme dělat tu jejich práci. Já chápu některé věci, nad některými věcmi je potřeba mít kontrolu, některé věci po nás chce i Evropská unie, tomu všemu rozumím, ale jsem přesvědčený, že velká část toho, co po těch zemědělcích chceme, jsou totální nesmysly.

Další věc, která s tím souvisí. Ono i ty kontroly, byť to nelze vyčíslit, zkusili jsme to zjistit a evidence nákladů na kontrolní činnost se úplně nevede, ale pojdme si představit, že omezíme kontroly zemědělců a místo toho jim nabídneme v řadě věcí poradenství, ať už je to ve vztahu ke krajině, k životnímu prostředí, ale taky třeba nové technologie, nové technologické postupy v tom, jak zefektivňovat tu výrobu. Takhle by se měl chovat stát v 21. století, a ne pořád posílat kontroly a pořád kontrolovat ty samé papíry několikrát v roce. Vždyť to nemá žádnou logiku.

Další věc, kterou jsem chtěl zmínit, je nějaká chybějící – a on to tady někdo v diskusi naznačil – prostě celkově koncepční přístup ať už k rozvoji venkova, tak i vlastně k podpoře toho, abychom my jako občané této země byli silní spotřebitelé, abychom dokázali skutečně si za tu potravinu připlatit.

Teď trochu odbočím, protože tohle je téma na širší diskusi, ale my jsme tady, zejména kolega Ferjenčík, několikrát navrhovali věc, kterou je snížení zdanění práce tak, aby český spotřebitel odváděl méně peněz státu a víc peněz mohl investovat do nákupu potravin.

Takže si myslím, že těch témat, pokud chceme pomoci českým zemědělcům, je celá řada. Rozhodně si nemyslím, že je cesta tady přijít, nastřílet takovýhle návrh, ještě k tomu ani jeden z nich není moc dobře napsaný, a tvářit se, že to něco vyřeší.

Já určitě podporuji, stejně jako zbytek pirátského klubu, vrácení do druhého čtení. My se tam budeme chtít bavit i o dalších věcech, jako je třeba česká potravina, protože teď je to tedy téma. Tak se ptáme, jestli i to značení česká potravina dává smysl. Já jsem pracoval významnou část svého života v marketingu a prostě jedna z věcí, která je podmínkou toho, aby takováhle značka byla úspěšná, je to, že ten spotřebitel přijde, tu značku vidí a na první dobrou chápe, co to znamená. Teď když se podíváte na to, co je česká potravina, tak je to potravina, která buď splňuje nějaká kritéria, nebo splňuje nějaká jiná kritéria, anebo nově je na nějakém seznamu. Jako to prostě nedává logiku. Takže určitě bych chtěl využít toho, že vrátíme, protože vnímám, že na tom je shoda v celé Sněmovně, že ten tisk vrátíme do druhého čtení, a chtěl bych diskutovat i na toto téma. A to je asi tak všechno, na co jsem chtěl reagovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Holomčíkovi. Nyní paní poslankyně Krutáková. Připraví se paní poslankyně Balaščíková s řádnou přihláškou do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, dovoluji se seznámit s vaším stanoviskem klubu Starostové a nezávislí.

Předložený návrh novely zákona o potravinách má z našeho pohledu dva problematické body: jednak je to otázka dvojí kvality potravin a potom pozměňovací návrhy týkající se procentuálního zastoupení českých potravin v našich obchodech. Domníváme se, že je třeba znovu otevřít diskusi k těmto otázkám, jednat s farmáři, s prodejci a v diskusi také třeba vzít v potaz i klimatické podmínky a možnosti českých zemědělců. Chceme tedy, aby byla znovu otevřena diskuse, a budeme hlasovat pro vrácení tohoto návrhu do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Krutákové. Nyní paní poslankyně Margita Balaščíková. Připraví se pan poslanec Válek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Tak ještě jednou, kolegyně, kolegové, já se možná vyznačuji tím, že nevystupuji úplně ke všemu, ale snažím se vystupovat jenom k tomu, čemu opravdu rozumím, a i tu práci dělat kvalitně a důsledně. A taky důsledně jsem ji dělala, že jsem oslovila všechny profesní svazy, zda s tím pozměňovacím návrhem souhlasí, a chtěla jsem, aby se mi i jmenovitě podepsali jejich členové, nejenom předsedové svazů. Tady mám ty podpisové listiny. (Ukazuje štos papírů.) Nebyl to nápad pana Podala a nějaké Balaščíkové. Byla to výzva profesionálních svazů zastupujících zemědělce, někdy i potravináře, abychom otevřeli

tuhle platformu diskuse o českém zemědělství a potravinářství. Jak jinak to udělat? Tímto způsobem se nám to myslím podařilo. A já jsem ráda, že na internetu běží i hlasování, kolik občanů České republiky by chtělo více českých potravin. I mě zaskočilo to číslo, kolik to je. A ta koronavirová situace samozřejmě tomu přispěla, protože jsme si všichni uvědomili, že pro nás je opravdu nejdůležitější zdraví, jídlo, voda a vzduch. To jsou ty nejdůležitější věci, které ve svém životě potřebujeme. To ostatní je většinou zbytečné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Balaščíkové. Kolega Válek posečká, protože jsem – omlouvám se panu kolegovi Davidu Pražákovi, který byl přihlášen k faktické poznámce a já jsem ji neviděl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec David Pražák: Dobré skoro poledne. Budu velice krátký. Jenom bych reagoval na kolegu Holomčíka prostřednictvím pana předsedajícího. Máte pravdu, že kontroly a evidence jsou pro nás zemědělce většinou problematické a někdy duplicitní. Řešili jsme to x-krát i s Ministerstvem zemědělství. Některé věci se podařilo změnit. Na druhou stranu je potřeba říci, že bez těch kontrol a evidencí bychom nemohli v tuto chvíli být na špičce v bezpečnosti potravin. A myslím si, že o to by nám mělo jít. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek v řádné přihlášce. Připraví se pan kolega Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. To byl fofr. On tady z každé strany, kdo je v zemědělském výboru, už vystoupil. Tak mně nic jiného taky nezbyvá. Tak bych chtěl na úvod říct jednu věc, že na rozdíl od všech mých předřečníků, kteří to takhle říkali, já uklidním všechny české zemědělce, nikdy jsem nebyl, nejsem a nikdy nebudu stínový ministr zemědělství za TOP 09, to bych nikdy českým zemědělcům nemohl udělat. Tolik na úvod. Doufám, že jsem tím hodně uklidnil zemědělce.

A teď bych se vrátil k tomu, co tady bylo v předchozích vystoupeních a co bych chtěl říct já. Naprosto souhlasím prostřednictvím pana předsedajícího s panem poslancem Holomčíkem, že debata na zemědělském výboru by měla být intenzivní, vrátit se tam. A to je asi to, co jsme se tady teď doufám dohodli. Nicméně z mého pohledu – a znovu opakují, já nejsem expert na zemědělství, nejsem zemědělec, takže mě to samozřejmě limituje, jsem si toho vědom. O to víc a pečlivěji se to snažím všechno nastudovat. Ten zákon a ta legislativa má tři věci, které spolu souvisejí jenom částečně. První věc je dvojí kvalita potravin. Druhá věc je obecně podpora českých potravin, ať už si pod tím představíte, kdo chcete, co chcete. A třetí věc je podíl českých potravin na trhu.

Dvojitá kvalita potravin je – pokud to myslím negativně ve smyslu nekvalitní potravina, kvalitní potravina a spotřebitel má pocit, že si kupuje kvalitní potravinu, a přitom je mu podstávována nekvalitní potravina – jistě špatná a určitě bychom neměli toto připouštět, protože z mého pohledu je to určitým způsobem podvod, podvod na zákazníkov. Zákazník si kupuje něco, je přesvědčen, že si kupuje něco kvalitního. Nevím, kupuje si 98oktanový benzin, ale ve skutečnosti ten benzin nemá ani 95. Já jsem to zažil u roušek a respirátorů, kdy jsem myslel, že mám trojkové, měl jsem jedničkové. Taky to byl podvod na zákazníkov. A totéž bychom neměli dělat občanům v případě zemědělství.

Na druhé straně ale dvojitá kvalita má svoji logiku. Prostě vnímání pálivosti na Scovilleho stupnici je v české populaci zcela jiné než indické, a tím pádem nemůžeme očekávat, že ta stejná potravina, která má v Indii nějaký stupeň SHU, bude mít stejný stupeň v české populaci. To by byla neprodejná, byť se jmenuje stejná. To znamená, dvojitá kvalita může být dána i některými objektivními věcmi. Tedy bych nechtěl, abychom se bavili o termínu, aniž si definujeme jasně obsah toho termínu, a co nechceme. A to, co nechceme, aby čokoláda Milka byla jinou Milkou v Rakousku, v České republice a ve Spojených státech. Aby pokud zákazník si kupuje něco, tak aby to něco bylo stejné, pokud je to možné, po celé Evropě. Tomu rozumím. A tady si myslím, že k tomuto by se měl ten zákon přiblížit.

Na druhé straně je potřeba velmi intenzivně debatovat, kdo je odpovědný za kontrolu toho, aby ten zákazník dostal kvalitu, o které se domnívá, že dostává, to složení potraviny, zda je to tedy výrobce, zda je to dodavatel, nebo zda je to prodejce. A tady jsem měl, a opakovaně jsem to připomínkoval, k tomu zákonu určité výhrady. Myslím si, že ta debata se znovu na zemědělském výboru otevře. Řada mých výhrad byla vyvrácena v různých odborných diskusích. Já jsem se nechal přesvědčit.

Na druhé straně souhlasím naprosto s tím, co tady zaznělo prostřednictvím pana předsedajícího od jednoho z mnoha minulých ministrů zemědělství, kteří tady jsou, že klíčová je – a teď nevím, jestli to nebyl dokonce někdo jiný, tak se tomu, kdo to byl, omlouvám, protože si opravdu nepamatuji, kdo to byl – že je zásadní, aby součástí tohoto zákona byla i prováděcí vyhláška. Ta šla s tím zákonem. Vzpomeňme si, co jsme říkali ministru zdravotnictví minulý týden, kdy jsme měli projednávat ve zrychleném řízení kompenzační zákon. Řekli jsme mu, že k tomu chceme vyhlášku. Pana ministra jsme tady školili o tom, že je to dokonce nařízení vlády, že když jde zákon, že s tím má být vyhláška. V tomto případě, kdy je vyhláška důležitější, nebo velmi důležitá, a bude říkat, jak to v reálu bude, si myslím, že to platí také. Není to nic agresivního, negativního, je to praktická záležitost.

Já si dovolím připomenout veterinární, tuším, zákon, kde byly uvedeny nepovinné atestace, a ty nepovinné atestace pak měly být ve vyhlášce. Já jsem tady opakovaně deklaroval svoji důvěru v čestné slovo pana ministra, přesto jsem chtěl vyhlášku vidět. A opravdu nevím teď v této chvíli, jestli už vyšla vyhláška, kde by bylo napsané, že atestace veterinářů nejsou povinné. Nejsem si jistý, možná vyšla, možná nevyšla, ale vždycky je lépe, když ta vyhláška je tak důležitá, aby ten zákon provázela. Navíc, pokud to opravdu v té vládě. Tolik ke dvojitá kvalitě potravin.

Poté bych se zmínil o procentuálním zastoupení potravin. Tak samozřejmě každý z nás asi v této místnosti podporuje, protože jsme přece jenom Češi, já jsem taky trochu Moravák, tak podporujeme to, co je to naše, české, kvalitní, dobré. Já si nejsem úplně jist, jestli všechno české je kvalitní, jestli všechno české je dobré, ale bezesporu bychom byli hloupí, kdybychom nepodporovali naše spoluobčany v jejich snažení, ať už je to pěstování potravin, nebo chování zvířat. Říkám to dobře? Jo. A i v produkci výrobků, které z těchto surovin vypěstovaných či chovaných v České republice vznikají.

A tady z mého pohledu byl ten zásadní důvod, proč jsem pozměňovací návrh, ona procenta, nepodpořil. Mně chyběly jasné, přesné, striktní definice, co je to česká potravina. Ono to tady opakovaně zaznělo. Ale to může být potravina, kterou vyrobili Češi, to může být potravina z českých surovin, to může být potravina vyrobená v Česku, doufám i na Moravě, že to je taky česká potravina, a i Slezsko se do toho počítá, předpokládám. Může to být ale taky potravina, která má určité procento z tohoto, např. více než 50 procent, těch možností je celá řada. Já jsem tady zmiňoval, řekl bych, světoznámou a teď si troufám říct brněnskou čokoládu, která je bezesporu česká potravina, která vyhrává mezinárodní soutěže. Bohužel, protože bydlíme tam, kde bydlíme, a Česká republika je tam, kde je, nemůže být z českých kakaových bobů.

Vzpomínal jsem jedno znojenské vinařství, kterého si vážím, které provozuje můj přítel, špičkový vinař, který má vinice ve Francii, nejenom ve Francii, ale má, kde přesně podle jeho pokynů pěstují ty hrozny, a on v nich blízko od Znojma vyrábí víno vynikající kvality. Nicméně surovina, ze které je dělá, je z Francie. Je to tedy česká potravina? Je to české víno? Je to moravské víno? Z hlediska zákona ne. Ale ten produkt je vyráběn a naprosto od sběru po lahvování ošetřen ryze českými občany a daně zůstávají České republice. To znamená, tady ta debata asi musí být podrobná, je to odborná debata, jistě na to budou různé názory a různá stanoviska.

To, k čemu bych se chtěl na posledním místě zastavit a kde si troufám být sám sebou vnímán jako expert, tady také zaznělo. A teď si myslím skoro jistě, že to byl jeden z předchozích ministrů zemědělství, který řekl, že bychom neměli zapomenout na školy, nemocnice, které kupují potraviny, musí se řídit potravinovým košem, a tam že bychom měli podpořit kvalitu – a já bych si troufl na podtrhnout – podpořit to, aby měly možnost odebírat lokální produkty. Tedy pokud škola kupuje brambory, tak aby je mohla kupovat z Vysočiny, aby mohla kupovat mléko od lokálního producenta, totéž nemocnice. A měli bychom podpořit, a tady bych velmi plédoval za silnou podporu, ty potraviny, které jsou např. bezlepkové, které např. jsou pro diabetiky a jiné spoluobčany, kterých není málo a kteří potřebují potraviny, které určitou složku nemají, kde ta potravina je součástí jejich léčby. A tam si myslím, že je to třetí část celého tohoto balíku.

Tedy domnívám se, že se nejedná pouze o problematiku, jak pomoci zemědělcům. Ono jich ubývá také proto, že holt se objevily kombajny, i když vím, že jim kombajny neříká, těm přístrojům, omlouvám se, a traktory, a to, co já kdysi ryl na záhumenku rýčem, tak dneska tam přijede někdo a má to velmi rychle. To je taky možná ten důvod, proč procento ubývá.

Mě by spíš zajímalo, ve kterých potravinách nejsme soběstační, které potraviny nebo potravinářské výrobky jsou ty, které bychom měli podpořit. Protože tady zaznělo opakovaně, že se to týká především pěstování ovoce a zeleniny, tomu rozumím. Mělo by tady zaznít, že nám nejde o kvantitu, ale jde nám stejně tak o kvalitu, že chceme umožnit, aby byly k dispozici kvalitní potraviny. A já bych znovu zopakoval a podtrhl bych to jako lékař, že by byla škoda nevyužít této legislativy k tomu, abychom nepodpořili i bezpečkové potraviny, potraviny pro diabetiky, potraviny pro alergiky a další, kteří potřebují speciální potraviny, a tyto potraviny buď jsou obtížně dostupné, nebo jsou velmi drahé, nebo vůbec nejsou v české produkci. Tedy myslím si, že máme jedinečnou příležitost ten zákon připravit tak, aby pomohl nejenom českým zemědělcům, ale především pomohl českým občanům a konzumentům těch produktů českých zemědělců.

To je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. Vyvolal dvě faktické poznámky. První od Zdeňka Podala, druhá od Pavla Kováčika. Kolega Skopeczek ještě posečká. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Podal: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, stojím před vámi, abych se přiznal, že jsem to já, kvůli kterému tady dneska jednáme. Jsem to já, kdo přišel s tímto návrhem, a nelituji toho. Děkuji panu ministrovi, který skutečně chce zemědělcům pomoci. Sám jsem měl mnohokrát příležitost slyšet naše zemědělce, co by potřebovali, co by jim pomohlo.

Víte, já třeba rád rybařím, a když jsem viděl kapra na našich pultech, kolik stojí půlka kapra, 200 korun – kdo si to může dovolit? Ryby ze zahraničí, mořské ryby vyjdou levněji než náš kapr. A to dávám jenom jako příklad toho, že potraviny, o kterých se dneska říká, že jsou drahé – no bodejt' by nebyly drahé! Výkupní ceny klesají, zatímco řetězce si na to přihazují. Řetězce dělají ty ceny, které jsou dneska neúměrné, a ti naši lidé na to nemají.

Takže bych chtěl říct, nelituji toho, že jsem tenhle pozměňovací návrh vlastně zpunktoval, když to řeknu hezky česky, já. Děkuji za to kolegyni poslankyni, prostřednictvím pana předsedajícího, Balaštkové, že mě v tom podpořila. Víím, že to nemá dneska kvůli tomu lehké. My za tím stát budeme. SPD za tím stojí, i když si uvědomujeme, že by – ano, každý zákon nebo pozměňovací návrh se dá udělat líp, dají se ty segmenty různě upravit. Ale já říkám, kdo rychle dává, dvakrát dává. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana Pavla Kováčika. A připraven je kolega Skopeczek. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vidíte, to jsem chtěl právě tím návrhem, aby ta diskuse probíhala až především na výboru. Máme tady mnoho odborníků, to je zase pozitivní. Ukazuje se mnoho odborníků na zemědělství a potravinářství. Bylo to ještě dosud hodně málo, tak to zase je pozitivní.

Prosím vás pěkně, jenom krátká reakce. Vyhláška – uvědomme si, že ten návrh je návrhem poslaneckým, čili dokud není schválen, tak ministerstvo nemá žádný pouvoir připravovat nebo dělat k tomu vyhlášku. V okamžiku, kdy bude návrh případně schválen, ministerstvo je připraveno tu vyhlášku dělat.

Vinař, sebelepší víno když vyrobí z dovezených hroznů nebo šťávy, tak podle vinařského zákona, jehož novelu jsme tady tuším loni schvalovali, nemůže to být jako moravské nebo české víno, protože to se týká vína vyrobeného z hroznů vypěstovaných na území České republiky. A co se týká potravin pro speciální skupiny, ať už byla řeč u pana profesora Válka, školy, nemocnice, speciální skupiny spotřebitelů, diabetici atd., to je jeden z důvodů, proč chceme znovu tu diskusi dělat, protože tyto záležitosti chceme do nového návrhu také zahrnout.

Jinak všecko. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy vystoupení pana kolegy Skopečka, který je zatím posledním přihlášeným v rozpravě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já budu velmi krátký. Byť bych se vešel do faktické poznámky, tak to nebudu zneužívat a počkal jsem si až na standardní vystoupení.

Já mám také rád české potraviny a snažím se jim dávat přednost při svých nákupech a zodpovědně můžu říci, že produkujeme kvalitní potraviny, které stojí za to kupovat. Nikdy bych si ale nedovolil nařizovat obchodníkům, jaké potraviny mají nabízet. Podnikají na své vlastní riziko, měli by tedy mít šanci a svobodu volby rozhodnout, co budou ve svých obchodech nabízet, stejně tak jako nechci nařizovat našim zákazníkům a spotřebitelům, co si mají kupovat, byť vlastním příkladem a doporučením jim budu říkat, že udělají lépe, když koupí českou potravinu, protože je kvalitní, podpoří české zemědělce a zaměstnanost v České republice.

Nicméně já chápu, že společná zemědělská evropská politika je plná regulací, dotací, že je to prostě socialismus. Je to evropská společná socialistická zemědělská politika. S lidskou tváří, dodává pan kolega Kováčik. Já si ale nemyslím, že na socialismus je dobré odpovídat v České republice ještě větším socialismem, že na regulaci z EU je dobré v České republice odpovídat ještě větší regulací a uregulovat se až do smrti. Já tento návrh skutečně nad těch 85 % českých potravin v obchodech vidím opravdu jako návrat k socialismu.

A když tady byla kritika o těch nefér tržních podmínkách, tak ať si sáhnou předkladatelé toho pozměňovacího návrhu, kolikrát tady bojovali za to, aby se společná zemědělská politika EU změnila, aby obsahovala méně dotací a více tržních

prvků, kdo tady bojuje za to, aby na českých polích nebyly pěstovány průmyslové plodiny typu řepky nebo kukuřice na energetiku a mohly tam raději naši zemědělci produkovat plodiny, které budou využity na potraviny. Nikdo z vás, kdo ten návrh tady podává, za toto nebojuje, protože dotace a socialismus nejenom v zemědělství máte rádi, tak ještě toho socialismu do toho zemědělství chcete tímto návrhem přidat.

A ten návrh samozřejmě míří proti zákazníkům. Jestliže budou mít obchodníci menší volbu v tom, co budou nabízet, tak to povede k jedinému – k menšímu výběru pro zákazníka a k větším cenám. Takže dnes, kdo – ať už na výboru, nebo kdykoliv jindy se o tom bude hlasovat – kdo bude pro tento návrh, říká spotřebitelům, že budou mít šanci si vybrat z méně pestré nabídky v obchodech a že budou platit větší cenu. Jestli chcete těmito krůčky návrat k socialismu, tak tento návrh podporujte!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě vystoupení pana poslance Radima Fialy. Prosím. Kolega Feranec s faktickou poznámkou, ale až poté.

Poslanec Radim Fiala: Já souhlasím tady u kolegy Skopecčka pouze s tou první částí, že je to společná zemědělská socialistická politika plná regulací, eurodotací, přerozdělování apod. Ale proč tady ta společná zemědělská politika je? Právě proto, aby narušila ten svobodný trh, aby narušila to, že budou soutěžit o to, kdo vyrobí lepší a levnější mléko, aby narušila to, kdo vyrobí levnější a lepší obilí, a my tomu musíme nějak čelit. Ale ten svobodný trh se tomu samotný neubrání. Proto ta regulace ze strany České republiky, proto snaha o tento zákon. Já myslím, že máme stejný logický způsob myšlení, ale v tom konečném řešení, že se lišíme, že kolega Skopecček říká, že jakákoliv regulace tady bude znamenat návrat k socialismu, ale já říkám, že bez té regulace svobodný trh nemůže porazit ty eurodotace, dotace a přerozdělování, že tomu trhu v České republice musíme pomoci. A my mu chceme pomoci tímto zákonem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Skopecček vyvolat šest faktických poznámek a reakci pana ministra, který se hlásí s přednostním právem, takže až po těch faktických poznámkách. První je kolega Feranec, a než mu udělím slovo, znovu požádám sněmovnu o klid. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, dámy a pánové, já zareaguji na to, co říkal kolega Skopecček, kde říká, ti, kdo chtějí tento návrh, socialismus a všechno vyřeší trh. Platilo by to v případě, kdyby skutečně v tom maloobchodě trh fungoval, kdyby skutečně ten obchod byl jenom zprostředkovatelem přání zákazníků k výrobcům a opačně, ale ono to takhle nefunguje! Dneska ty řetězce jsou tvůrcem trhu. Ony určují poptávku, určují i nabídku. Takhle bohužel my ten trh máme zdeformovaný. Já se nechci vracet, proč to tak je, ale to je realita. Řetězce určují zákazníkům, co si mají kupovat – různé slevové akce atd. atd., a určují

výrobčům, co mají vyrábět. A přesně řeknou, bude to taková cena, takové složení! Takhle to přece reálně funguje! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Josef Kott, poté kolega Skopeczek, Václav Klaus, Jiří Bláha, Margita Balaščíková. To je pořadí faktických poznámek. Pan ministr s přednostním právem ještě posečká. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. On to tady v podstatě všechno řekl už kolega Feranec. Já jenom bych doplnil to, že při přístupových jednáních si určitě ČR nevybojovala stejné podmínky, jako mají zemědělci v Polsku anebo v zemích bývalé Evropské unie nebo u zakládajících členů. Takže Česká republika je skutečně hendikepována a tento zákon jí malinko pomáhá pro to, aby se český zemědělec a český výrobce potravin dostal na úroveň těch zemí, kde to funguje trošičku jinak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka kolegy Skopeczka, připraví se Václav Klaus.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně. Prvně zareaguji na ctěného kolegu Fialu. My se lišíme v tom, že já za svobodný trh prostě nechci bojovat další regulací, dalším nařizováním našim podnikatelům, co mají nabízet, nebo nemají, a nechci nařizovat našim zákazníkům, co si mají kupovat, a nechci jim to nařizovat proto, že vím, že by to vedlo k menšímu výběru, který by si mohli kupovat v těch obchodech, a vedlo by to pro ty spotřebitele k vyšším cenám. Já si nemyslím, že si přejeme vyšší ceny v ČR. A to, co já vyčítám těm předkladatelům, je, že my se asi shodneme na tom, že společná socialistická evropská zemědělská politika je špatně. Ale kolik z těch předkladatelů proti ní bojovalo? Kdo kdy vznesl tady v Poslanecké sněmovně nějakou tezi o tom, že její přeregulovanost, předotovanost škodí českému zemědělci? Já jsem o tom přesvědčen a milerád s vámi budu bojovat proti společné evropské socialistické zemědělské politice a budu se snažit, aby bylo méně dotací a méně regulací.

A k panu Feranecovi. Tím, kdo je skutečným pánem, jsou zákazníci, pane kolego. Ty nikdo nenutí do těch velkoobchodů nebo do těch supermarketů chodit, ti si tam mohou vybrat, jaký chtějí produkt. Já jsem dal před chvílí na Facebook fotku nákupního košíku z nedalekého supermarketu. Je tam hafo českých potravin, které si můžete koupit. Já to dělám, dělejte to také, ale nenuťte to českým spotřebitelům. Můžete jim poradit, můžeme jít příkladem, ale nenuťme jim, co mají kupovat. Jsou chytřejší než vy!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času kolegovi Skopeczkovi. Nyní pan poslanec Václav Klaus, připraví se Jiří Bláha. Máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych zareagoval na pana Skopečka a pak ještě zkritizoval pana Babiše, jestli to stihnu.

Pane Skopečku, vaším prostřednictvím, vy mně připomínáte takového studenta VŠE, který něco teoretizuje, ale jste úplně mimo realitu! Přece tady jsme ve stavu, že často cizí zemědělci mají daleko vyšší dotace než ti čeští a vytlačují je v těch velkých řetězcích z trhu. A nám se to nelíbí, a když chceme větší soběstačnost v potravinách, to znamená poměr mezi tím, co vytvoříme a co sníme, tak je to ochranářství. Ale pak jsou možnosti buď dělat dotační závody, nebo zavést clo, nebo zakazovat import, anebo se snažit – a k tomu my se přikláníme i v tom druhém čtení – ty velké řetězce se snažit omezit, aby to procento českých potravin nabízely větší. Vždyť si všimnete zeleniny a ovoce, tam jsme na 20 % soběstačnosti! A teď jsou zrovna ty ceny, které rostou nejraketověji. Já se skutečně nechci dožít stavu, že to bude jako u roušek a budeme čekat, až přiletí letadlo z Marrákeše nebo z Ruska nebo z Číny a doveze potraviny. To přece není v zájmu České republiky. Ta debata je zcela relevantní. A útočit tady nějakým socialismem? Já jsem třeba ten, který neustále bojuje proti evropským regulacím. Ale to, že se zastáváte tohoto deformovaného evropského zemědělského trhu, to nemá s pravicovostí, prosím vás pěkně, naprosto nic společného. Možná je to politika.

A teď ještě snad stihnu zkritizovat pana Babiše. Je to v jistém smyslu principiální debata. A mě velice mrzí, že ti mediální poradci to vyhodnotili, že by to ANO mohlo poškodit, a teď to stahujete, to zase je taková politika "jako", takhle to také nic nevybojujeme, ať už je to správné, nebo zcela špatné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha, připraví se Margita Balašítková. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych se chtěl jenom vyjádřit k věcem, které tady zazněly. A mně se zdá, že žijí úplně v jiném světě, než o kterém tady kolega Skopeček prostřednictvím pana předsedajícího mluvil. Svobodný trh neexistuje. Neexistuje v tom případě, pokud něco vlastním. Pokud vlastním prodejnu, jako třeba já vlastním prodejny, tak si rozhodnu o tom, co se v nich bude prodávat a za kolik. A tak to dělají ty řetězce jednoznačně. Jestliže nakoupí od českých zemědělců máslo za třicet, tak ho prodají za padesát, aby se prodávalo to jejich, které nakoupili za čtyřicet, a které prodají klidně za pětáctyřicet. A tak to je. A jestliže jde maminka, která má dvacet tisíc měsíčně čistého, do obchodu, tak co koupí? Drahé české, které samozřejmě výrobce český vyrobil levněji, nebo to levnější zahraniční? Nakoupí to levnější zahraniční. Takže takhle funguje prostě dneska obchod, který určuje, co my budeme kupovat, tím, že on stanoví tu cenu. Zemědělci dodávají naše jablka za deset korun. A za kolik jsou v obchodech? Za čtyřicet, aby se vyrovnaly cenám těch zahraničních.

Takže prostě neříkejte prostřednictvím pana předsedajícího, že zákazník určuje. Neurčuje. Určuje ten market, který rozhodne o ceně. A jestliže je něco levnějšího, tak

se zeptejte deseti žen, a devět z nich vám řekne, že koupí to levnější, pokud je to kvalitou stejné? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Balaščíkové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Ještě jednou kolegové. Všichni chodíme tady do bufet našeho. A já vám uvedu příklad. Vlastně my neurčujeme, co si tam koupíme, ale co nám tam nabídnou. A když jsme tedy český parlament, tak si prosím řekněme, že dáme výzvu panu kancléři, a v našem českém parlamentu budeme mít výhradně české. A tak jak to mají v Rakousku. Tam si to prostě nekoupíte. A víte, co vám na to řeknou? Jestli chceš aloe vera, které v naší zemi nejde vypěstovat, dones si ho z domu, běž si ho někde jinde koupit! Tady se prodává jenom to, co je schopna vyprodukovat naše zem. A tomu se říká národní hrdost, a tu jsme pozbyli!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Španěl, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já za normální situace bych se do této rozpravy nikdy nepřihlásil, protože rozhodně nejsem odborník na zemědělství. Ale poslouchám tuto debatu a slyším, že tady vystupuje spousta rádooby odborníků na zemědělství, tak jsem se rozhodl, že přece jenom krátce vystoupím.

Je to o tom, že já jsem vesničan, bydlím na vesnici dvaapůltisícové a umím srovnat tu situaci, která dneska na vesnici je, protože řekněme si upřímně, úrodné pole a úrodná půda není na Václaváku, ale většinou kolem vesnic. Vidím, že vymizela prostě ta provázanost rostlinné a živočišné výroby, na kterou jsme byli zvyklí. Nejde přece jen o kvalitu potravin, jde také o udržitelnost našeho půdního fondu. A já třeba jsem byl zvyklý, že na každém rohu, ať jste vyjeli za vesnici, bylo velké hnojiště. To prostě nevidím, nevidím takovou běžnou živočišnou výrobu. A potom se naloží nějaký prášek, rozpráší se na pole, lupne se tam řepka, a je hotovo. Takže je to tak, jak říkala paní Balaščíková.

My jsme pozbyli opravdu národní hrdost. A nevěřím úplně panu Jurečkovi, bývalému ministrovi zemědělství, že jsme nějaká velmoc. A ani nevěřím tomu, že jsme samostatní v zemědělské výrobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Petra Bendla, připraví se pan poslanec Skopecček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já už jsem nechtěl vystupovat, ale musím. Skutečnost, že tady Václav Klaus mladší začne obhajovat regulace a

protekcionalismus, omezování volného obchodu, kdybych to neslyšel na vlastní uši, tak bych tomu nevěřil. Že tady se nechá vlákat do pasti, mě také překvapuje. Protože tady přeci nejde vůbec o českého zemědělce. Tady jde o skupinu potravinářů, kteří hledají způsob a hledají nástroj, neboť žádný řetězec nepatří do žádné skupiny – čtete to správně, pokud mě dobře posloucháte. Nepatří. Skrzevá vládní struktury na ně není možné jinak dosáhnout, než jim nadefinovat pravidla tak, aby poslouchali, a říkat: Tohle budete prodávat a za takovouhle cenu. Přeci o tom ten návrh je! Já nevím, proč to nevidíte! Vždyť to je hledání způsobu, jak jinak vlastnit řetězce a diktovat jim, co a komu a za kolik budou prodávat. Vždyť to je úplně falešné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jan Skopec, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji za slovo. V klidu, bez emocí. Tady zaznívá, kolik je tady odborníků na zemědělství. Tady jsme prostě poslanci všichni, kteří budou rozhodovat o legislativě, a je úplně mimo tady říkat, kdo je na co odborník. Stejně tak já bych mohl říct, že tedy až budeme hlasovat o rozpočtu, tak v Poslanecké sněmovně zůstanou jenom poslanci, kteří mají diplom z vysoké školy ekonomické, ostatní půjdou chvíli na chodbu, my zahlasujeme a pak se zase vrátí odborníci na zdravotnictví, protože se bude projednávat zdravotnická problematika. To je fakt úplně argument. Navíc v tomto případě nejde o zemědělství, ale o regulaci trhu. To, že je konkrétně v zemědělské oblasti, to je druhá věc.

Já jsem prostě přesvědčen, že proti socialismu, který zde nám přichází v zemědělské politice z EU, prostě nejde bojovat ještě větším socialismem, že jako socialismus z EU neporazíme tím, že si tady v České republice zavedeme ještě větší socialismus. Podle mého názoru si akorát střelíme, střelíme do nohy. Já bych se chtěl kolegů zeptat, jestli mají skutečně problém, když jdou do jakéhokoliv obchodu, ať už velkého hypermarketu, nebo malého obchůdku s potravinami, jestli tam dneska nenajdou české potraviny. Já je tam tedy nalézám a pravidelně je kupuji. A takovýto zákon prostě, je vidět, že není potřeba. Kdo chce, tak si dneska české potraviny koupí v různé cenové kategorii.

K tomu studentovi VŠE. Mě to nijak neuráží. Já jsem na svůj... jednu ze svých alma mater velmi hrdý. Zaplat' pánbůh, že tu nějaké vysoké školy ekonomické máme, protože kdyby pan kolega Klaus studoval alespoň první semestr vysoké školy ekonomické, nikdy by se pod takový zákon nemohl podepsat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak pan poslanec Patrik Nacher. Já ještě vás seznámím s dalším pořadím: pak vystoupí paní poslankyně Jana Levová a pan poslanec Václav Klaus – faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne už. Já jsem jednak nechtěl vystupovat a vystupuji. A jednak nejsem odborník přes zemědělství, a i přesto

tady vystoupím, protože chci říct něco, co by nemělo zapadnout. Chci reagovat na některé ty faktické. Já už jsem se o tom bavil s kolegou Skopečkem na chodbě.

Za prvé. Musíme vnímat ten kontext. V té době po koronavirové mně přijde debata o potravinové soběstačnosti jako legitimní debata. To je legitimní debata. A to zejména, a to zejména u těch druhů výrobků, které přirozeně se dají pěstovat na našem území, jak o tom hezky mluvil Marian Jurečka. Ale abychom si to mohli představit. Tak si představme, že jsme tady o rok dřív a debatujeme tady o výrobě zdravotních prostředků – před rokem. Měli bychom si umět vyrábět zdravotní prostředky sami, neumět (nemuset) to dovážet apod. Myslím si, že ta debata by byla úplně podobná.

Přece nemůžeme nařizovat, kdo jak může vyrábět, budeme to dovážet apod. A podívejte se, jak to paradigma se změnilo tím koronavirem. Najednou prostě je to velký benefit, když si na svém území můžeme vyrábět ty zdravotní prostředky.

Já říkám, že ty potraviny, to bude teď druhá a třetí vlna, až se budou blížit nějaké další podobné krize. Takže ta debata je legitimní. Neříkám, nejsa odborník, že je to v tom ideálním stavu, ale právě proto se to vrací do druhého čtení. Ale myslím si, že určitě to není o nějaké regulaci v takovém tom primitivním slova smyslu, ale je to legitimní debata o potravinové soběstačnosti. Já jsem rád, že ji tady vedeme kultivovanou formou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Jana Levová, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla reagovat na svou předřečnici nebo předřečnicka ohledně nás poslanců, kteří bychom měli jít příkladem. Když jsem nastoupila na začátku tohoto volebního období, tak jsem přesně tohle měla na mysli, když jsem říkala, že bychom se měli soustředit na to, co tady máme v restauracích, kdo nám dodává a co se tady pro naše i pro zaměstnance prodává. My jsme tady z různých krajů. Já si myslím, že každý poslanec by měl mít zájem na tom, aby se tady prezentovaly výrobky, zboží, plodiny a maso výrobců z jejich krajů. Dokonce jsem šla tak daleko, že jsem se začala i pít, co by s tím šlo udělat. Tak prosím vás, nic. Ještě než jsem začala, tak jsem skončila. Ještě než jsem začala. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Václav Klaus, připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Ano, my máme v zemědělském programu jako Trikolóra snahu o zvýšení potravinové soběstačnosti České republiky a snahu o zvýšení podílu českého zboží ve velkých řetězcích. My máme nějaký program. Tyhle trapné osobní útoky od pana Bendla jsou jenom důkazem toho, že vy naprosto žádný zemědělský program nemáte a jedině, na co se spoléháte, je, že tady budete něco povídat

o socialismu a osobně útočit. Vy osobně jste ministrem zemědělství byl. Já jsem s tím konfrontován i teď, když jezdím po té republice dodávkou, jak se ti lidé na těch vesnicích a ti zemědělci k tomu staví. Vám bylo úplně jedno, jaký je podíl českých zemědělců na trhu. Podle toho to vaše ministerské vládnutí vypadalo. Tak si mě tady laskavě teď neberte do úst. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Jan Skopec, připraví se pan poslanec Milan Feranec. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Tak když už jsme u těch osobních útoků, asi by měl každý začít u sebe, než tu začne obviňovat jiné kolegy. Ale o tom jsem nechtěl mluvit. Já jsem chtěl reagovat na pana kolegu Nachera.

Určitě je boj o potravinovou soběstačnost legitimním politickým tématem, bezesporu ho vedme. Já si myslím, že je to velmi nákladný projekt, který má více minusů než pozitiv, zejména pro české spotřebitele, kteří prostě dneska netrpí nedostatkem potravin, netrpí nedostatkem kvalitních potravin. Prostě dneska ten vějíř, ve kterém si mohou vybrat, mají nesmírně široký. Já jsem za to rád, je to jeden benefit kapitalismu, že máme takovouhle svobodu volby jak nabízet, tak nakupovat, co chceme. Já ji prostě lidem nechci omezovat. Já nechci omezovat kapitalismus, já nechci omezovat jako Trikolóra kapitalismus. Já jsem prostě pro volný trh, pro co nejméně regulaci a dotaci. Ale jestli to kolega Nacher myslí vážně, tak by asi měl začít ve svém hnutí. Může třeba navrhnout, aby se přestala podporovat produkce průmyslových plodin na našich polích, řepky, kukuřice, které jsou využívány pro jiné účely než pro produkci potravin, a bezesporu na těch polích bude hned víc místa pro to, abychom produkovali plodiny pro české potraviny. Těším se na to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Milan Feranec, zatím poslední přihlášený s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Ono se asi nedalo čekat, že takový zákon nebude předmětem širších politických debat, ale já chci reagovat na to, co říkal pan kolega Bendl, bývalý ministr zemědělství, kde odhalil, o co tam vlastně jde. Jde o ty zpracovatele. Já si vás vážím, pane bývalý ministr prostřednictvím pana předsedajícího, ale když se na ten návrh podíváte, tak je to o surovinách. Není to o výrobcích. V tomto smyslu ten zákon je proti těm zpracovatelům. Možná když to pochopíte, najednou ho budete obhajovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, to byla v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Do rozpravy je přihlášen pan ministr Toman. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den ještě jednou. Dámy a pánové, vážený pane předsedající, já už tady nechci zdržovat. Já chci poděkovat všem za ty podněty, které tady padly, a těším se na zemědělský výbor, že to tam všechno probereme a dáme ty věci dohromady. Jenom několik poznámek, jestli dovolíte.

Zákazník nerozhoduje o ničem, rozhoduje řetězec. Zákazník si kupuje to, co mu řetězec nabídne. To je za první. Věřte, že s tím mám zkušenosti.

Za druhé, prosím, tady se neustále mele řepka. Já jenom chci říct jednu věc – 66 % řepky se zpracovává v potravinářství, to znamená, je to úplně mimo, to, co vy tady říkáte. To je za druhé.

Za třetí, prosím pěkně, bavme se konkrétně o soběstačnosti, ale řekněte si to obráceně. Snížení závislosti na dovozech. Snížení závislosti na dovozech. To je za první. Za druhé, zažil jsem mnoho liberalizačních teorií od roků devadesátých. Dopadlo to v zemědělství přesně podle nich. My jsme si to zemědělství zničili, protože jsme si ho nechránili.

A ještě druhá věc, nebavíme se jenom o produkci potravin, ale my se bavíme o krajině. Znova si řekněte – jestliže nebudeme mít jablka do supermarketu, nemáme sady. Jestliže nebudeme mít zeleninu v supermarketu a obchodech, nemáme zeleninu na poli. Jestliže nebudeme mít chmelnice, nebudeme produkovat pivo. Jestliže nebudeme pěstovat brambory, nevím, co tam místo toho budeme dělat. Takže to je ta rozmanitost krajiny, po které všichni voláte, ale nechcete dovolit zemědělcům, aby ty produkty uměli prodat. Takže já bych si přál, aby zemědělci to mohli prodávat a ne pouze produkovat. Takže o to tady jde.

A pak se bavíme o těch dotacích. Prosím pěkně, nechme tu debatu na zemědělský výbor. Do ostatních věcí, nechci nikoho omezovat, ale pojďme se bavit ve prospěch českých, moravských a slezských zemědělců a zpracovatelů a ve prospěch celé této země. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Nemá pan zpravodaj, nemá pan ministr. A protože zazněl návrh na opakování druhého čtení, tak o tomto návrhu budeme nyní hlasovat. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Jsme připraveni na hlasování.

Budeme tedy hlasovat o opakování druhého čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 156 přihlášeno 171 poslanců, pro 151, proti 19. Návrh byl přijat a budeme opakovat druhé čtení. Tím končím pro tuto chvíli projednávání tohoto návrhu.

Omluva – paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se z rodinných důvodů omlouvá v době od 11.55 do 18 hodin, resp. do konce jednacího dne z rodinných důvodů, jak jsem říkal.

Přistoupíme k bodu číslo 253. Jde o

253.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb.,
o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin
a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 553/ - třetí čtení**

U stolu zpravodajů je pan ministr zemědělství Miroslav Toman, zpravodajkou garančního výboru je paní poslankyně Margita Balaščíková. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 553/3, který nám byl doručen 5. března 2020. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 553/4.

Ptám se navrhovatele, tedy pana ministra, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Ještě jednou dobrý den, vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Jenom v krátkosti uvedu návrh vládní novely zákona č. 219/2003 Sb., o oběhu osiva a sadby.

Hlavním cílem navrhované úpravy je nově regulovat oblast uvádění do oběhu rozmnožovacího materiálu chmele. Jsou tam stanoveny požadavky na rozmnožovací materiál, které musí zadavatel plnit. Ty návrhy vycházejí ze zkušeností ÚKZÚZ, to znamená Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

Jako doprovodná novela se navrhuje upravit i zákon o ochraně práv k odrůdám rostlin, kde se provádějí legislativně technické úpravy. V zákoně o správních poplatcích se navrhuje vypustit z položky 90 poplatků za poskytnutí licence do rejstříku. Navrhuje se zrušit položku 91, která stanoví poplatek za přijetí návrhu na zrušení ochranných známek.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny. Svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Ty přijaté pozměňovací návrhy jsou v souladu s koncepcí ministerstva a chci říci, že přispějí ke zkvalitnění vládního návrhu zákona, a proto s nimi souhlasím.

Děkuji za pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Paní zpravodajka se nehlásí do rozpravy. Do rozpravy je písemně přihlášen poslanec Petr Bendl. Připraví se poslanec Josef Kott. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, v podstatě jsem jenom chtěl demonstrovat, že existují i zákonné normy, na kterých jsme schopni se domluvit, aniž by o nich byla bouřlivá debata. A tohle to je jeden

z těch návrhů, který, myslím, prošel bez problémů diskusí na zemědělském výboru. Ty pozměňovací návrhy, které tam jsou, jsme připraveni podpořit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Josef Kott, v tuto chvíli poslední přihlášený do rozpravy. Prosim, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Už jsem zde ve druhém čtení představil svůj pozměňovací návrh a chtěl bych jenom na doplnění říci, že šlechtitelské firmy ve snaze reagovat na společenskou poptávku vyšlechtily a na trh uvádějí nové druhy, které významným způsobem přispívají k diverzifikaci pěstovaných druhů a jsou vhodnými meziplodinami, komponenty do směsí, a nejsou uvedeny v druhovém seznamu. Tento můj pozměňovací návrh tuto nejasnost odstraňuje a řeší pojem zemědělská a nezemědělská směs. Jsou tam druhy, které jsou uvedeny v druhovém seznamu, jsou jednoznačně přínosem pro pěstování krmných směsí.

Takže bych vás chtěl poprosit o podporu svého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Pan ministr má zájem o závěrečné slovo? Nemá. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo, ale protože přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích, tak nás tím provede. Prosim, máte slovo, paní zpravodajko.

Poslankyně Margita Balaščíková: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že ve druhém čtení i teď ve třetím nebyl podán návrh na zamítnutí zákona, nebyl podán ani návrh na opakování druhého čtení a nebyly ani nyní v rozpravě předneseny žádné legislativně technické úpravy, navrhuji dle usnesení zemědělského výboru, abychom za prvé hlasovali en bloc pozměňovací návrhy A1 až A6 jedním hlasováním podle usnesení zemědělského výboru za druhé pozměňovací návrh B poslance Kotta a za třetí o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zazněl návrh procedury, který jsme všichni slyšeli. O této proceduře budeme hlasovat. Jenom se pro pořádek ptám, je nějaký návrh k proceduře? Není, takže můžeme přistoupit k hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 157. Přihlášení 174 poslanci, pro 160, proti nikdo. Proceduru jsme schválili a můžeme podle ní postupovat. Prosim, paní zpravodajko.

Poslankyně Margita Balaščíková: Pozměňovací návrhy A1 až A6 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko zemědělského výboru je kladné, stanovisko zpravodaje kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Pan ministr, stanovisko? (Souhlas.) Děkuji. Než budeme hlasovat, vyhovím žádosti o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Jsme připraveni na hlasování.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158. Přihlášeno 170 poslanců, pro 145, proti nikdo, návrh byl přijat. Prosím další.

Poslankyně Margita Balaščíková: Za druhé prosím pozměňovací návrh pod písmenem B poslance Josefa Kotta, stanovisko zpravodaje kladné, stanovisko zemědělského výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr vyjádřil souhlasné stanovisko.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 159. Přihlášeno 170 poslanců, pro 167, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Hlasovali jsme o všech pozměňovacích návrzích, takže můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 553, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 160. Přihlášeno 175 poslanců, pro 128, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní bychom se měli zabývat bodem číslo 254, ale máme na to zhruba dvě minuty, protože ve 12.30 hodin máme napevno zařazené volební body. Myslím si, že by nebylo úplně důstojné, kdybychom přerušovali potom paní ministryni po prvních dvou větách. Takže pokud nikdo nenamítá, tak ty dvě minuty počkáme a začneme, nebo budeme pokračovat ve 12.30 hodin napevno zařazenými volebními body.

(Jednání přerušeno ve 12.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 12.30 hodin. Podle rozhodnutí Poslanecké sněmovny se nyní budeme zabývat volebními body. Prvním z nich je bod číslo

298.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Druhé kolo. Tímto bodem jsme se zabývali 27. května, kdy proběhlo první kolo volby. A jako tradičně prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby nás provedl touto volbou.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přeji vám, kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. Na úvod těch volebních bodů ještě jednou připomenu – snad mohu říci prosbu, nebo apel volební komise – jak tedy z důvodů bezpečnostních pro ochranu vás, tak i zaměstnanců aparátu Poslanecké sněmovny, těch, kteří se na volbách organizačně podílejí, tak opět prosíme, abyste v těch Státních aktech dodrželi mezi sebou rozumné rozestupy.

Stále ještě platí, že v té volební místnosti nejsou vydávány propisky. Mějte tedy prosím připraveny vlastní a podle vlastního uvážení případně použijte roušky. Kdybyste neměli roušky, případně hygienické rukavice, všechno má volební komise k dispozici a může vám ty ochranné pomůcky vydat při vydávání volebních lístků. Tolik obecně k volbám.

A nyní k tomu prvnímu bodu, jak avizoval pan předsedající. Je to druhé kolo volby členů Rady Státního fondu kinematografie. My jsme minulý týden v prvním kole zvolili jednoho člena, jsou neobsazena tři místa. Byl zvolen pan Jiří Kubíček s 98 hlasy. V tuto chvíli tedy budete ze čtyř kandidátů, semifinálních, přesněji finalistů, vybírat na dvě místa. Do toho finále postoupili: pan Čestmír Kopecký s 84 hlasy, Nataša Slavíková s 81 hlasem, Richard Němec s 56 a pan Jiří Voráč s 51 hlasem.

Prosím tedy, abyste označili volební lístky řádně. Tady to možná znovu připomenu. Bohužel dlouhodobě ve všech volbách, i před týdnem, jsme na volební komisi opět měli relativně velké množství lístků, které sice třeba měly označeného kandidáta kroužkem, ale nebyly tam ty křížky u těch ostatních. Všechny takové lístky my potom musíme vyhodnotit jako neplatné, takže váš hlas vlastně pozbývá platnosti. Prosím tedy dejte si pozor i na toto.

Zde jsme v druhém kole. Budete tedy ze čtyř kandidátů vybírat dva. Prosím o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano přerušuji tento bod na provedení tajné volby. Otevírám bod číslo

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Pan předseda volební komise Martin Kolovratník má slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Toto je nový volební bod. Budeme obsazovat jedno místo člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Konstatuji, že 4. května rezignovala na členství v NKÚ paní doktorka Hana Píchová a v souladu se zákonem proces této volby probíhá tak, že kandidáta nově Sněmovně navrhuje k posouzení nebo ke zvolení přímo prezident NKÚ pan Ing. Miloslav Kala. Pan prezident zaslal dopis, zaslal nový návrh a nominuje pana Ing. Michala Šmucra. Tuto nominaci, dopis včetně životopisu, jsme obdrželi z NKÚ 22. května. Nomináční dopis i životopis kandidáta jsme předali jak předsedům poslaneckých klubů, tak členům volební komise. Volební komise tento návrh přijala v usnesení formou per rollam 25. května.

Tady vás v rychlosti s obsahem toho usnesení číslo 157 seznámím pro stenozáznam:

1. Volební komise pověřuje předsedu, aby seznámil Sněmovnu s návrhem kandidáta na volbu člena NKÚ, tak jak ho předložil prezident NKÚ. Je to tedy pan Ing. Michal Šmucr.

2. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou a jednokolovou. Za malou chvíli vysvětlím.

3. Nově, pokud bude zvolen, tak nově zvolený člen se ujme funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu.

Tady ještě vysvětlění k tomu způsobu volby. Je to ustálený postup v tomto případě, kdy nevybíráme z více kandidátů, ale pouze tou naší tajnou volbou posuzujeme, jestli souhlasíme, nebo nesouhlasíme s tím návrhem, který jsme od prezidenta Kaly obdrželi. To znamená, volební komise v tomto případě – a je to tedy ustálený postup – navrhuje volbu tajnou, ale pouze jednokolovou, kdy kandidáta Sněmovna buď potvrdí, nebo nepotvrdí. Jak jsem řekl, v případě, že tedy by byl potvrzen, tak se ujímá funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy a po rozpravě musíme rozhodnout o tom, jestli Sněmovna souhlasí s navrženým způsobem volby, tedy volbou tajnou a jednokolovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano děkuji. Otevíráme rozpravu. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Černožský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožský: Dobrý den, vážení kolegové. V tuto chvíli se opět scházíme nad volbou člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu. Když si projdeme,

co členové kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu vlastně dělají, to znamená, kontrolují hospodaření s prostředky státu, když je tam nějaký rozpor, tak celé kolegium se potom následně vypořádává s připomínkami, tak když si projdu – oproti tomu třeba, když jsme zvolili pana Kynšta – tak když si srovnám jeho životopis a životopis současného kandidáta, kolegy z SPD, tak mně tam naprosto chybí jakákoliv zkušenost s kontrolní činností.

Může být sice zasloužilým ředitelem gymnázia, ale to z dlouhodobého hlediska neopravňuje, nebo nedává ty kompetence k tomu, aby ten člověk byl schopen vést kontroly auditorů Nejvyššího kontrolního úřadu, aby byl schopen provádět různé právní analýzy. Protože v některých případech se jedná například o chybné metodiky, může se jednat například i o chyby ve vyhláškách. A z tohoto pohledu – (Poslanci v sále si stěžují, že neslyší vzhledem k tomu, že řečník má na obličej roušku. Poslanec Černohorský si ji tedy sundává.)

Já začnu lehce zpětně – (reakce v sále) – nebojte, tak dlouhý zas nebudu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o klid ve sněmovně. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Jde mi tedy hlavně o to, že z mého pohledu u tohoto kandidáta chybí dlouhodobé zkušenosti s jakoukoliv kontrolní činností. Pokud se podíváte zpětně, tak pan kolega Koníček, i přestože to byl kandidát zástupců KSČM, tak měl dlouhodobé zkušenosti s kontrolními závěry, spolupracoval s Nejvyšším kontrolním úřadem.

Když se podíváme na životopis pana Kynšta, tak ten měl velmi výrazné zkušenosti, dlouhou dobu nás reprezentoval jako Českou republiku u Evropského účetního dvora. A adekvátním způsobem bychom měli být nároční i na následující kandidáty, které umísťujeme do Nejvyššího kontrolního úřadu, tak aby tam zůstala ta nezávislost a hlavně odbornost těch závěrů Nejvyššího kontrolního úřadu. Protože to jsou materiály, na základě kterých jsme následně schopni provádět různá nápravná opatření, ať už se to týká zákonů, ať se to týká různých opatření či návrhů, které potom následně ministerstvo zapracovává. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Budeme nyní hlasovat o návrhu volební komise, aby volby proběhly jako volba tajná.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 161, přihlášeno 179 poslanců, pro 113, proti 21. Návrh jsme přijali.

Pane předsedo, prosím ještě o pokyny.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Na vydávání hlasovacích lístků nechám ještě delší dobu, abyste se nemuseli mačkat v té frontě. Takže 22 minut, do 13.00 bude volební místnost otevřena. Výsledky bych standardně oznámil ve 14.30 před zahájením odpolední části Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přerušuji tento bod a končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Členům organizačního výboru sděluji, že výbor se sejde ve 12.45 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.39 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Hezké odpoledne. Zahajují tedy odpolední blok jednání schůze Poslanecké sněmovny. Já nejprve přečtu omluvy. Takže mezi 14.30 a 19. hodinou se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Schwarzenberg.

S náhradní kartou hlasuje místopředseda Vojtěch Píkal, karta č. 19.

Dále místopředseda Sněmovny Petr Fiala se omlouvá mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů. Dále pan poslanec Marek Výborný se omlouvá od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů. Pan poslanec Jiří Bláha se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů. A pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček se omlouvá od 14.30 do 15.30 z pracovních důvodů.

A nyní, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než budeme pokračovat v dnešním programu, prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Týká se to dvou bodů, Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie a Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já za slovo děkuji. Přeji dobré odpoledne.

298.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

U volby členů Rady Státního fondu kinematografie jsme obsazovali dvě místa, Sněmovně se podařilo obsadit jedno místo a jedno tedy zůstane neobsazené. U této volby se dostavilo 182 poslanců a poslankyň, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 92 a pan Čestmír Kopecký získal 116 hlasů, to je ten jeden, který byl zvolen. Další neúspěšní kandidáti – Richard Němec 58, Nataša Slavíková 81 a Jiří Voráč 49. Tohle byla dvoukolová volba na tři místa, my jsme jedno místo obsadili před týdnem, dnes tedy druhé. A zopakují, že tedy jedno místo zůstalo neobsazené, nový návrh Sněmovně bude muset opět poslat ministr kultury.

299.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

U druhé volby byly počty stejné, tedy 182 voličích, chcete-li volitelů, kvorum bylo 92, na člena Nejvyššího kontrolního úřadu byl panem prezidentem Miloslavem Kalou Sněmovně navržen pan Michal Šmucr a ten získal 105 hlasů, takže byl zvolen členem Nejvyššího kontrolního úřadu. Zvolený kandidát se své funkce ujme momentem složení slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny, předpokládám, že se tak stane po dohodě o vhodného termínu v první polovině příštího týdne.

A poslední informace od voleb, na žádost poslaneckých klubů s předstihem vyhledávají novou lhůtu pro poslanecké kluby na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, je to s předstihem na tu červencovou schůzi, takže v tuto chvíli lhůta bude na úterý 7. července standardně do 12 hodin, tak aby ten bod pak mohl být zařazen případně třeba už na středěční jednání Poslanecké sněmovny, tedy 8. července. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. A nyní přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Jedná se o

43.

Návrh poslanců Jiřího Maška, Jana Hamáčka, Pavla Žáčka, Zdeňka Ondráčka, Jiřího Kobzy, Lukáše Kolářika, Jana Bartoška, Františka Váchy a dalších na vydání zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky /sněmovní tisk 669/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 669/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Jiří Mašek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, představení tisku 669. Návrh zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky.

Obsahem zákona je zákaz ozbrojených skupin, které zároveň mají povahu paramilitární ozbrojené složky, jsou určeny k ozbrojenému prosazování cílů založených na politické, náboženské nebo jiné ideologii a nakládají se zbraněmi, usilují o získání přístupu ke zbraním nebo organizují osoby, které se zbraněmi nakládají.

Dále obsahem zákona je zřízení systému střelecké přípravy, jehož účelem bude zvyšování dovedností legálních držitelů střelných zbraní při manipulaci se zbraněmi. Střelecké kurzy bude moci pořádat jak orgán veřejné moci, tak soukromý subjekt,

držitel zbrojní licence podle zákona o zbraních, který získá akreditaci pro konkrétní kurz. Účast na takových střeleckých kurzech bude vždy dobrovolná.

Dále je obsahem zákona nastavení výslovných pravidel, za nichž mohou příslušníci ozbrojených bezpečnostních sborů nosit služební zbraň v době volna nebo v době volna použít soukromou zbraň jako zbraň služební.

Dále potom ustanovení možnosti vládě přijmout v době vyhlášení krizového stavu nařízení, kterým upraví nakládání se zbraněmi nad rámec zákona o zbraních i tohoto zákona.

Česká republika je v současné době jedním z nejbezpečnějších míst pro život na světě. O vnitřní bezpečnost se stará především Policie ČR, o vnější bezpečnost potom Armáda ČR. Nelze však vyloučit vznik mimořádné situace, kdy bude potřeba více, a to pomoc nás občanů. Legislativně je taková pomoc ošetřena například ustanovením článku 3 odst. 2 zákona 110/1998 Sb., což je ústavní zákon o bezpečnosti, nebo paragrafem 18 zákona 273/2008 Sb., zákon o Policii ČR, kdy občan může být vyzván k tomu, aby se sám podílel a pomohl své vlasti s řešením nastalé situace.

Po zrušení prezenční vojenské služby jsme však v nastalé situaci, kdy sice máme v zákoně zakotvenu možnost občana k tomu vyzvat, ale ten již nemá potřebné schopnosti, aby své zemi mohl účinně pomoci. V České republice máme více než 300 tisíc držitelů zbrojních průkazů a všichni z nich složili úspěšně zkoušku odborné způsobilosti. Tato zkouška však není testem schopnosti zbraň použít v krizové situaci.

Na základě usnesení vlády České republiky v rámci komplexní rekodifikace problematiky držení zbraní civilními osobami se zpracovávají návrhy nového zákona o zbraních, zákona o municích a změnového zákona odbornými strukturami Ministerstva vnitra. Skupina poslanců napříč politickým spektrem připravila návrh zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky. Materiál byl ve spolupráci s Ministerstvem vnitra zpracován s cílem vycvičit v České republice výhradě na dobrovolné bázi osoby z okruhu držitelů zbrojních průkazů, tedy osoby bezúhonné a spolehlivé, které vytvoří stanovenou zálohu státu. Tyto osoby stát může požádat o pomoc v případě nouze.

Výše uvedené zákony jsou nyní předmětem projednávání v Legislativní radě vlády, v Poslanecké sněmovně budeme projednávat tisk 92, implementační novelu zákona 119/2002 Sb.

Skupina poslanců ze všech parlamentních stran posoudila přijetí výše uvedeného zákona jako prioritní a v zájmu bezpečnosti občanů České republiky. Přepracovala původní návrh Ministerstva vnitra tak, aby korespondoval s nyní platnou právní úpravou, tedy zákonem 119/2002 Sb., zákonem o střelných zbraních a střelivu, a předkládá jej Poslanecké sněmovně již nyní. Přijetím zákona se vytváří potřebný rámec, který stanoví základní pravidla fungování systému dobrovolného výcviku občanů, vlastní naplnění potom nechávají předkladatelé formou zmocnění na nařízení vlády, které vyzpecifikuje podrobné fungování systému, jako jsou přesné podmínky střeleckého výcviku, rozsah kurzu, podmínky akreditace atd.

Po předložení tisku 669 se jeho nejdiskutovanějším paragrafem stal § 3 prezentovaný jako zákaz domobran. Znění tohoto paragrafu jsme jako předkladatelé

věnovali při přípravě návrhu značnou pozornost a jsme si jisti, že jeho znění, tak jak je navrženo, je správné.

V definici jsme zvolili negativní vymezení práva, což je obvykle zpravidla ve vztahu k občanovi. Občan smí dělat vše, co mu zákon nezakazuje. Z tohoto principu vychází i znění navrženého paragrafu 3, kdy se občanovi určité činnosti zapovídají, zde až poté, co budou kumulativně naplněny všechny tři podmínky uvedené slovo zároveň, dané zákonem. Důležitost textu paragrafu vidíme především v jeho preventivním působení a jako varování před možným zneužitím získaných dovedností v rámci střelecké přípravy.

Tisk 92, který budeme projednávat, je implementační novelou zákona 119/2002 Sb., zákona o zbraních a střelivu. Bohužel tento tisk více bezpečnosti pro naši zemi nepřinese. Námí předkládaný tisk 669, tento deficit dle našeho přesvědčení jako předkladatelů více než vyrovnává. Chtěl bych vás jménem předkladatelů požádat o podporu našeho návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní se hlásí pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Pokud jste si vyslechli slovo předkladatele, nebo zástupce předkladatele, a i pan kolega zmínil následující tisk pod bodem 44, sněmovní tisk 99, tak já si dovoluji požádat o sloučení rozpravy u těchto dvou tisků – tisk 669 a tisk 92, což jsou body 43 a 44 podle vašeho jednacího programu, protože tyto body spolu velmi úzce souvisí. A zároveň vás diskutující, kteří budete, bych chtěl upozornit, že na 17. hodinu jsou pevně zařazené body, takže by bylo dobré, pokud chceme tento zákon propustit dál, nebo tyto dva sněmovní tisky propustit dál do jednání výboru, tak abychom ukončili tyto tisky do 17. hodiny, protože pak bychom si to přerušili sami a museli bychom hledat jiný termín.

Takže navrhuji společnou rozpravu k sněmovním tiskům 92, který ještě není otevřen, pan ministr tady je a byl o tom informován, a sněmovního tisku číslo 669, který jste právě slyšeli od zástupce předkladatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady procedurální návrh, tak já zagonuji. (Chvilku čeká.) Žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Takže máme tady procedurální návrh pana poslance Zdeňka Ondráčka, abychom sloučili rozpravu k tiskům 669 a 92. Vidím otevřenými dveřmi, že ještě někdo přichází. Tak, já myslím, že jsme tady v dostatečném množství.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 162, přihlášeno 123 poslanců, pro 123, proti žádný. Návrh byl přijat.

Takže já nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Jana Černochová k tomu tisku 669, jo? No k tisku 669, pak to přerušíme a pak bude ještě ten tisk 92 a potom otevřeme tu sloučenou rozpravu. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Ano. Nejprve jako zpravodajka vystoupím se svým projevem tak, aby bylo jasné, co v té normě je, byť to tady už velmi dobře naznačil zástupce navrhovatelů. Na mě tedy – protože jinak bych se pod tento návrh také ráda podepsala, ale aby měl kdo být zpravodajem, tak byť s ním souhlasím, tak pod ním podepsaná být nemohu. Jedná se tedy o návrh skupiny poslanců napříč politickým spektrem.

Jak už tady správně uvedl pan zástupce navrhovatelů, hlavní body návrhu zákona ve stručnosti jsou zajištění vzniku a existence systému střelecké přípravy pro potřeby systému přípravy obyvatelstva k obraně státu, ke zvládnutí mimořádných situací nebo ke zvyšování schopností a dovedností pro účely reakce na jiné rizikové situace, zavedení systému střelecké přípravy pro oblast vnitřního pořádku a bezpečnosti ČR – tam by to organizovalo Ministerstvo vnitra pro oblast obrany a samozřejmě pro oblast obrany by to organizovalo Ministerstvo obrany.

Dále si tato norma klade za cíl deklarovat, že osoba účastníci se programu střelecké přípravy a střelná zbraň, s níž je nakládáno v systému střelecké přípravy, jsou stanovenou zálohou státu pro plnění úkolů při zajišťování vnitřního pořádku nebo bezpečnosti ČR. Dále zajistit ochranu bezpečnosti informačního systému evidující osoby a zbraně v systému střelecké přípravy. A v neposlední řadě možnost nakládat se služebními zbraněmi příslušníkům bezpečnostního sboru a strážníkům obecní policie i mimo svou službu nebo mimo pracovní dobu, což považujeme za velmi důležitou změnu.

Vláda, vážené dámy, vážení pánové, vláda na své schůzi 6. ledna 2020 projednala a posoudila návrh zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost ČR a zaujala k tomuto návrhu zákona souhlasné stanovisko, přičemž zároveň doporučila některé dílčí úpravy.

Předpokládám, že předkladatelé se v rámci procesu projednávání návrhu tohoto zákona uspokojivě vypořádají se všemi připomínkami vlády uvedenými v jejím souhlasném stanovisku. Bude se to tak dít i samozřejmě na výborech. Předpokládám, že tady bude garančním výborem výbor pro bezpečnost. A když jsme vlastně tu normu diskutovali, nebo chtěli diskutovat hned v lednu, tak jsme přemýšleli o nějaké možnosti zkrácení lhůty, ale vzhledem k tomu harmonogramu, jak je teď nastaven, tak vlastně by nám ani zkrácení lhůty nic nevyřešilo, takže nebudeme navrhopvat zkrácení lhůty a zůstane tedy ta lhůta zákonná.

To je v tuto chvíli ode mne jako od zpravodajky všechno. Jsem ještě přihlášená se svým příspěvkem, abych vám sdělila stanovisko poslaneckého klubu ODS.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá dnes do 19 hodin z pracovních důvodů.

Takže já nyní přeruším tedy tisk 669 a nyní otevřu tisk 92. Jedná se o

44.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Takže z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, mám tu dnes představit návrh novely zákona o zbraních, který do českého právního řádu zavádí v ČR široce odmítanou směrnici o zbraních. Vy všichni víte, že ČR nesouhlasila se směrnicí, podala žalobu na její neplatnost k Evropskému soudnímu dvoru, nicméně v prosinci loňského roku Evropský soudní dvůr naší žalobu zamítl. To znamená, máme povinnost tuto směrnici implementovat. Lhůta uplynula už 14. září 2018 a Evropská komise zahájila kroky, které vedou k podání žaloby na ČR pro nesplnění povinnosti, a pokuta může činit až 4 miliony korun za každý den prodlení. A upozorňuji, že by se ta pokuta platila z rozpočtu Ministerstva vnitra. Já považuji za účelnější tyto peníze místo do Bruselu dát našim hasičům a policistům a dohodnout se na nějaké formě textu. A to je přesně to, co proběhlo.

Já chci poděkovat všem těm, kteří se podíleli tady v Poslanecké sněmovně i mimo ni na hledání řešení. Jsem přesvědčen, že to řešení tady dnes máme. Je to tento implementační zákon plus zákon nadstavbový, chcete-li, který tady byl představen před chvílkou, a v kombinaci si myslím, že zajistíme to, že Česká republika splní povinnost implementovat příslušnou směrnici, že dopad na střeleckou veřejnost bude naprosto minimální a současně se nic zásadního pro naši střeleckou veřejnost nezmění a rozhodně se nenaplní ty apokalyptické scénáře, že tu někdo bude odebírat zbraně a tak dále, a tak podobně. To znamená, já chci poděkovat za tu ochotu k dohodě.

Nebudu v detailu hovořit o tom, co zavádí tento zákon, protože on, předpokládám, dozná změny i v kontextu pozměňovacích návrhů. Já jsem řekl a říkám, že jsem samozřejmě připraven podpořit i pozměňovací návrhy, které ještě ten původní vládní návrh v uvozovkách změkčují, za předpokladu samozřejmě, že nevybočí z kolejí daných tou příslušnou směrnicí.

Takže za mě je to všechno. Já věřím, že dnes jsme tedy zahájili konečně kroky k tomu, abychom Českou republiku zbytečně nevystavovali hrozbě pokuty, a současně že tím procesem, který jsme nastoupili, uklidníme střeleckou veřejnost v České republice a že budeme všichni postupovat konstruktivně. Děkuji vám a to je vše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Jana Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já zopakuji, že v tomto případě se jedná o vládní návrh zákona, který je předkládán s cílem zajištění transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie 2017/853 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole, nabývání a držení zbraní. Jedná se o nechvalně známou směrnici, kterou orgány Evropské unie reagovaly na teroristické útoky spáchané v listopadu 2015 v Paříži a která byla prezentována jako prostředek boje proti terorismu a nelegálnímu obchodu se zbraněmi.

Opět i v tomto případě jsem přihlášená do té obecné rozpravy, abych jako zpravodajka splnila úlohu objektivního komentování toho návrhu a vyhnula jsem se svým subjektivním pocitům. Chtěla bych tedy ještě doplnit, že i Česká republika se snažila proti této směrnici bojovat, a to soudní cestou, žalobou na neplatnost u Soudního dvora Evropské unie, jejímž cílem bylo zrušení celé směrnice, a zároveň s podáním žaloby k Soudnímu dvoru Evropské unie Česká republika požádala o tzv. předběžné opatření, které by účinnost směrnice odložilo. Tato obrana České republiky bohužel nebyla účinná a soudní spor jsme prohráli.

Cílem tedy předložené novely zákona je zajistit implementaci revidující směrnice, tak jak vyplývá z usnesení vlády č. 740 ze dne 23. 10. 2017. Implementační lhůta byla směrnicí stanovena na 14. září 2018, takže již dnes se nacházíme ve stavu, kdy může Evropská komise žalovat Českou republiku za neplnění podmínek a vymáhat finanční sankce. 26. července 2019 bylo České republice doručeno tzv. odůvodněné stanovisko Evropské komise a Česká republika musela odpovědět do 26. prosince 2019, jak implementovala. Následovat může tedy zmíněná žaloba Evropské komise na Českou republiku, protože uplynutí lhůty na odůvodněné stanovisko je zároveň směrodatné pro posouzení porušení práva Evropské unie soudním dvorem. To je, pokud by se počítaly tedy pokuty, tak by se počítaly od 26. prosince 2019 do doby implementace, už to tady naznačoval pan ministr.

Já tu směrnicí nebudu v žádném případě obhajovat, jenom vám zdůrazním to, co by tady mělo ve zpravodajské zprávě zaznít, a to že České republice hrozí tyto následující sankce: Jednorázová paušální částka a penále, které se ukládá ve formě poplatku za každý den prodlení k provedení opatření nezbytných k plné nápravě porušení práva Evropské unie. Jednorázová pokuta je zpravidla v minimální výši cca – nebudu vám to říkat v eurech, řeknu vám to v milionech – je to 33,5 milionu korun, která ovšem bývá ve skutečnosti i několikanásobně vyšší. Penále jde od minimálních cca 40,5 tisíce korun denně do maximálních 4 milionů korun denně od vynesení rozsudku až do doby, kdy Česká republika zjedná nápravu, to je implementuje požadavky směrnice o zbraních. Výše pokuty závisí i na rychlosti legislativního procesu, prodlení s transpozicí výrazně navyšuje výši pokuty. V případě rychlé transpozice může jít cca o 60 milionů, pokud by však k transpozici došlo až např. rok po vynesení odsuzujícího rozsudku v dané věci, může jít cca o 300 milionů korun. Jak

tady správně pan ministr podotkl, sankce by byly, nebo budou hrazeny z kapitoly státního rozpočtu Ministerstva vnitra, což samozřejmě je pro tento rezort velmi choulostivé, protože už teď se potýká s nedostatkem finančních prostředků. Jsme v situaci, v jaké jsme z hlediska ekonomického budoucího vývoje v České republice.

Tolik tedy za mě ta fakta ze zpravodajské zprávy a přednesu – nebudu zneužívat pozici zpravodaje a přednesu vám stanovisko klubu ODS i k této implementaci v rozpravě, do které jsem se přihlásila.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pěkné odpoledne. Já tedy přerušuji tento bod a zároveň otevírám sloučenou rozpravu k oběma bodům.

Sloučená rozprava k bodům 43 a 44 /sněmovní tisky 669 a 92/

Při předání mi bylo určeno, že jako první je přihlášen s přednostním právem místopředseda Okamura. Takže prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tak já bych se tady vyjádřil k té evropské směrnici, protože já mám zbrojní průkaz už 20 let a jsem aktivním členem sportovního střeleckého klubu, takže se mě bytostně dotýkají tyto návrhy. A to, že Evropská unie nám tady předkládá směrnici, kterou ještě servilně tady předkládá vláda – je tady napsáno vládní novela zákona – tak to je opravdu, musím říct, z pohledu nás střelců téměř vrchol, samozřejmě v negativním slova smyslu. Protože to je přesně ta salámová metoda, kdy Evropská unie nás, legální držitele zbraní, vlastně postupně připravuje o naše práva. Takže nejprve to byly zbraně, pak je to střelivo, pak jsou to znova zbraně a teď tady tedy ta směrnice navrhuje a vláda to tady hodlá odsouhlasit, aby zbrojní průkaz už nebyl na deset let, ale už byl na pět let, to znamená, abychom tam museli chodit pořád dokola, a to přesto, že Česká republika žádné problémy s legálními držiteli zbraní nemá. Takže nás tady znova, nás, co plníme své povinnosti, a i pravidla pro získání zbrojního průkazu v České republice jsou velice kvalitní a nezpůsobuje to žádné problémy i s ostatními zeměmi v rámci Evropy, tak prostě je nás potřeba – chce se mi říct to slovo buzerovat, a tak ho nakonec řeknu, už jsem ho chtěl říct před pár sekundami, ale dobře, tak opravdu je to velice obtěžující.

No a v tomhle světle na druhou stranu probíhá řada, řekl bych, teroristických útoků v západní Evropě, které ti převážně muslimové páchají nelegálními zbraněmi, a tady se nic neděje. Naopak jsme tady vyzýváni, jak víte, i v letošním roce znova tady byl představen plán zemí západní Evropy na přijímání nelegálních migrantů do Evropy.

Takže na jednu stranu se tady přibírají nelegální migranti, kteří mají zásadní podíl na zvýšení kriminality v Evropě, a na druhou stranu nás, legální držitele zbraní, se snaží Evropská unie perzekvovat. A co je na tom samozřejmě ještě horší, a už to tady

padlo, že Česká republika se velice správně soudila. My jsme k tomu vyzývali, aby to Česká republika udělala. No a jak jinak, potvrdil se ten totální diktát Evropské unie, potvrdilo se to, že nejsme suverénní a svéprávnou zemí, a evropský soud naši žalobu zamítl pod hrozbou sankcí až 4 milionů korun denně, pakliže my prostě nebudeme implementovat tuhle směrnici, která omezuje legální držitele zbraní. Opět to tady vidíme, a měli bychom si říct na rovinu, že suverenitu ztrácíme pod diktátem Bruselu.

A já znova vyzývám k tomu, abyste vy všichni ostatní odsouhlasili náš návrh zákona o referendu, který nám tady leží už tři roky opět, a opakuje se situace z minulého volebního období, kdy jsem to tady marně prosazoval. Tady většina stran v Poslanecké sněmovně slibovala před volbami do Sněmovny, že budou pro nějaký zákon o referendu. Nakonec se blížíme ke konci volebního období, příští rok v říjnu už jsou volby do Sněmovny, a že by tady prošel nějaký zákon o referendu, je v nedohlednu. Takže vy ani občanům nedáte tu možnost, aby hlasovali o našem členství či vystoupení z Evropské unie.

Na druhou stranu tady zároveň vidíte, jak nám tady evropský soud, a není to poprvé, bylo to i ohledně jejich kvót, kdy evropský soud rozhodl, bylo to také tento rok, rozhodl, že vlastně tím, že jsme nesouhlasili s povinnými kvótami, tak opět porušujeme právo Evropské unie. Takže je to jeden diktát za druhým. Jeden diktát Evropské unie za druhým proti našim národním zájmům. Teď se tady snažíme z toho nějak, nebo ostatní politické strany se snažíme z toho nějak vylízat, z téhle té směrnice, z tohoto odsuzujícího rozsudku, kdy nám Evropská unie hrozí tou astronomickou pokutou, pakliže se nepodvolíme diktátu. A nikdo z vás kromě SPD tady neumí říct: A dost! Pojďme být znovu suverénní a svobodnou zemí, která si bude pravidla určovat tak, jak to vyhovuje občanům.

Takže bych chtěl říci, že vládní novela o střelných zbraních, kterou tady máme před sebou a která reaguje na tu evropskou směrnici, v podstatě omezuje i držitele historických zbraní, znehodnocených zbraní, prostě řeší problémy, které my jsme tady v České republice neměli, my tyto problémy nemáme, ale Evropská unie tyto problémy vytváří, ukazuje na slušné a spořádané lidi a prostě tímto způsobem buzeruje.

Takže my jako hnutí SPD, co se týče té vládní novely zákona o střelných zbraních, tak zásadním způsobem nesouhlasíme, to je ta implementace. To jsem chtěl říci za nás.

Od mého kolegy, poslance Radka Kotena ještě padne návrh na zamítnutí tisku 92, což je vládní novela zákona o střelných zbraních, to je ta směrnice Evropské unie, abychom to nesměšovali s tím druhým návrhem, jehož jsme naopak spoluautory a který tedy horko těžko, horko těžko se snaží napravit ten diktát Bruselu tak, abychom se v tom vůbec nějakým způsobem mohli pohybovat. To je ovšem jenom záplatování těch největších děr. Systémové řešení umožňuje referendum o vystoupení z EU a nechat rozhodnout občany, zdali vůbec chtějí v takovém svazku dále být. A to my jako SPD prosazujeme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: S přednostním právem je přihlášen pan ministr, vicepremiér Hamáček, ale mám tady s faktickou poznámkou poslance Holíka, jestli to platí? Platí, tak prosím, pane poslanče. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážené kolegyně a kolegové, bydlím na samotě. Byl jsem dvakrát vykradený. Potom jsem si vyřídil zbrojní průkaz. Mám ho víc jak 20 let, nikdy jsem jej nezneužil. A pokud bych měl na té samotě být beze zbraně, považoval bych to za ubránění lidských práv. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra v rozpravě.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: To je přesně ono, co jsem doufal, že tady nevznikne. Na začátku na tiskové konferenci i tady v tom svém vystoupení jsem říkal, že tady nikdo nikomu zbraně nebere. A pan poslanec už říká, jak mu na samotě sebereme pistoli. Tuhle pistoli vám, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, nikdo nesebere, kromě doktora, pokud by zjistil, že nesplňujete některé zdravotní předpoklady.

Ale já jsem původně vystupoval k tomu, co tady říkal pan kolega Okamura. Já také předesílám, že jsem ve střetu zájmů, protože jsem držitelem zbrojního průkazu. A já se necítím nějak šikanován nebo omezován. Možná by stálo za to, kdyby pan kolega Okamura, který tady vystupoval z pozice člena střelecké veřejnosti a cítil se tady šikanován a perzekvován tou zlou Evropskou unií, kdyby tady vystoupil a řekl, co tedy konkrétně jeho jako střelce Okamuru omezuje v těch dvou zákonech. Jsem připraven o tom diskutovat a případně můžeme ve druhém čtení uplatnit nějaký pozměňovací návrh. Ale říkat, že tady ta zlá Evropská unie všechny omezuje včetně pana místopředsedy Okamury, tak mě by zajímalo, v čem konkrétně je pan místopředseda Okamura jako střelec omezen těmito dvěma zákony, a můžeme se o tom bavit.

Rozumím tomu, že někomu může vadit zkrácení doby platnosti zbrojního průkazu, ale za prvé to řeší pozměňovací návrh a za druhé, nevím, jestli je takovou totalitou se ptát lidí, kteří mají zbrojní průkaz a mohou někoho zabít, jednou za pět let, jestli jsou zdraví, jestli se u nich něco nezměnilo. O tom jsem připraven diskutovat. Ale mně by zajímalo, čím my tady všichni společně omezuje pana střelce Okamuru, a on mi na to odpoví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. My jsme se prostřídali, aby dialog mohl proběhnout. Pan místopředseda Okamura s faktickou poznámkou. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych tady zareagoval na pana ministra Hamáčka. Tady je vidět, jaký vy jste sobec. Já na rozdíl od vás sobecký nejsem a nemyslím jenom na sebe. Takže já vám přečtu, co to tedy omezuje, protože mě tedy

trošku rozčiluje, že ministra vnitra tady musím poučit, abyste věděl, co je obsahem zákona, který máte v gesci. A přečtu vám to z informace Kanceláře Poslanecké sněmovny, abyste mě pak nepodezíral zase z nějakých nesmyslů, co tady říkáte.

Takže podle novely budou spadat nově do nové kategorie legálně vlastněné zbraně, u nichž například majitelé dosud neměli ohlašovací povinnost. Takže nové omezení, jo? A nemuseli tak být registrovány. Například historické zbraně, znehodnocené zbraně. Nově budou tyto zbraně patřit do přísnější kategorie. Další. (Reakce z pléna.) No, je to tady přímo, já to tady ukážu, informace Kanceláře Poslanecké sněmovny. Kroutíte hlavou, tak to tak asi kroutíte možná jen tak. Dále. V souvislosti se zkrácením doby platnosti zbrojních průkazů z deseti na pět let se počítá s tím, že tím pádem si budete muset o ten zbrojní průkaz žádat místo deseti na pět let. A pak jsou tam ty zásobníky. Takže jsem vám tady jmenoval dvě věci, co to omezuje.

Já totiž na rozdíl od vás já tady nebojuji za sebe, já bojuji za 300 tisíc držitelů zbrojních průkazů. Mně se jedná o nás všechny, protože my střelci cítíme k sobě lojalitu a jsme prostě, jsme prostě na jedné palubě, jsme prostě na jedné lodi. A vy se mě ptáte, co mně osobně. V tom je rozdíl právě vás, pane ministře, že vy říkáte já, já, já. Ale já říkám my, my střelci. Já bojuji za všechny, za své kolegy, které znám. A mám spoustu kolegů, kteří právě, a znám je, mají třeba historické zbraně.

Takže doufám, že jsem vám odpověděl, a odpověděl jsem dostatečně. Raději jsem citoval, abyste mě potom nemohl napadnout, že neříkám pravdu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas. Teď se hlásil poslanec Růžička, ale nevím, jestli to bylo do rozpravy nebo... Tak s přednostním právem pan... Pardon. Faktická elektronická poznámka, poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych chtěl doopravdy jenom poprosit pana Okamuru, prostřednictvím pana předsedajícího. Jsem také držitelem legální zbraně a rozhodně tady nemluví pan Okamura za všechny. Rozhodně ne za mě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní poslanec Růžička s faktickou poznámkou, pak s přednostním právem místopředseda... Faktické poznámky mají přednost. Prosim.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Také bych reagoval na pana místopředsedu Okamuru. On to tady ocitoval trošičku tak nějak jako zvláště. Jsem držitel několika zbraní, jsem držitel zbrojní licence, prodávám zbraně, samozřejmě teď v době výkonu poslaneckého mandátu mám obchod zavřený. Ale s držiteli zbraní a s těmi, co zbraně kupovali, jsem byl v dennodenním kontaktu a samozřejmě i s různými spolky, jako je LEX – kterému bych mimochodem chtěl poděkovat za perfektní přípravu a návrhy k novele tohoto zákona – jsem v kontaktu.

Jak pan Okamura říká, že se zavádí ta nová kategorie C1 pro znehodnocené zbraně a jak je to všechno komplikované, tak tato směrnice požaduje ohlašovací povinnost. Podmínky jsou nastaveny natolik volně a z jejich neplnění nejsou vůbec žádné sankce, že v zásadě se zachovává režim zbraně kategorie D, kam jsou znehodnocené zbraně zařazeny dnes. Jedná se navíc jen o zbraně znehodnocené podle přímo účinného evropského (nesroz.) nařízení od dubna 2016. Těchto zbraní je v České republice velmi, ale velmi, málo.

Ale samozřejmě se přihlásím do rozpravy a vysvětlím panu střelci Okamurovi návaznost tohoto zákona na praxi, protože možná prodejce zbraní má za povinnost proškolit střelce a vést je k tomu, aby věděli, když mají zbraň, jak s ní zacházet a jak dbát zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní... dobře, takže pan ministr. (Ministr Hamáček a poslankyně Černochová se dohadují, kdo má přednost dříve vystoupit.) Tak máte ho oba dva, tak se domluvte. Tak momentíček, na faktickou máme ještě pana předsedu TOP 09 Kalouska, takže ten bude mluvit jako první. Potom tedy za klub ODS s přednostním právem bude mluvit paní poslankyně Jana Černochová. Prosim vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, budu jenom velmi stručný se svou prosbou jako reakcí na pana poslance Okamuru. On řekl, že tady bojuje za 300 tisíc držitelů zbrojních průkazů. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, bych vám chtěl říct, že já zbrojní pas vlastním, a poprosím vás, abyste si mě ze svého seznamu škrtl. Za mě opravdu nebojujete, já s celou řadou vašich argumentů nesouhlasím a jsem přesvědčen, že takových držitelů zbrojních průkazů je nás hodně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já si vás ze svého virtuálního seznamu škrťám tedy, pane předsedo. Ale pojďme vážně. Děkuji za dodržení jednacího řádu.

Takže bych chtěl dát slovo paní poslankyni Janě Černochové, zpravodajce. Prosim máte slovo s přednostním právem a připraví se pan ministr Jan Hamáček.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Nevystupuji jako zpravodajka. Chtěla bych tu debatu zklidnit, protože jsme na tom odpracovali všichni hodně. Všichni, všichni, ze všech stran se účastnili řady schůzek, kde jsme skutečně ten návrh poslanců, kterému jsme říkali nadstavbový zákon, tak se vyprecizoval tak, že jsme byli ve shodě. To, že nejsme ve shodě na implementaci té směrnice, to víme. To víme od začátku.

Stejně tak víme, že jsou připravené pozměňovací návrhy v případě, že tedy dneska neprojde návrh, ke kterému se i ODS připojí, návrh na zamítnutí té implementace, což předpokládám, že to tedy neprojde. Tak budeme načítat pozměňovací návrhy, které vyřeší i ty věci, které tady zmiňoval pan Okamura, které

zmiňoval pan Hamáček, které zmiňoval pan Růžička a možná budou zmiňovat i další na tom seznamu.

Já vás všechny prosím, jsme ve shodě, máme jedinečnou příležitost ukázat zástupcům střelecké komunity, lidem, kterým záleží na bezpečnosti České republiky, že jsme schopni se k tomu problému, který se nám tady vyskytl, postavit tak, že ho vyřešíme. A proto vás, vážení pánové, vyzývám ke klidu, k rozumu, vraťme znova tu debatu tam, kam patří.

Tedy nevystupuji jako zpravodajka, vystupuji se stanoviskem klubu ODS a dovoluji mi tedy představit vám náš postoj.

Víte, že na půdě Poslanecké sněmovny jsem opakovaně kritizovala právě tu implementační směrnici, tedy tisk, který tady máme pod tím číslem 92. Dovoluji mi tedy připomenout jenom velmi stručně, co předcházelo tomu všemu, proč tady dneska stojíme a řešíme to jako problém.

Jak již mnohokrát v minulosti, i tentokrát došlo v některých hlavách členů Evropské komise k prozření a pocitu, že zbraň je zlo, které nepatří do rukou nikomu, a už vůbec ne prověřeným, zákon dodržujícím a různými způsoby hlídaným a kontrolovaným legálními držitelům zbraní. A tak byl připraven návrh směrnice, který měl být při vhodné příležitosti vytažen jako králík z klobouku.

Bohužel tou příležitostí se staly dny těsně po těch teroristických útocích v Paříži v listopadu 2015, kdy zcela iracionálně začali argumentovat tím, že nejlépe budeme bojovat s teroristy tím, že odzbrojíme legální držitele zbraní. Pět dní po tragédii v Paříži, jejímž následkem byly desítky mrtvých a stovky zraněných, vystoupil před novináře a veřejnost předseda Komise Juncker na tiskové konferenci a akčně a rozhodně pronesl, že bezpečnost občanů má pro stávající Komisi zásadní význam, a proto přichází s novelou směrnice o zbraních, přičemž ta původní byla z roku 2008. Tedy že chce bojovat s terorem a nelegálním obchodem se zbraněmi tak, že brutálním způsobem omezí legální držitele zbraní.

Představený návrh byl bez nadsázky pomyslným plivnutím do tváře těm, kteří dodržují zákon, jelikož snaha kriminalizovat určitou část společnosti s odůvodněním, že je to pro naše blaho a jejich dobro, je přinejmenším flagrantním příkladem zvrácenosti pokřiveného uvažování. Protože jestliže z pohledu Evropské komise těžiště posílení boje s terorismem a nelegálním obchodováním se zbraněmi je založeno na úmyslu utiskovat ty, kteří drží zbraň legálně, nesmíme se divit, že Evropská unie dlouhodobě a účinněji není schopna čelit žádným bezpečnostním hrozbám a krizím. A to ani těm ekonomickým, a jak jsme viděli i v těch několika posledních měsících, ani pandemickým.

Z minulosti známe mnoho případů, kdy se po odsunu zbraní do ilegality stávají takové zbraně žádanějšími na nelegálním, chcete-li černém trhu. To je prostě nepopiratelný fakt a toto by se samozřejmě dělo.

Ten návrh tedy byl Evropskou komisí představen. Když jsme se o něm v Poslanecké sněmovně dozvěděli, tak jsem se já tady snažila na konci listopadu 2015 – předstoupila jsem před Poslaneckou sněmovnu a žádala tehdejší kolegy o zařazení bodu k provedení rozboru směrnice. Přednesla jsem tehdy i návrh na usnesení

odmítající tuto směrnici a chtěla jsem vystavit návrhu takzvanou žlutou kartu, která by společně s vyjednáváním s dalšími zeměmi mohla zajistit blokační menšinu na půdě Evropské unie. Bohužel toto bylo vetováno tehdejšími členy tohoto zákonodárného sboru z řad ČSSD a ANO. Tehdejším panem ministrem Chovancem to bylo zlehčováno, že vlastně o nic nejde, že se nám nic neděje, a výsledky tady vidíme teď všichni.

Následovalo tedy čekání, jak dopadne dohadování na Radě Evropské unie a v Evropském parlamentu. Směrnici v rámci projednávání nakonec tedy upravili, doznala řadu změn a úprav, a to i díky iniciativě některých europoslanců napříč politickým spektrem. Za to bych jim dodatečně chtěla moc poděkovat, byť si stěžovali i na ten nedemokratický průběh projednávání, protože třeba jejich návrhy nemohly zaznít nikde veřejně, ale prostě nebylo to důstojné.

Co se tedy odehrávalo ještě v té době Sobotkovy vlády. Měli jsme reálnou šanci ten celý problém zvrátit. Bohužel tedy se to nestalo a neměli jsme ani možnost vyjednávat s ostatními členskými zeměmi to, aby nás bylo víc zemí, které se proti tomu postaví. Alespoň – a za to bych chtěla poděkovat ministrům, kteří na tom spolupracovali, a lidem z Ministerstva vnitra, kteří tu žalobu připravovali ve spolupráci s lidmi z Ministerstva zahraničních věcí – se podala žaloba k soudnímu dvoru. Ano, bohužel tedy se stalo to, že jsme ji prohráli.

Každopádně naše vláda byla opět Poslaneckou sněmovnou, už vámi, stávajícími poslanci, opakovaně vyzývána, aby iniciovala i na půdě Evropské unie nová jednání o tom, aby se ta směrnice nesmyslná a už tehdy platná upravila, aby z ní vypadly některé hlouposti a aby hlavně v tomto trendu Evropská komise nepokračovala. Tady tedy nemám informaci, jestli nějaká jednání proběhla nebo neproběhla, to možná může doplnit pan ministr, protože teď samozřejmě odvrátíme nějaký stav, který momentálně nastal, ale nevíme, co bude v budoucnu, a nevíme, jakým způsobem se k některým restrikcím bude Evropská unie stavět v budoucnu.

Možná jsme všichni žili v nějaké naději, že po evropských volbách se některé postoje změní a bude Česká republika dáována ostatním zemím za příklad velmi kvalitní praxe i legislativy, protože skutečně v naší zemi máme velmi přísnou legislativu, velmi tvrdé postihy ve chvíli, kdy se stane to, že třeba by nějaký držitel zbrojního průkazu nadýchal zbytkový alkohol při řízení motorového vozidla, tak tohle všechno jsou okamžité kroky k odebrání zbrojního průkazu. Takže skutečně ti držitelé, mezi které i já patřím, jsem držitelka zbrojního průkazu na skupiny A, B, E a držím i několik zbraní, tak se musíme skutečně chovat ještě mnohem přísněji sami k sobě než řada běžných občanů, kteří pak nemusejí být řešeni přestupky. A my když budeme řešeni na úseku přestupků, tak skutečně nám hrozí odebrání zbrojního průkazu, což si nikdo z nás nechce dovolit. (Část poslanců vlevo se shlukuje, část poslanců se hlučně baví mezi sebou v lavicích.)

Dámy a pánové, jak už jsem tady říkala, nebudeme jako Občanská demokratická strana tady nečinně přihlížet implementaci této směrnice, kterou považujeme za špatnou. Na druhou stranu chápeme to, co tady říkal i pan ministr a co jsem jako zpravodajka já tady říkala v těch cifrách, které jsou hrůzostrašné, takže

pravděpodobně se tady najde bez Občanské demokratické strany dostatek poslanců, kteří tu směrnici v té mininovele přijmou. Na druhou stranu jsme nechtěli nečinně přihlížet tomu, že by tato směrnice byla přijata v té původní verzi, a s několika kolegy i v rámci naší skupiny napříč politickým spektrem jsme připravili pozměňovací návrhy, které by měly zkvalitnit to, co bude přijímáno. Mimochodem, já mám připravený pozměňovací návrh, který by měl udržet platnost zbrojního průkazu po dobu deseti let. Takže pan kolega Okamura, který to tady zmiňoval, může podpořit můj pozměňovací návrh a nemusí se obávat toho, že by se tato lhůta zkracovala.

Tolik tedy postoj Občanské demokratické strany k tisku 92. My logicky podpoříme zamítnutí, tak jak to navrhne tady kolega Koten. Je to náš postoj, který je dlouhodobý. Bylo x možností, kde se to mohlo řešit jinak. Nevyslyšeli jste mě se žlutou kartou, s červenou kartou. Náš postoj je tedy konzistentní.

Co se ale týče toho druhého sněmovního tisku, sněmovní tisk 669, kde je řada mých kolegů z Občanské demokratické strany pod tímto návrhem podepsána, tak ten velmi rádi podpoříme, i jsme na něm spolupracovali, protože máme za to, že ta norma je skutečně potřebná. Občanská demokratická strana podporovala, prosazovala prohlubování důvěry mezi občanem a státem, ať už to byly různé zbraňové amnestie, které jsme v minulosti prosazovali a podporovali. Obrana a bezpečnost není zadarmo, víme to všichni. Stojí to úsilí mnoha jednotlivců, kteří svou prací, chováním každý den přispívají k bezpečnosti obyvatel a obraně naší země. Na druhou stranu každý občan si zároveň nese svůj díl odpovědnosti za ochranu a bezpečnost sebe, svoji rodiny, svých nejbližších, obce, atd., až můžeme dojít k celé vlasti.

Věřte mi, že řada lidí, kterým není bezpečnost a obrana lhostejná, si to uvědomuje, chovají se podle toho. A takové občany, dámy a pánové, takové občany je důležité oceňovat, motivovat, protože těch, kteří se na obraně a bezpečnosti chtějí aktivně podílet, ale přitom nechtějí nebo nemohou vstoupit přímo do armády, do aktivní zálohy nebo do bezpečnostních sborů, je celá řada. A kdo chce pomoci, má mít možnost. A my jim tuto možnost tímto návrhem zákona dáváme.

Mimochodem, aktivní zálohy, řada těch lidí si kromě toho, že samozřejmě projde nějakým výcvikem, mají svoje civilní zbraně, tito lidé jsou také připraveni participovat na obraně země i poté, co třeba dosáhnou určitého věku, kdy už nemohou v aktivních zálohách sloužit, a je škoda o ně přijít. Ale ani to nestačí. Nestačí policisté, nestačí vojáci, nestačí obecně příslušníci bezpečnostních sborů a bylo by chybou opírat se pouze o lidi, kteří mají blízko k armádě.

Víte, naše společnost ztratila základní instinkty pro zvládání potenciálních hrozeb. (Odmlka, řečnice přestává hovořit k trvale hlučícímu sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak ano, paní poslankyně má pravdu, protože už je tady hluk příliš velký. Tak prosím o klid! Prosím o klid ještě jednou!

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Proto v ODS dlouhodobě chceme, aby příprava obyvatel pro krizové stavy začínala už na školách. Pokud to myslíme

s obranou naší země a bezpečím obyvatel vážně, musíme zavést nějaký ucelený systém, který by naučil mladou generaci přežívat bez moderních technologií, a naučit se třeba takovým věcem, jako jsou základy první pomoci. Řečí kolem tohoto tématu bylo dost. Určitě kdyby tady seděl pan ministr obrany, tak vzpomene, že i jeho resort v této věci teď chystá jednu normu, kterou tady budeme mít, což také je v pořádku. Na druhou stranu to, že bychom my měli mít pod Ministerstvem vnitra nějaký ucelený systém, kde třeba bude možnost i té střelecké přípravy, je dobrá varianta, protože je to Ministerstvo vnitra, které vede všechny evidence jak držitelů zbrojních průkazů, tak komisařů, tak vlastně všech zbraní, které mají legální držitelé.

Jsem přesvědčená, že tento návrh zákona – už končím – je dalším krokem k tomu, abychom umožnili zapojení těch lidí, kteří stojí o to bránit svou zem a bezpečnost svých blízkých. Proto bychom jim to měli umožnit a vytvořit jim k tomu adekvátní podmínky. A skutečně si velmi vážím toho, že na takto složitém tématu jsme uměli najít v této Poslanecké sněmovně shodu, a budu doufat, že nám to vydrží celá tři čtení a samozřejmě že nám i ta shoda vydrží s našimi senátory.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. Za klub Občanské demokratické strany vám mohu příslibit podporu sněmovnímu tisku 669 a podporu zamítnutí návrhu tisku 92.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jinak zpravodaj má v souladu s jednacím řádem kdykoliv přednostní právo, takže si ani nemusíte...

Poslankyně Jana Černochová: Já vím, ale já jsem to nechtěla zneužívat, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To jste hodná. (Pobavení v sále.) Pane ministře, jsou tady dvě faktické. Omlouvám se. Takže vystoupí pan poslanec Josef Bělíca. Ne, rušíte. Pan poslanec Jaroslav Foldyna, takže dvě minuty ještě posečkejte, jestli nenaskočí něco. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Nechci zdržovat pana ministra. (Předsedající: Ne, nezdržujete.) Chtěl bych vlastně poděkovat paní kolegyni a předřečnici, která to tady v zásadě popsala. Jenom si dovolím takovou jízlivou poznámku. Tu implementační vyhlášku zřejmě podepsal Daladier s Chamberlainem a poslali nám to. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A ještě jedna faktická, pan poslanec Zdeněk Ondráček, a připraví se pan ministr Hamáček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já jsem si velmi rád poslechl stanovisko klubu ODS. Plně souhlasím, paní kolegyně, víte, že v této věci dokážeme být ve shodě, jenom jste zmiňovala to, že bychom byli velmi rádi, kdyby se toho budoucího

výcviku a tohoto chopilo Ministerstvo vnitra, protože se jedná o otázky vnitřní bezpečnosti. Ale jak máme možnost už dneska vidět, tak bylo rychlejší Ministerstvo obrany a Ministerstvo obrany už vypisuje nějaké dotační programy právě na tyto podpory těchto branných spolků do budoucna. Takže já bych byl rád, pokud by se nám to budoucna podařilo to opravdu dostat pod Ministerstvo vnitra, popřípadě samozřejmě i to Ministerstvo obrany. Ale mluvíme o vnitřní bezpečnosti – a velmi dobře jste zmínila, že ty evidence jsou u policie – mluvíme o vnitřní bezpečnosti, to znamená, je to Ministerstvo vnitra, a byli bychom rádi, kdyby do budoucna Ministerstvo vnitra si na to vyčlenilo nějaký dotační program a mohli jsme, až to tady projde tím legislativním kolečkem, mít to pod vnitřem. Já bych to opravdu vidět radši pod vnitřem.

Takže to jen na doplnění vaše. Jinak to, co jste řekla, v podstatě jsem schopen podepsat bez nějakých výhrad. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já přečtu dvě omluvy a připraví se pan ministr Jan Hamáček. Paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková se omlouvá od 15.20 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá od 15.15 hodin do konce jednacího dne z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

A teď s přednostním právem ministr vnitra Jana Hamáček a připraví se... paní poslankyně Jana Černochová už ne, už jste vystoupila, takže pan poslanec Marek Novák. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já už budu velmi stručný, protože souhlasím s paní poslankyní Černochovou, že je potřeba tu věc, která se opravdu vyjednávala dlouho, posunout kupředu. Ale já jsem prostě nemohl zůstat mlčet, když tady vidíme, jak celá řada lidí tráví i svůj volný čas na tom, aby našla nějaké řešení, to znamená, abychom našli zákon, který vyhoví tomu, co musíme udělat, tuto směrnici implementovat a současně neublížit nebo minimálně omezit naši střeleckou veřejnost, a pak pan kolega Okamura do toho vletí jak tajfun a prohlásí, že to je všechno blbě a že bychom měli tuhle směrnici zamítnout. A alternativa je jaká? Vystoupit z Evropské unie, nebo zaplatit 300 milionů korun z rozpočtu Ministerstva vnitra. Tak já těch 300 milionů korun radši dám tady na ty dotační tituly, jak chtěl pan kolega Ondráček, než abych to posílal zpátky do Bruselu! Vaše řešení je vystoupit z Evropské unie, nebo zaplatit 300 milionů do Bruselu. Já si myslím, že jsme našli lepší!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Marek Novák a připraví se pan poslanec Radek Koten. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já si dovoluji tedy za sebe nekomentovat ten sněmovní tisk 92, který se týká té

implementační směrnice. Myslím si, že těch diskutující už tady bylo k tomu dostatek, a spíše bych vám pověděl a požádal o podporu sněmovního tisku 669, který je z mého pohledu velmi důležitou normou, která opravdu v našem řádu čím dál víc absentuje. Jedná se především o znemožnění zakládání a fungování paramilitárních skupin a domobrany mimo veřejnou kontrolu.

Sdružování občanů plně podporuji, nicméně je zde nutno jasně nastavit právní rámec pro subjekty, které mají za cíl při své činnosti používat zbraně. Nemůžeme dopustit, aby zde vznikaly subjekty, jejichž hlavní myšlenkou může být jakkoliv orientovaná nenávisť, ať už k jiné rase, národnosti, či sociální skupině obyvatel. Osobně se setkávám se spolky, které pracují s mládeží, motivují své členy právě ke společenské odpovědnosti, lásce k vlasti a demokratickému řádu společnosti. Právě zde vidím smysl jednoznačné podpory této činnosti.

Mimo hlavní myšlenku návrhu zákona jsou zde řešeny další oblasti, jako zavedení možnosti střelecké přípravy a nastavení jasného právního a odborného rámce. Předkladatelé se mimo jiné inspirovali jak dobrou praxí u subjektů v České republice, tak také benchmarkem okolních zemí, kde je již podobná norma zavedena, a konkrétně ve Švýcarsku a Izraeli.

V oblasti snížení rizika zneužití výrobků, které mohou být využity jako zbraně, je cílem zpřísnit pravidla zejména v době trvajících ohrožení státu, tedy krizovém stavu, kterým jsme si také prošli. V neposlední řadě je cílem umožnit v optimálním rozsahu nakládat se zbraněmi osobám v postavení příslušníka bezpečnostního sboru nebo obdobným osobám s odpovídajícím výcvikem v nakládání se zbraněmi právě tak, aby tyto osoby byly efektivně plnit své úkoly a přispívat k zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti, a to právě i v době mimo svou službu nebo mimo pracovní dobu. A známe mnoho případů, kdy právě tyto lidé pomohli zachránit právě jiné životy nebo majetek svých spoluboranců.

Závěrem zdůrazním, že oblast nakládání se zbraněmi je jednou z nejdůležitějších, klíčových oblastí právní úpravy v bezpečnostní oblasti. Ta je navíc oblastí průřezovou. Představuje průnik celé bezpečnostní politiky státu. Jedním z našich nejdůležitějších úkolů právě i jako poslanců Parlamentu je zabezpečit bezpečnost obyvatelstva. Bezpečí je dle uznávané Maslowovy pyramidy jednou z nezákladnějších potřeb člověka. Proto vás zde, vážení kolegové, vážené kolegyně, vyzývám, nebuďme v lidech pouze dojem, ale konejme kroky, aby bylo v naší zemi ještě bezpečněji.

Děkuji za pozornost a podporu tisku 669.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Radek Koten a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, tato implementační novela směrnice Evropské unie, je to tisk označený, nebo očíslovaný 92, nakládání se zbraněmi, omezuje trh s legálně držеныmi zbraněmi a zasahuje do

vnitřních záležitostí států v rámci vnitřní bezpečnosti České republiky. Je to v rozporu s právem Evropské unie. Argumenty, které používá Evropská komise, že bojuje zákazem některých druhů zbraní s terorismem, jsou naprosto liché, protože pachatelé trestných činů a teroristé si zbraně vždy pořízují na černém trhu. Tato novela cílí na slušné občany, legální držitele střelných zbraní. Jsme proti diktátu Evropské unie, která chce slušné občany v České republice odzbrojit naprosto salámovou metodou, tedy postupně. Terorismus ale Evropská unie naopak podporuje, a to nekontrolovaným přílivem milionů nelegálních migrantů, bývalých bojovníků Islámského státu a džihádistů. Vidíme to nyní právě na hranicích Řecko a Turecko, jakým způsobem se k sobě chovají dva členové paktu NATO. Proto podávám návrh na zamítnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se omlouvá paní poslankyně Tereza Hyťhová od 16.15 hodin do konce jednání dne ze zdravotních důvodů. Takže já si tady poznamenám ten návrh na zamítnutí, ano, a nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Kobzu. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já bych také rád poprosil o podporu návrhu zákona o nakládání se zbraněmi, sněmovní tisk 669, protože si myslím, že se jedná o zákon, který je velmi potřebný, a popravdě řečeno, o kterém si myslím, že už tady dávno měl být. Je to zákon, který vytváří právní rámec, konečně vytváří právní rámec pro to, aby se řádně registrované spolky, které se zabývají nějakou brannou činností, myslivectvím, střelectvím, historickou střelbou nebo historickými akcemi, aby se mohly dobrovolně zapojit a přispět k vnitřní bezpečnosti a k ochraně státu.

Ministerstvo vnitra, jak už tady zaznělo, které má u sebe všechny podklady a koncentruje veškerou evidenci těchto lidí, má ještě jednu úžasnou věc. Má regionální strukturu, protože má svoje policisty prakticky v každé vesnici a v případě potřeby, kdy je nutné policii v určitých oblastech nebo celkově posílit, může v této oblasti na základě tohoto zákona potom mobilizovat právě tyto registrované spolky nebo jednotlivce a tu policii posílit v její hlídkové pozorovací činnosti. Že to je zapotřebí, jsme viděli nedávno v minulé době, kdy byla série loupežných nájezdů na vesnice v Praze-východ okolo Jesenice, kdy nakonec vznikla víceméně občanská hlídková činnost. Viděli jsme to během koronavirové krize, kdy bylo nutné uzavřít hranice, bylo nutné uzavřít určité oblasti a policie na to sama o sobě neměla dost sil a opět potřebovala posílit.

Takže chtěl bych říct ještě jednou tady naplno: Ten zákon není zaměřen proti domobranám, které fungují jako registrované spolky podle zákona. Ten naopak těmto spolkům umožňuje aktivně se zapojit do ochrany státu a posílení vnitřní bezpečnosti. A já vás proto prosím, abyste tento návrh zákona podpořili a propustili do druhého čtení. Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Leo Luzara, zatím poslední přihlášený do sloučené obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající a... (dívá se za sebe, avšak do prázdné vládní lavice) ... milá vládo...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Aha. Nemáme tady ani jednoho ministra. Takže jestli na tom tedy trváte, tak já vyhlásím dvě minuty pauzu a doufám, že se někdo z ministrů dostaví. Takže se tady uvidíme v 15.44.

(Jednání přerušeno v 15.42 hodin. V 15.43 přišel do sálu ministr vnitra a vzápětí ministr životního prostředí, poslanec Luzar chtěl pokračovat, ale předsedající upozornil na to, že pauza je do 15.44 a někteří poslanci by se chtěli ještě dostavit. Jednání pokračovalo v 15.44 hodin.)

Tak je 15.44. Já přečtu omluvu, budeme pokračovat. Pan poslanec Jan Čížinský se omlouvá dnes od 15.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A pokračuje pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Tak ještě jednou děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení předkladatelé, vážený pane ministře, velice děkuji za tento návrh zákona, který dneska projednáváme.

V prvé řadě musím oznámit střet zájmů, protože jsem držitelem zbrojního průkazu, jsem střelec a zároveň jsem členem sportovně střeleckého klubu, čili je v mých intencích prosazovat tento návrh, zvláště pak tisk 669, který řeší docela hodně problémů, se kterými se střelecká veřejnost dnes a denně setkává.

Dovolte mi krátký exkurs do minulosti, kdy jsme – a tady přiznávám, ano, my politici jsme trochu zanedbali přípravu na to, co se v Evropě na nás chystá. Nesledovali jsme pořádně děj, co se týče zbraňové legislativy Evropy, přípravné činnosti, a nyní taháme za kratší konec provazu, který je před námi, a cítíme ze všech stran, že Evropská unie se rozhodla jít určitou cestou, která se nám, střelecké veřejnosti, absolutně nelíbí.

První návrhy, které přicházely z Evropské unie, a ty debaty kolem té implementace ukázaly, že Česká republika mnohdy zůstává osamocena ve snahách zachovat nějakou úroveň přijatelnosti pro české občany zbraňové legislativy. Mnoho států Evropské unie jde paradoxně tak daleko, že zakazuje i nože, kuchyňské nože, zakazuje i zavírací nože, které se dají otevřít jednou rukou, jde do detailů, které pro nás jsou nemyslitelné, jako třeba obranné spreje, které se běžně používají třeba k zaplazení nějakého vzteklého psa apod., tak i tyto jsou zakázány a občané jsou trestáni za to, pokud je mají, aniž by třeba měli důvod, prostě má žena v kabelce tento sprej, když jde večer někde z koncertu, a je trestána za to, že ho má. To si myslím, že je ad absurdum, situace, kterou Evropská unie nedomyšlela, kterou se Evropská unie pod nějakým dojmem terorismu snaží prosadit, a určité únikové cesty, které nabízí

v tom projednávání, se ukazují jako absolutně nepoužitelné. Protože Evropská unie jde cestou, kdy říká: státy, které mají docela výraznou tradici v rámci ozbrojení svých občanů, tzn. třeba Švýcarsko, byť není součástí Evropské unie, ale spadá do toho společenství a ten zákon by se jich také týkal, popř. skandinávské země nebo severské země, které mají docela výraznou tradici v loveckých záležitostech spojených s pobytem v přírodě, kde ty zbraně k tomu také patří, je, jak se říká v tom posunu toho zákona, na druhé koleji.

Je tady jasná tendence, a znovu se vracím na začátek, a děkuji panu ministrovi a hlavně Ministerstvu vnitra jako takovému, protože to není zásluha jenom ministerstva, ale zásluha hlavně úředníků, kteří dostali ten úkol a kteří mají napsat nový návrh zbraňové legislativy České republiky, za kvalitně odvedenou práci. A ta kvalitně odvedená práce je postavena na tom, že z jedné strany je směrnice Evropské unie, kterou jsme povinni implementovat pod výraznými sankcemi, které Evropská unie může za neimplementaci uplatnit, a z druhé strany občanskou veřejností spojenou tím jediným zájmem, což jsou přátelé zbraní a střeliva, když to nazvu s velkými uvozovkami, tzn. asi 300 tisíc držitelů zbrojních průkazů, kteří se cítí být omezeni ve svých občanských právech a cítí se být ohroženi jako docela velká skupina lidí mající společný koníček, společný zájem.

Návrh zákona 669 je dobrým návrhem. Pokud tady je někdo a bude říkat, že to je špatný návrh a že se mohlo získat něco více, mohlo se upravit něco jinak, myslím si, že nemá úplně pravdu. Ten návrh, který je nám předkládán, zaslouží určitě pozornost a zaslouží si určitě to, aby byl schválen. Předpokládám, že pozměňovací návrhy, které v dalších čteních budou, se budou spíše zabývat technickými a záležitostmi spojenými s aplikací tohoto návrhu v praxi. Já sám upozorňuji třeba na určité legislativní chyby spojené s možností střelby milovníků dlouhého výstřelu, tzv. odstřelovačů, když to nazvu laicky, ale spíše milovníků střelby na dlouhé vzdálenosti, kteří nemají v České republice příliš prostoru, aby využívali vojenské újezdy, aby využívali vojenské střelnice, protože jsou civilisté a nemohou tam střílet, protože existuje nějaké nařízení Ministerstva obrany, které říká, že civilista třeba nemůže střílet, byť ti, kteří spravují tyto újezdy a střelnice vojenské, říkají – nám by to nevadilo, je to dokonce ku prospěchu branné výchovy a cvičení těchto záloh, mnohdy jsou to aktivní vojenské zálohy. Přesto nemohou. A to jsou věci, které ano, můžeme upravit v dalších čteních tohoto zákona.

Co mně osobně vadí a vnímám, je, že tímto zákonem se budeme muset zabývat opakovaně, protože snahy Evropské unie ukazují, že se připravuje další zásah do práv držet zbraň, držet munici, další zásah do občanských svobod těch, kteří si tento koníček vybrali. A tento zásah, ať už se týká tolik deklarovaného olova, popřípadě znovu zásah snahy zakázat zbraně, které mají vzhled vojenských zbraní. Ale které zbraně nemají vzhled vojenských zbraní? To si řekněme na rovinu. A budeme se asi muset znovu vrátit k tomu, že budeme pod výrazným tlakem.

Proto vnímám tento návrh jako velice dobrý návrh, který řeší problematiku v České republice. Přivítám ty návrhy, které povedou k tomu, že se nám tento zákon podaří přijmout bez větších komplikací ve všech třech čteních.

Zároveň vítám iniciativu senátorů, kteří připravují návrh zakotvení určitého práva mít možnost se bránit do Ústavy České republiky. Toto si myslím, že zaslouží pozornost a poděkování – rozhodnutí Senátu připravit a dát Sněmovně k projednání. A pevně věřím, že v rámci druhého čtení se již budeme vracet opravdu ke konkrétním věcem, tu politickou část rétoriky si odpustíme a budeme se snažit přispět k tomu, aby Česká republika byla opět v Evropě udávána jako země, která má velice liberální zákon o zbraních a střelivu, ale také velice přísný a velice dobrý, abychom byli příkladem a vzorem pro celou Evropu v rámci postupu, jak v této problematice jít a postupovat.

Čili na závěr ještě jednou děkuji Ministerstvu vnitra, hlavně pracovníkům, kteří se podíleli na návrhu tohoto zákona. Neměli lehkou práci. A pevně věřím, že i v této Sněmovně budeme s tímto zákonem, jak se říká, pracovat i v tomto pohledu, že to není zákon, který by byl vyvolán přímo našimi potřebami. Musíme se k němu postavit tak, že Evropa prostě nějaké tendence má, a budeme hledat cesty, jak najít kompromis a dojít k dobrému zákonu v rámci zbraní a střeliva.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám dvě přihlášky – na faktickou poznámku vystoupí pan poslanec Klaus a v obecné rozpravě se dále připraví pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Zareagoval bych na všechny předřečníky i na všechny ostatní členy Sněmovny šmahem ve faktické poznámce, a sice necítíte se lehce schizofrenně? Tady jeden za druhým hájíte – a velice správně – právo držet zbraň, naši zbraňovou kulturu. A pak vždycky řeknete za b), no ale teď ta směrnice, tak to asi tedy nějak budeme muset přijmout. Není skutečně systémové řešení vypovědět Lisabonskou smlouvu a nenechat si nařizovat někým jiným, co my chceme? Vždyť vůči zbraňové směrnici se vyslovila dokonce vláda České republiky, dokonce to hnala k evropskému soudu, který jsme prohráli tedy samozřejmě logicky. Takže vláda to nechce, střelci to nechtějí, tady drtivá většina poslanců to nechce, aspoň dle toho, jak vystupují, ale výsledek bude, že to nakonec tedy nějak tak jako ubožácky schválíme. Tohle vás přece nemůže těšit. Za dvacet let budete ležet na smrtelné posteli a tam si jako vzpomenete, jak jste jednali o těch zbraních například a nakonec jste to tedy prohlašovali, protože musíme. Hrdost českého poslance na nule. Já už jsem kvůli tomu několikrát vystupoval, ale je to věc, která je zásadní.

Samozřejmě směrnici podporovat nebudeme. Nepodporujeme žádnou. Ale tady ta schizofrenie drtivé většiny ctěných kolegů mě nepřestává fascinovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zatím poslední přihlášku mám pana poslance Zdeňka Ondráčka. Tak ještě jedna faktická mi naskočila. Ale je to od vašeho kolegy, takže pan poslanec Leo Luzar na faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Leo Luzar: Já se omlouvám, nechci zlobit, jak tady bylo naznačeno, ale musím reagovat na to, co tady zaznělo. Já si opravdu nemyslím, že tento zákon je zrovna ten zákon, na kterém bychom měli iniciovat občanskou neposlušnost a takzvaný czexit, jak asi někdo naznačuje, jako můj předřečník tady prostřednictvím pana předsedajícího. Protože samozřejmě občanská společnost má také zastánce tohoto postupu. Mnoho lidí je tady příznivcem, aby občané neměli v držení zbraně. A já to ctím. Ano, mají své obavy, mají možná svou negativní zkušenost. Ale přesto zůstávají v té rovině ano, Česká republika má nějaké zákony a řídí se jimi.

Já opravdu nejsem přesvědčen, že zrovna tento konkrétní zákon a 300 tisíc střelců – mezi ně se počítám – je zrovna ten, na kterém bychom měli zlomit tu hůl. Ale přesto je to vážné varování pro všechny, hlavně v Evropské unii, že tady je nespokojenost s činností zrovna v této oblasti. A myslím si, že tento signál, po kterém je tady voláno, hrdost českých občanů a českých zákonodárců, je tady docela zřetelně a jasně řečen. A pevně věřím, že i Evropská unie to slyší a bude se to vyhodnocovat a bude k tomu takhle přistupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Zdeněk Ondráček. Je to poslední přihláška, kterou tady zatím mám. Prosim, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Úplně ve zkratce zareaguji na svého předřečníka. Vidíte, ač dva z jednoho klubu, můžeme mít rozličný názor. Já bych klidně té Evropské unii řekl, že otázky vnitřní bezpečnosti jsou naše a prostě do toho by nám zasahovat neměli. Proto jsem byl i pro to, aby proběhlo to soudní jednání u evropského soudu. A že jsme prohráli, se mi samozřejmě nelíbí. A proto sám za sebe říkám, že budu podporovat návrh pana poslance Kotena, to znamená zamítnutí sněmovního tisku 92, i přesto, že hrozí ta sankce, protože někde se to zarazit musí. A kolega říká, že to není zrovna ten důvod. Já ten důvod tam vidím. Jsem také střelec, také držitel několika zbraní. A prostě nelíbí se mi to. Ale samozřejmě chápu rozličný názor i to, že druhá část veřejnosti by byla nejradši, kdyby žádné zbraně nebyly. A asi by ten svět byl daleko krásnější, kdyby žádné zbraně nebyly a všude byl jenom klid, mír a pořádek.

Ale zbraň podle trestního práva je cokoli, čím lze útok proti tomu druhém učinit důraznější. A může to být i dámská kabelka paní poslankyně Jany Černochové, která má svá tři čtyři kila, protože víme, co tam ženy všechno nosí, a pokud by nás přetáhla svou kabelkou, tak někteří slabší jedinci by to už nemuseli rozdýchat. (Pobavení a reakce v sále.) Takže to jenom tak na odlehčení.

Já podpořím návrh pana poslance Kotena, byť vím, nebo tuším, že asi tento návrh neprojde a budeme se tím zabývat. A proto jsem byl i součástí té pracovní skupiny, kde jsme tvořili sněmovní tisk číslo 669 a upravovali ten původní návrh Ministerstva vnitra. Odpracovali jsme na tom opravdu ty desítky minut, možná i hodin, které tím proběhly, než jsme to vyprecizovali do stavu, který jsme si vám dovolili předložit jako skupina poslanců a který za nás tady představil pan kolega doktor Mašek.

Bylo zmíněno také, co nás tady čeká. Je potřeba říci, že tyto dva tisky v rámci společné rozpravy, pokud projdou dnešním čtením a dojdou do výborů, tak my je projednáme. Říkáme, a my to víme, ale pro vás, kteří nejste členy výboru, my už máme připraveny pozměňovací návrhy jak z dílny Ministerstva vnitra, tak z dílny paní poslankyně Jany Černochové, anebo i ze společné dílny mne a pana kolegy doktora Maška jako dvou místopředsedů výboru pro bezpečnost. Kolegy jsme s tím seznámili, takže víme, jaká je situace.

Zároveň bych vás chtěl, a dovolím si říct i za pana kolegu, pozvat, my s panem kolegou v této věci ještě uspořádáme zde nějaký kulatý stůl, nebo seminář ještě před jednáním výboru pro bezpečnost. Dostanete pozvánku. Vy, které to zajímá, můžete se toho účastnit. A budeme velmi rádi, protože ta diskuse má být široká. A i z té diskuse, která tady teď proběhla. Jsem za to velmi rád, byť s těmi drobnými přestřelkami, které byly mezi kolegou místopředsedou Poslanecké sněmovny Okamurou a panem ministrem. Ale na to už jsme si v podstatě zvykli.

Kolega Luzar také zmínil, že je tady nějaká novela zákona č. 110 o bezpečnosti České republiky. Je to ústavní zákon, podotýkám. Abyste byli informováni, kolegové a kolegyně senátoři toto budou projednávat podle všeho už 11. června, to znamená příští týden, jako návrh zákona, který k nám doputuje. A my se budeme snažit to projednat buď ještě na červencové schůzi, abychom to dostali do výborů a mohli to projednávat společně v tom jednom balíčku otázek bezpečnosti.

Bylo zmíněno Ministerstvo vnitra a poděkování. Ano, na začátku, když se to rodilo v Evropské unii, jsme mohli být aktivnější a mohli jsme tam dát tu žlutou kartu a prostě některé věci říci. Ale bohužel jsme to neudělali a teď už vlastně taháme ty kašpany z ohně. Ale je na tom odpracováno, myslím si, docela dost práce.

Tímto vás žádám, abychom ten sněmovní tisk číslo 669 propustili do druhého čtení, a věřte, že napříč politickým spektrem všichni, kteří k tomu jsme schopni odborně zaujmout nějaké stanovisko, a i ve spolupráci s Českomoravskou mysliveckou jednotou, LEXem a dalšími a dalšími organizacemi, které sdružují sportovní střelce anebo majitele, držitele zbraní, vytvoříme takové pozměňovací návrhy, které buď tu evropskou směrnicí ještě víc zjemní, anebo docílíme toho, aby to bylo přijatelné. Ale sám za sebe vnitřně říkám, nelíbí se mi, co EU dělá, a proto budu podporovat návrh pana poslance Kotena a budu hlasovat pro zamítnutí té devadesátdivojky, a pokud to neprojde, což je samozřejmě vaše rozhodnutí, tak budu velmi rád, když pan ministr vnitra těch ušetřených 300 milionů, opravdu vyhlásí ten dotační program, a budeme ty spolky... Pane ministře, nesmějte se! Sám jste to řekl, hodil jste to, takže když těch 300 milionů vytvoříme a ty spolky budeme podporovat, protože ta výchova mladé generace k vlastenectví a popř. i těch všech ostatních věcí souvisejících s Českou republikou a národní identitou jsou prostě důležité. A jak jsem zmínil, byl bych rád, kdyby to bylo pod Ministerstvem vnitra, nikoliv pod Ministerstvem obrany, protože jsme u otázky vnitřní bezpečnosti a to je pro mě důležité.

Takže děkuji za tu diskuzi a pojdme rozhodnout hlasováním o dvou návrzích, které tady jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. A ještě mám tady jednu faktickou poznámku a je to pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dovoluji jenom obecně k mým předřečníkům. Já jsem se vždycky domníval, že názorů ač jsme různých, tak že všichni si přejeme a ctíme právní stát. A prostě k právnímu státu patří respektování pravidel. Primární evropské právo je součástí právního řádu, dodržování pravidel je součástí právního řádu, závaznost směrnic a nařízení, na jejichž projednávání jsme se podíleli, je dodržováním pravidel právního řádu. Mě mrzí, když zákonodárce říká: já odmítám respektovat právní řád České republiky. Mluvím o našem právním řádu, jehož je samozřejmě evropské právo součástí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tady už nemám žádnou přihlášku, takže se rozhlédnu, zdali někdo chce ještě hovořit v obecné rozpravě. Ano, ještě. Pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já vás, pane kolego, předsedo Kalousku, prostřednictvím pana předsedajícího plně chápu, ale v tom případě bychom nemuseli být zákonodárci České republiky –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já vás poprosím o klid. Pane poslanče, moment! Já jsem vás přestal úplně totiž slyšet, co říkáte. Zajisté to jsou závažné věci, takže já vás poprosím o klid, abychom vůbec tady slyšeli, o čem hovoříme. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: – a mohli bychom si nechat všechno diktovat z toho Bruselu, protože jsme se jednou zavázali, že všechno budeme implementovat. A já myslím, že poměrně často narážíme na věci, které se nám prostě nelíbí, a pokud se nám něco nelíbí, tak máme právo to také říci. A i tou formou odporu, že nebudu podporovat kdejakou věc, která z Bruselu přijde.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní se rozhlédnu, zdali je ještě nějak o vystoupení v obecné rozpravě. Ještě! Takže pan poslanec Jiří Kobza. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych chtěl touto cestou vyslovit poděkování všem, kteří se zúčastnili přípravy poslaneckého návrhu zákona o nakládání se zbraněmi, sněmovní tisk 669, protože došlo k naprosto jedinečnému stavu, kdy na tom návrhu byla shoda napříč Sněmovnou, napříč politickým spektrem, což je do značné míry jedinečné, a protože se jedná o velice

důležitý zákon pro celou naši zemi, já ještě jednou děkuji všem, kteří se toho zúčastnili. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Podívám se, jestli je někdo ještě přihlášen. Nikoho nevidím, takže já sloučenou obecnou rozpravu končím. Táží se, zdali je zájem o závěrečná slova. Ne. A pan ministr také ne, takže všichni tři, co by mohli mít závěrečné slovo, tak zájem nemají. To je konstatování.

Nyní tedy se vrátíme k projednávání každého tisku zvlášť. Takže nyní tisk

43.

**Návrh poslanců Jiřího Maška, Jana Hamáčka, Pavla Žáčka, Zdeňka Ondráčka, Jiřího Kobzy, Lukáše Kolářika, Jana Bartoška, Františka Váchy a dalších na vydání zákona o nakládání se zbraněmi v některých případech ovlivňujících vnitřní pořádek nebo bezpečnost České republiky
/sněmovní tisk 669/ - první čtení**

Tady se tedy, protože jsem nezaznamenal žádný návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí, tak se tedy nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? (Ne.) Tak. Žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Takže nyní přistoupíme k hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 163 přihlášeno 165 poslanců, pro 161, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, a proto se táží, zdali má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání. Nikoho nevidím. Takže projednání tohoto tisku mohu pro tuto chvíli ukončit.

A nyní přistoupíme k dalšímu.

44.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 92/ - první čtení**

Tady máme nejprve návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který předložil pan poslanec Radek Koten. Paní zpravodajko, chcete se nějak vyjádřit?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, přesně tak, pane místopředsedo. Tady zazněl návrh na zamítnutí, a to sněmovního tisku 92. O tom bychom měli dát hlasovat předtím, než budeme rozhodovat o případném přikázání výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Takže teď projednáváme po ukončení sloučené obecné rozpravy vládní návrh zákona, je to sněmovní tisk 92, bod 44, aby nedošlo k záměně. A máme tady návrh na zamítnutí předloženého návrhu, který předložil poslanec Radek Koten.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Pro zamítnutí. Kdo je proti zamítnutí?

V hlasování číslo 164 přihlášeno 166 poslanců, pro 51, proti 27. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Já se táži, jestli navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nikoho nevidím. Tady se mi někdo hlásí do obecné rozpravy. Tak já vás odmáznu všechny, jo? (Pobavení.) Ty, co mi tady naskočili.

Takže přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 165 přihlášeno 167 poslanců, pro 163, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se táži, má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Žádný návrh nevidím a projednávání tohoto návrhu tedy pro tuto chvíli končím. A předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, opět dobré odpoledne, a na toto místo dnešního jednání jsme zařadili bod 381, což je

381.

Návrh na zřízení komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci

Prosím, aby se slova ujal za navrhovatele pan poslanec Zbyněk Stanjura. A prosím sněmovnu o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, mé úvodní slovo bude poměrně krátké. Já jsem o důvodech této komise

mluvil jak na grémiu Poslanecké sněmovny, tak minulý týden v úterý, kdy jsme ten bod zařadili do programu. Takže já v souladu s § 47 pak řeknu, že navrhuji, a přednesu to potom v rozpravě, navrhuji tato usnesení:

Poslanecká komise – Poslanecká sněmovna zřizuje dočasnou komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu účinnosti vládní pomoci v rámci Covid.

Za druhé – Poslanecká sněmovna stanoví, že počet členů komise je 9, a to na základě paritního zastoupení poslaneckých klubů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím, abyste se ujal role zpravodaje a od stolku zpravodajů sledoval všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Zároveň vás poprosím, abyste předal návrh usnesení, já ho tady nemám. Ptám se, kdo se hlásí do všeobecné rozpravy. (Dotaz z pléna.) Bude i podrobná rozprava, ano. Pokud se do všeobecné rozpravy v tuto chvíli nikdo nehlásí, tak všeobecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo po všeobecné rozpravě. Pokud tomu tak není, tak v tuto chvíli nezazněly návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, takže otevírám rozpravu podrobnou, do které také nemám přihlášky, nicméně pan zpravodaj se hlásí. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych s dovolením zopakoval ta usnesení, která jsem uvedl v úvodním slově, navržená usnesení:

Poslanecká komise zřizuje dočasnou komisi Sněmovny pro – (Hlasy: Špatně, Poslanecká sněmovna.) Sněmovna, omlouvám se.

a) Poslanecká sněmovna zřizuje dočasnou komisi pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci Covid.

b) Poslanecká sněmovna stanoví, že počet členů komise je 9, a to na základě paritního zastoupení poslaneckých klubů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je tedy návrh usnesení. Já se ptám, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak já svolám kolegy do sálu, je zde žádost o odhlášení, já vás také odhlásím. Podrobnou rozpravu tedy končím, protože se nikdo do ní nehlásí, a budeme hlasovat, pokud ještě není zájem o závěrečné slovo ze strany zpravodaje. Není. V tom případě budeme hlasovat o přednesených návrzích usnesení. Já jsem svolal kolegy do sálu, protože ještě přicházejí, tak ještě chvíli posečkáme. (Krátká prodleva. Otázka z pléna: Co se děje?) Počet přihlášených se nám ještě stále neustálil. Nicméně vypadá to, že již všichni, kteří chtěli dorazit do sálu, dorazili, takže můžeme hlasovat.

Byl představen jediný návrh usnesení, takže není potřeba hlasovat o proceduře. Zeptám se do sálu, jestli je zájem o to načíst usnesení znovu pro ty, kteří jej neslyšeli. Ale nevypadá to, že by někdo měl zájem o to, abychom usnesení načítali znovu, takže já můžu zahájit...

Já tedy zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro navržené usnesení. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 166 je přihlášeno 160 poslanců a poslankyň, pro 136, proti 1. Usnesení tedy bylo přijato, komisi jsme zřídili.

Já věřím, že v rámci volební komise se poté vyhlásí termíny, a tento bod v tuto chvíli končím.

Posuneme se k dalšímu bodu, který jsme zařadili na tento moment, a to je bod

379.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů

Prosím, aby se slova ujal za navrhovatele tohoto bodu poslanec Vít Rakušan, který, bude-li souhlasit, se zároveň stane zpravodajem. Pane poslanče, já vás poprosím o chvíli strpení, než vám dám slovo, protože ve sněmovně v sále je velký neklid... Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych vám chtěl především ještě jednou poděkovat za vstřícnost. Za vstřícnost, že jste byli ochotni tento bod zařadit jako pevný bod na dnešní jednání Sněmovny, a pokusím se i ve svém úvodním slově nezdržovat, protože mým zájmem je, abychom dnes o tomto usnesení ještě hlasovali. Na 17. hodinu máme zařazen jiný pevný bod a byl bych velmi rád, kdybychom se stihli vyjádřit a došli tedy k nějakému závěru.

Uvědomuji si, že každý z nás může rozdílným způsobem interpretovat historii, a toto právo skutečně nikomu v sále neberu a samozřejmě ho neberu ani panu místopředsedovi Poslanecké sněmovny Vojtěchu Filipovi. Nicméně je přece jenom rozdíl, jestli kdokoli z poslanců, vrcholných politiků, ústavních činitelů, například první místopředseda Poslanecké sněmovny, vystupuje jako soukromá osoba, případně pouze jako předseda KSČM, anebo zda vystupuje z titulu své ústavní funkce, zda je uváděno, že v té chvíli hovoří jako místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a může být dovozováno, že tímto vyjadřuje oficiální postoj instituce, kterou na své cestě reprezentuje.

Zároveň tady nechci asi vést nějakou odbornou historickou debatu, protože bychom se asi vzájemně nepřesvědčili. Naše pohledy prostě rozdílné jsou a rozdílnými pravděpodobně zůstanou. Ovšem pokud pan místopředseda Filip, pokud je správný překlad daného článku, ke kterému jsem se dostal, hovoří, že členové KSČM a (s důrazem:) další občané České republiky kladně vnímají skutečnost, že ruská vláda neprojevuje zájem nutit místní úřady, aby stavěly pomníky těm českým legionářům, kteří v Rusku nikoho neosvobodovali a neudělali nic dobrého pro nejskvělejší světovou socialistickou revoluci minulého století v roce 1917 v Rusku – já upozorňuji na to spojení "a další občané".

Pan místopředseda Filip nehovořil v té chvíli jenom za KSČM, nehovořil jenom sám za sebe, ale vzal na sebe právo hovořit za další občany České republiky. A já nechci, aby za mě v tomto kontextu pan místopředseda Filip hovořil. Já si nemyslím, že se jednalo o nejskvělejší socialistickou revoluci minulého století. Já si myslím, že se jednalo o tragédii, která způsobila mnoho zmařených životů, ztrát na životech v minulém století. Myslím si, že se jednalo o tragédii, která byla podobnou tragédií jako nacistické peklo, protože prostě se jednalo o dvě diktatury, které deformovaly normální žití po celé dvacáté století. A pokud takto hovoří člověk, který se v daném článku nechá označovat jako místopředseda Poslanecké sněmovny České republiky, tak je podle mě namístě, a to je jediným účelem mého navrhovaného usnesení, abychom se jako Poslanecká sněmovna od těchto slov distancovali, abychom dali jasným usnesením najevo, že to není názor Parlamentu v České republice, a abychom zároveň našim usnesením ocenili zásluhy československých legionářů, byť je to možná 30 let po revoluci trochu tragikomické, že takové usnesení vůbec v Poslanecké sněmovně musíme přijímat.

Já osobně československé legionáře považuji za ty, kteří se výrazně zasloužili o svobodnou existenci našeho československého demokratického státu. Byl bych velmi rád, kdybyste toto usnesení podpořili. Už dopředu avizuji, že budu navrhopat hlasování po jednotlivých bodech, aby alespoň některý z bodů usnesení měl šanci na to být vámi podpořen.

Zároveň bych chtěl avizovat, že jsem po poradě s předsedou Poslanecké sněmovny Radkem Vondráčkem dospěl k finálně trochu upravenému usnesení, které bych vám nyní přečetl, a budu avizovat, které body jsou i ve shodě s panem předsedou Poslanecké sněmovny, a zároveň vás upozorním na bod, kde se mé usnesení přeci jenom liší.

Bod číslo 1. Ve shodě s panem předsedou: Poslanecká sněmovna se distancuje od rozhovoru místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa v médiu Ministerstva obrany Ruské federace Krasnaja zvezda.

Za druhé. Ve shodě s panem předsedou: deklaruje, že slova místopředsedy Vojtěcha Filipa nereprezentují postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k československým legionářům.

Třetí bod je bod z mého původního návrhu – není ve shodě s panem předsedou: vyzývá místopředsedu Vojtěcha Filipa, aby jako ústavní činitel při veřejných prohlášeních důstojně reprezentoval ČR a oficiální směr zahraniční politiky formulovaný vládou a Ministerstvem zahraničí.

Čtvrtý bod opět ve shodě s panem předsedou: prohlašuje, že českoslovenští legionáři a jejich hrdinství a odhodlání na všech frontách první světové války se těší naší úctě, protože se zásadním způsobem zasloužili o vznik samostatného svobodného a demokratického Československa.

Znovu říkám, můžeme se tady pustit do debat o historii, o tom, jaký je náš pohled na tu kterou historickou událost. Ale toho se návrh mého usnesení netýká. Ten se týká jednoznačného postoje české Poslanecké sněmovny, která se distancuje od osobních

názorů pana místopředsedy Filipa, bohužel vyslovených pod označením místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Ujměte se prosím role zpravodaje. Zároveň bych konstatoval, že zde mám na předsednickém stolku dva návrhy usnesení, ani jeden přesně neodpovídá tomu, co bylo načteno, takže budu potom doufat v přesné znění.

A nyní tedy otevírám všeobecnou rozpravu, do které jsou přihlášení elektronicky nebo písemně dva poslanci. Nicméně s přednostním právem se mi přihlásil pan místopředseda Filip. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvami. Takže omlouvá se nám paní poslankyně Válková mezi 16.15 a 17.15 z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Okleštěk mezi 16. a 19. hodinou z rodinných důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Vrána mezi 16. a 19. hodinou z důvodu nemoci. Prosim, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, Já se pokusím krátce uvést věci, tak jak jsou. Já nemohu odpovídat za to, co z jednotlivých výroků kohokoliv z nás, a tím méně z mých výroků udělají novináři ať už v České republice, nebo někde v zahraničí.

Já jsem poskytl rozhovor, tak jak poskytuji rozhovor i jiným deníkům kdekoliv v zahraničí, časopisu Krasnaja zvezda. Poslal jsem ho v češtině k překladu, a mohu tedy říct, že jsem žádný výrok, který by poškodil dobré jméno československých legií, neřekl. Řekl jsem – a zčásti to i citoval pan kolega Rakušan – že v České republice existují lidé, kteří mají různý názor na československé legie. A to je pravda. Těžko můžeme někomu nařídít, aby říkal jenom to, co si myslí jednotlivec v tomto státě, byť by byl jakkoliv postavený.

Vycházím i z toho, že v roce 2018, když jsme měli jednu z nejvyšších aktivit, zejména ty roky předtím, na dostavbu památníku československých legionářů v Rusku, vyšlo několikrát v různých časopisech to, jak kontroverzní je ta situace, a dokonce některé noviny měly titulky: Hroby československých legionářů v Rusku budí silné vášně. Ano, budí silné vášně. Já jsem se s tím setkal, když jsem byl na cestě, parlamentní cestě, do Jekatěrinburgu, tak jsem navštívil hrob československých legií na hřbitově v Jekatěrinburgu, položil jsem tam květiny, a myslím si, že ta pieta byla úplná, tak jak si jí naši legionáři zaslouží. Několikrát jsem také byl požádán o to, abych pomohl tomu, aby ty hroby legií byly postaveny tam, kde o to byl zájem.

Samozřejmě existují místa, kde se to daří. Já jsem k tomu použil příměru, když se mě ptali novináři, že si cením toho díla Jaroslava Haška, velitele města Bugulmy, kde v Bugulmě stojí památník československých legií. Nebyl žádný problém s místní samosprávou, aby tam ten pomník vznikl. A naopak tam vzpomínku na Jaroslava Haška mají úplnou a pozitivní, venkoncem byl to on, který ve svém prvním opatření v Bugulmě, když tam byl z pověření, nechal Bugulmu odzbrojit, všechny ty zbraně přinesli a druhý den byla Bugulma dobytá, s tím, že on předal velení města Bugulmy jinému představiteli tehdejší sovětské moci.

Já to říkám proto, abychom si uvědomili, že ne všude to bylo tak jednoduché jako v Bugulmě. A existují minimálně dva případy, kdy ty památníky našim legionářům jsou po dohodě podle smlouvy z roku 1993 připraveny, ale nejsou instalovány. A já jsem ty své výroky směřoval k tomu, že těžko můžeme chtít od kteréhokoliv českého politika, aby se zastal výstavby těch památníků ve chvíli, kdy tady demontujeme památník maršála Koněva a státní moc, tedy Ministerstvo zahraničí, Ministerstvo obrany, nedělá nic a říká, že to je věcí samosprávy, což úplně není pravda, protože je jasné, že každý, kdo byl zvolen zastupitelem, skládá přísahu, že bude dodržovat Ústavu a zákony České republiky. A mezi ty zákony České republiky patří i smlouva z roku 1993 mezi Ruskou federací a Českou republikou, kterou podepsali v té době Boris Jelcin a Václav Havel. I to je součást českého právního řádu, kterém přísahou slíbili zvolení zastupitelé, že ji budou respektovat. A v tom případě, když tady máme náš jaksi krok, české strany, v rozporu s touto mezinárodní smlouvou, chtějíte po ruské straně, aby tam postavili ty dva památníky, které dosud nestojí. (V sále je silný hluk.)

Já upřímně říkám, že když jsem byl v minulosti ochoten kdykoliv – podotýkám kdykoliv – se zastat té realizace té smlouvy, to znamená, aby ty sovětské orgány dříve, nyní tedy orgány Ruské federace, a ty místní orgány té místní moci, ty místní samosprávy, aby povolily výstavbu těch památníků, přestože ta místa byla zničena obrovskými boji a obrovskými ztrátami na životech jak na straně československých legionářů, tak na straně ruských občanů –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane místopředsedo, já vás přerušim a dovolím si požádat sněmovnu o větší klid. Prosím, pokračujte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže jsem řekl, že se na tom těžko mohu podílet, protože bych při každém rozhovoru byl konfrontován s tím, že my památníky odstraňujeme v rozporu s touto mezinárodní smlouvou a chceme, aby oni nové památníky instalovali. A já souhlasím s tím, že by ty památníky měly být instalovány, že kromě toho, co tady řekl kolega Rakušan, ještě měly československé legie kromě toho zásadního podílu na tom, že nás respektovala mezinárodní společnost a pomohlo to vzniku samostatného československého státu. Venkoncem Tomáši Garriguovi Masarykovi se říkalo Pan Rusko v té době, protože ty jednotlivé strany válečného konfliktu první světové války v podstatě oceňovaly to, že československé legie na dlouhou dobu zadržely ty německé vojáky, kteří nemohli být připuštěni na francouzskou frontu, a minimálně podle vojenských historiků a podle těch, kteří se zabývají vojenskými operacemi, o několik měsíců zkrátily první světovou válku.

Mimo jiné by se to hodilo i do toho návrhu usnesení o tom ocenění československých legií, že přispěly nejen ke vzniku samostatného československého státu, ale že výrazným způsobem přispěly také k tomu, že první světová válka skončila dříve, a že tedy měla o to méně obětí než oněch 10 milionů, o kterých hovoří historické prameny.

K tomu samotnému rozhovoru. Já jsem opravdu řekl, a mám na to dostatek dokladů, že část občanů České republiky, a nejen členové KSČM, ale minimálně i

naši voliči, a těch je mnohem více než je členů KSČM, říká: chovejme se k sobě přátelsky a nedělejme to, co nám vadí, aby nám to nedělala ta druhá strana. To je podle mého soudu ale zásadní věc. Jestliže nechceme, aby nám někdo činil příkoří, aby někdo zdržoval výstavbu památníku československých legionářů např. v Samaře, tak ale těžko můžeme tady tolerovat, že samospráva nerespektuje mezinárodněprávní závazek České republiky a odstraňuje památník maršála Koněva. Zkuste si někdo z vás stoupnout před tu místní samosprávu v Samaře a obhajovat postup Prahy 6. Myslím, že nebudete úspěšní. Věřím, že někteří budou mít odvahu to učinit, ale úspěch pravděpodobně nezaručí.

A jestliže my tady udržujeme přes 4 000 válečných hrobů a pomníků Rudé armády – a nikdo nemůže zpochybnit, že hlavní tíha při osvobození Československa byla na Rudé armádě, myslím, že historická fakta jsou jednoznačná, 140 000 mrtvých vojáků při osvobozování Československa, a to nebyli jenom Rusové, to byli Bělorusové, Ukrajinci, Kazaši, samozřejmě byli tady další vojáci i z dalších armád, jako rumunské a podobně. A to je otázka, kterou si musíme položit. Jestliže od někoho něco chceme, a v mezinárodní politice to platí dvojnásob, platí princip reciprocity, a nemůžeme tedy vyvolávat konflikt tím, že řekneme: ale ten památník podle našeho názoru není součástí oněch válečných hrobů. Ale v té evidenci památníků – a slovo památník je výslovně v té mezinárodní smlouvě, je dokonce i v našem zákoně o válečných hrobech, to se netýká jenom válečných hrobů, tak bychom měli tedy v respektu k této mezinárodní smlouvě tak postupovat a netolerovat to, že někdo tu mezinárodní smlouvu, promiňte mi, roztrhá jako papír, přestože k tomu nemá žádné oprávnění.

Podepisovali ji prezidenty obou zemí v roce 1993 a jejím cílem bylo nastolení nových, rovnoprávných vztahů mezi Českou republikou a Ruskou federací. Dlouhou dobu se to dařilo, venkoncem když si na to vzpomeneme, tak ta léta, kdy se začaly budovat ty památníky na Transsibiřské magistrále, jsme byli úspěšní. Nejen v Jekatěrinburgu, ale v mnoha dalších městech, ať už to bylo v Tatarstánu – mimo jiné tam je taky Bugulma – tak i v dalších částech východního Ruska. Ale nyní úspěšní nebudeme, protože se nechováme reciprocně. Představte si, že by ruské úřady tolerovaly těm městským úřadům v Ruské federaci, že budou likvidovat naše památníky. Ne že je nepostaví, ale že je budou likvidovat. Jak by se nám to asi líbilo? Při tom když chceme konstatovat po 102 letech, že československé legie měly zásadní význam pro vznik československého státu.

A znovu opakuji, já jsem při každé návštěvě, pokud to bylo jenom trochu možné, v Ruské federaci ty památníky navštívil a pietu, úctu těm padlým československým vojákům jsem dal. To, že stáli někdy na rozdílných stranách a říkalo se jim Běločeši, to je také pravda. Pokud jde o Jaroslava Haška, ten byl nařčen z toho, že byl bolševik, zase jiní historici, např. působící ve Spolkové republice Německo, říkají, že nebyl, nařknou ho z něčeho jiného, což mi výrazně vadí, protože si Jaroslava Haška vážím jako člověka, který, řekl bych, pro Českou republiku vykonal mnohé, zejména v oblasti kultury a věhlasu československé literatury. A ano, stál na straně té nové vznikající sovětské moci v době té občanské války.

Přítom cílem těch legií bylo dojít do Vladivostoku a vrátit se do nově vznikajícího Československa, které usilovalo o samostatnost a potřebovalo na to podporu všech těch zemí, nejen těch, které se zúčastnily první světové války, ale všech. Nakonec jsme to byli my jako vznikající Československo, které stálo u zrodu Společnosti národů, což byl jeden z výsledků Versaillské smlouvy, jejíž platnost byla ukončena v lednu letošního roku, protože platila na sto let. Její závěry jsou dávno zkonsumované, dokonce existuje obava, že stabilita některých hranic, které byly dány právě Versaillskou smlouvou, je pochybná.

Já nechci hovořit o podrobnostech. Mohl bych citovat paní náměstkyni ministra obrany, která byla v tom roce 2018 na té návštěvě a usilovala o to, aby se ty památníky postavily. A paní náměstkyně Netolická odvedla velký kus práce. Setkal jsem se s tou prací, když jsem jednal se zástupci Ruské federace. A vysvětlil některým náš pohled na legie bylo složité, ale na druhou stranu vždycky jsme dospěli k tomu, vždycky jsme dospěli k tomu, že pro nás československé legie jsou jedním ze znaků vznikající československé státnosti a že je to naše právo takto legie historicky vnímat a že je naše právo požadovat, aby na území Ruské federace vznikly ty pomníky. A ruská strana řekla ano, pokud ten pomník vznikne, bude pod ochranou té mezinárodní smlouvy o přátelství a pomoci a bude pod ochranou našeho zákona o válečných hrobech. A těch je, nezlobte se na mě, na území Ruské federace mnohem víc než na území České republiky, potažmo bývalého Československa.

Já si dovolím tedy říct, že tady jde o to, jestli budeme říkat pravdu o tom, co si myslí občané České republiky, jestli máme sjednotit názor a nutit je k tomu, aby si mysleli to, co ten nebo onen v Poslanecké sněmovně nebo ten nebo onen ministr. Prostě názory občanů České republiky nemůžeme sešněrovat, jsou svobodné. Mají právo na takový názor. A já nemám právo říkat, že takový názor v České republice neexistuje. Kdybych řekl, že takový názor vůbec v České republice neexistuje, že všichni (nesrozumitelné), tak bych lhal. A já lhát nechci. Já jsem přesvědčen o tom, že můj rozhovor pro ten časopis Krasnaja zvezda odráží jenom názorovou hladinu občanů České republiky, a nejen členů KSČM, protože nejen členové KSČM nás volí.

Pokud jde o samotný návrh usnesení, myslím, že po projednání tohoto návrhu je potřebné se zabývat zejména tím, jak si vážíme a jaká je role československých legií během první světové války. Můj návrh, a nenutím ho nijak navrhovatelům, ani panu předsedovi Rakušanovi, ani předsedovi Poslanecké sněmovny, je, že československé legie se kromě toho podílu na vzniku samostatného Československa také podílely na výrazném zkrácení první světové války a na snížení počtu obětí.

A pokud se někdo chce distancovat od mých slov, je to jeho svaté právo, já mu ho neberu. Prostě tak to je. A nezlobte se na mě, jako neberu právo někomu, aby měl jiný názor, distancoval se od mých slov, tak mi dovolte, abych si já podržel vlastní názor a abych při jakémkoliv rozhovoru říkal to, co si myslím. Protože pokud budeme sešněrovávat to, co si člověk smí a nesmí myslet, tak nemůžeme dospět k žádnému pozitivnímu kroku ani k pozitivnímu cíli.

A ještě jedna věc na závěr. Dovolte mi vyjádřit přesvědčení, že našim cílem je přece zlepšit vztahy se sousedy, zlepšit vztahy se všemi státy světového společenství

tak, abychom s nimi mohli vycházet co nejlépe, abychom mohli naše názory, naše věci prosazovat tak, abychom byli schopni ten náš názor rozšířit co nejvíce. A k tomu neslouží provokace typu sejmutí památníku, pomníku Ivana Stěpanoviče Koněva. Jsem přesvědčen o tom, že bychom měli usilovat o to, aby v České republice platila jednotná mezinárodněpolitická linie, kterou by byly vázány i samosprávy, protože samospráva také postupuje podle českých zákonů. A ta přísaha zastupitelů přece není marná, není zbytečná. Myslím si, že je to velmi důležitá věc.

A pokud jde o mě, o výzvu, abych respektoval zahraničněpolitickou linii v České republice, tak mám snad dost lidí v této Sněmovně, kteří kdykoliv jsem měl tu čest vést delegaci Poslanecké sněmovny do zahraničí, že jsem vždycky respektoval všechny věci, které jsou důležité ve vztahu České republiky k tomu státu, kam jsme vycestovali, při každém přijetí zahraniční delegace tady v Praze jsem respektoval zahraničněpolitickou linii České republiky, nikdy jsem z ní nevybočil. A jestli chce někdo říct, že jsem tak učinil, tak ať mi řekne konkrétní příklad, protože to jsem opravdu nikdy neudělal a vždycky jsem stál o to, aby konkrétní výbor měl při tvorbě těch delegací dost sil na to, aby co nejširší politické spektrum toho výboru vycestovalo, abychom mohli říct, že to není názor vládní koalice, že to není názor opozice, ale že to je názor Poslanecké sněmovny. A takhle jsem vždycky postupoval. Nikdy jsem z toho nevybočil. Neznám příklad. Pokud chcete nějaký uvést, prosím, uveďte mi ho a já to uvedu na pravou míru, pokud bych opravdu někde pochybil. Ale pokud vím, tak jsem nikdy nic takového neučinil a ani neučiním, protože si vážím toho, že v zahraničí jsme schopni prosazovat národní zájem České republiky. To jsem tak dělal vždycky a dělat to budu nadále.

Jediné, co neučiním, je, že bych si nechal zavřít ústa a začal se bát říkat, co si myslím. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní s přednostním právem je přihlášen pan ministr zahraničí Petříček, poté se dostaneme snad již k těm přihláškám poslanců.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, děkuji za možnost vyjádřit svůj názor v dnešní diskusi o významu československých legií a legionářů. Budu velmi stručný.

Československé legie nejenom v Rusku, ale i na dalších bojištích první světové války sehrály zásadní roli při zrodu moderní československé státnosti. Legionářská tradice, boj za národní samostatnost a demokratickou podstatu československého státu, byla jednou z nejdůležitějších idejí první republiky. V mnohých rodinách dodnes vzpomínají na dědy a pradědy, kteří bojovali na Piačev nebo si prošli sibiřskou anabází. Legionář pro nás byl a zůstává vzorem aktivního a angažovaného vlastence.

To, že legie v Rusku byly zavlečeny do ruské občanské války, bohužel předurčuje nejednoznačný vztah ruské veřejnosti, ruské společnosti k nim. Asi nepřekvapí, že hodnocení legií se liší podle politického názoru toho, kdo hodnotí. Čím blíže k sovětskému výkladu dějin historie, tím více kritiky legie čelí. Kritici sovětské

minulosti naopak vnímají legie velmi podobně jako my. Myslím, že bychom měli prezentovat ideu legií tak, jak ji vnímáme my.

Nehledě na postoj k minulosti si každá oběť války zaslouží důstojný odpočinek a projev lidské úcty. A tady bych skutečně rád zdůraznil, že řada hrobů a pomníků československých legionářů je ve špatném stavu. Některé připravené pomníky ani nebyly instalovány, a to zmiňoval i pan místopředseda Vojtěch Filip, například v Samaře. Česká republika opakovaně vyzývala Ruskou federaci k dodržování ustanovení Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemném udržování válečných hrobů z roku 1999 v zájmu obnovy řádné péče o válečné pomníky padlých československých legionářů. V tomto úsilí určitě budeme pokračovat i dále. Budeme pokračovat i v plnění našich závazků. Česká republika a české obce se příkladně starají o více než 4 tisíce ruských válečných hrobů, památníků či pomníků zejména z druhé světové války, ale i z první světové války nebo z válek napoleonských. Své závazky plníme a chtěl bych tady odmítnout jakékoliv obvinění, která jsou vůči nám v této souvislosti vznášena, a to jak v případě naší smlouvy s Ruskou federací z roku 1999, tak i smlouvy o přátelství mezi Českou republikou a Ruskou federací z roku 1993.

Krátce na závěr. Dnes, kdy čelíme snahám o monopolizaci výkladu historie, je určitě třeba, abychom připomínali roli a odkaz legií, které oslovují a inspirují i současnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. O možnost vystoupit mě ještě požádal pan ministr kultury Zorálek. Než dorazí k mikrofonu, seznámím sněmovnu s omluvenkou. Poslanec Špičák se omlouvá dnes od 17. hodiny do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zorálek: Děkuji. Dámy a pánové, rád bych se vyjádřil k tomuto tématu, protože si myslím, že je o něco složitější, než jsme slyšeli ve vystoupení místopředsedy Vojtěcha Filipa. Shodou okolností jsem měl možnost se zabývat touto věcí v době, kdy jsem byl ministrem zahraničí, a mám dojem, že mám některé informace i zkušenosti, které by bylo docela dobré, kdyby ve Sněmovně zazněly.

Ta problematika a otázka udržování hrobů na obou stranách se podle mého názoru začala komplikovat právě v době, kdy jsem byl na Ministerstvu zahraničí. Není tak těžké si to spojit s konfliktem, ke kterému došlo na Ukrajině a na Krymu. Paralelně s tím, jak vlastně nebylo možné jednat, nebo jsme vlastně nejednali s Ruskem na nejvyšší úrovni, to znamená úrovni ministrů nebo náměstků ministrů, tak se vlastně začala komplikovat i otázka údržby hrobů. Sám si z té doby pamatuji celou řadu věcí a komplikací, které začaly narůstat, a proto si myslím, že z toho pohledu, který jsem tehdy v té době zažil, se celá ta věc jeví být významně jinak, než tady zaznělo z úst místopředsedy Vojtěcha Filipa.

Nemám na to moc času, ale aspoň vám naznačím, v čem je ten rozdíl, a proč si nemyslím, že to je tak úplně pravda, že jde o to, že si ti občané prostě něco myslí a

my je nemůžeme k tomu nutit. Protože v případě Ruska jsem často měl někdy úplně opačný pocit, že v některých místech, jako je třeba Vladivostok a podobně, to byli právě obyčejní občané, kteří se k téhle české historii stavěli docela příznivě, a byly to spíš úřady, které jim bránily a které se k tomu stavěly úplně jinak.

Takže já jsem od jisté doby začal mít pocit, že se právě na ruské straně prosazuje určitá interpretace téhle historie a že se určitě jiná interpretace prostě nehodí, a že to tedy není věc občanů, ale že je to vlastně otázka vývoje politické situace, která se takto promítala do česko-ruských vztahů. Já si pamatuji, a to je hodně zvláštní, že já jsem poprvé, myslím, že to bylo jednání, a to bylo jednání taky Ministerstva obrany, to se netýkalo jenom Ministerstva zahraničí, v roce 2015, kdy z ruské strany – to bylo zajímavé – poprvé zaznělo, že přece nejenom vaše problémy s památkami, s těmi pomníky legionářů, ale také my máme problémy s památníkem Koněva v Praze. Tehdy to bylo velmi překvapující, protože my jsme v té době vůbec nevěděli o tom, že by s Koněvem byly nějaké problémy. A přesto už na ruské straně jakoby všetecky zaznělo, že s Koněvem problémy jsou. Pro nás to tehdy bylo velké překvapení. Teď nechci spekulovat o tom, proč to tak bylo, ale jenom vám říkám, že si tohle pamatuji. Ale co je zajímavé, je, že začalo velice přibývat toho, že jsme vlastně nebyli schopni najít rozumnou dohodu, a ta situace – my bychom tam měli mít nějakých 40 takovýchto pomníků, které jsou vždy na místě mrtvých, mrtvých legionářů. To jsou opravdu památníky hrobů a míst, kde prostě ti legionáři zahynuli. Měli bychom jich tam mít asi 40, a je jich tam asi 15.

A kdyby sem přišel někdo, kdo je znalec, tak vám bude vypočítávat problémy z různých oblastí, nejenom ze Samary, kde jsme dodali vlastně, řekněme, nějaký pomník, a nebylo možné najít místo – tři varianty a všechny nebyly přijaté, nebylo možné se dohodnout. Mohl bych mluvit o našich pomnících legionářů, které byly zmalované znaky SS anebo takovými velmi zlými nápisy. Nechci je tady tlumočit. Nebo uražené hlavy legionářů a podobné věci, se kterými jsme se opakovaně setkávali, a na ruské straně vlastně byla minimální ochota v tomhle pomoci.

A já nevím, jestli to víte, ale pokud je mi známo, tak za deset let Česká republika investovala přes sto milionů na opravu ruských hrobů na území České republiky. A to jsou investice obcí a investice státu. A také vím, že minulý rok Česká republika, myslím poprvé, neposkytla prostředky na obnovu našich hrobů legionářů v Rusku, protože jsme nebyli schopni ty peníze, které tam dáme, vůbec na tu obnovu dostat. Takže to ztratilo smysl, protože vlastně ta dohoda už přestala fungovat na této úrovni.

Takže z mého pohledu je to zajímavé, ale celý ten problém je především v tom, že jsme se nedokázali dohodnout s ruskou stranou, aby projevila minimální snahu o starost o hroby legionářů. A někdy jsme se dohodli s obyčejnými lidmi daleko snadněji než s úřady. Ten problém se vlastně takto táhne léta. A já tady o něm chci podat informaci, protože jsem u toho trochu byl a protože mi připadá, že se stále o tom moc neví. Tady docházelo k tomu, že jsme se nedokázali dohodnout na tom, že chceme ochranu, určitou základní péči o české hroby legionářů. A to nejde, víte, úplně tak jednoduše svést na to, že vlastně ti občané se často vůči tomu stavěli negativně, protože ty vzpomínky je vedly k tomu, že české legionáře nevnímali příznivě.

To, co bych byl rád, aby tady zaznělo, je, že vlastně existuje určitý oficiální narativ výkladu dějin v současném Rusku a v tom výkladu, když se tím budete zabývat, zjistíte, že ty české legie jsou opravdu zločinci, jsou to ti, kteří opékali děti na pekáči, a jsou to ti, kteří jsou zodpovědní za všechna zvěrstva, která se tehdy v té válce mezi bílými a rudými odehrála. Tohle takhle zjednodušeně stojí. Já jsem si odnesl pocit, že samozřejmě v té válce mezi rudými a bílými se tehdy odehrály hrozné věci a že v tom ruském narativu bylo velice nepohodlné přiznávat, že to bylo něco, co si dělali Rusové sami, tak se vyvinula velice taková jiná, alternativní verze, že za ta zvěrstva jsou odpovědní především Češi nebo Japonci a další, ale nepřipustit to, že tahle zvěrstva proběhla prostě mezi Rusy samotnými. Což já, řekněme, chápu. Ale je to něco, s čím se těžko smíruji, kdy díky tomu se právě na ty české legionáře začala hrnout obvinění za spáchané zločiny, které byly často vymyšlenými legendami.

Já vůbec netvrdím, že všechno, co se tam odehrálo, bylo úplně pro nás dneska stravitelné, protože v takovýchto válkách se dějí hrozné věci. Nejsem znalec, ale také vím, že došlo k tomu, že čeští legionáři, když přišli na místo, které znovu dobyli, a našli tam zohavená těla českých legionářů, tak potom na odvetu přestali u toho oddílů, který to udělal, brát zajatce. To znamená, to, co se tam dělo, vůbec nebylo pro dnešní mírový život přijatelné.

Na druhé straně ta tendence všechno to začít hrnout na české legionáře je na jedné straně podle mě docela průhledná a jednak mi připadá povinné se vůči ní bránit. Také proto, že vlastně když se zabýváte nejenom interpretací těchto let, ale když se zabýváte interpretací roku 1968, tak prostě zjistíte, že v Rusku se stále více posunuje narativ, že to, co s odehrálo v roce 1968 v Československu, nebyla žádná agrese. Protože ty dějiny se vykládají naprosto pozitivně. Rusko prostě nikdy nesehalo, ani tehdy, ani potom.

Takže si myslím, že není tak těžké pro někoho, kdo se jenom trochu tím zabývá, zjistit, že tady se vyvíjí určitý narativ ruské historie dvacátého století, ve kterém je vlastně celá řada zkreslených věcí, a ty se učí ve školách, ty se vysílají v televizi. To tady nic neočerňuji, myslím, že se to dá snadno prokázat. A mně připadá, že to, co člověk cítil jako potřebu, je se proti tomu ozvat. Protože najednou součástí tohoto zkresleného idealizovaného výkladu dějin z ruského hlediska se najednou ztrácí obhajoba české pozice. To, že to prostě vůbec nebylo tak, že čeští legionáři byli těmi zrůdami, za které je vydávají tyhle často ruské interpretace. Stejně jako není pravda, že rok 1968 byl prostě záchranou proti kontrarevoluci, že se tady střílelo, byli tady Američané. A to je ten narativ, který se v Rusku prosazuje.

A mně připadá, že na čem bychom se my měli dohodnout, je, že je to přece naše povinnost tomuto narativu čelit. Protože my přece nemůžeme připustit, aby se takto deformoval a zkresloval obraz ruské historie, která se takto týká historie naší. Proto mi připadá, že je důležité, co poslanci, nebo ti, kteří reprezentují Českou republiku, kdekoliv říkají nebo kdekoliv do televize mluví. Protože já si myslím, že bychom se tady měli sjednotit na některých základních věcech. Teď nemyslím jenom na významu legií, ale na tom, že prostě nepřistoupíme na tohle zkreslování, které se dneska bohužel v Rusku děje. A skoro bych tady nevystoupal, kdybych neměl dojem, že to je něco, co se spíš rok s rokem stále více vyhrocuje. To znamená, že to je

jakýsi trend, který, když to řeknu za posledních pět osm let, tak se mi zdá, že se ještě daleko zvýraznil. Ať se to týká výkladu roku 1968, tak ať se to týká těch událostí, které se týkají Velké říjnové revoluce a událostí, do kterých vstoupily československé legie. To mi připadá, že je ta zásadní věc. My jsme přece povinni hájit určitý obraz českých dějin, opírat se v něm o fakta, a ne to zase zkreslovat na druhou stranu, ale trvat na některých věcech. A tohle bychom neměli porušit.

A já tedy nevím, jak mám přesné informace, ale podle toho výroku, kterého se pan místopředseda Vojtěch Filip dopustil, kde řekl, že čeští občané jsou – já to nechci teď nějak zkreslovat – ale to, že čeští občané jsou nějakým způsobem spokojeni s tím, jak ruské úřady brání tomu, aby se občané nutili, nebo k tomu... Rozumíte, tohle je, jako by to byl opravdu krok udělaný vsříc tomu ruskému výkladu dějin té doby. A to je to, co si myslím, že stojí za to si tady vyjasnit. Protože pro mě je nepřijatelné přizpůsobovat to tomuto hrubě zkreslujícímu výkladu rusko-českých dějin, nebo dějin, kde se historie československých legií potkala s historií revoluce v Rusku. To si myslím, že pokud v tom někdo opouští to, co bychom my měli hájit – a já říkám taky přesně a nevymýšlet si – ale hájit to, co hájit musíme. To je to, co podle mě stojí za debatu v této Sněmovně.

Protože tohle když se děje, tak mi připadá, že selháváme i v tom základním. My prostě máme přece nějakou sebeúctu, která se týká toho, že jsme v těch dějinách se nějakým způsobem chovali, a není možné připustit, aby nám na hlavu hrnul někdo něco, co je nepravdivé, lživé a hrubě zkreslující. A tady ve Sněmovně bychom v tom měli mít jasno. Protože když potom delegace někam jezdí a mluví za Českou republiku, tak by se neměly dopouštět toho, že takto ignorují, nebo takto dokonce přistupují na výklad druhé strany, který je v tomto případě strašně zkreslený. A to říkám velice jemně.

Takže my dneska sledujeme to, jak se neustále jakoby přizivuje, a to z těch vyšších míst v Rusku, ta špatná pověst českých legií, dokonce se to učí ve školách. My jsme svědky toho, jak se vlastně neustále deformuje obraz roku 1968. A já si připadám, to je věc úplně základní sebeúcty a důstojnosti, že proti tomu se prostě musíme ozvat. A co je to poslední a s čím tedy já nesouhlasím, aby dokonce ti, kteří reprezentují jako ústavní činitelé Českou republiku, aby takovýto nepravdivý, lživý, obraz zkreslovali. Proti tomu i já cítím povinnost se ozvat. Právě proto, že si myslím, že kdyby nebylo československých legií, tak ani nevznikl samostatný stát v roce 1918. A co to je, jestli se nedokážeme zastat někoho, kdo je tady opravdu někdy často až úplně groteskně demonizován jako původce všeho zla, ke kterému tehdy, v té době, docházelo? Jako že ho tam bylo hodně.

Takže já nemám tady čas na to, abych šel do detailů, ale upozorňuji na to, že tohle je velmi zjednodušené shrnutí podstatných faktů toho, co se tady dneska utkvává. A je mi to velice líto, ale Rusko je dneska v tomto velmi špatným partnerem, nehraje s námi poctivou hru a my bychom si toho měli být vědomi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane ministře, já vás musím přerušit, protože je 17 hodin, což je čas, kam jsme zařadili napevno jiné body. Já tento bod přerušuji ve

všeobecné rozpravě. Přihlášení jsou pan poslanec Žáček, pan poslanec Míhola a poté pan poslanec Rakušan.

S přednostním právem mezi body, prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, kolegyně, kolegové, děkuji vám za věcnou a férovou debatu bez nějakého křiku a osočování. Ale myslím si, že je naší povinností tento bod, chápu, že ne dnes, máme pevně zařazený jiný bod, ale prostě dotáhnout do konce. Tedy požádám našeho pana předsedu poslaneckého klubu, aby se s ostatními předsedy poslaneckých klubů dohodl na tom, aby daný bod v brzké době, abychom měli nějakou kontinuitu naší debaty, byl zařazen na program, a to pevně. A to pokud možno v takovém čase, aby skutečně byla příležitost dotáhnout ho do konce, nechat kolegy se vyjádřit a dojít k nějakému finálnímu usnesení. Ještě jednou děkuji za vstřícnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tento bod 379 je tedy přerušeno do projednání bodů, které jsou zařazeny teď na 17. hodinu. Což jsou dva body.

Prvním z nich je bod číslo 18. Já ho v tuto chvíli otevírám.

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ - druhé čtení

Z pověření vlády by předložený návrh zákona uvedl ministr zemědělství Miroslav Toman, kterého mezi námi vítám. Prosím, ujměte se slova. Požádám sněmovnu o klid! A pane ministře, máte slovo. (Hluk a neklid neustává.)

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Ještě jednou dobrý den, vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaná novela provádí transpozici směrnice EU o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely na základě dodatečných –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane ministře, já vás stěží slyším, takže si dovolím sněmovnu požádat o klid, případně kolegy, kteří něco řeší, aby to řešili v předsáli. (Hlouček diskutujících poslanců ČSSD.) Prosím, pokračujte.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Děkuji, pane předsedající. Předkládaná novela provádí transpozici směrnice EU o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely na základě dodatečných požadavků Evropské komise.

V návaznosti na diskusi týkající se množiren psů novela zavádí definici množírny, zavádí evidenční a informační povinnosti při prodeji a darování štěňat, tzv. evidenční list vrhu štěněte. Rozšiřuje okruh subjektů, na které se tyto povinnosti chovatelů vztahují, vedle podnikatelů, chovatelských sdružení a jejich členů i na chovatele tří a více fen. Základní povinnosti při rozmnožování psů a koček platí pro všechny chovatele.

Novela dále stanoví zakázané činnosti s vybranými druhy šelem a lidoopy, zejména mazlení a venčení na veřejném prostranství. Zpřísňuje podmínky jejich chovu, zejména velikost a vybavení prostor, zavádí kurzy k péči o tato zvířata.

Dalším cílem návrhu zákona je zabezpečit, aby obecní úřady obcí s rozšířenou působností neměly zásadní finanční problémy při umístování týraných zvířat do předběžné náhradní péče nebo náhradní péče. Nově bude Ministerstvo zemědělství hradit účelně vynaložené náklady spojené se zajištěním péče o zvíře na základě žádosti podané obecním úřadem obce s rozšířenou působností za podmínek stanovených zákonem.

Vládní návrh zákona projednal zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR na své 32. schůzi 19. února 2020 a svým usnesením doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu schválit vládní návrh zákona ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. V zemědělském výboru bylo přijato 16 pozměňovacích návrhů, které dopadají do různých oblastí zákona na ochranu zvířat proti týrání. Pozměňovací návrhy se týkají zejména zákazu prodeje nebo předávání psa na veřejném prostranství, zákazu usmrcování zvířat zmrazováním, zpřísnění požadavků na odbornou způsobilost osob při porážení zvířat. To jsou pozměňovací návrhy, které jsou v souladu s koncepcí Ministerstva zemědělství a přispějí ke zkvalitnění návrhu, a proto s nimi souhlasím.

Současně podporuji rozhodnutí zemědělského výboru, který nepřijal pozměňovací návrh týkající se zákazu klecových chovů nosnic. Nechme spotřebitele, ať on rozhodne, z jakého chovu vejce preferuje. Pokud by mělo dojít k zákazu klecových chovů nosnic, domnívám se, že by měl být stanoven jednotně v celé Evropské unii. Zákaz stanovený pouze pro Českou republiku zhorší konkurenceschopnost našich zemědělců, přičemž vejce z klecových chovů se budou k nám dovážet.

Pro úplnost ještě uvedu, že pozměňovací návrh týkající se problematiky práva vstupu Police ČR do obydlí v případě důvodného podezření, že se tam nachází týrané zvíře, byl projednán výborem pro životní prostředí, přičemž Ministerstvo zemědělství toto řešení podporuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí. Usnesení zemědělského výboru byla doručena jako sněmovní tisky 514/1 a 514/3. Výbor pro životní prostředí předložil usnesení, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 514/2 a dále předložil záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk 514/4.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj zemědělského výboru pan poslanec Pavel Kováčik, informoval nás o projednání ve výboru a případné návrhy odůvodnil. Prosím. A prosím znovu sněmovnu o klid!

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, dovoluji mi, abych vás v krátkosti a velké stručnosti seznámil s usnesením zemědělského výboru číslo 156 ze 32. schůze dne 19. února 2020 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 514.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním slově náměstka ministra zemědělství Jindřicha Fialky, zpravodajské zprávě poslance Pavla Kováčika a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 514, schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. – Je tam zhruba 12 stran pozměňovacích návrhů, které až na jeden pan ministr zde pozitivně přijal.

II. Výbor zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře PS případně navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95/2002 zákona o jednacím řádu PS.

III. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR – což jsem právě učinil.

IV. Pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Paní a pánové, tolik usnesení zemědělského výboru a já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Doufám, že vám aspoň někteří kolegové věnovali pozornost.

Nyní prosím zpravodajku výboru pro životní prostředí, paní poslankyni Karlu Maříkovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru, případné pozměňovací návrhy odůvodnila. A znovu vyzývám poslance, aby přesunuli své diskuse případně do předsálí! Nebo ty debatní kroužky rozpustili! Zejména poslance v levé části sálu bych chtěl vyzvat k většímu klidu! Děkuji. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás seznámila se záznamem z jednání výboru pro životní prostředí, jelikož jsme nepřijali usnesení.

Výbor pro životní prostředí na své 24. schůzi ze dne 19. února 2020 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 514. Po odůvodnění náměstka ministra zemědělství Ing. Jiřího Šíra, zpravodajské zprávě poslankyně Karly Maříkové, přednesené v zastoupení poslancem Jaroslavem Holíkem, a po rozpravě výbor pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. nepřijal usnesení k předloženému vládnímu návrhu zákona;

II. pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona ve schůzi výboru pro životní prostředí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla tedy úvodní slova zpravodajské zprávy a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám v tuto chvíli 12 přihlášek. Jako první je přihlášen pan poslanec Pošvář, připraví se pan poslanec Elfmark. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, dovoluji, abych vám představil dva pozměňovací návrhy. (Hluk v sále.) První se týká zákazu klecových chovů nosnic. Tento návrh jsme představovali již v prosinci minulého roku s kolegy Romanem Sklenákem za sociální demokracii, Markétou Jarošovou za SPD, Vlastimilem Válkem za TOP 09 a s kolegou z hnutí ANO. Ten nakonec svoji podporu v lednu stáhl. V rámci projednávání tohoto zákona pak byl tento návrh předložen na oba výbory, které se tím zabývaly. Na zemědělském výboru nebyl přijat. Na výboru pro životní prostředí jej předkládali pan Jan Chvojka za ČSSD, František Elfmark za Piráty, Karla Maříková za SPD –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás znovu přeruším a požádám znovu a důrazněji kolegy a kolegyně v levé části sálu, aby své diskuse přesunuli někam jinam! Stejně tak bych požádal případně kolegy u stolu zpravodajů... Děkuji.

Poslanec Jan Pošvář: Taktéž děkuji. Na výbor pro životní prostředí jej tedy předkládali pan Jan Chvojka za ČSSD, František Elfmark za Piráty, Karla Maříková za SPD a Markéta Pekarová Adamová za TOP 09. Návrh těsně prošel o jeden hlas,

nicméně usnesení z výboru jako celek už přijato nebylo, tak ani tady jsme nebyli ve výsledku úspěšní. Protože jako protiargumenty během debat na výborech i na seminářích na půdě Poslanecké sněmovny zaznamenaly různé polopравdy a mýty, přečtu vám jedno krátké shrnutí doktora Karla Janka z Akademie věd. Uveřejnili jsme ho na Pirátských listech včetně všech zdrojů, odkud bylo čerpáno.

Jedním ze zemědělsky nejvýznamnějších druhů živočichů je kur domácí. Pochází převážně z jihoasijského divokého předka kura bankivského, jenž vede aktivní život v malých hejnech. Pro další posouzení welfaru nosnic je podstatné zmínit, že u divokého předka kura domácího došlo během evoluce k vývoji mnoha adaptivních prvků chování, jež mu umožňují úspěšné přežití v pozemních podmínkách, především tedy potravu hledají hrabáním, predátorům se vyhýbají nocováním vysoko ve větvích a hnízděním v dobře skrytých místech. Parazitům se brání mimo jiné tak, že si peří udržují v pořádku pomocí popelení, které provádějí několikrát denně.

Domestikace kura domácího trvala po tisíce let a dala vznik mnoha plemenům chovaným jak pro maso, tak pro vejce. Kur prošel intenzivním šlechtěním zaměřeným na užítkovost, ať už rychlý růst, nebo vysoké snášky, a od svého divokého předka se tak výrazně změnil v mnoha fyziologických aspektech. Podstatně menší pozornost však byla zaměřena na etologické změny. Během domestikace sice došlo k výraznému snížení agresivity a plachosti, což jsou pro chov nežádoucí vlastnosti, ale jinak doznal repertoár přirozených prvků chování kura domácího jen malých změn. Koneckonců asi každý trochu vnímavější drobnochovatel potvrdí, že kur domácí je pohybově velmi aktivní zvíře, vyhledává skrytá hnízdiště a má potřebu hrabat na co nejvyšších bidýlkách, ačkoliv mu nehrozí útok od predátorů.

Mnoha studiemi bylo prokázáno, že tyto a další prvky chování jsou kurovi vrozeny. Ptáci mají silnou motivaci je vykonávat, a pokud je jim bráněno v jejich výkonu, dochází u nich ke stresu a deprivaci.

Dnešní chovy se dají klasifikovat do několika základních typů. Za prvé, konvenční bateriové klece, za druhé, obohacené klece, za třetí jsou halové chovy a voliéry, za čtvrté, volný výběh a nakonec takzvané ekologické zemědělství. Tento výčet shodou okolností reflektuje i vhodnost chovných zařízení z hlediska welfaru zvířat od nejhoršího k nejlepšímu.

Jelikož konvenční bateriové klece neumožňují slepicím realizaci prakticky žádných potřebných projevů chování kromě přijímání potravy a pití, tak byly proto ve vyspělých zemích zakázány.

Obohacené klece se od bateriových liší v tom, že musí obsahovat hnízdo, aniž by ovšem bylo vyhláškou stanoveno, jak má vypadat, stelivo, a pokud vím, tak nedefinované množství. To má umožnit teoreticky ptákům hrabání a klování. Dále pak hřady a prostředek pro zkracování drápů.

Halový chov již umožňuje volný pohyb po halách, které mají být do značné míry pokryty podestýlkou a musí také poskytovat hnízda a hřady. Voliérový chov navíc obsahuje regály umožňující nosnicím lepší vertikální využití prostoru, což, jak jsme již zmínili, má pro ptáky velký význam.

Konečně, volný chov pak představuje typ chovu s největším potenciálem pro welfare a je nejbližší tradičnímu způsobu chovu.

Jelikož předkládaný návrh zákona předpokládá přesun odchovů klecových k halovým, zaměříme se tedy na srovnání těchto dvou systémů.

Zvýšený zájem o alternativnější chovy, přátelštější k potřebám ptákům, samozřejmě vedl k zintenzivnění zájmu vědců i úřadů o zdravotní péči konzumentů vajec z takových chovů pocházejících. Do dnešní doby existuje již relativně mnoho studií z různých částí světa, které srovnávají bakteriální kontaminace produktů slepičích farem. V ideálním případě tyto studie porovnávají incidenci bakterií v prostředí, kde se slepice vyskytuje – klec, například podestýlka a podobně, v kloakách ptáků a jejich výkalech, na skořápkách snesených či uskladněných vajec a také v obsahu vajec, žloutek, bílek. V neposlední řadě se také zajímají o rezistenci zjištěných bakterií na antibiotika.

Z metodických důvodů se v dřívějších dobách, a bohužel to platí i pro některé dnešní studie, počítala incidence a prevalence bakterií jako takových, případně se kultivačními metodami studovalo jenom několik málo vybraných patogenních druhů. Pouhé srovnání počtu bakterií má však jen omezenou výpovědní hodnotu a v současné době je již trendem studovat druhovou rozmanitost bakteriálních osad pomocí nových metod analýzy DNA. Současná data rozhodně nenaznačují zvýšená rizika nakažení patogeny při neklecových chovech.

Je jistě nepochybné, že skořápky vajec z volnějších chovů jsou mnohem hustěji osídleny bakteriemi než ty z klecí, kde tolik nedochází k jejich znečišťování. Panuje ovšem celkem shoda v tom, že kontaminace obsahu vajec je velmi nízká a systém ustájení nosnic na něj spíše nemá vliv. To je koneckonců pochopitelné. Ptáci jsou na Zemi přes sto milionů let, a kdyby jejich skořápky nedokázaly účinně vzdorovat invazivnějším bakteriím, asi bychom se s nimi nepotkali. Některé moderní studie diverzity bakterií dokonce ukázaly, že ačkoliv je celková kontaminace skořápek nižší u klecových chovů, mohou mít tato vejce na svých skořápkách výrazně vyšší zastoupení některých potenciálně nebezpečných patogenů, a dokonce že prostředí klecových chovů může vykazovat vyšší riziko, riziko přenosu a nákazy salmonelou. Celkově tedy rozhodně není možné říci, že ústup od klecových chovů by vedl k vyšším zdravotním rizikům.

Nicméně za obzvláště znepokojující však považují jinou věc, a to že bakterie z konvenčních chovů, a tam patří i halové chovy, vykazují mnohem vyšší rezistenci vůči antimikrobiálním přípravkům a jejich kombinacím než bakterie z volnějších a alternativních chovů. Ačkoliv rezistenční bakterie byly jasně dokumentovány i v domácích chovech, zdá se, že rozdíl souvisí s nadužíváním antibiotik v intenzivních chovech, což může mít velmi nebezpečný dopad na šíření rezistentních patogenů a jejich přenosu na lidi, u kterých by pak nemusela fungovat léčba antibiotiky.

Teď k mortalitě. Ačkoliv mortalita slepic je velmi sledovaná, těch studií, které by na robustním datasetu srovnávaly jednotlivé typy chovů a vliv tamních parametrů, není mnoho. Některé – i dotazníková studie belgických farmářů – zjistily mírně vyšší mortalitu v obohacených klecích ve srovnání s halami, jiné, jako meta-analýza od

Aerni z roku 2005, nezjistily rozdíly mezi typy chovů, a konečně některé ukázaly dokonce i vyšší průměrnou mortalitu v jednopodlažních halách. Zdá se tedy, že typ chovu nemá zásadní vliv na mortalitu a spíše záleží na zkušenosti toho kterého chovatele, konkrétním provedení chovu, což konečkonců naznačuje i zmíněná dotazníková studie.

Výšlechtění k vysokým snůškám vedlo u slepic k extrémním nárokům na metabolismus vápníku, a tak je osteoporóza jedním z nejzávažnějších zdravotních komplikací v chovech. Jak víme i z humánní medicíny, nedostatek pohybu má negativní vliv na rozvoj této nemoci, a tak nepřekvapí, že v klecových chovech je incidence této bolestivé choroby vyšší než ve volnějším chovech, které umožňují pohyb. Osteoporóza vede k deformacím až zlomeninám, nejčastěji na hřebenu hrudní kosti. Bylo ukázáno, že kvůli nárazům do překážek a nevhodné manipulaci je incidence zlomenin vyšší u neklecových chovů než u klecových, ale i tam dosahuje ke konci snáškového cyklu alarmujících čísel. A tak bez ohledu na typ chovu patří prevence zlomenin a osteoporózy k největším problémům současného welfaru nosnic, což vyžaduje komplexní řešení od metod ustájení přes dietetická opatření až po výběr vhodných plemen.

Co se parazitů týče, tak závažným problémem je napadení roztoči, hlavně čmelíkem kuřím, o němž se soudí, že kvůli možnosti úkrytu v podestýlce bude častěji v neklecových chovech. Srovnávací studie tento trend naznačují, ale výrazný rozdíl neukazují, jelikož tento parazit může i v klecových chovech být dosti častý. Naopak díky možnosti popelení mají slepice z halových chovů lepší možnost zbavit se parazitů žijících v peří.

Z dalších zdravotních komplikací jsou časté a závažné problémy nohou, kde konkrétní typ choroby patrně souvisí s typem ustájení, takže se zdá, že poškození prstů a hyperkeratizace je častější a horší v klecových chovech díky stání na nakloněné podlaze z drátů, zatímco dermatitida je asi častější v halových chovech, patrně kvůli styku nohy s podestýlkou. V halových chovech patrně častěji dochází k epidemiím bakteriálních chorob, zatímco v klecových systémech jsou častější onemocnění virová. Takže v důsledku rozdílů mezi mortalitami není průkazný, jak již bylo řečeno.

Pro pocit bezpečí má slepice silnou potřebu nocovat na vyvýšených hřadech a snášet vejce ve skrytých prostorách. Obě tyto činnosti jsou pro slepice tak důležité, že jsou pro dosažení ochotny investovat podobné úsilí jako pro získání potravy. Nemožnost je vykonávat vede k neklidu a deprivaci. V tomto klecové chovy, byť obohacené, rozhodně neplní pozitivní úlohy. Pro příklad uveďme, že vyhláška č. 208/2004 Sb. sice stanoví povinnost umístění bidýlka o délce 15 cm na nosnici, ale to jednak nestačí pro všechny obyvatelky klece a taky díky výšce stropu bidýlko umístěno jen kousek nad podlahou nijak životní pohodu slepici nezabezpečí, instinktivně prostě ví, že pozemní predátor ji z něčeho podobného může hravě ulovit.

Klecové chovy, ani ty obohacené, nijak nemohou slepicím zabezpečit možnost popelení, jelikož množství poskytnutého substrátu je zcela nedostatečné. Přitom popelení je pro slepice extrémně důležitá činnost, kterou intenzivně vyhledávají.

V obohacených klecích se tak snaží činit alespoň naprázdno, což však jejich potřeby samozřejmě neuspokojuje.

Konečně klecové chovy nenabízejí ani kvalitní sociální život, který, jak uvedeno výše, je pro slepici velmi důležitou komponentou životní pohody. Slepice je pohybově aktivní tvor s přirozenou tendencí tvořit malá hejna se silnou hierarchickou strukturou. V přirozených podmínkách se podřízení jedinci mohou vyhnout konfliktu a odejít jinam, což jim klecové chovy na rozdíl od těch halových neumožňují, a takové situace mohou vést ke konfliktům, ozobávání peří až ke kanibalismu.

V neprospěch halových chovů bývá argumentováno tím, že jsou zde nosnice sdruženy do obrovských hejn, což odporuje jejich přirozenosti. Je však třeba podotknout, že právě z hlediska welfaru je zde tato nepřirozenost výhodou, protože u slepic v anonymních obřích hejnech dochází k tzv. společenské toleranci a nemají snahu se agresivně napadat. Naopak kvůli zvýšené agresivitě jsou problematictější chovy menších hejn kolem 30 kusů, kde slepice nemají na výběr, s kým v hejnu budou, jak tomu právě bývá v těch obohacených klecích.

Závěrem je tedy možno říci, že na každém způsobu ustájení můžeme najít nějaké výhody oproti jiným. Nicméně zatímco obohacené klece nepředstavují z hlediska bezzávadnosti produktů ani fyzického zdraví ptáků žádnou jednoznačnou výhodu, ve srovnání s halovými chovy jsou obohacené klece mnohem horším řešením z hlediska welfaru a životní pohody zvířat.

A teď už k našemu předkládanému pozměňovacímu návrhu. Náš předkládaný pozměňovací návrh míří v České republice k úplnému zákazu klecových chovů nosnic. Reaguje na výhrady vznášené odborníky, jednoho jsem tady právě citoval, odborníky na welfare zvířat. Reaguje na celoevropský trend, který se přenesl i do České republiky a v jehož důsledku celý maloobchodní sektor počítá s tím, že se přejde na vejce z alternativních chovů. Reaguje také na veřejné mínění, které klecové chovy nosnic většinou odmítá. Obdobná úprava byla již přijata v několika evropských zemích, včetně sousedního Rakouska a Německa.

Účinnost je navrhována k 1. 1. 2027, čímž je dotčeným podnikatelským subjektům ponechávána dostatečně dlouhá doba k přizpůsobení se změně právní úpravy. V České republice se v současné době chová zhruba 5 milionů nosnic v komerčních chovech, z toho 84 % v klecových systémech. S ohledem na tržní vývoj, zejména pak závazky velkých obchodních společností, se očekává, že se do roku 2025 nejméně 60 % současných klecových chovů transformuje na bezklecové systémy i bez našeho legislativního zásahu. Předkládaný návrh počítá s účinností až od roku 2027, lze tedy předpokládat, že se reálně dotkne maximálně 40 % současné klecové produkce.

Transformace této části produkce si u dotčených firem vyžádá investiční náklady v odhadované výši 1,22 až 1,68 miliardy korun. V roce 2012 byly společnosti působící v oblasti chovu nosnic nuceny do přestavby na obohacené klece. V roce 2027 budou závazky přijaté v této souvislosti již splacené. Navíc obvyklá životnost klecové technologie se odhaduje na 15 let, a tak lze předpokládat, že i bez přijetí předkládaného návrhu by muselo dojít ke značným investicím do obnovy

technologického vybavení chovu nosnic. Výrobní náklady vzrostou pouze o 20 až 40 haléřů na jedno vejce. Při přepočtu na průměrnou spotřebu vajec na osobu dojde k navýšení nákladů pouze o 4 až 8 korun na měsíc. Předkládaný návrh tak nebude mít žádné významné negativní sociální dopady.

Co by opravdu ale mohlo mít velké dopady, by bylo neschválení mého druhého pozměňovacího návrhu. Ten se týká kompenzací pro provozovatele kožešinových farem. Původní návrh předložený na zemědělském výboru počítá s odškodněním 6 900 korun za norka a 5 400 korun za lišku a bohužel se ukázalo, že se neopírá o žádné seriózní údaje. My se se svým návrhem vracíme do roku 2017, kdy byl schvalován zákaz kožešinových farem, a při této příležitosti byl v Senátu představen návrh na odškodnění 3 000 korun za norka a 3 900 korun za lišku. Na tomto návrhu úzce spolupracovalo Ministerstvo zemědělství společně s některými senátory a jedná se o poslední kvalifikovaný odhad, který není zkeslený vývojem po roce 2017.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jsme v obecné rozpravě a další v pořadí je pan poslanec Elfmark. Prosim, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych zde jenom okomentovat svůj pozměňovací návrh, který je vedený pod číslem 5118. Předložený návrh zákona zavádí nový přestupek – napadení zvířete jiného chovatele. Já samozřejmě chápu, že chovatele a jím chované zvíře za něj musí nést zodpovědnost. Již nyní ale, pokud zvíře jednoho chovatele napadne zvíře chovatele jiného, vzniká takzvaná občanskoprávní odpovědnost o náhradě škody. Zvíře však není věc, ale vlastní vůli nadaný živý tvor, který není vždy stoprocentně ovladatelný. Uzákonění nového přestupku tak může být i kontraproduktivní ve snaze vyhnout se zodpovědnosti, a chovatelé budou zvířata tím pádem více omezovat. Navržená výše sankce by navíc mohla být pro chovatele likvidační. Proto můj pozměňovací návrh přestupek vypouští a zachovává stávající stav.

Děkuji za pozornost a svůj pozměňovací návrh posléze načtu v podrobné rozpravě. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Další v pořadí je pan poslanec Jiří Valenta. Připraví se pan poslanec David Pražák. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji i mně, abych se vyjádřil k novele tohoto zákona, protože jsem ze skupiny těch poslanců a poslankyň, kteří zde v minulosti dlouhodobě a také někdy velice vehementně předkládali a nakonec i úspěšně předložili obdobnou

úpravu zákona na ochranu zvířat proti týrání. Ta následně, jak už tady bylo řečeno, realizovala zákaz kožešinových farem u nás v České republice. I přes rozhořčené a velice hlasité reakce minoritní části naší veřejnosti jsem s odstupem času velice rád, že se tomu tak stalo a že módní rozmery některých tak nepřevládly nad nezbytnou společenskou restrikcí ukrutného až nelidského zacházení se zvířaty, které jsme rozhodně nemohli ani částečně řadit do potravinového řetězce člověka, tedy ty zmíněné norky a lišky.

Možná si myslíte, že tady budu nyní v obdobném trendu pokračovat. Ale jak jsem již sdělil i zástupcům některých neziskových organizací zabývajících se ochranou zvířat, které dnes požadují úplný zákaz klecových chovů a slepic, a jak také bylo zmíněno u předřečníka, a s některými zástupci neziskových organizací jsem v občasném styku, takto extrémně pojaté restriktivní opatření nemohu bohužel v současné době podpořit. A je mi v tomto smyslu lhostejno, že apelu těchto neziskovek hodlá předvolebně a populisticky vyjít vstříc i sám premiér Babiš, který se nechal slyšet, že zákaz klecí u slepic podpoří.

Navrženou část zákona týkající se zákazu klecového chovu slepic nepodpořím z důvodu, ne že bych považoval slepice za jakýsi podřadnější živočišný druh ve srovnání s norkem či liškou, ale zejména proto, že drůbež je nezpochybnitelnou součástí lidského potravinového řetězce, a to včetně jejich vajec. Potravinovým řetězcem myslím v tomto ohledu potravní vztahy mezi druhy v ekosystému, to je zjednodušeně, že některé druhy požívají jiné. Tak už to prostě na naší planetě chodí. A proto jako odpovědný politik musím nyní usilovat o to, aby byl zmíněný potravinový segment pro širokou veřejnost co nejsnáze a pokud možno i co nejvíce cenově přístupný. A touto filozofií se snažím řídit.

Podle docentky Kamily Míkové z Ústavu chemie a analýzy potravin patří vejce dokonce mezi potraviny s nejvyšším obsahem nutričně významných látek a s vysokou stravitelností. U žloutku se jedná až o stoprocentní stravitelnost. A proto by bylo škodou dosavadní dostupnost drůbežního masa a vajec pro občany naší země jakkoli omezit.

Pro zákaz klecového chovu slepic nebudu ale hlasovat také proto, jak jsem již naznačil, že pro naši zemi, která je součástí tržního prostoru Evropské unie, není aktuálně nejvýhodnější doba, kdy by úplný zákaz mohl být aplikován. Ta dle mého názoru nastane, až stejný zákaz bude platit a bude vyžadován napříč celou Evropskou unií, o čemž by ale měla urychleně rozhodnout Evropská komise. My bychom se neměli nyní zbytečně unáhlivat, byť se úmysl welfare slepic může jevit bohudíky, abychom tak v přemíře snahy naopak nepoškodili samotného člověka v jeho výživě jako takového.

Podle názoru Agrární komory, pokud by navrhovaný zákaz začal platit pouze pro nás, museli by naši chovatelé uzavřít své chovy a poté by po státu mohli požadovat mnohamiliardové kompenzace. Ptám se: Máme nyní na ně? Nemohli bychom tyto finanční prostředky v době koronavirové využít vhodněji a efektivněji, než je prostá a fakticky zcela zbytečná státní kompenzace prokazatelně vzniklých ztrát?

Dámy a pánové, je nad slunce jasné, že se v případě prosazeného zákazu klecových chovů slepic jejich maso a vejce nejenom skokově zdraží, a tím se omezí přístup části společnosti k jejich konzumaci, ale současně dojde i k potlačení konkurenceschopnosti našich chovatelů, neboť během krátké doby se sem začnou dovážet, a to ještě ve větší míře než doposud, levnější, v uvazovkách, klecová vejce, například z Polska. Dovozy vajec z ostatních států ale poškozují tuzemské chovatele už nyní, ať už se jedná o import ze Slovenska či Lotyšska, kde je legislativa v tomto ohledu ještě mnohem benevolentnější než ta u nás.

A ještě na doplnění, aby nedošlo k omylu. Chov drůbeže v klasických klecích je v Evropské unii již zakázaný od roku 2012. Klasické klece byly tehdy nahrazeny takzvanými klecemi obohacenými, které oproti klasice mají například vlastní snáškové hnízdo. Ovšem ale i ty samozřejmě nadále omezují zvířata ve výraznějším pohybu. V České republice je v současné době na 5 milionů nosnic a z toho 85 % těchto nosnic se nachází v klecových chovech. Většina obchodních řetězců se ale již dnes zavázala, že nejpozději do roku 2025 ukončí prodej vajec pocházejících z klecí. A i z toho se dá oprávněně předpokládat, že tento druh chovu postupně vymizí z velké části i spontánně.

Na samotný závěr mého vystoupení mi dovoluje vyjádřit a osvětlit můj postup, který je takový, že úplný zákaz obohacených klecí pro chov slepic bychom neměli prozatím kodifikovat, ale spíše je vhodnější vyvinout aktivitu na vládní úrovni směrem k Evropské komisi, která by měla svou zásadní iniciativou přispět k vytvoření spravedlivé celoevropské regulace. Ve hře by ale mohla být i nová pravidla směrem k možnému omezení dovozu vajec ze zahraničí. Evropská komise již obdržela petici s více než milionem a půl podpisů, z toho 56 tisíc těchto podpisů pochází z České republiky. Tato petice požaduje zákaz všech klecových chovů hospodářských zvířat. A tak má Komise určitě z čeho vycházet. A já věřím, že se názorem občanů Evropské unie bude i řídit, i když ze zkušenosti vím, že často tomu tak bohužel není.

S ostatními úpravami v předložené novele ale všele souhlasím.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec David Pražák. Připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Dobrý poedečer. Dovolím si představit dva pozměňovací návrhy v obecné rozpravě, ke kterým se potom v podrobné rozpravě přihlásím.

Jeden pozměňovací návrh se týká víceméně definice prokazatelného způsobu oznámení a zkrácení doby při nahlášení akcí se zvířaty, kde to stahujeme ze 14 dnů na 7. A další bod je – při prodeji zvířat se musí doložit doklad o původu zvířete, nikoli jenom všeobecná informace, odkud to zvíře pochází.

Druhý pozměňovací návrh stanovuje minimální výši pokuty za přestupek, kde v § 27 se u jednoho odstavce dává minimální výše 5 000 Kč a u odstavce 23 se dává minimální výše 10 000 Kč. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Janu Krutákovou a připraví se pan poslanec František Vácha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Vážené kolegyně, vážení kolegové, k novele zákona na ochranu zvířat jsem předložila tři pozměňovací návrhy vedené jako sněmovní dokument 4563, které bych vám nyní ráda ve zkratce představila.

V této novele se nachází ustanovení pod novelizačním bodem číslo 8, které má za cíl chránit zvířata před útoky jiných zvířat. S tímto bodem souhlasím. Nicméně se domnívám, že dané ustanovení je příliš striktní a postihovalo by enormní množství chovatelů. Mírně uvolnění tohoto opatření tedy zajišťuje můj první pozměňovací návrh, díky němuž se vyhneme situacím, kdy například pes menšího plemene napadne uvázaného psa většího plemene, ten menšího psa zraní, avšak chovatel většího psa je automaticky ten, který porušil navrhované ustanovení.

Druhý pozměňovací návrh se týká novelizačního bodu 101 a jsou to neúčinná opatření proti úniku zvířete, která by neměla být trestána, neboť problémem je až samotný únik, a to navíc pouze u zvířat, která by mohla být nebezpečná. Zákon nerespektuje v tomto případě přirozené biologické projevy či potřeby některých zvířat, jako jsou například kočky.

Ve svém posledním pozměňovacím návrhu vkládám do novely zákona důležitý bod. Týká se nutnosti informování obcí o chovu zvířete vyžadujícího zvláštní péči. Díky této podmínce budou mít alespoň obce přehled, jaká zvířata se v ní nacházejí, a budou se moci třeba i připravit na případný útek zvířete.

Ke svým pozměňovacím návrhům se pak přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana poslance Františka Váchu, připraví se paní poslankyně Dana Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Pan ministr tu jmenoval výčet pozměňovacích návrhů, které přijel za své zemědělský výbor, ale pokud jsem dobře poslouchal, tak tam nezmiňoval novelu paragrafu 14a – zakázané činnosti s volně žijícími zvířaty, kdy se zakazuje provádět zvláštní způsob výcviku pro přípravu provedení triků a výkonu v cirkuse, divadelní představení atd. u jedinců ostatních volně žijících druhů narozených po 1. lednu 2021.

V tom paragrafu se zmiňuje, že výjimka je i pro výcvik loveckého dravce chovaného k sokolnickému využití. Sokolnictví má u nás velkou a dlouhou tradici, a je dokonce zapsáno v kulturním dědictví UNESCO od roku 2010. Nicméně v průběhu posledních nějakých dekád dochází k širokému přehodnocování taxonů na základě

molekulárně biologických metod a s použitím těchto metod došlo v nedávné době k vyčlenění řádu sokoli z řádu dravci, stejně tak sovy jsou jiný řád, to znamená, že tak jak je ten paragraf teď v současném pozměňujícím návrhu zemědělského výboru, není správně, a já tedy navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu, ke kterému se přihlásím, aby se ta výjimka vztahovala nejen na lovecké dravce chované k sokolnickému využití, ale na sokoly, protože je to sokolnictví, dravce a sovy chované k sokolnickému využití, čímž se správně taxonomicky určí druhy, které mohou sokolníci využívat.

Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Poprosím paní poslankyni Danu Balcarovou, připraví se paní poslankyně Jarošová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámila se svými dvěma pozměňovacími návrhy.

Jeden míří, stejně tak jako několik předchozích mých řečníků zmiňovalo, k zákazu klecového chovu slepic, tak stejně tak můj pozměňovací návrh jde tímto směrem, ale je ještě o něco ambicióznější a míří k roku 2025. Vychází z toho, že potravinářské řetězce nebo obchodní řetězce se zavázaly k tomu, že už od roku 2025 nebudou prodávat ve svých obchodech vejce z klecových chovů. To je podle mě docela silný argument. A další argument je opřen o zkušenosti z okolních států. My jsme ve výboru životního prostředí pořádali kulatý stůl koncem minulého roku, kam jsme pozvali jak lidi z Ministerstva životního prostředí a hlavně z Ministerstva zemědělství, tak lidi z univerzitního prostředí a také ze zahraničí. A na tomto semináři padla velice zajímavá data a zajímavé zkušenosti. Já bych ráda zmínila, že například jsme byli seznámeni s analýzou ekonomických dopadů legislativního zákazu užívání klecového chovu slepic na území České republiky, který zpracoval Institut pro udržitelnost podnikání Masarykovy univerzity v Brně. A podle této studie vychází, že s přechodem na neklecový chov se v přepočtu na jedno vejce zvýší cena o 20 až 40 haléřů, a to se do koncové ceny tedy promítne minimálně. Takže tohle je pro mě jeden ze silných argumentů, proč neotálet a proč zakázat ten chov v klecích dřívě.

Současně vycházím z toho, že byla zcela nedávno zveřejněna další studie, nebo další výsledek šetření mezi obyvateli České republiky, a více než 80 % obyvatel si nepřeje další chov v klecích pro slepice, a to si myslím, že pro nás jako pro poslance je toto velmi silný signál, když vidíme, kolik občanů České republiky si to nepřeje. Tak myslím, že bychom měli vyslyšet tento jejich názor. 80 % je opravdu velká většina.

A další, o co jsem se opírala, bylo vystoupení profesora Hartunga z Veterinární univerzity v Hannoveru, který nám popisoval, jakým způsobem Německo přecházelo nebo ještě v tuto chvíli přechází od klecových chovů. A on nám popisoval jednak nějaké ekonomické údaje, jednak tu skutečnost, jak se přecházelo, a říkal, že se s tím Němci vlastně vypořádávají během čtyřech let, a to úplně bez dotací a jen na základě

státních půjček. A myslím si, že když to jde v Německu, tak já si myslím, že by to mohlo jít klidně i v České republice, a navíc tu dobu na to máme, můžeme mít klidně i delší. A co je pro mě docela důležité, tak si myslím, že čeští chovatelé slepic by měli včas znát jasná pravidla pro ten přechod, měli by vědět, jaké se jim dostane pomoci od Ministerstva zemědělství pro ten zákaz, pro ten přechod vlastně od klecového chovu. Měli by dostat jasné mantinely, aby se na to mohli včas připravit, a potom se nemusíme tady bavit o tom, jak vysoká jsou rizika s tím, jak čeští chovatelé na tom budou špatně a jak na tom vlastně prodělají. Takže to je jeden můj pozměňovací návrh.

A ten druhý pozměňovací návrh míří proti (?) postihování množíren nebo týrání zvířat v množírnách a i v legálních chovech, které jsou umístěny v obydlí, a tím pádem není možná jejich kontrola a dochází tam často k brutálnímu týrání i usmrcování zvířat. Známe to z médií. Jsou kauzy, které byly popsány a na které česká veřejnost reaguje velmi výrazně. A vzhledem k tomu, že není možné v tuto chvíli to nějak postihnout, není možná ta kontrola v obydlí, pakliže si to ten chovatel nebo ten člověk, který má nelegální množírnu, nepřeje, tak prostě není možná, i když o tom všichni vědí, že se tam něco takového děje, je to třeba i zdokumentováno na videu, tak není možné prostě do té domácnosti jít a těm zvířatům pomoci a začít tu situaci řešit. Takže tam míří můj druhý pozměňovací návrh, aby bylo možné provádět kontrolu, a to pouze v případě důvodného podezření, že v obydlí dochází k týrání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Paní poslankyně Jarošová a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, zákon na ochranu zvířat, který nyní projednáváme, má za cíl zvýšení úrovně ochrany zvířat v České republice. Jeho účelem je chránit zvířata před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, byť i z nedbalosti. Češi většinu zvířat milují, ale jsou i výjimky a kvůli těmto výjimkám je třeba ochranu zvířat zpřísnit. Sama jsem chovatelkou zvířat a i většina našich členů z SPD, a proto nám není toto téma lhostejné a jakoukoliv právní ochranu zvířat a její zlepšení podpoříme.

Ráda bych se vyjádřila ke svým pozměňovacím návrhům k tomuto zákonu. Prvním z nich je zákaz usmrcení metodou zmrazení bez předchozího omráčení. Všimla jsem si, že tato metoda nepatří mezi zakázané metody usmrcování, a vím, že se tak mezi chovateli hadů občas děje. Zvíře coby potravu jen tak zaživa hodí do mrazáku. Bohužel jsem i zaslechla příznání chovatelky, která takto usmrtila nemocné štěně, protože jí přišlo zbytečné jet na utracení na veterinu. Jelikož se jedná o nehumánní a nepřiměřeně bolestivou formu usmrcení, navrhuji její výslovné uvedení mezi zakázané metody usmrcování.

Druhým pozměňovacím návrhem je povinnost chovatelů po povinném očipování psa ho zaregistrovat do jednoho ze stávajících soukromých registrů, a to do 7 dnů po zavedení čipu. Reaguji tímto na zákonnou povinnost čipování psa, aniž by byl

zároveň s tímto zákonem zřízení centrální registr psů, kde by se registrovali. Hlavní důvod pro čipování psů je propojení s očkovacím průkazem, ale i propojení psa s jeho majitelem. To ovšem bez zapsání do registru nejde. Když něco po lidech chceme, a dokonce je za nedodržení pokutujeme, musíme jim nabídnout i podmínky pro to, aby mohli svou zákonnou povinnost splnit. Proto navrhuji využít stávající soukromé registry do té doby, než vznikne centrální registr psů avizovaný Ministerstvem zemědělství od roku 2022. Já neříkám, není to ideální, ale je to jediné, co zatím máme. Bohužel o centrálním registru se hovoří minimálně 10 let a bez něj se nepohneme dál. Ačkoliv nebudu nebo nechci srovnávat auta a psy, uvedu malý příklad. Dovolili bychom přidělovat SPZ na auta bez registru aut? To je přece ta samá logika.

Třetím mým pozměňovacím návrhem je zvýšení správních sankcí za týrání zvířat a další přestupky, jehož horní hranice nebyla zvyšována od roku 2008. Poslanecká sněmovna nedávno po dlouhé a intenzivní debatě schválila novelu trestního zákoníku, která výrazně navýšila sazby trestů za trestný čin týrání zvířat a také zavedla novou skutkovou podstatu chovu zvířat v nevhodných podmínkách. Po zvýšení trestu za týrání zvířat se tak jako logický krok nabízí odpovídající zvýšení správních sankcí.

Při určení nově navrhované maximální výše sankcí bylo přihlédnuto k maximálním výším sankcí za jiné správní delikty, které jsou méně významné, nebo maximálně srovnatelné, srovnatelně významné jako ochrana zvířat proti týrání.

Pro nejzávažnější kategorii přestupků na úseku ochrany zvířat před týráním navrhovatel zachoval horní hranici 500 tisíc, to je nižší hranice než například maximální sazba pro podnikatele za neoprávněné použití ekoznačky nebo porušení zákazu dovozu kočičí a psí kůže na evropský trh, zde je totiž sankce ve výši 3 milionů. Takže dovoz výrobku obsahujícího kočičí nebo psí kůži je tak paradoxně šestinásobně přísnější než přestupek utýrání těchto zvířat.

Pro středně závažné přestupky je dnes maximální hranice pokuty 200 tisíc. To je pětinašobně nižší sazba než například u přestupku neoprávněného nakládání s rodným číslem, za které je stanovena horní hranice pokuty až milion korun. Přitom nedodržení minimálních standardů pro chov hospodářských zvířat může mít dopad na tisíce živých zvířat.

Poslední z navrhovaných maximálních sazeb, dnes 50 tisíc korun pro méně závažné přestupky, je dvakrát nižší, než u přestupku administrativního charakteru spočívajícího například v neodevzdání osvědčení o registraci vozidla provozovatelem vozidla. Přitom nezabránění úniku šelmy má nepochybně závažnější společenské důsledky, než neodevzdání osvědčení o registraci vozidla.

Z výše popsanych důvodů se navrhuje pro fyzické osoby navýšit horní hranici pokuty u nejzávažnějších přestupků na milion korun, u středně závažných přestupků na 400 tisíc a u nejméně závažných přestupků na horní hranici 100 tisíc. Pro podnikající fyzické a právnické osoby se navrhuje zvýšení horní hranice pokuty u nejzávažnějších přestupků na 3 miliony, u středně závažných přestupků na milion a u nejméně závažných přestupků na 200 tisíc.

Cílem mého čtvrtého pozměňovacího návrhu je vyjmutí psů a koček ze seznamu laboratorních zvířat. Ani nezastírám, že do budoucna by se mohl tento seznam rozšířit

například o subhumánní primáty, jelikož testování na zvířatech je velmi kruté a nemorální a logicky stále větší počet volá oprávněně po jejich omezení a maximální snaze zavést větší využití alternativních metod používání testování bez použití zvířat, které se musí stát prioritou. Problém je v tom, že je to metoda nejlevnější a jedná se pro mnoho lidí o byznys.

Proč právě psi a kočky? Většina z nich jsou našimi blízkými společníky, žijí s námi v našich domácnostech. Poslední dobou vznikají návrhy zákonů pro větší ochranu zvířat a naše společnost vyžaduje každou změnu k jejich lepšímu životu, a já si myslím, že někde se začít musí. Kromě toho psi a kočky tvoří ze všech laboratorních zvířat velmi malé procento, zhruba přes 4 procenta jsou používána velmi často pro vývoj nových chirurgických postupů nebo testování transplantací orgánů a podobně, a dala by se velmi dobře nahradit například prasaty, která se k výzkumu také používají. Ve 21. století by mělo již být skoncováno s praktikami odvětví založeného na pokusech s bezbrannými tvory.

Cílem mého posledního pozměňovacího návrhu je zákaz chovat společně v maloobchodních prodejnách živých zvířat hlodavce samčího a samičího pohlaví, nejde-li o holata určená ke zkrmení. To znamená povinnost rozdělovat hlodavce v prodejnách podle pohlaví. Dnes se to u prodejců živých zvířat, hlavně v tzv. zverimexech, prostě neřeší, takže se velmi často stává, že si, ačkoliv nechcete, koupíte březí samičku. Každá samice má být poprvé nakryta až po uplynutí biologické zralosti, která se u různých zvířat liší, a musí být v dobré kondici. Ve zverimexech se většinou množí všichni navzájem bez ohledu na příbuznost, na biologickou zralost, na kondici nebo bezproblémovou březost a porod. Také hrozí zakoupením jedné nakryté samice, že se doma dočkáme nechtěných přírůstků, pro které je pak problém sehnat novou rodinu, a tím dochází k nežádoucímu množení. Nehledě potom na vysoké náklady veterinární péče v případě nemoci nebo špatného porodu. Chci vám jenom říct, že už jsem slyšela stovky případů, kdy se tady to děje a kdy lidé volají po změně, aby se opravdu v těch zverimexech rozdělovala zvířata podle pohlaví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji a poprosím pana poslance Jana Zahradníka, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem připravil k tomuto zákonu pět pozměňovacích návrhů, tři z nich si osvojil zemědělský výbor, za což děkuji, a zbývají dva, které jsem se rozhodl, že se pokusím předložit ke zvážení Sněmovně ve druhém čtení, a tedy nyní vás s nimi seznámím.

Já bych měl první návrh, ten se týká § 7a, konkrétně odstavce 3. Ten § 7a stanovuje podmínky pro sdružení právnických nebo fyzických osob, tedy řekl bych zkrácené podmínky pro chovatele, které musí splnit při prodeji nebo darování štěňate ve věku do 6 měsíců. Jsou povinni vést evidenci o prodaných a darovaných štěňatech a tu uchovávat po dobu tří let. Za další jsou povinni poskytnout novému chovateli

informaci o dosavadním způsobu krmení štěněte a popsat následnou péči. A nakonec vydat při převodu každého štěněte novému chovateli kopii evidenčního listu vrhu štěňat s uvedením konkrétního převáděného štěněte, nebo jiný dokument, který ve vztahu obsahuje údaje uvedené v odst. 5. A ten konkrétní odstavec 3 pak říká, že ustanovení a) a c), která jsem před chvílkou citoval, se nevztahují na provozovatele útulku. Čili zdá se, že útulky jsou z této povinnosti vyňaty.

Já chápu, že není žádoucí, aby útulky produkovaly mláďata a nabízely je jako svoji významnou činnost chovatelům, ale přesto se může stát, že do útulku přijde březi fena anebo přijde fena již s vrhem štěňat. Takže se může stát, že ten útulek se prostě bude muset o ta štěňata postarat a nabídnout je zájemci k převzetí, který by podle mého názoru měl splňovat ty povinnosti, které se vztahují na jiné chovatele, a proto navrhuji, aby ten odst. 3 v § 7a byl z toho zákona vyňat. Tady se snažíme také bránit tomu, aby mohlo docházet ke zneužívání této věci, aby přes některé útulky, množirny psů mohly se pokoušet distribuovat štěňata. Není totiž výjimkou, že některé útulky by mohly vyžadovat pak adopční poplatek, který by byl ve výši odpovídající ceně toho štěněte při reálném prodeji. Takže to je můj první návrh.

Návrh druhý se týká § 13, konkrétně odst. 2, který stanovuje povinnosti buďto chovatelům zvířete, anebo i těm, kteří se starají o nalezené zvíře, nějakého toulavého, toulavé, případně opuštěné zvíře, tedy oni musí dbát o jeho zdraví a dobrý stav. Za splnění této povinnosti se považuje i oznámení místa nálezu toho zvířete obci nebo předání toulavého, případně opuštěného zvířete to útulku. A já si myslím, že by obec neměla být vyňata z toho, aby byla informována o tom nalezeném zvířeti a o jeho předání do útulku. Ono totiž je při nálezu zvířete potřeba vycházet ze znění občanského zákoníku, který popisuje, jak obec nakládá s tou nalezenou věcí, kterou samozřejmě to zvíře v té zákonné diki je.

Proto navrhuji, aby v tom případě, pokud bude předáno zvíře do útulku, se tak muselo stát s vědomím obce. Takže doporučuji, navrhuji do § 13 odst. 2 za slova "do útulku", doplnit slova "s vědomím obce". Jakým způsobem ta obec bude uvědoměna o tom, to už nechám na prováděcí předpis. Asi by bylo nejlepší, kdyby tato povinnost byla svěřena tomu útulku, který takto od nálezce zvíře přijme, a pak tedy by měl obec o nabytí toho zvířete informovat.

To jsou tedy mé dva návrhy, ke kterým se potom v podrobné rozpravě přihlásím. Děkuji za pozornost. (V sále je hlučno.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji. Přečtu omluvy. Poprosím kolegy, jestli by se mohli ztišit... Je vás tady šest jak do mariáše, a nejde slyšet vlastního slova.

Přečtu omluvy. Pan ministr zahraničních věcí se omlouvá, pan Tomáš Petříček, dnes od 17.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Koten od 18 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Kohoutek rovněž od 18 hodin z pracovních důvodů.

Poprosím pana poslance Petra Bendla, aby vystoupil v obecné rozpravě, a připraví se pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovoluji i mně, abych se v obecné rozpravě k tomuto návrhu zákona zmínil o některých věcech a případně uvedl pozměňovací návrh, se kterým přicházím.

Za prvé bych se chtěl zmínit o tom principu řešení týraných zvířat v případech, že Státní veterinární správa tak zkonstatuje při svých kontrolách. To, co dneska ten zákon obsahuje, je fakt, že obec – a teď zdůrazňuji v zákoně řečeno může – také když Státní veterinární správa zjistí, že dochází k týrání zvířete, tak jeho řešení, to znamená případné odebrání, postarání se o něj atd., může – nemusí – obec, která je s rozšířenou působností, a jde to za ní finančně do úrovně 200 tisíc. Já si myslím, že je v tom prostě díra, že by v okamžiku, kdy stát zjistí, že někde dochází k týrání zvířete, že by měl mít schopnost pokrýt náklady celé a garantovat, že to týrané zvíře se prostě dostane do rozumné péče a stát se o něj postará nějakým způsobem, než případně najde jiného majitele.

Když to necháme takto obecně, pak se obávám, že vlastně k tomu účelu, se kterým jsme tento nástroj zřídili, se může stát, protože to nebude povinnost ničit, se může stát, že k tomu řešení toho týraného zvířete nedojde. A tak prosím k zamyšlení nad tímto principem, jestli by přeci jenom nestálo za úvahu, aby stát prostě garantoval, že dojde-li k týrání, bude tady stát mít povinnost zasáhnout a samozřejmě případně volat k zodpovědnosti toho, kdo se týrání dopouští, včetně zaplacení nákladů s tím spojených.

Druhá věc. V zákoně řešíme také odškodnění kožešinových farem. Možná si někteří pamatujete, kteří jste u toho byli, že stát nebo parlament rozhodl o tom, že se zakáže činnost kožešinových farem. Debata na zemědělském výboru byla o tom, zdali odškodnit, či neodškodnit. Myslím, že většina z nás, skoro možná všichni, jsme konstatovali, že nařídí-li nebo zakáže-li stát něco takového, je povinen tu částku, o kterou ty firmy přišly, uhradit. Potud správně. Nicméně na jednání zemědělského výboru bylo operováno částkou 185 milionů korun, o kterých se nakonec ukázalo, že vůbec nevychází z nějakých relevantních nezávislých posudků, ale že to je částka, která vznikla nějakým výpočtem, dílem od řeknu, firmy, která zpracovávala posudek pro jednu farmu, a pak se došlo nějakým prostým vynásobením k nějaké částce, zhruba 185 milionů korun. My, kteří jsme o tom takto na zemědělském výboru byli informováni, jsme doufali, nebo věřili v to, že když Ministerstvo zemědělství říká "toto podporujeme", že tu částku máme nějak ošetřenu a víme, o čem mluvíme, že je zkrátka doložená a prokázaná nezávislými posudky.

Ukazuje se, že to tak není. Proto možná ne tady, ale rozhodně na jednání zemědělského výboru o tom, než se vůbec rozhodneme, jak budeme hlasovat ve třetím čtení – a je pro mě tento názor potom Ministerstva zemědělství klíčový – jestli ten návrh podpořit, či nikoliv, budeme chtít jasně garance, že stát utratí jenom tolik a dá jenom tolik, na co mají ty firmy samozřejmě právo, ale ne částku, která v sobě zahrnuje řadu nákladů, které podle mě nemají s opodstatněností vůbec nic společného. Chci na to zásadně upozornit, protože si myslím, že většina mých kolegů byla přesvědčena o tom, že ta částka vychází z nějakých konkrétních podkladů. Ukazuje se, že nikoliv, že jde o – nechci být neslušný, nicméně zkrátka částka neodpovídá 185 milionům, rozhodně není částka, kterou by stát měl jako řádný

hospodář zaplatit. Prosím tudíž pana ministra zemědělství, aby než příště dají na něco palec, že to je v pořádku, že s tím souhlasí, aby si to raději ověřili.

Pak mám ještě připomínku k založení registrů. Někdo z předřečníků o tom mluvil. Registr psů je něco, o čem všichni víme, že nefunguje. A nebude-li fungovat, pak v podstatě nemáme kontrolu nad tím, co si všichni přejeme, a to je omezení fungování množiren a řeknu špatné nakládání se zvířaty se vším všudy.

Nicméně podle mých informací, a to bych rád, aby Ministerstvo zemědělství ještě do jednání zemědělského výboru případně ověřilo, protože já mám informaci, že v podstatě je možné, kdokoli si může založit registr, do toho registru ta svá namnožená zvířata zapsat, čímž splní zákonný požadavek, a pak ten registr vymazat, případně se těch zvířat nějakým způsobem zbaví, což možná bychom také měli ošetřit, aby k něčemu takovému nemohlo docházet, než ten registr vznikne, byť je to celé nešťastné.

Já potom v podrobné rozpravě už se jenom přihlásím k pozměňovacímu návrhu, který tady budu prezentovat. Jde mi o to, abychom škrtili § 14 písm. a) odst. 5: U vybraných druhů šelem a lidoopů chovaných v zájmových chovech se dále zakazuje jejich rozmnožování nebo přesun ze zahraničí na území České republiky.

Důvod je prostý. Už samotný zákon nastavuje velmi přísná omezení na chov vybraných šelem a lidoopů, viz § 14c odst. 4, kde je napsáno: Podmínky chovu vybraných druhů šelem a lidoopů, požadavky na konstrukci, zabezpečení a velikost a vybavení prostor, podmínky ustájení a požadavky na pomůcky, krmení a napájení vybraných druhů šelem a lidoopů stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. A další povinnosti v § 14c, v § 13 odst. 6 písm. f), kdy kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí pro stavbu pro chov zvířat vydané stavebním úřadem. Dále povinnosti v § 14d, kdy takoví chovatelé jsou povinni mít kurz k péči o vybrané druhy šelem a lidoopy. Já jsem přesvědčený, že jestliže chovatel splní všechny tyto požadavky jak co do podmínek chovu, tak co do sebevzdělání, že není důvod, proč by nemohl takováto zvířata odchovávat, případně si je dovézt ze zahraničí, přičemž samozřejmě obecně platí odpovědnost chovatele, že svůj odchov prodá pouze chovateli, který bude mít zákonem předepsané povolení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji. Poprosím pana poslance Pavla Bělobrádka a připraví se pan poslanec Josef Kott. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, asi nám všem nebo mnoha přišel návrh pozměňovacího návrhu od ochrany zvířat. Já si myslím, že je rozumné, aby se skutečně zvýšily i sazby, které jsou, pokuty, které se stávají v rámci nejenom trestního řízení, které už jsme tady navyšovali, jestli si vzpomenete. Nejdřív to nebylo podpořeno, pak to vrátil Senát a pak se zvýšily tyto sazby. Ale je to důležité i v tom okamžiku, aby nežůstaly pozadu ani skutkové podstaty nejenom týrání zvířat, ale i co se týká přestupků.

Z tohoto důvodu jsem podal pozměňovací návrh, který je poněkud mírnější než to, co už tady zaznělo, a to, co i navrhovala ochrana zvířat nebo neziskovky. Já jsem přesvědčen, že je důležité také vnímat to, že chovatelé, kteří se do takové situace někdy dostanou právě v situaci, kdy jim finanční možnosti neumožňují někdy se o ta zvířata dobře postarat, tak by neměla být likvidační, měla by být výchovná a spíše preventivní. Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že je nezbytně nutné navýšit tyto pokuty. Proto také navrhuji částky v první části čl. I bodě 106 v § 27 odst. 12 z půl milionu na 2 miliony korun. To, co nám přišlo, byl návrh na 3 miliony korun. Z 200 tisíc na 400 tisíc a z 50 tisíc na 100 tisíc. A za druhé v části první čl. I bodu 128 se v § 27 půl milionu nahrazuje na milion, z 200 tisíc na 500 tisíc a z 50 tisíc na 100 tisíc korun.

Domnívám se, že by to mohlo i přispět tomu, aby toto navýšení, které, jak už jsem řekl, považuji za správné, protože zvýší-li se sankce za trestný čin, má se zvýšit i pokuta za přešůpek, je tedy jasné, že to musí korespondovat, že tady ta novelizace už dlouho nebyla. To znamená, to navýšení je logické. Zároveň si myslím, že by nemuselo být v těch případech několikanásobně navyšováno, že často stačí třeba zdvojnásobit a podobně tyto částky. Z tohoto důvodu jsem si dovilil navrhnout nebo předložit tento pozměňovací návrh, který je vložen v systému jako sněmovní dokument 5541, a potom se k němu přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana poslance Josefa Kotta, připraví se pan poslanec Radek Holomčič. Prosim, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte také mně, abych představil v krátkosti své tři pozměňovací návrhy.

Ten první se týká částečné opravy pozměňovacího návrhu, který přijal zemědělský výbor. Byl to pozměňovací návrh pana kolegy Pošváře a jedná se o to, že kdyby tento pozměňovací návrh, jak je přijat zemědělským výborem, číslo 14 a s ním související pozměňovací návrh číslo 51, kdy od roku 2030 vazné ustájení bude úplně zakázáno, znamenalo by to významné problémy zejména pro hřebčiny a hřebčince České republiky, a to zejména pro Národní hřebčín Kladruby nad Labem a pro Zemský hřebčinec Písek. Prvním hlavním problémem je změna technologie ustájení ve stájích, a to konkrétně v případě Národního hřebčína Kladruby nad Labem, pro celkem 106 koní, protože tito se nacházejí v tzv. vazných stájích. Druhým hlavním problémem je to, že Národní hřebčín Kladruby nad Labem je ve skutečnosti 60 vazných stájí, které se nacházejí v památkově chráněných objektech, a to jsou Kladruby nad Labem jako národní kulturní památka a památka UNESCO, a Slatiňany a Heřmanův Městec, které jsou kulturní památkou. To samé se týká hřebčince Písek, kde je shodná situace, protože se jedná o kulturní památku. Navíc orgány památkové péče vyžadují u těchto objektů zachovat původní typ ustájení. Takže to je první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se týká vlastně přepracování součinnosti s úpravou názvosloví a uvedených pojmů v zákoně na ochranu zvířat. Tento pozměňovací návrh jsem připravoval společně s Ministerstvem zemědělství a napравuje pojmové nepřesnosti u pozměňovacích návrhů, které byly přijaty zemědělským výborem. Je to pozměňovací návrh pana kolegy Váchy, pana poslance Jurečky, pana poslance Pražáka a pana poslance Pošváře a i zde dochází k legislativní nápravě tak, aby tyto pozměňovací návrhy byly vymahatelné.

A třetí pozměňovací návrh, ten se týká úpravy porážky zvířat v hospodářství, to znamená, že dojde k porážce takzvané zdravého zvířete, které pouze utrpělo zranění, a může ji provádět osoba, která v souladu s přímo použitelným předpisem Evropské unie o ochraně zvířat při usmrcování obdržela osvědčení o odborné způsobilosti. Pro porážení zvířete v hospodářství musí být poražené zvíře dopraveno na jatky a zde podrobeno veterinární prohlídce úředním veterinárním lékařem a poté může být maso tohoto zvířete posouzeno jako zdravotně nezávadné, tedy požitelné, nebo nepoživatelné.

Zbýlé pozměňovací návrhy se týkají ustanovení § 13b odst. 2 zákona na ochranu zvířat a umožňují obci obecně závaznou vyhláškou stanovit chovatelům povinnost přihlásit trvale označené psy, zejména psy označené čipem, do evidence a upravit náležitosti a způsob vedení evidence označených psů a jejich chovatelů. Toto ustanovení bude od 1. 1. 2022 kolidovat s nově schválenou úpravou evidence psů obsaženou ve veterinárním zákoně. Z tohoto důvodu se navrhuje ustanovení § 13b odst. 2 zákona na ochranu zvířat ke dni 1. 1. 2022 (2022) zrušit. Novelou veterinárního zákona provedenou zákonem č. 368/2019 Sb. je účinnost od 1. 1. 2022 zavedena centrální evidence, trvalé označení psů a jejich chovatelů.

Toto je ve stručnosti představení mých pozměňovacích návrhů, ke kterým se přihlásím v podrobné zprávě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poslanec Radek Holomčik vystoupí v obecné rozpravě. Připraví se poslanec Vlastimil Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil se svými čtyřmi pozměňovacími návrhy, které mám k novele zákona na ochranu zvířat proti týrání.

Ten první se týká pasteveckých psů a výjimky z přestupků napadení zvířete jiného chovatele. Jak jistě víte, tak v médiích i zde na půdě Sněmovny, zejména na zemědělském výboru, je často propírán výskyt vlka. Asi jakoby nejvíce zasažená část republiky je oblast Broumova, kde si řada chovatelů ovcí, koz a dalších zvířat stěžuje na škody, které jim vlk ve volné přírodě způsobuje. Mezi doporučeními, která dlouhodobě komunikuje Ministerstvo životního prostředí, které má tuhle tu věc v gesci, je mimo jiné i používání pasteveckých psů. Myslím si, že pokud nás jako představitele státu, jako Parlament a potažmo i vládu mají pasteveci a lidé, kterých se to týká, brát vážně, tak si myslím, že by bylo určitě dobře vyjít jim v této věci vstříc a

v podstatě umožnit tady tu výjimku tak, aby se nemuseli bát, že když budou toho pasteveckého psa využívat k ochraně svých stád, tak za to v případě, že se ten pes zachová nějak nevyzpytatelně, což prostě u zvířete, které má nějakou vlastní vůli, člověk nemůže nikdy zaručit, tak nebudou popotahováni tímto přestupkem napadení zvířete jiného chovatele.

Druhý pozměňovací návrh se týká informační povinnosti v případech, že má dojít k utracení zvířete na žádost někoho jiného, než je jeho vlastník. Ty situace bývají, například když se jedná o agresivního psa, který je odchycený při napadení jiného zvířete nebo případně člověka. Tato povinnost by byla v případě, že je zvíře označeno nějakým identifikačním prostředkem nebo čipem a je možnost dopátrat se, kdo je jeho majitel. Když tedy má dojít k utracení takového zvířete, tak aby bylo vyvinuto přiměřené úsilí k tomu, aby tento vlastník byl kontaktován a věděl, že se chytá utracení jeho zvířete.

Poslední dva návrhy jsou vlastně dvěma variantami téhož, nebo podobnými variantami. Týkají se mrzačení ptáků. V zákoně je zakázáno poškozovat křídla za účelem trvalého zabránění letu, ale je tam výjimka u ptáků starších tří dnů od narození. Já vlastně předkládám dvě varianty zrušení této výjimky. První varianta říká, že se toto zrušení výjimky bude týkat všech ptáků mimo hrubozubých, plameňáků a pelikánů. Je to vlastně takový kompromisní návrh, který předkládám po konzultaci se ZOO, protože právě tyto druhy ptáků bývají v těch otevřených výbězích nebo v těch otevřených prostorách. Tady ty chirurgické kroky, a já tomu prostě bohužel musím říkat mrzačení, mají zabránit tomu, aby tito ptáci odletěli.

Druhá varianta, která mi přijde lepší, je v podstatě tvrdé zrušení této výjimky, aby žádní ptáci nemohli být chirurgicky mrzačeni za účelem trvalého zabránění letu, ale odsouvám účinnost k 1. 1. 2027, protože je to věc, která se nějakým způsobem dotkne zoologických zahrad, a přijde mi férové jim dát čas, aby se na to připravily, a případně se pobavit o nějaké formě podpory tak, aby to opatření na ně nedopadlo tvrdě. Já obecně vítám, pokud se bavíme o opatřeních na ochranu zvířat proti týrání, pokud nějaké zpříšňování je doprovázeno nějakou delší lhůtou, než dojde k nabytí účinnosti. Je to právě z toho důvodu, abychom dokázali ať už chovatelům hospodářských zvířat, ale i těch zájmových, nebo i zoologickým zahradám dát čas se připravit, případně, pokud to situace vyžaduje, zajistit i nějaké zdroje financování, podpory, přeměny těch technologií a zavádění opatření, která zlepšují kvalitu života jednotlivých druhů zvířat.

A na závěr bych se chtěl ještě vyjádřit k jednomu návrhu, o kterém tady hovořil jak můj kolega Jan Pošvář, tak poslanec Bendl, a to jsou kompenzace za kožešinové farmy. Já v principu souhlasím s tím, aby lidi, kteří měli kožešinové farmy, tu kompenzaci dostali, protože v tomto případě se stalo to, že na základě rozhodnutí Parlamentu došlo, řekněme, z roku na rok, k tvrdému vypnutí jednoho odvětví jako celku. Takže pokud tady chceme budovat nějaký právní stát a prostředí, které je založeno na čitelnosti a právní jistotě, tak si myslím, že takovéto tvrdé zásahy do ať už podnikání, nebo fungování čehokoliv by měly být kompenzovány nějakými finančními prostředky tak, abychom kompenzovali jak ušlý zisk, tak i nějaké další

možné újmy. S tím bezvýhradně souhlasím a říkám to z pozice člověka, který kdyby byl ve Sněmovně v době, kdy se o tom hlasovalo, tak by to zrušení podpořil.

S čím nesouhlasím, a velice mě to mrzí, je vlastně způsob, jakým byla stanovena výše kompenzací v pozměňovacím návrhu poslankyně Balaščíkové, protože z toho mám pocit, ono už je to nějaký ten pátek, ale tady jsme byli, jak už o tom hovořil pan kolega Bendl, prostě uvedeni v omyl, protože ta čísla, která jsou v tom návrhu, byla prezentována, jako že je tam nějaká shoda, že to je nějaký kvalifikovaný odhad, a přitom v podstatě na straně ministerstva jediný kvalifikovaný odhad nebo něco, co se kvalifikovanému odhadu blíží, jsou ta čísla, která má v pozměňovacím návrhu kolega Jan Pošvář, která vznikla v době, kdy se projednával ten původní návrh na zrušení kožešinových farem, a není poznamenán nějakým vývojem po roce 2017. Přestože jsme tu z různých stran a máme na věci různé názory, tak bych byl strašně moc rád, aby aspoň na půdě výborů mohla panovat nějaká elementární důvěra, a to jak mezi jednotlivými poslanci toho výboru, tak i mezi výborem a ministerstvem. Prostě tahle situace je jako hrubý políček do tady toho. Vůči tomu bych se chtěl ohradit. Možná jestli by pan ministr byl ochotný k tomu říci pár slov, nebo si to potom řekneme na zemědělském výboru, ideálně obojí. Ale myslím si, že tohle je fakt špatně.

Tímhle svůj projev zakončuji a ke svým pozměňovacím návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji. Přečtu omluvy. Paní poslankyně Jana Levová se omlouvá dnes od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Patrik Nacher se omlouvá dnes od 18.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů. Pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá od 18.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Poprosím pana poslance Válka, aby se ujal slova. Prosím máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já bych si dovolil stručně – ale málo platně, abych také ukázal, že jsem akademik a vědec, přece jen řeknu nějaká čísla, data a fakta, která jsem posbíral – představit tři pozměňovací návrhy. Všechny jsou načtené pod číslem 5000, to se dobře pamatuje. Jeden se týká přímo zákona, jeden se týká pozměňovacího návrhu, který tam zazněl.

Já na rozdíl od kolegů – a mě to hrozně těší, protože já zemědělec nejsem v tom zemědělském výboru – jsem úplně těm číslům, a těch se týkají ty moje pozměňovací návrhy, nedůvěřoval. Je to dáno tím, že se granty a různými závěrečnými zprávami zabývám celý život a principiálně mám k nějakým číslům trochu nedůvěru a vždycky mě zajímají zdrojová data. Ta tady nebyla, ale já bych to nijak nehrotil. Prostě to asi nebyla ničí zlá vůle nebo úmysl, prostě vznikla nějaká čísla a ta tam byla.

Proto jsem se snažil s pomocí různých odborníků dospět k nějakým jiným číslům a současně pomocí těchto čísel představím ty tři pozměňovací návrhy, které se vlastně týkají nějakého výpočtu. Tak pojďme si stručně, ale přece jenom, povědět – a bavíme se teď o tom odškodnění pro ty chovatele kožešinových zvířat – pojďme si povědět,

z jakých čísel se dá vycházet. Nechci to nijak zlehčovat, ale přece jenom, my jsme teď projednávali na zdravotním výboru jakési odškodnění dopadů covidu. Tady to dořešíme ze stejného pohledu. Korektnost těch odškodnění by měla být v nějaké obecné logice a v obecné slušnosti, měla by zohledňovat nákladovost, měla by zohledňovat cenu, měla by zohledňovat vložení prostředky v dobré víře. Já se nebráním odškodnění obecně, ale měla by zohledňovat vložení prostředky v dobré víře, od kterých ten, kdo je vložil, očekával, že tedy budou nějak umoženy, a ony umoženy nebyly.

Na druhé straně není možné to odškodnění formulovat podle mého názoru tak, že se člověk rozhodl, že se bude věnovat celý život nějakému byznysu, odhadoval svoji délku života, řekněme, na 60, 70 let, vypočítal si, že 40 let ten byznys bude dělat, spočítal si, jaký by za těch 40 let mohl mít zisk, a tento zisk je to, z čeho vychází to odškodnění. A já mám pocit, že ta čísla se takovéhle nějaké kalkulaci podobají. Ti lidé tím, že přestali chovat, ti chovatelé kožešinových zvířat, jaksi nezahynuli, dál se věnují podnikání a samozřejmě do těch chovů a do změn, které ty chovy provázely, vložili určité finanční prostředky. Ty nebyly v celém rozsahu realizovány, protože ten chov netrval tak dlouho, jak očekávali, tak v nějaké poměrné části je potřeba toto nahradit.

Je potřeba si říct, že majitel největší kožešinové farmy v České republice opakovaně uváděl, že do farmy investoval 30 milionů korun. Třicet milionů korun. To znamená, to by byla ta suma, kterou, kdyby vůbec nezačal ta kožešinová zvířata pěstovat, bych čekal, že by se mu vrátila. Investuje do farmy, stát mu zákonem zakáže tu farmu provozovat, tak se ty peníze jaksi vrátí. Ale musíme si říct, co na té farmě chtěl dělat. Chtěl tam chovat 15 tisíc norků a podle návrhu zemědělského výboru by tedy měl dostat někde mezi 70 až 100 miliony korun, což je zhruba třikrát tolik, než je těch 30 milionů, které investoval. Pak je ale potřeba si také říct, že ta investice nebyla na začátku platnosti toho zákona, ale několik let předtím. To znamená, určitou dobu ty norky choval, a tím pádem část té investice byla realizována. Ta investice má nějaké odpisy tak jako v jakémkoliv jiném podnikání, má nějakou životnost. Pokud ta životnost je, řekněme, deset let, pět let podniká, jsme na 15 milionech, které by měl dostat.

Podle této logiky jsem se snažil zpracovat ty své pozměňovací návrhy. Já jsem se ještě díval, protože upřímně řečeno nevím, jak vy, ale já se v tom nevyznám. Já vcelku nikdy nebyl v situaci, abych ženě kupoval norkové kožichy, eventuálně jiné kožichy v podobné ceně. Mě zajímalo, kolik vlastně taková kožka z norka stojí, a zjistil jsem, že ta cena na veřejném trhu se pohybuje někde mezi 540 až 590 korunami. A ta tržní cena, ta prodejní – to je výkupní – prodejní je pak někde 730 korun. To znamená, ten zisk, který se realizuje někde kolem 150, 170 korun. Zase, když to znásobíte 15 tisíci norky za rok, dostanete se k nějakému číslu. Tak já teď vůbec neplěduji za to, že ty moje kalkulace a odhady jsou správné. Nejsem chovatel kožešinových zvířat. Vychází to jaksi z nějakých výpočtů, ale ty moje výpočty jsou zhruba třetinové oproti tomu návrhu, který tam je. Proto dávám pro jistotu tři variantní pozměňovací návrhy.

Ten první návrh je velmi jednoduchý a prostě je to snížení té částky ze 7, respektive 5,5 tisíce, na 2, resp. 4 tisíce. Ta částka u norka podle mého názoru byla výrazně víc nadhodnocena než u chovné lišky. To je jeden z těch pozměňovacích návrhů.

Druhý pozměňovací návrh počítá s nějakou výší ročního čistého zisku z dotčeného chovu zvířat pro kožešiny za posledních pět let a z toho vyvozuje výši, která by měla být jako odškodné podána.

No a ten třetí návrh tady toto nějakým způsobem propojuje a je to vlastně změna tří paragrafů. Pořád se pohybuji v té sumě zhruba 2 tisíce za chovného norka a 4 tisíce za chovnou lišku s tím, že tady ještě upravuji § 29, kde dělám některé technické změny, jako že tam chybí tečka a upravuji nějaká ta odůvodnění. A v bodě 47, v § 29, pak měním odstavec 8 a vkládám nový odstavec 9, který si dovolím přečíst. Zní – protože to je asi trochu mimo to, co jsem teď vysvětloval a zdůvodňoval: "Ministerstvo může kompenzační příspěvek navýšit nad rámec hodnoty vypočtené podle odstavců 7 a 8, pokud žadatel doloží, že takto vypočtená výše kompenzačního příspěvku by byla nepřiměřeně nízká s ohledem na nezbytné výdaje na likvidaci chovu a dříve vynaložené investiční výdaje, které se žadateli mohly navrátit v důsledku ukončení chovu."

Jinými slovy, já jsem dospěl výpočtem k dvěma částkám. Ta jedna je 2 tisíce, ta druhá je 4 tisíce. Pokud bychom přijali ten pozměňovací návrh jenom v tomto znění, tak prostě snižujeme tu částku a hotovo.

Pak je druhá varianta, která ještě upravuje jeden paragraf, který dává variantní možnost buď jenom tuto částku, anebo nějaké zisky, které byly průměrné v posledních pěti letech, a vypočítá se to obojím.

Anebo třetí, která zohledňuje tu částku, kterou jsem vypočítal, ke které jsme já a odborníci nějakým způsobem dospěli. A já tam navíc dávám jakousi otevřenou možnost Ministerstvu zemědělství, myslím si, že je to korektní.

Ona mě k tomu vedla i tady ta debata ohledně covidu. Omlouvám se, že lehce odbočuji. Ale my se bavíme o nějakém plošném odškodnění určitých segmentů, ale ty segmenty se domlouvají na tom odškodnění plošně. Vrátím se k těm norkům velmi rychle, abych to vysvětlil. Uvědomte si, že všechny okresní nemocnice dostanou zhruba stejné odškodnění nákladů spojených s covidem. Ale všichni z vás vědí, že byly nemocnice, kde byli nemocní zaměstnanci – to onemocnění se šířilo mezi zaměstnanci – já nevím Cheb, Břeclav, a tyto nemocnice opravdu byly v reálu, dva, tři čtyři týdny zavřené, některá oddělení. A vy těžko podle toho průměru, který je, můžete zohlednit ty extrém.

Přišlo mi korektní, aby v tomto případě, pokud existuje nějaký extrém u těch farem, já nevím, nějaká speciální farma s velkými náklady, nebo nevím co, nějaký, já nevím, norek s osmi nohama, který má tu kožku pětibarevnou, já tomu nerozumím – ale jsem rád, že jsem se zatím nespolehl a stále tvrdím, že norci se chovají a nepěstují. Tak tady jsem dal jakýsi prostor Ministerstvu zemědělství, aby toto mohlo zohlednit v těch případech, které by byly zdůvodněné. Ale zase k tomu musí být jasné a

explicitně definované zdůvodnění, abych použil taky nějaké cizí slovo, které přesně definuje, proč v tomto případě se má postupovat jinak.

Tak já doufám, že jsem takto snad stručně a dostatečně vědecky zdůvodnil všechny tři pozměňovací návrhy, ke kterým se posléze přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Rovněž vám děkuji a s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Petr Bendl. Prosím, vaše faktická poznámka.

Poslanec Petr Bendl: Já bych chtěl na margo svého předřečníka říci, že se pouští na ten samý led jako paní kolegyně Balaščíková, když nám předkládala tu částku. Myslím, že musíme trvat na odhadu soudního znalce. Že prostě jde o veřejné prostředky. Že není možné tady prostě odhadovat něco od stolu, že zkrátka k tomu, protože jde o peníze daňových poplatníků, tak k tomu musíme mít opravdu stanovisko někoho, protože to nakonec bude podepisovat buď ministr, nebo někdo z jeho náměstků, nebo příslušný úředník s pověřením, tak by zkrátka mělo být jasné, jaké to číslo je, a neměli bychom ho tvořit tady od pultu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Válek, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já nemohu než s pokorou, pane předsedající, vašim prostřednictvím s předřečníkem souhlasit. Já jsem možná měl poznamenat, kdo byli ti odborníci, co jsem konzultoval. Já jsem tady několikrát zmiňoval, že jsem soudní znalec v oboru radiologie a jaksi pokud jsem působil na fakultě, tak obor soudní lékařství pode mne patřil. Takže já jsem samozřejmě ve spolupráci s profesorem Nečasem, který je rektor veteriny a můj kamarád a přítel, oslovil pár kolegů a neformálně jsem se snažil dopátrat, jaký by dělali oni odhad. A absolutně souhlasím s tím, co vy říkáte. Budu velmi rád, když tu částku dostaneme s touto kalkulací na zemědělském výboru. Nicméně jsem si chtěl udělat svůj vlastní výpočet, abych měl čím protiargumentovat. A takhle je můj pozměňovací návrh myšlen. Pokud dostanu lepší, korektnější a lépe zpracovaná čísla, v pokoře je podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Helena Válková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já jsem se právě ještě teď ujistila, protože jsem si to samozřejmě četla, a zarazila mě tam jedna věc, která myslím, že svědčí o objektivitě toho posudku. To říkám malinko ironicky. Ten znalecký posudek si zadali, pokud je mi známo, poškození, když tak mě prosím – poškození, kteří žádají tu částku – opravte. A my

dobře všichni víme, že jeden z hlavních důvodů nového znaleckého zákona, který standardizuje a zkvalitňuje úroveň znaleckých posudků na úroveň obvyklou v evropském měřítku, bylo právě to, že znalecké posudky se velmi rozcházely a musely se dělat dva až tři, než se soud dobral k nějaké objektivizaci. Takže nevycházet jenom ze znaleckého posudku poškozených se mně nezdá nic trestuhodného. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Petr Bendl s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Roman Sklenák rovněž s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Paní kolegyně, prostřednictvím vás, pane předsedající, on byl udělaný jenom jeden posudek a těch farem je devět, a ještě si ho objedнала jedna z těch farem. Takže je zcela evidentní, že to není částka, o kterou se můžeme opřít. A ten, kdo by to podepsal na Ministerstvu zemědělství, se vystavuje nebezpečí porušení zákona a všech důsledků s tím souvisejících. A my bychom měli, proto jsem to tady zdůrazňoval, trvat na tom, že zkrátka dostaneme relevantní údaje, aby bylo možné se o ně opřít. Při vši úctě k panu kolegovi Válkovi, který si s tím dal tu práci, ale takhle to také nejde.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Roman Sklenák a jeho dvě minuty.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Také si dovolím zapojit do této debaty, protože já jsem byl jeden z těch, který v minulém volebním období spolupředkládal ten zákon, kterým se rušily kožešinové farmy. A my jsme se samozřejmě už tehdy zabývali otázkou kompenzací. A já jenom s dovolením vám ocituji jednu větu z vyjádření, nebo právního stanoviska, které pro nás tehdy vypracoval pan profesor Gerloch, který asi je odborníkem na ústavní právo. A ten tehdy mj. nám napsal: "Kompenzace by měla být určena ve výši objektivně utrpěné majetkové ztráty, již nebylo možno dostupnými opatřeními zabránit, a představuje tak z pohledu chovatele neodvratitelnou újmu. Kompenzací však není z ústavněprávního pohledu nezbytné určovat jako ušlý zisk." To si myslím, že je pro ty naše úvahy a pro další postup klíčové. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí pan předseda Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Pane ministře, kolegyně, kolegové, než se dostanu k představení svých sedmi pozměňovacích návrhů, tak mi dovoluňte pár obecných poznámek. Mimochodem, předchozí debata, která se tady týkala odškodnění zavřených kožešinových farem, ukazuje na jednu

podstatnou věc. Jestliže se takovéto věci, které zásadním způsobem vstupují do ukončení podnikání v nějaké oblasti u určité skupiny osob, dělají cestou poslaneckých návrhů, tak to nevede k dobrým výsledkům. Máme tři roky poté, co ten zákaz prošel, a dotčení chovatelé neviděli ani korunu. My jsme tenkrát, a já jsem byl ministr, tak jsme dávali návrhy a ten poslední pokus byl v Senátu, kdy jsme podávali pozměňovací návrh prostřednictvím pana senátora Šilara. Nebylo to přijato. Byli tady někteří poslanci, kteří v tu dobu měli většinu, přesvědčení o tom, že jejich návrh je správný. A ukázalo se, že podle toho postupu není možné, aby si někdo vzal takovou zodpovědnost na sebe, aby tu kompenzaci byl schopen realizovat.

A vlastně teď jsme v situaci, kdy se pouštíme do něčeho obdobného. Je tady vládní předloha návrhu zákona proti týrání a ještě masivněji tady přicházejí poslanecké návrhy, které chtějí vstupovat do různých oblastí způsobu podnikání, chovu hospodářských zvířat atd., aniž by tady byly zpracovány na vládní úrovni kvalitní dopady... (Odmlka kvůli přetrvávajícímu hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, já vás přeruším a poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid.

Poslanec Marian Jurečka: ... aniž by tady byly zpracovány kvalitní dopady, které to bude mít nejenom na ten samotný sektor, ale i na ceny produktů, v tomto případě se bavíme o vejcích. A hlavně, co mi tady nejvíce chybí, a já jsem ten, kdo je pro to, abychom pro zvířata hledali lepší podmínky chovu, lepší welfare, ale také musíme říci, když na chovatele přeneseme zátěž, která bude v řádu miliard korun, jakým způsobem tyto chovatelé dokážou zvládnout restrukturalizaci v té své činnosti výroby. Protože odkazovat jenom na evropské finanční prostředky a Program rozvoje venkova je sice hezké, ale to nejsou nárokové peníze. To neznamená, že každý chovatel, který to bude potřebovat, tuto podporu získá. A to je to, co mi tady dneska chybí. Když tady chce někdo zakázat a posunout kvalitu chovu drůbeže, byť to je samozřejmě s velkými otazníky, protože u některých chovů je prokázáno, že při změně chovu z klecí na otevřený chov podestýlkový došlo k vyššími nárůstu úhynu atd., tak prostě by měla přijít také adekvátní finanční podpora.

Dovolím si tedy přejít nyní k svým pozměňovacím návrhům, které se týkají zlepšení prostředí pro to, abychom dokázali lépe chránit zvířata, zvířata, která jsou týraná, a je to problém, který se táhne tady několik let, kdy bohužel někteří lidé, chovatelé, neumějí zabezpečit dostatečné podmínky a využívají různých klíčků v legislativě k tomu, že v této činnosti, týrání a trápení zvířat, pokračují. Proto je tady sedm pozměňovacích návrhů.

Ten první se týká otázky závazného pokynu a tady je cílem tohoto návrhu to, abychom umožnili krajským veterinárním správám při kontrolách také to, aby měly jasný nástroj, kdy bude moci krajská veterinární správa přímo na místě udělat rozhodnutí, uložit závazný pokyn a neodkládat to ve dnech, protože u zvířat někdy jde o to, aby se záležitost vyřešila naprosto okamžitě a byl tady k tomu vytvořen nástroj.

Potom je tady další pozměňovací návrh, který se týká situace, kdy někdy se chovatel dostane do té svízelné životní situace, kdy nevládá dobře péči o zvířata, ale on není ten, který by programově dlouhodobě zvíře týral. Prostě například měl výpadek příjmů a nebyl schopen zabezpečit krátkodobě dobrou péči o to zvíře, přesto se dostal do postihu. Došlo k zákazu, trestu udělení pokuty, ale ten chovatel v okamžiku, kdy ta životní situace se zlepšila, by byl dobrým chovatelem, ale už není možné ten trest přezkoumat. Není možné třeba ten trest zákazu chovu zvířat zkrátit na polovinu apod. Takže já navrhuji, aby toto bylo možné učinit a aby takovýto nástroj v legislativě byl. To znamená, tak jak je to v jiných případech porušení zákona, kde je možné třeba ten trest přezkoumat, aby to bylo i v této záležitosti.

Potom je tady další pozměňovací návrh, který se týká otázky sankcí, to znamená, aby za účelem trestu bylo možné udělovat nejenom pokutu a zákaz chovu nebo propadnutí zvířete, ale také aby tím přísnějším trestem byla ta samotná pokuta, a to jak v oblasti majetkového postihu, tak v oblasti preventivně výchovného působení trestu. A je tak potřeba umožnit obcím zohledňovat i jejich zájem na předcházení sociálním důsledkům povinného zákonného určování nepřiměřeně vysokých sankcí. To znamená, že i to, co je dnes v zákoně, ona definice na dolní hranici sazby, může být pro některé osoby likvidační. Takže aby toto bylo zpřesněno a upraveno.

Pak se dostávám k další oblasti pozměňovacího návrhu a to je otázka odpovědnosti chovatele, kdy je tady tolik diskutovaná otázka například napadení jiného zvířete jiným zvířetem a podobně, aby tyto záležitosti bylo možné také přezkoumat s jasným stanoviskem pracovníků krajských veterinárních správ, abychom v situaci, kdy tady rozdělujeme kompetence mezi dva různé orgány, nevyklučovali odborné vyjádření krajské veterinární správy k tak specifické otázce, kdy dojde k napadení zvířete zvířetem a je potřeba vyhodnotit (nesroz.) toho, co se to stalo, jaké bylo plemeno zvířete a tak dále, a ne jenom jednoznačně říkat, že za všechny situace může daný chovatel.

Pak je to pozměňovací návrh, který se týká lepšího vymáhání kontrol v situaci, kdy je podezření, že je na daném objektu, pozemku týrané zvíře, aby tam veterinární dozor mohl vstoupit hned, jak je to například v případě problematiky dohledu nad potravinami, aby si pracovníci veteriny mohli zjednat vstup do toho objektu a nemuseli čekat na asistenci policie.

A pak je tady další oblast, která se týká evidence, a to aby tady byla zpřesněna otázka evidence, a tedy u všech fen, a v ní každé feně aby bylo jasné číslo čipu, datum narození, plemeno, datum připouštění nebo inseminace a datum každého vrhu s uvedením počtu štěňat, a to aby bylo zaznamenáváno neprodleně a aby evidence byla aktuální a aby byla uchovávána nejméně po dobu tří let. To znamená, abychom tímto nástrojem předcházeli preventivně tomu trendu některých chovatelů, kdy mají takzvanou množírnu a mají z toho dobrý byznys, ale s normálním chovatelstvím zvířete a péči o něj to nemá nic společného.

Takže to je série pozměňovacích návrhů, ke kterým se samozřejmě potom přihlásím v podrobné rozpravě. Snažil jsem se být stručný, byť to téma by si zasloužilo daleko větší, podrobnou debatu, ale protože máme před devatenáctou

hodinou, tak pokud je prostor ještě třeba udělat nějaké úpravy, tak aby tady bylo možné ten bod případně doprojednat. To je na zvážení, samozřejmě, většiny koaličních poslanců. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Nemám nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy, tudíž obecnou rozpravu končím. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není. Takže zahájím podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. V podrobné rozpravě jako prvního mám přihlášeného pana poslance Jana Pošváře. Připraví se pan poslanec Elfmark. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je nahaný v systému pod číslem 5515, to jsou ty kompenzace, a potom ke společnému návrhu, který je pod číslem 5525. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Elfmark. Připraví se pan poslanec David Pražák. Prosím.

Poslanec František Elfmark: Já děkuji za slovo. Já jsem se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5118. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec David Pražák. Připraví se paní poslankyně Krutáková. Prosím.

Poslanec David Pražák: Dobrý večer. Já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 5121. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně Jana Krutáková. Připraví se pan poslanec František Vácha. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu vedenému jako sněmovní dokument 4563.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec František Vácha. Připraví se paní poslankyně Balcarová. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 4953. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Balcarová. Připraví se paní poslankyně Jarošová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Dovolte mi, abych se přihlásila ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, a ty jsou nahrané v systému pod čísly 4966 a 4967.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Jarošová. Připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Tímto se přihlašuji ke svým pozměňovacím návrhům, které jsem podrobně odůvodnila ve všeobecné rozpravě. Jedná se o zákaz usmrcení metodou zmrazení – pod číslem 4082. Povinnost chovatelů po povinném očipování psa ho zaregistrovat do jednoho se stávajících soukromých registrů do sedmi dnů – pod číslem 4364. Dále navýšení správních sankcí za týrání zvířat a další přestupky – s číslem 5374. A další je vyjmutí psů a koček ze seznamu laboratorních zvířat – pod číslem 5379. A poslední je zákaz chovat společně v maloobchodních prodejnách živých zvířat hlodavce samčího a samičího pohlaví – pod číslem 5533. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Zahradník. Připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, hlásím se k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uvedený pod číslem 5539.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Valachová. Připraví se pan poslanec Bendl.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu číslo 5421 pana poslance Petra Dolínka. Odůvodňuji ho takto. Do definice řádu šelmy spadají i medvědi a různé druhy psovitých šelem. V případě plné akceptace vládního návrhu zákona by to znamenalo, že by například nešlo realizovat výrobu filmu pro děti a mládež, které mají za úkol vzdělávání dětí a vytváření pozitivního přístupu k ochraně přírody, například večerníček Václava Chaloupky Kuba a Matěj. Taktéž by nebyl realizovatelný například seriál Pět mrtvých psů, Vzteklna nebo film Žizka. Tento pozměňovací návrh podle mých informací má i podporu Ministerstva kultury.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan poslanec Bělobrádek.

Poslanec Petr Bendl: Já mám dvanáct pozměňovacích návrhů, ale nebudu je tady říkat, seznámím vás s nimi podrobně v debatě u třetího čtení. Akorát se přihlásím ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 4389 a ke sněmovnímu dokumentu číslo 5469.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Pavel Bělobrádek, připraví se pan poslanec Kott. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Přihlašuji se ke sněmovnímu dokumentu 5541.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Josef Kott, připraví se pan poslanec Holomčík. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. Přihlašuji se ke sněmovnímu dokumentu 4982, ke sněmovnímu dokumentu 5125 a ke sněmovnímu dokumentu 5404.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Radek Holomčík, připraví se pan poslanec Válek. Prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Hlásím se tímto ke sněmovnímu dokumentu 5536. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Vlastimil Válek, připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se s dovolením hlásím ke sněmovnímu dokumentu číslo 5000.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Kolovratník, připraví se pan poslanec Jurečka.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý večer. Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu 5526. (Udýchaně.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Já se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslu 4520, 4521, 4522, 4523, 4524, 4526 a 4527. (Ve velkém tempu. Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Končím podrobnou rozpravu. Končím druhé čtení tohoto tisku. Měli jsme trošku dostihy, ale stihli jsme to přesně.

Končím dnešní jednací den. Přerušuji 49. schůzi Poslanecké sněmovny do pátku 5. června do 9 hodin.

Připomínám, že zítra, tj. ve čtvrtek 4. června, budeme od 9 hodin pokračovat v přerušené 50. schůzi Poslanecké sněmovny. Po jejím skončení bychom otevřeli nejdříve přerušenu 47. schůzi Poslanecké sněmovny, kterou bychom ukončili, a následně bychom otevřeli přerušenu 14. schůzi Poslanecké sněmovny, kterou bychom také ukončili. Přeji vám pěkný večer.

(Schůze přerušena v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. června 2020
Přítomno: 169 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 49. schůze, všechny vás vítám. Právě jsem vás všechny odhlásil, poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

O omluvení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Andrea Babišová – zdravotní důvody, Dana Balcarová – pracovní důvody, Josef Bělca – pracovní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Dominik Feri do 11.30 – pracovní důvody, Stanislav Fridrich – zdravotní důvody, Alena Gajdůšková do 10 hodin – pracovní důvody, Petr Gazdík – osobní důvody, Miroslav Grebeníček do 14 hodin – pracovní důvody, Marian Jurečka od 12 hodin – pracovní důvody, Pavel Juříček – pracovní důvody, Jiří Kobza do 12.30 – pracovní důvody, Martin Kolovratník od 12 do 14 hodin – rodinné důvody, Jana Krutáková – pracovní důvody, Marcela Melková – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – rodinné důvody, Roman Onderka – osobní důvody, Petr Pávek – pracovní důvody, Pavel Pustějovský – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg do 10 hodin – zdravotní důvody, Roman Sklenák – zdravotní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, Zbyněk Stanjura – rodinné důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Petr Vrána – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – rodinné důvody, Jan Zahradník – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Richard Brabec – pracovní důvody, Jan Hamáček – pracovní důvody, Karel Havlíček – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody. Tak.

Ještě dorazila omluva pana poslance Řehounka od 11 do 14 hodin z rodinných důvodů a omluva pana poslance Ivana Bartoše z pracovních důvodů od 10 hodin do konce jednacího dne.

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním pevně zařazeného bodu 1, sněmovní tisk 868, vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby, zkrácené jednání. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 254 a 256, sněmovní tisky 572 a 622. Po bloku třetích čtení bychom se věnovali bodům z tzv. opozičního okénka. Jedná se o body 176, 79, 174, 80, 127, 96, 124. Tak.

Zaregistroval jsem dvě přihlášky s přednostním právem. Nejprve pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Rakušan.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl následující pevně zařazení bodů: bodu 356, tisk 805 z Ministerstva pro místní rozvoj – změna rozpočtu SFRB. Jde tam o to, aby nedošlo k zastavení vyplácení dotací na bytovou výstavbu, kdyžtak potom může doplnit tuto moji prosbu paní ministryně Klára Dostálová. Dále bod číslo 387, tisk 866 z Ministerstva financí – novela zákona o dani z nabytí nemovitosti, zákonné opatření Senátu, druhé čtení. Oba dva tyto body na úterý 16. 6. po již pevně zařazeném bodu číslo 382, což je návrh na zřízení komise pro hybridní hrozby.

A potom zařadit do pořadu schůze, tak jak jsem tady avizoval, když jsme vraceli do druhého čtení zákon o potravinách, čili sněmovní tisk 502 Ministerstva zemědělství – novela zákona o potravinách a tabákových výrobcích, druhé čtení. Předpokládám, že jsme schopni najít v příštím týdnu dohodu, že by mohlo být toto druhé čtení projednáno ve variabilním týdnu. Čili jde o zařazení tohoto zákona do pořadu schůze. Děkuji moc za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní poprosím pana předsedu Rakušana k pořadu schůze.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedo. Jenom velmi krátce. Já bych vás, kolegyně a kolegové, požádal o pevně zařazení dnes po bloku třetích čtení bodu číslo 379, to je přerušovaný bod – Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR k zásluhám československých legionářů. Já se domnívám, že ten tisk je v této chvíli otevřený a není dobré, abychom tady jako Poslanecká sněmovna neustále nechávali nějaké otevřené tisky, vraceli se k nim za čtrnáct dnů, měsíc, dva měsíce, kdy už by to i pozbylo na aktuálnosti. Jestliže je Sněmovna připravená se nějakým způsobem distancovat od slov pana místopředsedy Filipa, tak by tak měla učinit v čase, který je ještě odpovídající tomu, že ty jeho výroky nějakým způsobem mají aktuálnost v tom veřejném prostoru.

Zároveň se domnívám, že ten nejdůležitější bod, a to je vyslovení pocty našim legionářům, tak ten má samozřejmě univerzální časovost, ten je nadčasový a můžeme tak učinit kdykoli. Přesto bych vás poprosil, abychom tento bod zařadili pevně dnes po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, dámy a pánové. Jménem čtyř klubů – ODS, Pirátů, TOP 09 a STAN vetuji zařazení druhého čtení zákona o potravinách.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tak. Ptám se, kdo ještě k pořadu schůze. Nikoho nevidím. Já tedy přivolám naše kolegy, kteří nejsou přítomni v sále, a budeme první hlasovat o návrzích pana předsedy Faltýnka, který navrhuje bod 356, tisk 805 – změna... Nebo budeme hlasovat jednotlivě.

Nejprve tedy bod 356, tisk 805 z pera Ministerstva pro místní rozvoj, změna rozpočtu SFRB. Ano, změna rozpočtu. Já to po sobě nejsem schopný přečíst. Takže změna rozpočtu SFRB, aby byl pevně zařazen na úterý 16. 6. po již pevně zařazeném bodu 382.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 167, přihlášeno je 151, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení bodu 387, sněmovní tisk 866, zrušení daně z nabytí nemovitostí, druhé čtení, po bodu, který jsme právě zařadili, to znamená na úterý 16. 6.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přihlášeno je 153, pro 152. Návrh byl přijat.

Pevné zařazení sněmovního tisku 502 bylo vetováno kluby.

Dále je zde návrh pana předsedy Rakušana, abychom bod 379 týkající se pocty legionářům, zařadili dnes po bloku třetích čtení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 169, přihlášeno je 152, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já vám děkuji. Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy ke změně pořadu schůze a budeme pokračovat dle již schváleného pořadu.

Otevírám bod číslo 1. Pardon, před projednáním vládního návrhu zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020, sněmovní tisk 868, zkrácené jednání, bychom podle § 99 odst. 5 měli posoudit, zda jsou podmínky pro projednání zmíněného návrhu zákona ve zkráceném jednání. Dne 29. května jsme o tomto jednání přerušili rozpravu, a to do pátku 9. června do 9 hodin. Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě.

O slovo je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Svoboda, připraví se pan poslanec Dvořák. Připomínám – tématem diskuse je zkrácené jednání o tomto návrhu. (V sále je velký hluk.) Poprosím vás všechny, kolegové, kolegyně! Máte slovo, prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak bylo avizováno, vyjádřil bych se k tomu, jak vnímám projednávání tohoto zákona ve zkráceném čtení. Měli jsme možnost dostat prováděcí vyhlášku k tomuto zákonu a ta prováděcí vyhláška ukazuje, že –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, pane kolego. Opravdu prosím o klid! Ještě jednou prosím o klid v sále!

Poslanec Bohuslav Svoboda: Dostali jsme prováděcí vyhlášku a ta prováděcí vyhláška ukazuje, že ta materie je velmi složitá, protože rozsah té zdravotní péče je velmi pestrý, od laboratoří přes rentgenologickou diagnostiku až k vlastním klinickým vyšetřením. Domnívám se, že ten zákon, který je správný, ten jeho princip je velmi správný, je zákon, jehož síla vlastně spočívá v té vyhlášce jako takové, jak to bude řešit. To, že ten princip schválíme, je samozřejmě dobré, ale ta vyhláška je daleko důležitější.

Jsem tedy přesvědčen, že by neměl být ten zákon řešen ve zkráceném programu, že bychom měli mít možnost ke všem těm věcem se vyjádřit, protože jistě i vy všichni stejně jako já dostáváte celou řadu podnětů, navíc řada z vás tu problematiku zná, protože jim je vlastní, protože to dělají, a těch problémů je skutečně velká řada. Spěch, který teď v tuto chvíli máme, není v zásadě vlastně ničím zdůvodněný, protože to, co je podstatné, je to, co bude dohodnuto v té vyhlášce jako takové. Celá řada zařízení, vlastně téměř všechna nemocniční zařízení jsou placena zálohově, zrovna tak jsou zálohově placeny ambulantní služby specialistů. Praktičtí lékaři mají kombinaci kapitace a výkonovou, kde ten problém je také v jiné rovině. Čili ta urgence toho, abychom to teď v tuto chvíli hned vyřešili za cenu nějakých chyb, žádná není, nebo já ji nevidím. Myslím si, že když to projednáme řádně a zkrátíme ty lhůty mezi tím dostatečně, že to bude daleko lepší, protože dneska když to budeme projednávat ve zkráceném čtení, tak zde zazní celá řada návrhů týkajících se té vyhlášky, týkajících se toho provedení, a vlastně k ničemu rozumnému nedojdeme. V tak krátké době o tak složité materií se nelze dohodnout.

Čili já skutečně navrhuji, abychom toto projednávali v normálním – i když s těmi časy mezi prvním a druhým čtením maximálně zkrácenými – ale v normálním jednání tak, aby na to byl čas. I zdravotní výbor by měl mít možnost daleko lépe se s tím seznámit, než se s tím seznámil včera v mimořádném zasedání mezi dvěma zasedáními Sněmovny, mezi dopoledním a odpoledním. Čili vidíte, že i ten čas, co jsme měli na to, že jsme tu vyhlášku měli k dispozici od půlnoci, ten čas, co jsme měli, byl malý. Toto je můj názor na návrh o způsobu jednání.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Dvořák. Není přítomen v sále. Ptám se tedy, zda ještě někdo má zájem o vystoupení. Pan poslanec Kaňkovský se hlásí. Máte slovo. (Poslanec Kaňkovský se ptá předsedajícího mimo mikrofon.) Prosim? Tak pan poslanec si přeje vystoupit až v rozpravě k bodu, nikoliv k povaze zkráceného jednání. Pan poslanec Válek je přihlášen? Také do obecné. Takže jestliže beru, že pan Dvořák je nepřítomen, kolegové se hlásí do obecné rozpravy, nikoli do rozpravy o zkráceném jednání, tak rozpravu končím a přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že nadále existují podmínky pro projednání vládního návrhu zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020, sněmovní tisk 868, ve zkráceném jednání."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácené jednání. Kdo je proti?

Hlasování číslo 170, přihlášeno je 160, pro 111, proti 25. Návrh byl přijat.
Já tedy nyní otevírám bod číslo 1.

1.

Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání

Předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

S náhradní kartou číslo 21 hlasuje pan ministr Zaorálek.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona, jímž se stanoví právní rámec pro kompenzace nákladů, které poskytovatelům zdravotních služeb vznikly v souvislosti s probíhající epidemií onemocnění COVID-19. Návrh ukládá zdravotním pojišťovnám povinnost tyto náklady kompenzovat a zmocňuje Ministerstvo zdravotnictví k vydání vyhlášky, která stanoví způsob výpočtu těchto kompenzací pro případ, že by se příslušní poskytovatelé zdravotních a sociálních služeb se zdravotními pojišťovnami nedohodli sami. Vzhledem k tomu, že v době tvorby a přijetí úhradové vyhlášky pro tento rok nebylo možné stávající situaci předvídat, způsobila by její bezvýhradná aplikace při vyúčtování úhrad roku 2020 nejpozději v roce 2021 výrazné ekonomické problémy významné části poskytovatelů zdravotních služeb a poskytovatelů sociálních služeb poskytujících zdravotní služby, a to vzhledem ke snížení objemu poskytnuté péče a na druhou stranu zvýšeným výdajům v souvislosti s péčí o pacienty s onemocněním COVID-19.

Pro zajištění potřebné dostupnosti hrazených zdravotních služeb pro pojištěnce i v následujících letech je nutné situaci řešit na systémové úrovni a formulovat pravidla pro příslušné kompenzování poskytovatelů. Na tomto místě je důležité zdůraznit, že samotný kompenzační zákon neobsahuje žádné vzorce pro výpočet kompenzací, ale jak už jsem zmínil, stanoví zmocnění pro Ministerstvo zdravotnictví vydat příslušnou kompenzační vyhlášku. Je to stejný způsob jako v případě standardního vydávání tzv. úhradové vyhlášky na základě zmocnění v zákoně o veřejném zdravotním pojištění. V této vyhlášce jsou a budou obsaženy vzorce, které budou do značné míry připomínat právě tu standardní úhradovou vyhlášku, tak jak ji všichni, kteří působí ve zdravotnictví, dobře znají.

Propad produkce poskytnuté zdravotní péče bude podle provedených modelací v jednotlivých segmentech zdravotní péče rozdílný. U některých segmentů je za dobu nejpřísnějších opatření proti šíření epidemie nulová produkce, což se týká například lázeňské léčebně rehabilitační péče. Segment akutní lůžkové péče je za to období zhruba na 30 až 50 % produkce v porovnání se stejným obdobím minulého roku,

naopak segment domácí paliativní péče vykazuje zvýšení produkce oproti minulému roku.

Smyslem připravované právní úpravy je tedy zohlednit výpadek produkce zdravotních služeb způsobený částečně poklesem poptávky, částečně vládními opatřeními a částečně opatřeními samotných poskytovatelů na ochranu personálu, a dále zohlednit také vyšší náklady poskytovatelů zdravotních služeb, které v souvislosti s epidemií onemocnění COVID-19 museli tito poskytovatelé nutně vynaložit. Toho bude dosaženo snížením celoročních produkčních cílů nutných pro obdržení plné výše úhrady, plánované pro poskytovatele na rok 2020 a dále zvyšováním úhrad za jednotlivé zdravotní služby. Je také třeba poskytovatele motivovat k obnovení poskytování péče a zajištění dostupnosti zdravotních služeb, což bude provedeno úpravou úhradových mechanismů směrem k posílení motivační výkonové složky úhrad.

Řešení pro konkrétní segmenty bude navrženo tak, aby zohledňovalo jeho specifika, to znamená očekávaný pokles produkce, stávající úhradové mechanismy a optimální motivaci pro poskytování zdravotních služeb pro zbytek roku 2020. Kromě toho obzvláště v nemocnicích je třeba kompenzovat náklady spojené s péčí o pacienty s onemocněním COVID-19, v důsledku čehož systém veřejného zdravotního pojištění oproti plánovaným výdajům na rok 2020 očekává zvýšení výdajů o zhruba 5 mld. korun.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona je zcela nezbytné přijmout co nejdříve, a to zejména proto, že při změnách celoroční výše úhrad je podstatné, aby se poskytovatelé novému nastavení úhradových mechanismů mohli co nejdříve začít přizpůsobovat a plánovat podle něj produkci zdravotních služeb na zbytek roku 2020. Na základě současných odhadů lze očekávat, že nenaplněná produkce poskytovatelů zdravotních služeb bude za celý rok ve výši zhruba 30,5 mld. korun. Například nemocnice by bez změny v úhradových mechanismech přišly o 22 mld. korun, protože jim při vytváření kapacity pro pacienty s onemocněním COVID-19 znatelně poklesla elektivní péče, nicméně náklady na mzdy personálu a další fixní provozní náklady prakticky nepoklesly.

V případě segmentu poskytovatelů zdravotních služeb, u nichž se obvykle každoroční vyúčtování zdravotních služeb neprovádí, jelikož nemají stanovené zálohy, je ovšem situace problematická již v roce 2020. Jedná se zejména o poskytovatele zdravotnické dopravní služby a poskytovatele lůžkové léčebně rehabilitační péče. Tyto segmenty se potýkají s vážnými ekonomickými problémy již v tuto chvíli, a proto se počítá s tím, že budou dotčeným poskytovatelům vypláceny zálohy na kompenzaci již v průběhu tohoto roku. Je tedy nezbytné zajistit vyplácení těchto záloh co nejdříve, jinak hrozí vážné hospodářské dopady sektoru zdravotnictví. Bez urychleného přijetí tohoto zákona by zmíněné segmenty přišly o zhruba 2,6 mld. korun a hrozilo by ukončení činnosti mnoha poskytovatelů, což by výrazně negativně ovlivnilo dostupnost péče pro pacienty v následujících měsících. Tato skutečnost by samozřejmě posléze značně zkomplikovala také poskytování péče v dalších segmentech.

Z tohoto důvodu, dámy a pánové, vážení poslanci, vážené poslankyně, prosím, abychom skutečně tento návrh schválili tak, jak je předložen, a mohli jsme stabilizovat české zdravotnictví, a vnesli jasné predikce a jasnou jistotu do jednotlivých segmentů, s čím mohou počítat, pokud jde o úhrady z veřejného zdravotního pojištění v tomto roce.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Výbor pro zdravotnictví, jemuž byl návrh zákona přikázán rozhodnutím předsedy, jej projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 868/1. Poprosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro zdravotnictví poslankyně Věra Adámková, informovala nás o projednání tohoto návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, velmi rychle jenom zrekapituluji, protože vím, že všichni víte, o čem se jedná. Tento bod jsme projednávali minulý týden, a protože se jedná o zákon, který vlastně umožňuje, aby nebylo dále postupováno podle schválených zdravotně pojistných plánů pojišťoven, a mohla tak být proplacena zdravotní péče zdravotnickým zařízení i v době té pandemie, která ji samozřejmě omezila, tak tady došlo k diskusi, kdy bylo potom jednomyslně přijato, že předtím bude ještě zdravotní výbor seznámen s návrhem úhradové vyhlášky pro toto nové období.

To se opravdu stalo, zdravotní výbor se sešel na mimořádné schůzi ve středu tohoto týdne, kde došlo opět k diskusi. Byli jsme seznámeni s pracovním návrhem té vyhlášky, a to proto, že tato vyhláška dále pokračuje do diskuse se všemi zástupci poskytovatelů zdravotní péče. Ve finální podobě ještě není. Na místě se zúčastnili zástupci jak lékařské, tak lékárenské veřejnosti.

Poslední informace z 11 hodin včerejšího dne, kdy mi psal SMS pan prezident Krebs, což je pro ty, kteří se v tom nevyznají, prezident lékárnické komory, kde mi píše, že jsou v jednání s panem ministrem a domluvili se na nějakých nových financích v úhradové vyhlášce, což by jim vyhovovalo, a v tom případě že by pouze prosil, abychom se my postarali o ty nejmenší lékárny. Problémem, který se potom řešil, byla definice nejmenší lékárny. Po dohodě s bývalým viceprezidentem lékárnické komory je deset pracovních úvazků málo a bude tak, pokud vím, dále pokračováno.

Co se týče usnesení, která přijal zdravotní výbor, znovu vám je přečtu a přečtu vám i ta nová, v jaké fázi se to nachází.

Usnesení, které bylo k návrhu tohoto zákona – opakuji znovu:

I. Výbor pro zdravotnictví navrhuje Poslanecké sněmovně, aby se konala obecná rozprava o návrhu zákona.

II. Navrhuje Poslanecké sněmovně, aby se vedla podrobná rozprava ke všem částem návrhu zákona.

III. Navrhuje Poslanecké sněmovně, aby své jednání o návrhu zákona ukončila nejpozději – tehdy – 26. května do 19 hodin. – Toto je nyní *passé*, protože jsme samozřejmě vyhověli požadavkům Sněmovny.

IV. Žádá Ministerstvo zdravotnictví o předložení finální verze kompenzační úhradové vyhlášky pro rok 2020 do dvou týdnů – což se tedy stalo v té pracovní verzi do středy tohoto týdne.

V. Doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19, sněmovní tisk 868.

VI. Zmocňuje zpravodajku výboru poslankyni Věru Adámkovou, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Poslanecké sněmovny.

VII. Zmocňuje zpravodajku výboru poslankyni Věru Adámkovou, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Ve středu, kdy se sešla mimořádná schůze výboru a byla tam předložena tato vyhláška, přijal výbor pro zdravotnictví toto usnesení ke kompenzační vyhlášce:

Po úvodním slovu ministra zdravotnictví pana Mgr. Vojtěcha a diskusi výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny

I. bere na vědomí předložený návrh vyhlášky o stanovení způsobu zahrnutí kompenzace do výše úhrad za hrazené služby v roce 2020;

II. doporučuje Ministerstvu zdravotnictví České republiky diskusi se zástupci všech poskytovatelů zdravotní péče před přijetím finální verze vyhlášky o stanovení způsobu zahrnutí kompenzace do výše úhrad;

III. žádá Ministerstvo zdravotnictví o předložení finální verze vyhlášky o stanovení způsobu zahrnutí kompenzací do výše úhrad za hrazené služby poskytnuté v roce 2020 výboru pro zdravotnictví do pondělí 22. června tohoto roku.

Dále přijal výbor pro zdravotnictví několik doprovodných usnesení.

Za prvé – usnesení ke kompenzační vyhlášce: Výbor pro zdravotnictví žádá Ministerstvo zdravotnictví České republiky o bezodkladné zahájení diskuse se všemi zdravotními pojišťovnami o participaci na navýšení rozpočtu fondu pro podporu malých a jedinečných lékáren, které fungovaly během pandemie COVID-19.

Další přijaté doprovodné usnesení: Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny žádá Ministerstvo zdravotnictví, aby dále jednalo se segmentem lázeňské rehabilitační péče o navýšení úhrad do tohoto segmentu nad rámec současného návrhu kompenzační vyhlášky.

Pozměňovací návrhy na jednání výboru načteny nebyly. Co se týče, prosím pěkně, další procedury, myslím až po... (Obrací se k předsedajícímu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní rozhodneme o tom, zda povedeme obecnou rozpravu, tak jak je už zvykem v této části zkráceného jednání. Zavolal jsem naše kolegy, zavolám je ještě jednou.

Opakují, rozhodneme o tom, zda povedeme obecnou rozpravu k tomuto bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171. Přihlášeno je 161, pro 70, proti 50. Tento návrh přijat nebyl.

Takže situace, kterou jsme tady ještě neměli. Otevírám tedy podrobnou rozpravu k tomuto bodu. Ptám se, kdo chce vystoupit. S přednostním právem pan předseda Bartošek, jinak je přihlášen do podrobné rozpravy pan Kaňkovský. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Jenom krátká poznámka. Přehlasovali jste nás. Ale vůbec nerozumím tomu, proč jste neumožnili obecnou rozpravu k tomuto bodu? Fakt tomu nerozumím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Poslanec Kupka. Jestli se hlásí, tak mu zatím nemůžu dát slovo – má přednostní? (Poslanec Kupka a mimo mikrofon hovoří předsedajícimu.) K hlasování. Prosím. Prosím.

Poslanec Martin Kupka: Omlouvám se, ale nefungovalo mi hlasovací zařízení. Nešlo něco zmáčknout. Respektive zmáčknout šlo, ale nijak se to neprojevalo. Tak zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Radek Vondráček: Trvá ta záhada, nebo už je v pořádku? Tak. Všecky vás odhlásím a budeme hlasovat o námitce poslance Kupky k průběhu hlasování, protože mu nefungovalo hlasovací zařízení, nemohl se zúčastnit.

Zahajují hlasování. Kdo je pro vyhovět námitce? Kdo je proti?

Hlasování číslo 172. Přihlášení jsou 152 poslanci, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme opakovat hlasování, jehož obsahem je schválení nebo neschválení obecné rozpravy. Hlasujeme o tom, zda vedeme obecnou rozpravu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 173. Přihlášení jsou 153 poslanci, pro 79, proti 19. Návrh byl přijat.

Tak tedy podle odhlasovaného postupu otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda zazní návrh na omezení řečnické doby. Vidím poslance Kubička, který vždycky chodí.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji, pane předsedající, za milou povinnost. Navrhuji omezení rozpravy v obecné i podrobné rozpravě pro poslance na pět minut. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. O tomto návrhu budeme bezprostředně hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro omezení řečnické doby? Jednou pět minut v obecné rozpravě, jednou pět minut v podrobné rozpravě.

Hlasování číslo 174. Přihlášeno je 156 poslanců, pro 92, proti 53. Návrh přijat byl.

Do obecné rozpravy je v tuto chvíli ... Otevírám rozpravu. Do této rozpravy je jako první přihlášen poslanec Kaňkovský. Aspoň se mi hlásil ještě v té předchozí části.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu KDU-ČSL ke sněmovnímu tisku 868. My jsme téma financování zdravotních služeb po epidemii koronaviru COVID-19 zde diskutovali. Diskutovali jsme to tady už v průběhu měsíce března a dubna, kdy jsme vyzývali vládu, aby se připravila na dopady ve financování zdravotní péče. Konkrétně já jsem vyzýval vládu k tomu, aby jako první krok připravila návrh na navýšení plateb za státní pojištění o 500 korun. Zaznělo to tady dvakrát. A jsem rád, že nakonec k tomu kroku vláda přistoupila, že k tomu přistoupila k tomu ve dvou krocích, kdy se v první fázi navyšuje o 500 korun pro zbytek roku 2020 a následně ještě od 200 korun od 1. 1. 2021. Za to jistě vládě patří dík. Považuji to za významný stabilizační prvek pro financování zdravotnictví v tom nadcházejícím ne úplně lehkém období.

Pokud jsme ale dokázali nějakým způsobem najít finance, které budou v tom veřejném zdravotním pojištění chybět, protože výběry pojistného, jak už dneska vidíme, stagnují, tak je potřeba udělat ten druhý důležitý krok, a to je, jakým způsobem ty finanční prostředky nasměrovat k poskytovatelům zdravotní péče. K tomu by mělo směřovat pověření Ministerstvu zdravotnictví, aby vytvořilo tu takzvanou kompenzační úhradovou vyhlášku. Jsem rád, že jsme minulý týden zde udělali ten krok, který sice vyvolal určitou bouři, ale který nám, členům zdravotního výboru, dal prostor během týdne se seznámit alespoň s první verzí té takzvané kompenzační úhradové vyhlášky, protože ono nejde až o tak málo. Je to skutečně velmi důležitý dokument, který nabývá na důležitosti ještě více než kdy jindy. A je to něco úplně jiného, než když jsme v příloze tisku 868 měli pouze obecné teze.

Mohu říci, že tak jak jsme zatím měli možnost vyhodnotit tu první verzi úhradové vyhlášky, a je to dokument velmi obsáhlý se spoustou velmi sofistikovaných vzorců, tak mohu konstatovat alespoň za naše experty, že považujeme za velmi slušně řešenou akutní lůžkovou péči i financování v řadě dalších odborností. Jsou ale některé segmenty péče, které podle našeho názoru a podle rozborů ekonomů z těch jednotlivých segmentů úplně dobře řešené nejsou, a já se zmíním o třech z nich.

Tím prvním, který, jak jsem přesvědčen, není úplně správně řešený, je segment následné péče, a to včetně paliativní a hospicové péče. Tam Ministerstvo zdravotnictví předpokládá, že nedojde k omezení péče. A ta data skutečně ukazují, že k významnému propadu objemu péče nedošlo. Ale je potřeba se na to dívat ještě

optikou těch zvýšených nákladů. Péče o polymorbidní pacienty na následných lůžkách a i o pacienty s nevyлéčitelnými chorobami je obecně velmi náročná. Také to byly jedny z nejzranitelnějších osob v tom řetězci osob, které mají vlastně největší riziko nakažení COVID-19. Takže tato zařízení měla velmi zvýšené náklady nejenom na dezinfekční prostředky, ochranné pomůcky, ale také na personální náklady. Takže ta predikce, kterou Ministerstvo zdravotnictví v tom segmentu následně péče udělalo, podle mého názoru neodpovídá. A tady bych chtěl vyzvat pana ministra, aby ještě v tom následujícím období do té finalizace úhradové vyhlášky s tímto segmentem vstoupil v jednání. A my jsme vlastně vyzvali usnesením zdravotního výboru, aby tak Ministerstvo zdravotnictví učinilo, a je zde i příslib, že s jednotlivými segmenty ještě bude jednáno.

Druhým segmentem, který podle mého názoru není zatím šťastně řešený, je segment ambulantních specialistů. Tady Ministerstvo zdravotnictví došlo k tomu, že jim bude navyšovat cenu bodu o necelá 4 % a ještě nějakou malou částku obdrží na zajištění potřebných ochranných pomůcek. A to nebylo jenom v době té první vlny epidemie covidu, ale to samozřejmě bude i po zbytek tohoto roku. Podle propočtů, které udělali ambulantní specialisté, i když ten segment ambulantních specialistů je velmi různorodý, je navržená kompenzace nedostatečná. Tady, pokud mám informace, už je příslib i z vypořádání. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Dobře, já se ještě přihlásím v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu a představím ho.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Pan poslanec Válek je přihlášen do obecné rozpravy. A už přichází. Zatím přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Mihola z celého dnešního jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Běhounek od 11.45 do 13 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová na celý dnešní jednací den z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ondřej Veselý od 11.50 do konce jednacího dne z rodinných důvodů, omlouvá se pan poslanec Tomáš Hanzel po celý jednací den z pracovních důvodů. A omlouvá se od 12.30 do konce jednacího dne paní poslankyně Pavla Golasowská.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Moje důvěra v to, že by se tady člověk měl chovat principiálně slušně, korektně a ku prospěchu občanů, byla včera hodně nahlodána. Říkal jsem si, že budu muset použít to, co mně vadí, na hrubý pytel hrubá záplata, po některých vystoupeních a bohužel i řízení předsedajícího. Dneska v prvním hlasování, kdy jsem jaksi nepochopil, proč nechceme obecnou diskusi, tak moje víra v to, že slušnost a snaha chovat se aspoň trochu korektně je v pořádku, byla téměř zabita. Nicméně jsem si nakonec řekl, že se nenechám vmanipulovat do toho, abych se choval jinak, než jsem zvyklý a než se tady tři roky chovat snažím. Proto jsem i v případě zákona, byť k úhradové vyhlášce mám hluboké výhrady, protože pořád věřím, že Ministerstvo zdravotnictví je Ministerstvo

zdravotnictví, které chce, aby zdravotnictví fungovalo a aby pacienti dostali kvalitní péči, přesvědčil klub, abychom hlasovali pro s obrovskými obavami, že finální text úhradové vyhlášky nebude dostatečně kvalitní.

A zkusím zdůraznit některé své obavy. Prostřednictvím pana předsedajícího pane ministře, udělal jsem něco, co dělám málokdy. Já vám teď velmi věřím a budu nešťastný a velmi, velmi zklamaný, pokud důvěra nebude naplněna. Ale fakt teď jsem dal hrozně moc na to, že vám věřím a že opravdu chcete, aby zdravotnictví fungovalo. Protože ve chvíli, kdy je zákon schválen a poběží úhradová vyhláška a bude nad ní debata, my už s tím nic nenaděláme. A já zkusím na několika bodech velmi stručně říct, v čem mám problém.

První problém je, že sice jsou kompenzace mezd, ale nikde, podobně jako u těch mytických 120 tisíc pro záchranáře, není uvedeno, jestli je to včetně odvodů, a to včetně odvodů u zaměstnavatelů, a jak pak dostanou peníze, když to navýší jaksi, řekněme, plat, který dostanou během dovolené. My, kteří se nějakým způsobem pohybujeme ve sféře, kde jsou zaměstnanecké vztahy, tak víme, že 120 tisíc a 120 tisíc není totéž. Protože ze 120 tisíc taky může být finálně na výplatnici třeba 50. Totéž se týká těch mezd, které jsou tady.

To, co jsem říkal na zdravotním výboru, vypadly některé segmenty. Opravdu jsem nikde v úhradové vyhlášce nenašel, a říkám to na mikrofon, co pracoviště MR, co pracoviště CT, a jmenuji tato dvě jako radiolog, která jsou privátní a která jsou hrazena výkonově a která měsíc, dva měsíce opravdu nefungovala, jakým způsobem dostanou, jestli vůbec mohou počítat s tím, že ty dva měsíce budou mít nějakým způsobem kompenzované. To nejde v zálohách, to nejde v paušálních platbách, to se musí nějak objevit v úhradové vyhlášce.

Nebudu se pouštět do hlubokých rozvah, zda produkční limit snížený na 81 %, který byl třeba ve fakultní nemocnici snížen, je 81 % při splnění limitu na nárok s plnou výší paušálu téměř 12 % navíc oproti referenčnímu období 2018, je to, co se dá kompenzovat tak, jak je vyhláška definována. Ale zmíním se zase o konkrétní věci. Je hrozně těžké jednou sumou definovat, jak mají být kompenzované vícenáklady spojené se stany, kde docházelo k vytírání. Pokud si vezmu Fakultní nemocnici Brno, průměrné náklady se měsíčně pohybovaly kolem 400 tisíc. Já nevím, jak to bylo v jiných nemocnicích, ale tentokrát více než jindy je třeba zohlednit individuální rozdíly mezi zdravotnickými zařízeními – poskytovateli. Já jsem si plně vědom, že konstrukt úhradové vyhlášky takto není postaven, a jsem si vědom, že je to nelehká práce, kterou musí ministerstvo koordinovat, nelehká práce diskuse mezi poskytovateli na jedné straně a pojišťovny na druhé, ale jsem si vědom, že jiná možnost není.

Proto si dovolím závěrem poprosit a požádat, pane ministře, já jsem opravdu hlasoval pro tento zákon a budu pro něj hlasovat z toho důvodu, že doufám, že vám jde o zdravotnictví a o české pacienty a že úhradová vyhláška tentokrát zohlední všechny požadavky, které jdou zohlednit, a bude zohledněn i individuální rozdíl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Je zde faktická poznámka – pan poslanec Běhounek. Jenom připomínám, že platí gentlemanská dohoda, že nebudeme vystupovat s faktickými poznámkami, když se jedná o zkrácené jednání. Já vás samozřejmě musím pustit, pane poslanče, ale prosím, apeluji na všechny: takhle jsme se nedomluvili.

Poslanec Jiří Běhounek: Pane předsedo, dámy a pánové, jenom velice krátkou repliku, jakou jsem měl na zdravotním výboru. Prosím vás pěkně, předmětem dnešního jednání je tisk 868, to znamená možnost, aby ta úhradová vyhláška byla vydána. Není předmětem jednání úhradová vyhláška. (Důrazně.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Třešňáka, je přihlášen do rozpravy. (V sále je obrovský hluk!)

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, bude se mi teď těžce navazovat na pana poslance Běhounka, protože ačkoliv se jedná o zákon, který umožňuje vydání vyhlášky, tak počítám, že diskuse bude převážně nad vyhláškou a nad jejími mechanismy. A tady musím zopakovat to, co paní předsedkyně Adámková. Vyhlášku jsme obdrželi, tuším, v úterý večer a ve středu v poledne už o ní výbor jednal, respektive každý se v ní asi snažil najít to, co v ní chybí, nebo to, co by v ní případně upravil. A samozřejmě Poslanecká sněmovna nemá přímý vliv na to, jak ministerstvo, nebo v jaké podobě tu vyhlášku vydá, ale diskuse se o tom může vést. A ta usnesení, která padla, vlastně podněcují to, aby ministerstvo vedlo další jednání například o navýšení některých úhrad.

Pan kolega Kaňkovský se zde ve své řeči nedostal k tolik diskutované problematice lékáren a bude o nich mluvit asi paní kolegyně Richterová, ale jsem rád, že výbor přijal usnesení, které dává ministerstvu za úkol jednat se zdravotními pojišťovny o navýšení fondu pro malé lékárny, a stejně tak jsem rád, jak pan ministr zmiňoval, například i navýšení o 15 % pro lázeňskou léčebně rehabilitační péči. A i zde prošlo právě usnesení, aby se jednalo o další navýšení, protože ten propad v lázeňství díky uzavření státních hranic je skutečně enormní.

Co tedy výborem neprošlo a na co bych apeloval, aby o tom ministerstvo dále jednalo, byli covid suspektní pacienti. Protože skutečně většina nemocnic má enormní náklady s tím, když přijímají pacienty, kteří jsou covid suspektní, a druhý den nebo za dva dny, zjistí, že mají testy negativní, nicméně vícenásledně se zdravotními pomůckami jsou skutečně nezanedbatelné a není možnost to vykázat vůči pojišťovně. Proto tedy i díky apelu pana Běhounka nebudu mluvit dlouho a předám slovo dalšímu. Jenom tedy krátce v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní poprosím paní poslankyni Aulickou do rozpravy. Máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím tedy sama říci, že ač opravdu se jedná o možnost, aby byla vydána, projednáváme bod, aby byla vydána aktualizovaná úhradová vyhláška, tak musím říci, že je potřeba se zmínit vlastně o samotné připravované úhradové vyhlášce, nebo kompenzační, jak to chcete, ale je to vlastně stejně jenom ta aktualizace úhradové vyhlášky právě na tu situaci, která v České republice je.

Musím říct, že my jsme si asi opravdu hodně věcí vyříkali na výboru pro zdravotnictví, kde i Ministerstvo zdravotnictví nám zaslalo naše dotazy. Musím zhodnotit, že na spoustu věcí úplně nejsem ztotožněna s tím, co vlastně Ministerstvo zdravotnictví odpovědělo. A asi tady nikdo nechce říci, že by pro tento zákon nebyl. To je asi jedna hlavní věc. Všichni si uvědomujeme tu situaci a to, že potřebujeme nalít do zdravotnictví víc peněz. To je jeden holý fakt. A to si myslím, že se tady shodneme napříč politickým spektrem. (Velký hluk v sále.)

Otázka je spíše to, jak tady řekli už mí kolegové, v jakých oblastech ta spokojenost je a kde ta spokojenost není. Já musím říct, že třeba v hospicové péči, on to řekl už tady kolega Vítek Kaňkovský, prostě s odpovědí Ministerstva zdravotnictví nemohu souhlasit, protože my vnímáme opravdu reálně ten pokles klientely a propad příjmů. A víme, že dlouhodobě hospicová péče a paliativní obecně je podfinancována. A tam je opravdu nedostatek velkých financí jak ze strany Ministerstva zdravotnictví, ale tak především ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí v podobě financování sociálních služeb. A i odpověď, že ten nárůst tam vidí, že naopak vzrostl, tak já mám jiné zkušenosti. A v Mostě třeba máme velký propad z důvodu toho... (Řečnice se odmlčela pro hluk v sále.) Dobrá, hospicová péče vás nebaví. Nedej bože, kdyby vás někdy potkala. Tak bych opravdu chtěla říci, že vnímáme to, že naopak právě proto, že klientů ubývalo z důvodu toho, že museli být testováni, jestli jsou pozitivní, nebo negativní na koronavirus, tak bohužel to testování trvalo často velice dlouho a mezitím se také velmi často stávalo, že klienti bohužel, než se dostali do péče hospiců, zemřeli. A to je jeden fakt. A ty peníze hospicům opravdu chybí.

Další problém byl samozřejmě i v terénní péči a myslím si, že to je možná na další věc.

Co mě ale velice zklamalo, tak musím říct financování zdravotních sester v sociálních službách. Myslím si, a ať se o tom tady můžeme bavit, jestli to je téma, nebo ne, tak víme dlouhodobě, že tato oblast zdravotních sester v sociálních službách je velice podfinancována a viceméně to vždycky dofinancovávají kraje. My se teď bavíme o tom, že tady máme propady příjmů jak krajů, tak obcí. U krajů to myslím dělá 12 % do rozpočtu. A víme všichni, a zástupce krajů tady máme, že už nyní dělají všechna opatření, aby snižovali rozpočty, hledají různá rozpočtová opatření, snížení už na tento rok, právě z důvodu toho, že jsou tady kompenzační bonusy, které jim prostě ukrajují reálně z jejich financí, které očekávali a které k nim měly doputovat.

A musím říct, že mě velice mrzí, když se tady bavíme zhruba o 40 miliardách, které Ministerstvo zdravotnictví vlastně touto změnou, tímto zákonem bude nalévat znova do zdravotnictví, a vypočítalo, že ty náklady by měly být zhruba půl miliardy

pro ty zdravotní sestry. Ale to zase necháme na těch krajích? To zase necháme na těch samosprávách, které už opravdu dneska mají velké problémy? Myslím si, že Ministerstvo zdravotnictví by se v této oblasti mělo opravdu postavit k tomuto čelem a ty finanční prostředky, aspoň nějaké, výraznou část, prostě najít, protože tady zase otevíráme velkou díru, kterou zase budeme hledat tady a budeme možná dělat i nějaké mimořádné schůze na to, aby se to dofinancovalo.

Takže za nás, samozřejmě jsme pro to, abychom tento zákon prohlasovali. Nikdo s tím nebudeme mít problém. Na druhou stranu si myslím, že Ministerstvo zdravotnictví úplně ke všem segmentům prostě nepřistupovalo spravedlivě. A budeme to vidět v těch následujících dnech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Jako další je do rozpravy přihlášena paní poslankyně Richterová. Proším.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Současně bych ráda připomněla, že je, myslím, dobře vidět, že ta rozprava je užitečná, že v ní zaznívají věcné argumenty a že bylo opravdu velice překvapivé to prvotní rozhodnutí rozpravu omezit.

Co se týče samotné věci, tak jde o diskusi nad kompenzací, nad kompenzační vyhláškou, nikoli úhradami. Úhrady samozřejmě si určuje ministerstvo v jednání s poskytovateli. Ale tohle, co dnes probíráme, je kompenzace za mimořádný pokles příjmů, za mimořádné omezení provozu, za mimořádný zásah. Ráda bych upozornila na jednu část zdravotní péče, o které jsme se bavili už na výboru, a sice k tomu ještě připojím osobní zkušenost, že jsem z menšího městečka, skoro vesnice, a tam ale pořád je lékárna. A ta lékárna se tam užívá jenom proto, a to těsně nad vodou, že tam je taky zdravotní středisko a ještě z těch okolních vesnic tam jezdí lidé k lékařům. A je to prostě jen tak tak. Není to řetězec. Je to takzvaná malá jedinečná lékárna. Na jednu stranu existuje fond na podporu jedinečných lékáren, protože prostě pro lidi, kteří v těchto místech žijí, je mnohem příjemnější, když je v místě u lékaře taky lékárna a nemusejí jezdit do většího města. Na druhou stranu ten fond, zdá se, v současné chvíli stačit nebude.

A já jsem tady s podporou konkrétního návrhu, který nahrál do systému pan poslanec Kaňkovský. A protože ho nahrál, tak nebylo třeba, abychom připravovali vlastní, a to je, aby tak jako u jiných firem, když mají propad kvůli koronavirovým opatřením, tak aby i u těchto malých lékáren s omezením počtu zaměstnanců byla možnost odpustit pojistné, odpustit odvody na ty tři měsíce. A řeknu důvod proč. Protože opravdu si mnozí můžete říkat: ale zrovna do lékáren lidé chodili. Ale právě že se to nezdá, ale ono bylo hodně velké omezení i běžné zdravotní péče, spousta ordinací byla zavřená. A právě tyhle malé lékárny v odlehlejších místech, které jsou jen tak tak na udržení, není to v těchto místech nic extra ziskového, výrazně pocítily propad příjmů. Proto tady stojím, že se snažím vysvětlit, že pro zajištění zdravotní péče zejména v regionech považujeme za velmi vhodné ty malé neřetězcové lékárny

podpořit, a přispět tak k udržení toho komplexu celé zdravotní péče od praktického lékaře přes pediatra až po lékárnu i právě v menších městech a v regionech.

Návrh na odpuštění odvodů může mít dva limity – limit pro lékárnou do 50, nebo do 25 zaměstnanců. A zase vysvětlím. Jde tam přece o to, že někde jakoby historicky to vzniklo tak, že zůstala jaksi kmenová lékárná třeba v městečku, a pak má výdejny, pak má nějaké jakoby pobočky. A protože je to dost regulované odvětví, musí to mít vedle farmaceutů taky laboranty, sanitáře, jsou tam různé předepsané pozice, byť třeba na malé úvazky, ale je tam těch pozic hodně, tak je potřeba alespoň zachovat to číslo 25 zaměstnanců. Je to prostě oblast specifická, ale z pohledu zdravotní péče a z pohledu venkova za mě velice důležitá. Proto se na vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, obracím s podporou pro ten návrh, který bude načten v podrobné rozpravě, a doufám, že v nějaké podobě projde.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Do rozpravy je v tuto chvíli jako poslední přihlášen pan poslanec Svoboda. Omlouvá se dnes mezi 9.45 a 14.00 do konce jednacího dne z rodinných důvodů Jana Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, jsem velmi rád, že mohu vystoupit, že to první, zvláštní hlasování, které zamítalo obecnou rozpravu, nakonec neprošlo, protože skutečně je celá řada věcí, o kterých musíme hovořit. A já rozumím tomu, že prováděcí vyhláška je samostatná věc a teď že hlasujeme o zákonu. Ale jsou některé věci, které se v tomto zákonu objevují a promítají. A já samozřejmě vnímám to, že v těch návrzích ta otázka ambulantních specialistů s těmi 4 % je tak na hraně. Rozumím tomu, že praktičtí lékaři jsou složití, protože mají platbu za kapitaci a platbu výkonu, je to padesát na padesát. Čili pro ně to navýšení také bude podstatně menší, protože polovina té jejich ceny vychází z kapitace, která zůstávala pravděpodobně neměnná.

Ale chtěl bych se připojit k tomu, co tady říkala kolegyně Richterová, k té problematice týkající se lékáren. Lékárnou jsou naprosto jednoznačně součástí zdravotní péče. A my máme tady v návrhu kompenzačního zákona, který má ty nedostatky nebo tu ztrátu těch výdělků nahradit vlastně změnou výše úhrady za výkonovou činnost. Lékárnou nebo poskytovatelé lékařské péče vlastně žádnou výkonovou činnost nemají. Oni mají jedinou, což je naprosto ekonomicky nepodstatné, přírůžku za jedno zpracování receptu, ale jinak jsou financovány takzvaným signálním předpisem Ministerstva zdravotnictví, který uplatňují shodně na léčivé přípravky ze zdravotního pojištění plně hrazené, částečně hrazené a nehrazené. Na rozdíl od ostatních lékařských nebo jiných zdravotnických poskytovatelů tak kompenzace zdravotních pojišťoven není u lékárníků vlastně promítnuta a z předešlých jednání vyplývá, že by vlastně žádnou nedostali.

Pokud by tedy lékárnou nedostaly plnou kompenzaci nákladů souvisejících s COVID-19 od zdravotních pojišťoven skrze kompenzační zákon, ale současně byly

zvoleny možnosti získat benefit prominutí pojistného ze zákona o prominutí pojistného – víme, že tento zákon už je v Senátu, už se projednává, a je jasné, co se projednává, a tam jsou lékárníci z tohoto zákona vyjmuti, proto si myslím, že je potřeba najít nějakou cestu, jak by se lékárníci k jaké kompenzaci dostali.

Proto budu navrhopvat, aby stejný benefit, jaký bude dán podnikatelům mimo zdravotnictví z titulu zákona o prominutí pojistného, zkráceně řečeno, aby se tento zákon uplatnil na lékárny, tedy aby měly nárok na prominutí pojistného jako nezdravotničtí podnikatelé. Po technické stránce samozřejmě by to mělo být děláno pozměňovacím návrhem k zákonu o prominutí pojistného. Ale tak jak jsem říkal, ten je v Senátu, a po vrácení do Sněmovny by to znamenalo další zdržení. Proto volím jiné řešení, tedy novelizaci zákona o prominutí pojistného pozměňovacím návrhem ke kompenzačnímu zákonu, který teď projednáváme. Ten pozměňovací návrh je pojat tak, že doslova přebírá znění zákona o prominutí pojistného a jen jako beneficienty uvádí poskytovatele lékařenské péče všude tam, kde zákon o prominutí pojistného jmenuje všechny zaměstnavatele.

Co se týče té číslovky, která v tomto zákonu je řečena, ta je dána počtem 50 zaměstnanců. Já upozorňuji, že 50 zaměstnanců má v této zemi 935 lékáren, to jest necelá třetina z toho jejich celkového počtu. Myslím si tedy, že bychom na tom zákonu neměli nic změnit, že bychom tam měli nechat tuto číslovku a jenom zařadit poskytovatele lékařenské péče do tohoto zákona, to znamená, verbis expressis tam napsat, že mají tento nárok.

Ten návrh, tak jak ho tady říkám, byl zadán, má své číslo a já se k němu přihlásím ještě v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v rozpravě. Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Nyní pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl především poděkovat těm sedmi koaličním poslancům, kteří umožnili, aby se tato rozprava konala. Přiznám se, že jsem vlastně nezachytil vůbec nic kontroverzního. Ta rozprava byla naprosto věcná. Dokonce v ní vystoupilo i několik poslanců, kteří hlasovali proti konání té rozpravy, a je podstatné zmínit i to, že v tom zdravotnictví se točí miliardy a ta vyhláška bude mít dopady na skutečně miliardy veřejných peněz, takže bych velmi apeloval na to, aby příště v hlasování o konání obecné rozpravy nebylo takhle natěsno, ale aby se normálně automaticky schvalovalo, jako to tu dosud bylo zvykem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Pardon... a ještě v obecné rozpravě. Dobře, tak v tom případě prosím, pane poslanče. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych se také přimlouval nejenom za lékárny, ale i za lázně, tak jak to tady zaznělo.

Za prvé, lékárny byly v té první linii. Tam často bylo velmi složité pro některé pacienty dostat se do těch lékáren, kam chodí běžně, třeba do supermarketu, protože skutečně měli strach, že se tam setkají s velkým množstvím lidí, zatímco u těch menších nebo na těch menších městech samozřejmě to měli blíže. Třeba tam normálně nechodí, protože si běžně kupují léky nebo si je vyzvedávají v rámci nákupů, a proto i ta síť je velmi důležitá, protože pak právě v takovýchto případech je velmi obtížné pro pacienty, když třeba jim nefungovala hromadná doprava tak jako běžně, nebo nejezdily autobusy, tak to bylo velmi významné.

Druhá věc jsou skutečně lázně, protože ty dostaly pořádný zářez, a všichni jsme si vědomi, že u mnohých z těchto kapacit byly vyčleněny proto, aby tam eventuálně byli centrálně umístění pacienti, kteří by byli nakaženi, při tom, kdyby vypukla skutečně u velkého procenta lidí, pokud by propukla choroba. To znamená, ony tam zastávaly i tuto možnost. Samozřejmě to si musí potom kompenzovat většinou s krají, nicméně i tak pro ně to byl velký zásah do jejich ekonomiky a pochopitelně provozní náklady jim zůstávaly dál. Takže určitě se přimlouvám, abychom to takto také potom zohlednili.

Samozřejmě nejednáme o konkrétním znění vyhlášky, ale jednáme o parametrech, které se v té vyhlášce potom objeví, samozřejmě Sněmovna neschvaluje vyhlášku, to je věc ministerstva, bavíme se o těch elementárních principech a myslím si, že proto sem patří i o tom hovořit, co by se tam objevit mělo a co vlastně umožníme Ministerstvu zdravotnictví, aby pak konkrétně v té vyhlášce bylo napsáno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Bělobrádkovi za vystoupení a ptám se, jestli se někdo hlásí ještě do obecné rozpravy. Pokud ne, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. Má, dobře. Až za... ano, děkuji. Omylem jsem smazal pana kolegu Kaňkovského z podrobné rozpravy, už je tam zpátky. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já velmi stručně.

Skutečně, ten zákon nám dává zmocnění vydat příslušnou vyhlášku, byť je třeba stále zdůraznit, že je možné se rozhodnout jinak. Ten zákon jasně obsahuje ustanovení, že je možné mezi zdravotní pojišťovnou a konkrétním poskytovatelem uzavřít samozřejmě speciální kontrakt. To jsou ty debaty, o kterých jsme tady hovořili. Nevím už, kdo to zmiňoval, že samozřejmě můžou být nějaké individuální případy a tak dále, takže v tomto směru to není zásadně restriktivní v tom směru, že by se všichni museli řídit pouze podle té kompenzační vyhlášky, ale zdravotní pojišťovna může právě v rámci své smluvní volnosti a kontraktu s poskytovateli zohlednit individuální případy. Takže tolik jenom k tomu, abychom viděli, jaký je vlastně ten rámec.

Ale jinak samozřejmě je jasné, že primárně budeme všichni vycházet, zdravotníci, z té takzvané kompenzační vyhlášky. Já jsem přesvědčen o tom, že tak jak je napsaná, a samozřejmě ještě o ní bude debata, půjde k připomínkám, budeme ji dávat k připomínkám jednotlivým zástupcům poskytovatelů, tak jak vlastně byla debata na výboru pro zdravotnictví, tak že určitě ještě dojde k nějakým parametrickým úpravám. Ale ty principy, na kterých je nastavena, si myslím, že jsou zkrátka správné a že zajistí stabilizaci a zajistí přísun finančních prostředků. A jsem přesvědčen o tom, že na základě této vyhlášky a na základě toho, že se nám podařilo navýšit platby za státní pojištěnce, že skutečně naše zdravotnictví v tomto směru se podařilo finančně stabilizovat, tak bude tento rok stabilní a nedojde k žádným výkyvům, nedojde k žádným krachům poskytovatelů zdravotních služeb. A to je ten základ, aby byla zajištěna stálá, kvalitní a dostupná péče pro naše občany, pro naše pacienty. A právě tento zákon a navazující vyhláška bezesporu k tomu povede.

A také, a to je důležité, jsou v té vyhlášce skutečně obsaženy odměny pro zdravotníky v první linii, pro zdravotníky, kteří se starali o covid pozitivní pacienty jak ty intenzivní, tak ty na standardním lůžku. A v tom směru si myslím, že je velmi důležité, aby byl co nejdříve schválen jak ten zákon, tak ta vyhláška a ty peníze se zdravotníkům dostaly. Je to pro nás jedna z priorit, stejně tak jako u sester v sociálních službách. Takže v tomto směru si myslím, že to je taky velmi podstatné, nejenom překlenout ten výpadek, ale i dodat peníze pro ty, kteří skutečně byli v první linii.

My počítáme s tím, že ta kompenzační vyhláška, pokud vše dobře půjde a ten zákon bude schválen, by měla vyjít a být účinná od 1. 7., to znamená prakticky za měsíc, tak aby podle ní mohli všichni postupovat. Takže předem děkuji za její podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo ministru zdravotnictví a ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě můžeme přejít k rozpravě podrobné. Ještě než dám slovo kolegovi Kaňkovskému, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od 13 hodin do konce jednacího dne od pana kolegy Jiřího Valenty. Nyní tedy pan poslanec Vít Kaňkovský v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se v podrobné rozpravě přihlásil ke sněmovnímu dokumentu číslo 5556. V historii těch tisků je jich několik, takže to je ten úplně poslední. A navážu zde na rozpravu, která byla ohledně lékařské péče. Velmi dobře zde hovořila k tomu paní kolegyně Richterová, kolega Svoboda, ale i další.

Oblast lékárenství skutečně v té prozatím navržené kompenzaci ze strany ministerstva není dobře řešena. Možná si někdo myslí, že lékárenství je pouze byznys, ale jak už tady řekl pan docent Svoboda, lékárenství je důležitou zdravotní činností. A také zde bylo hovořeno o těch tzv. malých lékárnách, které mají opravdu velmi zásadní roli v životě menších měst. Samozřejmě problém jejich financování je

dlouhodobý, ten nepřišel jenom s covidem, už jsme se tady o tom opakovaně bavili. Ale současná pandemie covidu je ještě více deklasovala. Ten rozdíl oproti těm velkým lékárnám je u nich v tom, že oni skutečně nemají tu vatu v těch vysokých objemech vydávaných léků i toho volného prodeje. Přitom pro občany těch malých měst, vesměs jsou to města, městyse kolem 1 500 obyvatel, tak zvláště pro seniory nebo třeba matky s dětmi je fungování lékárny právě ve spojitosti s praktickými lékaři velmi důležitou součástí jejich života. A jsem přesvědčen, že lékárnám je potřeba pomoci, kompenzovat jim ztráty, které měly, i zvýšené náklady.

Ty možnosti jsou dvojí. Bylo zde hovořeno o tom tzv. signálním výkonu za výdej položky na receptu. Tady ministerstvo navrhuje valorizovat o 1 korunu, z 15 na 16 korun, což považujeme za velmi nedostatečné, ale tady budou ještě probíhat nějaká jednání s panem ministrem a s lékárnickou komorou. Ta valorizace by samozřejmě pomohla o trochu vyšší částku všem lékárnám, to je potřeba si říci.

A druhý krok, který můžeme udělat směrem k těm malým lékárnám, je skutečně nevyřazovat pomoc těm malým firmám a odpustit jim na tři měsíce sociální odvody tak, jak jsme to udělali u jiných odvětví. Tady musím říci, že jsme se o tom velmi podrobně bavili na výboru pro zdravotnictví a včera tady poměrně doširoka probíhala diskuse a já chci poděkovat zástupcům v podstatě ze všech poslaneckých klubů, kteří měli o tuto problematiku zájem, ať už to byla kolegyně Richterová a Třešňák z Pirátů, z ODS Bohuslav Svoboda, ze STAN kolega Pávek, z topky kolega Válek, jednali jsme s kolegyní Pastuchovou intenzivně, s kolegyní Věrou Adámkovou, s kolegou Běhounkem, s kolegyní Aulickou a s kolegou Brázdilem, s kolegyní Maříkovou, a jistě jsem na někoho zapomněl. Ta oblast skutečně je důležitá a myslím, že to tady zní.

V čem jsme se nedohodli, jak nakombinovat nebo jakým způsobem pojmout omezení toho maximálního počtu zaměstnanců. Běžně v zákoně je 50, to je tisk 875, o prominutí odvodů na sociální pojištění, který jsme schvalovali minulý týden a nyní je v Senátu, a tady pak padaly i nižší verze, tzn. 25, 15 či 10. Já osobně jsem přesvědčený, že aby to těm lékárnám pomohlo – a tak jak tady hovořila kolegyně Olga Richterová, aby to pomohlo i těm poskytovatelům, kteří mají jednu kmenovou lékárnu a třeba ještě dvě výdejny v okolních obcích – tak je potřeba přijít alespoň s 25, aby ta horní hranice byla 25.

Proto jsem připravil variantní řešení a v tom tisku, ke kterému jsem se přihlásil, jsou čtyři varianty. A chtěl bych pak poprosit v hlasovací proceduře, aby se hlasovaly sestupně, tzn. maximum 50, maximum 25, maximum 15 a maximum 10. Podle mého názoru už ta dolní hranice neodpovídá požadavkům těch poskytovatelů, kteří mají třeba dvě výdejny. Proto bych vás chtěl velmi poprosit o schválení té druhé nejvyšší varianty, to je do maxima 25 zaměstnanců. Věřte, že to těm lékárnám pomůže, ale hlavně to pomůže občanům v těch menších obcích, že ty lékárny zůstanou zachované.

Děkuji vám za pozornost i za podporu tohoto pozměňovacího návrhu a děkuji všem kolegům, kteří včera velmi intenzivně až do noci o tomto problému diskutovali, a doufám, že dojdeme ke společnému konsenzu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému za jeho pozměňovací návrh. Ještě jednou se omlouvám, že byl odmazán z podrobné rozpravy, ale nezapomněli jsme na něj.

Nyní tedy pan poslanec Bohuslav Svoboda v podrobné rozpravě, připraví se Martin Kupka. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Já děkuji kolegovi Kaňkovskému za velmi podrobný rozbor problematiky i problematiky lékařské péče. Já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu dokumentu, který jsem uváděl v obecné rozpravě, jenom k tomu dodám ještě několik slov.

Chtěl bych zdůraznit, že můj pozměňovací návrh představuje změnu, která doslova přebírá znění zákona o prominutí pojistného a jako beneficienty uvádí poskytovatele lékařské péče všude tam, kde zákon o prominutí pojistného jmenuje všechny zaměstnavatele. Je to tedy novela v tomto zákoně a novela zákona, který už je v Senátu. Konzultoval jsem to v legislativě, tato cesta možná je a je to velmi jednoduché, protože jenom by se tam dali ti beneficianti lékárníci a zůstala by tam číslovka 50. Je to proto, že těch 50 zaměstnanců je v každé podnikatelské činnosti nějaká určitá hranice, a neměli bychom rozlišovat, jestli je to v lékařské péči míň, nebo víc. A na druhou stranu si dovolím znovu konstatovat, že se to týká zhruba 900 malých lékáren a že to je jenom jedna třetina ze všech malých lékáren, čili zůstanou ještě lékárny, které budou mimo tento zákon, ale už bych je chápal jako lékárny, které nejsou lékárnami v tom pravém slova smyslu, tak jak jsme hovořili tady o těch malých lékárnách.

Čili můj návrh je cestou kompenzačního zákona novelizovat zákon o prominutí pojistného a ponechat tam lékárníky jako beneficienty ve stejném rozsahu jako všechny jiné, ostatní podnikatele. Přihlašuji se tedy ke sněmovnímu dokumentu číslo 5553.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. A ještě než dám slovo panu poslanci Martinu Kupkovi, konstatuji došlou omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny z dnešního jednání – z rodinných důvodů Kateřina Valachová se omlouvá na celý den. Prosim, nyní pan poslanec Martin Kupka má slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji si načíst doprovodné usnesení, které směřuje k tomu, aby se podařilo časově zvládnout všechny slíbené kroky ohledně vyplacení odměn. Víme, že v tuto chvíli ještě stále kraje nedostaly finanční prostředky, aspoň podle posledních informací, které mám, nedostaly ještě kraje prostředky na to, aby vyplátily odměny všem záchranářům. Tak si dovoluji načíst v tomto směru usnesení, které říká: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. června 2020 zajistila prostředky na vyplacení odměn studentům zdravotnických oborů, kteří byli povoláni

v boji s koronavirem k pomoci ve zdravotnických zařízeních." A druhý bod: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. června 2020 zajistila prostředky na výplatu odměn všem zdravotnickým pracovníkům a pracovníkům záchranných služeb, kteří se podíleli na zvládnutí koronavirové krize."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Kupkovi. To byl zatím poslední řádně přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí. Nikoho nevidím a podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem – pan ministr nebo paní zpravodajka – o závěrečné slovo po podrobné rozpravě. Není tomu tak. Paní zpravodajka také ne. Rozhodneme tedy, jestli budeme pokračovat hned ve třetím čtení, ale myslím si, že je potřeba zpracovat pozměňovací návrhy. Paní zpravodajko? Nebo přerušíme a projedeme další body, jako jsme to dělali pokaždé v legislativní nouzi. Jak velký čas potřebujete na zpracování pozměňovacích návrhů? (Ke zpravodajce poslankyni Adámkové.) Takže přerušíme tento bod. Bez přerušení? Tak pokud jsme připraveni, můžeme, protože § 99 odst. 7 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny umožňuje ve zkráceném jednání, aby následovalo třetí čtení bezprostředně po čtení druhém. A proto třetí čtení zahájí a prosím zpravodajku výboru pro zdravotnictví paní poslankyni Věru Adámkovou, aby spolu se mnou sledovala rozpravu, kterou otevírám ve třetím čtení. Nikoho nevidím a rozpravu tedy končím.

Můžeme tedy přistoupit k tomu, abychom začali hlasovat, pokud není zájem o závěrečná slova. Pan ministr ještě před zahájením hlasování ve třetím čtení se hlásí se závěrečným slovem. Pane ministře, já vás ještě požádám o posečkání. Požádám sněmovnu o klid! Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, jsme těsně před hlasováním ve třetím čtení, závěrečné slovo ministra, myslím, by bylo třeba vyslechnout v důstojné atmosféře. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já se pouze vyjádřím k doprovodnému usnesení, protože pokud je tam napsáno, že máme zajistit prostředky do 30. 6., když kompenzační vyhláška má být účinná od 1. 7., a na základě té vyhlášky, kterou musíme vydat, půjdou peníze do zdravotnictví a půjdou do nemocnic, tak to úplně takto nejde. Takže do 30. 6. nemůžeme zajistit prostředky, když vyhláška, která má zajistit ty prostředky, je od 1. 7. účinná. Protože my teď schválíme zákon, na základě toho zákona, až bude schválen finálně v Senátu, podepsán panem prezidentem, tak můžeme vydat kompenzační vyhlášku, která navyšuje ty peníze nemocnicím i na odměny, tam je to všechno obsaženo. A ta vyhláška je od 1. 7. a na základě té vyhlášky pak zdravotní pojišťovny budou vyplácet peníze. Takže tam skutečně není možné přijmout usnesení, že máme zajistit prostředky do 30. 6., když vyhláška, která je má zajistit je od 1. 7. účinná. To se omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kolega Kupka se hlásí, ale musím udělat nějakým způsobem, pan kolega Benda v zastoupení předsedy klubu, rozumím tomu, s přednostním právem. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že postupujeme příliš rychle. To takhle opravdu nejde. Musíme mít aspoň to, o čem budeme hlasovat, na stole. Dělali jsme to celou dobu, i v nouzových stavech. Prostě není možné, abychom návrhy, které teď zazněly, měli za dvě minuty hlasovat podle toho, jak nám to přečte paní zpravodajka, při vši úctě k ní. To je možné u doprovodných usnesení. Tam jsem ještě schopen mít nějakou míru tolerance. U zákona to fakt nejde. Pojďme dělat další body, počkejme, stejně jako jsme to dělali ve všech předchozích případech, až budou namnoženy návrhy, které jsou k tomu, a pak se jimi můžeme zabývat. (Potlesk části poslanců zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem o to žádal paní zpravodajku, říkala, že je připravena hned. Věděl jsem, že pozměňovací návrhy prošly včera na výboru, a pokud tedy je tento návrh, tak v tom případě přeruším projednávání tohoto bodu a vrátíme se k němu. Kolega Kupka potom bude mít slovo v obnovené rozpravě ve třetím čtení, jak se k němu vrátíme. Ano? Rozumíme si? Dobře.

Tak přerušuji bod číslo 1 a budeme pokračovat bodem 254. V tuto chvíli děkuji panu ministroví zdravotnictví, děkuji paní zpravodajce, paní poslankyni Adámkové, a budeme se zabývat bodem číslo 254. Do projednání druhých čtení, obecné a podrobné rozpravy těch třetích čtení, tisku 572 a 622, přerušuji bod číslo 1 do projednání tisku 572 a 622.

Následuje bod číslo

254.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění

/sněmovní tisk 572/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujala své místo místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního rozpočtového výboru pan poslanec Jiří Dolejš. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 572/3, který byl doručen dne 5. března 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 572/4.

Ptám se paní ministryně Aleny Schillerové, jestli má zájem před otevřením rozpravy ve třetím čtení vystoupit. Ne, nemá zájem. V tom případě ji jenom požádám, aby se přesunula ke stolku zpravodajů, a otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku ve třetím čtení ani nikoho nevidím. Ještě se jednou podívám. V tom případě, pokud není zájem o rozpravu, rozpravu končím. Ptám se tedy, jestli je zájem

o závěrečné slovo. Není tomu tak, tak přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

V tom případě požádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, sdělil stanovisko, stejně jako paní ministryně. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. A vítám i to, že jsme se po skoro roce dopracovali k hlasování k tisku, který – jenom pro osvěžení – řeší problematiku spolupráce u daňových úniků a řešení některých daňových sporů. Čili je to norma v podstatě procesní, která sahá do čtyř daňových zákonů, poměrně obsáhná, a musím říci, že během diskuse ve Sněmovně jsme vygenerovali pouhé dva pozměňovací návrhy, které byly vzneseny z pléna a z nichž jeden pod číslem SD 4117, tedy pozměňovací návrh můj, se týká situace komanditních společností, kdy určuje, že lze jako zdaňovací období použít již období od 1. dubna 2019. To je jeden. A druhý pozměňovací návrh s ohledem na to, že ta věc poměrně spěchá a že jsme ji tady nějakou dobu měli, tak upravuje účinnostní pasáž, tedy že v podstatě tento návrh zákona může být spuštěn okamžikem prvním dne po jeho vyhlášení.

Takže takto prosté to je. Jsou tam dva pozměňovací návrhy. Legislativně technické vzneseny nebyly, takže navrhuji proceduru také velmi prostou, to znamená, nejdřív prohlasujeme A, tedy můj pozměňovací návrh, následně B, tedy pozměňovací návrh kolegy Ferance, a pak budeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh procedury. Má někdo jiný návrh na proceduru hlasování? Není tomu tak. V tom případě proceduru schválíme v hlasování číslo 175. Já vás nejdřív všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Já ještě zagonguji. A jakmile se ustálí počet přihlášených, tak rozhodneme o proceduře hlasování tisku 572 ve třetím čtení.

Zahájil jsem hlasování číslo 175 a ptám se, kdo souhlasí s navrženou procedurou. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 175 z přítomných 153 pro 153, proti nikdo. Procedura byla schválena.

První pozměňovací návrh, pane zpravodaji?

Poslanec Jiří Dolejš: Pozměňovací návrh A, tedy můj, a stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování 176. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 176 ze 154 přítomných 131 poslanců pro, proti nikdo. Návrh byl přijat. Druhý návrh?

Poslanec Jiří Dolejš: Druhý návrh pana poslance Ferance – B. Stanovisko opět doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování 177. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 177 ze 156 přítomných pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji –

Poslanec Jiří Dolejš: Ještě nikoliv. To byly pozměňovací návrhy a nyní o zákonu. Celý zákon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, já o tom nechám hlasovat. A můžeme přistoupit k hlasování jako o celku. (Smích v sále.)

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů EU a v oblasti zamezení dvojího zdanění, podle sněmovního tisku 572, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování číslo 178, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 178 ze 156 přítomných pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím bod číslo 254. Děkuji paní ministryni a děkuji panu zpravodaji.

Pokračovat budeme bodem číslo

256.

Vládní návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 622/ - třetí čtení

Paní ministryně a místopředsedkyně vlády je u stolu zpravodajů. Požádám o totéž pana zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Petra Venhodu. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 622/4, který byl doručen 5. března 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 622/5.

Ptám se paní místopředsedkyně, jestli má zájem o vystoupení. (Ano.) Já vám, paní místopředsedkyně vlády, dám hned slovo, až se sněmovna uklidní. Ještě chvíličky, až se rozpustí hloučky tak, aby tady byl dostatek klidu. Paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, návrh zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, byl projednán v prvním čtení v obecné rozpravě na 40. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu dne 29. ledna 2020. Hlavní připomínky poslanců se v rámci obecné rozpravy týkaly nesouhlasu s vypuštěním dobrovolné otázky ohledně náboženské víry. Návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Rozpočtový výbor na své 35. schůzi dne 5. února 2020 po rozpravě usnesením č. 353 doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona v roce 2021 (?) schválila bez připomínek.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 34. schůzi dne 20. února 2020 projednal a schválil pozměňovací návrh pana poslance Martina Baxy, který navrhuje doplnit otázku náboženské víry do souboru zjišťovaných skutečností v rámci zákona pro rok 2021 s tím, že odpověď na tuto otázku bude dobrovolná. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj po rozpravě přijal usnesení č. 177, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 622 projednat a schválit ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Stanovisko Ministerstva financí a Českého statistického úřadu k tomuto pozměňovacímu návrhu je neutrální. Z hlediska Českého statistického úřadu je pozměňovací návrh technicky realizovatelný a je bez dalšího dopadu na státní rozpočet.

26. února 2020 předložil pan poslanec Radek Koteň písemně pozměňovací návrh, který se rovněž týká rozšíření okruhu zjišťovaných údajů prostřednictvím formulářů o náboženské vyznání s tím, že by se jednalo o dobrovolné poskytnutí tohoto údaje. Český statistický úřad s věcnou podstatou tohoto návrhu souhlasí. Problém však spatřuje zejména v legislativně technickém zpracování a dále navrhuje, aby nově zařazený zjišťovaný údaj byl uveden jako náboženská víra, ne jako náboženské vyznání v souladu s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj č. 177 přijatým na 34. schůzi dne 20. února 2020, které bylo Českým statistickým úřadem projednáno a odsouhlaseno. Stanovisko Ministerstva financí k pozměňovacímu návrhu pana poslance Radka Koteň je nesouhlasné vzhledem ke kolizi s pozměňovacím návrhem pana poslance Martina Baxy. Oba pozměňovací návrhy byly projednány ve druhém čtení v obecné rozpravě na 41. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu 4. března 2020.

Rozpočtový výbor na své 36. schůzi dne 18. března 2020 návrh zákona projednal v rámci přípravy na třetí čtení, bylo hlasováno o obou pozměňovacích návrzích, přijato bylo doporučující stanovisko k pozměňovacímu návrhu pana poslance Baxy.

Děkuji vám za pozornost. Jenom dodávám, že je tady přítomen předseda Českého statistického úřadu pan Rojíček. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji vám, paní místopředsedkyně vlády. Vítám tady mezi námi pana předsedu statistického úřadu a otevírám rozpravu. Ještě než dám slovo panu poslanci Baxovi, konstatuji došlou omluvu paní poslankyně Ivany Nevludové od 13.15 do konce jednacího dne a pana Mariana Bojka, také od 13.15 do konce jednacího dne. Nyní v rozpravě tedy pan poslanec Martin Baxa.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážený pane místopředsedo, paní vicepremiérko. Já děkuji za možnost zde ve třetím čtení vystoupit. Paní vicepremiérka zmiňovala ve svém úvodním slově několikrát moje jméno jako předkladatele toho původního pozměňovacího návrhu. Nicméně já bych chtěl zdůraznit především to, že tento můj pozměňovací návrh byl přijat poslanci výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, myslím, že tehdy přímo jednomyslně, a chtěl bych vám, milé kolegyně a milí kolegové, z výboru, za toto poděkovat, že se to stalo návrhem, který získal podporu napříč politickými stranami zastoupenými v Poslanecké sněmovně.

Já bych chtěl krátce zdůvodnit ještě jednou, proč jsem tento pozměňovací návrh předkládal a nakonec tuto podporu získal. Údaje o náboženské víře se vlastně ve sčítáních lidu uváděly od samého začátku těchto sčítání. Mimořádně v Česku máme velmi unikátní řadu sčítání od roku 1869, kdy byl proveden první cenzus, který můžeme označit z pohledu statistického za první moderní cenzus. A jenom připomínám, že se vlastně vyjma roku 1940 opakovala tato sčítání nepřetržitě od roku 1869 zhruba každý deset let a to další sčítání tedy máme v roce 2021.

Údaje o náboženském vyznání byly obsaženy jak v těch cenzech, které se prováděly za doby Rakouska-Uherska, tak ve sčítání za doby první republiky, naposledy za komunistického režimu v roce 1950. Pak ta řada byla přerušena a znovu tento údaj byl zaveden do sčítání lidu, první sčítání v moderní době v roce 1991. Já jsem přesvědčen o tom, že jsme tím získali velmi unikátní řadu, a chtěl bych zdůraznit, že můj hlavní argument, proč by mělo být náboženské vyznání ve sčítání uvedeno, není nějaký argument praktický. Já s tím nechci dovozovat nějaké skutečnosti o tom, na základě těchto údajů, co by se mělo v naší zemi uskutečnit, změnit. Chci zdůraznit ten fakt, že tento údaj vypovídá především o historických proměnách naší společnosti, o sociologických trendech, které tu jsou, ze kterých se pak dají odvozovat další, i prognostické údaje, které se týkají naší země.

Takže já plěduji proto, a chtěl bych vás požádat, milé kolegyně, milí kolegové, o to, abyste vyjádřili souhlas s tím pozměňovacím návrhem výboru pro veřejnou správu, a zachovali tak velmi cenný soubor dat, který máme při sčítáních lidu od roku 1869, tedy s tím přerušením v době komunistické, a který přináší velice zajímavou výpověď o proměnách společnosti na území dnešní České republiky ve více než stopadesátileté historii. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Baxovi. Nyní paní poslankyně Karla Maříková, připraví se pan předseda ČSÚ.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych vás chtěla poprosit o podporu pozměňovacího návrhu mého kolegy Radka Kotena, který doplňuje, aby sčítání bylo doplněno o kolonku náboženské vyznání. Protože nemožnost v dotazníku vyplnit svoje náboženské vyznání by mohla být chápána jako neuctivé chování vůči duchovnímu světu věřících, nebo dokonce jako vyvíjení nějakého administrativního nátlaku na zrušení této možnosti ve formuláři, a tím i k diskriminaci určité skupiny osob. Je totiž třeba připomenout, že v minulém sčítání bylo možné náboženství vyplnit. Osobám podléhajících sčítání je však podobně jako při předchozích sčítání dána možnost vyplnit tyto údaje dobrovolně, podobně jako je tomu o údajích o národnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Karle Maříkové. A nyní požádám předsedu Českého statistického úřadu Marka Rojíčka o vystoupení. Eviduji přihlášku pana poslance Stanislava Juránka. Máte slovo, pane předsedo.

Předseda ČSÚ Marek Rojíček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, zcela podporuji všechno, co zmínila paní ministryně v úvodním projevu. Chtěl bych podotknout, že současná mimořádná situace prokázala skutečnou hodnotu kvalitních dat o obyvatelstvu včetně údajů o počtu a rozmístění slabších skupin, které se reálně neobejdou bez naší pomoci.

Připravované sčítání tvoří nezbytný základ této demografické statistiky pro řadu dalších let. Rovněž koncept sčítání prostřednictvím internetu, na který klademe důraz, se ukazuje jako správný. I díky současné situaci stále více a více lidí spoléhá a aktivně využívá on-line technologie. Doufáme také, že bude pokračovat trend propojování různých administrativních zdrojů a registrů, kde hraje státní statistická služba nezastupitelnou roli.

Jsem také velmi rád, že v zákoně navržený způsob sčítání našel podporu mezi zákonodárci a že se debata soustředila pouze na obsah otázek. Výsledek této debaty Český statistický úřad zcela respektuje a aktivně se podílel na přípravě příslušného legislativně technického návrhu v usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj číslo 177. Jenom bych chtěl ještě podotknout, že i návrh pana poslance Kotena byl obsahově shodný, nemáme s ním problém. Jediný problém byl legislativně technický, protože pokud by byl přijat, znamenalo by to, že by se dobrovolně vyplňovala národnost a údaj o mateřském jazyce, nikoliv národnost a náboženská víra nebo vyznání.

V tuto chvíli děkuji za vaši pozornost. Jsem připraven případně reagovat na nějaké další podněty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Českého statistického úřadu Marku Rojíčkovi. A nyní v rozpravě pan poslanec Stanislav Juránek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Já jenom mohu potvrdit to, co tady zaznělo od prvního předkladatele kolegy Baxy, tak mohu říci, že nastala shoda v této věci. A nastala i shoda v tom, který pozměňovací návrh máme podpořit. Ten důvod je takový, že mezi těmito dvěma návrhy je velmi malý rozdíl, a ten hlavní spočívá v tom, že v jednom případě bychom hlasovali o náboženské víře a ve druhém případě o náboženském vyznání.

My jsme tady tuto záležitost zvážili právě na našem výboru a dohodli jsme se v této věci na tom, že vyznání je aktivní způsob projevení víry, a proto je tedy víra jako taková náboženská víra obecnější, a proto podporujeme, a podpořili jsme to ve velké většině. V rámci našeho výboru jsme podpořili tedy pozměňovací návrh, který se stal návrhem výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a původně to byl návrh kolegy Baxy. Proto si dovoluji požádat vás, abyste podpořili variantu, která je tady označena jako písmenem A.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Martin Baxa. Máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já v tom svém prvním vystoupení jsem vlastně chtěl především zdůvodnit to, proč jsem ten svůj pozměňovací návrh předkládal. Nyní mi dovoluji, abych jednak poděkoval panu předsedovi Českého statistického úřadu a jeho pracovníkům za to, že text toho pozměňovacího návrhu připravili, protože tím pádem vlastně zajišťuje plnou kvalitu a provedení, pokud bude schválen, sčítání lidu v této změně.

A chtěl bych při této příležitosti obecně poděkovat české statistické službě nejenom za tu práci aktuální, jak zmiňoval pan předseda, v době koronavirové krize, ale za dlouhodobou práci při sledování všech statistických dat o naší zemi. Mimo jiné i já jako primátor Plzně velice často výstupy statistického úřadu používám v podkladech pro své rozhodování. Předpokládám, že v naší zemi se tak děje na úrovni vlády a dalších institucí. A ještě jednou veliký dík za vaši práci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A pokud se nikdo nehlásí už do rozpravy, žádnou přihlášku neviduji, rozpravu končím. Máme tady jeden malý problém. Pravda, byl řešen ve druhém čtení, pan předseda tady byl i ve druhém čtení přítomen a byla schválena jeho účast na vystoupení, ale pro třetí čtení jsme tak neucínili. Já se omlouvám Poslanecké sněmovně.

Ještě dodatečně nechám tedy hlasovat o souhlasu Poslanecké sněmovny, že ten náš souhlas s přítomností a vystoupením pana předsedy Českého statistického úřadu, platí i pro čtení třetí, jestli to takto přijmeme.

Rozhodneme v hlasování číslo 179, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování 179 z přítomných 158 pro 142, (proti nikdo).

I takto děkuji za souhlas a zároveň děkuji panu předsedovi Českého statistického úřadu za jeho vystoupení.

Nyní jsme skončili rozpravu i procedurální náležitosti. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo po rozpravě. Paní místopředsedkyně vlády? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Bez závěrečného slova. Takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. V tom případě požádám zpravodaje pana poslance Petra Venhodu, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním sdělil stanovisko. O totéž požádám paní místopředsedkyni vlády. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Venhoda: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru ze 36. schůze ze dne 18. března 2020 k vládnímu návrhu zákona o sčítání lidu, domů a bytů, kde rozpočtový výbor jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 622/4 v následujícím pořadí: Návrh na zamítnutí nebyl podán. Za prvé návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacím řádu přednesené ve třetím čtení, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. Za druhé pozměňovací návrh výboru pod písmenem A, poté písmeno B. Jestliže bude hlasováno o A, je návrh B nehlasovatelný. Pozměňovací návrhy A a B jsou totožné. Pak bude hlasováno o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zeptám se, jestli má někdo výhradu k proceduře, k hlasovatelnosti B. Není tomu tak, můžeme tedy v hlasování 180, které jsem zahájil, schválit proceduru hlasování. Je poměrně jednoduchá. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 180 z přítomných 160 pro 152, proti nikdo.

Máme tedy před sebou první pozměňovací návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Venhoda: Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Neutrální stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování číslo 181. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 181 z přítomných 161 poslance pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Druhý pozměňovací návrh je tedy nehlasovatelný, pane zpravodaji? Ano. Nikdo nic nenamítal při projednávání procedury. Máme ty pozměňovací návrhy za vypořádané.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021 a o změně zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 622, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 182 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 182 z přítomných 161 poslance pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí za účast, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 256.

Protože jsme se rozhodli, že zařadíme bod číslo 1 po těchto dvou třetích čteních, ale není ještě dopracován text pozměňovacích návrhů, jak bylo upozorněno, tak se ptám, dokdy... Takže zahájení bodu číslo 1 bude v 11.10. Vyhláшуji přestávku do 11.10.

(Jednání přerušeno v 10.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.10 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dostali jsme se ke třetímu čtení vládního návrhu zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020.

1.

Vládní návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/ - zkrácené jednání

Paní zpravodajka výboru pro zdravotnictví Věra Adámková je už připravena a já otvírám rozpravu v rámci třetího čtení. Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na pana ministra v jeho předchozím vystoupení. Je jasné, že pokud připraví vyhlášku a bude platná v průběhu června, účinná od 1. července, tak tím naplní to usnesení, protože tím fakticky vláda finanční prostředky zajistí. To není nic, co by bylo v rozporu. Bude-li to od 1. července, je jasné, že ta vyhláška musí existovat, musí být na světě v termínu před 30. červnem, a pokládal bych i proto to usnesení za zcela legitimní a správné. Pro nás je důležitá zpráva – myslím, že i pro veřejnost – že je to jasný závazek a výhled konce toho června, kdy bude jasno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do obecné rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Poprosím paní zpravodajku, paní poslankyni Věru Adámkovou, aby nás seznámila s procedurou hlasování.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, procedura nebude složitá. Prosím pěkně, dovoluji mi vás s ní seznámit.

Legislativně technické změny nebyly požadovány, čili nebudeme načítat. Dostáváme se k pozměňovacím návrhům, které byly předneseny na plénu Poslanecké sněmovny ve druhém čtení. Návrhy byly dva, které dostaly číslo. Jednak to je návrh 5556 pana poslance Kaňkovského, který má čtyři oddíly, jednak to je návrh 5553 pana poslance Svobody.

Po dohodě s legislativním odborem ten oddíl A pana poslance Kaňkovského a pozměňovací návrh pana poslance Svobody jsou totožné a můžeme o nich hlasovat dohromady. Potom budeme sestupně hlasovat o jednotlivých oddílech pozměňovacího návrhu pana poslance Kaňkovského a já vám vždycky řeknu, ke kolika úvazkům se tedy o ten pozměňovací návrh jedná. Potom se jedná o schválení zákona jako celku.

Máme doprovodné usnesení načtené panem magistrem Kupkou, o kterém potom budeme hlasovat, zda ano, či ne.

Tím by byla celá procedura hotová.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Je nějaký protinávrh k proceduře, jak nás s ní seznámila paní zpravodajka? Není. Než budeme hlasovat o proceduře, je zde žádost o odhlášení. Odhlásil jsem vás a prosím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Připomínám, že hlasujeme o proceduře.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 183, přihlášeno 149 poslanců, pro 147, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Prosím, paní zpravodajko, postupujme podle schválené procedury.

Poslankyně Věra Adámková: Návrh na zamítnutí podán nebyl, legislativně technické úpravy nejsou. Prosím pěkně, ve společném hlasování bychom vyjádřili souhlas či nesouhlas s pozměňovacím návrhem oddělení A pana poslance Kaňkovského, kde se jedná o přepočtené úvazky u lékáren do 50 úvazků. Totožný je návrh pana poslance Svobody a budeme je hlasovat v jednom bloku. Prosím o hlasování o této části.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)
Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 184, přihlášeno 155 poslanců, pro 73, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Věra Adámková: Druhý je opět pozměňovací návrh pana poslance Kaňkovského. Je to varianta B. Jedná se o přepočtené úvazky v lékárnách – 25 úvazků. Poprosím o hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 185, přihlášeno 157 poslanců, pro 75, proti 4. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji. Další hlasování je opět o pozměňovacím návrhu pana poslance Kaňkovského, oddíl C. Jedná se o 15 přepočtených úvazků v lékárnách.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 186, přihlášeno 157 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji velmi. Tím jsou dále nehlasovatelné další oddíly pozměňovacího návrhu pana poslance Kaňkovského. Děkuji všem.

Před hlasováním prosím pěkně musím ještě říci, jak už jsem zde říkala, že výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout návrh tohoto zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Protože jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020, podle sněmovního tisku 868, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 187, přihlášeno 159 poslanců, pro 158, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní se ještě musíme hlasováním vypořádat s návrhem doprovodných usnesení. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Adámková: Poprosím o to doprovodné usnesení. Pro upřesnění ho znovu prosím pěkně přečtu, jestli je s tím souhlas:

1. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. června tohoto roku zajistila prostředky na vyplacení odměn studentům zdravotnických oborů, kteří byli povoláni v boji s koronavirem k pomoci ve zdravotnických zařízeních.

2. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 30. června tohoto roku zajistila prostředky na výplatu odměn všem zdravotnickým pracovníkům a pracovníkům záchranných služeb, kteří se podíleli na zvládnutí koronavirové krize.

Poprosím o hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Budeme tedy hlasovat podle návrhu paní zpravodajky o obou těch částech doprovodného usnesení dohromady, pokud proti tomu nikdo nic nenamítá. Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 188, přihlášeno 158 poslanců, pro 81, proti nikdo. Konstatuji, že doprovodné usnesení bylo přijato.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi. Končím projednávání tohoto bodu.

Omluvy, které mezitím přišly: Poslanec Jan Richter se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z důvodu nemoci, poslanec Ondřej Benešík se omlouvá od 11.15 hodin do konce dnešního jednání z pracovních důvodů a poslanec Radek Koten se omlouvá od 10.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní se budeme věnovat bodu 379, jde o Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů...(Poslanec Hájek žádá o slovo.) Není to sice úplně bezprostředně, ale proběhne ještě kontrola hlasování. Nepochybne? Poslanec Hájek hlasoval...

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové. Omlouvám se, zpochybňuji hlasování. Na sjetině mám ano a nevyjadřuje to vůli mého hlasování. Děkuji. Hlasoval jsem ne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Tak teď jste to, pane poslanče, řekl tak, že můžeme hlasovat o návrhu na zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 189. Přihlášeno 159 poslanců, pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Znamená to, že budeme znovu hlasovat o návrhu doprovodného usnesení. Návrh na odhlášení jsem slyšel a všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Budeme znovu hlasovat o návrhu doprovodného usnesení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 190. Přihlášení 152 poslanci, pro 74, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Znovu tedy otevírám přerušený bod

379.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k zásluhám československých legionářů

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili 3. června tohoto roku ve všeobecné rozpravě. U stolku zpravodajů je zástupce navrhovatelů poslanec Vít Rakušan. Nyní budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě. Dne 3. června 2020 bylo přerušeno vystoupení ministra kultury Lubomíra Zaorálka; dále byli přihlášení poslanci Pavel Žáček, Jiří Mihola. Ptám se pana ministra Zaorálka, jehož vystoupení bylo přerušeno, zda si přeje navázat. Ne. Tak v tom případě je na řadě poslanec Pavel Žáček. Připraví se poslanec Jiří Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokusil bych se vyvolat ducha té přerušené schůze, kdy vlastně po předkladateli a znění návrhu usnesení promluvila osoba – pan Vojtěch Filip, předseda KSČM a první místopředseda naší Sněmovny. Přestože srdnatě zpochybnil text toho klíčového proslovu v ruském tisku, kvůli kterému zde jsme, tak přesto posleze zopakoval veškeré argumenty a – možná trošku jinými slovy – urážky, které byly směřovány jak vůči našim politikům, tak vůči legionářům. Nebylo to možné, ale v té chvíli se mi chtělo zvolat: Ty, Koněve – protože skončil také maršálem Koněvem – ty, Koněve, proč nám sem posíláš tu pojku? Slovy klasika.

Další mluvil stínový ministr zahraničí pan kolega Zaorálek. Také si myslím, že měl klasický proslov, který hájil české zájmy, hájil ruské zájmy, chápal českou politiku, českou historii, chápal ruskou politiku, ruskou historii. Každý si mohl v tom vybrat. Tam mě žádný komentář nenapadl. Možná – marnost, marnost, vše je marnost, nic než marnost. V té fázi to naštěstí bylo přerušeno a dnes se tomu můžeme znovu věnovat a budeme mít času, kolik je zapotřebí k tomuto důležitému tématu.

Takže mi dovoluňte začít. Na falšování historie ze strany Komunistické strany Čech a Moravy a konkrétně jejího předsedy Vojtěch Filipa jako bychom si již všichni zvykli. Tematicky: Krvavá bolševická revoluce, leninsko-stalinský teror, pakt Molotov-Ribbentrop a jeho důsledky, květen 1945, komunistický puč v únoru 1948, politické procesy padesátých let, srpen 1968, normalizační éra, listopad 1989 a nakonec i polistopadové transformační období – to vše jsou subjekty permanentní, lživé a manipulativní kampaně vycházející mnohdy z normalizační, a někdy dokonce až stalinské propagandy. Asi není možné reagovat na každou demagogicky historizující nepravdu ze strany KSČM, to bychom ostatně nedělali nic jiného. Je nicméně důležité odkazovat se minimálně na výsledky svobodného historického výzkumu posledních tří dekad, především pokud jde o klíčové okamžiky 20. století,

neobsahující oproti komunistické totalitní éře žádný povinný ideologický balast. Dnes to ovšem platí dvojnásob. Proto je nutné se ozvat.

Předseda KSČM a první místopředseda této Sněmovny totiž zaútočil na památku českých legionářů, nejsilnější vojensko-politické entity, na jejichž hrdinství a obětech vznikla svobodná a demokratická Československá republika. Napadl památku všech těch legionářů, kteří svůj vztah k vlasti, státnost a věrnost republice prokázali hned několikrát. V bojích první světové války, za občanské války v Rusku, během konstituování Československa a jeho příprav na boj proti hitlerovskému Německu, v nerovném střetu s nacistickými okupanty během druhé světové války a následně ve věznicích a nápravných zařízeních komunistického Československa, které se zejména ruským bráškům touto cestou s velkým časovým odstupem mstilo za porážky uštědřené bolševické moci od jara roku 1918.

Nedosti na tom. Vojtěch Filip totiž vědomě neútočí pouze na naše legionáře, ale jejich prostřednictvím na celou první republiku. Tak nějak po gottwaldovsku, po vzoru karlínských kluků. Na tu Československou republiku, na níž zde téměř všichni, alespoň verbálně, navazujeme.

Klíčovou otázkou, kterou si v této souvislosti nemůžeme nepoložit, je otázka, proč předseda KSČM zneužívá svého ústavního postavení. Protože mu to umožňují polokoaliční, dnes již možná koaliční, historicky nijak neukotvená a bezhodnotová vláda exsoudruha Andreje Babiše? Potřebuje si vylepšit neostalinský vnitrostranický profil před nadcházející volbou předsedy KSČM? Nebo chce "jenom" vlivově politicky posluhovat cizí moci, a to proti zájmům České republiky? V sovětsko-ruské terminologii se tomu říká hrát roli užitečného idiota. Jeho slova by se dala pochopit, pokud by byl místopředsedou Státní dumy Federálního shromáždění Ruské federace, a nikoliv Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. A tak daleko ještě nejsme.

Jak tedy nejlépe reagovat na tento zastydlý třídní boj? V současné době jsou poměrně aktuální alternativní pohledy na historii. Ahistoricky a trochu provokativně si dovolím zalitovat, že naši legionáři v létě 1918 nedosáhli Moskvy a nevyvrátili bolševický režim v základech. Dvacáté století by se tak možná mohlo obejít bez nejkrvavější diktatury lidských dějin. Asi bychom zde také dnes nediskutovali o Vojtěchu Filipovi a jeho provokativních výrocích.

Ale dosti spekulací. Mnohem užitečnější bude věcně a bez emocí prezentovat veřejně nepříliš známé souvislosti o vzájemných rusko-českých vztazích z poslední doby, vztahující se k legionářům, ale také zároveň k soše maršála Koněva, dnes předané do správy Muzea paměti XX. století.

Péče o české válečné hroby na území Ruské federace stejně jako péče o ruské válečné hroby na našem území je upravena Dohodou mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemném udržování válečných hrobů z roku 1999. Podle Eduarda Stehlíka, v letech 2014 až 2019 ředitele odboru pro válečné veterány Ministerstva obrany, bohužel ruská strana dlouhodobě nedodržuje ustanovení článku 2 této dohody, zejména pak odstavec týkající se pomoci při vyhledávání a evidování válečných hrobů československých legionářů. Drtivá většina těchto hrobů

byla totiž už v prvních letech sovětské vlády zničena, částečně se dochovaly pouze hroby v oblasti Mořského hřbitova ve Vladivostoku a pomník na hřbitově v Krasnojarsku.

Právě hřbitov ve Vladivostoku se stal jakýmsi prvním pilotním projektem, do kterého Ministerstvo obrany České republiky vložilo nemalé finanční prostředky. Již v letech 2002 až 2005 bylo ruské straně na obnovu tohoto pohřebiště poskytnuto 6,3 mil. korun. Přesto se naši zástupci na zasedání Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby v roce 2009 pozastavili nad jeho špatným stavem. V průběhu dalších jednání ruští partneři připustili, že značná část prostředků darovaných Česko republikou byla zpronevěřena, a jako východisko přislíbili finanční spoluúčast na následné rekonstrukci, která proběhla v letech 2014 a 2016. Na tuto rekonstrukci v těchto letech přispělo Ministerstvo obrany dalšími 2,2 mil. korun, stejně tak měla přispět ruská strana, stejně velkou částkou. Následná kontrola provedených prací však zjistila, že betonové oplocení a schodišť opět nejsou kvalitně opraveny. Do další rekonstrukce betonových prvků, která měla být údajně dokončena v roce 2018, česká strana znovu vložila dalších 320 tis. korun. Oproti tomu ruské orgány nikdy nedoložily svou finanční spoluúčast a ani zaměstnancům Ministerstva obrany neumožnily kontrolu kvality odvedené práce.

Zde mám fotografii tohoto místa tak, jak vypadalo nedávno, v roce 2017. (Ukazuje.) Tady můžete vidět, jak se ruská strana o tento hrob stará. Fotografie z roku 2019, pořízené na místě českými turisty poměrně nedávno, ovšem dokládají, že i o toto české pohřebiště ve Vladivostoku není řádně pečováno. Přitom na údržbu tohoto konkrétního místa již Česká republika poskytla částku ve výši téměř 9 mil. korun.

Na obnovu dalších válečných hrobů československých legionářů na území Ruské federace poskytlo Ministerstvo obrany České republiky v letech 2007 až 2017 přes 19 mil. korun. Byly vybudovány nové pomníky padlým v Buzuluk, v Jekatěrburgu, Nižním Tagilu, Čeljabinsku, Pugačevě, Polovině, Kunguru, Verchnim Uslonu u Kazaně, Ussurijsku, Spasku, Kaulu, Penze, Syzrani, Uljanovsku a Kultuku. Jako poslední byly v polovině roku 2017 obnoveny válečné hroby v Bugulmě a v Miassech.

Oproti tomu Rusku na obnovu výše zmíněných českých válečných hrobů nikdy žádnou finanční částkou nepřispělo, a to přesto, že to mezivládní dohoda předpokládá a česká strana to na zasedáních komise opakovaně požadovala. Jen pro srovnání, Česká republika v uplynulých letech vynaložila na péči o ruské válečné hroby ať již z rozpočtu Ministerstva obrany, nebo z rozpočtu měst a obcí, částku převyšující 100 mil. korun.

Pro předsedu KSČM Vojtěcha Filipa, prostřednictvím předsedajícího, pro jistotu ještě jednou: Na obnovu českých válečných hrobů Rusko nikdy žádnou finanční částkou nepřispělo, nedoložilo příspěvi. Česká republika naopak vynaložila na péči o ruské válečné hroby částku převyšující 100 mil. korun.

Tolik k fašizaci údajně české politiky a České republiky a relativizaci výsledků druhé světové války.

V mezidobí se obnova československých válečných hrobů na území Ruska prakticky zastavila. Již připravené pomníky nebyly na schválených místech instalovány a plánované pietní akty se staly cílem protičeských provokací a nenávistných útoků. Jako jeden z nich připomeňme útok ve městě Novokujbyjevsk, dříve Lipjagy, z podzimu 2018, kdy nejenže bylo zabráněno instalovat nový památník v místech posledního odpočinku československých legionářů, ale připravený základ pomníku byl před příjezdem české delegace popsán hanlivými nápisy, jako například: Češi, stavte si pomníky Němcům v Lidicích. Tady máte oficiální fotografii, kdy zde byla česká vojenská delegace a jak ten stav toho patníku, nikoliv pomníku, vypadal – včetně toho nápisu. (Ukazuje.)

A jak s tím souvisí pražský pomník maršála Koněva? Podle bývalého ředitele odboru pro válečné veterány Eduarda Stehlíka spojila ruská strana poprvé pomník maršála Koněva s pietními místy odpočinku našich legionářů už 21. října 2015 během jednání zmíněné Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby na Ministerstvu obrany Ruské federace v Moskvě. Česká strana tehdy opětovně otevřela problém, proč se v některých regionech Ruské federace jen s obrovskými problémy daří obnovovat válečné hroby československých legionářů zničené v letech sovětské vlády. A proč, když se Česká republika vzorně stará o tisíce válečných hrobů vojáků Rudé armády, kteří položili své životy při osvobození Československa, není možné poskytnout srovnatelnou péči českým válečným hrobům, a to dokonce za peníze České republiky.

Jako jeden z křiklavých případů čeští členové komise uváděli Samaru, kde již tři roky ležel ve skladišti kompletně dokončený pomník československých legionářů, který ovšem představitelé města pod nejrůznějšími záminkami odmítali a dosud odmítají instalovat na jimi již několikrát vybrané a odsouhlasené místo. Kompletní základy pro pomník česká strana budovala dvakrát, v roce 2018 se hledalo již třetí místo. Takto vypadá tento pomník dodnes v Samaře. I to jeho torzo, které je ve skladu, je poškozené, jak vyplývá z této fotografie. (Ukazuje.)

Ruská strana tehdy argumentovala tím, že nemůže regionům z Moskvy nařizovat, co mají či nemají dělat. Když zástupci Ministerstva obrany upozorňovali na fakt, že jde o porušování dohody, a ruské straně došly argumenty, proč se není možné v Samaře i jinde pohnout z místa, vystoupila s tvrzením, že se radnice Prahy 6 údajně chystá zbourat pomník maršála Koněva v Praze-Bubenči. Ruská strana požadovala, aby se Ministerstvo obrany České republiky zavázalo, že k odstranění pomníku nedojde. Předseda komise Eduard Stehlík již tehdy upozorňoval, že socha maršála Koněva není podle českého právního řádu, konkrétně zákona č. 122/2004 Sb., o válečných hrobech, válečným hrobem, a že tudíž otázky s ní spojené nespadají do gesce Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby.

Česká delegace podobně jako ruská strana argumentovala, že Ministerstvo obrany České republiky nemůže cokoli nařizovat místní samosprávě, speciálně v oblasti nakládání se svým majetkem, v tomto případě Koněvovým pomníkem. Zástupci ruské strany však bez ohledu na toto upozornění poznamenali, že pokud se cokoli s pomníkem stane, ovlivní to další obnovu českých válečných hrobů na území Ruské federace.

Poznámka mimo – další obnovu, zní to možná ironicky, když obnovováno toho z ruské strany moc nebylo.

Postupně došlo k zablokování práce Česko-ruské společné mezivládní komise pro válečné hroby. Ruská strana odmítla pozvání na pravidelné zasedání komise 27. listopadu 2018 v Praze a začala zpochybňovat právní statut nově budovaných českých válečných hrobů v Rusku vyplývající z článku 3 dohody. Mluvčí ruského ministerstva zahraničních věcí uvedla, že se tak stalo kvůli umístění tabulek na památníku maršála Koněva, ke kterému došlo 21. srpna 2018.

V roce 2019, po roce a půl mlčení a nekomunikace, reagoval náměstek ministra obrany Ruské federace armádní generál Bulgakov, zároveň předseda ruské části komise, tvrzením, že ruská strana financuje nejen péči o české hroby v Rusku, ale i o ty ruské v České republice, což je, jak jsem již uvedl, v příkrém rozporu s realitou, neboť obě položky hradí Česká republika. V závěru dopisu pohrozil, že v blízkosti obnovených českých válečných hrobů v Rusku budou instalovány tabule s informacemi o zločinech Čechoslováků na krasnoarmějských a civilistech za občanské války v letech 1917 až 1920.

Jednání komise nebyla přes veškerou snahu Ministerstva obrany České republiky obnovena dodnes a péče o československé válečné hroby na území Ruské federace se zcela zastavila. Tato pietní místa se zjevně stala rukojmím ruské zahraniční politiky. Vzhledem k opakovaným vandalským útokům v Kultuku, Polovině a Čeljabinsku – můžu je doložit několika fotografiemi, tady vidíte politý podstavec tohoto památníku, zde dokonce uraženou hlavu v Kultuku již dokončené sochy (ukazuje) – se můžeme obávat vzhledem k těmto vandalským útokům i o ty válečné hroby našich legionářů, které se nám před rokem 2017 podařilo s velkým nasazením a za vynaložení nemalých finančních prostředků České republiky, českých poplatníků, obnovit.

Závěrem se ještě jednou vraťme k soše maršála Koněva. Z výše uvedeného vyplývá, že se tento normalizační pomník stal mimo jiné pro Ruskou federaci záminkou, aby mohla sabotovat péči o válečné hroby padlých československých legionářů. Střetávají se zde totiž dva pohledy na minulost: náš český – svobodný, státoprávní, a ten ruský – ideologický, vnitro- i zahraničněpoliticky zneužitelný, do určité míry ale zmatený, vedený nepřilíš úspěšnou snahou navazovat na historický odkaz bolševiků a zároveň i bělogvardějců za občanské války. Vítězná anabáze československých legionářů celou Sibiří jim do tohoto konceptu prostě nezapadá.

Pokud bych mohl doporučit řešení, jak a kým nahradit Koněvův pomník, tak bych hledal právě mezi legionáři. Logicky se nabízí připomenout vlastním pomníkem výraznou osobnost protibolševického boje za občanské války, velitele 3. československého střeleckého pluku našich legií, velitele armád admirála Kolčaka i generála Wrangela, posléze významného stratéga československé armády, v roce 1938 zemského vojenského velitele armádního generála Sergeje Nikolajeviče Vojcechovského, stojícího po okupaci u zrodu vojenské odbojové organizace Obrana národa a logicky zatčeného 12. května 1945 příslušníky sovětské vojenské kontrarozvědky Smerš, odvečeného do gulagu a zemřelého 7. dubna 1951 na celkové

vyčerpání organismu ve zvláštním táboře se zotřveným režimem Ozerlag u Tajsetu na východní Sibiři.

Druhou osobností, jejíž jméno by se rozhodně mělo vrátit na dnešní náměstí Interbrigády a jejíž jméno mimochodem do roku 1951 neslo, bezesporu je generál Pierre-Thiébaud-Charles-Maurice Janin, od února 1918 vrchní velitel československého zahraničního vojska a posléze velitel Dohodových jednotek za sibiřské anabáze. Pro úplnost dodávám, že oba dva generálové, jejichž životy se komunistický režim snažil totálně vymazat z našich dějin, jsou nositelé našich nejvyšších státních vyznamenání – Řádu bílého lva a Velkokříže Řádu bílého lva.

V závěru zároveň navrhuji rozšířit navržené usnesení o body 5 a 6 následujícího znění:

5. Poslanecká sněmovna pochopitelně – vyzývá Ruskou federaci k plnění svých závazků vyplývajících z mezivládní dohody o vzájemném udržování válečných hrobů z roku 1999, zejména ve vztahu k padlým příslušníkům československých legií;

6. žádá omluvu prvního místopředsedy Vojtěcha Filipa za slova, kterými zneuctil památku československých legionářů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, přiznám se, že mi tady trochu schází ten, který vlastně inicioval celý tento bod a toto projednávání, a to je místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Očekával bych, že v případě, že se věnujeme jeho výroklům, že tady skutečně bude. Ale platí tady asi to staré české přísloví, že starého psa novým kouskům nenaučíš, a zřejmě ani starého se vši úctou komunistu také nepřesvědčíme o jiných postojích.

Chtěl bych ale za poslanecký klub KDU-ČSL jasně říct, že se distancujeme od slov místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa, která pronesl pro ruský armádní web Krasnaja zvezda na téma československých legionářů a fašizace české politiky.

Dámy a pánové, Vojtěch Filip tam nehovořil jako soukromá osoba. Vojtěch Filip tam nehovořil ani jako předseda KSČM, ale hovořil tam jako místopředseda této Sněmovny. A já myslím, že tady je potřeba jasně říci, že není možné vystupovat z pozice vysokého funkcionáře Parlamentu České republiky s názory, které jsou zcela mimo postoje a názory československé zahraniční politiky, ale také Sněmovny samotné. Žijeme ve svobodné demokratické společnosti, což ale neznamená, že by mělo mít zelenou překrucování historie nebo že by měly dostat zelenou různě ideologicky zabarvené výklady české a československé moderní historie.

Před necelými dvěma lety jsme si připomínali vznik Československa. O tom, že na jeho vzniku a uznání mají obrovské a nesmazatelné zásluhy českoslovenští

legionáři, o tom není potřeba pochybovat. K tomu si nemusíme dávat hodiny moderní československé historie. To prostě je nad slunce jasné. Také bych se tady nerad pokoušel o nějaké příklady, že v okamžiku ten, kdo není schopen vnímat zásluhy legionářů a pokouší se tady o různé příklady k něčemu, co je naprosto neopodstatněné a co je potřeba jednoznačně odsoudit.

Už před třemi lety, v roce 2017, kdy jsme si připomínali výročí bitvy u Zborova, tehdejší Poslanecká sněmovna svým usnesením připomněla zásluhy československých legionářů na vzniku Československé republiky. To je potřeba také připomenout. Je potřeba také zdůraznit roli nejenom legií na půdě Ruska, ale i dalších našich československých vojáků v zahraničí, ať už to byli ti, kteří bojovali ve Francii, Itálii a na dalších místech. Všichni ti se zasloužili o budoucí Československo. Je potřeba také zdůraznit a připomenout roli zahraničních krajanů, například volyňských Čechů, kteří se stali členy takzvané České družiny. Skutečně vojenské úspěchy československých legionářů vzbuzovaly obrovský respekt a staly se pokračováním slavných vojenských úspěchů našeho národa.

Historie má být vykládána, interpretována svobodně, ale – a to je důležité – musí být vykládána pravdivě. Není možné, abychom tady prováděli různá nesmyslná srovnání. Skutečně musí platit – a já tady nechci pokračovat, protože myslím, že velmi fundovaný, odborný pohled historika jsme slyšeli od pana kolegy Žáčka – ale není možné, abychom tolerovali vyjadřování, která nesou jednoznačný ideologický, bolševický základ, resp. která nesou něco, co neodpovídá skutečnosti moderních československých dějin. Je také potřeba jednoznačně odmítnout tyto bolševické, ideologické útoky na památku československých legionářů a účastníků prvního odboje. Je potřeba odmítnout útoky na demokraticky zvolené komunální politiky.

Z tohoto důvodu se poslanecký klub KDU-ČSL jednoznačně hlásí k navrženým bodům v usnesení pana předsedy Rakušana. Jsem přesvědčen o tom, že bychom neměli tyto nestoudné výroky vrcholného představitele Poslanecké sněmovny přejít mlčením nebo nějakou tichou tolerancí. Pokud bychom tyto výroky tolerovali, tak si zahráváme s tím, že se něco podobného skutečně stane normou. A to je i pro mě osobně naprosto nepřijatelné. Útočit na památku těch, kteří se zasloužili o tento stát, a mezi nimi jsou právě i – právě i – českoslovenští legionáři, je něco, co je nepřijatelné a co by měla tato Poslanecká sněmovna jednoznačně odsoudit.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo z místa do rozpravy? Nehlásí. Rozpravu končím. To byla tedy všeobecná zprava. Zájem o závěrečné slovo není.

Ještě bude následovat podrobná rozprava u tohoto bodu. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se hlásí pan navrhovatel, pan poslanec Vít Rakušan. Prosim, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, dámy a pánové, ještě jednou za konstruktivní diskusi a ještě jednou patří vám všem poděkování za to, že jste tento bod na dnešní pořad jednání zařadili. Já opravdu považuji za důležité, abychom toto usnesení přijali v co nejkratší době. Považuji to za zásadní a je to také důležité v tom, že Česká republika prostě vyjadřuje postoj ke svým vlastním dějinám, ale i k tomu, jakým způsobem má občas Ruská federace tendence zpochybňovat naše dějiny a naše zásluhy.

Co se týče usnesení, je tady kompromisní dohoda o některých bodech usnesení, nicméně pan kolega Žáček ještě v rámci rozpravy k tomuto bodu navrhuje doplnit usnesení o dva následující body. Dovolte mi, prosím, abych navrhl hlasování po bodech daného usnesení, a dovolte mi, prosím, abych vám ještě jednou všech šest bodů usnesení pro přehlednost přečetl. Tedy

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. se distancuje od rozhovoru místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa v médiu ministerstva obrany Ruské federace Krasnaja zvezda;

II. deklaruje, že slova místopředsedy Vojtěcha Filipa nereprezentují postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k československým legionářům;

III. vyzývá místopředsedu Vojtěcha Filipa, aby jako ústavní činitel při veřejných prohlášeních reprezentoval Českou republiku a oficiální směr zahraniční politiky formulovaný vládou a ministrem zahraničí;

IV. prohlašuje, že českoslovenští legionáři a jejich hrdinství a odhodlání na všech frontách první světové války se těší naší úctě, protože se zásadním způsobem zasloužili o vznik samostatného, svobodného a demokratického Československa.

A nyní následují dva body, které navrhuje pan kolega Žáček. Tedy

V. vyzývá Ruskou federaci k plnění svých závazků vyplývajících z mezivládní dohody o vzájemném udržování válečných hrobů, zejména ve vztahu k padlým příslušníkům československých legií;

VI. žádá omluvu prvního místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa za slova, kterými zneuctil památku československých legionářů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kubíček v podrobné rozpravě.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovolím navrhnout protinávrh s mírnou modifikací, to znamená, že v bodu číslo I, který přednesl pan poslanec Rakušan, se nelišíme. V bodě číslo II se také nelišíme. Nyní si dovolím udělat modifikaci bodu číslo III, který zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá místopředsedu Vojtěcha Filipa, aby jako ústavní činitel při veřejných prohlášeních důstojně reprezentoval Českou republiku a tradice její státnosti.

V bodu číslo IV se ztotožňujeme se návrhem pana poslance Rakušana a body V a VI my nekomentujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Ještě se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo není. A jenom se zeptám pana předsedy Rakušana, jestli má nějaký návrh, jakým způsobem hlasovat o tom protinávru. Proším, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Pane předsedající, jestli budete s daným návrhem souhlasit, jak jsem avizoval, hlasování po bodech, přičemž u bodu číslo III nejprve budeme hlasovat protinávru pana kolegy Kubička, poté případně návrh, který jsem přednesl já. Posléze budeme pokračovat v dalších bodech hlasování. Samozřejmě se hlasováním vyjádříme i o doplňujících bodech kolegy Žáčka v bodě V a VI.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Mně ten návrh připadá dobrý. Má někdo nějaký jiný návrh? Nemá. V tomto případě nemusíme, podle mého názoru, schvalovat proceduru. Budeme postupovat tak, jak doporučil pan předseda Rakušan.

Je zde návrh, abychom přesto schválili proceduru, tak jak byla navržena. Tím nic nepokazíme.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 191. Přihlášeno 158 poslanců, pro 140, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o prvním bodu navrženého usnesení. Přeje si někdo, aby byly body čteny? (Hlasy z pléna: Ano!) Ano, tak prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Proto jsem tady správně zůstal. (Předsedající: Ano.) Tužil jsem, že zájem bude. Děkuji.

Bod číslo I. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky se distancuje od rozhovoru místopředsedy Poslanecké sněmovny Vojtěcha Filipa v médiu ministerstva obrany Ruské federace Krasnaja zvezda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 192. Přihlášeno 143 poslanců, pro 121, proti 13. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava.) Další bod?

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane místopředsedo.

Bod číslo II. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky deklaruje, že slova místopředsedy Vojtěcha Filipa nereprezentují postoj Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k československým legionářům.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 193. Přihlášeno 145 poslanců, pro 125, proti 10. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat v bodě III podle schválené procedury nejprve protinávrh přednesený panem poslancem Kubíčkem. Prosím o jeho znění.

Poslanec Vít Rakušan: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá místopředsedu Vojtěcha Filipa, aby jako ústavní činitel při veřejných prohlášeních důstojně reprezentoval Českou republiku a tradice její státnosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 194. Přihlášeno 146 poslanců, pro 111, proti 9. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat bod číslo IV.

Poslanec Vít Rakušan: Ano, tím pádem se samozřejmě původní návrh stává nehlasovatelný.

Bod číslo IV zní následujícím způsobem: Poslanecká sněmovna prohlašuje, že českoslovenští legionáři a jejich hrdinství a odhodlání na všech frontách první světové války se těší naší úctě, protože se zásadním způsobem zasloužili o vznik samostatného, svobodného a demokratického Československa.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 195. Přihlášeno 148 poslanců... přihlášeno 149 poslanců nakonec, pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Pátý bod.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Pátý bod, návrh pana kolegy Žáčka: Poslanecká sněmovna vyzývá Ruskou federaci k plnění svých závazků vyplývajících z mezivládní dohody o vzájemném udržování válečných hrobů, zejména ve vztahu k padlým příslušníkům československých legií.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 196, přihlášeno 146 poslanců (z tabule 148), pro 82, proti 7. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava.)

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. A poslední bod, bod číslo 6: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá omluvu prvního místopředsedy Poslanecké sněmovny pana Vojtěcha Filipa za slova, kterými zneuctil památku československých legionářů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 197, přihlášeno 147 poslanců (z tabule 148), pro 73, proti 17. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Tím jsme se, pane místopředsedo, vypořádali se všemi navrhovanými body usnesení, přičemž konstatuji, že jsme v podobě mnou prezentované schválili body usnesení číslo 1, 2 a 4, schválili jsme bod usnesení číslo 3 v podobě předkládané panem kolegou Kubičkem a byl ještě schválen bod číslo 5 usnesení předložený panem kolegou Žáčkem, bod číslo 6 usnesení schválen nebyl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Končím projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. Já nejprve přečtu omluvu. Z jednání schůze se omlouvá mezi 11.30 a 19. hodinou do konce jednacího dne z rodinných důvodů pan poslanec František Elfmarek.

Nyní budeme projednávat další bod programu schůze. Jedná se o

176.

**Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb.,
o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 652/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili dne 11. února na 40. schůzi Poslanecké sněmovny, obecná rozprava byla přerušena. Připomínám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 652/1. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele poslankyně Lucie Šafránková a zpravodajka pro první čtení poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které je přihlášena paní poslankyně Lucie Šafránková, a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, protože už od posledního projednávání uplynulo poměrně hodně času, tak mi dovoluji, abych vám krátce připomněla, o čem náš návrh novely o hmotné nouzi je. Jedná se o soubor sedmi změn, který by měl odstranit či minimalizovat zneužívání dávek pomoci v hmotné nouzi, posílit kontrolní kompetence pracovníků úřadu práce a taktéž umožnit opravdu citelně sankcionovat ty osoby, které systém pomoci v hmotné nouzi zneužívají. Jde i o opatření, která směřují proti expanzi patologických jevů spojených s existencí tzv. vyloučených lokalit.

Návrh byl podrobně konzultován na úrovni úřadu práce a sociálních odborů úřadu místní veřejné správy. Vychází čistě z praxe.

Společným jmenovatelem navrhovaných změn je snaha docílit prostřednictvím zpřísnění podmínek kontrolních a sankčních mechanismů omezení zneužívání finančních prostředků nepojistných sociálních dávek v oblasti státní pomoci v hmotné nouzi. Tyto dávky se musí stát mimořádným prostředkem pro situace, kdy si její příjemce z objektivních důvodů nemůže příjem obstarat vlastní praxí či podnikáním, anebo když mu nízký příjem nestačí na pokrytí základních životních potřeb pro sebe, pro své děti a své blízké. Současné legislativní nastavení v oblasti dávek pomoci v hmotné nouzi umožňuje v mnoha ohledech účelové až podvodné jednání příjemců těchto dávek a žadatelů o ně. Tyto dávky jsou tak v mnoha případech zneužívány, jak máme podrobně zdokumentováno zejména od úřadů práce.

A teď k samotnému obsahu návrhu naší novely. Navrhujeme, aby mezi povinnosti podmiňující nárok na žádost na dávky pomoci v hmotné nouzi přibyla i povinnost rodičů řádně zajistit docházku jejich dětí do posledního ročníku mateřské školy, což je mnohdy zásadní opatření ve smyslu socializace těchto dětí a jejich integrace do společnosti ve směru přípravy na zvládnutí základní školy. Chceme také umožnit úřadu práce vyřadit z okruhu příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi ty osoby, které porušily během jejich pobírání režim práce neschopného a režim dočasné neschopnosti plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci nebo úrazu. Nynější právní úprava neumožňuje ty osoby, které opakovaně porušily pravidla režimu práce neschopného, vyřadit z okruhu osob majících právo čerpat dávky pomoci v hmotné nouzi. Loňská podrobná kontrola úřadu práce odhalila, že se jedná o více než čtvrtinu těchto případů.

Dále chceme úřadu práce přiznat i možnost vyřadit z okruhu příjemců dávek ty osoby, které setrvávají v pracovní neschopnosti i po uplynutí doby, která odpovídá maximální podpůrné době pro pobírání tzv. nemocenské, což je 730 kalendářních dnů po sobě jdoucích. Na základě informací z úřadu práce totiž není výjimkou, že mnohé osoby setrvávají v režimu pracovní neschopnosti např. nad pět let.

Navrhujeme také zrychlit a zjednodušit proceduru vyloučení určitých osob z okruhu příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi nebo z okruhu tzv. společně posuzovaných osob, jestliže neplní podmínky pro tyto osoby zákonem stanovené. Za současně úpravy závisí toto vyloučení na tzv. správním uvážení orgánu pomoci v hmotné nouzi, není automatické a pevně dané. Stejně tak naše novela zavádí zpřísnění procedury odejmutí či snížení dávky pomoci v hmotné nouzi, resp. zamítnutí žádosti o takovou dávku, jestliže příjemce dávky nebo žadatel o ni nedá orgánu pomoci v hmotné nouzi souhlas se vstupem do obydlí a znemožní provedení sociálního šetření v místě směřujícího k ověření skutečností rozhodných pro vznik nároku na příslušnou dávku. Navrhujeme takové osoby rovnou vyloučit z okruhu osob pomoci v hmotné nouzi a navíc požadujeme prodloužení doby, po kterou může být dávka pomoci v hmotné nouzi odebrána či snížena, ze současných tří měsíců na mnohem citelnější dobu, a to jednoho roku.

V dalším bodě navrhuje vyloučit z okruhu tzv. společně posuzovaných osob ty občany, kteří nepřiznávají žádné příjmy, dlouhodobě nepracují, nepodnikají a ani si práci nehledají a pouze chtějí dosáhnout navýšení výpočtu existenčního minima a tzv. části životní osoby a společně posuzovaných osob, a tím i výši celkového příjmu rodiny z dávek pomoci v hmotné nouzi, např. v těch rodinách, kde je osobou v hmotné nouzi pouze nezletilé dítě. Jde také o osoby, které nejsou v evidenci úřadu práce, protože z ní byly vyloučeny pro neplnění či porušení některých povinností.

A závěrem navrhuje zavést povinnost zahrnout mezi příjmy žadatele o dávky pomoci v hmotné nouzi i příjmy z dávek péčovské péče, zatím v těch případech, pokud se jedná o pěstounství v rámci rodiny. Toto opatření směřuje zejména proti tzv. spekulativnímu pěstounství a jeho smyslem je docílit toho, aby příbuzenští pěstouni museli mezi svými příjmy rozhodnými pro přiznání dávky pomoci v hmotné nouzi uvádět i příjmy z dávek péčovské péče. Tento návrh vychází i z toho, že odměna pěstouna je posuzována jako standardní příjem ze závislé činnosti i např. pro účely daně z příjmu či pojistného na sociální zabezpečení. Nevidíme tedy důvod, proč by tomu mělo být z hlediska zákona o pomoci v hmotné nouzi jinak, a jde o neodůvodnitelnou výjimku.

Dámy a pánové, my se rozhodně nebráníme další diskusi např. ve výboru pro sociální politiku a rozhodně se nebráníme i další spolupráci s vámi, takže vás prosím o podporu a propuštění do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupkyni navrhovatelů a nyní tedy s přednostním právem místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura. Stále je připravený kolega Bauer. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jak víte, tak ukončení zneužívání dávek tzv. nepřizpůsobivými lidmi je dlouholetým tématem našeho hnutí SPD a jsem rád, že se konečně po mnohaletých snahách dostal náš návrh zákona do prvního čtení. A já jsem vás chtěl poprosit, abyste nám ho propustili dál, do dalšího čtení, protože si myslím, že nehledě na politickou příslušnost by to většina občanů České republiky uvítala, abychom tento problém vyřešili, protože jsem přesvědčen o tom, že slušný a pracující člověk musí být v České republice na prvním místě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji místopředsedovi Poslanecké sněmovny Tomio Okamurovi. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, milé kolegyně, kolegové, já jsem se k tomuto návrhu již vyjádřil v únoru letošního roku v rámci prvního čtení, kdy jsem vyjádřil názor, že je vhodné, aby tento návrh byl propuštěn do dalšího čtení, nicméně dovoluji mi zmínit jenom jednu zajímavost.

Když jsme o tom v únoru hovořili a když jsem vystupoval, že kapitola Ministerstva práce a sociálních věcí – 313 v té výdajové stránce rozpočtu je v úrovni 690 mld. korun, že to je přibližně 44 % státního rozpočtu, že těch 690 mld. korun je přibližně z 94 % mandatorní výdaj, to znamená, že se s tím nedá vůbec nic dělat, a že jenom na české důchody ročně vynaložíme přibližně 460 mld. korun a že rozdíl oproti roku 2019 a 2020 v rámci této kapitoly je nárůst přibližně 8 %, tak jsem tímto chtěl avizovat, že ufinancování této kapitoly, která je dominantní, 44 % na státním rozpočtu, je dlouhodobě velmi problematické a že stojí za to, abychom se určitými úsporami v rámci této kapitoly zabývali.

V únoru, když jsme o tom hovořili, byl deficit státního rozpočtu 40 mld. korun. Rozdíl mezi tehdejšími započatými prvními čteními a dnešními prvními čteními je přibližně 240 mld. korun, protože současný schválený státní rozpočet a jeho deficit je 300 mld. korun, ale my jsme byli svědky toho, že paní ministryně financí avizovala, že deficit státního rozpočtu nebude 300, ale možná 500 mld. korun.

Proč o tom hovořím? Já si myslím, že je velká škoda, že ta témata, která jsme teď z mnoha důvodů museli odsunout, jako je adresnost dávek, jako je zneužívání sociálních dávek, jako je například důchodová reforma, ale i další, jsme nebyli schopni řešit a přicházet s nimi v době, kdy jsme měli deficit 40 mld. A bohužel těmto tématům podle mého názoru v žádném případě neutečeme a poté, co se, předpokládám, situace v této zemi, ale i v celé EU zklidní, se budeme muset k těm nepříjemným tématům opětovně vracet, jako je financování sociálních služeb, důchodová reforma atd., ale oproti rozdílu z února letošního roku to budeme dělat v ekonomické situaci, kdy deficit České republiky bude přibližně 500 mld. korun, což je nesrovnatelná ekonomická situace. Jenom pro vaši informaci, když jsme hledali miliardy před několika měsíci na důchodovou reformu, tak já mám pocit, že za 200 mld. korun se dá postavit – já tomu tedy sice nevěřím – jeden blok jaderné elektrárny v Dukovanech a mj. za 100 mld. korun se dala vyřešit první etapa důchodové reformy. Takto jsme na tom byli přibližně před dvěma měsíci, a jsme na tom úplně jinak.

Z toho důvodu si myslím, že nás nemine, abychom se k těm nepříjemným tématům opětovně vrátili. Ostatně i Občanská demokratická strana přišla se svým návrhem, abychom se podívali na úspory v rámci zneužívání sociálních dávek. Je to ten náš pracovní název třikrát a dost, a z tohoto důvodu se chci přiklonit k tomu, abychom propustili tento návrh, který je velmi podobný návrhu Občanské demokratické strany, protože i ta nepříjemná témata poté, co ty ekonomické problémy odezní, bude muset tato země řešit. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní se s přednostním právem hlásí paní ministryně Jana Maláčová a připraví se pan poslanec Radek Rozvoral. Zatím poslední přihlášky. Proším, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych uvedla, že

si myslíme, že se všichni shodneme na tom, že sociální dávky mají být zejména podpora pro ty, co nemohou pracovat, že takto by ten systém měl fungovat, a pro ty, kteří pracovat mohou, tak aby pracovali, ale zároveň, a to si myslím, že je nejenom sociálnědemokratická priorita, aby mohli za tu svou mzdu důstojně žít, aby lidé, kteří poctivě pracují, mohli zaplatit všechny své účty, uživit své rodiny. To znamená, že ten systém je jednoduchý. Sociální dávky mají pomáhat lidem, kteří pracovat nemohou, a lidé, kteří pracují, musí mít důstojnou mzdu.

Z tohoto důvodu si myslím, že máme jasno. My jsme připravovali vládní návrh na revizi tzv. sociálních dávek, nicméně já jsem dnes ráno měla tiskovou konferenci, kde jsem zmiňovala čísla aktuální nezaměstnanosti za měsíc květen. A ta čísla jsou stále ještě velmi slušná – 3,6 % za měsíc květen, ale není to stav, který by nás měl ukolébat. Víte, že prognózy téměř všech ekonomů hovoří o tom, že na podzim tohoto roku budeme čelit sedmi, osmi, možná desetiprocentní nezaměstnanosti. Z tohoto důvodu si myslím, že je hlavním úkolem vlády se na tuto situaci připravit tak, aby lidé, kteří ne vlastní vinou přijdou o práci, dostali ze strany státu podporu. Protože lidé, kteří dělali všechno správně – pracovali, snažili se živit své rodiny –, přijdou kvůli nenadálé situaci, kdy jsme ze dne na den museli vypnout ekonomiku, potřebují mít, pokud skutečně skončí na úřadech práce, dobrou podporu státu. A já si myslím, že to by mělo být v tuto chvíli skutečně naší prioritou, abychom ekonomiku vrátili zpátky na koleje, abychom ty ekonomické škody odvrátili. Myslím si, že všichni shodneme na tom, že bezpečnostně, zdravotně, epidemiologicky jsme celou tu nenadálou situaci, koronakrizi, zvládli na výbornou, ale teď musíme zvládnout i druhou frontu, tu ekonomickou. To znamená, aby lidé nepřicházeli o práci, aby ekonomika se nepropadla do krize, a to bude tím hlavním posláním. A pokud lidé přijdou o práci kvůli viru, ne proto, že udělali něco špatně, ale kvůli viru, protože přijdou o práci, tak abychom jim práci našli co nejdříve novou a abychom jim pomohli na tuto situaci reagovat.

To si myslím, že by mělo být teď prioritou vlády, a já jako ministryně práce a sociálních věcí pro to udělám maximum. Nicméně na těch návrzích, bylo to tady už také řečeno několika předřečníky, dále pracujeme, žádný z těch návrhů není pozastaven: důchodová reforma, revize dávek, novela zákona o sociálních službách. Vše běží a pevně doufám, že v příštích týdnech tyto návrhy představíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Radek Rozvoral. Další přihlášku nemám. Pane poslanče... Tak, ano a prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, hnutí SPD předkládá do Poslanecké sněmovny návrhy zákonů, které jsou přínosné pro naše občany, což potvrzuje i novela upravující zákon o hmotné nouzi. Zároveň tím umožníme, aby se stát v rámci vyplácení sociálních dávek choval jako řádný hospodář, neboť konkrétní sociální dávka by měla mít i konkrétního příjemce, který splňuje stanovená kritéria pro její přiznání.

Tato novela zákona o pomoci v hmotné nouzi je jednou z důležitých změn zákonů připravovaných hnutím SPD, nebo už předložených do Sněmovny. Cílem je nastavit znovu systém sociálních dávek tak, aby podporoval jen ty, kteří pomoc opravdu potřebují, a zarazilo se zneužívání sociálních dávek fyzicky zdravými jedinci schopnými práce. Rozjelo se totiž speciálně v některých regionech v podstatě systémové zneužívání sociálních dávek. Štědrá podpora státu vede k tomu, že lidé, kterým se pracovat nechce, jsou napřed na nemocenské, krátkodobé nebo dlouhodobé. To jim umožňuje vyhýbat se zaměstnání nabízenému úřadem práce. Přitom třeba děti do školy ani neposílají, nedávají jim peníze na obědy, ale sami si cigarety a alkohol rádi koupí. Na druhé straně opravdu potřebným osobám to stát ztěžuje. Například někteří důchodci mají často děsivě nízké důchody, pod deset tisíc měsíčně, a ti už nemají možnost si přivydělat, protože je trápí třeba složité a vleklé zdravotní problémy. To se SPD snaží napravit návrhem zákona o důchodovém pojištění, kterým by byl zaveden minimální důchod.

Dovolte mi ještě jednou zdůraznit, že je třeba vyplácet sociální dávky jen těm, kteří je opravdu potřebují. Těm, kteří z objektivních důvodů pracovat nemohou. A sociální systém by měl motivovat ty ostatní k hledání a udržení práce. Novela zákona o hmotné nouzi by tedy měla být začátek toho, jak navrátíme sociálním dávkám jejich správnou roli pro celou společnost i jednotlivce.

Vážené dámy a pánové, poslankyně hnutí SPD Lucie Šafránková zpracovala a prostřednictvím poslaneckého klubu předložila návrh novely zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších změn a doplňků. Jedná se o sněmovní tisk 652, ke kterému vláda vyslovila neutrální stanovisko. Námí navrhované změny by měly přispět ke zvýšení adresnosti vyplácení příslušných dávek, snížení objemu státem vyplácených prostředků na dávky pomoci v hmotné nouzi, snížení počtu příjemců těchto dávek a jejich omezení pouze na osoby, které se dočasně ocitly bez vlastního přičinění v hmotné nouzi a snaží se z této situace vlastními silami aktivně dostat.

O navrhovaných změnách, které by měly zamezit možnému zneužívání dávek, hovořila detailně poslankyně Lucie Šafránková. Všechna tato námí navrhovaná opatření by jejich implementací do právního řádu měla výrazně přispět ke snížení veřejných výdajů v oblasti dávek pomoci v hmotné nouzi. Dle odhadů kompetentních pracovníků v této oblasti dochází ke zneužívání systému vyplácení dávek v hmotné nouzi mezi 20 a 30 procenty příjemců těchto dávek. Hnutí SPD prosazuje, aby se stát choval jako řádný hospodář, a proto předložilo tento návrh novely zákona o hmotné nouzi.

Ušetřené finance by šlo využít ku prospěchu těch, kteří pomoc státu opravdu potřebují a zaslouží si ji. Proto vás žádám o propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní přečtu modifikaci omluvy. Pan ministr vnitra Hamáček mění dnešní omluvu a od 11.30 hodin se dnes pan ministr vnitra jednání zúčastní.

Nyní mám dvě přihlášky ještě do obecné rozpravy. Pan poslanec Pavel Plzák a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. A ještě paní poslankyně Aulická. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré dopoledne. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, možná jste to někteří zaregistrovali, někteří jste to možná nezaregistrovali, ale já jsem se na vás zhruba před půl rokem obrátil e-mailovou poštou a všem, všem, jsem vám zaslal dopis, dalo by se říci volání o pomoc, který podepsal starosta města Úpice a oba ředitelé zdejších základních škol. To město má asi pět tisíc obyvatel a je v mém volebním regionu. Ale tím dopisem oni se obraceli na vás na všechny, protože se situací v tzv. vyloučených lokalitách, které v jejich městě vznikly, si už nevědí sami rady. A největší problém vidí právě v zanedbávání školních docházek dětí z těchto rodin.

Co naděláte, když v těch školách čekají asistenti, a ty děti tam prostě do té školy nepřijdou? A není boha, když to tak řeknu, který by donutil rodiče, kteří sami ráno nevstávají a do práce nejdou, aby donutili děti vstát a do té školy jít. A je tam celá řada dalších a dalších problémů. Já vás chci jenom poprosit, protože jsem v této věci interpeloval i paní ministryni a po mé interpelaci ta odpověď nebyla nijak výrazná – možná, že se něco chystá, něco ne – mi v podstatě off record řekla, že ten problém je takový, že si s tím v podstatě neví rady, a řekla, ať zkusíme něco navrhnout my. Nenavrhli jsme to my, navrhli to tady kolegové z SPD. Ale já sám se velmi přimlouvám, aby ten zákon putoval tím celým legislativním procesem a došel nějakému konci. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A nyní – mám tady tedy ty dvě přihlášky ještě, takže pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a paní poslankyně Aulická Jírovcová. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já chápu tu motivaci toho návrhu. Nicméně ta situace, ve které byl předkládán, a situace současná – bavíme se o ekonomické situaci země – je výrazně jiná. V době, kdy byla naprosto minimální nezaměstnanost – a skutečně chápu ty výhrady občanů, ke mně se to také dostává, že prostě praceschopní lidé se vyhýbají práci a občas se to také v tom našem systému děje a budí to nevoli, tak na druhou stranu teď očekáváme příliv desetitisíců až statisíců lidí do toho systému pomoci, řeší se teď naopak problém z druhé strany, aby se např. dávka mimořádné okamžité pomoci zpřístupnila těm žadatelům, a já se obávám, že tenhle návrh jde trochu, trochu opačným směrem.

Myslím, že zvláště v situaci, kdy ta nezaměstnanost razantně naroste, bychom měli ještě zvážit, jestli se ty podmínky nezměnily a jestli není potřeba chystat ten systém spíš na situaci s vyšší nezaměstnaností a vyšším podílem lidí, kteří by rádi pracovali, ale bohužel pro ně práce není. Z toho důvodu navrhuji vrátit tento návrh k přepracování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám dvě faktické poznámky. Za prvé je to pan poslanec Marek Novák a až druhá v pořadí vystoupí na faktickou paní poslankyně Karla Maříková a stále je připravená paní poslankyně Aulická. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já jenom krátce na kolegu Ferjenčíka. A kde vidíte tedy problém? Já jsem to nějak moc nepochopil to vaše vystoupení prostřednictvím pana předsedajícího. Můžete mi tedy vysvětlit, jaký je rozdíl mezi tím, že je tady snaha zastavit zneužívání dávek, a tím, že vy chcete, aby dávky dostávali lidé, kteří si je zaslouží? Já v tom žádný rozdíl nevidím. Nevím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní paní poslankyně Karla Maříková, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já musím reagovat na tamhle pana poslance Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedajícího. Ten zákon navrhuje, aby ty dávky byly znemožněné těm, kteří je zneužívají. Tak já nevím, jak říkal opravdu tady můj předřečník, kde v tom vidíte problém? Ti nezaměstnaní kvůli pandemii koronaviru přišli o práci, předpokládám, nebudou ti, co je budou zneužívat. A pokud ano, tak pak ten zákon je správný. Pokud by je zneužívat chtěli, tak by jim ty dávky měly být znepřístupněny také. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Mikuláš Ferjenčík na faktickou. A stále je připravena paní poslankyně Aulická jako poslední. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se pokusím stručně odpovědět kolegovi, který se mě ptal, co mám na mysli. Mám na mysli to, že pan Rozvoral hovořil. tuším, o dvaceti až třiceti procentech lidí, kteří údajně ty dávky zneužívají. To je v současné situaci, kdy je extrémně nízká nezaměstnanost a skutečně už vlastně o ty dávky vůbec žádá jenom malý podíl průceschopné populace. Ve chvíli, kdy se razantně rozšíří ten okruh lidí, co žádat bude, tak podle mého názoru ten okruh zneužívajících a ten podíl na celkovém počtu žadatelů razantně klesne, a já mám spíš obavu o to, abychom nevyloučili z pomoci lidí, kteří ji reálně potřebují.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak další faktická poznámka, to je jenom jedna zatím, paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Marek Novák na faktickou. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji. Vaším prostřednictvím pane kolego Ferjenčíku, pokud tento zákon projde do druhého čtení, tak přece jsou výbory, kde můžete, můžeme o tom diskutovat společně s Ministerstvem práce a sociálních věcí, a je tam možnost podat pozměňující návrhy. Takže jenom to k tomu vrácení k dopracování, že je další možnost, když to projde, tak na tom zákonu, na tom návrhu zákona dál pracovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní tedy pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, pan poslanec Novák stáhl. Prosím. A stále je připravena paní poslankyně Aulická. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že zjevně hnutí ANO to tedy chce pustit dál, tak navrhuji v případě, že ten můj návrh na vrácení k přepracování neprojde, navrhuji prodloužit lhůty o dvacet dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já si to poznamenám. A nyní tady mám dvě faktické poznámky – pan poslanec Jiří Bláha a pan poslanec Pavel Plzák. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já jsem opravdu rád, že tady máme novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi, protože z mých zkušeností opravdu jsme se za těch třicet let budování nového typu socialismu naučili zneužívat úplně všechno. Zrovna je to dva dny, kdy jsem se potkal s člověkem, kterého velice dobře znám, který už půl roku je nezaměstnaný, pobírá dávky a u toho si vydělává dalších 30 tisíc korun měsíčně bokem. Prostě tak to je v naší společnosti, zneužíváme úplně všichni všechno. A jenom se zamyslete nad tím, když k vám přijde řemeslník, co mu řeknete, když vám řekne – bude to stát 240 nebo 200, myslím tisíc. Co mu řeknete? Takže takto fungují zrovna tak dávky v hmotné nouzi. Jestliže si na něco můžu sáhnout, tak si na to sáhnu a udělá to úplně každý. Takže buďme tolerantní k tomu, co je navrženo, pojďme na tom pracovat. A já myslím, že to společnými silami dovedeme k tomu, aby to vyhovovalo těm, kteří jsou poctiví, protože nejvíc to odnášejí právě ti, kteří poctivě pracují a jsou znechuceni tím, jak my se stavíme k těm, kteří to zneužívají. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám dvě faktické poznámky – tři, pan poslanec Pavel Plzák, paní poslankyně Olga Richterová a pak se připraví jako třetí pan poslanec Jan Bauer. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Omlouvám se, že budu mluvit o Úpici. Já vím, že takových lokalit je tady v zemi velká spousta, těch sociálně vyloučených, ale Úpice je v mém volebním regionu a na mě se obrací. Ale já ke kolegovi Ferjenčíkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Než začnete říkat přepracování, zamítnout a tak

dále, váš kolega Martin Jiránek, kterého tady nevidím, je vlastně z mého volebního obvodu. Řekněte mu, než začnete říkat přepracovat, ať tam do té Úpice jede. Byl tam? Nebyl. Ať si promluví s tím starostou, ať jde do té školy za těmi řediteli, ať jde za těmi učitelkami, ať jde do terénu a ať jim řekne, že to nechcete. Ať jim to tam řekne, že to nechcete, že proti tomu budete bojovat. Uvidíte, jaký tam budete mít volební výsledek. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní paní poslankyně Olga Richterová a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Mám tady dvě faktické zatím. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Zpátky k faktům. V Pirátech samozřejmě víme, že máme velký problém v řadě lokalit, je to spíš regionální. Paní poslankyně Aulická mi je svědkem, že se těm lokalitám nevyhýbám a nezavíráme oči před realitou. Ale prosím, to, co tady zaznívalo jako konkrétní příklady problémů, je problém vymáhání, je problém správného dodržování toho dnešního systému. Takže to, co tady zaznívá jako zneužívání, je selhání toho praktického výkonu státní správy, bohužel. Ale tohle si musíme přiznat. Není potřeba, a proto navrhuje to vrácení k přepracování, rovnou mluvit o změně systému ve smyslu té legislativní úpravy, protože my spíš potřebujeme dát funkční nástroje úřadům práce a funkční nástroje obcím k tomu vymáhání, ale nikoliv škrtat to nastavení pomoci v hmotné nouzi tak, aby se potom i ti, kteří se do té opravdové nouze dostanou, k tomu nedostali.

Proto jsem tady včera byla ráda, že jsme se bavili o mimořádné okamžité pomoci, protože mnozí jste svědky toho, že ani ti, kteří by pomoc rychle a efektivně potřebovali, pomoc dneska nedostanou. A přitom ten zákonný rámec není tak špatný. Oni by ji dostat mohli, ale ta praxe je jiná. A je to úplně stejně teď z toho opačného pohledu. Zase ti, kteří by tu pomoc dostávat neměli, ale dostávají ji, tak tam zase není problém toho nastavení. Ono je možné to vzít, odejmout, je možné to kontrolovat, ale problém je v tom, že tahle reálná kontrola a to reálné vymáhání se neděje. A to bychom měli řešit, ne aby už vůbec nikdo žádnou pomoc nedostal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já nyní zrekapituluji. Mám tady čtyři přihlášky na faktické poznámky, takže si to pojďme říct. Jako první vystoupí pan poslanec Jan Bauer, dále se připraví pan poslanec Pavel Plzák, dále pan poslanec Jiří Bláha a dále pan poslanec Tomáš Kohoutek. Tak, pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bauer: Jenom zpátky k faktům. Já bych byl velmi nerad, abychom se štěpili na tomto návrhu zákona, ale musím poopravit svou předřečníci. V tomto státě platí, pokud někdo opakovaně páchá mimo jiné závažné přestupky, krade, permanentně se opíjí, obtěžuje sousedy, tak podle platné legislativy mu dávka

odebrána být nemůže. Mimo jiné o tom je ten návrh, který předložila před rokem Občanská demokratická strana.

Já jsem chtěl jenom říci, že po těch dvou měsících, kdy řešíme skutečně fatální a zásadní věci – a některé věci se dělají dobře, některé špatně, o tom není tento bod – tak se opět budeme muset vrátit k tématům, která se tady dlouhodobě neřešila.

Já jenom připomínám, že řešení vyloučených lokalit a sedmnáct opatření, kterými se tyto lokality měly řešit, to je prostě vládní priorita dokonce i pana premiéra Babiše. A řekněme si na rovinu, neudělalo se opravdu do této chvíle vůbec nic. Teď máme ty dva měsíce stop stav, mimo to, že se teda předložil prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí nový poplatek nebo nová dávka na bydlení, a mimo jiné i z toho důvodu padlo na výboru pro sociální politiku, že pokud vláda nebude dělat nic, tak budou přicházet ojedinělé poslanecké návrhy, protože nám vyloučené lokality a další jiné nešvary zásadně vadí.

Já jsem chtěl jenom říci, že bez rozdílu, jestli je v České republice nezaměstnanost 2, 3 nebo 10 % – a mně by bylo strašně líto, kdyby nezaměstnanost šla nahoru – tak mi vždycky bude vadit, že rodiče, kteří dostávají dávky, neposílají své děti do školy. Vždyť to přece nemá žádnou přímou úměru, jestli je nezaměstnanost vysoká, nebo nízká. Prostě rodiče mají posílat své děti do školy a na to mají být přece vázány ty dávky. O tom je mimo jiné i návrh paní ministryně Maláčové, jak jsem si ho dobře prostudoval – nová dávka na bydlení. O tom je mimo jiné náš návrh, a jestli jsem to správně studoval, i do této oblasti se dostává návrh (upozornění na čas), který předložila Lucie Šafránková.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy tady máme pět faktických poznámek, takže pan poslanec Pavel Plzák, připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosim.

Poslanec Pavel Plzák: Velmi krátce a naposledy k paní kolegyni Richterové. Říkáte, že je to vlastně chyba v používání těch nástrojů, které my doposud máme. My to teda asi děláme špatně. Nevím, možná máte napůl pravdu, ale rozhodně chyba ve vymáhání – jak dostanete děti do školy, když rodiče vám řeknou: jsou nemocní, nejdu. Jak to vymůžete? Nechodí 14 dní. Jak to vymůžete? A vlastně vy na ty rodiče nemáte vůbec žádnou páku. Nějaké odebírání dětí z rodin, a já se nezabývám sociálními oblastmi, přiznám se, nějaké odebírání dětí z rodin atd., to už je takový vrchol, že prostě do toho se tam nikdo nechce pouštět. Nějaká trestní oznámení, tam to z té školy zkusili jednou a ten Rom jim chodil vyhrožovat půl roku před barák. Takže to opravdu není žádné snadné jednání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže nyní vystoupí pan poslanec Jiří Bláha. Celkem tady mám šest faktických poznámek. Takže prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty, a připraví se pan poslanec Tomáš Kohoutek.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já věřím, že kolegové piráti nemůžou mít ještě tolik životních zkušeností, protože jejich věk je trochu menší, ale fakt bych doporučil prostřednictvím pana předsedajícího, aby si zašli na úřady práce, za úředníky, aby si zašli k zaměstnavatelům a na jejich personální oddělení, a tam se dozvědí úplně všechno. Pokud tady nechceme mít armádu úředníků, kteří budou denně skenovat každou rodinu a budou každému nakukovat domů pod pokličku a budou denně sledovat to, jestli ten dělá tohle a tamto tamten, to znamená, že tady nebudeme mít nově třeba StB, tak prostě se to nedá udělat než opravdu razantními kroky, změnami v podmínkách nastavení příspěvků, ať je to na cokoli. Opravdu to nelze. Já s těmi lidmi pracuji, kteří chodí žádat na úřady práce, třicet let a věřte mi, že jsme vyzkoušeli tisíce věcí společně s úřadem práce. Vždycky si ten český člověk najde, jak to obejde. A není to vůbec nic proti vám, opravdu. Je to jenom o zkušenosti s tím, že se s tím setkáváte každý den. A věřte tomu, že to, co vám řeknou úředníci na úřadu práce, tak se nestačíte divit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Tomáš Kohoutek, připraví se pan poslanec Jan Schiller. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně. Já bych chtěl reagovat na paní poslankyni Richterovou i pana poslance Ferjenčíka vašim prostřednictvím.

Já žiju v Ústeckém kraji, žiju v Děčíně. V rámci nějakého porovnání, Děčín je ještě slušné město. Vy tady říkáte, že to je chyba systému. I v našem Děčínu máme stovky členů, příslušníků rodin, kde jsou minimálně dvě generace dětí, rodičů a lidí, kteří nepracují. A ano, to je možná jediná chyba v systému, že máme štědrý sociální systém pro lidi, kteří si to nedovolí (?).

Ale řekněte těm pracovnícům na úřadě práce, na sociálce – víte, jak to funguje, když se teď po koruně měly znovu začít vyplácet a přiznávat dávky? Musely tam přijet čtyři hlídky městských strážníků, protože vám tam samozřejmě pak přijdou ti lidé, kteří se všichni ohánějí tím, že jsou všichni rasisté, a ti lidé si ty dávky prostě vydupou. A to, že jsou i neziskové organizace, které těmto lidem radí, jak mají čerpat všechny dávky, to je prostě realita.

Vy možná občas přijedete do vyloučených lokalit. Byli jsme společně ve Varnsdorfu předloňský rok. A jak to probíhalo? V některých těch sociálně vyloučených lokalitách se dokonce tito obyvatelé dozvěděli, že přijedou nějakí lidé z Prahy, tak si objednali uklízeče, uklízečky, aby to tam vypadalo. A pak to všechno vypadá krásně. Ale kdybyste v těchto lokalitách žili, tak víte, že třicet let se s tím nic nedělá. A je to černá cesta do pekel, protože neustále je to problém, který bude narůstat. Já se nechci dožít toho, že se jednou dostaneme do situace, jaká je ve Francii, jaká je v západní Evropě v jiných lokalitách, kde máme obdobné problémy s určitými skupinami lidí. A je to o tom, že dokud tyto lidi nenaučíme, že bez práce nejsou koláče, tak se to v životě nezmění. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí na faktickou poznámku pan poslanec Jan Schiller a připraví se paní poslankyně Iva Kalátová. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Dobrý den. Já se omlouvám, kolega mi sebral 90 procent všeho, co jsem chtěl říci. Já jsem z Mostu, tam je to úplně to samé.

Já vám nevyčítám to, že vy se tomu věnujete. Věřím tomu a vím, že se této problematice věnujete. Já bych chtěl jenom poprosit vašim prostřednictvím, pane předsedající, pana Ferjenčíka a paní kolegyni Richterovou – nevyčítejte nám, že my to chceme posunout do druhého čtení, protože pokud bychom to tady zamítli, tak možná už v tomhle volebním období se k tomu nedostaneme. A my na to čekáme už strašně dlouho. Strašně dlouho čekáme, abychom tam doopravdy tu situaci vyřešili. My ji neřešíme, my tam tu situaci žijeme. To je ten problém. My tam skutečně s těmi lidmi žijeme a skutečně se s tím setkáváme denně. Vy tam víceméně, jak tady bylo řečeno, přijedete, podíváte se, někdo vám napíše pár mailů a myslíte si, že už o té situaci všechno víte. Nevíte. Opravdu nevíte, ta realita je úplně jiná.

Proto my chceme, aby to skutečně šlo do druhého čtení. Chceme i prodloužit lhůtu a chceme, abyste o tom diskutovali ve výboru. Tam si všechno řekněte, řekněte si ty případy, které tam jsou. Skutečně je doopravdy otevřete všechny, a budete jich mít tisíce. Každý bude jiný. Nechtějte ale nás přesvědčovat o tom, že my bychom to teď měli stáhnout a zamítnout. Už se k tomu nikdy nedostaneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí paní poslankyně Iva Kalátová, připraví se paní poslankyně Olga Richterová. Já ještě jenom rychle přečtu, kdo je další – pan poslanec Marek Novák, pan poslanec František Navrkal. To je vše. Prosím.

Poslankyně Iva Kalátová: Dobrý den vám všem. Děkuji za slovo, pane předsedající.

Shodou náhod stojím tady před vámi coby poslankyně, ale na podzim v roce 2011 jsem se stala starostkou sociálně vyloučené lokality ve městě Rotava. Co je sociálně vyloučenou lokalitou? Je to taková lokalita, kde je počet vyplacených sociálních dávek nad průměrem, stejně tak kriminalita, myslím nad průměrem České republiky, a stejně tak nezaměstnanost. Zažila jsem nezaměstnanost 18 %, o kriminalitě a vyplacených dávkách – to jsme byli někde na špici v republice.

Když přijdete a začnete dělat starostu, tak první, co si položíte za otázku, a zjistíte, že vám odcházejí lidé z města a stěhují se jinam – proč tomu tak je, co můžete udělat? Co můžete udělat pro to, aby ten člověk zůstal, je – odpovědět si na základní otázku: má práci, má kde bydlet, může vychovat děti, má zabezpečené určité sociální podmínky? Zkrátka si řekne, že to město je dobrým místem pro jeho život. Ale když začnete tyto věci řešit a zjistíte, že nemůžete pomoci většinové populaci, protože především pomáháte někomu jinému, tak jste v bezvýchodné situaci a uděláte co? Snažíte se těchto lidí z vaší lokality zbavit. To je přece špatně.

Pojďme to řešit. Já vítám a děkuji, že někdo našel odvahu a tuhle otázku tady otevřel. Já mám teď tlak asi 220/120, takže to raději ukončím a požádám vás, postavte se k tomu čelem, byť je to jakkoliv nepříjemné!

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Olgu Richterovou, připraví se pan poslanec Marek Novák, dále František Navrkal a paní poslankyně Eva Fialová, zatím čtyři přihlášky na faktickou. Stále čeká paní poslankyně Aulická. Takže prosím, vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Opravdu jenom stručně. Znovu řeknu, my nepopíráme existenci toho problému. Víme velice dobře – vždyť tady také máme poslance z každého kraje – že situace v blízkosti vyloučených lokalit je jako tlakový hrnec. Já se jenom snažím znovu a znovu říci, že škrtý pera v zákonech to nevyřeší. To, co jsme mohli napravit, byl ten okruh společně posuzovaných osob u příspěvku na bydlení. To jsme udělali. To byla skutečná díra.

Jediné, na co apeluji, abychom ve své snaze něco změnit nezapomněli, že nesmíme za prvé házet do jednoho pytle, protože prostě stejně jako jsou dobří a špatní úředníci, tak jsou lidé, kteří žádají právem, a lidé, kteří nežadají právem. Tohle se prostě musí pořádkem rozlišovat.

Stejně tak jsem ještě chtěla říci, že skutečné řešení na legislativní úrovni není v pomoci v hmotné nouzi, ale spíše v souvisejících zákonech. Třeba hodně důležitý pro starosty je přece trvalý pobyt, jaká je evidence skutečného pobytu versus fikce trvalého pobytu. A to je třeba otázka na Ministerstvo vnitra, to vůbec není v tomhle zákoně.

Takže to jenom shrnu. Nemysleme si, že škrtý pera vyřešíme desítky tisíc tíživých životních situací, zažitých špatných vzorců a potom mnohaleté frustrace lidí žijících v sousedství. To bude prostě dlouhá práce celé naší společnosti. Fakt by mě mrzelo, abychom se tvářili, že tím, že ještě zpřísníme podmínky, něčemu zásadně pomůžeme. Proměna života v těchto regionech – na tom bude prostě dlouhá práce a systémová podpora obcí. To je to, co se snažím říci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za přesné dodržení času. Nyní pan poslanec František Navrkal a připraví se paní poslankyně Eva Fialová a potom paní poslankyně Karla Maříková, zatím tři přihlášky. Pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych se tedy jenom prostřednictvím pana místopředsedy obrátil na kolegu Kohoutka, protože stejně jako moje předřečnice si jako nemyslím, že nějakým problémem, které jsou v Děčíně i jinde se sociálně vyloučenými lokalitami přece jako nepomůžeme (?) tím, že budeme zpříšňovat režim

vyplácení dávek. To přece není příčina sociálně vyloučených lokalit. Tímto tedy maximálně jako můžete šetřit nějaké veřejné peníze, teoreticky. Jo?

Spíše bych doporučoval panu kolegovi Kohoutkovi, aby se zaměřil na nějaké pozitivní aktivity, které pomůžou těm lidem, kteří jsou v nějaké třeba špatné životní situaci. (Rozruch v sále.) Aby třeba město Děčín pod současným vedením tam vyvíjelo nějaké významné aktivity, které skutečně přispějí k řešení situace, nejenom zpříšňovat nějaký režim vyplácení dávek. To mi přijde úplně hloupé. Jestli vy to vnímáte jako řešení problému, tak já to tedy skutečně jako řešení nevnímám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Evu Fialovou, měl jsem ji přihlášenou z místa na faktickou. Připraví se pan poslanec Jaroslav Foldyna, potom paní poslankyně Karla Maříková, pan poslanec Radek Zlesák a pan poslanec Marek Novák. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Já děkuji za slovo a jsem docela ráda, že přede mnou vystupoval pan poslanec z mého Ústeckého kraje. Prostřednictvím, pane předsedající, to je smutné. Já jsem zhruba před rokem si zkusila svůj vlastní experiment na svoji kůži a přestěhovala se na půl roku do vyloučené lokality k obchodníkům s chudobou. Příběhů, které jsem tam slyšela, bylo nespočet. Jak využívat, jak si požádat a tak dále. Ale na druhou stranu tady musím souhlasit s Olgou Richterovou, že jsou tam případy, které se nemůžou házet do jednoho pytle, a je tam spousta lidí, které stojí za to zachránit. Ale to, co se odehrává navenek, je tristní. To, co vnímá většina majority a ti ostatní obyvatelé v tom městě, je strašné a nic se opravdu neděje.

Já tady prosím a vyzývám ministerstvo: Pojďme pustit tento tisk do druhého čtení, protože konečně máme něco na stole. Pojďme ho vykostit o to, co se vám nelíbí. Nejsem zastánce úplně všechno škrtat, protože opravdu jsou lidé, kteří se můžou dostat do svízelné situace a pomoc státu budou potřebovat, ale pojďme hledat konečně efektivní nástroj, jak to jednou provždy změnit společně s ministerstvem, se zástupci všech politických stran. A pojďme se konečně dohodnout, jak tento problém jednou řešit, a pojďme ukázat, že jsme schopni pomoci i té další skupině lidí, která je těsně nad tou hranicí chudoby a kterou tady skoro nikdo neřeší. Snaží se, a ti vidí každý den, co se v Ústeckém kraji děje. Pojďme, já o to prosím paní ministryni, prosím, jestli by mohla vystoupit. A pojďme prodloužit klidně dobu na projednávání tohoto tisku. (Upozornění na čas.) A jdeme. (Celá řeč pronesena hlasitě, důrazně.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám faktické poznámky. Ne, ne. Nejdřív jsou faktické, pak bude přednostní právo. Takže faktické tady mám čtyři, paní ministryně, takže budete v tuto chvíli pátá v pořadí, nicméně faktické mají podle jednacího řádu přednost, takže už pět. Nyní poslanec Jaroslav Foldyna, potom tedy – já to přečtu. Poslankyně Karla Maříková, poslanec Lesák, poslanec Novák, poslanec Ferjenčík, poslanec Válek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Já jsem bedlivě poslouchal, úplně jsem ježil uši. Také jsem poslanec z Ústeckého kraje tak jako pan kolega Kohoutek jsem z Děčína. Také jsem se dozvěděl, že jsem z Děčína jako poslanec Navrkal. To jsem nevěděl, protože jsem pana Navrkala do včerejška neznal. (Smích zleva, zvyšuje hlas.)

Dámy a pánové, ta situace, kolegové by rádi ten cukr a vypadá to, že vy, vy jste spolu se mnou rádi ten bič. Tím bičem je seškrtat stávající zákon, redefinovat ty věci a přinutit lidi, kteří pracovat mohou, aby pracovali, a podpořit ty, co pracovat nemohou. O nic jinýho tady nejde! O nic jinýho tady nejde! V Ústeckém kraji ji ta situace katastrofální, důsledkem jsou druhotné záležitosti sociálního a bezpečnostního charakteru, kdy poctiví a slušní lidé stejné skupiny jsou osočováni, a ti nepoctiví si žijou jako prasata v žitě! Protože my jsme jim za 30 let vytvořili škálu dávek. A byl jsem spoluodpovědný tady za to, proto jsem hledal nová východiska. Není možné do nekonečna tolerovat, že lidi, kteří mohou pracovat, deset, patnáct let nepracují, jejich děti se na to dívají, a my nemůžeme nic dělat. Nemůžeme nic dělat.

Čili teď máme příležitost posunout tento zákon do druhého čtení a vyřešit ty základní věci. Já chci, aby byl Děčín a Ústecký kraj stejně krásný jako je Středočeský, ale zatím je to odpadkový koš díky takovýmto zákonům a paskvilům, které se tady za 30 let nahromadily. Díky za pozornost. (Potlesk zleva a ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní poslankyně Karla Maříková. Prosim.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu reagovat na své předřečníky. Paní doktorka Richterová tady řekla, že házíme všechny do jednoho pytle. My tady navrhujeme zákon, který má zamezit zneužívání těchto dávek. A pokud je někdo zneužívá, pak je nutné nastavit takové parametry, aby k tomu prostě nedocházelo. A mě vůbec překvapuje, že dneska ještě někomu vadí, že mají být nastavena nějaká taková pravidla, aby lidé ty dávky nezneužívali. Já na vás na všechny apeluji, abyste ten zákon propustili do druhého čtení, aby se ve výborech o tom diskutovalo a popřípadě to, co tam budete chtít změnit, můžete navrhnout pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Radek Zlesák. Připraví se poslanec Marek Novák, dále poslanci Ferjenčík, Válek, Kalousek, a potom s přednostním právem paní ministryně.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím reagovat na slova kolegyně Richterové, a to na dobří a špatní úředníci. V tom kontextu to mohlo vypadat, že za současný nevyhovující stav můžou právě ti špatní úředníci. Ale to přece není pravda. Zkuste se někdy pobavit s úředníkem, který začíná svoji kariéru,

vstupuje do sociálního odboru. Většinou je to vysoce kvalifikovaný člověk, má ideály a chce změnit svět. A zkuste se s ním pobavit za dva roky. Myslím si, že většího rasistu nepoznáte. A je to díky tomu, že ta legislativa, naše legislativa není v tomto směru dobrá, takže ty lidi nutí tunelově vidět, dělat tak, aby se nedostávali do konfliktu. Pokud je tady možnost, abychom to změnili, tak to změníme. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení poslance Marka Nováka. Připraví se poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Marek Novák: Jenom prosím v rychlosti, aby to kolegové piráti pochopili, protože jsem tady zaslechl: máme nástroje, jenom je neumíme používat. My máme asi takové nástroje, které bych mohl přirovnat možná k pirátské lodi s protrhanou plachtou. No a my té lodi prostě chceme dát plachtu novou. Prosim, pochopte to.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí poslanec Mikuláš Ferjenčík, další v pořadí jsou poslanec Vlastimil Válek, poslanec Kalousek, poslanec Bláha. Mám tady tyto čtyři faktické. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, za prvé, já souhlasím, chápu tu frustraci, souhlasím s tím, že vyloučené lokality a vůbec přístup státu k těm regionům, které jsou strukturálně postiženy, jak je ten moderní výraz, je jedna z největších výzev naší země. A je skutečně potřeba se na to soustředit. Současně je ale potřeba říct, že naděje, že se to vyřeší výši dávek ve chvíli, kdy ty hlavní problémy jsou v oblasti vzdělávání a v oblasti bydlení, je podle mě falešná naděje.

Podle mě je nešťastné, že se tohle velmi složité téma, které je potřeba řešit skutečně jako prioritu vlády, redukuje na jeden jednoduchý zákon, který zamezí zneužívání, a tím všechno vyřešíme. Část těchto problémů se přesune do kriminálů, protože prostě částečně stoupne kriminalita. To je také faktor, který pak daňoví poplatníci zaplatí. A nemůžeme zavírat oči před tím, že ty návaznosti tam budou. Stejně tak to bude mít jiné dopady, bude to mít nějaké dopady na děcka, co tam bydlí. Chápu naprosto ty lidi, co žijí třeba v sousedství těch problematických čtvrtí a je to pro ně obtížné. Snažím se jim také pomoci, ale nechci, abychom ten problém zjednodušovali tímto způsobem.

Druhá věc. Paní kolegyně Fialová hovořila o tom, že nikdo neřeší ty lidi těsně nad hranicí. Tak bych chtěl připomenout, že včera jsme vedli velmi dlouhou a podrobnou debatu o podpoře dohodářů, což jsou typicky ti lidé těsně nad hranicí. A hnutí ANOablokovalo to, aby dohodáři dostali nějakou podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Omlouvá se poslanec Josef Hájek mezi 13.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní požádám o vystoupení poslance Vlastimila Válka. Připraví se poslanec Kalousek, Bláha, poslankyně Kalátová, Richterová a poslanec Holík. Takže teď máme pořadí šesti faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Omlouvám se – a děkuji za slovo, pane předsedající – že teď chvíli zdržím. Ale ta příležitost, abych mohl poděkovat poslankyni – prostřednictvím pana předsedajícího – z koalice a poslankyni z opozice, tedy poslankyni Fialové a poslankyni Richterové, ta se mockrát nenaskytne. Takže bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího za vystoupení oběma dámám poděkovat. Naprosto to podporuji.

Za mě sociální činnost má vždycky dvě fáze. Fázi očekávání a fázi zklamání. Tak to prostě je a těžko s tím můžete něco udělat. Fáze zklamání člověka odrazuje a často upadá do frustrace a končí tak, jak o tom někteří z vás mluvili. Nicméně to neznamená, že by měl resignovat na fázi očekávání. Pořád je to takové to trochu cimrmanovské. Chtěl bych říct, že se na to můžeme dívat dvojím úhlem pohledu, a já jsem nesmírně rád, že obě dvě dámy se na to dívají tím stejným, byť to řekly, aspoň se domnívám, každá trošičku jinak.

Sociální pomoc buďto můžeme definovat tak, že vymýšlíme, jak co nejlépe postihnout ty, co ji zneužívají, anebo vymýšlíme, jak co nejlépe pomoci těm, co ji potřebují. Pokud ji vymýšlíme tak, že chceme postihnout co nejvíc těch, co ji zneužívají, často se s tím svezou ti, co ji potřebují. Pokud ji vymýšlíme tak, abychom co nejvíc pomohli těm, co ji potřebují, bohužel ji zneužije stále hodně lidí. Obě dvě cesty jsou možné.

Já vždycky budu podporovat tu cestu, abychom pomáhali všem, co to potřebují, a jsem si vědom, že budu frustrován z toho, že je zneužívána. Je to nekonečná cesta, nikdy nebude vyřešena, ale přesto podpořím posunutí tohoto zákona do druhého čtení, protože si myslím, že diskuse je potřebná, je nutná pro nás, abychom si to vydiskutovali, je nutná navenek a rozumím tomu, že nebude jednoduchá. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan poslanec Foldyna si povzdychl, že by si také přál, aby děčínský region byl tak krásný jako Středočeský kraj. Já bych, vaším prostřednictvím, pane předsedající, panu poslanci vzkázal, ať nezávidí. Víte, všude je něco. My zase máme ve Středočeském kraji Jermanovou Pokornou, člověk si nevybere.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré odpoledne. Já bych chtěl požádat, abychom se ve faktických poznámkách drželi tématu.

A nyní pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou, poté paní poslankyně Kalátová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já už dlouho mluvit nebudu. Jenom bych chtěl všem říct jednu zásadní věc, která si myslím, že je v tom to nejdůležitější. Pokud chceme změnit daný stav, tak musíme změnit nastavení podmínek jenom z jednoho prostého důvodu. Pokud donutíme ty, kteří dneska zneužívají dávky, aby šli do práce, tak vlastně tím vychováváme novou generaci těch, kteří do dodneška zneužívali, tak, aby pro ně bylo normální, že jejich rodiče chodí pracovat a i pro ně bude normální chodit pracovat. Protože dneska celá ta generace, o které mluvíme, k tomu životu přistupuje tak, že normální je chodit si na úřad pro dávky. A to nezměníte tím, že mu řeknete: pojď na vysokou školu. Nezměníte. Protože daleko lehčí než jít na vysokou školu je dojít si pro ta peníze rovnou. A věřte tomu a zamyslete se i nad tím, jak to je třeba v rodinách, které jsou bohaté. Jestli děti těch rodičů, kteří něčeho dosáhli, taky chtějí postupovat dál. Většinou moc ne, protože prostě se mají dobře. A tak věřte tomu, že nejlépe a nejvíc uděláme pro ty, kteří jsou na tom dneska špatně, to, že je donutíme pracovat, a tím pomůžeme dalším generacím, ale i naší zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: S další poznámkou paní poslankyně Kalátová. Připraví se paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Iva Kalátová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ještě že je to na dvě minuty, já jsem se mezitím stačila uklidnit, takže vás jenom uvedu do obrazu.

Sokolovsko má dvě obce s rozšířenou působností: Sokolov a přilehlé obce, Kraslice a sedm obcí k tomu, žije nás tam jenom 13 tisíc. Byt koupíte za 80 tisíc, nájemné od města je 28 korun na jeden metr čtvereční. Přesto, tak jak jsou dávky nastavené, se naprosto lehce schováte na úřadu práce, protože tam práce není. Triola zavřená, Krajka Kraslice zavřená, sklárna v Oloví zavřená. Jak je na tom Amatidenak, asi víte. Takže tenhle historický vývoj nás předurčil k tomu, že musíme dojíždět za prací směr Německo, směr Sokolov, Karlovy Vary, všechno je to půl hodiny. Takže spousta lidí, kteří jsou u nás v evidenci na úřadu práce, jsou tam i z toho důvodu, že tam prostě ta práce není. Dokud bude výhodnější být v evidenci úřadu práce jako takzvaný uchazeč o zaměstnání a stejně si domů přinesu víc než z té práce, tak mě přece vůbec nic nenutí k tomu, abych do té práce šla.

Zvu vás k nám prostřednictvím pana předsedajícího, máme asi tak padesát bytů volných, a pojďme si o tom, jak se žije v sociálně vyloučené lokalitě, potom popovídat společně. Jinak já jsem ochotná a nabízím pomoc k jakémukoliv řešení.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Richterová s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Holík. (Dotazy od zpravodajského stolku.) Ještě máme čtyři faktické poznámky včetně této. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Opravdu velice, velice stručně. Jsme všemi deseti pro maximální podporu obcí, aby dostaly co nejvíce možností podle svého uvážení podpořit všechny svoje občany. Jsme si dobře vědomi toho, že ti lidé ze skupiny druhých nejchudších, lidé, kteří se snaží pracovat, snaží se nějak udržet samostatní, to mají právě na Ústecku a Karlovarsku neskutečně těžké a že ten pocit nespravedlnosti, který zažívají, je obrovský.

Chápu za sebe osobně, že mnozí z vás právě kvůli této frustraci zákon chcete a pustíte ho do dalšího čtení. Já se jenom snažím, aby si tato Sněmovna, tak jak tady jsme, uvědomila, že těmi přidanými slovíčky – zpřísněním kontrol, znemožněním správního uvážení v některých případech – můžeme opravdu způsobit velmi nespravedlivé situace, že to je opravdu citlivá věc i třeba pro spoustu invalidních důchodců, kteří berou také různé dávky. Já vím, že to je zákon o hmotné nouzi, ale do toho se dostávají ti, kteří mají ten invalidní důchod bez výplaty.

Takže se vás snažím prostě upozornit na to, že to bude mít spoustu souvislostí, že to bude chtít opravdu velmi, velmi cílenou debatu a že nakonec to skutečné řešení je podpora obcí. Proto jsem tady zmiňovala ty souvislosti k Ministerstvu vnitra a proto nakonec řešení pro děti a pro budoucnost téhle země je podpora vzdělávání, maximální inspirace těmi školami v blízkosti vyloučených lokalit a přímo v nich, které dosahují nadprůměrných výsledků a daří se jim, aby děti doděly školu, šly na střední, aspoň na učňák. A tady těmi dobrými praxemi se musíme inspirovat, to je nakonec to nejdůležitější. A o to bych prosila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Holík, připraví se paní poslankyně Fialová. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážené kolegyně a kolegové, před třiceti lety se tady změnilo politické uskupení. To nové uskupení se snaží, aby bylo spravedlivější, snaží se mít větší sociální zabezpečení obyvatel, ale asi jsme nedorostli tak daleko, aby to všichni chápali stejně. Já se vrátím malinko, dva tři roky zpátky, do období, kdy v České republice náš národní důchod rostl o 4 %, pracovalo tady, protože nám chyběli lidé, půl milionu cizinců a přitom byla nezaměstnanost téměř 3 %. Proč? My jsme si vychovali lidi, kteří nechtějí pracovat, kteří chtějí prostě využívat dávky. A pokud teď neuděláme aspoň první krok, bude to velice špatné.

Jestli kolega Ferjenčík dovolí, já bych ho prostřednictvím pana předsedajícího oslovil. Pane kolego, vyhrožovat tím, že se tady zvýší kriminalita, nezlobte se na mě, ale diplomaticky – to je hodně úsměvné. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Další je paní poslankyně Fialová, připraví se pan poslanec Schiller, což je v tuto chvíli poslední faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já budu, prostřednictvím vás, pane předsedající, mluvit k panu Ferjenčíkovi.

Mě hrozně těší, že se zajímáte o problémy ostatních občanů a řešíte ty problémy. Já vás chci vyzvat, nebo vám dát v tuto chvíli nabídku: pojdte do toho experimentu. Já vám seženu byt a po celou dobu, než dojde tento zákon do druhého čtení, vám ho budu platit. (Potlesk z řad poslanců ANO.) A pojďme se pak konstruktivně bavit o tom, jak efektivně opravdu nastavit ty parametry. Protože já tady znovu zopakuji, že nic není černobílé. Nic není. A uvidíte příběhy z jedné i z druhé strany. A dokonce ušetřím, protože to bude přes letní období, protože nebudou tak vysoké zálohy na energie, protože v zimě se v těchto bytech topí přímotopy. Opravdu vám to dávám jako nabídku a myslím to smrtelně vážně. A pokud se tu chceme bavit o tom, jak to bude, ten byt vám seženu, jsem schopná to udělat hned zítra, můžeme se dohodnout a tuto nabídku ode mě máte. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pardon. (Předsedající mluvil a neměl zapnutý mikrofon.) Prosim pány poslance, aby na sebe nepokřikovali, případně hovořili přes mikrofon.

Přihlášen je pan poslanec Schiller, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji. Možná to mělo dopadnout obráceně. Já vím, že... (Řečníkovi byl omylem vypnut mikrofon.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pardon. (Smích v sále.)

Poslanec Jan Schiller: Jsem ještě nic neřekl. Ale víme, že o něm budeme hlasovat. Mě spíš mrzí to, že vlastně vy tady předvádíte ve své podstatě jako Piráti jako taková, že tu diskutovat chcete. Tak nechápu, že jste dávali tento návrh.

Já jsem chtěl jenom na pana Kalouska vaším prostřednictvím, on už tady není, ale mě docela jako mrzí... My mu nezávidíme. My nezávidíme. To Děčínsko je krásné. On ten Ústecký kraj je celý krásný. A kdybyste tam možná fakt přijeli, tak byste se divili, jak je krásný.

A potom ještě ta poznámka k tomu Středočeskému kraji. Já bych, pane Kalousku vaším prostřednictvím, i když tu nejste, zatlačte tu slzu. Buďte rádi, že ji tam máte, paní Jermanovou. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík, poté paní poslankyně Richterová. A pan poslanec Foldyna, který se hlásil, to ruší. Dobře. Prosim.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Výzva paní Fialové si žádá odpověď, takže odpovím. Já se s dovolením nejprve o tom, zda se přestěhujeme do vyloučené lokality, poradím se svou manželkou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně Richterová – v tuto chvíli poslední faktická poznámka. (Velký hluk v sále.) Prosím klid. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Chtěla bych poprosit, když jste teď tolik pozornosti všichni upřeli na ty vyloučené regiony, pojďme věnovat pozornost tomu, že skutečným řešením pro budoucnost je ta podpora škol, toho, jak funguje reálná práce v terénu, aby fakt tam měli dost peněz na asistenty, bez těch se to v těchhle školách neobejde, a potom na tu podporu doučování ve vyšším... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vám rozumím. Požádám znovu sněmovnu o klid. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Olga Richterová: ... na podporu toho přechodu do střední školy, na vystudování učňáku. A zase, jsou třeba... V Kadani dokázali, v Kadani dokázali... (Hlučné projevy v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím, nepokřikujte! Paní poslankyně, já vám dám znovu čas, protože chápu, že tohle bylo těžké. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Chci tady říct pozitivní příklad. Ono to jde. V Kadani dokázali domluvit, aby zrušený učební obor, který byl vhodný pro děti z rodin s takovým negativnějším postojem ke vzdělání, aby ho tam znovu vrátili a aby fakt domluvili zaměstnávání ve městských firmách, aby ti mladí lidé začali, startovali prostě s prací a nevypadli hnedka po škole a nevěděli, jak si získat aspoň trošku rozumnou práci. A tady ty dobré cesty ale musíme šířit. A opravdu to, co chci říct, takové to poselství, že přes takovouhle spolupráci mezi školami, obcemi a tím, že to stát systémově hodně podpoří, dlouhodobě, ne projektově, ale dlouhodobě, se dál nehme.

A stejně tak součástí toho oříšku vedle vzdělávání je i přijmout fakt, že i lidi, kteří zdánlivě by pracovat mohli, mají někdy tak nízké kompetence, že je prostě potřeba vytvořit nějaký nástroj, aby se dlouhodobě zase dařilo obcím a úřadům práce pracovní místa pro tyhle druhy lidí vytvářet. Bez toho zase ta cesta vpřed bude těžko možná. A vím, že jsou na to různé už cestičky prošlapané. Ale bez toho, abychom jim napomohli více ze Sněmovny, tak na ně nebude v rozpočtu nikdy dost peněz. Ale přítom to je ta systémová změna.

A tím třetím aspektem pak je, abychom opravdu hlavně prosím neházeli do jednoho pytle. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Tomáš Kohoutek, poté pan poslanec Munzar s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji, pane předsedající. Budu stručný. Vaším prostřednictvím k paní poslankyni Olze Richterové. Paní poslankyně, on někdo těm dětem z těch chudých poměrů nebo sociálně vyloučených oblastí brání v tom, aby mohly chodit do školy? On jim někdo zakazuje do těch škol chodit? Máme speciální pedagogy. Máme slavnou inkluzi. Když ty rodiny nemají na to, aby děti dostaly školní pomůcky, dostaly školní tašku, tak si jdou na ty úřady, kde na to dostanou speciální příspěvky. Není to spíš tak, že – troufnu si tvrdit – že většinová společnost a děti ve většinové společnosti a u slušných lidí jsou vychovávány tak, uč se, choď do školy, vzdělávej se, ať se máš v životě dobře? Není to spíš o tom, že některé skupiny obyvatel to mají tak, proč bys chodila do školy? Přece je jednoduché v patnácti, v šestnácti, pořád si dítě, stát se o tebe postará. Protože mantra všeho je, že stát se musí postarat o matky samoživitelky. To je to.

A říkáte, že spousta lidí nemá kompetence a nemůže práci sehnat. Projed'te si jakékoli online deníky. A v souvislosti s koronakrizí se všude píše: budou chybět tisíce zahraničních dělníků na polích v zemědělství. Myslím si, že na práci na polích a v zemědělství nepotřebuje nikdo vysokou školu. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou, poté paní poslankyně Richterová. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Budu velice stručný. Chci zareagovat na paní poslankyni Richterovou vaším prostřednictvím. Jsem rád, že oceňujete například starostu Kadaně za ODS. A mnoho starostů, a nejenom za naši stranu, ale za všechny strany, se hodně pere s tím, jak je ten systém nastaven. A chci vám říci jenom jednu věc. My jsme tady vytvořili sociální síť, ale bohužel, bohužel je tady skupina lidí, kteří místo sociální sítě to považují za bezednou kasičku, ze které chtějí brát, ale nemusejí do ní nic dávat. A tam podle mě míří ten zákon.

Pojďme to prosím propustit co nejrychleji do dalšího čtení a tam si pak na sociálním výboru vyříkejte jednotlivé případy, aby to skutečně zase někomu neublížilo. Ale pojďme posunout tento návrh dál. Děkuji. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Richterová s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Bělobrádek. To jsou v tuto chvíli všechny faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Opravdu naprosto stručně. Když víme, že chodit do školy je ta základní cesta vpřed pro celou naši společnost, když víme, že nedokončené školní vzdělání znamená náklady pro veřejné rozpočty ve výši 13 milionů korun za život – to je vládní číslo z velké analýzy –, tak to prostě musíme řešit cestami, které fungují. A mně nepříjde, že to něčemu prospěje, když tady budeme jaksi házet obvinění. Co prospěje, je, když budeme předkládat řešení. A řešení jsou ověřená. Akorát na jednotlivých školách na jednotlivých obcích. A nemají tu opravdu velkou systémovou podporu. Já vím, že to je pracné, že to bude trvat. Ale nic jiného, než zaměřit se na to provázání školy a potom vhodných středních škol i někdy podpory zaměstnání absolventů nás z těch začarovaných kruhů nedostane. A na tomhle ukazují, že chceme-li se zaměřit na děti, a já chci, na ty mladé lidi, kteří z rodiny nemají ten základ, jaký bychom si přáli, tak potom musíme hledat pozitivní řešení a nejenom říkat: oni to dělají blbě. To ničemu nepomůže. A už končím. Už myslím, že tato debata opravdu stačila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Bělobrádek, poté se přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Rais. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážené paní ministryně (ve vládní lavici jsou přítomné pouze ministryně Maláčová a Dostálová), kolegyně, kolegové, myslím si, že všem vadí, pokud se dějí takové věci, že člověk přijde a vidí, že lidé, kteří zneužívají dávky, tak to samozřejmě našte každého, kdo je nízkopříjmový a má podobně stejné příjmy jako ten, kdo chodí do práce, takzvaná pracující chudoba. Na druhou stranu pokud chcete něco s tím udělat, tak si uvědomte, že také to má nějakou provázanost. Ano, jsou tam i generace, které nechodí do školy, nemají žádné školy.

Když se narodíte jako Rom, tak máte poměrně malou šanci, že dokončíte střední školu, téměř nulovou vysokou školu, ta je mizivá, a podobně. Ale kdybychom se do takové rodiny narodili my, tak co by z nás bylo? Byli bychom takoví, že vystudujeme vysoké školy, když se narodíme do takové rodiny? To znamená, nelze odstraňovat pouze následek, ale i příčinu. A je to dlouhodobá věc. A v tomhle směru je potřeba skutečně nejenom bič, ale i cukr. A je potřeba dlouhodobě pracovat.

A podívejte se, kde to funguje. Většinou je to spojeno s nějakými misemi, s dlouhodobou sociální prací. Protože na jedné straně si také musíte uvědomit, jak to dopadne. To znamená, když snižujete dávky, tak někteří lidé budou prostě víc krást. Pokud snížíte dávky, tak taky to sáhne na ty, kteří je mají dostat oprávněně. Jak je budete rozlišovat? To znamená, určitě je to velký problém. Mně se to taky nelíbí. Já jsem měl takové sousedy. Měl jsem ve svém domě ubytované lidi, o které by si možná někteří ani neopřeli kolo, nechávali se tam, když neměli kde bydlet, ale v zásadě je potřeba vždycky vidět ty věci z obou stran. To znamená, s těmi lidmi pracovat, jsou to taky lidi. A ti, kteří nejsou nějakým způsobem schopni se přizpůsobit, tak samozřejmě musí narazit. Ale také se s nimi musí pracovat. Nelze pouze dělat to, že řeknete: všechno je špatně. Kdyby takový sociální experiment

existoval, jako že nejde udělat, tak to bych rád viděl, kdyby v takových rodinách (upozornění na čas) vyrůstaly vaše děti, co by z nich bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Rais svou poznámku stáhl. Tím jsme v tuto chvíli vyčerpali faktické poznámky, takže nyní s přednostním právem paní ministryně Maláčová... Ano a pak je na řadě paní poslankyně Aulická, pokud nevzplane nová bitva faktických poznámek. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já si myslím, že ta debata ukazuje, že ta skutečnost a ta realita skutečně není černobílá. Není to jednoduché. Já potvrzuji to, co řekla paní poslankyně Fialová, a myslím si, že to je ten nejlepší postup. Pojďme ten návrh SPD, který je teď ve Sněmovně, pustit do dalšího čtení, pojďme jej vykuchat – omlouvám se za ten výraz –, protože tam je spousta, spousta dobře míněných návrhů, které ale jsou špatně napsané a obrátily by se zejména proti seniorům, a těm, pevně doufám, ublížit nechceme, zejména těm, co platí vysoké nájemy, protože žijí ve velkých městech, a pojďme s těmi, kteří chtějí současnou situaci změnit – a já jsem s většinou z vás spolupracovala již na tom vládním návrhu, je to paní poslankyně Fialová, paní poslankyně Aulická Jírovcová, ale taky paní poslankyně Richterová –, pojďme společně zkopírovat ten vládní návrh, který je teď v meziresortním připomínkovém řízení, protože jsou tam stovky, stovky připomínek, a pojďme společně najít řešení, které neublíží těm, kteří si to nezaslouží, senioři, zdravotně postižení a tak dále, ale zároveň nastaví stav, kdy bude normální pracovat a normální chodit do školy.

Takže já navrhuji tento postup – ministerstvo to může připravit a správně technicky napsat – abychom tento návrh zákona postoupili do dalšího čtení, vyprázdnili ho, vykuchali a připravili komplexní pozměňovací návrh, který dosáhne toho stavu, na kterém se všichni shodneme. Aby bylo normální chodit do školy, normální pracovat, neublížoval těm, kteří si to nezaslouží, ale zároveň napravil ty pocity nespravedlnosti, které mnozí z nás zažívají.

A ta problematika není černobílá. Není jednoduchá. Já jsem za dva roky ministrování objela desítky vyloučených lokalit. Skutečně je to velmi složité a myslím si, že obce si zaslouží nástroj, jak se z té beznadějně situace dostat. Aby si lidé, kteří chodí do práce, nepřipadali jako i idioti, protože se snaží uživit poctivou prací. Ale zároveň musíme pomoci těm, kteří se narodili také do této beznadějně situace. Takže pojďme prosím společnými silami, za podpory Ministerstva práce a sociálních věcí, využít tento nosič. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji ale nejdříve reagovat na pana kolegu Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího. Myslím, že to byla vaše první faktická

poznámka. Před rokem 1989 byla povinnost pracovat. Kdyby nyní byla povinnost pracovat, nebavíme se o zneužívání sociálních dávek. To jenom možná taková diskusní poznámka na vaši faktickou.

A teď bych možná řekla, no, tak jsem z Ústeckého kraje. Všichni víme, jaké tam máme problémy. Hovořila tady paní starostka, nebo paní kolegyně starostka za Karlovarský kraj. Vidím tady další. Všichni víme, jaké jsou to problémy, problémy těch dětí. Není to opravdu černobílé. Těch problémů je tam mnoho, ale všichni víme, že to je záškoláctví, lichva, chudoba zároveň, která se prohlubuje ještě díky tady tomu, kriminalita a především, a jestli si to nikdo nepřiznáme, tak je to holý fakt, je to drogová závislost. Protože tito lidé – a je jedno, jestli to jsou Romové, anebo se bavíme o majoritní společnosti, opravdu to není jenom romská problematika – tak my se dostáváme, že tato skupina lidí se nám jenom neustále rozrůstá a všechny tyto oblasti – školství, sociální, zdravotnictví – už si téměř nevědí rady, co s tím mají dělat.

Je nutné nastavit jasné povinnosti a jasná pravidla tak, aby všichni věděli, co mají dodržovat a jak se mají chovat. Bohužel, i když se může třeba škola snažit, jak chce, prostě to dítě se vrací do toho uskupení, do té rodiny, která ve větší míře stejně od toho čtvrtého roku ho stahuje zpátky do svého stylu života. Víme všichni přece moc dobře, že v patnácti letech nám ty děti odcházejí na úřad práce, protože není nutné a hlavně potřeba, aby rodina přicházela o ty dávky, a často nám dochází právě k tomu, že odchází ze sedmé třídy, protože ono vlastně nelze ještě propadnout níže, protože můžete teď podle zákonné legislativy mít propadnutí na každém stupni jenom jednou. Jsme rádi, že se umí podepsat. Často ani toto nezvládnou. Formuláře, které jsou klasické, nebo někde vyplnit, nebo když náhodou třeba chtějí vyplnit do zaměstnání, tak to nelze. Chodí si vyplňovat základní věci na informační části, které zřizuje město, a bez pomoci dalších lidí prostě nejsou tito lidé většinou (schopni) fungovat.

Je také pravda, že si musíme uvědomit, že s restrikcí musí přijít další alternativa, jak s těmi lidmi pracovat. To znamená, vídám to, nebo já jsem vždycky říkala, že je potřeba zároveň s restrikcemi přijmout třeba zákon o sociálním podnikání, protože je nutné s těmi lidmi pracovat. To znamená ano, půjdete do zaměstnání, nebo budete se dál učit. Ale na to potřebujeme zase nějaké uskupení, které prostě je nutné financovat. Je tam změna života, ale to musíte, je to opravdu dlouhodobá práce. A dneska vidíme ty sociální pracovníky, kteří jsou na těch městech, na těch obcích, jak si říkají, jak mají pozitivní energii, když najdou dva tři lidi, kterým se podaří najít práci, najít bydlení a udržet je v tom. A říkají si, dobré, máme v sobě něco, nám to lije tu novou krev k tomu, abychom dále pokračovali. Ale těchto lidí, těchto rodin jsou tisíce. A my si opravdu musíme uvědomit, že je nutné s těmi restrikcemi opravdu udělat další věci, které budou řešit i tyto problémy okolo. (Hluk v sále.)

My máme třeba krásný příklad v Ústeckém kraji, na Mostecku, kde se nyní bavíme o bourání celého sídliště Janova. Možná jste tam někdo byli. My jsme tam byli v roce 2015 s výborem pro sociální politiku. Všichni to viděli. Upozorňovala jsem všechny, kteří jdou do těch bytů, aby na nic nesahali, víceméně, aby nikde nic neodkládali, protože štěnice a další věci, které tam –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, já si vás dovoluji přerušit. Hluk v sále podle mě nedovoluje, aby vašemu vystoupení věnovala sněmovna pozornost. Prosim, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. – které tam prostě bydlí, aby si neodnesli s sebou domů. Někteří kolegové a kolegyně se divili, a že to přeháním. Ono to opravdu tak je. A bohužel to není otázka sídlišť nebo domů, kde bydlí tito lidé ve většině případů, ale je to bohužel i holý fakt a denní realita běžných obyvatel, právě proto, že stačí jedna rodina, která se vám nastěhuje do tohoto domu, nedej bože si přiveze s sebou nábytek, který leží u popelnice, nastěhuje si ho do domu, a neřešíme nic jiného než deratizaci, deratizaci a deratizaci. A ve většině případů to platí město nebo ta obec, anebo samozřejmě to sdružení vlastníků jednotek, ale také ale víme, že my přece nemůžeme vstoupit do toho bytu, když nám ten dotyčný neotevře. Neotevře. Takže to děláme znovu a znovu a znovu.

A to jsou ty neustálé nešvary a na to třeba reaguje i návrh kolegy Bauera, který říká i o tom běžném soužití. Vždyť ti lidé jsou opravdu nešťastní. To máte na denním pořádku. Nevyspíte se, smějí se vám, chodíte kolem zfetovaných lidí, bojíte se vůbec tam pouštět své děti, ale neuděláte nic. Oni vám vyhrožují. Říkají: my vás vyhodíme, my vás zlikvidujeme, tady ten barák je jenom náš. A to je opravdu denní chleba, který my si zažíváme, a není to nic příjemného, když chcete být takzvaně normální člověk, který posílá své děti do školy, který chce, aby vystudovaly, a který chce chodit do práce, ale zároveň tady máte skupinu, která se neustále rozrůstá a de facto si dělají, co chtějí.

Mně je velice líto těch úředníků – úřednic, omlouvám se, z 99 procent jsou to převážně ženy na těch úřadech práce, protože ty to odnášejí opravdu ze všech nejvíc. Já se nedivím, že je problém tam sehnat ty lidi. A my si musíme říct, že teď ta personální stabilizace tam opravdu i v tom Ústeckém kraji trochu je, každopádně to byl velký problém, protože ta fluktuace po zaškolení a zjištění, o čem ta práce je a za kolik peněz je, tak kdo by to dělal? A ano, největší problém máme třeba v Praze, protože ty finanční prostředky, které dneska berou úřednice v Praze, jsou úplně tristní. Jestli se bavíte o 20 tisících, tak řekněte, kdo v Praze by za tohle dělal, a ještě s takovýmhle složením obyvatel. Neříkám, že samozřejmě všichni, ale bohužel ve velké míře to tak je.

Také bych chtěla říci, že nejsme schopni, a to si musíme otevřeně přiznat – 100 procent lidí. Prostě tady by měla být jasná pravidla: chceš pomoci – my ti pomůžeme, nechceš – nemůže stát zachraňovat 100 procent lidí. Samozřejmě musí vědět, že s tím se nese i určitá restrikce, kterou ponесou, to znamená, nechceš slušně bydlet – nebudeš bydlet. Je to prostě fakt. A mě velice mrzí, že některé neziskové organizace neustále mají potřebu zachraňovat 100 % lidí a říkat – musíme, musíme. To prostě nelze! Nelze a my si to musíme jednou přiznat.

Chtěla jsem možná ještě reagovat na paní kolegyni z Karlovarského kraje. My jsme v Ústeckém kraji byli se zdravotním výborem, se sociálním výborem, bavili jsme se o 15 opatřeních boje s chudobou. My do Ústeckého kraje už nesmíme. To

byly jenom sliby. Pět ministrů jsme tam přivezli! Pět ministerstev, která slibovala, že něco udělají! Doteď se nic neudělalo. A věřím, že do Karlovarského nás třeba zvete, ale za chvíli už budete říkat: nejezděte, protože nic jste pro nás doteď neudělali.

Takže možná za to děkujeme, ale opravdu to nevidím jako přínos. V roce 2015, když jsme řešili i útlum těžby, kdy se zamezilo tomu, aby se těžilo na Dole Československé armády, tak jsme říkali ten dopad, jaký bude atd. Měli jsme tam sociální výbor, všichni jsme věděli ty argumenty. Stejně vláda rozhodla jinak a i ty možná nějaké pomoci, které teď řešíte v rámci Sokolovské uhelné, nejsem si úplně vědoma, nebo vůbec nevidím nic, že by tam přišel ten správný posun, protože sama jste řekla, co všechno se tam kdysi dělalo, co se vyrábělo, a dneska tam nic není. Takže to je ten velký problém.

Za mě navrhuji, a bylo to tady řečeno kolegou Ferjenčíkem, aby jednání o tomto návrhu bylo prodlouženo o 20 dnů. Domlouvali jsme opravdu napříč, myslím, že to problém žádný není. Chceme to tak trochu srovnat i s projednáváním návrhu kolegy Bauera. Mrzí mě, že ten slíbený návrh z MPSV, ta dávka na bydlení, možná i tím koronavirem zmizela úplně. Paní ministryně řekla, že připraví komplexní pozměňující návrh. Uvidíme. Budeme samozřejmě o tom diskutovat, ona to asi bude mít otevřené názorům všech. Ale každopádně bych chtěla říci, že k tomuto legislativnímu návrhu já osobně mám připravené pozměňující návrhy. Je to zkonultováno s naším Ústeckým krajem, protože, a jak už bylo řečeno při minulém jednání, není opravdu legislativně technicky dobře napsán, a tak jak je napsán, opravdu nelze přijmout do podoby legislativní, to znamená, ty zásadní úpravy je nutné udělat, ale v zásadě si myslím, že ty myšlenky, které tam jsou, musíme brát zcela vážně. A opravdu dnes budeme hlasovat jako klub KSČM pro to, aby prošel v prvním čtení, a pro prodloužení o těch 20 dnů.

Takže já vám děkuji a věřím, že dneska už tu diskusi skončíme, že si řekneme spoustu věcí na jednání výboru pro sociální politiku. Každopádně když to budeme směřovat všechno na to září a budou tam další věci, které se nám asi otevřou, očekáváme i tu nezaměstnanost, která se bude velmi zvyšovat, což je holý fakt, každopádně je to oblast, na kterou nesmíme zapomenout. Protože pokud něco neuděláme do konce roku, v příštím roce už neuděláme nic. A víme to všichni. Budete se věnovat předvolební kampani a všechny zákony, které se neprojednávají, spadnou pod stůl. Takže za mě, za Ústecký kraj, vás žádám, abyste tento návrh pustili do druhého čtení. Děkuji. (Potlesk z řad KSČM a ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bělobrádek. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji. Kdyby byla pracovní povinnost, tak by tady velká část lidí předstírala, že pracuje, a formálně byla zaměstnaná, ale doopravdy by stejně nedělala. Takže to určitě není řešení.

A druhá věc. Jestli se někdo zase těší na systém umístěnek, tak já teda ne.

A třetí věc. Tenhle problém je fakt obrovský a je po několik generací. Taky si vzpomeňte, kdy jsme si s ním zadělali, já myslím, že komunisté by si taky měli přiznat, kdy to začalo, kdy se část těch lidí začala sem stěhovat a jak dlouho, jak to bylo, že se přišlo na městský národní výbor a řeklo se: no nemáme, tak jim dáme. A takhle se vychovávali a je to otázka několika generací.

S těmi lidmi je potřeba pracovat, je potřeba co nejvíc z nich dostat, aby ty děti chodily do školy, aby se vzdělavaly, aby se vytrhly z toho systému, který skutečně je pro ně velmi demotivující, protože vidí několik generací, že se takhle žít dá, že jsou spokojeni. A já naprosto souhlasím s tím, že každý, kdo vedle těch lidí bydlel nebo kdo ví, že jsou takové lokality u nás v Náchodě – taky jsem vedle nich bydlel – všichni víme, ty problémy tady jsou. Ale přece není možné je jenom izolovat nebo je zatlačit do země, protože to budeme mít zase zpětnou reakci. Je potřeba s nimi pracovat, je potřeba co nejvíce s těmi lidem, kteří jsou toho schopní, pomoci a musí se začít skutečně od těch dětí. Ano, ty podmínky jsou strašné. Ale když řeknete, že je zatlačíte do ještě větší sociální chudoby, tak to bude mít nějakou protireakci. A odnesou to zase ty děti.

My musíme dosáhnout toho, aby když dostanou dávky na bydlení, tak aby zaplatili nájem, aby ty peníze dostali a zaplatili, aby pochopili cenu peněz, že když něco udělají, tak něco za to dostanou, cukr a bič, to znamená, musí to mít obě dvě varianty. S těmi lidmi sociálně pracovat, pracovat s nimi dlouhodobě, pracovat s nimi v rodinách, a ne jenom udělat nějaký rychlý jednoduchý zásah, který stejně nebude funkční. To je falešné řešení. To je falešné řešení, které de facto nikdy nemůže fungovat. Stejně to tak bude. Podívejte se na jiné země, jak to dopadlo. To znamená, musí to mít nejenom A, musí to mít B. (Předsedající upozorňuje na čas.) Musí tam být represe i prevence. A práce.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Paní a pánové, já budu velmi stručný. Jednoduše musím říct, že souhlasím se závěrem, co tady řekl kolega Bělobrádek, s tím, že tady nebyla povinnost pracovat. Bývalý zákoník práce respektoval to, že musí mít člověk uznané příjmy, a na druhou stranu tady byl zákon, který říkal, co to je příživnictví. To bylo celé. A myslím si, že právě v té vyváženosti legálních příjmů a trestního postihu těch, kteří pracovat nechťejí a chtějí žít na úkor někoho jiného, je právě to, co od nás společnost očekává. Protože ať se pustíme jednou cestou, nebo druhou cestou a tu druhou cestu odmítneme, tak nemůžeme nikdy dojít ke správnému výsledku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A mám pocit, že se mi ještě hlásila paní poslankyně Šafránková do rozpravy. Není tomu tak. V tom případě pokud se již nikdo další do rozpravy nehlásí, obecnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní poslankyně Šafránková. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám, vážení kolegové a kolegyně, za velice plodnou a důležitou debatu. Já bych chtěla říct, že si této debaty velice vážím, protože na této novele jsem skutečně pracovala několik dlouhých měsíců a opravdu jsem mluvila s mnoha zaměstnanci úřadů práce, odborů sociální péče a s mnoha pedagogy. A všichni se shodují na jednom – i když my strašně chceme, vyvíjíme to úsilí, tak bohužel nám vyrůstají další a další generace těch, kteří prostě nebudou moct mít pracovní návyky, i když by pracovat mohli. A bez toho, aby byla legislativní opora v zákoně, tak my to nezvládneme. A proto vás ještě jednou prosím o podporu, propusťme to do dalšího čtení a pojďme na tom společně pracovat. Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany zpravodajky. Není. V tom případě svolám kolegy do sálu, protože nás čeká hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Nejdříve nás čeká hlasování o návrhu vrácení návrhovateli k dopracování, který předložil pan poslanec Ferjenčík. A až se nám počet přihlášených ustálí, tak budu moci zahájit hlasování. Vypadá to, že ještě poslanci dorážejí do sálu, tak já ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat.

Budeme hlasovat o vrácení předloženého návrhu návrhovateli k dopracování.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 198 je přihlášeno 129 poslanců a poslankyň, pro 21, proti 95. Návrh byl zamítnut.

A nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru? Pan poslanec Bartošek? (Omyl – již se chystal hlasovat. Smích.) Ne, není tomu tak, takže budeme hlasovat. (Poznámka posl. Raise.) Prosím návrhy na mikrofon! (Nepřeje si vystoupit.) Také to není na garanční výbor.

Takže garanční výbor. Je návrh z organizačního výboru, aby garančním výborem byl výbor pro sociální politiku

Já zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 199 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale pan poslanec Rais má návrh na další výbor. Prosím, aby ho přišel sdělit.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Vzhledem k té problematice a také k té diskuzi je naprosto zřejmé, že by to patřilo do školského výboru také.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, tedy výboru pro školství a další záležitosti, já to nebudu teď celé vzpomínat. Má někdo návrh ještě na nějaký jiný další výbor? Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji. Já bych navrhoval výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Takže výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj také. Ještě nějaký návrh na další výbor? Pan poslanec...

Poslanec Petr Venhoda: Já si dovoluji navrhnout projednání v rozpočtovém výboru vzhledem k tomu, že to má dopad do státního rozpočtu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, rozpočtový výbor. Paní poslankyně Černochová se ještě hlásí. Prosím o klid v sále!

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Nebojte se, nebudu navrhovat výbor pro obranu, budu navrhovat výbor pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Já si to napíšu všechno, abych na nic nezapomněl. Byly to výbory pro... Pan poslanec Ferjenčík se ještě hlásí. Prosím. Takže v tuto chvíli máme navržen výbor školský, regionální rozvoj, rozpočtový a bezpečnost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já si myslím, že je namístě řešit i ten aspekt kriminality, proto navrhuji výbor ústavně-právní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Výbor ústavně-právní. Dobře. Tak. A pokud již nejsou další návrhy, tak budeme hlasovat o návrzích postupně v pořadí, jak byly předneseny. Já prosím o klid.

Budeme hlasovat nejprve o tom, jestli přikážeme návrh také školskému výboru jako dalšímu výboru.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 200 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 119, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o přikázání výboru pro regionální rozvoj.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 201 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 125, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Další je návrh na přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 202 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 17. Návrh nebyl přijat.

Dále byl navržen výbor pro bezpečnost.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro bezpečnost. Kdo je proti?

V hlasování číslo 203 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 17. Ani tento návrh nebyl přijat.

A další byl návrh na přikázání ústavně-právnímu výboru.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tomuto výboru jako dalšímu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 204 je přihlášeno 131 poslanců a poslankyň, pro 37, proti 39. Tento návrh byl zamítnut.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na další výbory, takže já konstatuji, že jsme přikázali výboru pro školství a výboru pro regionální rozvoj jako dalším výborům. A nyní nás čeká ještě návrh, který zazněl v rozpravě, a to na prodloužení lhůt pro projednání na výborech.

Je zde návrh na prodloužení o 20 dní, tedy na 50 dní, pokud se nemýlím.

Takže já zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V tomto hlasování číslo 205 je přihlášeno 132 poslanců a poslankyň, pro 124, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tedy prodloužili lhůtu pro projednání ve výborech o 20 dní.

Já vám děkuji. To bylo poslední hlasování v tomto čtení, v tomto bodu, takže děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodaji a tento bod zavírám.

A posuneme se k dalšímu bodu ve zbývajícím čase, což je

79.

**Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Auické Jírovcové a Pavla Kováčika
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy
a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového
a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 180/ - první čtení**

Jsme v prvním čtení, které jsme přerušili dne 31. 1. na 40. schůzi Poslanecké sněmovny. Projednávání tohoto bodu jsme tedy zahájili dne 31. ledna na 40. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy byla obecná rozprava přerušena. Připomínám, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 180/1. Prosim, aby místo u stolku

zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Leo Luzar a jako zpravodaj pro první čtení pan poslanec Stanislav Berkovec, pokud je pan poslanec přítomen. Ano, pan poslanec Luzar i pan poslanec Berkovec jsou přítomni, takže bychom mohli pokračovat.

Teď mi byla doručena omluvenka paní poslankyně Němcové, v jejíž projevu byla rozprava minule přerušena, takže já ji odsunu dozadu a budeme pokračovat. Já prosím o klid v sále.

Pan poslanec Výborný s přednostním právem? (Ano.) Tak prosím, pane poslanče, máte slovo. Jinak je na řadě pan poslanec Holomčík. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, paní ministryně, tento tisk, který zde teď projednáváme, má takřkajíc své dvojče v našem programu, a to je bod číslo 80 této schůze, sněmovní tisk číslo 193. Jedná se o Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se také mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy atd.

I po dohodě s předkladatelem, panem kolegou Luzarem, panem zpravodajem, se domníváme, že by bylo vhodné, abychom projednávali oba dva tisky, které se týkají regulace reklamy u stejné věci, to znamená u spotřebitelských úvěrů, abychom je projednávali v rámci sloučené rozpravy.

Dovoluji si tedy navrhnout procedurální hlasování, a to sloučení rozpravy bodu, který teď projednáváme, bod 79, a toho bodu, který se týká sněmovního tisku číslo 193. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem svolal kolegy do sálu. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami. Je to poněkud komplikovaná situace, protože ty body nejsou seřazeny za sebou, takže se obávám, že s tou sloučenou rozpravou to bude komplikované, pokud ji sloučíme tedy. (Názory z pléna.)

Čili nejdříve bychom případně museli změnit pořad schůze. Takže prosím pana poslance Výborného, jestli upřesní svůj návrh.

Poslanec Marek Výborný: Tak vzhledem k tomu, že tady máme teď skutečně dva pevně zařazené body 79 a 174. Ten 174 je bod, který je zařazený vlastně na žádost poslaneckého klubu KDU-ČSL, který zde reprezentuji, tak bych si dovolil mezi body 79 a 174 požádat o zařazení bodu... pokud se... ale to bod 80 to být nemůže, bodu, který se týká sněmovního tisku číslo 193, a následně hlasovat o sloučení rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak a předtím budeme muset ještě hlasovat o tom, jestli sněmovna uzná, že jsou zvláštní důvody k tomu, abychom mohli změnit pořad. Paní poslankyně Černochová s přednostním právem.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, omlouvám se, ale skutečně takto to nejde dělat. Mimořádné důvody nejsou. Já chápu tu snahu kolegů z KDU-ČSL optimalizovat jednání Sněmovny, ale ne za tuto cenu, protože to budou členové vládní koalice – pane kolego Výborný prostřednictvím pana místopředsedy – kteří nám pak budou tuto naši dobrou vůli vracet, a to myslím, že se nevyplatí nikomu z nás.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jak jsem tedy již řekl, já to ještě upřesním. Nejdříve musíme hlasovat o tom, jestli jsou zvláštní důvody pro to, abychom v tuto chvíli změnili pořad. Pokud sněmovna shledá, že jsou zvláštní důvody, budeme hlasovat o případné změně pořadu. Takže já jsem již před nějakou dobou svolal kolegy do sálu, ale případně to udělám znovu. Nicméně to vypadá, že nás je dostatečný počet, abychom hlasovat mohli.

Takže nejdříve budeme hlasovat o tom, jestli sněmovna shledává, že jsou zvláštní důvody pro změnu pořadu.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 206 je přihláшено 90 poslanců a poslankyň, pro 10, proti 37. Konstatuji, že sněmovna neshledala zvláštní důvody pro změnu pořadu, takže tím návrhem se již nebudeme, dalšími, v tuto chvíli zabývat.

A měli bychom tedy pokračovat. Nicméně byl jsem upozorněn, že nejsou jednání přítomni žádní zástupci vlády, takže nevím, jestli pokračovat můžeme. (Neklid v sále.) Takže v tom případě já nejdříve vyhlásím pětiminutovou pauzu, jestli se nám... (Z lavic se ozývají různé názory: dvě minuty, sedmiminutovou.) Dvě minuty. Je tady požadavek na dvě minuty.

Pan poslanec Černoهورský.

Poslanec Lukáš Černoهورský: Děkuji, pane předsedající. Já bych požádal jménem poslaneckého klubu Pirátů o sedmiminutovou přestávku. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Já tomuto požadavku vyhovím. Sice jednací den trvá do 21 hodin, nicméně vzhledem k situaci v sále a počtu přítomných poslanců si myslím, že nebude poté možné pokračovat, takže jednání přerušuji.

Konstatuji, že s přednostním právem se mi do rozpravy v tom bodu ještě přihlásil pan místopředseda Okamura, tak aby to bylo na záznam. A přerušuji tuto 49., pokud

se nemýlím, schůzi, a to do úterý variabilního týdne, to znamená do 16. 6., kdy jsou na pořadu body 370, 356 a 387. Děkuji a přeji příjemný víkend.

(Jednání skončilo ve 13.54 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. června 2020
Přítomno: 191 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás zde vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sdělují, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jan Bartošek od 17.30 z pracovních důvodů, Jiří Běhounek do 16 hodin – pracovní důvody, Marian Bojko – zdravotní důvody, Pavla Golasowská – pracovní důvody, Lukáš Kolářik – zdravotní důvody, Radek Koten do 15.30 – rodinné důvody, Jiří Mihola do 17 hodin – pracovní důvody, Miroslava Němcová od 14.30 do 16.00 – pracovní důvody, Ivana Nevludová – osobní důvody, Petr Pávek do 17 hodin – pracovní důvody, Zdeněk Podal – pracovní důvody, Ivo Pojezný – pracovní důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová – pracovní důvody, Jana Maláčová do 16 hodin – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 6 hlasuje paní poslankyně Valachová, s náhradní kartou číslo 21 hlasuje pan poslanec Ferjenčík. Tak.

Dnes máme 16. června a narozeniny dnes slaví náš kolega – pan předseda Vít Rakušan, který je přítomen. Všechno nejlepší k narozeninám. (Potlesk.)

Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme zařadit do pořadu schůze nové body, a to návrhy zákonů vrácené Senátem. Jedná se o tyto sněmovní tisky:

sněmovní tisk 868/2 – kompenzace osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby,

sněmovní tisk 874/2 – daňové zákony,

sněmovní tisk 875/2 – prominutí pojistného na sociální zabezpečení;

dále navrhujeme zařadit do pořadu schůze nový bod: Návrh na volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID.

A navrhujeme následující postup: dnes, v úterý 16. června, projednávat body v pořadí: nejprve zákony vrácené Senátem, dále bod 370 – zřízení stálé komise – hybridní hrozby, 356, tisk 805 – změna rozpočtu SFRB, a 387, tisk 866 – daň z nabytí

nemovitosti, druhé čtení. Dále bod 17, sněmovní tisk 654 – zákaz chemických zbraní, druhé čtení.

Ve středu 17. 6. předřadit před již pevně zařazený bod 382 body: 262, tisk 544 – řešení daňových sporů, třetí čtení, bod 263, tisk 559 – novela zákona o bankách, třetí čtení, bod 50, sněmovní tisk 756 – elektronizace veřejné moci, první čtení, bod 217, tisk 794 – o hasičském záchranném sboru, první čtení. Dále nový bod Návrh na volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID – to vše zařadit pevně na středu 17. 6. ve 14.30 hodin před již pevně zařazené body 39, 40, 41 a 42.

Bod 378 – návrhy na státní vyznamenání zařadit pevně na pátek 19. 6. po bloku třetích čtení.

Na závěr mám pro vás ještě organizační sdělení: ve středu 17. června bude 49. schůze Poslanecké sněmovny přerušena, a to do pátku 19. června do 9 hodin. Ve čtvrtek 18. června bude od 9 hodin zahájena 51. schůze Poslanecké sněmovny.

To je z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou.

Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze v této fázi. Pan předseda Rakušan. (V sále je hluk.) Prosim, máte slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid v sále.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já vám především děkuji za hezké zatleskání k mým narozeninám, a teď si jdu vyprosit od vás jeden dárek. Já bych vás požádal o pevné zařazení bodu číslo 190, sněmovní tisk 730, na pátek ráno jako první bod.

Jedná se o novelu zákona číslo 329/2011 Sb., o poskytnutí dávek osobám se zdravotním postižením. Ona nás trochu přerušila ta covid krize, kdy jsme se snažili už tento tisk projednat předtím. Ten tisk má podporu mnoha z vás zcela napříč politickým spektrem. Jedná se o úpravu zákona, který by garantoval příspěvek a zdravotní průkaz v případech, které to vyžadují, osobám i mladším, než je jeden rok věku. Týká se to rodin, které se potkaly s velkým traumatem, a to... (V sále je trvalý hluk. Řečník se obrací na předsedajícího.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, opravdu prosím o klid, ať vás nemusí přednášející překřikovat.

Poslanec Vít Rakušan: Já vám skutečně děkuji. Týká se to rodin, které se ocitly v problémech, narodilo se jim postižené dítě nebo se jim narodilo dítě nedonošené, které trávilo první týdny života v inkubátoru, a tyto rodiny zatím nemají do jednoho roku dítěte nárok na proplácení např. nejruznějších kompenzačních pomůcek, nemají nárok na proplácení ani finančních dávek, které by přináležely dětem, které jsou starší jednoho roku.

Já jsem daný návrh konzultoval s odbornou veřejností. Konzultoval jsem ho s neonatologem, konzultoval jsem ho s pediatry, konzultoval jsem ho i s terapeutem v oblasti rodinných traumat a všichni se shodují v jednom. I děti do jednoho roku věku prostě mohou být diagnostikovány i jako děti s vážným postižením, které si prostě státní garance a kompenzace zaslouží. Samozřejmě nelze odhadovat, kolik v aktuální rok bude žádostí, které budou činit nárok na státní rozpočet. Nicméně se nám v nějaké zprůměrované částce posledních let podařilo vypočítat, že ten nárok na státní rozpočet na jeden rok by byl nějakých 24 milionů korun. Tedy ani v této krizové době se nejedná o něco, co by si státní rozpočet nemohl dovolit. A vězte a věřte prosím, že tím skutečně pomůžete rodinám, které se například i po narození nedonošeného dítěte najednou ocitají ve zcela změněné rodinné realitě. Najednou musí otec např. přestat pracovat, nebo pracovat jenom na část úvazku, a finanční možnosti této rodiny jsou objektivně omezeny.

Já vás moc prosím jako ten zmíněný narozeninový dárek zařadit tento bod na páteční jednání. Nemyslím si, že by to bylo něco konfliktního. A pokud by se to nepovedlo dneska, tak věřte, že to budu zkoušet i v dalších týdnech. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Pan kolega vás nějakým způsobem přehlušil. Ale já vás ještě jednou prosím o klid v sále.

K pořadu schůze je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, dovoluji, abych požádal o pevné zařazení bodu číslo 37. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk 862.

A proč žádám o pevné zařazení tohoto tisku? Minulý týden ve středu nebo ve čtvrtek zasedal naposledy Ústřední krizový štáb, kde se řešily i nákupy pro státní hmotné rezervy. Jsou to ty nákupy, které mají být pořízeny v rámci nařízení vlády v rámci veřejného výběrového řízení. V rámci diskuze bylo také zmíněno, že může být velmi problematické – a kdo má znalost zákona o zadávání veřejných zakázek, víte, jak je problematické některé zakázky naplnit. Může nastat situace, kdy se koronavirus vrátí do České republiky, řekněme na konci prázdnin, na začátku podzimu, s respiračními chorobami. Můžeme také říci, jaký bude vývoj například v Polsku, kde je podle mých informací více než 100 tisíc nakažených, možná už ke 120, 150 tisícům, přičemž polská vláda tyto informace tak úplně nezveřejňuje z důvodu toho, že mají o tomto víkendů proběhnout volby. Ale vzhledem k tomu, že jsme otevřeli hranice, mnoho českých občanů jezdí do Polska tu si koupit levnější jahody, tu za nákupy, a při styku s občany mohou poměrně lehce zavléci tuto nákazu zpátky do České republiky, včetně pendlerů.

Tento sněmovní tisk je sněmovní tisk 862. Hovořili jsme o něm, měl být původně projednán v tom zkráceném zrychleném řízení, na to nedošlo. Můžeme o této věci diskutovat a jsme na to připraveni jak ve výboru pro bezpečnost, kde jsem toto téma

už také nastínil, že je potřeba se zabývat novelou tohoto zákona a umožnit alespoň pro státní hmotné rezervy provést nákupy ochranných pracovních pomůcek pro případ, že by se druhá vlna vrátila.

V případě, že nebudeme chtít toto řešit, musíme standardně postupovat podle nařízení vlády, to znamená podle veřejného zadávacího řízení. A jak jsem zmínil, kdo znáte, jaké úskalí tam je – a jsou to nákupy přes čtyři miliardy korun – jaké úskalí tam je, tak může nastat situace, kdy na podzim, kdy bychom ty ochranné pracovní prostředky potřebovali pro naše zdravotníky, policisty, hasiče, ale i učitele, pracovníky sociálních služeb, pracovníky v obchodech a další, prostě nebudou a budeme v situaci tak, jako na začátku této krize, kdy se ve státních hmotných rezervách někde vzadu v regálu krčila jedna paleta s pár tisíci ochrannými pracovními pomůckami. Poté se nákupy musely řešit nákupy v zahraničí.

Zde bychom měli možnost poměrně jednoduchou změnou zákona, kterou bychom byli schopni projednat se souhlasem předkladatele i ve zkrácených lhůtách, ještě do, řekněme, parlamentních prázdnin, a umožnit tak státním hmotným rezervám předzásobit se pro případné druhé kolo pandemie. Samozřejmě chápu, že nemusí být vůle, ale kde není vůle, není ani cesta. Může nastat ta situace, o které se zmiňuji. Zmiňuji to jako člen Ústředního krizového štábu, který ve čtvrtek ukončil svoji činnost.

Cítím potřebu vám tuto informaci předat a je na vás, především vládních poslancích a poslankyních, jak se k tomu zachováte. Je to vaše volba. V případě, že druhé kolo pandemie přijde a nebudeme mít naše občany čím chránit, je to také naše prohra. Prohra, ze které bychom měli vyvodit svoji politickou odpovědnost.

Děkuji vám za případnou podporu a navrhuji tento bod zařadit na středu 17. 6. v 18 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ještě jednou poprosím o klid v sále, už začala schůze. K pořadu schůze, pane kolego? Tak prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl poprosit o změnu pořadí bodů, respektive senátních vratek, tak, aby bod 868, kompenzace poskytovatelům hrazených zdravotních služeb, byl zařazen až po projednání bodu sněmovní tisk 875, prominutí sociálních odvodů zaměstnavatelům v souvislosti s pandemií. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já to budu brát jako protinávrh k tomu gremiálnímu návrhu. Hlasovali bychom o něm jako o prvním. Jestliže proti tomu není námitka. Jestliže už se nikdo nehlásí... ještě máme dva. Tak pan poslanec Lipavský byl možná o trošičku rychlejší. (Silný hluk v sále.) Prosím o klid v sále. Děkuji. (Hluk v sále trvá.)

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já opravdu neslyším, co se tady na mikrofon říká, a vy také nemáte přehled o tom, co vlastně pan poslanec navrhuje. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Já navrhuji na pátek 19. 6. po pevně zařazených bodech bod, který se nazývá Informace vlády o pomoci společnosti Smartwings. Už jsem to zde dvakrát navrhoval, ani jednou to neprošlo. Chvilí už to vypadalo, že se tím zabývat nebudeme, ale po víkendu se ukazuje, že je to opět aktuální otázka.

Chtěl bych říct, že Poslanecká sněmovna stále nedostala žádné konkrétní informace. To, co se objevuje v médiích, jsou různá protichůdná vyjádření. Včera jsme se dozvěděli, že by to český stát mohlo stát až 1,2 miliardy, nicméně k tomu neexistuje žádný detailní rozpad. Nelze ani zjistit, jak Ministerstvo průmyslu a obchodu k takovému číslu dospělo. A já se domnívám, že je to informace naprosto zavádějící. Dočkali jsme se dokonce toho, že vyšel celostránkový inzerát v novinách, který jaksi vytváří nátlak na vládu. Nadhazují se různé mediální vějičky typu přejmenování společnosti.

A ty argumenty stále platí. Ta společnost prostě vede někam do daňových rájů. Není vůbec jasné, jak se bude vyvíjet ekonomika. A já se prostě domnívám, že v situaci, kdy jde vláda žádat Poslaneckou sněmovnu o to, aby se sekera státního rozpočtu navýšila na půl bilionu korun, musíme každou korunu obracet dvakrát. Takže to by bylo stručné zdůvodnění toho, proč se tím tématem máme zabývat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pak se hlásil ještě pan poslanec Polanský.

Poslanec Ondřej Polanský: Milé kolegyně, milí kolegové, drahá vládo, navrhuji zařadit na program jednání této Sněmovny nový bod s názvem Plánovaná akvizice společnosti Leo Express Českými drahami. Důvod je ten, že jsme se dozvěděli, že údajně probíhají intenzivní jednání mezi Ministerstvem dopravy, Českými drahami a společností Leo Express, tak aby se akvizice stihla ještě v tomto roce.

Zajímá nás především důvod této akvizice, konkrétně jaký strategický zájem tímto projektem vláda České republiky sleduje. Kromě zanedbatelného tržního podílu má tato společnost účetní hodnotu, která osciluje někde kolem nuly, je dlouhodobě předlužená a finance na provoz shání velmi složitě. Možným dalším rizikem je mnohamiliardový kontrakt, který společnost Leo Express uzavřela loni s čínskou firmou CRRC na dodávku 33 kusů elektrických osobních jednotek, které nejsou v Evropské unii nikde homologovány. Čína by se tak přes naši státní firmu dostala na evropský železniční trh, o což velmi usiluje. Získá v Českých drahách stabilního, ale podřízeného, partnera.

Homologaci navíc provádí dceřiná společnost Českých drah, Výzkumný ústav železniční, což by mohlo vyústit ve střet zájmů a také kompromitování jinak dobré pověsti tohoto ústavu. Kromě toho se údajně v procesu homologace objevily problémy s kompatibilitou s evropskými normami. V případě, že by k akvizici došlo, tak tato koule u nohy může velmi ohrozit rating, který vydává firma Moody's Českým drahám, a stáhnout jej až do spekulativního pásma, čímž by se dluhopisy staly do 14 dní splatné.

Navrhuji proto pevně zařadit tento bod jako první bod zítřejšího odpoledního jednání a děkuji vám za jeho podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, kolegové, já bych chtěl poprosit a budu navrhopvat zařazení mimořádného bodu na pátek jako první bod jednání, a sice Informace vlády o dosavadním plnění státního rozpočtu, tak abychom jako Poslanecká sněmovna dostali podrobnou informaci o tom, jak dosavadním způsobem je využíván i ten schodek 300 miliard korun, který tady byl schválen, protože jsme se dozvěděli, že je plánována mimořádná schůze na 23. června k dalšímu navýšení schodku státního rozpočtu. Já si myslím, že by bylo fěr předtím, ať je tam nějaká částečná i časová rezerva, kde můžeme potom promyslet, jaký způsob zvolíme k tomu 23. červnu, tak kdyby tady vláda a ministryně financí, jednotliví resortní ministři za ekonomické resorty řekli, jakým způsobem v této chvíli byla využita ta 300miliardová deficitní částka, na jaká konkrétní opatření to bylo, abychom dostali tuto informaci nejenom my, ale i veřejnost, která toto bedlivě sleduje. Takže jestli mohu poprosit jako první bod jednání v pátek před těmi třetími čteními, která tam jsou naplánována. Myslím si, že tento bod se dá v pohodě za hodinu stihnout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. K pořadu schůze – prosím, pani poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Vážené kolegyně a kolegové, já bych ráda velmi podpořila návrh nového bodu kolegy Polanského navržený na zítřek, první bod ráno. A týká se to té plánované akvizice společnosti Leo Express s Českými drahami. Proč tady vystupují a chci k tomu vaši pozornost? Jde o další snahu o vstup čínských firem na evropský trh. Z principu jde o to, že Leo Express vlastně se už zavázal ke koupi těch vozů, které nejsou ale v EU homologované. Jediné, o co mi jde, abyste si uvědomovali, že nejde jen tak o nějakou koupi nějaké společnosti, která jezdí z Prahy do Ostravy a není zas tak významná, nepřepraví ani jedno procento cestujících, co České dráhy. Já chci, abyste si uvědomili, že jde o strategickou otázku,

že jde o to, jak se ten čínský výrobce snaží získat homologaci a snaží se dostat na trh celé Evropské unie přes tuto zdánlivě ne tak podstatnou akvizici –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, při všem respektu, paní poslankyně. Navrhujete nějaký bod k pořadu kromě toho, že se přidáváte ke kolegovi? To bych nemohl umožnit vaše vystoupení.

Poslankyně Olga Richterová: Přidávám se ke kolegovi, ale chci opravdu říct, že to není žádná maličkost, Leo Express je strategická otázka.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji. Rozhodneme hlasováním. Ještě někdo k pořadu schůze? Jestliže nikoho nevidím, přivolám naše kolegy z předsálí a vypořádáme se s jednotlivými návrhy, tak jak zazněly.

Není-li námitka, tak tentokrát netradičně nebudeme jako první hlasovat gremiální návrh, protože je zde nejprve protinávrh pana poslance Třešňáka, abychom ty sněmovní vratky, jestli to můžu říct takhle zjednodušeně, abychom změnili pořadí a nejprve bychom projednávali tisk 875 a až potom tisk 868. Takže nejprve tento drobný protinávrh ke gremiálnímu návrhu budeme hlasovat jako první.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 207, přihlášeno je 184, pro 76, proti 2. Návrh přijat nebyl.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu, který předložilo grémium, to znamená nejenom ty vratky, ale i ostatní body.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. (Na požadavek ze sálu:) Grémium. Kdo je proti?

Hlasování číslo 208, přihlášeno je 185, pro 174, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana poslance Ondráčka, abychom bod 78, tisk osm set šedesát...

Pardon, napřed pan předseda Rakušan. A má narozeniny, já jsem ho přeskočil, omlouvám se. Navrhuje, abychom bod 190, tisk 730, zařadili v pátek jako první bod. Jedná se o zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 209, přihlášeno je 185, pro 79, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy návrh pana poslance Ondráčka, abychom bod 78, tisk 862, o zadávání veřejných zakázek, zařadili ve středu 17. 6. v 18.00.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 210, přihlášeno je 186, pro 28, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Teď je zde návrh pana poslance Lipavského, abychom zařadili nový bod. Máme ho zařazený ve schůzi? Nemáme, je to nový bod – Informace vlády o pomoci společnosti Smartwings. Nejprve tedy hlasujeme o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 211, přihlášeno je v tuto chvíli 186 poslanců, pro 82, proti 6. Návrh přijat nebyl. O pevném zařazení tedy už nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh pana poslance Polanského na zařazení nového bodu Plánovaná akvizice společnosti Leo Express s Českými drahami.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno 186, pro 79, proti 11. Návrh nebyl přijat. Pevně zařazení nebudeme hlasovat.

A jako poslední je zde návrh pana předsedy Jurečky, abychom zařadili nový bod Informace vlády o dosavadním plnění státního rozpočtu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 213, přihlášeno je 186, pro 77, proti nikdo. Návrh přijat nebyl.

Tím jsme se tedy vypořádali se všemi návrhy, které zde zazněly k pořadu schůze, a budeme pokračovat dle jeho schváleného konečného znění. Otevírám bod číslo 389, kterým je

389.

Návrh zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020 /sněmovní tisk 868/2/ - vrácený Senátem

Sněmovní tisk 868/2 vrácený Senátem. Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 868/3. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byla rozdána do vaší pošty.

Vítám mezi námi pana senátora Tomáše Goláně a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženému pozměňovacímu návrhu vyjádřil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Všechny přítomné poprosím, asi už popáté, o klid v sále. Děkuji.

Prosím, pane ministře, máte slovo. (Předsedající zvoní pro utišení v sále.)

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, po krátké době se opět vracíme k návrhu, který má stanovit právní rámec pro kompenzace nákladů, které poskytovatelům zdravotních služeb vznikly v souvislosti s probíhající epidemií onemocnění COVID-19. Na úvod jen připomenou, že návrh ukládá zdravotním pojišťovnám povinnost tyto náklady kompenzovat, a zmocňuje Ministerstvo zdravotnictví k vydání vyhlášky, která stanoví způsob výpočtu těchto kompenzací pro případ, že by se příslušní poskytovatelé zdravotních a sociálních služeb se zdravotními pojišťovnami nedohodli jinak.

V rámci schvalování návrhu v Poslanecké sněmovně byl materiál doplněn o odpuštění plateb pojistného na sociální pojištění pro poskytovatele lékárenské péče, kteří mají do 15 zaměstnanců, což se stalo tématem při projednávání návrhu zákona v Senátu. Senát rozhodl, že dotčenou úpravu vyjme z návrhu připraveného Ministerstvem zdravotnictví a v rozšířené podobě, kdy by se daná výjimka zjednodušeně řečeno vztahovala na lékárny ne o 15, ale o 25 zaměstnancích, jej vloží do návrhu Ministerstva práce a sociálních věcí. Za mě s tímto mohu souhlasit, protože skutečně si myslím, že je namístě řešit toto v příslušném tisku, který budeme projednávat zanedlouho, kam skutečně patří. Myslím si, že v tomto směru ten návrh, jak je postoupený Senátem, by měl být schválen Poslaneckou sněmovnou.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený návrh zákona, to bych chtěl znovu zopakovat, je pro české zdravotnictví vysoce potřebný. V případě segmentu poskytovatelů zdravotních služeb, u nichž se obvykle každoroční vyúčtování zdravotních služeb neprovádí, jelikož nemají stanovené zálohy, je situace problematická v tuto chvíli, neboť u nich pokles produkce se projeví a projevuje prakticky okamžitě. Jedná se zejména o poskytovatele zdravotnické dopravní služby a poskytovatele lázeňské léčebně rehabilitační péče. Tyto segmenty se potýkají s vážnými ekonomickými problémy, a proto se počítá s tím, že budou dotčeným poskytovatelům vyplaceny zálohy na kompenzaci ihned po schválení předloženého návrhu zákona, a následně tedy i příslušné kompenzační vyhlášky, která mimo jiné je již ve finální fázi meziresortního připomínkového řízení, se všemi segmenty je velmi detailně o ní jednáno a jsou připomínky zapracovány tak, aby vyhláška mohla být vydána skutečně s termínem účinnosti od 1. 7. 2020, tak jak bylo avizováno a přislíbeno.

Dámy a pánové, prosím tedy o podporu návrhu zákona ve znění, tak jak byl postoupen, nebo schválen tedy a pozměněn Senátem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Svoji omluvu ruší pan poslanec Běhounek. Už to stihl a je přítomen, jak mi přišel říct.

Tak a já poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předložené – pardon – aby se slova ujal pan senátor Tomáš Golář. Máte slovo.

Senátor Tomáš Golář: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr tady řekl všechno. Senát se snažil legislativně vyčistit ten proces, to znamená, že tu normu, která se týká lékáren, přefadil na základě mého pozměňovacího návrhu do zákona, který předložilo Ministerstvo práce a sociálních věcí. A protože pan navrhovatel řekl, že podporuje tuto verzi, tak vás prosím, abyste ji podpořili také a hlasovali pro ni.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkuji panu senátorovi za velmi krátké úvodní slovo. Já se ptám, zda se ještě chce vyjádřit k návrhu paní poslankyně Věra

Adámková jako zpravodajka zdravotního výboru. Nemá zájem o vystoupení. Tak v tom případě otevírám rozpravu a pan poslanec Kaňkovský se hlásí z místa jako první. Máte slovo, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu KDU-ČSL k senátní vratce, k sněmovnímu tisku 868.

Asi si pamatujete na poměrně vypjatou diskusi právě týkající se prominutí pojistného na sociální zabezpečení u lékárníků, v podstatě u provozovatelů lékáren, kteří budou mít malý počet zaměstnanců. Licitovali jsme tady vlastně o tom maximálním počtu těch zaměstnanců. Já jsem tady navrhol vlastně čtyři verze, nejprve 50, což neprošlo, potom 25, 15 a 10. Nakonec prošla ta kompromisní varianta do maxima 15 zaměstnanců. Tak to šlo vlastně v tomto návrhu zákona směrem do Senátu.

Je potřeba také říci, že skutečně se to v rámci projednávání zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby, že to tam v podstatě bylo trošičku navíc, protože my jsme v tu chvíli už neměli jinou možnost, při projednávání toho původního zákona, sněmovní tisk 875, na toto téma nedošlo. Vláda se tím nezabývala a v podstatě se předpokládalo, že se lékárnám bude kompenzovat v rámci právě těch hrazených zdravotních služeb. Bohužel ten původní návrh kompenzační vyhlášky úhradové tu druhou možnost, jak lékárníkům kompenzovat vlastně jejich ušlé příjmy, kompenzoval jenom velmi málo v rámci toho takzvaného signálního kódu, jednání ještě dále probíhají. Ale pro pomoc těm nejmenším lékárnám je skutečně nejlepším způsobem promítnout to do těch odvodů na sociální pojištění, tak jako jiným malým firmám.

Já jsem rád, že se toho senátoři chopili a že se pokusili ještě vrátit do hry to maximum těch 25 zaměstnanců. Bohužel z legislativního hlediska v tom vznikl trochu guláš, protože jsme teď vlastně v rozjednaných dvou zákonech. A právě proto jsme se dneska snažili společně s Piráty navrhnout, abychom prvně hlasovali o tom předmětném návrhu zákona, kterého se to týká, a to je to prominutí sociálního pojištění, kde je navržený Senátem vlastně jiný způsob, těch 25, maximum 25 zaměstnanců. Tím, že jsme to otočili, stojíme v tuto chvíli před poměrně složitou situací i procesně.

Z důvodu předběžné opatrnosti proto klub KDU-ČSL nepodpoří u tohoto návrhu zákona, tedy teď projednávaného tisku 868, tu senátní verzi, protože chceme, aby těm malým lékárnám bylo alespoň v nějaké podobě pomozeno. A reálně hrozí, že kdyby potom neprošla ta senátní verze tisku 875, tak se vlastně na lékárníky, na ty malé provozovatele lékáren, úplně vykašleme. A to si myslím, že je špatně. Tedy za klub KDU-ČSL u tohoto tisku podpoříme sněmovní verzi a potom podpoříme senátní verzi u toho tisku 875, tedy do toho maxima 25 zaměstnanců.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. (Zaznívá gong.) A my tedy přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. (Zaznívá gong.) Přivolávám kolegy z předsálosti. Nemám, co bych přečetl za omluvy, že bych využil volný čas. (Do jednacích sálů přicházejí a přibíhají poslanci z předsálosti.) Ale určitě dám prostor všem, aby se mohli zúčastnit hlasování. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. (Zaznívá gong.)

Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o kompenzacích osobám poskytujícím hrazené zdravotní služby zohledňujících dopady epidemie onemocnění COVID-19 v roce 2020, podle sněmovního tisku 868/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 868/3.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 214. Přihlášeno je 188, pro 134, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto tisku.

Otevírám bod číslo

390.

Návrh zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2 /sněmovní tisk 874/2/- vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy, jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 874/3. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozdány do vaší pošty.

Vítám mezi námi pana senátora Zdeňka Nytru a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Pokud vidím dobře přes monitor, v tuto chvíli není přítomna v sále. Tak s dovolením na dvě minuty přerušuji jednání k zajištění účasti paní ministryně. My jsme ten předchozí bod zvládli opravdu rychle.

(Jednání přerušeno od 14.40 do 14.43 hodin.)

Budeme pokračovat v přerušném jednání a já dávám slovo paní ministryni financí Aleně Schillerové, která se nyní vyjádří k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům. Paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, omlouvám se za malé zpoždění, to byl přesun z Ministerstva financí. Omlouvám se.

Senát vrátil Poslanecké sněmovně tento návrh zákona s pozměňovacím návrhem, jehož obsahem je poskytnutí jednorázového nenávratného příspěvku obcím ve výši 1 200 korun na jednoho obyvatele. Musím říct, že se jedná o návrh doslova a do písmene stejný, jako je vládní návrh, který už leží tady v Poslanecké sněmovně, takže nemám, co bych mu vytkla ani po technické, ani po právní stránce.

Dovolím si ale shrnout přece jenom protikrizový daňový balíček, který se vrací. (Odminka pro hluk v sále. Někteří poslanci se baví mezi sebou velmi hlasitě.) Protikrizový daňový balíček, který, tak jak jsem sledovala debatu v Senátu, v podstatě neměl odpůrců, nebyly k němu ani vzneseny žádné doplňující návrhy a de facto na všechny dotazy jsem, mám pocit, vám odpověděla. Takže vrací se skutečně jenom s tímto návrhem na poskytnutí nenávratného příspěvku.

Dovolím si shrnout, že se jedná o krizový balíček, kde nejvýznamnější novelou je novela zákona o daních z příjmu, to je novela, která obsahuje možnost uplatnění tzv. zpětné ztráty neboli loss carryback, který jsme si vysvětlili, tato Sněmovna ho zastropovala částkou 30 mil. a umožňujeme firmám uplatnit ztrátu zpětně, která vznikne i v letošním roce, tzn. umožníme, pokud měly zaplacené daně, byly v zisku v letech 2019 a 2018, tak jim umožní, aby de facto získaly likviditu a požádaly, uplatnily si ztrátu vůči tomuto zisku, takže získají prostě přechodně likviditu.

My jsme odhadli, že negativní dopady na veřejné rozpočty zhruba se budou pohybovat kolem 20 mld., nicméně jedná se o posun v cash flow, protože de facto to jsou částky, které by mohli už podle platné, asi 25 let staré úpravy podnikatelé uplatnit v následujících pěti letech. To znamená, když to uplatní teď, nemohou to uplatnit v letech následujících. Takže jedná se skutečně jenom o posun časový.

Součástí tohoto balíčku je také změna zákona o dani z přidané hodnoty, kde dochází ke snížení DPH z 15 na současných 10 %, především se to týká ubytování, týká se to kulturních akcí, sportovních akcí, týká se oblastí ekonomiky, které byly zasaženy koronavirem.

Tento protikrizový daňový balíček také dává obcím do rukou více možností v oblasti osvobození od daně z nemovitých věcí. To znamená, že obce jsou stoprocentním příjemcem daně z nemovitých věcí a mohou si ji navyšovat prostřednictvím koeficientů. Tato úprava jim dává i možnost od této daně osvobodovat. Současně je součástí této novely novela zákona o dani silniční, kde se snižují sazby o 25 % u nákladních automobilů, autobusů a dalších vozidel s maximální povolenou hmotností vyšší než 3,5 tuny. Tím chceme samozřejmě podpořit zejména dopravce, kteří tato vozidla využívají ve svém podnikání.

Součástí je také podpora zemědělského podnikání, a to novelou zákona o spotřebních daních, kde se zkracuje lhůta pro vrácení části spotřební daně u tzv. zelené nafty ze 60 na 40 dnů. A je tam také novela zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, která umožňuje zakotvit vládě operativně reagovat na právní předpisy Evropské unie.

Čili tento balíček, který byl základem, tento protikrizový daňový balíček nebyl předmětem žádných výtek Senátu.

Ještě si dovolím doplnit, že vláda schválila 8. června tohoto roku tzv. balíček pomoci pro územní samosprávné celky v celkové předpokládané výši 39 mld., to se týká dotačních programů. A tuto pomoc bych rozdělila do dvou bloků. První blok zahrnuje posílení dotačních titulů do různých oblastí, jako je školství, boj se suchem, pořízení, obnova majetku obcí a krajů, oblast vodovodů a kanalizací, silnic II. a III. tříd, které jsou ve správě krajů. Za sebe mohu hovořit, za Ministerstvo financí, o navýšení alokace dotační výzvy pro základní školy a mateřské školy pro obce do 3 000 obyvatel o 3,1 mld., to znamená na celkové 3,4 mld.

Dalším opatřením, které vláda připravila, je poskytnutí jednorázového příspěvku všem obcím ve výši 1 200 korun na jednoho obyvatele obce a není žádným tajemstvím, že je identický s pozměňovacím návrhem Senátu, který je nyní projednáván. (Hluk sílí. Baví se jednotliví poslanci mezi sebou, hovoří i poslanci s ministry ve vládní lavici a nevěnují pozornost projevu ministryně.)

Musím upozornit na to, a to je to zásadní, ať už projde tato senátní vratka, protože se jedná o identický návrh, nebo projde vládní návrh, který by měl být na pořadu schůze později, protože jsme požádali o využití projednání v tzv. devadesátce, tak každopádně dopad pro státní rozpočet... (Obrací se k předsedajícímu: To už se fakt nedá!)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, opravdu prosím o klid v sále! Máte-li něco k projednání, běžte do předsálosti! Nechci jmenovat, ukazovat – opravdu žádám všechny, aby to projednali venku! Ještě dám prostor kolegům, aby si dovykládali, nebo aby šli ven. (Týká se debatujících u vládních lavic.) Děkuji.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedo. Já bych chtěla říct, že vláda se rozhodla k tomuto kroku – poskytnout příspěvek, kompenzační bonus obcím – jako k určitému gestu smíru. Nechceme dále hrotit už dost vyhrcoanou situaci v této těžké době pro celou zemi. Dopad kompenzačního bonusu do obcí odhadujeme teď podle konkrétního plnění a samozřejmě se započtením multiplikačního efektu, že lidé peníze utratí, myslím teď OSVČ, malá eseróčka, asi 4,5 mld. a kompenzační bonus pro obce je 1 200 korun na hlavu, čili je to 12,8 mld., takže je to dvaapůlkrát více, než vlastní kompenzační bonus obsahuje.

Co se týče krajů, chtěla bych připomenout, že tady existuje dohoda na úrovni premiéra a úřadujícího předsedy Asociace krajů, že se poskytne pro letošní a příští rok na rekonstrukce nebo opravy silnic II. a III. tříd částka ve výši 12 mld. Dále se poskytne 2,4 mld. na takzvané měkké sociální programy, a k tomu bych ještě ráda připomněla, že byly nakoupeny ochranné pomůcky ve výši 1,8 mld. Počítá se s alokovanou částkou 5,2 mld. na pracovníky v sociálních službách, na odměny pro ně, a 1,2 mld. pro záchranáře. Proto vlastně byla zaměřena pomoc – kompenzační bonus pro obce – pouze na obce. Bez rozdílů velikosti jsme se nakonec rozhodli, že to dostane každý, na hlavu 1 200 korun. Upřednostňovali jsme řádný legislativní proces,

debatu v prvním čtení, nechtěli jsme podporovat, když bych se na to měla podívat jako právník, nedovolený přílepek k daňovému balíčku, ale je to na vůli této Sněmovny, jak rozhodne.

Každopádně musím připomenout, že nedílnou podmínkou, aby tato částka mohla být prostřednictvím krajů poskytnuta, je schválení novely zákona o státním rozpočtu na rok 2020. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přečtu omluvy. Paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Petr Bendl od 15.30 z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Jan Birke mezi 16.45 a 18.00 z pracovních důvodů.

Ptám se, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Vostrá? Není tomu tak. Já tedy otevírám rozpravu. Pan senátor Nytra by chtěl vystoupit v rozpravě. Já jsem ho přeskočil. Já se hluboce omlouvám. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Zdeněk Nytra: Děkuji. Vážený pane předsedo, trochu jste mě zviklal.

Vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, paní ministryně vlastně shrnula v kostce, proč tady před vámi stojím. Jak zmínila, vůči daňovému balíčku jako materii, kterou jste schválili, tuším, před 14 dny, v Senátu nebyla žádná připomínka ani žádná diskuse. My jsme pouze do této předlohy vložili samostatnou část týkající se novely zákona o kompenzačním bonusu, zákona č. 159/2020 Sb. My jsme přivítali kvalitní návrh vlády z pondělka minulého týdne o kompenzaci obcím. Vzali jsme ho za svůj. Opět, jak potvrdila paní ministryně, v podstatě věcně do písmene a do tečky jsme ho přepsali do pozměňovacího návrhu v rámci urychlení celého legislativního procesu. Já si myslím, že v podstatě není důležité poměřovat si velikost ega, kdo má zásluhu na pomoci obcím, protože hlavně malé obce dneska opravdu, co se týká rozpočtu, velice strádají. Vláda připravila kvalitní návrh, Senát ho přeměnil do pozměňovacího návrhu a je na vás, jestli dneska tento návrh schválíte, a vlastně tím ukončíme legislativní proces. Tímto bych vás chtěl o tento krok v zájmu našich obcí a měst velice požádat.

Děkuji za pozornost. (V sále je silný hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane senátore. Rozprava je již otevřena. První je do ní přihlášen pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážený pane senátore, kolegyně, kolegové, já bych řekl pár slov k té vratce z horní komory.

Já si myslím, že po tom, co jsem tady slyšel, jsem rád, že vítězí zdravý rozum, protože já už jsem tady několikrát kritizoval přístup kompenzací směrem k obcím, a řeknu vám proč. Říkat, že malé obce jsou na tom špatně – je potřeba říct, že všechny obce jsou na tom špatně, protože daně budou klesat, to znamená i podíl obcí na RUD bude pořád stejný, ale v absolutní hodnotě nižší. Pokud vidím predikce České národní banky, osmiprocentní pokles růstu, tak si myslím, že to dopadne na všechny rukou nerozdílnou. Samozřejmě malá obec – malé náklady, velká obec – velké náklady. A tady šlo o to, že my už vlastně dneska víme, že hospodářská krize, která vznikla díky části nouzového stavu, díky i, řekl bych, vývoji ekonomiky v Evropě a ve světě, speciálně automobilového průmyslu, že něco přijde, tak ten výpadek, kde jsme se podíleli 30 % na dani z fyzických osob ze závislé činnosti, už byl příliš mnoho. A řeknu vám, jak by to dopadlo. Obce, které slyšely v uvozovkách peníze, tak si myslíte, že by je fakt v letošním a příštím roce proinvestovaly? Já si myslím, že ne, protože tam se nedovedou na investicích dohodnout. Tam možná není natolik kompetentní zastupitelstvo, vedení obce, aby byli schopni investice realizovat. Oni by udělali jednoduchou věc, kdyby jim chyběly v rozpočtu peníze, tak si tyto rezervy na investice prostě rozpustí v provozu. Normálně to projedí. Ti, co normálně investovali a chovali se racionálně a věděli, že sice nějaký pokles ekonomiky přijde, ale to, že to bude takováhle rána díky tomu, co se stalo, nemohl nikdo tušit, a nakonec i řada návrhů zákonů, které jsme tady přijímali, byly i s vědomím třeba opozice s tím, že je to nutné a že je potřeba s tím něco udělat, jinak bude velký problém. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost!)

Obce na rozdíl od státu si prostě nemohou zvednout státní dluh samy od sebe. Obce si prostě musí půjčit, samozřejmě se zvyšuje jejich dluhové zatížení, které s sebou přináší další komplikace, a je potřeba to vnímat tak, že prostě ten příběh není nekonečný a příští roky by nejenom nebyly proinvestiční, celé příští období, ale bylo by to období boje o přežití na obcích, aby obce dělaly základní činnosti, které mají, a na investice by si asi mohly z větší části nechat zajít chuť. Říkám to proto, že ono to na první pohled nevypadá jako velké číslo, ale ten výpadek z těch tří měsíců, když se podíváte na absolutní hodnoty, a je úplně jedno, jak velká obec to je, jsou opravdu čísla, která znemožňují další investování.

Jsem rád, že tady ten návrh byl takhle přednesen jak paní ministryní, tak panem senátorem. Myslím si, že to je správné. Ale už méně správné je říkat, že se to podmiňuje schválením státního rozpočtu, protože se bavíme o 500miliardovém schodku a propad pro stát je 13 mld., takže si nalijme čistého vína, že takhle to není.

A co se týká krajů, tak tady vidím správně těch 12 mld. do silnic II. a III. tříd, protože to budou investice, budou to prostě peníze do silnic, které spravují krajská zřízení...

Pane předsedo? (Poslanec se odmlčel kvůli hluku v sále.) Já můžu začít znovu.

Takže těch 12 mld. do komunikací II. a III. tříd je naprosto správné, protože my, co si pamatujeme historii, víme, že kraje dostaly do vínku správu silnic II. a III. tříd nejenom bez peněz, ale také s vnitřními dluhy a v řadě případů i včetně majetkového nevyrovnání s vlastníky pozemků. Takže dostaly vskutku Danažský dar, a pokud se

podají dostat těch 12 mld. do rozpočtu krajů plus další peníze, jak tady bylo řečeno, tak to bude jediné správně.

Chtěl bych vás požádat, abychom podpořili senátní návrh. Podle mě je to správně. A chtěl bych poprosit, abychom si k tomu nedávali další ale, protože si myslím, že to není namístě.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Omlouvá se pan ministr vnitra Jan Hamáček dnes od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Faktická poznámka, paní poslankyně Kovářová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Dovolte, abych reagovala na paní ministryni. Paní ministryně, říkáte, že nechcete dál hrotit už tak vyhrcozenou situaci. Ale já se musím ptát, kdo ji vyhrotil. A také si na to odpovím. Vyhrotili jste to vy, a to tím, že jste obcím a krajům sebrali z jejich peněz, které už by měly na účtě mimo ten hospodářský propad, sebrali jste jim částku víc než 20 miliard korun. Takže senátní návrh částečně napravuje to, že obcím dává 1 200 korun na obyvatele. Tento návrh vítáme. Podpoříme ho.

Ale co nám tam chybí a chybí nám to i v tom vládním návrhu? Na kraje jste se vykašlali. Mluvíte o slíbech, které projednal pan poslanec Běhounek. Ale to jsou sliby, které už jste jim dávno dali. Ale vy jim nekompenzujete ten výpadek právě z toho kompenzačního bonusu. A to je velká chyba. A ve mně to budí obavy, že jsou důvody, které vedou k tomu, proč tomu tak je. Protože na krajské komunikace se nedostane jednomu kraji, a to je Praha. A Praha bude nejvíce postižená v rámci koronavirové krize. A to vy určitě dobře víte. Proto samozřejmě také budeme navrhopat, a už i Liberecký kraj bude navrhopat, aby byl tento výpadek pro kraje také pokryt ve výši 500 korun na obyvatele.

A abych vás uklidnila, konzultovala jsem, zda v tomto senátním návrhu se jedná o přílepek. Nejedná se o přílepek, a to proto, že vy něco berete a zároveň ten pozměňovací návrh to tam vrací. V tomto případě se o přílepek nejedná. Takže doufám, že vyjádříte kladné stanovisko pro podporu tohoto senátního návrhu.

A ještě ke státnímu rozpočtu – k tomu se vyjádřím příště. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Na průběh debaty faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji. Vážený pane předsedo, tak nedělám to často, ale tady se musím trochu vlády zastat, protože ty peníze obcím a krajům nesebrala vláda. Ty jsme jim sebrali my, protože jsme si to tady odhlasovali, s vědomím toho ale, že přijde následné řešení, které ze začátku vypadalo, že prostě se na něm nedohodneme, protože řešit dotacemi tento problém podle mě nelze. Tak aby

bylo jasno, my jsme schválili tady to, že těch 30 % daní z fyzických osob ze sdílené činnosti šlo na pomoc podnikatelské sféře. Říkejme to tak, jak to je. Prostě my jsme to udělali. A teď máme jedinečnou šanci to napravit vzhledem k těm obcím a krajům.

Děkuji za pozornost. (Tleskají ministři a poslanec Vondrák.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Jurečka, poté pan poslanec Běhounek.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne. Nemohu tady souhlasit s mým předřečníkem, kolegou poslancem Adamcem, protože když se tady o tom hlasovalo poprvé, tak tady byl návrh z pera kolegy Jana Bartoška, pozměňovací návrh, který vlastně řešil tu situaci už před více než měsícem. A ten pozměňovací návrh vlastně tehdy dával, nebo řešil principiálně to, co budeme dořešovat tímto senátním návrhem, který tady máme. Kdyby tehdy byla většina Poslanecké sněmovny bývala slyšela ty argumenty, které tady zaznívaly, tak jsme si tu měsíc a půl trvající anabázi o debatách, jakým způsobem se to vrátí, kdy tady napřed zaznívaly sliby masivních dotací, bylo nám tady řečeno, že nemáme pravdu, že to naše řešení je naprosto špatné, že to prostě obce dostanou přes dotace, tak už tehdy bychom si mohli toto celé odpustit. Takže po měsíci a půl se dostáváme k tomu, co tady mohlo být vyřešeno dávno. Zaplat' pánbůh za to. A souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že sice obce, města, to řešení je super, ale to, co bude chybět krajům, ty 3,6 miliardy korun, to nepřímou bude chybět i obcím, protože tyto peníze v drtivé většině případů přes kraje směřují právě i k obcím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Běhounek.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové, byl jsem tady dvakrát zmíněn z hlediska kompenzací. To vyjednávání nebylo zrovna lehké. Ale já pořád počítám, že 9 miliard je víc než 5. Přepočítejte si to, jak chcete, 4 miliardy evropských peněz, které byly zablokovány, budou uvolněny. Čtyři miliardy na SFDI na opravy silnic, které potřebujeme nutně, a miliardu na sociální služby. Mimochodem ještě další peníze tady byly paní ministryní zmíněny. Takže pro kraje – o tom budeme jednat ve čtvrtek, je to pro nás přijatelná záležitost, protože my nejsme schopni ze svých finančních prostředků ty silnice opravovat. A dohoda mezi hejtmány na videokonferenci byla jednoznačná. Pokud je potom o tom jiná diskuse, samozřejmě každému přeji, aby si to spočítal, a ať se na to podívá, jak chce.

Já jsem přesvědčen, že to je řešení velice správné, především proto, že všichni se zaštitujeme tím, jak chceme podpořit ekonomiku, jakým způsobem to chceme rozeběhnout. A nevím, čím lepším než investicemi krajů. (Tleská poslanec Chvojka a poslanec Kytýr.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktická poznámka paní poslankyně Kovářové.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane poslanče Běhounku, já si myslím, že by bylo ale úplně jednoduché, kdyby se ta kompenzace 500 korun na obyvatele kraje dala do zákona a byl by na to zákonný nárok. Ty miliardy, které jste zmiňoval, jak jsem konzultovala s některými hejtmany, tak z peněz Evropské unie myslím, že jste měli slíbeny. Ty ostatní miliardy na silnice jste každý rok v podstatě také dostávali. Vždycky jste to dostávali ale velmi pozdě, což je i tento případ. Protože jestli ten slib byl vyřčen, máme červen, tak jsem zvědavá, jak ty peníze stihnete proinvestovat. Ale samozřejmě krajům je přejeme.

Každopádně lepší by byla systematická úprava, která by každoročně zajišťovala právě přísun peněz pro kraje na silnice druhých a třetích tříd. Takový návrh tady ve Sněmovně leží. Je to návrh na změnu rozpočtového určení daní krajů. Zabezpečil by vám pravidelný, stabilní příjem, což je nejlepší způsob, jak si připravit tyto investice. Bohužel paní ministryně se poučila z práce opozice a zdatně obstruovala projednávání tohoto zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Běhounek.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážená paní kolegyně Kovářová prostřednictvím pana předsedajícího, samozřejmě to je věc názoru. Ale ty peníze na Státní fond dopravní infrastruktury nebyly tak, jak říkáte. Ty byly každoročně velmi tvrdě vyjednávány. A letos jsme měli jednu miliardu – jednu miliardu – příslibem, i když kraje mají připravené projekty za 10 miliard korun. To jsou všechno ty propustky, mostky a další věci, na které se evropské peníze používat nemají a nedají, protože tam to Evropská unie neumožňuje. Takže samozřejmě je to věc názoru, jestli je dobře mít 500 korun na hlavu a dát je do těch silnic, anebo mít tenhle příslib a stejně ještě z vlastních prostředků dofinancovat. Já nemůžu za to, že kraje ty silnice dostaly tak podfinancované, že potřebovaly 20 miliard na to, aby to vůbec daly dohromady.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Kovářová bude reagovat faktickou poznámkou.

Poslankyně Věra Kovářová: No a to je právě ono, pane poslanče Běhounku prostřednictvím pana předsedajícího. Každý rok částka, kterou jste vyjednávali s vládou, byla neznámá, v nestejně výši. A jestli jste dostali slíbenou tedy jednu miliardu v době, kdy ještě byl hospodářský růst, tak to je tedy opravdu hodně málo. Proto si myslím, že ta kombinace, kompenzujete 500 korun na hlavu krajům, dejte jim na silnice, tak jak jste to vyjednal vy, a zároveň přijmete novelu zákona

o rozpočtovém určení daní, která systémově, pravidelně zabezpečí krajům finanční prostředky na opravu silnice druhých a třetích tříd.

A musím konstatovat, že to je moje poslední poznámka týkající se krajů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Budeme si to pamatovat. Pan poslanec Běhounek s faktickou poznámkou, poté s přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jiří Běhounek: Já ještě jednou, prostřednictvím pana předsedajícího paní kolegyně Kovářová. Dvanáct let tam sedím, tak vy víte lepší, jak se to dělá na tom kraji a co všechno jsme udělali. To je za prvé.

A za druhé. Pokud se jedná o ty finanční prostředky, které byly dojednány. Já samozřejmě chápu, že by někdo chtěl peníze cash. Ale já mám velkou obavu, že když nebudou peníze na silnice a evropské peníze, že nebude nic.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Z rodinných důvodů se od 15.15 do 17.15 hodin omlouvá paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová.

S přednostním právem pan předseda Bartošek do rozpravy.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Za chvíli to vypadá, že půjdeme hlasovat. A v případě, že vládní koalice se rozhodne kompenzovat obcím výpadek z jejich rozpočtu, tak bych chtěl ocenit to, že vláda se rozhodla tento stav napravit. A v případě, že to bude prohlašováno, tak osobně poděkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se vrátím trochu víc k obsahu toho zákona. My vítáme, že se podařilo najít rovnou dva kompromisy. První kompromis je, že ta daňová vratka je zastropována na 30 milionech ztráty, tedy necelých 6 milionech daně, což v důsledku znamená, že ten meziroční výpadek státního rozpočtu bude někde mezi 10 a 20 miliardami spíše než mezi 30 a 100 miliardami, což hrozilo předtím podle našich propočtů. Tohle je velký posun k nějakému racionálnímu přístupu, za který jsme rádi.

A druhý kompromis – předpokládám, že tedy platí slova pana premiéra, že hnutí ANO tento návrh podpoří – to je ten kompromis, aby současně rozpočty obcí byly v rámci tohoto zákona kompenzovány, to znamená, že nedojde k tomu, že by se financovaly firmy na úkor obcí. Takže z tohoto důvodu my velmi rádi podpoříme senátní verzi tohoto návrhu zákona. Myslíme si, že došlo k rozumnému kompromisu

v obou oblastech. Jsme rádi, že se zrychlí ta pomoc obcím, aby nemusely zastavovat investice, a určitě budeme jednat i o otázce výpadku příjmů krajů.

Jak říkala paní ministryně, tenhle návrh je potřeba propsat i do státního rozpočtu a právě realizace tohoto návrhu je jeden z důvodů, proč Piráti vyjednávají s vládními stranami ohledně možnosti hledání nějakého kompromisu v otázce navýšení schodku státního rozpočtu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jenom se vracím zpátky k tomu, co tady bylo skloňováno ohledně krajů a změny rozpočtového určení daní u krajů. Já bych před tím docela varoval, protože jak se otevře RUD krajů, tak začne boj mezi kraji. Začne boj o koeficienty a to prostě je špatně. Ano, zavedme, aby kraje dostávaly na silnice druhé a třetí třídy ze SFDI peníze a aby to byl systém. Aby to bylo systémové, a ne aby to bylo ad hoc, jako je to dneska. Ale prosím, neotvírejte rozpočtové určení daní u krajů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovolte mi, abych shrnul dnešní debatu, pokud jsem ji správně poslouchal.

Komunistická strana Čech a Moravy od začátku upozorňovala na určitý problém malých obcí. Malé obce, o které tady asi většina nás mnoho ví, tvoří občané do dvou, tří tisíc obyvatel, ale jsou i obce, které mají 70, 100, 150 obyvatel. Počáteční argumenty zaznívaly, že tyto obce tou kompenzací v hodnotě 1 000 korun, 1 200 korun, 1 500 korun vlastně svým způsobem dostávají minimum na to, aby mohly zkusit investovat, aby mohly spravit chodníky, aby mohly spravit cesty, aby mohly investovat do své infrastruktury, protože ty náklady vysoce převažují to, co ty obce v rámci té kompenzace dostanou.

Tyto argumenty jasně zaznívaly a Komunistická strana Čech a Moravy říkala: my chceme, aby tyto obce, nejenom že tedy mají přijít o nějaké prostředky, ale aby dostaly a byly zvýhodněny v rámci investičních projektů vlády, které vláda připravovala, a věřím, že připravuje a bude na ně i zaměřena. Proto jsme také ve vyjednávání o těchto kompenzacích hovořili o tom, že jsme ochotni diskutovat s vládou o kompenzacích podle velikosti obcí.

Uvažovali jsme, že možná lépe než to udělat plošně, jak je teď tento návrh, je zaměřit se právě na ty menší a střední obce. Když vezmeme, že obce do pěti tisíc obyvatel je drtivá většina obcí v České republice – by mohly získat prostředky od státu na investice a na potřebné znovunastartování rozvoje těchto obcí, mimo tady

tento návrh, ale formou třeba dotací, účelových dotací na rozvoj školství, na rozvoj komunikací, oprav atd. To, co máme momentálně na stole, je plošný návrh. (Hluk v sále.) Plošný návrh kompenzace obcím. Takže my to podpoříme, tento návrh, protože si myslíme, že ano, byl bych velice rád, a zopakuji ty sliby, které vláda měla v tom meziobdobí, že podpoří ty malé a střední obce. Byl bych rád, kdyby v závěrečném slovu i paní ministryně se znovu přihlásila k tomu investičnímu plánu vlády, že hlavně bude podporovat ty malé a střední obce, aby dostaly na ty své projekty, na tu kanalizaci, na ten chodník, na to školní hřiště, na ty věci, které byly řečeny v rámci náhrady za tyto prostředky. Jinými slovy, aby se nestalo – a to my jako KSČM budeme velice pozorně sledovat a hlídat – že se udělá plošné rozdělení a ty malé obce zase budou bity, protože dostanou 100, 150, 200 tisíc korun, hlavní město Praha dostane v řádech miliard a prostě na ty malé opět nedojde.

A problémy těch malých obcí, jak se tady kolegové vždycky zaštiťovali, jsou ty základní problémy občanů, kteří tam žijí. Proto budu velice rád, když paní ministryně nezapomene na ta slova, která v minulých časech k tomu hovořila, a říkala, proč je určitá varianta ne plošného, ale možná individuálního řešení lepší. Nakonec vláda se přiklonila k tomu plošnému, budiž, dobře, zodpovědnost vlády za rozpočet je tady nezadatelná, zcela určitě, ale my budeme velice rádi jako Komunistická strana Čech a Moravy, když se nezapomene i na ty sliby, investiční sliby, které byly slíbeny při projednávání tohoto návrhu ve Sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvá se pan poslanec Pavel Blažek z dnešního jednání od 15.30 z pracovních důvodů.

Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení v rozpravě. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Přivolám kolegy z předsálí a přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Slyším, že někdo klepe, takže jsem vás právě odhlásil a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili identifikačními kartami.

Připomínám, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

A já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé daňové zákony v souvislosti s výskytem koronaviru SARS-CoV-2, podle sněmovního tisku 874/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 874/3."

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 215, přihlášeno 180, pro 179, proti nikdo. Návrh byl přijat. (Potlesk z pravé a střední části sálu.) Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Všem děkuji a končím projednávání tohoto tisku.

S přednostním právem pan předseda Chvojka. Prosím o klid v sále!

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl jménem našeho klubu ČSSD požádat o pauzu deset minut. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak této žádosti vyhovím. Máme krásný kulatý čas. Budeme pokračovat v 15.30. Přerušuji jednání do 15.30.

(Jednání přerušeno v 15.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v našem programu. Skončil čas vymezený na přestávku a budeme se teď zabývat bodem číslo

391.

Návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 875/2/ - vrácený Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovací návrhy. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 875/3 a informace o pozměňovacích návrzích máme rozdány v naší poště.

Vítám mezi námi pana senátora Tomáše Goláně a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na úvod mi dovoluji připomenout, že předložený zákon upravuje za účelem zmírnění ekonomických následků epidemie koronaviru prominutí nebo odpuštění pojistného na sociálního zabezpečení na tři měsíce u zaměstnavatelů, u kterých předpokládáme, že se s následky epidemie vyrovnají nejhůře, tedy u zaměstnavatelů zaměstnávajících nejvýše 50 zaměstnanců. Uvedený počet zaměstnanců byl ve vládě i v Poslanecké sněmovně diskutován a nakonec bylo schváleno 50 zaměstnanců jako maximální počet. (Odminka kvůli silnému hluku.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať nás může paní ministryně seznámit se stanoviskem k senátnímu návrhu.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Podstatně přitom byly také finanční dopady, neboť prominutí pojistného podle návrhu zákona schváleného Poslaneckou sněmovnou bude mít nemalý dopad na státní rozpočet ve výši 13,5 mld. korun. Zákon se však bude v té vládní nebo sněmovní verzi vztahovat na 88 % zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají ve mzdové sféře 1,4 mil. zaměstnanců. Návrh je konstruován záměrně tak, aby byl z administrativního hlediska jednoduše a plošně aplikovatelný, a to jak ze strany zaměstnavatelů, tak orgánů sociálního zabezpečení. (Trvalý hluk v sále.)

V Senátu byl záměr pomoci zaměstnavatelům prostřednictvím prominutí, odpuštění pojistného akceptován, byly však diskutovány jednotlivé parametry a nakonec byl přijat pozměňovací návrh, ke kterému bych se chtěla podrobněji vyjádřit.

Hned na úvod bych chtěla uvést, že tento pozměňovací návrh nepodporuji, a to z věcných i právních důvodů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní ministryně, ale z levé strany sálu, a tentokrát budu identifikovat stranu sálu, je obrovský hluk, který nám brání v tom, abychom slyšeli, co paní ministryně říká. Prosím, kolegyně a kolegové, abyste se ztišili. Děkuji vám. Paní ministryně, prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Především se jedná o otázku rozhodného počtu zaměstnanců, kde trojnásobné navýšení tohoto počtu zaměstnanců z 50 na 150 bude znamenat značný dopad do státního rozpočtu. (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nedá se pokračovat v projednávání tohoto návrhu vzhledem k hluku, který je z levé strany tohoto sálu. Ještě jednou vás prosím o to, abyste se ztišili a umožnili další projednávání. Děkuji vám. Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající.

To znamená, že senátní návrh by zvýšil výdaje státního rozpočtu o 12 mld. na 25,5 mld. korun, což je již neúměrné. Za optimální kritérium tedy považuji počet 50 zaměstnanců.

Stejně tak nepodporuji snížení kritéria objemu mezd v jednotlivých kalendářních měsících ve srovnání s březnem 2020 na 80 %. Záměrem tohoto návrhu je napomáhat k zachování mzdové úrovně, a proto kritérium 90 % považuji za přiměřené, neboť se provádí ve srovnání s březnem tohoto roku jako výchozím měsícem, v němž se již projevoval vliv koronavirové epidemie. (Hluk v sále trvá.)

Šířeji bych se chtěla zastavit u právních nedostatků senátního návrhu, které vplynuly z následné podrobné analýzy. V návrhu zákona schváleném Poslaneckou

sněmovnou se rozhodný počet zaměstnanců stanovil jako počet fyzických zaměstnanců v posledním dni příslušného kalendářního měsíce, což je velmi jednoduché a administrativně nenáročné. Senát však přijal změnu, aby se rozhodný počet zaměstnanců stanovoval jako přepočtený počet zjištěný podle prováděcího právního předpisu. Kromě toho, že přepočtený počet zaměstnanců je vždy složitější, chybí úprava, jak tento přepočtený počet stanovit, neboť v navrhovaném zákoně žádná úprava tohoto přepočtu není a není ani zmocnění k vydání prováděcího předpisu. Zřejmě bylo záměrem postupovat podle prováděcí vyhlášky k jinému zákonu, tj. k zákonu o zaměstnanosti, ale lze tak usuzovat jen z odkazu na poznámku pod čarou, která ale není právně závazná. (Opět odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně, máte pravdu. Opravdu se nedá pokračovat v této atmosféře. A nechci jmenovat jednotlivé poslance, mohl bych jmenovat jednotlivé kluby a prosím předsedy klubů, aby si v tomto udělali pořádek. Zvláště ze strany vládních klubů je tady takový neklid, že paní ministryně opravdu oprávněně nechce dál pokračovat. Prosím ztišení, prosím o respekt. Prosím, paní ministryně, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající.

Podstatné dále je, že úprava v této vyhlášce se týká ročního a čtvrtletního přepočtu, zatímco podle navrhovaného zákona v senátní verzi se má jednat o měsíční přepočty, konstruovaný navíc s odchylkami, se kterými uvedená prováděcí vyhláška nepočítá. Z právního a věcného hlediska není tedy tato změna navrhovaná Senátem jednoznačně právně proveditelná. Kromě toho posuzování úbytku počtu zaměstnanců v přepočtu na průměrné přepočtené počty by umožnilo zaměstnavateli propustit více zaměstnanců ve fyzickém počtu, což neodpovídá, a znova to zdůrazňuji, záměru navrhovaného zákona, kterým je mimo jiné maximální možná eliminace negativních dopadů na zaměstnanost a objem mezd.

Závažné právní problémy jsou však z důvodu nejasné a nepřesné formulace i u dalších navrhovaných změn. Například není jasné, jak se má u stanovení rozhodného počtu zaměstnanců postupovat při vylučování zaměstnanců, jejichž pracovní poměr skončil z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až c) zákoníku práce, neboť není zřejmé, o jaký kalendářní měsíc se jedná a kdy měl pracovní poměr skončit. Problém pravděpodobně – nebo bude rovněž u vylučování vyměřovacích základů zaměstnanců, kterým vznikl nárok na dávku nemocenského pojištění nebo na rodičovský příspěvek v daném kalendářním měsíci, tedy v červnu až srpnu tohoto roku, z úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců za březen 2020. Zde kromě toho, že se bude muset upravit upravený vyměřovací základ, za březen zpětně konstruovat nově pro srovnání s červnem, poté s červencem a opět poté nově se srpnem 2020, přestože již byl stanoven a bylo z něj odvedeno pojistné, není k dispozici zdroj informací pro zaměstnavatele o vzniku nároku na rodičovský příspěvek, neboť žádná povinnost sdělovat tento údaj zaměstnavateli se nezakládá.

Dovolím si pro názornost uvést příklad, jak by mělo být postupováno v případě akceptace senátního návrhu při tomto vylučování. Vznikl-li nárok na nemocenské zaměstnanci v červnu, sníží se dodatečně vyměřovací základ zaměstnavatele za březen o vyměřovací základ tohoto zaměstnance. Vznikne-li jinému zaměstnanci nárok na ošetřovné v červenci, upraví se znovu vyměřovací základ zaměstnavatele za březen tak, že se z něj vyloučí vyměřovací základ tohoto zaměstnance, jemuž vznikl nárok na ošetřovné v červenci, ale vyměřovací základ zaměstnance, kterému vznikl nárok na nemocenské v červnu, se zpět do vyměřovacího základu za březen zahrne, protože podmínky se za každý měsíc posuzují samostatně a podle senátní verze se vyloučí jen ten vyměřovací základ toho zaměstnance, jemuž vznikl nárok na dávku v daném měsíci, nikoliv tedy v předchozím měsíci.

Je to velmi složité. Myslím, že z tohoto už velmi jasně vyplývá. Zaměstnavatel tak bude neustále zpětně přepočítávat vyměřovací základ za březen, který představuje výchozí základnu pro porovnání výše vyměřovacích základů za měsíc červen až srpen. Z uvedeného vyplývá, že změny, které navrhuje Senát, nejsou korektně formulovány, neboť navrhovaná úprava je nejasná a u některých změn nelogická, u přepočteného počtu zaměstnanců je zcela nedostatečná.

Celkově se tak značně zvýší administrativní náročnost v provádění zákona u všech subjektů a ztíží zaměstnavatelům uplatňování jejich nároku na prominutí pojistného. To bych opravdu ještě jednou zdůraznila. Důsledkem pro nejasnost úpravy mohou být i četné soudní spory. Senátní verze znamená také – opakují to ještě jednou – zásadní zvýšení dopadů na státní rozpočet.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z tohoto důvodu si vás dovoluji požádat a navrhnout proto Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona schválila v původním znění, tedy ve znění, v jakém byl postoupen Senátu. Velmi děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. A prosím pana senátora Tomáše Goláně, aby se ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Tomáš Goláň: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákonodárci, nastává tady situace, kdy vás prosím, abyste mě dobře vyslechli. Protože tím, že jsme u senátního tisku 272, vašeho tisku 868, přijali pozměňovací návrh ve znění postoupeném Senátem, který doporučil i pan ministr zdravotnictví, vyloučili jsme z veškeré pomoci lékárníky. Nedovolil bych si vám říkat, jak máte hlasovat, ale prosím, abychom se zamysleli nad tímto, že vlastně ty malé lékárny, které udržují výdejní okénka ve vesnicích a jakýmsi způsobem tu dostupnost zdravotnictví dostávají k těm nejvíc potřebným, kteří nemohou cestovat anebo jsou, řekněme, jiným způsobem hendikepováni, právě na ty myslel ten návrh, který jsme předložili Senátu, a právě tím hlasováním o tom prvním zákonu, u kterého jsem byl zpravodajem, jsme je vyloučili.

Já bych chtěl říct k tomu, co řekla tady paní ministryně, že zákon prošel legislativním odborem Senátu, který, sami víte, je velmi přísný, a neshledalo naše legislativní oddělení v něm žádné nedostatky. Zákon odstraňuje – možná bude lehce

složitější, ale odstraňuje jakékoliv nespravedlnosti, protože pokud do absolutního počtu zaměstnanců počítáme i úvazky ve výši desetiny, poloviny – víte sami, že dlouho apelujeme na to, aby zaměstnavatelé zaměstnávali lidi na zkrácené úvazky, maminky na mateřských, aby mohly pracovat na zkrácených úvazcích – oni se počítají za jednoho zaměstnance.

A jak tady paní ministryně řekla, tak ta hranice, odkdy ten nárok je, nebo není, je na počtu zaměstnanců. A pokud se mi do počtu zaměstnanců počítá i někdo se zkráceným úvazkem a mám tam dva lidi na poloviční úvazek, oni dohromady dávají jeden úvazek, půl úvazku plus půl úvazku je jeden úvazek, a tihle by se počítali za dva. Horší situace by vznikla ve firmách, které mají desetinové úvazky, kdy deset zaměstnanců, s desetinovým úvazkem je počítáno podle návrhu Ministerstva práce a sociálních věcí za deset lidí, přitom je to jeden člověk.

Já bych mohl takhle dále pokračovat, ale já bych si tady dovolil připomenout tiskovou zprávu, kterou vydaly vlastně zaměstnavatelské svazy, které říkají, že senátní verze odstraňuje vážné nedostatky návrhu na prominutí odvodu sociálního pojištění. Pod tímto návrhem je podepsán Ing. Tomáš Hajdušek, vedoucí sekce správy daní a poplatků. Je pod ním podepsán RNDr. Ladislav Minčič, je to místopředseda sekce hospodářské politiky Hospodářské komory ČR. Je pod ním podepsán Tomáš Prouza – prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR. Je pod ním podepsána Ing. Pavla Břečková – místopředsedkyně představenstva Asociace malých a středních podniků. Je pod ním podepsán Jan Wiesner – je to prezident Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR.

A já si myslím, že tyto autority dávají najevo, že to pro ně nebude složitější, jak tady říkala paní navrhovatelka, ale že přesně chtějí ten zpřesňující návrh. Protože ten návrh zákona, tak jak přišel z Poslanecké sněmovny – na všechno bylo málo času, chápu to – byl nedokonalý a zakládal velkou právní nejistotu jak při propuštěných zaměstnancích, tak při vlastně přepočtu. Ono vlastně tak jak je to koncipováno, tak podmínkou pro odpuštění tohoto pojištění je, že zaměstnavatel nesmí propustit více jak deset procent zaměstnanců, ale bylo lehce opomenuto, že ti zaměstnanci můžou odcházet i sami z vlastní vůle a že můžou odcházet do důchodu, to znamená ze zákonných důvodů. A teď když si představíme společnost, která má devět zaměstnanců, a jeden zaměstnanec jim odejde do důchodu, tak už ten jeden zaměstnanec dělá 11,11 %. To znamená, takováhle společnost bez zásahu podnikatele, bez vůle toho zaměstnavatele, bude vyloučena tedy z toho prominutí odvodů, protože prostě někdo regulérně odešel do důchodu. A proto právě se ty podnikatelské svazy postavily za ten senátní návrh.

Já vás prosím kvůli lékárníkům, kvůli i té vůli podnikatelských svazů, které by stejně vytvářely tlak na novelizaci toho zákona, abyste ten zákon podpořili tak, jak jej postoupil Senát se svým pozměňovacím návrhem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátore. A ještě se zeptám pana poslance Bauera, který byl zpravodajem garančního výboru, zda si přeje vystoupit k usnesení Senátu. Není tomu tak. Takže otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do

rozpravy? Ano, z místa se hlásí pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám za to, že ty firmy, které jsou vyloučeny z toho programu skutečně z těch někdy bohužel absurdních důvodů, jako že jim třeba odešel zaměstnanec do důchodu, si určitě poradí s tím papírováním navíc. A stejně tak ty firmy, které jsou na hranici 55 zaměstnanců, tak prostě to, že do toho programu se budou moci zapojit, je pro ně nesrovnatelně důležitější, než jestli bude složitější formulář. Tady bych poprosil paní ministryni, aby se věnovala skutečně podstatě toho opatření.

Hlavní argument proti tomu rozšíření, proti zvýšení těch limitů je, že by to stálo moc peněz. My tady vyjednáваме o zvýšení výdajů státního rozpočtu o 137 mld. korun. Stále tam zůstává 37 mld. korun v rezervě. A podle mého názoru zrovna těchto – já nevím, jestli to bylo 10 mld., které mimochodem jsou například v položce podpora podnikatelů, která ještě nemá přesné určení i v tom aktuálním návrhu Ministerstva financí, kterým operoval pan premiér Babiš na tiskové konferenci, tak skutečně na toto opatření by se tyto prostředky daly využít a skutečně by to dávalo smysl.

Ta dnešní hranice 90 % je strašně nízká, vypadáva z toho celá řada firem, které byly tvrdě zasaženy tou krizí. Právě ti, co byli zasaženi tak silně, že jim nezbylo, než někoho propustit, a teď s tím zbytkem zaměstnanců se snaží udržet ten provoz nad nulou, nedostávají vůbec žádnou podporu, zatímco firmy, které byly zasaženy významně méně, podporu dostávají. Už tenhle princip je sám o sobě nespravedlivý. A senátní návrh se ho snaží nějakým způsobem zmírnit. Z tohoto důvodu a ještě z důvodu podpory lékárníků, což je problém, o kterém podrobněji promluví kolega Třešňák, na kterém byla mimochodem shoda ve Sněmovně, že ta otázka se má řešit, a bohužel jsme to škrtili z toho předchozího zákona v dobré víře s tím, že se podaří přijmout legislativně lepší řešení v rámci tohoto zákona, tak jak to navrhl Senát, tak to je další argument proto schválit tu senátní verzi.

Podle mě prostě ty prostředky tady reálně jsou. Je to spravedlivé, podporuje to zaměstnanost a žádný majitel si na tom nenamastí kapsu, nehrozí tam žádné zneužívání této podpory. Skutečně si myslím, že ten senátní návrh je lepší, a věřím, že firmy si s těmi administrativními nástrahami poradí, a věřím, že ministerstvo jim v tomhle poskytne pomocnou ruku, případně udělá vláda mikronovelu v legislativní nouzi, pokud to bude naprosto nutné. Jsem si jist, že Senátem by prošla velice hladce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Všiml jsem si dvou přihlášek z místa. Pan poslanec Kaňkovský, pan poslanec Třešňák – zaznamenal jsem přihlášky v tomto pořadí. Pan poslanec Kaňkovský. Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já navážu na své vystoupení k tisku 868. Bohužel nastalo to, co jsem avizoval. V tom minulém tisku nejenom vládní většinou jsme odmítli pomoc malým lékárnám, tedy těm lékárnám, které mají do 15 zaměstnanců, na čemž tady byla před deseti dny v podstatě celosněmovní shoda. Teď je avizováno paní ministryní, že zásadně nesouhlasí s tím řešením, se kterým přišli senátoři, které je legislativně čistější a které navíc rozšiřuje to portfolium až do 25 zaměstnanců, což jsem tady mimo jiné při tom původním projednávání také navrhoval.

Mohu jenom říci, že v mezidobí mi přišla celá řada mailů právě od těch poskytovatelů lékárenské péče na malých obcích. Celá řada z nich skutečně provozuje dvě tři lékárny nebo jednu kmenovou lékárnu a dvě výdejny. V naprosté většině tyto lékárny zaměstnávají mezi 18 až 25 zaměstnanci. Nejsou to jenom ti samotní vysokoškolstí farmaceuti, ale jsou to farmakologičtí asistenti a samozřejmě nějakí administrativní pracovníci, úklidová služba a podobně.

A já se tedy chci zeptat v tuto chvíli vládní koalice – je avizováno, že pomoc lékárníkům nebude v té senátní verzi schválena, a přitom vládní koalice říká, že chce pomoci lékárníkům, zvláště na těch malých sídlech. A tak se chci zeptat: Záleží vám na tom, aby lékárenská péče na těch malých obcích byla zachována? Opravdu vám záleží na tom, aby si pro každou banální položku, pro kapky do nosu a podobně, nemuseli jezdit občané do těch velkých sídel?

Vy v tuto chvíli chcete ty lékárny prostě úplně z té pomoci vyloučit. A pokud to nechcete udělat prostřednictvím prominutí sociálního pojištění – což je jedna z možností – tak se pak ptám nepřítomného pana ministra Vojtěcha, jak na to pak zareaguje v té úhradové vyhlášce. Protože v té zatím navrhované verzi pan ministr chce přidat na signálním kódu za výdej jedné položky na receptu jednu českou korunu, což je ve finále asi 60 haléřů v čistém. Pro ty malé lékárny to bude znamenat pomoc někde kolem pěti šesti tisíc měsíčně. To skutečně považujete za pomoc malým lékárnám?

A tady nejde přece jenom o ty lékárníky. Vy řeknete, že ti lékárníci jsou podnikatelé, ať si nějak pomůžou. Ale tady přece jde o ty pacienty na těch malých sídlech, což je často seniorní kategorie občanů. A tak se ptám sociální demokracie, ptám se hnutí ANO a i těch dalších, kteří v tom minulém tisku odmítli pomoc malým lékárnám, jak to chcete řešit. Slíbí pan ministr Vojtěch, že ještě v úhradové vyhlášce ten signální kód navýší, že skutečně to nebude jedna koruna česká, ale že to bude lepší pomoc?

Pokud to nastane, tak pak je to samozřejmě v pořádku. Ale já bych rád slyšel alespoň, jakým způsobem to v tuto chvíli vláda chystá. Skutečně nejde jen o ty lékárníky, ale jde o ty, kteří ty lékárny využívají, a to jsou pacienti na malých sídlech. Děkuji i za případné odpovědi členů vlády.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem paní ministryně Maláčová. Prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte, abych reagovala. Co se týká podpory firem nad 50 zaměstnanců, to není tak, že nedostanou vůbec nic. Jenom z rezortu MPSV se mohou účastnit – a víte, že se velmi hojně účastní – programu, nebo režimu, Antivirus B. To znamená, firmy nad 50 zaměstnanců se účastní režimu B, dokonce režimu A, který jsme nově prodloužili, a tam dostávají mnohem vyšší částky – 80, respektive 60 % superhrubé mzdy. Toto se týká pouze necelých 25 % hrubé mzdy. To je potřeba si říci.

Druhá podpora, kterou mají pouze z rezortu MPSV, je odklad pojistného. A my jsme poctivě řekli, že si vyhodnotíme ta čísla, jak dopadlo druhé čtvrtletí, a pak si můžeme případně s tím návrhem pracovat.

Další věc, která je velmi důsledná, a to pan senátor, jestli dovolíte, nezminil. Já jsem při projednávání tohoto návrhu velmi důrazně upozorňovala Senát, že pokud bude přijat pozměňovací návrh pana senátora Goláně, tak dojde k poškození těch lékáren. Velmi důrazně jsem na to upozorňovala a je to i na záznamu. Opravdu jsem před tím varovala. Samozřejmě, že podpora malých lékáren je pro nás prioritou. A pokud nedojde kvůli tomu hlasování v Senátu k jejich podpoře – více se k tomu vyjádří pan ministr zdravotnictví – tak já jsem připravena v legislativním stavu nouze takovýto zákon velmi rychle připravit tak, aby nedošlo k tomu, co všichni chceme (nechceme?), aby o podporu přišly malé lékárny, které tak tak zejména na venkově přežívají. To znamená, podpora lékáren je vládní prioritou. A já jsem na to v Senátu extrémně důrazně upozorňovala, apelovala. Dokonce některé poslanecké kluby v důsledku tohoto upozornění přehodnotily své hlasování. To je také potřeba říci.

No a co se týká toho třetího bodu, který jsem chtěla zmínit, opravdu, abych to zkrátila – pro pana poslance Ferjenčíka – abych zkrátila to své vysvětlení. To není tak, že zaměstnavatelé budou vyplňovat více formulářů. Ten návrh, ten senátní návrh, je právně nejasný, zmatečný a pro zaměstnavatele extrémně administrativně náročný. A není to tak, že firmy nad 50 zaměstnanců nemají žádnou podporu. Toto je režim Antivirus C a firmy nad 50 zaměstnanců mají program Antivirus B a A, respektive k tomu ještě odklad pojistného. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Ještě s přednostním právem pan ministr Adam Vojtěch, poté je přihlášený pan poslanec Petr Třešňák a pan poslanec Jan Skopecěk. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se vyjádřím k tomu tématu, které se tedy týká otázky podpory lékáren. Byť se tedy zdá, že nebude podpořeno to zařazení lékáren do tohoto návrhu zákona, tak my samozřejmě na lékárny myslíme. A ta původní verze vyhlášky dneska už není vůbec na stole. My jsme od té doby vedli velkou debatu se zástupci lékárníků, s Českou lékárnickou komorou, a výrazně jsme se posunuli od té první vyhlášky.

Pokud se bavíme o číslech, tak původně tam byl návrh 16 korun za signální výkon, nyní máme 19 korun. Což celkově nominálně původně bylo 50 milionů korun,

teď to bude 200 milionů korun pro lékárny. To znamená, z 50 milionů na 200 milionů nárůst. My jsme o tom skutečně velmi pečlivě jednali se zástupci lékárníků. Oni přinesli data o tom, jak byli zasaženi, jak vlastně jim poklesly výdaje léčiv na recept a tak dále. Myslím, že ta debata byla velmi konstruktivní, a také jsme k tomu takto přikročili. To znamená, z těch původně 50 milionů to nyní bude 200 milionů korun. A já věřím tomu, že takto tedy lékárny budou dostatečně podpořeny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Petr Třešňák přihlášený z místa do obecné rozpravy, připraví se pan poslanec Skopeczek. Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Ještě jednou pěkně odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mně přijde, že ta situace, ke které došlo, je poněkud absurdní. Dle slov paní ministryně Maláčové chce vláda skutečně podporovat malé lékárny, ale když byla ta možnost – a já jsem dokonce navrhoval změnu toho pořadí projednávání těch jednotlivých senátních vratek – tak jsme to mohli podpořit (nesroz.) sněmovní tisk 868. Tam stačilo nehlasovat pro tu senátní vratku, a tahle debata tu teď nemusela být. Takže tady bych chtěl fakt skutečně apelovat na to, aby byla podpořena ta senátní verze.

A k tomu co říkal pan ministr, týkajícímu se signálních plateb. Opravdu se z toho tím pádem vytratila idea podpory malých lékáren. A proč jsem na začátku zmiňoval, že to je absurdní? Protože jak zmínil i pan kolega Kaňkovský, tak jsme zde před deseti dny vedli debatu, vlastně skoro lícitovali, co je to ta malá lékárna, jestli je to 50 zaměstnanců, 25, 15, 10. Kupodivu se podařilo najít nějakou shodu, a dnešním hlasováním jsme to celé pohřbili. Takže já doufám, že dneska podpoříme senátní verzi i u tohoto tisku, a tím pádem vyjdeme vstříc a naproti i těm malým lékárnám. Pokud by se jednalo skutečně o tu signální platbu, podpoříme tím i velké řetězce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl vyvrátit jednu mýlku, že firmy nad 50 zaměstnanců mají nějakou možnost. Ti, kteří pracují ve službách, ti, kteří mají dneska daleko ztíženější roli, tak nemají nárok na nic. Ano, ten, co vyrábí šroubky nebo vyrábí automobily nebo vyrábí polystyrén, tak si může nadělat věci na sklad a v klidu pustit lidi domů, a v ten okamžik dosáhne na běčko. Na áčko dneska nedosáhne pomalu nikdo. Ale všichni ti, kteří dneska musí dezinfikovat, mít otevřeno, protože obchodní domy nařídí, jaká bude provozní doba, nedá se zavřít, takže musíte dezinfikovat, musíte mít otevřeno, musíte tam mít svoje zaměstnance, ale nedosáhnete na nic, protože zaměstnanec je v práci, tím pádem nemáte nárok na žádnou kompenzaci. Pokud jste firma, která nebyla zavřená, tak ani nárok na kompenzaci nájemného. Takže to, co tady zaznívá, není pravda. A opravdu,

pojďme podpořit alespoň nějakou změnu, protože jsou pořád mraky firem, nebo tisíce firem, které nedosáhly ani na korunu pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Jan Skopecěk v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecěk: Děkuji pěkně za slovo. Já bych chtěl senátní vratku podpořit z jednoho prostého důvodu. Jsem bytostně přesvědčen, že více než jakékoli dotace a přímé subvence, které složitě stát přerozděluje směrem k podnikatelům, tak mnohem účinnější, rychlejší a lepší cesta je těmto podnikatelům daně snížit nebo odpustit. My jsme při projednávání v Poslanecké sněmovně, zejména kolega Jan Bauer, předkládali celou řadu pozměňujících návrhů, které rozšiřovaly firmy, jejich velikost tak, abychom podpořili více firem, než které podpořila ve svém návrhu vláda, omezila to těmi 50 zaměstnanci. Já jsem tu podával pozměňující návrh, který by to rozšiřoval na firmy s 250 zaměstnanci, což je stále definice malého či středního podniku. Ze Senátu se vrací jakási kompromisní varianta, že by tyto sociální odvody byly odpuštěny firmám do 150 zaměstnanců.

Já si myslím, že chceme-li podpořit sektor zejména malých a středních firem, ze kterých bychom rádi viděli, aby rostly ty silné kapitálové společnosti a posiloval kapitál v české ekonomice, která je stále závislá na zahraničním kapitálu, tak toto je jedno z drobných opatření, které by tomu mohlo pomoci. Koneckonců viděli jsme, jak složitá administrativně je pomoc vlády. Já vím, že třeba Ministerstvo práce a sociálních věcí dopadlo v tomto lépe třeba ve srovnání s Ministerstvem průmyslu a obchodu a s panem Havlíčkem, kde ten COVID je prostě velmi problematická a nezvládnutá věc. Na straně druhé myslím si, že skutečně po těch prvních týdnech a měsících, kdy bezesporu mělo smysl posílat přímé peníze podnikatelům a firmám, nastala doba na to, abychom se zamýšleli na nějaké větší podpoře formou snížení nebo odpuštění odvodů.

Je tady třeba ještě připomenout to, že český zaměstnavatel platí jedny z nejvyšších sociálních odvodů za své zaměstnance, když to srovnáme s nejvyspělejšími státy OECD, je velmi zatěžován, a chceme-li zachránit co nejvíce pracovních míst, tak toto je ta nejlepší cesta. Takže moc prosím o podporu, abychom rozšířili možnost podpory i na firmy se 150 zaměstnanci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Mračková Vildumetzová, která byla omluvena, svoji omluvu ruší a už je přítomna. Paní poslankyně Helena Langšádlová se omlouvá z pracovních důvodů dnes od 17.00 do 19.00. A pan poslanec Václav Klaus ml. se omlouval od 16.40 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní v rozpravě vystoupí paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, i já jsem přišla podpořit senátní verzi zákona. Myslím si, že bychom skutečně měli přijmout takovou změnu, která zahrne do Antiviru i firmy, které jsou nad 50 zaměstnanců, ale nevejdou se ani do áčka, ani do béčka těch Antivirů, které už v případě áčka přestávají většinou firem vůbec vyhovovat, protože tam skutečně už dochází k návratu lidí do práce, karanténní důvody už příliš nejsou. A béčko zase opravdu postihuje jenom ty, kteří mají velmi omezenou výrobu, a ne všichni, a já už jsem to tady říkala při projednávání tohoto zákona v rámci sněmovní verze hned na začátku, ne všichni tedy mohou třeba úplně zastavit svoji výrobu, naopak by potřebovali udržet lidi co nejvíce v práci. A pokud tam vypadnou ze všech podpor, tak potom už zavřou, ale definitivně a úplně, a ti zaměstnanci udrženi nebudou.

Tím se tady zaklínáme od samého začátku, že chceme udržet zaměstnanost. A Senát tedy přichází s takovým vylepšením, které k tomu vede, které je myslím velmi kompromisní a velmi vhodně nastavené. A když tedy už neprošly pozměňovací návrhy opozice, které se snažily na to reagovat a které už v té sněmovní verzi mohly projít, a nemuseli bychom tady teď tuto debatu vlastně opakovat, tak dejme šanci tomu návrhu, který Senát velmi kvalitně zpracoval a prosadil. Myslím, že by to bylo nejenom zlepšení toho samotného odpuštění odvodů, které do 50 zaměstnanců samozřejmě také pomoci je, ale pro střední firmy už to pomoci být nemusí a pro ně prostě může být tady tato verze, ta senátní verze, tím, co rozhodne o tom, jestli krizi přežijí, jestli zaměstnanost udrží, nebo ne.

A my bychom v tom podle mě měli hledat spíše právě tu cestu, jak ten návrh může pomoci, než tady, řekněme, hnidopišsky v něm hledat každý háček pro ten argument, kdy – jak tady paní ministryně se snažila předvést, tak opravdu sice velmi detailně nám rozebrala, co kde vidí za úskalí, ale myslím si, že v těch návrzích, které tady vláda předkládá v rámci jednoduchých pomoci, v rámci krize, ať už jsou to přímo legislativní věci, nebo jsou to jenom dotační programy nebo různé půjčkové programy v rámci ministerstev, tak jsme viděli, že měly celou řadu takových chyb, že docházelo k opravám za pochodu, a to by měla být snaha nás všech si přiznat, že ne všechno proběhlo správně, ne všechno bylo od samého začátku nastaveno kvalitně. Tady ta změna rozhodně takovými velkými mouchami netrpí, abychom ji nemohli s klidným srdcem přijmout a hlasovat pro ni.

Takže ještě i za TOP 09 vyjadřuji podporu senátní verzi a věřím tomu, že když jsme tady dneska ten trend přijímání senátních verzí nastartovali, tak v něm můžeme pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl jenom ještě doplnit jednu věc, která je velice důležitá. Pokud budujete firmu, třeba i 30 let, a dostanete se do problémů, tak jaké vám zbývají možnosti a co ten podnikatel – jakýkoliv – udělá? A máme tři možnosti. Buďto budu lhát a budu manipulovat s tím, co budu odevzdávat sociálce, nebo ty lidi

propustím, nebo je zaplatím načerno. To jsou tři možnosti, které každý podnikatel použije v okamžiku, kdy se dostane do problémů. V okamžiku, kdy mu nebudeme umět jednoduše pomoci, tak k tomu dojde. A tady zaznívalo, že nás to bude stát víc peněz. Není to pravda, bude nás to právě stát daleko méně. Nebudou zneužívat, nebudou posílat lidi na pracák a nebudou lhát. Anebo nebudou vyplácet mzdy načerno. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se? Ano, hlásí se do rozpravy pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou hezké odpoledne. Já už teď jenom velmi krátce. Děkuji za reakci paní ministryni Maláčové i panu ministrovi Adamu Vojtěchovi. Nicméně k reakci paní ministryně bych se ještě krátce vrátil.

Vy jste řekla, paní ministryně, že vám záleží na malých lékárnách. Bohužel ale to hlasování, které bylo u tisku 868, váš poslanecký klub hlasoval pro ten senátní návrh, který vypustil tu pomoc malým lékárnám. A vy tady jedním hlasem říkáte, že připravíte v legislativní nouzi příslušný návrh zákona, který to napraví. A já se ptám, proč takto složitě, proč to zase odkládáme, proč se tady budeme scházet zřejmě na další mimořádné schůzi? Nebo jestli to stihnete do pátku? Pokud vím, tak stav legislativní nouze máme schválený do 30. června. To znamená, budete muset trochu zašturmovat a zřejmě se budeme muset sejít na další mimořádné schůzi. To jsou dobře vynaložené finanční prostředky? Dneska jsme tady mohli mít schváleno. Mohli jsme mít schváleno, mohli jsme to mít v mašličkách. Sice bychom pomohli jenom těm nejmenším lékárnám, skutečně těch 15, maximálně 15 zaměstnanců vyloučí některé lékárny, které by také tu pomoc potřebovaly, ale přece jenom těm nejhroženějším jsme mohli pomoci. Ale bohužel to vypadá, pokud vládní koalice nezmění stanovisko k tomuto tisku, že bohužel dneska odejdeme s tím, že se lékárnám nepomohlo, a zřejmě se tady budeme scházet v nějakém dalším termínu a budeme tady schvalovat další zákon ve stavu legislativní nouze. Nemyslím si, že to je důstojné této Sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl zeptat kolegy Bláhy, jestli se mu podařilo pro ty jeho argumenty, které jsou velmi pádné a přesvědčivé, sehnat aspoň devět kolegů z klubu, to znamená z hnutí ANO, protože to by určitě stačilo na to, abychom tu senátní verzi schválili a podpořili jak lékárníky, tak střední firmy, prostě do 150 zaměstnanců. Myslím si, že tohle je ta cesta, kterou je potřeba jít.

Asi spíš obcházejte kolegy než tady řečnit od pultíku, přestože se to v tomto případě dobře poslouchá, což je u vás celkem příjemné překvapení. (Smích a potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí – hlásí se paní ministryně ještě před ukončením rozpravy. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Ještě dvě poznámky. Ono v podstatě došlo k tomu, že – a já jsem na tu legislativní proceduru v Senátu upozorňovala – že kvůli tomu, že pan senátor Goláň vyjmul lékárny, nebo vložil pozměňovací návrh k lékárnám do tohoto nosiče a zároveň tam přidal ten pozměňovací návrh na 150 zaměstnanců na firmu, který je ale legislativně technicky špatně napsán, tak musel pak Senát další den, když projednával ten nosič Ministerstva zdravotnictví, lékárny z tohoto nosiče vyjmout. A já jsem upozorňovala na to, že 150 zaměstnanců není přijatelné. Navíc je to legislativní paskvil a dojde k tomu, že nebude dosaženo ani jednoho. Na to jsem poctivě v Senátu upozorňovala. Myslím si, že každý, kdo bude chtít, tak si to bude moci najít ve stenozáznamu.

A ještě jednou upozorňuji zejména na pana poslance Bláhu, že zde dochází vlastně k smíchání hrušek a jablek. Protože firmy, které fungují, tak mají nárok na podporu z Antiviru B. Protože dneska – a víte, že my statistiky k programu Antivirus velmi poctivě zveřejňujeme každé pondělí na webu Ministerstva práce a sociálních věcí – docela hodně firem funguje čtyři dny v týdnu, a protože mají málo zakázek nebo mají málo subdodávek, nebo jim část zaměstnanců nechodí do práce, tak v pátek posílají pravidelně své zaměstnance na překážky a na to čerpají program Antivirus. Takže prosím pana poslance Bláhu, aby si to nastudoval. Firmy, které fungují, tak mohou čerpat z programu Antivirus B, a firmy, které fungují, tak mohou čerpat podporu i z programu režim Antivirus A. Takže prosím o dostudování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Bláha bude reagovat faktickou poznámkou. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Tak, vážené kolegyně, kolegové, já musím reagovat, protože prostě tady se míchá věc úřednická s věcí lidí, kteří pracují rukama dnes a denně. Takže vezmeme si příklad jedné malé, nebo větší restaurace, když má mít víc jak 55 zaměstnanců, a v té restauraci vy si přijdete na oběd. Musí být rozestupy mezi stoly, musí se dezinfikovat po každém zákazníkovi stůl, takže máte v práci daleko víc lidí než v normálním stavu, ale nemáte nárok na nic. Absolutně nedostanete ani korunu. Vezmeme příklad pekařství, které vlastním já například, a zase je to úplně to samé. Rozestupy mezi stoly, zákazníci dodržují rozestupy, daleko pomalejší odbavování zákazníků, daleko více nákladů s tím, že dezinfikujete. A lidí máte v práci

i v době, kdy v tom obchodním domě vůbec nikdo není, ale zavřít nemůžete. Tržby jsou na šedesátí procentech, ale nedostanete ani korunu!

Pani ministryně tady povídá, že kecám. Tak já ji vezmu k nám, aby to viděla. Znáš stovky firem, které nedostaly ani korunu, přesto klesly na padesát procent své produkce. A nejsou schopny nechat zaměstnance doma. Nejsou. Nejde to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Má pan senátor Golář. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Tomáš Golář: Děkuji za slovo. Já vám ukážu tu tiskovou zprávu. (Ukazuje plénu písemný materiál.) Vidíte loga těch podnikatelských svazů včetně Hospodářské komory? I vám to tam ukážu, abyste to viděla dobře. (Otáčí se i na levou stranu jednacího sálu.) My se tady bavíme o pomoci podnikatelům. A tyhle svazy, a nebylo jich málo, ty podnikatele zastupují.

Já děkuji panu poslanci Bláhovi, protože popsal přesně tu situaci, kterou já vím a znám. A jak ty řetězce restaurační, ale hlavně hotelové, ty služby, které nejvíc utrpěly, to znamená cestovní agentury, cestovní kanceláře, úklidové služby v hotelích a podobně, to jsou firmy, které mají víc jak 50 zaměstnanců a snaží se udržet ty zaměstnance za každou cenu. A toto je vynikající cesta, protože nic nevyplácíme ze státního rozpočtu. My jim necháváme peníze, které si vygenerovaly samy a které akorát nemusí odvést. To znamená, že ta pomoc je vlastně z jejich vlastních peněz. V tomhle ten zákon byl koncipován správně. Můžeme se tady hádat o tom, jestli tam bude průměrný přepočtený počet, nebude. Já jsem tady četl, že ty podnikatelské svazy se právě připojily k tomu, co vytvořil Senát, to znamená, aby ty průměrné přepočtené počty tam byly. A těch 150 zaměstnanců není tolik a nesplňuje to ani kritérium malého a středního podniku, 250 zaměstnanců, jak máme v rámci různých dotačních programů.

Myslím si, že toto je ta nejlepší cesta. Než plošně vyplácet peníze ze státního rozpočtu, tak jim částečně odpustit platby do toho státního rozpočtu. Není to okamžitý zásah do státního rozpočtu. Ano, samozřejmě, pro futuro ty peníze do státního rozpočtu nepoputují. Ale zůstanou na to, aby ty firmy mohly tu svoji ekonomiku nastartovat, pan Bláha to řekl velice dobře. Aby mohly nastartovat a aby mohly udržet zaměstnance. Protože to nejhorší, co by stát mohlo postihnout, je mít ty lidi na úřadu práce a hledat jim práci. To nejhorší další by bylo, aby pracovali načerno, protože zaměstnavatel by neměl na odvody. A já si myslím, že ten vládní návrh, tak jak jste jej původně připravili a Senát upravil, je rozumným kompromisem, a když se povzneseme nad to, odkud jsme, z kterého klubu, tak všichni to cítíme stejně, že té ekonomice musíme pomoci. A jak jsem ukazoval, je to pomoc podnikatelům a podnikatelé, jejich svazy se postavily za senátní verzi. Takže pokud je to pomoc podnikatelům, tak ty podnikatelské svazy prosím vás poslechněte.

Druhá věc je, která tady mnohokrát zazněla, že nás paní ministryně varovala s lékárnami. Ale ty lékárny na začátku tady dneska byly vlastně předmětem

pozměnovacího návrhu a vy jste ten pozměnovací návrh přijali, čímž jsme všichni počítali s tím, že přijmete i ten druhý, aby ty lékárny z té podpory nevypadly. Takhle je to dneska postaveno. A není to postaveno o tom, že Senát si něco vymyslel schválně proto, aby připravil lékárny o podporu.

Vy víte sami, jak jste to měli těžké z legislativního hlediska, když jste poslali do Senátu právě tento návrh o snížení sociálního pojištění, a pak, protože nebyl schválen, nebyl účinný, tak co jste měli jiného, než jste to dali k zákonu o kompenzacích zdravotnickým zařízením. Byla to věc, která je v podstatě nevidaná, na druhou stranu z vaší strany nevyhnutelná. Ale všichni legislativci jasně řeknou, že se tím vlastně, opravdu, to je ten divoký jezdec, novelizuje zákon, který vlastně ještě neexistuje, protože není platný ani účinný. A Senát měl možnost napravit tento legislativní nedostatek – neúmyslný, nikomu neříkám, že byl úmyslný – a sloučit ty dvě úpravy tam, kam patří, tzn. do zákona o snížení sociálního pojištění. Toť vlastně vysvětlení, jak to všechno vzniklo.

Já vás všechny prosím, vyslyšte ty podnikatelské svazy, vyslyšte ty podnikatele. Není to v senátorech, většina senátorů jsou politici, místní, ti nepodnikají, takže si nemůžete myslet, že v tom byl nějaký osobní zájem. Je to čistě vyslyšení toho hlasu lidu, těch lidí, kteří opravdu nevědí, co bude dál, a nevědí, jak to přežijí. Tuhle cestu, kterou jsme zvolili všichni společně, považují za velice správnou.

Děkuji vám za pozornost a ještě jednou prosím o podpoření senátního návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, to bylo závěrečné slovo. Paní ministryně také chce vystoupit se závěrečným slovem? Ano, prosím, samozřejmě máte tu možnost. Máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jen velmi stručně. Žádám vás, abyste podpořili sněmovní verzi, protože firmy, které mají nad 50 zaměstnanců, mohou využívat program Antivirus B. Program Antivirus B může podpořit i firmy, které fungují. Může podpořit část zaměstnanců, pro které firmy nemají práci, pošlou je na překážky a jsou tam vyšší částky než céčko, o kterém dnes rozhodujeme. Je to 60 % superhrubé mzdy. Dnes jednáme o 24,8 % hrubé mzdy. To je zásadní rozdíl. Důležité je, že v běčku mohou velké firmy mít i zaměstnance, kteří pracují např. čtyři dny v týdnu a pátý den jsou na překážkách. To znamená, že se tam jde dělit pracovní doba nebo jen část zaměstnanců. To znamená, ani tyto firmy o podporu nepřijdou, mají mnohem vyšší, a to v programu Antivirus B.

Další věc je, že velké – nebo všechny firmy bez ohledu na svou velikost, si mohou odložit na tři měsíce pojistné. To je další podpora, kterou MPSV nabízí. Mohla bych hovořit o jiných programech v rámci celé vlády, ale budu se soustředit pouze na MPSV. A ještě jednou, pokud kvůli tomu, jak proběhlo to hlasování – a to není žádná negativní inkvizice – protože byly z té předlohy Ministerstva zdravotnictví vyjmuty malé lékárny, tak já říkám, že pokud dojde k dohodě na úrovni koalice, tak v legislativním stavu nouze velmi rychle vypravíme legislativní návrh na

MPSV, kdy odpustíme odvody malým lékárnám, tak abychom je podpořili a nemusely zavírat. Velmi děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a s přednostním právem se přihlásila paní předsedkyně Pekarová Adamová. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych měla žádost o přestávku pro jednání našeho klubu na deset minut, je to skutečně jenom deset minut, protože mně přišlo velmi trefné to, co tady říkal pan poslanec Ferjenčík směrem k panu poslanci Bláhovi, a tím bude mít šanci za těch deset minut těch devět kolegů, na každého má minutu plus jednu k dobru, získat pro podporu senátního návrhu. Ostatně těch argumentů tady i od pana senátora zazněl dostatek, takže je jimi teď vybaven, i my souhlasíme s jeho pojetím, takže prosím jenom o tuto krátkou přestávku na to, abychom dali šanci panu kolegovi, aby přesvědčil devět poslanců, které potřebujeme pro to, aby ta verze prošla.

Děkuji pěkně, je to tedy do 16.34.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vyhlašuji přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09. Pokračovat budeme v 16.34 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.24 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.34 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 16.34, budeme pokračovat v našem jednání. Na řadě je hlasování, takže přivolávám poslankyně a poslance, kteří nejsou v sále. Než přistoupíme k hlasování, jedna omluva: pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá dnes mezi 16. a 19. hodinou z důvodu pracovní cesty. Žádost o odhlášení, právě jsem jí vyhověl. Přihlaste se, prosím, znovu svými hlasovacími kartami. (V sále je velký hluk a neklid!)

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 875/2, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 875/3."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 216 přihlášeno 167 poslanců, pro 70, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Potřebný počet hlasů je nastaven.

Usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 875/2."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 217 přihlášeno 176 poslanců, pro 176, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali. Děkuji paní ministryni, děkuji panu senátorovi. Končím projednávání tohoto bodu.

Pan poslanec Bauer k hlasování pro stenozáznam.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo, jenom pro stenoprotokol. U hlasování pořadové číslo 216 jsem hlasoval pro, na sjetině mám křížek, nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. My se nyní budeme zabývat bodem

370.

Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby

Prosím, aby se za navrhovatele slova ujal pan poslanec Robert Králíček. (Hluk v sále je velký!) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, současná mocenská mezinárodní politika využívá k dosažení svých cílů řady otevřených i skrytých aktivit celého spektra nástrojů a operací, které jsou známy pod pojmem hybridní hrozby. Tyto střety se odehrávají v oblasti diplomatické, informační, ekonomické, finanční a legislativní. Rizika přicházejí v podobě působení cizí moci, kybernetických útoků, energetického a surovinového ohrožení, průmyslové bezpečnosti, terorismu a nelegální migrace. Páteří tohoto působení jsou cílené dezinformace, jejichž cílem je ovlivnit, dezorientovat a v cílených segmentech společnosti ovlivňovat, měnit, vytvářet názory, postoje, a dokonce aktivizovat cílené skupiny osob.

Dezinformace není lež. Stačí pracovat jen selektivně s informacemi, nastolovat veřejnou agendu, kreativně pracovat s distribučními kanály, posouvat kontexty a podobně, aby v důsledky tyto aktivity zásadním způsobem ovlivnily veřejné mínění,

vychýlily demokratickou debatu, demokratické procesy a v neposlední řadě ohrozily bezpečnost a suverenitu České republiky.

Náš bezpečnostní systém tyto hrozby reflektuje, nicméně s turbulentním technologickým rozvojem akcelerují i způsoby modifikace dosud poznaných způsobů a děje se to daleko rychleji, než je schopnost jakéhokoliv státu na tento proces adekvátně reagovat. Stálá komise pro hybridní hrozby může být politickou parlamentní podporou, která v případě potřeby dokáže okamžitě přijímat a iniciovat legislativní rozhodnutí tak, aby se nebezpečí z prodlení a reaktivní doba zkrátily na nejmenší možnou míru. V podrobné rozpravě tedy navrhuji usnesení o zřízení stálé komise pro hybridní hrozby s paritním zastoupením politických stran zvolených do Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Prosím, abyste se mnou od stolku zpravodajů sledoval všeobecnou rozpravu. Otevírám všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné, kterou jsem právě otevřel. Do podrobné rozpravy se hlásí pan navrhovatel, pan poslanec Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Děkuji za slovo. Jak jsem zmínil ve své řeči v obecné rozpravě, navrhuji tedy usnesení Poslanecké sněmovny ze 49. schůze ze dne 16. června 2020 k návrhu na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby a způsobu jejího ustanovení nebo volby.

Poslanecká sněmovna

I. zřizuje dle § 47 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stálou komisi Poslanecké sněmovny pro hybridní hrozby skládající se z devíti poslanců;

II. stanoví, že komise se ustavuje podle zásady paritního zastoupení všech poslaneckých klubů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečné slovo není.

Budeme nyní hlasovat o návrhu usnesení, jak ho před okamžikem přednesl pan poslanec Králíček. Přeje si někdo ještě, aby bylo usnesení znovu přečteno? Ne. Budeme hlasovat. Všichni jsme slyšeli o čem.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 218, přihlášeno 177 poslanců, pro 136, proti 9. Konstatuji, že jsme návrh přijali a komisi jsme zřídili.

Děkuji panu poslanci Králíčkoví.

Otevírám další bod. Je to bod číslo

356.

**Návrh změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení na rok 2020
/sněmovní tisk 805/**

Tento materiál uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás požádala o podporu změny rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení, nově Státního fondu podpory investic, pro rok 2020. Navrhovaná změna rozpočtu řeší potřebu posílení finančních prostředků na program Výstavba, a to na dotační část ve výši 650 milionů a úvěrovou část ve výši 350 milionů – jde tedy zhruba o 1 miliardu, která nebyla profinancována v roce 2019, to znamená, jde o zapojení prostředků roku 2019 do rozpočtu roku 2020 – a dále na pokrytí finančních nároků programu Regenerace veřejných prostranství ve výši 100 milionů korun, tak aby se mohly profinancovat všechny kvalitní projekty, které jsou zaevidované na fondu.

Děkuji. A moc vás žádám o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 805/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Ivan Bartoš, který by nás měl nyní informovat o jednání výboru. (Není přítomen v sále.)

Pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Není to k současnému bodu, je to k předchozímu hlasování, kde mám na sjetině, že jsem se zdržel, chtěl jsem hlasovat pro. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nicméně nemůžeme pokračovat, dokud nevyšlechneme zprávu o jednání výboru, v tomto případě výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Prosím o to, aby se dostavil pan zpravodaj, což se právě stalo. (Vchází do sálu.) Pan zpravodaj Ivan Bartoš má slovo. Potřebujeme návrh usnesení výboru, abyste nás s ním seznámil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den. Omlouvám se. Zapomněl jsem se v předsáli.

Výbor projednal návrh této změny na své schůzi a tato změna byla výborem schválena. (Udýchaně.) Je to změna rozpočtu, která – uť, pardon, já jsem přiběhl – jedná se o převod nevyčerpaných prostředků z předchozího období, je zachováno

jejich určení stále na program, nebo na věci týkající se Výstavby. Já k tomu nemám žádné další informace.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Ano, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Kubík: Dobrý den. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych krátce vystoupil na podporu tohoto tisku. Jsem velice rád, že volné prostředky, které jsou momentálně na fondu, budou převedeny do tohoto roku a hlavně jdou v programu Výstavba. Jak jistě víte, program Výstavba byl spuštěn 20. 5. 2019. Bohužel ty efekty, které se od toho očekávaly, nebyly v minulém roce naplněny. Myslím si, že to bylo zapříčiněno dvěma důvody. První důvod byl, že obce neměly dostatečně naplněny zásobníky investičních programů a připravených akcí, a zadruhé, že ty původní podmínky, které tam byly, byly velice rigidní a starostové z toho měli obavy.

Nicméně na podzim roku 2019 došlo jak k debatě se starosty, tak k velké debatě na podvýboru pro bydlení. Jsem velice rád, že naše připomínky byly zapracovány do nových pravidel, která byla vydána na začátku letošního roku. A je to vidět i v zásobníku projektů, jelikož ty projekty se nám momentálně množí. A ta alokace 320 milionů, která byla na letošní rok v programu přislíbena, už je přečerpána, je tam momentálně asi za půl miliardy projektů. Proto bych byl rád, kdybychom tento tisk schválili a podpořili investice v obcích. Poněvadž kde jinde bychom měli momentálně investovat než v obcích? Protože pokud budou investovat obce, tak podpoří i místní ekonomiku a místní firmy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ano, hlásí se pan poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, vážená vládo.

Vážená paní ministryně, chtěl bych se vás zeptat, i když předřečník už to tady zmínil, jaká je vlastně aktuální naplněnost programu Výstavba, kolik například už je schváleno, nebo očekáváte, že bude v nejbližších dnech schváleno projektů, jak u dotací, tak u úvěrů, protože skutečně ty výsledky za minulý rok byly tristní, pokud jsme si přečetli v důvodové zprávě, tak bylo minulý rok schváleno pouze šest projektů ve výši 36 milionů korun. Co se týká dotací, to je opravdu k podpoře bydlení, k dostupnosti bydlení opravdu jako plivnutí do vody. Nicméně jaký tedy očekáváte skutečně výsledný efekt, pokud žádáte o navýšení prostředků do tohoto fondu?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádnou další přihlášku do všeobecné rozpravy nevidím. Rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Paní ministryně má zájem. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já bych odpověděla. My jsme měli na letošní rok schválený ten dotační rámec jak pro Regeneraci sídlišť, to znamená toho veřejného prostranství, tak Výstavbu 320 milionů, což samozřejmě bylo velmi málo. A pokud by se neschválila ta změna rozpočtu, už bychom museli zastavit dotace do programu Výstavba, která je aktuálně ve výši 274 milionů a 92 milionů na regenerace sídlišť.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí. Podrobnou rozpravu končím. Budeme hlasovat. Návrh usnesení je jednoduchý: "Poslanecká sněmovna schvaluje sněmovní tisk 805 v předloženém znění." Alespoň tak nám to navrhl výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Já jsem mezitím přivolal poslankyně a poslance, kteří nebyli v sále. Myslím, že jsme připraveni na hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 219. Přihlášeno 177 poslanců, pro 138, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k projednávání bodu

387.

**Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu
č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších
předpisů, a mění a zrušují další související právní předpisy
/sněmovní tisk 866/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová... (Ministryně zůstává sedět v lavici.) Paní ministryně je tady, ale neslyšela moji výzvu, aby nás seznámila nebo uvedla předložený návrh zákona ve druhém čtení, ale už se tak stalo. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dneska mám nějaké nedostatky, omlouvám se. Přijdu pozdě o dvě minuty, teď se zakecám, tak už se to nestane. Budu se snažit.

Dámy a pánové, dovoluji vám představit návrh zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a mění se a zrušují další související předpisy.

V posledních letech došlo k výraznému navýšení cen nemovitých věcí. Strmý růst cen je jedním z důvodů, který vedl ke ztížení dostupnosti bydlení. Za současného stavu, kdy se společnost potýká s pandemií způsobenou šířením koronaviru a musí se vypořádat s dopady tohoto viru na společnost, je nutné na tuto situaci zareagovat.

Návrh tedy spočívá ve zrušení daně z nabytí nemovitých věcí a zároveň v navazujících úpravách zákona o dani z příjmů, v důsledku čehož dojde ke zjednodušení a zpřehlednění daňového systému a ke zrušení další z daňových výjimek. Zrušením daně z nabytí nemovitých věcí dojde ke snížení nákladů na pořízení vlastního bydlení, které se pro nabyvatele nemovitých věcí rapidně zvyšují růstem cen nemovitých věcí, a tím se také komplikují možnosti získání vlastního bydlení, zejména pro mladé rodiny. Zaplacení daně z nabytí nemovitých věcí představuje další vynaložení značné finanční částky, řádově jde o desítky až stovky tisíc korun navíc, které by jinak mohly být investovány do oprav a rekonstrukcí nemovitých věcí, zařízení domácností a dalších záležitostí spojených s pořízením nemovitých věcí. (Hluk v sále.)

Jako přínos zrušení daně z nabytí nemovitých věcí se tedy předpokládá růst investic do nemovitých věcí z důvodu snížení pořizovacích nákladů, což povede k oživení trhu s nemovitými věcmi a navýšení příjmů států, obcí i krajů z ostatních daní, zejména z daně z přidané hodnoty a daní z příjmů. Dalším přínosem zrušení daně z nabytí nemovitých věcí je snížení administrativních nákladů spojených se správou této daně, a to zejména pro daňové poplatníky. K úspoře však dojde i na straně státu, když nebude nutné tisknout formuláře daňového přiznání a investovat do technické podpory správy daně z nabytí nemovitých věcí. To je také určitě důležité.

V souvislosti se zrušením daně z nabytí nemovitých věcí se rovněž navrhuje několik úprav v zákoně o dani z příjmů. Primárním důvodem pro navržené změny v zákoně o dani z příjmů ve spojení se zrušením daně z nabytí nemovitých věcí je odstranění z daňového systému několik nesourodých prvků, které jsou vzájemně protichůdné. Jelikož poplatníkům nyní zůstanou k dispozici volné finanční prostředky původně určené k uhrazení daně z nabytí nemovitých věcí, nebude tak již potřeba tuto částku kompenzovat prostřednictvím odpočtu úroků z úvěrů na zajištění bytové potřeby od základu daně z příjmů. Tento odpočet navíc dlouhodobě podporoval pouze poplatníky, kteří pro pořízení vlastního bydlení využili dlouhodobě financování. Představoval tedy nesystémovou výjimku. Navržená změna se však bude týkat až poplatníků, kteří si bytovou potřebu obstarají od 1. ledna 2022. Na staré úvěrové vztahy včetně jejich refinancování se tedy použije dosavadní úprava. To jsou časté dotazy.

Další změnou související se zrušením daně z nabytí nemovitých věcí je prodloužení tzv. časového testu pro osvobození příjmů z prodeje nemovitých věcí nepořízovaných pro účely vlastního bydlení, a to z dosavadních pěti na deset let. V zásadě se tak odnímá větší část daňové výhody, kterou mají v tuto chvíli investoři,

kteří investují do nemovitých věcí, čímž se na trhu s nemovitými věcmi vytvoří větší prostor pro pořizování vlastního bydlení a přispěje se k omezení spekulativního pořizování nemovitých věcí. Tato změna se však nedotkne osvobození z prodeje nemovitých věcí, ve kterých má prodávající trvale bydliště, nebo když poplatník takovou nemovitou věc nepožijou pro účely vlastního bydlení prodá a koupí jinou nemovitou věc, ve které bude bydlet. Prodloužený časový test se uplatní až na nemovité věci nabyté od 1. ledna 2021. Staré nemovité věci tak budou nadále osvobozeny podle stávajících podmínek.

Celkový dopad návrhu do veřejných rozpočtů je fiskálně negativní, a to ve výši minus 10,6 miliardy korun v roce 2020, minus 3,8 miliardy v dalších letech. Je to vlastně daň, která je výlučně výnosem státního rozpočtu. Daň z nabytí nemovitých věcí je výlučná daň státní, a tedy její zrušení se dotkne pouze státního rozpočtu, to jsem teď řekla. Naopak v důsledku již zmíněného nárůstu výběru daně z příjmů a daně z přidané hodnoty lze právě v důsledku těch multiplikačních dopadů očekávat nárůst příjmů krajů až ve výši 0,2 miliardy korun ročně a nárůst příjmů obcí až ve výši 0,5 miliardy korun ročně.

Děkuji za pozornost a děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V prvním čtení byl návrh přikázán rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Sněmovní tisk 866/1 je usnesení výboru, které nám bylo doručeno. Zpravodajem výboru je pan poslanec Karel Rais. Prosim, aby nás informoval o jednání výboru, případně o pozměňovacích návrzích. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Rozpočtový výbor se věnoval této problematice, padlo tam několik pozměňovacích návrhů, ale rozpočtový výbor v podstatě schválil vlastně jediný návrh a to byl tedy ten vládní návrh ve znění, který tam citován paní ministryní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Do obecné rozpravy se hlásí pan poslanec Vojtěch Munzar jako první a další přihlášky si postupně zaznamenám. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové, vážená vládo, vážená paní ministryně.

Já jsem velice bedlivě poslouchal, co jste tady, paní ministryně, říkala na začátku. A já bych s jednou částí de facto souhlasil, protože to jsou vlastně stejné argumenty, které jsme i my používali několik let na zrušení daně z nabytí nemovitosti. Já jsem samozřejmě rád, že se přiblížil ten okamžik, že můžeme zrušit tuto absurdní, absolutně nesmyslnou daň, která trestá občany pouze za to, že si na území České republiky kupují nemovitost. Je samozřejmě nesmyslné požadovat od kupujících daň

ve výši 4 % z ceny nemovitosti. Už mnozí ze střední třídy mají problém při stávající ceně nemovitosti mít naspořeno na spoluúčast a zároveň na daň. Jinými slovy, tato daň dnes prodražuje nemovitosti o 4 %.

S čím ale, paní ministryně, nemohu souhlasit, to jsou ty vaše doplňky, ty podmínky na zrušení daně z nabytí nemovitosti. My jsme tady vždycky navrhovali zrušení daně z nabytí nemovitosti bez dodatečných podmínek, a to proto, že naší jednou z motivací bylo zvýšení dostupnosti bydlení, zlevnění bydlení, zpřístupnění vlastnického bydlení co nejširšímu okruhu našich obyvatel. Protože pro nás je vlastnické bydlení hodnotou samo o sobě, posiluje naši společnost, posiluje nezávislost občanů, posiluje odpovědnost lidí, posiluje občanskou odpovědnost. A co jiného by měl stát podporovat než snahu lidí zabezpečit bydlení sobě a svým potomkům? Přírozeným způsobem vlastnické bydlení posiluje vztah občanů k místu, kde bydlí, ke své obci a k okolí svého bydliště. A je to také samozřejmě přirozená forma majetkového zabezpečení. Z mého pohledu je účelnější, když lidé investují do svého vlastního bydlení, než když platí za půjčení cizí nemovitosti.

Ale bohužel na konkrétním návrhu vlády a zejména na zrušení daňových odpočtů úroků z hypoték je patrné, že se vláda příliš nezamýšlí nad celospolečenskými dopady, nad pozitivními externalitami vlastnického bydlení a přichází pouze s technokratickým řešením ve stylu handlu něco za něco. Já jsem to tady říkal v prvním čtení. Já jsem nazval, že zrušení daně z nabytí nemovitosti je krok vpřed, ale zrušení jediné podpory vlastnického bydlení, kterou střední třída dnes má, to je to zrušení daňových odpočtů úroků z hypoték, je zároveň krok vzad, takže vláda přeshlapuje na místě. Protože to zrušení daně si lidé vlastně zaplatí jinak.

Já si dovoluji vsuvku, která mě napadla i před předchozím projednáváním návrhu rozpočtu Státního fondu rozvoje bydlení. Mě trochu někdy děsí, když slyším vyjádření vládních představitelů o bydlení, protože z mého pohledu je na tom patrná bezradnost a tápání. Co často slyšíme, je, že máme vysoký poměr vlastnického bydlení, jako by to bylo něco špatného, jako by to bylo něco negativního, jako by existovalo – já neříkám, že vy, paní ministryně, ale máte kolegy ve vládě, kteří to říkají – jako by existovalo nějaké procento. A pro mě je ideální, aby procento vlastnického bydlení bylo co nejvyšší, aby lidé vlastnili své domovy.

Z mnohých úst vládních představitelů i pana premiéra jsme často slyšeli určitou kritiku privatizace bytového fondu obcí. Jako bychom si všichni nepamatovali uniformní šed' a tristní stav sídlišť a bytových domů ve státním a později obecním vlastnictví. Jako bychom si nepamatovali, proč vlastně byla privatizace bytového fondu, kterou dnes vláda mnohdy kritizuje. Jako bychom zapomněli na to, že dříve de facto neexistoval trh s byty, že se musel vytvořit. Jako bychom zapomněli, že privatizace bytového fondu a přesun právě do vlastnické formy bydlení spolu s restituční byl motorem zlepšení stavu našich měst. A k tomu právě přispěl rozvoj osobního vlastnictví nemovitostí. A to je jeden z důvodů, proč chceme nadále vlastnické bydlení podporovat. My chceme, aby i další generace bydlela ve svém a mohla mít k tomu podmínky, a stát by k tomu měl vytvořit podmínky. Proto všechny návrhy, které zde teď budu představovat, mají za cíl zvýšit dostupnost a zlevnit bydlení.

Stejně jako někteří kolegové přicházím se zrušením návrhu na zrušení – zrušení návrhu na zrušení daňových odpočtů úroků z hypoték. Paní ministryně tady říkala, že to je nesystémová daňová výjimka. Nicméně pro mě je to skutečně jediná podpora střední třídy k pořízení vlastního bydlení. Samozřejmě že to, že se to vláda snaží zrušit zároveň se zrušením daně z nabytí nemovitostí, tak to určitým způsobem znevýhodní tu majoritní populaci, která dnes financuje bydlení hypotékou. Je to možná pro ni lepší, a to už jsem tady také říkal v prvním čtení, je lepší, že nemusí mít nakumulované prostředky na zaplacení daně z nabytí nemovitostí, ale zaplatí si to jinak, jinou formou. Vlastně tímto návrhem vláda vyměňuje jednorázovou daňovou zátěž za zvýšení daňové zátěže v čase. Výhodné to může být třeba pro movitější občany, kteří si hypotéku brát nemusí, ale těch asi není většina. Většina občanů musí financovat své bydlení hypotékou, protože nemá takové úspory. Určitou nevýhodou je to pro nabyvatele nových nemovitostí, protože již dnes daň z nabytí nemovitosti se na novostavby nevztahuje a odpočty z hypoték ano.

My samozřejmě podporujeme zrušení daně z nabytí nemovitosti, ale přicházím s pozměňovacím návrhem zachování daňových odpočtů z hypoték, a to v několika variantách. Jedna varianta je zachovat stávající stav, druhá varianta je, řekněme, o něco snížit tu úroveň odpočtu hypoték během jednoho roku. Já se přiznám, že mě trošku motivovalo vystoupení pana kolegy Hrnčíře, vašim prostřednictvím, v prvním čtení, který navrhuje snížení odpočtu úroků na úroveň 100 tisíc korun. Mně se zdá tento návrh nedostatečný, a to proto, že u hypoték platí, že v prvních letech splácení hypotéky samozřejmě ta celková část splátky obsahuje větší podíl úroků. To znamená, že v případě 100tisícové hranice by se to vztahovalo opravdu jen na velmi levné a velmi malé byty a nevztahovalo by se to např. na běžnou cenu bytů ve větších městech.

Proto navrhuji ve variantě 150 či 200 tisíc korun. Pokud by tyto návrhy neprošly, tak přicházím alespoň s kompromisním řešením a tím je prodloužit o rok přechodné období, kdy bude zrušena daň z nabytí nemovitosti, ale zároveň budou zachovány odpočty úroků z hypoték. Vláda toto období navrhuje do 1. ledna 2022 z důvodu dopadů koronavirové krize a říká, že to je snaha o impuls do trhu s nemovitostmi. Já se domnívám, že trh s nemovitostmi reaguje vždy se zpožděním na ekonomické krize a na vývoj ekonomiky. Je to logické. Proto navrhuji o rok prodloužit toto přechodné období.

Dalším pozměňovacím návrhem reaguji na zrušení výhody pro novostavby právě kvůli zrušení odpočtů z hypoték. Všichni víme, že problém vysokých cen nemovitostí, o kterém tady mluvila paní ministryně, je problém zejména na straně nabídky. Takže jedním ze způsobů, jak podnitit rozvoj nabídky a snížit cenu nemovitostí, je, že snížíme DPH na novostavby. Proto jedním z pozměňovacích návrhů je snížit DPH na malé byty, u kterých je dnes 15 % DPH, na 10 %, a to zase mám dvě varianty pozměňovacího návrhu, jedna je snížení DPH do budoucna navždy, druhá je časově omezena z důvodu koronavirové krize 2020 do konce roku 2023 tak, že to považuji za určité kompromisní řešení.

Ono to má skutečně svůj efekt, snížení DPH, protože z mého pohledu je to vysoký impuls do restartu ekonomiky. Snížení sazby DPH ve stavebnictví má vysoký

multiplikační dopad na ekonomiku. Jenom pro vaši informaci podle mnohých ekonomických analýz 1 milion korun investovaných ve stavebnictví má potenciál zvýšit produkci České republiky až o 3 miliony korun. A jenom pro srovnání, my máme na sociální byty, na ty malé byty, 15 %, v Polsku mají 8 %, ve Francii 5,5 %, v Maďarsku 5 %. Tak to je jeden z důvodů, proč přicházím s tímto návrhem.

Poslední balík pozměňovacích návrhů reaguje na to, co zde také říkala paní ministryně, a to je zvýšení daňového testu z pěti na deset let, a na novou konstrukci případného započítávání peněz do vlastního bydlení. Paní ministryně, to, co máte v důvodové zprávě, a to, co jste tady na začátku říkala, to je přece ekonomicky absurdní zdůvodnění. Vy trh s byty přece nerozpohybujete tím, že zvýšíte daň! Viděla jste někdy nějaký trh, který se rozpohyboval tím, že se zvýšila daň? Podle mě to není tak, protože ti investoři, o kterých jste mluvila, kteří rychle točí byty, rychle nakupují, rychle je prodávají se ziskem, tak dneska to činí stejně do těch pěti let a do té ceny nemovitostí už si započítávají náklady na daň z příjmu. Ti, co se tomu věnují dlouhodobě, si to riziko s prodloužením daňového testu započítávají do svého portfolia a budou si nechávat byty o to déle. To znamená, nedojde k rozpohybování (trhu) s byty. Víte, paní ministryně, na koho to dopadne? Víte, na koho to dopadne? Dopadne to na běžného občana, který například zdědil jednu nemovitost, má ji pro děti, z důvodu nějaké ekonomické krize se dostane do finančních obtíží, nebo se dostane z osobních důvodů, bude se rozvádět, do těchto potíží, a na tohoto člověka to dopadne. Těmto lidem vy chcete vytáhnout z kapsy další peníze. Na velké investory do nemovitostí to nijak zvlášť nedopadne.

Proto přicházím s pozměňovacím návrhem zachování daňového testu na pět let a zároveň přicházím s pozměňovacím návrhem, který reaguje na tu změnu konstrukce vlastnického bydlení, a to z toho důvodu, že vy navrhuje, že se prostředky získané z prodeje nemovitostí mohou započítávat do vlastního bydlení do daně z příjmu další zdaňovací období po prodeji, to znamená jeden rok a kousek. Já navrhuji to prodloužit o další rok, a to z toho důvodu, že když ten člověk prodá nemovitost, chce s tím zainvestovat vlastní bydlení typu rodinný dům, tak samozřejmě nějakou dobu trvá, než získá povolení, než ten dům postaví, než získá kolaudaci, než se to zapíše do katastru. Proto další pozměňovací návrh je navýšení o jeden rok, o jedno zdaňovací období.

Věřím, že z toho vějíře návrhů, které tady předkládám, některé získají podporu, protože skutečně cílem je zlepšit situaci na trhu s bydlením, která trpí vysokými cenami, aby se zvýšila dostupnost bydlení pro střední třídu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. To bylo vystoupení Vojtěcha Munzara a vzhledem k tomu, jak se tady za tu chvíli namnožily přihlášky, nejdřív přečtu omluvu Petra Pávka, který se omlouvá od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů.

S přednostním právem vystoupí místopředseda Sněmovny Tomio Okamura, poté řádné přihlášení kolegyně Španěl a Kovářová a poté z místa přihlášený pan kolega

Votava a Patrik Nacher, protože elektronická přihláška má přednost. Nyní tedy pan místopředseda Okamura. Máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, návrh SPD na zrušení daně z nabytí nemovitostí již ve Sněmovně leží půl roku, a jsem tedy rád, že si ho konečně vládní koalice osvojila a tuto nemravnou daň zrušíme, jelikož stát daní lidem již jednou zdaněné peníze. Samozřejmě vláda ten náš návrh ovšem modifikovala velmi negativním směrem, jelikož zároveň občanům ruší možnost odečíst si od základu daně úroky z hypoték a stavebního spoření. Takže na jednu stranu jakoby ušetří občanům peníze, to je ten původní návrh SPD, aby se zrušila daň z nabytí nemovitostí, ale zároveň si vláda k tomu přidala to, to znamená koalice hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM, že zároveň vytáhne ty peníze občanům zase druhou kapsou ven tím, že jim zruší možnost, aby si odečetli od základu daně úroky z hypoték a stavebního spoření.

Takže my jako SPD jsme připravili pozměňovací návrh, který bude prezentovat náš poslanec Jan Hrnčíř, že tento vládní přílepek, co tam navíc dali, aby si lidé nemohli odečíst ty úroky, tak to navrhujeme zrušit a chceme nechat pouze to zrušení daně z nabytí nemovitostí s tím, aby si lidé nadále mohli odečítat od základu daně ty úroky z hypoték a ze stavebního spoření. To si myslím, že je správný návrh, to je ten optimální a férový návrh, který my prosazujeme. Navíc i z postaveného domu pak stát dnes požaduje zaplacení daně z nemovitostí. A když ho prodáte, stát prodej opět zdání, přestože kupec platí už zdaněnými penězi. Mezinárodní smlouvy často zakazují vzájemné dvojí zdanění mezi státy, občan i živnostník ovšem platí daně fakticky neustále. Celkové zdanění zaměstnanců vypočítal pro rok 2018 Liberální institut na hrozných, řekl bych až zlodějských, 62,24 %. Téměř dvě třetiny z výdělku tedy v ČR stát lidem sebere. Víme, že po léta pan premiér Babiš slibuje, že nebude zvyšovat daně. To vždycky říkal, ale teď se podívejme, jak se liší slova a činy pana premiéra. Daňové břemeno zaměstnanců v roce 2019 totiž poskočilo při meziročním srovnání s rokem 2018 nahoru o 2 % na 64,34 %. To znamená, ještě jednou to zopakují, v roce 2018 bylo celkové zdanění zaměstnanců 62,24 %, ale v roce 2019 už 64,34 %. Takže naopak za této vlády se daňové zatížení občanů zvyšuje, a zvyšuje se velice razantně.

Stát občany, živnostníky a většinu firem dusí, škrtí a vysává. Stát v současném pojetí obrovského zdanění občanů je v podstatě parazit, který si neuvědomuje, že pokud svého hostitele zlikviduje, tak ho nebude mít kdo živit, a míra zdanění v ČR už je za hranicí únosnosti. Lidem už v peněženkách nezbyvá dostatek peněz. Zatímco zaměstnanci a živnostníci platí jako mourovatí, tak velké firmy berou dotace. Další ukáзка zrůdného systému. Myslím, že většina lidí ani nechce nějaké dotace. Stačí, když je bude stát méně sdírat, když sníží odvody, a to ne na tři měsíce, ale navždy. Státu to živnostníci a majitelé firem i zaměstnanci a další, ale když zůstaneme u těch živnostníků a majitelů firem, vrátí na vyšší výplatách zaměstnanců a zaměstnanci to státu vrátí na větších útratách, ze kterých bude větší výběr daní. Ale hlavní efekt je skutečně v té větší spokojenosti zaměstnanců, protože v konečném důsledku je o jejich peníze obírá stát, a to několikanásobně.

Sociální a zdravotní odvody nejsou nic jiného než další, jen jinak pojmenovaná daň, a zaměstnanec má tak svou výplatu zatíženou odvody, které odvádí on sám daní z příjmů, a odvody, které platí zaměstnavatel, a samozřejmě také daněmi, které platí zaměstnavatel. Pokud říkáme "státní, sniž nám daně", tak to není žádost o nějaký dárek, ale je to zcela oprávněná žádost, a zvláště v této době je to velmi silně oprávněná prosba a netuším, proč je k ní vláda a vládní koalice tak hluchá. A samozřejmě by bylo dobré, aby si vláda konečně už nalila čistého vína a abychom si na rovinu řekli ty důvody, proč v České republice je tak vysoké zdanění práce, v podstatě v rámci EU tuším dokonce druhé nejvyšší po Francii, a zároveň v těch západních zemích při nižším zdanění je vyšší životní úroveň. Logicky ty peníze jsou jenom jedny, takže ty peníze někde musí být. Buď se rozkrádají, nebo neúčelně vynakládají. A v tom je zakopaný pes!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji místopředsedovi Tomiu Okamurovi. Nyní pan kolega Lubomír Španěl v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, i já vítám spolu se svými kolegy z SPD zrušení této absurdní daně z nabytí nemovitostí. Ještě jednou připomínám, že naše novela leží ve Sněmovně již půl roku. Vláda však nedává tento ústupek, tj. zrušení daně z nabytí nemovitostí, zadarmo. Zrušení daně bude draze vykoupeno zrušením úroků, které šly odečíst ze základu daně z příjmů. Všichni se ohánějí, nebo všichni se oháníme potřebou podpory mladých rodin, které mnohdy podstoupí obrovské martyrium, aby získaly alespoň nějakou hypotéku na bydlení. Vláda v důvodové zprávě uvádí, že chce sjednotit podmínky pro ty, co si berou na pořízení bydlení úvěr, s těmi, co mají vlastní hotovost, takže když to přeložím do češtiny, mezi bohatými a těmi méně majetnými, kteří by prostě tu pomoc právě potřebovali. Dokonce někteří slibovali nebo slibují, tak jak to zaznělo na rozpočtovém výboru, že prostě vymyslíme úplně jiné bonusy pro mladé rodiny. No, znáte to přísloví: Sliby se slibují, blázni se radují. Já to na toto století, na toto století nevidím.

Jsem spolupředkladatelem dvou pozměňovacích návrhů, které představí kolega Jan Hrnčíř. Já sám jsem předkladatel jednoho pozměňovacího návrhu, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Jedná se o to, že navrhuji, aby limit osvobozených nezdanitelných příjmů z příležitostného prodeje a jiných příležitostných příjmů, který je v souhrnu ročním v současné době 30 tisíc, byl navýšen na 40 tisíc. Jedná se hlavně o drobné pěstitelství, chovatelství, malé výroby elektřiny a elektrárny na střeších a podobně, drobní vinaři, prodej přebytků. Dopad na rozpočet bude zcela marginální. Já bych chtěl jenom říct, že v dnešní době zdražujeme životní náklady lidem přímo skokově, to tady ještě dlouho nebylo a snad ani dlouho nebude. Takže já myslím, že na příležitostném prodeji nikdo určitě nezbohatne, a prosím o podporu. A jak jsem řekl, ke svému pozměňovacímu návrhu se přihlásím v podrobné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Španělovi. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová v obecné rozpravě. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, my samozřejmě podporujeme zrušení daně z nabytí nemovitosti. S tímto návrhem lze jen souhlasit. Nechci připomínat, že některá vyjádření k poslaneckým opozičním návrhům byla, že tato daň z nabytí nemovitosti je součástí našeho právního řádu po desetiletí a že není možné, aby tento systém opustila, ale to jenom tak na okraj. S čím ovšem nelze souhlasit – a to je ta druhá část návrhu – tedy se změnou zákona o dani z příjmů, kdy v případě přijetí navrhovaného zákona by došlo ke zrušení odpočtu úroků z úvěrů poskytnutých pro bytovou potřebu. Já myslím, že to tedy již několikrát zaznělo.

My podáváme pozměňovací návrh, který ruší zrušení odpočtu úroků z úvěrů právě pro tuto bytovou potřebu, a to z několika důvodů. První, že část lidí si bere hypotéku na koupi bytu, a myslím si, že i banky počítají při výpočtu příjmů a při rozhodování o tom, zda poskytnou hypotéky, či nikoli, tak právě tyto vratky z odpočtu úroků z úvěrů počítají banky právě do těch částek příjmů žadatele, a to si myslím, že je důležité.

Pak je tedy tak trošku lidská rovina. V okamžiku, kdy si pořizuje rodina majetek, resp. byt nebo domek do vlastnictví, tak samozřejmě je to rodina mladá, většinou tedy s dětmi, a zároveň v počátku své pracovní kariéry platí nejvyšší část úroků, kdy třeba z 15 tisíc se v tom počátku platí 10 tisíc úroky a pouze 5 tisíc je ta jistina, takže tam samozřejmě je to i velkou pomocí v období, kdy ta rodina se může octnout v nižších příjmech, protože jeden z rodičů třeba zůstává na mateřské.

Potom dalším důvodem je to, že v případě, kupujete-li novostavbu, se tato daň neplatí. A pak tedy jedinou výhodou v uvozovkách je právě odpočet úroků z úvěrů, a to znamená, že ten argument, že se zlevní byty, tak v případě těch novostaveb to pro toho kupujícího vlastně nemá žádný vliv, a ještě přijde o odpočet úroků.

Dále bych si dovolila na závěr říci, že bychom byli rádi, pokud by tento pozměňovací návrh prošel – to za prvé.

A za druhé. Myslím si, že otázka poklesu ceny nemovitostí, tak samozřejmě na jedné straně to pro kupujícího může být – ten, který tedy nekupuje tu novostavbu – může to být právě zrušení daně z nabytí nemovitosti, ale ten problém bych řekla, že je veliký na území celé České republiky a pramení z nedostatku nájemního bydlení. A myslím si, že ruku v ruce právě se zrušením daně z nabytí nemovitostí by měl být vytvořen program a nějaký systém, jak bude vláda podporovat nájemní bydlení především v regionech a v Praze, protože bude-li velká nabídka, nebo vyšší nabídka bytů, pak samozřejmě trh může na to zareagovat poklesem ceny.

K tomuto pozměňovacímu návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kovářové. Nyní pan poslanec Vojtěch Munzar, připraví se Václav Votava. Dobře, tak až v podrobné rozpravě. V tom případě pan kolega Václav Votava. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, také já bych se chtěl vyjádřit, i když jsem, myslím, v prvním čtení už také o tom hovořil, k tomuto zákonu, kterým se tedy ruší zákonné opatření Senátu.

Možná by neškodilo, omlouvám se za to, trochu zabrousit do minulosti. Jistě máte všichni ještě v paměti, že tady předtím existovala daň z převodu nemovitostí – 3 %, poté 4 %. Tu já jsem považoval za poměrně logickou, protože jestliže něco prodávám, nějakou nemovitost, realizuji určitý příjem a z toho příjmu odvedu daň. Poté nastoupila tedy daň z nabytí nemovitosti, kdy obráceně platí ten, který kupuje, tu daň, což už podle mě logiku postrádá, protože něco si kupuji, a ještě musím odvést daň. Musím mít tedy připravené prostředky na to, abych zaplatil ještě tu daň – na rozdíl od toho, kdo tedy prodával tehdy nemovitost, tak samozřejmě ty peníze měl, měl z toho prodeje, takže pro toho to bylo jednodušší.

Nicméně já budu hlasovat pro zrušení této daně, byť je to tedy 13 mld. korun, takže to není až tak úplně nevýznamný zásek do státního rozpočtu. Paní ministryně to hodlá kompenzovat tím, že chce zrušit, nebo navrhuje zrušení té daňové výhody, to znamená možnosti odečíst si od základu daně zaplacené úroky, buď tedy z hypotéky, nebo ze stavebního spoření. A v tom je kámen úrazu. To se mi, musím říci upřímně, upřímně nelíbí. A také v tom smyslu tedy podávám pozměňovací návrh, tak jako kolegové přede mnou, kteří o tom hovořili, protože já se domnívám, že možnost odečíst si úroky, zaplacené úroky z poskytnutého úvěru, z hypotéky, nebo tedy ze stavebního spoření, je výrazná pomoc, pomoc bydlení.

Ten, kdo má hypotéku, tak především v začátcích splácí hlavně – hlavně – úroky. A to si myslím, že je výrazná pomoc.

Paní ministryně argumentuje tím, že zrušení daňového odpočtu srovná podmínky mezi občany, kteří si pořizují bydlení z vlastních prostředků. Ale přátelé, kolik takovýchto především mladých rodin je, kteří jsou vůbec schopni si pořídit vlastní bydlení z vlastních prostředků? Těch je opravdu, na rozdíl od těch, kteří využívají banku nebo stavební spořitelnu, tak těch je daleko, daleko méně.

Navíc, a už to tady také zaznělo – ten, kdo si kupuje nemovitost jako první, to znamená, první úplatné nabytí nemovitosti, novostavby, například od developera nebo někoho jiného, ten už dnes neplatí daň z nabytí nemovitosti. A zrušíme mu tedy tu možnost odpočtu úroků. Takže to já opravdu vidím jako nepomoc podpory bydlení, podpory vlastnického bydlení.

Ano, my bychom měli podporovat nájemní bydlení. To je v pořádku. Ale možná v začátcích některé ty mladé rodiny nedosáhnou na hypotéky. Víme, jaké jsou problémy v získání hypotéky. Jaká kritéria – která já třeba také kritizuji – od České národní banky, která je chce zavést do legislativy jako zákonem určené. Tak prostě na tu hypotéku nedosáhnou. Ano, tam je namístě nájemní bydlení. Podporujeme tedy

nájemní bydlení. Ale časem se ti lidé třeba ekonomicky dostanou na takovou úroveň, že budou mít možnost si pořídit vlastnické bydlení. A já souhlasím i s tím názorem, myslím, že ho říkal pan kolega Munzar, že právě vlastnické bydlení – a to říkám i jako bývalý starosta – vlastnické bydlení ty lidi váže určitým způsobem na tu obec, na to město. A to je přece dobře. Jsou to také poplatníci, kteří zůstávají v tom městě.

Takže dámy a pánové, já si myslím, že je opravdu špatně, je škoda zrušit tuto daňovou výhodu, především pro mladé rodiny. A myslím si, že je to opravdu výrazná, výrazná podpora bydlení. A my často hovoříme – a musím si přisadit, i v koalici – hovoříme o podpoře bydlení. Ale pokud bychom tuto možnost zrušili, tak jdeme jinou cestou. To už není podpora bydlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavovi Votavovi. Nyní Patrik Nacher, připraví se Tomáš Martínek. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkně odpoledne, děkuji. Vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, tak já jsem konzistentně pro zrušení této daně, která se dřív jmenovala daň z převodu nemovitosti, dneska daň z nabytí nemovité věci. Tolik jako informace úplně základní. A samozřejmě my se shodneme v tom, že ta daň je nemorální, že se tady zdaňuje něco, co se už zdaňovalo dvakrát, třikrát, že to jednoznačně zdražuje tu cenu nemovitosti.

Nicméně je potřeba v této věci, a obecně u daní, být konzistentní a realistický. Tyhle dvě věci, konzistentní a realistický – já koukám zejména na svého kolegu, kterého si jinak vážím, na Vojtěcha Munzara. Protože my nežijeme v ideálním světě. Samozřejmě v ideálním světě bychom se tady všichni shodli, že bychom všechny daně mohli zrušit, snížit a podobně, úplně s přehledem. A myslím si, že se na tom nějaká část Sněmovny, asi ne všichni, shodneme. Nicméně my v tomhle světě nežijeme. My musíme vnímat kontext té situace, jaký je.

Já jsem se díval na historii této daně. Jestli jsem si to správně našel, tak od roku 1992 byla ta sazba progresivní mezi 4 a 20 procenty. Od roku 1994 měla 5 procent, byla ve výši 5 procent. V roce 2004 byla 3 procenta. A teď to přijde, tam směřuji: v roce 2013 se z 3 procent zvýšila o jeden procentní bod, na 4 procenta.

Stalo se tak, stalo se tak prosím pěkně, v rámci balíčku konsolidovat veřejné rozpočty jako reakce na finanční krizi. A teď se dostávám k tomu jádru pudla. Finanční krize nás teď největší čeká, kterou nezavinila ani tato vláda, ani žádná jiná vláda, sousední země, ale koronavir. To znamená, že my jsme teď v situaci nesporně horší, než byl rok 2012, 2013. I přesto tehdy – opět jsem si našel – se zvýšila základní sazba DPH o jeden procentní bod, zavedly se solidární přírážky k dani z příjmů fyzických osob na tři roky, zrušila se základní sleva daně pro pracující důchodce a odstranil se strop zdravotního pojištění. Mimo jiné. Nebudu tady číst, abych nezdržoval, úplně všechno.

Naproti tomu v této chvíli, kdy je ta finanční krize větší, čeká nás větší, tak paní ministryně a Ministerstvo financí přichází se zrušením této daně. Jinými slovy, kdyby

tedy kopírovala ten stav z roku 2013 a ten recept, tak by dneska paní ministryně tady přišla s návrhem na zvýšení této daně ze 4 na 5 procent. Já bych to nepodpořil, jako jsem byl pro zrušení daně z nabytí nemovité věci v té verzi senátní už, to kolega určitě ví. Ale kdybychom to tedy měli hodnotit kontinuálně a konzistentně, tak by paní ministryně měla dneska přijít se zvýšením té daně jako reakcí na tu finanční krizi. Stejně tak jako se stala v roce 2013 celá řada těch opatření. A to je pro mě ten základní kontext.

Jak říkám, já bych v ideálním světě chtěl zrušit ty daně bez jakékoliv náhrady. Už jsem pro to dvakrát hlasoval, hlasoval bych pro to potřetí, počtvrté. Ale ta situace je teď, kolegyně, kolegové a vážený pane kolego, jiná. My jsme teď v úplně jiné situaci. Takže buď platí teze – a já si myslím, že je pravda někde uprostřed, není to černobílé – že v době po finanční krizi, před finanční krizí, se daně zvyšují, aby se vybíraly prostředky, ale pak to musí platit vždycky. Anebo se snižují. A já tady říkám pro kontext té situace, že v roce 2013 se tři nebo čtyři sazby daně zvýšily a teď Ministerstvo financí a tato vláda přicházejí se zrušením této daně, která se shodou náhod – a tomu říkám absurdita na druhou – zrovna právě v tom roce 2013 zvýšila ze tří procent na čtyři.

Takže bych vás jenom v tomhle poprosil, kolegyně, kolegové – já jsem rád, že ten materiál tady je – abychom to vnímali v nějakém kontextu. Doteď jsme o tom hlasovali před tou koronavirovou krizí, teď hlasujeme poté. To znamená, to trochu mění i kontext toho odůvodnění paní ministryně, že ano, může platit, že to, co člověk říkal v listopadu, tak teď říká něco jiného. No protože ta situace je ale úplně jiná. My jsme dneska úplně někde jinde. A já si myslím, že to je schopnost, nebo možnosti, které my máme. A jak říkám, my nejsme v ideálním světě. V ideálním světě by se to celé zrušilo bez jakékoliv náhrady a podobně. A to tady vůbec nemluvím – k tomu se vrátím ve třetím čtení – že cílem by mělo být zjednodušit ten daňový systém o ty různé výjimky, nikoliv ho komplikovat.

Takže tolik stručný výčet i pohled do minulosti a pohled na kontext celé té věci, že ona se nedá hodnotit izolovaně, tak, jak jsem to tady občas slyšel. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Patriku Nacherovi. Ještě než dám kolegovi Martínkovi slovo, tak požádám o posečkání, protože s faktickou poznámkou se přihlásil kolega Vojtěch Munzar, který bude reagovat na předřečníka. A ještě než jemu dám slovo, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se Jana Pastuchová od 17.30 ze zdravotních důvodů.

Pane kolego, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já jsem byl kolegou Nacherem vašim prostřednictvím nepřímou vyzván. Mně se líbí, že vždycky, když se tady mluví o minulosti, tak tady funguje mnohdy selektivní paměť. A selektivní paměť je v tom, že tady nebyl zmíněn rok, tuším, 2015, kdy to tady prošlo Sněmovnou, a od roku 2016, když se daňové břemeno převedlo z prodávajícího na kupujícího. Tehdy vláda,

kde bylo součástí hnutí ANO, říkala, že to je vlastně jedno, protože stejně ti prodávající si tu daň započítávají do ceny, a že to povede ke snížení ceny nemovitostí. To se dá najít i v těch důvodových zprávách a ve stenoprotokolech, že to bude mít vliv na tu cenu, že ji najednou, tu daň, bude platit kupující. A ono se to nestalo, žádný výkyv, ani krátkodobý, u těch nemovitostí směrem dolů nebyl. Takže vlastně tímto krokem – tímto krokem se zvýšila cena nemovitostí o 4 procenta.

Já se tady nechci zabývat minulostí. Můžeme se bavit o minulosti, o daňových sazbách, o tom, že byly povodně, o tom, že mělo být zvýšení DPH pouze dočasné a vlastně se to prodloužilo kvůli důchodové reformě, a můžeme se tady o tom bavit dále. Já se nechci zabývat minulostí. Já jsem nikdy sám osobně nebyl ani příznivcem daně z převodu nemovitostí. Jsem velmi rád, že daň z nabytí nemovitostí se ruší. Jenomže ono toto není úplné rušení, je to výměna jednorázové daňové zátěže pro mnohé lidi za kontinuální zátěž. Mnozí lidé si to zaplatí tím, že už si nebudou moci odpočítat úroky z hypoték. A proto my navrhuje, aby byly zachovány daňové odpočty úroků z hypoték právě jako podpora vlastnického bydlení jako jediná podpora, kterou střední třída má.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: A v tom se liší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jedna faktická poznámka kolegy Jana Volného. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobře, pane kolego, já si myslím, že to Patrik Nacher dobře vysvětlil, mělo to hlavu a patu. Určitě ten váš postup tenkrát nebyl správný. Nicméně máte trochu pravdu, že to je něco za něco. Ale my jsme si přece říkali – mluvíte o tom vy celou dobu, mluví o tom pan prezident, mluvíme o tom my – že začneme rušit daňové výjimky. A toto je jedna z daňových výjimek, kterou je možno právě tím, že se toto zruší, zrušit jako první, nebo my už jsme jich zrušili víc. Ale přece my jsme si řekli, že bychom měli jít tou etapou rušení daňových výjimek, a toto je jedna z těch daňových výjimek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě kolega Patrik Nacher, další faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já jsem vlastně ještě zapomněl na jednu věc a připomněl mi to svým vystoupením kolega Munzar. Ten kontext nejenom časový, kdy jsem porovnával ty časy, já jsem porovnal schválně rok 2013 a letošní

rok, protože se bavíme o finanční krizi a reakci na ni. Ale on je tady kontext ještě toho, z jaké pozice to navrhuje. Já uznávám, že vy jste to navrhovali v roce 2015, 2016, ale vždycky jste to navrhovali z pozice opozice. Ale když jste byli ve vládě a měli jste možnost to snížit, tak jste to neudělali nikdy. To znamená, že tady je i ten kontext toho, že samozřejmě – a to není ve zlém, to je prostě logické, že když je někdo v opozici, tak je takový rozšafnější a navrhuje takové dobrodružnější věci, které když je ve vládě, tak samozřejmě nenavrhuje. I toto je kontext, prosím pěkně, v jaké pozici a v jaké roli ten člověk zrovna v té chvíli sedí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Martínek musí ještě posečkat, protože tady mám další faktické poznámky. Já přečtu jejich pořadí – kolega Vojtěch Munzar, Lubomír Španěl, Věra Kovářová, všichni s faktickou poznámkou. Takže nyní Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Tak já už to nebudu protahovat, už vystupuji naposled. Na pana kolegu Nachera vaším prostřednictvím. Ono je hezké to slyšet. Já vím, že vy jste, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, vždycky podpořil i naše návrhy na zrušení daně z nabytí nemovitostí. My si to tady předkládáme, já jsem tady v prvním čtení řekl ta data, jenom v tomto volebním období kolikrát jsme navrhovali zrušení. Vždycky jsme tady slyšeli nesouhlasné stanovisko paní ministryně, vždycky jsme slyšeli a viděli nesouhlasné stanovisko hlasováním vašich kolegů. Proto já nechci do té minulosti už zabředávat, protože jsem rád, že paní ministryně změnila názor, že vyslyšela naše argumenty a snad se konečně ke zrušení daně z nabytí nemovitostí dostaneme. Jen mě mrzí, že to vždycky musí být zkomplikované nějakými dodatečnými podmínkami. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Lubomír Španěl, poté paní poslankyně Kovářová – k faktickým poznámkám. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane Volný prostřednictvím pana předsedajícího, já na vás musím reagovat, protože já jsem bytostný nepřítel daňových výjimek, opravdu, daňových výjimek. Ale odečet úroků z hypoték a stavebního spoření není daňová výjimka. (Projevy nesouhlasu.) Ale není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Já bych chtěla reagovat na pana poslance Nachera prostřednictvím pana předsedajícího. Měl byste možná pravdu s tím, co jste říkal, kdo to podává, za jakých okolností, kdybychom tady předtím neslyšeli vůči

opozičním návrhům výhrady. První výhrada na zrušení daně z nabytí nemovitosti byla, že je to součástí, pevnou součástí našeho daňového řádu již po desetiletí a není možné tuto daň vyčlenit. A druhým důvodem bylo to, že paní ministryně nechce zrušit tuto daň, a to proto, že je rozpočtově odpovědná. Takže to byly důvody, které jsme tady uváděli – a náhle zrušení té daně jde. Takže jenom abychom si říkali, co je fér.

A jestliže tady uvádíme to, co bylo někdy, nechci říci za krále Klacka, ale někdy kdovíky, tak si můžeme porovnat tím, co se tady často argumentuje, schodkem státního rozpočtu, jak to bylo strašné za pana ministra financí Kalouska, jak byl vysoký státní rozpočet, pardon, schodek státního rozpočtu 190 miliard, a že to bylo jako vždycky drama, že Kalousek byl strašný. Vy se podívejte – máme tady schodek 500 miliard, a my se vůči tomu nevymezujeme. A mohli bychom říkat, kde je tedy ta rozpočtová odpovědnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní konečně pan poslanec Tomáš Martínek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Já chci věřit, že vláda má nějaký plán, když tady vlastně teď přijdeme o daňové příjmy poměrně vysoké, jak se vlastně dostat z té krize, když tady budeme tento rok zadlužení, nebo plánem zadlužení o 500 miliard, tedy 50 tisíc korun na každého občana včetně kojenců, a má to postupovat dalších sedm let, tak jak se z toho dostaneme. Doufám, že to má vládní koalice promyšleno.

Já bych chtěl připomenout, že už od roku 2018 čeká na projednání sněmovní tisk 293, který vlastně řešil stejnou problematiku, přinášel slevu na pořízení vlastnického bydlení pro rodinu až 240 tisíc korun, což by de facto znamenalo, že naprostá většina kupujících pořizujících si vlastní bydlení by daň neplatila a byla by pro ně zrušena. Měl by výrazně nižší dopady do státního rozpočtu a současně by například umožnil i zachování těch dalších daňových slev, co tam jsou.

Každopádně bych chtěl říci, že tady předkládám pozměňovací návrh, který reaguje na stále trvající problematiku situaci dostupnosti vlastnického bydlení v České republice. Vzhledem k vysoké poptávce po bytech a nízké nabídce volných bytů je stále pro velké množství obyvatel obtížné pořídit si vlastní bydlení. Prostředky vynaložené na koupi nemovitosti k zajištění vlastnického bydlení jsou pak ještě navýšeny o daň z nabytí nemovitých věcí. Proto navrhuji, aby byly od této daně osvobozeny všechny fyzické osoby, které jsou občany České republiky, Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru.

Domnívám se, že je třeba podpořit fyzické osoby, které si pořizují vlastní bydlení, naopak právnické osoby, které nemovitosti nepořizují za účelem uspokojení potřeb bydlení, stejně jako občané třetích zemí by daň z nabytí nemovitých věcí státu dále odváděli. Právnickým osobám je stále zachována možnost veškeré náklady na hypoteční úvěr započítat do nákladů společnosti. O tuto výhodu mají být dle vládního návrhu naopak připraveny fyzické osoby. Rozdílné sazby daně z nabytí nemovitých

věcí pro fyzické a právnické osoby platí i v jiných členských státech Evropské unie, mezi které patří například Švédsko nebo Velká Británie.

Čeští občané jsou poplatníky mnoha daní, kterými přispívají do státního rozpočtu, obdobně občané Evropské unie prostřednictvím svých státních rozpočtů přispívají do rozpočtu Evropské unie, ze kterého čerpá výhody Česká republika. Tento pozměňovací návrh sníží negativní dopady původního vládního návrhu na státní rozpočet a přinese výhody především českým občanům. Osvobozené fyzické osoby by nadále nemusely ani podávat daňové přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Radka Kotena, připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Když tady poslouchám tu diskusi, tak samozřejmě tady padají naprosto věcné argumenty a padají tady i dobré nápady, co se týká pozměňovacích návrhů. Já bych tady jenom shrnul, že v minulosti se stát skutečně choval jako takový ten správce toho výpalného. Takže lidé, kteří si chtěli koupit nemovitost anebo ji prodávali, tak byli nuceni zaplatit takovéto výpalné státu a i na to výpalné si museli půjčit, například formou hypotéky. To, že ten základní návrh počítá s tím, že se zruší odpočet z hypoték, je velmi špatné a je dobře, že tady vzniklo tolik pozměňovacích návrhů na to, aby tyto odpočty zůstaly zachovány. Takže doufejme, že vítězí zdravý rozum a konečně přestaneme vybírat výpalné od našich občanů, kteří hodlají bydlet ve svém a kteří by rádi si brali jenom takové částky, aby ještě nemuseli platit další částku státu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marian Jurečka v řádné přihlášce, zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych s dovolením chtěl vaši pozornost upoutat k několika pozměňujícím návrhům k tomuto tisku, jejichž cíl je zvýšit dostupnost bydlení, snížit náklady na bydlení a také vlastně svým způsobem pomoci rozpohybovat trh s nemovitostmi. Tedy vlastně mám prakticky totožné cíle, jako má tento tisk, který k nám doputoval, a také i argumentace, kterou slyšíme ze strany vlády, vládní koalice i paní ministryně.

Ve svém prvním pozměňujícím návrhu vlastně navrhuji, abychom snížili daň z přidané hodnoty u takzvaného sociálního bydlení, u bytů do 120 metrů čtverečních a u rodinných domů do 350 metrů čtverečních plochy. To jsou poměrně běžné nemovitosti, kde drtví většina normálních obyčejných lidí bydlí, a dovoluji si tedy navrhopvat, abychom udělali snížení u té první varianty, aby se snížila sazba na 15 % a

na 10 %. Tento návrh je v souladu s evropským právem, není tedy tady žádný problém, abychom to odmítali z důvodu odkazu na evropskou směrnici a podobně. Takže toto bych byl velmi rád, kdybychom zvažili, jak z dostupnit bydlení našim občanům.

Pak je zde druhý návrh, jehož cílem je zrušení, a tedy osvobození povinnosti platit DPH při koupi nových bytů u fyzických osob. Dnes je paradoxní situace, kdy pokud budeme kupovat takovýto byt jako právnická osoba, jako plátee DPH, tak si DPH odečtu, stát mi ho vrátí. Pokud to kupuji jako fyzická osoba, tak to zaplatím. Jsem si vědom toho, že tento návrh je v tento okamžik v rozporu s evropským právem. Proto si tady dovoluji navrhnout přechodné ustanovení, aby tato účinnost byla od roku 2023, aby byl tady čas pro Ministerstvo financí vyjednat tuto výjimku. Myslím si, že i v jednání nebude zas tak dramatický problém. Zase byla by to pomoc v řádu statistických, která by běžným občanům, fyzickým osobám, zpřístupnila bydlení a pomohla by samozřejmě i rozpočívání trhu s byty, a v této situaci by to také mělo nepřímý pozitivní efekt na sektor stavebnictví a výstavbu nových bytů.

Pak mám návrh, který se týká toho, co tady bylo diskutováno, a sice aby když tady se mluví o tom, že je tady ambice zvýšit podporu bydlení, tak aby se to nedělalo systémem, že vlk se sice nažere, ale koza zůstane celá. To znamená, sice se zavede zrušení daně z převodu nemovitosti, ale zároveň se zvýší odpočet úroků z hypoték ze základu daně. Já tady zopakuji to, co jsem tady říkal v minulosti dvakrát na jednání Sněmovny. Uvědomme si, že pro spoustu rodin a těch vlastníků, kteří jdou cestou, že koupí starší nemovitost a tu nemovitost budou opravovat a hypotéku, kterou si vezmou, z velké části využijí i na investici do této opravy nemovitosti, tak tímto návrhem budou tyto lidé potrestáni. Protože tyto lidé si dost často berou hypotéky na delší časové období, s vyšší úrokovou sazbou, a ti už v tento okamžik nebudou mít větší podporu bydlení odpuštěním daně z převodu nemovitosti, ale budou postiženi tím, že si neodečtou právě úroky z té hypotéky. Takže velmi bych se přimlouval za to, je to pozměňující návrh, který je tady v různých obměnách, prosím pěkně, jestli chceme mluvit o tom, že chceme větší podporu bydlení, super, tleskám tomu, zrušíme daň z převodu nemovitosti, ale zachovejme možnost odpočtu úroků z hypoték ze základu daně. Mně to dává poměrně velkou a jasnou logiku. (Hluk v jednacím sále.)

Pak tady mám návrh, který vlastně se alespoň snaží o to ten nápad zrušit ten odpočet úroků z hypoték ze základu daně alespoň k roku 2023 jako určitý kompromis, aby tady byl ještě třeba čas po příštích volbách s tím něco udělat.

A pak tady mám jeden návrh, který se týká docela absurdní situace, na který bych chtěl upozornit. Nevím, zdali si toto ministerstvo uvědomuje, ale ten vládní návrh umožňuje osvobození od daně z příjmu v případě použití prostředků získaných prodejem nemovitosti do obstarání vlastní bytové potřeby. Přechodné ustanovení takovou možnost připouští pouze u prodeje nemovitostí nabytých po účinnosti zákona. Takovéto uspořádání je docela nespravedlivé. Vytváří totiž dvě skupiny vlastníků, které budou existovat vedle sebe. Osoby, které zakoupí nemovitost před nabytím účinnosti zákona, byť i jeden den předem, ji nebudou moci pět let prodat bez uhrazení daně. Osoby, které ji nabydou kdykoliv poté, již budou od té daně plně osvobozeny. A mohou tak vznikat vlastně absurdní situace, kdy někdo bude vlastnit

nemovitost například jeden měsíc, prodat ji a od daně bude osvobozen, a někdo jiný, kdo nemovitost ke stejnému okamžiku vlastní třeba již čtyři roky, při jejím prodeji od daně osvobozen nebude. Tento patrně nezamýšlený účinek zákona může mít velmi negativní dopad na trh s nemovitostmi v podobě několikaleté deformace cen, do konce roku 2020 také omezení poptávky. Může tak docházet k vyššímu výskytu postupů obcházení zákona prostřednictvím převodu přes majetky účelových korporací.

Dovoluji si –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvilku přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud diskutujete něco jiného, než je sněmovní tisk 866, tak prosím v předsáli. Pokračujte.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já už budu končit. Dovoluji si na tento pozměňující návrh opravdu upozornit. Tento pozměňující návrh vlastně řeší tu situaci tak, a narovnává ji, že od daně budou osvobozeny prodeje nemovitostí i před nabytím účinnosti tohoto zákona, pokud budou získané prostředky určeny pro jinou bytovou potřebu. Takže prosím pěkně uvědomme si, co bychom tímto vytvořili za dvojkolejnost, a zvažme podporu i tohoto pozměňujícího návrhu. Já se potom k těm jednotlivým pozměňujícím návrhům a jejich číslům přihlásím v podrobné rozpravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Ještě než dám slovo kolegovi Janu Skopečkovi, který se přihlásil v obecné rozpravě, konstatuji omluvu došlou panu předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od paní Jany Mračkové Vildumetzové od 17.30 hodin do konce jednacího dne. Nyní pan kolega Jan Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já také představím několik pozměňujících návrhů. Nicméně obecně my jsme velmi rádi, že tento návrh tady leží a že je konečně šance daň z nabytí nemovitosti zrušit. Dobře víte, že občanští demokraté tento návrh představili a navrhli v této Poslanecké sněmovně při různých příležitostech opakovaně. Bohužel jsme vždycky slyšeli od paní ministryně negativní stanovisko. K pousmání je i odůvodnění ze strany vlády k těmto našim legislativním návrhům, kdy vláda ve svém stanovisku napsala, že zrušit daň z nabytí nemovitosti je nesystémovost, zbytečnost, hloupost a podobné věci.

Dnes to tu tedy, byť se zpožděním, máme. Je to dobře, protože já tu daň považuji za velmi nespravedlivou. Musíme si uvědomit, že ta daň je několikanásobné zdanění stejné věci, stejného člověka, stejného příjmu. Ten člověk, který si chce pořídit bydlení, musí nejdříve na to bydlení vydělat. Je zdaněn daní z příjmu, poté si začne stavět, nebo koupí hotovou nemovitost, platí v tom DPH. Pak ještě daň z nemovitosti,

kteřou platí obcím, a tato čtvrtá daň tam už opravdu byla jako několikanásobné zdanění jednoho předmětu daně.

Takže v tomto smyslu to vítám. Bohužel, nebylo by to hnutí ANO, které v jedné kapse ty peníze daňovému poplatníkovi nechává, ale od stejného člověka z druhé kapsy je chce vytáhnout, a to prostřednictvím zrušení daňových odpočtů, odpisů. Myslím si, že to je velmi špatný krok, z několika důvodů. A to zejména v té době krize, kdy trh nemovitostí, jak vidíme, na tom není dobře, nebyl dobře ani před samotnou koronakrizí. A uvědomme si, že i Česká národní banka přistoupila k poměrně přísnější regulaci poskytování hypoték prostřednictvím doporučení komerčním bankám, kdy jim brání v tom, aby poskytovaly stoprocentní hypotéky tomu, komu uváží banky půjčovat. Je tam omezení, co se týče hodnoty úvěru k ceně nemovitosti, k příjmům toho, kdo o to žádá, k jeho celkovému zadlužení. Koneckonců Česká národní banka to chce zahrnout i do zákona, aby to byla zákonná možnost takto regulace, myslím, že třetí bod na našem jednání se tohoto tématu právě týká.

A v takové chvíli, kdy skutečně dochází i ze strany státu nebo státní instituce, České národní banky, k tomu, že ten trh je více regulován, ceny nemovitostí v některých, zejména větších městech byly obrovské a obecně je problém zejména pro mladší generaci nebo ty, kteří si kupují první byt, si skutečně tu nemovitost pořídit z hlediska její vysoké ceny, tak v tomto případě rušit něco, co bylo jistou pomocí pro ty, kteří si chtěli pořídit vlastní bydlení, a sice zrušit jim možnost odečtu úroků z hypotéky, je věc, která určitě tomu, aby si lidé pořizovali vlastní bydlení, nepomůže. A já si myslím, že když si lidé pořizují vlastní bydlení, přestože to je na dluh, tak pokud je to rozumně racionální rozhodnutí a ti lidé mají šanci hypotéku splatit, tak je to možná jeden z vůbec nejrozumnějších způsobů, na co se zadlužit.

My se často díváme, nebo vidíme velmi smutné případy, kdy se lidé zadlužují na dárky na Vánoce, kdy se lidé zadlužují na dovolené a podobné věci, ale pokud se zadlužují na nákup nemovitosti a stávají se vlastníky a začínají pečovat o svůj vlastní majetek, tak si myslím, že to má i nějaký vyšší celospolečenský pozitivní efekt. V tomto smyslu opravdu nerozumím, proč zrovna v této chvíli, v době, kdy skutečně si člověk nemůže dovolit pořídit bydlení většinou jinak než prostřednictvím hypotečního úvěru, proč chce vláda házet klacky pod nohy těmto lidem, kteří se o sebe chtějí postarat, kteří jsou zodpovědní a pořizují si svoje vlastní bydlení.

Takže já taky velmi budu hlasovat pro jakýkoliv – a je jich tady několik návrhů vložených v systému, které vracejí, nebo chtějí vyjmout z vládního návrhu právě to, aby mohli nadále lidé daňově si úroky odpočítat – tak budu hlasovat pro každý pozměňovací návrh, který tuto možnost samozřejmě zachová. Doufám, že se najde v Poslanecké sněmovně většina. Protože je to skutečně pomoc těm lidem. A pokud bychom na jedné straně zrušili daň z nemovitostí, ale na straně druhé zrušili odpočty, tak se nic neděje a ten trh příliš nerozpohybujeme a určitě nezvýšíme možnost pořídit si bydlení pro zejména mladé lidi, střední třídu, naopak jim to zkomplikujeme.

Protože návrh na to, aby se zachovala možnost odpočtu úroků z hypoték, protože ten pozměňovací návrh podala celá řada kolegů z celé řady politických klubů, tak

jsem se samozřejmě v tomto směru neopakoval, nemělo to smysl. Podal jsem jiné tři pozměňovací návrhy, které podle mého názoru vylepšují vládní podobu toho zákona.

Je to jednak pozměňovací návrh, který sjednotí lhůtu pro přechodné období s navrženým zvýšením daňového testu při prodeji nemovitosti.

Druhý pozměňovací návrh se zabývá tím, že směřuje ke snížení lhůty daňového testu pro osvobození příjmu z prodeje nemovitostí na sedm let ve srovnání s vládním návrhem, který jej prodlužuje na deset let, takže já to měním na sedm. Jsou tam i pozměňovací návrhy kolegů, třeba kolega Munzar navrhuje pět let, sedm let je jakýsi kompromis. Ale zvýšení na deset let samozřejmě také způsobí spíše problémy na trhu nemovitostí, než aby ho nějakým způsobem oživilo.

A konečně třetí pozměňovací návrh, ke kterému se v podrobné rozpravě přihlásím, je pozměňovací návrh směřující k odpuštění daně z příjmu poplatníka, který použije část prostředků získaných z prodeje nemovitosti na nákup dalšího bydlení. Protože jak říkám, když si člověk pořizuje bydlení, ať už na hypoteční úvěr, nebo ze svých vlastních úspor, tak si myslím, že to je pozitivní věc a že to má větší společenský efekt. Protože každý, kdo vlastní a stará se o svůj majetek, kultivuje ho, tak to má samozřejmě nějaké – ekonomickými slovy – pozitivní externality směrem k celé společnosti.

Takže děkuji pěkně za pozornost a moc prosím, abychom na jedné straně daň nerušili, a tedy nechávali v jedné kapse lidem peníze, ale z druhé kapsy jim to brali prostřednictvím zrušení možnosti odpočtu hypoték. Jestliže chceme lidem pomoci, jestliže jim chceme více zpřístupnit bydlení a jestliže chceme rozhybat hypoteční trh, tak tu daň zrušíme bez nějakých dalších podmínek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Skopeczkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Dívám se, jestli se hlásí ještě někdo z místa, nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Ano, paní místopředsedkyně vlády, ministryně financí Alena Schillerová.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, já nebudu mluvit dlouho. Navážu hned na pana poslance Skopecka, protože to ve mně ještě rezonuje, ta jeho slova. Dva a půl roku tady, nebo dva a čtvrt, co jsem ministryní, nebo dva a pět měsíců, nebo šest, no vlastně dva a půl, tak slyším od vás, jak je složitý daňový systém. Jak je zaplevelený. Jak je nepřehledný. A s jakoukoli výjimkou přijdu a navrhuju na zrušení, tak je zle. A první voláte po tom: to nejde, a proto, a je jedno, že je to teď zrušení odpočtu na úvěry nebo cokoliv jiného. Takže prostě musíme si říct, co vlastně chceme. V tom úplně jasno evidentně nemáte, při vši účtě, protože se mi ještě nestalo, že byste nějakou výjimku, přišel s návrhem na zrušení nějaké výjimky, když voláte pořád – a dnes jsme měli debatu opět na rozpočtovém výboru a budeme mít příští týden, a opět budu slyšet, jak je složitý

daňový systém, ale prostě ty výjimky jakékoli navržené na zrušení prostě nepodporujete.

Je tam jedna ke zrušení úvěru, zrušení umožnění úroku z úvěru. My jsme to nastavili tak, aby se to týkalo až smluv, které budou uzavřeny po 1. lednu 2022, to znamená, všechny staré smlouvy, třeba 30 let, doběhnou. A vlastně bude se to týkat, často dostávám dotazy, refinancování, tak ty samozřejmě všechny doběhnou. A ono to není úplně, je to klasická daňová výjimka. Tady někdo řekl, že ne. Je to klasická daňová výjimka. A nedosáhnou na ni všichni. Když rodiče dají peníze dětem nebo půjčí nebo jim je darují, tak prostě ti nemají žádné odpočty. A když se podíváte, tak to, že zrušíme daň z nabytí – a já už nebudu opakovat to, co jsem říkala při prvním čtení, řekneme si to možná ještě při třetím – je rozdíl té doby, kdy jsme v těžké krizi, a snažili jsme to, považujeme to za jedno z protikrizových opatření.

V podstatě ti lidé dostanou, kdo dneska platí, a taky to tu někdo řekl, tuto daň. Jenom fyzické osoby. Právnícké osoby si to vyřeší převodem obchodního podílu, na to se prostě dosáhnout nedá, obejdou to. My jsme to řešili mnohokrát v minulosti a není na to žádný recept, který by byl v souladu s Ústavou. Kdysi si developeři prolabbovali, že u novostaveb se tato daň neplatí, takže to vlastně platí občan, který si kupuje, druhou, třetí – další daň. Já vím, připomínáte mi moje výroky z dob, kdy jsem se proti tomu vždy vyslovovala, a ty důvody byly především fiskální, protože je to 13 mld. Dnes jsme v situaci, kdy musíme pomoci, musíme dát likviditu občanům, firmám, a toto je jedna z cest.

Časový test – to už tomu úplně nerozumím. Co vám vadí na časovém testu? Prostě kdysi se tady vylobbovalo pět let časového testu. A máme, aniž bych kohokoliv chtěla kritizovat, případy, kdy někdo má desítky i stovky bytů. A je to dáno tím, že samozřejmě pokud tam má trvalé bydliště, tím reaguji na to, co tady někdo z vás říkal, když se manželé rozvádějí a jsou nuceni prodat nemovitost a mají tam trvalé bydliště, tak časový test je dva roky, ten tam zachováváme. Pokud tam má někdo trvalé bydlení, my vůbec nebrojíme proti trvalému bydlení, tak tam prostě zachováváme tu výhodu toho, že po těch dvou letech, když to prodá, je to samozřejmě osvobozeno. Když by prodal nemovitost a investoval do nového bydlení, tak samozřejmě také. Pouze natahujeme časový test u dalších investičních bytů. Proč ne deset let? Proč? Naopak, my se domníváme, že je to prostě opatření, které naopak může vést k tomu, že se byty, které dnes jsou v rukou investorů, investiční byty, mohou dostat na trh a mohou je získat občané, kteří si potřebují zajistit vlastnické bydlení. Takže ten argument s rozvodem a s těmito věcmi neberu a myslím si naopak, že je to velice dobré opatření. A nevidím žádný důvod, proč sedm let. Proč? Dejme tam deset. Já jsem dokonce navrhovala patnáct, ale pravda je, že na vládě proběhla nějaká debata a domluvili jsme se na deseti. A zase, abychom začali s čistým štítem, tak se to týká až těch nemovitostí, které budou pořízeny po 1. lednu 2021, takže všichni dojedou, abychom měli naprosto jasný řez. Takže si myslím, že to je fér opatření.

A já myslím, že všechno ostatní už se nějakým způsobem opakovalo, takže dál reagovat nebudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Ano. Nemohu připustit faktickou poznámku, nejsme v rozpravě.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer. Mám jenom technickou záležitost. Za prvé nebyl zatím podán návrh na zamítnutí zákona. A za druhé vystoupilo jedenáct lidí, z nichž několik opakovaně. V podstatě se diskuse, jak tady bylo konstatováno, soustředila na zachování možnosti uplatňovat odpočet z úroků z nově uzavřených smluv o úvěru na bydlení. To byla první skupina. A druhá skupina šla směrem k prodloužení nebo ke změně časového testu pro příjem z prodeje nemovitých věcí, který v zákoně je posunut z pěti na deset let. Byly tady nejrůznější návrhy. A za třetí se to týkalo vlastně snižování DPH v případech sociálních bytů a to je třetí skupina pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Konstatuji, že nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat po obecné rozpravě. Ještě než otevřu rozpravu podrobnou, konstatuji došlou omluvu kolegy Jana Pošváře od 18 hodin do konce jednacího dne. Nyní otevírám rozpravu podrobnou. S přednostním právem se do ní hlásí pan kolega Marian Jurečka, využije svého přednostního práva. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já se pokusím být velmi stručný, ale jenom okomentuji jednu věc. Tady se mluví o tom, že daňové výjimky jsou jakoby ve sto procentech vždycky špatně, a proto je potřeba je vymýtit. Já s tím nesouhlasím, protože například v oblasti daňových výjimek a daňových slev, které tady aplikujeme na poplatníka, manžela, manželku, na děti, si myslím, že jsou to naprosto správné výjimky, kterými naplňujeme, řekněme, určitou podporu části obyvatel, v tomto případě rodin, rodičů, porodnosti a kompenzujeme rodičům určité jasné náklady, které mají spojené s výchovou dětí. To dává přece logiku. Přece nemůžu říct, že každá daňová výjimka je špatně.

To stejné platí v tomto případě. Já si myslím, že touto daňovou výjimkou prostě podporujeme velmi dobře systémově dlouhodobě dostupné bydlení především pro středně- a nízkopříjmové lidi. A já bych byl velmi rád, aby se tady paní ministryně jasně vyjádřila, jestli u těch běžných případů, které zažíváme především na venkově, kde si mladí lidé koupí nemovitost třeba za částku do 2 milionů korun, ale potřebují další 2 miliony korun na rekonstrukci nemovitosti, takže mají hypotéku ve výši 4 milionů korun, neřeším tu otázku spoluúčasti v tom konkrétním případě, tak mi řekněte, jestli při hypotéce na 25, 30 let tito lidé zrušením daně z převodu nemovitosti na tom budou lépe, než jsou dnes. Nebudou. A poprosím, doložte potom ty konkrétní příklady, protože já mám příklady, které jsem si počítal, a nevychází to lépe. Protože navíc je potřeba si uvědomit, že většina těchto klientů je méně bonitních a má na hypotékách vyšší úrokové sazby. Prosim pěkně, nedívejme se na tu část hypotečního trhu, nebo trhu s nemovitostmi, která kupuje nemovitosti cashově, jsou to bohatí lidé,

neřeší žádné hypotéky, těm to samozřejmě pomůže, ale my tím potrestáme lidi, kteří jsou na venkově, nízkoo- a středněpříjmové rodiny.

V podrobné rozpravě se tedy hlásím k pozměňovacím návrhům. Ten první se týká snížení DPH na 10 %, je to sněmovní dokument 5314. Potom se to týká DPH u zrušení bytů, sněmovní dokument 5315. Pak se to týká zachování odpočtu úroků, 5316. Pak se to týká zrušení odpočtu úroků až v roce 2023 a to je sněmovní dokument 5317. A potom je to osvobození pro bytovou potřebu zpětně a je to sněmovní dokument 5714. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Skopec se hlásí s přednostním právem za nepřítomného předsedu klubu ODS také v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji pěkně za slovo. Využil jsem přednostního práva, což obvykle nedělám, abych mohl reagovat na závěrečné slovo paní ministryně financí. Ona se vždycky velmi ráda hlásí v závěrečném slovu, aby na ni nikdo nemohl reagovat, na ty polopравdy, na tu snahu pokroutit realitu. Tak alespoň teď v podrobné rozpravě.

Paní ministryně říká, jak jí vyčítáme, že je v České republice složitý daňový systém. Bohužel je složitý daňový systém. Já jsem vždycky férově dodával, že to je hřích řady vlád předchozích, ale tato vláda k tomu nikterak pozitivně nepřispěla, nebo to nezměnila. Naopak daňový systém dál komplikuje a podle všech mezinárodních srovnání je to parametr, který snižuje naši konkurenceschopnost. V žebříčcích sestavených Světovou bankou, Doing Business, je to věc, která nás posouvá směrem dolů. Ministerstvo financí hnutí ANO řídí už celou řadu let a mělo na to, aby připravilo systémovou změnu, aby systémově přistoupilo k nejrůznějším výjimkám daňového systému, a neudělali nic. Ať bylo období ekonomického růstu, dobrého počasí, kdy měli vládní většinu, pohodlnou vládní většinu, a nějaká systémová změna v oblasti daní nic. Nekonal se.

Andrej Babiš tady sliboval nový zákon o daních z příjmů, paní ministryně slibovala nový zákon o daních z příjmů. Kde je, paní ministryně, ten zákon? Kde je? Vždyť jsme o něm slyšeli už léta. Pan ministr financí Babiš tehdy říkal, že vám ho jenom předá, abyste ho tady předložila. Tam jste se mohli vyřádit na těch výjimkách. Neudělali jste v tom nic! A teď ve chvíli, kdy chcete vrátit nebo zrušit daň z nabytí nemovitosti, tak jste si najednou na výjimky vzpomněli. A vzpomněli jste si na takovou, kdy ji chcete vzít lidem, kteří si pořídí bydlení. No to je fakt krásný přístup k výjimkám! Všechny ostatní výjimky tam necháte, a ty, které mají pomoci střední třídě a lidem, kteří si pořizují bydlení, tak to jim zrušíte! To je normální přístup? Tohleto? K zaplevelenému daňovému systému, kde jsou stovky výjimek... Že zrušíme tu, která zkomplikuje přístup lidem k bydlení? Fakt výborný!

Hlásím se k pozměňovacímu návrhu 5723, 5724 a 5722. Uvedl jsem je a vysvětlil v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Skopečkovi. A nyní už v pořadí tak, jak jsou přihlášení v podrobné rozpravě – pan poslanec Dominik Feri, připraví se pan poslanec Blaha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já si také myslím, že by to mělo být zrušení daně z nabytí nemovitost bez dalšího, a proto jsem předložil pozměňovací návrhy, které se týkají zachování počtu (odpočtu) úroků z hypoték a zachování současné podoby časového testu. Hlásím se ke sněmovním dokumentům číslo 5362 a 5457. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Blaha. Připraví se pan poslanec Španěl. Pan kolega Blaha tady asi není. Tak ho přeskočíme. A pan kolega Španěl. Připraví se pan kolega Hrnčíř. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dobrá, paní ministryně, tak jste mě téměř ukecala, že je to daňová výjimka. Já bych to spíše nazýval daňovým bonusem. A potom, jak bude představovat kolega Hrnčíř naše pozměňovací návrhy, tak uvidíte, jak si to představujeme, protože tam jsou různé možnosti, abychom třeba opravdu pomohli rodinám s dětmi.

A teď k mému pozměňovacímu návrhu, který je zapsaný pod číslem 5453. A jak jsem již říkal v obecné rozpravě, jde o navýšení nezdanitelné položky z příležitostného prodeje z 30 000 ročního objemu na 40 000. Prosím o podporu, protože si myslím, že tohle skutečně státní rozpočet nepoloží a že z příležitostného prodeje taky nikdo nijak zvlášť nezbohatne. Takže si myslím, že je to možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Španělovi. Nyní pan poslanec Hrnčíř. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom bych v krátkosti řekl, že my to zrušení daně z nemovitosti nebo z nabytí nemovitosti podporujeme. Je to náš návrh, leží tady už od listopadu. Nicméně nesouhlasíme tedy s tím, aby se zároveň zrušila možnost odpočtu úroků z hypoték, protože to považujeme za podporu především mladých rodin v pořizování vlastního bydlení. To znamená, chtěl bych se tady přihlásit k pozměňovacím návrhům.

Pozměňovací návrh pod číslem 5451 v podstatě ruší toto zrušení toho odpočtu. Pokud by to neprošlo, tak máme ještě pozměňovací návrh pod číslem 5450, který současnou hranici 300 000 korun pro uplatnění odpočtu úroků ročně snižuje tedy na 100 000. Takže bych požádal o podporu našich pozměňovacích návrhů.

Ještě zde mám pozměňovací návrh pod číslem 5303, ten se týká v podstatě výplat kompenzací a státní pomoci pro akciové společnosti, které si rozhodnou de facto v letošním a v příštím roce vyplátit dividendy do zahraničí, že by pozbyly nárok na jakékoli kompenzace ze státního rozpočtu.

Děkuji za podporu našich pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Hrnčířovi. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová. Připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Ráda bych se přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden pod sněmovním dokumentem 5720 a týká se zrušení návrhu na zrušení odpočtu úroku z úvěru. Děkuji. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Požádám sněmovnu o klid, abychom dali šanci alespoň zapsat pozměňovací návrhy. Nyní pan kolega Vojtěch Munzar. Připraví se Václav Votava. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já už jsem všechny pozměňovací návrhy lehce odůvodnil v obecné rozpravě, zároveň samozřejmě v systému jsou nahrané a je tam i odůvodnění, takže si dovolím přihlásit k sedmi svým pozměňovacím návrhům. Ty najdete pod číslem 5685, 5686, 5687, 5688, 5689, 5691, 5692.

A protože tady není přítomen můj kolega Stanislav Blaha, tak mě požádal, abych se přihlásil k jeho pozměňovacím návrhům, které najdete v systému pod číslem 5727 a 5728. Jsou také řádně odůvodněny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Nyní pan poslanec Václav Votava. Připraví se Tomáš Martínek. Ještě znovu požádám sněmovnu o klid. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem skromnější, než je pan kolega Munzar, na počet pozměňovacích návrhů. Mám pouze jeden pozměňovací návrh, ale myslím si, že je významný. Je v systému pod číslem 5698. Takto se k němu přihlašuji. Jedná se o možnost zachování odpočtu úroků z úvěrů, jak to tady rezonuje dneska celým odpolednem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek. A to by byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Nejdřív k té debatě, která tady proběhla ohledně daňových výjimek, bych připomněl, že pokud by prošel návrh ve vládním znění, tak by ta možnost odečíst úroky, o kterou vládní návrh ochuzuje fyzické osoby, tak by ji nadále mohly aplikovat právnické osoby, takže by zde byla vlastně výhoda pro právnické osoby, které to z mého hlediska potřebují méně než ty fyzické osoby, které by mohly uplatnit ten odpočet. Právnické osoby by mohly i nadále dávat do nákladů veškeré související příslušenství s úvěrem. Já osobně jsem také pro zrušení nějakých daňových výjimek, například tamhle s kolegou Nacherem předkládám zrušení daňové výjimky ohledně investičního životního pojištění a podobně.

Rád bych se tímto přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě, sněmovní dokument 5719, který by právě i to, co jsem tady zmínil ohledně daňové výhody pro právnické osoby, částečně řešil, a jedná se o osvobození fyzických osob od daně z nabytí nemovitých věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A tím jsme vyčerpali podrobnou rozpravu vzhledem k tomu, že se pan kolega Vojtěch Munzar přihlásil k pozměňovacímu návrhu kolegy Blahy. Ptám se tedy, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem po podrobné rozpravě o závěrečná slova. Paní ministryně nemá zájem. Pan zpravodaj nemá zájem. Nepadl žádný návrh, o kterém bychom hlasovali ve druhém čtení, ani návrh na vrácení, a proto mohu druhé čtení tisku 866, bodu 387 ukončit. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji.

Pokračovat budeme bodem číslo 17 podle dnešního rozhodnutí Poslanecké sněmovny o pořadu schůze. A bodem číslo 17 je

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 654/ - druhé čtení**

Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu a ministru dopravy Karlu Havlíčkovi, že je připraven. A také děkuji kolegovi Radovanu Víchovi, že už je u stolku zpravodajů. Nyní tedy z pověření vlády navržený zákon uvede místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. (Hluk v sále.) Ještě, pane místopředsedo, znovu žádám sněmovnu o klid! Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v druhém čtení vám předkládám k projednání zákon o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní. Ten zákon je navrhován Státním úřadem pro jadernou bezpečnost a Ministerstvo průmyslu a obchodu je zástupcem navrhovatele. Návrh schválila vláda 12. listopadu minulého roku, přičemž navrhovaný zákon je založen na zkušenostech získaných při výkonu kontroly právě Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, a to na všech mezinárodních aktivitách vycházejících z tzv. Úmluvy o zákazu vývoje, výroby, hromadění zásob a použití chemických zbraní a o jejich ničení, a to na požadavcích kladených na ochranu veřejných zájmů v oblasti chemické, biologické, radiologické, jaderné. Zejména je nutné uvést znění zákona do plného souladu s úmluvou.

K čemu vlastně dochází? Dochází k poměrně zásadní koncepční změně, a to v oblasti zákazu využívání některých látek. Na rozdíl od současného znění zákona úmluva a novela zákona zakazují taková užití všech látek, která jsou způsobila způsobit smrt, případně dočasné zneschopnění nebo trvalou újmu na zdraví lidem nebo zvířatům, anebo zničení rostlin, a jsou tedy potenciálně zneužitelné. Rovněž dochází k upřesnění některých informačních povinností. Novela reformuje přestupkovou část zákona a upřesňuje některé informační povinnosti.

Novela by měla přispět k posílení schopnosti České republiky dostát svým mezinárodním závazkům, ke zvýšení účinnosti výkonu státní správy. Domníváme se, že to je bezproblémový zákon, a děkuji za jeho podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Já teď přečtu ještě jednu omluvu. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá dnes od 16.45 hodin do konce jednacího dne a dále středa až pátek po celý jednací den.

Návrh jsme přikázali v prvním čtení k projednání výboru pro obranu jako výboru garančnímu. (Hluk v sále.) Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 654/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu poslanec Radovan Vích a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. A já požádám jenom sněmovnu o klid ještě jednou, abychom slyšeli, co říká pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu, který se zabýval tímto materiálem na své 30. schůzi z 30. února a přijal usnesení číslo 159 v tomto znění.

Usnesení výboru pro obranu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, tzv. stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, tzv. živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a

zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 654.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení předsedkyně Státního úřadu pro jadernou bezpečnost České republiky Ing. Dany Drábové, zpravodajské zprávě poslance Ing. Radovana Vícha a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, tzv. stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, tzv. živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 654, schválila;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Jenom bych doplnil, že žádné pozměňovací návrhy zatím do systému vloženy nebyly a ani je nikdo neprojednával. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám nikoho přihlášeného, nicméně pan poslanec Karel Rais se mi hlásí na faktickou poznámku, ale faktická asi teď nemůže být, protože není na co reagovat, ale to je asi omyl, takže já pana poslance Karla Raise vymažu, a tedy podívám se po sále, jestli někdo se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova – pana ministra, pana zpravodaje... Nemáte zájem o závěrečná slova, takže zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. V podrobné rozpravě nikoho přihlášeného nevidím, takže podrobnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Zájem není, takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní otevírám další bod a jedná se o

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v úterý 2. června v obecné rozpravě. Připomínám, že jsme tento tisk v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 567/1 a 2. Prosím, aby místa u stolu zpravodajů zaujaly místopředsedkyně vlády a

ministryně financí Alena Schillerová, ta už zaujala, a zpravodajka rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě a před přerušením bodu byl dne 2. června, mám tady v poznámce, přihlášen do obecné rozpravy pan poslanec Vojtěch Munzar. A jestli se koukám správně, tak nikdo další do obecné rozpravy už přihlášen není. Takže, pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, za udělení slova. Ještě jednou, možná naposled dnes, kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně. Přestože novela o rozpočtových pravidlech je hodně technickou záležitostí, přesto některé věci mohou mít výrazný dopad do hospodaření státu a já bych se chtěl na některé věci paní ministryně zeptat, zda by mi některé věci neosvětlila, případně nezareagovala na poznámky, které tady s tím budu mít spojené, protože některé věci mě skutečně zaujaly. Jednu pikantnost si nechám až na závěr svého vystoupení, ale například mě zaujala rezervace prostředků státního rozpočtu.

Dnes je to tak, že ve státní pokladně musí být rezervované prostředky předtím, než udělá nějaké ministerstvo, ústřední orgán státní správy, objednávku nebo nějakou akci zesmluvní. Ministerstvo financí a paní ministryně navrhuje stanovit, že organizační složka státu musí rezervovat prostřednictvím státního rozpočtu teprve před jejím výdejem, nikoliv před vznikem právního závazku. V důvodové zprávě se píše, že smyslem rezervace je, aby prostředky byly k dispozici ve chvíli, kdy je nutné je vydat. (Silný hluk v sále.)

Já chápu možná motivaci, paní ministryně mě možná opraví, ale chápu motivaci, že je to proto, aby v nakládání se státními prostředky byli flexibilnější, ale je zde určité riziko, podle mě ne nevýznamné, a to je riziko přezávazkování, které v konečném důsledku...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já požádám sněmovnu ještě jednou o klid v levé části spektra, protože opravdu už jsem přestal slyšet, co pan poslanec Munzar říká. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já chápu, že je to opravdu technické téma, které ne každého musí zajímat, ale přece jenom to riziko přezávazkování v této změně já spatřuji, a to riziko přezávazkování může vést ve svém konečném důsledku ke zvyšování státního dluhu. Takže se chci zeptat paní ministryně, jak vlastně toto bude v rámci státní pokladny ošetřeno, když vlastně dnes musí ústřední orgány státní správy mít nejdřív vyčleněné prostředky ve státní pokladně, aby mohly vůbec závazkovat, a vy navrhuje, aby měly rezervovány prostředky teprve před jejich výdejem. Jak bude zabezpečena kontrola toho, aby skutečně nedošlo k tomu, že budou mít příliš mnoho objednávek, příliš mnoho obchodních závazků a přečerpají vyčleněné finanční prostředky? Takhle věc by mě skutečně zajímala. Ono to skutečně může mít velké dopady případně do navýšení státního dluhu.

Další věc, která mě zaujala, paní ministryně, a rád bych, kdybyste se k tomu vyjádřila, je určitá výjimka, což mi přijde pikantní, protože v předchozím bodě jsme se bavili o tom, že třeba daňové výjimky by se měly zrušit, a vy tady navrhuje výjimku z používání účtů. Protože dnes musí mít všechny ústřední orgány státní správy účty u České národní banky. Ve změně rozpočtových pravidel vy navrhuje, aby z nějakých důvodů, když udělí Ministerstvo financí souhlas, tak je možno zřízení účtu u bank nebo ostatních poskytovatelů platebních služeb pro organizační složky státu. A mě by zajímalo, jaký je váš předpoklad množství financí, které budou takto z České národní banky, paní ministryně, převedeny na ty ostatní účty. Já se totiž obávám, aby se z této výjimky nestalo pravidlo, jak to většinou můžeme u některých věcí vidět, aby byla skutečně zachována kontrola toho, jaký je skutečný stav státních financí. To byla motivace kdysi, že se to převedlo na Českou národní banku. Paní ministryně, to bych poprosil, tohle je druhá věc, kdybyste mně ji před podrobnou rozpravou osvětlila.

Třetí záležitost, která mě zaujala, je úprava účtů pod písmenem k) úprava účtů podřízených státní pokladně, státního dluhu, státních finančních aktiv a pasiv. A tam já vám, kolegové, přečtu přesně, co je navrhováno. Navrhuje se – vypustit nutnost souhlasu Poslanecké sněmovny s použitím peněžních prostředků vytvořených v minulosti z výsledků rozpočtového hospodaření a soustředěných na zvláštním účtu státních finančních aktiv. – Je to z mého pohledu určité sebrání kompetencí Poslanecké sněmovně a převedení na Ministerstvo financí, tzn. sníží se rozhodovací schopnost Poslanecké sněmovny rozhodovat o použití těchto finančních prostředků a nechá se to jenom na Ministerstvu financí. Já bych chtěl znát, paní ministryně, důvod tohoto návrhu, protože se mi zdá, že ta praxe, která dneska je, že o tom rozhodovala Poslanecká sněmovna, není špatná, je to i určitá forma veřejné kontroly.

A jak jsem slíbil, že si na konec svého vystoupení nechám pikantnost, je to věc, se kterou naopak já souhlasím, paní ministryně, v těch rozpočtových pravidlech – a tu najdete pod písmenem i) saldo státního rozpočtu. Já vám to přečtu. Navrhuje se stanovit, že případný přebytek státního rozpočtu se vždy použije na snížení státního dluhu. Růst státního dluhu by do budoucna mohl ohrozit rozpočtové hospodaření České republiky, a proto je třeba využít každé příležitosti na jeho snížení.

Vzhledem k tomu, že nás čeká zřejmě mimořádná schůze, kdy budeme pojednávat absolutně nejvyšší deficit státního rozpočtu v historii České republiky, tak takováto formulace z pera Ministerstva financí je pro mě velmi pikantní. Sice principiálně to, co navrhuje, je správně, ale z mého pohledu je to z oblasti dnes virtuální reality, protože nepředpokládám, že by s touto vládou vznikl někdy nějaký přebytek státních financí. Vždyť si vezměte, že jste nám předkládali deficitní rozpočty i v době, kdy byl ekonomický růst. Stačí si přečíst, paní ministryně, výroční zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2019. Tam je přímo konstatováno, že celkové výdaje státního rozpočtu rostly rychleji než příjmy státního rozpočtu a zároveň běžné provozní výdaje ze státního rozpočtu rostly více než běžné daňové příjmy. To samozřejmě nevede k nějaké jistotě – dneska jsme po ekonomické krizi, ale i kdyby ta ekonomická krize nebyla – že by vláda vedla naši

zemi, naše státní finance k nějaké stabilitě, k nějakému, řekněme, hospodárnému užití finančních prostředků.

A mě mrzí, že se zakrývá tady jedna věc při předkládání historicky nejvyšších deficitních rozpočtů. Ano, jsme po koronavirové krizi, ano, jsou zde vysoké dopady této krize do ekonomiky, ale zároveň z mého pohledu se vláda snaží zakrývat tímto deficitem, že nehospodařila i v minulém roce hospodárně se svěřenými finančními prostředky daňových poplatníků. A to právě konstatuje výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu. Nicméně principiálně ten bod i) je správně.

Takže vás, paní ministryně, požádám, zda byste se nevyjádřila k těm třem mým dotazům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vystoupí s přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal, zatím poslední přihláška do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za slovo v rozpravě. Já už jsem se k tomu vyjadřoval minule, ale tehdy tady nebyl pan poslanec Votava, teď jsem to s ním probral. Jedná se o to, že minule jsem tady představoval svůj drobný pozměňovací návrh, kdy se jedná vlastně o jednodstavcovou změnu, přidání věty do jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Vycházím zcela ze sněmovního tisku 703, kdy předkládám pozměňovací návrh k tomuto sněmovnímu tisku 567, který se týká také rozpočtových pravidel a spousty dalších předpisů, které se otevírají, takže při té příležitosti si myslím, že není nic proti ničemu, když otevřeme ještě další předpis.

Předkládám návrh na to, aby byla povinnost Poslanecké sněmovny projednat státní závěrečný účet roku předcházejícího, než začneme ve třetím čtení projednávat rozpočet roku následujícího. To je tedy takhle v krátkosti. Myslím si, že je to velice užitečný návrh, který byl předložen (podpořen?) poslanci rozpočtového výboru napříč několika poslaneckými kluby a napříč celým politickým spektrem. Já ho potom ještě případně podrobněji načtu v podrobné rozpravě. Tolik zatím ode mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní se rozhlédnu, zdali má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nikoho tady nevidím, takže já končím obecnou rozpravu. Táhá se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já bych jenom ve stručnosti reagovala na připomínky nebo dotazy pana poslance Munzara. Ano, je tam určité rozvolnění, to připouštím, vůbec to nepopírám. Protože dnes je to postaveno tak, že nikdo nemůže dělat závazky, pokud nemá zálohované prostředky v rozpočtu. Ale on to svým způsobem ukázal třeba Antivir, prostě když nemá peníze, nemohl by být vyplácen třeba program Antivir. Ale ta situace ukázala, že je to hodně svazující, protože máte třeba alokaci EU a potřebujete ty peníze. Takže my to mírně

rozvolňujeme, že stačí třeba usnesení vlády nebo stačí třeba ta alokace EU. Je to prostě zpružnění. To je jediné, co tím sledujeme.

Ale samozřejmě já bych chtěla připomenout, ona teď se vedla tady docela technická debata, ono to možná úplně všechny nezajímalo, ale pro mě nejtěžejnější bod této novely je to, že zavádíme nějaká pravidla na ta neobsazená místa, na takzvané mrtvé duše, to znamená, že tam je jakési vázání prostředků, což je vlastně do budoucna spořicí efekt. Abych to nemusela – nebo kdokoli, kdo přijde po mně, aby to ministr financí nemusel řešit vždycky při rozpočtu a poslouchat, že to možná není úplně v pořádku, tak ať je to jednou pro vždy v rozpočtových pravidlech. To je třeba pro mě nejtěžejnější bod té novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní se táži, zdali má zájem o závěrečné slovo paní zpravodajka. Nemá. Takže zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. Jako první se o slovo hlásí pan poslanec Milan Feranec. Pardon, takže s přednostním právem, prosím, předseda klubu Pirátů Jakub Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se hlásím k pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod číslem 5514 a 5512. Jsou to návrhy na otevření databáze CEDR a zanesení skutečných majitelů do evidence pro příjemce dotací. Ty návrhy jsou odůvodněny přímo v textu sněmovního dokumentu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další vystoupí pan poslanec Milan Feranec a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu sněmovní dokument 5018. Ten pozměňovací návrh se týká posunutí účinnosti a dále se snaží předejít duplicitě zveřejňování projektů (nesrozumitelné) z rozpočtu EU. Konkrétní zdůvodnění odkazují na to, co jsem přednesl v obecné rozpravě, a na písemné odůvodnění pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se s přednostním právem hlásí místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Já mezitím přečtu jednu omluvu. Od 18.45 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá poslankyně Jana Levová. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji za slovo. Jsem tu opět. Jsem tu proto, abych předložil a zdůvodnil svůj pozměňovací návrh k tomuto tisku, který je pod sněmovním dokumentem 5742. Já už jsem ho nějak základně odůvodnil v obecné rozpravě, nicméně bych ještě chtěl některé věci zmínit.

Je to tedy změna, která má dosáhnout toho, že Sněmovna se seznámí se státním závěrečným účtem, schválí ho předtím, než začne projednávat rozpočet na rok následující, tak abychom byli dostatečně informováni a abychom dostatečně věděli, o co se jedná. Podrobnější zdůvodnění je případně v tom sněmovním tisku 703. Jak jsem říkal, nejsem původním autorem. Původními autory, resp. navrhovateli jsou páni poslanci Votava, Onderka, pan poslanec Ferjenčík, pan poslanec Skopeček, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Dolejš, pan poslanec Kalousek a další, tedy jak je vidět, je to návrh napříč politickým spektrem a napříč politickými kluby.

K tomu původnímu návrhu bylo několik výtek ze strany vlády. Jedna z nich byla taková formalistická, že když je v návrhu, že má být schválen státní závěrečný účet za předchozí rok, že není jasné, který rok je ten předchozí, takže my jsme hledali nějakou formulaci, která bude dostatečně jasná a přesná. Takže já bych zde chtěl nabídnout formulaci, že třetí čtení návrhu zákona o státním rozpočtu lze zahájit nejdříve 48 hodin po skončení čtení druhého, a to pouze za podmínky, že Sněmovna ukončila projednávání státního závěrečného účtu za rozpočtový rok předcházející roku, který předchází roku, na který se rozpočet schvaluje. Nevím, jestli je ta formulace srozumitelnější, ale rozhodně formálně správnější, takže si ji dovolím takto nabídnout.

Děkuji za pozornost. Tolik vše k mému zdůvodnění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení pana poslance Mikuláše Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Pustějovský. Ano? Jojo, takže pan poslanec Pustějovský. Prosím, máte slovo. A pane poslanče, vy se ale také hlásíte? Jojo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, rád bych se přihlásil ke svému pozměňujícímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument pod číslem 5373.

V praxi se při poskytování dotací podle rozpočtových pravidel vyskytují případy, kdy žadatel podal žádost, která není v souladu s věcným zaměřením výzvy, a tedy žadatel zcela zjevně žádá o dotaci na něco, co poskytovatel nedotuje. Pak je vhodné umožnit, aby řízení mohlo být usnesením zastaveno pro rozpor s věcným zaměřením výzvy. V detailech odůvodnění odkazují na písemnou formu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak a jako poslední vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tu mám řadu pozměňovacích návrhů, které jsem představoval už v obecné rozpravě. Dále jsem to už diskutoval v prvním čtení, některé ty problémy, které tento tisk podle nás má. Nyní je tedy načtu. Odkážu i na odůvodnění, které mají u těch sněmovních tisků.

Takže jde o sněmovní tisk pod číslem 5739. Je to návrh doprovodného usnesení, který se věnuje problematice předlužených obcí. To základní znění je jednoduché: Poslanecká sněmovna upozorňuje vládu, že doposud neexistuje obecné zákonné řešení, které by stanovilo ozdravné postupy pro extrémně zadlužené obce, a vyzývá vládu, aby skrze spolupráci Ministerstva financí a Ministerstva spravedlnosti připravila a předložila návrh schůdného řešení pro předlužené obce do konce roku 2020.

To je skutečně podle mě důležitá věc. A velmi důležitá je teď v situaci, kdy skrz krizi hrozí, že těch předlužených obcí přibude. Já jsem původně navrhoval pozměňovací návrh, po velmi negativní, ale korektní – jak už jsme si vyjasňovali tady s paní ministryní – reakci Ministerstva financí jsem nakonec nepodal ten návrh, podávám jenom doprovodné usnesení, abych upozornil dvě příslušná ministerstva, že tento problém je potřeba řešit a dohodnout se na řešení. Ministerstvo financí o tom má nějakou představu, ale Ministerstvo spravedlnosti má jinou, takže je potřeba najít tu shodu.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5488. To je návrh, který se týká zrušení informačního systému DotInfo. Podle nás není vhodné ten informační systém rušit bez náhrady. Podle nás nejdřív má proběhnout upgrade na lepší systém, doložit, že skutečně ten novější a lepší systém obsahuje všechny části, které má, že nedochází k nějakému ochuzení a omezení transparency, a až potom rušit to DotInfo. Z tohoto důvodu navrhujeme prozatím to DotInfo zachovat. Myslíme, že není úplně šťastné ho jenom zrušit bez náhrady s nějakým vágním příslibem, že se to potom napraví.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5489. To je návrh, který se zabývá otázkou neobsazenosti, nebo toho řešení neobsazenosti míst na ministerstvech. My nejsme přesvědčeni o tom, že ta cesta, kterou zvolilo Ministerstvo financí, přestože respektujeme to, že je ten problém relevantní, tak si myslíme, že ta jejich cesta není vhodná. Je to podrobně odůvodněno v tom pozměňovacím návrhu. Navrhují vypustit tu část této novely.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5490. To je návrh, který se zabývá státní službou. To znamená, navrhujeme vyndat z tohoto návrhu změny v oblasti státní služby. Myslíme si, že skutečně není vhodné zasahovat do služebního zákona. Opět to snižuje kontrolu vlády v oblasti systematizace míst. Proto dávám tento pozměňovací návrh číslo 5490.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5491. To je návrh, který se podrobněji zabývá otázkou transparentnosti rozpočtového procesu. Myslím si, že je to velmi důležitá věc, a máme za to, že je namístě na ní zapracovat. Takže snažíme se zlepšit předvídatelnost státního rozpočtu a robustnost toho rozpočtového systému.

A poslední pozměňovací návrh, pod číslem 5492, který je podle mě nyní velmi aktuální. Ten řeší otázku, že dnes rozpočtová opatření vlastně se dělají do deseti procent, ale není tam žádný horní limit. Takže se třeba potom položka typu státní dluh používá na... na obsluhu státního dluhu používá na velká rozpočtová opatření. My navrhujeme, aby tam byl jak ten... zachovat samozřejmě ten limit deset procent, ale

současně dát limit miliardu, aby rozpočtový výbor projednával rozpočtová opatření, která přesahují miliardu.

Děkuji za pozornost. Ještě jsem to stihl, abychom to mohli dnes doprojednat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já tedy končím podrobnou rozpravu. Táhá se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně, paní zpravodajka? Zájem není, takže já končím druhé čtení tohoto návrhu. A máme 18.59, tak doufám, že nikdo nebude protestovat, když přeruším už program dnešní schůze a uvidíme se zítra v devět hodin ráno. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. června 2020
Přítomno: 183 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, tak jsem právě všechny odhlásil a poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Jan Bartošek od 16 hodin – pracovní důvody, Jan Birke od 13 do 19 hodin – pracovní důvody, Marian Bojko – zdravotní důvody, Jan Čížinský – zdravotní důvody, Dominik Feri do 13 hodin – pracovní důvody, Jaroslav Foldyna od 14 do 23.45 – pracovní důvody, Robert Králíček do 10 hodin – zdravotní důvody, Jaroslav Kytýr od 14.30 do 22.00 – pracovní důvody, Jana Levová – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková do 10 hodin – pracovní důvody, Patrik Nacher – zdravotní důvody, Ivana Nevludová do 14.30 – osobní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Daniel Pawlas do 13 hodin – zdravotní důvody, Ivo Pojezný – pracovní důvody, Miloslava Rutová od 15.30 do 16 hodin – zdravotní důvody, Karel Schwarzenberg do 12.30 – pracovní důvody, Antonín Staněk – pracovní důvody, Karla Šlechtová do 13 hodin – zdravotní důvody, Lubomír Volný – zdravotní důvody, Petr Vrána – zdravotní důvody. Kolega Králíček ruší svoji omluvu, stihl to včas.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš – pracovní důvody, Marie Benešová – pracovní důvody, Richard Brabec dopolední jednání – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Lubomír Metnar – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Tak. Dnes máme 17. června, narozeniny má naše vzácná kolegyně Jana Levová a ta je omluvena, takže ji na dálku zdravím a přeji všechno nejlepší k narozeninám. (Potlesk.)

Dnešní jednání bychom měli zahájit projednáváním pevně zařazených bodů. Nejprve bod 262, tisk 544, řešení daňových sporů, bod 263, sněmovní tisk 559, novela zákona o bankách, bod 50, sněmovní tisk 756, elektronizace veřejné moci – ty předchozí byly třetí, toto je už první čtení: bod 217, sněmovní tisk 794, o hasičském záchranném sboru, první čtení, bod 382, stanovisko Poslanecké sněmovny k článku tří ministrů zahraničních věcí.

Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodu 273, sněmovní tisk 654, zákaz chemických zbraní, z bloku třetích čtení, který lze projednávat.

S náhradní kartou číslo 21 hlasuje pan poslanec Ferjenčík.

Dále bychom se případně věnovali projednáváním dalších bodů dle schváleného pořadu – zákony druhé čtení.

Připomínám, že ve 14.30 hodin máme pevně zařazené body. Bod 392 – volba členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID, bod 39, tisk 676, o odpadech, druhé čtení, bod 40, tisk 677 o výrobcích s ukončenou životností, druhé čtení, bod 41, tisk 678, o odpadech, související druhé čtení, a bod 42, tisk 679, o obalech, druhé čtení.

Tak. Mám zde ještě několik dodatečných omluv. Omlouvá se pan poslanec Lukáš Kolářík z dnešního jednání ze zdravotních důvodů, omlouvá se dnes od deváté do jedné hodiny ze zdravotních důvodů pan poslanec Martin Kolovratník.

Nyní tedy je čas na případné vystoupení poslanců k pořadu schůze. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze. Nikdo se nehlásí. Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu.

Omlouvá se ještě pan poslanec František Vácha mezi 9.00 a 10.00 z pracovních důvodů z dnešního jednání.

A já tedy otevírám bod

262.

Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodajka garančního výboru, kterým je rozpočtový výbor, paní poslankyně Iva Kalátová. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 544/2, který byl doručen 2. června 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 544/3.

Ptám se paní ministryně jako navrhovatelky, jestli má zájem ještě před otevřením rozpravy o vystoupení. Není tomu tak. Já tedy otevírám rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení k tomuto bodu v rozpravě ve třetím čtení. Nevidím nikoho, že by se hlásil. Rozpravu tedy končím.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě předvolám z předsálí kolegy, které možná zase překvapil rychlý průběh, a přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Já poprosím zpravodajku garančního výboru, aby přednesla pozměňovací návrh a před hlasováním k němu sdělila stanovisko. (V sále je velký hluk.)

Poslankyně Iva Kalátová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vám všem, vážené kolegyně, vážení kolegové. Co se týče pozměňovacího návrhu k vládnímu návrhu zákona –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid! Věnujte se tomu, co je zde přednášeno.

Poslankyně Iva Kalátová: Takže navážu, co se týče pozměňovacího návrhu k vládnímu zákonu o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii. Byl podán jeden pozměňovací návrh, který je označen písmenem A. Je to pozměňovací návrh pana poslance Jana Volného a jeho obsahem v odůvodnění je v podstatě jazykový výklad, zpřesnění jazykového výkladu, které má za následek jednoznačnost tohoto výkladu. Abych upřesnila, jedná se o nahrazení slov v textu: "lze učinit" slovy "se činí". Jedná se o upřesnění v § 25 odst. 1 navrhovaného zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ta procedura je opravdu velmi jednoduchá. Jeden pozměňovací návrh a poté o zákonu jako celku. Já bych ale dodržel tradici, kterou jsme si zavedli v tomto volebním období, i tuto proceduru si necháme odhlasovat.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

Hlasování číslo 220, přihlášeno je 153, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Prosím paní zpravodajku. Nyní tedy budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu. Je tomu tak? Stanovisko výboru? (Zpravodajka: Doporučující.) Stanovisko navrhovatele, paní ministryně? Stanovisko k pozměňovacímu návrhu. (Ministryně: Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 221, v tuto chvíli je přihlášeno 159 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii, podle sněmovního tisku 544, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 222, přihlášeno je 161 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám všem děkuji a končím projednávání tohoto tisku.

Poslankyně Iva Kalátová: Já také děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Otevírám bod

263.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - třetí čtení

Své místo u stolku zpravodajů již zaujala paní ministryně Alena Schillerová a zpravodaj garančního výboru, kterým je rozpočtový výbor, pan poslanec Jiří Dolejš. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 559/3, který byl doručen 2. června 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 559/4.

Ptám se paní navrhovatelky, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Paní ministryně, máte slovo.

Místopředscekně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych velmi stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o bankách a zákon o spořitelních a úvěrních družstvech.

Jak již bylo řečeno v rámci prvního i druhého čtení, návrhem zákona se provádějí jednak změny technického charakteru za účelem usnadnění výkladu zákona či zpřesnění, resp. doplnění implementace práva Evropské unie, ale současně návrh zákona přináší i některé věcné změny, přičemž k těm nejdůležitějším patří posílení ochrany klientů bank v případech, kdy by došlo k přeměně či jakékoliv dispozici s obchodním závodem banky nebo jeho částí a řešení problémů spojených s procesem odnímání bankovní licence a jeho celkové zefektivnění.

Pokud jde o pozměňovací návrhy podané v rámci druhého čtení, pak za předkladatele návrhu zákona souhlasím se změnami obsaženými v usnesení rozpočtového výboru číslo 368 z 36. schůze konané 18. března 2020, tak jak byly v rámci druhého čtení představeny zpravodajem tisku panem poslancem Dolejšem.

V případě pozměňovacího návrhu pana poslance Juránka spočívajícího ve změně zákona o distribuci pojištění a zajištění, kdy navrhuje odložení termínu pro absolvování zkoušek odborných znalostí a nabytí dokladů k prokázání všeobecných znalostí, je naše stanovisko zásadně nesouhlasné. Dovolte mi, abych uvedla hlavní důvody tohoto nesouhlasu.

1. Návrh zaměřený na odbornost při distribuci pojištění nijak věcně nesouvisí s materií upravenou zákonem o bankách a zákonem o spořitelních a úvěrních družstvech. Jednalo by se tak z ústavního hlediska podle mého názoru o nepřipustný legislativní přílepek.

2. Návrh navíc po formální stránce naplňuje znaky komplexního pozměňovacího návrhu, nikoliv pozměňovacího návrhu, přičemž hrozí, že pozměňovací návrh nahradí

celou předloženou novelu zákona o bankách a zákona o spořitelních a úvěrních družstvech.

3. Po věcné stránce je nutno upozornit, že jde o trvalou, nikoliv přechodnou změnu. Navrhované prodloužení doby trvání podnikatelských oprávnění pojišťovacích zprostředkovatelů v bodech 1 až 3 znamená, že každému novému pojišťovacímu zprostředkovateli prodlužují první vydání podnikatelského oprávnění o jeden rok. Takovýto trvalý zásah do podmínek stanovených pro pojišťovací zprostředkovatele nelze považovat za reakci na dopady pandemie COVID-19. Navíc jde o značně nesystémový prvek v nastavení ověřování odbornosti na finančním trhu, která je v současnosti ve všech sektorech, jako je spotřebitelský úvěr, pojišťovnictví, kapitálový trh, penzijní spoření, nastavena jednotně.

4. Z hlediska Ministerstva financí jakožto gestora dotčeného zákona o distribuci pojištění a zajištění není navržena změna potřebná. Návrh v bodě 4, spočívající v prodloužení doby pro prokázání všeobecných znalostí, tedy maturity, o třináct měsíců, není ničím odůvodněný. Přechodné období pro prokázání všeobecných znalostí dle současného znění zákona končí až v roce 2022, přičemž v letošním roce i přes omezení související s pandemií maturity nakonec proběhnou a není důvod v současné době očekávat, že v dalších letech tomu bude jinak.

5. Změna navržena v bodě 5 týkající se prodloužení doby pro prokázání odborné způsobilosti o dvanáct měsíců je svou délkou nepřiměřená, a to i dle vyjádření samotných akreditovaných zkušeben. Individuální i on-line příprava mohla probíhat i během necelých dvou měsíců, kdy nebylo možné se osobně účastnit přípravy. Možnost pořádat zkoušky byla obnovena již od 11. května 2020, tedy v době, kdy do termínu, který je daný přechodným obdobím dle současného znění zákona, zbývalo více než šest a půl měsíce. Navíc podle údajů ze začátku března letošního roku byl tou dobou zájem o konání zkoušek velmi slabý. Je tedy evidentní, že systém opět funguje a nedochází k jeho zahlcení. Proto je prodloužení stávající lhůty pro prokázání odborné způsobilosti nadbytečné, natož aby bylo vynuceno dopady pandemie COVID-19.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. S náhradní kartou číslo 17 hlasuje paní poslankyně Valachová.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych měl na vás takovou prosbu. Včera jste určitě byli informováni mailem, že bohužel jeden z radních hl. m. Prahy byl pozitivně testován na COVID-19. Byl ve styku s některými našimi kolegy, pravděpodobně, jeden z radních se včera vyskytoval tady ve Sněmovně, takže je třeba poněkud vnímat tu rizikovější situaci, a kdyby bylo možné u toho mikrofonu, kde se střídáte nejvíce, tam je rizikové místo, kdybyste používali roušky. Vy, kteří nejste – není možné udržet určitou bezpečnou vzdálenost, tak prosím zvažte, zda by nebylo lepší opravdu vedle kolegů být zase s rouškou. Než hygiena vytrasuje, jestli tady nehrozí nějaké vyšší nebezpečí, tak bych vás o to moc prosil, že bychom to dneska dodržovali. Děkuji.

Pan zpravodaj. Pan zpravodaj vytáhne roušku a půjde příkladem.

Poslanec Jiří Dolejš: Správný pionýr vždy připraven. (Stojí u mikrofonu, vytahuje z kapsy roušku, poslanci se smějí.) Takže prosím vás, tento tisk by mohlo být poměrně jednoduché zvládnout, jsou tam jenom dva pozměňovací návrhy. Ale přesto si dovolím okomentovat jedno úskalí a to je úskalí návrhu pana poslance Juránka, a to ze dvou důvodů.

První důvod je, a poprosil bych pak kolegu, jestli je připraven na to reagovat v rámci legislativně technických, což je možnost, kterou ve třetím čtení máme, aby se popasoval s tím, že náš sněmovní legislativní odbor upozornil, že tak jak je to vloženo do návrhu – a omlouvám se, že rozpočtový výbor to nezachytil včas – tak je to psáno nikoliv jako pozměňovací návrh k tomu tisku, ale samostatný zákon, čímž se dostáváme do legislativního problému, protože ty dva návrhy stojí proti sobě a takto prohlašováno by to prostě nebylo legislativně v pořádku. Takže upozorňuji na to, že je třeba se s tím vypořádat v rámci legislativně technických.

Pak samotný pozměňovací návrh pana poslance Juránka tady byl teď zdůvodněn ze strany ministerstva, proč je s tím problém. Věcně bankovní asociace tvrdí, že to vlastně ani nepotřebuje a že se odvolávat v tuto chvíli, když zkoušky jsou zajištěny, na covidovou situaci, není potřeba. Ministerstvo vyslovalo právní názor, že by to mohlo být vnímáno jako přilepek. Já myslím, že se s tím jednoduše vypořádáme, zda to je, nebo není přilepek a zda to potřebujeme, nebo nepotřebujeme, tím, že o tom budeme hlasovat. Takže to pak ještě připomenu v rámci procedury. Samotná procedura pak bude, myslím, velmi jednoduchá.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Já si nejsem jistý, jestli jsem během toho proslovu otevřel rozpravu. V každém případě pro jistotu otevírám rozpravu ještě jednou. Do ní je přihlášen pan poslanec Juránek. Ještě přečtu s dovolením omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Helena Válková mezi 9.00 a 9.30 z důvodu návštěvy lékaře. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Juránek: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, kolegové, já samozřejmě, co se týká legislativně technické úpravy, tak ji vzápětí načtu. Chci jenom říci, že toto, tento pozměňovací návrh, jsem podal právě na žádost těch, kterých se to týká, a to je jediný rozpor, který mám v tuto chvíli s paní ministryní. Tedy věci, které mohu teď odstranit, je legislativně technická úprava, pozměňovací návrh číslo SD5509, ke sněmovnímu tisku číslo 559/3. Nechtěl jsem svým pozměňovacím návrhem číslo SD5509 nahradit návrh novely zákona o bankách, ale chtěl jsem pouze k předloženému návrhu novely zákona doplnit další část. Takže můj pozměňovací návrh po legislativní úpravě zní takto.

Za dosavadní část druhou se vkládá nová část třetí, která zní: Část třetí, změna zákona o distribuci pojištění a zajištění, čl. V. Zákon č. 170/2018 Sb., zákon o distribuci pojištění a zajištění se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 se text "do konce kalendářního roku" nahrazuje textem "do konce druhého kalendářního roku".

2. V § 18 odst. 3 se text "do konce kalendářního roku" nahrazuje textem "do konce druhého kalendářního roku".

3. V § 27 odst. 2 se text "do konce kalendářního roku" nahrazuje textem "do konce druhého kalendářního roku".

4. V § 56 odst. 6 se číslovka "42" nahrazuje číslovkou "55".

5. V § 122 odst. 1 se číslovka "24" nahrazuje číslovkou "36".

Dosavadní část třetí se označuje jako část čtvrtá a dosavadní článek V se označuje jako článek VI. V dosavadní části třetí, nově části čtvrté, v dosavadním článku 5, nově článku 6, se doplňuje věta "s výjimkou článku 5, který nabývá účinnosti 15. dnem po dni jeho vyhlášení".

To je konec té legislativně technické úpravy. Jinak si dovolím požádat jménem těch, kterých se to dotýká a kterých řádově mají být desítky tisíc, abychom jim vyhověli. Děkuji i rozpočtovému výboru, že k tomu zaujal kladné stanovisko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Svítí mi tu jedna faktická poznámka, pan poslanec Řehounek. Máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom v krátkosti reagovat na to, co tady říkal pan poslanec Juránek vašim prostřednictvím. Já jsem se v minulých dnech setkal se zástupci jak České asociace pojišťoven, tak České asociace finančního zprostředkování, a to nejen s jejich, budu říkat, výkonnými členy, ale i opravdu se zástupci pojišťoven a finančních zprostředkovatelů, kteří jsou ve správních radách těchto asociací. Obě strany mě ubezpečily v tom, že z jejich pohledu není jediný důvod, aby vlastně ten odklad byl. Po konzultaci s Českou národní bankou i s akreditovanými osobami, které vlastně provádějí ty testy, je dostatek termínu, aby se to stihlo. Předpokládám, že všichni finanční zprostředkovatelé, mezi jejichž řadami jsem v minulosti působil, využili ty tři měsíce, kdy nebylo možné skládat testy v přípravě na ty zkoušky, zkoušky již nyní běží, běží opravdu v takovém systému, že se připravují on-line, a i při těch testech je zabezpečeno, že by nemělo dojít k nějakému šíření pandemie vzhledem k tomu, že by jich tam bylo hodně.

Takže já opravdu podporuji to, co tady říkala paní ministryně. Není jediný důvod, aby se to odkládalo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy k tomuto bodu. Pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím a přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já poprosím... S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážena vládo, paní a pánové, žádám v této chvíli o přestávku na poradu klubu KSČM v délce 20 minut. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dvacet minut, to znamená je 9.26, budeme pokračovat v 9.46. Přerušuji jednání Sněmovny na dvacet minut.

(Jednání přerušeno v 9.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.51 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Je 9.51, budeme pokračovat v přerušném jednání. Zatím přečtu několik omluv. Omlouvá se od 12 hodin do konce jednacího dne pan poslanec Běhounek, omlouvá se od 9.45 z pracovních důvodů paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová, omlouvá se Zuzana Majerová Zahradníková do 12 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Petr Pávek od 9 do 13 hodin ze zdravotních důvodů. Pana poslance Karla Schwarzenberga jsem už omlouval, ale upřesňuje svoji omluvu, že se omlouvá ve dnech 17. 6. až 19. 6., vše zdravotní důvody. A nejsem si jistý, jestli jsem četl omluvu paní poslankyně Heleny Válkové mezi 9.00 a 9.30 ze zdravotních důvodů.

Jednání jsme přerušili v okamžiku, kdy jsem chtěl vyzvat pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Už vás všechny poprosím, abyste se usadili na svých místech, nacházíme se ve třetím čtení těsně před hlasováním. Prosím o klid v sále. Děkuji. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Finiš korunuje dílo, takže jsme před procedurou. Seznámil bych vás s touto procedurou. Za prvé bychom hlasovali o legislativně technických, to je ono expozé pana poslance Juránka. Pak by přišlo hlasování o pozměňovacím návrhu A, to je usnesení rozpočtového výboru. Týká se to likvidačních procesů v bankách a dalších finančních domech. Pak je onen inkriminovaný pozměňovací návrh B, který se týká onoho vzdělávání a který byl rozporován z toho pohledu, že je nadbytečný, popřípadě že je to onen legislativní přílepek. No a po absolvování všech těchto hlasovacích kroků bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Chce se někdo vyjádřit k navržené proceduře nebo má nějaký protinávrh? Jestliže nikoho nevidím, tak si odhlasujeme navrženou proceduru.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 223, přihlášeno je 177 poslanců, pro 167, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, čili první krok jsou legislativně technické.

Předseda PSP Radek Vondráček: Předpokládám, že zde stanovisko není – stanovisko navrhovatele k legislativně technickým?

Poslanec Jiří Dolejš: Ano, je kladné, protože bez toho bychom se dostali do problému pak při hlasování o bodu B.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. (Ministryně: Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 224, přihlášeno je 177 poslanců, pro 169, proti nikdo. Legislativně technické byly přijaty. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Pozměňovací návrh A. Tam je stanovisko výboru kladné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 225, přihlášeno je 177 poslanců, pro 173, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Teď je pozměňovací návrh B.

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se. Slyším dobře zvuk? Je tady žádost o odhlášení. Prosím, právě se tak stalo. Prosím vás o opětovné přihlášení. (Poslanci mají problém s odhlášením.) Už jsem vás odhlásil a já jsem se i znova přihlásil, pane kolego. Tak pardon, ještě jednou.

Ještě vás tedy poprosím, pane zpravodaji, abyste to zopakoval.

Poslanec Jiří Dolejš: Ano. Takže teď bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu B, kde je z těch historických důvodů kladné usnesení rozpočtového výboru, rozporování toho bodu jste slyšeli v diskuzi.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 226, přihlášeno je 171 poslanců, pro 35, proti 35. Návrh nebyl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Dolejš: Nyní zbývá pouze hlasovat o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano. Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 559, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 227, přihlášeno je 176 poslanců, pro 154, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Všem vám děkuji a končím třetí čtení tohoto tisku. Otevírám bod

50.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci /sněmovní tisk 756/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Pane ministře, prosím máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dobrý den. Dovolte mi, abych uvedl návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci.

Návrh zákona představuje další krok v rozvoji právního rámce eGovernmentu v České republice. V první řadě navazuje na novou koncepci využívání údajů uvedených v informačních systémech veřejné správy, kterou přináší zákon o právu na digitální služby. Tato změna se týká 144 právních předpisů, jejichž součástí tvoří ustanovení s výčtem údajů, které mohou orgány veřejné moci využívat pro výkon své agendy z informačních systémů veřejné správy a které je potřeba pro dosažení cílů koncepce zrušit. Množiny využitelných údajů budou nově stanovovány nikoliv zákony upravujícími jednotlivé agendy, nýbrž operativněji v rámci procesů registrace jednotlivých agend podle zákona o zákonných registrech. Tím se výrazně urychlí proces stanovování využitelných údajů a zefektivní samotné sdílení údajů založené na základě "obíhat mají data, nikoliv lidé".

Tím se výrazně urychlí proces stanovování využitelných údajů a zefektivní samotné sdílení údajů založené na základě "obíhat mají data, nikoliv lidé".

Návrh zákona dále reaguje na doprovodné usnesení Sněmovny k návrhu zákona o právu na digitální služby číslo 789, kterým Sněmovna vyzvala vládu, aby v návrhu

zákonu, kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, mj. navrhla pravidla umožňující další rozšíření využití systému datových schránek, rozšíření a sdílení údajů vedených v základních registrech a systematické využívání cloud computingu v oblasti veřejné správy. Ministerstvo vnitra proto návrh zákona upravilo v intencích doprovodného usnesení Sněmovny a současně jej doplnilo o elektronizaci petičního práva, úpravu pravidel přihlašování do centrálního registru zbraní a úpravu pravidel vedení tzv. jmenných rejstříků ve spisové službě.

Účinnost se navrhuje vzhledem k provázanosti se zákonem o právo na digitální služby od 1. února 2022. A na závěr připomínám, že původně návrh zákona obsahoval i další věcné změny, ale na základě široké politické shody byla příslušná ustanovení vyňata a cestou komplexního pozměňovacího návrhu byla včleněna do zákona o právu na digitální služby.

Děkuji vám za pozornost. (V sále panuje trvalý hluk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. A poprosím pana poslance Ondřeje Profanta, který je zpravodajem pro první čtení, aby se ujal slova. Poprosím o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré dopoledne. Doufám, že se moc neděsíte – on ten tisk má 838 stránek a upravuje desítky zákonů. Ale jak už řekl pan ministr, tak hlavní věc je, že v zákoně o právu na digitální službu jsme zavedli obecný princip přístupu do základních registrů, a tím se mnohá ustanovení v desítkách jiných zákonů stala redundantními a teď je z těchto zákonů odstraňujeme, aby tam nebyla navíc.

Tento zákon navazuje na triádu digitalizačních zákonů, které jsme tu měli, které jsme schválili drtivou většinou. Jedná se o zákon o právu na digitální službu, digitální technickou mapu a SONIA. To jsou všechno věci, bez kterých se elektronizace neobejde, a tohle je souhrnný tisk, který opravuje ty věci, které se mění na základě schválených zákonů, plus tam může opravovat nějaké věci, kde by mohly vyvstat nějaké nejasnosti nebo drobné překážky. Takže jako zpravodaj registruji už několik pozměňovacích návrhů, většina z nich je i konzultována s ministerstvem. Myslím si, že opět třeba vznikne nějaký souhrnný konsenzuální pozměňovací návrh, a já se těším na spolupráci na tomto zákonu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám k tomuto bodu obecnou rozpravu. Hlásí se pan předseda Bartoš. Ať už s přednostním nebo bez, jste na řadě, pane předsedo. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré dopoledne, dámy a pánové, pane předsedo, pane ministře. Já bych v první řadě chtěl poděkovat, že jsme se rozhodli v minulém roce jít i touthle cestou. Když jsme začali na poli Poslanecké sněmovny diskutovat právo občana na digitální službu, tak jsme věděli, že v zákonech, které máme, tento nový

princip, který zavádíme, právo na službu možnosti sdílení dat, udělení povolení ke sdílení dat, že to bude měnit celou řadu zákonů. My jsme v počátku narazili na problém, že takovýhle krok je téměř nerealizovatelný. Pak ale došlo i skrze členy vlády k dohodě s Ministerstvem vnitra, s panem náměstkem, s panem ministrem, a rozhodli jsme se skutečně jít v těch dvou fázích, tedy mít zastřešující zákon s těmi nejdůležitějšími principy, a následně v tomto velkém balíku otevřít, a říká se mu tedy depo, otevřít všechny zákony, kterých se to týká.

Chtěl bych říci, a už ten zákon nějakou chvíli platí, že by bylo dobré – a teď nevyzývám k nějakému překotnému zásahu do zákonů, které jsou ovlivněny touto legislativní změnou – podívat se znovu na otázku digitalizace. V době koronakrizy se ukázalo, jak je potřebné mít ty agendové systémy, ale i ty menší systémy napojeny on-line. A pokud budeme mít přes léto, a věřím, že budete mít kromě kampaní, které naše strany povedou do krajských voleb, čas a energii, tak nejen na poli výboru pro veřejnou správu bychom se mohli zamyslet, kde právě v otázkách digitalizace, která se ukázala vhodným nástrojem pro zjednodušení práce, života, v jednotlivých zákonech, kde budeme měnit části týkající se digitalizace, udělení souhlasu a sdílení dat, udělat té práce třeba i výrazně víc a v součinnosti s Ministerstvem vnitra navrhnout pozměňovací návrhy třeba i další zlepšení.

My jsme si při schválení tzv. digitální ústavy nebo práva na digitální službu řekli, že celkový rámec na digitalizaci České republiky je rok na katalog služeb jednotlivých ministerstev a pak ještě čtyři roky na dodigitalizaci veškeré agendy. Ale já si myslím, že i koronakrizy by pro nás měla být výzvou a tento proces výrazně urychlit jak na straně legislativní, tak na straně digitalizační. Protože budoucnost řešíme teď. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nejsm si jist, jestli jsem četl – paní poslankyně Valachová hlasuje s náhradní kartou číslo 17.

S přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan zpravodaj se hlásil, zaregistroval jsem. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Oslovím přímo pana ministra. Určitě je to dobrá cesta, nicméně pokud nebudeme rušit agendy, zjednodušovat agendy, rušit formuláře, tak je to cesta ani ne na půl kroku. Je to málo. Je to krok potřebný, ale nestačí. Já bych chtěl, aby vláda těch posledních 15 měsíců, které zbývají v tomto volebním období, napřela aspoň na těch 15 měsíců své úsilí k tomu, aby snížila byrokracii. My bychom byli rádi, a budeme o tom debatovat v rámci rozpočtu příští týden v úterý, aby vláda přišla s konkrétními opatřeními, aby do konce letošního roku snížila byrokracii o 10 % a do konce příštího roku taky o 10 %. K tomu digitalizace může sloužit pro zjednodušení kontaktů občanů s úřady, to určitě ano. Ale jestli to ležsto je vlastně pořád stejně a jediná výhoda je, že ho někde naskenuji, podepíšu a odešlu mailem, tak je to prostě málo. Takže to není kritika tohoto návrhu zákona, ale spíš prosba na pana ministra, aby přišel s konkrétními věcmi, které tu byrokracii opravdu sníží.

Mimočodem, minulé týdny a měsíce ukázaly, že mnohé věci jsou nadbytečné, že nebyly potřeba. Sice z jiných důvodů, ale že nebyly potřeba. A že opravdu se dá snížit počet návštěv na úřadech, aby obíhala lejstra. Mimočodem, když budeme vyhodnocovat jednotlivé vládní programy na podporu, tak se ukáže, že mnohé byly zbytečně byrokratické a mohly být jednodušší, a tím pádem rychlejší.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan zpravodaj se hlásil do rozpravy.

Poslanec Ondřej Profant: Děkuji ještě jednou za slovo, tentokrát z pozice poslance. Já si myslím, že pandemie nám ukázala, jaká je příležitost digitalizace. Že opravdu ty věci jdou vyřizovat on-line a že jsou opravdu situace, kdy to může být i velmi důležité. A na druhou stranu, co se nám ještě tak silně neukázalo, ale kde to má taky velký potenciál, to může být v regionech s horší dopravní dostupností a podobně to může úplně stejně tak pomoci. Viděli jsme, jak bolestivé to bylo v oblasti školství. Každý, kdo byl s dětmi doma, ví, že máme opravdu, opravdu velké rezervy. Viděli jsme to ale i u úřadů, že nejjednodušší způsob je komunikovat datovou schránkou, ale zároveň tu si musíte dojít zřídit na poštu, resp. dneska už jsme prohlašovali, že ji můžeme zřídit přes Portál občana, ale furt to není běžným lidem přístupné a to je velká škoda. Tuto příležitost bychom měli uchopit a stát se tím evropským tygrem, který jde vpřed, nikoliv jenom koukat na staré byrokratické procesy.

O těch byrokratických procesech to je. Ona digitalizace se nestane, pokud nezměníme postupy. Když převedeme papír do digitální podoby, nezmění se téměř nic. Možná takový papír můžeme poslat datovou schránkou, ale to není digitalizace. Digitalizace je, když vezmeme celý proces a zamyslíme se nad tím, jak ho udělat moderně, jednoduše a bez komplikací. Myslím si, že jsme to krásně viděli u všech formulářů ohledně koronaviru, kdy žadatelé vyplňovali úplně nesmyslná, pro ně nepotřebná políčka, a přitom to šlo udělat jednoduše. Jak se pak i ukázalo, sama ministerstva dokázala udělat alternativy k formulářům, dokázala to zjednodušit. Pro všechny to bylo pohodlnější včetně ministerstva, které najednou dostalo reálně digitální data, nikoliv PDF, což je prostě bordel, nikoliv data.

Za Pirátskou stranu máme připraveno několik pozměňovacích návrhů. První je elektronický spis, který řešíme v oblasti justice. Řeší to kolega Jakub Michálek. Už to tady i několikrát představoval. Opět – je to místo, kde je možné ten proces velmi zjednodušit, zrychlit všechna řízení. Je to jak drahé pro stát, tak psychicky náročné pro účastníky. A to, že se všechno protahuje, že se všechno dneska předává fyzicky, je jenom pro všechny opravdu na škodu.

Já budu představovat pozměňovací návrh týkající se otevřených rozhraní, takzvaných API, u agentových informačních systémů veřejné správy, abychom zajistili lepší interoperabilitu, lepší komunikaci. A dále budeme prosazovat proaktivní přístup zveřejňování informací pomocí open dat.

Jak jsem již říkal, zaznamenal jsem i další pozměňovací návrhy. Já všem děkuji za to, že u těch digitalizačních zákonů byla vždycky velmi věcná debata, a doufám, že se nám to tady podaří opět. A těším se na spolupráci.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě v prvním čtení k tomuto bodu? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Nepadl ani návrh na vrácení, ani na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančním. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný takový návrh tady nevidím. Přivolał jsem kolegy z předsálí.

Přistoupíme tedy k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 228 přihlášeno 175, pro 163, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh jinému výboru. Je zde nějaký návrh z pléna na přikázání jinému výboru? Jestliže žádný takový není, konstatuji, že jsme určili garanční výbor, a končím prvé čtení tohoto tisku. Děkuji.

Otevírá bod

217.

**Návrh poslance Jana Hamáčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru), ve znění zákona č. 183/2017 Sb.
/sněmovní tisk 794/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2**

Jak už zaznělo, upozorňuji, že je tady návrh, abychom vyslovili se zákonem souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 794/1. Pan místopředseda vlády a v tuto chvíli poslanec, protože je to poslanecký návrh, Jan Hamáček uvede svůj návrh. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji si vám předložit jako poslanecký návrh návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 183/2017 Sb.

Tím základním důvodem změny je snížení – a to zásadní snížení – administrativní zátěže u Hasičského záchranného sboru České republiky, ale dá se říci i

u jednotlivých pojišťoven, a zpřesnění právní úpravy spojené s úhradou nákladů vzniklých při zásahu jednotek požární ochrany u dopravní nehody. Návrh je předkládán na základě návrhu Ministerstva vnitra upraveného s Ministerstvem financí a částečně projednaného Českou kanceláří pojistitelů. Některé návrhy České kanceláře pojistitelů nebyly do textu zapracovány zejména z důvodu toho, že by měly být řešeny až v prováděcí právní úpravě.

Chtěl bych vás velmi požádat o to, abyste i vzhledem k tomu, jak se projednávání tohoto zákona posunulo v důsledku koronavirové krize, souhlasili s tím, že vyslovíme souhlas s tímto zákonem už v prvním čtení. Tím důvodem je, aby zákon platil od 1. ledna příštího roku v rámci rozpočtového roku a aby opravdu od Nového roku zásadním způsobem klesla zátěž hasičských jednotek, které teď jsou u technických zásahů zavaleny papírováním a administrativou. Toto jim zásadním způsobem ulehčí a místo papírování, dokazování a vyčíslování nákladů pojišťovnam se budou moci věnovat smysluplnější práci, popřípadě zdokonalování své kvalifikace.

Takže bych vás chtěl požádat, abyste s tímto návrhem vyslovili souhlas, a samozřejmě děkuji všem, kteří se na tomto návrhu podíleli.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Pavla Růžičku, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, předkladatel zákona, pan ministr a poslanec Jan Hamáček, uvedený zákon předložil Sněmovně 25. 3. 2020. Návrh byl vládě zaslán 30. 3. 2020 a vláda zaslala souhlasné stanovisko 21. 4. 2020. Organizační výbor návrh zákona projednal a doporučil 22. 4. Stanovil mě zpravodajem a navrhl výbor pro bezpečnost jako výbor garanční.

Chtěl bych zde zopakovat, že navrhovatel navrhuje, aby s tímto zákonem byl vysloven souhlas již v prvním čtení podle § 90. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Prosím, pan poslanec Žáček se do rozpravy přihlásil z místa.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v tomto volebním období se nám zde rozmohla praxe, kdy nám první místopředseda vlády a ministr vnitra předkládá poslanceké návrhy, a vyhýbá se tak standardnímu mezirezortnímu připomínkovému řízení. Takové jednání považuji principiálně za špatné a nepřijatelné. Obcházení standardních procesů je podezřelé a nevidím důvod, proč tento postup tolerovat, či dokonce aktivně podporovat, navíc když je navrhován zkrácený režim projednání. Vznáším proto veto dvou poslancekých klubů, ODS a TOP 09, vůči tomuto postupu.

Můžeme se na výborech bavit o obsahu, ale návrh by měl být zamítnut zcela. Pokud nám ministr chce navrhovat zákony, měl by tak činit jako ministr, ne jako poslanec, a měl by se vypořádat s připomínkami rezortu dříve, než přijde s návrhem

novely do Poslanecké sněmovny. Až u třetiny zásahů jsou dobrovolní hasiči, jednotky, které zřizují a platí obce. Dále jsou u dopravních nehod policisté, záchranka a tak dále. Plánuje pan ministr lomeno poslanec, že všem těmto skupinám budou pojišťovny platit veškeré náklady jako profesionálním hasičům? Kolik to bude? A pak je tu skutečná výše nákladů Hasičského záchranného sboru. Takové otázky návrh poslance a ministra Hamáčka neřeší a zaslouží si proto zamítnutí. Dávám návrh na zamítnutí návrhu zákona.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Eviduji námitku proti postupu dle § 90 a návrh na zamítnutí. S přednostním právem pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já tedy musím říct, že jsem překvapen, protože jsem nezaznamenal takovýto odpor ze strany kolegů z ODS, když jsme se o tom bavili. Já samozřejmě respektuji to, co tady pan poslanec Žáček přednesl, akorát mě to mrzí a doufám, že profesionální hasiči poslouchali to, co jste tady říkal.

Já mám pocit, že jste ne úplně pochopil, nebo že jsme si nebyli schopni úplně vyjasnit, co je předmětem tohoto návrhu. Ten návrh má za cíl de facto otočit důkazní břemeno, aby hasiči, kteří zasahují u dopravních nehod, a jejich náklady jsou hrazeny z povinného ručení viníka nehody, tak místo toho, aby teď museli papírovat, aby museli papírovat jako doteď, že fotí všechno, dokazují, kolik tam vysypali sorbentu, proč tam byla dvě auta a ne jenom jedno, tak to důkazní břemeno otáčíme a pojišťovna v případě, že bude chtít tu částku rozporovat, tak jí bude muset dokázat ona.

Je to projednáno s Ministerstvem financí, je to projednáno s Českou kanceláří pojistitelů. Všichni s tím vyjádřili souhlas a de facto se těšili na ten nový zákon. A já vůbec nevím, proč do toho motáme policii a záchranku. Tady je nějaké jasné stanovení vyčíslování nákladů pro Hasičský záchranný sbor. Funguje to. Akorát je to prostě spojeno se šílenou administrativou.

Já jsem věnoval poslední rok tomu, abych toto znění zákona vyjednal, a vy to navrhnete zamítnout. Tak v pořádku, ale pak nechápu, proč tady vystupoval Zbyněk Stanjura a vyzýval mě k tomu, ať bojuji s administrativou. Tohle by zlikvidovalo obrovské stohy papírů u hasičů a místo toho, aby se hádali s pojišťovnami, tak mohli cvičit nebo odpočívat. A vy mi to teď navrhnete zamítnout. S tím já nic neudělám. Akorát mě to mrzí. Říkám, věřím, že hasiči to sledují.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Jana Pastuchová z dnešní schůze od 14. 30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Faktická poznámka paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Kott.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, já se tady chci zastat pana poslance Žáčka, protože jsme v bezpečnostním výboru dva, pan poslanec Žáček a já, a s nikým z nás ta záležitost projednávána nebyla. Takže pan ministr nemá pravdu, když říkal, že to s námi bylo projednáváno. To zaprvé.

Zadruhé, kolegu Žáčka našvalo to, že tady pan ministr říká, že kvůli covidu to musí tady projednávat ve zrychleném řízení. To není pravda. Ten návrh byl v devadesátce předkládán od samého začátku. Tak se prosím nevymlouvejte pořád na covid. Nemáte pravdu. Podívejte se do toho systému. Vy jste tady tu devadesátku předložil dávno před covidem.

Co se týče věcného obsahu zákona, předpokládám, že zamítnutí neprojde. Budeme se tomu věnovat na výborech. Budeme to diskutovat. Pan Hamáček je poslanec, který tady byl i v minulém volebním období, teď je vicepremiér, ale předtím jako poslanec, takže si i pamatuje, že podobné návrhy měl pan ministr vnitra Chovanec a tato Sněmovna tyto návrhy nepodpořila. Takže znova máme obavy a chceme s vámi diskutovat o tom, jestli se tam vypořádaly všechny ty argumenty, které tady zaznívaly, když se ten návrh projednával už jednou. Vy vlastně zkoušíte stejný návrh předkládat podruhé.

Takže prosím neházejte tady na ODS nějakou vinu za to, že tady může za nějaký stav, který je. To není pravda. Poslanecká sněmovna, kde vy jste měli většinu, se naprosto legitimně rozhodla, že nechce jít touto cestou. A teď to předkládáte znova. Tak pochopte naše obavy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zapomněl jsem zapnout časomíru, ale myslím, že paní poslankyně dodržela limit dvou minut. Teď pan poslanec Kott.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vaším prostřednictvím bych se chtěl zastat pana ministra, protože samozřejmě ten zákon se podle toho, jak to prezentoval pan Žáček, skutečně netýká sboru dobrovolných hasičů. Týká se to integrovaného záchranného systému, profesionálních hasičů jako takových. A ta znalost tam asi trošičku chybí. A samozřejmě nevím, do jaké míry to poškozuje, nebo o čem tady chceme diskutovat, když pan ministr to tady myslím zcela zřejmě osvětlil. A snaha byla to tady jenom nějakým způsobem projednat tak, aby skutečně integrovaný záchranný systém, hlavně ti hasiči měli uvolněné ruce a nemuseli zbytečně papírovat. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy mám přihlášeného pana zpravodaje, poté pan poslanec Ondráček.

Poslanec Pavel Růžička: Já bych se pokusil ještě k tomu zákonu, jak tady obšírně a přesně vysvětlil ministr, říct takový příklad. Hasič je od toho, aby zachraňoval. Když přijede na místo zásahu, tak by měl myslet zejména na to, jakým způsobem efektivně a rychle zachrání lidi z dopravní nehody, v případě požáru,

jakým způsobem rychle zamezí poškození životního prostředí. Tato novela umožňuje to, že ten hasič, ten velitel zásahu, který je na místě, může v prvním počátku pustit z hlavy to, jestli a jak rychle má udělat fotodokumentaci pro pojišťovnu, aby pojišťovna vůbec tyto náhrady proplatila.

Dám příklad. Jestliže spadne vozidlo do rybníka na návsi, přijedou hasiči, vozidlo vytáhnou, nevznikne škoda třetí osobě, tak to hasiči udělají za nulu, protože nedostanou od pojišťovny ani korunu. A tento návrh měl tyto věci eliminovat a udělat tak, aby pro Hasičský záchranný sbor jejich činnost byla komfortní a skutečně se zbavili jakékoli administrativní zátěže a to důkazní břemeno bylo na straně pojišťovny. Je škoda, že se to takovýmto způsobem vyřešilo, že se to nepustilo v devadesátce, protože opravdu hasičská veřejnost se na tento zákon od 1. ledna 2021 těšila, protože té administrativy by výrazným způsobem ubylo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan poslanec Ondráček do obecné rozpravy.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem si materiál sněmovní tisk 794 prostudoval ještě předtím, než vůbec byl zařazen do schůze a ještě než v podstatě dala vláda k tomu stanovisko. A ty sporné věci jsem zkonzultoval. Proto jsem bez problémů souhlasil s tím, že můžeme postupovat ve smyslu § 90 odst. 2, protože ty věci jsou pro Hasičský záchranný sbor, ale i pro sbory dobrovolných hasičů, nebo jednotky sborů dobrovolných hasičů, důležité.

Samozřejmě jsou věci, které bych i já chtěl zodpovědět, například jestli už vláda tuší, jaké budou paušální výše náhrad nákladů za každou započatou hodinu zásahu, jestli by tam neměla být spíš každá započatá půlhodina zásahu, aby to nebylo takové, že tam ještě tedy za chvilku budeme zametat o tři minuty déle, abychom započali tu hodinu. Jsou to vždycky věci, o které se pak vedou ty spory, když někdo řekne, uklízelí jsme tak, nebo tak. Ale to jsou věci... A jsou to malichernosti.

Takže akceptuji to, že bylo stanoveno veto, nebo bylo vysloveno veto pro projednání podle devadesátky. Dovolím si tedy navrhnout zkrácení lhůty pro projednávání. Po dohodě s předkladatelem panem poslancem Hamáčkem, ale i po projednání s předsedou výboru pro bezpečnost navrhuji zkrácení lhůty na 10 dní, abychom to mohli projednat už příští týden ve čtvrtek na výboru pro bezpečnost, tím pádem jsme schopni to ve druhém čtení zařadit na červencovou schůzi. A pak se samozřejmě uvidí. Tím bychom mohli docílit i toho požadovaného efektu, že projednáme, resp. schválíme tento návrh ještě do konce roku, resp. aby účinnost mohla nastat od 1. 1. 2021.

Takže navrhuji zkrácení lhůty na 10 dní i po dohodě s předkladatelem. A žádám, aby na jednání výboru, jestli pan předkladatel by byl schopen nám říct, jestli už vláda zvažovala, jaká bude výše paušálních náhrad. A poté bych se tedy ještě, když už o tom budeme diskutovat, tak jestli když teď už bude výše paušálních náhrad pro jednotky sborů dobrovolných hasičů nejen za výjezdy k dopravním nehodám, ale i

k těm řekněme úmyslným jednáním, kde ten paušál tam bude dávat, tak jestli máme nějakou představu, jaký objem, byť vím, že samozřejmě záleží na každé jednotce, jestli to je JPO2, nebo JPO5 a kolik hodin tam odpracuje, ale jestli se zvažuje i právě to rozdělení podle těch jednotek, protože JPO2 má určitě jiné technické vybavení a provádí jiné technické zákroky než JPO4 nebo JPO5, tak jestli i tam bude nějaký rozdíl v paušálních náhradách. Ale to jsou věci, které můžeme v rámci diskuse vyřešit. Ale když už tedy nastala ta situace, kdy o věci nemůžeme rozhodnout podle devadesátky, tak tyto informace, pane předkladateli, jestli byste byl schopen příští týden už nám zodpovědět. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Poslanecký klub TOP 09 se nepřipojí k návrhu na zamítnutí. Chceme o tom nezaujatě diskutovat, ale nemyslíme si, že ta situace je tak nezbytná, aby bylo nutné zkracovat lhůtu na deset dní. Jménem poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vetuji zkrácení lhůty na deset dní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Registruji tuto námitku. Pan zpravodaj...

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedo, navrhuji zkrácení na třicet dnů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Registruji tento návrh a předávám řízení schůze současně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. S faktickou poznámkou se přihlásil pan kolega Marek Benda. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já poprosím pana zpravodaje, aby zvážil svůj návrh na zkrácování na třicet dnů. Co to dává za smysl? Budeme se začátkem srpna scházet k projednávání druhého čtení tohoto zákona. To fakt nedává vůbec žádný smysl a žádnou logiku, abychom zkracovali před prázdninovou pauzou na třicet dní, když je zcela zjevné, že těch třicet dní do prázdninové pauzy neuplyne. Tak to se na mě nezlobte, ale ty návrhy by měly mít nějakou logiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, rozumím vaši námitce. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. S faktickou poznámkou se hlásí ještě pan poslanec Zdeněk Ondráček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. I těch třicet dní může něco znamenat, protože máme před sebou ještě minimálně dva výborové týdny. Ve dvou výborových týdnech můžeme jednat. A v podstatě máme příští týden výborový, pak je poslanecký, pak je Sněmovna, pak je ještě výborový týden, takže nic nebrání tomu, abychom tu věc projednali. (Předsedající: Děkuji.) I když není příští týden, je výborový týden. Takže můžeme to klidně zařadit. Já v tom zase takový problém nevím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času...

Poslanec Zdeněk Ondráček: Kdo hledá cestu, najde i cíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda a poté eviduji přihlášku paní poslankyně Černochové. (Hluk v sále.) Prosím o klid sněmovnu. Pane poslanče, ještě chvíličku, než vám začnu měřit čas, protože je tady nesmírný hluk. Děkuji. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Já jsem rád, že pan poslanec Ondráček hledá cestu a cíl, možná současně, možná zvláště, ale jenom upozorňuji, dnes je sedmnáctého. Lhůta třicet dnů uplyne sedmnáctého, tím pádem 17. července. Schůze Poslanecké sněmovny končí 10. července podle plánovaného toho. Takže myslím, že to, co jsem řekl, má naprostou logiku, a nesnažme se zkrátit lhůtu jenom proto – výbor může projednat samozřejmě dřív, to je věcí toho výboru, kdy projedná – ale jenom proto, abychom měli pocit, že jsme naplnili nějaké zrychlené řízení. To fakt nedává žádný smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ptám se, kdo dále do rozpravy. Evidoval jsem přihlášku paní kolegyně Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem jenom chtěla říct vašim prostřednictvím panu kolegovi Ondráčkovi, že do konce, v uvozovkách, prázdnin zbývá pouze jeden výborový týden. Neměl pravdu, když říkal, že jsou ty týdny dva. Je to pouze příští týden, pak už výborový týden je až v září podle harmonogramu schváleného organizačním výborem. Tak bych ráda uvedla toto na pravou míru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě zpravodaj se hlásí do rozpravy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Stahuji svůj návrh na třicet dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. (Potlesk zprava.) Tím pádem je to zjednodušené jak pro zpravodaje, tak pro celou sněmovnu. Pokud se... ano, ještě evidují přihlášku k faktické poznámce kolegy Brázdila. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Dovolte, abych se vrátil k té podstatě – snížení administrace pro jednu složku integrovaného záchranného systému. Máte pravdu, prostě ti lidé se mají zabývat něčím jiným než vypisováním papírů, ale tady vyřešíme možná hasiče, ale pak jsou tady ti záchranáři, kde ta administrace je úplně stejná. Oni by měli a oni i rádi jezdí k výjezdům, kde umí punktovat hrudník a intubovat a zajistit žilu a resuscitovat. To jim nikomu nedělá problém, ale ta administrace je obecně v tom integrovaném záchranném systému prostě veliká. Takže já jsem rád za to, že to budeme projednávat, na druhou stranu jsou tady ještě ty další dvě složky hlavní, tam by se to taky mělo řešit. Nevyřešíme to tady, jen jsem na to chtěl upozornit. Děkuji, že jste mě vyslechli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vyvolal jste další přihlášku, řádnou přihlášku paní kolegyně Gajdůškové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já musím říct, že mě tato debata tedy skutečně velmi překvapuje a velmi mrzí, protože skutečně když se bavíte s profesionálními hasiči, když se díváte, co dělají, tak administrativní zátěž je skutečně veliká. A to je stížnost, se kterou se na nás obracejí už delší dobu. Takže já jsem velmi ráda, že je na stole tento návrh. A docela mě překvapuje a myslím si, že je signifikantní teď to, kdo na které straně stojí.

My tady zprava slyšíme zase až urputný boj za to, aby náhodou pojišťovny nepřišly o své zisky. Ale takto přece ten návrh není. Tady jde jenom o to, jak se to bude vykazovat nebo nebude vykazovat. A hasiči stojí dneska v první linii. Hasiči, záchranáři, policisté, městské policie stojí dneska v první linii, já to říkám pořád. A jsem přesvědčena o tom, že by měli mít stejné podmínky, jako má třeba armáda. A do dneška to nemají. Tohle je věc, která jim může minimálně ulevit v administrativě, v tom, aby nemuseli měřit, jak říkal pan ministr, sorbenty, jestli tam dají o deko víc nebo míň. Já jsem přesvědčena o tom, že tento návrh jsme měli projednat v devadesátce. Já jsem přesvědčena o tom, že jsme měli zkrátit lhůtu na projednávání tak, aby to 1. 1. 2021 mohlo vstoupit v platnost. Doufám, že se to podaří i přes ta veta i přes ten urputný odpor tady ze strany ODS a TOP 09. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni. Mám tři faktické poznámky, pak evidují přednostní právo pana kolegy Kalouska. První je kolega Zdeněk Ondráček, poté kolegyně Černochová, pak kolega Marek Benda. Pak s přednostním právem Miroslav Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážené kolegyně, slibuji, že vystoupím naposledy, ať budou reakce, jaké budou. Víte, když se dohaduje program schůze výboru pro bezpečnost, tak se sejdeme, předseda a místopředsedové, a jsme schopni, řekněme, operativně zařadit na jednání i informace, které vycházejí z nějakého článku polobulvárního deníku, a řešíme i věci, které bychom v podstatě ani řešit nemuseli, to jsou organizační změny na jednotlivých policejních útvech anebo přesuny lidí mezi jednotlivými odděleními. To je pro nás strašně důležité. Ale jakmile máme udělat něco pro hasiče a pomalinku jim pomoci k odbourání administrativy, tak hledáme důvody, proč to nejde. Je mi to trochu líto, paní kolegyně a pane kolego z ODS, že se k tomu takhle stavíte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní kolegyně Jana Černochová, také s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já nevím, co nám tady kolegové podsouvají. Paní Gajdůšková, paní poslankyně Gajdůšková, já se na to její vystoupení vždycky hrozně těším, protože ona tady opravdu vždycky objeví Ameriku jako teďka.

Paní poslankyně Gajdůšková prostřednictvím pana místopředsedy, všimla jste si, že vaše vláda tady vládne už šest let? A že máte ve své vládě několik ministrů vnitra, kteří se tam střídali? Konkrétně pan Hamáček, předtím pan Metnar, předtím pan Chovanec. Šest let řídíte Ministerstvo vnitra! A teď chcete návrh zákona projednat v devadesátce? A ještě nás obviníte tady z nějakých nekalých praktik, že podporujeme pojišťovny? Proberte se. Probud'te se. A nepovídejte tady hlouposti. Protože šest let vaši ministři mohli ten zákon změnit, mohli ho předložit. Nám nejde o nic jiného než o jeho řádné projednání. Takže buďte tak hodná, přečtete si Ústavu, přečtete si jednací řád Poslanecké sněmovny a dovolte poslancům z opozice, aby se řádně účastnili legislativního procesu při projednávání zákonů, a nebraňte jim v tom! (Hukot z řad sociální demokracie, potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a prosím o klid! Kolega Miroslav Kalousek změnil svou přihlášku na faktickou poznámku. (Hluk v sále.) Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než dám slovo dalšímu řádně přihlášenému, prosím o klid ve sněmovně. Myslím, že jsme schopni v důstojné atmosféře projednat i tento zákon. Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, jsem chtěl paní poslankyni Gajdůškovou požádat o zdrženlivost. Jestliže setrváváme na tom, že chceme projednat poctivě tenhle návrh zákona podle jednacího řádu ve lhůtách, které jednací řád stanovuje, tak to přece není zarputilý odpor. Zarputilý odpor vypadá jinak, paní poslankyně. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Dolínek, poté pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Petr Dolínek: Mně to přijde celé líto z jednoho prostého důvodu. Je to návrh pana poslance Hamáčka, není to návrh ministerstva, není za tím žádný složitý legislativní proces, který nám je tady podsouván. Myslím si, že v tuto chvíli já bych mohl říci, kolik ministrů vnitra bylo za ODS a že si nevšimli takovéto chyby a nenapravili ji, ale nebudu to tady dělat. Já si myslím, že je dobré, když se zjistí v jednu chvíli, že lze něco napravit, tak to pojďme napravit. Argumentace, která se týká toho, že máme před sebou prázdniny... Já osobně jsem zastáncem, že Sněmovna by se v srpnu měla sejít, protože ta země to potřebuje. Jsem tady v menšině, tak se asi v srpnu nepotkáme. Ale jinak si myslím, pojďme jednat podle toho, ne že si někdo chce vzít prázdniny, ale podle toho, co standardní je. A standardní je zkracovat lhůtu, když si o to někdo řekne, a funguje to. Takže nepodsouváme si prázdniny, dejme si radši práci před sebe než prázdniny. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček v roli předkladatele.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Já se přiznám, že tu debatu nechápu. Já vám samozřejmě můžu říct, jak to vzniklo. Vzniklo to tak, že když jsem já nastoupil do funkce, objížděl jsem samozřejmě, protože to je náplň mojí práce, jednotlivé hasičské stanice, mluvil jsem s hasiči a z logiky věci jsem se jich ptal, co je trápí a jak jim můžeme pomoci. Všichni unisono říkají: Jeden z největších problémů je přebujelá administrativa při vykazování zásahů u dopravních nehod. – Říkám: Výborně, tak co by vám pomohlo? – Tak mi hasiči řekli, co by jim pomohlo.

Šel jsem za Českou kanceláří pojistitelů a říkám: Pánové, pojďme se nějak rozumně dohodnout, protože mi nepříjde smysluplné, aby hasiči vyplňovali papíry, aby ta jednotka trávila dvě hodiny u zásahu a pak ten velitel to čtyři hodiny papíroval. – A Česká kancelář pojistitelů říkala: Ano, my to vnímáme, tak najdeme nějaké rozumné řešení. – Tak jsme ho našli. Řešili jsme to s Ministerstvem financí, připomínky byly vypořádány, poslal jsem to do Sněmovny, a bum, problém.

Mně by zajímalo, komu to vadí. Pojišťovny jsou spokojené s tím, jak je to vyřešeno, protože jsme se dohodli, hasiči se na to těší, a vadí to panu kolegovi Žáčkovi, který to navrhuje zamítnout, protože to pravděpodobně ani nečetl. Já s tím

samozřejmě nic neudělám, holt si to tady odbudeme ve třech čteních. Já jenom upozorňuji na to, že ta Sněmovna je přetížená, takže se nám taky může stát, že to nestihneme projednat do konce roku. Pak to někdo těm hasičům půjde vysvětlit. Mně to v principu nevadí, já budu jezdit po těch stanicích, a až se mě někdo zeptá, proč musí papírovat a fotografovat, tak je pošlu za panem poslancem Žáčkem, který to navrhl zamítnout. A ono se to hodí do té kampaně. Ale je to úplně zbytečné. Tohle byl rozumný návrh, který byl se všemi projednán, a jenom proto, že se tady někdo zašprajcoval, tak to prostě pošleme do třech čtení.

A když tady paní poslankyně Černochová říká, že ta koaliční vláda má Ministerstvo vnitra šest let. Má. A my jsme na to hrdí, protože to Ministerstvo vnitra díky tomu, že tam šest let byli ministři za tuhle vládu, tu krizi zvládlo. Zvládli to hasiči, zvládli to policisti, zvládli to další, protože na to byli připraveni a zvládli to. (Výrazný potlesk poslanců sociální demokracie a potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova za navrhovatele. Pan kolega Hamáček nemá zájem o závěrečné slovo, pan zpravodaj také ne. V tom případě konstatuji, že organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru? Zahájil jsem hlasování číslo 229 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 229, z přítomných 174 pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl, aby byl tento návrh přikázán dalšímu výboru. Má někdo jiný návrh? Ano, pan kolega Černoorský. Prosím.

Poslanec Lukáš Černoorský: Pane předsedající, tam padl ze strany kolegů z ODS návrh na zamítnutí a ten by měl být jako první, pokud se nepletu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Aha. Já se omlouvám, v tom případě jsem špatně spolupracoval s panem zpravodajem při převzetí řízení schůze. V tom případě se vrátíme k tomuto bodu. Já vás ještě všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami... Počet přihlášených se ustálil.

O návrhu na zamítnutí budeme rozhodovat v hlasování číslo 230, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 230, z přítomných 151 poslanců pro 11, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Ptám se, jestli je požadavek, abychom hlasovali znovu o příkázání garančnímu výboru. Není takový požadavek.

Teď se ptám ještě znovu, navrhuje někdo, aby byl příkázán tento tisk dalšímu výboru. Není tomu tak. Můžeme tedy konstatovat, že byl příkázán pouze garančnímu výboru, výboru pro bezpečnost.

Padl návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů, který byl vzat zpět, jiný návrh legitimně podán nebyl, čili mohu ukončit bod číslo 217. Děkuji panu ministru vnitra, děkuji panu zpravodaji a končím tento bod.

Teď se s přednostním právem hlásí předseda klubu hnutí ANO pan kolega Faltýnek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové, já bych využil této kratičké pauzy mezi dvěma zákony k jedné záležitosti. Když člověk udělá chybu, tak – to mně říkala moje maminka – základní slušnost je se omluvit. A já jsem na mimořádné schůzi, kterou svolala opozice, chybu udělal. Ta chyba se týkala párování.

Já bych se chtěl z tohoto místa prostřednictvím pana předsedajícího v prvé řadě omluvit kolegyni Janě Černochové a samozřejmě i ostatním kolegům, kteří zajišťují párování, protože já jsem prostě zpanikařil, když jsme prohrávali všechna hlasování, a povolal jsem bohužel i lidi, kteří byli vypárováni. Matematicky to sedělo. Bylo vypárováno celkem 15 lidí, nás chybělo 29 v tu chvíli, to je moje chyba samozřejmě, a já jsem zpanikařil a za tuto svoji chybu se všem omlouvám a prohlašuji, že se mi to už do konce volebního období nestane. Omlouvám se. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Faltýnkovi. (Poslanec Faltýnek předává kytiici poslankyni Černochové. – Potlesk.) Doufám, že to zklidní napjatou atmosféru po projednání předchozího tisku.

A pokračovat budeme podle pořadu schůze bodem číslo

382.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k článku tří ministrů zahraničních věcí

Prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu pan poslanec Miroslav Janulík, který, bude-li souhlasit, se stane zároveň jeho zpravodajem. Kolega Janulík souhlasí a já mu hned, jak se sněmovna uklidní, kolegové buď zaujmou svá místa, nebo diskuze přenesou do předsálosti, tak mu udělím slovo. Zatím tomu tak není. Ještě chvíličku posečkejte, pane kolego. Tak. Ještě jednou kratičká výzva, aby kolegové a kolegyně zaujali svá místa nebo případné diskuze nad jiným problémem, než je článek tří ministrů zahraničních věcí, přenesli do předsálosti. Ještě malou chvíličku. Tak. Teď už to snad umluvíte, pane kolego. Máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem samozřejmě požádal o zařazení tohoto bodu z logiky věci, protože jsem předsedou meziparlamentní skupiny přátel Česko – Izrael a předmětný článek, o kterém se tady bavíme, hrubým způsobem tedy vybočil z našich, bych řekl, standardních postojů, a zabýváme se jím proto, že autoři tohoto článku jsou dva bývalí, jeden současný neboli budoucí bývalý ministr zahraničí, z toho dva jsou tedy aktivní členové naší současné vlády a z logiky věci tedy, protože to hrubým způsobem podle některých kolegů narušilo naše vztahy – já si myslím, že naše vztahy to nenarušilo, ale vybočilo to prostě z nějakého rámce našich standardních postojů, tak proto chci, aby se tím na můj návrh Sněmovna zabývala, a sdělil bych vám některé postoje, které jsem zaregistroval. Některé jsou moje, některé kolegů a poprosil bych vás, abyste to vzali v potaz. Samozřejmě k celé věci zaujal postoj i zahraniční výbor, což má logiku. Předpokládám, že zpravodajka zahraničního výboru kolegyně Červíčková tady pak přednese jeho usnesení.

V poslední době se zahraniční politika v našich důležitých relacích dostává do zbytečných turbulencí, a tam, kde jsme byli čitelným a vypočitatelným partnerem, se ocitáme jednostrannými, ve vládě a ve Sněmovně nediskutovanými kroky nejen na názorové periférii, ale i uvádíme naše přátele ve strategických vazbách do nejistoty. V případě Izraele prezident, premiér, předseda Poslanecké sněmovny i další pak musí reagovat. Samozřejmě nikdo dosud nezdůvodnil, proč byl vlastně ten předmětný článek publikován, proč nebyl řádně konzultován, proč se o tom nejednalo s izraelskými partnery a kdo tím co sledoval. Jestliže se má zde zřizovat komise pro hybridní hrozby – nebo byla zřízena – a cizí vlivy, mohla by jako jeden z prvních úkolů prozkoumat, zda se právě v případě tohoto článku nejednalo v intencích partikulárních, nebo dokonce nečeských zájmů. Vítám, že se věci zabýval 11. června i zahraniční výbor a přijal usnesení, o kterém už jsem výše hovořil.

V této souvislosti je důležité, že Poslanecká sněmovna jako celek v loňském roce přijala usnesení k antisemitismu a k výzvám k bojkotu Státu Izrael. Na každé poradě nejvyšších ústavních činitelů se diskutuje o tématu Izrael a konkrétně o přesunu našeho velvyslanectví do Jeruzaléma. Ukazuje se ale, že to nestačí. Vyjde článek – on to není dopis, ale je to článek – který jde proti závěrům těchto schůzek. Vyvolá to šok doma a velké znepokojení v Izraeli. Řekněme, že naši izraelští přátelé spíš nad tím jenom tak povytáhli obočí, a protože jsme přátelé, tak to nijak zvlášť veřejně nekomentovali. Jeho jediným zdůvodněním je, že se neodchyluje od koncepce zahraniční politiky z roku 2015. Tato koncepce nebyla této ani minulé Sněmovně představena. V červenci 2015 se zde ve Sněmovně konal jakýsi kulatý stůl. Je pravda, že ji schválila vláda, ale byla to vláda minulé, a navíc to bylo v době, kdy žádný nový mírový plán na stole nebyl a izraelská vláda se pohybovala v přísných mantinelech mírového procesu z Osla z roku 1993, který si dal za cíl dvoustátní řešení tehdy.

Článek vyšel navzdory závěrům z posledního, tedy aktuálního jednání ústavních činitelů z 11. března 2020, tedy i pana ministra zahraničí Petříčka, a cituji: "Vyjadřujeme naději, že mírová iniciativa Spojených států amerických Peace to Prosperity je konkrétním návrhem, který má potenciál dát blízkovýchodnímu mírovému procesu novou dynamiku, jež povede k obnovení přímých jednání obou

stran." Ten článek vyšel navzdory ujištění ústavních činitelů, že nakonec z toho deníku Právo bude stažen, aspoň takové já mám informace, kvůli své nevhodné diplomatické formě, zčásti jistě i obsahu a účelu, který neznám, a také i načasování, protože předcházela telefonátu premiéra České republiky a telefonátu premiéra Izraele Benjamina Netanjahua.

Na minulé schůzi dokonce padala hesla o anexi, paralely Československa v roce 1938 a 1968, dokonce ostré výrazy jako nácek apod. Já to vidím úplně naopak. Militantní část Palestinců s podporou jistých sil v regionu terorizuje léta civilní obyvatelstvo v Izraeli, chce jej vymazat z mapy, používá takové pejorativní výrazy jako zmijí hnízdo v Tel Avivu apod.

Já myslím, že je trapné a nedůstojné srovnávat Izrael s expanzivním nacistickým Německem. Naopak sudetští Němci se v roce 1938 a v průběhu dalších desítek let odvolávali na Palestince jako na národ bez státnosti apod. K té historické paralele přednášené zde ministrem kultury panem Zaorálkem bych poznamenal, že situaci Palestinců a Arabů si naopak vždy přisvojovali nacisté. Byla to pro ně doprovodná ideologie antisemitismu. Jako příklad bych uvedl citát z projevu říšského kancléře Adolfa Hitlera z předmnichovské krize v září 1938, kdy, cituji: "Ubozí Arabové jsou bezbranní, snad i opuštění. Němci v Československu nejsou ani bezbranní, ani opuštění. To nechť se bere na vědomí." Tak to jenom k tomu, jak velmi, velmi tedy analogie a paralely pokulhávají.

Pro mě další nepřijatelnou analogií je anexe Krymu. Izrael nezabírá území cizího státu, navíc zde jde o bezpečnostní aspekt pro celý region. Stát Izrael na území byl od roku 1948 a nemůže jej opustit. Podstatou mírového návrhu je rozšíření civilní jurisdikce na část osídlení, která již existují. Výsledné řešení bude záviset na dohodě.

Uznejme proto, že by se nám lépe žilo bez takovýchto článků. V šachové terminologii by potom prezident, premiér i předseda Sněmovny měli učinit tzv. vynucený tah a ozvat se, ale myslím si, že to by se nemělo opakovat. Není možné zjednodušovat situaci na to, že je všechno špatné, co udělá Izrael. V pondělí začaly létat znovu rakety z Gazy, a nikdo ani nevzdechl. Nikdo si, ani naše média, nikdo si toho nevšimá. Všichni už to považují za takový v podstatě folklór.

Je nemravné Izrael démonizovat, ale dělají to zejména ti, co si tam neudrží žádné vztahy, nebo je to dlouho, co s nějakým izraelským představitelem jednali. To je na margo ministra kultury. Ale dělají to progresivistická levicová hnutí v západní Evropě, která nemají žádný tvůrčí politický program a promítají svůj ideologický boj na mapu světa. Tu proti Trumpovi, jako vzpomeňme na obamamánii, v tomto případě jde o progresivistickou leviči, ideovým zlosynem je tady Netanjahu. Mezinárodní právo se tvoří, vzniká jednáním, dohodami, které mohou překonat minulý status quo. Ten je skutečně dán právě mezinárodním právem, ačkoliv jeho interpretace je na Blízkém východě zpravidla vždy diametrálně odlišná. Současná situace nová není. Vzpomeňme na sjednocení Německa nebo vznik Československa na základě rozpadu Rakouska-Uherska, tedy nerespektováním tehdejší ústavy a zákonů. Prostě někdy realita, kreativita a fantazie mohou předběhnout status quo a my bychom měli Izrael

povzbudit na této cestě, aby jednal a učinil další pokus v nekonečné řadě, a ne ho kárat, mentorovat a psát do novin, co dělá špatně.

Nad mezinárodním právem je vždy ještě jedna vrstva a je to imperativ míru. Na Blízkém východě podpora radikální palestinské agendy nadále klesá, zejména v Saúdské Arábii, Ománu, Bahrajnu a Spojených arabských emirátech, jejichž vládnoucí politici stejně jako Trumpova administrativa ve Spojených státech radikálně omezili finanční podporu Palestincům. Tyto arabské země jsou na rozdíl od článku našich ministrů otevřené novému mírovému plánu a nijak ho neodsuzují.

Já bych si tady dovilil drobnou vsuvku o vztazích Izraele a Palestiny. Uvědomme si, že v 19. století byla Svatá země velmi řídko osídlená. Významnější arabské přistěhovalectví začalo až v 19. století. Britové na nátlak Arabů zabránili Židům vstoupit do Palestiny, zatímco arabské osidlování pokračovalo dále, a v důsledku toho před vznikem Izraele žilo v britské mandátní Palestině více Arabů než Židů.

Více než polovina Židů na přelomu století pocházela ovšem z muslimských zemí, to je potřeba si uvědomit, v důsledku zabíjení a vyhánění. Palestinci příležitost pro svůj stát do značné míry promarnili. Já jenom doporučuji vaši pozornosti fakt, že v Palestině čtrnáct let neproběhly demokratické volby, takže to je, si myslím, fakt vhodný zaznamenání. Palestinci odmítli rozdělení Palestiny na stát židovský a arabský a začali vést vyhlazovací válku. Nyní žije v Izraeli zhruba 20 % etnický arabského obyvatelstva. Vedoucí palestinští představitelé jsou vedeni nesmiřitelným nepřátelstvím ke všem Izraelcům a jejich cílem je "Palestina od Jordánu k moři", kde není místo pro žádný židovský Stát Izrael.

Jistě uznáte, že toto východisko k jednání je asi nepřijatelné. V jejich pojetí jsou Židé "osadníci", nejen ti žijící za zelenou linií, ale i ti žijící v mezinárodně uznávaném Státu Izrael, tj. hranicí před rokem 1967.

Ke světlym stránkám naší zahraniční politiky od roku 1989 patří podpora Izraele v jeho zápase o přežití. Mnozí – zejména levicovní – politikové v EU zastávají vyhraněný propalestinský postoj, vedou důslednou propalestinskou politiku a vycházejí z palestinské teorie o ukradené zemi. Já tvrdím, že u nás tady to nemá příliš místa, protože my nemáme, žádná z našich stran nemá žádný muslimský elektorát – zaplať pánbůh. A v té západní Evropě vnímám ty politiky, boj o hlasy, jako propalestinské právě z těchto důvodů, protože mají díky své dosavadní činnosti, která trvá desítky let, význačný muslimský elektorát. A my ho nemáme – zaplať bůh.

Po celou dobu existence Izraele politici z celého světa a nevládní organizace posílají miliardy eur do nefunkčních struktur tzv. palestinské samosprávy. Já doporučuji všem, ať se fyzicky jedou podívat, kde a jak ty peníze končí, protože zjevně se používají ty prostředky na teroristickou činnost. Hamás je teroristická organizace, která ovládá Gazu, hnutí Fatah je bez demokratické legitimacy, řídí z hlavního města tzv. samosprávu na Západním břehu Jordánu. Ale obě entity se prohlašují za palestinskou vládu. Kdyby, teoreticky, byl Západní břeh Jordánu předán nějaké palestinské entitě, hrozí reálné nebezpečí, že by se stal podobným centrem jako Gaza.

Samostatný stát Palestinců dnešními očima viděno je, aspoň podle mě, málo reálný. Byl by totiž nebezpečím i pro sousední Jordánsko a celý region. Je řada jiných řešení mezi společným státem a dvěma státy. Určité prvky samosprávy, autonomie, atd. atd. Může to být cokoli, ale samozřejmě to řešení musí najít tam oni sami. Těžko jim jako my můžeme udělovat v tomto případě nějaké knížecí rady. Zkoušelo to OSN, Evropská unie, Obama, všichni společně. Nevyčítejte tedy Trumpovi, že zkouší něco jiného, že nechce kopírovat Obamu. Ale znovu, já bych to neviděl, že to zkouší on. On prostě, oni hledají společně s Izraelci, anebo resp. Izraelci sami hledají nějaké řešení, protože doteď se to zaseklo a k ničemu to nevede než k tomu, že... Doporučuji všem, že by si zkusili třeba stáhnout aplikaci do svých chytrých mobilních telefonů, která varuje izraelské občany před raketami, a divili byste se, jak často vás ta aplikace bude v noci budít a varovat před letícími raketami.

Kolegové se v článku odvolávali na mezinárodní právo, že to je největší palestinská opora, a Rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 2334 z roku 2016. Takhle to komentoval současný ministr kultury, který se pořád nemůže zbavit stigma, že byl ministr zahraničí. Rezoluce byla přijata 23. prosince 2016. Prošla, protože Obamova administrativa proti ní neuplatnila veto, ale jen se zdržela hlasování. Uvádí, že osídlování představuje zjevné porušení mezinárodního práva, nicméně nemá právní platnost. Neobsahuje žádné sankce ani opatření, byla přijata v rámci nezávazné kapitoly VI Charty Organizace spojených národů. Nemá reálný význam ani z pohledu mezinárodního práva. A ani nemůže mít. Je jednou z dlouhé řady rezolucí OSN, jež odsuzují Izrael, současně přehlížejí porušování dohod palestinskou stranou, jakým je například povzbuzování terorismu a odmítání mírového soužití. Nabádá Izrael, aby zastavil tuto činnost a plnil jen své povinnosti okupační správy. Izrael říká, že se nejedná o okupované, ale sporné území, a odkazuje na výsledky šestidenní války z roku 1967, poté co byl napaden. V době přijetí rezoluce žilo v osadách na Západním břehu Jordánu 570 tisíc Izraelců.

Přijaté znění rezoluce popírá zásadu zakotvenou v rezoluci 242 z roku 1967. Ta není pro příznivce Palestinců výhodná, protože se stala základem pro funkční mírové dohody Izraele s Egyptem a Jordánskem a nakonec i dohody z Osla, o kterou se opírají jako o mantru dnešní protivníci Trumpova plánu. Takže něco se hodí, něco se nehodí. Tato rezoluce stanoví, že míru má být dosaženo jednáním, které má probíhat s cílem dohodnout se na bezpečných a uznávaných hranicích. Podle expertů bylo chybou, že v rezoluci 2016 se začalo hovořit o hranicích z roku 1967 a okupovaných palestinských územích. Začal se tím předjímat výsledek těch jednání. Jde tedy o politickou, situační proklamaci, která vychýlila věc v Radě bezpečnosti OSN na jednu stranu sporu a dodala sílu palestinské neústupnosti.

Já vám jenom vedu ten přehled nejdůležitějších odmítnutí mírových jednání.

V roce 1937: Jeruzalémský muftí Hajj Amin Al Husseini, který se stal vůdcem Arabů, odmítl v roce 1937 před Peelovou komisí všechny návrhy na jakékoliv rozdělení tehdejší Palestiny, prosazoval deportaci, později úplné vyhlazení všech palestinských i evropských Židů a přísahal svým lidem, že jestliže bude někdy založen židovský stát v Palestině, nepřežije v něm jediný Žid.

V roce 1947: Rezoluce OSN 181 o rozdělení Palestiny na židovský a arabský stát ze dne 29. 11. 1947. Muftí i ostatní palestinští a arabští představitelé tento návrh odmítli a napadli nově založený Stát Izrael s cílem vyhnat či vyvraždit veškeré tamější židovské obyvatelstvo. Vedoucí arabští představitelé vyhrožovali Izraelcům genocidou. Jedním z nich byl Azam Paša, generální tajemník Arabské ligy, a ten prohlásil 15. 5. 1948, den po vyhlášení Státu Izrael, že to bude válka, která Židy zničí, něco jako křížácké výpravy a mongolské krvavé lázně dohromady. Konec citátů.

V roce 1967: Mírové návrhy Izraele Palestincům a okolním arabským státům po šestidenní válce z roku 1967. Poté co Egypťané obsadili celý Sinajský poloostrov, přesunuli tam svou armádu, přikázali jednotkám OSN vyklidit toto území, zablokovali Izraeli celý Akabský průliv, tím Izraelci byli nuceni podniknout preventivní úder proti arabským armádám, které chtěly zničit Izrael. V průběhu šestidenní války Izraelci porazili Egypťany, Syřany i Jordánce, dobyli starý Jeruzalém, Sinaj, celou Judeu a Samaří. Viz Západní břeh Jordánu a Golanské výšiny samozřejmě. Doporučuji se tam zajet podívat, ty Golanské výšiny jsou jasný strategický bod, z kterého se dá střílet dělostřelectvem na celý Stát Izrael.

Ovšem i po velkém vítězství byli Izraelci ochotni uzavřít mír se všemi svými arabskými sousedy i se samotnými Palestinci, ale tehdejší arabský postoj byl jednoznačný: žádný mír, žádné jednání, žádné uznání.

První éra Jásira Arafata z roku 1965 až 1989, to byl nástupce muftího Husseiniho. Odmítl uznat izraelský stát v jakýchkoli hranicích, a stal se vůdcem OOP. Vedl vojenský, teroristický boj proti Izraelcům i Židům kdekoli na světě. Teroristická skupina Černé září, napojená na OOP, byla zodpovědná za masakr izraelských olympioniků v Mnichově. Kromě protiizraelského terorismu byl zodpovědný i za celkovou devastaci Blízkého východu včetně občanské války v Libanonu, 1975 až 1991, navíc podporoval agresi Saddáma Husajna do Kuvajtu v roce 1991.

Bezprostředně potom, kdy Anvar Sadat uzavřel mírovou smlouvu s Izraelem roku 1979, Arafatova OOP okamžitě vyzvala k bojkotu Egypta a jeho vyloučení z Ligy arabských států, trvalo to až do roku 1989. Zbývající arabské státy přerušily s Egyptem diplomatické styky a Arabové navštěvující Egypt byli považováni za zrádce a špiony.

Nyní bych se zmínil o mírovém procesu z Osla roku 1993 – to je druhá éra Jásira Arafata, patrně nejnadějnější období pro mír. Arafát vstoupil do mírových jednání s Izraelem v Madridu a později Oslu, které vedly k uzavření dohody 13. září 1993 ve Washingtonu o autonomii v Pásmu Gazy a Jerichu. Dohoda byla uzavřena pod patronátem prezidenta Billa Clintona. Spolu se Šimonem Peresem a Jicchakem Rabinem dostal Nobelovu cenu za mír v roce 1993 i Jásir Arafat. Trošku protimluv, ale dobře.

V roce 1995 podepsal Arafat dohodu o rozšíření autonomie – takzvané Oslo II.

Dne 20. ledna 1996 proběhly na území palestinské autonomie volby, byla zvolena palestinská rada a Arafát se stal prezidentem. Sídlem se stal Ramalláh na Západním břehu Jordánu.

Ačkoliv palestínští a izraelští politici uzavřeli mezi sebou mírovou dohodu, na základě které Arafát a jeho OOP oficiálně uznali právo Izraele na existenci a měli se zříci terorismu, ukázaly se tyto naděje jako naprosto plané. Palestinci tyto dohody ve svém tehdejší parlamentu nikdy neratifikovali a naopak je nikdy nedodržovali, považovali je jen za předstupeň ke zničení Izraele. Ve skutečnosti nikdy nesouhlasili a dodnes většina z nich nesouhlasí s dvoustátním řešením. Bezprostředně po podepsání takzvané mírové smlouvy propukla první palestinská intifáda a zahájen byl krvavý teror.

V roce 2000 proběhl summit v Camp Davidu. Tehdejší izraelský premiér Ehud Barak nabídl Arafátovi řadu dalekosáhlých ústupků v rámci komplexní mírové dohody. Chtěl odevzdat 98 % Judeje a Samaří, to je Západní břeh Jordánu, včetně starého Jeruzaléma palestinským Arabům. Na oplátku měl Arafát skoncovat s vlnou protizraelských násilností a ukončit konflikt. OOP zamítla celý návrh, aniž by nabídla nějaký protinávrh. Vedoucí předáci OOP vyzvali ke druhé intifádě – intifáda al-Aksá –, načež celý Izrael zasáhla vlna teroristických atentátů. Stát přišel díky tomuto běsnění minimálně o tisíc svých občanů.

V roce 2005 došlo ke stažení z Gazy. V roce 2005 izraelská vláda vedená již zesnulým premiérem Arielem Šaronem jednostranně evakuovala všechny své obyvatele z Gazy a z některých vesnic na severu Judeje a Samaří, avšak v Izraeli mír nenastal, právě naopak. V průběhu dvou let po izraelském stažení z Gazy ovládli toto území Palestinci z Hamásu a začali odpalovat desítky – dnes už tisíce – raket na jižní Izrael. Raketová palba na izraelská města poblíž Gazy s určitými přestávkami trvá dodnes. Ze začátku to byly ty kásamy vyráběné na koleně z plynových rour, dnes díky štědré podpoře z Evropské unie už jsou to rakety, které dostřelí ne 20, ale už 160 km až do Tel Avivu.

V roce 2008 se dostává k moci Mahmúd Abbás. Bývalý izraelský premiér Ehud Olmert v roce 2008 nabídl nástupci Arafata Mahmúdu Abbásovi, zvanému abú Mázín neboli Otec války, rozsáhlý mírový návrh, prakticky totožný jako ten Barakův, návrat veškerého území za zelenou linií z roku 1967, vlastně ta samá území, která si pro sebe současní palestínští předáci před celým světem oficiálně tolik nárokují, ale i přesto tehdy tento návrh Abbás zamítl. Pro Abbáse a další palestinské politiky jsou izraelské mírové návrhy nedostatečné, nepřijatelné. Mnozí tvrdili a dodnes tvrdí, že mezery jsou příliš velké, že to, co Palestinci požadují a Izraelci nabízejí, je nepřijatelné, atd.

Palestínští politici chtějí pouze jednotnou arabskou Palestinu od řeky Jordán k moři. Izraelská města v rozporu s fakty líčí jako palestinská, včetně těch nacházejících se před mezinárodně uznávanými hranicemi z roku 1967. Současný izraelský stát přirovnávají ke křižáckým státům, které zanikly, tudíž podle nich i tento zanikne, jedno kdy, jestli za sto, dvě stě nebo tři sta let. A z tohoto důvodu se vlastně vůbec nesnaží o mírové soužití. Věří, že čas hraje v jejich prospěch, a udržují své lidi vědomě a schválně v dosti těžkých životních podmínkách, aby mezi nimi rozněcovali nenávisť ke všemu izraelskému a židovskému.

V roce 2019 až 2020 Netanjahu s podporou americké administrativy představuje takzvanou dohodu století, ale palestinské vedení odmítlo tento americký návrh již před rokem, aniž by ho někdy vidělo a seznámilo se s ním. Stačilo, že si něco přečetlo v novinách. Jeho předáci odmítli účast na hospodářské konferenci konané v Bahrajnu na konci června 2019 a bránili v účasti dalším Palestincům. Jakmile byl plán zveřejněn, Abbás se proti němu důrazně postavil a prohlásil: Tisíckrát říkáme ne, ne, ne této dohodě století. Od začátku jsme ji odmítali a měli jsme pravdu. A Mahmúd Abbás nazývá dohodu století spiknutím. Platí, že Palestinci nikdy nezmeškali příležitost nechat si ujít příležitost.

Námítka odchylky od linie naší zahraniční politiky je jasná. Parlament a mnozí jednotliví poslanci nejsou v zahraničních vztazích reprezentanty exekutivy nebo její složky, ale jsme představiteli lidu, tedy občanů. Poslanec na rozdíl od člena vlády má právo formulovat svůj názor na určitou zahraničněpolitickou otázku zejména formou úvahy, zejména týká-li se budoucího vývoje. Ministerstvo zahraničních věcí nás nemůže limitovat koncepcí, kterou vládní politika realizuje. Poslední koncepce zahraniční politiky, kterou přijala tehdejší vláda, jak už jsem řekl, je z roku 2015. V parlamentě nám tehdy, jestli si vzpomínáte, byla pouze představena, a to pouze vybraným poslancům ze čtyř výborů a to byla forma kulatého stolu.

Na druhé straně platí, že je dobré, když svoje stanoviska koordinujeme. I parlamentní diplomacie by měla probíhat v nějakém rámci a myslím si, že probíhá. Od toho jsou prezidentem svolávány schůzky nejvyšších ústavních činitelů k zahraniční politice zhruba asi kvartálně, pokud vím.

Neplatí, že u všech otázek musíme mít jednotný unifikovaný pohled na všechno, ale otázka budoucího uspořádání Izraele a Palestinců je otevřený proces, do kterého názorově vstupují mnozí politikové světa, což samozřejmě může být jejich právo, ale já kdybych byl na té druhé straně, tak to vnímám trošku úkorně, protože mně do mých domácích záležitostí mluví někdo, kdo zhusta o nich neví vůbec nic.

Shrnu bych postoj k tomu článku. Nepoučovat, nerozdávat rady. Zásadním prvkem je dohoda Izraele s palestinskou reprezentací, čili s Palestinci na Západním břehu Jordánu, kterého se to týká, aby nebyl žádný model předem vylučován, zejména když žádná mírová jednání neprobíhají a dohoda z Osla se neplní. Z tohoto pohledu je americko-izraelský plán impulsem, protože vnáší do zamrzlé situace nový pohled. Plán se bude teprve diskutovat v novém parlamentu Izraele, protože jak víte, těch voleb už tam proběhlo dost.

Populace už lze těžko vzájemně oddělit, já jsem to viděl na vlastní oči, vznikly by nové křivdy a na nějaký nový palestinský stát na Západním břehu Jordánu by bylo lépe zapomenout. Kdybych byl tázán, sám bych Izraelcům říkal jen to, že Palestincům a všem lidem, které budou nově podle plánu chtít ovládat, mají dát stejná práva, jinak můžou čekat velké problémy, čili stejná práva jako mají Izraelci.

Já nechci náš vztah k Izraeli glorifikovat, ale je fakt, že máme dobrou pověst, máme dokonce pozitivní obchodní bilanci, máme komplementární průmyslová odvětví, výzkum, přidanou hodnotu pro průmysl a z našich vzájemných vztahů vyplývá mnoho dobrého.

O Trumpově plánu bych se tady nerad více zmiňoval.

Optika mezinárodního práva – to bych tady zmínil, protože se tím spousta lidí zaklíná, že podle mezinárodního práva je okupací prozatímní kontrola území, které není součástí území okupující mocnosti bez souhlasu skutečného územního suveréna. Čili tady ty podmínky vůbec naplněny nejsou. Posledním územním suverémem tady bývala Osmanská říše, která zanikla v roce 1922.

Já si myslím, že ve světle toho mezinárodní právo nemůže být odtrženo od reality, ale zákaz získávání území silou je jedním ze základních pilířů poválečného mezinárodního práva, ale není možno nevidět specifickou povahu postavení Izraele na západním břehu, čili tady se to na to roubuje velice těžce. Mezinárodní právo je založeno na precedencích a mělo by být v souladu s realitou, kterou si vyžaduje mezinárodní bezpečnost.

Já bych potom asi v podrobné rozpravě zkusil přednést návrh nějakého usnesení. Předpokládám, že o něm asi budeme hlasovat. Pro tuto chvíli je to za mě všechno. Děkuji, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Janulíkovi. Otevírám rozpravu. Jako první je přihlášen pan poslanec a předseda zahraničního výboru kolega Veselý. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu velmi stručný. Navrhuji, aby zpravodajem tohoto bodu byla zpravodajka zahraničního výboru Monika Červíčková. Myslím, že to má logiku. Sděloval jsem to, už když jsme se o tom bavili posledně. Takže navrhuji, abychom hlasovali o tom, že zpravodajkou bude Monika Červíčková jako zpravodajka zahraničního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je legitimní postup, protože je to samozřejmě součást jednacího řádu, ale je naší zvyklostí, že pokud není zpravodaj, není projednáno ve výboru, tady tomu bylo naopak, tak že se zpravodajem stane předkladatelem.

Já vás odhlásím, zagonguji, aby se kolegové, které jsem požádal, aby své diskuse přenesli do předsálí, mohli dostavit.

O návrhu na zpravodajku zahraničního výboru, která se stane zpravodajkou i pro Sněmovnu, budeme hlasovat v hlasování 231. Počkám, až se ustálí počet přihlášených...

Zahájil jsem hlasování číslo 231 a ptám se, kdo je pro návrh na zpravodajku. Děkuji. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 231 z přítomných 117 pro 114, proti nikdo. Požádám tedy paní kolegyni, aby se ujala své zpravodajské zprávy a zasedla u stolku zpravodajů.

S faktickou poznámkou se do rozpravy přihlásil kolega Kobza. Já jsem otevřel rozpravu a první byl kolega Veselý. Sice nevím, na co bude reagovat, ale je to faktická přihláška. Ano, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já bych si tady dovilil zareagovat na kolegu Janulíka vaším prostřednictvím. Fakt je, že česká zahraniční politika v poslední době ztrácí svoji přímočarost, ztrácí svoji čitelnost, přestáváme být, abych tak řekl, lehce pochopitelní pro svoje partnery. Je to v podstatě celou dobu, co zahraniční politiku kontroluje sociální demokracie. A centrum zahraniční politiky z hlediska mezinárodní nebo nadnárodní nebo globální politiky se přesouvá k naprosto bezvýznamným komunálním politikům a vláda se od nich nedistancuje, nedistancuje se od těchto názorů. A to je samozřejmě velmi špatné, protože zrovna vůči Izraeli i vůči Palestině česká politika vždycky byla dlouhodobě naprosto konzistentní, naprosto trvalá, jasně čitelná. S Izraelem nás spojují přátelské vztahy, společné kulturní kořeny a zrovna tak respekt vůči Palestincům. Ten dopis nebyl dobrý nápad, v podstatě zase nějakým způsobem zpochybnil trvalost a přímočarost české politiky a myslím si, že optimální by bylo, kdyby vláda přijala usnesení, že tento dopis není výrazem oficiální české zahraniční politiky, a tím v podstatě odstranila ten dým pochybností, který se potom nad českou zahraniční politikou vznáší z obou stran, to znamená jak z Izraele, tak z palestinské strany. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil čas pro vaši faktickou poznámku. Nyní tedy podle pořadí je zatím přihlášený kolega Janulík a kolega Valenta v rozpravě, takže udělím slovo panu poslanci Janulíkovi. Ten se ho vzdává, čili pan kolega Jiří Valenta v rozpravě. Ten tady není, takže propadá jeho přihláška, ale... (Hlasy v sále: Je tady!) Je, já se omlouvám, samozřejmě. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, nebudu dlouhý.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, stále se zde bavíme o eventuálním poškození českých vztahů s Izraelem, a to především díky tomu inkriminovanému a zmiňovanému veřejnému prohlášení ministrů Zaořálka a Petříčka, kteří v podstatě sdělili svůj názor, a to možná asi jen proto, že vláda nemá doposud žádné společné stanovisko, které by mohlo být v tomto ohledu relevantní. Buď ho teda nemá, anebo ho doposud nesdělila, alespoň jsem to nezaregistroval. Premiér Andrej Babiš sice stále proklamuje, že vláda tvoří zahraniční politiku České republiky jako celek a že prohlášení jednotlivých ministrů je nešťastné, ale ptáme se jeho, co kromě toho, že právě on strká před některými problémy zahraniční politiky hlavu do písku, v této věci udělal. V tomto ohledu vidím obrovský hendikep nejen jeho, ale potažmo celé vlády, kterou řídí. A tak se hořt musejí vyjadřovat jednotliví ministři polooficiálně. A já teď nebudu a ani nechci řešit, zda jejich vyjadřování je v této věci šťastné, nebo méně šťastné.

Ve stejném duchu mlčela vláda např. k tématu banderovců a jejich vůdce, válečného zločince Stepana Bandery. A tak se zase musel opět vyjádřit jen ministr zahraničí Petříček, který národu sdělil, že celou tuto záležitost by měli hodnotit historikové. Jeho postoj mu poté vytkl i prezident České republiky Miloš Zeman, který se nechal slyšet, že když Petříček byl na Ukrajině v únoru 2019, dostatečně nezmínil problém banderovců a že celý tento fenomén podcenil. A nikdo na nečinnost ministra kromě nás komunistů nereagoval, ani pan předseda vlády Babiš. A přitom Petříčkovo tehdejší bagatelizující prohlášení a faktická nečinnost mohly poškodit naše vztahy s Izraelem ještě mnohem více, protože každý člověk, který se alespoň trochu o historii zajímá, dobře ví, že stahování lidí zaživa z kůže, brutální znásilňování či rozřezávání břicha těhotným ženám, to je jen zlomek z celého seznamu krutostí, které vojáci Ukrajinské povstalecké armády pod vedením Stepana Bandery páchali na nevinných lidech bez sebemenšího ohledu na věk či pohlaví. A Židé tehdy byli společně s komunisty primárním cílem útoku banderovských bojůvek. Je přitom obecně známo, že za použití antisemitské rétoriky "Němci do Berlína, Poláci za San a Židé na šibenici" byl podíl ukrajinských nacionalistů na vyvražďování Židů ve srovnání s německými zvěrstvy mnohem vyšší. A dnes, v době, kdy se tito hrdlořezové staví na Ukrajině na roveň válečných hrdinů bojujících proti nacismu a fašismu, dostávají vyznamenání a je jim přiznáván status válečných veteránů s mnoha náležitostmi, pan ministr zahraničí Petříček prostě jen sdělil národu, že toto mají řešit historikové. To opravdu těm našim vztahům s Izraelem moc neprospěl. Kdybych měl ale ministra Petříčka v tomto smyslu omluvit, musel bych říci, že takovéto přešlapy nejspíše dělá pro svoji menší zkušenost v politice a časem se určitě naučí přiměřeně reagovat.

To takový bývalý ministr kultury Herman, to byl jiný kos. Když šel v roce 2016 jako první člen české vlády na sraz revanšistického sudetoněmeckého landsmanšaftu, dlouhodobě usilujícího o přepis dějin vyvíňující a relativizující vinu nejen sudetských Němců, a kde měl motivační projev se zdravici, raději sdělil veřejnosti, že na této akci nebyl jako ministr, ale jako pouhý občan. Možná tedy kdyby ministr zahraničí Petříček nevystupoval v médiích k problému anexe palestinských území s židovskými osadami na pravém břehu Jordánu jako ministr, ale modifikoval se jako občan, nevyvolalo by to takovou bouřlivou a negativní odezvu u některých, zejména pravicových poslankyň a poslanců. Možná zrovna těch, kteří, když zmíněný ministr Herman exhiboval a natřásal se na sjezdu landsmanšaftu – který, pro vaši informaci, zakládali někteří bývalí členové SS, či dokonce šéf úřadu Konrada Henleina – a my jako komunisté proti jednání Daniela Hermana protestovali, tak jen seděli a mlčeli.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Valentovi. Mám před sebou dvě přednostní přihlášky, jedna je ministra kultury Luboše Zaorálka a pak paní kolegyně Červíčkové jako zpravodajky, také s přednostním právem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Přeji vám dobré dopoledne. Já budu stručný, jenom bych se chtěl pokusit nějak velmi jednoduše tu pozici, pod kterou jsem se podepsal v tom dopise. Pan kolega se tady na mě směje, ale bude to opravdu stručné.

Takže já bych chtěl jenom znovu zopakovat, co jsem už řekl mnohokrát, že po celou dobu, co jsem byl ministrem, tak jsem vlastně v tom řešení izraelsko-palestinského konfliktu neustále opakoval pozici, že řešením může být pouze dvoustátní řešení. A já připomínám, že to je pozice, kterou zaujímal už Václav Havel, a mohl bych tady vyjmenovat všechny ministry a premiéry, kteří následovali. To byla celou dobu vždycky pozice České republiky. Dokonce Václav Havel, když tam tehdy navštívil, tak navštívil ještě Jásira Arafata, já si to pamatuji, a pak jel do Izraele. A vlastně se zdůrazňoval právě tento vyvážený přístup. Pouze toto řešení, které bude myslet na obě strany, má šanci být životaschopné.

A to je vlastně pozice, se kterou jsem se docela upřímně ztotožňoval, protože mě ten problém zajímal a vlastně jsem si sám kladl otázku, jestli existuje nějaká jiná cesta. Dokonce jsem se účastnil debat, dokonce i debat ministrů zahraničí v Bruselu, a vlastně vždycky jsme se shodli na tom, že všechny ty ostatní varianty troskotají, že není jiná varianta. No prostě proto, že tam žije šest milionů Palestinců někde mezi Jordánským a Středozezemním mořem – a co s nimi? Šest milionů Palestinců obklopených šesti miliony Židů a ti jsou ve vakuu. Takže to vakuum samozřejmě se tou anexí ještě zhoršuje. Takže co se jim vlastně nabídne?

Prezident (premiér) Bibi Netanjahu nedávno řekl: Palestincům žijícím na územích, které hodlá anektovat, neudělí občanství. To je to, když říkám, že jsou ve vakuu, vlastně k němu budou odsouzeni. On jim prostě neudělí občanství. To je autentický citát z Haaretzu, tuším. Ano, takže to si nevymýšlím. A člověk si řekne – tak kde je to, co jsme celou dobu říkali, že musí být řešení, které bude brát v potaz obě strany?

Mně to připadá dneska, že žijeme v takové zvláštní době, kdy vlastně se dá říkat cokoli, strašně se relativizují věci, které platily jako určité principy. A když opakujete to, co jste vždycky říkal, tak vám někdo řekne, že jste se dopustil revoluce. Mně připadá, že my jsme v době, kdy je revoluční říkat to, co člověk opakoval třeba léta, tak je najednou řečeno, že to je něco skandálního.

Ale já prostě tady opravdu – a nechci o tom mluvit dlouze, chci to strašně zjednodušit. Ten dopis jsem podepsal proto, že opakoval pozici, se kterou jsem se ztotožnil na základě pobytu na palestinských územích v Izraeli mnohokrát, rozhovorů, které jsem vedl, debat, kterých jsem se účastnil, protože mě upřímně ten problém skutečně dlouhodobě zajímal. A nenašel jsem jinou cestu a byl jsem přesvědčen, že pozice evropská a pozice, kterou zaujímá Česká republika, je skoro jediná možná. A když jsem se zabýval tím, proč vlastně se tady ta debata znovu vrací a kde jsou ty argumenty těch, že Židé mají vlastně možnost udělat něco takového, tak já za tím nacházím jediný argument, který vlastně zatím zní i za těmi články, které se tváří být objektivní. Ten argument je – že kde vlastně ti Palestinci byli, když se na tom prostoru i toho Západního břehu Jordánu procházel David nebo Šalomoun? Že

vlastně to právo je to historické právo, které souvisí s touto historií. To je to, co zatím slyším.

A já bych chtěl říci, že ten argument je vlastně strašně sporný. Protože vezměte si, kdo má právo v tom případě na Manhattan, kdo má právo na Kosovo a kdo má právo vůbec třeba na českou kotlinu, pokud budeme takovýmto způsobem uvažovat. Když pomínete ty lidi, kteří tam třeba staletí žijí. To není svět, ve kterém by se dalo žít. Proto si myslím, že to, co zní tady jako ten argument, který se zatím ozývá, a někteří ho řeknou nahlas, že je to tohle historické legendární právo dané Biblií, tak ten vlastně neobstojí před těmi lidmi, kteří tam staletí žijí. A tam to vlastně vždycky žilo – to je etnicky daleko pestřejší.

Takže ta představa, že my to můžeme dneska vyřešit prostě tím, že se řekne, že na to má někdo historické právo a ti ostatní se stanou občany druhé kategorie, to je něco, s čím se člověk nemůže přece ztotožnit. A v tom ta evropská pozice je správná. A to, že Spojené státy se na tom podílely a že Jared Kushner, tedy zeť Trumpa, vyhotovil víceméně tento plán, se kterým se Izrael ztotožňuje, pro mě vlastně není argument.

Mě v té debatě zarazí to, jestli tedy někdo se hodlá přidat k této pozici, tak já na to úplně jednoduše říkám ne, pro mě ta evropská pozice je samozřejmě neskonale bližší a já necítím důvod ji opouštět. Vlastně celé, co já říkám, je, že nemám důvod opustit tu evropskou pozici, která nesouhlasí s tím, že někde budeme akceptovat to, že tam budou žít lidé druhé kategorie, a řekneme, to je normální a na to si musíme zvyknout. V tomhle vidím obrovské riziko a proto jsem to podepsal. Protože si myslím, že je povinnost držet tady linii, kterou jsme léta prosazovali a která byla podle mě jediná správná. A myslím si, že pokud se to respektovat nebude, pokud bude platit to, že ti druzí se odsoudí do života v tom vakuu, v té nejistotě, tak to k žádné stabilitě nepovede.

To je všechno. A to je něco, co si myslím, že si člověk může dovolit konstatovat, a neměl by být kvůli tomu zpochybňován, že něco ohrožuje, nebo že říká pravdu, která by se neměla říkat. Já si naopak myslím, že pokud by tohle člověk neměl možnost říci, tak je to s námi špatné. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Lubomíru Zaorálkovi. Ještě než dám slovo kolegyni Červíčkové jako zpravodajce, přihlásil se s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Pane ministře, já bych na vás zareagoval. Ta věc samozřejmě není černobílá, to je jasné. Drtivá většina zahraničněpolitických věcí není černobílá, včetně těch, kdy si tady některá část Sněmovny fanaticky hájí jednu z těch stran. Ale tady se bavíme o tom, že pozice České republiky a dřív Československa už od Jana Masaryka byla poměrně jednoznačně proizraelská. Naše země díky tomu tam má trochu nadstandardní vztahy, díky našim zbraním se Izrael ubránil v první válce. Díky naší zemi a Guatemale a dalším menším státům v OSN Izrael vůbec vznikl. A vy teď přicházíte s tím, že tuto politiku měníme a přihlašujeme se k nějaké evropské

politice, která je často protiizraelská – ve Francii a dalších zemích, kde už musí brát ohledy na mohutnou falangu muslimských vlastních obyvatel.

Takže to je to, o čem se tady vede diskuze. To není žádné, že bych zpochybňoval vaši erudici a znalosti. Ta věc není černobílá, ale je o tom, že vy a pár vašich kamarádů jste se rozhodli výrazným způsobem změnit tradičně proizraelskou politiku České republiky. O tom se vede tato diskuze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Mám tady stále přednostní práva. Nyní paní zpravodajka Červíčková, potom ministr Petříček a poté místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Nyní paní zpravodajka. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu poměrně stručná, dámy a pánové, protože jsem zde v pozici zpravodajky za zahraniční výbor, kterému byl tento bod přiřazen k projednání. A já si dovolím zde jenom malé, skoro můžu říct asi upozornění, ale i žádost k nám všem. My jsme se toho alespoň tedy na schůzi zahraničního výboru snažili držet a myslím, že to vedlo právě k velmi efektivnímu jednání.

Předmětem tohoto bodu, který máme zde v tomto momentu k jednání, není řešení blízkovýchodního konfliktu, není ani řešení problémů a vztahů mezi Palestinou a Izraelem. Ten bod se má zabývat právě pouze stanoviskem – a máme to v tom nadpisu – stanoviskem Poslanecké sněmovny k článku tří ministrů ve vztahu k Izraeli. Takže prosím, dovolím si zde opravdu vyslovit tuto prosbu, vraťme se k tématu, pojďme se věnovat opravdu tomuto bodu, abychom to mohli vyřešit.

A dovoluji mi, abych vás informovala o průběhu projednávání na zahraničním výboru, které proběhlo 11. června tohoto roku a bylo za účasti zástupců Ministerstva zahraničních věcí, samozřejmě i za přítomnosti pana ministra samotného.

Je pravdou, že tento článek vyvolal řadu reakcí, ale zejména na naší vnitropolitické české scéně. V zahraničí tomu tak již nebylo a myslím si, že bych zde mohla uvést třeba na dokreslení právě citát izraelského pana ambasadora zde v České republice, který v Lidových novinách uvedl – dovoluji mi citovat: "Máme to za uzavřené. Pokud kdy existovala nějaká výhrada, byla vyřešena soukromě a ne přes média."

Také bych zde ráda zmínila jednání, které proběhlo mezi naším panem ministrem zahraničí a jeho protějškem panem Gabim Aškenazim. Izraelský ministr zahraničí přijal pozvání do Prahy, bylo řešeno společně zasedání našich vlád a oba se shodli na posílení spolupráce Evropské unie a Izraele. A to mi přijde velmi důležité.

Za stejně tak důležité považuji telefonní rozhovor na úrovni našich premiérů. Český premiér a izraelský premiér rovněž měli telefonický rozhovor o vzájemných vztazích, které nejsou nějakým způsobem narušeny.

Usnesení zahraničního výboru je dle názoru všech členů velmi vyvážené, respektuje teze zahraniční politiky České republiky. Já ho samozřejmě načtu potom

v podrobné rozpravě, ale dovolím si vás požádat již teď o jeho podporu, protože si myslím, že opravdu je v zájmu nás všech, abychom tento bod vyřešili rozumným způsobem. A já myslím, že toho budeme schopni. Takže děkuji a zatím to je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za vystoupení včetně krátké zpravodajské zprávy. A ještě než dám slovo ministru zahraničních věcí Tomáši Petříčkovi, konstatuji došlou omluvu z jednání Poslanecké sněmovny od 10.45 do 12 hodin, z důvodu návštěvy lékaře se omlouvá pan kolega Jaroslav Dvořák. Nyní pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, připraví se Tomio Okamura. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, prvně bych chtěl poděkovat za konsenzuální a věcnou diskusi, kterou jsme vedli se členy zahraničního výboru Poslanecké sněmovny minulý týden. Jsem rád, že jsme si znovu potvrdili základní shodu našich priorit ve vztahu k Izraeli ve schváleném usnesení, které asi paní zpravodajka bude potom také představovat.

Výbor vyzdvihl důležitost našeho strategického partnerství s Izraelem, které je založeno na vzájemném respektu, ale také na společných hodnotách a zájmech a jehož cílem je bezpečnost a prosperita obou našich zemí. Odmítl samozřejmě zpochybňování práva Izraele na existenci a obranu a vyzval vládu, aby se zasadila o brzké konání zasedání vlád obou zemí. Jak pan premiér, tak já jsme již osobně pozvali naše izraelské protějšky do Prahy a věříme, že toto zasedání proběhne co nejdříve.

Já bych pouze velmi krátce chtěl také zmínit, že členové výboru se shodli i na víře v to, že společný článek, který jsme zveřejnili spolu s mými předchůdci, nenarušil vztahy mezi Českou republikou a Izraelem. A jsem také přesvědčen, že nevybočil z tradic české politiky ve vztahu ke Státu Izrael, ale také k problematice blízkovýchodního mírového procesu. A pokud zde pan poslanec Klaus, ale také pan poslanec Kobza vyzývá, abychom vysvětlili, jaká je pozice vlády, jaká je oficiální zahraniční politika, a to nejenom s odkazem na platnou koncepci zahraniční politiky České republiky, ale také s odkazem, mohu uvést, na programové prohlášení této vlády – a dovolte mi citovat. Programové prohlášení vlády hovoří: Navážeme rovněž na naše tradiční přátelství a strategické partnerství s Izraelem. Nicméně i nadále budeme prosazovat mírové řešení palestínské otázky v souladu s rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a mezinárodním právem.

Pokud se ohrazujeme proti rizikům jednostranných kroků, pokud hájíme mezinárodní právo jako cestu k řešení sporů, tak také zároveň bráníme bezpečnost a prosperitu Izraele, které jsou pro nás zásadní a nezpochybnitelnou premisou. To je naše setrvalá podpora Izraele v pravém slova smyslu a ta zaznívá na jednáních mezi čtyřma očima, ale i veřejně. A v tomto směru myslím, že náš komentář, který vznesl některé otázky, ničím nevybočil z české zahraniční politiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zahraničních věcí. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Tomio Okamura, připraví se paní kolegyně Helena Válková. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, naše debata ohledně postoje k izraelské vládě by měla vzít v úvahu dvě zásadní věci. Pokud se k politice kohokoli vyjádří soukromé osoby, je to jejich svaté právo a jejich věc. Pokud se k zahraniční politice vlády vyjádří ministr zahraničí, pak je to vždy pokládané za stanovisko vlády. A je jedno, zda ten názor vysloví v dopise, na plénu ve Sněmovně, nebo v restauraci. To, že ministr zahraničí Tomáš Petříček veřejně kritizuje izraelský plán zahájit debatu o případném připojení židovských osad k Izraeli, znamená, že se to zřejmě nelíbí ani naší vládě, jakkoli se od tohoto ostudného blábolu distancovali jak pan premiér, tak pan prezident.

Druhá věc je, že se pan ministr zahraničí a jeho kolegové exministři zahraničí ze slunečného údolí, tedy za TOP 09 a ČSSD, dovolávají porušování mezinárodního práva ze strany Izraele. Zapomínají, že jeho kroky či plány vede bohužel jediný důvod: téměř každodenní raketové útoky z Gazy na Izrael. To je porušování mezinárodního práva a terorismem. Ovšem ministři a exministři zahraničí za TOP 09 a ČSSD v čele s panem ministrem zahraničí a místopředsedou ČSSD Tomášem Petříčkem to evidentně za porušení práva nepovažují.

Izrael a jeho občané mají právo na život a ochranu před arabským terorismem. Ochrana jejich života je nad všemi preambulemi a právními texty. I v našem zákoně platí podobný princip, že ve jménu ochrany života mohou beztrestně porušit i zákon.

Obhájci palestinských vrahů tady chtějí řešit problémy mezi Izraelem a Palestinci a přitom zavírají oči nad tím, že právě palestinská samospráva v loňském roce odmítla pozvání arabských zemí na konferenci v Bahrajnu o mírovém plánu.

Z pohledu hnutí SPD je Izrael důležitým opěrným bodem proti islámskému radikalismu na Blízkém východě. Jen zaslepenec si může ve světle islámského terorismu a migrační vlny přát destabilizaci Izraele. Mělo by to nedozírné následky pro celou Evropu. Proto je třeba s Izraelem spolupracovat. A je to také velký dobrý příklad pro naši zemi. Izrael je země stejné velikosti i počtem obyvatel, cca. A i bez NATO se dokáže ubránit násobné přesile a obklíčení ze strany nepřátelských muslimů. Tady si pro naši obranu berme příklad. Důsledné prosazování suverenity bez patolizalství a v přátelské spolupráci se všemi, tedy s USA, Ruskem i Evropskou unií. Jakkoli je Brusel vůči Izraeli nepřátelský.

Zítra budeme tady ve Sněmovně mluvit o vodě. Izrael i tady nám může být vzorem a partnerem, protože je to jedna z nejušších zemí a zároveň má zřejmě nejlepší a nejefektivnější vodní hospodářství na světě, přičemž si dovolím připomenout základ jejich vodní politiky. Voda patří všem a nesmí patřit nějaké zahraniční firmě. Znárodnění vody bylo v Izraeli základem toho, že dnes mají občané nejen dost vody, ale také to, že ji mají i v poušti levnější než Češi. To, dámy a pánové, opravdu stojí za zamyšlení. Proč mají Češi až dvojnásobnou cenu vody než Izraelci, kteří mají současně příjmy zhruba dvaapůlnásobné?

A zcela zásadní je přístup Izraelců k zákonu. Asi stěží si představíme, že by v Izraeli černoši nebo Arabové začali rabovat a ničit sochy osobností Izraele a židovských dějin. Bez vsí pochyby by takovou lůzu ihned velmi tvrdě zpacifikovala policie a armáda. Izrael je skutečně demokratickou zemí, od níž se můžeme učit, jak v ní mít spolehlivého partnera v boji s islámským radikálním. Jen hlupák bude v současné bezpečnostní situaci do Izraele kopat, aniž by domyslel důsledky.

Ostudný nediplomatický dopis je podle našeho soudu na okamžité odvolání ministra zahraničí, který porušil všechna pravidla diplomacie a zjevně i oficiální zahraniční doktrínu české vlády, která, alespoň doufáme, je vedena v duchu dobrého vztahu s Izraelem, nikoli v duchu kolaborace s palestinskými teroristy.

Ono na Ministerstvu zahraničí pod vedením ministra Tomáše Petříčka z ČSSD je těch problémů více. Nejvyšší kontrolní úřad totiž zjistil, že Česká republika je aktivní téměř v 500 mezinárodních organizacích a ze státního rozpočtu tam jde každým rokem 4,4 mld. korun, ale bez efektu. Dokonce platíme členské příspěvky tam, kde jsme chtěli své členství ukončit. To je neuvěřitelné plýtvání, co tady předvádí ministr zahraničí Tomáš Petříček z ČSSD.

Ve zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu se uvádí, že inspekce zjistila následující fakta. V roce 2018 naše země spolupracovala se 477 organizacemi, což vysálo ze státního rozpočtu neuvěřitelných 4,4 mld. korun. Pouze u 233 organizací byl evidován pro naši zemi nějaký přínos, avšak u 244 organizací nikoliv. Neměl by tedy nekompetentní ministr zahraničí Petříček z ČSSD rezignovat? Včera bylo pozdě, zvláště v době současné krize, kdy občané nemají peníze, přicházejí o práci a vláda se snaží astronomicky zadlužit Českou republiku, aniž právě dělá škrty nepotřebných výdajů. A pan ministr k tomu mlčí, nekoná. Koordinaci členství právě v takových organizacích má na starosti právě Ministerstvo zahraničních věcí. Jednotlivá ministerstva pak řeší konkrétní spolupráci.

Kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu zjistila, že ačkoliv by nové smlouvy či další finanční závazky měla schvalovat vláda, mělo by s nimi být seznámeno Ministerstvo zahraničí, běžně se tak ovšem neděje. Každý rezort by měl Ministerstvo zahraničních věcí informovat o navázání spolupráce s mezinárodními organizacemi. Nové smlouvy má také nejprve schválit vláda. A teď ocituji Nejvyšší kontrolní úřad: "Kontrola ale ukázala, že ministr zahraničních věcí se o tom vůbec nemusí dozvědět. U poloviny z 28 případů uzavřela ministerstva spolupráci, aniž o nich vláda a ministr zahraničí věděli." A ministerstvo nekoná.

No řekněte, jaký má pro Českou republiku význam naše členství v institucích, jako například Úřad pro mořské dno, Mezinárodní chladírenský úřad nebo Mezinárodní organizace frankofonie, která sdružuje země, jež používají francouzštinu, a v řadě dalších organizací. Ministerstvo zahraničí posledně jmenované organizaci minulý týden gratulovalo k 50. výročí a uvedlo, že s ní bude spolupracovat i nadále. Takže spolupráce ano, ale ona sdružuje frankofonní země. No, jsou to údaje NKÚ, jsou to závěry Nejvyššího kontrolního úřadu. Kdyby náhodou už se tady někdo hlásil na mikrofon a chtěl mi tady vykládat, co to tady Okamura říká, tak se obračejte někam jinam.

Tady jasně levá ruka neví, co vlastně dělá ta pravá. On to někdo zaplatí, ovšem plátcem je opět pracující občan České republiky, ze kterého chce systém sedřít kůži. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi. Dvě faktické poznámky, respektive tři, a to první ministra zahraničních věcí, poté ministra kultury, poté Ondřeje Veselého a teď ještě Ondřeje Benešika. Máte slovo, pane ministře, k faktické poznámce.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, pane předsedající. Velmi krátce v reakci na pana místopředsedu. Jestli zde někdo říká, že zpochybňujeme naše partnerství s Izraelem, tak ať se podívá na kroky, které Ministerstvo zahraničních věcí pod mým vedením udělalo. A jestli i izraelská média píší, že jsme neochvějným spojencem Izraele, že já osobně jsem to svými kroky opakovaně dokázal, a já jsem na to hrdý, hrdě se k tomu hlásím, tak zde rozhodně nikdo nezpochybňuje to, co ve vztahu k Izraeli děláme. Možná by se pan místopředseda mohl podívat, kolikrát jsme odsoudili útoky na území Státu Izrael ze strany radikálních hnutí Hamás a podobných. Takže bych možná požádal, aby si pan místopředseda ověřil fakta předtím, než zde bude vystupovat. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan ministr kultury s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane ministře. Já vám měřím čas.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Chtěl jsem jenom zareagovat na vystoupení pana poslance Klause, protože jestli jsem to správně pochopil, tak on má dojem, že ten dopis je změna. Já bych mu rád řekl, že jsem se měl možnost vícekrát sejit s panem premiérem Netanjahuem, dvakrát, třikrát jsem s ním vedl delší jednání a vlastně na to vždycky přišla řeč. Já jsem mluvil víceméně o tom dvoustátním řešení, protože to je vlastně jediná varianta. Premiér Netanjahu možná mluvil o problémech a podobně, ale nikdy neřekl, že tohle dvoustátní řešení zpochybňuje a že má nějaký jiný plán. A proto si stojím na tom, že tohle není změna na naší straně. Jestli ta změna je, tak je to nyní ten plán anexe, který je hřebíkem do rakve dvoustátního řešení. Takže já si trvám na tom, že naše pozice je konzistentní, a pokud se někde změníla, tak ne u nás.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Veselý, připraví se Ondřej Benešik, stále je připravena kolegyně Válková. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím budu reagovat na pana místopředsedu Okamuru a případně na další řečníky.

Je mi líto, že nedokážeme vyslyšet prosbu nebo apel paní zpravodajky zahraničního výboru, která řekla jasně, kam jsme směřovali a kam bychom diskuzi měli směřovat. Opravdu je to o našem vztahu k Izraeli, nikoliv o izraelsko-palestinských vztazích jako takových. A pokud jde o náš vztah k Izraeli a ten dotýčný článek, ke kterému tady dneska debatujeme, tak je nutno říct, že jediní, kdo v něm vidí problém, je část české politické scény. Komunikovali jsme s izraelskou stranou, sledovali jsme jiná média, sledovali jsme média na místě samém, to znamená v Izraeli a v Palestině, a nikde nebyla žádná reakce v tom smyslu, že ten článek je nějaký vybočující, že někoho poškozuje, že by izraelská strana ten článek vnímala jako nějaké vybočení z našich dosavadních vztahů, nějaký obrat kormidla nebo něco podobného.

Já použiji trošku, řekněme, expresivnější výraz. My jsme o tom debatovali na výboru a v podstatě byl výstup takový, že čím se v lejně více rýpe, tím více lejno zapáchá. A opravdu pokud chceme udržet dobré vztahy s izraelskou stranou i palestinskou stranou, tak úplně ideální model je, abychom to dál nerozvrťovali, protože nikdo jiný než my tady v tom článku problém nevidí, a to ani izraelská strana. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Ondřeje Benešika. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom velmi stručně. Problém byl v té formě. Myslím si, že mezi partnery, jako je Česká republika a Izrael, se má komunikovat trošičku jinak, nikoliv přes veřejné články v médiích. O obsahu samozřejmě diskutujeme, protože ano, můžou tam být sporné body, zřejmě jsou sporné body, ale nevyřikávejme si to přes média. Pokud vláda České republiky má formát zasedání s izraelskou vládou, tam to patří. A poté, pokud se neshodneme, dobře, medializujme to, ale nedělejme to dopředu. Takže KDU-ČSL měla skutečně s touto formou velký problém a pořád s touto formou problém máme.

Zahraniční politika Evropské unie. Ano, já jsem poměrně často v kontaktu s odborníky na Izrael a jeden z nich mi říkal, že co se týče Evropské unie a Spojených států, tak jsou dva velké rozdíly. Ve Spojených státech je buď administrativa, která rozumí blízkovýchodní problematice a Izraeli, anebo je tam administrativa, která nerozumí. Protože se tam samozřejmě administrativy střídají. A ten odborník mi řekl, že v Evropské unii má jednu velkou jistotu, protože vždycky je tady administrativa, která Izraeli a blízkovýchodní politice nerozumí. Ale začíná to už volbou vysokého představitele pro zahraniční a bezpečnostní politiku na Evropské radě. Paní Mogherini z mého pohledu katastrofa a pan Borrell mě rozhodně nenadchl. Ale to je prostě zase záležitost naší vlády, našeho premiéra, protože on o tom spolurozhoduje. Takže nestěžujme si potom na nějakou Evropskou unii, protože tam máme určité

slovo. A řešme to. Řešme to dopředu, nedopusťme, aby takovéto nominace dopadly a měly potom negativní vliv i na Českou republiku a na naši politiku.

A co se týče Frankofonie, plně souhlasím s panem místopředsedou Okamurou. Ale jenom pro zajímavost, do Frankofonie, do této organizace francouzsky mluvících zemí, nás přihlásil jeho přítel Miloš Zeman. Taky nevím proč.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní budeme pokračovat v rozpravě vystoupením paní poslankyně Heleny Válkové. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych se velice ráda vyjádřila k problému, který tady diskutujeme, právě z toho hlediska formálního. A trochu mě vzal vítr z plachet v tom dobrém smyslu slova předřečník pan kolega Benešik, protože upozornil na jednu věc, která tady moc nezazněla. O obsahu můžeme diskutovat, jistě je na něj rozdílný názor. Já vám přečtu i svoje vyjádření, které jsem zaslala místopředsedovi, abych citovala přesně, České společnosti přátel Izraele jako členka meziparlamentní skupiny přátel Izraele jako reakci 26. května tohoto roku a ze kterého bude možná zřejmé, co ten článek vyvolal z hlediska formálního vnímání, proč o něm vlastně diskutujeme ve Sněmovně. K obsahu toho článku se může vyjadřovat každý z nás a myslet si o něm různě, resp. může si myslet a konsekvence z něj vyvozovat různě. Ale co si myslím, že by tady mělo zaznít úplně jednoznačně, že tady byla porušena základní formální pravidla pro zahraniční politiku, která by měla být jasná a měla by být deklarovaná zejména vládou. A já jsem opravdu jako poslankyně i jako zmocněnkyně vlády pro lidská práva nepochopila ten postup, kdy najednou se v médiích objeví článek, který mě osobně 26. května 2020 vedl k tomu, že jsem formulovala dopis, který vám teď přečtu. On je krátký.

"Vážený pane místopředsedo," píšu tedy panu místopředsedovi Sedláčkovi, "společný článek ministrů Petříčka, Zaorálka a bývalého ministra Schwarzenberga je pro mne, a to nejen jako poslankyni, ale zejména jako zmocněnkyni vlády pro lidská práva, nepochopitelným a pro naši zahraniční politiku nekonzistentním, a proto i nebezpečným projevem. Nejenže je obtížné pochopit jeho motivaci, ale rozhodně Českou republiku podle mého názoru poškodil, neboť vyznívá vůči Izraeli jednoznačně nepřátelsky." Měla jsem na mysli tu zahraniční jasnou linii, nebo resp. jasnou linii naší zahraniční politiky. "Dlouhodobě vnímám snahu nejrůznějších aktérů jakýmkoli způsobem poškodit naše vztahy s Izraelem a výše uvedený článek do této strategie dobře zapadá. I proto považuji za nutné se jasně vyjádřit a vyjadřuji tím svůj nesouhlas. S přátelským pozdravem Helena Válková."

A já jsem to tady přečetla takto na mikrofon proto, že samozřejmě když jsem si potom přečetla i další reakce, které zazněly, a bylo jich nemálo, velmi negativně a bezprostředně se vyjádřil předseda vlády, prezident republiky a další a další, předseda Poslanecké sněmovny, a pak jsem si prostudovala vyjádření a vysvětlení autorů tohoto článku, která částečně zmírnila moje pochybnosti, že tou snahou bylo

poškození nebo narušení naší zahraniční politiky, tak jsem si uvědomila jednu věc – že tady došlo k porušení toho formálního postupu a že možná opravdu autoři to nemysleli tak špatně, jak ten příspěvek vyzněl.

Ale čekala jsem tady ve Sněmovně, že alespoň jeden z nich vystoupí a řekne na mikrofon: mrzí nás, že jsme porušili procedurální pravidla obvyklá v zahraniční politice, že jsme přeskočili vládu a premiéra, že jsme tady vyjádřili možná v dobré víře nějaký originální příspěvek k zahraniční politice uplatňované vůči Izraeli jako reakci na jeho krok svůj postoj, ale udělali jsme to předčasně, udělali jsme to bez konzultací a mohlo to vyvolat v těch, kteří nejsou tak dobře orientováni, například v poslankyni Heleně Válkové, pochybnosti o tom, co se tím článkem ve skutečnosti sleduje.

A za mě, já bych byla velice ráda, kdyby autoři toho příspěvku tady na mikrofon vysvětlili, proč jednali tak rychle a jestli si skutečně nemyslí, že tím došlo k nějakému minimálně zmatení čtenářů, kteří potom reagovali. A takové to vysvětlení typu, že jediné část politické české scény na to reaguje a že jinak vůbec to ušlo pozornosti a že se vůbec nic nestalo – kéž by tomu tak bylo. Já bych si to velice ráda přála. A jsem také ráda i za to jejich vyjádření, které tady zaznělo zejména z úst pana ministra zahraničních věcí, který to tak nerelativizuje jako jeho kolega pan ministr kultury, čili že ten článek vlastně nesledoval, jak jsem si to tady teď vyslechla, byť to přímo neřekl, žádnou změnu zahraniční politiky a že to byl vlastně takový kontinuální projev. Pak se tedy ten projev nepovedl v tomto ohledu, protože vyvolal právě takové masivní, nebo takové intenzivní reakce jako třeba z mé strany. Protože já opravdu, když jsem to přečetla, tak jsem si říkala – co to znamená? Tady se něco mění. Já se musím někoho zeptat.

Tak jsem ráda, že teď zahraniční výbor Poslanecké sněmovny to uvedl na správnou míru, doufám, svým usnesením, a také jsem již byla informovaná předběžně, budeme tady diskutovat to usnesení jistě. Takže tuto chybu se snad podařilo napravit v tom smyslu, že jasně zaznělo, že se naše zahraniční politika vůči Izraeli nemění a že šlo o vyjádření, které bylo vedeno bona fide. Po formální stránce nicméně tady nezaznělo, že by byla porušena běžná, standardní pravidla, která se obzvláště v diplomacii dodržovat mají a musí. A to bych byla hrozně ráda, kdybych slyšela, anebo slyšela vysvětlení, proč tomu tak nebylo a proč to v tomto případě výjimečně bylo správně. Ráda se nechám poučit.

A když už mám slovo, tak mi ještě dovoluete jednu výhradu k panu poslanci Valentovi a jeho projevu, vaším prostřednictvím pane předsedající. Protože tady zaznělo v jeho projevu něco, co bylo už na pomezí urážky bývalého ministra kultury Daniela Hermana. A já se tážím, protože tady zazněla taková slova jako účast na nějakém revanšistickém setkání, nebo setkání revanšistické politické strany. A myslím si, že to není naprosto namístě, obzvláště když někteří z vás možná, stejně jako já vím, že bude pan Daniel Herman přebírat 7. září na německém velvyslanectví jedno z nejvyšších vyznamenání Spolkové republiky Německo za zásluhy o dobré vztahy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo. Takže já když potom slyším něco takového – tak on tady není přítomen a nemůže se k tomu vyjádřit – tak říkám ne, takhle to není. A беру to jako jeho urážku v jeho nepřítomnosti, což

považuji za zvlášť nepřipustné i z hlediska určité etiky nás poslanců, kteří bychom měli jít příkladem.

Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk v pravé části sálu a z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip, po něm s přednostním právem pan ministr Petříček. Proším, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, mně stačí faktická, protože některé věci tady předřečníci řekli, zejména paní kolegyně Válková, pokud jde o tu proceduru. Já, pokud jde o obsah toho dopisu, tak musím říct, že jsem se vyjádřil pozitivně vzhledem k tomu, že to skutečně sleduje nějaký vyvážený politický poměr jak ke Státu Izrael, tak k palestinské samosprávě, kterou Česká republika zastává. Ta forma opravdu nebyla dobrá. Jistě nepatřím mezi fanklubisty (řečeno s úsměvem) jak kolegy Schwarzenberga, tak kolegy Petříčka, ale na druhou stranu musím říct, že v diplomacii je potřeba, aby se vážila nejen slova, ale i forma. A ta tedy byla katastrofální. To si myslím, že se nedělá. A teď můžeme říkat, jestli se to zahraničnímu výboru podařilo, nebo nepodařilo napravit, ty věci. To se vždycky stane. Něco se snadno zbourá, těžko se něco staví. To prostě platí. A v tomto ohledu musím říct, že je mi líto, že na Ministerstvu zahraničních věcí té formy, té slušné formy jednání se nedostává.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan ministr Petříček. Proším, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, pane předsedající. Jsem rád, že se připojil i pan místopředseda Filip, protože zároveň můžu odpovědět i jemu. Já bych rád oba poslance ubezpečil, že co se týče formy, tak samozřejmě my jsme i postupovali diplomaticky, s Izraelem vedeme průběžné diplomatické konzultace na dané téma, a že ten komentář, který se objevil ve veřejném prostoru, je pouze návazným na témata, která jsme opakovaně na různých úrovních s Izraelem otevřeli. A v tomto jsme pro izraelskou stranu jasně čitelní.

To, že témata, která hýbou zahraniční politikou, jsou také komentována ve veřejném prostoru, je zcela běžné a děje se to zcela normálně a ne vždy musíme souhlasit, že se v tom projevují i osobní názory některých představitelů. Možná v odpovědi ještě jednou pro paní poslankyni Válkovou zdůrazním: V tom komentáři se nehovoří o ničem jiném, než co je napsáno v programovém prohlášení vlády. Programové prohlášení vlády je něco, na čem se koaliční partneři shodli, že budou prosazovat, včetně otázky blízkovýchodního mírového procesu. A zopakují, že jsme potvrdili v programovém prohlášení vlády naše strategické partnerství s Izraelem, náš zájem rozvíjet vztahy s Izraelem, ale nicméně také prosazovat mírové řešení

palestinské otázky v souladu s rezolucemi Rady bezpečnosti OSN a mezinárodním právem. A to bylo v tom komentáři de facto pouze zopakováno, takže v tomto já ani procesně nevidím, že bychom vybočili z tradic české zahraniční politiky, z pozice vlády České republiky, protože to je jak v koncepci zahraniční politiky České republiky obsaženo, tak v programovém prohlášení vlády.

A samozřejmě já mohu přijmout to, že otázka načasování mohla být zvolena lépe, nicméně i tato témata jsme opakovaně s izraelskou stranou osobně diplomatickými cestami řešili. Je to téma, které se opakovaně řeší na půdě Evropské unie i OSN, a i z těchto jednání vychází do veřejného prostoru řada závěrů, ke kterým se musíme vyjadřovat, což de facto byla ta motivace k sepsání tohoto komentáře, který obsahuje pouze několik úvah, co by mohlo nastat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Jiří Valenta. Máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já krátkou reakci tady na paní kolegyni profesorku Válkovou. Já bych jí připomněl, že Sudetoněmecká rada 15. ledna 1961 schválila a 7. května (nesroz.) přijala dvacet bodů, které jsou v zásadě dodnes v platnosti. Mimo jiné je v nich požadováno opětovné usídlení sudetských Němců na původních územích, kde žili do roku 1945. Dále je prosazováno právo na národní sebeurčení, které vychází z principu kolektivní etnické, a nikoliv občanské identity a nadřazuje takto kolektivní určení nad individuální určení. Je tím míněno právo sudetských Němců znovu osídlit některá území v České republice, v krajním výkladu s tím, že jimi osídlená území by mohla být od českého státu následně odtržena.

Tyto body korespondují do určité míry s Karlovarským programem, který byl vyhlášen předválečnou Sudetoněmeckou stranou podporovanou Adolfem Hitlerem. Tento názor prosazuje zejména Witikobund, součást landsmanšaftu, který je převážně nacionalistickou organizací založenou bývalými nacisty a německými nacionalisty. Program 20 bodů nerespektuje výsledky, kterých bylo dosaženo ve vzájemném česko-německém dialogu, a je v rozporu s politikou evropské integrace i evropského pojetí moderní multikulturní společnosti.

Paní kolegyně Válková prostřednictvím pana předsedajícího, ještě v tom nevidíte ten revanšismus?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan ministr Zaorálek, poté s faktickou poznámkou paní poslankyně Válková. Prosim, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já jenom, že si tady připadám jako takový zvlášť zatvrzelý hříšník. Tak jenom bych to chtěl vysvětlit. Je to vlastně takové osobní přesvědčení. Já jsem přesvědčen, že i v běžném životě platí, že když

máte někoho, koho pokládáte za svého přítele, tak pokud si myslíte, že dělá botu, že se chystá na něco, co by dělat neměl, tak je vlastně dobré mu to říct. A dokonce si myslím, že když to neuděláte, tak se to přátelství stejně nějak kazí, protože vlastně ono nefunguje pro to, proč má přátelství fungovat. A proto si myslím, že najít způsob, kterým sdělují, když se mi něco nezdá, je součástí toho vztahu.

Já si myslím, že tohle jsem dělal celou dobu, a dovolím si tvrdit, že jsem měl skutečně přátelské vztahy se svými partnery v Izraeli. A to navzdory tomu, že věděli, že se úplně neztotožňujeme v tom, co se děje, a (v tom), co oni dělají. A že jsem tam měl třeba politiky, kteří mi byli bližší, jako Cipi Livni a podobně, že jsem měl pocit, že by dělali politiku více podle mých představ. Ale to nebyla moje role. Ale když jsem se o tom s nimi bavil, tak jsem se bavil upřímně a měl jsem dojem, že to dokonce má cenu a že to buduje ten vztah.

Takže věřte mi, že má zatvrzelost není dána tím, že bych tady skutečně chtěl měnit to, co je poměrně dlouhou tradicí vztahů mezi Českou republikou a Izraelem, ale že to je moje přesvědčení, jak se má mezi přáteli mluvit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já jsem chtěla poděkovat panu ministrovi zahraničních věcí Petříčkovi za to, že tam použil to slovo předčasné, že to možná bylo, a vysvětlil nebo odstranil tak jednu z mých pochybností, že ministr snad není schopný vysvětlit některá svá přešlápnutí na mikrofon, a já si myslím, že tohle taková určitá forma byla.

A pokud jde o ten revanšismus, který zmínil pan poslanec Valenta vaším prostřednictvím, pane předsedající, to je – přesně právě proto jsem vystoupila a zastala jsem se zde nepřítomného pana bývalého ministra Daniela Hermana, protože jeho spojovat s revanšistou a s tím, co tady bylo čteno, to je něco tak neskutečně zjednodušeného, nepřesného, zkresleného a nepravdivého. Já nechci říct lživého, ale to by bylo asi nejvýstižnějším výrazem. On opravdu nikdy, jak jsem měla možnost ho poznat právě v jeho intenzivní práci na budování dobrých česko-německých vztahů, nebyl na straně těch, o kterých vy jste tady hovořil a kteří chtějí ty nepřipustné požadavky – možná někteří z nich ještě dnes, nevím, já se s nimi nestýkám, ani si jejich dokumenty nečtu, takže to opravdu nevím – a právě ta nepřipustná zkratka, že jeho jméno jmenujete v této souvislosti, to mně připadalo dostatečným důkazem, proč jsem vystoupila, jak jsem vystoupila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Informace o omlouvách. Paní poslankyně Helena Langšádlová od 14.30 do 19 hodin se omlouvá z rodinných důvodů, pan ministr Adam Vojtěch se omlouvá z odpoledního jednání z důvodu neodkladných pracovních záležitostí a paní poslankyně Mračková Vildumetzová se omlouvá od 14.30 do 23.00 z rodinných důvodů.

Nyní vystoupí v rozpravě pan poslanec Jan Lipavský, připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já vás dovoluji jenom stručně seznámit s naším postojem k téhle kauze. My dlouhodobě zastáváme dvoustátní řešení. To, co vychází z dohody v Oslu v roce 1993, tedy že mají vzniknout dva státy, Izrael a Palestina. A víceméně tento fakt, tento postoj utváří i náš názor na ten mírový plán, který představil Donald Trump nebo současná americká administrativa, a od toho se víceméně tedy odvozuje i náš postoj k tomu textu, který uveřejnil pan ministr zahraničních věcí a jeho dva bývalí kolegové.

My se nedomníváme, že by obsah toho článku šel proti české zahraniční politice, protože když se podíváte na všechny koncepční materiály, když se podíváte i na závěry jednání nejvyšších ústavních činitelů, tak toto všechno je v souladu s tím, že má být dospěno – není řečeno jak – ke dvoustátnímu řešení.

Co se týče té kritiky, jestli je vhodné napsat, nebo není vhodné napsat článek do novin, já se domnívám, že ministr má právo, a celkem se to i očekává, že napíše článek do novin. Já samozřejmě vnímám, že části politické scény to bylo velmi proti vůli, a samozřejmě vnímám, že to bylo i proti vůli současné vládě v Izraeli, která tlačí na ten plán té anexe. Oni si dobře uvědomují, že americký prezident nemusí být znovu zvolen, a pravděpodobně s novou demokratickou administrativou jakákoliv šance na takové řešení padá, protože se tam prostě ta podpora nedostane. Takže to by možná byla vlastně i moje drobná informace vůči paní poslankyni Válkové skrze předsedajícího, když ona se ptala, proč na to tak tlačili, proč zrovna teď. Ten tlak je dán vlastně tou geopolitickou situací.

Jinak tady zaznívá, proč psát článek, proč nepsat článek. Tak veřejná diplomacie je součástí diplomatické práce, je to jedna z těch možností toho repertoáru.

Paní poslankyně Červíčková bude předčítat usnesení zahraničního výboru. My jej podpoříme s výjimkou jediného bodu, který právě odkazuje k tomu mírovému plánu americké administrativy Donalda Trumpa, neboť jej označuje za nadějný s potenciálem dát blízkovýchodnímu mírovému procesu novou dynamiku. Já si uvědomuji, že ono to tu dynamiku tomu procesu dává, nicméně se nedomníváme, že to je dynamika nadějná. Takže tolik za nás. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl navázat nikoliv na vystoupení pana kolegy Lipavského, ale na ty opakované polopravdy a černobílé výklady, které tady zazněly z úst pana poslance Valenty, a nenechat reagovat pouze paní kolegyni Válkovou. Protože to, co tady zaznělo, jsou skutečně lži. Organizace Witikobund není členem

Sudetoněmeckého krajanského sdružení. A když se podíváte na poslední roky, tak Sudetoněmecké krajanské sdružení se opakovaně od této organizace distancovalo a zakazuje této organizaci se jakýmkoli způsobem účastnit jakýchkoli akcí tohoto sdružení. Jednoznačně Sudetoněmecké krajanské sdružení je zaměřeno do budoucnosti a je nehorázné tady jakýmkoli způsobem dezinterpretovat nejenom historii, ale také aktuální stav a očerňovat tady kolegu Daniela Hermana. To bych si opravdu vyprosil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Marek Benda v rozpravě, připraví se pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, několik poznámek k tomu, co zaznělo, i když jsem se přihlásil před notnou dobou a všechna přednostní práva a faktické poznámky mě mnohdy předbíhají a já se je snažím nezneužívat.

První je, když tady řídil – já vím, že komunisti mají před sjezdem – ale když řídil pan místopředseda Filip, tak nechal pana poslance Valentu tady vést řeči o banderovcích, landsmanšaftu, které podle mého názoru do tohoto bodu vůbec nepatří, protože se opravdu bavíme o dopisu ministrů, nikoliv o zahraniční politice, dopisu ministrů ve věci případné anexe území na Blízkém východě. Po tom, co nám tady pan místopředseda Filip předváděl předminulý týden s odebráním slova pirátskému kolegovi, který chtěl hovořit o Smartwings, nebo jak se to nazývá, o tom, jestli se má, nebo nemá vstupovat, a bylo to součástí bodu, tak bych ho jenom prosil – on tady v tuto chvíli není a řídí někdo jiný – aby byl stejně spravedlivý vůči svým stranickým kolegům, a když někdo do Státu Izrael plete landsmanšaft a banderovce, tak aby ho odkázal do patřičných mezí. Tak to je poznámka procedurální.

Druhá poznámka k panu poslanci, resp. ministrovi Zaorálkovi. Chtěl bych říci slovy francouzského klasika, myslím, že propásl svoji příležitost mlčet, a to nikoliv tím dopisem, ale svým dnešním vystoupením. Kdyby tady pan ministr Zaorálek neměl zase potřebu si tak trochu zaexhibovat a říct, že všemu rozumí, tak jsme mohli být s bodem již dávno hotoví poměrně klidným usnesením zahraničního výboru, které si přesně uvědomovalo, že se bohužel vykročilo nějakým směrem, který se zdál zejména České republice, ale i Izraeli nevhodný a nešťastný. Ale pan ministr Zaorálek, jak je jeho oblíbeným zvykem, tady vyprovokoval nekonečnou debatu.

Třetí poznámka se týká opět pana ministra Zaorálka a týká se jeho teď tady prohlášení, že pokud můj přítel dělá botu, je dobré mu to říci. O tom nikdo nepochybujeme, všichni bychom to podepsali. Jediná pochybnost, která z naší strany zaznívá, jestli když můj přítel dělá botu, je dobré to napsat do novin. Místo toho abych za ním zašel a řekl mu "milý příteli, myslím si, že děláš botu", tak napíšu článek do novin – "myslím si, že můj milý přítel dělá botu". Já to takto opravdu necítím a v tomto směru pokládám ten dopis za mírně nešťastný.

Další teze, která by, myslím, měla zaznít, a ta je v řadě vystoupení. Stále se tady mluví o mírovém řešení blízkovýchodní otázky, dvoustátním řešení a dalších věcech.

Nikdo z nás nikdy ani vteřinu neřekl, že je pro nějaké válečné řešení blízkovýchodní otázky, že nemá dojít k dohodě nebo něco podobného. Ale myslím, že jste poslouchali pozorně pana navrhovatele, který se pokoušel opravdu shrnout velmi pečlivě a důkladně ty dějiny minimálně od začátku 20. století a vypočítat, jakým způsobem se tam ty strany konfliktu chovají, kdo má permanentní vůli se pokusit – území za mír, známe tuto tezi dlouhá léta – se pokusit se svými sousedy dohodnout na tom, že spolu budou mírově vyžívat a budou se v nějaké podobě k sobě vzájemně chovat s úctou, a kdo stále znovu a znovu rozdmýchává ty konflikty. Byly tady citovány dohody z Osla. Tak zapoměli jsme, na čem spadly dohody z Osla? Nepochybně to nebyla vina izraelské strany.

Prostě Izrael je náš přítel, je to jediná blízkovýchodní demokracie. Proti němu stojí státy, které poslední volby měly – některé vůbec, některé nestáty, které poslední volby měly před čtrnácti, osmnácti lety, vládnou tam blízkovýchodní satrapové, nebo jak to nazvat, a mají pocit, že jejich jediným životním posláním je ten konflikt přizívat. Já to pokládám za velmi nešťastné.

Pokládám za velmi nešťastné, že se pokoušíme přizpůsobovat Evropské unii. A zase to tady ze slov pana ministra Zaorálka několikrát zaznělo a nebylo to součástí toho dopisu, ale myslím, že on bohužel vyprovokoval to, co se tady teď odehrává – jak musíme s tou Evropou, a Evropa má plány... Já jsem žádný plán Evropské unie nikdy neslyšel. Nikdy jsem žádný plán kromě obecného řečnění neslyšel, neslyšel jsem žádnou tezi, která by někam blízkovýchodní konflikt posouvala, kromě toho, že stále budou peskovat Stát Izrael za to či ono nebo něco podobného

Souvisí to samozřejmě, jak tady bylo řečeno, s menšinami, které dnes v některých západních státech žijí. Souvisí to s jistou mírou latentního antisemitismu, který je tam zjevně alespoň místy přítomen. Zažili jsme to teď na demonstracích, kdy demonstrace proti rasismu a proti vraždě, zabití – nechci já soudit odsud černošského muže ve Spojených státech – se najednou obrátí k tomu, že se z nich stávají protizidovské výpady. Já to pokládám za něco úplně neuvěřitelného a neskutečného, ale bohužel zřejmě část těch radikálních demonstrantů je takto naložena. A v této situaci pokládám, že my máme opravdu jednoznačně stát po boku Státu Izrael, máme jednoznačně říkat ano, možná že některé kroky jsou předčasné, mají se udělat jinde, jinak, ale současně si být vědomi toho, že ten, kdo není připraven sednout si k jednacímu stolu a kdo není ochoten vyjednávat a kdo chce jenom ten nekonečný konflikt, který znamená, že se sypou miliardy eur z Evropské unie na naprosto nefunkční státní útvar, který je živěn jenom z peněz Evropské unie, tak je prostě bohužel ta druhá strana. A že můžeme mít možná výhrady k mírovému plánu amerického prezidenta, resp. pana Kushnera, ale ten plán alespoň něco říká. Alespoň říká: pojďme se někam posunout. A dokonce i to prohlášení nejvyšších ústavních činitelů, na které se odvolává usnesení zahraničního výboru, říká: je možnost, jak blízkovýchodní konflikt mírovým způsobem posunout dál. Jenom by tady musela existovat nějaká druhá strana, která je ochotná si k tomu stolu sednout, která je ochotná ten konflikt nějakým způsobem zmrazovat. Pokud se budeme pořád tvářit, že všechna řešení spočívají jenom v tom, že donekonečna budeme palestinské samosprávy živit evropskými penězi, aby mohly nadále vyvíjet tlak na Stát Izrael, tak

si myslím, že děláme velikou chybu a v tomto se nemáme Evropské unii přizpůsobovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji. Slibuji, že budu vystupovat teď úplně naposled. Směrem ke kolegovi Bendovi vaším prostřednictvím.

Vážený pane kolego, v projevu poslance existují takové slovní prostředky, jako je analogie či srovnání. Jestli ani toto nebudu moci podle vás zde používat, potom bych to považoval za flagrantní porušení svého ústavního práva poslance zde nějakým způsobem reagovat na věci, na které reagovat bych chtěl.

Víte, pane kolego, v mluveném textu kromě účelově vytrženého textu, části textu, který jste použil vy, ještě existuje kontext. A ten kontext vám zřejmě unikl. Proto bych vám doporučil, abyste se podíval do stenozáznamu, a až si ho detailně přečtete, ten stenozáznam, tak uvidíte, že já jsem se od daného tématu neodchýlil ani o píď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Pavel Bělobrádek vystoupí v rozpravě, v tuto chvíli jako poslední přihlášený. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já myslím, že je potřeba si říct, že Izrael je zemí, která je neustále ve válečném konfliktu, a z tohoto hlediska je potřeba také vnímat kontext.

A pak bych se chtěl také ohradit – děkuji paní kolegyni Válkové i kolegovi Výbornému za to, že se zastali Daniela Hermana. To, co tady z úst pana kolegy Valenty zaznělo, je bohupustá lež. Já jsem na Sudetoněmeckém dni byl také a mohu vám garantovat, že Witikobund tam má zakázaný vstup. Sudetoněmecké krajanské sdružení není součástí a ani Witikobund není součástí sudetoněmeckého landsmanšaftu, to je lež. Prosím, nastudujte si to. Pletete tady radu, pletete tady sudetoněmecký landsmanšaft – to nejsou stejné entity. Máte v tom naprostý zmatek. Naopak, sudetoněmecký landsmanšaft – jak rádi říkáte, tak abyste zdůraznili to německé slovo, přestože máme samozřejmě český název Sudetoněmecké krajanské sdružení – nemá ve svých řadách již žádné radikály, natož revanšisty, natož nacisty nebo fašisty, nebo jak jim říkáte. V zásadě tito lidé byli již dávno vytlačeni ze Sudetoněmeckého krajanského sdružení a nemají tam místo.

Witikobund není zván na Sudetoněmecký den, a to proto, že se zásadním způsobem rozcházejí ve svém postoji jak v minulosti, tak budoucnosti. Sudetští Němci mají několik organizací. Jsou to například sudetoněmečtí katolíci, sudetoněmečtí evangelíci, sudetoněmečtí sociální demokraté. Ten, kdo na dni, jehož

se zúčastnil Daniel Herman i já i mnozí jiní politici z jiných stran, tam jsou zvaní sociální demokraté, křesťanští demokraté, Zelení nebo Židé. Loni, pokud se nepletu, dostala cenu Karla Velikého paní Charlotte Knoblochová. Tato dáma je představitelkou bavorských Židů. Židů na těchto srazech je mnoho. A jestli vy si myslíte, že u revanšistů nebo nacistů by Židé, kteří trpěli, stejně tak jako sociální demokraté, křesťanští demokraté, komunisté, kdy byli vyvražďováni a systematicky likvidováni nacistickou zrůdnou ideologií, že by tam jeli, tak by to chtělo mokrý hadr na hlavu.

Stejně tak je potřeba si uvědomit, že i Daniel Herman je z rodiny, která byla nacistickým režimem tvrdě zasažena a má oběti ve svých řadách kvůli svému původu a kvůli nenávisti nacistů.

Takže pokud tady plácáte takové nesmysly, tak si to nastudujte. Sudetoněmecký krajanský spolek nemá ve svých řadách Witikobund. Není jeho součástí. A už přestaňte tady lhát! On to používá rád i místopředseda Sněmovny pan Okamura. Je to naprostý nesmysl a je to podlá lež. Stejně tak došlo k vývoji za těch sedmdesát let i v rámci sudetských Němců a jejich vztahu k Československu, popřípadě České republice.

My jsme jeli na tento den právě proto, abychom podpořili současné vedení Sudetoněmeckého krajanského spolku, který se vzdal i ve svých stanovách, a probíhal kvůli tomu i soud, se vzdal jakýchkoliv majetkových nároků, tedy toho, čemu vy říkáte revanšismus. Stejně tak, myslíte si, že by na tento den přijel a seděl vedle mě spolkový ministr vnitra? Chcete tím říct, že spolkový ministr vnitra jezdí na akce pořádané nacisty nebo revanšisty, kteří bojují proti zájmům územní celistvosti a výsledkům druhé světové války? Vedle mě seděla paní Knoblochová a seděl vedle mě Horst Seehofer, což je spolkový ministr vnitra, bývalý premiér Bavorska.

Mluvíte o věcech, kterým vůbec nerozumíte, matete veřejnost a lžete! A mě to velice mrzí, protože se musíme bavit samozřejmě o těchto věcech.

Stejně tak je debata o Benešových dekretech. Jediná strana v Německu, která je relevantní a která požaduje úplné zrušení Benešových dekretů, je AFD, se kterou se bratříčkují SPD pana Okamury a Trikolóra pana Klause. (Potlesk zprava.) Pouze AFD tlačí na bavorskou i spolkovou vládu proto, aby byly tyto Benešovy dekrety zrušeny. Říkejme, jak to je.

Velmi mě mrzí, že používáte tady tu nenávistnou rétoriku, která je – a já to tak aspoň cítím – jednoznačně protiněmecká. A vaše vyjádření o tom, co je Sudetoněmecké krajanské sdružení – a pletete tam ještě radu a další, těch institucí je více – tak samozřejmě může, a já doufám, že pan ministr zahraničních věcí mi to potvrdí, může výrazně poškodit česko-německé vztahy, česko-bavorské vztahy. Bavorsko jako klíčový ekonomický partner České republiky. Vždyť jsme pořád ve stejném modu. Říkáte tady nesmysly!

Pokud ještě to není jasné, tak krajanské sdružení naopak vyjádřilo jednoznačnou lítost nad tím, co se stalo v historii, a chce se dívat dál. Vy se vracíte furt zpátky a ještě u toho se nestydíte! A teď nevím, jestli to nevíte, jestli to nevíte, jak to je s Witikobundem, anebo jestli to říkáte naschvál jinak, lžete, protože to víte. A já

nevím, co je horšího tedy, popravdě řečeno. Neznalost, nebo lež. Oboje je ale smutné, ať už to je, jak to je.

Takže nevykládejte takové věci. Naopak, lidé, kteří jezdí na Letnice, na den sudetských Němců, nemají s nacisty nic společného, nejsou to nacisté, nejsou to neonacisté a chtějí spolupracovat s Českou republikou a s jejími obyvateli. A právě proto, že i přestože to sdružení má mnoho desítek let a došlo tam k výraznému posunu – a já opakuji, vzdali se nároků, domnělých, údajných, nebo chcete-li legitimních, či nelegitimních – tak právě proto jsme je přijeli podpořit, protože vytlačili radikály, kteří byli v různých těchto organizacích.

A špinit Daniela Hermana můžete. Ale pravda je jinde. A upozorňuji vás, že některé výroky, které tady padají a jsou lživé, významně poškozují zájmy České republiky. Prosím, neřčete. Je to hanba. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na svého předřečníka, protože tady několikrát mluvil o SPD a o Tomio Okamurovi. Několikrát jste řekl, že lžeme, prostřednictvím předsedajícího pane Bělobrádku. Tak jestli lžeme my, tak já vám znovu poněkolkáté přečtu tu část, kterou uveřejnila zpráva Ministerstva vnitra: Organizace Witikobund je personálně jasně propojena se sudetským landsmanšaftem. Cítuji ze zprávy českého Ministerstva vnitra: Pozornost si rovněž zaslouží organizace sudetoněmeckých nacistů Witikobund, který v prostředí landsmanšaftu šíří protičeské názory. Programem organizace je odčinění údajných válečných zločinů spáchaných spojenci na německém národě a dále odstranění lži o německých zločinech, včetně takzvané holokaustové kultury jakožto projevu neněmeckého myšlení. – Takže my jsme si to nevymysleli. Tak řekněte, že lže Ministerstvo vnitra. Neobracejte se na nás. To není žádná pravda.

A co se týče AFD, ano SPD je ve frakci v Evropském parlamentu s AFD. Předtím, než jsme do té frakce vstoupili, tak jsme seděli s předsedou AFD a podepsali jsme vzájemnou deklaraci, že ani SPD, ani AFD se nebudou nijak vracet do minulosti a budeme řešit v Evropském parlamentu jenom problémy, a vůbec mezi našimi stranami, které se týkají budoucnosti. Takže nic takového není možné. A my jsme se jich na to speciálně ptali, jak je to s vydáváním českého majetku. A řekli jsme jim, že pokud je to pravda, tak s nimi nemůžeme do žádné frakce vstoupit a nikdy nevstoupíme. Oni nám řekli, že to pravda není, že to vykřikl jednou nějaký místní komunální politik, že se toho chytila německá televize a samozřejmě všechny mainstreamové politické strany a že není žádný problém, aby to s námi podepsali.

Takže ta lež je někde úplně někde jinde, pane Bělobrádku prostřednictvím předsedajícího. Tak si to laskavě nastudujte, než tady začnete něco takového vykládat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Ano, lžete, protože tady zaznělo – a neřikal jsem, že všechno směřuji na vás, já jsem mluvil o panu kolegovi Valentovi. Vy říkáte personální propojení. Poslouchajte, personální propojení. (Radim Fiala ze svého místa: Ministerstvo vnitra.) No, ale vy jste to citoval. Personální propojení. A já jsem říkal – nepokřikujte na mě, nejsme na trhu – co se týká personálního propojení, je něco jiného než součástí, a já jsem tady říkal, tak mě poslouchajte, že Witikobund není součástí Sudetoněmeckého krajanského sdružení. Personální propojení, to je asi, jako kdybyste řekl, že představitel sportovního klubu je zároveň angažován politicky, takže Sparta Praha je spojená s Českou stranou národně socialistickou. Ale to je přece něco jiného. Já jsem jenom říkal, že Witikobund – ano, jsou radikálové a ti na ten den nesmějí. Witikobund není zván. Není zvána AFD, protože systematicky kritizuje i bavorskou vládu za to, že nechce zrušit Benešovy dekrety, že se málo snaží. Takže já jsem nelhal. Já jsem pouze řekl, a na tom trvám, že Witikobund není součástí Sudetoněmeckého krajanského sdružení.

A personální propojení – to mi tedy vysvětlíte, co tím myslí, a pokud Ministerstvo vnitra něco takového píše, tak je možné, že některý z členů tam je, ale jsou marginální a Witikobund jako takový, jako skutečně revanšistická skupina, tam nesmí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následují dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Benda, poté pan poslanec Foldyna a třetí paní poslankyně Červíčková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, velká prosba na kolegu Pavla Bělobrádka, jakkoli s ním souhlasím, nechme prosím v tomto bodě sudetoněmecké sdružení Witikobund a všechny další už být. Bavíme se o Státu Izrael, bavíme se o našich vztazích k němu. Připadá mi to jako maximálně nešťastné, že to do toho pan poslanec Valenta zapletl. Já jsem to kritizoval i ve svém vystoupení, že to vůbec bylo přípustné. Pokud můžeme a dovolí nám to naše čest, už to nechce být, protože si myslím, že to sem fakt nepatří. Zoufale nepatří. Jestli zatížíme debatu o Státu Izrael tímto, tak mi to připadá strašně špatně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já vám děkuji za slovo. Já jsem v zásadě chtěl říci to samé, co řekl pan kolega Benda. Pánové a dámy, pojďme se bavit o budoucnosti, o tom, co nás čeká. Žádnou minulost už nevyřešíme, nic nezměníme. Dekrety jsou součástí minulosti a součástí naší historie, ale to, co nás čeká, je opravdu velká bitva

o udržení celé řady věcí, které se promítají do toho, o čem mluvíme, a to jsou vztahy k Izraeli. To nás zajímá, to zajímá naši veřejnost.

Já si myslím, že i celá ta debata je poměrně velmi složitá, že jestli to sledují diplomatické sbory různých zemí, tak jsme tady udělali spoustu chyb. Píchlí jsme do spousty věcí, do kterých jsme píchat nemuseli. Pojďme uzavřít tuhle diskusi nějakým věcným usnesením, které se týká těchto vztahů, a neotevírejte tady další a nová témata. Jen si tím škodíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Červíčková s faktickou poznámkou. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji. Já jsem jen chtěla navázat na to, abychom se vrátili k tématu, k tomu bodu, který máme předjednávat. Takže jenom opakují apel – vraťme se, pojďme načíst usnesení a pojďme rozhodnout hlasováním, jaké usnesení tato Sněmovna přijme. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nemám další přihlášku do obecné rozpravy. Hlásí se ještě někdo? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě není. Otevírám podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy není nikdo přihlášen. Paní zpravodajka poslankyně Červíčková se hlásí do podrobné rozpravy. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Monika Červíčková: Děkuji ještě jednou za slovo. Velmi stručně bych zde ráda přednesla návrh usnesení, které přijal zahraniční výbor. Usnesení má několik bodů. Já ho přečtu nejdříve, jestli nebudou námitky, v celku, ale samozřejmě pokud bude požadavek na hlasování po bodech per partes, což jsem zaznamenala, že zřejmě pro klub Pirátů bude žádoucí, tak tomuto požadavku vyhovíme. Děkuji.

Usnesení zahraničního výboru ze 45. schůze ze dne 11. června ke společnému prohlášení ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka a jeho dvou předchůdců týkající se Izraele:

Po úvodním vystoupení ministra zahraničních věcí pana Petříčka, zpravodajské zprávě poslankyně Červíčkové a po rozpravě zahraniční výbor

I. vyjadřuje podporu strategickému partnerství mezi Českou republikou a Státem Izrael, které je založeno na vzájemném respektu, společných hodnotách a zájmech, jehož cílem je bezpečnost a prosperita obou zemí;

II. připomíná usnesení Poslanecké sněmovny č. 748, bod 2, z 19. října 2019, v němž Poslanecká sněmovna odmítá jakékoliv zpochybňování práva Státu Izrael na existenci a obranu;

III. vyzývá vládu, aby se zasadila o brzké konání společného jednání s novou vládou Státu Izrael;

IV. odkazuje na platnou koncepci české zahraniční politiky z roku 2015 a připomíná, že Česká republika bude nadále podporovat cíle blízkovýchodního mírového procesu;

V. s odkazem na závěry jednání nejvyšších ústavních činitelů z 11. března 2020 vyjadřuje naději, že mírová iniciativa Spojených států amerických Peace to Prosperity je konkrétním návrhem, který má potenciál dát blízkovýchodnímu mírovému procesu novou dynamiku, jež povede k obnovení přímých jednání obou stran;

VI. věří, že zveřejnění předmětného společného prohlášení nenarušilo vztahy mezi Českou republikou a Státem Izrael;

VII. pověřuje zpravodajku výboru poslankyni Moniku Červíčkovou, aby s výsledkem jednání zahraničního výboru seznámila Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pořád jsme v podrobné rozpravě. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ano, pan poslanec Lipavský se hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Pokud by paní zpravodajka akceptovala můj návrh na změnu procedury, tak bychom pouze ten bod 5 hlasovali zvlášť a zbytek můžeme hlasovat jako celek, abychom si ušetřili hlasování o každém bodu, protože u zbytku nevnímáme, že jsou rozpory. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda v podrobné rozpravě.

Poslanec Marek Benda: Pokud dojde ke shodě nad tímto návrhem, tak jenom upozorňuji, že se hlasují jenom body 1 až 4 a 6. Bod 7 – pověřuje zpravodajku – už Sněmovna hlasovat nebude.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Přistoupíme ke schválení procedury. Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já přece jenom poprosím paní zpravodajku, aby šla k řečnickému pultu a prováděla nás hlasováním. Zazněl zde návrh, abychom hlasovali jedním hlasováním body 1 až 4 a 6 a bod 5 hlasovali dalším hlasováním zvlášť.

Poslankyně Monika Červíčková: Přesně tak, tento návrh byl učiněn, takže pokud s tím není problém, tak bychom takto hlasovali, přičemž pokud není požadavek, abych znovu načetla ty jednotlivé body, tak bych i doporučovala,

abychom hlasovali bod 1, 2, 3, 4, 6 současně a potom bych třeba i načetla ten samostatný bod, který je hlasován samostatně, to je ten zmíněný bod 5.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já přesto, že to není úplně nezbytné, dám odhlasovat proceduru. Ten návrh jsme slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 232 přihlášeno 139 poslanců, pro 138, proti 1. Proceduru jsme schválili.

Znamená to, že nyní budeme hlasovat dohromady o bodech 1, 2, 3, 4, 6. Přeje si někdo, aby byly znovu přečteny? Nepřeje, můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 233 přihlášeno 143 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat samostatně o bodu 5. Přeje si někdo, aby byl přečten? Ne, můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 234 přihlášeno 143 poslanců, pro 119, proti 11. Také tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vyrovnali se všemi návrhy a já děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce, končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme nyní k bodu číslo 273. Jde o

273.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 654/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů – už se stalo – byli místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a dopravy Karel Havlíček, zpravodaj garančního výboru Radovan Vích. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny. Já se ptám navrhovatele, zda si přeje vystoupit na úvod. Není to nutné, navrhovatel si neřeje vystoupit.

Otevírám rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Takže prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, ta procedura je poměrně jednoduchá. Protože nebyly k návrhu zákona podány žádné pozměňovací návrhy, tak garanční výbor, tedy výbor pro obranu, tento zákon ani neprojednával, a proto navrhuji nechat hlasovat o návrhu zákona jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 654.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 235 přihlášeno 145 poslanců, pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji.

Seznámím vás s omluvami. Pan poslanec Martin Baxa se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Pávek se omlouvá od 13 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Další bod nebudeme v tuto chvíli zahajovat, to znamená, že jednání Poslanecké sněmovny bude pokračovat ve 14.30 hodin napevno zařazenými body. Upozorňuji všechny, kterých se to týká, že ve 13.05 bude probíhat jednání politického grémia Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin. Ve 14.30 oznámil předsedající prodloužení přestávky o 15 minut na základě požadavku poslaneckého klubu hnutí ANO. Jednání pokračovalo ve 14.45 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vypršel čas na poradu poslaneckého klubu hnutí ANO. Já tedy ještě přečtu omluvy, které tady mám. Pan poslanec Dominik Feri se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů do 16.30. Pan poslanec Václav Votava se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pan poslanec Jiří Bláha se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů. Paní poslankyně Ivana Nevludová se omlouvá od 14.30 do 15 hodin z pracovních důvodů. Ministr zahraničí Tomáš Petříček se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Poslanec David Pražák se omlouvá mezi 14.30 a 19. hodinou z důvodu jednání. Dále se omlouvá pan poslanec Pavel Blažek od 17 hodin z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Vít Rakušan mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jednání.

Nyní otvírám první bod našeho programu. (Telefonuje.) Omlouvám se, protože můj telefonát se týkal zrovna tohoto bodu, protože z důvodu, že ještě tady nejsou poslanci hnutí ANO... jo, tak už vás tady mám teď. Dobře, protože teď jsem dostal informace, že to mám přerušit na pár minut, než se dostavíte. Takže v pořádku.

Otevírám tedy bod

392.

Návrh na volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID

Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Než se ujmů slova, pane předsedající... kolegové z klubu ANO už přicházejí, už jsme zasedání ukončili. Tak já možná v rámci toho volebního bodu povím i tady veřejně (nesroz.), máte někteří obavy k té dnešní situaci. Já jsem měl schůzku včera v 17 hodin s panem radním Scheinherrem –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, mluvte prosím k věci. To jsme trošku mimo program, pane poslanče. V souladu s jednacím řádem prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobře. Hygiena mi dovolila, že vše je v pořádku. Tak děkuji, omlouvám se.

Volební bod se tedy jmenuje Návrh na volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID. Poslanecká sněmovna svým usnesením číslo 1161 dne 3. června zřídila tuto dočasnou komisi a následně naše volební komise na své 25. schůzi 16. června projednala návrhy poslaneckých klubů na volbu členů a přijala usnesení číslo 161, s kterým vás teď seznámím.

Volební komise Poslanecké sněmovny Parlamentu pověřuje předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby navrhl Poslanecké sněmovně volbu členů dočasné komise Poslanecké sněmovny v počtu devíti členů v tomto složení – je to tedy za každý poslanecký klub jeden poslanec nebo poslankyně. V abecedním pořadí: Běhounek Jiří za sociální demokracii, Ferjenčík Mikuláš za Piráty, Hyťhová Tereza za SPD, Juránek Stanislav za KDU-ČSL, Kovářová Věra za STAN, Mašek Jiří za ANO, Stanjura Zbyněk za ODS, Valenta Jiří za KSČM a Válek Vlastimil za TOP 09. To byla římská jedna.

II. Volební komise navrhuje volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení, která může proběhnout dnešním dnem, tedy 24 hodin po projednání na volební komisi.

Teď ještě několik vět k systému ustavování těchto komisí. Sněmovna toto většinou provádí jednorázově vždy na začátku volebního období. Podle článku 5 bodu 1 volebního řádu rozhoduje Sněmovna hlasováním o potvrzení kandidátky, kterou předložila volební komise, a pokud by Sněmovna nepotvrdila ustavení komise, tak poslanecké kluby musí podle článku 5 bod 7 předložit volební komisi nové návrhy. To znamená, že tu kandidátku, kterou jsem vám představil, v tuto chvíli už nelze tady v rozpravě jakýmkoliv způsobem měnit. Musela by být nově vyhlášena lhůta a tak dále.

Poslanecká sněmovna v usnesení 1161 rozhodla, že tato komise bude ustavena paritně a volena většinovým způsobem, a volební řád v článku 5 odst 14 říká, že by mělo být hlasováno jednotlivě o navržených kandidátech, tedy po jednotlivých jménech. Ale protože je politická shoda – do komise je navrženo volební komisi devět jmen, za každý přítomný poslanecký klub jedno jméno – tak já i při pohledu do stenozáznamu, jak jsme postupovali na začátku tohoto volebního období, nebo předchozího, bych vám rád navrhl, že bychom, pokud tedy je shoda a vaše vůle, mohli provést to naplnění komise jedním hlasováním en bloc, to znamená potvrdit celé to usnesení. Ale je to pouze můj návrh. Samozřejmě pokud by někdo z vás chtěl po jednom jméně, tak je i toto možné.

Takže nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy. Z pozice předsedy volební komise dávám návrh na hlasování en bloc, tedy jedním hlasováním, a po rozpravě prosím tedy provedme hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance. Ještě se rozhlédnu, zdali se někdo hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí, takže rozpravu končím. Máte zájem o závěrečné slovo? (Poslanec Kolovratník: Nemám.) Nemáte. Takže máme tady jeden jediný návrh, a to abychom hlasovali en bloc jedním hlasováním o složení dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti vládní pomoci v rámci COVID. Já zagonguji. Ano, mám žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Přečtu ještě omluvy, protože ještě poslanci chodí do sálu. Takže pan poslanec Jan Skopeček se omlouvá dnes od 16 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Pavel Bělobrádek se omlouvá dnes od 15 do 17 hodin z pracovních důvodů.

Já myslím, že můžeme hlasovat. Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh? Kdo je proti?

Hlasování číslo 236, přihlášeno 131 poslanců, pro 129, 2 se zdrželi. Návrh byl přijat.

Takže pane předsedo, já myslím, že máme vyřešen tento bod. Pardon. Ještě máte nějaký komentář?

Poslanec Martin Kolovratník: Ještě ano, závěr toho bodu. Já tedy konstatuji, že jsme zvolili členy dočasné komise Poslanecké sněmovny pro hodnocení účinnosti

vládní pomoci v rámci COVID v počtu devíti členů. Nyní komise bude muset ze svého středu, ze členů, zvolit nebo navrhnout předsedu té komise, aby mohla začít pracovat. Předsedu už volí Poslanecká sněmovna tajným způsobem. Já tady po dohodě předsedů klubů později následně vyhlásím termín pro podání návrhu na předsedu té komise. Předpokládám asi, že pak na začátku července na další schůzi by mohla být naplněna. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Tento bod máme projednán. Otevřu další bod dnešního odpoledního programu schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o

39.

Vládní návrh zákona o odpadech /sněmovní tisk 676/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. A já ještě nahlásím, že pan poslanec Ivan Bartoš, – už mi to říkal před tím hlasováním, tak do stenozáznamu, hlasuje s náhradní kartou číslo 18 už od začátku dnešního odpoledního programu.

Takže zpátky. Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, je to, myslím, i v mém zájmu, abych teď nezdržoval dlouhým úvodním slovem v rámci druhého čtení, protože si myslím, že ta diskuze určitě byla velmi vydatná v jednotlivých poslaneckých výborech a nepochybně ještě bude.

Já bych jenom chtěl velmi ocenit tu diskuzi, která proběhla ve třech výborech – ve výboru pro životní prostředí jako výboru garančním, v hospodářském výboru a také ve výboru pro veřejnou správu. A chtěl bych říct, že my jsme i jako Ministerstvo životního prostředí předběžně dali souhlas k celé řadě pozměňovacích návrhů, které tam padly. Je jasné, že mezitím byly načteny další pozměňovací návrhy. A já bych chtěl říct, že se nedivím i tomu počtu pozměňovacích návrhů, protože když se podíváte na jejich podstatu, tak zjistíte, že v řadě případů jdou proti sobě.

Pro někoho je zákaz skládkování v roce 2030 příliš rychlý, pro někoho je příliš pomalý. Pro někoho poplatek je příliš nízký, pro někoho je příliš vysoký. Pro někoho je třídicí sleva příliš přísná, pro někoho zase příliš mírná. Takže není úplně jednoduché – a to si myslím, že je velký eufemismus – mezi těmito názory najít shodu. Já stále věřím, že to shodu nakonec najdeme. Koneckonců pevně věřím, že ji nakonec najdeme minimálně při nějakém závěrečném hlasování. Ale myslím si, že ta debata, nebo jsem přesvědčen, že ta debata, která proběhla ve výborech, byla velmi

zajímavá, a že se určitě... Chtěl bych za to ocenit všechny předkladatele, i když s některými pozměňovacími návrhy jsme nemohli vyslovit souhlas.

Mezitím proběhla celá řada dalších jednání s hlavními partnery, to znamená se Svazem měst a obcí, Svazem průmyslu, Hospodářskou komorou, a jsme připraveni diskutovat o určitých kompromisech. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 676/1 až 8. Prosim, aby se teď ujal slova zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Jan Schiller a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Schiller: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já tedy musím říct, že já zrovna usnesení, které je docela dlouhé z výboru pro životní prostředí nemám. A jestli můžeme, načetl bych ho za chvíli? Nebo já ho načítat nemusím...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě jednou, pane poslanče.

Poslanec Jan Schiller: Já myslím, že usnesení výboru pro životní prostředí budeme načítat až ve třetím čtení?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, v podstatě ano. Ale teď nás seznámte jenom se zprávou o tom projednání, to máte u sebe určitě. (Posl. Schiller: To nemám.) Aha, tak momentíček. Já vám ho dám. Pojd'te si když tak... já mu to podám, momentíček. Takže je to výbor pro životní prostředí. Tak, tady to máte. (Podává poslanci Schillerovi zprávu.)

Poslanec Jan Schiller: Já vám děkuji. Já se omlouvám. Takže já bych tedy přečetl to usnesení výboru pro životní prostředí. Takže po odůvodnění náměstkyně Ministerstva životního prostředí Bereniky Peštové, zpravodajské zprávě poslance Jana Schillera a rozpravě výbor pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů:

1. V § 9 odst. 5 se za slova "podle odst. 4" vkládají slova "a věci vyrobené v zařízení vymezeném v bodě 11 přílohy číslo 4 k tomuto zákonu.

2. V § 18 se na konci odstavce 2 doplňuje věta: "Zákaz podle věty první se nevztahuje na odpad, jehož původcem je obec."

3. V § 21 odst. 3 se za slovo "využití" vkládají slova "nebo skládkování" a číslo 1 se nahrazuje číslem 2.

4. V § 31 odst. 4 se za text v odstavci 2 doplňuje text "a tři".

5. V § 36 odst. 5 písm. a) se slovo "vyšší" nahrazuje slovem "nižší" a slovo "nebo" slovem "a".

6. V § 67 odst. 2 zní: 2. Kal, který nebyl upraven, se zařazuje jako ostatní odpad. S neupraveným kalem musí být nakládáno s ohledem na zdravotní rizika, která představuje. Osoby zúčastněné na přepravě neupraveného kalu musí plnit povinnosti podle § 78 a 79, jako kdyby se jednalo o nebezpečný odpad. Každý, kdo nakládá s kalem, musí zajistit, aby byl kal označen způsobem a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva. Součástí označení kalu musí být vždy údaj o tom, zda se jedná o upravený kal či nikoliv, a v případě upraveného kalu podrobnosti o provedení úpravy kalu.

7. V § 106 odst. 1 se na konci písm. c) slovo "a" nahrazuje čárkou a na konci písm. d) se tečka nahrazuje slovem "a" a doplňuje se písm. e), které zní – uť, je to hrozně dlouhý:

e) nebezpečných odpadů předcházení (?) odstraňování či sanaci ekologických zátěží vzniklých kontaminací horninového prostředí podzemních vod či povrchových vod, k nimž došlo nakládáním s nebezpečnými látkami, pokud k takové kontaminaci došlo nejpozději do 31. prosince 2005, nebo pokud původce takové kontaminace není znám nebo již neexistuje v případě dílčího poplatku za uskladnění sanačních odpadů.

8. Na konci § 107 se doplňuje věta: Sazba za ukládání odpadu pro dílčí základ poplatku za ukládání sanačních odpadů činí tisíc korun.

9. V § 110 se na konci odst. 2 doplňuje věta: Výnos z dílčího poplatku za ukládání sanačních odpadů se stane příjmem obce, na jejímž území se skládka nachází.

10. § 111 až 115 včetně nadpisu zní: § 111 Obecné ustanovení...

Já se omlouvám, já nevím, jestli to tady mám celé číst, protože ono je to strašně dlouhý.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já si myslím, že není potřeba to celé číst, ale nechci vám zasahovat do vašeho výkladu informace o projednání návrhu ve vašem výboru.

Poslanec Jan Schiller: Já si myslím, že k výkladu se určitě ještě budeme vracet a je to i součást pozměňovacích návrhů, které tady ještě určitě zazní, takže bychom se tady několikrát opakovali. Tak já, jestli dovolíte, přeju úplně na konec: Pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny. Za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednání tohoto návrhu na schůzi výboru pro životní prostředí,

zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné technické úpravy.

Já se potom přihlásím, jsem přihlášen i do obecné rozpravy, kde vás seznámím s mými pozměňujícími návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Ivan Adamec a následně opět zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jan Schiller. Informujte nás prosím o projednání návrhu ve výborech a případných pozměňovacích návrzích. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych úvodem tady chtěl poděkovat organizačnímu výboru Sněmovny, že nám umožnil projednat druhé čtení návrhu zákona o odpadech v normálním režimu, protože v té původní době, kdy jsme ho měli probírat, paralelně probíhalo jednání výboru pro životní prostředí, a protože je to zákon, který se ekonomicky dotýká vlastně všech obyvatel České republiky, tak jsme chtěli, aby byla přítomna odborná veřejnost, a protože na rozdíl od výboru pro životní prostředí, který měl technickou pomůcku, že byl na streamu na internetu živě, tak pro náš výbor to možné nebylo v ten samý okamžik, takže děkuji moc za posunutí toho termínu.

My jsme to projednali 10. června. Návrh usnesení je velmi jednoduchý. Prošla tam jediná změna a tou je posun konce skládkování z roku 2029 na 2027, což možná překvapilo i předkladatele pozměňujícího návrhu, nicméně to je jediný pozměňovací návrh, který v tomto prvním zákoně z toho odpadového balíčku v hospodářském výboru prošel.

Usnesení je velmi jednoduché. Je tam jeden pozměňující návrh, resp. týká se § 40 odst. 1, v úvodní části ustanovení se číslo 2030 nahrazuje číslem 2028 a v § 162 odst. 1 se číslo 2029 nahrazuje číslem 2027. Pak je tam zmocnění a pověření, aby předseda výboru předal toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Já musím říct, že paradoxně to téma vypadá, jako že ten balíček se týká hlavně životního prostředí, ale já už jsem tady upozorňoval při prvním čtení, že to tak není, že vlastně je to ekonomický balíček, protože se dotkne každého obyvatele, a ta změna, která nás čeká, která podle mě je potřebná, protože jsme se k něčemu zavázali, a myslím si, že je potřeba se oprostít od tradičního soubroje skládek versus spalovny, je to trošku jiné téma v tuto chvíli, a že určitě tam byly diskuse ohledně, řekl bych, motivačních prvků pro obce, aby separovaly, ale na druhou stranu jsme prostě konstatovali, že ten balíček sice máme před sebou připravený k hlasování, je tady na můj vkus hodně pozměňujících návrhů, které přijdou ještě dnes ve druhém čtení, v tom balíčku celém, nejen v tomto prvním zákoně. Myslím si, že takovýto složitý návrh zákona by měl být asi připraven v koalici trošku jiným způsobem. Nechci říkat lépe, protože to se samozřejmě nikdy nedá odhadnout, abych zase byl spravedlivý, aby to, co tady projde, a nějaká shoda tady nastane ve třetím čtení, prostě

to, že něco odhlasujeme, to je potřeba si říci, že tak to bude. Jestli je to nejlepší, to v tuto chvíli nejsem schopen vám tady říct.

Mně osobně na tom balíčku vadí jedna věc a tou je ta neurčitost cíle. My říkáme, že budeme separovat jako diví, což je v pořádku, nakonec obce to už dnes dělají, a když je povzbudíme, bude to ještě lepší. Ale jak bude vypadat ta recyklace? A tady vidím velký problém, protože tam vidím na konci toho procesu velkou neznámou. Já osobně bych si dovolil vás varovat před tím, že budeme spěchat se zákazem skládkování velmi rychle. Myslím si, že čas a praxe ukáže, že na to bohužel zas tak úplně připraveni nejsme, a jestli si někdo myslí, že to datum je motivační, tak já si to nemyslím. Já si myslím, že Ministerstvo životního prostředí dobře zvolilo tu lhůtu roku 2030, protože Evropa říká 2035, a že je si velmi dobře vědomo toho, jak ten proces bude složitý.

Takže chci jenom říci, že je to ekonomický balíček. Bude nás to stát hodně peněz. Odhady jsou dnes samozřejmě velmi ve vzduchu. Nechci tady argumentovat, že to je to správné číslo, ale myslím si, že kolem 30 mld. nás to všechny v následujícím období přechodu stát bude navíc, a je podle mě potřeba udělat všechno pro to, aby kvalita toho procesu byla lepší a lepší. Já si nakonec myslím, že toto není poslední balíček, který upravuje tuto metodiku likvidace odpadů a recyklace. Já si myslím, že se k tomu budeme stejně ještě muset vrátit.

Hospodářský výbor doporučuje ke schválení s tím pozměňujícím návrhem, o kterém jsem tady hovořil. Za mě je to v tuto chvíli všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych požádal pana poslance Jana Schillera, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji. Já bych si dovolil možná teď panu kolegovi odpovědět. Ono je tam hodně pozměňujících návrhů, ale když se na ně podíváte, tak v podstatě jde o tři věci – o ukončení skládkování nebo o dobu ukončení skládkování, o financování a pak je tam ještě další věc, a to je výhřevnost v sušině. Ony všechny ty pozměňující návrhy se tak nějak jakoby trochu kryjí a jsou si hodně podobné, takže i když je jich tam možná teď asi 45 načtených, tak to zase není až tak úplně hrozné. Skutečně se to soustředilo jenom na pár bodů. Každého něco trápí, víme o tom, a o tom jsme se bavili ve všech výborech, že odpady jsou skutečně byznys, a snoubí se tady to, kde jsou na jedné straně skládkaři, na druhé straně ti, co chtějí energeticky využívat odpad, a na poslední straně ti, co chtějí recyklovat.

Já si myslím, že právě je zapotřebí, abychom tento zákon dali, protože když byla nastavena kdysi ta doba 2024, tak si myslím, že už ty firmy měly konat. Mohly se na to připravit, ale bohužel není připraveno nic a třeba zdroje na energetické využití těch odpadů doteď nejsou. Měly dostatek času na to, aby se připravily, ale tyto firmy potřebují signál. Já si myslím, že jim dáváme tímto novým zákonem, a nejenom jim, signál k dalšímu vývoji třeba v hospodaření, v tom, že můžou vznikat nové firmy na recyklaci, můžou vznikat nové firmy na právě to energetické využívání odpadů.

Takže si myslím, že doopravdy skutečně, za mě si myslím, že je zapotřebí, abychom tento zákon už právě schválili co nejdřív, aby ty firmy to mohly nastartovat. Ony samozřejmě budou i obce a všichni čekat na to, jak to dopadne – samozřejmě některých se to dotkne, ale k tomu se dostaneme dál – kde jsme hledali nástroje, aby to skutečně nebylo pro ty obce fatální, že skutečně ke zdražování dojde. A je to o tom, že hlavním důvodem je to, abychom se odklonili skutečně od toho, abychom skládkovali, a pak už je otázka, jestli budeme víc recyklovat, nebo víc využívat energeticky ten odpad, to už je potom na názoru každého z nás, co kdo nějakým stylem asi prosazuje. Ale myslím si, že doopravdy bychom měli takto postoupit. To bylo asi tohle.

Já se domnívám, ale nejsem si úplně jistý, že na hospodářském výboru se načelil rok, nebo schválil se rok 2028. Nevím, jestli 2027, ale já jsem myslel, že 2028, ukončení skládkování. To je pozměňovací návrh. Ale je to možné, je možné, že... Já jsem si zapamatoval 2028, ale jenom abychom si uvědomili, že všechny ty podpůrné nástroje jsou nastavené až do toho roku 2030 včetně té – o té se tady budeme bavit – včetně třídící slevy, která skutečně bude nastavena tak, aby to obce ustály a aby to bylo hodně motivační. Takže doufejme a uvidíme. Ale říkám, tam je několik pozměňovacích návrhů, od roku 2024 dokonce až do roku 2035 tam někdo navrhoval, takže tam je velká škála.

Já, abych nezdržoval, načtu usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde jsem také zpravodajem. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj z 37. schůze dne 16. dubna 2020 k vládnímu návrhu zákona o odpadech, sněmovní tisk 676. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 37. schůzi po odůvodnění předlohy paní Ing. Veronikou Peštovou, PhD., náměstkyní ministra životního prostředí, po zpravodajské zprávě pana poslance Jana Schillera, po rozpravě přijal usnesení, kterým

I. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 676/0 projednat a schválit v předloženém znění,

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu a

III. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám řadu přihlášených poslanců, takže jako první dostává slovo pan poslanec Elfmark. A já jenom, než dojdete, přečtu dvě omluvy. Takže pan poslanec Martin Kolovratník se omlouvá od 15 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a zároveň se omlouvá zítra 18. června po celý jednací den ze zdravotních důvodů. A dále se omlouvá pan poslanec Jan Pošvář dnes od 15 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Pane poslanče, máte slovo, prosím.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl předem potvrdit to, co říkal pan ministr, že máme před sebou čtyři sněmovní tisky, které jsou velmi důležité, jsou velmi technicky složité, a dokonce bych řekl, že jsou i docela odborné.

Evropská komise, potažmo Evropská unie nás nutí do určitých transpozic, a jaké věci bychom měli do naší legislativy implementovat. Pokud se budeme bavit o tom, co je potřebné tam dostat, tak to, co je tam to povinné, to se nám tam dostat podařilo, nicméně Evropská unie nám říká, že máme mít nějaké cíle, že do určitých let máme splnit určité cíle. Já si myslím, že těch cílů bychom mohli docílit i trošku ambiciózněji, než nám ministerstvo předkládá, a to, jakým způsobem si to představuji, okomentuji posléze, jak budu představovat své pozměňovací návrhy.

My máme takové velmi jednoduché moto – nejlepší odpad je takový, který vůbec nevzniká. To, že tato legislativa je velmi složitá, můžeme zjistit i tak, když se podíváme, kolik se sešlo pozměňovacích návrhů. Říkal to i kolega poslanec Adamec. Sešlo se celkem skoro 100 pozměňovacích návrhů a my za Piráty jich podáváme dohromady ke všem čtyřem sněmovním tiskům skoro 30.

Už to tady bylo také určitým způsobem řečeno, já jsem si, když jsme tu legislativu, nebo když jsem ji za klub převzal před dvěma lety, tak jsem si vůbec nemohl ani uvědomit, jak moc velký je to byznys. Vůbec mě nenapadlo, co se kolem toho všechno motá. Tlaky skládkářů, tlaky spaloven, tlaky energetiků, potažmo obce, města – všichni tihle v tom mají nějaké své zájmy. A já jsem se jenom vždycky zastavil, jakou roli tady v těchto zákonech hraje obyčejný člověk, obyčejný občan, a zajímalo mě, když on je ten prvopočátek toho řetězce, on to spotřební zboží nakupuje, on ten odpad generuje, kde tam jsou ty jeho zájmy zainteresované. My jsme asi zhruba před rokem tady v Poslanecké sněmovně zavedli velmi jednoduchou věc a to je kvalitní třídění odpadu, vidíte to tady úplně všichni na chodbách. Zajímalo by mě, jestli si lidé všimli toho, jaké nastalo zlepšení, že tady už nemáme přeplněné koše atd. A to jsou všechno právě ty maličkosti, které začínají odzdoła.

Pokud chceme dostat oběhové hospodářství České republiky do 21. století, měli bychom být více ambiciózní. Já si osobně myslím, že ministerstvo odvedlo velmi kvalitní práci, za to musím samozřejmě pochválit, ale jsou tam prvky, které dále představím a které si myslím, že ambicióznější být mohly. Já budu mít k tomuto sněmovnímu tisku trošku delší komentář a posléze také představím svých 16 pozměňovacích návrhů, které jsem k tomuto tisku dodal.

Opad, který neskončí na skládkách, v energetickém využití nebo nejhůř v přírodě, v oceánech, v půdě, je velmi často tvořen využitelným materiálem. Vyhazujeme to, co by mohlo sloužit jako surovina místo surovin takzvaně panenských. A to se asi shodneme, že je špatně, a vnímáme to všichni, že to je špatně. Takový přístup do 21. století prostě nepatří. Budoucnost je v recyklaci a v maximálním využívání toho, co máme. Potřeba zachování životního prostředí, a tedy i nutnost řešit situaci s odpadem, kterého nám vzniká čím dál tím víc, se nyní promítá do legislativy vyspělých států. Je to jeden z důvodů vzniku nové evropské legislativy, směrnic, které mají vést ke vzniku tzv. oběhového hospodářství, cirkulační

ekonomiky, zkrátka systému, kdy místo přímky surovina, výrobek a odpad budeme mít tzv. uzavřený kruh, koloběh surovin. Implementace této evropské legislativy je i důvodem vzniku novel českých zákonů, tzv. oběhového balíčku, tedy zákonů, které máme nyní před sebou. Finální podoba, kterou zákonům dáme, rozhodne, zda se Česko vydá na cestu k oběhové budoucnosti, anebo, jak já říkám, budeme stále popelnicí Evropy, což se někdy může i zdát.

Já osobně se této problematice věnuje intenzivně šest let a jako poslanec jsem strávil stovky hodin diskusí s experty pro tuto oblast, a jak určitě i pan ministr potvrdí, uspořádali jsme i dva velmi velké semináře, které byly navštěvované, v podstatě kapacita byla naplněna, byli tam experti ze všech stran a myslím si, že určitě jsme si tam spoustu témat rozvykládali a také možná ministerstvo se některým výkladem inspirovalo. Vytvořili jsme jako Piráti speciálně k tomuto sněmovnímu tisku, nebo potažmo k celému tomu oběhovému balíčku, i speciální web obehovehospodarstvi.eu.

K zlepšení oběhových zákonů se snažím přispět svými pozměňovacími návrhy, o nichž budu za okamžik mluvit. Jejich podoba je výsledkem blízké spolupráce s experty z naší pracovní skupiny, s experty, s nimiž jsem spolupracoval a kteří přispívali svými podněty, návrhy a komentáři. Jsou to lidé pohybující se na různých místech okolo odpadového a oběhového hospodářství. Jednalo se o zástupce neziskových organizací, asociací odpadového a oběhového hospodářství, firem, které zpracovávají odpad, kolektivních systémů a také i autorizovaných společností.

Odborná veřejnost i veřejnost laická by měla mít možnost podílet se na legislativě, která se jí bezprostředně týká. Již to tady vzpomněl pan kolega poslanec Adamec. Jakožto člena výboru pro životní prostředí mě zamrzelo, že jednání výboru bylo kvůli opatření v souvislosti s pandemií koronaviru neveřejné. Předsedkyně našeho výboru kolegyně Dana Balcarová se ale zasadila alespoň o to, aby bylo jednání výboru streamováno online, za což jí já osobně velmi děkuji, a veřejnost aspoň trochu měla možnost nebyť pasivní, ale mohla se aspoň tímto způsobem seznámit s tím, co v tom výboru a co ten balíček oběhového hospodářství obsahuje.

Byl jsem rovněž pro to, abychom podobně jako hospodářský výbor jednání výboru odložili až na dobu, kdy účast veřejnosti při jednání klubu (výboru) bude povolena. Bohužel někteří kolegové z výboru neměli stejný názor jako já s kolegyní, a proto se obě dvě jednání výboru konala v nouzovém či mimořádném stavu. Odůvodnění, že je nutné legislativu projednat, či dokonce schválit co nejrychleji, a tedy vyhnout se případným sankcím od Evropské komise na základě nedodržení transpozičního procesu, který nám má končit 5. 7. 2020, jsem se rozhodl si tuto informaci ověřit u orgánů státního zastoupení ČR pro Evropskou unii v Bruselu a dále i u zdejších orgánů Ministerstva zahraničí a Úřadu vlády České republiky, odboru komunitárního práva.

Obecně k celé věci chci říct, že povinnost České republiky implementovat právo Evropské unie vyplývá z jejího členství v Evropské unii. U směrnic je součástí povinnosti řádné implementace kromě úplného a včasného provedení transpozice do vnitrostátního právního řádu a jeho následné aplikace také sdělení přijatých

vnitrostranických opatření Evropskou komisí, a to nejpozději v termínu stanoveném konkrétní směrnici. Pokud nedojde ke splnění uvedení závazku, zahájí Evropská komise takzvaným formálním upozorněním, v němž dotčený členský stát informuje o tom, že jí nebyly poskytnuty informace o vnitrostátních právních předpisech, které provádějí příslušnou směrnici, a stanoví mu přibližně dva měsíce na nápravu.

Pokud ovšem do věci zasáhne vyšší moc, což COVID-19 můžeme považovat za vyšší moc, jako možný liberační důvod nesplnění implementační povinnosti lze v obecné rovině připustit. Všichni experti z výše jmenovaných institucí sdělují, že k přijetí tak důležitého oběhového balíčku jsme ještě na základě vzniklých událostí dnešní doby v časové rezervě, který je úplně v pořádku, kdyby běžný legislativní proces přijetí směrnice Evropské unie v této věci proběhl až do konce tohoto roku 2020. Tohle bylo moje zjištění a je to určitým způsobem reakce na projednávání výboru a usnesení, které se tam přijímalo, že si nemyslím, že bylo vůbec nutné. Myslím si, že bychom to do konce toho roku zvládli i bez toho, abychom takové usnesení přijímali.

Pokud se podívám na právě projednávaný sněmovní tisk 676, který se konkrétně týká odpadů, zákon o odpadech je klíčovým tiskem, který dává podobu našemu odpadovému hospodářství. Jeho novelizace obsahuje hned několik témat, jejichž konečné pojetí určuje přístup České republiky k oběhovému hospodářství. Jedná se o témata často veřejně diskutovaná. Nejsilnějším tématem – a můžeme se asi na tom shodnout s panem ministrem – je skládkování a vše, co s ním souvisí.

Podle Evropské komise či směrnice musí být v roce 2035 skládkováno maximálně 10 % nebo méně z celkového množství vzniklého komunálního odpadu. V České republice přitom v současnosti skládkujeme cca 46 % komunálního odpadu. To je vysoko nad úrovní průměru států Evropské unie. Dále musíme do roku 2025 recyklovat 55 % komunálního odpadu. Do roku 2035 pak je toto číslo 65 %. Bohužel v současnosti recyklujeme pouze 37 % a to je pod úrovní průměru států Evropské unie.

Současná novelizace odpadového zákona by tak měla směřovat ke splnění těchto cílů, a proto jsem předkladatelem a také podporuji ukončování skládkování k roku 2024. Ale k tomu se vyjádřím potom ještě při obhajobě pozměňovacích návrhů.

Mnohé obce i další subjekty odpadového hospodářství se podle toho snažily zařadit. Dle mých informací transponovaly své odpadové hospodářství, a možná i kolega poslanec Adamec by potvrdil, že vznikaly takzvané plány odpadového hospodářství, které i s tímto rokem v některých městech a obcích, které to braly zodpovědně, počítaly. Jeden takový odpadový plán jsem přímo já jako komunální politik taky řešil. Z toho důvodu je v novele zákona tento termín posunut až na rok 2030. To je podle mého názoru špatně, protože posunutí skládkování o dalších šest let také prodlužuje negativní vlivy skládek na naše životní prostředí. Navíc nám tento termín nedává dostatek prostoru, abychom v případě, že se vyskytnou nějaké problémy, protože tam na to budeme mít jenom pět let, učinili taková opatření, abychom včas dosáhli evropských cílů.

Takže na jednu stranu chápů, že města a obce chtějí, je tam nějaký konsenzus za rok 2030, ale budeme mít na to pět let. Na všechno, aby začalo fungovat, bude pouhých pět let. Proto svými pozměňovacími návrhy a podporou pozměňovacích návrhů kolegů usiluji o to, aby byl původní termín zachován, případně aby byl využit termín kompromisní. Pozměňovacích návrhů k termínu skládkování, jak už tady zaznělo, se ve výborech sešlo více. Konkrétně jde o termíny rok 2024, 2027, 2028 a 2030 a dokonce i 2035. A kolega mně ještě říká, i dokonce 2029.

Rozdíl několika let se nemusí zdát na první pohled až tak významný, ale musíme si uvědomit, že skládky nejsou jen nevzhlednou hromadou odpadu, ale nesou s sebou významná rizika pro životní prostředí, a o tom si myslím, že i mimo jiné jsou tady tyto čtyři sněmovní tisky. Předně z nich uniká takzvaný skládkový plyn tvořený z větší části metanem. A metan je plyn s velkým skleníkovým efektem. Dvacetosmkrát větším, než je efekt CO₂, které ale skládkový plyn obsahuje také. Dá se tedy s klidem říct, že skládky tak přispívají ke změnám klimatu. Když skládkování nebudeme omezovat, budeme prodlužovat dobu, kdy nám bude do ovzduší unikat velké množství skleníkových plynů. Skládky také ohrožují v případě špatného technologického zabezpečení kontaminací spodní vodu a půdu. Každoročně je tak evidováno několik stovek požárů skládek, které ohrožují okolí toxickými zplodinami, voda po hašení je také kontaminovaná, a nehledě na to, kolik nás toto hašení stojí financí. Hrubý odhad je, že jsou to až miliardy korun.

I tyto důvody by dle mého měly být dostatečné pro to, abychom se snažili skládkování co nejdříve omezit. Když k tomu přidáme, že využitelné odpady, které končí na skládkách, znamenají zbytečné plýtvání surovinami, a povinnosti vyplývající z evropské legislativy, myslím, že není pochyb o tom, že naše snaha ukončit skládkování by měla být maximální a měla by být prioritou. Proto mě nemile překvapilo, že na výboru pro životní prostředí nebyl žádný z návrhů na dřívější konec skládkování podpořen.

Co třeba vůbec nechápu, je, že ve výboru pro životní prostředí, kde sedíme my, co se o životní prostředí zajímáme, nepodpoříme ani jeden návrh, a přitom na hospodářském výboru je návrh pana poslance Dolínka podpořen, který končí skládkování 2028. Já to nechápu. Já jsem si myslel, že v tom výboru právě bychom měli fungovat tak. Nechápu.

Pozměňovací návrhy se jinak kromě navrhovaného roku liší také ponecháním, úpravou nebo vypuštěním takzvaného parametru výhřevnosti. Tento parametr, na nějž se liší názor i mezi odbornou veřejností, je v zákoně nastaven takto: Od roku 2030 nesmí být na skládku ukládány odpady vzniklé při zpracování oddělené (?) soustředěných odpadů a výstupy z úpravy odpadů, jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6,5 megajoulu na kilogram. Zde je otázkou, jak bude výhřevnost v sušině ověřována. Někteří experti také pokládají výhřevnost v sušině za parametr, který by měl být nahrazen výhřevností běžného vzorku.

Vzhledem k výše popsaným rizikům skládek kromě rychlého ukončování skládkování podporuji také to, aby funkční skládky byly kontrolovány, maximálně technicky zabezpečeny a odpad na ně přijatý byl pečlivě evidován. Se skládkami se

také vážou nově nastavené poplatky za skládkování. Pan ministr to tady taky vzpomínal, že je to jeden z faktorů, které se řeší a kde se dospělo k nějakému konsenzu.

Po pečlivém zvážení dostupných informací podporuji jejich výši tak, jak je uvedeno v zákoně. Proto jsem na začátku říkal, že věřím v to, že jednání ministerstva byla složitá, a konkrétně v tomto případě já osobně podporuji to, co zákon navrhuje. Poplatky by měly být vybírány za veškerý přijatý odpad a není možné, abychom viděli ukládání odpadů na skládku jakožto technické zabezpečení, ačkoliv o žádné zabezpečení nepůjde. Množství materiálu použitého jako technické zabezpečení skládky, které je odvozeno od poplatku, není důvod dle mého zvyšovat. V zákoně máme navýšení na 25 hmotnostních procent místo původních 20, a proto navrhuji svým pozměňovacím návrhem vrácení na 20 %.

V souvislosti s poplatky musím vzpomenout pozměňovací návrh podaný poslancem Staňkem, který by fakticky způsobil zpětné osvobození od poplatků, které měly být zaplacený, ale bohužel nebyly. Souvisí to s tzv. kauzou Čáslav. Asi většina z nás ji zná a nemusím ji dál komentovat.

Obce mají být podle novely motivovány ke snižování skládkování a zvyšování recyklace tzv. třídící slevou, což je další faktor, který tady i pan ministr Brabec vzpomenu. Do této slevy by dle mého názoru mělo být započítáno také domácí a komunitní kompostování, které je ideální cestou zpracování biologicky rozložitelného odpadu. Dochází při něm k využití přímo v místě vzniku, což je stav ideální. Navíc není nutný žádný další svoz, není tam žádná dopravní zátěž, dodatečné zpracování, požadavky na technologie, energie atd. Kompostovat může de facto každý občan, nic ho to nestojí a navíc získá domácí hnojivo. Proto je potřeba kompostování podporovat. Třídící sleva je však v zákoně zatím nastavena tak, že domácí kompostování se nezapočítává, a pro obce, které nedosáhnou požadovaných úrovní třídění, může působit demotivačně, a proto aspoň nějakým způsobem navrhuji změnu jejího výpočtu.

Odklon od skládkování je věc jedna, přesun odpadu do recyklace je však věc druhá. K navýšení recyklace nestačí jen stanovit cíle, kterých má být dosaženo. A bohužel právě to je to, co nový zákon dělá. K navýšení recyklace je třeba zlepšit třídění, podpořit trh s recyklovatelnými výrobky a především zvýšit recyklační kapacity, kterých máme v České republice nedostatek. V zákoně najdeme nastavení třídících a recyklačních cílů, ale skutečná podpora recyklace je v něm obsažena pouze velmi sporadicky. Masivní navýšení recyklačních kapacit a investice do recyklace, dotřídňovacích linek a podobně, pokud mám správné informace, nechystáme. Avšak co se týče plánovaných investic, které jsem si zjistil, a vím, že budou, tak je v plánu výstavba či rozšíření minimálně šesti tzv. ZEVO, zařízení na energetické využití odpadů. Jedná se konkrétně o Brno, Mělník – v Mělníku dokonce proti tomu bylo referendum – Most, Malešice, České Budějovice, Opatovice, které mají navýšit kapacitu nikoliv recyklace, ale energetického využití odpadu ze současných zhruba 770 tisíc tun za rok na zhruba 1,650 mil. tun za rok. K tomu ještě můžeme připočíst stávající a plánované multipalivové kotle na tzv. TAP s kapacitou zhruba 180 tis. tun.

V roce 2018 jsme v České republice vyprodukovali podle oficiálních údajů Ministerstva životního prostředí zhruba 5,8 mil. tun komunálního odpadu, z toho 2,8 mil. tun smíšeného komunálního odpadu. Pokud se nám podaří toto množství snížit podle evropského akčního plánu pro oběhové hospodářství o 50 %, jsme na 1,4 mil. tun smíšeného komunálního odpadu. Pokud bychom vycházeli z údajů o produkci odpadů nikoliv od Ministerstva životního prostředí, ale od Českého statistického úřadu, budou tato čísla ještě nižší. Důvodem je to, že v České republice máme stále přetrvávající problém dvojích dat o odpadech. Údaje vykazované Ministerstvem životního prostředí se totiž liší. Dle mých informací vykazují větší množství odpadu od údajů ČSÚ. Vzhledem k tomu, že data za Českou republiku reportujeme do EU a mohou z nich vycházet i různé subjekty při plánování svých záměrů odpadového hospodářství, a to jsou právě ta čísla, která jsem před chvílkou zmiňoval při vzniku nových ZEVO, považuji to za skutečný problém, který je potřeba, aby ministerstvo konečně vyřešilo.

Ministerstvo životního prostředí tuhle věc dle mých informací údajně řeší a i na základě mnou navrženého usnesení schváleného výborem pro životní prostředí se zástupci MŽP se zavázali nás do konce tohoto roku informovat o situaci a podniknutých krocích k nápravě tohoto problému. Já si myslím, že konkrétně u těch dvojích dat se shodneme na tom, že by bylo dobré, abychom je vážně co nejdřív dali do pořádku tak, aby ten systém byl jednotný.

Pokud se vrátíme k vyprodukovanému smíšenému komunálnímu odpadu, tak i kdybychom celé toto množství odpadu poslali na energetické využití, přitom určitá část z něj se bude moci nadále skládkovat, a to konkrétně 10 % komunálního odpadu, jaké bude toto množství a parametry v případě České republiky, se uvidí podle finální podoby zákona o odpadech. Stejně nebude plánovaná kapacita ZEVO naplněna. A tady je právě ta moje obava: pokud máme nějaká data, o kterých nevíme, že jsou úplně stoprocentní, čerpají z nich např. firmy, které chtějí právě stavět ZEVO, co se potom stane s tím, když kapacita nebude naplněna? Co se potom stane s tím, že oni budou potřebovat ten odpad nějakým způsobem zajistit? Jeden z mých pozměňovacích návrhů právě řeší zákaz dovozu odpadu do ČR.

Obávám se tedy, že recyklovatelný odpad, který budeme muset přestat skládkovat podle nového odpadového zákona, bude primárně přesunut právě do těchto zařízení. Energetické využití je jistě lepší než skládkování, to určitě nepopírám. Avšak chystaná ZEVO bude nutně konstantně tzv. krmit, což znamená, že po jejich nastavení a investování – zhruba informace moje je, že jedno takové zařízení vychází na dvě až tři miliardy korun – budou jejich provozovatelé potřebovat stálý přísun odpadu pro jejich provoz. A tam se právě vyskytuje problém s dovozem odpadu. Tato situace se mi nelíbí, neboť dle mého názoru mělo být maximum recyklovatelných surovin skutečně recyklováno, a nyní hrozí, že energeticky budou využity i odpady, které by mohly být bez problémů materiálově využity.

Z tohoto důvodu podávám do druhého čtení pozměňovací návrh zavádějící tzv. spalovací poplatek. Tento poplatek je nižší než u skládkování, avšak měl by směřovat k tomu, aby spalování nebyla první a nejjednodušší možnost, jak se zbavit odpadu po zvýšení skládkovacích poplatků, potažmo po zákazu skládkování. Dále také podávám

návrh zamezující dovozu odpadu ze zahraničí na energetické využití do České republiky.

Recyklace by měla být také maximalizována využitím nových technologií včetně technologie chemické recyklace. Proto také navrhuji zařadit do zákona metodu chemické recyklace rozpouštěním, tzv. solvolýzu. Tato metoda umožňuje materiálovou recyklaci jinak obtížně recyklovatelných materiálů a výstupní materiály jsou v kvalitě vhodné i pro použití ve styku s potravinami. To považuji hlavně za významné a potřebné. Způsoby, jakými by se dala podpořit recyklace, se zabývala také expertní skupina RecHelp, to určitě pan ministr ví. Já jsem sice nebyl jejím členem, ale její práci bych chtěl tady z tohoto místa ocenit a chtěl bych tady vzpomenout právě jenom krátce těch 11 bodů, kterými se tato skupina zabývala, a jaký byl jejich výstup.

Za prvé, snížení DPH na recyklované výrobky a vybrané recykláty. Za druhé, snížení zdanění práce v recyklačním průmyslu. Závazek státu, aby ve veřejných zakázkách preferoval určité procento, navrhováno bylo 15 % recyklovaných výrobků. Daňové zvýhodnění recyklace v rámci daně z příjmu. Podpora recyklace v rámci dotačních programů. Zapracování využití recyklovaných materiálů a recyklátů do technických norem. Definování efektivních nástrojů k motivaci samotných výrobců obalů a výrobků, definovat ekodesign a ekomodulaci. Příprava standardů pro sekundární plasty. Vyhovení edukačního a osvětového materiálu pro možnost uplatnění druhotných surovin konkrétních případů. Potřeba evidence vzniku a využití druhotných surovin a v poslední řadě zdanění primárních surovin.

Studoval jsem tyto čtyři sněmovní tisky docela důkladně a nevím, kolik věcí z těchto jedenácti tam bylo zapracováno na podporu recyklace – snad možná jeden, dva, víc ne. Je škoda, že se Ministerstvo životního prostředí těmito body nezabývalo a podpora recyklace tak v zákoně de facto chybí. Odklon od skládky nestačí a my všichni víme, a věřím, že to ví i pan ministr, že se musíme zabývat hlavně tou recyklací.

Nyní bych vám, kolegyně a kolegové, představil své pozměňovací návrhy, které se týkají toho, co jsem vzpomněl v úvodu, ale je toho mnohem, mnohem víc. Tohle byly jenom největší třecí plochy, které tady vzpomněli i kolegové.

Můj první pozměňovací návrh se věnuje takzvané buničíně. Pozměňovací návrh navrhuje doplnit seznam zařízení na využití odpadu, která mohou být provozována bez povolení provozu zařízení a zařízení slouží k výrobě recyklované buničiny, k výrobě papíru, lepenky nebo k dalšímu materiálovému využití v průmyslu či mimo energetické využití. Důvodem pro předložení pozměňovacího návrhu je náprava absence dalších významných zařízení pracujících při výrobě s produkty a s odpady, definovaných bodem 1 přílohy č. 4 vládní novely zákona o odpadech. Mezi tento taxativní výčet jsou proto zařazena i zařízení sloužící k výrobě recyklované buničiny. Povaha zařízení užívaných k výrobě buničiny je ve vztahu k životnímu prostředí obdobná povaze zařízení na výrobu papíru nebo lepenky. Oproti výrobě papíru a lepenky má navíc tu výhodu, že při zpracování recyklovaného papíru nedochází k zatěžování životního prostředí, jako je tomu při výrobě papíru nebo lepenky, neboť

při výrobě buničiny dochází k rozvlákňování recyklovaného papíru takzvanou suchou metodou.

Můj druhý pozměňovací návrh se týká živnostenského odpadu. Ten konkrétně podávám i s kolegyní, předsedkyní výboru Danou Balcarovou. Pozměňovací návrh řeší zajištění svozu živnostenského odpadu tak, aby bylo ponecháno na dobrovolné účasti podnikatelů. Ti se mohou do obecního systému buď dobrovolně zapojit a zajistit svoz živnostenského odpadu na základě písemné smlouvy s příslušnou obcí, anebo musí smluvně zajistit předání odpadu oprávněné osobě. Ze závěrů sledování nádob na tříděný odpad, konkrétně jsem si sehnal data z Prahy 6, vyplývá, že nádoby na tříděný odpad spadající do obecního systému hojně využívají i podnikatelé na odkládání odpadů z jejich činností. Podnikatelé však v tomto rozsahu nemohou obecní systém využívat, ledaže se smluvně dohodnou s obcí jinak. Praktické zkušenosti s dobrovolným zapojením podnikatelů do obecního systému však ukazují, že tato možnost je v praxi využívána pouze minimálně, a lze tudíž konstatovat, že tento institut se vůbec neosvědčil.

Proto navrhuji zavést možnost obce stanovit obecně závaznou vyhláškou pravidla pro povinné zapojení podnikatelů do obecního systému. S ohledem na místní poměry a kapacitu obecního systému obce zvolí optimální variantu povinného zapojení podnikatelů do obecního systému. Obec může v obecně závazné vyhlášce i stanovit okruh podnikatelů, na které se povinné zapojení do obecního systému bude vztahovat. Navrhuje se, aby obce mohly vyjmout podnikatele z povinné účasti na obecním systému v případě prokázání, že má podnikatel zajištěno předání veškerého produkovaného odpadu smlouvou s jinou osobou oprávněnou k převzetí odpadů. Podnikatel by tak z obecního systému jednoduše vystoupil, nebylo by to povinné. Pokud však obec hodlá ještě více zohledňovat ekologické aspekty nakládání s odpady, může v obecně závazné vyhlášce zpřísnit podmínku pro vystoupení podnikatelů z obecního systému. V takovém případě musí podnikatel prokázat, že má zajištěno nakládání s veškerým komunálním odpadem, jehož je průvodcem, způsobem, který je v hierarchii odpadového hospodářství nadřazen způsobu nakládání s komunálním odpadem v obecním systému příslušné obce.

Další pozměňovací návrh se týká takzvaných protektoroven. Doplňuji do § 9 odst. 4, že odpad přestane být odpadem také v okamžiku zpracování do (výrobku v) zařízení na výrobu protektorovaných pneumatik. Protektorované pneumatiky jsou dle vládního návrhu zákona o odpadech vyráběny v zařízení ke zpracování odpadních pneumatik sloužícím výhradně k obnově opotřebované části pneumatik studenou nebo teplou metodou protektorování, vyjmenovaném v bodě 11 přílohy č. 4 tohoto zákona, pro které není vyžadováno povolení pro provoz zařízení a které běžně vyrábí finální výrobky, na jejichž uvedení na trh se vztahují přísné požadavky jak národní, tak evropské úrovně, a pochopitelně i ze strany samotných zákazníků, neboť přímo ovlivňují bezpečnost provozu a efektivitu nakládání i osobní hromadné přepravy. Protektory podléhají každoročně homologaci zkušební a jejich použití v autodopravě je přísně regulováno nařízením UNECE, což je Evropská hospodářská komise OSN. Ukončení odpadového režimu je zde tedy naprosto zřejmé již ze samého účelu tohoto zařízení a zpracovávat ke každé protektorované pneumatice

průvodní dokumentaci je dle mého nadbytečným administrativním požadavkem, a to právě můj pozměňovací návrh řeší.

Další pozměňovací návrh, který předkládám s kolegyní Balcarovou, je evidence skládek. V tomto pozměňovacím návrhu navrhuji, aby provozovatelé skládek povinně vedli průběžnou evidenci přijatých odpadů v systému na základě vážení veškerého přijatého odpadu, kterou zpřístupní způsobem umožňujícím dálkový přístup inspekci a krajským úřadům. On-line zpřístupnění průběžné evidence odpadů napomůže v trendu narovnání odpadového toku v České republice a umožní efektivnější kontrolní činnost příslušných kontrolních orgánů.

Další věc, která se týká podobné věci, je pozměňovací návrh na monitoring skládek. V současné době je obtížné zajistit, aby na skládku byly přijímány pouze odpady, které na ni přijímány být mají. Je sice možné kontrolovat průběžnou evidenci nakládání s odpady, ta je ale často dokládána až například s týdenním zpožděním od proběhnutí kontroly. Tím pádem lze kontrolovat pouze odpady, které jsou na skládku zrovna v průběhu kontroly ukládány. Je tedy vhodné ustanovit přísnější podmínky monitoringu skládky. Navrhují proto povinný kamerový monitoring skládek. Záznamy zachycené kamerovým systémem musí být uchovávány po dobu třiceti dní a po celou dobu musí být zpřístupněny České inspekci životního prostředí způsobem umožňujícím dálkový přístup. Monitoring skládek kamerami je jako povinný nastaven například v sousedním Polsku. Nadto je mnoho skládek kamerami monitorováno už v současné době. To jsme si také zjišťovali.

Dalšími problémy skládek jsou environmentální havárie. Dvěma kritickými aspekty jsou požáry a poškození těsnících vrstev skládky a následně ohrožení spodních vod v okolí skládek. Prevenci požárů by významným způsobem pomohlo povinné zavedení termočlánků napojených na Hasičský záchranný sbor. Požáry by tak mohly být zachyceny v raném stadiu vzniku a uhašeny dřív, než by mohly způsobit vážnější poškození životního prostředí. Využití takzvaných termočlánků dlouhodobě doporučují i zástupci Hasičského záchranného sboru. V oblasti kontroly kvality těsnících vrstev, a tedy prevence úniku škodlivin do spodních vod, by bylo přínosem zpřísnění elektronického monitoringu těsnosti těsnící fólie, a to v tom smyslu, že by kontroly těsnosti probíhaly v pravidelných intervalech.

Můj další pozměňovací návrh řeší takzvaný režim odpadu. V případě, že nedochází k ohrožení životního prostředí, je opětovné použití nejlepším způsobem, jak předcházet vzniku odpadu. Pokud by byl zákon, tak jak je navržen, vykládán striktně, pak by do definice přípravy k opětovnému použití spadaly i veškeré opravy, kontroly a tak podobně. Náročnou administrativu by tak bylo třeba provádět i například v opravách a to by mohlo proces oprav zejména u menších subjektů dosti zkomplikovat. Při opravách čištění a tak dále, při kterých není ohroženo životní prostředí, osobně nevidím důvod, aby tato činnost byla prováděna v režimu odpadu v zařízení pro nakládání s odpady. Nyní je například běžnou praxí, že se krabice používají znovu pro odesílání nových zásilek. V současném legislativním nastavení to nejde udělat legálně právě mimo režim odpadů.

Další pozměňovací návrh, který předkládám s kolegyní Danou Balcarovou, se týká kompostování. Obce mají povinnost dosáhnout vysoké míry třídění komunálních odpadů. Obce však nesmějí být motivovány odpady vytřídit i za cenu nelogických kroků. Takovými nelogickými a neekologickými kroky by mohlo být rušení domácího a komunitního kompostování a snaha vytřídit do té doby na místě kompostovaného odpadu. Aby se předešlo těmto snahám a obce i nadále podporovaly domácí a komunitní kompostování, je nutné domácí kompostování započítat mezi odpady vytříděné. Obdobným způsobem započítává i domácí kompostování mezi vytříděné komunální odpady již nyní v Rakousku. Tam jsem to i vzpomínal na výboru, že tam je to jenom v jednom okrsku, takže z toho bych si úplně příklad nebral. Ale také je dobrá praxe v Itálii. A právě z tohoto modelu jsme si vzali příklad.

Z italského modelu lze vyjít při tvorbě samotné metodiky. Ministerstvo nebo samotné obce nastaví podmínky vyhláškou, která bude domácí kompostování regulovat. Kompostující občané dobrovolně registrují svůj kompostér, který bude svými parametry vycházet z vyhlášky ve své obci. Obec pak vykazuje množství zkompostovaného bioodpadu na svém území na základě výpočtu průměrného objemu kompostu, který se vytvoří v kompostéru podle jeho velikosti a množství občanů, kteří jej využívají, pro každý registrovaný kompostér.

Další pozměňovací návrh řeší již mnou zmiňovaný dovoz odpadů. Dovoz odpadů ze zahraničí do České republiky ke spálení ve spalovnách ZEVO není dlouhodobě povolen. § 47 odst. 4 však dovoz odpadů za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu umožňuje. Hrozí tak účelový dovoz odpadů do České republiky a s tím spojené problémy. Navržená změna výjimku ze zákazu dovozu odpadu ruší a dovoz odpadu za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu zrušuje. K tomuto jsem už měl rozpravu a jde o ta čísla. Jde o to, že pokud budeme mít ZEVO a budou nadkapacitní, budou potřebovat doplnit kapacitu, nebudou ji mít v okolí, kde se ta kapacita potom vezme a tak dál. Obávám se, že to bude ze zahraničí. Proto tento pozměňovací návrh.

Další pozměňovací návrh, který předkládám s kolegyní Balcarovou, se týká takzvané solvolýzy. Aby byly splněny ambiciózní klimatické evropské cíle, ale zejména cíle pro plnění recyklace, je třeba recyklovat mnohem více odpadů odpadního plastu. Technologie jako pyrolýza, plazma a solvolýza jsou považovány za technologie takzvané chemické recyklace v rámci kategorie materiálové recyklace a vhodně doplňují technologie takzvané mechanické recyklace. Jedná se o výroby nových PET lahví z použitých PET lahví, výroba plastových plotů či střešních tašek z recyklátu a podobně. Technologie chemické recyklace pomáhá řešit problém, kdy je v dnešní době řada plastů obtížně recyklovatelných či nereklovatelných a končí na skládkách nebo ve spalovnách. V České republice jsou již připraveny řešení a zpracovatelské kapacity pro technologie takzvané chemické recyklace, to jsou technologie pyrolýzy, plazmy a solvolýzy plastových či jiných a můžou to být například i komunální odpady.

V zákoně v příloze 2 je chemická recyklace pomocí pyrolýzy a plazmy. Pro zachování technologické neutrality je třeba obdobně zařadit ještě technologii solvolýzy, je to takzvané rozpouštění s produkty použitelnými jako původní surovina.

Ta tam právě chyběla. Chemická recyklace může plnit mezeru v recyklační smyčce plastů, šetřit cenné zdroje a přispět k vytvoření nízkouhlíkové oběhové ekonomiky. Procesy chemické recyklace jsou schopné zpracovávat kontaminovaný nebo směsný plastový odpad, který nelze recyklovat mechanickou recyklací nebo rozpouštěním, který by jinak skončil spalováním nebo na skládce. Tyto technologie umožňují použití plastového odpadu jako suroviny pro výrobu nových chemikálií a plastů, jejichž kvalita je stejná jako při výrobě z původních zdrojů, což umožňuje jejich použití i v náročných aplikacích, jako je styk s potravinami a balení potravin. Další výhodou je možnost využití chemické recyklace k zachycení a oddělení problematických nečistot, takzvaných látek vzbuzujících mimořádné obavy, které mohou být přítomny v plastických hmotách už na konci životnosti.

Další pozměňovací návrh, který předkládáme s kolegyní Balcarovou, se týká takzvaného spalovacího poplatku. Rozšířit skládkovací poplatek také o poplatek za energetické využití odpadů doporučuje České republice jak OECD, tak Evropská komise. Evropská unie prosazuje poplatek za spalování odpadů jako jeden z významných ekonomických nástrojů podporujících splnění cílů oběhového hospodářství. Podle rámcové směrnice o odpadech musejí členské státy Evropské unie zajistit 65 % míry skutečné recyklace komunálních odpadů a podle akčního plánu pro oběhové hospodářství plánuje Evropská komise snížit produkci směsného komunálního odpadu na polovinu. A ekonomické nástroje by tomu měly přispívat. Evropská komise navíc ZEVO přidala vedle uhelných a jaderných projektů na seznam neudržitelných aktivit a odmítla jim jakoukoli podporu. V Evropské unii je sedm států, které již zavedly poplatky za spalování a energetické využívání odpadů. Jsou jimi Belgie, Dánsko, Španělsko, Portugalsko, Francie, Nizozemí anebo třeba Rakousko. Výše poplatků je v těchto státech mezi zhruba 7 až 20 eur za tunu a zavedení poplatku za spalování je uvedeno jako doporučený ekonomický nástroj přímo v příloze IVa transponované směrnice o odpadech 2018/851. Proto navrhuji zavést v době ukončení skládkování využitelných odpadů tento poplatek také v České republice. Měl by sloužit k tomu, aby recyklovatelné odpady byly primárně skutečně recyklovány.

Nyní se dostanu k několika pozměňovacím návrhům, které se týkají skládkování. Jelikož jsem připodepsal pozměňovací návrh, který podala kolegyně poslankyně Pekarová Adamová, tak jsem podal pozměňovací návrh, který řeší zákaz skládkování k roku 2024 i s parametrem výhřevnosti. V České republice skončí ročně bez jakékoli předchozí úpravy až 2,5 milionu tun směsných komunálních odpadů na zabezpečených skládkách. Česko však dlouhodobě neplní články 5 a 6a skládkové směrnice. Jako nápravné opatření tohoto stavu byl v roce 2014 prosazen do legislativy zákaz skládkování odpadů od roku 2024. Návrh zákona o odpadech nyní navrhuje odložení zákazu skládkování, a to až ke zmiňovanému roku 2030. Z jedné tuny neupraveného směsného komunálního odpadu však vznikne 100 až 300 metrů krychlových skládkového plynu obsahujícího metan, z nějž 30 až 80 % unikne do okolí a podílí se na klimatických změnách. Skládkovat odpad bez jakékoli úpravy do roku 2030 znamená vytvořit 1,7 až 5,2 miliardy metrů krychlových skládkového plynu. Do okolí z něj unikne, jen pro představu, 0,5 až 4,2 miliardy metrů

krychlových, tedy asi 10 milionů tun CO2 ekvivalentu. Proto navrhuji zachovat původní termín a skládkování využitelných odpadů ukončit v roce 2024.

Vzhledem k tomu, že tak jak Ministerstvo životního prostředí se snažilo komunikovat a snažilo se najít nějaký kompromis, tak stejně tak i já jsem s experty komunikoval a ptal jsem se, jak to bylo nastaveno v minulosti, jak ta komunikace probíhala, jaké tam byly dohody. A všeobecně jsme se shodli na tom, že rok 2027 byl v minulosti zmiňován. Byl to rok, který byl navrhnout zástupcům měst a obcí. A byl to také rok, který oni tenkrát tolerovali. Proto můj další pozměňovací návrh řeší zákaz skládkování k roku 2027, taky s parametrem výhřevnosti. Tento pozměňovací návrh je shodný jako ten, který jsem před chvílkou okomentoval, avšak liší se navrhovaným rokem. Uvědomuji si totiž, že některé subjekty zatím nejsou na termín 2024 připraveny a je možné, že původní termín již nebude mít podporu. Proto, jak jsem říkal před chvílí, navrhuji tento kompromisní rok.

Vzhledem k tomu, že jsem navrhoval rok 2027 s parametrem výhřevnosti, ale sám podporuji rok 2024 bez parametru výhřevnosti, tak i ministerstvo muselo pochopit, že moje pozměňovky jsou všechny možné varianty, abychom zkusili udělat něco pro to, aby skládkování bylo omezeno dřív než v navrhovaném a asi zřejmě i možná schváleném roce 2030. Proto můj další pozměňovací návrh řeší zákaz skládkování k roku 2027 pouze bez parametru výhřevnosti. Co to je, jsem již komentoval předtím.

Další pozměňovací návrh řeší tzv. technické zabezpečení skládky. Maximální množství odpadů uložených jako materiál pro technické zabezpečení skládky, které jsou osvobozeny od skládkovacího poplatku, se ve vládním návrhu zákona oproti aktuálnímu platnému zákonu zvýšilo o 5 %. A tak jak jsem říkal v úvodu, myslím si, že k tomu není úplně důvod, abychom tam měli 25 %, a proto můj pozměňovací návrh vrací zpátky 20 % technického zabezpečení bez poplatku. Když se podíváme ještě na závěrečnou zprávu hodnocení dopadu regulace, ukazuje, že podíl technického zabezpečení skládek se mezi roky 2009 až 2017 pohyboval mezi 16,4 a 27 až 27,1 %, přičemž jak v roce 2009, tak v letech 2015 až 2017 bylo množství TZS pod 20 %. Proto nevidím důvod, proč bychom měli zvyšovat na 25 %.

Můj další pozměňovací návrh a v této chvíli poslední, který předkládám k tomuto sněmovnímu tisku, je tzv. pozměňovací návrh, který řeší třídící slevu. Tento pozměňovací návrh předkládám ještě s kolegyní poslankyní Krutákovou a s kolegyní poslankyní Pekarovou Adamovou. Podobně jako pozměňovací návrh poslance Schillera tento návrh zjednodušuje proces odvádění poplatku za ukládání odpadu na skládku a měl by motivovat obce k navýšení třídění komunálních odpadů. Vládní návrh tzv. třídící slevy nemusí být pro mnoho obcí dostatečně motivační. Obce, které nedosáhnou požadovaných úrovní vytřídění, zaplatí vždy plnou sazbu za ukládání využitelných odpadů na skládku. Pokud tedy obec zjistí, že není stanovené úrovně schopna dosáhnout, nemá motivaci výrazně zlepšovat třídění odpadů na svém území. Navíc především menší obce, které vznikají bioodpadu předcházejí zkrmováním nebo domácím a komunitním kompostováním, mají bez započtení bioodpadu problém vůbec dosáhnout vysokých úrovní vytřídění.

Proto navrhuji, aby se sleva odvíjela od produkce směsného komunálního odpadu a objemného odpadu v přepočtu na obyvatele. Velkou výhodou pozměňovacího návrhu je snazší kontrola než v případě vládního návrhu i jiných pozměňovacích návrhů. Vládní návrh i jiné pozměňovací návrhy motivují obce, aby se snažily započítat do vytříděných složek komunálních odpadů i materiály, které bohužel nejsou odpadem. Problém u jiných pozměňovacích návrhů také představuje započítávání domácího kompostování, které není fakticky možné zkontrolovat a muselo by se řešit odhadem nebo hrubým výpočtem. Tento pozměňovací návrh naopak motivuje obce k hledání nejméně nákladných způsobů, jak odklonit biologicky rozložitelné odpady ze skládkování. Mezi tyto způsoby patří i předcházení vzniku odpadů, jako je zkrmování, domácí a komunitní kompostování nebo mulčování travních ploch.

Velkou výhodou pozměňovacího návrhu vidím v tom, že se sleva odvíjí od produkce směsného komunálního odpadu a objemného odpadu, že se vztahuje také na obce, které většinu svých směsných komunálních odpadů a objemných odpadů předávají do zařízení na využití odpadů. Podle tohoto pozměňovacího návrhu budou mít motivaci snižovat produkci směsných komunálních a objemných odpadů naprosto všechny obce. Je důležité, aby se motivace k vyšší míře třídění odpadu vztahovala na všechny obce, pokud má celá Česká republika dosáhnout evropských recyklačních cílů. Dalším důvodem, proč by se sleva měla odvíjet od produkce směsného komunálního odpadu a objemného odpadu, je Evropskou komisí navržený cíl snížit do roku 2030 produkci směsných komunálních odpadů na polovinu, jak jsem vzpomínal již v úvodu. Celkové množství odpadů, na které se vztahuje v kalendářním roce sleva, se vypočte jako násobek počtu obyvatel obce a množství odpadu na jednoho obyvatele uvedeného v tabulce pro každý kalendářní rok, ve kterém nastane poplatkové období.

Kolegyně, kolegové, tohle byly všechny mé pozměňovací návrhy ke sněmovnímu tisku 676. Já děkuji za pozornost a přihlásím se k nim potom v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Seznámím sněmovnu nejdříve s omluvenkami, nicméně jsou zde dvě přihlášky k faktickým poznámkám. Pan poslanec Adamec a pan poslanec Holík. Než pan poslanec Adamec dorazí k mikrofonu, seznámím sněmovnu s omluvenkami. Paní poslankyně Malá se nám omlouvá mezi 15. hodinou a 19.45, tedy do konce jednacího dne, z důvodu nemoci, pan poslanec Lipavský se omlouvá z dnešního jednání od 17. hodiny do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Zlesák se omlouvá mezi 16.30 a 19. hodinou z důvodu nemoci a pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá ode dneška až do 19. 6. z důvodu nemoci.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Jestli to stihnu, tak se odhlásím z obecné rozpravy. Já bych chtěl poupravit slova pana zpravodaje Schillera,

protože občan ani obec si nemůže vybrat, kam ty odpady půjdou, cílem je 65 % recyklace v těch termínech, které máme nastaveny.

A trochu mně tady vadí taková ta odporující si logika, kterou jsem slyšel od pana kolegy Elfmarka. Já samozřejmě vím, že nejsme připraveni úplně na tu recyklaci, nemáme tady kvalitní nové, moderní třídící linky, je to v začátcích. Ale na druhou stranu říkat, že ty skládky zabijeme okamžitě, mi připadá nelogické. Jen tak mimochodem doporučuji se na nějakou kvalitní moderní skládku podívat, navštívit ji, protože pak by se tady nemohlo říkat, že ten metan uniká do vzduchu, protože to je kvalitní energetický zdroj a ten se používá, využívá se mimochodem k pohonu kogeneračních jednotek apod., k výrobě elektrického proudu. Takže je potřeba to říkat všechno.

Co se týká spaloven, ano, bude se vozit do spaloven, rozumím tomu. Na druhou stranu naše procento likvidace odpadů ve spalovnách je pořád ještě nižší ve srovnání s okolním světem, takže tady vidím prostor pro ty spalovny. A samozřejmě když se spalovna rozjede, tak potřebuje krmit. To tak je. Na druhou stranu cíl nejsou spalovny. Možná vyrovnání toho prostředí s okolím těch spaloven. Ale cíl je 65 % recyklace, na to upozorňuji. A proto to nejde dohromady, co jsem tady slyšel.

A tady padla na začátku otázka, co chce občan. No já vám řeknu, co chce občan. Občan chce kvalitní, efektivní a hlavně levnou službu, tak se podle toho chovejme!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a s další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, já jsem si velice pečlivě vyslechl zprávu kolegy Elfmarka. Musím s tím z 99 procent souhlasit. Velice pozorně jsem si poslechl těch 11 motivačních programů. Chybí mi tam jeden. My bychom měli převychovat současnou generaci a vychovávat novou, aby tato generace byla připravena využívat prostředky z recyklátů.

Vysvětlím to na vlastní zkušenosti. Moje dcera pár let žila v Anglii. Když se vrátila, tak jsme před Vánoci kupovali obálky a přání. A já byl překvapený: Proč, prosím tě, saháš po hnědé hnusné obálce, která je navíc dražší? – Ona se na mě podívala jako na blběho a říká: Protože to je z recyklovaného materiálu. – A takto bychom měli uvažovat i my.

Vy jste tady zmínil, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, protektorování. Já jsem plně pro, protektují se hlavně nákladní pneumatiky. Ale z každé pneumatiky se obrousí asi 5 až 10 kilo drti. Máme pro ně zpracování?

A potom poslední věc, já už jsem to zmiňoval. My potřebujeme lidi motivovat. Já sám bydlím na vesnici, platím 500 korun za osobu automaticky, ať vynesu kilo odpadu, nebo ať vynesu 50 kilo. Pokud tohle nebude dělat – samozřejmě já to budu vozit, bydlím na samotě kilometr a půl od centra, já to tam dovezu, ale druhý člověk, no proč bych to dělal? Dám pětistovku tak nebo tak a na co bych to třídil? Takže tady bychom měli něco udělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byly v tuto chvíli všechny faktické poznámky. Dále se nám omlouvá z dnešního jednání pan poslanec Jan Volný mezi 15. a 19. hodinou, taktéž z důvodu nemoci.

A nyní je v rozpravě přihlášena paní poslankyně Krutáková, připraví se pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já rozhodně nebudu tak dlouhá nebo mít tak dlouho řeč jak můj kolega Elfmark. Myslím si, že hodně toho, co řekl, s tím můžu souhlasit, a proto hned přikročím k tomu, že vás seznámím se svými čtyřmi pozměňovacími návrhy, které podávám k vládnímu návrhu zákona o odpadech. První dva pozměňovací návrhy se týkají výhřevnosti, která už tady byla také zmíněna, a druhé dva potom skládkovacího poplatku a tzv. třídící slevy.

První pozměňovací návrh, který je v systému pod číslem 5767, se týká výhřevnosti, jak už jsem zmínila. Předkládaný návrh zákona zakazuje ukládat na skládky odpady, jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6,5 megajoulu na kilogram, protože tyto opady považuje za využitelné, nicméně jde o zákaz, který legislativa EU nezná, a dělá tím návrh zákona výrazně přísnějším, protože parametr výhřevnosti je nastaven plošnou a nesmyslně nízkou hodnotou. Navrhují tedy tento sporný bod popravit, aby nebyl znemožněn provoz potřebných zařízení pro další třídění a úpravu například komunálních odpadů.

Druhý pozměňovací návrh pouze nahrazuje slova "výhřevnost v sušině" za výraz "výhřevnost v běžném vzorku" a zůstáváme u hodnoty 6,5 megajoulu za kilogram. Detailně jsou oba tyto pozměňovací návrhy popsány v důvodové zprávě, která je součástí dokumentu.

Co se týká dalších dvou dokumentů, dalších dvou pozměňovacích návrhů, jsou to návrhy, které se týkají třídící slevy a výše skládkovacího poplatku. Jsou to oba dva termíny, které v poslední době hodně rezonují, které jsou hodně diskutovány a které jsou také předmětem jednání zejména obcí, ať už je to Svaz měst a obcí, či Sdružení místních samospráv. V určitých hodnotách nebo v návrzích na třídící slevu došlo ke shodě, nicméně, tak jak jsem třeba se měla možnost seznámit dneska s textem v časopisu Průmyslová ekologie, tak co se týká výše skládkovacího poplatku, tak tam bohužel narážíme i na jistou disproporcii v názorech mezi obcemi, městy a na druhé straně mezi Hospodářskou komorou a Svazem průmyslu. Myslím si, že ještě určité bude hodně diskuze kolem této výše skládkovacího poplatku.

Sněmovní dokument 5751 pojednává, jak už jsem říkala, o výši třídící slevy a sazby poplatku. V reakci na aktuální situaci týkající se pandemie koronaviru, která zasáhla i odpadové hospodářství, konkrétně nakládání s komunálními odpady v obcích, navrhují posunutí výpočtu třídící slevy až ve vztahu k poplatkovému období roku 2023. (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, paní poslankyně, a vyzvu vaše kolegy, kteří něco projednávají, aby tak činili mimo sál. Když je tady menší účast, tak se to víc nese. Prosim, zkuste pokračovat.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji. Těž navrhuji změnu sazby skládkovacího poplatku, a to s ohledem na dosaženou úroveň třídění, tak, aby měly obce určité zachytné úrovně, tedy neztratily zcela nárok na slevu a byly přitom dále motivovány ke zvýšení míry třídění komunálních odpadů. Navrhuji stanovit mírnější nárůst sazby skládkovacího poplatku za využitelné odpady pro jednotlivé roky, a to tak, kdy místo cílové částky 1 850 korun v roce 2030, která je navržena Ministerstvem životního prostředí, byla částka 1 450 korun, protože i nižší sazby poplatků budou stále dostatečně zvyšovány a splní požadovaný účel, tedy odklon odpadů od skládkování, a to bez zbytečného zatížení původců či obcí a občanů.

Pozměňovací návrh pod číslem 5750 se opět věnuje mechanismu třídící slevy a vychází z tzv. slovenského modelu. Procenta třídící slevy jsou u nás pro obce navržena jako příliš vysoká. Například v roce 2021 je to již 55 % odděleně soustředěvaných složek z celkového množství komunálního odpadu, v roce 2022 již dokonce 60, čili nárůst meziročně o 5 %. Na takto vysoká procenta, a tedy ani na třídící slevu ale obce v ČR prakticky nedosáhnou. Nyní na ni nedosáhne dokonce ani vítěz v třídění odpadů, město Jihlava.

Dalším vážným problémem řešení obsaženého v zákoně je možné korupční riziko, jelikož zásadní motivací obcí je, aby roční výsledky třídění, jak se říká, vyšly dobře, neboť v nákladech pro další rok se to může projevit několikamilionovým zdražením celého systému, když obci chybí například jedno procento k dosažení cíle. Navíc ustanovení, které má být pouze přechodné, ve skutečnosti řeší úpravu pro poměrně dlouhý časový úsek, tedy poplatkové období až do roku 2029. Můj pozměňovací návrh je tedy komplexní a upravuje více sporných bodů týkajících se tohoto klíčového ekonomického nástroje.

Všechny mé pozměňovací návrhy jsou nahrány v systému i s podrobným odůvodněním a přihlásím se k nim potom v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a jako další je přihlášen v obecné rozpravě pan poslanec Adamec, připraví se pan poslanec Schiller. Než pan poslanec Adamec dorazí k mikrofonu, opět seznámím sněmovnu s omluvenkou. Pan poslanec Kobza se nám omlouvá dnes mezi 16.30 a 23.45 hodin z důvodu návštěvy lékaře. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji. Pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, já už jsem tady toho hodně řekl a možná bych tady zopakoval, proč si myslím, že bychom neměli posunovat ten rok ukončení skládek. A i s vědomím toho, že možná jako obec, která má na svém území skládku, takže znám její provoz, vím, jak je technicky zabezpečena, vím, jak tam probíhá jímání toho plynu, i přesto vím, a

tady to zdůrazňuji a znova tu říkám, že tento návrh zákona už dávno není, dávno, to je pravěk, není souboj mezi spalovnami a skládkami. Všichni víme, že ty skládky na komunální odpad budou končit, vědí to i skládkaři a dneska ten svůj byznys prostě transformují na něco jiného. Také víme, že kapacita spaloven je nějaká v ČR, že je potřeba to procento zvednout, a samozřejmě pak se bavme o tom, jestli budeme chtít podpořit více recyklaci, a měli bychom podle toho evropského návrhu to tak činit, jestli pak i spalovny se nezatíží nějakým spalovacím poplatkem, když to takhle nazvu. Ale to si myslím, že právě ukáže ta doba, která teď v tuhle chvíli je fakt pro tu transformaci ne úplně připravená. To si řekněme na rovinu. Nemůžeme jedním dechem říkat, že prostě chceme urychlit uzavření těch skládek, na druhé straně říkáme, že na to není připravena ČR vlastně v ničem. Chybí spalovny, kapacita spaloven, možná logistika k tomu, chybí vlastně nám moderní linky, které umějí odseparovat.

Také je potřeba si říct, že kolikrát ten materiál, který půjde na recyklaci, tak už dneska to není tak, že za něj zaplatí, jako to bylo dřív, ale že za něj těžce zaplatíte, a ve výsledku podle mě tento způsob uvažování, že říkáme na jednu stranu "je to velký problém", na druhou stranu mluvíme o ekologii, o životním prostředí a pak přijdou ty finance. A já si myslím, že to urychlení prostě bude znamenat problém, protože bude nás to v důsledku stát víc peněz. Všechny. To je ta moje obava, o které tady hovořím.

Já samozřejmě chápu to, že prostě jsme moderní vyspělý stát ve vyspělé Evropě, že máme nějaké povinnosti vůči životnímu prostředí, máme je vůči sobě, nám, kteří v současné době tady žijeme na této planetě v tomto státu, máme je i k těm budoucím generacím. Všechno chápu, ale všechno se má dělat tak, aby to na sebe navazovalo. A já tady tu návaznost prostě nevidím v tuhle chvíli. A chápu, proč ministerstvo prostě po dohodě s těmi profesními zájemci nebo těmi, kteří se pohybují v těchto oborech, došlo k tomu termínu 2030. Já se přiznám, že mě osobně překvapil ten návrh kolegy Dolínka, který prošel na hospodářském výboru. Tam jsem předpokládal, že by to prostě projít nemělo z těchto důvodů.

A když se o tom bavíme, tak motivujeme občany. No, je to hezký, roste nová generace, budeme jim říkat, jak se mají chovat. Ale víte, já mám takový pocit, že hodně lidí rádo mluví o ekologii do té doby, než musí sáhnout do peněženky a zaplatit to. To tak vždycky je prostě a zaplatit se to musí. To si řekněme na rovinu. A tady se hledá cesta, jak to udělat tak, aby to bolelo co nejméně. Alespoň já to tak cítím. Ale pokud to tak dělat nebudeme, tak to prostě bude špatně.

Já podám pozměňovací návrh v podrobné rozpravě, který se týká, řekl bych, možná malé drobnosti. Je to za kolegu Stanjuru, který ho nahrál do systému, a je to osvobození od poplatku za sanace starých ekologických zátěží. Není přece normální, když stát tak platí, protože ten původní vlastník už dávno neexistuje, není dohledatelný, platí ještě poplatky za skládkování při likvidaci ekologických zátěží. To si myslím, že je návrh rozumný a vlastně uvolní to Státnímu fondu životního prostředí finance, které by skončily vlastně v těch poplatcích, na něco úplně jiného, co pro to životní prostředí bude výrazně prospěšnější.

Takže znovu říkám, všichni víme, že ta cesta, jak je tady vytyčená, je správně v globálu. Ale já říkám, a říkám to vždycky, že ďábel je skrytý vždycky v těch detailech. A i dobré úmysly, a já o nich vůbec nepochybují, o těch dobrých úmyslech – prostě i cesta do pekla je dlážděna samými dobrými úmysly. A já si myslím, že to fakt máme dělat postupně a nemáme tady na jednu stranu říkat: nejsme na to připraveni, ale on ten termín bude šibeniční, tak se všichni budou snažit. No, nebudou, tak to nebude. A na druhé straně říkáme, že je to potřeba zatrhnout a udělat prostě přítrž v tom skládkování. A navíc ještě v době, kdy kapacita spaloven nestačí, když už to řeknu velmi jednoduše. A o recyklaci prosím vás, s tou velmi opatrně. Ale jinak cíl je ta recyklace těch 65 % v tom roce 2035, nebo jak to tam je přesně v návrhu toho zákona. Takže to jsou věci, které prostě nejdu v souladu, a tady je potřeba o tom přemýšlet.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jsou zde dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Dolínek, poté pan poslanec Elfmarek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Myslím, že je dobře, že pan poslanec a zároveň starosta Adamec poměrně jasně popsal to, proč k tomu tak směřuje a k tomu přistupuje. Ono je asi velmi dobře, že ta diskuze je takto otevřená. U jiných zákonů často ta diskuze otevřená není. Bavíme se v názncích a tady se jde na tu podstatu a to si myslím, že je velmi dobré už pro to rozhodování. Protože až se rozhodne, tak bude jasno, čím jsme se vydali, jakým směrem, a ono je to také potom na deset let poměrně důležité rozhodnutí.

Nicméně aby to bylo férové, tak řeknu, co jsem řekl na tom výboru. A jsem rád, že to nakonec potom bylo schváleno, a kupodivu tedy na hospodářském výboru. Také jsem byl příjemně překvapen. Já jsem tam řekl, že podle mě je Ministerstvo životního prostředí málo ambiciózní, že zákaz skládkování by měl být dán dřív a že ti starostové, pro které mám pochopení, měli naopak oni přijít s pozměňovacím návrhem. A já chápu, že ministerstvo přišlo s kompromisem, který vyjednálo s tvůrci odpadu, se skládkami, s obcemi, a už se přišlo v dobré víře s něčím takovým. Ale mně to přijde, že to je špatná zpráva pro veřejnost. Ta zpráva měla být – my jsme přišli s odborným stanoviskem, to zachovává co nejlépe původní termín. A my zde ve Sněmovně jsme mohli – a pan ministr to potom mohl po diskuzi zvážit a vláda, zda podpoří nebo ne, argumenty starostů, proč se to má posunout. A to byl ten důvod, který jsem tam řekl a který, si troufnu říct, většina členů výboru nakonec uznala, a podpořila pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Elfmarek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Elfmarek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na kolegu poslance Adamce prostřednictvím pana předsedajícího. Co se týče toho plynu na skládkách. To víme všichni, že jsou nějakým způsobem odplynovávány, ale je potřeba také říct, že se to ne vždy stoprocentně daří. To jste tady neřekl. A co mám informace, tak někdy se to podaří z 20 %, někdy z 50, někdy ze 70. A to je právě těch 10 milionů tun, co jsem já tady vzpomínal. A abychom měli tu diskuzi věcnou, já kolegovi Adamcovi ihned přepeču technický list, kde se o tomto hovoří, aby on přesně věděl, jak to je.

Ale já jsem se chtěl zeptat všech poslanců, kteří jsou zároveň dlouhodobými starosty, to je jedno jestli velkých měst, či obcí, ale proč tedy, když v roce 2014 bylo avizováno, že zákaz skládkování bude za deset let, v roce 2024, proč teď tak vehementně všichni bojují, aby se to prodloužilo o dalších šest let. Já jsem tuto informaci zatím od nikoho nezískal. Je tu někdo, kdo by mi tuhle věc mohl zopakovat nebo zodpovědět? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám další faktické poznámky. Takže prosím pana poslance Schillera, připraví se paní poslankyně Balcarová v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Já mám tedy hodně poznámek, ale asi se k nim vrátím na závěr. A já si myslím, že teď bych asi odpověděl vašim prostřednictvím panu kolegovi Elfmarekovi. Ono je to strašně jednoduché, proč ty obce to chtějí. Za prvé nemají připravenou jinou variantu, neví, co s tím odpadem, to je jedna věc. A druhá věc jsou peníze. Protože skutečně ty obce, pokud mají na svém území skládku, tak samozřejmě z toho dostávají peníze. Takže proto. A hlavně nezapomeňte, že i ten rok 2028 i 2030 je pořád kompromis. Pořád se pohybujeme mezi rokem 2020, 2024 a 2020, 2035, to, co bylo načtené, takže tak nějaký kompromis jsme určitě našli.

Já budu načítat pět pozměňovacích návrhů, ke kterým se přihlásím v podrobné rozpravě, ale představím tady, nebo zaměřím se na jeden, který podávám já, kolegyně Eva Fialová, kolega Adam Kalous, kolegyně Marie Pěnčíková a kolega Ondřej Babka. A to je právě ta třídicí sleva. Ona ta třídicí sleva je, nebo ten pozměňovací návrh je nastaven na takové základní věci a tou je jednoduchost.

Dneska jsme si tady vyslechli ve své podstatě od pana Stanjury, že bychom se měli soustředit na to, abychom snížili byrokracii a prostě snažili se ušetřit. A právě tenhle pozměňovací návrh toto řeší. Je dobré, aby zazněla i další věc, a to že třídicí sleva, tak jak je tady prezentována, ona není nároková, ona je motivační. To znamená, že pokud tady vystupujete a říkáte, že některé obce na to nedosáhnou, no tak se musí snažit, aby na ni dosáhly. Proto tento pozměňovací návrh je nastaven úplně jinak, než byl původní vládní. Já vás seznámím jenom s kouskem. Zbytek si asi možná dočtete v podrobné zprávě. Jenom chci předestřít, že jsme s kolegy na tom spolupracovali i s Ministerstvem životního prostředí, které k nám bylo neskutečně vstřícné a poskytlo nám veškerou odbornou pomoc, veškerá data. Konzultovali jsme to dokonce i

s Ministerstvem financí a se Svazem města a obcí a ty s tímto pozměňovacím návrhem souhlasily a dá se říci, že mu daly zelenou.

Podle dosavadního zákona má povinnost vybírat poplatek od původců a odvádět jej příjemcům provozovatel skládky. Problémem současného výběru poplatku je, že provozovatelé skládek nenesou žádnou finanční odpovědnost v případě, že od původců poplatek nevybírají, přičemž takové situace jsou stále častější. V současné době není zřejmé, zda je možné nevybraný poplatek vyměřit původcům, od kterých byl vybrán, či nikoliv.

Navržený způsob výběru poplatku je ale velmi složitý a přináší zbytečnou zátěž původcům odpadu, provozovatelům skládek i správním orgánům. Podle hodnocení dopadů bude nastavený způsob vyžadovat 67 nových pracovníků na Státním fondu životního prostředí, 28 nových pracovníků Celní správy a 3 nové pracovníky CENIA. Celkové mzdové náklady mají dosahovat téměř 70 milionů korun ročně. V tomto ohledu se právě jeví jako nevhodnější zachování stávajícího přístupu, kdy poplatek vybírá a odvádí provozovatel skládky. To je asi ten základ toho, co tam bylo.

A pokud se podíváme na třídící slevu, tak bylo vhodné nastavit povinnost provozovatele skládky odvést poplatek i v případě, že jej od původce nevybere. Tento pozměňovací návrh vychází z toho, že není nezbytné navyšovat poplatek u odpadů, které musí být na skládku uloženy, protože pro ně není za stávajících podmínek dostupné vhodné využití. Návrh umožňuje obci uložit v každém kalendářním roce část odpadů, které by byly běžně zařazeny do dílčího poplatku za využitelné odpady – v naprosté většině směsný komunální odpad a objemný komunální odpad – za stávající výši poplatku, tedy 500 korun za tunu, a to až do množství vymezeného v příloze č. 12. V plné sazbě za ukládání využitelného odpadu jsou využitelné odpady zpoplatněny od okamžiku přesáhnutí množství podle té přílohy 12.

Ve zkratce, jenom tento pozměňovací návrh, já to nebudu číst celé, ale je to, jenom ve stručnosti vás s tím seznámím – všechny obce, všechny, všechny do jedné, budou vlastně mít nastaven limit v roce 2020/2021 do 200 kg na osobu, budou platit 500 korun za tunu, a pokud přesáhnou těchto 200 kg na osobu, tak budou platit 800 korun za tunu. To znamená, že je to motivační v tom, že záleží na té obci a na občanech té obce, jak moc budou recyklovat, jak moc budou plnit ty černé popelnice. Pokud prostě 200 kg udrží půl roku, budou to mít půl roku, někdo dokonce i celý rok to vydrží. A záleží to skutečně na těch obcích. Ten systém je nastaven tak, že každý rok se bude snižovat o tento limit, o 10 kg, takže v roce 2021 to bude 200 kg, 2020 – 190 kg, 180 kg, 170 a takhle postupně je to nastavené až do toho roku 2030. Proto my vlastně, dá se říct, aby to bylo pozvolné, aby ty obce se na to mohly připravit, aby se mohli připravit všichni ostatní, tak my vlastně všichni počítáme s tím termínem roku 2030.

Proto pokud to snížíme, museli bychom upravit i třídící slevu, muselo by se to všechno přepočítat. Možná by to bylo dražší v době, kdy vlastně teď se nám stalo to, co se stalo, myslím si, že zátěž ještě obci na to, aby platily víc za odpad, by byla neskutečná, takže já si myslím, že skutečně pokud půjdeme tou mírnější cestou, tak jim naopak spíš pomůžeme. I při tom, že půjdeme plnit cíle, tak jim pomůžeme.

Potom nastává další situace, kdy doopravdy ty obce budou mít občany, kteří budou mít biologicky rozložitelný odpad, nebo ten, co vy chcete to kompostování, ale to je obtížně měřitelné, proto prostě je to nastavené tak, že se to do toho nezapočítá, protože ten kompost – je to úžasná věc, byli jsme i na některých tady seminářích, ale chybí k tomu třeba i koncovka u některých věcí, že prostě nikdo ten kompost nakonec nechce, i když to budeme krásně podporovat v těch městech. V menších obcích to jde, ve větších městech si myslím, že to asi bude problém. Ale to bude až v dalších možná poznámkách, co tady mám ohledně recyklátů, DPH, ZEVA.

Ještě možná jednu jedinou věc, já už jsem to říkal na všech výborech, kde jsem byl. Používáme tady – a možná pro občany aby to bylo také – používáme tady slovo spalovna. Ona to skutečně není spalovna. Protože pak nastoupí jako vždycky aktivisté a budou říkat: Vám to tady budou pálit, vám to tady bude smrdět. Takže prostě ne. Je to skutečně zdroj pro energetické využití odpadů. Není to žádná spalovna, že bychom prohnali odpad komínem bez jakéhokoliv užitku. Takže pokud tady zazní od někoho spalovna, tak myslí určitě zrovna právě ten zdroj na energetické využití odpadu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A jako další je přihlášená v rozpravě paní poslankyně Balcarová a připraví se pan poslanec Kott.

Poslankyně Dana Balcarová: Tak děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych poděkovat svému předřečníkovi, že mi pak pěkně nahrál s těmi spalovnami, protože já když říkám spalovna, tak myslím spalovna. Opravdu to tak myslím.

Domnívat se, že když odpad spálíme, tak tím získáme energii, která nic nestála, to je opravdu velmi naivní, protože výroba těch materiálů stála víc energie, než kolik my dostaneme tím spálením. Když chceme vyrobit PET flašku, vyrobíme, budeme nás to stát víc energie, než kolik získáme jejich spálením. To znamená, že energetické využití odpadů je hezký název. Stejně tak je velmi pěkně řečeno, že energie z odpadů – když se to takto řekne, zní to prostě velmi atraktivně, vypadá to, že to je prostě opravdu něco, co je trendy a co nám pomůže jednak s nedostatkem energie nebo s řešením energie, a jednak se zbavíme odpadů ve skutečnosti. Ale je to spíš řešení, které není moderní, není ani podporované z hlediska OECD nebo z hlediska Evropské komise, které naopak chtějí zavádět docela vysoké poplatky, nebo navrhuji, aby se zaváděly poplatky za spalování odpadů, a chápou to zavádění těch poplatků jako velmi dobrý ekonomický nástroj, aby se vlastně od toho spalování ustoupilo.

My jsme jako výbor pro životní prostředí byli navštívit skandinávské země, které jsou známé tím, že jsou velmi ekologické a proenvironmentální, ale zrovna co se týká spaloven, tak jsme tam viděli dopady toho, když se řešení komunálního odpadu řešilo výstavem spaloven. Dodnes tyto země mají v některých lokalitách velké problémy s tím, že mají spalovnu, která potřebuje mít něco, co může spalovat, to znamená odpad, a vlastně vytváří velký tlak na to, aby ty odpady měla, ne aby se ty odpady recyklovaly, protože ty odpady potřebuje proto, aby se mohlo spalovat a ona mohla vlastně produkovat a zaplatit pořizovací investici, aby vlastně pro ni byla ta investice

efektivní, aby se jí vrátila. A myslím si, že to není úplně šťastný přístup. A jestli my chceme v ČR postavit spalovny, které pak budou řešit problém a budou potřebovat krmení pro svoje pece, tak ten, kdo toto navrhuje, by si měl uvědomovat, že si do budoucna zadělává na poměrně velký problém.

Naším cílem by mělo být hlavně dosahovat recyklačních cílů a jít tím směrem ambiciózně dál. Já jsem moc ráda, že nám do výboru pro životní prostředí konečně přišla odpadová legislativa, moc jsme se na to těšili, že konečně dojde k nastavení cirkulární ekonomiky neboli oběhového hospodářství. Některý z mých předřečníků tady řekl, že to je hlavně věc ekonomická, je to věc hospodářství, a já s tím naprosto souhlasím. Jde tady hodně o ekonomiku, o výrobu, protože nám jde vlastně o ty suroviny pro výrobu. To je cílem celého tohoto konceptu cirkulární ekonomiky – úspora surovin. To je potřeba si uvědomit, že nám jde o ty suroviny, kterých je nedostatek. Evropa do budoucna bude čelit surovinové krizi, protože prostě ty suroviny se vyčerpají. Pakliže se naučíme je používat v maximální možné míře a dobré víře, tak máme velkou šanci, že prostě zmírníme ten nedostatek, ale budeme recyklovat maximálně.

Já jsem tady chtěla říct, že jednak jsem určitě proti tomu, aby se stavěly nové spalovny. Máme v tuto chvíli asi čtyři spalovny, které spalují 18 % komunálního odpadu. Já si myslím, že to je poměrně hodně velké číslo a měli bychom se snažit opravdu jít cestou maximální recyklace.

A druhá věc, na kterou bych ráda zacílila, je zákaz skládkování k roku 2024. Proto podpořím, nebo jsem se přihlásila k pozměňovacím návrhům Františka Elfmarka a paní Pekarové Adamové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A s faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Schiller. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Tak děkuji. Já tu nahrávku musím vrátit prostě bohužel jako. My si asi nikdy nebudeme rozumět, co je energetické využití odpadů a co je spalovna. Já to vezmu tedy z praxe. Já jsem z Mostu. My tam, dá se říct, máme dálkové vytápění tří měst, kde topíme uhlím. Prosazujeme všichni, a je to správně, že se budeme odklánět od uhlí. A já osobně třeba vidím využití energetické těch odpadů zrovna v tom, že nahradíme to uhlí. A nevidím na tom nic špatného. My všichni si tady říkáme, že je strašně špatné to spalovat, ale pro mě je rozhodně lepší energeticky využít ten odpad, než ho zahrabat do země. A pokud nemám recyklační koncovku a nevím ještě, co vyrobit z toho materiálu, a dá mi energii, tak pro mě to není nic špatného a prostě zachovám radši ten komfort těm lidem, aby měli teplo, teplou vodu a elektřinu na základě toho, že se zbavím i odpadu.

A ta technologie už není stavěná tak, jako že doopravdy tam bude stoupat černý dým a já nevím co všechno. Prostě to už je ta moderní technologie, že dá se říct, že z té spalovny – a to jste asi viděli i také, že z té spalovny jde vlastně čistá pára, a nevím, proč bychom to nemohli využít. Takže já na tom nevidím nic špatného, ale chápu, že my si asi v tom nikdy rozumět nebudeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji. A pan poslanec Válek nyní bude reagovat s faktickou poznámkou. Potom vidím paní poslankyni Balcarovou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se strašně omlouvám, protože dva dny jsem nemluvil, mám abstínák. (Pobavení a smích v sále.) Ale mám dotaz. To je nesmírně zajímavá debata, vůbec tomu nerozumím, ale dělám si poznámky úžasný.

Mám dva dotazy. Dotaz a poznámku. Ten první dotaz: Když se zruší skládky, kam se bude vyvážet třeba stavební suť nebo štěrka nebo tady tyto věci, co se vyvážejí na skládky, nedají se spálit, nedají se úplně recyklovat, tak jenom jestli to je nějak promyšlené? To je můj dotaz. Já se teď omlouvám, já nechci nikoho naštvat.

A potom tedy taková zlá poznámka. Mně se hrozně líbí to třídění, co je venku. Ale já tedy jsem udělal to, že jsem se podíval, co je vevnitř. Tam tedy je v každém to stejný. To, že by v jednom byl jenom plast, v jednom papír. Tak já nevím. Zkuste se schválně podívat do těch, co tam máme vpředu, ty na to třídění, co je tam vevnitř. To není tak, že je tam něco roztríděného, to je hluboký omyl. Zvenku to tak vypadá, vevnitř je to úplně jiné. Jedna věc je, jak to vypadá zvenku a druhá věc je pak ta realita vevnitř.

Čímž zdravím dceru, protože máme koše polepené, a když hodím do špatného koše, tak to je taková soda, to si nedovedete představit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Balcarová s faktickou poznámkou. Pak se mi hlásil pan ministr, předpokládám, že s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych jenom ráda zdůraznila, že já určitě nejsem proti tomu, aby se zavíraly teplárny, protože se odkláníme od uhlí, ale myslím, že spalování odpadů není tou jedinou možnou cestou. Že jsou cesty, které jsou efektivnější a udržitelnější. Uznávám, že dnes jsou už technologie takové, že opravdu z komínů tepláren nebo z komínů spaloven nejde žádný jedovatý plyn nebo zplodiny, ale mně jde o to, co jde dovnitř. A dovnitř jdou materiály nebo surovina, která se dá využít jinak a kterou někdo vnímá pouze jako odpad. Tím bych asi toto svoje vystoupení skončila. Mně jde opravdu o to, že když se postaví spalovna, jak dlouho musí fungovat, aby se zaplatily investice, které jsou do toho vloženy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan ministr Brabec z pozice navrhovatele. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Já abych to nezapomněl, už jsem také starší, poznámek mám spoustu, ale já jen velice rychle zareaguji na pana kolegu Válka vaším prostřednictvím, pane předsedající.

Za prvé, zákaz skládkování vůbec neznamená, že skládky úplně skončí. Německo má zákaz skládkování od roku 2009 a samozřejmě se dále skládkují ty věci, které nejsou ani biologicky rozložitelné, nějakým způsobem energeticky využitelné anebo recyklovatelné. To znamená, popel, struska se samozřejmě budou skládkovat dál.

Za druhé, zrovna ten stavební odpad, tam musím říci, ten se samozřejmě nepočítá do toho komunálu, je ho mnohonásobně víc než komunálu a je tam po něm velká poptávka, protože stavební odpad se čím dál tím víc stává velmi cennou surovinou, která se dnes dá velmi dobře recyklovat, asfalt, různé betonové věci, ze kterých se pak dělají směsi. To jen na vysvětlenou.

Potom ten váš povzdech, děkuji za něj, protože já jsem si všiml toho samého a musím tedy říci do vlastních řad, že když porovnáme kvalitu třídění v Poslanecké sněmovně s klasickou kvalitou třídění v barevných kontejnerech, tak tedy těžce prohráváme na body jako Sněmovna a musíme se nad sebou zamyslet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za tu výzvu. Nyní, pokud se již nikdo další nehlásí k reakcím z místa, tak pan poslanec Kott je přihlášen v obecné rozpravě. Připraví se pan poslanec Babka. Prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl seznámit se svými dvěma pozměňovacími návrhy k tomuto tisku.

Ten první se týká použití čistírenských kalů na zemědělské půdě. Takové drobné odůvodnění. Podle § 68 odst. 2 návrhu zákona o odpadech má osoba, která upravuje kaly a vypracovává program použití kalů, zcela novou povinnost, a to předložit vypracovaný program ke schválení Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému. V nyní platném zákoně o odpadech tato povinnost není. Důvodová zpráva ke sněmovnímu tisku číslo 676 bez dalšího vysvětlení pouze uvádí, že jde o novinku, zavedení schvalování programu použití kalů ze strany ÚKZÚZ.

Dle mého názoru je ale třeba si uvědomit, že tato novinka velmi významně zkomplikuje nakládání s kaly z čistíren odpadních vod v praxi. Zejména dojde ke značnému zatížení žadatele o schválení programu použití kalů. Celý tento systém by následkem tohoto nového správního řízení rovněž přestal být flexibilní a nedokázal by v reálném čase reagovat na změny podstatné pro zpracování programů. Přitom je zapotřebí zdůraznit, že problematika nakládání s kaly je v návrhu zákona ošetřena řadou povinností od fáze úpravy kalů až po podrobné povinnosti a zákazy při používání kalů na zemědělské půdě. Význam nově zaváděného schvalovacího programu použití kalů v ÚKZÚZ tak není zřejmý. Proto navrhneme tímto pozměňovacím návrhem o odpadech toto vše vypustit.

Jenom bych chtěl ještě doplnit, že v současné době prochází výzkum právě na ÚKZÚZ, od příštího roku bude probíhat výzkum na ČZÚ v Praze o využití čistírenských kalů a nikdo nemá zájem o to, aby nevhodné čistírenské kaly se dávaly na zemědělskou půdu a abychom na zemědělskou půdu dávali pouze čistírenské kaly, které odpovídají požadavkům, a leckde je to jediná organická hmota, která se do té půdy dostává.

Tolik osvětlení nebo odůvodnění mého prvního pozměňovacího návrhu.

Druhý pozměňovací návrh se týká starých ekologických zátěží. Tady je odůvodnění o trochu delší. Tento pozměňovací návrh navrhuje, aby zákon o odpadech osvobodil od poplatků za ukládání odpadu na skládku případy, kdy takový odpad pochází ze starých sanací ekologických zátěží. Osvobození by se mělo týkat odpadů, které pocházejí ze sanací a likvidace takových kontaminací, zejména hornin a podzemních či povrchových vod, k nimž došlo před procesem privatizace. Právě z peněžních prostředků, které přešly na stát při zrušení Fondu národního majetku, hradí Česká republika sanace ekologických zátěží, které vznikly činností národních podniků. Navrhovaná úprava je inspirována obdobným zakotvením osvobození poplatků za odběr podzemních vod za účelem snížení jejich znečištění.

Motivací pro přijetí navrhované právní úpravy je zejména veřejný zájem o zlepšení kvality životního prostředí, k ochraně kvality podzemních i povrchových vod a zlepšení kvality života nejen v dotčených lokalitách.

Navrhovaná právní úprava má za cíl sejmout ze státu, obcí a krajů uměle vytvořené břemeno spočívající v minulosti v placení poplatků za ukládání odpadu vzniklého při sanacích starých ekologických zátěží, k jejichž odstranění jsou tyto subjekty zavázány ze zákona. Stát je povinen k odstranění starých ekologických zátěží vzniklých v areálech bývalých národních podniků.

Celková výše smluvních garancí státu k odstranění ekologických zátěží, k jejichž odstranění je stát zavázán a jejichž odstranění zajišťuje Ministerstvo financí, dosahuje částky přes 100 mld. korun. Tato částka alokovaná na odstranění starých ekologických zátěží však nemůže pokrýt veškeré náklady na odstranění těchto zátěží, a pokud většina nákladů bude vyplacena obcím, na jejichž území se nachází skládka, a Státnímu fondu životnímu prostředí. Právě zrušení poplatků za ukládání odpadů pocházejících ze starých ekologických zátěží sníží náklady veřejných rozpočtů na odstranění neefektivní redistribuce peněz v rámci těchto rozpočtů. V opačném případě by stát musel hradit část nákladů na sanace starých ekologických zátěží.

Účelem poplatku za uložení odpadu na skládku je snížení množství odpadu ukládaného na skládku při současném zvýšení objemu odpadu využívaného. Existence a výše poplatku má původce a jiné osoby nakládající s odpadem vést k tomu, aby buď ani nevznikal, nebo byl primárně využit a nebyl skládkován. Smyslem sanací je nicméně zbavení určitých lokalit vzniklé ekologické zátěže. Při sanaci je tak vznik odpadu naprosto nevyhnutelný a je nutným důsledkem odstranění této kontaminace. Od poplatku by tedy měly být osvobozeny případy, kdy regulační funkce poplatku je ve vztahu k ochraně životního prostředí neefektivní, kontraproduktivní a životnímu prostředí více škodí, než prospívá.

Přijetím navrhované právní úpravy dojde ke snížení nákladovosti odstranění starých ekologických zátěží, což by mělo mít za následek efektivnější a rychlejší likvidaci starých ekologických zátěží, a tím větší ochranu životního prostředí. Navrhovaná právní úprava je v zájmu všech státních institucí, všech obcí, krajů i všech občanů, neboť staré ekologické zátěže se mohou nacházet na území kteréhokoliv kraje i kteréhokoliv obce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní pan poslanec Babka, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, cílem předkládaného návrhu zákona o odpadech je vytvoření zákonných předpokladů pro výrazný odklon toku odpadů na skládky ve prospěch jiných způsobů nakládání s odpady, které jsou ohleduplnější k životnímu prostředí a respektují ekonomickou hodnotu, kterou odpad nadále má. Výrazné změny zákon přináší v oblasti poplatku za odkládání odpadů na skládku, provoz zařízení určeného pro nakládání s odpady, sběr odpadu, obchodování s odpadem a řešení problematiky černých skládek.

Dovolte mi, abych odůvodnil pozměňovací návrh zákona nahraný pod spisovým číslem 5569, který spolupředkládám s poslankyní Evou Fialovou, Adamem Kalousem a Marií Pěničkovou a Janem Schillerem, který ho zde již krátce zmínil.

Pozměňovací návrh s sebou přináší změnu a zjednodušení procesu odvádění poplatku za ukládání odpadů na skládku. V současné podobě platného zákona je absence finanční odpovědnosti provozovatelů skládky za nevybrání poplatku od původců odpadu. Vládní novela se snaží na problematickou situaci reagovat zavedením přímé poplatkové povinnosti původce, avšak navržený způsob výběru poplatku je velmi složitý na administrativní a kontrolní činnost jak na straně soukromého sektoru, tak státního aparátu. V tomto ohledu je vhodné nechat povinnost odvedení poplatku provozovatelem skládky, a to i v případě, že jej od původce vůbec nevybere. Výsledkem bude zamezení odběru odpadu na skládku od původce odpadu, který za uložený odpad nezaplatil poplatek.

Předložený pozměňovací návrh zároveň zmírňuje dopady navýšení poplatku za ukládání odpadů na obce, a tedy nepřímo i na jejich obyvatele. Sleva za ukládání odpadů bude nastavena do roku 2021 na 200 kg odpadu na osobu a každý rok se postupně bude snižovat o 10 kg až do roku 2029. To zajistí obcím čas pro zlepšení odpadového hospodářství a zavedení sofistikovanějšího systému třídění komunálního odpadu.

Vládní návrh nastavuje třídící slevu pro rok 2025 na úroveň 65 % vytříděných využitelných odpadů a postupně ji navyšuje až na 75 % v roce 2027. Pozměňovací návrh pro rok 2025 snižuje procentuální hranici oproti původnímu návrhu o 5 procentních bodů na 60 % a v roce 2029 nezbytnost vytřídít alespoň 70 % odpadů.

Jedná se tak o vysoce motivační charakter pozměňovacího návrhu a možnost dosáhnout na třídicí slevu tak budou mít všechny obce.

Prosím vás touto cestou o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Munzara, připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, já chci vystoupit se svým pozměňovacím návrhem k jednomu tématu, které jde mimo to hlavní téma, které se tady probírá, což je skládkování a termíny a náklady apod., i když skládek se to také týká, a to černých skládek. Já si myslím, že je to trochu upozaděné téma, i když je to také velmi důležité téma a velmi složité téma. Nicméně já už jsem tady vystupoval v prvním čtení, pan ministr si to jistě bude pamatovat, a vyjádřil jsem své pochybnosti o tom modelu, který navrhuje Ministerstvo životního prostředí, a to je zejména přenášení plné odpovědnosti za černé skládky na vlastníky pozemků. Z mého pohledu se ta novela snaží činit vlastníka pozemku odpovědným za činnost jiných osob a vlastníci pozemků budou trestáni, a to několikrát, za negativní jevy, které sami nezpůsobili.

A co mi přijde opravdu za hranou, a na to míří můj pozměňovací návrh, je to, že obecní úřad obce s rozšířenou působností bude moci uložit vlastníkově pozemku, aby na vlastní náklady zabezpečil místo, kde se nachází nezákonně soustředěný odpad, proti dalšímu návozu odpadu, což je § 14 odst. 5 písm. a), a to pod hrozbou sankcí. Pan ministr tady v prvním čtení řekl, že je to podle principu, že vlastnictví zavazuje, tento návrh. A já se domnívám, že vlastnictví sice zavazuje, ale nemělo by se také trestat vlastnictví. Je to, pane ministře, představte si, jako kdyby vám ukradli auto, zloděj by spáchal dopravní přešůpek, ale dostal byste pokutu vy za to, že jste auto dostatečně nezabezpečil, takže vám ho zloději mohou ukradnout a spáchat přešůpek. Takže by to vlastně byla vaše vina. A mně to také přijde absurdní a myslím si, že i vám, ale přesně stejný princip vy navrhuje ohledně černých skládek.

Já po dlouhém zvažování, jak formulovat svůj pozměňovací návrh, jsem se nakonec omezil na zrušení pouze této největší absurdity, pouze na tento jeden odstavec, a to porušení vlastnických práv vlastníků pozemků, právě že jim může být uloženo zabezpečení místa proti návozu odpadů na vlastní náklady a s tím spojené sankce. Pane ministře, berte to ode mě jako vstřícný krok, protože i u ostatních ukládaných povinností jsem měl nějaké pochybnosti, ale ten můj pozměňovací návrh se těch ostatních ukládaných povinností netýká, i když by se o tom dalo diskutovat, protože již dnes musí podle zákona o obcích osoba, která vlastní nebo užívá pozemek, takový udržovat v pořádku a čistotě, má-li to vliv na vzhled obce.

Já se domnívám, pane ministře, že zákonné povinnosti musí být reálné a musí být vymahatelné. Já prostě nevím, jak chceme docílit toho, aby vlastníci pozemku zabezpečil místo proti návozu odpadu. Mnoho černých skládek vzniká v lesích, vzniká na polích, vzniká podél komunikací. Zabezpečit takový pozemek znamená ho

de facto oplotit. Já si myslím, že to opravdu není reálné, a tak bychom se vlastně dostali do absurdní situace, že by vlastník pozemku měl uloženou povinnost, kterou nemůže naplnit, a kvůli tomu, že ji nemůže naplnit, by dostal sankce. Takže s takovým řešením jsou buď spojené vysoké náklady, nebo je to prakticky nereálné. A stát tímto způsobem, který vymyslel, fakticky přenáší svoji povinnost chránit životní prostředí mimo jiné i odhalováním původců odpadů nezákonně ukládajících takový odpad mimo vyhrazená místa a zařízení na soukromé osoby a vlastníky pozemků. To vše za okolností, kdy do vlastnického práva vlastníka příslušného pozemku již neoprávněně zasáhly další osoby, které v rozporu se zákonem mu tam uložily odpad, udělaly mu tam černou skládku a omezily tak jeho užívací právo. A vlastník pozemku by tak vlastně byl trestán několikrát za něco, co sám nezpůsobil.

Já jsem přesvědčen, že uložení takové nereálné povinnosti zabezpečit pozemek proti návozu dalšího odpadu dalece přesahuje meze proporcionality, kterými se musí řídit jakýkoli zásah státu do práv soukromých osob, ať už prostřednictvím zákona, nebo na základě zákona. Takže můj pozměňovací návrh právě míří na zrušení tohoto jednoho odstavce, a to je zabezpečení místa proti návozu dalšího odpadu pod hrozbou sankcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Další je přihlášen v rozpravě pan poslanec Výborný a poté, v tuto chvíli jako poslední, paní poslankyně Fialová. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych rád představil sérii pozměňovacích návrhů, které připravili kolegové Marian Jurečka a Jan Čížinský. Dovolím si je tady velmi stručně představit. Jsou to drobné věci, ale s případnými významnými dopady.

První z těch pozměňovacích návrhů, ke kterým se potom přihlásím v rámci podrobné rozpravy, navrhuje stanovit přepravci odpadu povinnost mít vozidlo vybavené vahou, která mu umožní zvážít ten tříděný odpad při jeho nakládce. Vychází to ze zkušenosti, že řada těch s vozových vozidel často obslouží několik obcí, menších obcí najednou a následně potom přepočítávají to skutečné množství podle nějakého kvocientu a neodpovídá to úplně té skutečnosti, z které obce bylo kolik toho odpadu vyvezeno. Už dneska víme, že řada těch vozidel je vybavena vahou, čili nebyly by to nějaké enormní finanční náklady a ten přepravce by mohl zcela přesně rozúčtovat ty částky na tu třídící slevu podle toho, kolik z té dané obce skutečně vyveze. Takže to je jeden pozměňovací návrh.

V dalším pozměňovacím návrhu navrhuje, aby byl text doplněn o výslovné určení, že ty informace z registru jsou oprávněny požadovat i orgány samosprávy. Vycházíme z toho, že obce i kraje jsou motivovány, aby měly informace o nebezpečných odpadech na svém území, a mohly tak případně vyhodnotit a eliminovat rizika nebo případně na ně nějakým způsobem adekvátně reagovat. V tom návrhu zákona je jistý možný výkladový rozpor, jestli ty informace mají dostávat pouze orgány obcí a krajů v přenesené působnosti. Tím drobným pozměňovacím

návrhem jasně říkáme, že všechny orgány veřejné správy na ty informace z registru mají nárok a mohou je požadovat. To je další.

Další pozměňovací návrh doplňuje nový odstavec, který umožňuje obcím v případě potřeby stanovit všem původcům odpadu na svém území pro konkrétní druhy odpadu jednoho přepravce. Smyslem je víceméně zamezení nějakého nekoordinovaného svozu odpadů. Zase některé obce, města mají tu zkušenost, že se na katastru obce, města pohybuje více přepravců, což samozřejmě když vezmeme do důsledku, tak to zvyšuje emise vozů. Je to i jakási ochrana obyvatelstva před zvýšeným rizikem zvýšené silniční dopravy nákladních vozidel apod. Čili smyslem je skutečně určit konkrétní firmu, která bude tím jedním přepravcem, který bude svážet odpady z daného katastru.

Další pozměňovací návrh navrhuje doplnit text u Státního fondu životního prostředí, který tím pozměňovacím návrhem by měl vázáno využití prostředků, které získá z toho poplatku, pouze pro účely odpadové agendy. Cílem je, aby získané prostředky byly vázány pouze pro tu odpadovou agendu a nemohly být SFŽP využity na jiné účely, které má fond stanoveny v zákoně. Vlastně je to jakýsi princip účelového vázání získaných prostředků. Je to podobný princip, který už dneska platí třeba u emisních povolenek. My ho navrhujeme zahrnout i do zákona o odpadech.

Další pozměňovací návrh, tím se navrhuje, aby byla stanovena povinnost provozovatele skládky, to už se týká skládkování, mít zabezpečené peněžní prostředky nejenom pro tu první, ale i pro druhou fázi provozu skládky. Čili víceméně nám tady jde o to, abychom nějakým způsobem dopředu eliminovali rizika, že likvidace případných škod bude potom sanována z prostředků obcí, měst, veřejné správy apod. Proto bychom považovali za rozumné, aby finanční prostředky byly garantovány nejen na první, ale i na druhou fázi.

Dalším pozměňovacím návrhem navrhujeme, aby do třídící slevy byl zahrnut i biologický odpad, který si obyvatelé obce zlikvidují sami na svých pozemcích, ať už mulčováním, kompostováním apod. Smyslem je, aby byly obce motivovány k podpoře likvidace biologického odpadu obyvateli samotnými. Aby zbytečně nedocházelo za každou cenu ke svozu tohoto biologického odpadu jenom proto, aby obce dosáhly na splnění podmínky pro třídící slevu. Je to podle našeho názoru opatření, které skutečně má pomoci k tomu, abychom nesbírali biologický odpad jenom proto, abychom dosáhli na samotnou třídící slevu. Chci zdůraznit, že toto opatření nebo tento návrh vychází z praxe, která byla přijata ve Spolkové republice Německo i v Rakousku, dobře tam funguje, a proto ji považujeme za rozumnou a předkládáme ji formou tohoto pozměňovacího návrhu.

A pak jsou tady poslední dva pozměňovací návrhy. Ten první navrhuje vypustit – týkají se podobné věci – ten první navrhuje vypustit část textu, která umožňuje za splnění podmínek přeshraniční přepravu odpadu do České republiky za účelem jeho likvidace na území České republiky ve spalovnách. Cíl je jediný: zamezit tomu, aby byl odpad vyprodukovaný ze zahraničí dovážen k likvidaci na území České republiky. V případě, že by tato změna přijata nebyla, tak samozřejmě tady je riziko, že po přijetí toho zákona budou budovány nové spalovny za účelem dovozu a likvidace

odpadu ze zahraničí, což asi není ideální nejenom pro životní prostředí v České republice, ale i pro občany České republiky samotné.

Je potřeba tady zdůraznit, že navrhovaná úprava v tomto pozměňovacím návrhu je v souladu s evropskými předpisy, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady z roku 2006, která umožňuje členským státům, aby přijaly taková opatření, kterými by takovou přepravu úplně nebo částečně zakázaly.

A poslední pozměňovací návrh navrhuje v té samé věci vypustit tu část textu, která zákaz dovozu odpadu do České republiky za účelem energetického využití omezuje na energetické využití ve spalovně komunálního odpadu, protože samozřejmě jsou tady další provozy, které mohou tyto odpady využívat, např. cementárny a další. A opět tady platí to, co už bylo řečeno, je to v souladu s evropskými předpisy, notabene tady je dobré asi poznamenat to, že pojem, který se objevuje v tomto paragrafu, spalovna komunálního odpadu, nikde jinde v tom zákoně použit není a žádné zařízení označované jako spalovna komunálního odpadu ve finále vlastně ani není jenom spalovnou komunálního odpadu, ale spalovnou mnoha dalších typů odpadu. Čili už ten samotný pojem zavdává potenciální riziko výkladových problémů, co to je spalovna komunálního odpadu. Proto by bylo vhodné to touto cestou a tímto pozměňovacím návrhem řešit.

Tolik tedy představení série pozměňovacích návrhů od kolegů z poslaneckého klubu KDU-ČSL. V podrobné rozpravě se k nim potom jenom už velmi stručně pod jednotlivými čísly přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím paní poslankyni Fialovou, která je v tuto chvíli poslední přihlášenou v obecné rozpravě. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Hezké odpoledne všem. Děkuji za slovo. Já jsem bedlivě poslouchala celou rozpravu a všechny předřečníky a rozhodla jsem se, že vystoupím na konci a shrnu některé věci opravdu z praxe, protože tady padaly totálně nepoužitelné věci, těžko aplikovatelné. Půjdu postupně.

Ráda bych se vyjádřila k panu poslanci Elfmarkovi prostřednictvím pana předsedajícího. On se pozastavil nad tím, že je velké množství pozměňovacích návrhů, a také zároveň řekl, že odpadářina je velký byznys. Tak tímto mu dávám odpověď proč. A sám se může zamyslet nad některými svými slovy ohledně toho, že mluvil s x experty například v podobě výhřevnosti, že by měla být dělaná z běžného vzorku. Víte, jak je jednoduché upravit vzorek? Na běžný nalít vodu, a už vám nebude splňovat výhřevnost. Tak mě by zajímalo, jací to byli experti a do jaké té skupiny patřili. Proto se stanovovalo v sušíně, protože je to jeden z nejčistších, nejběžnějších postupů, jak dokázat, zda ten odpad je ještě využitelný a zda je využitelný právě pro energetické využití anebo pro další recyklaci.

Dále musím tady souhlasit s panem Adamcem a podpořit ho vůči panu Elfmarkovi. Jak chcete řešit, když chcete zakázat skládkování, chcete zakázat spalování, dát spalovací poplatky, když my máme připravena zařízení, která budou

zpracovávat a recyklovat odpady? My musíme dát prostor, aby tyto společnosti vznikly, a můžeme se dál o tom bavit, jakým způsobem. Ale najednou zakázat vše a říkat, že je všechno špatné, a nemít na to žádné řešení, to není úplně fér vůči firmám, vůči občanům a vůči celé naší republice.

A co se týká bioodpadů a samotné třídící slevy, my jsme se o tom bavili na výboru pro životní prostředí, kde ministerstvo přislíbilo, že vytvoří metodiku, jakým způsobem bioodpady zahrnout do třídící slevy. To je odpověď i na pana Výborného, který toto také zmínil. Padlo to na výboru pro životní prostředí a přijde mi fér toto zmínit, protože ministerstvo toto přislíbilo.

Pokud se vyjádřím k paní kolegyni Krutákové prostřednictvím pana předsedajícího, opět se budeme bavit o výhřevnosti, kde jeden z pozměňovacích návrhů zvyšuje výhřevnost u tzv. zbytkového odpadu. My jsme řekli, že chceme být ambiciózní a nechceme, aby nám to končilo na skládkách. Ale když zvýšíme výhřevnost zbytkového odpadu, který nám vypadává z třídících linek jako tzv. výmět nebo zbytkový odpad, který obsahuje spoustu odpadu, který je dál recyklovatelný, jenom nemáme ty koncovky, které by se tomu chtěly věnovat, a my zvýšíme výhřevnost, a kde nám asi bude končit, aby splňoval ty parametry? To jsou věci, které jdou úplně proti schůdnosti, kde se tady bavíme, jakým směrem chceme jít.

Dále nastavení skládkovacího poplatku na 1 200. Kde jsme to ztratili? A to je další odpověď na to, proč obce nejsou připraveny. Protože když se dával rok 2024, tak tu byl taky pozměňovací návrh k tomu dát ekonomickou složku a velkým způsobem navýšit skládkovací poplatky. Ale ten bohužel nebyl přijat. Takže když nebude finanční motivace, je čistě logické na všech těch obcích, že jdou tou nejjednodušší cestou a volí tu nejlevnější variantu, protože jsou zodpovědné svým občanům a musí se chovat s péčí řádného hospodáře.

A pokud se vrátím k posledním, které mě úplně nejvíce prakticky zasáhly, tak to jsou pozměňovací návrhy z dílny KDU-ČSL. A já vím, že pan Výborný s tím nemá téměř nic společného, ale já jsem to diskutovala velice intenzivně s panem kolegou Čížinským na našem výboru a upozorňovala jsem ho na to, ale přesto se tu ty návrhy objevily, bude se to týkat přepravců a stanovení jednoho přepravce, přepravce, který bude vážit odpady. Chápu ten blahodárný účinek, který tady je, ale zákon o odpadech se netýká pouze komunálního odpadu, ale veškerého odpadu, který nám vzniká i u firem. My převážíme například odpady – budu mluvit o rozpouštědlech, o speciálních nebezpečných chemických látkách – ve speciálních obalech, které se následně firmám vrací. A vy nastavujete v tomto pozměňovacím návrhu povinnost mít váhu pro všechny typy odpadů, což nelze prakticky dosáhnout. Převážíme v cisternách, převážíme v dalších jiných věcech. Chápu ten účel, k čemu to bylo myšleno, k oddělení komunálního odpadu v jednotlivých obcích, ale takto ten pozměňovací návrh být napsaný nemůže.

A další, aby obec určovala jednoho přepravce. Víte, kolik máme právě těch druhů odpadů, které se převážejí, a kolik firem máte na svém území, které produkují odpad a jsou původcem odpadů? A v čem je převážejí? Vy budete dělat výběrové řízení jako obec na všechny druhy ADR kódů? Na přepravu kyselin, na přepravu rozpouštědel,

na přepravu hořlavých látek? A kde je tedy nějaká hospodářská soutěž? Budete chtít nařizovat soukromým subjektům, že si budou volit jenom pouze vámi vybraného výrobce? Kde je tedy nějaká soutěž a možnost si vybrat?

To bylo za mě. A doufám, že při třetím čtení některé nesmyslné návrhy opravdu podpořeny nebudou. A omlouvám se za tento komentář, ale opravdu některé pozměňovací návrhy jsou do praxe absolutně nepoužitelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Reagovat bude ještě v obecné rozpravě s faktickou poznámkou pan poslanec Elfmark. Prosím.

Poslanec František Elfmark: Já děkuji za slovo. Jenom tři poznámky, co jsem si tady dal.

V prvé řadě, co se týče ZEVA, já jsem ve své řeči ani jednou neřekl, že nebudou a neměly by vznikat spalovny. Já jsem tady vzpomněl jenom ten problém, co se týče čísel. Deset spaloven, které mají údajně nachystané projekty, 2 miliony tun odpadu ročně. Já jsem tady vzpomínal to, že samozřejmě nějaké, když to řekneme, spalovny vzniknou, výstavba bude a budou muset vzniknout, ale já jsem se tady bavil jenom o tom, aby nevznikaly nadkapacitně. Ani jednou jsem neřekl, že žádná spalovna nemá vzniknout, nebo něco takového.

Co se týče parametru výhřevnosti, tam je důležité připomenout to, že ani ti experti, se kterými jsem spolupracoval, které za chvilku okomentují, to je ten třetí bod, neměli na tuhle věc jasný názor. Těch názorů tam bylo povícero a v podstatě to, k čemu se přiklonit a k čemu se asi i přiklonilo Ministerstvo životního prostředí, je zřejmě založeno na nějakém politickém rozhodnutí, když to tak řeknu.

Co se týče expertní skupiny, já jsem tady jmenoval, že tam byli zástupci jak neziskových organizací, tak tam byli zástupci spaloven, zástupci skládkářů, byli tam také zástupci České asociace oběhového hospodářství, odpadového hospodářství a tak dále. A ti mně dali k jednotlivým pozměňovacím návrhům svá stanoviska. A zase to, který pozměňovací návrh jsem podal, je čistě politické rozhodnutí. To je celé. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A z místa se mi ještě hlásila do rozpravy paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Jenom velice stručně si dovolím také okomentovat jeden z předkládaných pozměňovacích návrhů, který spolu s kolegy předkládáme. Je to konkrétně s paní poslankyní Balcarovou a panem poslancem Elfmarkem. Ale těch pozměňovacích návrhů, jejichž jsem spolupředkladatelkou, je ještě více, ale protože už tady odůvodnění od kolegů zaznělo dost podrobně, tak budu komentovat zejména ten, který považuji za skutečně velmi důležitý.

Jedná se tedy o ten, který řeší skládkování. Vládní návrh nového zákona o odpadech posouvá konec skládkování využitelných odpadů z roku 2024 až na rok 2030. Česká republika přitom již dnes neplní požadavky směrnice Evropské unie o skládkách, která od roku 1999 požaduje skládkovat pouze upravený odpad a jen minimum odpadu biologicky rozložitelného. Protože od doby stanovení zákazu skládkování v aktuálním zákoně nedošlo k zásadnímu zvýšení míry třídění a recyklace, zbývá do roku 2024 příliš málo času na splnění aktuálního zákazu skládkování. Zejména není dost dobře možné vybudovat kapacity pro energetické využívání směsných komunálních odpadů. Není však důvod oddalovat zákaz skládkování recyklovatelných a biologicky rozložitelných odpadů. Díky předkládanému pozměňovacímu návrhu neskončí na skládkách mezi roky 2024 a 2030 nejméně 10 milionů tun komunálních odpadů. Část odpadu, která na skládkách skončí jako upravený odpad, bude mít dvacetinásobně nižší toxicitu oproti neupravenému směsnému komunálnímu odpadu. Do ovzduší unikne díky tomuto pozměňovacímu návrhu, pokud jej ve třetím čtení podpoříte, o 2 miliardy krychlových metrů skládkového plynu méně, tedy asi 10 milionů tun uhlíku, což je mimochodem za celé období roku 2024 až 2030 víc, než v daném období vyprodukuje celá letecká doprava v České republice. Návrh umožní lépe využít odpady, které nyní zbytečně skládkujeme, a významně uleví životnímu prostředí nejen v okolí nynějších skládek. Prostě a jednoduše budme ambicióznější s ukončováním likvidace odpadu tak, že jej zahrabáváme pod zem. Tak se chovejme skutečně jenom v těch nejnutnějších případech, ale v těchto konkrétních, které řeší náš pozměňovací návrh, to tak dělat nemusíme.

Já se tímto hlásím tedy i do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Zahradník bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěl jenom vyjádřit k tomu, řekněme, terminologickému sporu, který tady nastolila paní kolegyně Balcarová, případně kolega Elfmark, mezi pojmem spalování a pojmem energetické využití odpadu. Metodika, se kterou je zpracovávána zpráva o stavu životního prostředí České republiky, rozlišuje v kategorii nakládání s odpady jak metodu spalování, tak metodu energetického využití. Zatímco energetické využití je aplikováno zhruba asi u 12 % odpadů, tak spalování u takřka nulového počtu procent. Ale existují oba dva způsoby a jedná se o dvě odlišné věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A to byla v tuto chvíli poslední přihláška v obecné rozpravě, takže pokud se již nikdo do obecné rozpravy nehlásí, tak ji v tuto chvíli končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě. Není tomu tak. Mám za to, že nezazněl žádný návrh, který bychom v tuto chvíli měli hlasovat, takže zahajují rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny.

Je zde devět přihlášek. Jako první paní poslankyně Krutáková. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Tímto bych se chtěla přihlásit k pozměňovacím návrhům vedeným jako sněmovní dokument 5767, 5810, 5751, 5750 a ke společnému pozměňovacímu návrhu vedenému pod číslem 5778. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Věřím, že návrhy byly řádně odůvodněné v rozpravě. A prosím pana poslance Schillera s dalšími návrhy.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji vám. Já bych se chtěl také přihlásit k pozměňovacím návrhům, a to 5566, 5567, 5568, společný pozměňovací návrh 5569 a poslední 5599. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Kott.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tímto bych se chtěl přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům. Ten první je sněmovní dokument 5708 a ten druhý 5709. Oba dva jsem podrobně zdůvodnil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Babka je nyní na řadě. Prosím.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. Chtěl bych se přihlásit ke společnému pozměňovacímu návrhu pod číslem 5569. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Pěnčíková. Prosím.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a pánové. Chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který máte v systému pod číslem 5766 včetně odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ještě jednou dobrý den. Chtěl bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 5328. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který má označení 5811. Je to pozměňovací návrh Zbyňka Stanjury, který se týká, obdobně jako dával kolega Kott, ale nejsem si jistý, zda ty návrhy nejsou totožné, a je to vlastně osvobození poplatků na skládku za staré ekologické zátěže, ať si ministerstvo vybere. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To případně potom seřadí výbor. A nyní pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. S dovolením bych se rád přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsem zdůvodnil v obecné rozpravě. Jsou to pozměňovací návrhy kolegů Mariana Jurečky a Jana Čížinského a v systému jsou pod čísly 5791, 5792, dále 5793, 5794, 5795, 5796 a potom dva pozměňovací návrhy pod číslem 5805, resp. případně alternativní verze pozměňovací návrh pod číslem 5809. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5782, který jsem odůvodnila již v obecné rozpravě, a předkládám jej spolu s kolegy Elfmarkem a paní Balcarovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní se mi ještě z místa hlásil pan poslanec Elfmark.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Tímto bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu pod čísly 5647, 5648, 5649, 5650, 5651, 5652, 5653, 5654, 5655, 5656, 5657, 5659, 5740, 5753, 5774, 5778 a ke společnému s kolegyní poslankyní Pekarovou Adamovou 5782. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A další přihlášky do podrobné rozpravy v tuto chvíli nemám. Takže pokud se nikdo další nechce přihlásit k nějakým pozměňovacím návrhům, tak tedy podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak. Mám za to, že nezazněly žádné návrhy, které bychom v tuto chvíli měli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji všem za účast a posuneme se k dalšímu bodu dnešního jednání.

Dalším bodem je bod číslo

40.

Vládní návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 677/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych využil ve třech větech této možnosti vám poděkovat za debatu v rámci druhého čtení k tomu minulému návrhu, protože ta debata byla velmi věcná, neideologická, odborná. A takhle bych si představoval debatu nejenom ve výborech, ale i na plénu. Ještě jednou vám za to děkuju. A byť nesouhlasím z odborného pohledu s některými pozměňovacími návrhy, tak si myslím, že i předkladatelé s tím strávili spoustu práce. A myslím si, že se jedná o všechny tyhle čtyři tisky, které v přípravě a i teď v tom jednání ukázaly, že se můžeme bavit opravdu odborně, a je jasné, že z různých úhlů pohledu, jak z těch praktických, tak třeba i akademických, ale v tom nejlepším slova smyslu.

Teď jenom opravdu ve stručnosti. Návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností významným způsobem mění další nakládání s výrobky, které prožily svůj život, ukončily svoji životnost, a jde nám o to, aby byly znovu v nejlepší možné míře využity a aby samozřejmě především neškodily svými dopady odpadů z vybraných výrobků. Týká se to především baterií a akumulátorů, elektrozařízení, pneumatik a vozidel. To znamená, že nejenom tenhle tisk transponuje řadu předpisů Evropské unie, ale využívá i celou řadu podnětů z praxe, které jsme nabyli jako Ministerstvo životního prostředí i další naši partneři za mnoho let fungování zákona, nebo řekněme právních norem, které se týkaly výrobků s ukončenou životností v rámci úpravy těchto výrobků, která byla obsažena v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech, kam byly tyhle výrobky zahrnuty. A jak už jsem říkal při prvním čtení, považovali jsme za důležité je vyčlenit do samostatného zákona, protože těch změn tam bylo poměrně hodně a vždy se musel kvůli tomu samozřejmě otevírat ten hlavní zákon o odpadech.

Takže dochází tam ke sjednocení pravidel pro vznik a fungování kolektivních systémů, kterých je tady řada v České republice, především pokud se týká úpravy právě elektrozařízení nebo baterií a akumulátorů. Jedná se o zpřesnění cílů zpětného odběru přímo na výrobce elektrozařízení, na rozšíření té sítě zpětného odběru. Zavádí se pojem ekomodellace, velmi důležitý (nesrozumitelné) vybraného výrobku na životní prostředí a celou řadu dalších věcí.

Opět chci zdůraznit, že ta norma byla velmi, velmi dlouho a podrobně debatována se všemi hlavními aktéry, včetně samozřejmě kolektivních systémů, včetně Hospodářské komory, Svazu průmyslu, Svazu měst a obcí a celé řady dalších subjektů. A také bych chtěl opět poděkovat za velmi podnětnou debatu, která probíhala ve výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako tisky 677/1 až 677/8.

Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro životní prostředí paní poslankyně Jana Krutáková a informovala nás o projednání návrhu ve výboru, případně pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Ještě jednou dobré odpoledne, pane předsedající. (Předsedající omylem vypnul mikrofon a omlouvá se.) Vážený pane ministře, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás v krátkosti a stručnosti seznámila s usnesením výboru pro životní prostředí č. 120 z 26. schůze konané dne 29. dubna 2020 k vládnímu návrhu zákona o výrobcích s ukončenou životností, označenému jako sněmovní tisk 677.

K návrhu vládního zákona o výrobcích s ukončenou životností, který stanovuje pravidla pro nakládání s těmito výrobky, ať už je to elektrozařízení, pneumatiky, baterie, akumulátory či autovraky, se sešlo ve výboru celkem 33 pozměňovacích návrhů. Vesměs se tyto pozměňovací návrhy týkaly např. převodu kontroly povinností zpracovatelů na soukromé společnosti, vydávání oprávnění k provozování kolektivních systémů podle množství odpadů anebo počtu sběrných míst stanovených v obci tak, aby byl zajištěn zpětný odběr těchto výrobků. Celkem bylo tedy projednáno 33 pozměňovacích návrhů, detailně se s nimi můžete seznámit ve sněmovním tisku 677/7.

Výbor pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po odůvodnění náměstkyně ministra životního prostředí Ing. Bereniky Peštové, Ph.D., zpravodajské zprávy poslankyně Ing. Jany Krutákové a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů; II. pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi výboru pro životní prostředí – což jsem právě učinila,

IV. zmocňuje zpravodajku výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Tolik tedy usnesení výboru pro životní prostředí k danému sněmovnímu tisku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Pěkný večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nyní bych poprosil, aby se postupně ujal slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Ivan Adamec a zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Eva Fialová a informovali nás

o projednávání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnili. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, teď je to jednodušší za hospodářský výbor. Hospodářský výbor projednal veřejně tento návrh zákona 10. června 2020 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 677 ve znění předloženého vládního návrhu zákona. Pak zmocňuje, pověřuje a pověřuje pana předsedu. Toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak tady uděláme úpravu pro stenozáznam, protože zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jak jsem hlásil, paní poslankyně Eva Fialová, už není členkou tohoto výboru a návrh přednese zpravodaj pan poslanec Schiller.

Poslanec Jan Schiller: Já vám děkuji za slovo. Já přečtu usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který se na své 37. schůzi dne 16. dubna 2020 vyjádřil k vládnímu návrhu zákona o výrobcích s ukončenou životností, sněmovní tisk 677.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 37. schůzi po odůvodnění předlohy paní dr. Berenikou Peštovou, náměstkyni ministra životního prostředí, po zpravodajské zprávě pana poslance Jana Schillera a po rozpravě přijal usnesení, kterým

I. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 677/0 projednat a schválit v předloženém znění;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu;

III. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené následující poslance – pana poslance Elfmarka a paní poslankyni Evu Fialovou. Pan poslanec Elfmark vystoupí i v rámci úvodního slova za Českou pirátskou stranu. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, stejně tak i u tohoto sněmovního tisku 677 bych na úvod krátce jen vzpomenu, která témata nám v rámci pozměňovacích návrhů rezonovala, a potom dále představím své tři pozměňovací návrhy.

V návrhu zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností se objevuje několik témat, která vzbudila rozporuplné reakce. Prvním takovým tématem je

hustota sítě míst zpětného odběru. Mezi podanými pozměňovacími návrhy se objevují návrhy na zhuštění sběrné sítě, příp. návrat stávajícího stavu, kdy je povinnost zřídit místo zpětného odběru elektrozařízení v obcích nad 2 tisíce obyvatel. Já však vítám jednak požadavek na rovnoměrné rozmístění, který je v návrhu zákona, a především povinnost umístit místo zpětného odběru do jakékoli obce, která o to požádá. Proto souhlasím s hustotou navrženou ve vládním zákonu.

Dalším tématem je otázka technických norem. Jeden z podaných pozměňovacích návrhů navrhuje, aby zpracovatelé elektrozařízení postupovali podle norem CENELEC a byli v tomhle smyslu pravidelně ověřováni autorizovaným auditorem. Tento návrh poslankyně Fialové vzbudil vlnu reakcí a někteří zpracovatelé vyjádřili obavy, aby tato nová povinnost nezlikvidovala jejich podnikání. Obávají se finančních nákladů na audity, bojí se, že kvůli malé kapacitě autorizovaných auditorů nestihnou ověření získat a nebudou moci svou činnost nadále provozovat. Vyjadřují též obavy, že audit nebude fér, neboť auditoři jsou propojeni s kolektivními systémy a s výrobci. Dostatek času byl navrhovatelkou oproti původnímu návrhu podanému do výboru pro životní prostředí částečně vyřešen tím, že ověření budou muset zpracovatelé mít až od roku 2023. Zjistil jsem také, že mnoho zpracovatelů již ověřenou certifikací disponuje nyní, a to včetně některých tzv. chráněných dílen.

K pozměňovacímu návrhu však vydal nesouhlasné stanovisko také Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, což by zde nemělo zapadnout. Proto jsem dospěl k závěru, že by měl předkladatel tohoto návrhu podat více informací o tom, kolika subjektů se vlastně nové povinnosti budou týkat, jaké jsou finanční náklady na audit atd., abychom se mohli kvalifikovaně rozhodnout, zda tento návrh podpořit, či nepodpořit.

Teď bych rád představil své tři pozměňovací návrhy, které jsem nahrál do systému a které potom dál okomentuji v podrobné rozpravě. První pozměňovací návrh – tzv. čínská zeď. V rámci přípravy návrhu zákona o výrobcích s ukončenou životností byla s odbornou veřejností diskutována potřeba zakotvení zákazů tzv. vertikální integrace, tedy omezení napojení zpracovatelů výrobků s ukončenou životností na činnosti kolektivního systému, které se právě říká tzv. čínská zeď. Úprava v předkládaném znění zákona je však nedůsledná. Omezuje přímou účast provozovatele kolektivního systému na zpracování výrobků s ukončenou životností, nicméně už neřeší situaci, kdy je provozovatel tohoto systému přímo či nepřímo napojen na zpracovatele. Text návrhu zákona navrhuji doplnit tak, aby se omezení zapojení zpracovatelů vztahovalo také na situace, kdy je zpracovatel napojen na kolektivní systém přímo či nepřímo prostřednictvím propojených osob. Pokud kolektivní systém nebo s ním propojené osoby vlastní přímo či nepřímo zpracovatelské společnosti, jedná se o významný střet zájmů.

Uvedený koncept, tedy důsledné oddělení kolektivního systému a zpracovatele, resp. zákaz, aby kolektivní systémy a s nimi propojené osoby vlastnily zpracovatelská zařízení, je běžně užíván v řadě zemí. Jedná se například o Francii, Španělsko anebo Slovensko. Není pravdou, že by zakotvení zákazu vertikální integrace znamenalo překážku pro výrobce, aby nemohli vlastnit recyklační zařízení. Úprava obsažená v tomto pozměňovacím návrhu má za cíl zamezit, aby kolektivní systém a osoby

s ním majetkově propojené nevlastnily zpracovatelská zařízení, kterým by následně dodávaly za lepších podmínek sebraný elektroodpad, čímž by došlo k deformaci zpracovatelského trhu. Výrobci, kteří nejsou majetkově propojeni s kolektivním systémem, mohou vlastnit zpracovací recyklační zařízení naprosto bez omezení i po zavedení tzv. čínské zdi. Zároveň zakotvení čínské zdi nijak neupravuje vlastnictví zpracovaného materiálu. Stejně tak nebude nijak omezena možnost nákupu recyklovaného materiálu z použitých elektrozařízení. Navrhovaný zákaz vertikální integrace naopak zpřístupní recyklovaný materiál všem zájemcům, a nikoliv pouze takovým, kteří jsou majetkově propojeni s kolektivním systémem.

Můj druhý pozměňovací návrh se týká sledování toku materiálů. Sledování toku materiálů výrobcem přes více obchodních vztahů je nereálné a dle mě i neúčelné. Věřím, že zavedená evidence toku odpadů napomůže k určení, zda je s vyprodukovanými odpady ze zpracování dále správně nakládáno, ale vzhledem k nemožnosti provozovatele kolektivního systému stanovovat podmínky odběratelům materiálu za zpracování – protože nejsou v žádném obchodním vztahu, původcem, vlastníkem odpadu a smluvním partnerem je vždy zpracovatel – není schopen výrobce nebo provozovatel systému toto nikterak zajistit. Je nezbytné povinnosti evidence v případě konečného využití, opětovného použití nebo odstranění uložit konkrétním zpracovatelům. Není jasné, jak si předkladatel představoval, že výrobce stanovenou povinnost zajistí.

Třetí pozměňovací návrh, který podávám společně s kolegyní Danou Balcarovou, se týká podílení se na podnikání. Povinnost v § 35 odst. 3 písm. b) je nejasná. Není zřejmé, co se rozumí podílením se na podnikání jiné osoby. Široká škála možných výkladů začíná obyčejným smluvním vztahem a končí podílem ve společnosti, což je řešeno v písm. a). Význam je tedy nejasný a zneužitelný. Proto navrhuji písm. b) zrušit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. A dalším v pořadí je paní poslankyně Eva Fialová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já jsem byla zde vyzvána, abych odpověděla na některé otázky, které se týkají v poslední době často diskutovaných podaných mých pozměňovacích návrhů, které částečně i napravuji dalšími pozměňovacími návrhy. Ve chvíli, kdy jsem tyto návrhy podávala, tak úplně nechtěně unikly chráněné dílny, které tady byly řečeny, a je potřeba to malinko napravit.

Já začnu odůvodněním a těmi hlavními třemi tématy, kterých se to týká, přičemž prvním z nich je samozřejmě zavedení tzv. certifikace. Musíme si nejdříve uvědomit, co je naším cílem a pro koho kolektivní systémy původně vznikly. Kolektivní systémy vznikly pro výrobce, ne pro obce, ne pro nikoho jiného, aby byli schopni plnit povinnosti, které jim ukládá zákon. Každý správný výrobce, který se zajímá o to, jak jeho výrobek skončí a jestli naplní legislativní rámec, chce také vědět, jakým způsobem se bude zpracovávat daný elektroodpad. A vzhledem k tomu, že výrobce

nemůže být v současné chvíli zpracovatelem, vznikla nezávislá společnost vyvolaná na základě požadavků jak výrobců, tak zpracovatelů, aby si mohli ověřovat čísla, která je schopna dělat audity a která je schopna validovat čísla, která se odvádí dále ministerstvu a vůbec samotným výrobcům, jestli plní své zákonné požadavky.

Pokud se budeme bavit... Já bych si dovolila tady dát fakta a ne žádné domněnky a emoce. Zákon ukládá prioritně povinnost výrobcům a část z nich totožně zpracovatelům. Týká se to dosažení míry využití. Výrobci přímo nezpracovávají odpady, takže vyjma smlouvy nemají žádný nástroj k ověření, zda jsou jejich povinnosti plněny. Požadavek výrobců na celoevropské unii (úrovni?) tedy je, aby naplnění zákona zpracovatelé ověřil nezávislý auditor.

V současné době je vydáváno oprávnění ke zpracování elektroodpadů 148 firmám, z toho je 12 chráněných dílen a z toho 10 zpracovává elektroodpad. Certifikovaná je v současnosti jedna a na certifikaci jsou připravovány další dvě. Tyto tři chráněné dílny zaměstnávají celkem 52 % osob zdravotně postižených z celkového počtu zaměstnaných ve všech chráněných dílnách. Z 93 083 tun zpětně odebraných výrobků v roce 2018 jich bylo nejméně 44 zpracováno zpracovateli, jejichž postupy jsou ověřovány v souladu s normami a jsou schopny podstoupit i certifikované ověření. Dvacet procent ze zpětně odebraného množství je zpracováno v zařízeních, která jsou certifikována v souladu s normami.

Zpracování v souladu s normami, abychom se vrátili ještě k chráněným dílnám, které většinou dělají demontáž ruční, probíhá právě jak ruční, tak technologické bez ohledu na zpracovávané množství. Chráněné dílny mají navíc zjednodušené podmínky v rámci ověřování.

S kolektivními systémy spolupracuje minimálně 53 oprávněných zpracovatelů. Ze zpracovatelů je minimálně 66 subjektů zároveň výkupnami druhotných surovin, z nich minimálně 24 spolupracuje s kolektivním systémem REMA, ke kterému bych se dále ještě vyjádřila.

5 232 tun ročně tedy zpracovává 95 zpracovatelů, to je každý průměrný 55 tun ročně. Otázkou je, jak je to u užití, pokud dodržují zákonné postupy. A těchto 95 zpracovatelů jsou hybateli tady toho nesmyslného boje proti certifikacím, nedodržování některých standardů a dalších jiných věcí. Certifikace je velice důležitá z důvodu toho, že v elektrozařízeních, a málokdo z nás si to uvědomuje, je obsažena spousta nebezpečných chemických látek, například v takové práci je obsažen azbest. A pokud někdo bude neodborně rozebírat nebo zpracovávat tyto výrobky, tak může těmto lidem mnohem více poškodit jejich zdraví, než když bude dodržovat některé základní postupy. Často se děje, že u těchto zpracovatelů jsou špatně odsávány chladicí kapaliny, oleje z kondenzátorů vykapávají volně na volně loženou plochu a další jiné věci.

Proto požadují certifikaci, po které volají největší výrobci elektrozařízení z celého světa. Není pravdou, že v některých zemích je již tato povinná certifikace zavedena. Můžu tyto země, hned jak to najdu, všechny přechíst, a není to na čistě bázi dobrovolné.

V současné době je oprávněnou akreditovanou auditory ověřující soulad postupu zpracování s příslušnými normami mezinárodních sdružení 28 neziskových kolektivních systémů WEEELABEX organisation. Sdružení nevytváří zisk, je založeno za účelem ověření plnění povinností zpracování elektroodpadů, které jsou uloženy výrobcům. Poplatky vybírané na certifikaci slouží k úhradě poplatku WEEELABEXu za udělení akreditaci státu prostřednictvím Českého akreditačního institutu, přičemž odvádí ročně 500 tisíc korun.

Pokud se budeme bavit o nákladech na jednotlivý audit, tak se jedná o základní poplatek 500 eur, který se opakuje každý rok, a při té auditorské zprávě záleží na domluvě podle náročnosti provedeného celého auditu. Společnost WEEELABEX dělá školení i pro auditorské firmy, jako je DEKRA, TUW, TERRA a mnoho dalších, které všichni známe a které certifikují nebo auditují společnosti podle ISO norem.

Z vyjádření ÚOHSu k pozměňujícímu návrhu vyplývá, že kontrola povinností zpracovatelů je přenášena na soukromou společnost a odnímá pravomoc Ministerstva životního prostředí a uděluje ji třetí osobě. Návrh toto neobsahuje – povinnost není přenášena na jedinou třetí osobu. Návrh stanoví podmínky subjektům, které budou kontrolu a ověřování provádět. Splnění podmínek posuzuje akreditační orgán založený vládou České republiky. Navržený systém je otevřený, transparentní a nediskriminační. V případě, že by měl ÚOHS nějaké podezření na nezákonné provázanosti nebo na střet zájmů, je samozřejmě v jeho gesci takový případ prošetřit v rámci jemu daných zákonných opatření. Není však možné takový případ a priori předjímat. Důsledkem přijetí těchto pozměňovacích návrhů v pozměněné formě, kterou budu předkládat v podrobné rozpravě, kde se odkládá účinnost certifikace k 1. 7. 2023, naopak bude zkvalitnění procesu zpracování u těch všech zpracovatelů, kteří mají o zpracování skutečný zájem.

Co se týče dalšího sporného bodu, kterým je sběrná síť, původně v roce 2014 byla stanovena na 2 tisíce obyvatel a společností, které se již na toto připravily, jsou na tom teď vlastně bity, když se najednou rozšíří na 10 tisíc obyvatel. Přičemž naším cílem je, aby každý občan měl možnost odevzdat elektroodpad v jemu nejbližší dosažené vzdálenosti. Pokud menší obec projeví zájem spolupracovat s kolektivním systémem – není nejmenších pochyb, děje se to prostřednictvím hasičů, dalších jiných smluv a tak dále a je zajištěno i pro menší obce. Proto požadavek na 10 tisíc obyvatel mi přišel neadekvátní, nelogický z důvodu toho, že už tato hustá síť byla stanovena v roce 2014, a mým cílem je, aby každý občan nám odevzdal elektroodpad tam, kam patří, a neházel nám ho tam, kam nepatří, a dosáhli jsme maximální míry recyklace.

Fakta, která opět uvádí ÚOHS – o nastavení monopolní bariéry vůbec nemůže být řeč. Tato povinnost byla zavedena již v současně platném zákoně, o čemž jsem mluvila, a nikdo nedal ustanovení za celou dobu trvání této zákonné povinnosti přezkoumat. Ke specifikaci sběrné sítě vedla v roce 2014 skutečnost, že z tehdejších sedmi zmiňovaných šesti kolektivních systémů neměly, ani se nesnažily od té doby vytvářet, celorepublikovou sběrnou síť čtyři z nich, ač zastupovaly výrobce, jejichž výrobky byly prodávány celorepublikově. To jen potvrzuje jejich postoj k plnění povinností výrobců a i návrh na změkčení základních parametrů tomu nasvědčuje.

Pokud se budeme bavit o limitech pro výrobce, kteří mohou být provozovateli kolektivního systému, tak zde také předkládám pozměňovací návrh. Protože pokud někdo chce vytvořit kolektivní systém jenom specializovaný například na žárovky, světla, baterie a tak dále, tak limit byl vysoký a snižujeme ho na mnohem nižší částku. Tím pádem bylo vyhověno kolektivním systémům, které sbírají tento specifický druh.

Zároveň se zamezí negativním příkladům, které v minulosti chodily, kdy účelově vznikaly kolektivní systémy, kdy některý z výrobců nebo kolektivních systémů dovezl pár elektrozařízení ze zahraničí pod každou jinou společností a založil si kolektivní systém. Kolektivní systémy vlastně zcela marginálními či účelovými výrobci byly v minulosti v ČR zakládány, přičemž tito výrobci nebyli vedeni snahou o plnění zákona, ale především snahou o vlastní prospěch.

Já jsem nejdřív přemýšlela, jakým způsobem na to poukázat, že tu je společnost, která vyvolává takovou zášť k tomuto pozměňovacímu návrhu, a rozhodla jsem se nakonec, že ji zmíním. Jedná se o společnost REMA a možná jste si v médiích všimli, že uváděla ve svém rejstříku vágní výklad toho, co je veřejná sběrná síť. Tak kdybyste chtěli, tak do Státní opery můžete odvézt lednici, kulmu, a tak dále, protože tato společnost je uvádí na svém veřejném dostupném místě.

Kým je společnost REMA Systém tvořena? Podle zákona vzniká, pokud máme čtyři výrobce elektrozařízení. REMA Systém je tvořena – předseda představenstva je David Beneš, členové představenstva jsou Karel Beneš a David Vandrovec. Akcionáři jsou – společnost DITCOM, kde figurují jména jako Ladislav Dušek, Karel Beneš, David Beneš. Dále společnost DEWAREC, kde jsou jednateli opět Ladislav Dušek, Karel Beneš, David Beneš. A DELTASOFT, kde jsou jednatelé pan Dušek a Karel Beneš. Tyto společnosti založily tento kolektivní systém. Takže se budeme bavit o tom, komu chceme na tomto trhu pomáhat.

Posledním pozměňovacím návrhem, který se netýká této problematiky, je... (Nemůže najít podklady.) Ten já odůvodním v podrobné rozpravě, kde uvádíme do souladu poplatky. Ten, kdo vybírá, tak také podle zákona o odpadech zpracovává celé pokuty. To je celé.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji a dalším v pořadí je pan poslanec Leo Luzar. Prosím máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, já se pokusím v obecné rozpravě vysvětlit svoji motivaci ke třem změnám v návrhu tohoto zákona, který je před námi. Dopředu říkám, že o odpady jako takové se příliš nezajímám, nepovažuji se za odborníka v této oblasti. Je mi, řekněme, pouze vzdáleně blízká, protože město Ostrava, ve kterém žiji, má vlastní podnik, který sváží odpad. Byl jsem kontaktován i městem Frýdek-Místek, kde je městská skládka odpadu. A

trošku tu problematiku z tohoto pohledu, mnozí z vás by řekli z rychlíku, ale ano, snažím se to trošku pochopit.

Jako člen hospodářského výboru, kde jsme projednávali tento návrh, jsem byl kontaktován ze svazu, nechci říct malého, zpracovatelů odpadu – ať jim neukřivdím, tak možná středních zpracovatelů odpadu – kteří mě upozornili na dle jejich názoru závažný problém spočívající právě v té určité certifikaci kvality zpracování toho odpadu. Přiznám se, nerozumím tomu, jsem příznivcem norem a závazných předpisů, které určují určité podmínky. Přesto jsem si osvojil jejich myšlenku a jejich návrhy, které v podrobné rozpravě potom číselně označím.

Co mě k tomu ale vede? Co si myslím, že vím, je, jak fungoval zákon o veřejných zakázkách, který velkou měrou přispěl k nespokojenosti občanů s politikou a k drtivému vítězství hnutí ANO ve volbách. Tento zákon byl silně zneužíván ku prospěchu určitých skupin lidí a dožil veřejné rozpočty. A jakým principem je dožil? Dožil je určitými podmínkami, které mohli splnit pouze vyvolení, vybraní, popřípadě dopředu označení. A připomenou pro znalé jenom tři písmenka ISO. Pokud neznáte, zkusím krátce objasnit, o co šlo.

Tato norma určuje určité podmínky fungování. A do zákona o veřejných zakázkách se dostalo, že je možno firmu, která nesplňuje konkrétní podmínky například tím, že má normované nakládání s kancelářskými potřebami, má nastaveno, jak má vypadat doklad, jak má vypadat správný oběh dokumentu atd., vyřadit. A stalo se to strašnou módou, že již v prvním kole se vyřazovaly firmy – nemá ISO, pryč s ní. A nezkoumalo se, jestli je levný, jestli dává dobré podmínky atd. Prostě se vytvořila určitá byrokratická překážka a také omezení v šíři přístupu k veřejným zakázkám.

Tady se navrhuje určitý postup certifikace. A říkám dobře, ale také se hned ptám: Kolik je společností, které tuto certifikaci můžou poskytovat? Pokud jich bude v každém kraji minimálně jedna, bude tady konkurence, řeknu dobře. Ten, kdo bude chtít tu certifikaci získat, bude moci navštívit v jiném kraji, také ty ceny za tu službu budou díky tomu regulované trhem, a bude moci si vybrat tu levnější, která mu tu certifikaci udělí, a bude to fungovat. Ale byl jsem upozorněn, že tomu tak není, že momentálně je tady svým způsobem částečný monopol daný zdoluhavostí a postupem přípravy. Takže to mě vedlo k tomu, že jsem si osvojil jejich návrhy, které směřují skoro k těmto, to znamená, buď posunutí termínu úpravy, přesunutí na ministerstvo těchto návrhů, aby nedošlo k tomu, že tady vznikne umělý monopol směřovaný k jednomu poskytovateli, který z toho bude mít super byznys, jako to měli ti, kteří poskytovali to ISO. Který bude mířit k těm velkým, kteří to už dneska třeba mají, protože si to mohli dovolit zaplatit vůči těm menším, kteří ty prostředky třeba nemají a nemohou si dovolit. Popřípadě je tam taková byrokratická náročnost na to zpracování, že je docela problém toto absolvovat.

Jedna věc, když jsem se s tím trošičku probíral, mě zaujala, a to ta, že v tom návrhu, který... v pozměňovacím návrhu, myslím, že kolegyně, a teď nevím, který to byl. Ale jenom objasnění. Bylo, že firma má si pořídit tuto certifikaci. Ale tam mě zarazil ten parametr firma a certifikace. Většinou certifikaci má zodpovědný pracovník v té firmě, který tu firmu ze své odpovědnosti jako fyzická osoba s tou

certifikaci zajišťuje, aby mohla fungovat. Nedokážu si představit právnickou firmu certifikovanou k tomu, a jak by toto fungovalo. Čili považuji to i za určitý logický nonsens, který tam byl zaveden v rámci té přípravy. Ale pevně věřím, že se to ještě podaří v rámci toho druhého čtení vyřešit a že i ty slechy, které tady trochu poslouchám, budou vyslyšeny.

Tolik k mému obecnému vystoupení. A v podrobně se přihlásím k těmto změnám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Petr Dolínek, který vystoupí v obecné rozpravě. Prosim, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já mám dva pozměňovací návrhy k této normě. Samozřejmě očekávám, že o nich může být ještě vedena před finálním hlasováním diskuze odborná. Jeden se týká výše emisního poplatku a výše poplatku s tím, že bych chtěl upravit to, že od roku 2009 jsou na základě zákona o odpadech zpoplatňovány vozy emisních tříd EURO 0, EURO 1 a EURO 2 při jejich první registraci v ČR částkami 10 tisíc, 5 tisíc a 3 tisíce korun. Výnos byl 3,7 mld. korun a příjemcem byl Státní fond životního prostředí.

Možná bych si uměl představit, že by ty peníze mohly být i šířeji použity, já myslím, že fond je použil poměrně efektivně, takže tam v tom problému určitě nevidím. A díky tomu se primárně použily peníze na Zelenou úsporám, což si myslím, že je jeden z velmi úspěšných programů, které zde probíhaly.

Zavedení poplatku přispělo v roce nabytí účinnosti k výraznému poklesu dovozu ojetých vozů, a proto já si zde dovoluji navrhnout, aby byla změna, že výše emisního poplatku činí v závislosti na splnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s předpisy EU

a) 5 tisíc Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 4, 10 tisíc u EURO 3, 15 tisíc EURO 2, 20 tisíc EURO 1 a 25 tisíc EURO 1, když nesplní ani tuto hodnotu. Za druhé, stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely určení výše poplatku prokazuje zápisem v technickém průkazu vozidla nebo v registru silničních vozidel. Je to poměrně jednoduché.

A zdůvodnění. Za prvé, je to jeden poplatek při dovozu. Za druhé, myslím si, že ojetých vozů máme již nyní dostatek v těchto emisních třídách na území ČR a nepotřebujeme další vozit. Za třetí, když jsem to připravoval s kolegy, tak jsem netušil, jak to bude aktuální v případě např. Německa, když si Německo udělá podporu pro koupi nových aut, tak se tam zase objeví velká škála těch starších a myslím, že by bylo škoda, aby z této země zase většina skončila zde. Takže myslím, že je lepší obchodovat to, co máme už na našem území, než něco jiného. Ale zároveň to necílí na to, aby lidem s nízkými příjmy bylo znemožněno nějakým způsobem si pořídit levný vůz, protože samozřejmě se to netýká druhého a dalšího prodeje. Je to pouze první poplatek při přívozu do ČR.

Druhý pozměňující návrh se týká věci ohledně vyřazených vozidel, a to je, že tam navrhuji, aby do § 102 odst. 1 písmeno f) za slova "s ukončenou životností a jeho částí" se vložilo "a je držitelem certifikátu environmentálního managementu dle ISO 14001 vydaného akreditovaným subjektem".

Jedná se samozřejmě o to, aby ti, kteří vlastně nakládají s autovraky, museli splňovat nějaké primární podmínky pro jejich nakládání, protože vzhledem k tomu, že potom se využívají věci nadál a následně aby byla jistota, že to bylo odborně rozebráno a že dále se mohl ten vlastně odpad, co z toho vznikl, využít a odpovídalo to normám.

Jsou to dvě věci, které myslím, že nejsou kontroverzní, ale samozřejmě chápu, že o nich může nastat případně diskuze. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Také děkuji. Není nikdo další přihlášen do obecné rozpravy ani z místa nikoho nevidím, tudíž končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o případná závěrečná slova. Není zájem. Nepadl žádný návrh na vrácení k výborům. Takže zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny.

První vystoupí paní poslankyně Eva Fialová, připraví se pan poslanec Pustějovský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Tak já předkládám celkem pět pozměňovacích návrhů, přičemž dva jsou vždy téměř totožné. A je to z důvodu toho, že výbor pro životní prostředí již přijal usnesení a doporučil, tak jeden z nich vždy doplňuje ten původní návrh a ten jeden je komplexní celý, abychom potom měli jednodušší hlasování.

Takže já se hlásím ke svému pozměňujícímu návrhu 5319, který stanovuje parametry provozovatele kolektivního systému. Komplexní pozměňovák 5322 je také parametry 5323, který stanovuje odklad auditora o tři roky a jedná se opět o celkový pozměňovací návrh. A číslo 5324 je totožný a doplňuje pozměňující návrh výboru pro životní prostředí. A jediným, který je nově, je 5325, kdo ukládá pokuty, také vymáhá pokuty. A je to narovnání stavu s legislativou odpadářskou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než přijde pan poslanec Pustějovský, přečtu omluvu paní poslankyně Kateřiny Valachové, která se omlouvá dnes od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych se rád přihlásil ke svému pozměňujícímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument pod číslem 5218. Můj návrh reaguje na aktuální stav v recyklaci a materiálovém využití baterií a akumulátorů. ČR i ostatní státy EU se potýkají v současné době s nedostatečnou recyklační kapacitou a

omezením i odbytu. Návrh dává ministerstvu nástroj, kterým by mohlo reagovat na vzniklé nežádoucí situace. V detailech odkazují na písemnou formu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Pěnčíková vystoupí jako další v podrobné rozpravě. Připraví se pan poslanec Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo. Já opět jenom velice stručně. Ráda bych se přihlásila ke svým pozměňujícím návrhům, které máte v systému pod čísly 5768, 5769 a 5771 včetně odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Radim Fiala a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené dámy a pánové, vážený pane ministře, chci se přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému. Pozměňovací návrh pod číslem 5725 se věnuje nastavení systému sběrných míst, 5729 je o soustřeďování skladování, demontáži a zpracování elektroodpadu a konečně poslední, 5730, se věnuje finanční motivaci k odevzdávání výrobků s ukončenou životností. Jinak samozřejmě odkazují na písemnou formu i odůvodnění, které jsou nahrané v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Leo Luzar. Připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já bych se rád v podrobné rozpravě přihlásil k tiskům pod čísly 5801, 5802 a 5803. Jejich odůvodnění jsem již uvedl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jako poslední vystoupí pan poslanec Petr Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Přihlašuji se k pozměňujícím návrhům pod čísly 5798 a 5052, které jsem zdůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže ne poslední. Poslední bude pravděpodobně pan poslanec Elfmarek. Prosím.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit ke třem sněmovním dokumentům, a to pod čísly 5660, 5661 a 5662. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli nevidím nikoho přihlášeného, tudíž končím podrobnou rozpravu. Zeptám se opět na případná závěrečná slova. Není zájem. Tím pádem končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností /sněmovní tisk 678/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec, kterému tímto uděluji slovo. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Tady budu opravdu ultrastručný. Předkládaný návrh zákona, takzvaný změnový zákon, zahrnuje změny celkem devíti zákonů, které bylo nutno upravit v souvislosti především s návrhem zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností, tedy ty zákony, které jsme teď právě projednávali v rámci druhého čtení.

Nejvýznamnější změnou je tady nová úprava poplatků za komunální odpad a odstranění dosavadní dvoukolejnosti právní úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 678/1 až 8.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru pro životní prostředí, paní poslankyně Marie Pěnčíková, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo. Já také jenom velice stručně. Výboru pro životní prostředí bylo doručeno sedm pozměňujících návrhů k tomuto návrhu s tím, že po projednání dospěl k tomuto návrhu usnesení:

Usnesení výboru pro životní prostředí z 27. schůze ze dne 13. května 2020 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpadech a zákona o výrobcích s ukončenou životností. Po odůvodnění náměstkyně ministra životního prostředí Bereniky Peštové a zpravodajské zprávě

poslankyně Marie Pěnčíkové a po rozpravě výbor pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. – Návrhy jsou přijaté dva, jsou ve sněmovním tisku 678/7. Jsou poměrně obsáhlé. Hlavní náplní je v tom prvním, že se mění chemický zákon, a to tak, že hlavním cílem je adaptace nařízení Komise Evropské unie 2017/542 ze dne 22. 3. 2017. Druhá změna se týká zákona o dani z přidané hodnoty. Velice stručně – všechny subjekty, zapojené do odpadového hospodářství, s výjimkou obcí, jsou pro účely DPH považovány za osoby povinné k dani, a tím dochází na trhu nakládání s odpadem k výraznému narušení hospodářské soutěže. To jsou ve stručnosti ty pozměňující návrhy.

II. Výbor pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny.

III. Zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi výboru pro životní prostředí – což teď činím.

IV. Zmocňuje zpravodajku výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Cancelláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

To je za výbor vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám, paní zpravodajko. Nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Ivan Adamec a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Jan Schiller, informovali nás o projednání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnili. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, hospodářský výbor jednal veřejně 10. června letošního roku a přijal usnesení, kde doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 678 ve znění schváleného pozměňujícího návrhu. Pozměňující návrh se týká změny zákona o zadávání veřejných zakázek v oboru. Hospodářský výbor schválil – já jako poslanec na to mám trochu jiný názor, nicméně tady vystupuji v roli zpravodaje, takže pozměňující návrh máte popsany v materiálu, který jste všichni obdrželi.

To je v tuto chvíli za mě asi všechno. Takže přijal ve znění pozměňujícího návrhu, který se týká zadávání veřejných zakázek. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další je pan poslanec Jan Schiller, zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Prosím.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nebyly k tomuto tisku přijaty žádné pozměňující návrhy, tak vás seznámím s usnesením 37. schůze, která se konala 16. května 2020.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 37. schůzi po odůvodnění předlohy paní Bereniky Peštové, náměstkyně ministra životního prostředí, po zpravodajské zprávě poslance Jana Schillera a po rozpravě přijal usnesení, kterým

I. doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 678/0 projednat a schválit v předloženém znění;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu;

III. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Přečtu omluvy. Pan poslanec Vlastimil Válek se omlouvá dnes mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Holomčik dnes od 18.10 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené poslance Elfmarka, Řehounka a paní poslankyni Krutákovou. Prosím pana poslance Elfmarka, aby se ujal slova.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Já bych u tohoto sněmovního tisku 678 jenom představil své dva pozměňovací návrhy.

Sněmovní tisk (dokument) 5663 se týká snížené sazby DPH a předkládám ho společně s kolegyní Danou Balcarovou. Podle současného nastavení snížených sazeb DPH vyplývajících ze zákona o dani z přidané hodnoty se uplatní první snížená sazba DPH, to znamená 15 %, na přípravu k likvidaci a k likvidaci komunálního odpadu. Dle mého je to zcela v rozporu s hierarchií nakládání s odpady. Návrh nového zákona o odpadech navíc pojem likvidace nezná. Proto navrhuji, aby se snížená sazba DPH týkala i materiálového využití odpadu, ne pouze jeho likvidace. To byl první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh se týká obce jako osoby povinné k dani. Působnost obcí jako orgánu veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství představuje velmi komplexní činnost hospodářské povahy. Systém obce pro nakládání s odpadem může provozovat obec samostatně, prostřednictvím odpadové firmy, která může být vlastněna obcí nebo svazky obcí, nebo prostřednictvím privátní odpadové firmy, u které si obce nakupují službu zajištění provozu systému nakládání s odpady včetně tříděného sběru. Obdobné služby a činnosti jako obce mohou minimálně pro část odpadů poskytovat i oprávněné osoby. Obec navíc může v rámci systému nakládání s odpady pro občany buď vybírat poplatek za komunální odpad na základě obecně závazné vyhlášky vydané v samostatné působnosti obce, místní poplatek za provoz

systemu nakládání s odpadem podle zvláštního zákona, anebo úhradu na nakládání s odpadem od fyzických osob na základě smlouvy. V některých z výše uvedených případů je režim DPH u obcí nejednoznačný a vede k různé aplikaci DPH v praxi. Všechny subjekty zapojené do odpadového hospodářství s výjimkou obcí jsou navíc pro účely DPH považovány za osoby povinné k dani. Tím dochází na trhu nakládání s odpadem k výraznému narušení hospodářské soutěže. Zařazením sběru, přepravy, třídění nebo dodání komunálního odpadu včetně souvisejících služeb do přílohy číslo I činností, při nichž jsou obce osobami povinnými k dani, se sjednocuje daňový režim pro všechny subjekty na trhu.

Děkuji za pozornost a přihlásím se potom v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí vystoupí pan poslanec Jan Řehounek, připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, můj pozměňovací návrh, který je nahrán pod číslem 4939, je de facto velmi podobný, jako je pozměňovací návrh, který tady před chvílí komentoval můj kolega poslanec Elfmarek, i věci týkající se zdůvodnění, proč by měly být osoby, resp. obce zařazeny do přílohy číslo I, resp. činnosti zařazení, sběru, přepravy, třídění nebo dodání komunálního odpadu včetně souvisejících služeb, aby došlo ke sjednocení trhu, protože některé obce jsou povinny k dani, některé nejsou. Takže já ten pozměňovací návrh jsem nahrál ještě dříve než kolega Elfmarek. Nebudu tady opakovat, protože to odůvodnění by bylo velmi podobné, a přihlásím se potom k tomu nahranému pozměňovacímu návrhu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím paní poslankyni Janu Krutákovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ve svém pozměňovacím návrhu vedeném ve sněmovním dokumentu pod číslem 5752 navrhuji do zákona doplnit novou, pátou část, kterou se mění zákon o dani z přidané hodnoty. Navrhovaná změna spočívá v přidání nové položky do přílohy číslo II, konkrétně bod znějící: Zpracování komunálního odpadu k dalšímu využití druhotné suroviny. Důvodem pro zařazení této služby pod první sníženou sazbu DPH je nutnost zavést podporu zpracovatelského a recyklačního odvětví, a tím rovněž přispět ke splnění evropských cílů na zvýšení recyklace vyplývajících z právě transponovaných směrnic.

Návrh zákona o odpadech a další s ním předkládané zákony včetně tisku 678, které mají tuto novou evropskou legislativu transponovat, bohužel neobsahují potřebné ekonomické nástroje podporující recyklaci v dostatečné míře. Stejný návrh jsem již předložila v garančním výboru a dostala jsem bohužel zamítavé stanovisko

Ministerstva životního prostředí s odůvodněním, že se jedná o divokého jezdce, tzv. nepřijatelný legislativní přílepek. Nejsem sice ústavním právníkem, nicméně pokud dobře chápu, Ústavní soud se přílepkům věnoval ve svém nálezu a stanovil kritéria, podle kterých se právě takový divoký jezdec pozná. Pozměňovací návrh se musí vztahovat k předmětu posuzovaného zákona, jeho fundamentální účel musí mít úzký vztah k fundamentálnímu účelu projednávaného návrhu zákona. Úprava specifického předmětu nesmí být pozměněna ustanovením obecné povahy, obecný předmět smí být měněn specifickým návrhem a pozměňovací návrh obsahující trvalou změnu k návrhu zákona, který předvídá přechodnou změnu v právu, nelze považovat za návrh mající úzký vztah. Pokud tato kritéria zhodnotím, domnívám se, že se v mém případě o divokého jezdce nejedná, neboť s předmětem zákona má můj návrh souznít.

Sama vláda pokládá předloženou novelu za snahu dosáhnout závazků v oblasti recyklace a právě toto můj návrh umožňuje. Proto znovu předkládám tento pozměňovací návrh, který je v systému veden, jak už jsem se zmínila, pod číslem 5752, a přihlásím se k němu v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím přihlášeného do obecné rozpravy ani z místa, tudíž končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není. Nepadl žádný návrh na vrácení, tím pádem zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. První je pan poslanec Jan Řehounek, připraví se pan poslanec Jan Schiller. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, tak jak jsem uvedl v obecné rozpravě, hlásím se k pozměňovacímu návrhu pod číslem 4939. V krátkosti – zařadit do přílohy číslo I bod sběr, přeprava, třídění nebo dodání komunálního odpadu včetně souvisejících služeb. Odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vystoupí pan poslanec Jan Schiller a připraví se paní poslankyně Jana Krutáková.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního tisku (dokumentu) 5745. Ve zkratce jenom – pojednává o adaptaci na nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie ze dne 20. června 2019. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vystoupí paní poslankyně Jana Krutáková, připraví se pan poslanec Elfmark. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Já bych se tímto chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu vedenému jako sněmovní dokument 5752, který jsem odůvodnila v obecné rozpravě, a v dokumentu je také důvodová zpráva.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Elfmark.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl u tohoto sněmovního tisku přihlásit ke sněmovním dokumentům pod čísly 5663 a 5664. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikdo další není přihlášen do podrobné rozpravy, tudíž podrobnou rozpravu končím. Závěrečná slova? Není zájem, tím pádem končím druhé čtení tohoto tisku.

Přistoupíme k dalšímu bodu z bloku pana ministra životního prostředí Richarda Brabce a je jím

42.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 679/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr životního prostředí Richard Brabec, kterému tímto dávám slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já sleduji nemilosrdně ubíhající čas, takže o to budu rychlejší při úvodním slově. Poslední z té čtveřice je zákon o obalech. Já jenom velmi stručně připomenu, že nejenom že se jedná o transpozici směrnice Evropské unie, nebo směrnic Evropské unie k balíčku tzv. oběhového hospodářství, ale také uvádí do praxe celou řadu konkrétních podnětů a poznatků, které jsme za celou tu dobu – a nejenom my, ale i ostatní hráči na tomto obalovém trhu – nashromáždili. Jedná se o řešení tzv. ekomodelace, to znamená zohlednění dopadu obalů na životní prostředí. Jedná se o rozšíření povinnosti autorizované obalové společnosti podrobit své hospodaření auditům, povinným auditům, a samozřejmě dalším opatřením, která se týkají zvýšení transparentnosti efektivity činnosti autorizovaných obalových společností. Jedná se o řešení situace, kdy na trhu působí více autorizovaných obalových společností. Jsou tady také stanoveny nové, ambicióznější cíle pro recyklaci jednotlivých materiálů a samozřejmě byla to i debata, která se týkala zálohování, povinného nebo dobrovolného, a celá řada dalších věcí.

Opět bych chtěl ocenit velmi zajímavou odbornou debatu v jednotlivých výborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 679/1 až 8.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec František Elfmark, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslaneče, máte slovo. Zpravodaj. Zpravodajská zpráva v tuto chvíli.

Poslanec František Elfmark: Já děkuji za slovo. Já bych chtěl za výbor životního prostředí říct, že tento sněmovní tisk 679 jsme probírali 13. 5. na výboru a bylo to v podstatě v době nouzového stavu, takže výbor byl neveřejný, na 27. schůzi výborové. Do výboru životního prostředí bylo k tomuto tisku podáno celkem devatenáct pozměňovacích návrhů. Tyto návrhy se týkaly především sběrné sítě na zpětný odběr, její hustoty a parametrů, podmínek vzniku nových autorizovaných společností, podmínek provozování autorizovaných společností a možnosti zálohování nápojových obalů. Celkem bylo v tomto sněmovním tisku výběrem přijato pět pozměňovacích návrhů a výbor k tomuto sněmovnímu tisku přijal následující usnesení.

Po odůvodnění náměstkyní ministra životního prostředí Bereniky Peštové, zpravodajské zprávě poslance Františka Elfmarka a po rozpravě výbor pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

V čl. I bodu 15 v § 10 se na konci odstavce 2 doplňuje věta, tato povinnost se nevztahuje na vratné zálohové obaly.

V čl. I bod 17 zní:

17. V § 13 odst. 1 písm. c) zní: Uzavřením smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru a využití odpadu z obalů podle tohoto zákona, dále jen smlouva o sdruženém plnění, pouze s jednou autorizovanou obalovou společností, jedná se o § 16, ve vztahu ke všem obalům jí uváděným na trh nebo do oběhu, to neplatí, pokud jde o vratné zálohové obaly, pro které lze tyto povinnosti plnit také způsobem podle § 13 odst. 1 písm. a) nebo uzavřením smlouvy o sdruženém plnění s autorizovanou obalovou společností, zajišťující sdružené plnění výhradně pro vratné zálohové obaly.

V bodě 3 v čl. 1 bodu 18 § 13 odst. 2 se čárka za slovem spotřebiteli zrušuje.

Bod 4 byl v čl. 1 bodu 48 se slova A3 zrušují.

Bod 5 v čl. 1 bodu 49 se slovo které nahrazuje slovy a slova A3 také zrušují.

Bod 6 v čl. 1 bod 50 slova čtyři a sedm nahrazují slovy čtyři nebo sedm.

V čl. bodu 55 v § 18 odst. 6 se slova ani společníkem provozovatele kolektivního systému podle zákona o výrobcích s ukončenou životností zrušují.

Bod 8 v čl. 1 bodu 61 v § 20 odst. 1 se slova odstavec 6 nahrazují slovy odstavec 7.

Bod 9 v čl. 1 bodu 62 § 21 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova, to neplatí, pokud jde o vratné zálohové obaly.

Bod 10 v čl. 1 bodu 62 v § 21 odst. 1 písm. f) se slova A3 zrušují a slova žadatel povinen se nahrazují slovy autorizovaná společnost povinna.

Bod 11 v čl. 1 bodu 62 v § 21 odst. 1 písm. g) se slova A3 zrušují.

Bod 12 v bodu 62 v § 21 odst. 1 písm. i) se číslo tři nahrazuje číslem čtyři.

Bod 13 v čl. 1 bodu 62 v § 21 odst. 1 písm. j) se za slova vedení evidencí vkládají slova a jejich ohlašování.

Bod 14 v čl. 1 bodu 62 v § 21 odst. 4 se slova A3 zrušují.

Bod 15 v čl. 1 bodu 63 v § 20b odst. 6 se slova A3 zrušují.

Bod 16 v čl. 1 bodu 66 v § 23 odst. 1 písm. d) se slova, v případě spolupráce autorizované společnosti s obcemi na základě smlouvy s nimi vede a ohlašuje Ministerstvu životního prostředí pouze počet sběrných míst v jednotlivých obcích, zrušují.

Bod 17 v čl. 1 bodu 68 v § 23 odst. 2 se na konci písm. a) slovo A nahrazuje čárkou.

Bod 18 v čl. 1 bodu 68 v § 23 odst. 2 se na konci písm. b) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písm. c) a d), která znějí:

c) nákladu, která autorizovaná společnost vynaložila na

1. sběr a využití odpadů z obalů, pocházejících ze sběrných míst, zařazených do obecního systému odpadového hospodářství, nastaveného obcí a zajištění sběrné sítě;

2. sběr a využití odpadů z průmyslových obalů;

3. dotřídění odpadů z obalů;

4. přímou podporou recyklace a využití odpadů z obalů;

5. vedení evidence obalů a odpadů z obalů a jejich ohlašování.

6. informování spotřebitelů;

8. ověřování údajů podle § 23a.

7. tady byl přeskočený, administrativu, a se doplňuje;

9. daně a poplatky.

Pod písm. d) nastavení cen sdruženého plnění pro jednotlivé druhy obalů. Při tomto ověření je vyžadováno pouze ověření správnosti.

Bod 19 v čl. 1 bodu 120 slovo a nahrazuje slovem nebo;

II. pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby Poslanecké sněmovně podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi výboru pro životní prostředí; a

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

To bude vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Nyní prosím, aby se postupně ujali slova zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Ivan Adamec a zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Ivan Bartoš, informovali nás o projednávání návrhu ve výborech a případné pozměňovací návrhy odůvodnili. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, já budu velmi stručný. Hospodářský výbor na své 42. schůzi 10. června letošního roku přijal usnesení k sněmovnímu tisku číslo 679, že doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, po vyslechnutí výkladu atd., projednat Sněmovně a schválit sněmovní tisk 679 ve znění předloženého vládního návrhu zákona. Pak je to zmocnění mě a pověření mě a pověření pana předsedy výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje Ivana Bartoše, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který tedy nebyl výborem garančním, projednal tento tisk na své 37. schůzi dne 16. února 2020. Ta debata byla plodná, má zásah tohoto tisku i potom do gescí jednotlivých obcí a dalších, nicméně byla tam domluva, že veškeré pozměňovací návrhy budou předloženy k výboru garančnímu. Výbor se tedy na své 37. schůzi po odůvodnění předlohy paní Ing. Berenikou Peštovou, PhD, náměstkou životního prostředí, a po zpravodajské zprávě poslance Bartoše a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně tisk 679 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, a než otevřu obecnou rozpravu, přečtu omluvu paní poslankyně Hyťhové z jednání Poslanecké sněmovny dnes od 18.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené poslance, první vystoupí pan poslanec Elfmarek, připraví se pan poslanec Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, i u tohoto posledního sněmovního tisku bych rád vzpomněl ty nejalčivější oblasti, které teď tento sněmovní tisk obsahuje. Novela zákona o obalech nám přináší především recyklační cíle pro jednotlivé materiály, a abychom jich dosáhli, musíme prostě zlepšit třídění a více recyklovat. Já už jsem to i vzpomínal ve své úvodní řeči.

Pokud chceme skutečně oběhové hospodářství, měli bychom se pokusit cíle splnit, a to u všech materiálů. Proto osobně třeba nepodporuji výjimku na hliník. Tohoto materiálu i v České republice vzniká poměrně velké množství, přitom výroba hliníku z panenských surovin, tedy z bauxitu a kryolitu, je velmi náročný proces, a to jak energeticky a spotřebou vody, tak znečištěním, které při něm vzniká. Produkce toxického kalu. Použití recyklovaného hliníku je oproti tomu pro životní prostředí mnohem méně škodlivé. Proto bychom měli právě hliník maximálně recyklovat. K tomu, abychom snáze dosáhli recyklačních cílů, musí přispět i podpora recyklace skrze odbyt recyklovaných výrobků. Musí být větší používání recyklátů ve výrobcích a v neposlední řadě také nižší produkce odpadů těchto materiálů, čehož mohou pomoci dosahovat i výrobci chytřejším ekodesignem výrobků a také například zmenšením obalů. Určitě všichni znáte, že když si např. kupujete nějaký saponát, tak je ho tam mnohem míň, než je obal. A ohledně třeba krabic, které vám chodí poštou od některých firem nebo z nějakých e-shopů, se radši ani nezmiňuji.

Měli bychom podpořit investice do recyklačních kapacit na našem území, neboť není přípustné, abychom recyklaci řešili odvozem našeho odpadu do zaasijských (?) či afrických zemí, kde nemáme žádnou kontrolu nad tím, co se s ním děje, a velmi často tak končí v přírodě. Když budeme recyklovat u nás, snížíme i nutnou dopravu a s tím spojené znečištění.

Abychom mohli recyklačních cílů dosáhnout, musíme také zlepšit třídění. Jednou z možností, jak zlepšit třídění nápojových obalů, může být i varianta jejich zálohování. Jaké jsou moje důvody pro podporu dobrovolného zálohování? Na základě zkušenosti ze zahraničí, kde zálohování jednocestných nápojových obalů již funguje, tady chci jenom vzpomenout, že v médiích rezonují pořád jenom PET lahve, ale bavíme se i o těch hliníkových obalech. Kde to funguje? Například Německo, Norsko, Švédsko, Chorvatsko, Nizozemsko, Island, Izrael. Já zastávám názor, že zálohování může zvýšit podíl vytříděných nápojových obalů. To znamená, nebudou tak často končit ve směsném odpadu, nebo hůř v přírodě. A tím potažmo i podíl jejich recyklace. Obalů bude nejen více k dispozici, ale budou v dobrém stavu a připraveny k recyklaci.

Dále si od zálohování slibuji, že donutí výrobce k ekodesignu jejich výrobků, tedy zaměří se zejména na jejich snadný zpětný odběr, co nejjednodušší možnost recyklace a využití většího podílu recyklátů ve výrobcích. Možná naivně také doufám, že zálohování donutí spotřebitele zamyslet se nad množstvím obalů, které si nosíme všichni domů z obchodu, a někteří se rozhodnou nákup lahví a plechovek omezit. Naopak příliš nesouhlasím s argumentem, že lidé nebudou ochotni třídít zase další surovinu zvlášť. Množství různých vytříděných materiálů se za poslední léta zvýšilo ze základní trojice, což je samozřejmě plast, papír a sklo, na nápojové

kartony, drobné kovy, bioodpad a nově také třeba v mnoha městech oleje. Lidé si na třídění zvykli a nepředpokládám, že by zrovna tohle měl být ten zásadní problém.

Samozřejmě, že si uvědomuji i rizika. Čistší přírodu bez odhozených obalů zaručí spíše vyšší záloha, která bude spotřebitele motivovat k vrácení lahve do obchodu. Ta však může přinést až příliš velké zvýšení ceny nápojů. Není také zaručeno, že v českém prostředí se zavedením zálohování bude měnit chování výrobců i spotřebitelů, podobně jako se to stalo třeba v Německu. Protože už dnes u nás třídění plastů funguje celkem obstojně, rozdíl v množství vytríděných obalů po zavedení zálohování by také patrně nebyl tak velký a efektivní jako v zemích, které jsem před chvílí jmenoval, kde před zavedením zálohování neexistoval zavedený systém podobný našemu systému barevných kontejnerů. Hrozí také, že se lidé v důsledku soustředění na zálohové obaly přestanou snažit o precizní třídění těch nezalohovaných. Proto více podporuji právě pozměňovací návrhy, které umožňují tzv. dobrovolné zálohování a nepřikazují ho povinně.

Až čas ukáže, jak bude trh reagovat na tento systém, jak to ovlivní spotřebitele a jaká část výrobců nápojů se vůbec rozhodne jít cestou zálohování. Teprve poté můžeme na základě aktuálních statistik a analýz z našeho prostředí vyvozovat závěry a promýšlet další kroky.

Kromě tématu zálohování tento sněmovní tisk o obalech řeší také předpokládaný vstup nových autorizovaných obalových společností na náš dosud monopolní trh. To pokládám za potřebné, neboť monopol by neměl fungovat ani v oblastech hospodaření s odpadem. Proto mne nemile překvapily podmínky udělené autorizace novým subjektům, které jsou, jak jsou ve vládní novele nastaveny, takřka nesplnitelné. Například požadavek na smluvní zajištění 25 % obcí v České republice ještě před udělením autorizace je na hranici splnitelnosti, natožpak některé pozměňovací návrhy, které tento požadavek ještě zpříšňují. Jsem samozřejmě pro plné pokrytí území, ale ne již v této fázi udělování autorizace. Dalším takovým požadavkem je požadavek na finanční zajištění, které je neodůvodněné a je velmi vysoké. Dále je problematické např. také účastenství v řízeních o autorizaci, kde nevidím důvod, proč by měl být účastníkem kdokoliv jiný než pouze sám žadatel.

K tomuto sněmovnímu tisku jsem podal celkem devět pozměňovacích návrhů a rád bych vám je nyní, tak jak jsem to udělal i v předchozích sněmovních tiscích, představil.

První pozměňovací návrh řeší recyklační cíle pro hliník. Předkládám ho společně s kolegyní Balcarovou. Úpravou přílohy číslo 3 je implementován článek 6 směrnice 94/62/ES ve znění směrnice EU 2018/852, který stanovuje požadovaný rozsah recyklace a využití odpadů z obalů. V případě rozsahu recyklace pro hliníkové odpady z obalů je ve vládním návrhu zákona v rámci implementace uplatňováno odložení termínu pro dosažení cílů v souladu s odst. 1a článku 6, neboť bylo vyhodnoceno, že u tohoto materiálu hrozí největší nebezpečí nesplnění cíle. Česká republika se však chlubí tím, že již dnes plníme cíle pro recyklaci, a přitom žádá o výjimku u cílů, kde máme strach, že je naplníme. To ukazuje nefunkčnost

stávajícího systému, který v rámci zpětného odběru hliníku vykazuje podprůměrné výsledky.

Požaduji v rámci pozměňovacího návrhu zachovat původní hodnoty recyklace, které požaduje Evropská unie, a to je u hliníku v roce 2025 50 % a v roce 2030 60 %. Vychází to ze znalostí z praxe, kdy velké společnosti začínají intenzivně využívat hliníku jako alternativního obalu k plastům. Produkce hliníku bude významně stoupat, a proto je potřeba nastavit efektivní systém sběru co nejdříve. Víím, že nějakým způsobem se tady tahle věc a problematika už řeší, tak možná jsme na dobré cestě.

Další pozměňovací návrh se týká zrušení povinnosti zařazení sběrných míst do systému obcí a znovu jej podávám s kolegyní Danou Balcarovou. Povinnost zařazení sběrných míst na zpětný odběr obalů do systému obcí na základě smlouvy s obcí zamezuje rozvoj dalších, nových způsobů zpětného odběru obalů. Jedná se např. o systémy vyzvednutí odpadu přímo z bytu, které mohou sloužit jako náhrada či rozšíření door-to-door systému v zástavbách, kde ho nelze efektivně provozovat a kde již klasické nádobové sběry nelze dále rozšiřovat, kupříkladu v panelových domech. Je to na závalu zejména v okamžiku, kdy bude probíhat zálohový systém formou individuálního systému, kdy bude potřebný nejen souhlas obce, ale také smlouva s obcí. Pokud nebude obec souhlasit, nelze službu realizovat. Například pokud by existoval zálohový systém a v obci by v obchodě potravin byl automat na vrácení zálohových obalů, musela by na takový automat existovat smlouva s obcí. Pokud by nebyla, nemohl by obchodník tento způsob sběru realizovat a nemohl by automat do prodejny vůbec umístit. Proto v tomto návrhu navrhuji povinné zařazení do obecního systému zrušit.

Další sněmovní tisk (pozměňovací návrh), který předkládám taktéž společně s Danou Balcarovou, se týká možnosti uzavřít smlouvu s více autorizovanými společnostmi. V návrhu zákona je povinnost výrobce uzavřít na všechny druhy svých obalů smlouvu s jedinou AOS. AOS je zkratka – autorizovaná obalová společnost. Nemůže si tak vybrat, že bude různé druhy svých obalů řešit s různými AOS. Uvedené ustanovení nedůvodným způsobem omezuje povinné osoby na spolupráci pouze s jednou autorizovanou obalovou společností. Důvody vyjádřené v důvodové zprávě nepřevažují právo na svobodu podnikání a samostatné rozhodování, navíc je ustanovení ve vnitřním rozporu s § 17 odst. 4 zákona, ve kterém vláda předpokládá vznik autorizované obalové společnosti zajišťující sdružení plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, přičemž navrhované ustanovení vznik takové obalové společnosti přímo vylučuje. Proto navrhuji zrušit tuto povinnost výrobce.

Další sněmovní tisk se týká snížení nutného finančního zajištění žadatelů o autorizaci a taktéž ho předkládám s kolegyní Danou Balcarovou. Uvedené ustanovení omezuje nové žadatele o autorizovanou obalovou společnost a nedůvodně požaduje finanční zajištění na dobu ekonomicky nepřijatelnou. Rozšíření požadavku na prokázání finančního zajištění po dobu prvních tří let klade neúměrně vysokou bariéru pro vstup nových autorizovaných obalových společností na trh.

Další pozměňovací návrh se týká požadavku na smluvní zajištění sběrné sítě a taktéž jej předkládám s kolegyní Danou Balcarovou. Nový žadatel o autorizaci obalové společnosti musí podle návrhu zákona ještě před podáním žádosti a udělením autorizace předložit smlouvy s 25 % obcí v České republice. Vzhledem ke stavu, kdy není do udělení autorizace možné přesně stanovit finální rozsah podmínek, neboť tyto jsou průběhem správního řízení nezanedbatelným způsobem ovlivňovány, nelze ze strany žadatele předložit obci smlouvu, která by byla v souladu s budoucími podmínkami autorizace. Obdobně ani zástupce obce není schopen podepsat jakoukoliv smlouvu se subjektem, který není oprávněn k podnikání v oblasti, na kterou by měla být smlouva podepsána. Tento požadavek je fakticky nespílitelný a tvoří nepřekonatelnou bariéru pro vstup dalších autorizovaných společností na trh.

Můj další pozměňovací návrh, který taktéž předkládám s kolegyní Danou Balcarovou, se týká vypuštění zákazu být akcionářem či společníkem více kolektivních systémů. Lze souhlasit s omezením, aby jedna povinná osoba nemohla být akcionářem více autorizovaných obalových společností. Je však nedůvodné a neopodstatněné, aby nemohla povinná osoba být jak akcionářem autorizované obalové společnosti, tak akcionářem nebo společníkem kolektivního systému, například elektro nebo na pneumatiky. Novela zákona omezuje svobodu podnikání danou ústavním pořádkem. Úprava tohoto ustanovení zasahuje do podnikatelských svobod daných ústavním pořádkem. Neexistuje relevantní důvod omezovat akcionářská práva. Závajem na této regulaci nepřevažuje právo na svobodné podnikání. (V sále je velký hluk!)

Další sněmovní tisk, který předkládám, a zase společně s kolegyní Balcarovou, se věnuje spolupráci s více autorizovanými společnostmi – doplnění zjišťování výše nákladů. Uvedené ustanovení nedůvodným způsobem omezuje povinné osoby na spolupráci pouze s jednou autorizovanou obalovou společností. Když se na to podíváme, tak za prvé důvody vyjádřené v důvodové zprávě nepřevažují právo na svobodu podnikání a samostatné rozhodování. Za druhé je ustanovení ve vnitřním rozporu s § 17 odst. 4 zákona, ve kterém vláda předpokládá vznik obalové společnosti zajišťující sdružené plnění výhradně pro vratné zálohované obaly, přičemž navrhované ustanovení vznik takové autorizované obalové společnosti přímo vylučuje. Povinná osoba, podnikající subjekt uvádějící obal na trh, nebo uvádějící výrobek v obalu na trh, by si nemohla pro své jednotlivé obaly vybrat, jakou autorizovanou obalovou společnost si vybere, například na plastové obaly může vybrat jednu, na papírové obaly si může vybrat druhou autorizovanou společnost. Zásadní problém to přináší v případě, kdy vznikne autorizovaná obalová společnost na zálohované obaly. Pak by povinná osoba nemohla jednorázově nezálohované obaly plnit v rámci sdruženého plnění s jednou obalovou společností a zálohované obaly s druhou. Zjišťování výše nákladů obcí na provoz systému zpětného odběru odpadů z obalů by v případě působení více autorizovaných obalových společností mělo být zajišťováno nezávislým orgánem, a to v souladu s evropskou legislativou. Takovouto nezávislou osobou je, jak navrhuji v tomto pozměňovacím návrhu, a myslím si, že by to tak mělo být, Ministerstvo životního prostředí a ne jen jedna určená autorizovaná společnost, jak je momentálně v návrhu zákona.

Další pozměňovací návrh, který taktéž předkládám s kolegyní Danou Balcarovou, se věnuje účastenství v řízení o autorizaci. Ustanovení, které v zákoně specifikuje jako účastníky řízení o autorizaci všechny autorizované společnosti zajišťující sdružení plnění ve vztahu k obalům, kterých se týká řízení o udělení nebo změně autorizace, a žadatele, kteří žádají o udělení autorizace ve vztahu k obalům, kterých se řízení týká, je nesoutěžní, neboť umožňuje přímé tržní konkurenci neomezený přístup k detailním informacím o vnitřních procesech, strategiích, koncepcích i finančních informacích tvořících obchodní tajemství účastníka řízení, který správní řízení vyvolal, a to zcela bez ohledu na věcnou i právní podobu jeho ochrany obchodního tajemství. Mimo možnosti přístupu budoucích či současných konkurentů k obchodnímu tajemství žadatele může na základě znalosti detailních informací docházet ze strany budoucí či současné konkurence k ovlivňování trhu či ovlivňování rozhodování správního orgánu. Současně může docházet k účinnému blokování průběhu správního řízení. Proto navrhuji vymezit okruh účastníků všech správních řízení ve věci autorizace pouze na žadatele. (Hluk v sále neutichá.)

Další pozměňovací návrh, který předkládám společně s paní poslankyní Pekarovou Adamovou, se týká dobrovolného zálohování. Pozměňovací návrh řeší v podstatě tři základní oblasti. První oblast – umožňuje vznik subjektů zajišťujících zálohování, které budou fungovat za podmínek odlišných od klasických autorizovaných společností, nebudou tak vázány například podmínkami na zajištění minimální hustoty sítě zpětného odběru. Za druhé zabraňuje diskriminaci malých a venkovských prodejen ze strany producentů nápojů a ve třetí řadě požaduje oddělení zálohových systémů od systému sběru ostatních obalových odpadů, a to jak organizační, tak zejména finanční, neboť prostředky ze záloh náležejí spotřebitelům a musí být jasně odděleny od prostředků ostatních.

Rozvoj vratných zálohovaných obalů s sebou může s ohledem na některé zahraniční zkušenosti přinášet i některé nevýhody z hlediska zásobování venkova a drobných prodejen. Platí to zejména u automatizovaných způsobů výkupu vratných obalů, které jsou realizovány pouze ve větších prodejnách s dostatečným prostorem pro instalaci výkupních automatů a za podmínky, že zde dochází k výkupu významnějšího množství vratných zálohovaných obalů. V těchto případech totiž podle zahraničních zkušeností bývají ze strany osob uvádějících obaly na trh, zejména u obalů plastových, poskytovány zvláštní odměny nebo výhody provozovatelům větších obchodů, popřípadě provozovatelům obchodů vybavených výkupními automaty. To však ve svém důsledku vede k diskriminaci a poškozování malých obchodů zvláště ve venkovských regionech, kde je postavení prodejců nejcitlivější.

Této diskriminaci předložený návrh zabraňuje. Navrhovaná právní úprava správně omezuje možnost převzetí odpovědnosti za zpětný odběr a využití obalů pouze na státem k tomu autorizované subjekty. Nicméně tato skutečnost problematizuje možnost vzniku subjektů, které by zajišťovaly výkup zálohovaných obalů, například zálohováním PET lahví. Navrhované usnesení umožňuje výrobcům nápojů, ale i jiného zboží vytvořit si libovolný subjekt, který by zajistil výkup takových obalů v celé obchodní síti, aniž by forma a provoz tohoto subjektu byly

omezovány podmínkami stanovenými pro autorizované obalové společnosti. Tím je dána výrobcům možnost kolektivně řešit problematiku zálohovaných obalů.

Autorizovaná společnost provozující zálohovaný systém je majitelem velkého množství prostředků, které de facto patří spotřebitelům a mají jim být vráceny při výkupu obalů. Tyto prostředky by neměly být ohroženy jinými odpadovými činnostmi autorizované společnosti. Proto by měla být respektována dobrá praxe jiných států Evropské unie, kde je takový systém zálohování vratných obalů vždy finančně i organizačně oddělen od jednocestných obalů, které jsou sbírány formou tříděného sběru. Navrhované omezení nijak neomezuje autorizovanou společnost v zajištění využití –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Je 19. hodina. Přerušuji projednávání tohoto bodu.

Přečtu omluvu. Pan poslanec Radovan Vích se omlouvá dnes z jednání Poslanecké sněmovny do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

V tuto chvíli přerušuji 49. schůzi Poslanecké sněmovny do pátku 19. června do 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat třetím čtením sněmovních tisků 673, 453 a 514. A připomínám, že zítra, ve čtvrtek 18. června, bude v 9 hodin ráno zahájena 51. schůze Poslanecké sněmovny.

Všem vám přeji pěkný večer.

(Schůze byla přerušena v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. června 2020
Přítomno: 160 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den naší 49. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 22 má pan poslanec Ferjenčík.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali dnes tito poslanci: Andrea Babišová z pracovních důvodů, Ivan Bartoš od 12 hodin z pracovních důvodů, Jiří Běhounek celý den z pracovních důvodů, Marian Bojko ze zdravotních důvodů na celý den, Jan Čížinský ze zdravotních důvodů na celý den, Lenka Dražilová z pracovních důvodů na celý den, Jaroslav Dvořák ze zdravotních důvodů na celý den, z pracovních důvodů na celý den Jaroslav Foldyna, ze zdravotních důvodů na celý den Stanislav Fridrich, z pracovních důvodů Pavla Golasowská na celý den, Z osobních důvodů Tomáš Hanzel na celý den. Pavel Jelínek z rodinných důvodů na celý den, Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů na celý den. Jiří Kobza z pracovních důvodů na celý den, Jana Krutáková z pracovních důvodů také na celý den, Patrik Nacher ze zdravotních důvodů na celý den, z pracovních důvodů na celý den Ladislav Okleštěk, z osobních důvodů Roman Onderka na celý den stejně jako Zdeněk Ondráček z osobních důvodů na celý den, Jana Pastuchová ze zdravotních důvodů na celý den, Petr Pávek ze zdravotních důvodů na celý den, Ivo Pojezný z osobních důvodů na celý den, Jan Pošvář ze zdravotních důvodů na celý den, Jan Richter ze zdravotních důvodů na celý den stejně jako Karel Schwarzenberg na celý den, z pracovních důvodů také Antonín Staněk na celý den, Karla Šlechtová do 13 hodin z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů na celý den, Radovan Vích z rodinných důvodů na celý den, Jan Volný ze zdravotních důvodů na celý den, Lubomír Volný ze zdravotních důvodů na celý den, Václav Votava z osobních důvodů na celý den, Petr Vrána ze zdravotních důvodů na celý den, Rostislav Vyzula z rodinných důvodů na celý den. Dále se od 11.30 hod. omlouvá Miloslava Vostrá z osobních důvodů.

Ze členů vlády se na dnešek omlouvají předseda vlády Andrej Babiš, místopředseda vlády Jan Hamáček, ministryně Jana Maláčová, z pracovních důvodů Lubomír Metnar, Tomáš Petříček a Robert Plága.

To jsou všechny omluvy, které byly doručeny předsedovi Poslanecké sněmovny. A pan kolega Jaroslav Foldyna ruší svou omluvu.

Dnešní den bychom měli zahájit projednáváním bloku z třetích čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty, tedy body 259, 260 a 275. Jde o sněmovní tisky 673, 453 a 514. Poté bychom projednávali bod 378 a další body podle pořadu schůze.

Na závěr mi dovoluje jedno technické sdělení. Body 19, 26, 151, 152, 153, 182 a 183, jedná se o sněmovní tisky 556, 734, 508, 526, 549, 680, 681 a bod 365 Informace vlády o ochraně klimatu, byly projednány včera na 51. schůzi, a proto o nich nebudeme znovu hlasovat.

Pokud jde o další omluvy, které mi byly teď doručeny, konstatuji omluvu paní poslankyně Hyťhové od 9 do 9.30 hodin ze zdravotních důvodů. Od 9 hodin do konce pracovního dne paní Markéta Pekarová Adamová a pan Petr Venhoda z důvodu nemoci na celý den. (Od zahájení jednacího dne v sále trvá silný hluk.)

Nyní se budeme zabývat případnými změnami. První se hlásí pan předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Ještě omluva, paní poslankyně Majerová Zahradníková od 12 hodin z pracovních důvodů. A doufám, že ve Sněmovně bude dostatečný klid, abychom případné změny pořadu schůze zaznamenali. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych jménem našeho klubu navrhl pevně zařazení bodu číslo 42, sněmovní tisk 679. Jedná se o přerušené druhé čtení zákona o obalech. A já bych ho chtěl navrhnout jako čtvrtý bod dnešního jednání, čili po těch třech třetích čteních, která tady máme. Je to za bod 275. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Ještě někdo další k pořadu schůze? Ano, pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji vyřadit z pořadu schůze vzhledem k tomu, že je poslední jednací den – to asi není podstatné, jestli se to vyřadí, nebo přesune někam dozadu – vyřadit z pořadu schůze návrh zákona o ČNB. Myslím si, že je to spíš symbolické, protože pravděpodobně by na něj stejně nedošlo. Ale i vzhledem k tomu, jak se vyvíjí situace na nemovitostním trhu, tak si myslím, že není úplně šťastné ten tisk projednávat nyní. Česká národní banka změnila svoje doporučení velmi nedávno a myslím si, že tento tisk potřebuje ještě nějaké další jednání. Z tohoto důvodu navrhuji vyřadit z pořadu této schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě někdo další? Pokud nikdo, návrhy projednáme.

Nejdříve tedy návrh, abychom jako čtvrtý bod dnešního jednání projednali tisk 679, druhé čtení zákona o obalech.

Rozhodneme v hlasování číslo 237, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 237, z přítomných 137 pro 113, proti 3. Návrh byl přijat.

Nyní návrh pana poslance Ferjenčíka, vyřazení bodu číslo 9, který je mj. první ve druhých čteních a pravděpodobně by na něj došlo, tak jestli ho vyřadíme, nebo nevyřadíme z této schůze.

Zahájil jsem hlasování číslo 238 a ptám se, kdo je pro vyřazení zákona o ČNB z pořadu této schůze. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 238, ze 140 přítomných pro 49, proti 5. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy řídit podle tohoto upraveného programu a prvním bodem bude bod číslo

259.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 673/ - třetí čtení

Než požádám pana místopředsedu vlády, ministra průmyslu a obchodu a ministra dopravy Karla Havlíčka, tak se musím zeptat předsedy hospodářského výboru, kdo nahradí omluveného pana poslance Martina Kolovratníka. Aha, je, vidím, vidím, omlouvám se. V tom případě ho požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. (V sále je velmi hlučno.)

Pane ministře, já vám ještě nedám slovo, protože je tady nesmírný hluk, a já tedy posečkám, než se situace uklidní... V tom případě, pokud jde o omluvy přednesené na této schůzi, pan poslanec Martin Kolovratník je přítomen. (Žádost o ztišení takřka bez reakce.)

Konstatuji, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 673/3, který byl doručen 3. června 2020. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 673/4. Ptám se pana místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu a ministra dopravy Karla Havlíčka, jestli má zájem před otevřením rozpravy vystoupit. Je tomu tak.

Vážené kolegyně, kolegové, žádám o klid ve sněmovně! Slovo má místopředseda vlády Karel Havlíček. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z pohledu dopravy, a možná nejen dopravy, se jedná nepochybně o zákon roku. Já bych především chtěl poděkovat všem těm, kteří ho připravovali ať už za jednotlivé resorty, protože je to náročný zákon, který je z dílny Ministerstva průmyslu, Ministerstva dopravy, Ministerstva pro místní rozvoj, stejně tak si cením té diskuse –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě jednou vás přeruším a požádám skutečně sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné téma, než je tisk 673, tak zásadně v předsáli!

Dobře, pokud chcete, abych jednotlivé poslance jmenoval, mohu tak učinit. Děkuji. Pane místopředsedo vlády, můžete pokračovat.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Děkuji. Vážím si i diskuse, která probíhala v rámci prvního a druhého čtení a v rámci hospodářského výboru. Jsem rád, že se to podařilo dostat do věcné roviny, díky čemuž jsme se dostali až do této fáze, přičemž jsme v situaci, kdy skutečně můžeme po dlouhé době zásadním způsobem urychlit přípravu všech staveb nejenom dopravní infrastruktury, ale i infrastruktury energetické a infrastruktury v oblasti elektronických komunikací. Můžeme diskutovat, jestli se to urychlí o třetinu, nebo až o polovinu, v těch pozitivních scénářích skutečně může dojít i k tomu, že to zvládneme o několik let, dokonce třeba až o šest sedm let.

Je to věc, na kterou čekají obce, na kterou čekají kraje, na kterou čekají obyvatelé, na kterou čekají investoři, a pochopitelně je to velká priorita i v oblasti Ministerstva dopravy, Ministerstva průmyslu, Ministerstva pro místní rozvoj. Jsme v situaci, kdy chceme investovat, nicméně k investicím nestačí pouze zdroje, k investicím musíme mít i schválené projekty, a situace, kdy jsme čekali mnoho a mnoho let na konkrétní schválení a možnost zahájení stavby, byla neúnosná.

Co tedy vlastně předkládáme? Protože už to tady několikrát proběhlo, já to vezmu opravdu velmi stručně, ale principiálně slučujeme umístění a povolení stavby, eliminujeme celé množství různých závazných stanovisek, různých povolení, souhlasů, zkracujeme lhůty maximálně do třiceti dní pro vydání právě těchto závazných stanovisek, případně šedesáti dní, jedná-li se o zvláště složité případy. V zákoně o vyvlastnění navrhujeme urychlení řízení o vyvlastnění, opět stanovení jednoznačných lhůt pro některé procesní postupy. Určitě ku prospěchu všeho bude i jeden znalecký posudek, který vysloveně umožní to, že sloučíme více pozemků a staveb právě potřebných pro stavbu dopravní infrastruktury. Současně rušíme resp. stanovujeme režim pro to, jak zrušit některé přejezdy v oblasti železničního stavitelství. Nezapomínejme ani na vodní a energetickou infrastrukturu, kdy navrhujeme rozšířit možnost využití takzvaného institutu mezitímního rozhodnutí.

U elektronických komunikací obecně dochází k celé řadě jednodušších postupů. Já jsem shodou okolností dnes ráno měl diskusi a podepisovali jsme významný dokument se Svazem měst a obcí právě o zavedení vysokorychlostního internetu do každého bílého místa. Alokovali jsme na to čtrnáct lidí z rezortu a myslím si, že se v tom dělá kus práce. I toto tomu poslouží a obce budou moci například příločky a vše, co je s tím spojené, řešit rychleji.

Je nutné říci, že k návrhu zákona byla uplatněna celá řada pozměňovacích návrhů. Jsou jich desítky. S některými se lze bez problémů ztotožnit, o některých byla velká diskuse. Troufám si tvrdit, že nakonec to dopadlo vše kompromisními dohodami.

Vážím si diskuse na hospodářském výboru a z těch všech pozměňovacích návrhů si dovolím vypíchnout pouze jediný, a tím bych i ukončil svoji úvodní řeč, a to je tolik diskutovaný, zmiňovaný a někdy adorovaný, někdy kritizovaný polský model. Především chci říci, že se nejedná pouze o polský model. Je to model, který je podobně aplikován například i v Německu, ale ta podstata je v tom, že v momentě, kdy dojde k územnímu rozhodnutí, které může být spojené se stavebním povolením, tak je možné zahájit stavbu, paralelně zahájit diskusi o možném výkupu, případně vyvlastnění. Je to zcela zásadní věc, která je relativně odvážná, nicméně nepřipraví nikoho ani o korunu, ale eliminujeme tím možné vydírání, eliminujeme tím možné prodlužování diskuse a zkracujeme to tím o mnoho a mnoho let. Mohl bych zde hovořit – a celá řada z vás to i ví – o desítkách a stovkách případů, kdy právě toto období bylo zcela kritické.

Já se musím trochu omluvit za to, že toto nebylo součástí návrhu té novely. Dalo se to tam až v rámci pozměňovacího návrhu pana poslance Kolovratníka. Bylo to značné míry dáno tím, že když jsem nastoupil na Ministerstvo dopravy, tak jsem nechtěl, aby takto dlouho diskutovaná věc, nad kterou byl velký otazník, přišla o šanci diskuse a zařazení právě ještě do této novely. Všichni se na tom v zásadě shodli, hlasování na hospodářském výboru bylo 20 : 15, což v nás vzbudilo naději, že tato cesta je dělatelná, je správná. Myslím, že si to všichni v krajích uvědomují.

Chtěl jsem poděkovat ať už panu poslanci Birkemu, nebo panu poslanci Adamcovi za skutečně racionální diskusi, protože nám tam dávali celou řadu podnětných stanovisek, jakým způsobem se s tím vyrovnávají kraje.

Zdvořile tímto žádám o podporu tohoto klíčového zákona a těším se na případnou diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu vicepremiérovi, ministru průmyslu a obchodu, ministru dopravy Karlu Havlíčkovi. Otevírám rozpravu. Jako první je přihlášen pan poslanec Polanský. Připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já už jsem to zde v podstatě všechno řekl při prvním čtení. Nechci se opakovat, takže jenom stručně.

Asi si všichni přejeme urychlit výstavbu především tedy té dopravní infrastruktury, ale asi se také všichni shodneme na tom, že když chci něco urychlit, tak nejprve musím pochopit, proč ten proces staveb dnes tolik drhne. Na toto ale předkladatelé bohužel rezignovali. Stavíme tak dnes dům bez pevných základů. Předkladatelé si zřejmě byli jisti schválením, tak se neobtěžovali i poměrně zásadní navrhované změny jakkoli zdůvodnit, uvést argumenty, statistiky nebo nějaká čísla. Místo toho šli s řešením pouze po povrchu problémů, takže výsledkem jsou intuitivní opatření spočívající, řekl bych, až v metodě kobercového náletu, to znamená místo inteligentních změn.

Typickým příkladem je takzvaná fikce souhlasného stanoviska. Jde vlastně o léčení symptomů bez toho, že bychom chtěli pochopit, co za tím vězí. Krásný příklad je – představte si, že bychom se snažili horečku léčit studenou sprchou. Ano, ta teplota vám sice klesne, ale zcela rezignujete na pochopení toho, proč jste ji vlastně prve dostali. Kromě toho je to nástroj nebezpečný, protože umožní vyhnout se odpovědnosti za politicky nežádoucí stanoviska, protože úředník raději nechá uplynout lhůtu, než aby rozhodl.

Další aspekt. Zákon 416 novelizujeme rok a půl po poslední novele. V této novele jsme přidávali několik i poměrně revolučních mechanismů, které neměly šanci se v praxi nějak projevit. V takové situaci nedává logiku novelizovat zákon tak brzy znovu, aniž by proběhlo řádné vyhodnocení původní novely. Nejsem sám, kdo to tvrdí. Předseda Nejvyššího správního soudu ve svém stanovisku označil tento postup doslova za chaotický. Navíc ani dnes neexistuje žádný program systematického sbírání informací o stavebních procesech, jejich vyhodnocování, což je přesně základ pro nějakou analýzu, kterou potřebujeme proto, abychom tady byli schopni kvalitně rozhodovat. Protože co neumím měřit, nedokážu ani řídit. Úplně stranou ponechám tu přílohu zákona, do které se nám dostávají stavby podle zcela nejasného klíče. To platilo ale jak pro první novelu v roce 2018, pro tu poslaneckou, o to horší to však je v dnešní době, kdy jde o novelu vládní a pracovali na ní více než rok profesionálové ze tří ministerstev.

Další věc. Zcela zásadní mechanismy, např. možnost sloučit agresivnější metodu vyvlastňování, tu tzv. předběžnou držbu, přímo s územním rozhodnutím, je věc, která se do zákona dostala pomocí pozměňovacího poslaneckého návrhu, neprošla tedy žádným vnitřním ani meziresortním připomínkovým řízením, neprošla analýzou RIA ani stanoviskem Legislativní rady vlády.

Když už jsem u Legislativní rady vlády, tak bych chtěl jenom podotknout, že její stanovisko k této novele je jedním slovem zdrcující. Na jeho základě by se slušelo tisk stáhnout a přepracovat. Bohužel, reflexe těch připomínek od Legislativní rady vlády byla zcela minimální, spíš nulová.

Vady na kráse najdeme i v samotném procesu přijímání tohoto zákona. Zarážející je např. názorový nesoulad předkladatelů, tedy ministerstev pro místní rozvoj, dopravy a průmyslu. V naprosto kritických částech tohoto zákona prostě nenašla shodu. Argumentovala velice často proti sobě, a to říkám, i zcela zásadními argumenty. To bylo natolik do očí bijící, že pár dní nato nám přišlo do mailových schránek nové vypořádání, ve kterém byla ministerstva přinucena změnit názor a přizpůsobit tomu argumentaci, aby to dostalo nějakou jednotnou fázónu.

Možná i z toho důvodu nastala situace, kdy vypořádání pozměňovacích návrhů po druhém čtení ministerstva odeslala do Sněmovny někdy o půlnoci z 9. na 10. června, přičemž 10. června – nám se dostala do schránek v 8 hodin ráno desátého a v 9 hodin začínal výbor, na kterém se o tom tisku hlasovalo. Dámy a pánové, takové jednání v případě závažného zákona, ve kterém jde o majetky, vyvlastňování, je fakt nepřipustné.

Ještě se sluší přiznat, že navrhované změny bezesporu urychlení výstavby dopravní infrastruktury přinesou, to nepopírám. Cena, kterou za to ale zaplatíme, je příliš vysoká a my Piráti nejsme ochotni ji zaplatit. Celá diskuse se tak vlastně vede pouze o tom, zda účel světi prostředky. Z těchto důvodů Piráti návrh – pro který se mimochodem vžila u nás v resortním týmu přezdívka lex laxativ – nepodpoří. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Polanskému. Nyní vystoupí pan poslanec Ivan Adamec, připraví se Helena Langšádlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vládo, kolegyně, kolegové, no, já nebudu tak, řekl bych, možná kritický k tomu návrhu zákona 416. Já už jsem k němu několikrát hovořil a musím říct, že samozřejmě mně také některé věci vadí, mrzí mě, jakým způsobem se připravuje tento nejdůležitější zákon pro naše hospodářství. Dneska, když jsem si otevřel televizi, tak mám pocit, že všichni sledují klecový chov slepic, a dálnice se jaksí v televizi vůbec neobjevily. Já teda musím říct, že bohužel na to, že to je – a já už jsem to tady říkal...(Reakce na poznámku ze sálu.) Slepice na dálnici, ano, pane předsedo, slepice na dálnici, rozumím tomu.

Musím říct, já už jsem to říkal dřív, že na to, jak je to důležitý zákon, že ta příprava by měla vypadat trochu jinak. A je také pravda to, co říkal pan kolega Polanský, že vlastně dát do toho návrhu zákona pozměňovací návrh kolegy Kolovratníka, který je samozřejmě prokonzultován s ministerstvem, to si nedělejme iluze, který zásadním způsobem mění tu přípravu, tak je to minimálně zvláštní, tento způsob.

A já se také vrátím do minulosti, protože tehdy jsme tady dávali dohromady seznam, tehdy to také vlastně byl poslanecký návrh, kde jsme to ale konzultovali přímo s ministrem dopravy Ťokem, kde došlo k nějakým dohodám, a nebylo to vůbec jednoduché, a tehdy jsme dávali dohromady seznam staveb, které měly být zásadní pro rozvoj České republiky, a už tehdy to byl velký problém. Už tehdy jsme se prostě neshodli na některých věcech. Nakonec, aby to prošlo, jsme ty ruce zvedli a dostaly se tam některé stavby, které podle mě tam být neměly, podle jiných kolegů ano, ale já jsem žil v představě, že tento seznam by měl být strategickým seznamem na dobu, kdy je reálné ty stavby postavit. To znamená, nedávat tam všechno, co nás napadne, všechno, co nás trápí, ale opravdu reálný seznam investic, které je potřeba udělat v nejbližší době. Bohužel se tak nestalo.

Tady to vedeme k dokonalosti, tady dáváme další věci, jako jaderné elektrárny, vodní nádrže, a já si myslím, že to je nebezpečný krok, velmi nebezpečný krok. Samozřejmě nikdo mě nemůže osočit z toho, že bych nechtěl stavět vodní nádrže, nechtěl stavět jaderné elektrárny. To prosím tak není, ale ten systém se mi nelíbí. To je potřeba říct, že takhle by se to nemělo dělat.

Padl tady také názor, že v řadě případů těch pozměňovacích návrhů je nesoulad ministerstev. No to je pravda, ale na druhou stranu to bylo vždycky. To bychom se nehnuli z místa. Prostě každé ministerstvo hájí trochu jiné své zájmy, a pokud to nebude jednotné v této oblasti, tak se nikdy neposuneme dál. To je potřeba si říct. Takže ten problém já tam nevidím.

Já vidím problém v tom, že teď máme před sebou 40 pozměňovacích návrhů, z toho fakt jeden jediný možná stojí za zmínku, to je ten tzv. polský nebo německý model. Já bych šel ještě dál, ale to by bylo potřeba připravit, aby to bylo jednodušší. A myslím si, že řada těch pozměňovacích návrhů podle mě naopak ten zákon zpřehledňuje, znejistuje to právní systém České republiky, a že pokud bychom to schválili tak, jak prošly všechny pozměňovací návrhy, nebo všechny, které tady jsou, tak prostě ten zákon nebude dobrý, nebude to krok správným směrem a pak, pokud některé návrhy pozměňovacích návrhů k zákonu projdou, tak já navrhu našemu klubu, abychom ten výsledek nepodpořili, abychom se zdrželi. Ale musím říct, že to chceme, chceme urychlit výstavbu.

A ještě mi dovolu, abych řekl jednu věc. My se tady legislativně můžeme snažit, jak budeme moci, ale pokud se nikdo nezamyslí nad systémem té vlastní realizace jak té přípravy, tak těch staveb, tak prostě se budeme posouvat dopředu pouze velmi malými krůčky. Mám teď na mysli přípravu, tu reálnou přípravu těch staveb v ŘSD.

Prosím vás, podívejte se na to, já už jsem o tom tady někdy mluvil, to je fakt tragédie! My jsme udělali územní rozhodnutí po 504 dnech, to už jsem tady říkal, udělali jsme ho na první pokus, dokonce Děti Země, pan Patrik nás pochválil, jak jsme dobří, jak jsme otevření, veřejní. Nevím, jestli náhodou nepřehlédli, že stavíme dálnici z druhého konce, ale to já neumím posoudit, tohleto. No a teď si vezmete, územní rozhodnutí platí. A víte, kdo byl nejvíc překvapen? No ŘSD! My budeme muset něco dělat! A jestli si myslíte, že okamžitě začali zpracovávat znalecké posudky na pozemky a stavby, o kterých vědí už léta, že se to prostě začne připravovat, no tak to se teda pletete. To začíná až teď. A který máme měsíc? No červen, to je prakticky půl roku.

Takže já říkám, můžeme tady dělat, co chceme, pokud se nezmění systém přípravy a výstavby, tak prostě to takto nepůjde.

Proto já říkám, že jsme v tom polském modelu měli jít ještě dál, udělat platné územní řízení a pak vysoutěžít firmu, která to postaví a zařídí všechny dokumenty, které je potřeba k realizaci té stavby. To mě mrzí, že k tomu nedošlo. Je to revoluční, samozřejmě tady by se zase ozvali ti, kteří si myslí, že právo všech těch zelených institucí, organizací je nad právo České republiky, občanů České republiky, těch ostatních, kterých je jasná, drtivá většina. Ale prostě to se bohužel nepodařilo.

Takže já musím říct, že mám s tím velký problém na dnešním jednání, protože když se podívám na ty pozměňující návrhy, je jich kolem 40, tak jako opravdu jestli toto projde, tak ten zákon je k ničemu dle mého soudu. Myslím si, že až budeme teď hlasovat ve třetím čtení, tak bych poprosil pana zpravodaje, aby každé to číslo pozměňujícího návrhu vysvětlil, i když to bude trvat delší dobu, o co jde. Protože fakt, nezlobte se na mě, nechci seznam, ve kterém budou jaderné elektrárny, vodní

nádrže a podobné další prostě nápady, které tady vznikly z pléna ad hoc. Myslím si, že některé nápady, které tam jsou, které vracejí ten zákon do té předchozí podoby, že by se zase mohli všichni k tomu vyjadřovat, což samozřejmě principiálně není špatně, ale musí to být v nějakém systému, musí to být jednou a už neopakovat (nesroz.) podobně, tak pokud toto se nám dneska povede provést, tak pak jsme ochotni tento návrh zákona podpořit.

Znovu opakuji, nesedí mi tvrzení pana ministra, a není to nic proti němu, on je v tom trochu nevině, protože on nastoupil na ministerstvo, kdy tento návrh zákona už byl v běhu. To si řekněme na rovinu. Ten start vůbec nebyl šťastný, protože to se mělo prodiskutovat trošku na jiné úrovni. Mělo to projít mezirezorty, protože si myslím, že to je fakt důležitý návrh zákona, neprošlo to, řešíme to možná rychle, a já jsem odpůrcem rychlého řešení návrhů zákonů, protože dobré úmysly, a to už jsme si tady říkali, kolikrát vůbec nestačí. Všichni máme dobré úmysly, každý trochu jiné, a výsledek může být děsivý. Děsivý koktejl, který prostě nakonec skončí katastrofou.

Takže já bych poprosil ctěné kolegyně a kolegy tady na plénu Sněmovny, aby zvažovali, co dneska podpoří, jak se zachovají. A možná si řekněme zásadní otázku: Chceme stavět liniové stavby, nejedná se o jenom o dálnice, aby bylo jasno tady? Chceme to tak, aby to fungovalo? Pak jsme schopni nějakým způsobem se k tomu postavit, některé návrhy možná přijmout, ale berme to jako varování, že tento způsob cesty není dobrý. Je to špatně. Je to špatně, protože opravdu když chceme něco dělat pořádně, a není to na krátkou dobu, protože ten proces dostavby liniových staveb nás čeká, bude složitý, komplikovaný a bude dlouhý, je to na desítky let, když vezmu třeba vrtky, vysokorychlostní železnice, tak bych prosil, abychom příště takové návrhy zákonů připravovali v jiné podobě, abychom měli jasno, aby všichni tady nevznášeli ty pochybnosti, jako že jsem dostal pozměňující návrh v půlnoci a ráno o něm mám hlasovat apod. Myslím si, že je to potřeba připravit lépe.

A když tady někdo bude říkat, že ta doba vlastně už uplynula, že jsme za 30 let s tím mohli něco udělat, tak já vždycky říkám těm, kteří jsou chytří a říkají "proč jste to neudělali vy v 90. letech?", tak bych chtěl připomenout, že v 90. letech, když jste někomu něco řekli, že mu zestátníte, seberete, vyvlastníte, tak to bylo horší než vražda. To je potřeba si říct. Ta doba je za námi, prostě ten proces je standardní ve všech demokratických zemích, ale ty parametry musí být zcela jasné, přehledné, všem známé, a pak můžeme uspět.

Dámy a pánové, to je vše, co jsem vám chtěl v tuto chvíli říct. Uvidíme, jaká bude ještě další rozprava, v tom případě se ještě přihlásím. Hlasujeme s rozumem, ať ten výsledek stojí za to. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Kolegyně Langšádlová ještě posečká, protože vystoupí s přednostním právem předseda klubu Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Možná pan zpravodaj potvrdí můj pocit, že jsme se vrátili v čase o dva roky. Je to zhruba dva roky, kdy jsme schvalovali

poslední významnou novelu tohoto návrhu zákona, a byly stejné titulky v médiích, jako vidím v těchto dnech: Poslanci schválili návrh zákona, který výrazným způsobem urychlí výstavbu infrastruktury. Nejen dopravní, jak říkal Ivan Adamec. A já vám řeknu, co mi na tom návrhu zákona chybí nejvíce.

Ivan Adamec popisoval složitě vzniklý kompromis s tou přílohou, ve které byly vyjmenované stavby, na které se měla aplikovat ta minulá novela. Ten zákon je platný, nebo ta novela byla platná, pokud se nepletu, jestli to bylo 18., ale určitě v srpnu 2018. Máme dva roky, to znamená, to už je období, za které se dá hodnotit, zda ta novela něčemu pomohla, nebo nepomohla. My to nevíme. My to nevíme, a znovu naslepo, a neříkám, že špatně, ale znova naslepo slibujeme veřejnosti, že tentokrát to vyjde a tentokrát to urychlíme. Já jsem očekával, že významní státní investoři pod taktovkou Ministerstva dopravy předloží písemný materiál nejen členům hospodářského výboru, ale všem členům Poslanecké sněmovny, ve kterém zhodnotí minimálně čtyři věci z té minulé novely, kde jsem byl spoluautor, spolupředkladatel a pro kterou jsme hlasovali takřka všichni v Poslanecké sněmovně. Možná se někdo zdržel, ale ta podpora byla opravdu široká. A zavedli jsme poměrně nové věci. Ne poměrně, úplně nové věci.

Nejdříve byla předběžná držba, z toho se udělalo mezitímní rozhodnutí. Kolikrát bylo uplatněno za ty dva roky? S jakým výsledkem? Urychlilo to, nebo neurychlilo? To není kritika toho institutu, ale my nevíme, jestli pomohl.

Pak jsme byli moc rádi, když Sněmovna přijala náš návrh, který byl průlomový ve stavebním řízení. To znamená fikce souhlasu, kterou už máme dva roky. My nevíme, kolikrát byla použita. Nemám žádný materiál, který by mi řekl – ano, to je dobrý institut, on se osvědčil, proto třeba můžeme debatovat o rozšíření do jiných oblastí. Nemáme tu statistiku. Proto říkám, že budeme rozhodovat naslepo. Anebo mohlo být zhodnocení, že nepomohl, ale neuškodil, anebo že uškodil, nebo že se vůbec nepoužívá. Já prostě nevím. A myslel jsem si, že po roce to zhodnotíme, dneska už to jsou skoro dva roky, a nevíme vůbec nic.

Třetí věc, kterou já bych předpokládal, že bychom k tomuto návrhu zákona měli dostat, a myslím, že by to ocenili předsedové hospodářského výboru, schválili jsme přílohu v roce 2018, od srpna je ten zákon platný. Tak není nic jednoduššího než napsat, jak jsme se za ty dva roky pohnuli v těch akcích, které jsou v příloze, a kolikrát se případně pozitivně projeví ty nové instituty, které jsme do toho zákona zavedli. To znamená, mezi tím je rozhodnutí a především dikce souhlasu. Nebo zda se vůbec pohnula příprava. Ale už ten seznam rozšiřujeme a vedeme ohromný soubor, jestli tam přihodíme tohle nebo tohle. A kdo je náhodou proti, že se mají využívat tyto mimořádné prostředky – protože když si připomeneme debatu před dvěma lety, tak jsme se shodovali docela dobře, neříkám, že se všemi, zejména kolegové z levice měli benevolentnější přístup k tomuto nástroji, a my jsme říkali, že má být výjimečný a opravdu na významné stavby, kde to, že to je v zájmu státu, je vlastně bez diskusí. Ano, ta příloha je mnohem širší, než jsme tehdy předpokládali, protože pokud například v dopravní nebo silniční infrastruktuře dáme 30 prioritních akcí, nebo 40, nebo 50, tak nemáme žádnou prioritu, řekněme si to otevřeně. Když máte 50 priorit nebo 30 priorit, co je vlastně prioritní? Všechno a nic. Nemáme to vyhodnoceno, a

opět dneska slibujeme, že se to výrazně urychlí. Možná ano, já to nechci zpochybňovat a nechci napadat jednotlivé části a komentovat jednotlivé pozměňující návrhy. A to je třetí věc, kterou jsme měli mít na stole při tom, kdy jsme ten návrh dostali z vlády.

A čtvrtá věc, kterou jsme mohli zhodnotit, my jsme vlastně zúžili počet stavebních úřadů, které tyto stavby mají posuzovat a rozhodovat o nich. Opět nemám žádnou informaci, jak se to projevilo například na kvalitě těch rozhodnutí, na počtu úspěšných odvolání; neúspěšná – to je jiná věc. Zda to byl krok správným směrem, nebo ne a zda to nemáme ještě více zkoncentrovat. Ale to pak nemůžeme mít 50 priorit. Pokud by těch priorit bylo do pěti, do šesti, tak si myslím, že to má dělat jeden orgán v celém státě, jeden, a ne po těch krajích. Ale i to byl posun správným směrem, a opět nevíme. Takže z těch čtyř základních věcí, které podle mě měly být přílohou nebo doplňujícím materiálem v novém návrhu zákona, jsme se nedozvěděli nic.

Paní ministryně Benešová, pokud se nepletu, předsedá Legislativní radě vlády. Když si přečtete stanovisko, tak my jsme fakt mimořádně hodná opozice. Tak strhaný materiál, což je oficiální stanovisko vlády, co znamená vládní aparát. Žádný opoziční politik do toho nevstupoval. Vláda to vyřešila politicky, já tomu rozumím, to se tak někdy stává, nijak proti tomu neprotestuji, beru na vědomí. Ale co to říká o té kvalitě návrhu, když sami vládní úředníci a lidé, kteří pracují pro vládu, to opravdu nemilosrdně strhají od začátku do konce? A pokud se vám to nezdá, tak já si to klidně vytisknu a budu vám citovat ze stanoviska Legislativní rady vlády. A věřte, že nikdo z poslanců dneska nepoužije, alespoň předpokládám, tak ostrá slova na kvalitu tohoto návrhu.

Proč to vlastně říkám? My pravděpodobně ten návrh zákona podpoříme. Záleží podle toho, které pozměňovací návrhy získají podporu a které ne. Takže se rozhodneme na poslední chvíli. Ale pokud odhaduji, jak by to hlasování mohlo dopadnout, tak si myslím, že to spíše podpoříme, že ty věci, které vidíme my jako mimořádně problematické, nakonec neprojdou. Protože kdyby prošly, tak by nám znemožnily ten zákon podpořit.

A já bych byl velmi rád, pane ministře, aby se to neopakovalo, ta situace. Abychom třeba do 12 měsíců dostali vyhodnocení. Nebo i teď zpětně abychom dostali vyhodnocení za ty první dva roky. Byl tam jiný ministr a tak dále. Tomu všemu rozumím, neberte to jako osobní kritiku nebo osobní útok. Ale nemůžeme tak základní věci měnit naslepo v dobré víře.

Kdo z vás dá dneska hlavu na politický špalek, že se zrychlí příprava staveb o třetinu? My ne, to říkám rovnou. Bylo by to skvělé, kdyby to tak bylo, to nijak nezpochybňuji. Ale nevím, kde se bere ta politická proklamace, že to zrychlí přípravu a výstavbu o třetinu. Já si to vůbec nemyslím. A budeme o infrastruktuře určitě mluvit v úterý, když budeme projednávat novelu státního rozpočtu, kde budeme mluvit podrobněji. Protože dneska mluvíme o pravidlech, dneska nemluvíme o jednotlivých stavbách a o jednotlivých investicích.

Takže nedostatek vyhodnocení dopadů minulé novely je největším nedostatkem tohoto návrhu zákona, který by nás mohl utvrdit v tom, že jdeme správným směrem a můžeme ty nástroje zefektivnit, případně doplnit tak, ať toho kýženého cíle dosáhneme. To není typický politický dokument, o kterém svádíme opravdu politickou bitvu. Samozřejmě, někdo tady mluvil z předřečníků o tom, že tady spolu soupeří tři rezorty a že mají jiná stanoviska. Tak máme jenom dva ministry na těch třech rezortech. Tak předpokládám, že alespoň pan ministr Havlíček to zkoordinoval a MPO a doprava měly stejná stanoviska. Nevím, nejsem členem hospodářského výboru.

Pak je samozřejmě problém, když se řekne otevřeně, kritika směrem k paní ministryni Dostálové. I ta minulá novela i tato novela v zásadě supluje práci Ministerstva pro místní rozvoj. Řešíme speciální zákon, nemáme vyřešený obecný zákon. Já vím, že to není jednoduché, ale – my na to zapomínáme – sedm let máte ten rezort, nepřišli jste včera, nejste rok po volbách, sedm let má hnutí ANO Ministerstvo pro místní rozvoj. Sedm let má hnutí ANO rezort Ministerstva dopravy a sedm let má hnutí ANO rezort Ministerstva financí.

Já rozumím, že někdy je problém, když je koaliční ministr, že má třeba jiný politický názor a není to sladně. Byli jsme součástí koaličních vlád. Ale v tomto případě to neplatí. Jedno politické hnutí má sedm let v gesci všechny klíčové rezorty, které jsou potřeba pro změnu pravidel, která by pomohla urychlení dopravní infrastruktury. Pak se občas udělá personální výměna, jako by se zapomělo, přichází nový člověk a říká – teď už to bude, teď jsme to napsali my a teď už to posype. A pak vždycky, když někdo z představitelů vlády přijede do rezortu nebo do krajů, tak řekne – hm to nebude 2023, ale slibuji, bude to 2025. Pak se vymění ministr, zas tam přijede nový ministr a říká – hm, děláme, co můžeme, makáme. Nebude to 2025, bude to 2027.

Jako to, že nemáme do dneška D35 po těch sedmi letech, je fakt dopravní problém celé České republiky, protože bychom mohli ulehčit D1. Já jsem tedy zahajoval první úsek D1 hluboko před mnoha lety. Kdyby platilo, co mi tehdy říkali představitelé ŘSD, pane ministře, tak už letos nebyla jediná uzávěrka, už letos by nebyla a bylo by všechno hotové. A počítejte se mnou – 2013, 14, 15, 16, 17 – to je pět – 18, 19, 20. Osm stavebních sezón prioritně opravujeme 160 kilometrů D1. A letos to neskončí. Tak jich bude devět nebo deset. To je tempo, co? A ty pozemky jsou přítom státní. Tam není žádný problém, že bychom vykupovali, něco připravovali, jenom to tak trošku rozšiřujeme. Devět nebo deset let 160 kilometrů.

Nicméně marketing vítězí, když se povede těch osm kilometrů opravit, tak to pak vláda hlásí jako novou dálnici. A když NKÚ napíše, že postavil ministr Ťok čtyři kilometry, tak to není pravda. Ještě jsem opravil tři kilometry D1, nebo čtyři. A to už je o 100 % víc, než tvrdí NKÚ, a to je velká chyba o 100 % být vedle.

Ale abych to vrátil do seriózní debaty. Já bych chtěl, aby se k tomu vyjádřil pan zpravodaj, který byl lídrem té minulé změny. Tehdy jsme se ubezpečovali, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího, že budeme požadovat po těch státních investorech průběžné vyhodnocování. Já nemám žádný dokument. Tak lépe

pozdě než později. Tak já bych poprosil pana ministra, aby zadal těm největším investorským organizacím, aby nám zhodnotily ty dva roky, jak využily mezitímní rozhodnutí, jak využily fikci souhlasu, jakou mají zkušenost s těmi stavebními úřady, které dostaly na starost ty infrastrukturní stavby, které jsou v příloze číslo jedna. Pane zpravodaji, je to příloha číslo jedna? Abych vypadal, že to čtu podrobně. Takže v příloze číslo jedna pro ty, kteří si to nečetli, tak tam je seznam těch staveb.

A to by mělo být debatou. A bylo by možná dobře, kdyby to dostali k dispozici už kolegové v Senátu. Protože Senát to bude bezesporu posuzovat a myslím, že i hladkému projednání v horní komoře by pomohlo, kdyby ten seznam, alespoň v té základní struktuře – kolikrát, na kterých stavbách, zda to je výhodné, nebo nevýhodné, nebo neutrální.

Polská cesta, revoluční, nerevoluční. No, to nejvíc revoluční, které jsme navrhli, fikce souhlasu jako obecné pravidlo. Když jsem četl stanoviska ministerstev, tak jsme fakt vyděsili ty úředníky, ale úplně všechny. A když si to přeložíme do obyčejné češtiny pro občany a pro daňové poplatníky, tak naši úředníci – a já říkám naši, teď nemyslím vládní – naši úředníci říkají: No to nemyslíte vážně, my máme dodržovat zákonné lhůty? Vy jste se úplně zbláznili. To není možné, zhroutí se stát. Ale ti samí úředníci říkají. Den zpoždění, jeden den, poslal jsi pozdě kontrolní hlášení, daňové přiznání, platíš. To je přece jasné, daňový poplatníku, milý občane. Termín je v zákoně, přes to nejede vlak.

A když řekneme, že to samé jednoduché pravidlo – už to, že to musíme navrhovat do zákona, to je přece absurdní. A přečtete si stanoviska všech ministerstev k tomu návrhu, že by platila fikce souhlasu. My jsme přece nenavrhovali, jestli to má být 30 dnů, 60, 90 nebo 120. A jsme připraveni o té délce debatovat. Ale jestli někdo nemusí dodržovat zákonné termíny v České republice, tak je to bohužel stát. Bez sankcí, bez problémů. A když to chcete změnit, tak ti úředníci píšou – katastrofa, konec České republiky. Tak si představme, kdyby takhle zareagovali naši občané a naši daňoví poplatníci. To by byl konec státní správy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Nyní paní poslankyně Helena Langšádlová, připraví se Martin Kupka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, i já patřím mezi poslance, kteří se před dvěma lety podíleli na přípravě novely. Absolvovala jsem mnohaměsíční jednání za přítomnosti pana ministra dopravy, vašeho předchůdce, pane ministře, s ujišťováním, že když přijmeme tuto normu, tu předchází úpravu, kde budou ty nástroje, o kterých mluvil můj předřečník, to znamená především mezitímní rozhodnutí, fikce souhlasu a další nástroje, tak tím výrazně urychlíme realizaci dopravní infrastruktury. Tak to probíhalo. Tak to bylo.

My jsme byli ujišťováni, že přijetím této novely, která už tenkrát pro nás byla velmi citlivá, protože my musíme velmi vyvažovat mezi veřejným zájmem, což je

právě výstavba klíčové infrastruktury, a soukromým zájmem, a to je ochrana soukromého vlastnictví, protože tyto úpravy legislativní zkrátka vedou k nějakému porušení soukromého vlastnictví – vstupy na pozemek, výkupy, poskytování pozemků – a byli jsme opravdu ujišťováni před tím rokem a půl, dvěma lety, že když novelu zákona přijmeme, budeme rychleji budovat tu klíčovou infrastrukturu. Tak to bylo.

A jsme tady po roce a půl od přijetí, nemáme analýzu toho, jak se ty nové nástroje využívaly. O tom tady hovořil můj předřečník. Máme tady novelu, která je napsána s mnoha výhradami i Legislativní rady vlády a dalších odborníků, a opravdu se zdá, že v tomto případě ten veřejný zájem se velmi dostal do disbalance mezi tím zájmem na ochranu soukromého vlastnictví, a to ještě legislativní formou, která není v pořádku.

Ano, v tomto návrhu jsou i věci dobré, které my jako klub TOP 09 podpoříme. Je to například navýšení prostředků na náhrady v případě výkupů, zejména domů, jsou to otázky urychlení vybudování infrastruktury, která podpoří elektromobilitu, a další věci, ale velice se omlouvám, jak i z hlediska procesu nedostatku analýzy toho, jak předchozí nástroje byly využity, tak i z hlediska obsahu nemůžeme zákon jako celek podpořit. A i já apeluji, pane ministře, na to, abyste nám dal analýzu toho, jak ty nástroje, které byly do zákona dány před rokem a půl, byly využity. Já totiž i z těch diskusí, které byly na hospodářském výboru, mám pocit, že nebyly využity dostatečně, ale hlavně, protože velmi často se jedná opravdu především o ty výkupy, že komunikace s těmi vlastníky není vedena úplně tou nejhodnější formou, a kdyby stát, respektive instituce, které tak za stát činí, lépe komunikovaly s těmi vlastníky, tak velmi často dojdeme rychleji k dohodě a nebude docházet ke zdržování výstavby zejména té dopravní infrastruktury.

Takže ještě jednou, moc prosím, abychom i zpětně dostali analýzy toho, jak byly využity nástroje, které byly přijaty před rokem a půl. A opravdu moc prosím, aby ty investorské organizace lépe komunikovaly s vlastníky, kteří mnohdy už jenom tím, jakou formou za nimi stát přichází s tím, že jim bude omezovat vlastnická práva, se v podstatě lidsky zaseknou a i to často je důvodem, proč máme pozdrženu výstavbu zejména dopravní infrastruktury. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Langšádlové. Než dám slovo panu poslanci Kupkovi, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se z důvodu nemoci paní poslankyně Lenka Kozlová, z důvodů pracovních se omlouvá Ivan Jáč na celý den, pan poslanec Lukáš Kolářik z zdravotních důvodů také na celý den a také ještě omluva paní Marcely Melkové od 9.00 do 11.00 hodin z pracovních důvodů. Nyní pan poslanec Martin Kupka, připraví se zpravodaj Martin Kolovratník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, zabýváme se tímto návrhem zákona, aby se nám podařilo alespoň o půl zjednodušit nejrůznější řízení nutná pro klíčové stavby. Pro

klíčové tak, že podvazují vývoj a další rozvoj české ekonomiky, navíc tedy nepochybně v době, kdy všichni uvažujeme o tom a snažíme se pomoci tomu, aby se česká ekonomika mohla rozvíjet rychleji. O to podstatnější je ta norma. A o to podstatnější je, abychom využili příležitost k tomu dlouhodobou zátěž českých správních řízení alespoň trochu zmírnit.

Já bych rád představil několik konkrétních změn, které slibují významné zjednodušení stavebních řízení, a to v některých případech i v obecné podobě, nejenom pro liniové stavby, ale i tam, kde je to nutné a kde se to týká nejenom klíčových investorů liniových staveb, ale i tam, kde se to týká třeba drobných stavebníků, protože tam všude nás opravdu tlačí bota v České republice.

Jeden z mých pozměňovacích návrhů odstraňuje § 96b. Odstraňuje ho bez náhrady, protože pokud se v posledních letech objevilo někde významné zatížení celého procesu stavebního řízení, tak je to právě toto nové ustanovení, které uložilo všem stavebníkům, aby si zajistili závazné stanovisko orgánů územního plánování. Přítom to stanovisko v mnoha případech vypadá tak, že příslušný odbor obce s rozšířenou působností napíše, že nebude-li pršet, nezmoknem. Nebo napíše, že protože je tam povoleno stavět, tak se tam stavět může. Jenomže problém je v tom, že celá tahle procedura v některých případech trvá pět měsíců. Pět měsíců představuje 150 dnů zdržení celého toho stavebního řízení. To je ten důvod, který v posledních letech přispěl k tomu, že jsme se propadli v posledních letech, v letech, kdy MMR je pod vedení hnutí ANO, kdy jsme se reálně propadli o několik příček v rychlosti a náročnosti stavebního řízení.

Ten návrh neznamená, že by se najednou měla v České republice rozšířit džungle v tom, co se smí nebo nesmí stavět. Říká jenom, že to, co fungovalo, co fungovalo lépe, to jest, že soulad s územními plány posuzovaly obecné stavební úřady, ty stavební úřady, které tu situaci v místě dobře znají, sledují ji průběžně, protože ti úředníci také přímo kolem těch jednotlivých zón, kolem těch jednotlivých budoucích staveb prostě chodí a také vědí, že když kolem nich půjdou třeba příště, tak že by se mohli stydět, kdyby tam dovolili něco, co tam prostě být nemá – tahle přímá vazba je velmi důležitá, a místní znalost.

Ten návrh, se kterým přicházím, ruší tu úplně zbytečnou proceduru a říká, že se vracíme zpátky tam, kde jsme byli a kde to fungovalo, že to posouzení s platným územním plánem prostě provede obecný stavební úřad. S tím, že v okamžiku, kdy zároveň hledíme na to, že vznikne digitální technická mapa, která jako jednu vrstvu pochopitelně ponese i územní plán, tak kontrola, i následná, ve všech dalších souvisejících řízeních bude velmi jednoduchá.

Pokládám tento návrh za důležitý také proto, abychom dokázali odstranit jeden obrovský hendikep, který jsme v České republice pojmenovali, to jest, kvalita územního plánování. Na kvalitu územního plánování mají největší vliv právě obce s rozšířenou působností, respektive úřady regionálního rozvoje obcí s rozšířenou působností, protože ty jsou nejčastěji pořizovateli územních plánů. A když se tam dneska půjdete zeptat, jestli to nejdůležitější, co by měly dělat, to, kde je možné zhodnotit jejich kvalifikaci, to, co opravdu umí, to jest, jestli pro obce a města

připravují územní plány, tak pokrčí rameny a řeknou no, kde bychom na to vzali čas? My tady razítkujeme stanoviska v souladu s územním plánem. Razítkujeme tady ty věty "nebude-li pršet, nezmoknem" a to nám zabere tolik času, že na skutečnou práci s přidanou hodnotou, kterou od nich potřebujeme, tedy na vytváření územních plánů, jim prostě nezbyvá čas.

To je realita. To způsobilo přidání úplně zbytečného razítka. A ten návrh, který v tuto chvíli leží na stole a pro který můžeme zvednout ruku, říká, že tohle zbytečné zdržení, které nejenom prodlužuje stavebníkům čas na přijetí k získání územního rozhodnutí či stavebního povolení, ale taky jim významně usnadníme život, protože nebudou muset běhat po úřadech, které jim opravdu nic skutečného, praktického, pozitivního nepřinesou, a dáme tím také prostor pro to, aby ti, kteří to umí na odborech regionálního rozvoje, se mohli věnovat tomu nejpodstatnějšímu, kvalitní přípravě územních plánů pro to, aby se v České republice nejenom mohlo stavět rychleji, ale aby se stavělo moudře, aby se realizovaly dobré záměry tam, kde to území umožňuje a kde to také území unese.

Proto pokládám zrušení § 96b za důležitou věc, za cestu k tomu opravdu zjednodušit lidem život, zkrátit stavební řízení. Když se tady snažíme dosáhnout změny, tak tady se ta konkrétní změna k rychlému stavebnímu řízení anebo alespoň k významnému urychlení stavebního řízení nabízí. A ne za dva nebo za tři roky, ale od okamžiku, kdy nabyde tento zákon účinnosti, což může být 1. ledna příštího roku. Zazní dotaz: Teď když jsme tam tedy některé úřady vybavili potřebnými lidmi, co budou dělat? Nenastane horror vacui na odborech regionálního rozvoje? Nepochybujte o tom, že nenastane, akorát by se naplnil skutečný význam a smysl existence odborů a začaly by se věnovat ve větší míře přípravě územních plánů a zkvalitnilo by se územní plánování v České republice. To je daleko podstatnější a můžeme k tomu přispět.

Tolik důležitá poznámka k jednomu z těch pozměňovacích návrhů s označením K7.

Dovolím si ještě okomentovat další dva návrhy, které směřují k rychlejší a snazší výstavbě sítí nové generace neboli sítí optických vláken, sítí elektronické komunikace, které potřebujeme pro to, aby se v České republice dalo zjednodušit množství různých procesů, aby lidé třeba v situaci, která je výjimečná, kterou připomíná nedávná koronavirová epidemie, dosáhli na víc věcí z domova a mohli z domova pracovat a mohli si z domova snáze vyřizovat i úřední záležitosti. V České republice máme kvalitní pátevní komunikace, pátevní sítě moderní generace. Co nám ale schází, je to, aby rychlá data doputovala i do vzdálenějších oblastí a do odlehklých míst. Řešení není úplně jednoduché, ale v okamžiku, kdy by se podařilo snáze pokládat optické vlákno například do pomocných silničních pozemků neboli vedle krajnice, tak jak to dělají v mnoha státech světa, znamenalo by to významné urychlení rozvoje sítí a významně rychlejší připojení i vzdálených oblastí k rychlému internetu.

My jsme v tomto týdnu s Ministerstvem průmyslu a obchodu a s Ministerstvem dopravy absolvovali několik schůzek, protože tohle je důležitá věc, tohle je významná priorita, koneckonců vláda ji také klade také na jedno z prvních míst, a hledali jsme

způsob, jak se s tím vypořádat. V tuto chvíli chápu, že nebudou tyto dva návrhy mít podporu zejména Ministerstva dopravy. Ministerstvo průmyslu a obchodu se od začátku na jejich přípravě podílelo, bylo jim nakloněno. Problém nastává v obraně silničních pozemků. Tady jsme ale včera našli alespoň posun ve veřejném příslibu, že v horizontu jednoho měsíce všichni ti aktéři, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo dopravy, najdou řešení na to, jak se s tím vypořádat v některých z budoucích zákonných úprav tak, aby se opravdu v České republice dařilo budovat síť elektronických komunikací rychleji a neházeli jsme si zbytečně klacky pod nohy. (V sále je velký hluk a neklid!)

Tolik důležitá poznámka k těm krokům, které se týkají urychlení vývoje a rozvoje sítí nové generace.

A poslední moje poznámka se týká domněnky souhlasu neboli fikce souhlasu. Tady zaznělo, jak uzákonění fikce závazného souhlasného stanoviska může vytvářet problémy. Realita je taková, že ale neexistence toho biče nad lhůtami úřadů vytváří nejvážnější problémy. Bavíme se o fikci závazného souhlasného stanoviska, ne o fikci finálního rozhodnutí, meritorního souhlasu, zda je možno stavět, nebo ne. Bavíme se důležitým podkladem pro rozhodování. A problém, který nastává v České republice, je ten, že i ty podklady k jednotlivým řízením se zdržují, a zdržují se často ne o měsíc, ale i o několik měsíců. A fikce závazného souhlasného stanoviska se do zákona nekládá přece proto, aby se naplňovala, ta se do zákonů vkládá proto, aby existoval silnější nástroj, jak naučit stát hledět si svých závazků a hledět si lhůt, které když jsou na jedné straně závazné pro občana, a stačí jeden den prodlení, aby byl občan out, buď musel platit pokutu, anebo se dostal do situace, kdy prostě už od státu žádné povolení nezíská, a všichni, kteří v tom sále procházeli nějakými složitými procesy, tohle prostě mohou snadno dokladovat, takovým situacím museli čelit. My říkáme, že potřebujeme vyzbrojit také stát silnějším tlakem na to, aby úřady plnily svoje lhůty. A fikce závazného souhlasného stanoviska, domněnka souhlasu, jak ji navrhuje my, v podobě, která je podle mého soudu legislativně schůdnější, je v tomhle ohledu významná pomoc k tomu, aby se dařilo rychleji stavět a získávat nezbytná povolení dříve. A neříká to nic o tom, jak se úřady vypořádají s tím finálním meritorním rozhodnutím, jak vyhodnotí všechna pro a všechna proti k příslušným stavbám.

Děkuji mnohokrát za pozornost. Přál bych si, aby se podařilo překonat tradiční, aspoň v některých důležitých případech, rozdělení: nebudeme s tím souhlasit, protože to neprošlo vládou, protože přece vláda tady má jediná pouvoir na to navrhnout dobrá opatření. Tady se nabízí několik věcných a důležitých kroků k tomu, aby se zrychlilo stavební řízení, aby se zrychlily kroky, které nutně potřebujeme pro to, aby se česká ekonomika mohla rozvíjet, a k tomu je infrastruktura nezbytně třeba.

Dovolím si vás oslovit s tím, abyste v tomto ohledu na chvíli odhodili klapky úzce koaličního a opozičního vnímání a sledovali zájem, který se skrývá v těch konkrétních návrzích. Zájem stavět rychleji, stavět jednodušeji a otevřít ekonomiku i tím, že prostě bude infrastruktura lépe vyzbrojená, budeme mít ty nezbytné liniové stavby, na které už dlouho čekáme, a že i pro stavebníky v České republice, ať jsou malí, nebo velcí, budou prostě vhodnější podmínky. Teď je ta příležitost, teď to můžeme udělat, tak prosím nepromarněme tu příležitost zjednodušit lidem život.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já teď v rozpravě nejdříve na začátku vystoupím v roli zpravodaje zákona, pak se pokusím i coby poslanec a autor řady pozměňovacích návrhů reagovat na některé své předřečníky. Trochu to odlehčím. Vzhledem k obsazenosti sálu vidím, že všichni už o tomto zákoně všechno vědí a bylo vydiskutováno na hospodářském výboru, takže určitě můžu velmi zestručnit svoje vystoupení.

Nejdříve ale ta formální část jako zpravodaj. Chci vás seznámit s uplatněním legislativně technické změny, kterou už jsem předal a uplatnil u sněmovní legislativy. Týká se to opravdu jednoho přečíslování, o které mě požádali kolegové z Ministerstva průmyslu a obchodu. Navrhovaná legislativně technická úprava souvisí s novelou zákona o hospodaření energií, je to zákon č. 406/2000 Sb., který byl během přípravy této naší novely upraven, a došlo tam k přečíslování některých bodů.

Takže ta legislativně technická úprava zní, pro stenozáznam: V části dvanácté článku XV. se text "písmeno k)" nahrazuje textem "písmeno j)". Je to tedy pouze přeznačení jednoho odkazu, nedochází k žádné faktické změně obsahu. Tolik legislativně technická úprava. A teď k té rozpravě.

Za prvé chci moc poděkovat kolegům, kteří tady mluvili a jsou kritičtí třeba k formě přípravy nebo i k obsahu některých návrhů, předřečníci Polanský, Adamec, Stanjura. Já těm připomínám v mnoha momentech rozumím a chápu je a zopakují to, co jsem říkal na hospodářském výboru.

Když jsme tady ten zákon naposledy novelizovali poslaneckou novelou před dvěma lety, tak jsme se mimo standardní termíny Poslanecké sněmovny a hospodářského výboru scházeli skoro každý týden na pracovní skupině. Bohužel toto jaro koronavirová krize ovlivnila dění, tak jak se to stalo, a my na ty společné schůzky jsme měli mnohem méně času, některé věci prostě mohly proběhnout jenom elektronicky. Přesto ale ta debata byla. Byl na ni čas. Byl prostor. A musím určitě bránit jak tady předkladatele, jednotlivá ministerstva, ta tři ministerstva prezentovaná Ministerstvem dopravy, tak i nás vládní poslance na hospodářském výboru, že jsme určitě v žádném případě nechtěli jakýkoli z pozměňovacích návrhů tam propašovat nějak pokoutně nebo nedat o něm vědět, neposlouchat názor opozice.

Ondrovi Polanskému chci znovu připomenout, že návrhy, které jsou vetknuty jak do těla vládní novely, tak do pozměňovacích návrhů, opravdu vycházely z praxe. Já sám jsem se scházel s ředitelem ŘSD, s ředitelem Správy železnic. Ptali jsme se kolegů, co v praxi funguje nebo co nefunguje, a na základě těch podnětů jsme právě připravovali jednotlivé pozměňovací návrhy. Takže určitě to nebylo děláno, že si něco myslíme nebo tušíme, a pak vyrobíme úpravu zákona.

Avizoval jsem to vyjádření, že Piráti se nejspíš tady k tomu zákonu dnes nepřikloní, že ho nepodpoří. Mrzí mě to. Je mi to líto. A samozřejmě se vším respektem, je to právo na jejich politický názor. Ale je to velká škoda.

Odpovím na Ivana Adamce. Jeho kritické připomínky někdy byly v podobném duchu. Já je chápu. Ale té podpory, aspoň dopředu avizované, si vážím. Koneckonců má to vazbu právě na jeho region, na severovýchodní Čechy, dostavbu D11. Tady vám povím právě ten často zmiňovaný pozměňovací návrh – takzvaná polská metoda. Můj návrh, který tedy přijal hospodářský výbor, vzešel na začátku letošního března, když jsme osobně s panem ministrem Havlíčkem se setkali s polským ministrem dopravy Adamem Adamczykem (správně: Andrzejem Adamczykem). A on sám nás vybídl k tomu, že nám připraví podklady, nechá nás vhlédnout do jejich legislativy, jejich práva, abychom ho použili tady. Takže opět jenom opakují, je to z praxe.

Kolegové, a nejmíc asi Zdeněk Stanjura (správně: Zbyněk Stanjura), hovořili o tom, že nevíme, co to v praxi udělalo, že nemáme ty podklady. Tak tady chci říct, že máme, že to víme. Ale opět uznávám tu připomínku. Hospodářský výbor to dostal někde před projednáním na druhém čtení. Určitě by si poslanci zasloužili mít takový materiál, analýzu o něco dříve. A tady se i já přimlouvám a prosím vládu, aby až ten zákon bude v Senátu, aby to pomohlo lepšímu projednání v Senátu, aby senátoři dostali tady ten materiál. A já rychle z něj v rychlosti budu pro vás citovat.

Ten institut mezitímního rozhodnutí – § 4a – pracovně mu říkáme malá předběžná držba, to je to, co vzniklo před dvěma lety tady ve Sněmovně, tak Ředitelství silnic a dálnic podalo 15 návrhů na tento instrument. A v pěti případech již bylo rozhodnuto. Můžete si říct, že pět případů na celé dálniční síti je málo. Ale vzpomeňte si na mediálně známé příběhy ze silnice D11 u Hradce Králové, z D3. Každý jeden takový případ může zastavit opravdu celou stavbu. A tady vidíte, že pět už jich bylo použito.

Podobné je to u Správy železnic, kde byly vydány čtyři návrhy. A tady je zajímavé, že ve dvou případech byly staženy, nedošlo k tomu vydání. A bylo to z důvodu, že vyvlastňování nakonec souhlasili s tou původní náhradou, která jim byla ve smírných jednáních nabídnuta. A to je to důležité. To je asi ten klíčový moment. Ten zákon opravdu začíná fungovat i v rovině psychologické, to znamená, vyvlastňování občané, ti odpůrci státu, najednou přijdou a raději se jdou dohodnout a raději přistoupí na tu zvýšenou cenu toho osminásobku.

Druhý ilustrační příklad z analýzy – § 2 odst. 5 a 6 – doručování v řízeních podle stavebního zákona s velkým počtem účastníků včetně doručování u zemřelých. Tohle je případ třeba té dálnice D35, kde Ředitelství silnic a dálnic se stále točí v kruhu a nedaří se prokázat u úřadu, který podává územní rozhodnutí, vydává územní rozhodnutí, že oslovili všechny zúčastněné, že se všemi mluvili, protože ten stav u stovek majitelů se zkrátka mění – prodávají se pozemky, majitelé umírají, řeší se dědická řízení a podobně. A tady Ministerstvo dopravy jako speciální úřad konstatuje, že tento institut využívá ve sto procentech všech takových případů. Bohužel kvalifikovaně říct, o kolik v průměru se to ta územní řízení zkrátilo, není v tuto chvíli možné. Nebylo by to od nás seriózní, protože ono to funguje od druhé poloviny

loňského roku. Ta doba je zatím příliš krátká. Každopádně už základní výstupy, tím jsem to chtěl dokladovat, máme.

Zbyněk Stanjura už je teď někde na kávě, ale já na něj musím reagovat. Kritizoval D35, proč ještě není postavena. Tak tady s vaším svolením si krátce i zavzpomínám. Když jsem já do té politiky přišel v roce 2013 a ptal jsem se, proč na D35 nestavíme, tak pro vaši představu, na prvních dvou úsecích z Opatovic – to je ta velká křižovatka mezi Pardubicemi a Hradcem Králové – po Vysoké Mýto, jsou to dva stavební úseky, zhruba 27 kilometrů, tak tam bylo proti státu, nebo proti ŘSD, 1 400 nespokojených majitelů, kterým stát podle tohoto zákona v té době byl schopen nabídnout pouze dvojnásobek odhadní ceny. A proces vyvlastnění byl popsán poměrně vágně – nebylo možné efektivně vyvlastňovat. Na těchto dvou úsecích dnes je vykoupeno, velmi intenzivně tam běží stavba, ty úseky se staví. A je to asi týden zpátky, generální ředitel Radek Mátl veřejně po návštěvě kraje oznámil, že u prvního úseku bude dokonce ta stavba zkrácena asi o půl roku a bude hotova v roce 2021. Je to první část té silnice. Takže vidíte, že ta loď, ten pomalý parník, se nám pomalu daří rozjíždět a tu rychlost opravdu získáváme.

Mimochodem odbočím. Dochází k paradoxní situaci, kdy Pardubický kraj získal na přivaděči k této dálnici před třemi lety 2,7 miliardy korun na stavbu přivaděčů. Dnes bude dálnice hotova. Zdá se, že kraj nestihne své přivaděče k ní dobudovat včas. Takže tady teď z naší pozice jsem rád, že stát, státní investoři ukazují, že dokážou díky zákonům, které jsme tady projednali, stavět rychleji.

A poslední reakce na Helenku Langšádlovou ke kritice, že nevíme, co udělala poslanecká novela, a teď už tu máme tu vládní. Tady chci vám všem připomenout, kolegové z opozice, toto byla naše dohoda. Takto jsme se v roce 2017 dohodli, že uděláme ten poslanecký – Ondra Polanský použil krásné slovo – hotfix, tedy takéové to základní, a že ty velké změny, ty revoluční kroky, projednáme a připravíme následně právě tou novelou vládní. Takže tady jen chci připomenout, že postupujeme vlastně v krocích, na jakých jsme se na začátku tohoto volebního období domluvili.

Ale dávám jak Ivanu Adamcovi, tak Heleně Langšádlové za pravdu, co se týká obav postupu ŘSD. A tady, snad si to mohu dovolit vůči panu ministroví, je to takový dobře míněný apel – ta praxe je totiž různá. V mnoha případech generální ředitel Radek Mátl – toho musím moc pochválit – chce stavět. Ubezpečuje nás, že se vždycky snaží o tu dohodu s majiteli pozemků anebo i budov, staveb, že vždycky ta dohoda je mnohem lepší, a komunikuje s lidmi. Ale bohužel, a možná to budou říkat i kolegové z poslaneckého klubu Pirátů, bohužel ne vždy to tak je, ne vždy to je stoprocentní. A já sám v praxi vidím, že je to o lidech a že třeba kvalita ředitelů krajských správ je zkrátka různá. V některých částech republiky, a mohu být konkrétní, v západní části, tam jsou opravdu profesionálové, kteří jsou progresivní, jednají s lidmi. Bohužel v jiných částech, a je to třeba i u mě v mém regionu, ten přístup k občanům a k občanské veřejnosti je mnohem horší a zavdává na zbytečné problémy. A přiznávám veřejně i do rozpravy, že i já sám bych nerad takovým lidem dával do ruky silný nástroj, který potom budou zneužívat vůči občanům. Tak věřím, že i tohle se bude postupně kolegům na ŘSD dařit zlepšovat.

Děkuji za pozornost a dávám slovo dalším poslancům.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Černožský. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožský: Děkuji za slovo. Já jenom rychle na předřečníka. Ten problém, který permanentně vytýkáme tomu zákonu, je – a tady ho opravím prostřednictvím pana předsedajícího – ta čísla nemáme my, ta čísla máte vy. Ona nejsou v důvodové zprávě, říkal to tady i pan předseda Stanjura. Informace o tom, kolikrát byla využita ta mezitímní držba, no tak to přece mělo být součástí návrhu toho zákona, aby nám ukázali, že to opravdu funguje, mělo tam být podrobněji vysvětleno, jaký dopad to bude mít na ty stavby, které my tam teď nově přidáváme. Já se tomu budu věnovat, až se na konci přihlásím. Proč tam jsou třeba ty jaderné elektrárny? Co potřebujeme u těch silnic, které tam teď přidáváme? V jakém jsou stavu? Jak jsme se posunuli? Jaký to pro ně bude mít přínos? To je to, co má být v důvodové zprávě.

Takže ta důvodová zpráva celkově je naprosto odfláknutá na to, že to dělala v podstatě tři ministerstva. A vy jako poslanci potom následně zjišťujete ty informace, které už měly být uvnitř té důvodové zprávy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Polanský.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Já jenom velice krátce k Martinovi. Já jsem netvrdil, že ty poznatky a ty mechanismy nevycházejí z praxe. Já jsem říkal, že nejsou řádně odůvodněny. Ve chvíli, kdy tam např. chci dát tu polskou cestu, tzn. sloučit předběžnou držbu přímo s územním řízením, tak je potřeba přesně spočítat, co to bude znamenat, jaký to bude mít dopad a o kolik se např. ta stavba urychlí. Bohužel v celé té důvodové zprávě k tomu zákonu taková čísla nejsou. A fikce souhlasu, to jsem tady už několikrát zmiňoval, ta je tam odůvodněna jednou naprosto vágní větou. A takhle se to prostě dělat nedá. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, nechtěl jsem vystupovat. Samozřejmě je to obligátní úvod vystoupení, ale opravdu jsem myslel, že tento návrh v diskusi zůstane v té věcné rovině třetího čtení a nebudeme zde znovu opakovat debaty, které zazněly na hospodářském výboru, a debaty spíše možná částečně ideologické, částečně věcné, ale většinou mimo třetí čtení. Proto jsem se přihlásil, abych reagoval na to, co tady zaznělo.

Můžu říct, že bohužel ze strany Pirátů dochází k nějakému výraznému nepochopení – a možná to taky pramení z jejich většinou mladého věku – k tomu, k čemu tady došlo. Čísla, argumenty. Kolegyně, kolegové, podívejte se každý do svého kraje, určitě najdete stavbu, která stojí. I kolegové Piráti si jistě najdou ve svých krajích místa, která jsou schopni zdokumentovat zcela přesně a jasně, proč některá stavba stojí. A když se dopátrají, co tomu brání, tak zjistí, že to není ochrana přírody, že to není nějaká neúcta k majetku, že to není násilí úředníků páchané na chudácích občanech, ale za vším nakonec najdou ten balíček peněz, těch mrzkých třicet stříbrných, které berou mnozí vlastníci pozemků a spekulanti na úkor těch, kteří na ty stavby čekají, aby je urychlili. Můžu připomenout příklady z Moravskoslezského kraje – a vidím, že kolega se startuje k mikrofonu, a budu rád, když řekne, jestli se mílí.

Tady se třicet let razila nějaká politika zodpovědnosti občana a stát by mu neměl bránit u zodpovědnost projevít. A přece občan, vlastník, majitel je zodpovědný a ví, jak postupovat a co chtít. A za těch třicet let jsme zjistili, že jsou takoví občané. Ale bohužel je také velice hodně těch, kteří neberou ohled na ty lidi – a můžu připomenout 30 tisíc obyvatel Poruby, kteří roky čekali na obchvat svého sídliště, a denně tam projížděly tisíce automobilů, vůči jednomu jedinému člověku, který využíval veškeré možnosti a dle mého názoru až za hranou nějakých předpisů k tomu, aby blokoval, aby svých třicet stříbrných získal. A tohle to je důvod, proč tady dneska jsme a proč připravujeme tento návrh.

A zase se objevují tendence, některé stavby ne, některé stavby ano. Kdo si tady z nás troufne říci, že konkrétně tato stavba ty problémy nemá a není třeba ji tam dávat? My nejsme schopni dopředu určit, jak se bude vyvíjet tato situace, a proto hledám nějaký rozumný kompromis návrhů. Jsem odpůrcem seznamů, do kterých v jednom okamžiku něco dáte, ale za měsíc, za dva, za tři už to může být trochu posunutě jinde a už je to zbytečné, nebo naopak byste tam chtěli něco dodat, protože jste narazili na problémy. Proto podpořím hlasováním tady tolik zmiňovaný polský, ale já bych nerad, aby to skončilo u slova polský, ale řekněme moderní evropský model stavby a postupu k urychlení výstavby infrastruktury států. Z druhé strany si kladu otázku, proč by to nemohlo být použito plošně na velké stavby a ostatní stavby.

A hlavně, my tady hovoříme, jako by tady byla skupina úředníků, kteří úmyslně chtějí využívat veškerých svých možností, které jim stavební zákon a další dávají, aby se na těch vlastních nějak snažili něco. A nechej předjímat. Z druhé strany tady máme paní ministryni, která projednává stavební zákon, a tam najednou v těch argumentacích je to přesně naopak – vždyť ti úředníci jsou ti nejlepší a netřeba jim předávat a oni přece nejlíp vědí a neberte jim to, co dělají, oni přece mají rozhodovat, a zákonodárci, co si to dovolujete, vždyť oni jsou ti nejlepší z nás, a starostové tady stojí v jednom šiku a bojují za ně, jak jsou to dobří úředníci a jak mají zůstat tam, kde jsou, a všechno je pouze ve špatném zákoně.

Tak si vyberte. Já si myslím, že ta pravda je někde uprostřed. A netřeba ji z jedné strany hanit a z druhé strany dělat biřice, že chtějí někomu ubližovat, protože mají za úkol proradit nějakou stavbu a mají chuť tu stavbu dokončit včas podle zákonných limitů a narazili na nějaké nepřijemnosti. Každý je omylný. Nejhorší je, že ti úředníci

nemají jenom tu jednu stavbu na stole, mají desítky staveb, které vyřizují, a proti nim stojí člověk s vidinou velkých zisků a velkých peněz a ten si najme ty nejlepší právníky, aby ve správním právu, které je docela složité, proti nim našli nějaké klíčky, kdy něco nedodrželí, něco opomenuli, a hledá tyto možnosti, aby ve svém důsledku držel v šachu ty, kteří mají zájem, oproti těm, kteří na tom chtějí pouze vydělat. To je důvod. A nechtěl jsem sem tahat tuto politiku, ale bohužel mnohé argumenty jsou přesně takové, jako by nevěděly, co tuto zemi zbrzdilo a proč jsme někde v rámci stavebních řízení až za rozvojovými zeměmi. Za vším hledejme ten základ.

Parlament schválil výkupní ceny, schválil možnosti a já si myslím, že dneska už není člověk, který by říkal, že když stát něco potřebuje a jde zákonným vyvlastněním, že na tom finančně prodělává. Dneska už se naopak objevují případy opačného postupu, kdy ti zodpovědní vlastníci pozemků, kteří se rozhodli pomoci svým spoluobčanům a část svého pozemku prodali hned v první etapě žádostí o výkupy a řekli si dobře, já oželím svůj pozemek, rodový majetek, dědičný majetek, který jsem získal, aby tady ta cesta vedla, protože chápu ty lidi, kteří trpí – tak dneska si nakonec říkají ježiš, co jsem to udělal, proč jsem to udělal? – Protože tady dostane někdo třikrát víc a tlačí a stát mu ještě vyhovuje. – Proč já mám být ten hlupák a on je ten chytrý a ještě ho chválí tady, jak bojuje za zájmy soukromého vlastnictví.

Zkusme se taky zamyslet nad tím, co je cílem. A tady si myslím, že toto je postup. A ten postup nemusí být nejlepší. Možná jsou lepší modely, ale za ty roky, co se tady snažíme urychlit tu stavbu, je to možná to jediné, na co jsme přišli, a jsme schopni se shodnout a mohlo by tímto parlamentem projít, abychom mohli dát pokus státu urychlit tu výstavbu. Protože co se stane v rámci rozvoje České republiky a snahy proinvestovat se touto krizí? Budete mít balík peněz – a kde budou ty projekty? ŘSD, ŽSD a další? Dostanou najednou velký balík peněz a řekneme si výborně, máme peníze a do dvou let bychom teoreticky mohli mít vysokorychlostní železnici. No nebudeme, protože pokud tento zákon nebude, tak narazíme na desítky výkupů, které budou čekat jenom na to, jak si zhodnotí své pozemky, a je jim úplně jedno, co bude dělat zbytek společnosti. A to je cíl, který tady je. A proto podpoříme tu myšlenku to opravdu dostat do toho tempa, které je v Evropě běžné.

A znovu, nepoužívejme ten název polský model pro zkrácenost prosím, ale berme, že to je model moderního výkupu, moderního získávání pozemků pro stavbu ve většině Evropy, kde ten problém také mají a našli tuto cestu. Není to protiústavní. A jestli si myslíte, že je, ať to jde do toho testu ústavnosti. Nebráním se tomu a podpořím to. Klidně, ať ten Ústavní soud se k tomu vyjádří, ale nebraňme tady tomuto pokusu opravdu radikálně urychlit veškerou výstavbu.

To je i výhrada vůči těm, kteří říkají třeba – jadernou energii ne, liniové stavby ne, proč tam mají být plynaři, proč tam mají být energetici, telekomunikace? Vždyť jsou to soukromé společnosti. Oni přece mají fondy a prostředky, aby to vykoupili, aby dali trojnásobek, pětinásobek, stonásobek toho, co třeba dává stát. Tak oni jsou soukromí a jednájí v soukromém. Ano, máte pravdu, a mnozí s tím spekulují. Já raději prodám nějakému než státu, protože ten je regulován nařízeními, kolik může maximálně dát, a u něj si řeknu. Ale v konečném důsledku to zaplatíme my všichni, protože ty komunikace chceme, to plynové potrubí chceme – a kdo to zaplatí? Ti

užítkovníci, kteří to nakonec dostanou, protože ten vlastník to rozloží do ceny, zcela logicky.

Čili myslíme i na to, že nepodporujeme spekulace s pozemky, a ani v jednom z oborů to není dobře, ať je to stát, ať je to soukromník, ať je to nějaký investor, který chce něco postavit. Prostě tady by měla být jasná pravidla pro všechny, a ne abychom tady dělali zákony pro spekulanty. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Černožorský.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Předpokládám, že ten obchvat Poruby měl být asi Prodloužená Rudná. Je potřeba říct, že tato stavba nebyla součástí té čtyřistašestnáctky, prostřednictvím pana předsedajícího, v tomto případě by nám pomohl spíše kvalitní stavební zákon než novela čtyřistašestnáctky. A obdobně bychom našli spoustu případů v rámci celé ČR, kde ta čtyřistašestnáctka nemá vliv, ale potřebujeme kvalitní stavební zákon.

A ta otázka, kterou si tady máme pokládat, by neměla být, proč tam nějaké stavby nedávat, ale proč tam ty stavby dáváme. Protože přinese nám něco, když tam vložíme v tuto chvíli jaderné elektrárny? To jsem čekal, že si přečtu v té důvodové zprávě, protože vždyť přece stavíme na pozemku, který ty jaderné elektrárny už mají. Zjednodušení dokumentace? To nám nepomůže, protože tam se to řídí atomovým zákonem, kdy ta dokumentace musí být pro úřad jasně daná. Takže co nám to vlastně přinese?

U toho předchozího zákona, u té poslanecké novely, Ministerstvo dopravy pro nás vždycky připravilo pro ty jednotlivé stavby argumentář, co nám přinese, když tam tu stavbu dáme. A měli jsme vždycky analýzu k tomu, co v následujících dvou letech to pro tu stavbu bude znamenat. Posuneme se někam, nebo by ta stavba stála? Ale v tomto případě i přesto, že tedy ministerstvo vědělo, na co se konkrétně budeme ptát, tak tohle chybělo. Věděli jsme, že za dva roky se začne stavět u téhle stavby v případě, že ji tam vložíme, a byl nějaký jasně daný klíč. A hlavně takhle novela není úplně stěžejně o tom – tam se přidávají sice do přílohy některé stavby, ale stěžejně je to o té energetické infrastruktuře.

Takže vždycky je potřeba, když budeme tady nějakým způsobem do toho zasahovat, tak když se nás zeptá Ústavní soud, proč jste to tam dali, tak my musíme vědět proč. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Holomčík.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, já bych chtěl zareagovat na to, co tady říkal pan kolega Luzar, kterého teď nevidím. Stává se smutným zvykem, že když některým starším kolegům dojdou argumenty,

začnou argumentovat věkem. Tak se prosím poslouchejme! Vždyť to, co my tady kritizujeme, je, že ministerstvo nezdůvodnilo dostatečně potřebu této novely, nezdůvodnilo to, proč je potřeba měnit zákon, který platí necelé dva roky. Prostě v té důvodové zprávě chybí analýzy, čísla, data. A proč ta čísla, analýzy a data v té důvodové zprávě chybí? Nechybí tam proto, že by Piráti byli příliš mladí. Chybí tam proto, že je tam prostě ministerstvo nedalo. Tak prosím argumentujme věcně! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do rozpravy je přihlášena paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěla také zařadit mezi ty, nebo ani bych moc nechtěla, ale patřím mezi ty, kterým se nelíbí, že jsou do seznamu staveb zařazeny i stavby, které nelze určitě považovat za klíčové, a ocitly se tam z nějakého důvodu dodatečně. A vlastně takto ten seznam byl doplňován a je to i důvod, proč já nemůžu tento zákon podpořit, tuto novelu.

A chtěla bych zmínit jeden příklad. Všichni jsme dostali mail od pana Ondřeje Konvičky za Zlína, který nás upozorňoval na problém s výstavbou plánované přehrady Skalička na řece Bečvě. On upozorňuje na to, že ta Bečva je největší šterkonosná řeka v České republice a svou energií přetváří pohyb šterku. A pakliže se tato energie nebude vybijet, tak zvýší erozi pod přehradou a zahloubená řeka způsobí snížení hladiny podzemních vod. Místní obyvatelé mají problém, že jim zmizí voda ze studní. Včera jsme tady řešili problematiku sucha. Ministerstvo životního prostředí vynakládá velké prostředky, aby se hledaly nové zdroje vody a aby byla zvýšená ochrana vodních zdrojů, a my tady přitom navrhuje zařadit nebo je navržena stavba, která naopak ohrozí zdroje pitné vody v regionu.

Zdůvodnění, proč je důležitá přehrada Skalička, je také, že má zvýšit rekreační potenciál místa, ale vlastně bude mít podobu spíše mělkého rybníku a i při minimálním vypuštění vody klesne hladina o desítky metrů a zbudou tam pouze břehy plné bahna. To asi není rekreačně dvakrát lákavá představa. A přitom současná řeka, která je oblíbená vodáky, vlastně přestane být pro ně atraktivní. Takže má úplná opačný dopad na rekreační potenciál tohoto území. Současně je tam velké riziko ovlivnění hranického krasu a vod nezbytných pro tamní lázeňství.

A co bych ráda zdůraznila, že v současné době je řeka Bečva – volnou rukou přírody došlo k meandrování toku, vytvoření šterkových lavic a vytvoření unikátních biotopů, a my vlastně výstavbou této přehrady toto úplně zničíme. To, do čeho Ministerstvo životního prostředí vkládá velké prostředky, aby vrátilo tokům původní tvar a aby je revitalizovalo do přírodně podobnějšího tvaru, tak to my tímto úplně zničíme.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Válek.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jsem rád, že se ta legislativa projednává, dámy a pánové, a budu určitě rád, když jakákoliv legislativa pomůže urychlení staveb. Ta nesmírně trapná situace, kdy jsme začali stavět dálnici z Brna do Vídně daleko dřív než Rakušáci z Vídně do Brna, a dopadlo to tak, že Rakušáci jsou na hranicích a my ještě nevíme kudy, tak tu bych nerad zažíval s jakoukoliv další stavbou.

Na druhé straně absolutně rozumím té argumentaci, že musí být u každého zákona – bavili jsme se o tom u kompenzačního zákona, kde je úžasné kompenzovat dopady covidu na zdravotnictví, ale člověk chce přesně vědět, jak tedy budou kompenzovány v jednom, dvou, třech konkrétních příkladech, což bude ve vyhlášce, kterou jsme samozřejmě k dispozici neměli. A tady by to mělo být v důvodové zprávě.

To znamená, já bych velmi prosil o jeden konkrétní příklad – kdyby byl z Jihomoravského kraje, budu velmi vděčen – kde byste mi dokázali nějakým způsobem popsat, já z té důvodové zprávy jsem to také nedal, jakým způsobem pomocí tohoto zákona tuto stavbu urychlíme. Kdyby nebyl, tak bude něco, a teď když ten zákon přijmeme, tak se to urychlí proto a proto. Já myslím, že to je velmi jednoduché, snadné a spoustu těch diskuzí to otupí.

Jenom pevně věřím, že nikdo nevystoupí a neřekne, že jsem příliš starý na to, abych to pochopil. (Pobavení.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Zlesák.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já musím reagovat na tvrzení kolegyně Balcarové a musím reagovat jako vodař, protože to, co tady bylo řečeno, tak je opravdu neskutečná hloupost. To, že je řeka štěrkonosná, jako že Bečva je, a že je u nás ještě štěrk a jiné sedimenty, tak to rozhodně neznamená, že když tam postavíte přehradu, tak že ta voda si tam odpočine, má sílu a pod tou přehradou začne odnášet ten štěrk daleko více. To je absolutní nesmysl. To je tmářství. Já bych byl rád, kdybychom se těchto argumentů tady vyvarovali. Ne všechno, co je psáno na internetu, je pravda. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Bylo tady zmíněno vodní dílo Skalička. Já nevím, kolik poslankyň a poslanců z této Sněmovny bydlí v lokalitě pod tímto vodním dílem a bylo v roce 1997 vypláchnuto povodněmi. Já jsem z lokality, která je

přímo dotčená právě důležitosti tohoto vodního díla, protože veškerá protipovodňová opatření, která děláme v Hranicích na Moravě, v Lipniku, v Přerově a dalších obcích, která se realizovala nebo budou realizovat, jsou dělána pro padesátiletou vodu, protože pokud bychom chtěli zvládnout rok 1997, není to možné namodulovat a zvládnout bez nutné vodní kapacity, kterou bude potřeba zadržet v rámci vodního díla Skalička. A není dnes rozhodnuto, zdali to bude suchý poldr, nebo zdali to bude vodní nádrž se stálým nadržением. Varianty, o nichž se jedná, jsou dnes na stole. Ale prosím pěkně, nepochybujme význam této lokality a toho řešení pro protipovodňovou ochranu více než statisíců lidí. Já bydlím v Rokytnici u Přerova. Běžte říct lidem u nás v polovině obce, která byla pod vodou v roce 1997, běžte do Troubek, běžte do Přerova, běžte do lokality, kde lidé nepřišli jen o své domy, přišli o své životy, běžte jim říct, že toto vodní dílo tam nebude.

Takže prosím pěkně, mějme vždycky na paměti, nejenom že to na první pohled třeba vypadá líbivě, říct prostě "některá vodní díla nepotřebujeme", ale také racionálně uvažujme, proč je tam chceme umístit a jaké mají mít účely a jaké to má dopady na životy lidí, kterým se nežije úplně jednoduše. Když se ohlásí větší dešťové srážky, tak mnoho lidí střední a starší generace má opravdu velký strach z toho, aby se neopakovala situace roku 1997.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já si dovoluji jednu poznámku. Třicet let hovoříme o výstavbě a splavnění Labe. Třicet let. Před třiceti lety jsem končil u Československé plavby labské. Československá plavba labská měla tisíc lodí, 1 200 lodí. Zajišťovala přepravu především pro chemický průmysl, zemědělství, hutnický průmysl, investiční celky. To jsou čtyři odvětví českého průmyslu, která významně potřebují, aby existovala Československá plavba labská, aby existovala vodní cesta. Třicet let se v této demokratické zemi o tom diskutuje. Víte, jaký je výsledek? Československá plavba labská existuje pouze formálně na papíře, posledních 34 lodí bylo prodáno před pěti měsíci a v zásadě vodní doprava jako jeden z módů dopravy neexistuje.

Zemědělci, kteří dovážejí tisíce tun sójových šrotů z celého světa, je přivázejí o euro až dvě eura draž. Své výrobky, ječmen a slady vyvážejí o euro až dvě eura draž. Aby se vyrovnali konkurenci, mohou jedinou věc – snížit mzdy v tomto oboru. Takto je to v chemii. Tisíce tun apatitu dovážíme z Murmanská a z celého světa a vyvážíme hnojiva. Abychom byli konkurenceschopní německým firmám, snižujeme mzdy. V investičních celcích snižujeme mzdy, abychom byli konkurenceschopní, protože tady neustále diskutujeme bezpředmětně o něčem, co má chránit přírodu. Ale člověk je součástí přírody. A ona újma na přírodě se kompenzuje tím, že vytváříme ze zisků těchto firem kompenzační věci. (Předsedající upozorňuje na čas.) Nicméně my jsme to nikdy nedokázali. Dokázali jsme všechno zničit!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vypadá to, že se dočkal pan poslanec Birke přihlášený do rozpravy.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, sice jsem předposlední přihlášený do rozpravy, nicméně mi dovoluňte, abych i já se podělil s nějakým pohledem na novelu, kterou máme všichni před sebou a kterou s největší pravděpodobností budeme hlasovat v několika následujících minutách, a pohledem člověka, nebo lépe řečeno starosty, který už něco někde postavil, už byl součástí vyjednávání s lidmi, kterým musel říci, že jim díky liniové stavbě bude zbourán dům. A věřte mi, že pokud vám sekretariát toto jednání dá na pátek odpoledne, tak máte velmi zkažený celý víkend, protože to jednání je velmi, velmi nepříjemné. Emotivní a nepříjemné. A teď si představte a vžijte se do role těch lidí, kteří takto několik desítek let vlastně nevědí, jestli jejich dům bude zbourán, či nikoliv, a to proto, protože jednotlivá řízení trvají – ať územní rozhodnutí, stavební povolení a další a další, nedej bože když do toho vstoupí EIA – několik desítek let.

Říkám to z toho důvodu, že se domnívám – a teď prosím, aby to nevyznělo hloupě, mám velkou úctu a respekt k jakémukoliv kolegovi, a nebudu tady říkat, že někdo je starší, mladší, někdo má větší zkušenosti, někdo má prostě jiné, menší nebo vyšší vzdělání, prostě každý jsme nějaký a každý nějakým způsobem se na danou věc nějak kouká.

Pravda je ta, že neoddiskutovatelně, ale musím říci, že za deset let jsem jako starosta prožil kromě toho, o čem jsem před chvilkou hovořil, ještě jednu věc, že totiž mince má vždycky dvě strany a nikdy nic není černobílé a jednoduché tak, že lusknete prsty a daná věc se dá hned vyřešit. Ano, pokud máte tah na branku, pokud máte samozřejmě vliv a pokud máte informace, tak se to mnohdy urychlí, ale pravda je, že pokud to někdy trvá dlouho, a věřte mi, že v této zemi na liniovou stavbu, kterou chcete zahájit, někdy trvá územní rozhodnutí, stavební povolení, skutečně více než deset let. Deset let! A to jsem opravdu hodně při zdi. Tak ono někdy i tomu starostovi i tomu hejtmanovi a možná i těm úředníkům, ale hlavně těm lidem, kterých se to týká, prostě dojde trpělivost. Ti lidé tomu přestanou věřit a říkají: Máme ještě natřít ten plot? Máme ještě ten plot zbourat? Máme tam dát okapy, které nám teď špatně tečou, nebo možná dobře tečou? Já nevím. Prostě zkrátka a dobře, úvodem chci říci, že toto je docela zásadní věc.

Já budu mluvit nejen jako starosta, ale budu mluvit samozřejmě jako poslanec vládní sociální demokracie. Chci říci, že jsem vlastně byl svědkem nejenom před dvěma lety té takzvané pracovní čtyřistašestnáctky, kterou dneska budeme schvalovat, ale i té čtyřistašestnáctky, která dnes přišla a máme ji všichni před sebou. Nebudu opakovat to, co proběhlo na hospodářském výboru. Já velmi oceňuji, že debata nikdy, nikdy nebyla politická, nikdy, protože jsme se prostě domluvili, všichni ti, kteří mají nějakou elementární zkušenost s tímto zákonem, ať už to jsou starostové, nebo ať už to jsou různí třeba i ochránci životního prostředí, ale prostě jsme se domluvili, že z toho neuděláme takzvaný politický zákon, že to bude věcná debata. A

musím říci a ocenit, ať už to bylo před dvěma lety, tak to bylo i letos, nebo letos, v tomto roce, i přesto, že do toho vlítl covid, tak to byla vždycky věcná debata ve všech těch úrovních, které tam probíhaly.

Pravda je ta, že součástí toho – kromě toho, že ti lidé po ty desítky let nemají jistotu, to znamená, bavíme se o lidech, kteří budou mít tu dotčenost, že se jim zbourají domy, tak je další věc, že – a teď budu mluvit o tranzitní dopravě, protože jsme tranzitní zemí – vlastně všechno z jihu, co táhne na sever, tak jede přes Českou republiku.

Dovolte mi tedy, abych řekl svůj pohled starosty, který je přímo na hranicích. A protože už taky deset let dělám starostu, tak jak jsem řekl, že věc není černobílá, tak udělat změnu stavebního zákona – a dívám se na paní ministryni Dostálovou, no při veškeré úctě, já jí to vůbec nezávidím, protože trefit se do zájmů všech, všech, je téměř nemožné. To je, jako když se budete trefovat jehlou do – nevím, teď mě žádný další inteligentní přírůstek nenapadá. Prostě zkrátka a dobře, trefit se ze sta metrů vzdáleností, když fouká vítr zprava, a bude to velmi těžké, do pingpongového míčku. (Reakce na poznámku ze sálu.) Milane, já myslím, že dobrý. Tak.

Druhá věc je, pravda, ta, že jsem starostou na hranicích – teď vážně – kdy Poláci, a proto já chci vyzvednout to, že tady před námi na stole je vlastně ta polská varianta, kde v Polsku – a protože tam mám celou řadu přátel z řad starostů – tak půda v Polsku je posvátná. Vždycky byla. A ejhle, i přesto, že je posvátná, tak Poláci jsou s dálnicemi na hranicích. Jsou tam a říkají: kdy tam budete vy? A my jsme třeba s D11, nevím, kolik přesně to je do Trutnova, ale myslím, že 40 km, nechci to říkat přesně. Takže zkrátka a dobře, ta jednání probíhají velmi nepříjemně. Jednání dokonce probíhají u mě na radnici, polské Ředitelství silnic a dálnic a české Ředitelství silnic a dálnic, a musím říci, že to mnohdy je ne o tom, aby se trefily ty dva jízdní pruhy do sebe, ale spíš ta debata je o tom, co vlastně tam děláme, proč to tak dlouho trvá a kdy tam vlastně budeme, čímž je pro mě ten názor, a nejenom mě jako starosty, ale zároveň klubu, koaličního klubu sociální demokracie – proto budeme hlasovat pro tuto materii.

Další, co je pro mě velmi důležité, je navýšení znaleckého posudku právě na dotčené pozemky. A protože opravdu vyjednáváme a pomáhám já osobně, a nemusel bych jako starosta, protože to je věc státu, ale skutečně se snažím pomáhat vyjednávat, protože ty lidi osobně znám, tak se s nimi snažím jednat seriózně o tom, že jejich dům bude srovnán se zemí, protože tam povede dálnice anebo obchvat, tak jsem velmi rád, že bude navýšen ten koeficient znaleckého posudku.

No a třetí věc je tady diskutovatelný seznam. Víte, jako starosta města, když máte deset let materii, kterou neustále opakujete a opakujete a diskutujete se svými koaličními partnery anebo se svou opozicí, tak dojdete do stadia, kdy neustále argumentujete, oni argumentují a vy už jedné krásné chvíle řeknete: já vás překročím a nechám si to schválit, protože prostě argumentačně to není schopné obstát, protože prostě zkrátka a dobře na některé věci nikdy nebudeme mít stejný názor. Prostě to tak je, ale je to dobře, že to tak je. To by nebylo dobré, kdybychom měli všichni na stejnou věc stejný názor. A já proto chci říci, že i přesto, anebo právě proto, že seznam

je doplňován o stavby, tak tam s prominutím není přece stavba typu mateřské školy někde v nějakém městě, ale je tam buď jaderný blok, nebo součást jaderné elektrárny, je tam významné vodní dílo. No hergot, promiňte, ale co jiného by mělo být v těch seznamech než státní priorit. Můžete samozřejmě říci, no v jakém to je stadiu, ale ten stát přece musí mít nějakou státní prioritu, a proto já říkám, že bych se vůbec nedivil a vůbec bych se nebránil tomu, ať tam přijdou další konkrétní – a o čem tady hovořil třeba pan kolega Foldyna vašim prostřednictvím, pane předsedající, třeba o těch vodních dílech. Ona tam jsou součástí toho seznamu, ale pravda je ta, že do jisté míry na některé věci se tam skutečně třicet let nesáhlo.

Dámy a pánové, já nechci dělat nějaké shrnutí, od toho bude pan ministr průmyslu, který bude dělat závěrečné shrnutí před klíčovým hlasováním, nicméně dovoluji mi, abych vás požádal, ať už k jednotlivým pozměňovacím návrhům budete hlasovat, jak uznáte za vhodné, ale stojí za to ten zákon zcela určitě schválit. Proč? Protože kdo nic nedělá, nic nezkazí. To heslo platí a pravda je ta, že pokud ten zákon neprojde, tak mi věřte, že ta jednání s těmi Poláky a možná s Rakušáky – a poslanci, kteří jsou v jiných regionech, na jiných hranicích, třeba s Německem, i když tam je dálniční tah na Německo, ale pozor, máme R6, která se staví, tak jenom chci říci, že budou ve stejné pozici, že nebudou vědět těm jednotlivým zástupcům jednotlivých států, co mají říct, protože nebudou na té hranici, jak se říká, včas s tou dálnicí.

Takže zkrátka a dobře, prosím, rozum do hrsti a chtěl bych vás požádat, že celou dobu, celý ten půl rok i dva roky předtím jsme skutečně neřešili tu dopravu a tu čtyřistašestnáctku, že nebyla ani pravá, ani levá. Můžeme mít celou řadu názorů na ni, ale pravda je ta, že bezesporu nás posílá a posouvá dopředu, a proto bych požádal o její schválení tak, aby mohla platit, a mohla nejenom platit, ale mohla nám umožnit stavět. A nejenom státu, ale i krajům a především hlavně starostům, kteří mají stejné problémy, jako mám já, protože jejich městy projíždějí tisíce kamionů dnes a denně. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a do rozpravy je přihlášený pan poslanec Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem původně tu svou řeč chtěl začít v té obecné rovině přípravy zákona 416, resp. jak křehkým kompromisem téměř všech stran v Poslanecké sněmovně tehdy byla ta původní, dva roky stará verze, ale o tom již poměrně široce mluvili předřečníci. Já tedy zopakuji jen ty dva základní pilíře, které byly tou ideou zákona 416, a to snazší vyvlastňování a zjednodušená dokumentace. Přesto se v příloze vlastně objevily stavby, které již pozemky vyvlastňovat nepotřebují anebo ty požadavky na jejich dokumentaci se stejně řídí zvláštním zákonem, jako zmínil již kolega Černohorský.

Pan poslanec Birke zde mluvil i jako starosta a já na rozdíl od něj jako starosta během toho jednoho období nebyl postaven do té situace, kdy bych musel někomu říkat, aby se vystěhoval ze svého obydlí. Nicméně mnoho těch staveb mám z pozice

města také za sebou, a nejen to, protože předtím jsem se sedm let podílel i na přípravě výstavby třetího a čtvrtého bloku v Elektrárně Temelín, které pak bylo zaříznuto tím zrušeným výběrovým řízením a začalo se soustředit na lokalitu Dukovan. A ano, ten seznam je doplněn o velké stavby, byť mimo ten původní záměr zákona 416, zatímco relativně jednoduché věci, které nás mohou posouvat dopředu, na ty se v tom návrhu úplně zapomnělo a jsou zde na stole až v podobě poslaneckých pozměňovacích návrhů.

Pokud se bavíme o urychlení stavby dopravní infrastruktury, opět musím v rychlosti zopakovat totéž, co jsem zde zmiňoval ve druhém čtení, protože na rozvoj elektromobility se úplně zapomnělo. Ačkoli na ni můžeme mít různé názory, tak je namístě připomenout, že naše hospodářství je zcela závislé na automotive průmyslu, a nelze tedy zcela ignorovat ten nastavený trend rozvoje elektromobility, pokud nechceme potopit celý sektor průmyslu. Na té včerejší schůzi v posledním bodě klimatická změna zazněly lehké narážky od některých kolegů, byť třeba na racionálním základu, a vlastně by se s nimi dalo i souhlasit, například že lidstvo jednou přejde od spalovacích motorů k něčemu jinému, ale, a to doplním já, už nelze tvrdit, že ty důvody budou čistě ekonomické.

Jistě, já si také o těch hodnotách emisních limitů nastavených Evropskou unií mohu myslet své, stejně jako o nějakých přímých dotacích na nákupy vozidel, nicméně potopit český automobilový průmysl také nechci, stejně jako nechci, aby zde byly zadrátované ulice, kde si budou vlastníci elektromobilů házet prodlužovačky z oken, aby si dobili svoje vozidlo, zatímco chodec nebo cyklista se o ten kabel pak v noci přizabije. Proto pojďme prosím odbourat tu zbytečnou byrokracii, administrativu výstavby malých dobíjecích stanic ve městech, a právě proto, ať se vyhneme těm zadrátovaným ulicím, se kterými se již potýkají některá města v západní Evropě.

Jsou zde tedy na stole tři pozměňovací návrhy, F2, který vypouští tu povinnost jak ze stavebního řízení, tak územního, a to včetně souvisejících konstrukcí. Pak bod C, který vypouští ze stavebního povolení, a bod F1 jako nejnnutnější, který vypouští ze stavebního a ponechává v územku.

Posun vpřed bude každopádně jakákoliv z těchto variant, nicméně mi dovoluete zdůvodnit, proč budu posléze u procedury prosazovat předřazení návrhu F2, který měl vlastně i nejširší podporu poslanců šesti stran ve Sněmovně. Vlastně jak jsem zmínil, do § 79 se přidává bod u), tedy dobíjecí stanice vybavené výlučně běžným dobíjecím bodem, splňující podmínky zvláštního právního předpisu, což je zákon 311/2006 Sb., a to včetně jejich souvisejících konstrukcí, zařízení a technické infrastruktury. Zmíním, proč je ten dovětek důležitý – protože příslušenstvím mohou být například sloupky proti nacouvání, detekční smyčky, obsazení parkovacího místa, případně i malá pojistková skříň. A v tom zákoně to skutečně nebude nic nového, protože když se podíváme na stejný paragraf v bodě j), který řeší antény, tak je napsaný velmi podobně. Takže ta argumentace s tím, že například ty související konstrukce a infrastruktura tam nemůžou být, je poměrně lichá.

Takže ještě jednou tedy poprosím o podporu toho návrhu F2 a případně těch dalších, C a F1. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Černohorský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Ať nemusím stále těmi faktickými, tak já bych se chtěl vyjádřit k některým podaným pozměňovacím návrhům. Určitě bych rád požádal pana ministra, aby nám tady vysvětlil, čím urychlí jaderné elektrárny, když tam budou.

Ale rád bych se pozastavil ještě u jednoho pozměňovacího návrhu, který jsem podával. Je to vyjmutí jedné části plynárenské soustavy. Já bych tady přečetl část odůvodnění, které nám předalo samo ministerstvo. Mám tam tedy nesouhlasné stanovisko z Ministerstva průmyslu a obchodu s tím, že Ministerstvo průmyslu a obchodu podporuje pozměňovací návrh kolegy Pustějovského, který plynovod Capacity4Gas, který je navržený ve vládním návrhu, nahrazuje plynovodem Moravia, neboť Capacity4Gas má již vyřešeny všechny majetkoprávní záležitosti a je v realizaci. A to je přesně to, na co jsme tady původně upozorňovali, že si ministerstvo neudělalo vůbec žádnou analýzu, zdali tam ty stavby musí být, a dostaly se tam v podstatě – nevím, jestli nám pan ministr potom objasní, jakým způsobem se tam dostaly, ale vypadá to, jako kdyby se tahalo z klobouku a dali tam prostě to, co vyšlo.

Já když tak budu ještě potom k proceduře navrhovat jednu výměnu, jedná se tedy o návrh M4, což by právě měl být, pokud mě kolega případně neopraví, právě ten návrh, ve kterém vyjímáme ten plynovod, který už je tedy realizovaný a evidentně v tom zákoně nepotřebuje být, a je tam potom následně pozměňovací návrh A4 z hospodářského výboru, který právě tento plynovod přemazává jiným. Tak já tady v tomto případě potom budu navrhovat, aby se nejprve hlasoval A4, to znamená návrh kolegy Pustějovského, protože v případě, že by to přemazal, tak samozřejmě můj návrh na vyjmutí té stavby je již nehlasovatelný. V tu chvíli bychom tam měli úplně jiný plynovod, než který nám přišel vládní novelou, ale v případě, že by náhodou nebyl podpořen, tak bychom mohli následně hlasovat o tom mém pozměňovacím návrhu M4, který právě tento plynovod, který už je tam zbytečný, by vyjímal.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo do rozpravy? Do rozpravy se hlásí pan místopředseda vlády, ano, prosím. Nebo závěrečné slovo? Tak já končím rozpravu, nikdo se nepřihlásil, a zájem o závěrečné slovo má pan ministr. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR

Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za všechny připomínky. Možná bych shrnul úplně kulantně. "Pane správče, musíte se více snažit." Rozumím i částečné kritice ze strany opozice, myslím, že to k tomu patří, myslím, že v zásadě je ještě celkem milosrdná. A dovolte, abych tady alespoň pár věcí ještě vysvětlil.

Shoda či neshoda všech resortů, které na tom pracovaly. Je to nesmírně náročný zákon, který je i technicky složitý a hrozně jednoduše se do něj trefuje. Dát dohromady kritickou infrastrukturu, dát dohromady stavby dopravní, dát dohromady energetiku, dát dohromady elektronické komunikace, spojit to ještě se železniční atd. není opravdu jednoduché. Ale co je podstatné, tak ten vládní návrh byl předložen se souhlasem všech resortů. Ano, pochopitelně, u pozměňovacích návrhů byla celá řada souhlasných, nesouhlasných stanovisek, což je pochopitelné, což je normální a asi to ani nemůže být jinak. To znamená, podstatné je to, tak jak tam padlo, že tedy ta dvě ministerstva – dopravy a průmyslu – nakonec se shodla tak, že tam byly nulové rozpory.

U Legislativní rady vlády byly dílčí výhrady, ale nebyl to žádný debakl, ten zákon je skutečně náročný. Podstatné je, že jako celek byl jednoznačně vládou potom schválen.

Za významné argumenty беру to, co zde padalo ve smyslu naslepo a ta vazba, ten rok a půl starý poslanecký návrh. Nejdříve bych řekl, že podle mě byl dobrý a že je fungující, že se celá řada věcí zlepšila. Je faktem, a tady jsem to bral s tím "pane správče, musíte se více snažit", že se to mohlo dát už do toho zákona, respektive do té novely tak, aby se s tím všichni seznámili. Myslím tím se všemi těmi výsledky, ať už to bylo to mezitímní rozhodnutí, fikce souhlasu, já nevím, zúžení počtu úřadů. My jsme to nakonec dali, dali jsme to na hospodářský výbor, ale souhlasím a беру ten argument, že bylo by asi dobré teď to dát, za předpokladu, že to projde, do Senátu a vyvarovat se případně těchto diskusí.

Zkrácení o třetinu. Byla zde výzva, kdo by dal hlavu na špalek za to. Já bych ji dal, tu hlavu na špalek za to. Ne snad proto, že bych vycházel z toho, že mám dneska hlavu jednu dopravní a druhou průmyslovou, a když o jednu přijdu, takže to přežiji. Ale já tomu věřím. S ohledem na to, jak je to koncipováno v tuto chvíli, včetně toho polského modelu, je to předpoklad toho, že to opravdu zkrátíme. Nebude to jediný dostačující předpoklad, musí to být – a tady bych souhlasil ještě s důsledností řízení, s komunikací, všechno je s tím spojeno, ale když se podíváte na ty příklady, kdy jsem byl vyzván, abych alespoň některé uvedl, kde se to tedy dá zvládnout, tak určitě D35. Všichni víme, že to je prostě klíčová tepna z východních Čech do středu Moravy. Podle našich propočtů je to o tři, o čtyři roky urychlení.

Padlo zde několikrát D11. Tady bych jenom skutečně vypíchl jednu věc u té D11. Nejde jenom o to, že se má potkat s polskou S3 a že polská S3 dojede na hranice v roce 2024, a pokud my toto neukonáme, my to nezvládneme dřív než v roce 2026, možná dokonce 2027, 2026 by se možná dalo zvládnout, dva roky tam bude ten rozdíl. Jenom bych podotkl, v čem bude ten rozdíl. Kdyby to aspoň dopadlo tak, že ti

Poláci skončí na hranicích a napojí se to na nějakou jedničku nebo na nějakou dvojku, to by se dalo ještě ustát. Ten průšvih, který nám hrozí, je v tom, že oni opravdu skončí v polích. A to tedy mezi námi v roce 2024 bude debakl. A bude to debakl pro jakoukoliv vládu, která – jestli si chceme zaspekulovat, kdo tady bude, to nevím, s jistotou nemůžeme říct, kdo tady bude sedět v té vládní garnituře, ale s jistotou víme, že to v tom poli skončí. A toto bude skutečně mezinárodní ostuda. Čili i z tohoto důvodu bych opravdu apeloval na to, abychom to zvládli, protože poté se to zvládnout dá.

Jaderné zdroje. Ta podstata není přece v tom, jestli jaderný zdroj, nebo ne jaderný zdroj. Ta podstata je v tom, aby se nespekulovalo u výkupu pozemků strategické nebo kritické infrastruktury. A pak tam můžeme do toho seznamu sázet různé věci a říkat si, jestli to tam patří, nebo nepatří. Jaderný zdroj je přece kritická infrastruktura, možná ta nejkritičtější, která tady je. To znamená, z této logiky nevidím důvod, proč by tam neměl být.

U těch vlastníků tady bohužel nelze vsadit na to, jakkoliv bychom si to všichni přáli, že všichni vlastníci jsou ti hodní vlastníci, se kterými se dá domluvit seriózní komunikací. S drtivou většinou ano. Problém je v tom, že pak stačí jeden, jeden jediný, se kterým se nedomluvíme, a máme tady několik let problém. Proto volíme ten polský model, proto volíme tuto cestu. Fikcím, to už zde padlo několikrát, my nijak nebráníme, jsou konečně i ve vládním návrhu novely.

Dovolte, abych ještě jednou poděkoval za tu diskuzi. Korektně a objektivně říkám, že si dovedu představit, že by celý ten návrh mohl být ještě vychytanější, ještě lepší, že by se tam dalo zvládnout možná ještě něco lépe, a tu částečnou kritiku беру a dovedu si představit, že by to tak mohlo být. Ale nedovedu si představit, že kdokoliv, kdo chce dnes urychlit výstavbu strategické infrastruktury, silnic, dálnic, a nechce přitom poškodit dotčené orgány, bude hlasovat proti tomuto zákonu. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To bylo závěrečné slovo pana ministra. Omluvy. Paní poslankyně Ivana Nevludová se omlouvá od 13.30 do konce jednání z osobních důvodů, pan poslanec Jaroslav Martinů od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan předseda Michálek se do začátku hlasování omlouvá ze schůze.

Nyní přikročíme k hlasování. Závěrečné slovo pana zpravodaje ještě předtím, než nás provede pozměňovacími návrhy a hlasováním. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Víím, že jsme už dlouho u tohoto zákona, ale musím stručně říct dvě věci jako zpravodaj v tom závěrečném slovu. V debatě proběhl test ústavnosti. Chci připomenout, že ta naše poslanceká novela, dva roky stará, je někde u Ústavního soudu. A teď, co povím, mluvím se vši vážností a zároveň pokorou. Já bych byl moc rád, kdyby Ústavní soud rozhodl, a jsem smutný z toho, že nerozhodl. Protože ať tak či onak, každé to rozhodnutí by bylo správné. Ono by nám pomohlo a navedlo by nás v těch dalších úvahách a přípravě, jestli ta příloha, kterou teď máme, je správná cesta, nebo není. Já se netajím tím, že jsem spíš odpůrcem té

přílohy, ale respektoval jsem politickou dohodu, která tady vznikla. Samozřejmě nemohu v žádném případě a nebudu ovlivňovat rozhodování soudu, ale s pokorou je toto ode mě míněno jako prosba, aby v této věci Ústavní soud rozhodl.

Příklad toho Polska. Já když jsem mluvil s polským ministrem dopravy, tak on mi dal úsměvný příklad. Když zahájovali jednu ze svých staveb severně od našich hranic a jel na zahájení, tak měl avízo, že tam budou občané protestovat. Přijel s obavou, co se bude dít, a dámy a pánové, věřte nebo ne, ti lidé tam protestovali za to, že chtějí být také vyvlastněni a že chtějí být také vykoupeni. Protože polský stát umí nabídnout dobrou cenu za ty jejich nemovitosti. A věřím, že třeba i tomu se budeme alespoň trochu u nás blížit. Připomenu, že třeba náhradu právě za nemovitosti zvyšujeme na 1,5násobek odhadní ceny.

Poslední věta. Prosím, abyste mi to povolili a nezlobili se na mě, pokud budu trochu nostalgický. Tenhle zákon považuji opravdu za svůj osobní. Jsem tady od roku 2013 už počtvrté, dvakrát jako zpravodaj, dvakrát jako předkladatel u těch novel. My jsme ho opravdu posunuli hodně daleko od toho původního znění v jednotlivých evolučních krocích, které na sebe navazují a posouvají se i v rámci toho veřejného mínění. A věřím, že dneska je to návrh opravdu kvalitní, silný, ambiciózní, který dává státu efektivní nástroje na to, abychom dostavěli, dokončili, tu klíčovou infrastrukturu silniční a také železniční, abychom rozjeli stavby vysokorychlostních tratí. My opravdu chystáme i nové způsoby financování té infrastruktury – PPP projekty, Národní rozvojový fond. Budeme mít možnost, jak tu infrastrukturu zafinancovat a získat peníze, ale musíme být schopni ji rychle postavit.

A já věřím, kolegyně a kolegové, že naši občané, naši voliči, a je jedno, jestli z levé, z pravé části spektra, si to zkrátka zaslouží a že i tohle bude vizitka pro celou Poslaneckou sněmovnu, že jsme schopni se dohodnout na dobrém a kvalitním nepolitickém zákonu. Proto prosím o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem nyní vystoupí pan poslanec Černohorský zastupující předsedu klubu Pirátů, předseda klubu je omluven. Prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom upozornit pana ministra na dvě věci. První, že ty jaderné elektrárny, tam nejde o spekulace s pozemky. Protože vy stavíte už na pozemcích nebo na místě, kde teď ta jaderná elektrárna je.

A druhá věc. D11 byla už v té předchozí novele. To znamená, teď to nemá úplně souvislost s tou současnou projednávanou novelou, ta už byla zařazena do té poslanecké. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. (O slovo se hlásí poslanec Třešňák.) Nemohu dát slovo.

Nelze udělit slovo nikomu... skončila rozprava, slovo má jenom ten, kdo má přednostní právo, a nyní je na řadě pan zpravodaj.

Poslanec Martin Kolovratník: Myslím, že není spor. Já teď navrhu proceduru v souladu, jak ji navrhl a pro vás připravil garanční hospodářský výbor. Samozřejmě je možno dát protinávrh k té proceduře a dát návrhy na jiný postup. Rozhodneme o tom hlasováním. Tak to asi vnímám.

Takže nyní jako zpravodaj tohoto zákona vám, kolegyně a kolegové, navrhuji proceduru v souladu s usnesením 673/3 garančního hospodářského výboru. Návrh procedury je následující.

První krok – návrh na zamítnutí, který byl podán ve druhém čtení. Druhý krok návrhy legislativně technických úprav. Další – pozměňovací návrh M1 poslance Černohorského. Dále pozměňovací návrh I4 poslance Kolovratníka, který je provázán, a pokud by byl odhlasován, je nehlasovatelný A1 hospodářského výboru. V případě neodhlasování I4 hlasujeme pozměňovací návrh A1.

Pátý krok – pozměňovací návrh A2 hospodářského výboru. Další M3 poslance Černohorského. Pokud ten by byl odhlasován, je A3 hospodářského výboru nehlasovatelný. V případě neodhlasování M3 hlasovat A3. Dále pozměňovací návrh M4 poslance Černohorského. V případě odhlasování je nehlasovatelný A4 hospodářského výboru. V případě neodhlasování M4 hlasovat A4.

Dále jednotlivé návrhy. M5 poslanec Černohorský. A5 hospodářský výbor, A6 hospodářský výbor, A7 hospodářský výbor. Následují tři pozměňovací návrhy poslance Mariana Jurečky v pořadí L1. Pokud by byl odhlasován, jsou nehlasovatelné L2, L3. Dále L2. Pokud bude odhlasován, je nehlasovatelný L3. A v závěru samotný L3.

Dále v logickém pořadí, v obsahovém pořadí, jednotlivé celky hospodářského výboru. Jedním hlasováním A8 až A26. Dalším hlasováním A27 až A34. Dále A35 až A37. Poté samostatně A38, A39. Dále návrh B poslankyně Zuzany Ožanové. Další krok provazba dvou návrhů. Návrh C poslance Petra Dolínka. Pokud by byl odhlasován, je nehlasovatelný F2 poslance Třešňáka. V případě neodhlasování návrhu C hlasovat F2.

Další provazba návrh D1 poslance Ondřeje Polanského. Pokud je odhlasován, nebudou hlasovatelné K4 a K6. V případě neodhlasování D1 hlasovat K4. Pokud bude odhlasován K4, je nehlasovatelný K6. V případě neodhlasování K4 hlasovat K6. Dále samostatně návrhy D2, D3 a D4 poslance Ondřeje Polanského.

Dále poslední provazba. Návrh G poslance Jana Birkeho. Pokud by byl odhlasován, jsou nehlasovatelné D5 a D6 Ondřeje Polanského. V případě neodhlasování návrhu G hlasovat návrhy D5 a D6 samostatně.

A nyní už série jednotlivých pozměňovacích návrhů. Návrh E poslankyně Balcarové, F1 poslance Třešňáka, I1, I2, I3 poslance Kolovratníka, J poslankyně Matušovské, K5 poslance Kupky, K1, K2, K3 a K7, vše jednotlivě poslance Martina

Kupky. Dále M2 poslance Černoorského. A poslední individuální pozměňovací návrh pod písmenem N poslance Mikuláše Ferjenčíka.

Závěrem navrhuji hlasovat návrh zákona jako celek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zazněl návrh procedury. Má někdo nějaký jiný návrh k proceduře? Ano, pan poslanec Černoorský a pan poslanec Třešňák se také hlásí. Ano, prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Černoorský: Děkuji za slovo. Já bych, jak jsem už v obecné rozpravě říkal, navrhoval, aby se nejprve hlasoval pozměňovací návrh A4 z hospodářského výboru, což je pozměňovací návrh kolegy Pustějovského. A potom teprve v případě, že by nebyl přijat, by se hlasovalo M4. Jak jsem říkal, my v té A4 budeme nejprve rozhodovat o tom, jestli to vyměníme za nějaký jiný plynovod. Pokud by se vám to nezdálo dostatečně odůvodněné a nepodpořili byste tento návrh, tak pak je zbytečné, aby ten původní plynovod zůstal v tom návrhu zákona a mohli bychom ho tím pozměňovacím návrhem vyjmout. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byl jeden protinávrh. S dalším protinávrem vystoupí pan poslanec Třešňák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Já pouze navrhnu tu úpravu procedury, kterou jsem zmínil v rozpravě, tedy hlasování o bodu F2 předradit před bod C. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Nejprve budeme hlasovat o protinávřích tak, jak zazněly. První protinávrh přednesl pan poslanec Černoorský, s tím se vyrovnáme hlasováním v tuto chvíli.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 239. Přihlášeno 155 poslanců, pro 27, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Druhý protinávrh přednesl pan poslanec Třešňák, o tom zahajují hlasování nyní. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 240. Přihlášeno 155 poslanců, pro 26, proti 63. Ani tento protinávrh nebyl přijat.

A nyní budeme hlasovat o proceduře v podobě, jak byla přednesena panem zpravodajem.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 241. Přihlášeno 155 poslanců, pro 138, proti 1. Proceduru jsme schválili a budeme podle ní postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a prosím první hlasování. Je to panem poslancem Černožorským ve druhém čtení podaný návrh na zamítnutí zákona. Hospodářský výbor tento návrh nehlasoval, nemám k němu stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 242. Přihlášeno 155 poslanců, pro 18, proti 117. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrhy legislativně technických úprav. Stanovisko, ona tedy nebyla podána na hospodářském výboru, takže nemám stanovisko výboru, ale je to návrh legislativně technických úprav.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Máme předneseny legislativně technické úpravy, o kterých máme hlasovat?

Poslanec Martin Kolovratník: Ano, přednesl jsem je v rozpravě a jsou podány na legislativě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 243. Přihlášeno 155 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byla přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní pozměňovací návrh M1 poslance Lukáše Černožorského. Pan poslanec tímto návrhem vypouští úpravu mezitímního rozhodnutí pro nevybranou energetickou infrastrukturu. Jedná se o zrušení samotného novelizačního návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko výboru?

Poslanec Martin Kolovratník: Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 244. Přihlášeno 155 poslanců, pro 18, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrh I4. Je to můj poslanecký návrh. Pokud by byl odhlasován, tak nebude hlasovatelný A1. Tento návrh je de facto legislativně technická úprava, nebo vylepšení tohoto původního, již odsouhlaseného A1 na hospodářském výboru. Tento pozměňovací návrh i v té původní podobě umožňuje u staveb dopravní infrastruktury požádat současně s umístěním a povolením stavby i o vyvlastnění. Je to tedy de facto ta polská metoda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko výboru? (Kladné.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 245. Přihlášeno 155 poslanců, pro 130, proti 17. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Je to velmi silná podpora tohoto návrhu. Tím pádem návrh A1 hospodářského výboru se stává nehlasovatelným.

Nyní prosím hlasování o návrhu hospodářského výboru A2. Tento návrh rozšiřuje přílohu zákona o silnice první třídy číslo 9, 13 a 50. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 246. Přihlášeno 155 poslanců, pro 129, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní hlasujeme pozměňovací návrh M3 Lukáše Černožského. Pan poslanec tímto návrhem vypouští veškerá elektroenergetická vedení z přílohy zákona. Stanovisko hospodářského výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 247. Přihlášeno 155 poslanců, pro 18, proti 116. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a tím můžeme hlasovat původní návrh A3 hospodářského výboru, kde hospodářský výbor rozšiřuje naopak přílohu zákona o vedení 400 kV Nošovice–Vratimov–Dětmarovice. Stanovisko výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 248. Přihlášeno 155 poslanců, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Další hlasovací krok je návrh M4 Lukáše Černohorského. Pan poslanec v tomto případě vypouští z přílohy zákona veškerá plynárenská vedení. Stanovisko výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 249. Přihlášeno 155 poslanců, pro 19, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tím nyní můžeme hlasovat A4 hospodářského výboru, kde naopak rozšiřujeme přílohu zákona o vysokotlaký plynovod o průměru DN 1000 Tvrdonice–Bezměrov. Stanovisko výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 250. Přihlášeno 155 poslanců, pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrh M5, opět Lukáš Černohorský, který v tomto případě vypouští z přílohy zákona veškeré jaderné elektrárny. Stanovisko hospodářského výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 251. Přihlášeno 155 poslanců, pro 43, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní pozměňovací návrh A5 hospodářského výboru. V tomto návrhu zavádíme nový institut doručování oznámení o zahájení řízení takzvanou veřejnou vyhláškou, pokud nebylo možné doručit na evidovanou adresu. A zároveň se osobám neznámého pobytu, případně neznámým vlastníkům nemusí pro doručení ustanovit opatrovník. Stanovisko hospodářského výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 252 přihlášeno 155 poslanců, pro 129, proti 5. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní A6 – opět hospodářský výbor. V tomto návrhu nahrazujeme dnes potřebnou smlouvu s příslušníky, vlastníky jiné veřejné dopravní nebo technické infrastruktury takzvaným vyjádřením potřebným pro přípravu podkladů. Stanovisko hospodářského výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 253 přihlášeno 155 poslanců, pro 125, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrh A7 hospodářského výboru, kterým výbor tu současnou výši koeficientu u výkupu nemovitosti z 1,15 zvyšuje na 1,5. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 254 přihlášeno 155 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní tři návrhy pod písmenem L Mariana Jurečky. Pan poslanec v tom prvním zvyšuje cenu za výkup nemovitosti jiným způsobem a v prvním L1 definuje obydlí a zemědělské usedlosti pro výkup za jejich reprodukční hodnotu. Stanovisko hospodářského výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 255 přihlášeno 155 poslanců, pro 35, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím jsou hlasovatelné L2 a L3. V návrhu L2 Marian Jurečka zvyšuje cenu na 1,8násobek, ale ještě zavádí jiný způsob definice pro obydlí a zemědělskou usedlost. Stanovisko hospodářského výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 256 přihlášeno 155 poslanců, pro 33, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Konečně L3, kde Marian Jurečka má stejnou konstrukci, ale zvýšení ceny na dvojnásobek. I zde je stanovisko garančního výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 257 přihlášeno 155 poslanců, pro 35, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní jedním hlasováním sérii návrhů hospodářského výboru A8 až A26. Tato série upřesňuje legislativně technicky problematiku územního rozvojového plánu. Požádalo nás o to Ministerstvo pro místní rozvoj. Jak říkám, je to zpřesnění k původnímu vládnímu návrhu, kde se v této věci řeší nově vznikající takzvaný národní geoportál územního plánování. Stanovisko hospodářského výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 258 přihlášeno 155 poslanců, pro 131, proti 4. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní série pozměňovacích návrhů A27 až A34. Pokud budou přijaty, tak výrazně pomohou Správě železnic s přípravou vysokorychlostních tratí. Je to návrh na mnohem rychlejší aktualizaci zásad územního rozvoje a zkrácené postupy při pořizování změn územního plánu. A27 až A34 – stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 259 přihlášeno 155 poslanců, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní další série hospodářského výboru. A35 až A37. Tato série zavádí povinné vedení stavebního deníku v elektronické

formě u staveb zadávaných veřejnými investory v nadlimitním režimu. Byl to návrh, který přinesl kolega Polanský, a byl hospodářským výborem vypořádán kladně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 260 přihlášení 154 poslanci, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Další návrh má číslo A38. Je tedy stále z hospodářského výboru. Tento pozměňovací návrh zavádí nově povinnost majitelům pozemků umožnit dočasné vstupy a vjezdy a dočasné provádění dalších činností na svých pozemcích nebo stavbách za účelem přípravy dopravních staveb. Stanovisko hospodářského výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 261 přihlášeno 155 poslanců, pro 49, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní A39. Tento pozměňovací návrh zkracuje odloženou účinnost zákona na tři měsíce. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 262 přihlášeno 155 poslanců, pro 133, proti 18. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy pod písmenem A včetně jednotlivých provazeb. Nyní návrh pod písmenem B poslankyně Zuzany Ožanové, která navrhuje vypustit úpravu školského zákona z této novely. Stanovisko garančního výboru nesouhlasné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 263 přihlášeno 156 poslanců, pro 35, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní se budeme věnovat elektromobilitě. Jako první budeme hlasovat návrh poslance Petra Dolínka pod písmenem C, který zlepšuje, zrychluje rozhodování o umístění malých dobíjecích stanic. Jedná se o takzvané dobíjecí stanice pomalé, neboli definované výlučně běžným dobíjecím bodem. Pokud bude tento návrh odhlasován, je nehlasovatelný návrh F2. A k návrhu C dává hospodářský výbor kladné stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 264 přihlášeno 156 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím je nehlasovatelný návrh F2. Nyní se přesuneme k pozměňovacímu návrhu pod písmenem D1 poslance Ondřeje Polanského. Pokud by byl odhlasován, budou nehlasovatelné K4 a K6 poslance Martina Kupky. V návrhu D1 Ondřej Polanský navrhuje vypustit fikci vydání souhlasného závazného stanoviska. Stanovisko hospodářského výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 265, přihlášeno 156 poslanců, pro 19, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tím pádem je hlasovatelný K4. Pokud by ten byl odhlasován, je nehlasovatelný K6. Budeme tedy hlasovat o návrhu K4 poslance Martina Kupky. Pan poslanec v tomto návrhu mění úpravu fikce závazného stanoviska ve stavebním zákoně pro stavby mimo dopravy. A jeho legislativně technická úprava má ambici zvýšit šanci, že ta fiktivní závazná stanoviska by případně obstála při soudním přezkumu. Stanovisko garančního výboru není, nebylo k tomuto odhlasováno.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 266, přihlášeno 156 poslanců, pro 32, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tím, že tento návrh nebyl přijat, je hlasovatelný návrh K6 Martina Kupky, který zasahuje do stejné problematiky. V K6 Martin Kupka zkracuje dobu nebo lhůtu pro vydání nového závazného stanoviska z jednoho roku na šest měsíců. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 267, přihlášeno 156 poslanců, pro 133, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní přejdeme ke třem pozměňovacím návrhům Ondřeje Polanského pod písmenem D. D2. Ondřej Polanský navrhuje nový způsob stanovení náhrady za odnětí vlastnického práva k objektu, ve kterém má vlastník trvalé bydliště. Navrhuje zohlednit péči o pozemek i cenu zvláštní obliby. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 268, přihlášeno 156 poslanců, pro 27, proti 93. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní návrh D3, kterým kolega Polanský zasahuje do rozhodnutí, který úřad bude příslušný pro rozhodnutí o umístění stavby u energetických staveb. Původní návrh říká, že příslušný je tam, kam investor podal žádost. Pan poslanec zavádí povinnost, aby jiný nadřízený úřad o tomto rozhodl. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 269, přihlášeno 156 poslanců, pro 23, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak a ještě návrh D4 poslance Polanského. Pan kolega tímto návrhem navrhuje zavedení dalšího správního řízení, které by probíhalo ještě před vlastním umístěním a povolením stavby. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 270, přihlášeno 156 poslanců, pro 23, 112. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní pozměňovací návrh pod písmenem G poslance Birkeho. Pan poslanec tímto návrhem doporučuje rozšířit přílohu zákona o vodní díla Kryry, Senomaty a Šanov. Pokud bude odhlasován, jsou nehlasovatelné návrhy D5 a D6 Ondřeje Polanského.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko výboru? (Zpravodaj: Stanovisko garančního výboru kladné.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 271, přihlášeno 156 poslanců, pro 101, proti 51. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. D5 a D6 jsou tedy nehlasovatelné. Nyní pozměňovací návrh pod písmenem E poslankyně Balcarové, která navrhuje zavést zpět účastenství veřejnosti ve správních řízeních bez ohledu na to, zda se dotýkají zákona č. 114 o ochraně přírody. Stanovisko garančního výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 272, přihlášeno 156 poslanců, pro 40, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní F1 poslance Třešňáka. Pan poslanec zde vkládá dobíjecí stanice mezi výjimky § 79 odst. 2 stavebního zákona tak, aby nepotřebovaly ani stavební povolení nebo ohlášení, ale aby stačilo rozhodnutí o umístění stavby. Stanovisko garančního výboru – nebylo odhlasováno, bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 273, přihlášeno 157 poslanců, pro 37, proti 54. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní poslanecký návrh pod písmenem I1. Je to můj poslanecký návrh. A tento návrh zavádí, resp. umožňuje autorizace, nové autorizace pro výstavbu výroben elektřiny. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 274, přihlášeno 157 poslanců, pro 102, proti 20. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní I2. Je to pozměňovací návrh, kterým zasahují do jaderného zákona. Tento návrh zvyšuje nebo umožňuje vyšší příspěvek obcím z jaderného účtu v souvislosti s úložišti radioaktivního odpadu. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 275, přihlášeno 157 poslanců, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A konečně I3, to je také můj pozměňovací návrh. Ten výrazně podporuje výstavbu energetických zařízení a umožňuje využití té polské varianty také u výstavby velkých zdrojů výroby elektřiny a pro přenosovou energetickou síť. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 276, přihlášeno 157 poslanců, pro 135, proti 6. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrh pod písmenem J Květy Matušovské. Ta podobně jako kolegyně Ožanová navrhuje vypustit vydání fikce závazného stanoviska ze správního řádu a ze zákona o vysokých školách. Stanovisko garančního výboru negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 277, přihlášeno 157 poslanců, pro 30, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní bude série návrhů pod písmenem K poslance Martina Kupky. V návrhu K5 pan poslanec vkládá do zákona novou právní konstrukci, tzv. nevyvratitelnou právní domněnku nepodmíněnosti rozhodnutí závazným stanoviskem ve správním řádu. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 278, přihlášeno 157 poslanců, pro 24, proti 104. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní návrh K1 Martina Kupky. Pan poslanec v tomto návrhu chce umožnit umístování vedení elektronických komunikací do silničního pozemku, do silničního pomocného pozemku nebo do středního dělicího pásu. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 279, přihlášeno 157 poslanců, pro 53, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Další je K2, kde Martin Kupka navrhuje, aby součástí pozemních komunikací se mohly stát i kabelovody umístěné na silničním pozemku, pokud nejsou součástí jiné technické infrastruktury. Garanční výbor k tomuto nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 280, přihlášeno 157 poslanců, pro 53, proti 78. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak děkuji. Nyní návrh K3 Martina Kupky. V tomto návrhu pan poslanec zavádí do stavebního zákona jinou úpravu postavení zeměměřického inženýra. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 281, přihlášeno 157 poslanců, pro 34, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak a poslední návrh ze série Martina Kupky je K7. Pan poslanec v tomto návrhu navrhuje zrušení závazného stanoviska orgánů územního plánování podle § 96b, je to stanovisko potřebné pro souhlas s územním plánem. Pan poslanec toto navrhuje zrušit. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 282, přihlášeno 157 poslanců, pro 29, proti 101. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Jsou před námi poslední dva individuální pozměňovací návrhy. V M2 poslanec Černohorský navrhuje vypustit pojem stavba související z definice energetických staveb v § 1 tohoto zákona. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 283, přihlášeno 157 poslanců, pro 29, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A poslední návrh je pod písmenem N. Pan poslanec Mikuláš Ferjenčík vypouští plavební stupeň vodní dílo Přelouč, ač pirát, tak ho vypouští, z přílohy k tomuto zákonu. Stanovisko garančního výboru je negativní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 284, přihlášeno 158 poslanců, pro 25, proti 116. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 673, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 285, přihlášeno 157 poslanců, pro 129, proti 16. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk poslanců ANO a sociální demokracie.)

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu. (V sále je velmi rušno.)

Nyní se budeme zabývat bodem

260.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 453/ - třetí čtení

Já prosím paní poslankyně, pány poslance, aby se ztišili. Prosím všechny, kteří jsou nyní u stolku zpravodajů a už tam nemají být, aby vytvořili prostor pro svoje nástupce. Děkuji.

U stolku zpravodajů už je paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Helena Válková. Já konstatuji, že

pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 453/4, který nám byl doručen 3. června 2020, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 453/5. Paní ministryně se ptám, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. (Chce krátce.) Ano, takže prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nechci už zdržovat a jenom připomínám, že se jedná o vládní návrh zákona, kterým se mění trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh byl původně ze strany Ministerstva spravedlnosti předložen proto, abychom –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní ministryně. Dámy a pánové, prosím o klid, neslyšíme se tady navzájem, to není dobré. Děkuji vám. Prosím, paní ministryně, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Primárním cílem tohoto návrhu bylo upravit právní rámec pro ukládání a výkon peněžitých trestů tak, aby byly tyto tresty ukládány ve větší míře než doposud. Nakonec byl spojen s dalším návrhem a to už vzešlo tady v Poslanecké sněmovně, je to tisk 466, který nastavuje výše jednotlivých hranic škody v trestním zákoníku. Je tady celá řada pozměňovacích návrhů, které jsme už předběžně trochu projednali v druhém čtení a ke kterým se tedy hodlám vyjádřit na závěr. Jinak prosím o podporu tohoto návrhu, který, myslím si, bude užitečný a bude kopírovat aktuálnost této doby. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Seznámím vás s omluvami. Pan poslanec Petr Třešňák od 12.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Gazdík od 12 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Helena Langšádlová se omlouvá od 12.30 do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Radek Vondráček od 11 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A v tuto chvíli otevírám rozpravu. Přihlášený přihlášený do rozpravy je pan poslanec Tomáš Vymazal, připraví se paní poslankyně Květa Matušovská. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si zde vystoupit, abych krátce připomenul svůj pozměňovací návrh pod písmenem C pro ty z vás, kdo třeba nesledovali druhé čtení této novely.

Jako předseda stále komise pro kontrolu použití odposlechů se už přes dva roky setkávám s tzv. informační povinností a kontrolou jejího plnění. Institut informační povinnosti vznikl proto, aby se v případech, kdy je někdo odposloucháván, ale výsledný odposlech nakonec z nějakého důvodu není použit v rámci trestního řízení, tento odposlouchávaný člověk vůbec dozvěděl, že k tomuto závažnému zásahu do

jeho základního práva na soukromí došlo, a mohl zákonnost příkazu k tomuto odposlechu nechat přezkoumat Nejvyšším soudem.

Informování o odposleších má ale dva problémy. Prvním je, že je dnes plnění této povinnosti uloženo tomu orgánu činnému v trestním řízení, který ve vztahu k odposlouchávané osobě pravomocně ukončil trestní řízení, takže to může být policejní orgán, může to být státní zástupce a může to být i předseda senátu soudu prvního stupně. Tato mnohost subjektů, které mají povinnost odposlouchávané informovat, mnohdy způsobí, že k informování některých osob vůbec nedojde. Neexistuje totiž centrální evidence, ze které by bylo jasně patrné, zda informační povinnost vznikla, komu přesně vznikla a ke kterému datu byla případně splněna. Druhým problémem je, že má k informování dojít až na konci celého trestního řízení, což může trvat roky, ačkoliv k zastavení trestního řízení vůči konkrétní osobě došlo třeba hned na samém začátku policejního vyšetřování a zbytek tohoto trestního řízení už se jí netýkal.

Můj pozměňovací návrh tento problém řeší tím způsobem, že povinnost informovat ukládá pouze státnímu zástupci, který má o všech fázích daného trestního řízení přehled, takže nebude mít problém udržovat patřičnou evidenci plnění této povinnosti. A dále můj návrh přesouvá vznik této povinnosti z konce celého trestního řízení už na konec řízení přípravného, které zpravidla končí podáním obžaloby státním zástupcem. Tato změna způsobí, že plnění informační povinnosti bude snadno kontrolovatelné, protože ji bude mít na starost státní zastupitelství, které má jasně danou hierarchii. Stejně tak tato změna způsobí, že se lidé o odposlechu svého telefonu nepoužitým v trestním řízení dozvědí mnohem dřív. Chtěl bych vás tedy poprosit o podporu svého pozměňovacího návrhu, jehož přijetí bylo minulý týden doporučeno i ústavně-právním výborem.

Na závěr bych si ještě dovolil k tomuto pozměňovacímu návrhu načíst drobnou legislativně technickou úpravu, která má za cíl formálně sjednotit pojmy v rámci mého pozměňovacího návrhu s pojmoslovím, které používá trestní řád. Tato úprava zní: V § 88 odst. 11 a v § 88a odst. 5 se slovo "bezprostředně" nahrazuje slovem "bezodkladně".

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. A další poslanec či poslankyně v obecné rozpravě – vystoupí paní poslankyně Květa Matušovská a připraví se Dominik Feri. Prosím.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, předstupuji před vás v zastoupení dnes nepřítomného poslance Zdeňka Ondráčka, který načelil pozměňovací návrh, kterým se prodlužuje promlčecí doba u zvláště závažných zločinů a zločinů privatizace ze současných 20 na 30 let. Ústavně-právní výbor jako výbor garanční k tomu sice zaujal nedoporučující stanovisko, ale s konečnou platností rozhodnete vy. Já bych vám chtěla říci, proč byste návrh kolegy poslance Ondráčka měli podpořit.

Pro rozhodné období, o kterém mluvíme, tedy mezi roky 1991 až 2000, eviduje policie cca sto dosud neobjasněných vražd. U každé této vraždy je vedle přímé oběti také někdo obětí blízký, někdo, kdo přišel o svého syna, dceru, manžela, manželku, nebo jen o přítele, kamaráda. Všichni tito lidé se ptají proč. Proč policie nebyla schopna objasnit tento zločin proti životu a zdraví? Byla to neschopnost, nebo neměla policie dost důkazů? A mohla pachatele odhalit, obvinít a poslat před soud? Víte, kriminalistika je živá věda, která se stále vyvíjí. To, co se před 20 či 30 lety zdálo nemožné, je dnes zcela běžné.

Jako příklad uvedu obyčejnou kapku krve, která byla zajištěna na místě činu. Ještě před 20 lety kriminalisté dokázali maximálně určit, zda se jedná o krev zvířecí, nebo lidskou, a u té lidské krevní skupinu a podskupiny, tedy skupinovou příslušnost původce oné kapky krve. Dnes ze stejné kapky krve kriminalističtí experti díky DNA analýze určí konkrétní osobu, tedy individuální identifikaci. A víme my dnes, co bude v kriminalistické vědě za pět či deset let? Ne, nevíme. I díky DNA kriminalisté dodatečně objasnili několik případů vražd, které byly označeny jako neznámé a tvořily ony známé kriminalistické pomníčky, jakými jsou i známé případy např. Otýlie Vranské, ke kterému se policisté vraceli i po 80 letech. Jejich profesní čest jim totiž velí objasnit každý zločin proti životu a nejlépe i postavit jejich pachatele před soud.

Nejinak je tomu i v zahraničí. Vzpomenete si na vraždu bývalého švédského sociálně demokratického premiéra Palmeho z roku 1986? Před pár dny jsme se i z našeho tisku mohli dozvědět, že švédská prokuratura definitivně ukončila vyšetřování dosud neobjasněné vraždy, neboť hlavní podezřelý – zde nemohu mluvit o pachateli, protože nebyl soudem uznán vinným – zemřel. A pro vaši informaci, právě ve zmiňovaném Švédsku nebo třeba v USA jsou uvedené zločiny nepromlčitelné. V Německu je to až 25 let, na Slovensku je to od 3 do 30 let. I v zahraničí tedy objasňují staré vraždy i po více jak 20 letech, protože na jedné straně možná mizí ta paměťová stopa svědků, ale jsou a vznikají nové kriminalistické metody, které kriminalistům pomáhají, a soudy je uznávají.

Ještě než vás požádám o vaši podporu pozměňovacího návrhu poslance Zdeňka Ondráčka, dovoluji mi jedno mé osobní sdělení. Jsem žena, která má dceru v předškolním věku, a vím, že kdyby se jí stalo cokoliv, že by jí někdo ublížil, že bych se nikdy nesžila s tím, že zločin, který se stal, by byl po 20 letech promlčen a možný pachatel by beztrestně bydlil či žil někde nablízku. Takovéto zločiny by měly být nepromlčitelné. Ale když to systémově údajně nejde, podpořte alespoň prodloužení promlčecí doby ze současných 20 na 30 let.

Děkuji vám za vaše zamyšlení nad mými slovy a podporu onoho zmíněného pozměňovacího návrhu. Zároveň žádám paní zpravodajku, poslankyni profesorku Helenu Válkovou prostřednictvím předsedajícího, aby před hlasováním o tomto návrhu jasně sdělila, že se jedná o tento návrh. Děkuji a věřím, že společně to změníme. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Dominika Feriho a připraví se pan poslanec Jan Bartošek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážení kolegové, vážené kolegyně, jestli mě něco na práci v ústavně-právním výboru těší, tak je to to, že se vypravujeme za hranice novinových titulků, nekloujeme po povrchu a snažíme se věci řešit skutečně odborně a prakticky po technické stránce. Myslím, že na tomto návrhu bylo odvedeno kus dobré práce, za což velmi děkuji paní zpravodajce i dalším kolegům, kteří uplatnili pozměňovací návrhy.

Za náš poslanecký klub mohu říci, že my podpoříme všechny pozměňovací návrhy, které se snaží prosadit více do praxe ukládání peněžitých trestů. Kdo tento obor sleduje, tak ví, že před dvěma nebo třemi dny Nejvyšší státní zastupitelství zveřejnilo výroční zprávu o činnosti za rok 2019, ve které se podává, že se to daří, že v minulém roce bylo uloženo 20 % peněžitých trestů ze všech odsouzených, což je oproti těm 5 % před pěti lety významný nárůst. V tom jdeme správnou cestou.

Pro mě osobně je trochu nepochopitelné, ale stálo by to možná za nějaký seminář nebo odbornou debatu, že se sice daří ukládat peněžitých trestů více, ale přesto existují zvláštní diskrepance mezi ukládáním peněžitých trestů v rámci různých okresních soudů, to znamená, v Domažlicích uloží 60 % peněžitých trestů, zatímco v ne tak dalekých Strakoncích je to jenom 25 %, což jsou tedy rozdíly, které mi nepřipadají, že by tam skladba trestné činnosti byla tak odlišná na to, aby tam ty rozdíly byly takto velké.

Ale celkově ten směr je dobrý. Jistě na tom má velkou zásluhu ministerstvo, Nejvyšší soud, Nejvyšší státní zastupitelství, Česká advokátní komora a jejich vzájemná spolupráce.

Rovněž podpoříme návrhy, které se týkají posílení významu dohody o vině a trestu jakožto nástroje restorativní justice, kdy – já jsem nebyl ve Sněmovně za situace, nebo v době, kdy se tento nový institut do trestního řádu zaváděl, ale myslím, že očekávání byla taková, že se to stane nástrojem relativně masivně využívaným. V současné době se využívají spíše podmíněné tresty, například podmíněné zastavení a tak podobně. To, co je kritizováno u dohody o vině a trestu, tak je zejména administrativní zátěž, což pak vede k tomu, že – když se podíváte na statistické výkazy, tak v roce 2017 to bylo 116 návrhů na schválení dohody o vině a trestu, v roce 2018 to bylo 139, v minulém roce 160. Tam si myslím, že máme ještě významné rezervy. Návrhy, které jsou obsaženy v pozměňovacím návrhu A, by mohly být nějakým dílčím krokem pro to, aby se dohoda o vině a trestu využívala více a aby to nebylo něco, s čím státní zástupci bojují buď pro administrativní obtíže, nebo například pro nesouhlas obviněných.

Co nepodpoříme, je pozměňovací návrh kolegy Zdeňka Ondráčka – již jsem k tomu vystupoval na výboru – a to z důvodu, že prodloužení promlčecí doby je jasná výsost zákonodárce. Zákonodárce zkrátka může říci ano, toto se bude promlčovat za takto dlouhou dobu, toto se nebude promlčovat vůbec, protože to má velkou

společenskou škodlivost, je na tom nějaký široký společenský konsenzus. Jenže říci, že něco prodloužíme a zbytek neprodloužíme, je silně nesystémové a zase to povede k nějakému výkyvu nebo k nějakému vybočení z rovnováhy v rámci trestnosti a v rámci trestní represe. Co je podle mě asi nejpádňější důvod, je to, že v čase slabně nejenom síla uplatnitelných důkazních prostředků nebo pramenů důkazů, ale slabně s tím také nějaký požadavek z hlediska individuální prevence i prevence generální. To znamená, tento pozměňovací návrh nemůžeme podpořit. Přijde mi, že je napsán tak, aby to dopadlo spíše tedy na ty privatizační projekty než na ty zvláště závažné zločiny.

Celkově ale tento návrh podpoříme. Ještě jednou děkuji všem, kteří na tom kus práce odvedli. Věřím, že to nebude interpretováno povrchně jenom z pohledu hranic škod, ale že to bude pojímáno komplexně a že tato novela přispěje k využívání například peněžních trestů a dohod o vině a trestu v praxi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Bartoška a připraví se zatím jako poslední pan poslanec Marek Benda. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem k tomuto tisku podal pozměňující návrh, který se týká symbolů hnutí, která směřují k potlačení základních lidských práv a svobod. Je to téma, které je velmi aktuální, a z toho důvodu jsem podal tento pozměňující návrh. Proběhla kolem toho diskuse v rámci ústavně-právního výboru, za kterou děkuji. V rámci tohoto mého pozměňujícího návrhu se diskutovalo i o výši trestu, kde já jsem navrhoval až osm let, a zde došlo ke zpřesnění a snížení trestu od dvou do šesti let, plus řekněme k určitému zpřesnění tohoto mého pozměňujícího návrhu.

Věřte, že pro mě je naprosto důležité, aby tento pozměňující návrh prošel. Vzhledem k tomu, že ta upravená podoba, kterou mám v současné době k dispozici – a zde bych chtěl poděkovat jak paní poslankyni Válkové, tak panu poslanci Výbornému nebo panu poslanci Bendovi a dalším, kteří se spolupodíleli na vyprecizování a snížení té sazby –, tak z toho důvodu jsem se rozhodl k jednomu kroku, a to je, že požádám, aby Poslanecká sněmovna odhlasovala stažení tohoto mého pozměňujícího návrhu, a poté ho načtu do sněmovního tisku 624, což je ten stejný trestní zákoník, který je otevřen na konci prvního čtení a čeká nás projednání ve výboru.

Tímto vám, kolegyně a kolegové, nabízím, jestliže se ztotožňujete s myšlenkou, se kterou jsem přišel, a jste přesvědčeni, že by u nás mělo dojít ke zpřesnění propagace symbolů stran a hnutí směřujících k potlačování práv a svobod, jsem připraven, že se můžete spolupodepsat k tomuto pozměňujícímu návrhu jako vyjádření podpory toho, že nesouhlasíte, aby se z masových vrahů dělal byznys.

To znamená, že poté požádám o hlasování o stažení tohoto pozměňujícího návrhu, který následně načtu do sněmovního tisku 624 v upravené podobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jako poslední vystoupí pan poslanec Marek Benda. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, moc nás tady není, takže je to takové trochu mluvení spíše jenom pro historii. Já jsem původně ani nebyl přihlášen, protože si myslím, že ten tisk je na ústavně-právním výboru a ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti odladěn tak, že ho můžeme v klidu podle doporučení ústavně-právního výboru schválit a bude to všechno správně. Jenom mě k tomu vyprovokovala trochu paní kolegyně Matušovská, která za to nepochybně vůbec nemůže, alebrž zjevně tady přednášela stanovisko pana kolegy Ondráčka.

Já bych jenom byl rád, abychom věděli, že pokud se bavíme o promlčecí lhůtě – a já nepokládám za správné prodlužovat na třicet let, těch důvodů by bylo možné z teorie i praxe snažet mnoho jak z hlediska opožděného příchodu trestu, tak z hlediska obtížné prokazatelnosti. V řadě případů, pokud trestní stíhání například je zahájeno, tak se promlčecí doba staví, nebo dokonce obnovuje, ale každopádně, a k tomu existuje výrok Ústavního soudu, nelze prodloužit promlčecí dobu zpětně. To znamená, to, co tady zaznělo, že se jedná o trestné činy spáchané mezi lety 1991 až 2000, je úplný omyl. Je to úplný omyl, nevztahuje se to na žádné privatizační zločiny, teoreticky by se to mohlo vztahovat až na privatizační zločiny spáchané za vlády Miloše Zemana, Vladimíra Špidly, Stanislava Grosse, ale ty zase nebyly podle zákona o velké privatizaci, takže na ty se to nevztahuje také. A promlčecí doba vždy se počítá, pokud uplynula, nelze ji ani zákonem zpětně obnovit.

To znamená, bavíme se jenom o tom, co je do budoucna, a tam, myslím, je na nějaké případné vážné zvážení, pokud budeme dělat nový trestní řád, jestli se mají obecně prodlužovat. Já pro to nejsem. Ale myslím, že vytrženě vítit jenom zvlášť závažné zločiny a říci prodlužuje se z dvaceti na třicet let, pokládám za úplný omyl. Takže bych poprosil, abychom i v této věci udrželi stanovisko ústavně-právního výboru a nepodpořili návrh pana poslance Ondráčka.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla poslední... Ještě předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Ne, pardon, tady se s přednostním právem hlásila, mám to tady poznamenáno, paní zpravodajka, ale tak se domluvte. Tak prosím, pan předseda Michálek. Prosim.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl taky vystoupit v rozpravě k pozměňovacím návrhům.

Chtěl jsem vás poprosit o podporu pozměňovacího návrhu D3, který jsme podali s paní kolegyní Válkovou a který se týká kumulace trestů, toho, aby v důsledku toho, že standardní pachatel, který sedí ve vězení, tak polovina z nich má víc trestů. Nemá jeden trest, který by jim byl uložen, ale má víc trestů v důsledku toho, že třeba dostali několik podmínek a ty podmínky se potom přeměnily. Takže to je polovina pachatelů

v našich věznicích, za které potom samozřejmě platí daňový poplatníci 1 300 za den. Ten pozměňovací návrh tuhle věc upravuje tak, aby při ukládání dalšího trestu byly zohledněny ty už uložené tresty. Je k tomu i judikát Ústavního soudu. Ústavní soud tam dovedil, že za výjimečných okolností je možné jít i pod dolní sazbu, dolní hranici trestní sazby.

Já tam mám ještě pozměňovací návrh E1, který jde o něco dál. Ten sice nemá podporu Ministerstva spravedlnosti, ale stejně jsem ho chtěl načíst, aby bylo vidět, že je možné to dělat i trochu radikálněji, protože to řešení, které navrhuje s paní kolegyní Válkovou, je sice posun dobrým směrem, ale posun poměrně pomalý a nejsem si jist, jestli přinese úplně to ovoce, které si od něho slibujeme, a myslím si, že ve vztahu k těm trestům by tam měla být dána soudcům větší volnost, aby mohli jít pod tu dolní hranici.

Dál tam mám pozměňovací návrh E2, který se týká jasného přepočtu právě peněžitého trestu na sazby, protože se ukazuje, že ten dnešní přepočet patří mezi nejpřísnější v Evropě. Takže zase je to pozměňovací návrh, který směřuje k tomu, abychom se vypořádali se situací, že lidé tu chodí do vězení na příliš dlouhou dobu, a proto jsme taky hned za Ruskem země, která má největší počet vězňů v Evropě.

Pokud jde o ten pozměňovací návrh (na) zvýšení promlčecí doby z dvaceti na třicet let u trestných činů, za které může být uložen výjimečný trest, tak já se hlásím k opatrné podpoře tohoto návrhu, byť tedy byl načten jako pozměňovací. Nebyl v tom původním návrhu a bylo by záhodno, abychom k tomu měli poněkud delší a podrobnější diskusi. Nicméně když se podívám na ty argumenty, že se výrazně zlepšily vyšetřovací metody trestných činů a současně se prodloužila doba dožití, tak mi přijde logické, aby se na to reagovalo i určitým prodloužením doby promlčení u těch nejzávažnějších trestných činů, kde sice jde spíš o symbolický krok, a jak říkal pan kolega Benda, u těch nejvýraznějších privatizačních podvodů to asi to ovoce nepřinese. Tam se mělo pracovat na tom, aby pracovala historicky lépe policie a státní zastupitelství, když měly stíhat ty privatizační podvody, ale to se obávám, že teď už nedoženeme, aniž bychom popřeli základní zásady trestního práva, které jsou v Ústavě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení – jako poslední se hlásí paní zpravodajka Helena Válková. Já přečtu mezitím dvě omluvy. Pan ministr kultury Lubomír Zaorálek se omlouvá od 13 hodin z pracovních důvodů do konce jednacího dne a pan poslanec Josef Hájek se omlouvá mezi 13.30 a 14.00 z pracovních důvodů. Tak, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já mám velmi snadnou práci, protože jsme si to v podstatě odpracovali v ústavně-právním výboru a moji předřečníci precizně shrnuli ty nejdůležitější změny reformy, která povede k poevropštění a doufejme i ke zmírnění zbytečné trestní represe a naopak ke zpřesnění tam, kde je to třeba.

Paní ministryně ty základní charakteristiky už v rámci druhého čtení a teď také uvedla, takže já se jenom teď v tomto bodě, pane předsedající, pane místopředsedo, omezím na upozornění, že si tady budeme zkoušet fungování toho stykového zákona 307/2017, kdy Poslanecká sněmovna, pokud schválíme ten zákon, může pověřit konkrétního poslance k jeho odůvodnění v Senátu. A protože jde o velkou reformou trestního práva, byť ani vaše přítomnost, ani diskuse tomu zatím moc nenapovídá, tak lze tuto diskusi předpokládat v Senátě. A my jsme se z mnoha důvodů, i z hlediska toho prestižního postavení předsedy ústavně-právního výboru Poslanecké sněmovny, domluvili na ústavně-právním výboru, že vám navrhneme, abyste pověřili poslance Marka Bendu, aby ty pozměňovací návrhy v Senátu zdůvodnil. Tak jenom na to upozorňuji jako na takovou ne úplně standardní záležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, v případě, že zákon schválíme, tak o tom budeme ihned neprodleně hlasovat.

Takže já nevidím nikoho dalšího, kdo by se hlásil do obecné rozpravy, takže obecnou rozpravu končím. Táhá se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Paní zpravodajka? Nemáte zájem. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já zagonguji, požádám paní zpravodajku, aby nás provedla.

Možná bychom mohli malinko posečkat, deset dvacet sekund. Nemusíme vyhlašovat minutu, to tady vydržíme. Tak teď nevím, jestli někdo ťuká. Ťukáte? Tak jo. Takže já vás odhlásím. Ťukáte tak decentně, nenápadně po tom včerejšku, ale slyším. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Já si myslím, že jsme tady už v dostatečném počtu, takže paní zpravodajko, prosím, provedte nás tedy těmi... Takže prosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám sdělila svoje stanovisko. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já myslím, že všichni jste dostali tisk 453/5, což bylo usnesení garančního výboru. Tam máte i návrh procedury, nicméně my se musíme nejdřív vypořádat s těmi aktualitami dnešního projednávání ve třetím čtení. Čili jako první bych navrhla souhlasit se zpětvzetím návrhu, který máte označený písmenkem B. Pan poslanec Bartošek vysvětlil, myslím, velmi jasně, proč ho stahuje, že se nevzdává toho návrhu, ale zpřesňuje ho a předloží ho jako pozměňovací návrh k jinému tisku.

Čili budeme hlasovat souhlas se zpětvzetím návrhu pod písmenkem B pana poslance Bartoška.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže navrhuje, abychom nejdřív hlasovali o tomto, a pak nás seznámíte s procedurou hlasování, kterou potom schválíme hlasováním. (Ano.) No dobře.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh paní zpravodajky? Kdo je proti?

V hlasování číslo 286 přihlášeno 140 poslanců, pro 138, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo, a návrh té hlasovací procedury by byl nyní následující – že bychom tedy nejdříve legislativně technické úpravy, to znamená, tady zazněla od pana poslance Tomáše Vymazala jediná. Pak bychom hlasovali návrh D1. Potom, když budu ty jednotlivé návrhy představovat, tak je stručně budu charakterizovat. Kdyby byl schválený, tak bychom už potom hlasovali o tom A11, které je zahrnuto v usnesení garančního ústavně-právního výboru ve znění D1. Pak bychom hlasovali takový komplet, který doporučuje ústavně-právní výbor pod písmenkem A1 až A13, který v podstatě přebírá pozměňovávky ze sněmovního tisku 466. Pak bychom nehlasovali ten návrh, protože už ho tam nemáme, takže si ho můžete škrtnout, B, protože jsme si právě odhlasovali, že připouštíme zpětvzetí návrhu, a přešli bychom k návrhu C. Vždycky ho představím. Pak by se hlasoval návrh D2, pak by se hlasoval návrh E1. Pokud by se schválil, tak by se hlasovala ta B3 ve znění E1. Pak by se hlasoval návrh D3, pak návrh E2, pak návrh E3, pak návrh F, to je to promlčení, pak návrh zákona jako celek. A pak, úplně na závěr, bychom hlasovali to, na co jsem upozornila, čili to pověření podle § 3 odst. 1 stykového zákona.

Toto je návrh procedury hlasování, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já myslím, že jste to řekla úplně perfektně.

Takže pokud nemám námitek, já zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s navrženou procedurou? Kdo je proti?

Hlasování číslo 287, přihlášeno 142 poslanců, pro 141, zdržel se 1, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Pak je tu návrh technických úprav. Tam jde o to, že tam nahrazuje na dvou místech ve dvou ustanoveních pan poslanec Vymazal slovíčko "bezprostředně" slovem "bezodkladně", což je velmi namístě, a ještě se to dá zahrnout pod legislativně technickou úpravu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlas.) Souhlas, tak.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 288, přihlášeno 143 poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Dalším návrhem je návrh D1. Tady nejde sice o legislativně technickou úpravu a není to významný návrh, jenom tam doplňujeme

zákaz držení a chovu zvířat do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, protože to předcházelo tomu usnesení ústavně-právního výboru z 5. února 2020, kde to nebylo zohledněno, tak ho budeme hlasovat jako první a v případě, že bude schválen, tak bude modifikovat ten soubor návrhů ústavně-právního výboru. Čili návrh D1.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.) Já zahajuji hlasování... (Poslankyně Válková: Ještě ústavně-právního výboru.) Pardon. Stanovisko ústavně-právního – já ukončím hlasování, vyhlašuji ho za zmatečné. Ještě stanovisko ústavně-právního výboru. (Souhlasné.)

Tak, já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 290, přihlášeno 144 poslanců, pro 127, proti 15, návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Další je návrh A1 až A13, tady už máme ten modifikovaný návrh A11, to je usnesení ústavně-právního výboru.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stanovisko ministra? (Souhlasné.) Já zahajuji hlasování. Kdo je pro?

Poslankyně Helena Válková: Ne, ještě stanovisko ústavně-právního výboru. Stanovisko ústavně-právního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já tedy ukončím hlasování, vyhlašuji ho za zmatečné. Paní ministryně nám sdělila už své stanovisko.

Poslankyně Helena Válková: A já říkám za ústavně-právní výbor – já budu rychlejší, prosadím se dříve. Stanovisko ústavně-právního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, můžete nám ho říct klidně v tom bloku, jak hovoříte, paní zpravodajko, abych já už potom předal slovo.

Poslankyně Helena Válková: Dobře, vy jste příliš rychlý, pane místopředsedo, ale já budu ještě rychlejší. (Veselost.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: V pořádku. Můžete zachovat rychlost. To je v pořádku.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 292, přihlášeno 144 poslanců, pro 127, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Potom je tady návrh – B jsme stáhli – takže návrh C, přeskočíme to, podíváme se, je to návrh C, to jsou odposlechy. Pan poslanec Vymazal, nakonec ústavně-právní výbor přijal doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, a paní ministryně? (Stanovisko nesouhlasné.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 293, přihlášeno 144 poslanců, pro 67, proti 5. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Další návrh je D2, to je můj návrh, ale také ho budu komentovat jako nevýznamný, jenom se doplňuje do zákona o soudních věcech mládeže nový trest zákazu držení a chovu zvířat, čili taková spíš legislativně technická úprava. Ústavně-právní výbor – souhlas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně? (Souhlas.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 294, přihlášeno 144 poslanců, pro 142, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Pak je to návrh E1 pana poslance Michálka, který by měl zamezit nepřiměřené kumulaci trestů a zbytečně nedávat, jak zde už bylo řečeno, tresty těm, kteří si ještě neodpykali ve výkonu trestu odnětí svobody. Nicméně náš ústavně-právní výbor nedoporučil tento návrh, protože si myslíme, že je příliš komplikovaný. Já to nechci jako zpravodajka více rozvádět, ale nedoporučili jsme ho.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, s přednostním právem předseda klubu Pirátů. Prosím. Paní zpravodajko, uvolněte prosím místo u mikrofonu.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych poprosil, abychom se při představování návrhů drželi popsání podstaty toho návrhu a ne zdůvodňování těch stanovisek. Vzhledem k tomu, že paní zpravodajka udělala totéž i na jednání výboru, kde jsem ji na to výslovně upozornil, a teď se to tady opakuje, tak jsem to musel říct na mikrofon. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, já jsem také váhal, jestli vás neupozorním při tom předešlém hodnocení toho návrhu, zdali je důležitý, či nedůležitý, abychom to nechali na Poslanecké sněmovně. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Helena Válková: Já děkuji za dvě napomenutí, беру je na vědomí, budu se snažit polepšit. Takže pokud jde o návrh E1, garanční ústavně-právní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Prosím, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 295, přihlášeno 145 poslanců, pro 38, proti 63. Návrh byl zamítnut. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Helena Válková: Ano, návrh D3, opět zamezení nepřiměřené kumulaci trestů. Je to návrh můj a pana poslance Michálka. Návrh byl doporučen ústavně-právním výborem jako výborem garančním.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A paní ministryně? (Já mám neutrální stanovisko.)

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 296, přihlášeno 145 poslanců, pro 123, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslankyně Helena Válková: Pak tady máme návrh E2 pana poslance Michálka. Jedná se o přepočítání výše denní sazby. Já nehodnotím, jenom charakterizuji ten pozměňovací návrh. Usnesení garančního ústavně-právního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 297, přihlášeno 145 poslanců, pro 23, proti 108. Návrh byl zamítnut. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Pokud jde o další návrh, E3, také pana poslance Michálka, který vychází už z toho novelizovaného zákona o Sbírce zákonů, který nám ukládá, aby vždycky nabývaly zákony účinnosti prvním dnem příslušného kalendářního pololetí. My jsme jej na ústavně-právním výboru nicméně nedoporučili. Pro vysvětlení, nikoliv hodnocení, návrh – (Poslanci protestují.) Tak dobře. Takže ústavněprávní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 298, přihlášeno 145 poslanců, pro 23, proti 98. Návrh byl zamítnut. Prosim.

Poslankyně Helena Válková: Posledním návrhem před hlasováním o návrhu zákona jako celku je návrh F – promlčení. Je to návrh, který tady byl zdůvodněn paní poslankyní Matušovskou, nicméně jej podal pan poslanec Ondráček – prodloužení promlčení z 20 na 30 let. Ústavně-právní výbor jako garanční výbor ho nedoporučuje.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně? (Neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 299, přihlášeno 145 poslanců, pro 92, proti 33. Návrh byl přijat.

Takže o všech návrzích bylo, paní zpravodajko, hlasováno?

Poslankyně Helena Válková: Ano, o všech návrzích bylo hlasováno, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 453, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 300, přihlášeno 145 poslanců, pro 126, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování o pověření poslance odůvodnit pozměňovací návrhy v Senátu, které je obsaženo ve sněmovním tisku 453/5, a jedná se o usnesení garančního výboru ÚPV.

Přečtu, o čem budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna v souladu s § 3 odst. 1 zákona číslo 300/2017 Sb., o zásadách jednání a styku Poslanecké sněmovny a Senátu, pověřuje poslance Marka Bendu, aby v Senátu odůvodnil pozměňovací návrhy, které Poslanecká sněmovna přijala ke sněmovnímu tisku 453."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 301, přihlášeno 145 poslanců, pro 126, proti žádný. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto tisku. Přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

275.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 514/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali ministr zemědělství Miroslav Toman a zpravodaj garančního výboru, kterým je zemědělský výbor, poslanec Pavel Kováčik. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 514/5, který byl doručen dne 4. června 2020. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 514/6.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Máte zájem, pane ministře. Takže slovo uděluji ministru zemědělství Miroslavu Tomanovi. Prosím.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaná novela provádí transpozici směrnice Evropské unie o ochraně zvířat používaných pro vědecké účely. Upravuje také množírny psů, zavádí definici množírny, stanoví zákaz chovat na rozmnožování psy nebo kočky v množírnách. Novela stanoví také zakázané činnosti s vybranými druhy šelem a lidoopů, zavádí licenci k provádění veřejného vystoupení s vybranými druhy šelem a jejich rozmnožování. Novela dále zpřísňuje podmínky pro chovatele druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči v zájmových chovech. Dalším cílem návrhu zákona je zabezpečit, aby obecní úřady obcí s rozšířenou působností neměly zásadní finanční problémy při umisťování týraných zvířat do předběžné náhradní péče nebo náhradní péče.

V rámci druhého čtení, které proběhlo 3. 6. 2020, byla podána řada pozměňovacích návrhů, které rovněž dopadají do různých oblastí zákona na ochranu zvířat proti týrání. Pozměňovací návrhy se týkají zejména zákazu prodeje nebo předání psa na veřejném prostranství, zákazu usmrcování zvířat zmrazováním, zpřísnění požadavků na odbornou způsobilost, problematiky práva vstupu Policie České republiky do obydlí. Jsou v souladu s koncepcí Ministerstva zemědělství a přispějí ke zkvalitnění návrhu, a proto s nimi souhlasím.

Dále byly uplatněny pozměňovací návrhy týkající se kompenzací zákazu chovu kožešinových zvířat. Ministerstvo zemědělství souhlasí s principem odškodnění jako náhrady škody, a to formou sazby na jednotlivá chovaná zvířata, kdy počet zvířat bude stanoven na základě kontrolních protokolů krajské veterinární správy. Zároveň Ministerstvo zemědělství souhlasí se snížením sazeb. To znamená, to je ten pozměňovací návrh pana poslance Pošváře.

Co se týká rozhodnutí zemědělského výboru, který nepřijal pozměňovací návrh týkající se zákazu klecových chovů nosnic, tak ten plně podporujeme. Náš názor je, že bychom měli nechat spotřebitele, ať rozhodne, z jakého chovu vejce preferuje. Pokud by mělo dojít k zákazu klecových chovů, domnívám se, že by měl být stanoven jednotně v celé Evropské unii, protože zákaz stanovený pouze pro Českou republiku zhorší konkurenceschopnost našich zemědělců a vejce z klecových chovů se budou do České republiky dovážet. Zároveň si dovolím upozornit, že v případě zákazu v legislativě není ošetřen ani v jednom pozměňovacím návrhu návrh kompenzaci. To znamená, pokud se zakáže chov klecových zvířat na základě jakéhokoliv pozměňovacího návrhu, není tam doplněk o odškodnění.

Dále chci upozornit, že v podstatě udržitelnost projektů z Programu rozvoje venkova je do roku 2026.

Jestli dovolíte, tak tady máme fakticky na zákaz klecových chovů slepic čtyři varianty. První je status quo, to znamená, nic neomezovat, nechat to na spotřebiteli. Druhý je zákaz od roku 2025. To znamená, to je největší dopad na sektor v České republice. Další zákaz od roku 2027. A ten nejmíň špatný je zákaz od roku 2033. Bude to mít dopady, nicméně dá se to nějakým způsobem komunikovat. Nicméně znovu upozorňuji, že žádný pozměňovací návrh neřeší odškodnění pro chovatele. Takže si dovolím pouze se legislativně i morálně zeptat, jestli v případě, že zakázete klecové chovy, jak chcete chovatele prakticky odškodnit. Opět půjde o prostředky daňových poplatníků, jenom místo podpory soběstačnosti podpoříte její pokles.

Vážené dámy, vážení pánové, já si vás dovolím požádat o podporu tohoto zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám rozpravu, do které mám... no dobře, nicméně ve třetím čtení není nárok na to, aby zpravodaj (Kováčik) vystoupil před otevřením rozpravy. Ale s přednostním právem, pane předsedo, můžete. Takže to vyřešíme takhle. Takže prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, já už nebudu dopodrobna, protože nad tématem jsme strávili mnoho času. Všichni vědí, o co jde. Jako zpravodaj se budu snažit působit velmi neutrálně, byť samozřejmě svoje názory jako zemědělec s dlouhou profesní kariérou mám, ale budu se snažit být naprosto nestranný.

Máte před sebou, prosím pěkně, usnesení zemědělského výboru, ve kterém je obsažen i návrh procedury a ve kterém je na straně 4, kterou si prosím pěkně otevřete, tuším to je strana 4, na straně 4 je bod II a v jednotlivých stanoviscích garančního výboru je ke stanovisku na 13. řádku A52, dívejte se pečlivě a věnujte pozornost soustředěnou, A52 a A54. Tam došlo k technickému omylu při přepisu. Patří tam, a zemědělský výbor jako garanční výbor to také tak projednal a schválil, A52 až A54. Nikoliv "a", ale "až".

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid v jednacím sále, protože opravdu není už moc slyšet, aby se pan zpravodaj mohl vyjádřit. Prosím vás o klid ještě jednou! Tak prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Doufám, že i přes zvýšenou hladinu hluku jste stačili zaznamenat tuto změnu, kterou nezpůsobil ani zpravodaj, ani návrhvatel, ale kterou je třeba brát v úvahu, protože jinak by nám zůstal neprohlášený bod A53, ke kterému ovšem zemědělský výbor jako garanční samozřejmě stanovisko zaujal.

A pak tady mám, prosím pěkně, několik legislativně technických. Byla-li otevřena rozprava, tak si dovolím je načíst už teď. A to v tisku 514/5 mám tady osm legislativně technických poznámek nebo úprav.

Za prvé: V pozměňovacím návrhu A3 se správně jedná o bod 5.

Za druhé: V pozměňovacím návrhu A18 má být správně číslovka 37 a poznámka pod čarou číslo 1b.

Za třetí: V pozměňovacím návrhu A19 má být správně číslovka 38.

Za čtvrté: V pozměňovacím návrhu A21 má být správně číslovka 40.

Za páté: V pozměňovacím návrhu A28 má být správně číslovka 98.

Za šesté: V pozměňovacím návrhu A36 má být správně uveden bod 118.

Za sedmé: V pozměňovacím návrhu A56 má být správně uveden bod 38.

A za osmé: Pozměňovací návrhy A28, A34 a A36 vyvolají potřebu změn v dalších novelizačních bodech, nebo v bodech, které bude nutno z hlediska legislativně technického nově doplnit nebo zrušit, neboť nebyly žádným pozměňovacím návrhem provedeny, přestože doplnění nebo zrušení těchto novelizačních bodů je nezbytné k řádné aplikaci zákona.

Tolik legislativně technické úpravy, které zpravodaj obdržel nebo na které zpravodaj přišel při studiu tisku 514/5. A tolik také slovo zpravodaje s tím, že návrh procedury, tak jak je dán návrhem usnesení garančního výboru, by měl být také diskutován a následně, pane předsedající, schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám rozpravu. Nicméně faktická poznámka by měla být aspoň po prvním vystoupení v obecné rozpravě. Faktickou reagujete na někoho v obecné rozpravě. Tady pan předseda vystoupil s přednostním právem, ono je to diskutabilní.

Poslanec Pavel Kováčik: Vy jste, pane předsedající, s dovořením, otevřel tu rozpravu už. Proto já jsem už ve vámi otevřené rozpravě načítal legislativně technické. Pakliže je nějaký spor, tak se hlásím...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To je v pořádku, měl jsem dojem, ale vůbec to nemusíme řešit, protože máte přednostní právo. Já jsem měl dojem, že jsem vám dal přednostní právo ještě před otevřením rozpravy. Je to ale v pořádku.

Poslanec Pavel Kováčik: Dobře. Je-li otevřena rozprava, hlásím se do ní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže vy potřebujete načíst legislativně technické v rozpravě, takže já vám dám, s přednostním právem si to načtete, a potom na vás bude reagovat tím pádem pan poslanec Bendl a budeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Takže odkazuji na legislativně technické úpravy k tisku 514/5, které jsem načel před chvílí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, už jsme to vyřešili, jsme v obecné rozpravě. A nyní na vás bude faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Petr Bendl a připraví se pan poslanec Milan Pour. Tak prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jenom v reakci na slova zpravodaje, u něhož respektuji zkušenost s jednáním Poslanecké sněmovny. Přesto bych tedy poprosil, protože my to celé děláme pod takovým časovým tlakem. Jak ministerstvo bylo pod časovým tlakem, aby nám dalo vůbec připomínky a názor k jednotlivým pozměňovacím návrhům, kterých je necelá stovka. Teď jsou tady další legislativně technické. Myslím, že by bylo fér vůči nám, abychom je dostali na papíře. Že se mění číslovky uvnitř pozměňovacích návrhů apod., že to strašně ženeme, a myslím si, že význam toho zákona by si zasloužil, abychom na něj měli přiměřeně času.

Nechci zdržovat, vím, že všichni už se dívají na hodinky, kolik ještě nám zbývá času, a že to tady skončíme v půli hlasování a poženeme to, abychom to rychle měli, ale jde o natolik vážné věci, že prostě to nemůžeme takhle nechat úplně být.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Mezitím přečtu jednu omluvu: paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová se omlouvá mezi 13. a 14. hodinou, do konce jednacího dne, z rodinných důvodů. Tak, pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Je to velmi sledovaný tisk, je to velmi sledovaná novela v posledních týdnech a měsících. A samozřejmě tato novela reaguje na několik důležitých oblastí. Oblast chovu zvířat, péče o ně a oblast týrání. Diskutují se tady oblasti, které se týkají jednak zákazu klecových chovů v případě drůbeže, pak se tady diskutují otázky cirkusů, drezury, využívání zvířat v oblasti sokolnictví nebo v oblasti filmového natáčení atd. A pak jsou tady samozřejmě věci, které veřejnost až

tolik nesleduje v těch návrzích, ale jsou také velmi důležité, které upravují na první pohled třeba někdy i drobně, ale i kompetence jednotlivých úřadů, především Státní veterinární správy, z hlediska právě možnosti a nástrojů, jak by mohla Státní veterinární správa lépe zasahovat, mít větší operativu právě v případech, kdy dochází k týrání zvířat. A pak jsou tam také věci, které se týkají např. množžení atd.

My jsme samozřejmě i u nás na klubu KDU-ČSL k tomuto návrhu vedli poměrně dlouhou debatu a já tady řeknu určité shrnutí z této debaty.

Když se podíváme na otázku klecových chovů, tak já jako zemědělec – a máme doma dneska asi 70 slepic, které chováme na podestýlce, jsou to spokojené šťastné slepice, myslím že možná šťastnější než ta, co byla na facebooku pana premiéra asi před třemi měsíci. Starají se o ně děti. A myslím si, že by nám všem mělo ležet na srdci to, abychom ke zvířatům přistupovali s co největší etikou, abychom jim vytvářeli co nejlepší podmínky pro jejich chov. Na druhou stranu ale musíme také vnímat, v jakém kontextu se o těchto věcech bavíme, jak vypadají podmínky chovů v ostatních zemích Evropské unie, když máme společný trh. Jak vypadají podmínky chovu v jiných, třetích zemích, které mají přístup na náš trh, což je třeba právě Ukrajina a jiné třetí země, a jak se rozhodnutí, které Poslanecká sněmovna udělá, promítne do domácí produkce, do nákladů, do ceny a také do dopadů na zemědělce, na venkov, na zaměstnanost.

A tady si myslím, že je věc, na kterou je potřeba upozornit, že by bylo velmi dobré předtím, než dojde ke skutečnému zákazu klecového chovu drůbeže, drůbeže, která je určena k produkci vajec, tak aby k tomuto rozhodnutí došlo na úrovni Evropské unie, aby o toto se snažil pan premiér, pan ministr zemědělství. Protože pokud to uděláme na úrovni členského státu jenom v České republice nebo jenom v nějakých vybraných zemích, v našem okolí je to Rakousko, některé spolkové země Německa, tak můžeme dosáhnout toho, že nám poklesne naše soběstačnost a bude tady nárůst dovozu především z Polska, ze Slovenska a z některých východních zemí.

My jsme samozřejmě v té debatě velmi pečlivě vyhodnocovali ty varianty těch tří pozměňovacích návrhů. Jeden, který chce ukončit klecový chov do roku 2025, další 2027 a pak ten – ještě kompromisní – roku 2030. Jako klub KDU-ČSL jsme se rozhodli primárně podporovat to ukončení k roku 2027. Rok 2025 s ohledem třeba na nutnost realizace nových hal, nových prostorů pro chov je poměrně krátký, protože když sečtete délku stavebního řízení, přičtete k tomu třeba řízení o EIA a podobně, tak za pět let se to prakticky nedá stihnout.

Ale byl bych velmi rád, ať už to budeme hlasovat dnes, nebo za čtrnáct dnů, aby opravdu naše vláda si vzala za své, že bude usilovat o takovýto postup na celoevropské úrovni, protože já nechci přispívat k tomu, abychom zhoršovali situaci našich chovatelů. A kromě naší evropské úrovně chci zmínit jednu důležitou věc – aby tady byl také zákaz pro dovoz takovýchto vajec do (ze?) třetích zemí. Pokud to bude platit i pro třetí země, tak potom ty podmínky vůči našim chovatelům a ten cíl, který se tady sleduje, bude naplněn. Ale pokud to dopadne jako u kožešinových zvířat, že sice v naší republice je nechováme, ale dovážejí se ty výrobky z jiných zemí a ze zemí, kde byly a jsou daleko horší podmínky pro chov těchto zvířat, tak potom je

to jenom pokrytecké. A byl bych také rád, aby byl jasný vzkaz vůči chovatelům, především těm středním a malým, kteří také tyto chovy mají, aby jim bylo pomoheno z hlediska nutných investic, které budou muset udělat při přechodu na jiné typy chovů.

Pokud jde o cirkusy, tak samozřejmě ta debata také byla poměrně široká. A já rozumím lidem, kteří přicházejí a říkají zase, i v této oblasti chceme lepší péči o zvířata. Na druhou stranu ale srovnávejme srovnatelné. Nebuďme pokrytci. A jestliže tady přicházejí návrhy, které jsou výrazně nad rámec toho, co za dva roky odpracovávala pracovní skupina, kde byli zástupci všech zúčastněných stran, zemědělství, životního prostředí, nevládních organizací, cirkusů a podobně, kteří přišli s posunem, kvalitativním posunem péče o zvířata v cirkusech, tak musím říct, že některé návrhy, které jdou nad rámec této dohody, dohody která znamená licencování, která znamená přísnější dohled vůči zvířatům v cirkusech, tak si kladu otázku, proč tito stejní lidé, kteří tyto návrhy podávají, neřeší třeba některé aspekty chovů v zoologických zahradách.

Před třemi čtyřmi týdny jsme mohli sledovat debatu, co se děje s mláďaty rysa v zoologické zahradě Ostrava. Každý rok chodí rodiče, děti obdivovat nově narozená mláďata – a kde jsou, když se narodí další? Často tato zvířata končí v kafilerkách. Zdaleka ne všechna zvířata v zoologických zahradách jsou součástí záchranných programů. Ne vždy je to tak jako kuň Převalského, který potom se vrací zpátky do Mongolska.

Takže uvědomujme si i tyto souvislosti, které vnášíme do té debaty, chceme udělat nějaký krok, a jestli je to vždycky vyvážené. Jestli když řešíme přístup ke zvířatům ať už v klecových chovech, nebo v zoologických zahradách, nebo v cirkusech, jestli se umíme podívat i k nám domů, jak probíhá chov rybiček, hlodavců, plazů, ptáků ve voliérách, jestli to jsou vždycky důstojné podmínky, podmínky odpovídající přirozeným původním podmínkám těchto zvířat ve volné přírodě. No zdaleka nejsou. Takže prosím pěkně, zkusme se na ty věci dívat opravdu nějakým objektivně racionálním pohledem a umějme tyto věci vyvažovat a přemýšlejme, jakým způsobem budeme rozhodovat a jaké to bude mít dopady.

Takže tolik shrnutí za naši diskusi uvnitř klubu KDU-ČSL. Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Než dám slovo těm, kteří se nyní přihlásili s přednostním právem, seznámím vás s omluvenkou. Paní poslankyně Černochová se nám omlouvá z dnešní schůze od 13.20 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, neboť bude oddávat.

A nyní s přednostním právem se mi přihlásil pan poslanec Válek za poslanecký klub TOP 09 a poté pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Ono je vždycky obtížné hlasovat a diskutovat o legislativě, kde se emoce, fakta a řekněme věda jaksi

nepotkávají, ale často stojí proti sobě. Já bych se pokusil shrnout stanovisko klubu TOP 09, o kterém jsme dlouhodobě diskutovali, a troufnu si říct, že jsem v tom klubu spíš na pozici toho ratia, těch faktů a vědy.

Ten důvod je jednoduchý. Já nejsem zemědělec, ale v Brně byl jeden z nejsilnějších ústavů experimentální patofyziologie vedený profesorem Vašků – kdo jsou lékaři z Brna, tak ho znají velmi dobře. Aa profesor Vašků u dávno, dávno, ještě před rokem 1989, dělal řadu studií stresových faktorů u zvířat v různých podmínkách. Pamatuji si velmi dobře na tu práci, co dělá kráva, když se jí ohřívá nebo chladí hypofýza, kdy ovuluje nebo neovuluje hrdlička, když se dívá do zrcadla a tak dále, a ty práce tehdy se nám zdály třeba trošku zábavné, ale v dnešním kontextu a z dnešního pohledu opravdu pracovali s tvrdými daty a hodnotili kvalitu stavu živé přírody, stavu zvířat a vliv různých typů stresů jednak na ta zvířata, a potom na produkty, které připadě produkuje, ať už je to maso, ať už jsou to vejce.

Myslím si, že řada z vás, kteří jste v zemědělství, zná velice dobře práce vlivu stresu například na vepřové maso, z těch posledních, které jsem četl, a vlivu na vápník a Krebsův cyklus, respektive ATP, ADP a změny, a co to působí v kvalitě masa, jak obrovské dopady to má, a ví, že tento vliv je daleko silnější možná než genetický vliv. Možná si někteří z vás, co tady byli v tom roce 2005, když se, myslím, nebo 2012, když se hlasovalo o těch obohacených klecích, tak vzpomenu na ty publikace, tuším, paní profesorky – teď mně vypadlo – Fialové, která dělala poměrně velkou studii a zjišťovala, že vlastně ta vejce by mohla být horší, protože mikroby pronikají přes skořápku dovnitř. Nakonec se ukázalo, že ty výsledky až takové nejsou.

Prostě dívejme se na to svým způsobem jako na nějaký pokrok, na nějaký vývoj, na nějaké změny. A z toho důvodu se domníváme, klub TOP 09, že je potřeba podpořit pozměňovací návrhy, které ukončí v nějakém horizontu klecové chovy tak, aby to samozřejmě co nejméně postihlo ty, kteří se tomu budou muset přizpůsobit, a samozřejmě jde nám o kvalitní produkty pro naše občany. My podpoříme pravděpodobně všechny ty varianty, ale jsme připraveni na diskusi a jsme připraveni na debatu.

Co se týče cirkusu, je to o čisté emoci. Já jsem si stoprocentně jistý, kdybychom po dočtení Kubuly a Kuby Kubikuly tady před, já nevím, třiceti, čtyřiceti letech stáli, že bychom bojovali za to, aby medvědáři mohli dál pokračovat. Kdo si dneska vzpomene na to, kdo byl medvěďář? Kdo to vůbec ví? Takových profesí, které různým způsobem pracovaly se zvířaty, prostě bylo a je a bude a ten posun v tom se mění.

Já jako sledovatel televize, ne jako politik, ne jako poslanec, jsem sledoval diskuse o tom, jestli mohou, nebo nemohou být psi trénováni v norách, zda některé typy soutěží jsou možné. Vzpomínám si na emocionální projevy stran kožešinových zvířat a na vystoupení různých poslanců a poslankyň. Prostě když se takhle historicky podíváte, zjistíte, že řada věcí se změnila, ať jsme chtěli, nebo nechtěli, prostě proto, že dochází k posunu vnímání člověka a přírody, vnímání živé i neživé přírody, rozšiřuje se počet rezervací, stále víc a víc si lidé uvědomují, že je potřeba myslet na

přírodu jako na komplex a na budoucnost. A to mění, byť to třeba není úplně v krátkodobém horizontu pochopitelné a možná jsou silné protiargumenty, proč netlačit na pilu, i vnímání a přístup například ke zvířatům v cirkusu. Bavíme se o divokých zvířatech, volně žijících zvířatech, v cirkusu. A zase postupně, ať chceme, nebo nechceme, zvířata dřív nebo později z cirkusů zmizí. Cirkusy se budou měnit, budou se transformovat. Nostalgie po Cirkusu Humberto je prostě asi zbytečná. Na druhé straně si vzpomeňme na Cirque du Soleil, který je úplně někde jinde, a je to něco jiného. Tak jak zmizel ten kouzelník, který vytahoval z klobouku králíky, a nahradil ho David Copperfield se sofistikovanými velmi drahými triky, tak zmizí i toto.

Nemyslím si, že je potřeba jakkoliv postupovat drasticky a jakoukoliv stranu kvůli tomu terorizovat. Nicméně klub TOP 09 jednak proto, že jsme spolupředkladatelé pozměňovacích návrhů, a jednak proto, že je považujeme za správné, budeme v tomto směru hlasovat jednotně a budeme hlasovat pro to, aby postupně volně žijící zvířata z cirkusu zmizela. Rozumím těm námitkám o různě složitých podmínkách pro zvířata chovaná doma, mně se to také nelíbí a myslím si, že tam je potřeba odvést kus práce. Rozumím těm podmínkám, co se týče stran cirkusu, ale zase buďme upřímní a vzpomeňme si, co byl jeden z cílů cirkusů, a řada cirkusů se k tomu blíží víc a víc, vracet tato zvířata do divoké přírody a udržet zvířata, která by jinak vymřela, tak, aby nevymřela, a zachránit vymírající druhy. To byla jedna ze silných rolí cirkusů a zoologických zahrad. Koneckonců vzpomeňme si na pana Vágnera a jeho zoologickou zahradu, na nosorožce afrického a další. Tady ten postoj TOP 09 je takovýto a budeme v tomto duchu i hlasovat.

Odškodnění kožešinových farem, a to znovu opakují, říkal jsem to tady už jednou, ale řeknu to velmi stručně znovu, považuji za správné, nutné, musí být rozumné. Za mě, a to je stanovisko klubu TOP 09, by bylo optimální, aby odškodnění – v podstatě se prostřednictvím pana předsedajícího stavím za paní poslankyni Balaščíkovou – bylo opravdu podle skutečných nákladů jednotlivých devíti farem – já jsem nevěděl, že jich je jenom devět – a ne aby to bylo nějaké jasné pevně dané číslo, protože pak se stane, že někteří dostanou víc, někteří dostanou méně, někteří budou nespokojení. To se může stát, protože vždycky když je průměr, je spokojený ten, který má ten průměr, pak je některá polovina více spokojená a druhá méně spokojená, neznám medián. Nicméně jsme připraveni podpořit i tyto návrhy, pokud budou rozumné a pokud budou v nějaké smysluplné výši, která zásadním způsobem nezatíží rozpočet. Je to proto, že přechodné období bylo opravdu krátké.

A proto úplně nesdílíme ten argument, co se týká zákazu klecových chovů slepic, byť mu naprosto rozumím a jsem rád, že to pan ministr zemědělství takto formuloval, protože to je jeho práce, on by to takhle měl formulovat jako ministr zemědělství. Není ministrem životního prostředí, není ministrem slepic, ale je ministrem zemědělství. Na druhé straně ví on stejně dobře jako já, že evropská legislativa, pokud je přechodné období pět let a více, nenařizuje jaksi odškodnění a není k tomu nejmenší důvod. Já ale nevidím problém v tom, abychom pak v další fázi nediskutovali o tom, jak umožnit to, abychom jaksi podpořili chovatele, aby přechod z klecí ven byl pro ně co nejjednodušší, tak aby se to neodrazilo v ceně vajec a aby i

konzument dostal co nejkvalitnější vejce z volných chovů. To si myslím, že by měl být určitě náš cíl.

Závěrem si dovolím říct, že naše strachy nemusí být tak silné, jak možná navenek vypadají, protože si uvědomme, že paralelně s tím diskutujeme zákon o české potravíně a o dvojí kvalitě potravin. Vzpomeňme si, že tady zaznělo, že snad 85 % některých druhů potravin by mělo být českých. Pokud vážně tuto myšlenku máme ve svých hlavách, pokud ty největší kluby opravdu s touto myšlenkou vážně přicházejí, pak si nemyslím, že paralelně s tím platí obava z toho, že by sem někdo něco ze zahraničí mohl dovážet, když tedy v zákoně bude tak vysoké procento u některých výrobků, že musí být českých. Je potřeba si to vždycky dávat do souvislostí a já jsem si to do souvislostí dal. A byť tyto návrhy nejsou úplně z našeho klubu, tak mě uklidnily a o to snadněji se mi jaksi podporovalo ukončení klecových chovů.

Takže za mě, nebojme se hlasovat podle svého svědomí a vědomí, stejně ty změny nastanou. My jim můžeme lehce bránit, ale nezastavíme je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Uvidíme, jestli se k nějakému hlasování dnes dostaneme. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Faltýnek. Poté jsem dostal zmocnění klubu SPD pro paní poslankyni Jarošovou, aby přednesla stanovisko klubu. Prosim.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, pane místopředsedo. Já bohužel nejsem schopen vám říct stanovisko našeho klubu, který je největší v této Poslanecké sněmovně, protože my jsme se nedokázali jednoznačně dohodnout.

Já jako předseda zemědělského výboru vás můžu informovat, a to koneckonců víte i ze stanovisek, která máte v materiálech, že zemědělský výbor poměrně značnou většinou odmítl zákaz klecového chovu slepic ve všech variantách, včetně varianty Martina Kolovratníka, kterou někteří z nás považujeme za určitý kompromis. Já samozřejmě za sebe nepodpořím ani variantu Martina Kolovratníka jako předseda zemědělského výboru. Celý život, vlastně 35 let, se pohybuji v zemědělství, pracoval jsem v zemědělství a já bych to neřekl lépe než bývalý ministr zemědělství Marian Jurečka. Chtěl bych mu prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat za jeho vystoupení a zejména za ty poslední dvě věci, které řekl, že bychom měli všichni apelovat, i když z mých úst to možná bude znít divně, na ministra zemědělství, na vládu, na premiéra, aby se pokusili v rámci Evropské unie sladit noty ve všech členských státech, i v Polsku, i v Rumunsku, i v Maďarsku, i v Řecku, i v Portugalsku. A v této činnosti jim samozřejmě budeme držet palce, ale současně tušíme, jak tato snaha dopadne.

Názor našeho premiéra na tuto věc je naprosto jasný, ten je pro zákaz klecových chovů. Na našem klubu apeloval na naše kolegy a kolegyně, aby podpořili kompromisní návrh Martina Kolovratníka, a já věřím tomu, že většina z našich poslanců podpoří návrh Martina Kolovratníka, i když já jako předseda zemědělského výboru ho nepodpořím.

Takže tolik jenom velmi stručně z mé strany. My nemáme v této záležitosti závazné hlasování a věřím tomu, že návrh pana kolegy Kolovratníka projde. Nicméně pokud se týká těch ostatních věcí, o kterých tady třeba hovořil pan profesor Válek přede mnou, tam jsme dali jasné stanovisko na zemědělském výboru, že podporujeme návrhy, které se postupně vypořádají s drezurou zvířat, a tak dále, a tak dále, takže tam se ten kompromis podařilo najít a věřím tomu, že tyto návrhy, které jsou obsaženy v návrzích zemědělského výboru a mají kladná stanoviska, projdou.

K té obavě, pane profesore Vlastíku Válku prostřednictvím pana předsedajícího, ty víš přece velmi dobře, že pokud se týká zákona o potravinách, tak pokud tam vůbec bude nějaký návrh na nějaká procenta na pultech českých obchodů, tak ta procenta se budou pohybovat kolem 60, 65 % českých potravin, což je de facto stávající stav. Dneska na základě údajů obchodních řetězců, které mají 85 % trhu s potravinami v České republice, je to 59 % v průměru všech položek na pultě pro naše zákazníky. Takže u těch vajec bych se nebál. Mně se spíš líbí ta myšlenka, že by bylo dobře, aby se kolega ministr zemědělství zeptal svých kolegů, jak se na to dívají v rámci Evropské unie, že by Česká republika zakázala dovoz klecových vajec do České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní zde mám faktické poznámky. Jako první je přihlášen pan poslanec Sklenák a poté pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Přihlásil jsem se v reakci na slova pana předsedy Faltýnka, ostatně i některých předřečníků, že by nejvhodnější bylo, kdyby otázku zákazu klecových chovů slepic upravila Evropská unie, Evropský parlament. Myslím si, že s touto myšlenkou asi většina z nás souhlasí. Ale už asi nemáme stejný názor, jak se právě k tomuto závěru Evropského parlamentu dobrat. Pan předseda Faltýnek říkal, že bychom měli na Evropskou komisi, Evropskou unii apelovat. A já se domnívám, že právě tím nejlepším apelem bude, pokud národní parlamenty začnou přijímat úpravy, kterými s určitým časovým odstupem zakážou klecový chov, protože než se dostaneme k té účinnosti, tak jsem přesvědčen, že právě Evropský parlament přijme tu jednotnou úpravu. A vím o tom, že se Evropský parlament zabýval, zabývá a určitě bude zabývat touto otázkou. Myslím si, že je vůle v Evropském parlamentu jednotnou úpravu přijmout. Ale myslím si, že pokud pro to my chceme jako národní parlament něco udělat, tak právě to nejlepší, co můžeme udělat, je upravit to v rámci našeho právního řádu. (Tleská poslanec Chvojka. Reakce v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Kováčik. Připraví se pan poslanec Bláha k faktické poznámce. Prosím klid v sále. A prosím pana poslance Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. V té polemice musím zcela výjimečně oponovat panu předsedovi Faltýnkovi prostřednictvím pana předsedajícího, protože kdybychom měli v rámci evropského prostoru postupovat podle těch zemí, které on jmenoval, Maďarsko, Polsko, Rumunsko, tuším Litva tam byla taky, kdybychom měli koordinovat ten postup právě s těmito zeměmi, tak bychom se prosím pěkně museli vrátit k neobohacným klecím. A to není náš cíl.

Já osobně jsem připraven velmi vehementně podpořit zákaz klecových chovů v okamžiku, kdy začne reálně, účinně platit tento zákaz právě v těchto zemích, protože víme, že zejména Polsko a Litva vozí do téměř celé zbývající Evropy právě klecová vejce, ať to říkají, jak to chtějí, je to tak, zejména do výroby, nikoli na pulty. Ono je ušlechtilé, když řetězce řeknou: u nás nebudou klecová vejce na regálech vůbec. No dobře. To je ale zhruba 50 % spotřeby dané země. A těch druhých 50 % se spotřebovávají levná klecová vejce právě z těchto chovů ve výrobě, ať už jde o potraviny, či jinou potravinářskou výrobu z vajec a vaječné hmoty a vaječné melanže a oddělených hmot vaječných a podobně.

Čili já bych rád nalil čistého vína sám sobě i všem ostatním, že tady o to tady jde. A proto také ani já jako zemědělec nepodpořím žádný z těch návrhů, ale jsem připraven dále diskutovat o tom, aby byl reálně zaveden zákaz nikoli pouhého prodeje, ale používání klecových vajec na celém území Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bláha, připraví se pan poslanec Podal s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně a kolegové, já bych se spíš chtěl zeptat. A není to škoda, nebo zbytečné řešit to zákony? Není to na našich občanech, aby si to rozhodli sami? Mají to úplně jednoduché. Přestanou-li kupovat vejce z klecových chovů, bude vyřešeno. A nemusíme dělat žádné zákony. Jestliže dneska zaznívá, že většina českých občanů je pro vajíčka z neklecových chovů, tak ať je kupují. A v ten okamžik dají jasný signál výrobcům, že nechtějí vajíčka z klecových chovů. A bude vyřešeno. Zákazníci budou požadovat vajíčka z neklecových, obchodníci je budou objednávat, výrobci budou reagovat, budou je samozřejmě dodávat. Samo se to všechno změní. Nebude nás to stát korunu dotační ani korunu u soudu, kde by se mohli potenciálně zasažení podnikatelé soudit. A máme vyřešeno. Takže vzkažme občanům, kupujte vajíčka z neklecových chovů, a nemusíme to tady řešit a diskutovat o tom, jestli je správné toto, nebo toto. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Podal. Připraví se znovu pan poslanec Kováčik s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo. Vážení ministři, kolegyně, kolegové, já bych to vzal z trošku jiného konce. Vzhledem k probíhající pandemii a nastupující

hospodářské krizi, jsou u mě na prvním místě lidé, nikoli slepice. To bych velmi rád zdůraznil.

O Evropské unii si nedělám vůbec žádné iluze. Takže bavit se o tom, že to za nás vyřeší, tak to bych tedy na to nečekal.

Takže já jsem proti zákazu klecových chovů. A doufám, že budeme mít větší podporu my, kteří jsme proti tomu. A děkuji panu ministrovi a dalším, kteří tuto myšlenku podpoří. Děkuju. (Tleská poslanec ANO Kott a několik poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Kováčik. Připraví se paní poslankyně Levová. Než dorazí pan poslanec Kováčik, mám zde omluvenku. Pan poslanec Výborný se omlouvá od 13.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Ujišťuji vás, kolegyně, kolegové, že já skutečně nechci zdržovat. Rád už bych jako zpravodaj měl hlasování za sebou. Nicméně ta diskuse je zatím taková, bych řekl... Souhlasím s tím, co tady řekl pan kolega Bláha, bezesporu. Sám také takové výzvy používám. Občané, kupujte vejce z obohacených chovů. Kupujte neklecová vejce. U nás na venkově, kdo má domácí vejce, tak jsou úplně nejlepší.

Ale chtěl bych se vaším prostřednictvím, pane předsedající, zeptat pana kolegy Bláhy, bude-li mi věnovat chvíličku pozornosti, pan kolega Bláha. (Jmenovaný diskutuje s poslancem Černošským.) Děkuji. Jestlipak ví, z čeho peče, z té melanže, kterou kupuje. Jestlipak ví, jestli ta melanž je skutečně z obohacených... Tedy vaječná melanž je hmota, která vznikne oddělením vnitřku vejce od skořápky a blan podskořápečných, aby bylo jasné, a používá se technologicky právě třeba u pekařů. Jestlipak ví, že ta melanž, ta surovina pro jeho výrobky, je z neklecových vajec, nebo z klecových vajec, jestli je z České republiky, nebo z Polska, nebo z Litvy, z Rumunska, či z úplně jiného konce světa. Jako tady je těch 50 % spotřeby klecových, levných surovin z klecových vajec, o kterých je také řeč. A tam nepomůže skutečně nic jiného než zákaz používání, nikoli pouze prodeje, zákaz používání klecových vajec na území celé Evropské unie přinejmenším. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní paní poslankyně Levová, pak se přihlásil pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Chci reagovat na pana poslance Bláhu vaším prostřednictvím. Jako mě snad klame sluch! Jak tady tohle vůbec můžete říct? To je stejné, jako kdybyste u týrání zvířat, když jsme projednávali psy a týraná zvířata, řekli, no tak když nebude poptávka na černém trhu, tak je lidi prostě nebudou týrat a nebudou mít černé chovy a tak dále. To je přece úplně stejné, ne? Ruka trhu. Jako co to je za argument tohle? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Bláha bude s faktickou poznámkou reagovat, jak byl vyzván. Požádám o větší klid v sále. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Já nevím, o jakém týrání mluvíte. Je vidět, že jste ještě nepěstovala žádnou slepici. (Rozruch a pobavení v sále.) Nebo nechovala, omlouvám se. Nechovala. Kdybyste ty slepičky chovala, tak byste přišla na to, že slepice se často ruší samy mezi sebou. To znamená, že je-li větší chov, tak jelikož jsou kanibalky, tak po sobě jdou. A jdou po sobě tvrdě. A čím jich je víc v chovu, tím horší pro ty slabší. A já jsem to zažil x-krát. X-krát jsem to musel řešit, že ty slepice jsem dával od sebe, protože prostě v ten okamžik by to ta jedna nepřežila. Je to normální stav. A slepice je tvor, který má radši menší skupenství než obrovské množství pohromadě. To je jedna záležitost.

A druhá záležitost, co používáme ve výrobě. Rozhodně ve výrobě používáme vejce hlavně bezpečná, tzn. prověřená od prověřených chovatelů, a neřšíme, jestli jsou z klecových, nebo neklecových. Protože pro nás je důležité to, aby to byla bezpečná potravina, aby nebyly salmonelové a nemohli jsme vás nakazit. A co je taky důležité, aby to neovlivnilo cenu výrobků. Protože většina lidí v České republice nebere 100 tisíc jako my poslanci, ale pracují taky třeba za 18, a věřte tomu, že nemají šanci si rozhodnout, jaká vejce si koupí, protože v ten okamžik by neměli na školku, na školu a jiné záležitosti. Takže přemýšlejte o tom, jestli je v republice více občanů, co berou víc jak 20 tisíc čistého, anebo těch, kteří berou nadlimit peněz, a pro ně je potřeba vymyslet, co budeme dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. A nyní paní poslankyně Levová bude opět reagovat s faktickou poznámkou. Pak se dostaneme k přednostnímu právu. Prosím.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Tak abychom se vrátili k vaší první řeči. Ta byla o tom, že když si ty vejce nebudou lidi kupovat, tak je nebudeme prodávat, nebude po nich poptávka. Já jsem na to reagovala tak, že je to pro mě paralela se zákonem o týrání zvířat, že když tedy nebudou lidi chtít z černých chovů psy nebo jiná zvířata, tak že vlastně je nebudeme mít. Takže nebyla vůbec řeč o tom, co jste tady říkal ve své druhé řeči.

K té ceně. Já jsem tušila, že to přijde. Takže prosím vás, já jsem si připravila srovnání s Rakouskem, kde ten zákaz je. Takže prosím vás, v online prodejně v Rakousku stojí 10 vajíček 1,69 eura, pokud je to 26 korun na přepočít, tak je to zhruba stejná cena jako u nás v online prodejně – 44,90. (Ukazuje to znázorněné na velkých cedulích.) To jenom když se tady budeme bavit o těch cenách, tak abychom měli srovnání, jak to skutečně je, ne jak to někdo spočte na papíře.

A potom jsem se ještě chtěla vrátit k těm klecovým chovům a k potřebám těch zvířat. Pro mě, pokud ta slepice nebude moct hrabat, protože patří mezi hrabivé, tak je

to asi stejné, jako kdyby ryba nemohla plavat, protože jí nedám vodu, když tedy slepici nedám prostor a nedám jí možnost dělat to, co je přirozené. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď je zde několik různých přihlášek do rozpravy. Jako první s faktickou poznámkou pan místopředseda Okamura, poté pan poslanec Bláha opět s faktickou a pak další. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, zákon na ochranu zvířat, který nyní projednáváme, má za cíl zvýšení úrovně ochrany zvířat v České republice. A hnutí SPD plně prosazuje, abychom chránili zvířata před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu. Našemu hnutí SPD toto téma není lhostejné a jakoukoli právní ochranu zvířat a jejich zlepšení života podpoříme a také to dlouhodobě programově prosazujeme. Stručně připomenu pozměňovací návrhy hnutí SPD, které připravila naše poslankyně Monika Jarošová, které rozšiřují a zakazují metody týrání a usmrcování zvířat.

Za prvé. Jedná se o zmrazení zvířat zaživa bez předchozího omráčení. Tato brutální metoda nebyla dosud v zákoně na ochranu zvířat zakázána a my navrhuje zakázat, aby se zmrazovala zvířata bez předchozího omráčení.

Dále chceme vyjmout psy a kočky ze seznamu laboratorních zvířat. Zastáváme názor, že ve 21. století by mělo být již skoncováno s praktikami odvětví založeného na pokusech s bezbrannými tvory, konkrétně chceme vyjmout psy a kočky.

Dále chceme povinnost chovatelů zaregistrovat identifikační číslo psa, tzv. čip, do jednoho ze stávajících soukromých registrů, jsou i zdarma, což přispěje k potírání množření a zároveň se lépe ztracený pes dohledá.

Další návrh z pera SPD je zvýšení správních sankcí za týrání zvířat, které nebyly od roku 2008 zvyšovány i přes vysokou brutalitu pachatelů na zvířatech.

A poslední náš pozměňovací návrh je povinnost rozdělovat určená zvířata v prodejnách zvířat podle pohlaví, jelikož bohužel dnes to u prodejců živých zvířat příliš neřeší, takže se velmi často stává, že ačkoli nechcete, koupíte březí samičku, přičemž my zastáváme názor, že každá samice má být poprvé nakryta až po uplynutí biologické zralosti, která se u různých zvířat liší, a musí být v dobré kondici. Pak se dočkáme nechtěných přírůstků a dochází k nežádoucímu množření.

Za hnutí SPD říkám, že podpoříme všechny dobré návrhy, které přispějí ke zlepšení života zvířat. Děkuje se za podporu i našich pozměňovacích návrhů. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou a poté pan ministr. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já nechci odpovídat kolegyni na to, jak to je se slepičkama, protože je vidět, že evidentně je tam trošičku jinde než lidi, kteří s nimi přijdou do styku. Ale chci jí odpovědět na cenu.

Jestli si myslíte, že lidi, kteří berou 18 tisíc čistýho max, ale jsou i lidi, kteří berou 15 tisíc čistýho, si koupí vejce ze 4,30, tak jste na omylu. Nikdy si ho nekoupí! Nikdy! Počkej si, až bude v akci za 1,60, 1,80 až 2,00. A to je ten rozdíl mezi náma dvěma.

Já s těmi lidmi žiju. Já jsem s nimi každý den, každý den jsem s těmi obyčejnými, kteří nakupují a musí šetřit každou korunu, aby mohli normálně žít. Protože oni nechodí domů se 100 tisíci jako vy. Nechodí. A vězte tomu, že když chtějí dítěti pořídit počítač, jako má třeba vaše dítě, nebo lepší hodinky, nebo lepší tašku, tak musí na něčem ušetřit! A to je právě na tom jídle. Jo?

Takže jestli jste tady řekla srovnání s Rakouskem, tak za 4,30 vajíčko u nás kupujete možná vy. Ani já ne. Ve výrobě běžně se pohybují vejce od 1,30 do 1,80. Kdyby byly dražší, tak ten pekař neobstojí na trhu! Prostě ten výrobek od něj nikdo nekoupí! Takhle žijeme. Jdete do obchodu, koupíte si rohlík za padesát halířů radši než za 4 koruny u pekaře! Tak je to prostě běžný.

Takže přemýšlejte, zeptejte se obyčejných lidí, jak žijí, a možná že dojdete k nějakému názoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Sklenák nyní. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Já myslím, že je docela dobře, že už za chvíli bude 14 hodin a budeme končit, protože ta debata se zase dostává někam, kde by určitě být neměla. Ale mně to prostě nedá, já na pana poslance Bláhu musím zareagovat.

Protože pane poslanče, pokud citujete nebo vyjadřujete nějaké své domněnky, tak byste měl říct, o co je opíráte. Vy nemáte pravdu. Vy říkáte, že vejce z podestýlek budou podstatě dražší a že lidi, co vydělávají 18 tisíc, si je nekoupí. Tak za prvé, když se třeba dneska podíváte, za kolik internetové obchody Košík.cz, Rohlík.cz nabízejí podestýlková vejce, tak je to v podstatě za stejnou cenu jako klecová. To je prostě realita. To je fakt, to si můžete teď hned ověřit.

Druhá věc co uděláme, průzkumy, kde se dotazují občanů České republiky, zda jsou ochotni si připlatit za to, pokud budou nabízená vejce jen z podestýlkových chovů, a velká většina odpovídá, že ano. A v podstatě že to je pravda, tak to můžete odvodit z toho, že velké řetězce se zavázaly, že od roku 2025 vůbec nebudou nabízet ta klecová vejce, prostě nebudou je mít vůbec v nabídce, protože lidi si to prostě nepřejí. Tak to je jedna věc.

A druhá věc. Kolik sníte, prosím vás, za měsíc těch vajec? Kolik vaše rodina zkonsumuje vajec? Vy to říkáte, jak kdyby to byla potravinu, která, když se zdrazí jedno vejce o čtyřicet halířů, tak ti lidé nebudou mít na nějaké další základní životní potřeby.

Tak já bych chtěl, když už vedeme tuhle debatu, abychom se opírali skutečně o nějaká fakta, mohli citovat nějaké podklady, a ne že "já s těmi lidmi žiji, já vím, jaký na to mají názor".

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím, pan ministr s faktickou poznámkou, jestli má zájem. A prosím o klid v sále.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dámy a pánové, já tady poslouchám a jsem velmi rád, že tomu všichni rozumějí. Velmi si toho vážím a chci vám poděkovat za váš zájem o chov slepic. Nicméně jestli dovolíte, tak pár vět.

Já si беру za vlastní, že navrhu v Evropské unii, aby se sjednotil chov slepic – a teď to nechám na nich, jak to bude. Ale prostě garantuji vám, že se sjednotí minimálně s Polskem, Estonskem, Litvou, takže se vrátíme minimálně tam, kde jsme dneska po našem zákazu. Já to budu prosazovat, ale je to prostě idealismus.

Druhá věc je – vážený pane poslanče Sklenáku, je mi to velmi líto, ale pan Bláha se v tom byznysu pohybuje strašně dlouho. On ví, odkud co nakupuje, on ví, za kolik to nakupuje. A prosím, rozdělte vejce na dvě skupiny. Jedny jsou, co se prodává v obchodě, a druhé jsou, která se používají v tzv. potravinářském průmyslu. To jsou dvě rozdílné kategorie. Já vůbec nebráním tomu, a klidně ať si lidé kupují s podestýlkou, bez podestýlky, bio vejce, jakákoliv, ať si každý vybere podle svého. Já se teď tady vůbec nebvím o ceně. Ale pokud se bavíte o průmyslu, tam se soutěží o každý halíř. To vám můžu podepsat. A ten, kdo určuje tu cenu na pultě, tak jsou řetězce. To nejsou ti chovatelé, to nejsou ti výrobci potravin, to nejsou zemědělci. Takže jestli někdo bude porovnávat nějaké vejce atd., to jsou prostě nesmysly. Tady se velká část vajec používá do průmyslu. A tady umřou ti dodavatelé, v uvozovkách, kteří dodávají do průmyslu. To je celý příběh. A pokud s tím souhlasíte, tak pro to hlasujte. Já s tím nemůžu nic dělat, já s tím můžu pouze nesouhlasit.

A pak jenom bych poprosil o jednu věc, když jsou tady odborníci na ten chov slepic. Slepice je hrabavá, a ne hrabivá. Možná hrabivý je někdo jiný. Děkuji. (Pobavení a potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Levová je další přihlášená s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já jsem hrozně ráda, že tady zaznělo od pana ministra, že pan Bláha vlastně mluvil o byznysu a vlastně i o svém byznysu a ne o těch chudých lidech, kterými se tady zaštiťoval. A co se týče těch chudých lidí a toho srovnání cen, tak já jsem uvedla dvě ceny z online prodejny, které byly obě dvě bez slevy. Samozřejmě že se slevy se i na tyhle výrobky dělají, a pokud někdo opravdu nemá ty příjmy, aby si tedy to vejce za 4,40 koupil, potažmo v Rakousku stejně, tak si prostě na tu slevu stejně počká. Takže mně přijde, jako že tahle debata

nemá dál smysl, protože vy tady kopete za byznys a ne za ty chudé lidi, kterými se zaštitujete! Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a to byly všechny faktické poznámky v tuto chvíli, takže nyní mám přihlášku... Ne, tak už tam jsou nové. Pan poslanec Bláha, poté paní poslankyně Balaščíková. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl odpovědět, jestli tady kopu za byznys. V žádném případě. Mně to je úplně ve výsledku jedno, protože jestliže budou všude vejce z neklecových chovů, tak to budeme mít všichni pekaři úplně stejně. Já tady kopu jenom za to, abychom používali selský rozum a nechtěli dělat něco, co je úplně zbytečné, o čem si můžou rozhodnout lidi. A ve výsledku ty slepičky se stejně budou chovat podle sebe. Myslíte, že těm slepicím, když jich je pohromadě sto, je dobře? Tak se tam běžte podívat, abyste to viděli. Když jich je 15 pohromadě, tak je jim špatně. A když jich je sto pohromadě, tak opravdu, věřte tomu, že zvítězí ten kanibalismus. A vy tu slepici, kterou uklovaly, ani nenajdete, protože než tam přijdete, tak už ji dávno snědly. Tak to prostě běžně funguje. A je jenom rozdíl v tom, že vy sedíte tady v lavici a já běhám doma i s tou lopatou a s těmi vidlemi. To je ten rozdíl! Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní poslankyni Balaščíkovou, která je v tuto chvíli poslední přihlášenou s faktickou poznámkou. Paní poslankyně říká, že je to omyl, takže nic. V tom případě bychom se nyní mohli posunout v rozpravě k přednostnímu právu paní poslankyně Jarošové, ale tu tady nevidím, takže to propadá na konec, a prosím pana poslance Pouřa.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rozhodl jsem se také vystoupit v rozpravě k zákonu na ochranu zvířat, a to k bodu případného zákazu klecového chovu nosnic. Ta obrovská mailová masáž od ochránců zvířat, kteří v uplynulých dnech a týdnech mě, ale samozřejmě předpokládám, že také všechny tady z vás, který tu sedíte, postihli a kteří dostali ty apely, prosby, žádosti, abych hlasoval proti klecovým chovům slepic, mě teda notně nadzvedla. Uvědomil jsem si totiž, že dvě cílené reportáže z chovu nosnic splnily očekávání zadavatelů, neboť přímo mířily na emoce občanů, kteří tyto reportáže viděli. Vůbec se nedivím tomu, že mnohým občanům naší vlasti, kteří neznají problematiku chovu drůbeže, po zhlédnutí obou reportáží v České televizi nezůstalo takzvané oko suché. Mnozí si možná dokonce i řekli, jací to jsou drůbežáři šmejdi.

Jako zemědělský inženýr, sice více než 30 let mimo zemědělskou praxi, jsem si problematiku chovu nosnic opět osvěžil při návštěvě České zemědělské univerzity v Praze u paní profesorky Tůmové z katedry speciální zootechniky. Po konzultaci s touto odbornicí na chov drůbeže a rovněž po přečtení několika odborných statí

k této problematice předkládám několik věcných argumentů, které v obou reportážích České televize nezazněly.

Tak například je prokázáno několika studiemi, že úhyny nosnic v obohacených klecích jsou dvakrát nižší než na podestýlce, mírně nižší než ve voliérách, a dokonce více než čtyřikrát nižší než ve volném výběhu. A tak se nabízí otázka, proč tomu tak překvapivě je. Ale ono je to jednoduché. Hovořil tady o tom vlastně i můj kolega pan poslanec Bláha. Z chování nosnic totiž je patrné, že v podlahových chovech dochází ve srovnání s obohacenými klecemi při velkých skupinách zvířat k narušování malých skupinek a jejich hierarchie, což vede ke zvýšení vzájemné intenzity ozobávání a agresivity, které přechází až ke kanibalismu, a zvyšuje se tak úhyn. Kromě kanibalismu se ve velkých hejnech projevuje i hysterie a další nežádoucí změny chování, které snižují užitek zvířat. Hejna s vysokou snáškou jsou vnímavější ke stresu a stávají se zranitelnějšími. V chovu na podestýlce i ve volném výběhu je snáška také o 4,4 % nižší, respektive o 6,4 % nižší než v obohacené kleci. Rovněž, a to je zajímavé, podíl vajec s poškozenou skořápkou je téměř čtyřikrát vyšší na podestýlce a téměř dvakrát vyšší ve voliéře a volném výběhu než v obohacené kleci. Rovněž spotřeba krmiva je na podestýlce a ve voliéře a ve volném výběhu vyšší než u chovu v obohacených klecích.

Takže si dokážu živě představit reportáž České televize, která by byla tentokrát z chovu nosnic žijících na podestýlce či ve volném výběhu na konci snáškového cyklu, kdy už jsou nosnice méně opeřené, kde by kamera tentokrát snímala uhynulé nosnice, neopeřené nosnice či poškozená vejce a k tomu by v komentáři byla sdělena pravda o skutečných úhynech a další informace. Ale předpokládám, že dnes bychom tady neřešili zákaz klecových chovů.

Je třeba se ještě krátce zmínit o tom, že již v roce 2012 přešla Česká republika u bateriových klecových chovů na obohacené klece. Obohacené klece mají větší prostor pro nosnice, a to 750 centimetrů čtverečních z původních 550 centimetrů čtverečních. To se podařilo ochráncům zvířat po desítkách kampaní před osmy lety prosadit a pak uhájit před zrušením výjimkami a odklady. V té době to znamenalo v České republice obrovské investice, jejichž návratnost se počítá na asi 15 let. V roce 2012 však Evropské unii ještě 13 států přiznalo, že nespĺnilo rozhodnutí Evropské unie z roku 1999 o zákazu klecových chovů. Je potřeba také říci tady, že Polsko, které je naším největším konkurentem na trhu vajec, přešlo až po velkém nátlaku na obohacené klece až v roce 2017. V případě, že zrušíme nyní obohacené klecové chovy v naší vlasti, znamenalo by to opět obrovské investice v řádu několika miliard korun pro naše chovatele slepic a je tu také oprávněná obava z dovozu z jiných zemí Evropské unie a třetích zemí, jak už tady řekl dříve ministr zemědělství. Mohlo by tak dojít k dalšímu poklesu soběstačnosti produkce vajec na našem trhu, která je dnes kolem 84 %.

Pokud by byl český, moravský a slezský spotřebitel natolik uvědomělý a hrdý na naše výrobky a dával jim přednost před dovozovými potravinami, jako je tomu třeba v Německu a v Rakousku, kde již zakázali i obohacené klece, potom by tyto obavy o poklesu soběstačnosti nebyly namístě. Ale všichni víme, a zase už moji předřečníci o tom hovořili, že realita v chování českých spotřebitelů je zcela jiná.

Proto jsem pro úplný zákaz klecových chovů nosnic, to znamená i obohacených klecí v naší vlasti, ale pouze v tom případě, že se tak stane na území celé Evropské unie a rovněž s tímto krokem dojde i k zákazu dovozu ze třetích zemí.

Samozřejmě také vím, že většina obchodních řetězců již kývla ochráncům zvířat a postupně ukončí prodej vajec od nosnic v obohacených klecích, a to nejpozději do roku 2025. Já se však vůbec těmto řetězcům nevidím, proč na tuto výzvu přistoupili. Například u vajec z chovu na podestýlce či s volným výběhem mají tyto řetězce daleko větší zisk dosažený na jedno vejce než u vajec z klecových chovů, takže v jejich rozhodnutí nelze spatřovat výhradně lásku ke zvířatům, ale vidinu většího zisku, až budou prodávat pouze vejce na podestýlce či z výběhu.

A na závěr si neodpustím položit vám všem řečnickou otázku, komu to prospěje, že dnes tady na půdě Poslanecké sněmovny zakážeme chov nosnic v obohacených klecích. A je to vždy s otazníkem. Slepícím? Ochráncům zvířat? Občanům naší vlasti? Naším zemědělcům? Obchodním řetězcům? Nebo snad dovozcům z Polska a třetích zemí? Na to si prosím odpovězte každý, až budete hlasovat o zrušení klecových chovů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Rakušan se nám omlouvá z dnešního jednání od 13.45 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání.

Nyní zde mám opět tři faktické poznámky. Jako první pan poslanec Bláha, připraví se pan poslanec Válek. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl ještě jednou poděkovat za data, která tady teď zazněla. Já myslím, že pokud jste poslouchali, tak to tam zaznělo jasně. Kde je větší úmrtnost slepic, kde je menší snůška, kde je větší porušení a bezpečnost potravin tím pádem. A o tom všem to je. Takže jestliže méně slepic uhynie v klecových chovech, tak co je lepší pro tu slepičku? Po čem jdeme – abychom měli méně mrtvých, nebo více těch mrtvých? Jenom srovnávejte fakta, která jsou, použijte selský rozum, a já myslím, že se všichni dobereme k tomu – nechme to na lidech, ať kupují, co jim vyhovuje, ať si vyberou a podle toho my, pěstitelé, chovatelé, výrobci, se budeme chovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Válek, připraví se pan poslanec Lipavský s faktickými poznámkami. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já to teď chápu tak, že až skončí schůze, tak se rozběhneme do zverimexu, na víkend si každý z nás pořídí jednu slepičku, různým způsobem si ji doma bude chovat, někteří pěstovat, jak jsem to pochopil, a v úterý si řekneme osobní zkušenosti s tou slepičkou, která byla spokojenější, méně spokojená. Doporučuji využít Dornerovu stupnici hodnocení

spokojenosti slepic, ta je mezinárodní. Pak to takhle dáme dohromady, a jak to vyjde, tak se rozhodneme.

Já myslím, že bychom se měli bavit opravdu seriózně o tom, jestli je nějaký posun, není, kam se dostaneme. Nemyslím si, že je úplně šťastné argumentovat jakýmkoliv okolním státem nebo čímkoliv. Mně to připadá, jako když člověk přinese ze školy čtyřku a argumentuje tím, že spolužáci mají pětku, tak to je ještě dobrý. Až budou mít čtyřku, tak třeba zváží tu trojku.

Co je mi po tom, jak je to jinde? Já chci, aby to u nás bylo co nejkvalitnější, co nejlepší, aby naši občané měli co nejkvalitnější a nejlepší výrobky. Pojďme pro to udělat maximum. Já naprosto rozumím, nejsem zemědělec, ale rozumím a kořím se a snažím se opravdu ze všech sil vstřebat argumenty ministra zemědělství, pana předsedy Faltýnka prostřednictvím pana předsedajícího a dalších z vás, co jsou zemědělci, a vím to o nich a snažím se ty rozumné argumenty nějak zpracovat do svých stanovisek.

Ale bavme se seriózně. Myslím si, že debata o tom, jak poznáme, jestli je slepice spokojená, nebo není spokojená... Já si vzpomínám na svoje stáže na psychiatrické klinice, kde byla určitá skupina pacientů, která to vnímala ze svého úhlu pohledu. Já bych se tam nerad dostal, přátelé. Pojďme ten zákon dostat do té formy, aby to byl posun pro české zemědělství a české spotřebitele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Lipavský svoji přihlášku stáhl, takže nyní je na řadě pan poslanec Klaus, nicméně se ho zeptám, jestli to chce stihnout za těch pět minut, nebo jestli máme skončit. Pan poslanec Klaus to stihne. Prosím, je to vaše.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, když už jsem tady čekal ty hodiny, tak já to zkusím stihnout. Fascinuje mě, kolik je tady znalců slepic, trochu tu hrabavost a hrabavost si pletou, nebo jestli se to pěstuje a chová, tak já se také zkusím k tomu přihlásit.

Moje tchyně, tedy bývalá, má slepičky, dokonce je má tedy v takové jako malé zahrádce v pražské Troji, kde jsou nějak ty baráky za 80 milionů, a tam ty slepičky běhají a jsou šťastné, jo? Takže to je důležité. Dneska možná dostanu nějaký vajíčka, tak to je jeden důležitý moment.

Druhý moment je, že tady sledujeme festival populismu. My jako Trikolóra jsme striktně proti týrání zvířat, jsme ochotni podpořit ty části, které se týkají množíren. U těch trestů bych se jenom nerad dožil toho, že za týrání zvířete bude větší trest než za loupežné přepadení babičky tady někde, které seberou důchod, ale to je druhá věc.

Ale když jsme tedy proti těm klecím, tak vám na jedné straně nevdají králíci, slepice vadí, a pak ještě lidi strašně rádi chodí do zoo, takže vám nevdají ani zase zoo. Já třeba bydlím kousek od zoo a s dětmi jsem tam vždycky chodil, hlavně v zimě. No, já jsem byl vždycky z toho velice smutný, tam koukat se na ta degenerovaná zvířata v těch klecích, ale lidi tam masově chodí, tisíce, takže to si nikdo netroufne tady to

tohle téma otevřít, to samozřejmě buďte zticha, ale zrovna ty slepice, teďka o tom psali v Blesku, tak to všichni budeme řešit.

Já bych – ještě to stihneme – také rád povolal pana poslance Skopečka z parlamentního bufetu, protože on tady tak velice, když jsme se bavili o soběstačnosti českých potravin, tak na mě tady tak útočili, že jakákoliv regulace a byrokracie, to vůbec není pravcový, dokonce pan poslanec Bendl se sám smál tomu, jak to hezky řekl – to už jsou ti nejtípnější potom, když se tomu sám smějete, no tak teď přijďte k mikrofonu, protože u klecových chovů neděláte nic jiného než regulaci, kterou zlikvidujete české drůbežáře, a ty vajíčka z těch klecových chovů se sem budou vozit z Polska, z Litvy a odjinud.

Tady bych ještě zdůraznil, že se u toho často také podvádí, protože na tom vajíčku nikdo nepozná, kde bylo jako počato, podobně jako když máte to dítko, tak taky na něm nevidíte, jestli bylo počato v kriminále o krátké návštěvě, nebo na Maledivách při západu slunce v nějakém nádherném resortu.

Čili tady opravdu od té ODS bych to rád slyšel, jestli vždycky jste takoví jenom podle toho, co říkají ty průzkumy veřejného mínění, co zrovna vyjde, nebo jestli jste zásadoví. Protože jste úplně stejní jako ten Babiš, ještě horší. On sem posílá takový ty milý zemědělce, který jako proti tomu brojí, ale samozřejmě ten pokyn je tak nějak nezávisle, aby to prošlo, protože v těch médiích se to bude dobře vyjímát. Čili je to úplně to stejné.

No, ještě k těm slepičkám. Moje pozorování na chalupě, také sousedé je měli. Myslím, že jsou i inteligentnější zvířata, třeba liška, nebo já nevím, delfin, pes, ale já bych opravdu jim přál to dobré, ať mají třeba kancelář jako pan Vondráček a jenom jednoho toho kohoutka, že jo, jako to máme my, ať prožijí šťastný život. Ale pak by to vajíčko stálo 37 tisíc a to v realitě prostě neexistuje.

O těch úhnech v těch volných chovech, na to nejsem expert, k tomu se nebudu vyjadřovat. Ale skutečně, já jsem ochoten ten zákon podpořit ve chvíli, kdy se nikde nebudou pěstovat klecová vajíčka a skutečně bude technologie, která to rozpozná. Pak to dává smysl, ať tedy skutečně ta zvířata mají co nejlepší život. Stejně teda nakonec je zabijeme a sníme, to si zase přiznejme jako lidé, ale dobře. Ale dokud to rozpoznatelné není, tak je to jenom likvidace zase části českého potravinářského průmyslu a nic za to.

To je zhruba moje stanovisko. A ještě jsem to stihl. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A vzhledem k tomu, kolik je a jaká je atmosféra v sále, a ke všeobecnému zvyku, tak jelikož je 14 hodin, tak já přerušuji... Nebo vlastně nemůžu přerušit tuto schůzi.

Já navrhuji, abychom z této schůze vyřadili veškeré zbývající a neprojednané body. Přerušuji projednávání tohoto bodu a navrhuji, abychom vyřadili veškeré neprojednané body z pořadu této schůze. Pokud nemá nikdo jiný návrh, tak vás odhlásím, požádám vás o to, abyste se znovu přihlásili. Pak budeme hlasovat, když to

nevyjde, tak stanovíme, kdy se sejdeme nad tímto pořadem příště. (V sále není dostatečný počet poslanců k hlasování.) Ještě zagonguji, kdyby někdo přišel... Jestli nikdo nepřijde, budu muset vyhlásit, na kdy odročíme tuto schůzi podle harmonogramu. Kdo si to pamatuje? (Dohady z pléna. – Předsedající mimo mikrofon: Tak máme harmonogram, kdy je sněmovní týden.) Tak já dám pět minut pauzu do 14.05. (Výkřiky nesouhlasu v sále. Do sálu docházejí další poslanci za potlesku svých kolegů.) Tak není potřeba, již máme dostatečný počet.

Takže já zopakuji pro ty, kteří se dostavili až nyní, ten návrh. Navrhuji, abychom vyřadili z pořadu této schůze veškeré neprojednané body, tedy veškeré zbývající. Myslím, že všichni vědí, o čem budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 302 je přihlášeno nakonec 72 poslanců a poslankyň, pro 61, proti 5. Návrh byl přijat.

Já tedy konstatuji, že jsme vyřadili všechny body z pořadu této schůze, a že tedy projednávání této schůze končím. Příště se uvidíme v úterý, na kdy je svolána další mimořádná schůze, mám za to, že padesátá druhá.

(Schůze skončila ve 14.03 hodin.)